

Sa8Km
G.N.B.

॥ अथ श्रीमहाभारते सौप्तिकपर्वप्रारंभः ॥

pts. 10, 11 & 12 Suptika, Sri and Santi Parva

As 804

1719

171

43209

Acc. S

6771

Date

23.7.57

Call No

5a8Km

G.N.B

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ नारायणाय नमः ॥ देवीसरस्वतीचित्रांशुजयमुदीरयेत् १ ॥ संजय उवाच ॥ ततस्तस्मात्तस्मात्
राः प्रयातादक्षिणामुखाः ॥ उपास्तमनवेलायां शिविरान्याशमागताः १ विमुच्यवाहंस्त्वरिताभीताः सममवस्तदा ॥ गहनदेशमासाद्य प्रच्छन्नान्यविशंतते २
नानिवेशमभितो नातिदूरमवस्थिताः ॥ निष्कृतादिभिः शस्त्रैः समं ताक्षतविक्षताः ३ दीर्घमुष्णचनिःश्वस्य पांडवानेव चिंतयन् ॥ श्रुत्वा च निनदं घोरं पांडवानां
यौषिणाम् ४ अनुसारमयाद्भीताः प्राङ्मुखाः प्राद्रवन्पुनः ॥ ते मुहूर्त्तान्ततो गत्वा श्रांतवाहाः पिपासिताः ५ नासृष्यंतमहेष्वासाः क्रोधा मर्षवशंगताः ॥ राज्ञो वधेन सं
तप्ता मुहूर्त्तसमवस्थिताः ६ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ अश्रद्धेयमिदं कर्म कृतं भीमेन संजय ॥ यत्सनागायुतप्राणः पुत्रो मम निपातितः ७ अवध्यः सर्वभूतानां वज्रसंहननो
वा ॥ पांडवैः समरे त्रो निहतो मम संजय ८ नानिष्टमप्यतिशयं दुःखं प्रावृत्त्यप्येवम् ॥ राज्ञो वधेन संतप्तो मम निपातितः ९ अद्रिस्तप्यं दुःखं प्रावृत्त्यप्येवम् संजय ॥
इतं पुत्रशतं श्रुत्वा यन्नदीर्णसहस्रधा १० कथं हि वृद्धमिथुनं इतं पुत्रं भविष्यति ॥ न ह्यहं पांडवेयस्य विषये वस्तुमुत्सहे ११ कथं राज्ञः पिता भूत्वा स्वयं राजा च संजय ॥ मे
ष्यभूतः प्रवर्तेयं पांडवेयस्य शासनात् १२ आज्ञाप्य पृथिवीं सर्वां स्थित्वा मुर्धनि संजय ॥ येन पुत्रशतं पूर्णमेवेन निहतं मम १३ कृतं सत्यं वचस्तस्य विदुरस्य महा
नः ॥ अकुर्वता वचस्तेन मम पुत्रेण संजय १४ कथमस्य भविष्यामि मे ष्यभूतो दुरंतकृत् ॥ कथं भीमस्य वाक्यानि श्रोतुं शक्यामि संजय १५ अधर्मेण हते तात पुत्रेण
धने मम ॥ कृतवर्मा कृपो द्रौणिः किमकुर्वत संजय १६ ॥ संजय उवाच ॥ गत्वा तु बावकाराजन्नातिदूरमवस्थिताः ॥ अपश्यंत वनं घोरं नानादुमलतावृतम् १७
मुहूर्त्तं तु विश्रम्य लब्धतोयैर्हयोत्तमैः ॥ सूर्यास्तमनवेलायां समासे दुर्महद्वनम् १८ नानासृगगणैर्जुष्टं नानापक्षिगणावृतम् ॥ नानादुमलताच्छन्नं नाभ्यालनिषा
तम् १९ नानातोयैः समाकीर्णं नानापुष्पोपशोभितम् ॥ पद्मिनीशतसंछन्नं नीलोत्पलसमायुतम् २० प्रविश्य तद्वनं घोरं वीक्षमाणाः समंततः ॥ शाखासहस्रसंछन्नं
न्यग्रोधदंष्ट्रशुस्ततः २१ उपेत्य तु तदाराजन्नन्यग्रोधं ते महारथाः ॥ ददृशुर्द्विपदां श्रेष्ठाः श्रेष्ठतं वै न रूपतिम् २२ तेऽवतीर्य रथेभ्यश्च विप्रमुच्य च वाजिनः ॥ उपसृ
श्य यथान्यायं संध्यामन्वासत प्रभो २३ ततोस्तं पर्वतश्रेष्ठमनुप्राप्ते दिवाकरे ॥ सर्वस्य जगतो धात्री शर्वरी समपद्यत २४ ग्रहनक्षत्रताराभिः संपूर्णाभिरलंकृतम् ॥ न
भौशुकमिवाभाति प्रेक्षणीयं समंततः २५ इच्छया ते प्रवलं मंतिये सत्त्वारान्निचारिणः ॥ दिवाचराश्च ये सत्त्वास्ते निद्रावशमागताः २६

२७ । २८ । २९ । ३० । ३१ शयनोपेतौ प्रागिति शेषः ३२ । ३३ । ३४ । ३५ पर्वणामयप्रपरिणीतवन्तमासम् ३६ । ३७ इत्येवं हरिः मणिनिमलोचनं घोणानासा नखरस्तीक्ष्णनखः ३८ । ३९ रात्रिचराणां सत्वानां निर्घोषोऽभूत्सुदारुणः ॥ क्रव्यादाश्च प्रमुदिता घोरा प्राप्ता च शर्वरी २७ तस्मिन् रात्रिमुखे घोरे दुःखशोकसमन्विताः ॥ कृतवर्मा कृपो द्रौणिरूपो पवित्रशुः समम् २८ तत्रोपविष्टाः शोचन्तो न्यग्रोधस्य समीपतः ॥ तमेवार्थमतिक्रान्तं कुरुपांडवयोः क्षयम् २९ निद्रया च परीतां गानिषेदुर्धरणीतले ॥ श्रमेण सुदृढं युक्ता विक्षता विविधैः शरैः ३० ततो निद्रावशं प्राप्नोत्पुत्रभोजौ महारथौ ॥ सुखोचिता वदुःखा हौ निषण्णौ धरणीतले ३१ तौ तु सुप्तौ महाराजश्रमशोकसमन्वितौ ॥ महार्हशयनोपेतौ भूमावेव ह्यनाथवत् ३२ क्रोधामर्षवशं प्राप्नोत्पुत्रभोजौ ॥ न वै स्मसजगामाथ निद्रां सर्पद्वयश्रम ३३ नलेभे स तु निद्रां वेद ह्यमानो हिमन्यु ना ॥ वीक्षां च क्रेमहाबाहुस्तद्वनं घोरदर्शनम् ३४ वीक्षमाणो वनोद्देशं नानासत्त्वे निषेवितम् ॥ अपश्यत महाबाहुर्न्यग्रोधं वायसैर्युतम् ३५ तत्र काकसहस्राणि तानि शापर्यणामयम् ॥ सुखं स्वपन्ति कौरव्यपृथक् पृथक् गुपाश्रयाः ३६ सुतेषु तेष्वाकेषु विश्रब्धेषु समंततः ॥ सोऽपश्यत्सहस्रायां तमुलूकं घोरदर्शनम् ३७ महास्वनं महा कायं हर्यक्षं बहुपिंगलम् ॥ सुदीर्घघोणानखरं सुपर्णमिव वेगितम् ३८ सोऽथ शब्दं दृष्टुं कृत्वा लीयमान इवांडजः ॥ न्यग्रोधस्य ततः शाखां प्रार्थयामास भारत ३९ स त्रिपत्युशाखायां न्यग्रोधस्य विहंगमः ॥ सुप्ताञ्जघान सुबहून्वायसान्वायसांतकः ४० केषांचिदच्छिनत्पक्षान् शिरांसि च चर्तह ॥ चरणांश्चैव केषांचिदमंजचरणा युधः ४१ क्षणेनाह नद्वलवान्येऽस्य दृष्टिपथे स्थिताः ॥ तेषां शरीरावयवैः शरीरैश्च विशांपते ४२ न्यग्रोधमंडलं सर्वसंछन्नं सर्वतोऽभवत् ॥ तांस्तु हत्वा ततः काकान्को शिको मुदितोऽभवत् ४३ प्रतिकृत्य यथाकामं शत्रूणां शत्रुसूदनः ॥ तद्दृष्ट्वा सोऽपधं कर्म कौशिकेन कृतं निशि ४४ तद्भावे कृतसंकल्पो द्रौणिरैकोऽन्वर्चितयत् ॥ उपदेशः कृतोऽनेन पक्षिणाममसंयुगे ४५ शत्रूणां क्षपणे युक्तः प्राप्तः कालश्च मेमतः ॥ नृपस्य ह्यप्युत्तुंगं प्राप्य द्रौणिः ३६ बलवंतः कृतोत्साहाः प्राप्तलक्षाः प्रहारि णः ॥ राज्ञः सकाशात्तेषां तु प्रतिज्ञातो वधो मया ४७ पतंगानि समावृत्तिः ॥ न्यायतो युध्यमानस्य प्राणत्यागो न संशयः ४८ छद्मना च भवे त्सिद्धिः शत्रूणां च क्षयो महान् ॥ ततः संशयिता दर्थोऽर्थो निःसंशयो भवेत् ४९ तं जना बहुमन्यं ते ये च शास्त्रविशारदाः ॥ यच्चाप्यत्र भवेद्वाक्यं गार्हितं लोकनिर्दितम् ५० कर्तव्यं तन्मनुष्येण क्षत्रधर्मेण वर्तता ॥ निर्दितानि च सर्वाणि कुत्सितानि पदे पदे ५१ सोऽपधं विदुः ॥ अस्मिन्नर्थे पुरागीताः श्रूयंते धर्माश्चि त्तकैः ५२ श्लोकान्यायमवेक्ष्य स्तत्त्वार्थास्तत्त्वदर्शिभिः ॥ परिश्रान्ते विदीर्णवाभुंजाने वाऽपिश्रुभिः ५३ प्रस्थाने वा प्रवेशे वा प्रहर्तव्यं रिपोर्बलम् ॥ निद्रार्तमर्धरात्रे च तथानष्टप्रणायकम् ५४ भिन्नयोधं बलं यच्च द्विधा युक्तं च यद्भवेत् ॥ इत्येवं निश्चयं च क्रेसुप्तानां निशि मारणे ५५

४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५

५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ ॥ इति सौप्तिकपर्वणि भीमलंकटीये मारुतमावदीपे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ७ ॥ श्रुतं तद्वति १ देवेनास मंतात्तवद्धाः पुरुषकारे निहीनतया बद्धाः तेन देवं प्रधानं पुरुषकार उपसर्जनमित्युक्तं भवति १ । ३ । ४ वर्षान् किं फलं न साधयतेऽपि तु साधयत्येव कृषिं विनाऽपि वने चराः केवलं पर्जन्येन जीवंति न तु कृषी पांडूनां सहपांचालैर्द्रोणपुत्रः प्रतापवान् ॥ सकूरांमतिमास्थाय विनिश्चित्य मुहुर्मुहुः ५६ सुप्तौ प्राबोधयतौ तु मातुलं भोजमेव च ॥ तौ प्रबुद्धौ माहात्मानौ कृपभोजौ म हाबलौ ५७ नोत्तरं पतिपद्येतां तत्र युक्तं हियावृतौ ॥ समुहूर्तमिव ध्यात्वा बाष्पविह्वलमब्रवीत् ५८ हतो दुर्योधनो राजा एव वीरो महाबलः ॥ यस्यार्थे वैरमस्माभिरासक्तं पां डवैः सह ५९ एकाकी बहुभिः क्षुद्रैराह्वेयुद्धविक्रमः ॥ पातितो भीमसेनेन एकादशचमूपतिः ६० वृकोदरेण क्षुद्रेण सुवृशंसमिदं कृतम् ॥ सुधर्माभिषिक्तस्य शिरःपादे न परिमृद्रता ६१ विनर्दीति च पंचालाः क्ष्वेलन्ति च हसन्ति च ॥ धमंति शंखान् शतशो हृष्टा घ्नन्ति च दुंदुभीन् ६२ वादित्रघोषस्तु मुलो विमिश्रः शंखनिःस्वनैः ॥ अनिले नेरितो घोरो दिशः पूरयतीवह ६३ अश्वानां हेषमाणानां गजानां चैव बृंहताम् ॥ सिंहनादश्च शूराणां श्रूयते सुमहानयम् ६४ दिशं प्रार्चांसमाश्रित्य हृष्टानां गच्छतां भृशम् ॥ रथनेमिस्वनाश्चैव श्रूयंते लोमहर्षणाः ६५ पांडवैर्धार्तराष्ट्राणां यदिदं कदमं कृतम् ॥ वयमेव त्रयः शिष्टा अस्मिन्महति वैशसे ६६ केचिन्नागशतप्राणाः केचित्सर्वास्त्रको विदाः ॥ निहताः पांडवैर्यैस्ते मन्येकालस्य पर्ययम् ६७ एवमेतेन भाव्यं हि नूनं कार्येण तत्त्वतः ॥ यथा ह्यस्येदृशी निष्ठा कृतकार्येऽपि दुष्करे ६८ भवतोस्तु यदि प्रज्ञा नमोहादपनीयते ॥ व्यापन्नेस्मिन्महत्यर्थे यन्नः श्रेयस्तदुच्यताम् ६९ ॥ इति श्रीमहाभारते सौप्तिके पर्वणि द्रौणिमंत्रणायां प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ कृपउवाच ॥ श्रुतं ते वचनं सर्वं यद्युक्तं त्वया विभो ॥ ममापि तु वचः किंचिच्छृणुष्व आद्यमहाभुज १ आबद्धामानुषाः सर्वे निबद्धाः कर्मणोर्द्वयोः ॥ देवे पुरुषकारे च परंताभ्यां न विद्यते २ न हि देवेन सिध्यंति कार्याण्येकेन सत्तम ॥ न चापि कर्मणैकेन द्वाभ्यां सिद्धिस्तु योमतः ३ ताभ्यामुभाभ्यां सर्वार्थानि बद्धा अधमोत्तमाः ॥ प्रवृत्ताश्चैव दृश्यन्ते निवृत्ताश्चैव सर्वशः ४ पर्जन्यः पर्वते वर्षन्किं नु साधयते फलम् ॥ कृष्टे क्षेत्रे तथा वर्षन्किं नु साधयते फलम् ५ उत्थानं चापि देवस्य ह्यनुत्थानं च देवतम् ॥ व्यर्थं भवति सर्वत्र पूर्वस्तत्र विनिश्चयः ६ सुवृष्टे च यथा देवे सम्यक्क्षेत्रे च कर्षिते ॥ बीजं महागुणं भूयात्तथा सिद्धिर्हि मानुषी ७ तयोर्देवां विनि श्रित्य स्वयंचैव प्रवर्तते ॥ प्राज्ञाः पुरुषकारे तु वर्तन्ते दाक्ष्यमाश्रिताः ८ ताभ्यां सर्वे हि कार्या र्थानुष्याणानरर्षभ ॥ विचेष्टन्तः स्मदृश्यन्ते निवृत्तास्तु तथैव च ९ कृतः पुरुषकारश्च सोऽपि देवेन सिध्यति ॥ तथाऽस्य कर्मणः कर्तुरभिनिर्वर्तते फलम् १०

बलाः केवलया कृष्या जीवंति एवं पुरुषकारो देवमपेक्षते देवं तु नातीव पुरुषकारापेक्षमिति भावः ५ एतदेवाह उत्थानमिति देवस्य प्रधानस्योत्थानं पुरुषकारो व्यर्थं भवति तथाऽनुत्थानमुत्थानहीनं देवमपि व्यर्थमिति पक्षद्वयं सर्वत्र व्यवस्थाति तत्र पूर्व एव पक्षः श्रेयानित्यर्थः ६ द्वयोरानुकूल्यं श्रेष्ठतरमित्याह सुवृष्टइति ७ देवं बलवादेति शेषः यतः स्वयमपि पुरुषकारं विनाऽपि प्रवर्तते फलं दातु मिति शेषः । तर्हि किं पुरुषकारेणेत्याशंक्याह प्राज्ञा इति पुरुषा पराधनिवृत्तिमात्रं तत्फलमित्यर्थः ८ विचेष्टन्तः प्रवृत्ता दृश्यन्ते लोकदृष्टे इत्यर्थः ९ । १०

११ । १२ कर्माकृत्वाहुःखंपश्येदित्यपि प्रायशोस्ति १३ दुर्बलौ दुर्लभौ चेष्टावाग्लभतेनिश्चेष्टो नलभतइत्युत्तरमात्रमित्यर्थः १४ । १५ यदिति वक्षोर्निघतांनयातीतिभावः १६ अदक्षस्तुपर
प्रयत्नाजिहेनजीवन्नपिभोक्तुमेवायंसमर्थो नार्जयितुमितिनिघतइत्याहकृत्वेति १७ एतदेवदाक्ष्ययोःसाहित्यं अन्यथातयोरन्यतरालंबनेन १८ एतदेवस्पष्टयतिहीनमिति पुरुषकारेणहीनं

उत्थानंचमनुष्याणां दक्षाणां दैवार्जितम् ॥ अफलं दृश्यते लोके सम्यगप्युपपादितम् ११ तत्रालसामनुष्याणां ये भवंत्यमनस्विनः ॥ उत्थानं ते विगर्हति प्राज्ञानां तत्र
रोचते १२ प्रायशो हि कृतं कर्म नाफलं दृश्यते भुवि ॥ अकृत्वा च पुनर्दुःखं कर्म पश्येन्महाफलम् १३ चेष्टामकुर्वन्नलभते यदि किंचिद्वृच्छया ॥ योवानलभते कृत्वा दु
र्दशा तावुभावपि १४ शक्नोते जीवितुं दक्षो नालसः सुखमेधते ॥ दृश्यंते जीवलोकेऽस्मिन्दक्षाः प्रायोहितैषिणः १५ यदि दक्षः समारंभात् कर्मणो नाश्रुते फलम् ॥ ना
स्य वाच्यं भवेत्किंचिल्लब्धव्यं वाऽधिगच्छति १६ अकृत्वा कर्म यो लोकं फलं विंदति विधितः ॥ स तु वक्तव्यतां याति द्वेष्यो भवति भूयशः १७ एवमेतदनादृत्य वर्तते य
स्त्वतोऽन्यथा ॥ सकरोत्यात्मनो नर्थानेष बुद्धिमतानयः १८ हीनं पुरुषकारेण यदि देवेन वा पुनः ॥ कारणाभ्यामथैताभ्यामुत्थानमफलं भवेत् १९ हीनं पुरुषकारे
ण कर्म त्विह न सिद्ध्यति ॥ देवतेभ्यो न मस्कृत्य यस्त्वर्थान्सम्यगीहते २० दक्षो दाक्षिण्यसंपन्नो न समो धैर्विहन्यते ॥ सम्यगीहा पुनरियं यो वृद्धानुपसेवते २१ आपृ
च्छति च यच्छ्रेयः करोति च हितं वचः ॥ उत्थायोत्थाय हि सदा प्रष्टव्या वृद्धसंमताः २२ ते स्मरोगे परं मूलं तन्मूला सिद्धिरुच्यते ॥ वृद्धानां वचनं श्रुत्वा योऽभ्युत्थानं प्र
योजयेत् २३ उत्थानस्य फलं सम्यक् तदा सलभतेऽचिरात् ॥ रागात्क्रोधाद्भयाल्लोभाद्योऽर्थानीहतिमानवः २४ अनीशश्चावमानी च स शीघ्रं भ्रश्यते श्रियः ॥ सोऽप्यं
दुर्योधनेनार्थोलुब्धेनादीर्घदर्शिना २५ असमर्थः समारब्धो मूढत्वादविचिंतितः ॥ हितबुद्धी न नादृत्य संमंन्या साधुभिः सह २६ वार्यमाणोऽकरोद्वैरं पांडवैर्गुणवतैः ॥
पूर्वमप्यतिदुःशीलो न धैर्यं कर्तुमर्हति २७ तपत्यर्थे विपन्ने हि मित्राणां न कृतं वचः ॥ अनुवर्तमानो हेतुतं वयं पापपूरुषम् २८ अस्मानप्यनयस्तस्मात्प्राप्तोऽप्यंदारुणो
महान् ॥ अनेन तु ममाद्यापि व्यसनेनोपतापिता २९ बुद्धिश्चितयते किंचितस्वश्रेयो नावबुध्यते ॥ मुह्यता तु मनुष्येण प्रष्टव्याः सुहृदो जनाः ३० तत्रा
स्य बुद्धिर्विनयस्तत्र श्रेयश्च पश्यति ॥ ततोऽस्य मूलं कार्याणां बुद्ध्यनिश्चित्य वैबुधाः ३१ तेऽत्र पृष्टायथाव्युस्तत्कर्तव्यं तथा भवेत् ॥ ते वयं घृतराष्ट्रं च गांधारीं
च समेत्यहं ३२ उपपृच्छामहे गत्वा विदुरं च महामातिम् ॥ ते पृष्टास्तु वदेयुर्यच्छ्रेयो नः समन्तरम् ३३ तदस्माभिः पुनः कार्यमिति मे नैष्ठिकमिति ॥
अनारंभा तु कार्याणामर्थः संपद्यते काचित् ३४

दैवोत्थानमफलमेवं देवहीनं पुरुषकारस्योत्थानमपि तस्मात्त्राभ्यामप्युत्थातव्यमित्यर्थः १९ कर्मदेवं फलितमाह देवतेभ्य इति २० ईहां विवृणोति सम्यगिति २१ । २२ योगेऽलब्धलाभे
२१ । २४ अनीशः अजितचित्तः अवमानी परमवज्रान् २५ । २६ । २७ तपति संतापं प्राप्नोति भीमनभमोरुः सन् २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४

१५ ॥ इति सौप्तिके पर्वणि नीलकंठीये भारत भावदीपे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ॥ ॥ कृपस्येति १ । १ । ३ सर्वात्मानमित्यत्र सर्वः आत्मानमिति च्छेदः संधिरार्थः ४ । ५ योगेऽमुखाये
६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ हे भोजहेतुतवर्मन् एकमेव संबोधयन् कृपस्य वचसि अमादरं वृषयति १२ अकृतधर्मत्वात् अवसरानुरोधात् इदानीं मम शांतिबुद्धिर्नरोचते इत्यर्थः १३ । १४ । १५

कृते पुरुषकारे तु येषां कार्यं न सिद्ध्यति ॥ देवेनोपहतास्ते तु नात्र कार्या विचारणा ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते सौप्तिके पर्वणि द्रौणिकृपसंवादे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥
॥ संजय उवाच ॥ कृपस्य वचनं श्रुत्वा धर्मार्थसहितं शुभम् ॥ अश्वत्थामा महाराज दुःखशोकसमन्वितः १ दह्यमानस्तु शोकेन प्रदीप्तेनाग्निना यथा ॥ क्रूरं मनस्ततः
कृत्वा तावुभौ प्रत्यभाषत २ पुरुषे पुरुषे बुद्धिर्याया भवति शोभना ॥ तुष्यंति च पृथक् सर्वे प्रज्ञया ते स्वयास्वया ३ सर्वो हि मन्यते लोक आत्मानं बुद्धिमतं ॥ सर्वस्या
त्मा बहुमतः सर्वाऽऽत्मानं प्रशंसति ४ सर्वस्य हि स्वका प्रज्ञा साधुवादे प्रतिष्ठिता ॥ परबुद्धिं च निंदति स्वां प्रशंसंति चासकृत् ५ कारणांतरयोगेन योगे येषां समागतिः ॥
अन्योन्येन च तुष्यंति बहु मन्यंति चासकृत् ६ तस्यैव तु मनुष्यस्य सा सा बुद्धिस्तदा तदा ॥ कालयोगे विपर्यासं प्राप्या न्योन्यं विपद्यते ७ विचित्रत्वा तु चित्तानां मनु
ष्याणां विशेषतः ॥ चित्तवैकल्यमासाद्य सा सा बुद्धिः प्रजायते ८ यथा हि वैद्यः कुशलो ज्ञात्वा व्याधियथाविधि ॥ भेषज्यं कुरुते योगात्प्रशमार्थमिति प्रभो ९ एवं कार्य
स्य योगार्थं बुद्धिं कुर्वति मानवाः ॥ प्रज्ञया हि स्वया युक्ता स्तां च निंदति मानवाः १० अन्यया यो वने मर्त्या बुद्ध्यभा भवति मोहितः ॥ मध्येऽन्यया जरायां तु सोऽन्यारोचयते मतिं
११ व्यसनं वामहाघोरं स मृद्धिं चापिता दृशीम् ॥ अवाप्य पुरुषो भोजकुरुते बुद्धिं वैकृतम् १२ एकस्मिन्नेव पुरुषे सा सा बुद्धिस्तदा तदा ॥ भवत्यकृतधर्मत्वात्सा तस्यैव
नरोचते १३ निश्चित्य तु यथा प्रज्ञं यां मतिं साधु पश्यति ॥ तया प्रकुरुते भावं सा तस्योद्योगकारिका १४ सर्वो हि पुरुषो भोजसाध्वेतदिति निश्चितः ॥ कर्तुमारभते प्री
तो मरणादिषु कर्मसु १५ सर्वे हि बुद्धिमाज्ञाय प्रज्ञां वापि स्वकां नराः ॥ चेष्टंते विविधां चेष्टां हितमित्येव जानते १६ उपजाता व्यसन जायेयमद्य मतिर्मम ॥ युवयोस्तां
प्रवक्ष्यामि मम शोकविनाशिनीं १७ प्रजापतिः प्रजाः सृष्ट्वा कर्मता सुविधाय च ॥ वर्णवर्णसमाधत्ते ह्येकैकं गुणभाग्गुणम् १८ ब्राह्मणे वेदमग्र्यं तु क्षत्रिये तेज उत्तमम् ॥
दाक्ष्यं वैश्ये च शूद्रे च सर्ववर्णानु कूलताम् १९ अदांतो ब्राह्मणोऽसाधुर्निस्तेजाः क्षत्रियोऽधमः ॥ अदक्षो निघते वैश्यः शूद्रश्च प्रति कूलवान् २० सोऽस्मि जातः कूले श्रेष्ठे
ब्राह्मणानां सुपूजिते ॥ मंदभाग्यतयाऽस्म्येतं क्षत्रधर्ममनुष्ठितः २१ क्षत्रधर्मं विदित्वाऽहं यदि ब्राह्मण्यमाश्रितः ॥ प्रकुर्यां सुमहत्कर्म न मे तत्साधु संमतम् २२ धारयं
श्च धनुर्दिव्यं दिव्यान् यस्त्राणि चाहवे ॥ पितरं निहतं दृष्ट्वा किं नु वक्ष्यामि संसदि २३ सोऽहमद्यथा कामं क्षत्रधर्ममुपास्यतम् ॥ गंताऽस्मि पदवीं राज्ञः पितुश्चापि महात्म
नः २४ अद्य स्वप्स्यंति पांचाला विश्वस्ता जितकाशिनः ॥ विमुक्तयुग्यकवचा हर्षेण च समन्विताः २५

१६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ विदित्वा आश्रित्य य
दि ब्राह्मण्यं श्रितः सन् शमादिरूपं सुमहत्कर्म प्रकुर्यात्तन्मे साधु संमतं न अवलंबितस्य च क्षत्रधर्मस्य निर्वाहोऽवश्यं कर्तव्य इत्यर्थः २१ । २३ गंतास्मि गमिष्यामि पदवीं मानुष्यम् २४ । २५

म.भा.टी. १६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ ॥ इति सौप्तिके पर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे तृतीयोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ विष्टयेति १ । १३ ॥

॥ ३ ॥ जयंमत्वाऽऽत्मनश्चैव श्रान्ता व्यायामकर्षिताः ॥ तेषां निशि प्रसुप्तानां सुस्थानां शिबिरे स्वके २६ अवस्कंदं करिष्यामि शिबिरस्याद्यदुष्करम् ॥ तानवस्कंदं शिबिरे प्रेतभूतविचेतसः २७ सूदयिष्यामि विक्रम्य मधवानिव दानवान् ॥ अद्य तान्सहितान्सर्वान् दृष्टुं प्रपुनरो गमान् २८ सूदयिष्यामि विक्रम्य कक्षं दीप्तं हवानलः ॥ निहत्य चैव पांचालान् शांतिलब्धाऽस्मि सत्तम २९ पांचालेषु भविष्यामि सूदयन्नद्य संयुगे ॥ पिनाकपाणिः संकुद्धः स्वयं रुद्रः पशुष्विव ३० अद्याहं सर्वपांचालान् निहत्य च निरुष्य च ॥ अर्दयिष्यामि संहृष्टो रणे पांडुसुतांस्तथा ३१ अद्याहं सर्वपांचालैः कृत्वा भूमिं शरीरिणीम् ॥ प्रहृत्यैकशस्तेषु भविष्याम्यनृणः पितुः ३२ दुर्योधनस्य कर्णस्य भीष्मसैधवयोरपि ॥ गमयिष्यामि पांचालान् पदवीमद्यदुर्गमाम् ३३ अद्य पांचालराजस्य दृष्टुं प्रसुप्तस्य वै निशि ॥ नचिरात्र मथिष्यामि पशोरिव शिरो बलात् ३४ अद्य पांचालपांडूनां शयितानां त्मजान् निशि ॥ खड्गेन निशितेनाजौ प्रमथिष्यामि गौतम ३५ अद्य पांचालसेनां तान् निहत्य निशि सौप्तिके ॥ कृतकृत्यः सुखी चैव भविष्यामिमहामते ३६ ॥ इति श्रीमहाभारते सौप्तिके पर्वणि द्रौणिमंत्रणायां तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ कृप उवाच ॥ दिष्टया ते प्रतिकर्तव्ये मतिर्जातीयमच्युत ॥ नत्वा वारयितुं शक्तो वज्रपाणिरपि स्वयम् १ अनुयास्यावहेत्वा तु प्रभाते सहिता बुभौ ॥ अद्य रात्रौ विश्रमस्व विमुक्तकवचध्वजः २ अहं त्वामनुयास्यामि कृतवर्मा च सात्वतः ॥ परानभिमुखं यांतरथा वा स्थाय दंशितौ ३ आवाभ्यां सहितः शत्रून् श्वोनिहंता समागमे ॥ विक्रम्य रथिनां श्रेष्ठपांचालान्सपदानुगान् ४ शक्तस्त्वमसि विक्रम्य विश्रमस्व निशा मिमाम् ॥ चिरं ते जाग्रतस्तात स्वपतावन्निशामिमाम् ५ विश्रान्तश्च विनिद्रश्च स्वस्थचित्तश्च मानदा ॥ समेत्य समरे शत्रून् वधिष्यसि न संशयः ६ न हित्वा रथिनां श्रेष्ठं प्रगृहीतवरायुधं ॥ जेतुं मुत्सहते शश्वदपि देवेषु वासवः ७ कृपेण सहितं यांतं गुप्तं च कृतवर्मणा ॥ कोद्रौ णियुधिसंरब्धं यो धयेदपि देवराट् ८ ते वयं निशि विश्रान्ता विनिद्रा विगतज्वराः ॥ प्रभातायां रजन्यां वै निहनिष्यामशात्रवान् ९ तव ह्यस्त्राणि दिव्यानि मम चैव न संशयः ॥ सात्वतोऽपि महेष्वासो नित्यं युद्धेषु कोविदः १० ते वयं सहितास्तात सर्वान् शत्रून् समागतान् ॥ प्रसह्य समरे हत्वा प्रीतिं प्राप्स्याम पुष्कलाम् ११ विश्रमस्व त्वमव्यग्रः स्वपचे मां निशां सुखम् ॥ अहं च कृतवर्मा च त्वां प्रयांतं नरोत्तमम् १२ अनुयास्यावसहितौ धन्विनौ परतापनौ ॥ रथिनं त्वरया यांतरथमा स्थाय दंशितौ १३ सगत्वा शिबिरं तेषां नाम विश्राव्य चाहवे ॥ ततः कर्ताऽसि शत्रूणां युद्धयतां कदनं महत् १४ कृत्वा च कदनं तेषां प्रभाते विमलेऽहनि ॥ विहरस्व यथा शक्रः सूदयित्वा महासुरान् १५ त्वं हि शक्नोरे जेतुं पांचालानां वरूथिनीम् ॥ दैत्यसेनामिव कुद्धः सर्वदानवसूदनः १६ मया त्वां सहितं संख्ये गुप्तं च कृतवर्मणा ॥ न सहेतविभुः साक्षाद् वज्रपाणिरपि स्वयम् १७

निहंतानिहनिष्यसि ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७

१८ । १९ । २० । २१ ॥ चतुर्थमातुरादीनां चतुर्णामप्येकमात्रः अमर्षः मेमस्वप्नं प्रमत्वा यद्वा इति नाशयेत् इत्यादि स्वप्नेऽप्युक्तं तत्र पुन्यते अनुस्मरन् अनुस्मरतः न शान्तिममर्ष इत्यर्थः नचाहं समरे तात कृतवर्मानं चैव हि ॥ अनिर्जित्य रणे पांडुं च यास्यामि किं हि चित् १८ इत्वा च समरे कुद्धान् पांचालान् पांडुभिः सह ॥ निवर्तिष्यामहे सर्वे हतावास्वर्ग गावयम् १९ सर्वोपायैः सहा यास्ते प्रभाते वयमाहवे ॥ सत्यमेतन्महाबाहो प्रब्रवीमि तवानघ २० एवमुक्तस्ततो द्रौणिर्मातुलेन हितवच ॥ अब्रवीन्मातुलं राजत्रक्रोधसंरक्तलोचनः २१ आतुरस्य कुतो निद्रानरस्यामर्षितस्य च ॥ अर्थाश्चितयतश्चापिकामयानस्य बापुनः ॥ तदिदं समनुप्राप्तं पश्य मेऽद्य चतुष्टयम् २२ पश्य भागचतुर्थो मे स्वप्नं प्रमत्वा यद्वा इति नाशयेत् ॥ किं नाम दुःखं लोकेऽस्मिन् पितुर्वधमनुस्मरन् २३ इदं निदर्शयेत् इत्येवमप्युवाच राजा ॥ यथा च निहतः पापैः पितृमहत्त्वा तु नाहं जीवितुं मुत्सहे २४ समे पितुर्वधादध्यः पांचाला ये च संगताः ॥ विलापो भग्नसकथस्य यस्त्वराजो मया श्रुतः २५ स पुनर्हृदयं कस्य कूरस्यापि निर्दहेत् ॥ कस्य ह्यकरुणस्यापि नेत्राभ्यामश्रुना वजेत् २६ नृपते भग्नसकथस्य श्रुत्वा तादृग्वचः पुनः ॥ यश्चायं मित्रपक्षो मे मायि जीवति निर्जितः २७ शोकं मे वर्धयत्येष वारिवेग इवार्णवम् ॥ एकाग्रमनसो मेऽद्य कुतो निद्रा कुतः सुखम् ३० वासुदेवार्जुनाभ्यां च तानहं परिरक्षितान् ॥ अविषह्य तमान् मन्ये महेद्रेणापि सत्तम ३१ नचापिशक्तः संयंतुं कोपमेतं समुत्थितम् ॥ तं न पश्यामि लोकेऽस्मिन् यो मां कोपात्निवर्तयेत् ३२ तथैव निश्चिता बुद्धिरेषा साधुमतामम ॥ वार्तिकैः कथ्यमानस्तु मित्राणां मे पराभवः ३३ पांडवानां च विजयो हृदयं दहतीव मे ॥ अहं तु कदनं कृत्वा शत्रूणां मद्यसौप्तिके ॥ ततो विश्रमिता चैव स्वप्ता च विगतज्वराः ३४ ॥ इति श्रीमहाभारते सौप्तिके पर्वणि द्रौणिमंत्रणायां चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ कृप उवाच ॥ शुश्रूषुरपि दुर्मेधाः पुरुषोऽनियतं द्वियः ॥ नालं वेदयितुं कृत्स्नौ धर्मार्थाविति मेमतिः १ तथैव तावन्मेधावी विनयं यो न शिक्षते ॥ नच किंच न जानाति सोऽपि धर्मार्थनिश्चयम् २ चिरं ह्यपि जडः शूरः पांडितं पर्युपास्य हि ॥ न स धर्मान्विजानातिदर्वी सूपरसानिव ३ मुहूर्तमपि तं प्राज्ञः पांडितं पश्य पास्य हि ॥ क्षिप्रं धर्मान्विजानाति जिह्वा सूपरसानिव ४ शुश्रूषुस्त्वेव मेधावी पुरुषो नियतं द्वियः ॥ जानीयादागमान्सर्वान् ग्राह्यं च न विरोधयेत् ५ अनेयस्त्ववमानीयो दुरात्मा पापपूरुषः ॥ दिष्टमुत्सृज्य कल्याणं करोति बहुपापकम् ६ नाथवंतं तु सुहृदः प्रतिषेधंति पातकात् ॥ निवर्तते तु लक्ष्मीवान्नालक्ष्मीवान्निवर्तते ७ यथा ह्युच्चावचैर्वाक्यैः क्षिप्तचित्तो नियम्यते ॥ तथैव सुहृदाः शक्यो न शक्यस्त्ववसीदति ८ तथैव सुहृदं प्राज्ञं कुर्वाणं कर्मपापकम् ॥ प्रज्ञाः संप्रतिषेधंति यथा शक्तिपुनः पुनः ९ सकल्याणे मनः कृत्वा नियम्यात्मानमात्मना ॥ कुरु मेव च न तात येन पश्चान्न तप्यसे १० सादृश्लोकः १३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ स्वप्तास्वप्स्यामि ३४ ॥ इति सौप्तिके पर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥

शुश्रूषुरिति दुर्मेधाः मूढः अनियतेति च्छेदः १ । २ । ३ । ४ । ५ अनेयः सन्मार्गेनेतुमशक्यः दिष्टमुपदिष्टं ६ । ७ । ८ । ९ । १०

म'भा.टी.

॥ ४ ॥

नवधःपूज्यतेलोकेसुतानामिहधर्मतः ॥ तथैवापास्तशस्त्राणांविमुक्तथवाजिनाम् ११ येचब्रूयुस्तवास्मीतियेचस्युःशरणागताः ॥ विमुक्तमूर्धजायेचवेचा
पिहतवाहनाः १२ अद्यस्वप्स्यंतिपंचालाविमुक्तकवचाविभो ॥ विश्वस्तारजनीसर्वेप्रेताहवविचेतसः १३ यस्तेषांतदवस्थानांइत्येतपुरुषोऽनृजुः ॥ व्यक्तं
सनरकेमज्जेदगाधेविपुलेऽप्लवे १४ सर्वास्त्रविदुर्पालोकेश्रेष्ठस्त्वमसिविश्रुतः ॥ नचतेजातुलोकेस्मिन्सुसूक्ष्ममपिकिल्बिषम् १५ त्वंपुनःसूर्यसंकाशःश्वभूत
उदितेरवौ ॥ प्रकाशेसर्वभूतानांविजेतायुधिशान्नवान् १६ असंभावितरूपंहित्वायिकर्मविगर्हितम् ॥ शुक्लेरक्तमिवन्यस्तंभवेदितिमतिर्मम १७ ॥ अश्वत्थामो
वाच ॥ एवमेवयथाऽऽस्थत्वंमातुलेहनसंशयः ॥ तैस्तुपूर्वमयंसेतुःशतधाविदलीकृतः १८ प्रत्यक्षंभूमिपालानांभवतांचापिसन्निधौ ॥ न्यस्तशस्त्रोममपिता
घृष्टयुग्मेनपातितः १९ कर्णश्चपतितेचक्रेरथस्यरथिनांवरः ॥ उत्तमेव्यसनेमग्नोहतोगांडीवधन्वना २० तथाशांतनवोभीष्मोन्यस्तशस्त्रोनिरायुधः ॥ शिखं
डिनंपुरस्कृत्यहतोगांडीवधन्वना २१ भूरिश्रवामहेष्वासस्तथाप्रायमतोरणे ॥ क्रोशतांभूमिपालानांयुयुधानेनपातितः २२ दुर्योधनश्चभीमेनसमेत्यगदयार
णे॥पश्यतांभूमिपालानामधर्मेणनिपातितः २३ एकाकीबहुभिस्तत्रपरिवार्यमहारथैः ॥ अधर्मेणनरव्याघ्रोभीमसेनेनपातितः २४ विलापोमग्रसक्यस्ययोमेरा
ज्ञःपरिश्रुतः ॥ वार्तिकाणांकथयतांसमेमर्माणिकुंतति २५ एवंचाधर्मिकाःपापाःपांचालाभिन्नसेतवः ॥ तानेवंभिन्नमर्यादान्किमवान्नविगर्हति २६ पितृहंतृनहं
हत्वापांचालान्निशि सौप्तिके ॥ कामंकीटःपतंगोवाजन्मप्राप्यभवामिवै २७ त्वरेचाहमनेनाययदिदंमेचिकीर्षितम् ॥ तस्यमेत्वरमाणस्यकुतोनिद्राकुतःसुखम्
२८ नसजातःपुमाँल्लोकेकश्चिन्नसभविष्यति ॥ योमेव्यावर्तयेदेतावधेतेषांकुतांमति २९ ॥ संजयउवाच ॥ एवमुक्त्वामहाराजद्रोणपुत्रःप्रतापवान् ॥ एकांतयो
जयित्वाश्वान्प्रायादभिमुखःपरान् ३० तमब्रूतामहात्मानोभोजशारदतावभौ ॥ किमर्थस्यंदनोयुक्तःकिंचकार्यंचिकीर्षितम् ३१ एकसार्थप्रयातौस्वस्त्वयासह
नरर्षभ ॥ समदुःखसुखौचापिनावांशंकितुमर्हसि ३२ अश्वत्थामातुसंकुदःपितृवधमनुस्मरन् ॥ ताभ्यांतथ्यंतथाऽऽचरुयौयदस्यात्मचिकीर्षितम् ३३ इत्वा
शतसहस्राणियोधानांनिशितैःशरैः ॥ न्यस्तशस्त्रोममपिताघृष्टयुग्मेनपातितः ३४ तंतथैवहान्यामिन्यस्तधर्माणमद्यै ॥ पुत्रंपांचालराजस्यपापंपापेन
कर्मणा ३५ कथंचनिहतःपापःपांचाल्यःपशुवन्मया ॥ शस्त्रेणविजिताँल्लोकान्प्राप्तुयादितिमेमातः ३६ क्षिप्रंसन्नद्धकवचौसखद्वावात्तकार्मुकौ ॥ मामास्थाय
प्रतीक्षेतांरथवर्यौपरंतपौ ३७ इत्युक्त्वारथमास्थायप्रायादभिमुखःपरान् ॥ तमन्वगात्पुनराजन्कृतवर्माचसात्वतः ३८

हराणां २५ । २५ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ एकसार्थप्रयातौस्वस्त्वयासह नरर्षभः अस्तेर्लटउत्तमस्यद्विवचनम् ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८

सो. १०

अ०

॥ ५ ॥

॥ ४ ॥

३९ । ४० इतिसौप्तिकेपर्वणिनीलकंठीये भारतमावदीपेपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ द्वारदेशेइति १ । २ । ३ । ४ बद्धाःमहासर्पाःभंगरूपायेनतं अग्निज्वालाव्याप्तमुत्कृष्टमित्यर्थः ५
तेप्रयाताव्यरोचंतपरानभिमुखास्त्रयः ॥ हूयमानायथायज्ञेसमिद्धाहव्यवाहनाः ३९ ययुश्चाशिविरंतेषांसंप्रसुप्तजनंविभो ॥ द्वारदेशंतुसंप्राप्यद्रौणिस्तस्थौ
महारथः ४० ॥ इतिश्रीमहाभारतेसौप्तिकेपर्वणिद्रौणिगमनेपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ॥ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ द्वारदेशेततोद्रौणिमवस्थितमवेक्ष्य
तौ ॥ अकुर्वतांभोजकृपौर्किसंजयवदस्वमे १ ॥ संजयउवाच ॥ कृतवर्माणमामंयकृपंचसमहारथः ॥ द्रौणिर्मन्युपरीतात्माशिविरद्वारमागतत् २ तत्रभूतं
महाकायंचंद्रार्कसदृशयुतिम् ॥ सोऽपश्यद्भारमाश्रित्यतिष्ठंतलोमहर्षणम् ३ वसानंचर्मवैयाघ्रमहारुधिरविस्त्रवम् ॥ कृष्णाजिनोत्तरासंगंनागयज्ञोपवीतिनम्
४ बाहुभिःस्वायतैःपीनैर्नानाप्रहरणोद्यतैः ॥ बद्धांगदमहासर्पज्वालामालाकुलाननम् ५ दंष्ट्राकरालवदनंव्यादितास्यंभयानकम् ॥ नयनानांसहस्रैश्चविचि
त्रैरभिभूषितम् ६ नैवतस्यवपुःशक्यंप्रवक्तुंवेषएवच ॥ सर्वथातुतदालक्ष्यस्फुटैरपिपर्वताः ७ तस्यास्यनासिकाभ्यांचश्रवणाभ्यांचसर्वशः ॥ तेभ्यश्चाक्षि
सहस्रेभ्यःप्रादुरासन्महार्चिषः ८ तथातेजोमरीचिभ्यःशंखचक्रगदाधराः ॥ प्रादुरासन्हृषीकेशाःशतशोऽथसहस्रशः ९ तदस्यहुतमालोक्यभूतलोकभयंकरम् ॥
द्रौणिरव्यथितोदिव्यैरस्त्रवर्षैरवाकिरत् १० द्रौणिमुक्ताञ्छरांस्तांस्तुतदूतंमहदग्रसत् ॥ उदधेरिववार्योघान्पावकोवडवामुखः ११ अग्रसतांस्तथाभू
तंद्रौणिनाप्रहितान्शरान् ॥ अश्वत्थामातुसंप्रेक्ष्यशरौघांस्तान्निरर्थकान् १२ रथशक्तिमुमोचासौदीप्तमग्निशिखामिव ॥ सातमाहत्यदीप्ताग्नारथशक्तिरदीर्यत्
१३ युग्मांतिसूर्यमाहत्यमहोल्केवदिवच्युता ॥ अथहेमसरुंदिव्यंखड्गमाकाशवर्चसम् १४ कोशात्समुद्बद्धांशुविलादीप्तमिवोरगम् ॥ ततःखड्गंरंधमानभू
तायप्राहिणोत्तदा १५ सतदासाद्यभूतंविबलंनकुलवद्ययौ ॥ ततःसकुपितोद्रौणिरिद्रकेतुनिभांगदाम् १६ ज्वलंतीप्राहिणोत्तस्मैभूतंतामपिचाग्रसत् ॥ ततः
सर्वायुधाभावेवीक्षमाणस्ततस्ततः १७ अपश्यत्कृतमाकाशमनाकाशंजनार्दनैः ॥ तदद्भुततमंदृष्ट्वाद्रोणपुत्रोनिरायुधः १८ अब्रवीदतिसंततःकृपवाक्यमनुस्म
रन् ॥ ब्रुवतामप्रियंपथ्यंसुहृदान्श्रुणोतियः १९ सशोचत्यापदंप्राप्ययथाऽहमतिवर्त्यतौ ॥ शास्त्रदृष्टानविद्वान्यःसमतीत्यजिघांसति २० सपथःप्रच्युतोधर्मात्कु
पथेप्रतिहन्यते ॥ गोब्राह्मणनृपस्त्रीषुसख्युर्मातुर्गुरोस्तथा २१ हीनप्राणजडांधेषुसुप्तभीतोत्थितेषुच ॥ मतोन्मत्तप्रमत्तेषुनशस्त्राणिघपातयेत् २२ इत्येवंगुरु
भिःपूर्वमुपदिष्टंनृणांसदा ॥ सोऽहमुत्क्रम्यपंथानंशास्त्रदृष्टंसनातनम् २३ अमार्गेणैवमारभ्यघोरामापदमागतः ॥ तांचापदंघोरतरांप्रवदंतिमनीषिणः २४
यदुद्यम्यमहत्कृत्यंभयादपिनिवर्तते ॥ अशक्तश्चैवतत्कर्तुंकर्मशक्तिबलादिह २५ नहिदेवाद्गुरोर्वैमानुषंकर्मकथ्यते ॥ मानुष्यंकुर्वतःकर्मयदिदेवान्नसिध्यति २६
नयनानांसहस्रैरित्यनेनालौकिकत्वंदर्शितम् । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ रथशक्तिचक्रं १९ युगातेमिथुनराशेरंतेअतिदीप्तम् १४ । १५ । १६ । १७ अनाकाशंनिरवकाशं १८ । १९
अतिवर्त्यंअतिक्रम्य तातयोःकृपकृतवर्मणोर्वाक्यमितिशेषः शास्त्रदृष्टान्अवध्यत्वेनशास्त्रेज्ञातान्समतीत्यशास्त्रमुद्ध्व २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६

२

१७। २८। २९। ३०। ३१। ३२ देवान् अथगात् देवेभ्योऽधिकः ३१। ३२ ॥ इति सौप्तिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावलीपेष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ एवमिति १। २
 सपथः प्रच्युतो धर्माद्विपदं प्रतिपद्यते ॥ प्रतिज्ञानं ह्यविज्ञानं प्रवदंति मनीषिणः २७ यदारभ्य क्रियां कांचिद्गयादिह निवर्तते ॥ तदिदं दुष्प्रणीतेन मयं मांसमुप
 स्थितम् २८ नहि द्रोणसुतः संख्ये निवर्तते कथंचन ॥ इदं च सुमहदूतं देवदंडमिवोद्यतम् २९ न चैतदभिजानामि चित्तयन्नपि सर्वथा ॥ ध्रुवं ये यमधर्ममे प्रवृत्ता
 कलुषामतिः ३० तस्याः फलमिदं घोरं प्रतिघाताय कल्पते ॥ तदिदं देवविहितं मम संख्ये निवर्तनम् ३१ नान्यत्र देवादुयंतमिह शक्यं कथंचन ॥ सोऽहमद्यम
 हा देवं प्रपद्ये शरणं विभुम् ३२ देवदंडमिमं घोरं सहिमेनाशयिष्यामि ॥ कपर्दिनं देवदेवमुमापतिमनामयम् ३३ कपालमालिनं रुद्रं भगनेत्रहरं हरम् ॥ सहिदेवो व्य
 गाद्देवांस्तपसा विक्रमेण च ॥ तस्माच्छरणमभ्येमि गिरिशं शूलपाणिनम् ३४ ॥ इति श्रीमहाभारते सौप्तिके पर्वणि द्रौणिचितायां षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥
 ॥ संजय उवाच ॥ एवं संचितयित्वा तु द्रोणपुत्रो विशांपते ॥ अवतीर्य रथोपस्थान् देवेशं प्रणतः स्थितः १ ॥ द्रौणिरुवाच ॥ उग्रं स्थाणुं शिवं रुद्रं शर्वमीशानमी
 श्वरम् ॥ गिरिशं वरदं देवं भवभावनमीश्वरम् २ शितिकंठमजं शुक्रं दक्षक्रतुहरं हरम् ॥ विश्वरूपं विरूपाक्षं बहुरूपमुमापतिं ३ इमं शानवासिनं दृष्टं महागणपतिं वि
 भुम् ॥ खट्वांगधारिणं रुद्रं जटिलं ब्रह्मचारिणम् ४ मनसा सुविशुद्धेन दुष्करेणाल्पचेतसा ॥ सोऽहमात्मोपहारेण यक्ष्ये त्रिपुरघातिनम् ५ स्तुतं स्तुत्यं स्तूयमा
 नममो घं कृतिवाससम् ॥ विलोहितं नीलकंठमसह्यं दुर्निवारणम् ६ शक्रं ब्रह्मसृजं ब्रह्मब्रह्मचारिणमेव च ॥ व्रतवंतं तपोनिष्ठमनंतं तपतां गतिम् ७ बहुरूपं गणा
 ध्यक्षं त्र्यक्षं पारिषदप्रियम् ॥ घनाध्यक्षं क्षितिमुखं गौरीहृदयवल्लभम् ८ कुमारपितरं पिंगंगोत्प्लुतमवाहनम् ॥ तनुवाससमत्युग्रमुमाभूषणतत्परम् ९ परंपरे
 भ्यः परमं परं यस्मात्प्रविद्यते ॥ इष्वस्त्रोत्तमभर्तारं दिगंतं देशरक्षिणम् १० हिरण्यकवचं देवं चंद्रमौलिविभूषणम् ॥ प्रपद्ये शरणं देवं परमेण समाधिना ११ इमां च
 दापदं घोरांतराम्यद्य सुदुष्कराम् ॥ सर्वभूतोपहारेण यक्ष्येऽहं शुचिना शुचिम् १२ इति तस्य व्यवसितं ज्ञात्वा योगात्सुकर्मणः ॥ पुरस्तात्कांचनीवेदी प्रादुरासी
 न्महात्मनः १३ तस्यावेद्यांतदाराजं श्वित्रभानुरजायत ॥ सदृशो विदिशः खंचज्वालाभिरिव पूरयन् १४ दीप्तास्यनयनाश्चात्र नैकपादशिरोभुजाः ॥ रत्न
 चित्रांगदधराः समुद्यतकरास्तथा १५ द्वीपशैलप्रतीकाशाः प्रादुरासन् महागणाः ॥ श्ववराहोष्ट्ररूपाश्च हयगोमायुगोमुखाः १६ ऋक्षमार्जारवदनाव्याघ्रद्वीपि
 मुखास्तथा ॥ काकवक्राः प्लवमुखाः शुकवक्रास्तथैव च १७ महाजगरवक्राश्च हंसवक्राः शितप्रभाः ॥ दावाघाटमुखाश्चापि चाषवक्राश्च भारत १८ कूर्मनक्र
 मुखाश्चैव शिशुमारमुखास्तथा ॥ महामकरवक्राश्च तिमिवक्रास्तथैव च १९ हरिवक्राः कौचमुखाः कपोतेभ्यस्तथा ॥ पारावतमुखाश्चैव मधुवक्रास्तथैव च
 २० पाणिकर्णाः सहस्राक्षास्तथैव च महोदराः ॥ निर्मासाः काकवक्राश्चैव नवक्राश्च भारत २१

३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६ षष्ठस्तथा मंदूकवक्राः १७ दावाघाटः पक्षि विशेषः १८। १९। २०। २१

२२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८ बृहत्सोऽपि अंशाः दृष्टव्याः पिंडिकाः जानुनोरधः पश्चाद्भ्रामश्च ये पांते बृहच्छेफां पिटि
 तथैवाशिरसो राजनः ऋक्षवक्राश्च भारत ॥ प्रदीप्तनेत्रजिह्वाश्च ज्वालावर्णास्तथैव च २२ ज्वालाकेशाश्च राजेन्द्रज्वलद्रोमचतुर्भुजाः ॥ मेषवक्रास्तथैवान्येतथा छागमु
 खानृप २३ शंखाभाः शंखवक्राश्च शंखवर्णास्तथैव च ॥ शंखमालापरिकराः शंखध्वनिसमस्वनाः २४ जटाधराः पंचशिखास्तथामुंडाः कशोदराः ॥ चतुर्दंष्ट्राश्च
 तुर्जिह्वाः शंकुकर्णाः किरीटिनः २५ मौजीधराश्च राजेन्द्रतथा कुंचितमूर्धजाः ॥ उष्णीषिणो मुकुटिनश्चारुवक्राः स्वलंकृताः २६ पद्मोत्पलापीडधरास्तथामुकुटधा
 रिणः ॥ माहात्म्येन च संयुक्ताः शतशोऽथ सहस्रशः २७ शतघ्नीवज्रहस्ताश्च तथा मुसलपाणयः ॥ भुशुंडीपाशहस्ताश्च दंडहस्ताश्च भारत २८ पृष्ठेषु वद्धेषु धयश्चित्र
 बाणोत्कटास्तथा ॥ सध्वजाः सपताकाश्च सघटाः सपरश्वधाः २९ महापाशोद्यतवरास्तथा लण्डपाणयः ॥ स्थूणाहस्ताः खड्गहस्ताः सर्पोच्छ्रितकिरीटिनः ३०
 महासर्पांगदधराश्चित्राभरणधारिणः ॥ रजोध्वजाः पंकदिग्धाः सर्वशुक्लांबरस्रजः ३१ नीलांगाः पिंगलांगाश्च मुंडवक्रास्तथैव च ॥ भेरीशंखमृदंगांश्च झङ्गरानकगो
 मुखान् ३२ अवाद्यन्पारिषदाः प्रहृष्टाः कनकप्रभाः ॥ गायमानास्तथैवान्ये नृत्यमानास्तथाऽपरे ३३ लंघयंतः प्लवंतश्च वल्गंतश्च महारथाः ॥ धावंतो जवनामुंडाः
 पवनोद्धूतमूर्धजाः ३४ मत्ताइव महानागा विनदंतो मुहुर्मुहुः ॥ सुभीमाघोररूपाश्च शूलपट्टिशपाणयः ३५ नानाविरागवसनाश्चित्रमाल्यानुलेपनाः ॥ रत्नचित्रां
 गदधराः समुद्यतकरास्तथा ३६ हंतारो द्विषतां शूराः प्रसह्यासह्यविक्रमाः ॥ पातारोऽसृग्वसौघानां मांसांत्रकृतभोजनाः ३७ चूडालाः कर्णिकाराश्च प्रहृष्टाः पिठरोद
 राः ॥ अतिहस्वातिदीर्घाश्च प्रलंबाश्चातिभैरवाः ३८ विकटाः काललंबोष्ठा बृहच्छेफांडपिंडिकाः ॥ महार्हाना विकटामुंडाश्च जटिलाः परे ३९ साकैर्दुग्रहनक्षत्रांघ्रां
 कुर्युस्ते महीतले ॥ उत्सहेरंश्च ये हंतुं भूतग्रामं चतुर्विधम् ४० ये च वीतभयानित्यं हरस्य भुक्नुवी सहाः ॥ कामकारकानित्यं त्रैलोक्यस्येश्वरेश्वराः ४१ नित्यानंद
 प्रमुदितावागीशा वीतमत्सराः ॥ प्राप्याष्टगुणमैश्वर्यं येन यास्यंति वैस्मयम् ४२ येषां विस्मयतो नित्यं भगवान् कर्मभिर्हरः ॥ मनोवाक्कर्मभिर्युक्तैर्नित्यमाराधितश्चैः
 ४३ मनोवाक्कर्मभिर्भक्तान्पातिपुत्रानिवौरसान् ॥ पिवंतोऽसृग्वसाश्चान्ये कुद्वा ब्रह्मद्विषांसदा ४४ चतुर्विधात्मकं सोमं ये पिवंति च सर्वदा ॥ श्रुतेन ब्रह्मचर्येण तपसा
 च दमेन च ४५ ये समाराध्य शूलकं भवसायुज्यमागताः ॥ यैरात्मभूतैर्भगवान्पार्वत्या च महेश्वरः ४६ महाभूतगणैर्भुक्तेभूतभव्यभवत्प्रभुः ॥ नानावादित्रहसितक्ष्वे
 डितोत्कुष्ठगर्जितैः ४७ संत्रासयंतस्ते विश्वमश्वत्थामानमभ्ययुः ॥ संस्तुवंतो महादेवभाः कुर्वाणाः सुवर्चसः ४८ विवर्धयिष्वो द्रौणेर्महिमानं महात्मनः ॥ जिज्ञासमा
 नास्तत्तेजः सौप्तिकं च दिदृक्षुः ४९ भीमोऽग्रपरिचालात शूलपट्टिशपाणयः ॥ घोररूपाः समाजग्मुर्भूतसंघाः समंततः ५०

काः २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४ चतुर्विधात्मकं सोमं अन्नरूपं लताररूपं अमृतरूपं चंद्रमंडलरूपं चक्रपादध्यात्माधियज्ञाधिदेवाधिलोकस्थदेवतारूपा इत्यर्थः ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०

११ । ५१ । ५२ ततःसौम्येनसोमदैवत्येनमंत्रेण । 'आप्यायस्वसमेतुतेविश्वतःसोमदृष्ट्यै । मवावाजस्यसंगये'इत्येनमंत्रेणआत्मानंशरीरंउपहारंहविष्यंउपाहरत्उपसादितवान् मंत्रार्थस्तु
हेसोम त्वंआप्यायस्व कथं तेत्वाप्रतिविश्वतःसर्वात्मनादृष्ट्यंष्टृष्णेरीश्वरस्याविर्भावस्थानंशरीरंएतप्रविज्ञातु ततश्चेतनशरीरेणाप्यायितस्त्वंसंगयेसंग्रामेवाजस्यवीर्यस्यदातामव कर्मणिषष्ठी वाजं
जनयेयुर्भयंयेस्मत्रैलोक्यस्यापिदर्शनात् ॥ तान्प्रेक्षमाणोऽपिव्यथानचकारमहाबलः ५१ अथद्रौणिर्घनुष्पाणिर्बद्धगोधांगुलिप्रवान् ॥ स्वयमेवात्मनात्मानमुप-
हारमुपाहरत् ५२ धनूंषिसमिधस्तत्रपवित्राणिसिताःशराः ॥ हविरात्मवतश्चात्मातस्मिन्भारतकर्मणि ५३ ततःसौम्येनमंत्रेणद्रौणपुत्रःप्रतापवान् ॥ उपहारं
हामन्युरथात्मानमुपाहरत् ५४ तंरुद्रौद्रकर्मणरौद्रैःकर्मभिरच्युतम् ॥ अभिष्टुत्यमहात्मानमित्युवाचकृतांजलिः ५५ ॥ द्रौणिरुवाच ॥ इममात्मानमद्याहंजा-
तमांगिरसेकुले ॥ स्वग्रीजुहोभिभगवन्प्रतिगृह्णीष्वमांवलं ५६ भवद्भक्त्यामहादेवपरमेणसमाधिना ॥ अस्यामापदिविश्वात्ममुपाकुर्मितवाग्रतः ५७ त्वयिसर्वा-
णिभूतानिसर्वभूतेषुचासिवै ॥ गुणानांहिप्रधानानामेकत्वंत्वयितिष्ठति ५८ सर्वभूताश्रयविमोहविर्भूतभवस्थितम् ॥ प्रतिगृहाणमांदेवयद्यशक्याःपरमेया ५९
इत्युक्त्वादौणिरास्थायतांवेदीदीप्तपावकाम् ॥ संत्यज्यात्मानमारुह्यकृष्णवर्त्मन्युपाविशत् ६० तसूध्वबाहुनिश्चेष्टंदृष्ट्वाहविरुपस्थितम् ॥ अब्रवीद्भगवान्साक्षान्म-
हादेवोहसन्निव ६१ सत्यशौचार्जवव्यागैस्तपसानियमेनच ॥ क्षांत्याभक्त्याचष्ट्याचबुद्ध्याचवचसातथा ६२ यथावदहमाराद्धःकृष्णेनाक्लिष्टकर्मणा ॥ तस्मा-
दिष्टतमःकृष्णादन्योममनविद्यते ६३ कुर्वतातातसंमानंत्वांचजिज्ञासतामया ॥ पांचालाःसहसागुप्तामायाश्चबहुशःकृताः ६४ कृतस्तस्यैवसंमानःपांचालानरक्ष-
तामया ॥ अभिभूतास्तुकालेनैषामद्यास्तिजीवितम् ६५ एवमुक्त्वामहात्मानंभगवानात्मनस्तनुम् ॥ आविवेशदौचास्मैविमलंखड्गमुत्तमम् ६६ अथाविष्टोभ-
गवतामूयोजज्वालतेजसा ॥ वेगवांश्चाभवदुद्धेदेवसृष्टेनतेजसा ६७ तमदृश्यानिभूतानिरक्षांसिचसमाद्रवन् ॥ अभितःशशिविरंयांतंसाक्षादिवेश्वरम् ६८
॥ इतिश्रीमहाभारतेसौप्तिकेपर्वणिद्रौणिकृतशिवाचनेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ध ॥ ॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ तथाप्रयातेशिविरंद्रौणपुत्रेमहारथे ॥
कच्चिच्छपश्वभोजश्वभयातौनव्यवर्तताम् १ कच्चित्रवारितौक्षुद्रैरक्षिभिर्नोपलक्षितौ ॥ असह्यमितिमन्वानौननिवृत्तौमहारथौ २ कच्चिदुन्मथ्यशिविरंहत्वासोमकपां-
डवान् ॥ दुर्योधनस्यपदवींगतौपरमिकारणे ३ पंचालैर्निहतौवीरौकच्चितुस्वपतांक्षितौ ॥ कच्चित्ताभ्यांकृतंकर्मतन्ममाचक्ष्वसंजय ४ ॥ संजयउवाच ॥
तस्मिन्प्रयातेशिविरंद्रौणपुत्रेमहात्मनि ॥ कृपश्चकृतवर्माचशिविरद्वार्यतिष्ठताम् ५ अश्वत्थामातुतौदृष्ट्वायत्नवंतौमहारथौ ॥ प्रहृष्टःशनकैराजन्निदं वचनम्
ब्रवीत् ६ यतौभवंतौपर्याप्तौसर्वक्षत्रस्यनाशने ॥ किंपुनर्योधशेषस्यप्रसुप्तस्यविशेषतः ७

मवप्रापय भूमासावित्यस्यरूपं ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ ॥ इति सौप्तिके पर्वणि नीलकंठीये मारुतावदीपे सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥
तथेति १ कच्चित्रोपलक्षिताविरपत्रकच्चिदित्यावर्तते २ । ३ पांचालैः पूर्वनिहतौ वीरौ स्वपतां कच्चिदकोपादस्वपतां पांचालानां कर्मवधारयतां कच्चिदकृतमिति संबन्धः ४ । ५ । ६ । ७

वायुवाप्राप्तेतिशेषः ८९ उद्देशज्ञोष्टष्ट्युग्रस्यरुद्रः १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ पादाष्टीलैः पादग्रंथिभिः पाणिचतैरित्यर्थः २४

अहंप्रवेक्ष्येशिविरंचरिष्यामिचकालवत् ॥ यथानकश्चिदपिवांजीवन्मुच्येतमानवः ८ तथाभवद्भयांकार्यस्यादितिमेनिश्चितामतिः ॥ इत्युक्त्वाप्राविशद्रौणिःपा-
थानांशिविरंमहत् ९ अद्वारेणाम्यवस्कंद्यविहायभयमात्मनः ॥ सप्रविश्यमहाबाहुरुद्देशज्ञश्चतस्यह १० दृष्ट्युग्रस्यनिलयंशनकैरभ्युपागमत् ॥ तेतुक्त्वामह-
त्कर्मश्रान्ताश्चबलवद्रणे ११ प्रसुप्ताश्चैवविध्वस्ताःसमेत्यपरिधाविताः ॥ अथप्रविश्यतद्देशमष्टष्ट्युग्रस्यभारत १२ पांचाल्यंशयनेद्रौणिरपश्यत्सुप्तमंतिकात् ॥
क्षौमावदातेमहतिस्पद्धर्चास्तरणसंघृते १३ माल्यप्रवरसंयुक्तेषूपैश्रूणश्चवासिते ॥ तंशयानंमहात्मानंविस्त्रब्धमकुतोभयम् १४ प्राबोधयतपादेनशयनस्थंमही-
पते ॥ संबुध्यचरणस्पर्शादुत्थायरणदुर्मदः १५ अभ्यजानादमेयात्माद्रौणपुत्रंमहारथम् ॥ तमुत्पतंतंशयनादश्वत्थामामहाबलः १६ केशेष्वालम्यपाणिभ्यानि-
ष्पिपेषमहीतले ॥ सबलंतेननिष्पिष्टःसाध्वसेनचभारत १७ निद्रयाचैवपांचाल्योनाशकश्चेष्टितुं तदा ॥ तमाक्रम्यपदाराजनकंठेचोरसिचोभयोः १८ नदंतंवि-
स्फुरंतंचपशुमारममारयत् ॥ तुदन्नखैस्तुसद्रौणिनातिव्यक्तमुदाहरत् १९ आचार्यपुत्रशस्त्रेणजहिमांमाचिरंकृथाः ॥ त्वत्कृतेसुकृतौल्लोकानगच्छेयंद्विपदांवर-
२० एवमुक्त्वातुवचनंविररामपरंतपः ॥ सुतःपांचालराजस्यआक्रान्तोबलिनाभृशम् २१ तस्याव्यक्तान्तुतांवाचंसंश्रुत्यद्रौणिरब्रवीत् ॥ आचार्यधातिनालोकानसं-
तिकुलपांसन २२ तस्माच्छस्त्रेणनिधनंत्वमर्हसिदुर्मते ॥ एवंबुवाणस्तंवीरं सिंहोमत्तमिवाद्रिपम् २३ मर्मस्वभ्यवधीतकुद्धःपादाष्टीलैःसुदारुणैः ॥ तस्यवीरस्य
शब्देनमार्यमाणस्यवेश्मनि २४ अबुध्यंतमहाराजस्त्रियोयेचास्यरक्षिणः ॥ तेदृष्ट्वाधर्षयंतंमतिमानुषविक्रमम् २५ भूतमेवाध्यवस्यंतोनस्मप्रव्याहरन्भयात् ॥
तंतुतेनाभ्युपायेनगमयित्वायमक्षयम् २६ अध्यतिष्ठततेजस्वीरथंप्राप्यसुदर्शनम् ॥ सतस्यभवनाद्राजन्निष्क्रम्यानादयन्दिशः २७ रथेनशिविरंप्रायाजिघांसु-
र्द्विषतोबली ॥ अपक्रान्तेततस्तस्मिन्द्रौणपुत्रेमहारथे २८ सहितैरक्षिभिःसर्वैःप्राणैर्युयोषितस्तदा ॥ राजानंनिहतं दृष्ट्वाभृशंशोकपरायणाः २९ व्याक्रोशन्क्षत्रि-
याःसर्वेष्टष्ट्युग्रस्यभारत ॥ तासांतुतेनशब्देनसमीपेक्षत्रियर्षभाः ३० क्षिप्रंचसमनह्यंतकिमेतादितिचाब्रुवन् ॥ स्त्रियस्तुराजन्वित्रस्ताभारद्वाजंनिरीक्ष्यताः ३१
अब्रुवन्दीनकंठेनक्षिप्रमाद्रवतेतिवै ॥ राक्षसोवामनुष्योवानैनंजानीमहेवयम् ३२ हत्वापांचालराजानंरथमारुह्यतिष्ठति ॥ ततस्तेयोधमुख्याश्चसहसापर्यवारयन्
३३ सतानापततःसर्वानरुद्रास्त्रेणव्यपोथयत् ॥ दृष्ट्युग्रंचहत्वासतांश्चैवास्यपदानुगान् ३४ अपश्यच्छयनेसुप्तमुत्तमौजसमंतिके ॥ तमप्याक्रम्यपादेनकंठेचोर-
सितेजसा ३५ तथैवमारयामासविनर्दं तमर्दिमम् ॥ युधामन्युश्चसंप्राप्तोमत्वातंरक्षसाहतम् ३६ गदामुद्यम्यवेगेनहृदिद्रौणिमताडयत् ॥ तदभिष्टुत्यजग्राहक्षि-
तौचैनमपातयत् ३७

विस्फुरंतंचपशुवतथैवैनममारयत् ॥ तथासवीरोहत्वातंततोऽन्यान्समुपाद्रवत् ३८ संसुप्तानेवराजेंद्रतत्रतत्रमहारथान् ॥ स्फुरतोविपमानांश्चशमितेवपशून्मखे
३९ ततोनिस्त्रिंशमादायजघानान्यानपृथक्पृथक् ॥ भागशोविचरन्मार्गानसियुद्विशारदः ४० तथैवगुल्मेसंप्रेक्ष्यशयानान्मध्यगौलमिकान् ॥ श्रान्तानव्य
स्तायुधान्सर्वानक्षणेनैवव्यपोथयत् ४१ योधानश्चानद्विपांश्चैवप्राच्छिनत्सवरासिना ॥ रुधिराक्षितसर्वाङ्गःकालसृष्टइवांतकः ४२ विस्फुरद्भिश्चतैर्द्रौणिर्निस्त्रिं
शस्योद्यमेनच ॥ आक्षेपणेनचैवासेस्त्रिधारक्तोक्षितोऽभवत् ४३ तस्यलोहितरक्तस्यदीप्तखड्गस्ययुध्यतः ॥ अमानुषइवाकारोबभौपरमभीषणः ४४ येत्वजा
ग्रंतकौरव्यतेपिशब्देनमोहिताः ॥ निरीक्ष्यमाणाअन्योन्यंदृष्ट्वादृष्ट्वाप्रविष्यथुः ४५ तद्रूपंतस्यतेदृष्ट्वाक्षत्रियाःशत्रुकार्षिणः ॥ राक्षसमन्यमानास्तनयनानिन्य
मीलयन् ४६ सघोररूपोव्यचरत्कालवाच्छिविरेततः ॥ अपश्यद्द्रौपदीपुत्रानवशिष्टांश्चसोमकान् ४७ तेनशब्देनवित्रस्ताधनुर्हस्तामहारथाः ॥ दृष्ट्युग्रंहतं
श्रुत्वाद्रौपदेयाविशांपते ४८ अवाकिरन्शरवातैर्भारद्वाजमभीतवत् ॥ ततस्तेननिनादेनसंप्रबुद्धाःप्रभद्रकाः ४९ शिलीमुखैश्चिखंडीचद्रोणपुत्रंसमार्दयन् ॥
भारद्वाजःसतान्दृष्ट्वाशरवर्षाणिवर्षतः ५० ननादबलवन्नादंजिघांसुस्तान्महारथान् ॥ ततःपरमसंकुद्धःपितुर्वधमनुस्मरन् ५१ अवरुह्यरथोपस्थात्त्वरमाणो
भिदुक्कवे ॥ सहस्रचंद्रविमलंगृहीत्वाचर्मसंयुगे ५२ खड्गंविमलंदिव्यजातरूपपरिष्कृतम् ॥ द्रौपदेयानभिद्रुत्यखड्गेनव्यधमद्वली ५३ ततःसनरशादूलःप्राति
विध्यंमहाहवे ॥ कुक्षिदेशेऽर्धाद्राजनसहतोन्यपतद्भुवि ५४ प्राप्तेनविद्धाद्रौणिंतुसुतसोमःप्रतापवान् ॥ पुनश्चासिसमुद्यम्यद्रोणपुत्रमुपाद्रवत् ५५ सुतसो
मस्यसासितंबाहुंछित्वानरर्षभ ॥ पुनरप्याहनत्पार्श्वेसभिन्नहृदयोऽपतत् ५६ नाकुलिस्तुशतानीकोरथचक्रेणवीर्यवान् ॥ दोभ्यामुक्षिप्यवेगेनवक्षस्येनमता
डयत् ५७ अताडयच्छतानीकमुक्तचक्रंदिजस्तुसः ॥ सविह्वलयौभूमिततोऽस्यापाहराच्छिरः ५८ श्रुतकर्मातुपरिघंगृहीत्वासमताडयत् ॥ अभिद्रुत्ययौ
द्रौणिसव्येसफलकेभृशम् ५९ सतुतंश्रुतकर्माणमास्येजघ्नेवरासिना ॥ सहतोन्यपतद्भूमौविमूढोविकृताननः ६० तेनशब्देनवीरस्तुश्रुतकीर्तिर्महारथः ॥ अ
श्वत्थामानमासाद्यशरवर्षैरवाकिरत् ६१ तस्यापिशरवर्षाणिचर्मणाप्रातिवार्यसः ॥ संकुंडलंशिरःकायात्प्राजमानमुपाहरत् ६२ ततोभीष्मनिहतारंसहस्रैःप्रभद्र
कैः ॥ अहनत्सर्वतोवीरानानाप्रहरणैर्बली ६३ शिलीमुखेनचान्येनभ्रुवोर्मध्येसमार्पयत् ॥ सतुक्रोधसमाविष्टोद्रोणपुत्रोमहाबलः ६४ शिखांडिनंसमासाद्यद्विधा
चिच्छेदसोऽसिना ॥ शिखांडिनंततोहत्वाक्रोधाविष्टःपरंतपः ६५

नाद्रकाविंदवःउच्छलंतितेस्त्रिभिःप्रकारैरेवरक्तोक्षितोभतुस्वदेहस्यान्येनप्रहारादित्यर्थः

४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५

६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ पांडुसृंजयान्पांडवसंबाधिनाःसृंजयान् पांडोर्गोत्रापस्यामिसृंजयाश्चतान्वा ८० । ८१ । ८२ । ८३

प्रभद्रकगणान्सर्वानभिदुद्राववेगवान् ॥ यच्चशिष्टंविराट्स्यबलंतुभृशमाद्रवत् ६३ द्रुपदस्यचपुत्राणांपौत्राणांसुहृदामपि ॥ चकारकदनंघोरंदृष्ट्वादृष्ट्वामहाबलः
६७ अन्यानन्यांश्चपुरुषानभिसृत्याभिसृत्यच ॥ न्यक्तंतदसिनाद्रौणिरसिमार्गविशारदः ६८ कालीरक्तास्यनयनारक्तमाल्यानुलेपनाम् ॥ रक्तांबरधरामेकांपाश
हस्तांकुटुंबिनीम् ६९ ददृशुःकालरात्रितेगायमानामवस्थिताम् ॥ नराश्वकुंजरान्पाशैर्बद्धाघोरैःप्रतस्थुषी ७० बहंतीविविधान्प्रेतान्पाशबद्धान्विमूर्धजान् ॥
तथैवचसदाराजत्रयस्तशस्त्रान्महारथान् ७१ स्वप्रेसुप्तान्नयंतीतारात्रिष्वन्यासुमारिष ॥ ददृशुर्योधमुख्यास्तेघ्रंतंद्रौणिंचसर्वदा ७२ यतःप्रभृतिसंग्रामःकुरु
पांडवसेनयोः ॥ ततःप्रभृतितांकन्यामपश्यन्द्रौणिमेवच ७३ तांस्तुदैवहतान्पूर्वपश्चाद्द्रौणिर्व्यपातयत् ॥ त्रासयन्सर्वभूतानिविनदन्भैरवान्रवान् ७४ तदनु
स्मृत्यतेवीरादर्शनंपूर्वकालिकम् ॥ इदंतदित्यमन्यंतदैवेनोपनिपीडिताः ७५ ततस्तेननिनादेनप्रत्यबुद्धयंतधन्विनः ॥ शिविरेपांडवेयानांशतशोथसहस्रशः ७६
सोच्छिनत्कस्यचित्पादौजघनंचैवकस्यचित् ॥ कांश्चिद्विभेदपार्श्वेषुकालसृष्टइवांतकः ७७ अत्युग्रप्रतिपिष्टैश्चनदाद्भिश्चभृशोत्कटैः ॥ गजाश्वमथितैश्चान्यैर्मही
कीर्णाऽभवत्प्रभो ७८ क्रोशतांकिमिदंकोऽयंकःशब्दःकिंनुकिंकृतम् ॥ एवंतेषां तथाद्रौणिरंतकःसमपद्यत् ७९ अपेतशस्त्रसन्नाहान्सन्नद्धान्पांडुसृंजयान् ॥ प्राहि
णोन्मृत्युलोकायद्रौणिःप्रहरतांवरः ८० ततस्तच्छस्त्रवित्रस्ताउत्पतंतोभयातुराः ॥ निद्रांधानष्टसंज्ञाश्चतत्रतत्रनिलिलियरे ८१ ऊरुस्तंभगृहीताश्चकश्मला
भिहतौजसः ॥ विनदंतोभृशंस्तःसमासीदन्परस्परम् ८२ ततोरथंपुनर्द्रौणिरास्थितोभीमनिःस्वनम् ॥ धनुष्पाणिःशरैरन्यान्प्रेषयद्वैयमक्षयम् ८३ पुनरुत्प
ततश्चापिदूरादपिनरोत्तमान् ॥ शूरान्संपततश्चान्यान्कालरात्र्यैःयवेदयत् ८४ तथैवस्यंदनाग्नेणप्रमथन्सविधावति ॥ शरवर्षैश्चविविधैरवर्षच्छात्रवांस्ततः ८५
पुनश्चसुविचित्रेणशतचंद्रेणचर्मणा ॥ तेनचाकाशवर्णेनतथाऽचरतसोऽसिना ८६ तथासशिविरंतेषांद्रौणिराहवदुर्मदः ॥ व्यक्षोभयतराजेंद्रमहाहृदमिवद्विपः
८७ उत्पेतुस्तेनशब्देनयोधाराजन्विचेतसः ॥ निद्रार्ताश्चभयार्ताश्चव्यधावंतततस्ततः ८८ विस्वरंचुकुशुश्चान्येबह्वद्वंतथाऽवदन् ॥ नचस्मप्रत्यपद्यंतशस्त्रा
णिवसनानिच ८९ विमुक्तकेशाश्चाप्यन्येनाभ्यजानन्परस्परम् ॥ उत्पतंतोऽपतन्प्रांताःकेचित्तत्राभ्रमस्तदा ९० पुरीषमसृजन्केचित्केचिन्मूत्रंप्रसुस्रुवुः ॥
बंधनानिचराजेंद्रसंछिद्यतुरगाद्विपाः ९१ समंपर्यपतंश्चान्येकुर्वंतोमहदाकुलम् ॥ तत्रकेचिन्नराभीताव्यलीर्यंतमहीतले ९२ तथैवतान्निपतितानपिषन्ग
जवाजिनः ॥ तस्मिंस्तथावर्तमानेरक्षांसिपुरुषर्षभ ९३ दृष्टानिव्यनदद्भुर्मुदाभरतसत्तम ॥ सशब्दःपूरितोराजन्भूतसंघैर्मुदायुतैः ९४ अपूरयद्दिशःसर्वा
दिवंचातिमहान्स्वनः ॥ तेषामार्तरवंश्रुत्वावित्रस्तागजवाजिनः ९५

८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५

१६। १७। १८ अमंजनगात्राण्यमयन् अमुद्रपरस्परंमर्दितं १९ अविषमअपिषन् १००। १ कांदिशीकाः मयदुताः १। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। ११०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९। ६०। ६१। ६२। ६३। ६४। ६५। ६६। ६७। ६८। ६९। ७०। ७१। ७२। ७३। ७४। ७५। ७६। ७७। ७८। ७९। ८०। ८१। ८२। ८३। ८४। ८५। ८६। ८७। ८८। ८९। ९०। ९१। ९२। ९३। ९४। ९५। ९६। ९७। ९८। ९९। १००।

मुक्ताः पर्यपतनराजन्मृद्वंतंशिविरेजनम् ॥ तैस्तत्रपरिधावाद्भिश्चरणोदोरितंरजः ९६ अकरोच्छिविरेतेषारजन्यांदिगुणंतमः ॥ तस्मिस्तमसिसंजातेप्रमूढाः
सर्वतोजनाः ९७ नाजानन्पितरः पुत्रान्मातृनमातरएवच ॥ गजोगजानतिक्रम्यनिर्मनुष्याहयाहयान् ९८ अताडयंस्तथाऽभंजंस्तथाऽमृद्वंश्चभारत ॥ ते
भग्नाः प्रपतंतिस्मिन्प्रतश्चपरस्परम् ९९ न्यपातयंस्तथाचान्यान्पातयित्वातदाऽपिषन् ॥ विचेतसः सनिद्राश्चतमसाचावृतानराः १०० जघ्नुः स्वानेवतत्रा
थकालेनैवप्रचोदिताः ॥ त्यक्त्वाद्वाराणिचद्वारस्थास्तथागुल्मानिगौलिमकाः १ प्राद्वंतयथाशक्तिकांदिशीकाविचेतसः ॥ विप्रनष्टाश्चतेऽन्योन्यंनानाजनंततथा
विभो २ क्रोशंतस्तातपुत्रेतिदैवोपहतचेतसः ॥ पलायतांदिशःस्तेषांस्वानप्युत्सृज्यबांधवान् ३ गोत्रनामभिरन्योन्यमाक्रंदंततोजनाः ॥ हाहाकारंचकु
र्वाणाः पृथिव्यांशिरतेपरे ४ तान्बुद्धारणमध्येऽसौद्रोणपुत्रोन्यवारयत् ॥ तत्रापरेवध्यमानामुर्मुहुरचेतसः ५ शिविरान्निष्पतंतिस्मक्षत्रियाभयपीडिताः ॥
तांस्तुनिष्पतितांस्त्रस्तानांशिविराज्जीवितैषिणः ६ कृतवर्माकृपश्चैवद्वारदेशेनिजघ्नतुः ॥ विस्रस्तयंत्रकवचान्मुक्तकेशान्कृतांजलीन् ७ वेपमानानक्षितौभीता
त्रैवकांश्चिदमुच्यताम् ॥ नामुच्यततयोः कश्चिन्निष्कांतंशिविराद्वहिः ८ कृपश्चैवमहाराजहादिक्यश्चैवदुर्मतिः ॥ भूयश्चैवचिकीर्षतौद्रोणपुत्रस्यतौप्रियम्
९ त्रिषुदेशेषुददतुःशिविरस्यदुताशनम् ॥ ततःप्रकाशेशिविरेखङ्गेनपितृनंदनः ११० अश्वत्थमामहाराजव्यचरत्कृतहस्तवत् ॥ कांश्चिदापततोवीरान्
परांश्चैवधावतः ११ व्ययोजयतखड्गेनप्राणैर्द्विजवरोत्तमः ॥ कांश्चिद्योधान्सखड्गेनमध्येसंछिद्यवीर्यवान् १२ अपातयद्रोणपुत्रःसंरब्धस्तिलकांडवत् ॥ नि
नदद्विर्भूतशायस्तैर्नराश्वद्विरदोत्तमैः १३ पतितैरभवत्कीर्णमेदिनीभरतर्षभ ॥ मानुषाणांसहस्रेषुहतेषुपतितेषुच १४ उदतिष्ठन्कबंधानिवहून्पुत्रायचाप
तन् ॥ सायुधान्सांगदान्बाहून्विचकर्तेशिरांसिच १५ हस्तिहस्तोपमानूरून्हस्तान्पादांश्चभारत ॥ पृष्ठच्छिन्नानपार्श्वच्छिन्नानशिरश्छिन्नान्स्तथाऽपरान्
१६ समहात्माऽकरोद्रौणिःकांश्चिच्चापिपराङ्मुखान् ॥ मध्यदेशेनरानन्यांश्चिच्छेदान्यांश्चकर्णतः १७ अंसदेशेनिहत्यान्यान्कायेप्रवेशयच्छिरः ॥ एवंविचर
तस्तस्यनिघ्नतःसुबहून्नरा १८ तमसारजनीघोराबभौदारुणदर्शना ॥ किंचित्प्राणैश्चपुरुषैर्हृतैश्चान्यैःसहस्रशः १९ बहुनाचगजाश्चैनभूरभूद्रीमदर्शना ॥
यक्षरक्षःसमाकीर्णैरथाश्वद्विपदारुणे १२० कुद्वेनद्रोणपुत्रेणसंछन्नाःप्रापतन्भुवि ॥ भ्रातृनन्येपितृनन्येपुत्रानन्येविचुकुशुः २१ केचिदूर्ध्वतत्कुद्वेधातैराष्ट्रैः
कृतंरणे ॥ यत्कृतंनःप्रसुतानांरक्षोभिःकूरकर्मभिः २२ असान्निध्याद्विपार्थानामिदंनःकदनंकृतम् ॥ नचासुरैर्नगंधर्वैर्नयक्षैर्नचराक्षसैः २३ शक्योविजेतुंको
तेयोगोत्तायस्यजनार्दनः ॥ ब्रह्मण्यःसत्यवाग्दातःसर्वभूतानुकंपकः २४ नचसुप्तंममत्तंनान्यस्तशस्त्रंकृतांजलिम् ॥ धावंतंमुक्तकेशंवाहंतिपार्थोधनंजयः २५

१५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५।

२६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९। ६०। ६१। ६२। ६३। ६४। ६५। ६६। ६७। ६८। ६९। ७०। ७१। ७२। ७३। ७४। ७५। ७६। ७७। ७८। ७९। ८०। ८१। ८२। ८३। ८४। ८५। ८६। ८७। ८८। ८९। ९०। ९१। ९२। ९३। ९४। ९५। ९६। ९७। ९८। ९९। १००।

तदिदंनःकृतंघोरंरक्षोभिःकूरकर्मभिः ॥ इतिलालप्यमानाःस्मशेरतेबहवोजनाः २६ स्तनतांचमनुष्यणामपरेषांचकूजताम् ॥ ततोमुहूर्तंप्राशाम्यत्सशब्द
स्तुमुलोमहान् २७ शोणितव्यतिषितायांवसुधायांचभूमिष ॥ तद्रजस्तुमुलंघोरंरक्षणेनांतरधीयत २८ सचेष्टमानानुद्विग्नात्रिरुसाहान्सहस्रशः ॥ न्यपात
यन्नरान्कुद्वःपशून्पशुपतिर्यथा २९ अन्योन्यंसंपरिष्वज्यशयानान्द्रवतोऽपरान् ॥ संलीनान्युध्यमानांश्चसर्वान्द्रौणिरपोथयत् १३० दह्यमानादुताशेनव
ध्यमानाश्चतेनते ॥ परस्परंतदायोधाननयद्यमसादनम् ३१ तस्यारजन्यास्त्वर्धेनपांडवानांमहद्वलम् ॥ गमयामासराजेंद्रद्रौणिर्यमनिवेशनम् ३२ निशा
चराणांस्त्वानांरात्रिःसाहर्षवर्द्धिनी ॥ आसीन्नरगजाश्वानारौद्रीक्षयकरीभृशम् ३३ तत्रादृश्यंतरक्षांसिपिशाचाश्चपृथग्विधाः ॥ स्वादंतोनरमांसानिपिबंतः
शोणितानिच ३४ करालाःपिंगलाश्चैवशैलदंतारजस्वलाः ॥ जटिलादिर्घिशंखाश्चपंचपादामहोदराः १३५ पश्चादंगुलयोरूक्षाविहृषाभैरवस्वनाः ॥ घंटाजा
लावसक्ताश्चनीलकंठाविभीषणाः ३६ सपुत्रदारासुकूराःसुदुर्दर्शाःसुनिर्घृणाः ॥ विविधानिचरूपाणितत्रादृश्यंतरक्षसाम् ३७ पीत्वाचशोणितंहृष्टाःप्रावृत्त्य
न्गणशोपरे ॥ इदंपरमिदंमध्यमिदंस्वादिचिचाबुवन् ३८ मेदोमज्जास्थिरक्तानांवसानांचभृशशिताः ॥ परेमांसानिखादंतःक्रव्यादामांसजीविनः ३९ वसाश्चैवा
परेपीत्वापर्यधावन्विकुक्षिकाः ॥ नानावक्रास्तथारौद्राःक्रव्यादाःपिशिताशनाः १४० अयुतानिचतत्रासन्प्रयुतान्यर्बुदानिच ॥ रक्षसांघोररूपाणांमहतांकू
रकर्मणाम् ४१ मुदितानांविहृतानांतस्मिन्महतिवैशसे ॥ समेतानिबहून्यासनभूतानिचजनाधिप ४२ प्रत्यूषकालेशिविरात्प्रतिगंतुमियेषसः ॥ नृशोणिताव
सिक्तस्यद्रौणेरसीदसिस्तरुः ४३ पाणिनासहसंश्लिष्टएकीभूतइवप्रभो ॥ दुर्गमांपदवींमत्वाविरराजजनक्षये ४४ युगांतैर्नृभूतानिभस्मकृत्वेवपावकः ॥ यथा
प्रतिज्ञंतकर्मकृत्वाद्रौणायनिःप्रभो ४५ दुर्गमांपदवींगच्छन्पितुरासीद्गतज्वरः ॥ यथैवसंसुप्तजनेशिविरेप्राविशन्निशि ४६ तथैवहत्वानिःशब्देनिश्चक्रामनरर्ष
भः ॥ निष्क्रम्यशिविरात्तस्मात्ताभ्यांसंगम्यवीर्यवान् ४७ आचरुयौकर्मतत्सर्वहृष्टःसंहर्षयन्विभो ॥ तावथाचरुयतुस्तस्मैप्रियंप्रियकरौतदा ४८ पांचालान्सृ
जयांश्चैवविनिकृतान्सहस्रशः ॥ प्रीत्याचोच्चैरुदक्रोशंस्तथैवास्फोटयंस्तलान् ४९ एवंविधाहिसारात्रिःसोमकानांजनक्षये ॥ प्रसुतानांप्रमतानामासीत्सुभृशदारु
णा १५० असंशयंहिकालस्यपर्यायोदुरतिक्रमः ॥ तादृशानिहतायत्रकृत्वाऽस्माकंजनक्षयम् ५१ ॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ प्रागेवसुमहत्कर्मद्रौणिरेतन्महारथः ॥
नाकरोदीदृशंकस्मान्मत्पुत्रविजयेधृतः ५२ अथकस्माद्विदुःकर्मदंकृतवानसौ ॥ द्रोणपुत्रोमहात्मासतन्मेशंसितुर्महसि ५३ संजयउवाच ॥ तेषांनूनंभयान्ना
सौकृतवान्कुरुनंदन ॥ असान्निध्याद्विपार्थानांकेशवस्यचधीमवः ५४ त्रिकाःविपुलकुसयः १४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४।

॥ १ ॥

सात्यकेश्वापिकर्मेदं द्रोणपुत्रेण साधितम् ॥ कोदितेषां समक्षं तानहन्त्यादपि मरुत्पतिः ५५ एतदीदृशं कृतं राजन्सुतजने विभो ॥ ततो जनक्षयं कृत्वा पाण्डवानां
महात्पथम् ५६ दिष्ट्यादिष्टैव चान्योन्यं समेत्योर्ध्वमहं हारथाः ॥ पर्यष्वजततो द्रोणिस्ताम्यां संप्रतिनंदितः ५७ इदं दर्शानुसुमहदादं देवाक्यमुत्तमम् ॥ पां
चालानिहताः सर्वे द्रौपदेयाश्च सर्वशः ५८ सोमकामस्य शेषाश्च सर्वे विनिहता मया ॥ इदानीं कृतकृत्याः स्मयामतत्रैव माचिरम् ॥ यदि जीवति नो राजा तस्मै शं
सामहेव यम् १५९ ॥ इति श्रीमहाभारते सौप्तिके पर्वणि रात्रियुद्धे पांचालादिवधेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ तेहत्वा सर्वपांचालान् द्रौपदेयां
श्च सर्वशः ॥ आगच्छन्सहितास्तत्र यत्र दुर्योधनो हतः १ मत्वा चैनमपश्यंत किंचित्प्राणं जनाधिपम् ॥ ततो रथेभ्यः प्रस्कंद्य परिव्रुस्तवात्मजम् २ तं मग्नस
कथं राजे द्रुक्छूद्रप्राणमचेतसम् ॥ वमंतं रुधिरं वक्रादपश्यन् वसुधातले ३ वृत्तं समं तादृहुभिः श्वापदैर्घोरदर्शनैः ॥ शालावृकगणैश्चैव भक्षयिष्यद्विरंतिकात् ४
निवारयंतं कृच्छ्रात्तान् श्वापदांश्च चित्वादिष्वन ॥ विचेष्टमानं मद्यां च सुभृशं गाढवेदनम् ५ तं शयानं तथा दृष्ट्वा भूमौ सुरुधिराक्षितम् ॥ इतः शिष्टास्त्रयो वीराः शो
कार्ताः पर्यवारयन् ६ अश्वत्थामाकृपश्चैव कृतवर्मा च सात्वतः ॥ तैस्त्रिभिः शोणितादिग्धैर्निःश्वसद्भिर्महारथैः ७ शुशुभे स हतो राजा वेदाग्निभिरिवाग्निभिः ॥ ते
तं शयानं संप्रेक्ष्य राजानमतथोचितम् ८ अविषह्येन दुःखेन ततस्तेरुदुस्त्रयः ॥ ततस्तुरुधिरं हस्तैर्मुखाग्निमृज्यतस्य हि ॥ रणे राज्ञः शयानस्य कृपणं पर्यदेव
यन् ९ ॥ कृप उवाच ॥ न देवस्यातिभारोऽस्ति यदयं रुधिराक्षितः ॥ एकादशच भूभर्ता शिते दुर्योधनो हतः १० पश्य चामीकराभस्य चामीकरविभूषिताम् ॥
गदांगदाप्रियस्येमां स भीषे पतितां भुवि ११ इयमेनं गदाशूरं न जहाति रणेरणे ॥ स्वर्गायापि व्रजंतं हिनजहाति यशस्विनम् १२ पश्येमां स हवीरेण जांबूनदवि
भूषिताम् ॥ शयानां शयने हर्म्ये भार्या प्रीतिमतीमिव १३ योऽयं मूर्धाभिषिक्तानामग्रे जातः परंतपः ॥ सह तोयसते पांशून् पश्य कालस्य पर्ययम् १४ येनाजौ
निहता भूमावशेरत हतद्विषः ॥ स भूमौ निहतः शिते कुराजः परैरयम् १५ भयान्नमंति राजानो यस्य स्म शतसंघशः ॥ सर्वा रशयने शिते क्रव्याद्भिः परिवारितः
१६ उपासत द्विजाः पूर्वमर्थहेतोर्यमीश्वरम् ॥ उपासते च तं ह्ययं क्रव्यादामां सहेतवः १७

५ । १ । ५६ । ५७ । ५८ । १५९ । १६० । १६१ । १६२ । १६३ । १६४ । १६५ । १६६ मांसहेतवः मांसार्थिनः १७

१८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९

॥ संजय उवाच ॥ तं शयानं कुरुश्रेष्ठं ततो भरतसत्तम ॥ अश्वत्थामासमालोक्य करुणं पर्यदेव यत् १८ आहुस्त्वां राजशार्दूलमुखं सर्वधनुष्मताम् ॥ धनाध्यक्षोप
मं युद्धे शिष्यं संकर्षणस्य च १९ कथं विवरमद्राक्षिद्भीमसेनस्तवानघ ॥ बलिनं कृतिनं नित्यं सच पापात्मवानृप २० कालो नूनं महाराजलोकेऽस्मिन् बलवतरः ॥
पश्यामो निहतं त्वां च भीमसेनेन संयुगे २१ कथं त्वां सर्वधर्मज्ञं क्षुद्रः पापो वृकोदरः ॥ निकृत्या हतवान्मंदो नूनं कालो दुरत्ययः २२ धर्मयुद्धे ह्यधर्मेण समाहूयौ जसामृधे ॥
गदया भीमसेनेन निर्भग्रे सक्थिनी तव २३ अधर्मेण हतस्याजौ मृद्यमानं पदाशिरः ॥ यउपेक्षितवानक्षुद्रं धिक्कृष्णं धिग्युधिष्ठिरम् २४ युद्धेष्वपवादिष्यंति योधा
नूनं वृकोदरम् ॥ यावत्स्थायंति भूतानि निकृत्या ह्यसिपातितः २५ ननुरामोऽब्रवीद्राजं स्त्वां सदा यदुनंदनः ॥ दुर्योधनसमो नास्ति गदया इति वीर्यवान् २६
श्लाघते त्वां हि वाष्णे यो राजन्संस्तु भारत ॥ स शिष्यो मम कौरव्योगदायुद्ध इति प्रभो २७ यां गतिं क्षत्रियस्याहुः प्रशस्तां परमर्षयः ॥ हतस्याभिमुखस्याजौ प्रा
प्तस्त्वमसितां गतिम् २८ दुर्योधननशोचामित्वामहं पुरुषर्षभ ॥ हतपुत्रौ वृशोचामिगांधारीपितरंचते २९ भिक्षुकौ विचरिष्ये तेशोचं तौ पृथिवीमिमाम् ॥ धि
गस्तुकृष्णं वाष्णे यमर्जुनं चापि दुर्मतिम् ३० धर्मज्ञमानि नौ यौ त्वां वध्यमानमुपेक्षताम् ॥ पाण्डवाश्चापिते सर्वे किं वक्ष्यंति नराधिप ३१ कथं दुर्योधनोऽस्माभिर्हत इ
त्यनपत्रपाः ॥ धन्यस्त्वमसिगांधारेयस्त्वमायोधने हतः ३२ प्रायशोऽभिमुखः शत्रून् धर्मेण पुरुषर्षभ ॥ हतपुत्रा हि गांधारी निहतज्ञातिबांधवा ३३ प्रज्ञाचक्षुश्च
दुर्धर्षः कां गतिं प्रतिपत्स्यते ॥ धिगस्तुकृतवर्माणं मां कृपंश्च महारथम् ३४ ये वयं न गताः स्वर्गं त्वां पुरस्कृत्य पार्थिवम् ॥ दातारं सर्वकामानां रक्षितारं प्रजाहितम्
३५ यद्वयं नानुगच्छाम त्वां धिगस्मान्नराधमान् ॥ कृपस्य तव वीर्येण मम चैव पितुश्च मे ३६ सभृत्यानां न रव्याघ्ररत्नवन्ति गृहाणि च ॥ तव प्रसाददस्माभिः समित्रैः सह
बांधवैः ३७ अवाप्ताः क्रतवो मुख्या बहवो भूरिदक्षिणाः ॥ कुतश्चापीदृशं पापाः प्रवर्तिष्यामहेव यम् ३८ यादृशेन पुरस्कृत्य त्वंगतः सर्वपार्थिवान् ॥ वयमेव त्रयो
राजन्गच्छंतं परमां गतिम् ३९ यद्वै त्वां नानुगच्छामस्तेन वक्ष्यामहेव यम् ॥ तत्स्वर्गहीना हीनार्थाः स्मरंतः सुकृतस्यते ४० किं नाम तद्भवेत्कर्म येन त्वां न व्रजा
मवै ॥ दुःखं नूनं कुरुश्रेष्ठ चरिष्याममहीमिमाम् ४१ हीनानां न स्त्वयाराजन्कुतः शांतिः कुतः सुखम् ॥ गत्वेव तु महाराज समेत्य च महारथान् ४२ यथा ज्येष्ठं यथा
श्रेष्ठं पूजयेवं च नान्मम ॥ आचार्यं पूजयित्वा च केतुं सर्वधनुष्मताम् ४३ हतं मया द्युशं सेथाष्टद्युम्नं नराधिप ॥ परिष्वजेथाराजानं बाल्हिकं सुमहारथम् ४४
सैधवं सोमदत्तं च भूरिश्रवसमेव च ॥ तथा पूर्वगतामन्यान् स्वर्गं पार्थिवसत्तमात् ४५ अस्मद्वाक्यात्परिष्वज्य संपृच्छेस्त्वमनामयम् ४६ ॥ संजय उवाच ॥ इत्ये
वमुक्त्वा राजानं भग्नसकथमचेतनम् ॥ अश्वत्थामासमुदीक्ष्य पुनर्वचनमब्रवीत् ४७ वक्ष्यामहे मस्मीमवेम ४८ । ४९ । ४९ । ४९ । ४९ । ४९ । ४९ । ४९

४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ नमोऽकरोदिति । पापः केऽन्यतः प्राणोऽप्यभिनन्दति पापिने ॥ द्रौणिप्रसुप्तबालघ्नोऽसुप्तकुरादिव ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२
दुर्योधनजीवसित्वं वाक्यं श्रोत्रसुखं शृणु ॥ सप्तपांडवतः शेषाघातं राष्ट्रास्त्रयोवयम् ४८ ते चैव भ्रातरः पंचवासुदेवोऽथ सात्यकिः ॥ अहंचकृतवर्माचक्रपः शारद्व
तस्तथा ४९ द्रौपदेयाहताः सर्वे दृष्टयुग्नस्य चात्मजाः ॥ पांचालानिहताः सर्वे मत्स्यशेषं च भारत ५० कृते प्रतिकृतं पश्य हतपुत्राहिपांडवाः ॥ सौप्तिकेशिबिरं
तेषां हतं सनत्वाहनम् ५१ मया च पापकर्माऽसौ दृष्टयुग्नो महीपते ॥ प्रविश्य शिबिरं रात्रौ पशुमारेण मारितः ५२ दुर्योधनस्तुतां वाचं निशम्य मनसः प्रियाम् ॥
प्रतिलभ्य पुनश्चेत इदं वचनमब्रवीत् ५३ नमोऽकरोत् द्रौणिगे यो न कर्णो न च तोपिता ॥ यस्त्वया कृपभोजाभ्यां सहितेनाद्यमेकृतम् ५४ स च सेनापतिः क्षुद्रो हतः सार्धं
शिखंडिना ॥ तेन मन्ये मघवता सममात्मानमद्य वै ५५ स्वस्ति प्राप्नुत भद्रं वः स्वर्गे नः संगमः पुनः ॥ इत्येव मुक्त्वा तूष्णीं स कुराजो महामनाः ५६ प्राणानुपासृ
जद्वारिः सुहृदां दुःखमुत्सृजन् ॥ अपाक्रामादिवं पुण्यां शरीरं क्षितिमाविशत् ५७ एवं ते निधनं यातः पुत्रो दुर्योधनो नृप ॥ अग्रे यात्वारणेश्वरः पश्चाद्विनिहतः परैः
५८ तथैव ते परिष्वक्ताः परिष्वज्य च ते नृपम् ॥ पुनः पुनः प्रेक्षमाणाः स्वकानां रुरुहूरथान् ५९ इत्येवं द्रौणपुत्रस्य निशम्य करुणां गिरम् ॥ प्रत्यूषकाले शोकार्ताः
प्राद्रवन्नगरं प्रति ६० एवमेष क्षयो वृत्तः कुरुपांडवसेनयोः ॥ घोरो विशसनोरौ द्रोराजन दुर्मित्रिते तव ६१ तव पुत्रे गते स्वर्गं शोकार्तस्य ममानव ॥ ऋषिदत्तं प्रन
ष्टं हि विवदृशित्वमद्य वै ६२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इति श्रुत्वा स नृपतिः पुत्रस्य निधनं तदा ॥ निःश्वस्य दीर्घमुष्णं च ततश्चिता परोऽभवत् ६३ ॥ इति श्रीमहा
भारते सौप्तिके पर्वणि दुर्योधनप्राणत्यागेन वमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ४४ ॥ अथैषीकपर्व ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तस्यां रात्र्यां व्यतीतायां दृष्टयुग्नस्य सारथिः ॥ शशं
सधर्मराजाय सौप्तिके कदनं कृतम् १ ॥ सूत उवाच ॥ द्रौपदेयाहताराजं नृपदस्यात्मजैः सह ॥ प्रमतानि शिविष्वस्ताः स्वपंतः शिबिरे स्वके २ कृतवर्मणा नृशं
सेनगौतमेन कृपेण च ॥ अश्वत्थाम्ना च पापेन हतं वः शिबिरं निशि ३ एतैर्नरगजाश्वानां प्रासशक्तिपरश्वधैः ॥ सहस्राणि निहतं द्विर्निःशेषं ते बलं कृतम् ४ छिद्य
मानस्य महतो वनस्येव परश्वधैः ॥ शुश्रुवे सुमहान् शब्दो बलस्य तव भारत ५ अहमेकोऽवशिष्टस्तु तस्मात्सैन्यान्महामते ॥ मुक्तः कथंचिद्धर्मात्मन्यव्यग्राच्च कृत
वर्मणः ६ तच्छ्रुत्वा वाक्यमाशिवंकुंती पुत्रो युधिष्ठिरः ॥ पपात मह्यं दुर्धर्षः पुत्रशोकसमन्वितः ७ पतंतं तमतिक्रम्य परिजग्राह सात्यकिः ॥ भीमसेनोऽर्जुनश्चैव
माद्रीपुत्रौ च पांडवौ ८ लब्धचेतास्तु कौंतेयः शोकविह्वलयागिरा ॥ जित्वा शत्रून् रजितः पश्चात्पर्यदेवयदार्तवत् ९ दुर्विदागतिरर्थानामपियेदिव्यचक्षुषः ॥ जी
यमाना जयंत्यन्ये जयमाना वयं जिताः १० हत्वा भ्रातृन् वयस्यांश्च पितृन् पुत्रान्सुहृद्गणान् ॥ बंधून् मात्यान् पौत्रांश्च जित्वा सर्वान् जिता वयम् ११

६३ ॥ इति सौप्तिके पर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावर्दीपे नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॐ ॥ जयेन हर्षतामनुपदमेव शोकभये प्रवर्तते इति दर्शयन्नेषीकमारभते तस्यामिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । अतिक्रम्य धैर्यमर्यादां त्यक्त्वा पतंतम् ८ । ९ । अन्ये शत्रवः जयमानाः जयंतः जिता नांजयो जयतां पराजयः फलतोऽभूदिति महदाश्चर्यमिति र्ययः १० । ११ ।

१२। १३। १४। १५ व्यमुचंतमुक्ताः कर्णस्य कर्णात् प्रमादादस्मत्कृतादसात्रिभ्यात् १६। १७। १८। १९ तनुप्राणिनामाविधानिज्ज्ञाणिचतेषांहीमः प्रसेपोयप्रतंतपुत्रनामा
अमर्थोद्यर्थसंकाशस्तथाऽनर्थोऽर्थदर्शनः ॥ जयोऽयमजयाकारोजयस्तस्मात्पराजयः १२ यज्जित्वातप्यतेपश्चादापन्नद्वदुर्मतिः ॥ कथमन्येतविजयंततो
जिततरःपरैः १३ येषामर्थायपापस्याद्विजयस्यसुहृद्वधैः ॥ निर्जितैरप्रमत्तैर्हिविजिताजितकाशिनः १४ कर्णिनालीकदंष्ट्रस्यखड्गजिह्वस्यसंयुगे ॥ चापव्या
तस्यरौद्रस्यज्वातलस्वननादिनः १५ रुद्रस्यनरसिंहस्यसंग्रामेष्वपलायिनः ॥ येव्यमुचंतकर्णस्यप्रमादात्तद्मेहताः १६ रथहृदंशरवर्षोर्मिमंतरत्नाचितंवाह
नवाजियुक्तम् ॥ शक्तयृष्टिमीनध्वजनागनक्रंशरासनावर्तमहेषुफेनम् १७ संग्रामचंद्रोदयवेगवेलंद्रोणार्णवंज्यातलनेमिघोषम् ॥ येतेरुरुच्चावचशस्त्रनौभिस्ते
राजपुत्रानिहताःप्रमादात् १८ नहिप्रमादात्परमस्तिकश्चिद्धधोनराणामिहजीवलोके ॥ प्रमत्तमर्थाहिनरंसमंतात्त्यजंत्यनर्थाश्चसमाविशंति १९ ध्वजोत्तमाग्रो
च्छ्रितधूमकेतुंशराचिषंकोपमहासमीरम् ॥ महाधनुर्ज्यातलनेमिघोषंतनुत्रमानाविधशस्त्रहोमम् २० महाचमूकक्षदवाभिपन्नमहाहवेभीष्ममयाग्निदाहम् ॥
येसेहुरात्तायुधतीक्ष्णवेमंतेराजपुत्रानिहताःप्रमादात् २१ नहिप्रमत्तेननरेणशक्यंविद्यातपःश्रीर्विपुलयशोवा ॥ पश्याप्रमादेननिहत्यशस्त्रैर्नान्महेंद्रं सुखमेध
मानम् २२ इंद्रोपमान्पार्थिवपुत्रपौत्रान्पश्याविशेषेणहतान्प्रमादात् ॥ तीर्त्वासमुद्रं वणिजःसमृद्धामग्राःकुनद्यामिवहेलमानाः २३ अमर्षितैर्योनिहताःशया
नानिःसंशयंतेत्रिदिवंप्रपन्नाः ॥ कृष्णांतुशोचामिकथंनुसाध्वीशोकार्णवंसाऽद्यविशत्यभीता २४ भ्रातृश्वपुत्राश्चहतात्रिशम्यपांचालराजंपितरंचवृद्धम् ॥ ध्रुवं
विसंज्ञापतितापृषिव्यासाशोष्यतेशोककृशांगयष्टिः २५ तच्छोकजंदुःखमपारयंतीकथंभविष्यत्युचितासुखानाम् ॥ पुत्रक्षयभ्रातृवधप्रणुत्राप्रदह्यमानेनहुता
शनेन २६ इत्येवमार्तःपरिदेवयन्सराजाकुरूणानकुलंबभावे ॥ गच्छानयैनामिहमंदभाग्यांसमात्पक्षामितिराजपुत्रीम् २७ माद्रीसुतस्तत्परिगृह्यवाक्यंध
र्मेणधर्मप्रतिमस्यराज्ञः ॥ ययौरथेनालयमाशुदेव्याःपंचालराजस्यचयप्रदाराः २८ प्रस्थाप्यमाद्रीसुतमाजमीढःशोकार्दितस्तैःसहितःसुहृद्भिः ॥ रोरूपमा
णःप्रययौसुतानामायोधनंभूतगणानुकीर्णम् २९ सतत्प्रविश्याशिवमुग्ररूपंददर्शपुत्रान्सुहृदःसखींश्च ॥ भूमौशयानानरुधिरार्द्रगत्रान्चिभिन्नदेहान्प्रहृतोत
मांगाम् ३० सतांस्तुदृष्ट्वाभृशमार्तरूपोयुधिष्ठिरोधर्मभृतांवरिष्ठः ॥ उच्चैःप्रक्षुक्रोशचकौस्वाग्र्यःपपातचोर्व्यासगणोविसंज्ञः ३१ ॥ इ०म० सौ० ऐ० युधिष्ठिर
शिविरप्रवेशेदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ सदृष्टानिहतान्संख्येपुत्रान्पौत्रान्सखींस्तथा ॥ महादुःखपरीतात्माबभूवजनमेजय १ ततस्तस्य
महान्शोकःप्रादुरासीन्महात्मनः ॥ स्मरतःपुत्रपौत्राणांभ्रातृणांस्वजनस्यह २ तमभ्युपरिपूर्णाक्षंवेपमानमचेतसम् ॥ सुहृदोभृशसंविग्नाःसांत्वयांचक्रिरेतदा ३

विधशस्त्रहोमम् २० भीष्ममयंभीष्मप्रधानमभिदाहंभीष्मरूपेणाग्निनादाहमित्यर्थः तैसंहिरेसोढवंतः २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ ॥ इतिसौप्तिकेपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ सट्टेति १ । २ । ३

४।५।६।७।८।९ दिष्टयेति पुत्रनाशापेक्षया राज्याप्राप्तिस्तुल्यमहदित्यादिशेषः १०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।
 ततस्तस्मिन्क्षणेकलपोरथेनादित्यवर्चसा ॥ नकुलः कृष्णयासार्धमुपायात्परमार्तया ४ उपप्लव्यगतासातुश्रुत्वासुमहदप्रियम् ॥ तदाविनाशसर्वेषांपुत्राणाव्य
 थिताऽभवत् ५ कंपमानेवकदलीवातेनाभिसमीरिता ॥ कृष्णाराजानमासाद्यशोकार्तान्यपतद्भुवि ६ बभूववदनंतस्याः सहसाशोककर्षितम् ॥ फुल्लपद्मपलाशा
 क्ष्यास्तमोग्रस्तइवांशुमान् ७ ततस्तांपतितां दृष्ट्वा संभीसत्यविक्रमः ॥ बाहुभ्यां परिजग्राहसमुत्पत्यवृकोदरः ८ सासमाश्वासितातेन भीमसेनेन भामिनी ॥
 रुदतीपांडवं कृष्णासाहिभारतमब्रवीत् ९ दिष्ट्याराजत्रवाप्येमामखिलां भोक्ष्यसेमहीम् ॥ आत्मजानक्षत्रधर्मेण संप्रदाययमायवै १० दिष्ट्यात्वंकुशलीपार्थ
 मत्तमातंगगामिनीम् ॥ अवाप्यपृथिवीं कृत्वा सौभद्रं न स्मरिष्यसि ११ आत्मजानक्षत्रधर्मेण श्रुत्वा शूरान्निपातितान् ॥ उपप्लव्येमयासार्धं दिष्ट्यात्वं न स्मरिष्य
 सि १२ प्रसुप्तान विधंश्रुत्वा द्रौणिना पापकर्मणा ॥ शोकस्तपतिमां पार्थदुताशनइवाश्रयम् १३ तस्य पापकृतो द्रौणेर्न चेदद्यत्वारणे ॥ ह्रियते सानुबंधस्य यु
 धिविक्रम्यजीवितम् १४ इहैव प्रायमासिष्येत त्रिबोधतपांडवाः ॥ न चेत्फलमवाप्नोति द्रौणिः पापस्य कर्मणः १५ एवमुक्त्वा ततः कृष्णापांडवं प्रत्युपाविशत् ॥
 युधिष्ठिरं याज्ञसेनी धर्मराजं यशस्विनी १६ दृष्ट्वा पविष्टां राजर्षिः पांडवो महर्षिप्रियां ॥ प्रत्युवाच स धर्मात्मा द्रौपदीं चारुदर्शनाम् १७ धर्म्यधर्मेण धर्मज्ञे प्राप्तास्ते
 निधनं शुभे ॥ पुत्रास्ते भ्रातरश्चैव तान्न शोचितुमर्हसि १८ सकल्या निवनं दुर्गदूरं द्रौणिरितोगतः ॥ तस्य त्वं पातनं संख्ये कथं ज्ञास्यसि शोभने १९ द्रौपद्युवाच ॥
 द्रोणपुत्रस्य सहजो मणिः शिरसि मे श्रुतः ॥ निहत्य संख्ये तं पापं पश्येयं मणिमाहृतम् २० राजन् शिरसि ते कृत्वा जीवेयमिति मे मतिः ॥ इत्युक्त्वा पांडवं कृष्णाराजा
 नं चारुदर्शना २१ भीमसेनमथागत्य परमं वाक्यमब्रवीत् ॥ त्रातुमर्हसि मां भीमक्षत्रधर्ममनुस्मरन् २२ जहितं पापकर्मणं शंबरं मघवानिव ॥ न हिते विक्रमे तुल्यः
 पुमानस्तीह कश्चन २३ श्रुतं तत्सर्वलोकेषु परमव्यसने यथा ॥ द्वीपोऽभूत्स्वं हि पार्थानां नगरे वारणावते २४ हिडिंबदर्शने चैव तथा त्वमभवोगतिः ॥ तथा वि
 राटनगरे कीचकेन भृशार्दिताम् २५ मामप्युद्धृतवान् कृच्छ्रात्पौलोमीमघवानिव ॥ यथैतान्यकथाः पार्थ महाकर्मणि वैपुरा २६ तथा द्रौणिममित्रघ्नं विनिहत्य सुखी
 भव ॥ तस्याबहुविधं दुःखं निश्म्य परिदेवितम् २७ न चामर्षत कौंतेयो भीमसेनो महाबलः ॥ सकांचनविचित्रांगमारुरोह महारथम् २८ आदाय रुचिरं चित्रं स
 मार्गणगुणंधनुः ॥ नकुलं सारथिं कृत्वा द्रोणपुत्रवधेष्टतः २९ विस्फार्य सशरं चापं तूर्णमश्वानचोदयत् ॥ ते हयाः पुरुषव्याघ्रचोदिता वातरंहसः ३० वेगेन त्वारि
 ताजमुहुरयः शीघ्रगामिनः ॥ शिविरात्स्वाद्दृहीत्वा सरथस्य पदमच्युतः ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते सौप्तिके पर्वणि ऐषीके पर्वणि द्रौणिवधार्थं भीमसेनगमने
 एकादशोऽध्यायः ११ १५।२६।२७।२८।२९।३० पदंगमनमार्गचिह्नं दृहीत्वाऽऽलक्ष्य ३१ ॥ इति सौप्तिके पर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥

तस्मिन्निति १ आक्रंदे संग्रामे २।३।४।५।६।७।८ स्थातास्यास्यसि ९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८ मेमहं दातुमिच्छसितेन

॥ वैशंपायन उवाच ॥ तस्मिन् प्रयाते दुर्धर्षे यदूनामृषभस्ततः ॥ अब्रवीत्पुंडरीकाक्षः कुंतीपुत्रं युधिष्ठिरम् १ एष पांडवते भ्राता पुत्रशोकपरायणः ॥ जिघांसुर्द्रौ
 णिमाक्रंदे एक एवाभिधावति २ भीमः प्रियस्तसर्वेभ्यो भ्रातृभ्यो भरतर्षभ ॥ तं कृच्छ्रगतमद्यत्वं कस्मान्नाभ्युपपद्यसे ३ यतदाऽऽचष्ट पुत्राय द्रोणः परपुरंजयः ॥
 अस्त्रं ब्रह्मशिरोनाम देहं पृथिवीमपि ४ तन्महात्मा महाभागः केतुः सर्वधनुष्मताम् ॥ प्रत्यपादयदाचार्यः प्रीयमाणो धनं जयम् ५ तं पुत्रोऽप्येक एवैनमन्वयाचदम
 र्षणः ॥ ततः प्रोवाच पुत्राय नातिहृष्टमना इव ६ विदितं चापलं ह्यासीदात्मजस्य दुरात्मनः ॥ सर्वधर्मविदाचार्यः सोऽन्वशात्स्वसुतंततः ७ परमापद्रुतेनापि न
 स्मता तत्त्वारणे ॥ इदमस्त्रं प्रयोक्तव्यं मानुषेषु विशेषतः ८ इत्युक्तवान् गुरुः पुत्रं द्रोणः पश्चादथोक्तवान् ॥ न त्वं जातु सतां मार्गे स्थातेति पुरुषर्षभ ९ सतदा ज्ञाय
 दुष्टात्मापितुर्वचनमप्रियम् ॥ निराशः सर्वकल्याणैः शोकात्पर्यचरन्महीम् १० ततस्तदा कुरुश्रेष्ठ वनस्थे त्वयि भारत ॥ अवसद्वारकामेत्यवृष्णिभिः परमार्चितः
 ११ सकदाचित्समुद्रांतिवसनद्वारवतीमनु ॥ एक एकं समागम्य मामुवाच ह सन्निव १२ यत्तदुग्रंतपः कृष्णचरन्सत्यपराक्रमः ॥ अगस्त्याद्भारताचार्यः प्रत्यपद्य
 तमे पिता १३ अस्त्रं ब्रह्मशिरोनाम देवगंधर्वपूजितम् ॥ तदद्य मयि दाशार्हयथापितारि मे तथा १४ अस्मत्तस्तदुपादाय दिव्यमस्त्रं यदूतम् ॥ ममाप्यस्त्रं प्रयच्छ
 त्वंचक्रिपुहंरणे १५ सराजन् प्रीयमाणेन मयाऽप्युक्तः कृतांजलिः ॥ याचमानः प्रयत्नेन मतोऽस्त्रं भरतर्षभ १६ देवदानवगंधर्वमनुष्यपतंगोरगाः ॥ न समामम
 वीर्यस्य शतांशेनापि पिंडिताः १७ इदं धनुरियं शक्तिरिदं चक्रमियं गदा ॥ यद्यदिच्छसि चेदस्त्रं मत्तस्तत्तदहमिति १८ यच्छक्रोपिसमुद्यंतं प्रयोक्तुमपि वारणे ॥
 तद्ब्रह्माणविनाऽस्त्रेण यन्मे दातुमभीप्ससि १९ ससुनाभं सहस्रारं वज्रनाभमयस्मयम् ॥ ववेचक्रं महाभागो मत्तः स्पर्धन्मया सह २० गृहाण चक्रमित्युक्तो मया तु तद
 नंतरम् ॥ जग्राहोत्पत्य सहसा चक्रं सव्येन पाणिना २१ न चैनमशकस्त्थानात्संचालयितुमप्युत ॥ अथैनं दक्षिणेनापि गृहीतुमुपचक्रमे २२ सर्वयत्नबलेनापि
 गृह्णन्नेवमिदंततः ॥ ततः सर्वबलेनापि यदैर्न न शशाकह २३ उद्यंतुं वाचालयितुं द्रौणिः परमदुर्मनाः ॥ कृत्वा यत्नं परिश्रान्तः सन्यवर्तत भारत २४ निवृत्तमनसंत
 स्मादभिप्रायाद्विचेतसम् ॥ अहमामं व्यसंविग्रमश्वत्थामानमब्रुवम् २५ यः सदैव मनुष्येषु प्रमाणं परमंगतः ॥ गांडीवधन्वा श्वेताश्वः कपिप्रवरकेतनः २६ यः साक्षा
 देवदेवेशं शितिकंठमुपापतिम् ॥ द्वंद्वयुद्धे पराजिष्णुस्तोषयामास शंकरम् २७ यस्मात्प्रियतरो नास्ति ममान्यपुरुषोऽभुवि ॥ नादेयं यस्य मे किंचिदपि दाराः सु
 तास्तथा २८ तेनापि सुहृदा ब्रह्मन्पार्थेनाक्लिष्टकर्मणा ॥ नोक्तपूर्वमिदं वाक्यं यस्त्वं मामभिभाषसे २९ ब्रह्मचर्यमहद्वोरंतीर्त्वा द्वादशवार्षिकम् ॥ हिमवत्पार्श्व
 मास्थाय यो मया तपसार्जितः ३० विनाऽपि गृहाण त्वदीयेऽस्त्रे ममेच्छानास्तीति भावः १९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०

३१ । २२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ ॥ इति सौप्तिके पर्वणि नीलकंठी वि भारतमावकीपित्रा दशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ एवमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६
समानव्रतचारिण्यां रुक्मिण्यां योऽन्वजायत ॥ सनत्कुमारस्तेजस्वी प्रद्युम्नो नाम मे सुतः ३१ तेनाप्येतन्महद्विव्यंचक्रमप्रतिमरणे ॥ न प्रार्थितमभून्मूढयादिदं
प्रार्थितं त्वया ३२ रामेणातिबलेनैतन्नोक्तपूर्वकदाचन ॥ नगदेन न सावित्र्यादिदं प्रार्थितं त्वया ३३ द्वारकावासिभिश्चान्यैर्दृष्टं चक्रमहारथैः ॥ मोक्षपूर्वमिदं
जातु यदिदं प्रार्थितं त्वया ३४ भारताचार्य पुत्रस्त्वमानितः सर्वयादवैः ॥ चक्रेण रथिनां श्रेष्ठकंनुतात युयुत्ससे ३५ एवमुक्तो मया द्रौणिर्मामिदं प्रत्युवाच ह ॥ प्र
युज्य भवते पूजां योऽस्य कृष्ण त्वया सह ३६ प्रार्थितं मे मया चक्रं देवान व पूजितम् ॥ अजेयः स्यामिति विभो सत्यमेतद्ब्रवीमि ते ३७ त्वतोऽहं दुर्लभं काम मनवाप्यै
व केशव ॥ प्रतियास्यामि गोविंदं शिवेनाभिवदस्व माम् ३८ एतत्सुभीमं भामानां षष्ठभेण त्वया घृतम् ॥ चक्रमप्रतिचक्रेण भुवि नाभ्यांऽभिषद्यते ३९ एतावदु
क्ता द्रौणिर्मायुग्यानश्चान्वनानि च ॥ आदायोपययौ कालेरत्नानि विविधानि च ४० संसरं भीम दुरात्मा च चपलः क्रूर एव च ॥ वेदचास्त्रं ब्रह्माशिरस्तस्माद्रक्ष्यो ह को
दरः ४१ ॥ इति श्री महाभारते सौप्तिके पर्वणि ऐषीके पर्वणि युधिष्ठिरकृष्णसंवादे द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा युधांश्रेष्ठः सर्वयादवनं
दनः ॥ सर्वायुधवरोपेतमारुरोहरथोत्तमम् १ युक्तं परमकां वो जैस्तुरगैर्हेममालिमिः ॥ आदित्योदयवर्णस्य थुरं रथवरस्य तु २ दक्षिणामवहच्छेव्यः सुग्रीवः स
व्यतोऽभवत् ॥ पाष्णिवाहौ तु तस्यास्तां मेघपुष्पबलाहकौ ३ विश्वकर्मा कृत्वा दिव्यारत्नधातुविभूषिता ॥ उत्क्रियते रथे माया ध्वजयष्टिरदृश्यत ४ वैनतेयः स्थि
तस्तस्थां प्रभामंडलरश्मिवान् ॥ तस्य सत्यवतः केतुर्भुजगारिरदृश्यत ५ अधारो हृष्टी केशः केतुः सर्वधनुष्मताम् ॥ अर्जुनः सत्यकर्माच्च कुरु राजो युधिष्ठिरः
६ अशोमेतां महात्मानौ दाशार्हमभितः स्थितौ ॥ रथस्थं शार्ङ्गधन्वानमश्विनाविव वासवम् ७ तावुपारोप्य दाशार्हः स्यंदनं लोकपूजितम् ॥ प्रतोदेन जवोपे
तान्परमाश्वानचो वयत् ८ तेहयाः सह सोत्पेतुर्ग्रहीत्वा स्यंदनोत्तमम् ॥ आस्थितं पांडवेयाभ्यां यदूनां षष्ठभेण च ९ वहतां शार्ङ्गधन्वानमश्वानां शीघ्रगाभिनाम् ॥
प्रादुरासीन् महान्शब्दः पक्षिणां पततामिव १० ते समाच्छन्नं व्याघ्राक्षणेन भरतर्षभ ॥ भीमसेनं महर्ष्वासंसमनुद्धृत्य वेगिताः ११ क्रोधदीप्तं तु कौंतेयं द्विषदर्थे समु
द्यतम् ॥ नाशकुवन्वारयितुं समेत्यापिमहारथाः १२ सतेषां प्रेक्षतामेव श्रीमतां द्रुपदधन्विनाम् ॥ ययौ मागीरथी तीरंहरीभिर्भृशवेगितैः १३ यत्र स्मश्रूयते द्रौणिः
पुत्रहंता महात्मनाम् ॥ सददर्शं महात्मानमुदकांतियशास्विनम् १४ कृष्णद्वैपायनं व्यासमासीनं ष्षिभिः सह ॥ तंचैव क्रूरकर्माणं घृतांकं कुशचीरिणम् १५ रज
साध्वस्तमासीनं ददर्श द्रौणिमंतिके ॥ तमभ्यधावत् कौंतेयः प्रगृह्य सशरंधनुः १६ भीमसेनो महाबाहुस्तिष्ठतिष्ठेति चाब्रवीत् ॥ सह द्वाभीमधन्वानं प्रगृहीतशरा
सनम् १७ आतरीं पृष्ठतश्चास्य जनार्दन रथे स्थितौ ॥ व्यथितात्माऽभ्यद्रौणिः प्राप्ते चेदममन्यत १८ स तद्विव्यमदीनात्मा परमास्त्रमर्चितयत् ॥ जग्राह च स
चैषीकां द्रौणिः सव्येन पाणिना १९

01 02 03 04 05 06 07 08 09 10 11 12

२० अषाढवायपशुपतममावाय २१ । २२ ॥ इति सौप्तिके पर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये त्रयोदशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ॐ ॥ इति तेनेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० ॥

सतामापदमासाद्यदिव्यमस्त्रमुदैरयत् ॥ अमृष्यमाणस्ताञ्छुरान्दिव्यायुधवरान्स्थितान् २० अपांडवायैतिरुषाव्यसृजदारुणवचः ॥ इत्युक्त्वा राजशार्दूलद्रो
णपुत्रः प्रतापवान् २१ सर्वलोकप्रमोहार्थं तदस्त्रं प्रमुच्य ह ॥ ततस्तस्यामिषीकायां पावकः समजायत ॥ प्रधक्ष्य त्रिवलोकान् स्त्रीन्कालांतकयमोषमः २२ ॥ इति
श्रीमहाभारते सौप्तिके पर्वणि ऐषीके पर्वणि ब्रह्मशिरोस्त्रत्यागे त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इंगितेनैव दाशार्हस्तमभिप्रायमादितः ॥ द्रौणेर्बुद्ध्या
महाबाहुरर्जुनं प्रत्यभाषत १ अर्जुनार्जुनयदिव्यमस्त्रं ते हृदि वर्तते ॥ द्रोणोपादिष्टं तस्यायं कालः संप्रति पांडव २ आतृणामात्मनश्चैव परित्राणाय भारत ॥ विमृजै
तत्त्वमप्याजावस्त्रमस्त्रनिवारणम् ३ केशवेनैव मुक्तोऽथ पांडवः परवीरहा ॥ अवातरद्द्रुपथातूर्णं प्रयत्नसशरंधनुः ४ पूर्वमाचार्यपुत्राय ततोऽनंतरमात्मने ॥ आह
म्यश्चैव सर्वेभ्यः स्वस्तीत्युक्त्वा परंतपः ५ देवताभ्यो नमस्कृत्य गुरुभ्यश्चैव सर्वशः ॥ उत्ससर्ज शिवं ध्यायन्नस्त्रमस्त्रेण शाम्यताम् ६ ततस्तदस्त्रं सहसा सृष्ट्वा गंडीव
धन्वना ॥ प्रज्ज्वालमहार्चिष्मद्युगांतानलसन्निभम् ७ तथैव द्रोणपुत्रस्य तदस्त्रं तिग्मतेजसः ॥ प्रज्ज्वालमहाज्वालं तेजोमंडलसंवृतम् ८ निर्घाता बहवश्चा
सन्पेतुरुल्काः सहस्रशः ॥ महद्भयं च भूतानां सर्वेषां समजायत ९ सशब्दमभवद्भ्यो मज्ज्वालामालाकुलं भृशम् ॥ चचाल च महीकृत्स्ना सपर्वतवनद्रुमा १० ते त्वस्त्रं ते
जसीलोकान्स्तापयंतीव्यवस्थिते ॥ महर्षीं सहितौ तत्र दर्शयामास तुस्तदा ११ नारदः सर्वभूतात्मा भरतानां पितामहः ॥ उभौ शमयितुं वीरौ भारद्वाजधनंजयौ
१२ तौ मुनी सर्वधर्मज्ञौ सर्वभूतहितैषिणौ ॥ दीप्तयोरस्त्रयोर्मध्ये स्थितौ परमतेजसौ १३ तदंतरमथाघृष्या बुपमम्ययशस्विनौ ॥ आस्तामृषिवरौ तत्र ज्वालिता
विवपावकौ १४ प्राणभृद्भिरेनाघृष्यौ देवदानवसंमतौ ॥ अस्त्रतेजः शमयितुं लोकानां हितकाम्यया १५ ॥ ऋषी ऊचतुः ॥ नानाशस्त्रविदः पूर्वेष्वप्यतीता महा
रथाः ॥ नैतदस्त्रमनुष्येषु तैः प्रयुक्तं कथंचन ॥ किमिदं साहसं वीरौ कृतवन्तौ महात्ययम् १६ ॥ इति श्रीमहाभारते सौप्तिके पर्वणि ऐषीके पर्वणि अर्जुनास्त्रत्यागे च
तुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ १५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ दृष्ट्वैव नरशार्दूलतावग्निसमतेजसौ ॥ संजहार शरं दिव्यं त्वरमाणो धनंजयः १ उवाच भरतश्चैष्ठतावृषीप्रांज
लिस्तदा ॥ प्रमुक्तमस्त्रमस्त्रेण शाम्यतामिति वैमया २ संहृते परमास्त्रेऽस्मिन् सर्वानस्मान् शेषतः ॥ पापकर्मा ध्रुवं द्रौणिः प्रधक्ष्यत्यस्त्रतेजसा ३ यदत्र हितमस्मा
कं लोकानां चैव सर्वथा ॥ भवंतौ देवसंकाशौ तथा संमंतुमर्हतः ४ इत्युक्त्वा संजहारास्त्रं पुनरेव धनंजयः ॥ संहारो दुष्करस्तस्य देवैरपि हि संयुगे ५ विमृष्टस्य रणे त
स्य परमास्त्रस्य संग्रहे ॥ अशक्तः पांडवादन्यः साक्षादपिशतक्रतुः ६ ब्रह्मतेजोद्भवं तद्धि विमृष्टमकृतात्मना ॥ न शक्यमावर्तयितुं ब्रह्मचारिव्रतादृते ७

११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ ॥ इतिसौप्तिकेपर्वणिनीलकण्ठीये भारतमावर्दीपे चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ दृष्टेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७

अर्चीर्णब्रह्मचर्योयः सृष्ट्वाऽऽवर्तयते पुनः ॥ तदस्त्रं सानुबंधस्य पूर्वानंतस्य कृतंति ७ ब्रह्मचारीव्रतीचापिदुरवापमवाप्यत ॥ परमव्यसनातोऽपि नार्जुनोऽस्त्रं व्यमुंचत ९ सत्यव्रतधरः शूरो ब्रह्मचारी च पांडवः ॥ गुरुवर्ती च तेनास्त्रं संजहारार्जुनः पुनः १० द्रौणिर्पथसंप्रेक्ष्यतावृषीपुरतः स्थितौ ॥ नशशाकपुनर्धोरमस्त्रं संहर्तुमोजसा ११ अशक्तः प्रतिसंहारे परमास्त्रस्य संयुगे ॥ द्रौणिर्दीनमनाराजनद्वैपायनमभाषत १२ उत्तमव्यसनातेन प्राणत्राणमभीप्सुना ॥ मयैतदस्त्रमुत्सृष्टं भीमसेनभयान्मुने १३ अधर्मश्चकृतोऽनेन धार्तराष्ट्रं जिघांसता ॥ मिथ्याचारेण भगवन्भीमसेनेन संयुगे १४ अतः सृष्टमिदं ब्रह्मन्मयाऽस्त्रमकृतात्मना ॥ तस्य भूयोद्यसंहारं कर्तुं नाहमिहोत्सहे १५ निसृष्टं हि मया दिव्यमेतदस्त्रं दुरासदम् ॥ अपांडवा येति मुने वह्नितेजोऽनुमंत्र्य वै १६ तदिदं पांडवेयानामंतकायाभिसंहितम् ॥ अद्य पांडुसुतान्सर्वान्जीविताद्भंशयिष्यति १७ कृतं पापमिदं ब्रह्मन्रोषाविष्टेन चेतसा ॥ वधमाशास्य पार्थानां मया स्त्रं सृजतारणे १८ ॥ व्यास उवाच ॥ अस्त्रं ब्रह्माशिरस्तात विद्वान्पार्थो धनं जयः ॥ उत्सृष्टवान्रोषेण न नाशाय तवाहवे १९ अस्त्रमस्त्रेण तुरणे तव संशमयिष्यता ॥ विसृष्टमर्जुनेनेदं पुनश्च प्रतिसंहतम् २० ब्रह्मास्त्रमप्यवाप्यैतदुपदेशात्पितुस्तव ॥ क्षत्रधर्मांश्च महाबाहुना किंपतधनं जयः २१ एवं घृतिमतः साधोः सर्वास्त्रविदुषः सतः ॥ सम्राट्बंधोः कस्मात्त्वं वधमस्याचि कीर्षसि २२ अस्त्रं ब्रह्माशिरो यत्र परमास्त्रेण वध्यते ॥ समाद्वादशपर्जन्यस्तद्राष्ट्रं नाभिर्वर्षति २३ एतदर्थं महाबाहुः शक्तिमानपि पांडवः ॥ न विहन्यात्तदस्त्रं तु प्रजाहितचिकीर्षया २४ पांडवास्त्वं च राष्ट्रं च सदा संरक्ष्य मेव हि ॥ तस्मात्संहारदिव्यं त्वमस्त्रमेतन्महाभुज २५ अरोषस्तव चैवास्तु पार्थाः संतु निरामयाः ॥ न ह्यधर्मेण राजर्षिः पांडवो जेतुमिच्छति २६ मणिचैव प्रयच्छाद्य यस्तेशिरसि तिष्ठति ॥ एतदादाय ते प्राणान्प्रतिदास्यंति पांडवाः २७ ॥ द्रौणि रुवाच ॥ पांडवैर्या निरत्नानियच्चान्यत्कौरवैर्धनम् ॥ अवाप्तमिह तेभ्योऽयं मणिर्मम विशिष्यते २८ यमाबध्यमयं नास्ति शस्त्रं यथाधिक्षुधाश्रयम् ॥ देवेभ्यो दानवेभ्यो वानागेभ्यो वा कथंचन २९ न च रक्षोगणभयं न तस्करभयं तथा ॥ एवं वीर्यो मणिरयं न मेत्याज्यः कथंचन ३० यत्तु मे भगवानाहतं मे कार्यमनंतरम् ॥ अयं मणिरयं चाहमीषि कातुपतिष्यति ३१ गर्भेषु पांडवेयानाममोघं चैतदुत्तमम् ॥ न च शक्तोऽस्मि भगवन्संहर्तुं पुनरुद्यतम् ३२ एतदस्त्रमतश्चैव गर्भेषु विसृजाम्यहम् ॥ न च वाक्यं भगवतो न करिष्ये महामुने ३३ ॥ व्यास उवाच ॥ एवं कुरु चान्या तु बुद्धिः कार्या त्वयाऽनघ ॥ गर्भेषु पांडवेयानां विसृज्यैतदुपरम ३४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः परममस्त्रं द्रौणि रुद्यतमाहवे ॥ द्वैपायनवचः श्रुत्वा गर्भेषु प्रमुमोच ह ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते सौप्तिके पर्वणि ऐषिके पर्वणि ब्रह्माशिरोस्त्रस्य पांडवेयगर्भप्रवे शोऽवदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ २१ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ ॥ इति सौप्तिके पर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥

तदेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० संविदं संज्ञापं ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ प्रायोपेतां मरणादयो निवर्तयन्ते नोपेतां २२

॥ वैशंपायन उवाच ॥ तदाऽज्ञाय हृषीकेशो विसृष्टं पापकर्मणा ॥ हृष्यमाण इदं वाक्यं द्रौणिं प्रत्यब्रवीत्तदा १ विराटस्य सुतां पूर्वस्नुषां गांडीवधन्वनः ॥ उपप्लव्यगतां दृष्ट्वा व्रतवान्ब्राह्मणोऽब्रवीत् २ परिक्षीणेषु कुरुषु पुत्रस्तव भविष्यति ॥ एतदस्य परिक्षित्वं गर्भस्थस्य भविष्यति ३ तस्य तद्वचनं साधोः सत्यमेतद्विष्यति ॥ परिक्षिद्धविताह्येषां पुनर्वंशकरः सुतः ४ एवं बुवाणं गोविंदं सात्वतां प्रवरंतदा ॥ द्रौणिः परमसंरब्धः प्रत्युवाचेदमुत्तरम् ५ नैतदेवं यथा त्वत्पक्षपातेन केशव ॥ वचनं पुंडरीकाक्षेन च मद्वाक्यमन्यथा ६ पतिष्यति तदस्त्रं हि गर्भे तस्यामयोद्यतम् ॥ विराटदुहितुः कृष्णयंत्रं रक्षितुमिच्छसि ७ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अमोघः परमास्त्रस्य पातस्तस्य भविष्यति ॥ स तु गर्भो मृतो जातो दीर्घमायुरवाप्स्यति ८ त्वां तु कापुरुषं पापं विदुः सर्वे मनीषिणः ॥ असकृत्पापकर्मणां बालजीवितघातकम् ९ तस्मात्त्वमस्य पापस्य कर्मणः फलमाप्नुहि ॥ त्रीणि वर्षं सहस्राणि च रिष्यसि महीमिमाम् १० अप्राप्नुवन्काचित्कांचित्संविदं जातु केनचित् ॥ निर्जनानसहायस्त्वं देशान्प्रविचरिष्यसि ११ भवित्री न हिते क्षुद्रजनमध्येषु संस्थितिः ॥ पूयशोणितगंधी च दुर्गकांतारसंश्रयः १२ विचरिष्यसि पापात्मा सर्वव्याधिसमन्वितः ॥ वयः प्राप्य परिक्षितुर्वेदव्रतमवाप्य च १३ कृपाच्छारद्वताच्छूरः सर्वास्त्राण्युपपत्स्यते ॥ विदित्वा परमास्त्राणि क्षत्रधर्मव्रते स्थितः १४ षष्टिवर्षाणि धर्मात्मा वसुधां पालयिष्यति ॥ इतश्चोर्ध्वं महाबाहुः कुरुराजो भविष्यति १५ परिक्षिन्नाम नृपतिर्मिषतस्ते सुदुर्मते ॥ अहंतं जीवयिष्यामि दग्धं शस्त्राग्नि तेजसा ॥ पश्य मे तपसो वीर्यं सत्यस्य च नराधम १६ ॥ व्यास उवाच ॥ यस्मादनादृत्य कृतं त्वयाऽस्मान्कर्म दारुणम् ॥ ब्राह्मणस्य सतश्चैव यस्मात्ते तृत्तमीदृशम् १७ तस्माद्यद्देवकीपुत्र उक्तवानुत्तमं वचः ॥ असंशयं ते तद्वा विक्षत्रधर्मस्त्वयाऽऽश्रितः १८ ॥ अश्वत्थामो वाच ॥ सहैव मवता ब्रह्मं स्थास्यामि पुरुषेष्विह ॥ सत्यवागस्तु भगवानयं च पुरुषोत्तमः १९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ प्रदायाथ मणिं द्रौणिः पांडवानां महात्मनाम् ॥ जगाम विमनास्तेषां सर्वेषां पश्यतां धनम् २० पांडवाश्चापि गोविंदं पुरस्कृत्य हतद्विषः ॥ कृष्णद्वैपायनं चैव नारदं च महामुनिं २१ द्रोणपुत्रस्य सहजं मणिमादाय सत्वरः ॥ द्रौपदीमभ्यधावंत प्रायोपेतां मनस्विनीं २२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततस्ते पुरुषव्याघ्राः सदश्वैरनि लोपमैः ॥ अभ्ययुः सहदा शार्हाः शिविरं पुनरेव हि २३ अवतीर्य रथेभ्यस्तु त्वरमाणामहारथाः ॥ ददृशुर्द्रौपदीं हृष्टामात्मां मार्ततराः स्वयम् २४ तामुपेत्य निरानंदं दादुःखशोकसमन्विताम् ॥ परिवार्य व्यतिष्ठंत पांडवाः सहकेशवाः २५ ततो राज्ञाऽभ्यनुज्ञातो भीमसेनो महाबलः ॥ प्रददौ तं मणिं दिव्यं वचनं चेदमब्रवीत् २६ अयं भद्रे तव मणिः पुत्रहंतुर्जितः सते ॥ उत्तिष्ठ शोकमुत्सृज्य क्षात्रधर्ममनुस्मर २७ प्रयाणे वासुदेवस्य शमार्थं मसितेक्षणे ॥ यान्युक्तानि त्वया भीरुवाक्यानि मधुघातिनि २८

२३ दृष्ट्वा मश्वत्थान्नः परामवेन आतापुत्रादेः शोकेन २४ । २५ । २६ । २७ मधुघातिनि मधुदेवहंतारि २८

२९ । ३० । ३१ विवक्षतां वक्तुमिच्छतां वाच्याः निद्याः नैव स्म ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ ॥ इति सौप्तिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे षोडशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ हतेऽपि १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ 'तरति शोकमात्मवित्' इति श्रुतेर्युधिष्ठिरादीनां शोकमपनिमीषुरात्मज्ञानमाह आदिरिति यथा कनककुंडलादेरादिर्मध्यमंतश्चैवं रुद्रोऽपि जगत् इत्यर्थः । तर्हि सौप्तिकाभि

नैव मे पतयः संति न पुत्रा भ्रातरो न च ॥ नैव त्वमिति गोविंदशममिच्छति राजनि २९ उक्तवत्यसि तीव्राणि वाक्यानि पुरुषोत्तमम् ॥ क्षत्रधर्मानुरूपाणि तानि संस्मर्तुमर्हसि ३० हतो दुर्योधनः पापो राज्यस्य परिपंथिकः ॥ दुःशासनस्य रुधिरं पीतं विस्फुरतो मया ३१ वैरस्य गतमावृण्यं न स्मवाच्याविवक्षताम् ॥ जित्वा मुक्तो द्रोणपुत्रो ब्राह्मण्यादौ रवेण च ३२ यशोऽस्य पतितं देवि शरीरं त्वशेषितम् ॥ वियोजितश्च मणिना भ्रंशितश्चायुधं भुवि ३३ ॥ द्रौपद्युवाच ॥ केवलानृण्यमाप्ताऽस्मि गुरुपुत्रो गुरुर्मम ॥ शिरस्येतं मणिं राजा प्रतिवध्नातु भारत ३४ तं गृहीत्वा ततो राजा शिरस्येवाकरोत्तदा ॥ गुरोरुच्छिष्टमित्येव द्रौपद्यावचनादपि ३५ ततो दिव्यमणिवरं शिरसाधारयन् प्रभुः ॥ शुशुभे स तदाराजा स चंद्रइव पर्वतः ३६ उत्तस्थौ पुत्रशोकात्ततः कृष्णामनस्विनी ॥ कृष्णं चापि महाबाहुः परिप्रच्छ धर्मराट् ३७ ॥ इति श्रीमहाभारते सौप्तिके पर्वणि ऐषिके पर्वणि द्रौपदी सांत्वनायां षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ हतेषु सर्वसैन्येषु सौप्तिके तैरथैस्त्रिभिः ॥ शोचन् युधिष्ठिरो राजा दाशार्हमिदमब्रवीत् १ कथं नु कृष्णपापेन क्षुद्रेणाकृतकर्मणा ॥ द्रौणिना मिहताः सर्वे मम पुत्रा महारथाः २ तथा कृतास्त्रविक्रांता सहस्रशतयोधिनः ॥ दुपदस्यात्मजाश्चैव द्रोणपुत्रेण पातिताः ३ यस्य द्रोणो महेष्वासो न प्रादादाह वेमुखम् ॥ निजघ्नेरथिनां श्रेष्ठं घृष्टं युष्मकं थनुसः ४ किं नु तेन कृतं कर्म तथा युक्तं नरर्षभ ॥ यदेकः समरे सर्वानवधीनो गुरोः सुतः ५ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ नूनं स देवदेवानामीश्वरेश्वरमव्ययम् ॥ जगाम शरणं द्रौणिरेकस्तेनावधीद्वह्न ६ प्रसन्नो हि महादेवो दद्यादमरतामपि ॥ वीर्यचगिरिशो दद्याद्येनैद्रमपि शातयेत् ७ वेदाहं हि महादेवं तत्त्वेन भरतर्षभ ॥ यानि चास्य पुराणानि कर्माणि विविधानि च ८ आदिरेष हि भूतानां मध्यमंतश्च भारत ॥ विचेष्टते जगच्चेदं सर्वमस्यैव कर्मणा ९ एवं सिंघुर्भूतानि दर्शय प्रथमं विभुः ॥ पितामहोऽब्रवीच्चैनं भूतानि सृजमाचिरम् १० हरिः केशस्तथेत्युक्त्वा भूतानां दोषदर्शिवान् ॥ दीर्घकालं तपस्तेपे मग्नोऽभिसि महातपाः ११ सुमहांतं ततः कालं प्रतीक्ष्यैनं पितामहः ॥ स्त्रष्टारं सर्वभूतानां ससर्ज मनसाऽपरम् १२ सोऽब्रवीत्पितरं दृष्ट्वा गिरिशं सुतमं भसि ॥ यदि मे नाग्रजोऽस्त्यन्यस्ततः स्तक्ष्याम्यहं प्रजाः १३ तमब्रवीत्पितानां स्तित्वदम्यः पुरुषोऽग्रजः ॥ स्थाणुरेष जले मग्नो विस्रब्धः कुरुवै कृतम् १४ भूतान्यन्वसृजत्सप्तदक्षादींस्तु प्रजापतीन् ॥ यैरिमं व्यकरोत्सर्वभूतग्रामं चतुर्विधम् १५

मतप्रधानवदचेतनः स्यादित्याह कथाह विचेष्टत इति ।

'को ह्येवान्यात्कः प्राण्यात् । यदेव आकाशानंदोन स्यात्' इति श्रुतेः प्राणापानवेष्टाऽपीश्वराधीना किमु तमरणमारणादिरिति सर्वस्येश्वराधीनत्वात् न कृताकृताभ्यां पुरुषेण संतापः कार्य इति भावः १ न केवलं वयमेवास्य कर्मणा चेष्टां कुर्मोऽपि तु ब्रह्मादयोऽपीत्याह एवमित्यादिना प्रथमं रुद्रं तमोमयं विमुक्तिगुणमयं ईश्वरः १० । ११ अपरं चतुर्मुखं रजोमयं १२ । १३ वैकृतं विकारं १४ । १५

१५ प्रातुरागतु १७ । १८ । १९ २० लिंगं प्रसवसामर्थ्यं मेद्ररूपेण भविष्यत् भूमौ पातितवान् एतदेव पूजितं तत्सर्वसिद्धिप्रदमास्तिकानां भविष्यतीत्यभिप्रायेण २१ । २२ । २३ । २४ तपसेति मे म नृपसाजलवासरूपेण प्रजार्थं मग्नं जातं अन्नादन्नमित्येव रूपेण ओषध्यो बीजां कुरंतं तान् क्रमेण परिवर्तते एवमेवात्राग्नेतोद्गाराप्रजाश्च परिवर्तते ततः प्रवाहरूपेण सृष्टिस्थितिकार्ययोर्निर्वाहे सातत्येन प्रवृत्ते किमीश्वरेणेत्याभिप्रायेण लिंगेऽन्नादते सति ईश्वरस्तिरोधानं प्राप्तवानित्यर्थः २५ । २६ ॥ इति सौप्तिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे षडशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ तत इति ईश्वरस्तिरोधानं तदं देवयुगे कृतं युगे विनाऽपीश्वराधनं प्रजाः स्वाभाविकैरेव शमकमादिभिः कृतकृत्या अभूवन् अतीते तु देवयुगे निरीश्वरास्ताः केवलेन कर्मणैव फलसिद्धिं मिच्छन्त्यो यज्ञ

ताः सृष्टमात्राः शुचिताः प्रजाः सर्वाः प्रजापतिम् ॥ विभक्षयिष्वो राजन्सहसा प्राद्रवंस्तदा १६ समक्ष्यमाणस्त्राणार्थी पितामहमुपाद्रवत् ॥ आभ्यो मां भगवांस्त्रातु वृत्तिरासां विधीयताम् १७ ततस्ताभ्यो ददावन्नमोषधीः स्थावराणि च ॥ जंगमानि च भूतानि दुर्बलानि बलीयसां १८ विहितान्नाः प्रजास्तास्तु जग्मुः सृष्टायथागतम् ॥ ततो वष्टधिरे राजन् प्रीतिमत्यः स्वयोनिषु १९ भूतग्रामे विष्टुर्दुष्टलोकगुरावपि ॥ उदातिष्ठ ज्जलाज्ज्येष्ठः प्रजाश्चेमाददर्शसः २० बहुरूपाः प्रजासृष्टा विष्टुद्धाश्च स्वतेजसा ॥ बुक्रोधभगवान् रुद्रो लिंगं स्वंचाप्यविध्यत् २१ तत्प्रविद्धं तथा भूमौ तथैव प्रत्यतिष्ठत् ॥ तमुवाचाव्ययो ब्रह्मावचोभिः शमयन्निव २२ किं कृतं सलिले शर्वचिरकालस्थितेन ते ॥ किमर्थं चेदमुत्पाद्य लिंगं भूमौ प्रवेशितम् २३ सोऽब्रवीज्जातसंरंभस्तथालोकगुरुर्गुरुम् ॥ प्रजाः सृष्टाः परेण माः किं करिष्याम्यनेन वै २४ तपसाऽधिगतं चान्नं प्रजार्थं मे पितामह ॥ ओषध्यः परिवर्तेरन्यथैवं सततं प्रजाः २५ एवमुक्त्वा स सक्रोधो जगाम विमनाभवः ॥ गिरेर्भुजवतः पादं तपस्तप्तुं महातपाः २६ ॥ इति श्रीमहाभारते सौप्तिके पर्वणि ऐषिके पर्वणि युधिष्ठिरकृष्णसंवादे षडशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ततो देवयुगेऽतीते देवा वै समकल्पयन् ॥ यज्ञं वेदप्रमाणेन विधिवद्युमीप्सवः १ कल्पयामासुरथ ते साधनानि हवींषि च ॥ भागार्हा देवताश्चैव यज्ञियं द्रव्यमेव च २ तावै रुद्रमजानं त्योयाथातथ्येन देवताः ॥ नाकल्पयंत देवस्य स्थाणोर्भागं नराधिप ३ सोऽकल्पयमाने भागे तु कृत्तिवासामखेऽमरैः ॥ ततः साधनमन्विच्छन्धनुरादौ ससर्ज ह ४ लोकयज्ञः क्रियायज्ञोऽहयज्ञः सनातनः ॥ पंचभूतनृयज्ञश्च जज्ञे सर्वमिदं जगत् ५ लोकयज्ञैर्नृयज्ञैश्च कपर्दी विदधे धनुः ॥ धनुः सृष्टमभूत्स्यपंचकिं कुप्रमाणतः ६

मकल्पयन् १ । २ रुद्रं ईश्वरं यज्ञस्य फलदातारम् ३ 'यो वा एतदक्षरं गार्ग्यं विदित्वाऽस्मिंल्लोके यजति जुहोति ददाति तपस्तप्यतेऽतव देवास्य तद्भवाति' इति श्रुतेरीश्वराधनहीनो यज्ञोऽप्यवा नित्ये तददर्शयति आख्यायिका मुखेनेव सोऽकल्पयमाने इत्यादिना साधनं यज्ञनाशकम् ४ लोकयज्ञो लोकेषणा सर्वो मांसाधुमेव जानास्विति वासनारूपः । क्रियायज्ञः गर्भाधानादिसंस्काररूपः । अहयज्ञः पशूनां साध्याभिहोत्रादिः । पंचभूतनृयज्ञः पंचभूतानां गुणैः शब्दादिभिर्यान्त्राणां प्रीतिस्तद्रूपः विषयजं तुल्यमित्यर्थः । एतैरेव चतुर्भिर्यज्ञैः सर्वजगत्सृष्टम् ५ तत्र मध्यमयोः शास्त्रोक्तयोर्यज्ञयोर्नाशार्थं प्रथमचरमयज्ञाभ्यामीश्वरो धनुः कृतवान् किं कुर्वन्तः पंचहस्तं पंचविधप्रमाणं लोकवासनादेव वासना च शब्दादिविषयपंचकात्परतो नास्तीत्यर्थः ६

[illegible]

वषट्कारोऽभवज्यातुधनुषस्तस्यभारत ॥ यज्ञांगानिचचत्वारितस्यसमहनेऽभवत् ७ ततःकुद्धोमहादेवस्तदुपापादायकार्मुकम् ॥ आजगामाथतत्रैवयत्रदेवाः
समीजिरे ८ तमात्तकार्मुकं दृष्ट्वा ब्रह्मचारिणमव्ययम् ॥ विव्यथेष्टृथिर्वीदेवीपर्वताश्चचक्रंपिरे ९ नववौपवनश्चैवनाग्निर्ज्ज्वालवैधितः ॥ व्यभ्रमञ्चापिसंविग्रं दिविन
क्षत्रमंडलम् १० नवभौभास्करश्चापिसोमःश्रीमुक्तमंडलः ॥ तिमिरेणाकुलं सर्वमाकाशंचाभवद्वृतम् ११ अभिमूतास्ततो देवा विषयान्नप्रजज्ञिरे ॥ नम्रत्यभाच्चय
ज्ञःसदेवतास्त्रेसिरे तथा १२ ततःसयज्ञं विव्याधरौद्रेण हृदिपत्रिणा ॥ अपक्रांतस्ततोयज्ञोमृगोभूत्वासपावकः १३ सतुतेनैवरूपेण दिव्यंप्राप्यव्यराजत ॥ अन्वी
यमानोरुद्रेण युधिष्ठिरमभस्तले १४ अपक्रांतस्ततोयज्ञे संज्ञानप्रत्यभात्सुसप्त ॥ नष्टसंज्ञेषु देवेषु न प्राज्ञायत किंचन १५ त्र्यंबकः सवितुर्बाहूभगस्यनयने तथा ॥ पूष्ण
श्वदशनान् कुद्धो धनुष्कोटिश्चाव्यशातयत् १६ प्राद्व्रंतस्ततो देवा यज्ञांगानि च सर्वज्ञः ॥ केचित्तत्रैव घूर्णीतोगता सवइवाभवत् १७ सतु विद्राव्य तत्सर्वांशितिकंठोऽवहस्य
च ॥ अवष्टम्य धनुष्कोटिं रुरोध विबुधांस्ततः १८ ततो वागमैरुक्ता ज्योतस्य धनुषोऽच्छिनत् ॥ अथ तत्सहसाराजं शिछन्न ज्यं विस्फुरद्भुः १९ ततो विधनुषं देवा
देवश्रेष्ठमुप्रागमन् ॥ शरणं सहयज्ञेन प्रसादं चाकरोत्प्रभुः २० ततः प्रसन्नो भगवान्स्थाप्य कोपं जलाशये ॥ सजलं पावकोभूत्वा शोषयत्यनिशं प्रभो २१ भगस्यनयने
चैव बाहू च सवितुस्तथा ॥ प्रादात्पूष्णश्च दशनान् पुनर्यज्ञांश्च पांडव २२

तथा भगवन्नेत्रे मनसः संकल्पौ अहमिदं करिष्ये अहमिदं करिष्ये इत्येवं रूपौ विहितप्रतिषिद्धरूपौ । पूष्णीक्षानाम्वागिन्द्रियस्थानानि मंत्रांश्चेत्यर्थः । एतां निसर्वाणि धनुष्कोट्या पूर्वोक्तया लोके
षण्णादेहेषण्णाव्यशातयत् १५ । १७ एवं ज्ञेनष्ट्रेऽपि धनुष्कोटिमपि पुष्णमावात्पूर्वोक्तारोघतत्तोलोके देहयोरपि रंजनं कुठितममुदित्यर्थः १८ ततोऽमरैरुक्तावाक् विविदिषंति यज्ञेनेति पूर्वो
क्तदेववाणी ज्यांश्चैतयज्ञरूपां धनुषः पूर्वोक्तवासनाद्वयात्मकात् अच्छिन्नत्वं दूरीचकार मिष्कामर्हं श्वरप्रीत्यर्थं यज्ञं कारितवतीत्यर्थः १९ विधनुषं काम्यकर्महीनं देवमात्मानं देवा इन्द्रियाण्युपाममन्
चित्तमुद्धयति शमादात्मवश्यान्यभूवत् । ततश्च ईश्वरस्तैः शरणीकृतभक्तप्रोद्भूत् २० कौर्षस्त्वस्तमीकृषं जलाशयेनूढचित्ते २१ ततः सात्त्विकीयज्ञः प्रवृत्त इत्याह भगवोति पूर्ववदित्यर्थः २२

सर्वाणिहर्वीषिसर्वाणिकर्माणिह्रस्वरापितान्येवाकुञ्चित्यर्थः २३ । २४ । २५ कक्षितमाह नतदिति ईश्वरस्यवशेसर्वमितिज्ञात्वाशोकंमाकाशोरितिभावः २६ ॥ इतिसौप्तिकेपर्वणिनील

ततःसुस्थमिदंसर्वबभूवपुनरेवहि ॥ सर्वाणिचहर्षीष्यस्यदेवाभागमकल्पयन् २३ तस्मिन्नुद्धेऽभवत्सर्वमसुस्थंभुवनंप्रभो ॥ प्रसन्नेचपुनःसुस्थंप्रसन्नोऽस्यचवीर्य
वान् २४ ततस्तेनिहताःसर्वेतवपुत्रामहारथाः ॥ अन्येचबहवःशूराःपांचालस्यपदानुगाः २५ नतन्मनसिकर्तव्यंनचतद्गौणिनाकृतम् ॥ महादेवप्रसादे
नकुरुकार्यमनंतरम् २६ ॥ इतिश्रीमहाभारते शतसाहस्र्यांसंहितायां वैयासिक्यां सौप्तिकैषीकपर्वणिअष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ॥ ॥ ध ॥
॥ ऐषीकंपर्वसमाप्तम् ॥ ॥ पर्वद्वयमिदंसंलग्नम् ॥ ॥ अस्यानंतरंस्त्रीपर्वभाविष्यति तस्यायमाद्यःश्लोकः ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ ॥ हतेदुर्योधनेचैवहते
सैन्येचसर्वशः ॥ ॥ घृतराश्रोमहाराजश्रुत्वाकिमकरोन्मुने ॥ १ ॥

कंठीयेभारतभावदीपे अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ समाप्तमिदं सौप्तिकं पर्व ॥

॥ इति श्रीमहाभारते सौप्तिकपर्व समाप्तम् ॥

॥ अथ श्रीमहाभारते स्त्रीपर्वप्रारंभः ॥

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ ॥ नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमम् ॥ देवीं सरस्वतीं चैव ततो जयमुदीरयेत् १ ॥ जनमेजय उवाच ॥ हते
दुर्योधने चैव हते सैन्ये च सर्वशः ॥ धृतराष्ट्रो महाराज श्रुत्वा किमकरोन्मुने १ तथैव कौरवो राजधर्मपुत्रो महामनाः ॥ कृपप्रभृतयश्चैव किमकुर्वत ते त्रयः २ अश्वत्था
मः श्रुतं कर्मशापादन्योन्यकारितात् ॥ वृतांतमुत्तरं ब्रूहि यदभाषत संजयः ३ वैशंपायन उवाच ॥ हते पुत्रशते दीनं छिन्नशाखमिव दुमम् ॥ पुत्रशोकाभिसंतप्तं धृतरा
ष्ट्रं महीपतिम् ४ ध्यानभूकत्वा पन्नंचितथा समभिष्टुतम् ॥ अभिगम्य महाराज संजयो वाक्यमब्रवीत् ५ किं शोचसि महाराज नास्ति शोके सहायता ॥ अक्षौहि
ण्यो हताश्चाष्टौ दशचैव विज्ञापते ६ निर्जनेयं वसुमती शून्या संप्रतिकेवला ॥ नानादिगम्यः समागम्य नानादेश्या नराधिपाः ७ सहैव तव पुत्रेण सर्वे वै निधनंगताः ॥
पितृणां पुत्रपौत्राणां ज्ञातृणां सुहृदां तथा ॥ गुरुणां चानुपूर्व्येण प्रेतकार्याणि कारय ८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तच्छ्रुत्वा ऋणं वाक्यं पुत्रपौत्रवधादितः ॥ पपा
त भुवि दुर्धर्षो वाताहत इव दुमः ९ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ हतपुत्रो हतामात्यो हतसर्वसुहृज्जनः ॥ दुःखं नूनं भविष्यामि विचरन् पृथिवीमिमाम् १० किं नु बंधविहीनस्य
जीवितेन ममाद्यै ॥ लूनपक्षस्य इव मे जरा जीर्णस्य पक्षिणः ११ हतराज्यो हतबंधुर्हृतचक्षुश्चैव तथा ॥ न भ्राजिष्ये महाप्राज्ञ क्षीणरश्मि रिवं शुमान् १२ न कृतं सु
हृदां वाक्यं जामदग्न्यस्य जल्पतः ॥ नारदस्य च देवर्षेः कृष्णद्वैपायनस्य च १३ सभामध्ये तु कृष्णेन यच्छ्रेयोऽभिहितं मम ॥ अलं वैरेण ते राजन् पुत्रः संगृह्यतामिति
१४ तच्च वाक्यमकृत्वाऽहं भृशं तप्यामि दुर्मतिः ॥ न हि श्रोतास्मि भीष्मस्य धर्मयुक्तं प्रभाषितम् १५ दुर्योधनस्य च तथा वृषभस्येव नर्दतः ॥ दुःशासनवधं श्रुत्वा कर्ण
स्य च विपर्ययं १६ द्रोणसूर्योपरागं च हृदयं मे विदीर्यते ॥ न स्मराम्यात्मनः किंचित्पुरा संजय दुष्कृतम् १७ यस्येदं फलमद्येह मयामूढेन भुज्यते ॥ नूनं व्यपकृतं किंचिन्म
या पूर्वेषु जन्मसु १८ येन मांदुःखभागेषु धाता कर्मसु युक्तवान् ॥ परिणामश्च वयसः सर्वबंधुक्षयश्च मे १९ सुहृन्मित्रविनाशश्च दैवयोगादुपागतः ॥ कोऽन्योऽस्ति दुःखितत
रो मत्तोऽन्यो हि पुमान् भुवि २० तन्ममाद्यैव पश्यंतु पांडवाः संशितव्रताः ॥ विवृतं ब्रह्मलोकस्य दीर्घमध्वानमास्थितम् २१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तस्य लालप्यमानस्य
बहुशोकं वितन्वतः ॥ शोकापहंनरं द्रस्य संजयो वाक्यमब्रवीत् २२ शोकं राजन् व्यपनुद श्रुतास्ते वेदानि श्रियाः ॥ शास्त्रागमाश्च विविधा वृद्धेभ्यो नृपसत्तम २३ संजये
पुत्रशोकार्ते यदूचुर्मुनयः पुरा ॥ यथा यौवनजं दर्पमास्थिते ते सुते नृप २४ न त्वबासुहृदां वाक्यं ब्रुवतामवधारितम् ॥ स्वार्थश्च न कृतः कश्चिद्बुधेन फलवृद्धिना २५
नामादिवैवं पश्चाद्व्रतानां पश्चादेवेति पौर्वापर्येण प्रेतानां परेतानां कार्याणि पारलौकिकानि कर्माणि ८ १ दुःखं यथा स्यात्तथा भविष्यामि १० ११ १२ १३ १४ श्रोताऽस्मि भुतवानास्मि
विनाश १९ १० १८ १९ २० तन्मामिति अद्यैव प्राणत्यागं करिष्यामीत्यर्थः २१ वितन्वतः विरचयतः २२ २३ २४ २५

अवृत्तिचिह्नैः २१ । २७ शल्यश्चर्मग्रीतिपूर्वेष्वन्वयः २८ । २९ । ३० ब्रुवन्तुर्व्योचनभासीदिति शेषः ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ प्रपार्तवर्तताग्रांशश्च ३७ परंमोक्षं ३८
३९ । ४० । ४१ । ४२ दहंतिशोकाइत्यर्थात् मन्युर्देव्यं 'मन्युर्देव्येकतोऽक्रुवि' इत्यमरः । आत्मानं चित्तं आत्मना धैर्येण धारय प्राणान्मात्वाक्षीरित्यर्थः ४३ । ४४ ॥ इतिस्त्रीपर्वणिनीलकण्ठीये

आसिनेवैकधारेणस्वबुद्ध्यातुविचेष्टितम् ॥ प्रायशोऽष्टतसंपन्नाः सततं पर्युपासिताः २६ यस्यदुःशासनोर्मन्त्रीराधेयश्चदुरात्मवान् ॥ शकुनिश्चैवदुष्टात्माचित्रसेनश्चदुर्म
तिः २७ शल्यश्चयेनवैसर्वशल्यभूतं कृतं जगत् ॥ कुरुवृद्धस्यभीष्मस्यगांधार्याविदुरस्यच २८ द्रोणस्यचमहाराजकपस्यचशरद्वतः ॥ कृष्णस्यचमहाबाहोनार
दस्यचधीमतः २९ ऋषीणांचतथाऽन्येषां व्यासस्यामिततेजसः ॥ न कृतं तेन वचनं तव पुत्रेण भारत ॥ न धर्मः सत्कृतः कश्चिन्नित्यं युद्धमभीप्सता ३० अल्पबुद्धि
रहंकारी नित्यं युद्धमिति बुवन् ॥ क्रूरो दुर्मर्षणो नित्यमसंतुष्टश्च वीर्यवान् ३१ श्रुतवानसिमेधावीसत्यवांश्चैव नित्यदा ॥ नमुह्यंतीदृशाः संतो बुद्धिमतो भवादृशाः ३२
न धर्मः सत्कृतः कश्चित्तव पुत्रेण मारिष ॥ क्षपिताः क्षत्रियाः सर्वे शत्रूणां वर्धितं यशः ३३ मध्यस्थो हित्वा मप्यासीर्नक्षमं किंचिदुक्तवान् ॥ दुर्धरेण त्वया भारस्तुलया
न समं घृतः ३४ आदावेवमनुष्येण वर्तितव्यं यथाक्षमं ॥ यथानातीतमर्थं वैपश्चात्तापेन युज्यते ३५ पुत्रवृद्ध्या त्वयाराज न प्रियं तस्य चिकीर्षितम् ॥ पश्चात्तापमि
मं प्राप्नो न त्वं शोचितुमर्हसि ३६ मधुयः केवलं दृष्ट्वा प्रपार्तं नानुपश्यति ॥ स भ्रष्टो मधुलो भेन शोचत्येवं यथाभवान् ३७ अर्थान्न शोचन् प्राप्नोति न शोचन् विदते फलं ॥
न शोचन् श्रियमाप्नोति न शोचन् विदते परं ३८ स्वयमुत्पादयित्वाऽग्निं वस्त्रेण परिवेष्टयन् ॥ दह्यमानो मनस्तापं भजते न संपंडितः ३९ त्वयैव स सुतेनार्थं वाक्यवायु
समीरितः ॥ लोभाज्येन च संसिक्तो ज्वलितः पार्थ पावकः ४० तस्मिन् समिद्धे पतिताः शलभा इव ते सुताः ॥ तान्वै शराग्निनिर्दग्धान् त्वं शोचितुमर्हसि ४१ यच्चाशु
पातात्कलिलं वदनं वहसे नृप ॥ अशास्त्रदृष्टमेतद्धिनप्रशंसंति पंडिताः ४२ विस्फुलिगा इव ह्येतान् दहंति किल मानवान् ॥ जहीहि मन्युं बुद्ध्या वै धारयात्मानमात्मना
४३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमाश्वासितस्तेन संजयेन महात्मना ॥ विदुरो भूय एवाह बुद्धिपूर्वपरंतपः ४४ ॥ इति श्रीमहाभारते स्त्रीपर्वणि जलप्रदानिकपर्वणि
विशोककरणे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततोऽष्टतसमेवैक्यैर्हृदयं पुरुषर्षभम् ॥ वैचित्रवीर्यविदुरो यदुवाच निबोध तत् १
॥ विदुर उवाच ॥ उत्तिष्ठ राजन् किं शेषे धारयात्मानमात्मना ॥ एषा वै सर्वसत्त्वानां लोकेश्वरपरा गतिः २ सर्वे क्षयांता निचयाः पतनांताः समुच्छ्रयाः ॥ संयोगावि
प्रयोगांता मरणांतं च जीवितम् ३ यदा शूरं च भीरुं च यमः कर्षति भारत ॥ तर्किनो त्यंति हिते क्षत्रियाः क्षत्रियर्षभ ४ अयुध्यमानो प्रियते युध्यमानश्च जीवति ॥
कालं प्राप्य महाराज न कश्चिदतिवर्तते ५ अभावादीनि भूतानि भावमध्यानि भारत ॥ अभावा निधनान्येव तत्र कापरिदेवना ६

भारतभावदीपे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ तत इति १ एषा मरणांता अत उचिष्ठशोकं त्यज २ । ३ । ४ । ५ 'मावांतरमभावो हिकया चित्तु व्यपेक्षया' इति न्यायेन कुरुप्रपञ्चस्याभावो ब्रह्मतदादीनि भावो
नामरूपात्मकता तन्मध्यानि तथाऽभावा निधनानीति तथा च । 'आदावैते च यन्नास्ति वर्तमानेऽपि तत्तथा' इति न्यायेन मध्येऽप्यभावभूतानां तेषां स्वप्नेषु प्रतीयमानानां भिन्नानां शोकादिवर्तयः ६

सांतिद्विकेस्वभावसिद्धे ७ । ८ संवर्तयति स्ववशं नयति ९ तत्र गामिनां परव्रगमनशीलानां यस्य काल उपस्थितः सोऽग्रे प्रयाति १० । ११ । १२ । अवर्शनादज्ञानात् १३ नोऽस्माकं क्षत्रियाणां

न शोचन्मृतमन्वेति न शोचन्प्रियतेनरः ॥ एवं सांतिद्विके लोके किमर्थमनुशोचसि ७ कालः कर्षति भूतानि सर्वाणि विविधान्युत ॥ न कालस्य प्रियः कश्चिन्नद्रेष्यः कुरु
रुसत्तम ८ यथा वायुस्तृणाग्राणि संवर्तयति सर्वशः ॥ तथा कालवशं यांति भूतानि भरतर्षभ ९ एकसार्थप्रयातानां सर्वेषां तत्र गामिनाम् ॥ यस्य कालः प्रयात्यग्रे तत्र
कापरिदेवना १० न चाप्येतान् हतान्युद्धे राजन् शोचितुमर्हसि ॥ प्रमाणं यदि शास्त्राणि गतास्ते परमांगतिम् ११ सर्वे स्वाध्यायवन्तो हि सर्वे च चरितव्रताः ॥ सर्वे चा
भिमुखाः क्षीणास्तत्र कापरिदेवना १२ अदर्शनादापतिताः पुनश्चादर्शनं गताः ॥ नैते तव न तेषां त्वं तत्र कापरिदेवना १३ हतोऽपि लभते स्वर्गं हत्वा चलमते यशः ॥
उभयं नो बहुगुणं नास्ति निष्फलतारणे १४ तेषां कामदुघान् लोकानिन्द्रः संकल्पयिष्यति ॥ इन्द्रस्यातिथयो ह्येते भवंति भरतर्षभ १५ न यज्ञैर्दक्षिणावद्भिर्न तपोभिर्न
विद्यया ॥ स्वर्गं यांति यथामर्त्या यथाशूरारणे हताः १६ शरीराग्निषु शूराणां जुहुवुस्ते शराहृतीः ॥ हूयमानान् शरांश्चैव सेदुस्ते जस्विनो मिथः १७ एवं राजं
स्तवाचक्षेस्वर्ग्यं पंथानमुत्तमम् ॥ न युद्धादधिकं किंचित् क्षत्रियस्येह विद्यते १८ क्षत्रियास्ते महात्मानः शूराः समिति शोभनाः ॥ आशिषः परमाः प्राप्तान् शो
च्याः सर्वे एव हि १९ आत्मानमात्मनाऽऽश्वास्य माशुचः पुरुषर्षभ ॥ नाद्यशोकाभिभूतस्त्वं कायमुत्सृष्टुमर्हसि २० मातापितृसहस्राणि पुत्रदारशतानि च ॥ संसा
रेष्वनुभूतानि कस्य ते कस्य वा वयम् २१ शोकस्थानसहस्राणि भयस्थानशतानि च ॥ दिवसे दिवसे भूढमाविशंति न पंडितम् २२ न कालस्य प्रियः कश्चिन्नद्रेष्यः कुरु
सत्तम ॥ न मध्यस्थः कश्चित्कालः सर्वकालः प्रकर्षति २३ कालः पचति भूतानि कालः संहरते प्रजाः ॥ कालः सुतेषु जागर्तिका लोहिदुरतिक्रमः २४ अनित्यं यौवनं
रूपं जीवितं द्रव्यं संचयः ॥ आरोग्यं प्रियं संवा सोऽदृष्ट्येदेषु न पंडितः २५ न जानपदिकं दुःखमेकः शोचितुमर्हसि ॥ अप्यभावेन युज्येत तच्चास्य न निवर्तते २६ अ
शोचन्प्रतिकुर्वीत यदि पश्येत्पराक्रमम् ॥ भैषज्यमेतदुःखस्य यदेतन्नानुचितयेत् २७ चित्यमानं हिनव्येति भूयश्चापि प्रवर्धते ॥ अनिष्टसंप्रयोगाच्च विप्रयोगात्पि
यस्य च २८ मानुषा मानसैर्दुःखैर्दह्यंते चाल्पबुद्धयः ॥ नार्थो न धर्मो न सुखं यदेतदनुशोचसि २९ न च नापैतिकार्यार्थां त्रिवर्गाच्चैव हीयते ॥ अन्यामन्याधनावस्थां
प्राप्य वै शेषिकीं नराः ॥ असंतुष्टाः प्रमुह्यंति संतोषं यांति पंडिताः ३० प्रज्ञायमानसंदुःखं हन्याच्छारीरमौषधैः ॥ एतद्विज्ञानसामर्थ्यं न बालैः समतामियात् ३१ शयानं
चानुशेते हितिष्ठंतं चानुतिष्ठति ॥ अनुधावति धावंतं कर्म पूर्वकृतं नरम् ३२ यस्यायं स्यामवस्थायां तत्फलं समुपाश्रुते ३३

१४ । १५ । १६ । १७ । आचक्षे कथयामि १८ । १९ दीर्घमध्वानमास्थितं मां पांडवा अद्वैतपश्यन्तु इत्युक्तं तत्राह आत्मानमिति कायदेहं कार्यमित्यपि पाठः २० । २१ । २२ । २३ । २४
२५ जानपदिकं सर्वसाधारणं अभावेन मरणेन तच्च दुःखं च २६ । २७ । २८ । २९ कार्याणां प्रापेतीति नापि स्वपैत्येव ३० । ३१ । ३२ अवस्थायां यौवनादिरूपायाम् ३३

येनेति स्थूलेन देहेन कृतं तत्तेनैव भुज्यते मनःकृतं च तेनैव भुज्यते स्वप्नादौ ३३ अपकृतस्यायथार्थस्व ३५ । ३६ मूलं शरीरम् ३७ ॥ इति स्त्रीपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावादीपे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥
सुभाषितैरिति १ । २ शान्तिचित्तस्योपरतिम् १ शान्तिहेतुर्लोकस्य अशाश्वतत्वज्ञानमित्याह अशाश्वतमिति ३ यदेति पितृवनं मृत्युम् ५ यदि मरणमात्राद्विमुच्यते तर्हि देहशोषणं किमर्थं क्रियत इत्याह निर्मासैरिति तत्र परलोके तेषां मृतानां परेतपस्विनः तस्मान्मरणानंतरमपि विषमगतिरस्त्येवेत्यर्थः १ येन हेतुना अदृष्टरूपेण कुलेन रूपेण च विशेषणं प्राप्नोति सोऽदृष्टरूपो हेतुः सर्वप्रकार्येऽस्तीति

येन येन शरीरेण यद्यत्कर्म करोति यः ॥ तेन तेन शरीरेण तत्फलं समुपाश्रुते ३४ आत्मैव ह्यात्मनो बंधुरात्मैव रिपुरात्मनः ॥ आत्मैव ह्यात्मनः साक्षी कृतस्यापकृतस्य च ३५ शुभेन कर्मणा सौख्यं दुःखं पापेन कर्मणा ॥ कृतं भवति सर्वत्र नाकृतं विद्यते कश्चित् ३६ न हि ज्ञान विरुद्धेषु बह्वपायेषु कर्मसु ॥ मूलघातिषु सज्जन्ते बुद्धिमतो भव द्विधाः ३७ ॥ इति श्रीमहाभारते स्त्रीपर्वणि जलप्रदानिकपर्वणि धृतराष्ट्रविशोककरणे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ सुभाषितैर्महाप्राज्ञशोकोऽयं विगतो मम ॥ भूय एव तु वाक्यानि श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः १ अनिष्टानां च संसर्गादिष्टानां च विसर्जनात् ॥ कथं हि मानसैर्दुःखैः प्रमुच्यन्ते तु पण्डिताः २ ॥ विदुर उवाच ॥ यतो यतो मनो दुःखात्सुखाद्वा विप्रमुच्यते ॥ ततस्ततो नियम्यैतच्छान्तिं विदेत वै बुधः ३ अशाश्वतमिदं सर्वं चिंत्य मानसं नरर्षभ ॥ कदलीसन्निभो लोकः सारो ह्यस्य न विद्यते ४ यदा प्राज्ञाश्च मूढाश्च धनवंतोऽथ निर्धनाः ॥ सर्वे पितृवनं प्राप्य स्वपंतिं विगतज्वराः ५ निर्मासैरस्थिभूयिष्ठैर्गात्रैः स्नायु निबंधिभिः ॥ किं विशेषं प्रपश्यन्ति तत्र तेषां परेजनाः ६ येन प्रत्यवगच्छेयुः कुलरूपविशेषणम् ॥ कस्मादन्योन्यमिच्छन्ति विप्रलब्धधियो नराः ७ गृहाणीव हि मर्त्यानां मादुर्देहानि पण्डिताः ॥ कालेन विनियुज्यन्ते सत्त्वमेकं तु शाश्वतम् ८ यथा जीर्णमजीर्णं वा वस्त्रं त्यक्त्वा तु पुरुषः ॥ अन्यद्रोचयते वस्त्रमेवं देहाः शरीरिणाम् ९ वैचित्र्यं र्यसाध्यं हि दुःखं वायदिवसुखम् ॥ प्राश्रुवंती ह मृतानि स्वकृतेनैव कर्मणा १० कर्मणा प्राप्यते स्वर्गः सुखं दुःखं च भारत ॥ ततो वहति तं भारमवशः स्ववशोऽपि वा ११ यथा च मृन्मयं भाण्डं चक्राद्विपद्यते ॥ किंचित्प्रक्रियमाणं वा कृतमात्रमथापि वा १२ छत्रं वाप्यवरोप्यन्तमवतीर्णमथापि वा ॥ आर्द्रं वाऽप्यथ वा शुष्कं पच्यमानमथापि वा १३ उत्तार्यमाणमापाकादुद्धृतं चापि भारत ॥ अथवा परिभृज्जन्तमेवं देहाः शरीरिणाम् १४ गर्भस्थो वा प्रसूतो वाऽप्यथ वा दिवसांतरः ॥ अर्धमासगतो वाऽपि मासमात्रगतोऽपि वा १५ संवत्सरगतो वाऽपि द्विसंवत्सर एव वा ॥ यौवनस्थोऽथ मध्यस्थो वृद्धो वाऽपि विपद्यते १६ प्राक्कर्मभिस्तु भूतानि भवन्ति न भवन्ति च ॥ एवं सांसिद्धिकलोके किमर्थमनुत्पद्यसे १७ यथा तु सलिलं राजः क्रीडार्थमनुसंतरत् ॥ उन्मज्जेच्च निमज्जेच्च किंचित्सत्त्वं नराधिप १८ एवं संसारगहने उन्मज्जनं निमज्जने ॥ कर्मभोगेन बध्यन्ते क्लियन्ते चाल्पबुद्धयः १९

ति पूर्वकर्माधीनेषु पुत्रादिसंयोगवियोगेषु नशोकादिकं युक्तमि

ति भावः ७ सत्त्वं लिंगशरीरं शाश्वतं मोक्षपर्यंतं स्यादित्याह ८ । ९ । १० । ११ । १२ अकरोप्यन्तं अवरोप्यन्मज्जम् ११ आपाकात् कुलालकृतात् पात्रपाककृतात् १२ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९

३० ॥ इति स्त्रीपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावादीपे द्वितीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ कथमिति १ जन्मप्रभृतिशुक्रशोणितसंयोगादारभ्य क्रियागर्भवृद्धिरूपा उपलक्ष्यते कलिलं शुक्रशोणितसंयोगः । एकरात्रोषितं कलिलं भवति पंचरात्राद्बुद्धद्वयविशालाद्भवति । तत्र कलिले वसते जीव इति शेषः । किंचिदंतरं पूर्वदिनापेक्षया वृद्धयवस्थामेदेन अल्पेन परिमाणान्तरेण २ पंचमेमासे अतीति अवयवाभिवृद्धेर्पि देवासंज्ञैतन्यस्या विमर्शं अकल्पयत् पूर्वचित्तन्यसत्तामात्रं पंचमेऽतीति तुष्टे आ विमर्शवद्वितीये शेषः । ततः सप्तदशमासाभ्यन्तरे संपूर्णो गर्भो जायते ३ । ४ । ५ तस्माद्योनिद्वारात् संसारात् संसारं प्राप्य ६

ते तु प्राज्ञाः स्थिताः सत्त्वे संसारेऽस्मिन् हि तैषिणः ॥ समागमज्ञाभूतानां तेषां तिपरमां गतिम् २० ॥ इति श्रीम० स्त्रीप० जलप्रदानिकप० विशोककरणे द्वितीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ कथं संसारगहनं विज्ञेयं वदतां वर ॥ एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं तत्त्वमाख्याहि पृच्छतः १ ॥ विदुर उवाच ॥ जन्मप्रभृतिभूतानां क्रियासर्वोपलक्ष्यते ॥ पूर्वमेवेह कलिले वसते किंचिदंतरम् २ ततः संपंचमेऽतीति मासे वासमकल्पयत् ॥ ततः सर्वांगसंपूर्णो गर्भो वै स तु जायते ३ अमेध्यमध्यैव सति मांसशोणितलेपने ॥ ततस्तु वायुवेगेन ऊर्ध्वपादो ह्यधः शिराः ४ योनिद्वारमुपागम्य बहून् क्लेशान्समृच्छति ॥ योनि संपीडनाच्चैव पूर्वकर्मभिरन्वितः ५ तस्मान्मुक्तः संसारादन्यान्पश्यत्युपद्रवान् ॥ ग्रहास्तमनुगच्छन्ति सारमेया इवामिषम् ६ ततः प्राप्नोति तरे काले व्याधयश्चापितं तथा ॥ उपसर्पति जीवं तं बध्यमानं स्वकर्मभिः ७ तं बद्धमिद्विधैः पाशैः संग्रवाद्भिरावृत्तम् ॥ व्यसनान्यपि वर्तते विविधानि नराधिप ८ बध्यमानश्च तैर्भूयो नैव तृप्तिमुपैति सः ॥ तदानावैति चैवायं प्रकुर्वन्साध्वसाधुवा ९ तथैव परिरक्षन्ति ये ध्यानपरिनिष्ठिताः ॥ अयं न बुद्धयते तावद्यमलोकमथागतम् १० यमदूतैर्विकृष्यंश्च मृत्युं कालेन गच्छति ॥ वाग्धीनस्य च यन्मात्रमिष्टानिष्टं कृतं मुखे ॥ भूय एवात्मनाऽऽत्मानं बध्यमानमुपेक्षते ११ अहो विनिर्गतो लोको लोभेन च वशीकृतः ॥ लोभक्रोधभयोन्मतो नात्मानमवबुध्यते १२ कुलीनत्वे च रमते दुष्कुलीनान्विकुत्सयन् ॥ धनदर्पेण हतश्च दरिद्रान्परिकुत्सयन् १३ मूर्खानिति परानाहनात्मानं समवेक्षते ॥ दोषान्निक्षपति चान्येषां नात्मानं शास्तुमिच्छति १४ यदा प्राज्ञाश्च मूर्खाश्च धनवंतश्च निर्धनाः ॥ कुलीनाश्च कुलीनाश्च मानिनोऽप्याप्यमानिनः १५ सर्वे पितृवनं प्राप्ताः स्वपंतिं विगतत्वचः ॥ निर्मासैरस्थिभूयिष्ठैर्गात्रैः स्नायुनिबंधनैः १६ विशेषं प्रपश्यन्ति तत्र तेषां परेजनाः ॥ येन प्रत्यवगच्छेयुः कुलरूपविशेषणम् १७ यदा सर्वे समन्यस्ताः स्वपंतिं धरन्ति तले ॥ कस्मादन्योन्यमिच्छन्ति प्रलब्धुमिह दुर्बुधाः ॥ प्रत्यक्षं च परोक्षं च यो निश्चिन्त्य श्रुतिं त्विमां १८ अभुवे जीवलोकेऽस्मिन् यो धर्ममनुपालयन् ॥ जन्मप्रभृतिवर्तेत प्राश्रुयात्परमां गतिम् १९

७ संगः विषयसंगः स्वादुर्येषातैः ८ । ९ यद्यपि मूढः पापं नावैति तथाऽपि ध्यानपरिनिष्ठितास्ततस्तथैव यथाशास्त्रमात्मानं परिरक्षन्त्येव १० तस्यैवं यमदूतैर्नीयमानस्य वाग्धीनस्य सर्वोद्विधा विकलस्य यन्मात्रं यद्विचिच्छिन्नं पुण्यं पापं तन्मुखे प्रथमं कृतं भवति तत्रापि पुण्यफलं भुञ्जानो विषयेषु शोकात् आत्मानं बध्यमानं गर्भवासादिमापात्यमानं उपेक्षते न तु स्वहितं कामयते ११ । १२ । १३ । १४ । १५ विगतत्वचः आच्छादनाहीनाः १६ तस्य नास्ति कयमनुवदति येन त्यादिना १७ यदेति सार्धः परमतानुवादः प्रत्यक्षादितः सर्वे सर्वाणि भूतानि समंतुल्यं स्वपंतिं कुमिविद्वन्मम भावं गच्छति तदाऽन्योन्यं प्रलब्धुं विप्रलब्धुं कृत्स्नं यजमानं देहि अमुं लोकं प्राप्स्यसीति प्रतारयितुं दुर्बुधाः दुष्पण्डिता इच्छन्ति देह रूपस्यात्मनो नष्टत्वात् आमुष्मिकफलवचनमर्थकं स्यादिति भावः १८ वर्तेत परमार्थसाधनव्यापारं कुर्यात् १९

पंथानोमार्गान् द्वितीयार्थे प्रथमा अन्यान् गतिमार्गान् मोक्षयते किन्तु ऊर्ध्वमार्गमेव प्रापयति १० ॥ इति स्त्रीपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ यदिदं धर्मगहनमिच्छया यस्य विवरणं उत्तराध्यायेन क्रियते अहोखलु महदुःखमित्यादिना १ । २ द्वाभ्यामविद्याकर्मभ्यां जायत इति द्विजः जंतुः वनं संसारः कठया दाढ्या धयः ३ महान् स्वनोदुःखशब्दो यैस्तेः सिंहादिभिर्व्याधिभिः ४ । ५ । ६ । ७ वागुराः विषयतृष्णादिवासनाः ८ । ९ । १० । ११ विलग्नः तत्रैवामिमानवान् १२ ऊर्ध्वपादो ह्यधः शिराः स्वर्गोऽप्युतः संसारमनुसृतः १३ नागं कालसर्पवीनाहोऽसु

एवं सर्वविदित्वा वैयस्तत्त्वमनुवर्तते ॥ सप्रमोक्षयते सर्वान् पंथानो मनुजेश्वर २० ॥ इति श्रीमहाभारते स्त्रीपर्वणि जलप्रदानिकपर्वणि विशोककरणे चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ यदिदं धर्मगहनं बुद्ध्या समनुगम्यते ॥ तद्विस्तरतः सर्वबुद्धिमार्गं प्रशंसमे १ ॥ विदुर उवाच ॥ अत्र ते वर्तयिष्यामि नमस्कृत्वा स्वयं भुवे ॥ यथा संसारगहनं वदंति परमर्षयः २ कश्चिन्महत्तिकांतरे वर्तमानो द्विजः किल ॥ महदुर्गमनुप्राप्तो वनं क्रव्यादसंकुलम् ३ सिंहव्याघ्रगजक्षौघैरतिघोरं महास्वनैः ॥ पिशितादैरतिभयैर्महोग्राकृतिभिस्तथा ४ समंतात्संपरिक्षितं यस्मिन्महद्वात्रसेधमः ॥ तदस्मद्वद्वाहदयमद्वेगमगमत्परम् ५ अभ्युच्छ्रयंचरो म्णां वैविक्रियाश्च परंतप ॥ सतद्वनं व्यनुसरन्संप्रधावन्नितस्ततः ६ वीक्षमाणो दिशः सर्वांशरणं कमवेदिति ॥ सतेषां छिद्रमन्विच्छन् प्रभुतोभयपीडितः ७ नचनिर्याति वैदूरं नवातैर्विप्रमोच्यते ॥ अथापश्यद्वनं घोरं समंताद्वागुरावृतम् ८ बाहुभ्यां संपरिक्षितं स्त्रिया परमघोरया ॥ पंचशीर्षधरैर्नागैः शैलैरिव समुन्नतैः ९ नभःस्पृशैर्महावृक्षैः परिक्षितं महावनम् ॥ वममध्ये च तत्राभूदुदपानः समावृतः १० वल्लीभिस्तृणच्छन्नाभिर्दृढाभिरभिसंवृतः ॥ पपातसद्विजस्तत्र निगूढे सलिलाशये ११ विलग्नश्चाभवत्तस्मिन्लतासंतानसंकुले ॥ पनसस्य यथा जातं वृंतं बद्धं महाफलम् १२ सतथालंभते तत्र ह्यूर्ध्वपादो ह्यधः शिराः ॥ अथ तत्रापि चान्योऽस्य भूयो जात उपद्रवः १३ कूपमध्ये महानागमपश्यत महाबलम् ॥ कूपवीनाह्वेलायामपश्यत महागजम् १४ षड्भ्रुकं कृष्णशुक्लं च द्विषदकपदचारिणम् ॥ क्रमेण परिसर्पतं वल्लीवृक्षसमावृतम् १५ तस्य चापि प्रशाखा सुवृक्षशाखा वलंबिनः ॥ नानारूपामधुकराघोररूपाभयावहाः १६ आसते मधुसंवृत्य पूर्वमेव निकेतजाः ॥ भूयो भूयः समीहंते मधूनि भरतर्षभ १७ स्वादनीयानि भूतानां यैर्बालो विप्रकृष्यते ॥ तेषां मधूनां बहुधा धारा प्रस्रवते तदा १८ आलंबमानः स पुमान् धारां पिबति सर्वदा ॥ न चास्य तृष्णा विरता पिबमानस्य संकटे १९ अभीप्सति तदानित्यमदृष्टः स पुनः पुनः ॥ न चास्य जीविते राजन्निर्वेदः समजायत २० तत्रैव च मनुष्यस्य जीविताशामतिष्ठिता ॥ कृष्णाश्चेताश्च तं वृक्षं कुड्मं यतिचमूषिकाः २१

खबंधनं तस्य स्वदेहकूपप्रच्छादकस्य मरणकारणस्य क्रोधलोमादेर्वेलायां संवत्सराख्यः कालगजः परिवर्तते तं तिरोधातुं सहायो भवति १४ षट्कृतवः वक्राण्यस्य तं कृष्णशुक्लकृष्णशुक्लपक्षमयं द्विषट्काः द्वादशपादामासायस्य वल्ली जीविताशा वृक्ष आयुर्जीवितकालः १५ प्रशाखा सुबाल्ययौवनाद्यवस्थानु मधुकराः कामरसाधिपतय इन्द्रियगणाः १६ मधुकामान्संवृत्य संवृत्य निकेताः संधिगृहास्तज्जाः समीहंते इन्द्रियमधुकराः १७ इन्द्रियतृष्णया जीवोपि न दृश्यतीत्याह तेषां मिति १८ । १९ । २० तत्रैव कामसुखे कृष्णाः श्वेताश्च मूषिकाः राश्यहानि वृक्षं कुड्मं यतिचमूषिकाः २१

व्यालैः दुष्टमत्तगजादितुस्यैर्वाधिभिः स्त्रियाजरया नमो नमस्तु सर्वेण कुंजरेण संवत्सराख्येन कालेन २१ वृक्षप्रपातो मरणं मधुलोमाद्विषयसुखासक्तेः २३ । २४ इति स्त्रीपर्वणि नीलकंठीये भारत

व्यालैश्च वनदुर्गांते स्त्रिया च परमोग्रया ॥ कूपाधस्ताच्च नागेन वीनाहे कुंजरेन च २२ वृक्षप्रपाताच्च भयं मूषिकेभ्यश्च पंचमम् ॥ मधुलोमान् मधुकरैः षष्ठमाहुर्महद्भयम् २३ एवं सवसते तत्र क्षिप्तः संसारसागरे ॥ न चैव जीविताशायां निर्वेदमुपगच्छति २४ ॥ इति श्रीमहाभारते स्त्रीपर्वणि जलप्रदानिकप० विशोककरणे पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ अहो खलु महदुःखं कृच्छ्रासश्च तस्य ह ॥ कथं तस्य रतिस्तत्र तुष्टिर्वा विदतां वर १ सदेशः कतुयश्चासौ वसते धर्मसंकटे ॥ कथं वासविमुच्येत नरस्तस्मान्महाभयात् २ एतन्मे सर्वमाचक्ष्वसाधु चेष्टामहेतदा ॥ कृपामे महती जाता तस्याभ्युद्धरणेन हि ३ ॥ विदुर उवाच ॥ उपमानमिदं राजन्मोक्षविद्विरुदाहृतम् ॥ सुकृतं विदते येन परलोके पुमानवः ४ उच्यते यत्तु कान्तारं महासंसार एव सः ॥ वनं दुर्गाहियच्चैतत्संसारगहनं हितत् ५ ये च ते कथिता व्यालाव्याधयस्ते प्रकीर्तिताः ॥ यासानारीवृहत्काया अध्यतिष्ठत तत्र वै ६ तामाहुस्तु जरां प्राज्ञारूपवर्णं विनाशिनीम् ॥ यस्तत्र कूपौ नृपतेस्तु देहः शरीरिणाम् ७ यस्तत्र वसतेऽधस्तान्महाहिः काल एव सः ॥ अंतकः सर्वभूतानां दिहेना सर्वहार्यसौ ८ कूपमध्ये च या जाता वल्ली यत्र समानवः ॥ प्रताने लंबते लग्नो जीविताशा शरीरिणाम् ९ स यस्तु कूपवीनाहेतवृक्षं परिसर्पति ॥ षड्भ्रुकुंजरो राजन्सतु संवत्सरः स्मृतः १० मुखानि कृतवां मासाः पादा द्वादश कीर्तिताः ॥ ये तु वृक्षं निहतं तं तिमूषिकाः पन्नगास्तथा ११ राश्यहानि तु तान्याहुर्भूतानां परिचितकाः ॥ ये ते मधुकरास्तत्र कामास्ते परिकीर्तिताः १२ यास्तु तावदुशो धाराः स्रवंति मधुनि स्रवम् ॥ तांस्तु कामरसान्विद्याद्यत्र मज्जंति मानवाः १३ एवं संसारचक्रस्य परिवृत्तिं विदुर्बुधाः ॥ येन संसारचक्रस्य पाशांश्छिदंति वै बुधाः १४ ॥ इति श्रीमहाभारते स्त्रीपर्वणि जलप्रदानिकप० विशोककरणे षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ अहोऽभिहितमाख्यानं भवता तत्त्वदर्शिना ॥ भूय एव तु मे हर्षः श्रुत्वा वागमृतं तव १ ॥ विदुर उवाच ॥ शृणु भूयः प्रवक्ष्यामि मार्गस्यैतस्य विस्तरम् ॥ यच्छ्रुत्वा विप्रमुच्यंते संसारेभ्यो विचक्षणाः २ यथा तु पुरुषो राजन्दीर्घमध्वानमास्थितः ॥ कचिच्छ्रुत्वा चिच्छ्रमाच्छ्रांतः कुरुते वासमेव वा ३ एवं संसारपर्याये गमं वासेषु भारत ॥ कुर्वंति दुर्बुधा वासं मुच्यंते तत्र पंडिताः ४ तस्मादध्वानमेवैतमाहुः शास्त्रविदो जनाः ॥ यत्तु संसारगहनं वनमाहुर्मनोषिणः ५ सोऽयं लोकसमावर्तो मर्त्यानां भरतर्षभ ॥ चराणां स्थावराणां च नृगृध्र्येतत्र पंडितः ६ शारिरामानसाश्चैव मर्त्यानां यितुव्याधयः ॥ प्रत्यक्षाश्च परोक्षाश्च ते व्यालाः कथिता बुधैः ७ क्लिश्यमानाश्च तैर्नित्यं वार्यमाणाश्च भारत ॥ स्वकर्मभिर्महाव्यालैर्भो द्विजं त्यल्पबुद्धयः ८

मावदीपे पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ अहोखल्विति स्पष्टार्थः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ येनेति येन निर्वेदेन पाशांश्छिदंति १४ ॥ इति स्त्रीपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ५ ॥ अहोभिहितमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८

९। १०। ११ निधयः कालस्य कर्तव्यार्थसाधकाः अभिलिखितानि सर्वतो वयसा आयुषा सुखदुःखजरा व्याधिभिः कर्मणा अष्टरूपेण व्यस्तानि १२ सत्त्वं बुद्धिः कर्म बुद्धिर्मनः । मनः प्रग्रहमेव च इति श्रुतेः १३ यस्मात्तामिमानि भोक्ता वेगमनुवावति कर्ममार्गमिष्टमनुसरति परिवर्तते भ्रमति १४ यः संयतः संयमी संयच्छते तानि त्रियाद्यान् संयमते स न निवर्तते संसारे भूतः स ज्ञपुनरावर्तते १५ अथापि तैर्विमुच्येत व्याधिभिः पुरुषो नृप ॥ आवृणोत्येवं तं पञ्चाजरा रूपविनाशिनी १ शब्दरूपरसस्पर्शैर्मधैश्च विविधैरपि ॥ यज्जमांसमहापंकेनिरालंबे समं ततः १० संवत्सराश्च मासाश्च पक्षाहोरात्रसंधयः ॥ क्रमेणास्योपयुंजति रूपमायुस्तथैव च ११ एते कालस्य निधयो नैतावजानंति दुर्बुधाः ॥ धात्राभिलिखितान्याहुः सर्वभूतानि कर्मणा १२ रथः शरीरं भूतानां सत्त्वमाहुस्तु सारथिम् ॥ इन्द्रियाणि हयानाहुः कर्मबुद्धिस्तुरगमयः १३ तेषां हयानां यो वेगं धावतामनुवावति ॥ स तु संसारचक्रेऽस्मिंश्चक्रवत्परिवर्तते १४ यस्तान् संयमते बुद्ध्या संयतो न निवर्तते ॥ ये तु संसारचक्रेऽस्मिंश्चक्रवत्परिवर्तते १५ भ्रममाणानमुद्धांसितं सारं भ्रमंति ते ॥ संसारे भ्रमतां राजन दुःखमेतद्विजायते १६ तस्मादस्य निवृत्त्यर्थं यत्नमेवाचरेद्बुधः ॥ उपेक्षानात्र कर्तव्या शतशः सत्त्वः प्रवर्धते १७ यत्तैर्द्रियो नरो राजन् क्रोधलोभनिराकृतः ॥ संतुष्टः सत्यवादी यः स शांतिमधिगच्छति १८ याम्यमाहूय रथं ह्येनमुद्धांसते येन दुर्बुधाः ॥ स चैतस्मा मुयाद्राज न्यत्त्वं प्राप्नोति नराधिप १९ अनुतर्षुलमेवैतद्दुःखं भवति मारिष ॥ राज्यनाशं सुहृन्नाशं सुतनाशं च भारत ॥ साधुः परमदुःखानां दुःखमेष ज्यमाचरेत् २० ज्ञानौषधमवाप्येह दूरपारं महीषम् ॥ छिद्याद्दुःखमहाव्याधिं नरः संयतमानसः २१ न विक्रमो न चाप्यर्थो न मित्रं न सुहृज्जनः ॥ तथो न्योचयते दुःखाद्यथाऽऽत्मा स्थिरसंयमः २२ तस्मान्मैत्रं समास्थाय शीलमापद्य भारत ॥ दमस्त्यागोऽप्रमादश्च ते त्रयो ब्रह्मणो हयाः २३ शीलरश्मिः समायुक्तः स्थितो यो मानसे रथे ॥ त्यक्त्वा मृत्युमयं राजन् ब्रह्मलोकं स गच्छति २४ अमयं सर्वभूतेभ्यो यो ददाति महीपते ॥ समच्छति परं स्थानं विष्णोः पदमनामयम् २५ न तत्कृतुः स हस्तेनोपवासैश्च नित्यशः ॥ अभयस्य च दानेन यत्फलं प्राप्नुयान्नरः २६ न ह्यात्मनः प्रियतरं किंचिद्भूतेषु निश्चितम् ॥ अनिष्टं सर्वभूतानां मरणं नाम भारत २७ तस्मात्सर्वे भूतेषु दयाकार्या विपश्चिता ॥ नानामोहसमायुक्ता बुद्धिजालेन संवृताः २८ असूक्ष्मदृष्टयो मंदाभ्राम्यंते तत्र तत्र ह ॥ सुसूक्ष्मदृष्टो राजन् ब्रजंति ब्रह्मशाश्वतम् २९ इति श्रीमहाभारते स्त्रीपर्वणि जलप्रदानिकपर्वण्यंशे कर्णसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ विदुरस्य तु तद्वाक्यं निशम्य कुरुसत्तमः ॥ पुत्रशोकाभिसंतप्तः पपात भुवि मुर्च्छितः १ तं तथा पतितं भूमौ निःसंज्ञं प्रेक्ष्य बांधवाः ॥ कृष्णद्वैपायनश्चैव क्षताचविदुरस्तथा २

जीवतोऽपि तादृजानमुद्धांसितं भ्रमंति यो विचक्रे १९ शतशः संसारदुःखः १० क्रोधलोभो निराकृतौ येन सः याम्यं यमलोकमापकं संसारदुःखं १९ अनुतर्षुलं भूणां कीलं कीलकत्वं २० दूरपारं ब्रह्मज्ञानं २१ स्थिरपुनर्निवर्तिषु मयः संयमस्तु कृच्छ्रविषयेऽप्येन्द्रियपरावृत्तिर्यस्य तादृशः आत्मा स्वयं २२ ब्रह्मणः ब्रह्मलोकस्य मापक्यं इति शेषः २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९ इति स्त्रीपर्वणि नीलकंठीये महाप्रवचनोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ४ ॥ ४ ॥ ४ ॥ विदुरस्येति १। २

३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२

संजयः सुहृदश्चान्येद्वास्थायै चास्य संमताः ॥ जलेन सुखशीतेन तालवृक्षैश्च भारत ३ पस्पशुश्च करैर्गोत्रं वीज्यमानश्च यत्नतः ॥ आश्वास्य तु चिरं कालं घृतराष्ट्रं तथागतम् ४ अथ दीर्घस्य कालस्य लब्धसंज्ञो महीपतिः ॥ विललाप चिरं कालं पुत्राधिभिरभिभुतः ५ धिमस्तु खलु मानुष्यमानुषेषु परिग्रहे ॥ यतो मूलानि दुःखानि संभवन्ति मुहुर्मुहुः ६ पुत्रनाशेऽर्थनाशे च ज्ञातिसंघं विनामथ ॥ प्राप्य ते सुमहद्दुःखं विषाग्निप्रतिमं विभो ७ येन दह्यंति गात्राण्येन प्रज्ञाविनश्यति ॥ येनाभिभूतः पुरुषो मरणं वदुमन्यते ८ तदिदं व्यसनं प्राप्तं मया भाग्यविपर्ययात् ॥ तस्यान्तिनाधिगच्छामि क्रते प्राणविमोक्षणात् ९ तथैवाहं करिष्यामि अथैव द्विजसत्तम ॥ इत्युक्त्वा तु महात्मानं पितरं ब्रह्मवित्तमम् १० घृतराष्ट्रोऽभवन्मूढः स शोकं परमं मतः ॥ अभूच्चतुर्ण्यो राजाऽसौ ध्यायमानो महीपते ११ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा कृष्णद्वैपायनः प्रभुः ॥ पुत्रशोकाभिसंतप्तं पुत्रं वचनमब्रवीत् १२ ॥ व्यास उवाच ॥ घृतराष्ट्रमहाबाहो यत्त्वं वाक्क्षयामितच्छृणु ॥ श्रुतवानसि मेधावांधमार्थकुशलः प्रभो १३ न तेऽस्य विदितं किंचिद्देदितव्यं परंतप ॥ अनित्यतां हि मर्त्यानां विजानासि न संशयः १४ अभवे जीवलोके च स्थाने वा शाश्वते सति ॥ जीविते मरणांतिकस्माच्छोचसि भारत १५ प्रत्यक्षं तव राजेन्द्र वैरस्यास्य समुद्भवः ॥ पुत्रं ते कारणं कृत्वा कालयो मेन कारितः १६ अवश्यं भवितव्यं च कुरूणां वैशसे नृप ॥ कस्माच्छोचसि तान् शूरा न गतान् परमिकां गतिम् १७ जानताश्च महाबाहो विदुरेण महात्मना ॥ यतितं सर्वयत्नेन ज्ञमं प्रतिजनेश्वर १८ न च दैवकृतो मार्गः शक्यो भूतेन केनचित् ॥ घटताऽपि चिरं कालं नियंतुमिति मेमतिः १९ देवतानां हि यत्कार्यं मया प्रत्यक्षतः श्रुतम् ॥ तत्तेहं संप्रवक्ष्यामि यथास्थैर्यं भवेत्तव २० पुराऽहं त्वरितो यातः स भामैर्द्रो जितकृमः ॥ अपश्यं तत्र च तदा समवेतान् दिवौकसः २१ नारदप्रमुखाश्चापि सर्वे देवर्षयोऽनघ ॥ तत्र चापि मया दृष्टा पृथिवी पृथिवीपते २२ क्षरार्थमुपसंप्राप्ता देवतानां समीपतः ॥ उपमन्यत दाधात्री देवानां हसमागतान् २३ यत्कार्यं मम युष्माभिर्ब्रह्मणः सदने तदा ॥ प्रतिज्ञातं महाभागास्तच्छीघ्रं संविधीयताम् २४ तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा विष्णुलोकं नमस्कृतः ॥ उवाच वाक्यं प्रहसन् पृथिवीदेव संसदि २५ घृतराष्ट्रस्य पुत्राणां यस्तु ज्येष्ठः शतस्य वै ॥ दुर्योधन इति ख्यातः स ते कार्यं करिष्याति २६ तं च प्राप्य महीपालं कृतकृत्या भविष्यसि ॥ तस्यार्थे पृथिवीपालाः कुरुक्षेत्रं समागताः २७ अन्योन्यं घातयिष्यंति दृढैः शस्त्रैः प्रहारिणः ॥ ततस्ते भविता देवीभारस्य युधिनाशनम् २८ गच्छ शीघ्रं स्वकं स्थानं लोकान्धारय शोभने ॥ य एष ते सुतो राजन् लोकसंहारकारणात् २९ कलेरंशः समुत्पन्नो गांधार्याजठरे नृप ॥ अमर्षी च पलश्चापिको धनं दुष्प्रसाधनः ३० दैवयोगात् समुत्पन्ना भ्रातरश्चास्य तादृशाः ॥ शकुनिर्मातुलश्चैव कर्णश्च परमः सखा ३१ समुत्पन्ना विनाशार्थं पृथिव्यां सहितानृपाः ॥ यादृशो जायते राजतादृशोऽस्य जनो भवेत् ३२

३३।३४। ३५।३६। ३७।३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३।४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३ ॥ इति स्त्रीपर्वणिनीलकण्ठीये भारतमावदीये
 अधर्मो धर्मतायाति स्वामी चेद्धर्मिको भवेत् ॥ स्वामिनो गुणदोषाभ्यां भृत्याः स्युर्नात्र संशयः ३३ दुष्टराजानमासाद्य गतास्ते तनयानृप ॥ एतमर्थं महाबाहो
 नारदो वेदतत्त्ववित् ३४ आत्मा पराधात्पुत्रास्ते विनष्टाः पृथिवीपते ॥ मातान् शोचस्व राजेन्द्र न हि शोकेऽस्ति कारणम् ३५ न हिते पांडवाः स्वल्पमपराध्यांति भा
 रत ॥ पुत्रास्तव दुरात्मानो यैरियं घातिता मही ३६ नारदेन च भद्रं ते पूर्वमेव न संशयः ॥ युधिष्ठिरस्य समितौ राजसूये निवेदितम् ३७ पांडवाः कौरवाः सर्वे समा
 साद्य परस्परम् ॥ न भविष्यंति कौंतेय ते कृत्यं तदा चर ३८ नारदस्य वचः श्रुत्वा तदाऽशोचंत पांडवाः ॥ एवं ते सर्वमाख्यातं देवगुह्यं सनातनम् ३९ कथं ते शो
 कनाशः स्यात्प्राणेषु च दयाप्रभो ॥ स्नेहश्च पांडुपुत्रेषु ज्ञात्वा देवकृतं विधिम् ४० एष चार्थो महाबाहो पूर्वमेव मया श्रुतः ॥ कथितो धर्मराजस्य राजसूये कृतूतमे ४१
 यतितं धर्मपुत्रेण मया गुह्ये निवेदिते ॥ अविग्रहं कौरवाणां दैवं तु बलवत्तरम् ४२ अनतिक्रमणीयो हि विधीराजं न कथंचन ॥ कृतांतस्य तु भूतेन स्थावरेण चरेण च
 ४३ भवान् धर्मपरो यत्र बुद्धिश्चेष्टश्च भारत ॥ मुह्यते प्राणिनां ज्ञात्वा गतिं चागतिमेव च ४४ त्वां तु शोकेन संतप्तं मुह्यमानं मुहुर्मुहुः ॥ ज्ञात्वा युधिष्ठिरो राजा प्राणान्
 पिपरित्यजेत् ४५ कृपालुर्नित्यशोवीरस्ति रथग्योनि गतेष्वपि ॥ सकथं वायिराजेन्द्र कृपां नैव करिष्यति ४६ मम चैव नियोगेन विधेश्चाप्यनिवर्तनात् ॥ पांडवा
 नां च कारुण्यात् प्राणान्धारय भारत ४७ एवं ते वर्तमानस्य लोके कीर्तिर्भविष्यति ॥ धर्मार्थः सुमहांस्तात तसं स्याच्च तपश्चिरात् ४८ पुत्रशोकं समुत्पन्नं दुताक्षं
 लितं यथा ॥ प्रज्ञां भूषामहाभाग निर्वापय सदा सदा ४९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तच्छ्रुत्वा तस्य वचनं व्यासस्यामित तेजसः ॥ मुहूर्तं सममुध्यायन् घृतराष्ट्रोऽप्य
 भाषत ५० महता शोकजालेन प्रणुन्नोऽस्मिद्विजोत्तम ॥ नात्मानमवबुध्यामि मुह्यमानो मुहुर्मुहुः ५१ इदं तु वचनं श्रुत्वा तव देव नियोगजम् ॥ धारयिष्याम्यहं प्राणा
 न्घटिष्ये न तु शांचितुम् ५२ एतच्छ्रुत्वा तु वचनं व्यासः सत्यवतीसुतः ॥ घृतराष्ट्रस्य राजेन्द्र तत्रैवांतरधीयत ५३ ॥ इति श्रीमहाभारते स्त्रीपर्वणि जलप्रदानिकप०
 घृतराष्ट्रविशोककरणे अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ५४ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ गते भगवति व्यासे घृतराष्ट्रो महीपतिः ॥ किमचेष्टत विप्रर्षे तन्मे व्याख्यातुमर्हसि
 १ तथैव कौरवो राजा धर्मपुत्रो महामनाः ॥ रूपप्रभृतयश्चैव किमकुर्वत ते त्रयः २ अश्वत्थामः श्रुतं कर्म शापश्चान्योन्यकारितः ॥ कृतांतमुत्तरं ब्रूहि यदभाषत संजयः
 ३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ हते दुर्योधने चैव हते सैन्ये च सर्वशः ॥ संजयो विगतप्रज्ञो घृतराष्ट्रमुपस्थितः ४ ॥ संजय उवाच ॥ आगम्य नानादेशेभ्यो नानाजनप
 देश्वराः ॥ पितृलोकं गताराजन् सर्वे तव सुतैः सह ५ याच्यमानेन सततं तव पुत्रेण भारत ॥ घातिता पृथिवी सर्वा वैरस्यांतं विधित्सता ६ पुत्राणामप्यपौत्राणां पितृ
 णां च महीपते ॥ आनुपूर्व्येण सर्वेषां प्रेतकार्याणि कारय ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तच्छ्रुत्वा वचनं धीरं संजयस्य महीपतिः ॥ गता सुरिवनिश्चेष्टोऽन्यपतत् पृथिवीतले ८
 अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ५५ ॥ गतेऽपि १।२।३ विगता प्रज्ञा व्यास इदं विव्यज्ज्ञानं यस्य स विगतप्रज्ञः ४।५।६।७।८

९। १० शोकस्यातिगाढत्वात् पुनर्विदुरेणोक्तं अभावादीनीत्यादि ११। १२। १३। १४ संवत्सयतिवतुं लयति कंपयति वा १५। १६। १७। १८। १९। २० आचक्षे कथयामि २१। २२

तं शयानमुपागम्य पृथिव्यां पृथिवीपतिम् ॥ विदुरः सर्वधर्मज्ञ इदं वचनमब्रवीत् ९ उत्तिष्ठ राजन् किं शेषे मा शुचो भरतर्षभ ॥ एषा वै सर्वसत्त्वानां लोकेश्वरपरा गतिः १०
 अभावादिनिभूतानि भावमध्यानि भारत ॥ अभावनिधनान्येव तत्र कापरिदेवना ११ न शोचन् मृतमन्वेति न शोचन् म्रियते नरः ॥ एवं सां सिद्धिर्वे लोके विमर्थ
 मनुशोचसि १२ अयुध्यमानो म्रियते युध्यमानस्तु जीवति ॥ कालं प्राप्य महाराज न कश्चिदतिवर्तते १३ कालः कर्षति भूतानि सर्वाणि विविधानि च ॥ न काल
 स्य प्रियः कश्चिन्नद्रेष्यः कुरुसत्तम १४ यथा वायुस्तृणाग्राणि संवर्तयति सर्वतः ॥ तथा कालवशं यांति भूतानि भरतर्षभ १५ एकसार्थप्रयातानां सर्वेषां तत्र गामि
 नाम् ॥ यस्य कालः प्रयात्यग्रे तत्र कापरिदेवना १६ यांश्चापि निहतान्युद्धे राजंस्त्वमनुशोचसि ॥ न शोच्या हि महात्मनः सर्वे ते त्रिदिवंगताः १७ न यज्ञैर्दक्षिं
 णावद्भिर्न तपोभिर्न विद्यया ॥ तथा स्वर्गमुपायांति यथा श्वरास्तनुत्यजः १८ सर्वे वेदविदः श्वराः सर्वे सुचरितव्रताः ॥ सर्वे चाभिमुखाः क्षीणास्तत्र कापरिदेवना १९
 शरीराग्निषु श्वराणां जुहुवुस्ते शराहुतीः ॥ हूयमाना न शराश्चैव सेहुरुत्तमपूरुषाः २० एवं राजंस्तवा चक्षे स्वर्ग्यं पंथानमुत्तमम् ॥ न युद्धादधिकं किंचित्क्षत्रियस्ये
 ह विद्यते २१ क्षत्रियास्ते महात्मानः श्वराः समिति शोभनाः ॥ आशिषं परमां प्राप्तान् शोच्याः सर्वे एव हि २२ आत्मनाऽऽत्मानमाश्वास्य मा शुचः पूरुषर्षभ ॥ नाद्य
 शोकाभिभूतस्त्वं कार्यमुत्तमं मुहसि २३ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते स्त्रीपर्वणि जलप्रदानिकपर्वणि विदुरवाक्ये नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
 विदुरस्य तु तद्वाक्यं श्रुत्वा तु पूरुषर्षभः ॥ युज्यतां यानमित्युक्त्वा पुनर्वचनमब्रवीत् १ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ शीघ्रमानय गांधारीं सर्वांश्च भरतस्त्रियः ॥ वधूं कुंतीमुपा
 दाय याश्चान्यास्तत्र योषितः २ एवमुक्त्वा स धर्मात्मा विदुरं धर्मवित्तमम् ॥ शोकविप्रहतज्ञानो यानमेवान्वपद्यत ३ गांधारीपुत्रशोकात्तां भर्तुर्वचननोदिता ॥ सहकुं
 त्याय तोराजा सहस्त्रीभिरुपाद्रवत् ४ ताः समासाद्य राजानं भृशं शोकसमन्विताः ॥ आमंत्र्यान्योन्यमीयुः स्मभृशमुच्चुक्षुस्ततः ५ ताः समाश्वासय क्षत्ताताम्यश्वातं
 तरः स्वयम् ॥ अश्रुकण्ठीः समारोप्य ततोऽसौ भिर्ययौ पुरात् ६ ततः प्रष्ठादः संजज्ञे सर्वेषु कुरुक्षेत्रे मसु ॥ आकुमारं पुरं सर्वमभवच्छोककण्ठितम् ७ अदृष्टपूर्वा यानार्यः पुरादे
 व गणैरपि ॥ पृथग्जनेन दृश्यंते तास्तदानीं हतेश्वराः ८ प्रकीर्य केशान् सुभान् भूषणान्यवमुच्य च ॥ एकवस्त्रधरानार्यः परिपेतुरनाथवत् ९ श्वेतपर्वतरूपेभ्यो गृहे
 भ्यस्तास्त्वपाक्रमन् ॥ गुहान्य इव शैलानां पृषत्यो हतयूथपाः १० तान्युदीर्णानि नारीणां तदा दृष्टान्यनेकशः ॥ शोकात्तान्यद्रवन् राजन् किं शोरीणामिवांगने ११

कार्यं अवश्यकर्तव्यमुदकदानादि २३ ॥ ॥ इति स्त्रीपर्वणिनीलकण्ठीये भारतमावदीयेनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ विदुरस्येति १।२।३।४।५ समारोप्यवाहने
 धितिशेषः ६।७।८।९ एषस्यश्चित्रहरिणः १० किशोरीणां अश्वजावकीनां 'किशोरोऽश्वस्यशावकः' इति मेदिनी । अंगनेनृत्यशिक्षासूरी ११

म.भा.टी. ११।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०॥ इति स्त्रीपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतमावदीपेदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ॥ ॥ क्रोशमात्रमिति १।२।३।४।५

प्रयत्नबाहूनक्रोशन्त्यः पुत्रान्भ्रातृन्पितृन् ॥ दर्शयन्तीवताहस्मयुगातेलोकसंक्षयम् १२ विलपन्त्योरुदन्त्यश्चधावमानास्ततस्ततः ॥ शोकेनोपहतज्ञानाः कर्तव्यं
नप्रजज्ञिरे १३ व्रीडाजग्मुः पुरायाः स्मसखीनामपि योषितः ॥ ताएकवस्त्रानिलज्जाः श्वश्रूणापुरतोऽभवन् १४ परस्परं सुसूक्ष्मेषु शोकेष्वाश्वासयन्तदा ॥ ताः
शोकविह्वलाराजत्रवैक्षन्तपरस्परम् १५ ताभिः परिवृतो राजारुदतीभिः सहस्रशः ॥ निर्ययौ नगरादीनस्तूर्णमायोधनं प्रति १६ शिल्पिनोवणिजोवैश्याः सर्वकर्मो
पजीविनः ॥ ते पार्थिवं पुरस्कृत्य निर्ययुर्नगरादहिः १७ तासां विक्रोशमानानामार्तानां कुरुसंक्षये ॥ प्रादुरासीन्महान्शब्दो व्यथयन् भुवनान्युत १८ युगांतकाले
संप्राप्तेभूतानां दह्यतामिव ॥ अभावः स्यादयं प्रातइति भूतानि मे निरे १९ भृशमुद्रिग्रमनसस्ते पौराः कुरुसंक्षये ॥ प्राक्रोशन्तमहाराजस्वनुरक्तास्तदाभृशम् २०
॥ इति श्रीमहाभारते स्त्रीपर्वणिजलप्रदानिकपर्वणि धृतराष्ट्रनिर्गमने दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ क्रोशमात्रं ततो गत्वा ददृशुस्तान्महार
थान् ॥ शारद्वतं कृपं द्रौणिं कृतवर्माणमेव च १ ते तु दृष्ट्वैव राजानं प्रज्ञाचक्षुषमीश्वरम् ॥ अश्रुकंठाविनिःश्वस्य रुदन्तमिदमब्रुवन् २ पुत्रस्तव महाराज कृत्वा कर्म सुदु
ष्करम् ॥ गतः सानुचरो राजन् शक्रलोकं महीपते ३ दुर्योधनबलान्मुक्तावयमेव त्रयोरथाः ॥ सर्वमन्यत्पारिक्षीणं सैन्यं ते भरतर्षभ ४ इत्येवमुक्त्वा राजानं कृपः शारद्वत
स्ततः ॥ गांधारीपुत्रशोकार्तामिदं वचनमब्रवीत् ५ अभीतायुध्यमानास्ते घ्नन्तः शत्रुगणान्बहून् ॥ वीरकर्माणि कुर्वाणाः पुत्रास्ते निधनंगताः ६ ध्रुवं संप्राप्य लोकां
स्ते निर्मलान्शस्त्रनिर्जितान् ॥ भास्वरं देहमास्थाय विहरन्त्यमरा इव ७ नहिकश्चिद्विश्रान्ताः युद्धयमानाः पराङ्मुखः ॥ शस्त्रेण निधनं प्राप्तो न च कश्चित्ताजलिः ॥
८ एवं तां क्षत्रियस्याहुः पुराणाः परमांगतिम् ॥ शस्त्रेण निधनं सख्येतन्न शोचितुमर्हसि ९ न चापिशत्रवस्तेषामृद्धयन्ते राज्ञि पांडवाः ॥ गृण्यन्तु तमस्माभिरश्व
त्थामपुरोगमैः १० अधर्मेण हतं श्रुत्वा भीमसेनेन ते सुतम् ॥ सुतं शिविरमासाद्य पांडूनां कदनं कृतम् ११ पंचालानि हताः सर्वे दृष्ट्युन्मुरोगमाः ॥ दुपदस्यात्मजाश्चै
व द्रौपदेयाश्च पातिताः १२ तथा विशसनं कृत्वा पुत्रशत्रुगणस्यते ॥ प्राद्रवामरणे स्थातुं न हि शक्यामहे त्रयः १३ ते हि शूरामहेष्वासाः क्षिप्रमेष्यन्ति पांडवाः ॥ अम
र्षवश्मापन्नवैरं प्रतिजिहीर्षवः १४ तेहतानात्मजान् श्रुत्वा प्रमत्ताः पुरुषर्षभाः ॥ निरीक्षन्तः पदं शूराः क्षिप्रमेव यशस्विनि १५ तेषां तु कदनं कृत्वा संस्थातुं नोत्सहा
महे ॥ अनुजानीहि नो राज्ञि माचशोके मनः कथाः १६ राजंस्त्वमनुजानीहि धैर्यमातिष्ठ चोत्तमम् ॥ दिष्टांतं पश्य चापित्वं क्षात्रधर्मचक्रेवलम् १७ इत्येवमुक्त्वा राजानं
कृत्वा चाभिप्रदाक्षिणम् ॥ कृपश्च कृतवर्मा च द्रोणपुत्रश्च भारत १८ अवेक्षमाणा राजानं धृतराष्ट्रं मनीषिणम् ॥ गंगामनु महाराज तूर्णमश्वानचोदयन् १९

६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६ दिष्टांतं मरणम् १७।१८।१९

२०।२१।२२।२३ तदन्तरं कृपाचार्यकृतवर्मभ्यां वियोगानंतरम् २४ ॥ इति स्त्रीपर्वणिनीलकण्ठीये भारतमावदीपे दशमोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ हतेष्विति १।२।३।४।५

अपक्रम्य तु ते राजन्सर्व एव महारथाः ॥ आमंत्र्यान्त्योन्यमुद्रिग्रासिधाते प्रययुस्तदा २० जगामहास्तिनपुरं कृपः शारद्वतस्तदा ॥ स्वमेव राष्ट्रं हादिक्यो द्रौणि
व्यासाश्रमं ययौ २१ एवं ते प्रययुर्वारिवक्षिमाणाः परस्परम् ॥ भयार्ताः पांडुपुत्राणामागस्कृत्वा महात्मनाम् २२ समेत्य वीराराजानं तदा त्वनुदितेरवौ ॥ विप्र
जग्मुर्महात्मानो यथेच्छकमरिदमाः २३ समासाद्याथ वै द्रौणिं पांडुपुत्रामहारथाः ॥ व्यजयन्ते रणे राजन् विक्रम्य तदन्तरम् २४ ॥ इति श्रीमहाभारते स्त्रीप
र्वणिजलप्रदानिकपर्वणि कृपद्रौणिभोजदर्शने एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ हतेषु सर्वे सैन्येषु धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ शुश्रुवे पितरं वृ
द्धं निर्यातं गजसाह्वयान् १ सोऽभ्ययात्पुत्रशोकार्तः पुत्रशोकपरिभुतम् ॥ शोचमानं महाराजं भ्रातृभिः सहितस्तदा २ अन्वीयमानो वीरेण दाशार्हेण महात्मना ॥
युयुधानेन च तथा तथैव च युयुत्सुना ३ तमन्वगात्सुदुःखार्ता द्रौपदीशोककाशीता ॥ सह पांचालयोषिद्विर्यास्तत्रासन्समागताः ४ संगमामनुष्टं दानि स्त्रीणां भरत
सत्तम ॥ कुररीणामिवार्तानां क्रोशन्तीनां ददर्श ह ५ ताभिः परिवृतो राजा क्रोशन्तीभिः सहस्रशः ॥ ऊर्ध्वबाहुभिरार्ताभीरुदतीभिः प्रियाप्रियैः ६ कनुधर्मज्ञता
राज्ञः कनुसाऽद्यान्तशंसता ॥ यच्चावधीत्पितृन्भ्रातृन्गुरुपुत्रान्सखीनपि ७ घातयित्वा कथं द्रोणं भीष्मं चापि पितामहम् ॥ मनस्तेभून्महाबाहो हत्वा चापि ज
यद्रथम् ८ किं नुराज्येन ते कार्यं पितृन्भ्रातृन् पश्यतः ॥ अभिमन्युं च दुर्धर्षं द्रौपदेयं च भारत ९ अतीत्यतामहाबाहुः क्रोशन्तीः कुररीरिव ॥ ववंदे पितरं ज्येष्ठं
धर्मराजो युधिष्ठिरः १० ततोऽभिवाद्य पितरं धर्मेणामित्रकर्षणः ॥ न्यवेदयन्तवामाभिपांडवास्तेऽपि सर्वशः ११ तमात्मजां तकरणं पिता पुत्रवधार्दितः ॥ अ
प्रीयमाणः शोकार्तः पांडवं परिष्वजे १२ धर्मराजं परिष्वज्य सांत्वयित्वा च भारत ॥ दुष्टात्मा भीममन्वैच्छद्विषसुरिवपावकः १३ सकोपपावकस्तस्य शोकवा
युसमीरितः ॥ भीमसेनमयं दावं दिवसुरिव दृश्यते १४ तस्य संकल्पमाज्ञाय भीमं प्रन्यशुभं हरिः ॥ भीममाक्षिप्य पाणिभ्यां प्रददौ भीममायसम् १५ प्रागेव तु म
हाबुद्धिर्बुद्धा तस्ये गितं हरिः ॥ संविधानं महाप्राज्ञस्तत्र चक्रे जनार्दनः १६ तं गृहीत्वैव पाणिभ्यां भीमसेनमयस्मयम् ॥ बभञ्ज बलवान् राजामन्यमानो वृकोदरम्
१७ नागायुतबलप्राणः सराजा भीममायसम् ॥ भंक्त्वा विमथितोरस्कः सुस्त्रावरुधिरं सुखात् १८ ततः पपात मेदिन्यां तथैव रुधिरोक्षितः ॥ प्रपुष्पिताग्रशिखरः
पारिजात इव द्रुमः १९ पत्युः कृत्वा च तं विद्वान्सूतो गावर्गणस्तदा ॥ मैवमित्यब्रवीच्चैनं शमयन्सांत्वयन्निव २० स तु कोपं समुत्सृज्य गतमन्युर्महामनाः ॥ हाहा
भीमेति चुक्रोशन्तुपः शोकसमन्वितः २१ तं विदित्वा गतक्रोधं भीमसेनवधार्दितम् ॥ वासुदेवो वरः पुंसां मिदं वचनमब्रवीत् २२ माशुचो घृतराष्ट्रं त्वनैष भीमस्त्वया
हतः ॥ आयसी प्रतिमा ह्येषा त्वयानिष्पातिता विभो २३

संबंधः ६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४ आक्षिप्य निवार्य आयसं लोहमयं १५ संविधानमायसस्य भीमस्य निर्माणं १६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३

२४ । २५ । २६ । २७ पुत्रेति धर्मादपकृतमालिगनच्छलेनभीमवधःकर्तव्यइत्याशया २८ वृकोदरेणअहताअपिनजीवेयुः मतायुषांतेषांनिमित्तांतरेणापिनाशावश्यंभावादितिभावः २९ । ३० ॥ इतिस्त्रीपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपेद्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ततइति १ । २ । ३ मत्स्त्रियाःतन्नकृतवानसि अहमावधार्षः ४ । ५ । ६ श्रेयोहिताहितेउच्यमानोनयुद्धीतइत्य

त्वांक्रोधवशमापन्नंविदित्वाभरतर्षभ ॥ मयाऽपकृतःकौंतेयोमृत्योर्दृष्टांतरंगतः २४ नहितेराजशार्दूलबलेतुल्योऽस्तिकश्चन ॥ कःसहेतमहाबाहोबाहोर्वेद्य हणनरः २५ यथांतकमेनुप्राप्यजीवन्कश्चिन्नमुच्यते ॥ एवंबाह्वंतरंप्राप्यतवजीवेन्नकश्चन २६ तस्मात्पुत्रेणयातेऽसौप्रतिमाकारिताऽऽयसी ॥ भीमस्यसे यंकौरव्यतवैवोपहृतामया २७ पुत्रशोकाभिसंतसंधर्मादपकृतंमनः ॥ तवराजेंद्रतेनत्वंभीमसेनांजिघांससि २८ नत्वेतत्तेक्षमंराजनहन्यास्त्वंयद्वृकोदरम् ॥ नहिपुत्रामहाराजजीवेयुस्तेकथंचन २९ तस्माद्यत्कृतमस्माभिर्मन्यमानैःशमंप्रति ॥ अनुमन्यस्वतत्सर्वमाचशोकेमनःकृथाः ३० ॥ इतिश्रीमहाभारतेस्त्री पर्वणिजलप्रदानिकपर्वणिआयसभीमभंगेद्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततएनमुपातिष्ठन्नशौचार्थपरिचारिकाः ॥ कृतशौचंपुन श्वैनंप्रोवाचमधुसूदनः १ राजन्नधीतावेदास्तेशास्त्राणिविविधानिच ॥ श्रुतानिचपुराणानिराजधर्माश्चेकवलाः २ एवंविद्वान्महाप्राज्ञःसमर्थःसम्बलाबले ॥ आत्मापराधात्कस्मात्त्वंकुरुषेकोपमीदृशम् ३ उक्तवांस्त्वांतदैवाहंभीष्मद्रोणौचभारत ॥ विदुरःसंजयश्चैववाक्यंराजन्नतत्कृथाः ४ सवार्यमाणोनास्माकमका र्षीर्वचनंतदा ॥ पांडवानधिकान्जानन्बलेशौर्येचकौरव ५ राजाहियःस्थिरप्रज्ञःस्वयंदोषानवेक्षते ॥ देशकालविभागंचपरंश्रेयःसविंदति ६ उच्यमानस्तु यःश्रेयोमृच्छीतेनोहिताहिते ॥ आपदःसमनुप्राप्यसशोचत्यनयेस्थितः ७ ततोऽन्यवृत्तमात्मानंसमवेक्षस्वभारत ॥ राजंस्त्वंह्यविधेयात्मादुर्योधनवशोस्थे तः ८ आत्मापराधादापन्नस्तर्किभीमांजिघांससि ॥ तस्मात्संयच्छकोपंत्वंस्वमनुस्मरदुष्कृतम् ९ यस्तुतांस्पर्धयाक्षुद्रःपांचालीमानयत्सभाम् ॥ सहतोभीम सेनेनवैरंप्रतिजिहीर्षता १० आत्मनोऽतिक्रमंपश्यपुत्रस्यचदुरात्मनः ॥ यदनागसिपांडूनांपरित्यागस्त्वयाकृतः ११ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तःस कृष्णेनसर्वसत्यंजनाधिप ॥ उवाचदेवकीपुत्रंघृतराष्ट्रोमहीपतिः १२ एवमेतन्महाबाहोयथावदसिमाधव ॥ पुत्रस्नेहस्तुबलवान्धैर्यान्मांसमचालयत् १३ दि ष्ठ्यातुपुरुषव्याघ्रोबलवान्सत्यविक्रमः ॥ त्वद्भुतोनागमत्कृष्णभीमोबाह्वंतरंमम १४ इदानींत्वहमव्यग्रोगतमन्युर्गतज्वरः ॥ मध्यमंपांडवंवीरंद्रष्टुमिच्छामिमा धव १५ हतेषुपार्थिवेद्रेषुपुत्रेषुनिहतेषुच ॥ पांडुपुत्रेषुवैशर्मप्रीतिश्चाप्यवतिष्ठते १६ ततःसभीमंचधनंजयंचमाद्याश्चपुत्रौपुरुषप्रवीरौ ॥ पस्पर्शगात्रैःप्र रुदनसुगात्रानाश्वास्यकल्याणमुवाचचैतान् १७ ॥ इतिश्रीम०स्त्री०जलप्रदानिकप० घृतराष्ट्रकोपविमोचने पांडवपरिष्वंगोनामत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥

न्ययः ७ । ८ । ९ । १० अनागसिअपराधाभावेपरित्यागोराज्याप्रदानेनतिरस्कारः ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ ॥ इतिस्त्री०नीलकण्ठीये भारतभावदीपेत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥

घृतराष्ट्रेति १ । २ । ३ । ४ । ५ कल्पवादीहितवादी ६ एतद्वचःपांडवानश्चमुद्यतंवाक्यम् ७ । ८ । ९ नचास्यतांतामितिपाठे अस्यएनंदुर्योधनंतोषमाणायाभाशीर्वचनेनतोषयंत्यास्तेतवतां

॥ वैशंपायनउवाच ॥ घृतराष्ट्रम्यनुज्ञातास्ततस्तेकुरुपांडवाः ॥ अन्ययुर्भ्रातरःसर्वेगांधारींसहकेशवाः १ ततोज्ञात्वाहतामित्रंयुधिष्ठिरमुपागतम् ॥ गांधारीपुत्र शोकार्ताशुमैच्छदनिंदिता २ तस्याःपापमभिप्रायंविदित्वापांडवान्प्रति ॥ ऋषिःसत्यवतीपुत्रःप्रागेवसमबुध्यत ३ संगंगायामुपस्पृश्यपुण्यगंधिपयःशुचि ॥ तंदेशमुपसंपेदेपरमर्षिर्मनोजवः ४ दिव्येनचक्षुषापश्यन्नमनसातद्गतेनच ॥ सर्वप्राणभृतांभावंसतत्रसमबुध्यत ५ सस्तुषामब्रवीत्कालेकल्यवादीमहातपाः ॥ शा पकालमवाक्षिप्यशमकालमुदीरयन् ६ नकोपःपांडवेकार्योगांधारिशममाश्रुहि ॥ वचोनिगृह्यतामेतच्छृणुचेदंवचोमम ७ उक्ताऽस्यष्टादशाहानिपुत्रेणजय मिच्छता ॥ शिवमाशास्वमेमातर्युध्यमानस्यशत्रुभिः ८ सातथायाच्यमानात्वंकालेकालेजयैषिणा ॥ उक्तवत्यसिगांधारियतोधर्मस्ततोजयः ९ नचाप्यतीतां गांधारिवाचंतेवितथामहम् ॥ स्मरामितोषमाणायास्तथाप्रणिहिताह्यसि १० विग्रहेतुमुलेराज्ञांगत्वापारमसंशयम् ॥ जितंपांडुसुतैर्युद्धेनूनंधर्मस्ततोऽधिकः ११ क्षमाशीलापूराभूत्वासाज्यनक्षमसेकथम् ॥ अधर्मजहिधर्मज्ञेयतोधर्मस्ततोजयः १२ स्वंचधर्मपरिस्मृत्यवाचंचोक्तांमनस्विनि ॥ कोपंसंयच्छगांधारिमैवंभूःस त्यवादिनि १३ ॥ गांधार्युवाच ॥ भगवन्नाभ्यसूयामिनैतानिच्छामिनश्यतः ॥ पुत्रशोकेनतुबलान्मनोविह्वलतीवमे १४ यथैवकुंत्याकौंतेयारक्षितव्यास्तथाम या ॥ तथैवघृतराष्ट्रेणरक्षितव्यामयायथा १५ दुर्योधनापराधेनशकुनेःसौबलस्यच ॥ कर्णदुःशासनाभ्यांचकृतोऽयंकुरुसंक्षयः १६ नापराध्यतिबीभत्सुर्नचपा र्थोवृकोदरः ॥ नकुलःसहदेवश्चनैवजातुयुधिष्ठिरः १७ युध्यमानाहिकौरव्याःकृतमानाःपरस्परम् ॥ निहताःसहिताश्चान्यैस्तच्चनास्त्यप्रियंमम १८ किंतुकर्मा करोद्भीमोवासुदेवस्यपश्यतः ॥ दुर्योधनंसमाहूयगदायुद्धेमहामनाः १९ शिक्षयाम्यधिकंज्ञात्वाचरंतंबहुधारणे ॥ अधोनाभ्याःप्रहृतवांस्तन्मेकोपमवर्धयत् २० कथंनुधर्मधर्मज्ञैःसमुद्दिष्टंमहात्मभिः ॥ त्यजेयुराहवेश्वराःप्राणहेतोःकथंचन २१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेस्त्रीपर्वणि जलप्रदानिकपर्वणि गांधारीसांत्वनायांचतु र्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तच्छ्रुत्वावचनंतस्याभीमसेनोऽथभीतवत् ॥ गांधारीप्रत्युवाचेदंवचःसानुनयंतदा १ अधर्मोयदिवाधर्म स्त्रासात्तत्रमयाकृतः ॥ आत्मानंत्रातुकामेनतन्मेत्वंक्षंतुमर्हसि २ नहियुद्धेनपुत्रस्तेधर्म्येणसमहाबलः ॥ नशक्यःकेनचिद्धंतुमतोविषममाचरम् ३ अधर्मेणजि तःपूर्वतेनचापियुधिष्ठिरः ॥ निरुताश्चसदैवस्मततोविषममाचरम् ४ सैन्यस्यैकोज्वशिष्टोऽयंगदायुद्धेनवीर्यवान् ॥ मांहवानहरेद्राज्यमितिवैतत्कृतंमया ५ रा जपुत्रींचपांचालीमेकवस्त्रारजस्वलाम् ॥ भवत्याविदितंसर्वमुक्तवान्यत्सुतस्तव ६

तांवाचंवितथांनस्मराभीत्यन्वयः १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७

कृतमानाःकृताहंकाराः १८ । १९ । २० । २१ ॥ इतिस्त्रीपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपेचतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ तदिति १ । २ । ३ । ४ । ५ उक्तवान्नहितेपतयःसंतीत्यादि ६

असंगुह्यानुसंहस्य ॥ ८ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ अंतोष्ठात् अधरोष्ठात् उपरिचवतः त्रित्यर्थः अंतोष्ठादित्यपपाठः १६ वृषसेनेन कर्णपुत्रेण १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० किंचित्कमपि
सुयोधनमसंगुह्यनशक्याभूः ससागरा ॥ केवलाभोक्तुमस्माभिरतश्चेतत्कृतं मया ७ तथाऽप्याप्रियमस्माकंपुत्रस्तेसमुपाचरत् ॥ द्रौपद्याय त्समामध्ये सव्यमूरुमद
शयत् ८ तदैव वध्यः सोऽस्माकंदुराचारश्चेतुः ॥ धर्मराजाज्ञया चैव स्थिताः स्मसमथेतदा ९ वैरमुद्दीपितं राक्षिपुत्रेण तव तन्महत् ॥ क्लेशिताश्च वने निस्थितस्तस्य
तत्कृतं मया १० वैरस्यास्य गताः पारं हत्वा दुर्योधनं रणे ॥ राज्यं युधिष्ठिरः प्राप्तो वयं च गतमन्यवः ११ ॥ गांधार्युवाच ॥ न तस्यैष वधस्तात यत्प्रशंससि मे सुतम् ॥
कृतवांश्चापितत्सर्वं यदिदं भाषसे मयि १२ हताश्वेन कुलेयु वृषसेनेन भारत ॥ अपि बः शोणितं संख्ये दुःशासनशरीरजम् १३ सद्भिर्विगर्हितं चोरमनार्यजनसेवितम् ॥
कूरं कर्माकृथास्तस्मात्तदयुक्तं वृकोदर १४ ॥ भीमसेन उवाच ॥ अन्यस्यापि न पातव्यं रुधिरं किंपुनः स्वकम् ॥ यथैवात्मा तथा भ्राता विशेषो नास्तिकश्चन १५ रु
धिरं न व्यतिक्रामदंतोष्ठादं वमाशुचः ॥ वैवस्वतस्तु तद्देहस्तौ मे रुधिरौ क्षितौ १६ हताश्वं कुलं दृष्ट्वा वृषसेनेन संयुगे ॥ भातृणां संग्रहं दृष्ट्वा नात्रासः संजानितो मया
१७ केशपक्षपरामर्शो द्रौपद्यायूतकारिते ॥ क्रोधाद्यदबुवंचाहंतस्वमेहदिवर्षते १८ क्षत्रधर्माच्च तूराक्षि भवेयं शाश्वतीः सभाः ॥ प्रतिज्ञांतामनिस्तीर्य ततस्तत्कृत
वानहम् १९ नमामर्हसि गांधारिदोषेण परिशंकितुम् ॥ अनिग्रह्यपुत्रान् स्मास्वनपकारिषु ॥ अधुना किं नु दोषेण परिशंकितुमर्हसि २० ॥ गांधार्युवाच ॥ वृ
द्धस्यास्य शतं पुत्रान्निघ्नं स्वमपराजितः ॥ कस्मात्तदोषेः किंचिद्येनाल्पमपराधितम् २१ संतानमावयोस्तावद्वयोर्हृतराज्ययोः ॥ कथमंधद्वयस्यास्य य
ष्टिरेकानवर्जिता २२ शेषे ह्यवस्थिते तात पुत्राणामंतकेत्वयि ॥ न मे दुःखं भवेदेतद्यदित्वं धर्ममाचरेः २३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा तु गांधारि युधिष्ठिरम्
पृच्छत ॥ कसराजेति सक्रोधा पुत्रपौत्रवधादिता २४ तामभ्यगच्छ द्राजैर्द्रोवेपमानः कृतांजलिः ॥ युधिष्ठिरस्त्विदं तन्नमधुरं वाक्यमब्रवीत् २५ पुत्रहंता नृ
शंसोऽहंतवदेवियुधिष्ठिरः ॥ शापार्हः पृथिवीनां शोहेतुभूतः शपस्व माम् २६ न हि मे जीवितेनार्थो न राज्येन धनेन वा ॥ तादृशान्सुहृदो हत्वामूढस्यास्य सुहृदुहः
२७ तमेव वादिनं भीतं संनिर्कर्षतंतदा ॥ नोवाच किंचिद्गांधारीनिःश्वासपरमाभ्युक्षम् २८ तस्यावनतदेहस्य पादयोर्निपतिष्यतः ॥ युधिष्ठिरस्य नृपतेर्धर्मज्ञा
दीर्घदर्शिनी २९ अंगुल्यग्राणि ददृशे दीपद्वातरणे सा ॥ ततः सकुनखीभूतो दर्शनीयनखो नृपः ३० तं दृष्ट्वा चार्जुनोऽगच्छ द्रासुदेवस्य पृष्ठतः ॥ एवं संचेष्टमा
नांस्तानि तश्चेतश्च भारत ३१ गांधारी विगतक्रोधा सा त्वयामासमाह्वयत् ॥ तया ते समनुज्ञाता मातरं वीरमातरम् ३२ अभ्यगच्छंत स हिताः पृथापृथुलवक्षसः ॥
चिरस्य दृष्ट्वा पुत्रान् सा पुत्राधिभिरभिभुता ३३ बाष्पमाहारय देवी वस्त्रेणावृत्य वैमुखम् ॥ ततो बाष्पं समुत्सृज्य सह पुत्रैस्तदा पृथा ३४ अपश्यदेतान् शस्त्रौघैर्बहुधा
क्षतविक्षतान् ॥ सा तानेकैकशः पुत्रान् संस्पृशंती पुनः पुनः ३५ अन्वशोचत दुःखार्ता द्रौपदी च हतात्मजाम् ॥ रुदती मथ पांचाली ददर्श पतितां भुवि ३६
न दोषेः शेषमेकमपि न रक्षितवानासि २१ नवर्जिता वधकाले न त्यक्ता २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ कुवसीभूतो हस्तवैशहतिशेषः ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६

३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ वांआवाम् ४४ ॥ इति स्त्रीपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीये पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ १६ ॥ एवमिति अवकर्तनं युद्धस्थानम् १ ॥ २

॥ द्रौपद्युवाच ॥ आर्ये पुत्राः कते सर्वे सौभद्रसहिता गताः ॥ न त्वां तेऽद्याभिगच्छंति चिरं दृष्ट्वा तपस्विनीम् ३७ किं नुराज्येन वै कार्यं विहीनायाः सुतैर्मम ॥ तां समाश्वास
यामास पृथापृथुललोचना ३८ उत्थाप्य याज्ञसेर्नीहुरुदतीं शोककर्षिताम् ॥ तथैव स हिताः चापि पुत्रैरनुगतानृप ३९ अभ्यगच्छत गांधारी मार्तामार्ततरास्वयम् ॥
॥ वैशंपायन उवाच ॥ तामुवाचाथ गांधारी सहवध्वाय शस्विनीम् ४० मैवंपुत्रीति शोकात्तीक्ष्णमामपि दुःखिताम् ॥ मन्येलोकविनाशोऽयं कालपर्यायनोदितः ४१
अवश्यभावी संप्राप्तः स्वभावालो महर्षणः ॥ इदं तस्मिन्नुप्राप्तं विदुरस्य वचो महत् ४२ असिद्धानुनये कृष्णेयुदुवाच महामतिः ॥ तस्मिन्नपरिहार्येऽर्थे व्यतीते च विंशे
षतः ४३ माशुचो न हि शोच्यास्ते संग्रामे निधनं गताः ॥ यथैवाहंतथैव त्वं को वामाश्वासयिष्याति ॥ ममैव ह्यपराधेन कुलमग्र्यं विनाशितम् ४४ ॥ इति श्रीमहाभारते
स्त्रीपर्वणि जलप्रदानिकप० पृथापुत्रदर्शने पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ समाप्तं जलप्रदानिकं पर्व ॥ अथ स्त्रीविलापपर्व ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा तु गांधारी
कुरूणामवकर्तनम् ॥ अपश्यत्तत्र तिष्ठंतीं सर्वं दिव्येन चक्षुषा १ पतिव्रतामहाभागासमानव्रतचारिणी ॥ उग्रेण तपसा युक्ता सततं सत्यवादिनी २ वरदानेन कृष्ण
स्य महर्षेः पुण्यकर्मणः ॥ दिव्यज्ञानबलोपेता विविधं पर्यदेव यत् ३ ददर्श सा शुद्धिमती दूरादपि यथांति के ॥ स्णाजिरे नृवीराणामद्भुतं लोमहर्षणम् ४ अस्थिवेशवसा
कीर्णं शोणितौघपरिभुतम् ॥ शरीरैर्बहुसाहस्रैर्विनिर्कीर्णं समंततः ५ गजाश्च रथयोधानामावृतं रुधिराविलैः ॥ शरीरैरिशिरस्कैश्च विदेहैश्च शिरो गणैः ६ गजाश्च नर
नारीणां निःस्वनैरभिसंवृतम् ॥ सृगालवक्त्राकोलकं ककाकानिषेवितम् ७ रक्षसां पुरुषादानां मोदनं कुरराकुलम् ॥ अशिवाभिः शिवाभिश्च नादितं गृध्रसेवितम् ८
ततो व्यासाभ्यनुज्ञातो घृतराश्रो महीपतिः ॥ पांडुपुत्राश्चेत सर्वे युधिष्ठिरपुरोगमाः ९ वासुदेवं पुरस्कृत्य हतबंधुं च पार्थिवम् ॥ कुरुस्त्रियः समासाद्य जग्मुरायोधनं प्र
ति १० समासाद्य कुरुक्षेत्रं ताः स्त्रियो निहतेश्वराः ॥ अपश्यंत हतांस्तत्र पुत्रान् भ्रातृन् पितृन् पत्नीन् ११ क्रव्यादैर्भक्ष्यमाणान्वै गोमायुबलवायसैः ॥ भूतैः पिशाचैर
क्षोभिर्विविधैश्च निशाचरैः १२ रुद्राक्रीडनिभं दृष्ट्वा तदा विशसनं स्त्रियः ॥ महार्हं भ्योऽथ्यानेभ्यो विक्रोशं त्योनिपोतिरे १३ अदृष्टपूर्वपश्यंत्यो दुःखार्ता भरतस्त्रियः ॥
शरीरेष्वस्वलन्न्याः पतंत्यश्वापराभुवि १४ श्रांतानां चाप्यनाथानां नासीत्काचनचेतना ॥ पांचालकुरुर्योषाणां कृपणं तदभून्महत् १५ दुःखोपहतचित्ताभिः समं
तादनुनादितम् ॥ दृष्ट्वाऽऽयोधनमत्युग्रं धर्मज्ञा सुबलात्मजा १६ ततः सापुंडरीकाक्षमामंथ्य पुरुषोत्तमम् ॥ कुरूणां वैशंसं दृष्ट्वा इदं वचनमब्रवीत् १७ पश्यैताः पुंडरी
काक्षस्तनुषामे निहतेश्वराः ॥ प्रवर्णिकेशाः क्रोशंतीः कुररीरिव माधव १८ अमूर्खभिः समागम्य स्मरंत्यो भर्तृजान् गुणान् ॥ पृथगेवाभिधावंत्यः पुत्रान् भ्रातृन् पितृन् पत्नीन् १९

॥ ९ ॥

वीरसूभिर्महाराजहतपुत्राभिरावृतम् ॥ कचिच्चवीरपत्नीभिर्हतवीराभिरावृतम् २० शोभितं पुरुषव्याघ्रैः कर्णभीष्माभिमन्युभिः ॥ द्रोणद्रुपदशल्यैश्चञ्चलाद्भिरि
वपावकैः २१ कांचनैः कवचैर्निष्कैर्मणिभिश्चमहात्मनाम् ॥ अंगदैर्हस्तकेयूरैः स्रग्भिश्चसमलंकृतम् २२ वीरबाहुविसृष्टाभिः शक्तिभिः परिधैरपि ॥ खड्गैश्चविवि
धैस्तीक्ष्णैः सशरैश्चशरासनैः २३ क्रव्यादसंघैर्मुदितैस्तृष्टाद्भिः सहितैः कचिव ॥ कचिदाक्रीडमानैश्चशयानैश्चापरैः कचिव २४ एतदेवंविधवीरसंप्रशयायोधनं
विभा ॥ पश्यमानाहिदह्यामिशोकेनाहंजनार्दन २५ पंचालानां कुरुणांचविनाशे मधुमुदन ॥ पंचानामपिभूतानामहंवधमचितयम् २६ तान्सुपर्णाश्चगृध्रा
श्चकर्षयंत्यसृगुक्षिताः ॥ विगृह्यचरणैर्गृध्राभक्षयंतिसहस्रशः २७ जयद्रथस्यकर्णस्यतथैवद्रोणभीष्मयोः ॥ अभिमन्योर्विनाशंचकश्चित्तयितुमर्हति २८ अव
ध्यकल्पान्निहतान्गतसत्वानचेतसः ॥ गृध्रकंकवटश्येनश्चसृगालादनीकृतान् २९ अमर्षवशमापन्नान्दुर्योधनवशोस्थितान् ॥ पश्येमान्पुरुषव्याघ्रान्संशंता
न्पावकानिव ३० शयानायेपुरासर्वे मृदूनिशयनानिव ॥ विपन्नास्तेऽद्यवसुधां विवृतामधिशेरते ३१ बंदिभिः सततंकालेस्तुवद्भिरभिनंदिताः ॥ शिवानाम
शिवाघोराः शृण्वंतिविविधागिरः ३२ येपुराशेरतेवीराः शयनेषुयशस्विनः ॥ चंदनागुरुदिग्वांगास्तेऽद्यपांसुषुशेरते ३३ तेषामाभरणान्येतेगृध्रगोमा
युवायसाः ॥ आक्षिपंतिशिवाघोराः विनदंत्यः पुनः पुनः ३४ बाणान्विनिशितान्पीतान्निस्त्रिंशान्विमलागदाः ॥ युद्धाभिमानिनः सर्वेजीवंतइवविभ्राति ३५ सु
रूपवर्णाबहवः क्रव्यादैरवघट्टिताः ॥ ऋषभप्रतिरूपाश्चशेरतेहरितस्रजः ३६ अपरेपुनरालिङ्ग्यगदाः परिघबाहवः ॥ शेरतेऽभिमुखाः शूरादयिताइवयोषितः
३७ विभ्रतः कवचान्यम्येविमलान्यायुधानिव ॥ नधर्षयंतिक्रव्यादाजीवंतीतिजनार्दन ३८ क्रव्यादैः कृष्यमाणानामपरेषांमहात्मनाम् ॥ शातकौभ्यः स्रज
श्चित्राविप्रकीर्णाः समंततः ३९ एतेगोमायवोभीमानिहतानांयशस्विनाम् ॥ कंठांतरगतान्हारानाक्षिपंतिसहस्रशः ४० सर्वेष्वपररात्रेषुयाननंदंतबंदिनः ॥
स्तुतिभिश्चपराध्याभिरुपचारैश्चशिक्षिताः ४१ तानिमाः परिदेवंतिदुःखार्ताः परमांगनाः ॥ कृपणं वृष्णिशार्दूलदुःखशोकादिताभृशम् ४२ रक्तोत्पलवनानीव
विभांतिरुचिराणिच ॥ मुखानिपरमस्त्रीणां परिशुष्काणिकेशव ४३ रुदिताद्विरताह्येताध्यायंत्यः सपरिच्छदाः ॥ कुरुस्त्रियोऽभिगच्छंतितेनतेनैवदुःखिताः
४४ एतान्यादित्यवर्णानितपनीयनिभानिव ॥ रोषरोदनताम्राणिवक्राणिकुरुयोषिताम् ४५ श्यामानांवरवर्णानांगौरीणामेकवाससाम् ॥ दुर्योधनवरस्त्रीणां
पश्यदृष्टानिकेशव ४६ आसामपरिपूर्णार्थनिशम्यपरिदेवितम् ॥ इतरेतरसंकंदांनविजानंतियोषितः ४७ एतादीर्घमिवोच्छ्वस्यविकुश्यचविलप्यच ॥ वि
स्पंदमानादुःखेनवीराजहतिजीवितम् ४८

३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ एताः शोचन्तीरभिलक्ष्येतिशेषः ४८

॥ ९ ॥

४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ विजग्धान् मक्षितान् ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ इतिस्त्रीपर्वणिनीलकंठीये भारतमावकीये षोडशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ अ ॥
बह्व्योदृष्टाशरीराणिक्रोशंतिविलपंतिव ॥ पाणिभिश्चापराघ्रंतिशिरांसिमृदुपाणयः ४९ शिरोभिः पतितैर्हस्तैः सर्वांगैर्यथशक्तैः ॥ इतरेतरसंपृक्तैराकीर्णा
भातिमेदिनी ५० विशिरस्कानथोकायानदृष्टाह्येताननिंदितान् ॥ मुह्यंत्यनुमतानांयोर्विदेहाअशिरांसिच ५१ शिरःकायेनसंधायप्रेक्षमाणाविचेतसः ॥ अप
श्यंत्योपरंतत्रनेदमस्येतिदुःखिताः ५२ बाहुरुचरणानन्यान्विशिखोन्मथितान्पृथक् ॥ संदधत्योऽसुखाविष्टासूक्ष्म्येताः पुनः पुनः ५३ उत्कृत्यशिरसश्चान्या
न्विजग्धान्मृगपक्षिभिः ॥ दृष्ट्वाकाश्चित्रजानंतिभर्तृन्भरतयोषितः ५४ पाणिभिश्चापराघ्रंतिशिरांसिमधुमुदन ॥ प्रेक्ष्यभ्रातृन्पितृन्पुत्रान्पतींश्चनिहतान्परैः
५५ बाहुभिश्चसखड्गैश्चशिरोभिश्चसकुंडलैः ॥ अगम्यकल्पापृथिवीमांसशोणितकर्ममा ५६ बभूवभरतश्रेष्ठप्राणिभिर्गतजीवितैः ॥ नदुःखेषूचिताः पूर्वदुःखं
गाहंत्यनिदिताः ५७ भाद्रभिः पतिभिः पुत्रैरुपाकीर्णावसुंधरा ॥ यूथानीवकिशोरीणांसुकेशीनांजनार्दन ५८ स्नुषाणांघृतराष्ट्रस्यपश्यदृष्टान्यनेकशः ॥ इतो
दुःखतरं किंकुशवप्रतिभातिमे ५९ यदिमाः कुर्वतेसर्वारूपमुच्चावचंस्त्रियः ॥ नूनमाचरितंपापंमयापूर्वेषुजन्मसु ६० यापश्यामिहतान्पुत्रान्पौत्रान्भ्रातृ
श्चमाधव ॥ एवमार्ताविलपतीसमामाध्यजनार्दनम् ॥ गांधारीपुत्रशोकार्ताददर्शनिहतंसुतम् ६१ ॥ इतिश्रीमहाभारतस्त्रीपर्वणिस्त्रीविलापपर्वणिआयोधनदर्श
नेषोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ दुर्योधनंहतं दृष्ट्वागांधारीशोककर्षिता ॥ सहसान्यपतद्भूमौछिन्नेवकदलीवने १ सातुलब्ध्वापुनः संज्ञांवि
कुश्यचविलप्यच ॥ दुर्योधनमभिप्रेक्ष्यशयानंरुधिरोक्षितम् २ परिष्वज्यचगांधारीकृपणंपर्यदेवयत् ॥ हाहापुत्रतिशोकार्ताविललापाकुलेंद्रिया ३ सुगूढजशु
विपुलंहारनिष्कविभूषितम् ॥ वारिणानेत्रजेनोरःसिंचंतीशोकतापिता ४ समीपस्थंहृषीकेशमिदंवचनमब्रवीत् ॥ उपास्थितेऽस्मिन्संग्रामेज्ञातीनांसक्षयेविभो
५ मामयंप्राहवाष्ण्येयप्रांजलिर्नृपसत्तमः ॥ अस्मिन्ज्ञातिसमुद्धर्षेजयमंबाब्रवीतुमे ६ हत्युक्तेजानतीसर्वमहंस्वव्यसनागमम् ॥ अब्रुवंपुरुषव्याघ्रयतोधर्मस्त
तो जयः ७ यथाचयुध्यमानस्त्वंनवैमुह्यसिपुत्रक ॥ ध्रुवंशस्त्रजितान्लोकान्प्राप्स्यस्यमरवत्प्रभो ८ इत्येवमब्रुवंपूर्वनैनंशौचामिवैप्रभो ॥ घृतराष्ट्रंशुचामिरुप
णंहतबांधवम् ९ अमर्षणंयुधांश्रेष्ठकृतास्त्रंयुद्धदुर्भदम् ॥ शयानंवीरशयनेपश्यमाधवमेसुतम् १० योऽयंमूर्धावसिक्तानामग्रेयातिपरंतपः ॥ सोऽयंपांसुषुशेरते
ऽद्यपश्यकालस्यपर्ययम् ११ ध्रुवंदुर्योधनोवीरोगतिसुलभतांगतः ॥ तथाह्यभिमुखःशेतेशयनेवीरसेविते १२ यंपुरापथ्युपासीनारमयंतिवरस्त्रियः ॥ तंवीर
शयनेसुप्तंरमयंत्यशिवाः शिवाः १३ यंपुरापथ्युपासीनारमयंतिमहीक्षितः ॥ महीतलस्थंनिहतंघृष्टास्तंपथ्युपासते १४ यंपुराव्यजनैरम्यैरुपवीजंतियोषितः ॥
तमद्यपक्षव्यजनैरुपवीजंतियक्षिणः १५ एषशेतमहाबाहुर्बलवान्सत्यविक्रमः ॥ सिंहेनेवद्विपःसंख्येभमिसेनेनपातितः १६

दुर्योधनमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६

९

१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९ पंचशाखाभ्यांपंचांगुलिभ्यांपाणिभ्यां ३०।३१।३२।३३ इतिस्त्रीपर्वणि
 पश्यदुर्योधनं कृष्णशयानं रुधिराक्षितम् ॥ निहतं भीमसेनेन गदासंमृज्य भारत १७ अक्षौहिणीर्महाबाहुर्दशैकाचकेशव ॥ आनयद्यः पुरासंख्ये सोऽनयान्निघनं
 गतः १८ एषदुर्योधनः शेते महेश्वरसोमहाबलः ॥ शार्दूल इव सिंहो भीमसेनेन पातितः ॥ विदुरं ह्यवमन्यैष पितरं चैव मंदभाक् ॥ बालो वृद्धावमानेन मंदो मृत्युव
 शंगतः २० निःसपत्न्यामहीयस्य त्रयोदशसमाः स्थिता ॥ स शेते निहतो भूमौ पुत्रो मे पृथिवीपतिः २१ अपश्यं कृष्णपृथिवीधार्तराष्ट्रानुशासिताम् ॥ पूर्णा हस्ति
 मवाश्वैश्च वाष्णेन तु तच्चिरम् २२ तामेवाद्य महाबाहो पश्याम्यन्यानुशासिताम् ॥ हीना हस्तिगवाश्वेन किं नु जीवामि माधव २३ इदं कष्टतरं पश्य पुत्रस्यापि
 वधान्मम ॥ यदि माः पर्युपासंते हतान् शूरान् रणे स्त्रियः २४ प्रकीर्णकेशां सुश्रोणीदुर्योधनशुभांकगाम् ॥ रुक्मवेदीनिभां पश्य कृष्णलक्ष्मणमातरम् २५ नूनमे
 षापुराबालाजीवमाने महीभुजे ॥ भुजावाश्रित्य रमते सुभुजस्य मनस्विनी २६ कथं तु शतधाने दह्ये दयं मम दीर्यते ॥ पश्यंत्यानिहतं पुत्रं पुत्रेण सहितरणे २७ पुत्रं
 रुधिरसंस्मितमुपजिघ्रत्य निर्दिता ॥ दुर्योधनं तु वामोऽरुः पाणिना परिमार्जती २८ किं नु शोचति भर्तारं पुत्रं चैषामनस्विनी ॥ तथा ह्यवस्थिता भाति पुत्रं चाप्यभि
 वीक्ष्य सा २९ स्वशिरः पंचशाखाभ्यामभिहत्यायते क्षणा ॥ पतत्युरसि वीरस्य कुरुराजस्य माधव ३० पुंडरीकनिभा भाति पुंडरीकांतरप्रभा ॥ मुखं विमृज्य पु
 त्रस्य भर्तुश्चैव तपस्विनी ३१ यदि सत्यागमाः संतियदिवै श्रुतयस्तथा ॥ ध्रुवं लोकानवाप्तोऽयं नृपो बाहुबलार्जितान् ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते स्त्रीपर्वणि स्त्रीविलाप
 पर्वणि दुर्योधनदर्शने सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ गांधार्युवाच ॥ पश्य माधव पुत्रान्मेशतसंख्यान् जितक्रमान् ॥ गदया भीमसेनेन भूयिष्ठं निहतान् रणे १ इदं
 दुःखतरं मेऽद्य यदि मां मुक्तमूर्धजाः ३ हतपुत्रारणे बालाः परिधावन्ति मे स्तुषाः २ प्रासादतलचारिण्यश्चरणैर्भूषणान्वितैः ॥ आपन्नायत्स्पर्शंती मां रुधिराद्रां विसुं
 धराम् ३ कच्छादुत्सारयन्ति स्म गृध्रगोमायुवायसान् ॥ दुःखेनार्ता विपूर्णं त्यो मत्ता इव चरंत्युत ४ एषाऽन्यात्वनवद्यांगीकरसंमितमध्यथा ॥ घोरमायो धनं दृष्ट्वा
 निपतत्यतिदुःखिता ५ दृष्ट्वा मे पार्थिव सुता मे तालक्ष्मणमातरम् ॥ राजपुत्रीमहाबाहो मनो न ह्युपशाम्यति ६ आतुं श्वान्याः पितुं श्वान्याः पुत्रांश्च निहताम्
 भुवि ॥ दृष्ट्वा परिपतंत्येताः प्रगृह्य सुमहाभुजान् ७ मध्यमानां तु नारीणां वृद्धानां चापराजित ॥ आक्रंदंत बंधूनां दारुणैश्च श्रेष्ठैः ८ रथनीडानि देहांश्च हता
 नां गजवाजिनाम् ॥ आश्रित्य श्रममोहार्ताः स्थिताः पश्य महाभुज ९ अन्यां चापहृतं कायाच्चारुकुंडलमुन्नतम् ॥ स्वस्य बंधोः शिरः कृष्णगृहीत्वा पश्यतिष्ठतीम्
 १० पूर्वजातिकृतं पापं मन्येन रूपमिवानघ ॥ एताभिर्निर्वद्याभिर्मया चैवाल्लभ्येभ्यः ११ यदि दंघर्मराजेन पातितं नो जनार्दन ॥ नहि नाशोऽस्ति वाष्णेयक
 र्मणोः शुभपापयोः ॥ प्रत्यग्रवयसः पश्य दर्शनीयकुचाननाः १२

नीलकंठीये भारतभावदीपे सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ॥ ॥ पश्येति १।२।३।४ करसंमितमध्यमां मुष्टिप्रमितमध्या ५।६।७।८।९।१०।११।१२

१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८ ॥ इति स्त्रीपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ॥
 कुलेषु जाता हीमत्यः कृष्णपक्षमाक्षि मूर्धजाः १३ हंसगद्गदभाषिण्यो दुःखशोकप्रमोहिताः ॥ सारस्य इव वा शंत्यः पतिताः पश्य माधव १४ फुल्लपद्मप्रकाशानि पुं
 ढरीकाक्षयोषिताम् ॥ अनवद्यानि वक्राणि तापयत्येष रश्मिवान् १५ ईर्ष्यां मम पुत्राणां वासुदेवावरोधनम् ॥ मत्तमातंगदपाणां पश्यंत्यद्य पृथग्जनाः १६ शतचं
 द्राणि चर्माणि ध्वजांश्चादित्यवर्चसः ॥ रौक्माणि चैव वर्माणि निष्कानपि च कांचनान् १७ शीर्षत्राणानि चेतानि पुत्राणां मे महीतले ॥ पश्य दीप्तानि गोविंद पावकान्सु
 हुतानिव १८ एष दुःशासनः शेते शूरेण मित्रघातिना ॥ पीतशोणितसर्वांगो युधिभीमेन पातितः १९ गदया भीमसेनेन पश्य माधव मे सुतम् ॥ यूतकेशाननुस्मृ
 त्य द्रौपदीनोदितेन च २० उक्ता ह्यनेन पांचाली सभायां यूतनिर्जिता ॥ प्रियं च कीर्षता भ्रातुः कर्णस्य च जनार्दन २१ सहैव सह देवेन न कुलेनार्जुनेन च ॥ दासी
 भूताऽसि पांचालि क्षिप्रं विशनो गृहान् २२ ततोऽहमब्रुवं कृष्णतदा दुर्योधनं नृपम् ॥ मृत्युपाशपरिक्षिप्तं शकुनिं पुत्रवर्जय २३ निबोधेनं सुदुर्बुद्धिमातुलंकलहप्रि
 यम् ॥ क्षिप्रमेनं परित्यज्य पुत्रशाम्य स्वपांडवैः २४ न बुद्धयसेवं दुर्बुद्धे भीमसेन मम र्षणम् ॥ वाङ्माराचैस्तु दंस्तीक्ष्णैरुल्काभिरिव कुंजरम् २५ तानेवं रहसि कु
 द्धो वाक्शल्यानवधारयन् ॥ उत्ससर्ज विषं तेषु सर्पों गोवृषभेष्विव २६ एष दुःशासनः शेते विक्षिप्य विपुलौ भूजौ ॥ निहतो भीमसेनेन सिंहो नैव महागजः २७ अ
 त्यर्थमकरो द्रौद्रभीमसेनोऽत्यमर्षणः ॥ दुःशासनस्य यत्कुद्वोऽपि बच्छोणितमाहवे २८ ॥ इति श्रीस्त्रीविलापपंचांगार्यावाक्ये अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥
 गांधार्युवाच ॥ एष माधव पुत्रो मे विकर्णः प्राज्ञसंमतः ॥ भूमौ विनिहतः शेते भीमेन शतधा कृतः १ गजमध्ये हतः शेते विकर्णो मधुसूदन ॥ नीलमेघपरिक्षिप्तः शर
 दीवनिशाकरः २ अस्य चापग्रहेणैव पाणिः कृतकिणो महान् ॥ कथं चिच्छेद्यते गृध्रैरनुकामैस्तलत्रवान् ३ अस्य भार्याऽऽमिषप्रेप्सून् गृध्रकाकांस्तपस्विनी ॥
 वारयत्यनिशं बालान् च शक्नोति माधव ४ युष्ठावृंदारकः शूरो विकर्णः पुरुषर्षभ ॥ सुखोषितः सुखार्हश्चेतः पांसुषु माधव ५ कर्णिनालीकनाराचैर्भिन्नमर्मा
 णमाहवे ॥ अद्यापि न जहात्येनं लक्ष्मीर्भरतसत्तमम् ६ एष संग्रामशूरेण प्रतिज्ञां पालयिष्यता ॥ दुर्मुखोऽभिमुखः शेते हतोऽरिगणहारणे ७ तस्यैतद्ददनं कृष्ण
 श्वापदैर्धर्मक्षितम् ॥ विभात्यभ्यधिकं तात सप्तम्यामिव चंद्रमाः ८ शूरस्य हि रणे कृष्णपश्यान्नमथे दृशम् ॥ सकथं निहतोऽमित्रैः पांसून् ग्रसति मे सुतः ९ यस्या
 हवमुखे सौम्यस्थातानैवोपपद्यते ॥ सकथं दुर्मुखोऽमित्रैर्हतो विबुधलोकाजित् १० चित्रसेनं हतं भूमौ शयानं मधुसूदन ॥ धार्तराष्ट्रमिमं पश्य प्रतिमानं धनुष्मताम्
 ११ तं चित्रमाल्याभरणं युवत्यः शोककर्षिताः ॥ क्रव्यादसंघैः सहितारुद्व्यः पर्युपासते १२ स्त्रीणां रुदितनिर्घोषः श्वापदानां च गर्जितम् ॥ चित्ररूपमिदं
 कृष्णविचित्रं प्रतिभाति मे १३ युष्ठावृंदारको नित्यं प्रवरस्त्रीनिषेवितः ॥ विविशति रसौ शेते ध्वस्तः पांसुषु माधव १४

एष माधवेति स्पष्टार्थः १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४

शरसंकुतवर्माणवीरविशसनेहतम् ॥ परिवार्यासतेष्टाः पश्यकृष्णविविंशतिम् १५ प्रविश्यसमेश्वरः पांडवानामनीकिनीम् ॥ सवीरशयनेशेतेपरः सत्पुरुषोचिते
 १६ स्मितोपपन्नसुनसंभुताराधिपोपमम् ॥ अतीवशुभ्रवदनंकृष्णपश्यविविंशतेः १७ एनंहिपर्युपासतेबहुधावरयोषितः ॥ क्रीडंतमिवगंधर्वदेवकन्याः सहस्र
 शः १८ हंतारंपरसैन्यानां शूरसमितिशोभनम् ॥ निवर्हणममित्राणां दुःसहविषहेतकः १९ दुःसहस्यैतदाभातिशरीरंसंवृतं शरैः ॥ गिरिरात्मगतैः फुल्लैः कर्ण
 कारैरिवाचितः २० शातकौम्यास्त्रजाभातिकवचेनचभास्वता ॥ अग्निनेवगिरिः श्वेतोगतासुरपिदुःसहः २१ ॥ इति श्रीमहाभारते स्त्रीपर्वणि स्त्रीविलापपर्वणि
 गांधारीवाक्ये एकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ गंधार्युवाच ॥ अथ्यर्धगुणमाह्वयैवलेशैर्येचकेशव ॥ पित्रात्वयाचदाशार्हदंतं सिंहमिवोत्कटम् १ योवि
 भेदचमूमेकोमपुत्रस्यदुर्भेदाम् ॥ सभूत्वाष्ट्युरन्येषां स्वयंमृत्युवशंगतः २ तस्योपलक्ष्येकृष्णकाष्णैरमिततेजसः ॥ अभिमन्योर्हतस्यापिप्रभानैवोपशाम्यति
 ३ एषाविराट्दुहितास्नुषागांडीवधन्वनः ॥ आर्ताबालं पतिं वीरं दृष्ट्वा शोचत्यनिदिता ४ तमेषाहिसमागम्यभार्याभर्तारमंतेके ॥ विराट्दुहिताकृष्णपाणिनापरि
 मार्जति ५ तस्यवक्रमुपाधायसौभद्रस्यमनस्विनी ॥ विबुद्धकमलाकारं कंबुवृत्तशिरोधरम् ६ काम्यरूपवतीचैषापरिष्वजतिभामिनी ॥ लज्जमानापुराचैनंमाध्वीक
 मदमूर्छिता ७ तस्यक्षतजसंदिग्धजातरूपपरिष्कृतम् ॥ विमुच्यकवचंकृष्णशरीरमभिधीक्षते ८ अवेक्षमाणातंबालाकृष्णत्वामभिभाषते ॥ अयंतेपुंडरीकाक्षसदृ
 शाक्षोनिपातितः ९ बलेर्वीर्येचसदृशस्तेजसाचैवतेज्जघ ॥ रूपेणचतथाऽत्यर्थंशेतेभुविनिपातितः १० अत्यंतसुकुमारस्यरांकवाजिनशायिनः ॥ कच्चिदद्य
 शरीरंतेभूमौनपरितप्यते ११ मातंगभुजवर्माणौज्याक्षेपकठिनत्वचौ ॥ कांचनांगदिनौशेतेनिक्षिप्यविपुलौभुजौ १२ व्यायम्यबहुधानूनंसुखसुप्तःश्रमा
 दिव ॥ एवंविलपतीमार्तानहिमामभिभाषसे १३ नस्मराम्यपराधंतेकिंमानं प्रतिभाषसे ॥ ननुमांत्वंपुरादुरादमिवीक्ष्यामिभाषसे १४ नस्मराम्यपराधंमेकिंमानं
 प्रतिभाषसे ॥ आर्यामार्यसुभद्रांत्वमिमांश्चत्रिदशोपमान १५ पितृन्मांचैवदुःखार्तांविहायकगमिष्यसि ॥ तस्यशोणितदिग्धान्वैकेशानुद्यम्यपाणिना १६ उत्संगे
 वक्रमाधायजीवंतामेवपृच्छति ॥ स्वस्त्रीयंवासुदेवस्यपुत्रंगांडीवधन्वनः १७ कथंत्वारणमध्यस्थंजघुरेतेमहारथाः ॥ धिगस्तुकूरकर्तृस्तान्कृपकर्णजयद्रथान्
 १८ द्रोणद्रोणायनीचोभौयैरहंविधवाकृता ॥ रथर्षभाणांसर्वेषांकथमासीत्तदामनः १९ बालंत्वांपरिवार्यैकंममदुःखायजघुषाम् ॥ कथंनुपांडवानांचपंचालानां
 तुपश्यताम् २० त्वंवीरनिधनंप्राप्तोनाथवानसन्ननाथवत् ॥ दृष्ट्वाबहुभिराक्रंदेनिहतंत्वांपितातव २१ वीरःपुरुषशार्दूलःकथंजीवतिपांडवः ॥ नराज्यलामोवि
 पुलःशत्रूणांचपराभवः २२

१३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३ वपुःशस्ताकृतिः । वपुःकृतिर्मांशस्ताकृतावपि इतिमेदिनी ३४। १९५ ॥ इतिस्त्रीपर्वणिनीलकंठीयेभारतमावदीयेविंशतित
 प्रीतिधास्यतिपार्थानांत्वामृतेपुष्करेक्षण ॥ तवशस्त्रजितौल्लोकान्धर्मेणचदमेनच २३ क्षिप्रमन्वागमिष्यामितत्रमांप्रतिपालय ॥ दुर्मरंपुनरप्राप्तेकालेभवातेके
 नचित् २४ यदहंत्वारणेदृष्ट्वाहतंजीवामिदुर्भगा ॥ कामिदानींनरव्याघ्रश्लक्ष्णयास्मितयागिरा २५ पितृलोकेसमेत्यान्यामामिवामंत्रयिष्यसि ॥ नूनमप्स
 रसांस्वर्गेमनांसिप्रमथिष्यसि २६ परमेणचरूपेणगिराचस्मितपूर्वया ॥ प्राप्यपुण्यकृतौल्लोकानप्सरोभिःसमेयिवान् २७ सौभद्रविहरनकालेस्मरेथाःसुकृता
 निमे ॥ एतावानिहसंवासोविहितस्तेमयासह २८ षण्मासान्सप्तमेमासित्वंवीरनिधनंगतः ॥ इत्युक्तवचनामेतामपकर्षतिदुःखिताम् २९ उत्तरांमोघसंकल्पां
 मत्स्यराजकुलस्त्रियः ॥ उत्तरामपकृष्यैनामार्तामार्ततराःस्वयम् ३० विराटंनिहतंदृष्ट्वाक्रोशंतिविलपंतिच ॥ द्रोणास्त्रशरसंकुतंशयानंरुधिरोक्षितम् ३१ वि
 राटंवितुदंत्येतेष्टधगोमायुवायसाः ॥ वितुद्यमानंविहगैर्विराट्मासितेक्षणाः ३२ नशकुवंतिविहगान्निवारयितुमातुराः ॥ आसामातपतप्तानामायासेनचयो
 षिताम् ३३ श्रमेणचविवर्णानांवक्राणांविब्रुतंवपुः ॥ उत्तरंचाभिमन्युंचकांबोजंचसुदक्षिणम् ३४ शिशूनेतान्हतान्पश्यलक्ष्मणंचसुदर्शनम् ॥ आयोध
 नशिरोमध्येशयानंपश्यमाधव ३५ ॥ इति श्रीमहाभारतेस्त्रीपर्वणि स्त्रीविलापपर्वणि गांधारीवाक्येविंशतितमोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ गंधार्युवाच ॥ एषवैकर्तनः
 शेतेमहेष्वासोमहारथः ॥ ज्वालितानलवत्संख्येसंशतःपार्थस्तेजसा १ पश्यवैकर्तनंकर्णनिहत्यातिरथानबहून् ॥ शौणितौघपरीतांगंशयानंपतितंभुवि २ अ
 मर्षीदीर्घरोषश्चमहेष्वासोमहाबलः ॥ रणेविनिहतःशेतेशूरोगांडीवधन्वना ३ यंस्मपांडवसंत्रासान्ममपुत्रामहारथाः ॥ प्रायुध्यंतपुरस्कृत्यमातंगाइवयूथ
 पम् ४ शार्दूलमिवसिंहेनसमरेसव्यसाचिना ॥ मातंगमिवमत्तेनमातंगेननिपातितम् ५ समेताःपुरुषव्याघ्रनिहतंशूरमाहवे ॥ प्रकीर्णमूर्धजाःपत्न्योरुदत्यः
 पर्युपासते ६ उद्विग्नःसततंयस्माद्धर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ त्रयोदशसमानिद्रांचितयन्नाध्यगच्छत ७ अनाघृष्यःपरैर्युद्धेश्नुभिर्मववानिव ॥ युगांताग्निरिवा
 चिष्मान्निहमवानिवनिश्चलः ८ सभूत्वाशरणंवीरोधार्तराष्ट्रस्यमाधव ॥ भूमौविनिहतःशेतेवातमग्रइवद्रुमः ९ पश्यकर्णस्यपत्नीत्वंवृषसेनस्यमातरम् ॥ लाल
 प्यमानांकरुणरुदतीपतितांभुवि १० आचार्यशापोऽनुगतोभ्रुवत्वायदग्रसञ्चक्रमिदंधरित्री ॥ ततःशरेणापहतंशिरस्तेधनंजयेनाहवशोभिनायुधि ११ हा
 हाधिगेषापतिताविसंज्ञासमीक्ष्यजांबूनदबद्धकक्षम् ॥ कर्णमहाबाहुमदीनसत्वंसुषेणमातारुदतीभृशार्ता १२ अल्पावशेषोऽपि कृतोमहात्माशरीरभक्षैःपरि
 भक्षयद्भिः ॥ द्रष्टुंननःप्रीतिकरःशशीवकृष्णस्यपक्षस्यचतुर्दशाहे १३ सावर्त्तमानापतितापृथिव्यामुत्थायदीनापुनरेवचैषा ॥ कर्णस्यवक्रंपरिजिघ्रमाणारो
 रूयतेपुत्रवधाभितप्ता १४ ॥ इति श्रीमहाभारतेस्त्रीपर्वणि स्त्रीविलापपर्वणिकर्णदर्शनोनामैकविंशतितमोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ मोऽध्यायः ॥ २० ॥ एषवैकर्तनइति
 आबंत्यंभीमसेनेनेतिचस्पष्टार्थोऽकविंशद्वाविंशो १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९। ६०। ६१। ६२। ६३। ६४। ६५। ६६। ६७। ६८। ६९। ७०। ७१। ७२। ७३। ७४। ७५। ७६। ७७। ७८। ७९। ८०। ८१। ८२। ८३। ८४। ८५। ८६। ८७। ८८। ८९। ९०। ९१। ९२। ९३। ९४। ९५। ९६। ९७। ९८। ९९। १००।

॥१२॥

॥ गांधार्युवाच ॥ आवंत्यंभीमसेनेनभक्षयंतिनिपातितम् ॥ गृध्रगोमायवःशूरबहुबन्धुमबन्धुवत् १ तंपश्यकदनंकृत्वाशूराणामधुसूदन ॥ शयानंवीरशयनेरु
धिरेणसमुक्षितम् २ तंसृगालाश्वकंकाश्वक्रव्यादाश्वपृथग्विधाः ॥ तेनतेनविकर्षतिपश्यकालस्यपर्ययम् ३ शयानंवीरशयनेशूरमाकंदकारिणम् ॥ आवंत्यम्
भित्तोनार्योरुदत्यःपर्युपासते ४ प्रातिपेयंमहेष्वासंहतंभलेनबाहिकम् ॥ प्रसुप्तमिवशार्दूलंपश्यकृष्णमनस्विनम् ५ अतीवमुखवर्णोऽस्यनिहतस्यापिशोभते ॥
सोमस्येवाभिपूर्णस्यपौर्णमास्यांसमुद्यतः ६ पुत्रशोकाभिततेनप्रतिज्ञांचाभिरक्षता ॥ पाकशासनिनासंख्येवार्धक्षत्रिनिपातितः ७ एकादशचमूर्भित्त्वारक्ष्यमाणंम
हात्मना ॥ सत्यंचिकीर्षतापश्यहतमेनंजयद्रथम् ८ सिंधुसौवीरभर्तारंदर्पपूर्णमनस्विनम् ॥ भक्षयंतिशिवागृध्राजनार्दनजयद्रथम् ९ संरक्ष्यमाणंभार्याभिरनुरक्ता
भिरच्युत ॥ भीषयंत्योविकर्षतिगहनंनिम्नमंतिकात् १० तमेताःपर्युपासंतेरक्ष्यमाणंमहाभुजम् ॥ सिंधुसौवीरभर्तारंकांबोजयवनस्त्रियः ११ यदाकृष्णामुपादाय
प्राद्रवत्केकयैःसह ॥ तदैववध्यःपांडुनांजनार्दनजयद्रथः १२ दुःशलांमानयद्विस्तुयदामुक्तोजयद्रथः ॥ कथमद्यनतांकृष्णमानयंतिस्मतेपुनः १३ सैषाम
मसुताबालाविलपंतीचदुःखिता ॥ आत्मनाहंतिचात्मानमाक्रोशंतीचपांडवान् १४ किंतुदुःखतरंकृष्णपरममभविष्यति ॥ यत्सुताविधवाबालास्तुषाश्च
निहतेश्वराः १५ हाहाधिगदुःशलांपश्यवीतशोकभयामिव ॥ शिरोभर्तुरनासाद्यधावमानामितस्ततः १६ वारयामासयःसर्वान्पांडवान्पुत्रगृद्धिनः ॥ सहत्वा
विपुलाःसेनाःस्वयंमृत्युवशंगतः १७ तंमत्तमिवमातंगंवीरंपरमदुर्जयम् ॥ परिवार्यरुदंत्येताःस्त्रियश्चंद्रोपमाननाः १८ ॥ इतिश्रीमहाभारतस्त्रीपर्वणिस्त्रीविलापे
गांधारीवाक्येद्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ गांधार्युवाच ॥ एषशल्योहतःशेतेसाक्षात्कुलमावुलः ॥ धर्मज्ञेनहतस्तातधर्मराजेनसंयुगे १ यस्त्वयास्पर्धतेनित्यं
सर्वत्रपुरुषर्षभ ॥ सएषनिहतःशेतेमद्राजोमहाबलः २ येनसंगृह्यतातातरथमाधिरथेर्युधि ॥ जयार्थंपांडुपुत्राणायदातेजोवधःकृतः ३ अहोभिक्षपश्यशल्य
स्यपूर्णचंद्रसुदर्शनम् ॥ मुखंपद्मपलाशाक्षंकाकैरादष्टमव्रणम् ४ अस्यचामीकराभस्यतप्तकांचनसप्रभा ॥ आस्याद्विनिःसृताजिह्वाभक्ष्यतेकृष्णपक्षिभिः ५
युधिष्ठिरेणनिहतंशल्यंसमितिशोभनम् ॥ रुदत्यःपर्युपासंतेमद्राजंकुलांगनाः ६ एताःसुसूक्ष्मवसनामद्राजनरर्षभम् ॥ क्रोशंत्योऽथसमासाद्यक्षत्रियाःक्षत्रि
यर्षभम् ७ शल्यंनिपतितंनार्यःपरिवार्याभितःस्थिताः ॥ वासितागृष्टयःपंकेपरिमग्नमिवद्विपम् ८ शल्यंशरणदंशूरंपश्येमंवृष्णिनंदन ॥ शयानंवीरशयनेशूरै
र्विशकलीकृतम् ९ एषशैलालयोराराजभगदत्तःप्रतापवान् ॥ गजांकुशधरःश्रीमान्शेतेभुविनिपातितः १० यस्यरुक्ममयीमालाशिरस्येषाविराजते ॥
श्वापदैर्मक्ष्यमाणस्यशोभयंतीवमूर्धजान् ११ शोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ एषइति १।२।३।४।५।६।७ वासिताकरिण्यः गृष्टयस्तत्प्रसूताः ८।९।१०।११

महिनाहवाहुरेण ११।१२ भीष्मकृष्णकरकर्मकृत् १४।१५।१६।१७।१८।१९ शास्त्रमाज्ञात् २० निर्गवेषारावर्णेण परावरोपरलोकेहलोकौ तद्विषयेणज्ञानेन तत्त्वज्ञानबलेनप्राणा
एतेनकिलपथेस्ययुद्धमासीत्सुदारुणम् ॥ रोमहर्षणमत्युग्रंशक्रस्यत्वहिनायथा १२ बोधयित्वामहाबाहुरेवपार्थधनंजयम् ॥ संशयंममयित्वाचकुंतीपुत्रेणपा
तितः १३ यस्यनास्तिसमोलोकेशौर्येवीर्येचकश्चन ॥ सएषनिहतःशेतेभीष्मोभीष्मकृदाहवे १४ पश्यशांतनवंकृष्णशयानंसूर्यवर्चसम् ॥ युगांतइवकालेन
पतितंसूर्यमंबरात् १५ एषतस्वारणेशचूनशस्त्रतापेनवीर्यवान् ॥ नरसूर्योऽस्तमभ्येतिस्सूर्योऽस्तमिवकेशव १६ शरतल्पगतंभीष्ममूर्ध्वरेतसमच्युतम् ॥ श
यानंवीरशयनेपश्यशूरनिषेविते १७ कर्णिनालीकनाराचैरास्तीर्यशयनोत्तमम् ॥ आविश्यशेतेभगवान्स्कंदश्चारवणंयथा १८ अतूलपूर्णगांगेयस्त्रिभिर्बाणैःस
मन्वितम् ॥ उपाधायोपधानाश्चदत्तंगांडीवधन्वना १९ पालयानपितुःशास्त्रमूर्ध्वरेतामहायशाः ॥ एषशांतनवःशेतेमाधवाप्रतिमोयुधि २० धर्मात्मातात
सर्वज्ञःपारावर्णेणनिर्णये ॥ अमर्त्यहवमर्त्यःसन्नेषप्राणानधारयत् २१ नास्तियुद्धेकृतीकश्चिन्नकिंदात्रपराक्रमी ॥ यत्रशांतनवोभीष्मःशेतेऽन्यनिहतःशूरैः २२
स्वयमेतेनशूरेणपृच्छमानेनपांडवैः ॥ धर्मज्ञेनाहवेमृत्युरादिष्टःसत्यवादिना २३ प्रवष्टःकुरुवंशश्चपुनर्येनसमुद्यतः ॥ सगतःकुरुभिःसार्धमहाबुद्धिःपराभवम्
२४ धर्मेष्टुक्रवःकंतुपुरिप्रक्ष्वंतिमाधव ॥ गतेदेवव्रतेस्वर्गदेवकल्पेनरर्षभे २५ अर्जुनस्यविनेतारमाचार्यसायकस्तथा ॥ तंपश्यपतितंद्रोणंकुहूणांगुरुमुत
मम् २६ अस्त्रचतुर्विधवेदयथैवत्रिदशेश्वरः ॥ भार्यवोवामहावीर्यस्तथाद्रोणोऽपिमाधव २७ यस्यप्रसादादीधत्सुःपांडवःकर्मपुष्करम् ॥ चकारसहस्रशेतेनैन
मस्त्राण्यपालयन् २८ यंपुरोधायकुरवआह्वयंतिस्मपांडवान् ॥ सोऽयंशस्त्रभृताश्छिद्रोणःशस्त्रैःपरिक्षतः २९ यस्यनिर्दहतःसेनांमतिरग्रेरिषाभवत् ॥ सभूमौ
निहतःशेतेशांतार्चिरिवपावकः ३० धनुर्मुष्टिरशीर्णश्चहस्तावापश्चमाधव ॥ द्रोणस्यनिहतस्याज्ञौहश्यतेजीवतोयथा ३१ वेदायस्माच्चत्वारश्चर्वाण्यस्त्राणि
केशव ॥ अनपेतानिवेशूराद्यैवादौप्रजापतेः ३२ वंदनार्हाविमौतस्यवदिभिर्विदितौशुभौ ॥ मोमायवोविकर्षतिपादौशिष्यशतार्चितौ ३३ द्रोणंद्रुपदपुत्रेणनि
हतंमधुसूदन ॥ कृपीकृपणमन्वास्तेदुःखोपहतचेतना ३४ तांपश्यरुदतीमार्तामुक्तकेशीमधोमुखीम् ॥ हतंपतिमुपासंतीद्रोणंशस्त्रभृतांवरम् ३५ बाणैर्मिन्न
तनुत्राणंघृष्टयुग्मेनकेशव॥उपास्तेवैष्टुधेद्रोणंजटिलाब्रह्मचारिणी ३६ प्रेतकृत्येचयततेकृपीकृपणमातुरा ॥ हतस्यसमरेभर्तुःसुकुमारीयशस्विनी ३७ अग्नीनाधाय
विधिवच्चितांप्रज्वाल्यसर्वतः॥द्रोणमाधायगांतित्रीणिसामानिसामगाः ३८ कुर्वतिचचितामेतेजटिलाब्रह्मचारिणः॥धनुर्भिःशक्तिमिध्वैरथनीडैश्चमाधव ३९ शूरै
श्चाविविधैरन्यैर्धक्ष्यतेभूरितेजसम्॥इतिद्रोणसमाधायशंसंतिचरुदंतित्च ४० सामभिस्त्रिभिरंतस्थैरनुशंसंतिचापरे ॥ अग्रावग्निसमाधायद्रोणंहुत्वाहुताग्ने ४१

४२ ॥ इतिस्त्रीपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेप्रबोर्विशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ सोमदत्तसुतमितिस्पष्टार्थश्चतुर्विंशः १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२ बीमत्सुरातीनि गच्छंत्यभिमुखागंगांद्रोणशिष्यादिजातयः ॥ अपसव्यांचितिकृत्वापुरस्कृत्यकृपीचते ४२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेस्त्रीपर्वणिस्त्रीवि० गांधारीवचनेप्रबोर्विशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ गांधार्युवाच ॥ सोमदत्तसुतंपश्ययुयुधानेनपातितम् ॥ वितुद्यमानंविहगैर्बहुभिर्माधवांतिके १ पुत्रशोकाभिसंतप्तःसोमदत्तोजनार्दन ॥ युयुधानंमहेष्वासंगर्हयन्निवद्वश्यते २ असौहिभूरिश्रवसोमाताशोकपरिहृता ॥ आश्वासयतिभर्तारंसोमदत्तमर्निदिता ३ दिष्ट्यानैनंमहाराजदारुणंभरतक्षयम् ॥ कुरुसंकंदनंघोरंयुगांतमनुपश्यसि ४ दिष्टयायूपध्वजंपुत्रंवीरंभूरिसहस्रदम् ॥ अनेकक्रतुयज्जानंनिहतंनानुपश्यसि ५ दिष्टयास्तुषाणामाक्रंदेघोरंविलपितं बहु ॥ नश्रुणोषिमहाराजसारसीनामिवार्णवे ६ एकवस्त्रार्थसंवीताःप्रकीर्णांसितमूर्धजाः ॥ स्नुषास्तेपरिधावन्तिहतापत्याहतेश्वराः ७ श्वापदैर्भक्ष्यमाणंत्वमहो दिष्टयानपश्यसि ॥ छिन्नबाहुंनरव्याघ्रमर्जुनेननिपातितम् ८ शलंविनिहतंसंख्येभूरिश्रवसमेवच ॥ स्नुषाश्चविविधाःसर्वादिष्टयानाद्येहपश्यसि ९ दिष्टया तत्कांचनंछत्रंयूपकेतोर्महात्मनः ॥ विनिकीर्णंरथोपस्थेसोमदत्तेनपश्यसि १० अपुस्तुभूरिश्रवसोभार्याःसात्याकिनाहतम् ॥ परिवार्यानुशोचन्तिभर्तारमसिते क्षणाः ११ एताविलप्यकरुणंभर्तृशोकेनकर्षिताः ॥ पतंत्यभिमुखाभूमौरुपणंबतकेशव १२ बीमत्सुरतिबीभत्संकर्मेदमकरोत्कथम् ॥ प्रमत्तस्ययदच्छैत्सीद्वा हुंशूरस्ययज्वनः १३ ततःपापतरंकर्मकृतवानपिसात्यकिः ॥ यस्मात्प्रायोपविष्टस्यप्राहार्षीसंशितात्मनः १४ एकोद्वाभ्यांहतःशेषेत्वमधर्मेणधार्मिक ॥ किंनु वक्ष्यतिवैसत्सुगोष्ठीषुचसभासुच १५ अपुण्यमयशस्यंचकर्मदंसात्यकिःस्वयम् ॥ इतियूपध्वजस्यैताःस्त्रियःक्रोशन्तिमाधव १६ भार्यायूपध्वजस्यैषाकरसं मितमध्यमा ॥ कृत्वोत्संगेभुजंभर्तुःकृपणंपरिदेवति १७ अयंसहंताशूराणांमित्राणामभयप्रदः ॥ प्रदातागोसहस्राणांक्षत्रियांतकरःकरः १८ अयंसरसनोत्कर्षी पीनस्तनविमर्दकः ॥ नाभ्यूरुजघनस्पर्शीनीवीविस्त्रंसनःकरः १९ वासुदेवस्यसान्निध्येपार्थेनाक्लिष्टकर्मणा ॥ युध्यतःसमरेऽन्येनप्रमत्तस्यनिपातितः २० किंनुवक्ष्यसिसंस्तुक्थासुचजनार्दन ॥ अर्जुनस्यमहत्कर्मस्वयंवासकिरीटभृत् २१ इत्येवंगर्हयित्वैषातूष्णीमास्तेवरांगना ॥ तामेतामनुशोचन्तिसपत्न्यःस्वा मिवस्तुषाम् २२ गांधारराजःशकुनिर्बलवान्सत्यविक्रमः ॥ निहतःसहदेवेनभागिनेयेनमातुलः २३ यःपुराहेमदंढाभ्यांव्यजनाभ्यांस्मवीज्यते ॥ सएषप क्षिभिःपक्षैःशयानउपवीज्यते २४ यःस्वरूपाणिकुरुतेशतशोऽथसहस्रशः ॥ तस्यमायाविनोमायादग्धाःपांडवतेजसा २५ माययानिकृतिप्रज्ञोजितवान्यो युधिष्ठिरम् ॥ सभायांविपुलंराज्यंसपुनर्जीवितंजितः २६ शकुन्ताःशकुर्निकृष्णसमंतात्पर्युपासते ॥ कैतवंममपुत्राणांविनाशायोपाशीक्षितम् २७

मल्लकर्मा अतिबीभत्संअविगर्हितम् १३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७

२८।२९।३० ॥ इतिस्त्रीपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ कांबोजमिति कांबोजास्तरणंकंबलविशेषः १।२।३।४।५।६।७।८।९

एतेनैतन्महद्वैरंप्रसक्तंपांडवैःसह ॥ वधायममपुत्राणामात्मनःसगणस्यच २८ यथैवममपुत्राणांलोकाःशस्त्रजिताःप्रभो ॥ एवमस्यापिदुर्बुद्धेर्लोकाःशस्त्रेणवैजिताः २९ कथंचनायंतत्रापिपुत्रान्मेभ्रातृभिःसह ॥ विरोधयेदृजुप्रज्ञानदृजुर्मधुसूदन ३० ॥ इतिश्रीमहाभारतेस्त्रीपर्वणिस्त्रीवि० गांधारीवाक्येचतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ गांधार्युवाच ॥ कांबोजंपश्यदुर्धर्षकांबोजास्तरणोचितम् ॥ शयानमृषभस्कंधंहतंपांसुषुमाधव १ यस्यक्षतजसंदिग्धोबाहूचंदनभूषितौ ॥ अवेक्ष्यकरुणंभार्याविलपत्यतिदुःखिता २ इमौतौपरिघप्रख्यौबाहूशुभतलांगुली ॥ ययोर्विवरमापन्नानरतिर्मापुराऽजहात् ३ कांगतितुगमिष्यामि त्वयाहीनाजनेश्वर ॥ हतबंधुरनाथाचवेपंतीमधुरस्वरा ४ आतपेह्नाभ्यमानानांविविधानामिवस्त्रजाम् ॥ क्लान्तानामपिनारीणांनश्रीर्जहातिवैतनूः ५ शयानमभितःशूरंकालिंगमधुसूदन ॥ पश्यदीप्तांगदयुगप्रतिनद्धमहाभुजम् ६ मागधानामधिपतिंजयत्सेनंजनार्दन ॥ आवार्यसर्वतःपत्न्यःप्ररुदंत्यःसुविह्वलाः ७ आसामायतनेत्राणांसुस्वराणांजनार्दन ॥ मनःश्रुतिहरोनादोमनोमोहयतीवमे ८ प्रकीर्णवस्त्राभरणारुदंत्यःशोककर्षिताः ॥ स्वास्तीर्णशयनोपेतामागध्यः शेरतेभुवि ९ कोसलानामधिपतिराजपुत्रंबृहद्वलम् ॥ भर्तारंपरिवार्यैताःपृथक्प्ररुदिताःस्त्रियः १० अस्यगात्रगतान्बाणान्कार्ष्णिबाहुबलार्पितान् ॥ उद्धरंत्यसुखाविष्टामूर्च्छमानाःपुनःपुनः ११ आसांसर्वानवद्यानामातपेनपरिश्रमात् ॥ प्रम्लाननलिनाभानिभांतिवक्राणिमाधव १२ द्रोणेननिहताःशूराः शेरतेरुचिरांगदाः ॥ घृष्टयुग्नसुताःसर्वेशिशवोहेमालिनः १३ रथाग्न्यगारंचापार्चिशरशक्तिगर्दधनम् ॥ द्रोणमासाद्यनिर्दग्धाःशलभाइवपावकम् १४ तथैवनिहताःशूराःशेरतेरुचिरांगदाः ॥ द्रोणेनाभिमुखाःसर्वेभ्रातरःपंचकेकयाः १५ तप्तकांचनवर्माणस्तालध्वजरथव्रजाः ॥ भासयन्तिमर्हीभासाज्वलिता इवपावकाः १६ द्रोणेनद्रुपदंसंख्येपश्यमाधवपातितम् ॥ महाद्रिपमिवारण्येसिंहेनमहताहतम् १७ पांचालराज्ञोविमलंपुंडरीकाक्षपांडुरम् ॥ आतपत्रं समाभातिशरदीवानिशाकरः १८ एतास्तुद्रुपदंवृद्धंस्तुषाभार्याश्चदुःखिताः ॥ दग्ध्वागच्छन्तिपांचाल्यंराजानमपसव्यतः १९ घृष्टकेतुंमहात्मानंचेदिपुंग वमंगनाः ॥ द्रोणेननिहतंशूरंहरन्तिहृतचेतसः २० द्रोणास्त्रमभिहत्यैषविमर्देमधुसूदन ॥ महेष्वासोहतःशेतेनद्याहतइवहुमः २१ एषचेदिपंतिःशूरोघृष्टकेतुर्म हारथः ॥ शेतेविनिहतःसंख्येहत्वाशत्रून्सहस्रशः २२ वितुद्यमानंविहगैस्तभार्याःपर्युपाश्रिताः ॥ चेदिराजंहृषीकेशहतंसबलबांधवम् २३ दाशार्हपुत्रजंवीरं शयानंसत्यविक्रमम् ॥ आरोप्याकिरुदंत्येताश्चेदिराजवरांगनाः २४ अस्यपुत्रंहृषीकेशसुवक्रंचारुकुंडलम् ॥ द्रोणेनसमरेपश्यनिकृतं बहुधाशरैः २५

१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३ दाशार्हपुत्रजमित्यत्रपुण्यामपिपुत्रशब्दः २४।२५

पितरमिति विष्णुपदस्वादिः शोकाकुलस्वादिदोषाय २१ । २० । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ तयोर्भीष्मविदुरयोः दशनमनागतवेक्षणं ३५ । ३७ । ३८ । ३९
 पितरं नूनमाजिस्थं युध्यमानं परैः सह ॥ नाजहत् पितरं वीरमद्यापि मधुसूदन २६ एतं मयापि पुत्रस्य पुत्रमपि तस्मिन्वनात् ॥ दुर्योधनमहाबाहो लक्ष्मणः
 परवीरहा २७ विदुः पितृदोषं तौ पतिपुत्रौ पश्यमाधव ॥ हिमांते पुष्पितौ शालीमरुतामलितविव २८ कांचनागदवर्माणौ बाणखड्गधनुर्धरौ ॥ ऋषभप्रति
 रूपाक्षौ शयानौ विमलस्रजौ २९ अवध्याः पांडवाः कृष्णसर्वस्वत्वया सह ॥ येमुक्ताद्रोणभीष्माभ्यां कर्णो द्विकर्तृना कृपात् ३० दुर्योधनाद्रोणसुतास्तेष्वाम्बु
 जयद्रथात् ॥ सोमदत्तादिकर्णश्च शूराश्च कृतवर्मणः ३१ ये ह्येभ्यः शस्त्रवेगेन देवानपि न रक्षमाः ॥ तद्वेनेहिताः संख्येपश्य कालस्य पर्ययम् ३२ नातिमारीऽस्ति दे
 वस्य ध्रुवं माधवकश्चन ॥ यदि मे निहताः शूराः क्षत्रियैः क्षत्रियैर्बभूवुः ३३ तदैव निहताः कृष्णमम पुत्रास्तस्मिन्विव ॥ यदैवाकृतकामस्त्वमुपप्लव्य गतः पुनः ३४
 शांतनोश्चैव पुत्रेण प्राज्ञेन विदुरेण च ॥ तदैवोक्ताऽस्मिन्मालेहं कुरुष्वाम्भुतेष्विति ३५ तयोर्हि दशनं नैतन्मिथ्या भवितुमर्हति ॥ अचिरेणैव मे पुत्राभस्मीभूता
 जनार्दन ३६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्त्वा मधुपतं हूमां गंधारीशोकमुच्छिता ॥ दुःखोपहतविज्ञाना धैर्यमुत्सृज्य भारत ३७ ततः कोपपरीतां गीपुत्रशोकपरिभु
 ता ॥ जगाम शौरिदोषेण गंधारीव्यथितेन्द्रिया ३८ ॥ मां धार्युवाच ॥ पांडवा धार्तराष्ट्राश्च दम्भाः कृष्णपरस्परं ॥ उपेक्षिता विनश्यंतस्त्वया कस्माज्जनार्दन ३९
 शक्तेन बहुभृत्येन विपुलेतिष्ठताबले ॥ उभयत्र समर्थेन श्रुतवाक्येन चैव ४० इच्छतोपेक्षितो नाशः कुरुणां मधुसूदन ॥ यस्मात्त्वयामहाबाहो फलं तस्मादवा मुहि
 ४१ पतिशुश्रूषया यन्मे तपः किंचिदुपार्जितम् ॥ तेन स्वां दुरयावेन शप्स्ये च कदा धरम् ४२ यस्यास्परस्परं घ्नंतो ज्ञातयः कुरुपांडवाः ॥ उपेक्षितास्ते गो
 विंदतस्माज्जातीन् वधिष्यसि ४३ त्वमप्युपस्थितेष्वेष्वट्त्रिंशे मधुसूदन ॥ हतज्ञातिहता मातृहृत्पुत्रो वने चरः ४४ अनाथवदविज्ञातो लोकेष्वनभिलक्षितः ॥
 कुत्सितेनाभ्युपायेन निधनं समवाप्स्यसि ४५ तवाप्येवं हतसुता निहतज्ञातिवांधवाः ॥ स्त्रियः परिप्लव्यं तियथैतस्मरतस्त्रियः ४६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
 तच्छ्रुत्वा वचनं घोरं वासुदेवो महामनाः ॥ उवाच देवी गंधारी भीमदंष्ट्रस्त्वयि ४७ जानेऽह्येव दध्येव चीर्णं चरसि क्षत्रिये ॥ देवादेव विनश्यंति
 वृष्णयोनात्र संशयः ४८ संहर्ता वृष्णि च कस्य नान्धो मद्विद्यते शुभे ॥ अवध्यास्ते नरे रश्मिपि दग्धाः सवैः ४९ परस्परं कृतं नाशयतः प्राप्स्यंति यादवाः ॥
 इत्युक्तवातिदाशार्हे पांडवास्तचेतसः ॥ बभूवुर्भूतसंविमानिराशाः अपि जीविते ५० ॥ इति श्रीमहाभारते श्रीपर्वणि श्रीविलम्बपर्वणि गंधारीशापदाने
 पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ ॥ समाप्तं श्रीविलम्बपर्व ॥

४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ तवापीति । अनिरस्तः परध्वंसोयातिशक्तमुपेक्षकं ॥ कुलध्वंसप्रसूतातिर्गंधार्या इव केनां ४६ अभ्युत्सयग्रीवद्वसन् ४७ चीर्णं चरसि मधुसूदनेनानु
 सिद्धसि स्वतपोनाशार्थमिति भावः ४८ । ४९ । ५० ॥ इति श्रीमहाभारते श्रीपर्वणि श्रीविलम्बपर्वणि गंधारीशापदाने पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ ॥

॥ अथश्राद्धपर्व ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ उत्तिष्ठोत्तिष्ठ गंधारिमाचशोके मनः कृथाः ॥ तवैव ह्यपराधेन कुरवो निधनं गताः १ यत्त्वं पुत्रं दुरात्मानमीषु मृत्युं तमानि न मे ॥
 दुर्योधनं पुरस्कृत्य दुष्कृतं साधुमन्यसे २ निष्टुरं वैरपुरुषं वृद्धानां शासनातिगं ॥ कथमात्मकृतं दोषं मया घातुमिहेच्छसि ३ मृतं वायुदिवानष्टं याऽतीतमनुशोचति
 दुःखेन लभते दुःखं द्वावनर्थो प्रपद्यते ४ तपोर्धीयं ब्राह्मणीधत्तगर्भं गौर्वोढारं धावितारं तुरंगी ॥ शूद्रादासपशुपालं चैव श्यावधार्यं यक्षत्रियाराजपुत्री ५ ॥ वैशंपायन
 उवाच ॥ तच्छ्रुत्वा वासुदेवस्य पुनरुक्तं वचोऽग्रियं ॥ तूर्णं बभूव गंधारीशोकव्याकुललोचना ६ घृतराष्ट्रस्तुराजर्षिर्निगृह्या बुद्धिजंतमः ॥ पर्यपृच्छ तर्धमज्ञौ
 धर्मराजं युधिष्ठिरं ७ जीवतां परिमाणं ज्ञेयं न्यानामसि पांडव ॥ हतानां यदि जानीषे परिमाणं वदस्व मे ८ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ दशायुतानामयुतं सहस्राणि च विंश
 तिः ॥ कोट्यः षष्टिश्च षट्चैव ह्यस्मिन् राजन मृधेहताः ९ अलक्षितानां वीराणां सहस्राणि चतुर्दश ॥ दशचान्यानि राजेन्द्र शतं षष्टिश्च पंचच १० ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥
 युधिष्ठिर गतिं कांतिं गताः पुरुषसत्तम ॥ आचक्ष्व मे महाबाहो सर्वज्ञो ह्यसि मे मतः ११ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यैर्हृतानि शरीराणि हृष्टेः परमसंयुगे ॥ देवराज समान् लोकान्
 गतास्ते सत्यविक्रमाः १२ ये त्वहृष्टेन मनसामर्तव्यमिति भारत ॥ युद्धयमाना हताः संख्ये गंधर्वैः सह संगताः १३ ये च संग्रामभूमिष्ठायाचमानाः पराङ्मुखाः ॥ शस्त्रेण
 निधनं प्राप्ता गतास्ते गुह्यकान् प्रति १४ पात्यमानाः परैर्येतु हीयमाना निरायुधाः ॥ हानिषेवामहात्मानः परानभिमुखारणे १५ छिद्यमानाः शितैः शस्त्रैः क्षत्रधर्मपरा
 यणाः ॥ गतास्ते ब्रह्मसदनं न मेऽप्राप्तिविचारणा १६ ये त्वन्ननिहताराजन्तरा योधनं प्रति ॥ यथा कथंचित्पुरुषास्ते गतास्तूत्तरान् कुरून् १७ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥
 केन ज्ञानबलेनैव पुत्रपश्यसि सिद्धवत् ॥ तन्मे वद महाबाहो श्रोतव्यं यदि वै मया १८ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ निदेशाद्भवतः पूर्ववन्ने विचरता मया ॥ तीर्थयात्राप्रसंगे
 न संप्राप्तोऽयमनुग्रहः १९ देवर्षिर्लोमशोऽष्टस्ततः प्राप्तोऽस्म्यनुस्मृतिम् ॥ दिव्यं च क्षुरपि प्राप्तं ज्ञानयोगेन वै पुरा २० ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ अनाथानां जनानां
 च सनाथानां च भारत ॥ कञ्चित्तेषां शरीराणि धक्ष्यसे विधिपूर्वकम् २१ न येषामस्ति संस्कर्तान् च येऽप्राहिता ग्रयः ॥ वयं च कस्य कुर्यामो बहुत्वात् तात कर्मणाम् २२
 यान्सुपर्णाश्च गृध्राश्च विकर्षंति यतस्ततः ॥ तेषां तु कर्मणालोका भविष्यंति युधिष्ठिर २३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तो महाराज कुंतीपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ आ
 दिदेश सुधर्माणो धीम्यं मृतं च संजयम् २४ विदुरं च महाबुद्धियुतं चैव कौरवम् ॥ इंद्रसेनमुखांश्चैव भृत्यान् सूतांश्च सर्वशः २५ भवंतः कारयं तेषां प्रेतकार्याण्यशे
 षतः ॥ यथा चानाथवर्किंचिच्छरीरं विनश्यति २६ शासनाद्धर्मराजस्य क्षतासूतश्च संजयः ॥ सुधर्माधौम्यसहित इंद्रसेनादयस्तथा २७

ति भावः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ सुधर्माणं दुर्योधनपुरोहितं २४ । २५ । २६ । २७

चंदनागुरुकाष्ठामितथाकालीयकान्मुत ॥ घृतं तिलं च धूपं कौमाणिवसनानि च २८ समाहृत्य महाहोनिदारूणांचैव संचयान् ॥ रथांश्च घृदितांस्तत्र नानाप्रहर
णानि च २९ चित्वा कृत्वा यप्रत्नेन यथामुहयात्रराविषान् ॥ दाहयामासुरव्यग्राः शास्त्रदष्टेन कर्मणा ३० दुर्योधनं च राजानं भ्रातंश्चास्यशताधिकान् ॥ शल्यंशलं
च राजानं भूरिश्रवसमेव च ३१ जयद्रथं च राजानमभिमन्युं च भारत ॥ दौःशासनिलक्ष्मणं च पृष्ठकेतुं च पार्थिवम् ३२ बृहंतं सोमदत्तं च सृजयांश्च शताधिकान् ॥
राजानं क्षेमधन्वानं विराट्पुण्ड्रिणं च ३३ शिखंडिनं च पांचाल्यं पृष्ठदुमं च पार्षतम् ॥ युधामन्युं च विक्रांतमुत्तमौजसमेव च ३४ कौसल्यं द्रौपदेयांश्च शकुनिं च
पिसौबलम् ॥ अचलं वृषकं चैव मम दत्तं च पार्थिवम् ३५ कर्णवैकर्तनं चैव सहपुत्रममर्षणम् ॥ केकयांश्च महेश्वासांश्चिगतांश्च महारथान् ३६ घटोत्कचं राक्षसेन्द्रं च
कभ्रातरमेव च ॥ अलंबुषं राक्षसेन्द्रं जलसंधं च पार्थिवम् ३७ एतांश्चान्यांश्च सुबहून् पार्थिवांश्च सहस्रशः ॥ घृतचाराहुतैर्दीप्तैः पावकैः समदाहयन् ३८ पितृमेवाश्च के
षांचित्प्रावर्तत महात्मनाम् ॥ सामभिश्चाप्यगायंततेऽन्वशोचंत चापरेः ३९ साम्राष्ट्यां च नादेन स्त्रीणां च रुदितस्वनैः ॥ कश्मलं सर्वभूतानां निशायां समपद्यत
४० ते विधूमाः प्रदीप्ताश्च दीप्यमानाश्च पावकाः ॥ नमसीवान्बहूयंतग्रहास्तन्वभ्रसंवृताः ४१ ये चाप्यनायास्तत्रासन्नानादेशसमागताः ॥ तांश्च सर्वान्समाना
द्यराशीं कृत्वा सहस्रशः ४२ चित्वा दारुमिरव्यग्रेः प्रभूतैश्च हपाचितैः ॥ दाहयामास तान्सर्वान् विदुरा राजशासनात् ४३ कारयित्वा क्रियास्तेषां कुरु राजो युधि
ष्ठिरः ॥ घृतराष्ट्रं पुरस्कृत्य गर्गामभिमुखोऽगमत् ४४ ॥ इति श्रीमहाभाष्ये श्रीश्राद्धपर्वणि कुरूणामौर्ध्वदेहिकेषां द्विःशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
ते स मासाद्य गर्गांस्तु शिवां पुण्यजलोचिताम् ॥ हृदिनीं च प्रसन्नां च महारूपां महाबलाम् १ भूषणान्युत्तरीयाणि वेष्टनान्यवमुच्य च ॥ ततः पितॄणां भ्रातॄणां
पौत्राणां स्वजनस्य च २ पुत्राणामार्यकाणां च पत्नीनां च कुरुत्रियः ॥ उदकं च किरे सर्वा रुदत्यो मुशदुःखिताः ३ सुहृदां चापि धर्मज्ञांश्च कुःसलिलक्रियाः ॥
उदके क्रियमाणे तु वीराणां वीरपत्निभिः ४ सूपतीर्था भवद्गंगाभूयो विप्रससार च ॥ तन्महोदधिसंक्राशं निरानंदमनुरसवम् ५ वीरपत्नीभिराकीर्णगंगाती
रमशो मत ॥ ततः कुंतीमहाराजसहसा शोककशिता ६ रुदती मंदयावाचा पुत्रान् वचनमब्रवीत् ॥ यः सर्वा रोमहर्षासरेथ यूथप यूथपः ७ अर्जुनेन जितस्मरुये वीरल
क्षणलक्षितः ॥ यं सूतपुत्रं मन्यध्वं राधेयमिति पांडवाः ८ यो व्यराजच्च समुदये देवाकर इव प्रभुः ॥ प्रत्ययुध्यत बभूवुः सर्वान्पुरायः स पदानुगान् ९ दुर्योधनबलं सर्वं
यः प्रकर्षन् व्यरोचत ॥ यस्य नास्ति समो वीर्येष्टुः प्रियं यमपि पार्थिवः १० योऽष्टणीतयशः पूरः प्राणैरपि सदा शुवि ॥ कर्णस्य सत्यसंधस्य संग्रामेष्वपलायिनः ११

परिशोष्यायः ॥ २६ ॥ ॥ ७ ॥ वेदसासाद्येति १ वेदमनिष्ठवर्णीयकटिबंधवादीभिः २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ ।

११ । ११ भवन्भमवन् अष्टमाद्वार्यैः १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । नेहस्मेति कर्णैश्चादृष्टेन ज्ञाते सति सद्गुप्ता रिना मरुणा कमपि दुर्कमं नाम विन्यसापि कीर

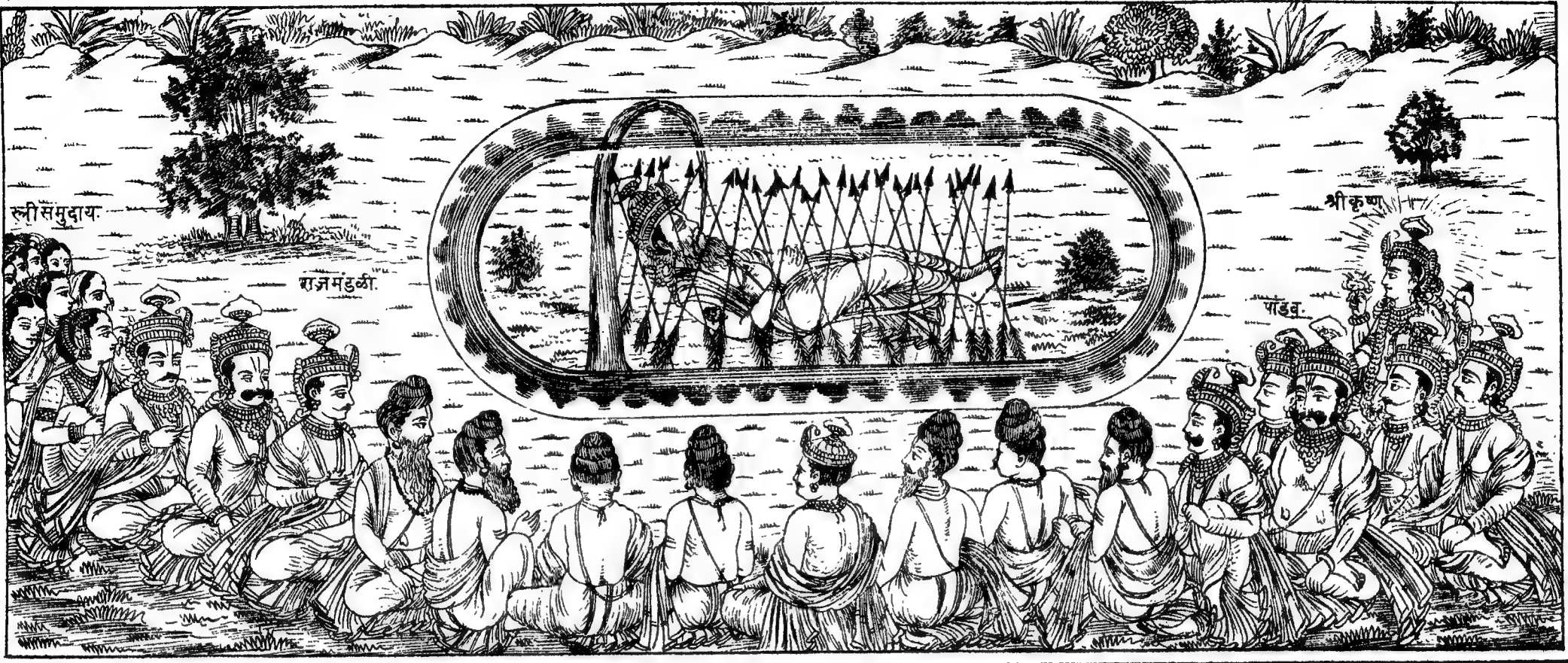
कुरुध्वमुदकंतस्यभ्रातुरक्लिष्टकर्मणः ॥ सहिषःपूर्वजोभ्रातामास्करान्मध्यजायत १२ कुंडलीकवचीशूरोदिवाकरसमप्रभः ॥ श्रुत्वातुपांडवाःसर्वेमातुर्वचनमाप्रे
यम् १३ कर्णमेवानुशोचन्तोभूयःक्लान्ततराऽभवन् ॥ ततःसपुरुषव्याघ्रःकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः १४ उवाचमातरंवीरोनिःश्वसान्नैवपन्नगः ॥ यःशरोर्मिध्वजावर्तोम
हाभुजमहाग्रहः १५ तलशब्दानुनादितोमहारथमहाहृदः ॥ यस्येषुपातमासाद्यनान्यस्तिष्ठेद्धनंजयात् १६ कथंपुत्रोभवत्याःसदेवगर्भःपुराऽभवत् ॥ यस्य
बाहुप्रतापेनतापिताःसर्वतोवयम् १७ तमग्निमिववस्त्रेणकथंछादितवस्यासि ॥ यस्यबाहुबलंनित्यंधार्तराष्ट्रैरुपासितम् १८ उपासितंयथाऽस्माभिर्बलंगाडीव
धन्वनः ॥ भूमिपानांचसर्वेषांबलंवतावरः १९ नान्यंकुंतीसुतात्कर्णादयद्वाद्रश्चिनारथी ॥ सनःप्रथमजोभ्रातासर्वशस्त्रभृतावरः २० असूततंभवत्यग्रेकथ
मद्भुतविक्रमम् ॥ अहोभवत्यामंत्रस्यगूढनेनवयंहताः २१ निधनेनहेकर्णस्थपीडितास्तुसबांधवाः ॥ अभिमन्योर्विनाशेनद्रौपदेयवधेनच २२ पंचालानां
विनाशेनकुरूणांपतनेनच ॥ ततःशतगुणंदुःखमिदंमामस्पृशद्भृशम् २३ कर्णमेवानुशोचामिदह्याम्यग्राविवादितः ॥ नेहस्मकिंचिदप्राप्यंभवेदापिदिविस्थि
तम् २४ नचेदंवैशसंधोरंकौरवांतकरंभवेत् ॥ एवंविलप्यबहुलंधर्मराजोयुधिष्ठिरः २५ व्यरुदच्छत्रकैराजंश्वकारास्योदकंप्रभुः ॥ ततोविनेदुःसहसास्त्रिय
स्ताःखलुसर्वशः २६ अभितोयाःस्थित्वास्तत्रतस्मिन्नुदककर्मणि ॥ ततअनाययामासकर्णस्थसपरिच्छदाः २७ स्त्रियःकुरुपतिर्धीमान्भ्रातुःप्रेम्णायुधिष्ठी
रः ॥ सताभिःसहधर्मात्माप्रेतकृत्यमनंतरम् २८ चक्ररविधिवद्दीमान्धर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ पापेनासौमयाश्रेष्ठोभ्राताज्ञातिर्निपातितः २९ अतोमनसिय
दुह्यंस्त्रीणांतन्नभविष्यति ॥ इत्युक्त्वासतुमंगयाउत्तताराकुलेन्द्रियः ॥ भ्रातृभिःसहितःसर्वैर्गंगातीरमुपेयिवान् ३० ॥ इतिश्रीमहाभारतेशतसाहस्र्यांसंहितायां
वैयासिक्यांस्त्रीपर्वणिकर्णगूढजत्वकथनेसप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ समाप्तमिदंस्त्रीपर्व ॥ अतःपरंशांतिपर्वभविष्यति ॥ तस्यायमाद्यःश्लोकः ॥
॥ वैशंपायनउवाच ॥ छतोदकास्तेसुहृदांसर्वेषांपांडुर्नन्दनाः ॥ विदुरोष्टतराश्चसर्वाश्चमरतस्त्रियः ॥ १ ॥ ॥ ध ॥ ॥ ध ॥

षाणांक्षयोऽभविष्यदित्यर्थः २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० ॥ इति श्रीमहाभारतेशतसाहस्र्यांतंहितायां वैयासिक्यां श्रीमत्पद्माक्ष्यप्रमाणमर्यादाधुरंधरचतुर्धरवं
शावतंसभीगोविंदसूरिसूनोःश्रीनीलकण्ठकौमारतमावदीपे स्त्रीपर्वार्धप्रकारे सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

॥ अस्मिन्पर्वणि भाद्रपदपौर्णमास्यपर्वश्लोकसंख्यावैभक्त्यालिपिकरप्रसादादिना बोध्यम् ॥

॥ इति श्रीमहाभारते स्त्रीपर्व समाप्तम् ॥

॥ अथ श्रीमहाभारते शांतिपर्वप्रारंभः ॥

विताः ॥ १ ॥ वर्षादिभ्यश्चकामकरभमीत्यर्थमित्युक्तं काशीशुद्धिकृतजीवनार्थकतयानुस्यर्थमित्युक्तम् ॥ एतत्प्राक्कवधार्तराष्ट्रपरितन्वाख्यामिषादक्षितं येनासीनिजवाक्यजातद्वयमस्य
स्वदरात् ॥ २ ॥ तत्रतावच्छांतो राजर्षिर्मापदममोक्षधर्माख्याः कांडास्त्रयः क्रमेण विश्वस्यापन्नस्य विरक्तस्य चोपकारकास्तेष्वभ्यर्हितत्वात्प्रायश्चर्यं राजर्षिणां । राजशब्दार्थश्चात्रप्रकरणे
जानंजनकाम्ययेति वक्ष्यमाणनिर्वचनानुसारेण समानप्रकरणे सर्वारंजयति प्रजा इति मनूकेः 'यातो नृपतेर्धर्मवक्ष्यामि हितकाम्यया' इति वृद्धपराशरेणापि सर्ववर्णसाधारणमृषतिशब्दप्रयोगाच्च यत्र
जानं करोति स एव बोध्यः । स च क्षत्रियोऽक्षत्रियो वा उत्थानेन सदा पुत्रेत्यादिनावक्ष्यमाणानुत्थानादीन् धर्माननुतिष्ठेत् । तत्रापियः कामलोभादिहीनोऽन्यतनिर्विण्णः केवलं प्रजापालनजं धर्मं
मात्रं कामयते स एव राजा इति युधिष्ठिरोदाहरणेन प्रबर्तनिरूपयति । कृतोदकास्ते सुहृदां मित्रादिना नमो धर्माय महते इत्यतः प्राक्कनेन ग्रंथेन । कृतोदकाः कृतप्रेततर्पणाः । सुहृदा इत्यनेनैव
दुर्योधनादीनामपि ग्रहणं । मरणांतानि वैराणीति न्यायेन तेषामपीदानीं सुहृत्त्वात् । तत्र गंगातीरे पुरा द्विर्माससात्रवासस्य प्रयोजनं युयत्कचिच्छुद्धं कृतं तज्जन्यदोषनिर्हरणेन शुद्धिसंपादनं तदे
॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ श्रीवेदव्यासाय नमः ॥ नारायणं नमस्कृत्य नरचैव नरोत्तमम् ॥ देवीं सरस्वतीं चैव ततो जयमुदीरयेत् ॥ १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ कृतो
दकास्ते सुहृदां सर्वेषां पांडुनंदनाः ॥ विदुरो ह्यतः प्राश्नस्व सर्वांश्च भरतस्त्रियः १ तत्र ते सुमहात्मानो न्यवसन् पांडुनंदनाः ॥ शौचं निर्वर्तयिष्यं तो मासमात्रं बहिः पुरात् २
कृतोदकं तुराजानं धर्मपुत्रं युधिष्ठिरम् ॥ अभिजग्मुर्मात्मानः सिद्धा ब्रह्मर्षि सत्तमाः ३ द्वैपायनो नारदश्च देवलश्च महानृषिः ॥ देवस्थानश्च कण्वश्च तेषां शिष्याश्च सत्त
माः ४ अन्ये च वेदविद्वांसः कृतप्रज्ञा द्विजातयः ॥ गृहस्थाः स्नातकाः संतो ददृशुः कुरुसत्तमम् ५ तेऽभिगम्य महात्मनः पूजिताश्च यथाविधि ॥ आसनेषु महार्हेषु विवि
शुस्ते महर्षयः ६ प्रतिगृह्यतः पूजां तत्कालसदृशीं तदा ॥ पर्युपासन्यथान्यायं परिवार्य युधिष्ठिरम् ७ पुण्ये भागीरथी तीरे शोकव्याकुलचेतसम् ॥ आश्वासयंतो रा
जानं विप्राः शतसहस्रशः ८ नारदस्त्वब्रवीत्काले धर्मपुत्रं युधिष्ठिरम् ॥ संभाष्य मुनिभिः सार्धं कृष्णं द्वैपायनादिभिः ९ भवता बाहुवीर्येण प्रसादान्माधवस्य च ॥ जिते
यमवनिः कृत्स्ना धर्मेण च युधिष्ठिर १० दिष्ट्या मुक्तस्तु संग्रामादस्मा लोकभयं करात् ॥ क्षत्रधर्मरतश्चापि कश्चिन्मोदसि पांडव ११

तदुक्तं शौचं निर्वर्तयिष्यं तदिति । न स्वत्रशावाशौचशुद्धिर्मासमात्रेणेति विवक्षितं । 'दशाहाश्चुद्धयते विप्रो द्वादशाहेन भूपतिः । वैश्यः पंचदशाहेन शूद्रो मासेन शुद्धयति' इति मनुवाक्यविरोधात् ।
न चैते शूद्रा येन मासमाशौचं कुर्युः । किंच 'उद्यवैराहवेशस्त्रैः क्षत्रधर्महतस्य च । सद्यः संतिष्ठते यज्ञस्तथाऽऽशौचमिति स्थितिः' इति । संग्रामहतानां संपिडाः सद्य एव शुद्धयंतीत्युक्तं मनुना । तेन द्वा
दशाहमपि नैषामाशौचं मासस्तु दूरतो निरस्त इति प्रतीयते । यद्वा सौप्तिके पशुवद्वतानां शुद्धिर्द्वादशाहमाशौचमस्ति तेन शुद्धदिनेष्वष्टादशाहपर्यंतं तस्य हमाशौचप्राप्तिः सद्यः शुद्धिश्चाऽन्यदिने
प्राप्तस्याशौचस्य द्वादशाहेन निवृत्तिरिति मासं शौचसंपादनोक्तिर्युज्यते २ । ३ । वेदविद्वांसो वेदार्थविदः कृतप्रज्ञा वेदोकाचारिणः स्नातका ब्रह्मचारिणः संतोऽभयदक्षिणाप्रदाः संन्यासिचः
५ तेराज्ञाऽभिगम्य प्रत्युपगम्य नमस्कारादिना पूर्वं पूजिताः संत आसनेषु विविशुरितिसंबंधः ६ पूजामर्चादिकां परिवार्य पर्युपासनं परितोषविष्टवंतः तदभावात् ७ आश्वासयंतः हेतौ शतपुत्रस्य
८ आश्वासनार्थं पर्युपासन्नित्यर्थः ८ कालेऽवसरे संभाष्यैकमत्यं कृत्वा ब्रवीत् ९ भवत इति पृष्ठवंतपाठे पूर्वमर्थेणाक्रांता सती यमवनिरिदानीं त्वद्वक्त्रेण माधवबलसहायेन धर्मेण कर्त्तव्यं जितयुवाभ्यां
१० त्वमपि प्रादुरभूदित्यर्थः १० दिष्ट्या भाग्येन कश्चिद्वितिकामप्रवेदने अनेन कर्मजातयमोर्वहृत्प्रीणमविज्ञोऽस्य च कामपमानस्त्वापुष्पादीत्यर्थः ११

१२।१३।१४। १५ किंनुवक्ष्यतीति वधूः कनिष्ठभ्रातृभार्यात्वात्स्नुषामृतावाष्णेयीषुमन्त्रा भेमाप्रति किंनुवक्ष्यति राज्यलोभेनत्वयामत्पुत्रोचातितइतिवक्ष्यत्येवेतिभावः । तयामधुसूदनं ह रिमितोद्वारकाप्रतिगतं संतं प्रतिवासिनी अस्मज्जयश्रवणोत्सुका द्वारका द्वारका वासिजनसमूहः किंनुवक्ष्यतीति संबंधः । खलुहं त्रास्वजनपीडापहं त्राईश्वरेणत्वयासाधुःस्वीयःसीमन्त्रः कथं वाति तइतिवक्ष्यत्येवेतिभावः । एतच्चकृष्णस्य मधुसूदनं हरिमिति विशेषणद्वयसामर्थ्यादिवलभ्यते १६ यतो हतपुत्राहतबांधवाऽऽऽकृपणादीनाऽतिदुःखिता इत्यर्थः प्रियं सुखं करं हितं पथं प्रियं च तद्वितं

कच्चिच्च निहता मित्रः प्रीणासि सुहृदो नृप ॥ कच्चिच्छ्रियमिमां प्राप्य न त्वां शोकः प्रबाधते १२ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ विजितेयं महीकृत्स्ना कृष्णबाहुबलाश्रयात् ॥ ब्रा ह्मणानां प्रसादेन भूमिर्जुनबलेन च १३ इदं मम महदुःखं वर्तते हृदि नित्यदा ॥ कृत्वा ज्ञातिक्षयमिमं महांतं लोभकारितम् १४ सौभद्रं द्रौपदेयांश्च घातयित्वा सुतान् प्रि यान् ॥ जयोऽयमजयाकारो भगवन् प्रतिभाति मे १५ किंनुवक्ष्यति वाष्णेयीषु धूर्मे मधुसूदनम् ॥ द्वारकावासिनी कृष्णमितः प्रतिगतं हरिम् १६ द्रौपदी हतपुत्रेयं कृ पणाहतबांधवा ॥ अस्मत्प्रियहितेयुक्ताभूयः पीडयतीव माम् १७ इदमन्यतु भगवन् त्वां वक्ष्यामि नारद ॥ मंत्रसंवरणेनास्मि कुंत्यादुःखेन योजितः १८ यः सना गायुतबलोलोकेऽप्रतिरथोरणे ॥ सिंहखेलगतिर्धोमानघृणी दाताय तव तः १९ आश्रयो धार्तराष्ट्राणां मान्सी तीक्ष्णपराक्रमः ॥ अमर्षी नित्यसंरंभी क्षेप्ताऽस्माकं रणे र णे २० शीघ्रास्त्रिभ्रयो धीचकृती चाहुतविक्रमः ॥ गूढोत्पन्नः सुतः कुंत्याभ्राताऽस्माकमसौ किल २१ तोयकर्मणितं कुंती कथयामास सूर्यजम् ॥ पुत्रं सर्वगुणोपेतमव कीर्णजलपुरा २२ मंजूषायां समाधाय गंगास्रोतस्य मज्जयत् ॥ यंसूतपुत्रं लोकोऽयं राधेयं चाम्यमन्यत २३ सज्येष्ठपुत्रः कुंत्यावैभ्राताऽस्माकं च मातृजः ॥ अजा नतामया भ्रात्रा राज्यलुब्धेन घातितः ॥ तन्मे दहति गात्राणि तूलाशिमिवानलः ॥ न हितं वेद पार्थोऽपि भ्रातरं श्वेतवाहनः २५ नाहं न भीमो न यमौ स त्वस्मान् वेद सुव्र तः ॥ गता किल पृथातस्य सकाशमिति नः श्रुतम् २६ अस्माकं शमकामा वै त्वंच पुत्रो ममेत्यथ ॥ पृथायानकृतः कामस्तेन चापि महात्मना २७ अपि पश्चादिदं मात र्यवोचदिति नः श्रुतम् ॥ न हि शक्ष्याम्यहं त्यक्तुं नृपं दुर्योधनं रणे २८ अनार्यत्वं नृशंसत्वं कृतघ्नत्वं च मे भवेत् ॥ युधिष्ठिरेण संधिं हियदिकुर्यामि ते तव २९ भीतोरणे श्वेत वाहादिति मां संस्यते जनः ॥ सोऽहं निर्जित्य समरे विजयं सहकेशवम् ३० संधास्ये धर्मपुत्रेण पश्चादिति च सोऽब्रवीत् ॥ तमुवाच किल पृथापुनः पृथुलवक्षसम् ३१

चतस्मिन्नर्थेयुक्ता सद्ब्रह्मा १७ मंत्रसंवरणेन गूढोत्पन्नस्यास्मद्भ्रातुः कर्णस्याप्रकाशेन १८ तदेवाह त्रिभिः । बः स इति । सिंहस्येव खेलो युद्धक्रीडा गतिर्गमनं च यस्य स तथा घृणी दयालुः १९ अ मर्षी परोत्कर्षादिष्णुः नित्यसंरंभी सदा क्रोधवान् २० । २१ पुत्रं स्वस्येति शेषः अवकीर्णेत्युक्तम् २२ । २३ मातृजो मातृसंबन्धेन २४ श्वेतवाहनोऽर्जुनः २५ । २६ पांडववत् त्वंच पुत्रो ममेत्यब्रवीदिति शेषः कामोऽभिलषितम् २७ मातरि मातरं प्रत्यवोचत् कर्ण इति शेषः नोऽस्माभिः श्रुतम् २८ । २९ नृशंसत्वं संकटे मित्रस्यागात्रिर्दयत्वं कृतघ्नत्वमुपकर्तुं च पकारित्वं च प्रसिद्धमित्यतोऽनार्यत्वं मेव स्पष्टीकरोति भीत इति विजयमर्जुनम् ३० पृथुलवक्षसं कपाटवक्षसम् ३१

वेपमाना मर्जुननाम्नीत्या ३२ विषह्यान्वशगान् ३३ पुत्रगृहिणी पुत्रलोमवती ३४ विसृज्य कर्णमिति शेषः ३५ । ३६ । ३७ दूयते उपतप्यते ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ कारणं सादृश्यहेतोस्तज्जगत्स्वस्य ज्ञापकं कथं नु इत्युक्तप्रश्ने चक्रं रथचक्रं ४३ सर्ववित्त्वे हेतुः विद्वानिति आत्मज्ञ इत्यर्थः अतएव कृतं कार्यं मकृतं कारणं च वेद जानाति ४४ । इति शांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिनीलकंठीये भारतमाव चतुर्णामभयं देहिकामं युध्यस्व फाल्गुनम् ॥ सोऽब्रवीन्मातरं धीमान् वेपमानां कृतां जलिः ३२ प्राप्तान् विषह्यांश्चतुरो न हनिष्यामि ते सुतान् ॥ पंचैव हि सुता देवि भविष्यंति तव ध्रुवाः २३ सार्जुना वाहते कर्णे सकर्णा वाहतेऽर्जुने ॥ तं पुत्रगृहिणीभूयो माता पुत्रमथाब्रवीत् ३४ भ्रातृणां स्वस्तिकुर्वीथायेषां स्वतिचिकीर्षसि ॥ एवमुक्त्वा किल पृथा विसृज्योपययौ गृहान् ३५ सोऽर्जुनेन हतो वीरो भ्रात्रा भ्राता सहोदरः ॥ न चैव विवृतो मंत्रः पृथायास्तस्य वाविभो ३६ अथ शूरो महेष्वासः पार्थेनाजौ निपातितः ॥ अहं त्वज्ञासि पंपश्चात्स्वसोदर्यद्विजोत्तम ३७ पूर्वजं भ्रातरं कर्णं पृथायावचनात्प्रभो ॥ तेन मे दूयते तीव्रं हृदयं भ्रातृघातिनः ३८ कर्णार्जुन सहायोऽहं जयेयमपि वासवं ॥ सभायां क्लिश्यमानस्य धार्तराष्ट्रैर्दुरात्मभिः ३९ सहसोत्पतितः क्रोधः कर्णं दृष्ट्वा प्रशम्यति ॥ यदा ह्यस्य गिरो रूक्षाः शृणोमि कटुकोदयाः ४० सभायां गदतो दूते दुर्योधनहितैषिणः ॥ तदानश्यति मे रोषः पादौ तस्य निरीक्ष्य ह ४१ कुंत्या हि स दृशौ पादौ कर्णस्येति मतिर्मम ॥ सादृश्यहेतु मन्विच्छन् पृथायास्तस्य चैव ह ४२ कारणं नाधिगच्छामि कथंचिदपि चिंतयन् ॥ कथं नु तस्य संग्रामे पृथिवीचक्रमग्रसत् ४३ कथं नु शतो भ्राता मे तत्त्वं वक्तुमिहार्हसि ॥ श्रोतुमिच्छामि भगवंस्त्वत्तः सर्वं यथा तथं ॥ भवान् हि सर्वविद्विद्वान् लोके वेदकृताकृतं ४४ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि कर्णाभिज्ञाने प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ स एव मुक्तस्तु मुनिर्नारदो वदतावरः ॥ कथयामास तत्सर्वं यथा शप्तः ससूतजः १ ॥ नारद उवाच ॥ एवमेतन्महाबाहो यथा वदसि भारत ॥ न कर्णार्जुनयोः किंचिदविषह्यं भवेद्गणे २ गृह्यमेतनु देवानां कथयिष्यामि तेऽनघ ॥ तन्निबोध महाबाहो यथा वृत्तमिदं पुरा ३ क्षत्रं स्वर्गं कथं गच्छेच्छस्त्र पूतमिति प्रभो ॥ संवर्षजननस्तस्मात्कन्यागर्भो विनिर्मितः ४ सबालस्तेजसा युक्तः सूतपुत्रत्वमागतः ॥ चकारांगिरसः श्रेष्ठाद्धनुर्वेदं गुरोस्तदा ५ सबलं भीमसेनस्य फाल्गुनस्य च लाघवं ॥ बुद्धिचतवराजेंद्रयमयोर्विनयंतदा ६ सरव्यं च वासुदेवेन बाल्ये गांडीवधन्वनः ॥ प्रजानां मुरागं च चिंतयानो व्यदह्यत ७ स सरव्यमकरो द्वाल्ये राजा दुर्योधनेन च ॥ युष्माभिर्नित्यसं द्विष्टो देवाच्चापि स्वभावतः ८ वीर्याधिकमथालक्ष्य धनुर्वेदे धनं जयम् ॥ द्रोणं रहस्युपागम्य कर्णो वचनमब्रवीत् ९ ब्रह्मास्त्रं वेतुमिच्छामि सरहस्यं निवर्तनम् ॥ अर्जुनेन समं चाहं युध्येयमिति मे मतिः १० समः शिष्येषु वः स्नेहः पुत्रे चैव तथा ध्रुवम् ॥ त्वत्प्रसादान्न मां ब्रूयुरकृतास्त्रं विचक्षणाः ११

दीपे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ स एव मिति उक्तः पृष्ठः १ कर्णार्जुनसहायोऽहं जयेयमपि वासवमित्युक्तमनुमोदते एवमेतदिति २ तां हे किमर्थं देवैरनयोर्वैरमुत्पादितमित्याशंक्याह गृह्यमिति ३ क्षत्रमिति संवर्ष जनने वेरा इत्युद्दिष्टः कन्यागर्भो देवैः क्षत्रस्य स्वर्गमनाय निर्मित इत्यर्थः ४ चकाराब्धीतवान् अंगिरसः श्रेष्ठाद्गुरोणात् ५ । ७ देवाच्चापि स्वभावत इति देवा देवानां संकल्पात् पूर्वोक्तात् स्वभावतः 'वीर्या धिकोन्मिषकुलोदुःसंगेन समेधितः ॥ महाजनैः स्पर्धमानो हतिराष्ट्रं सराजकम्' इति श्लोकोक्तात् ८ । ९ ब्रह्मास्त्रमिति रहस्यं तत्प्रसादनविधिनिवर्तनमुपसंहारस्ताभ्यां सहितं सरहस्यं निवर्तनम् १० । ११

१२ । ब्रह्मास्मिन्मिति त्वं तु ब्रह्मसन्नेतरेत्वा विद्यार्हस्यर्थः १३ । १४ गुरुवैपितेत्यभिसंधायाहं ब्राह्मणो भार्गवोऽस्मीति १५ । १६ । १७ । १८ समुद्रातेदक्षिणसमुद्रसमीपे १९ होमधेनुं कर्ण
पर्वोक्तदिशावत्सवधपवात्रधेनुवधो ज्ञेयः २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ मेव्याहुतमिति शेषः अन्व्याहुतमनुकृतद्वन्द्वयेत्यर्थः नेदमव्याहृतमिति पाठः सुगमः केवलं ब्रूणीयया
द्रोणस्तथोक्तः कर्णेन सापेक्षः फाल्गुनं प्रति ॥ दौरात्म्यं चैव कर्णस्य विदित्वा तमुवाच १२ ब्रह्मास्मिन्मिति विद्याद्यथावच्चरितव्रतः ॥ क्षत्रियो वा तपस्वी यो नान्यो वि
द्यात्कथंचन १३ इत्युक्तो गिरसां श्रेष्ठमामं न्यप्रतिपूज्य च ॥ जगाम सहसारा मम हेंद्रं पर्वतं प्रति १४ सतुराममुपागम्य शिरसाऽभिप्रणम्य च ॥ ब्राह्मणो भार्गवोऽस्मीति
गौरवेणाभ्यगच्छत १५ रामस्तं प्रति जग्राह पृष्ठागोत्रादिसर्वशः ॥ उप्यतां स्वागतं चेति प्रीतिमांश्चामवदृशम् १६ तत्र कर्णस्य वसतो महेदेस्वर्गसन्निभे ॥ गंधर्वे
राक्षसैर्यक्षैर्देवैश्चासीत्समागमः १७ स तत्रैष्वस्त्रमकरोद्गुग्गुश्रेष्ठाद्यथाविधि ॥ प्रियश्चाभवदत्यर्थदेवदानवरक्षसाम् १८ सकदाचित्समुद्रातिविचरन्नाश्रमांतिके ॥ एकः
खड्गधनुष्पाणिः परिचक्राम सूर्यजः १९ सोऽग्निहोत्रप्रसक्तस्य कस्यचिद्ब्रह्मवादिनः ॥ जघाना ज्ञानतः पार्थ होमधेनुं यदृच्छया २० तदज्ञानकृतं मत्वा ब्राह्मणाय
न्यवेदयत् ॥ कर्णः प्रसादयंश्चैनमिदमित्यब्रवीद्वचः २१ अशुद्धिपूर्वभगवन्धेनुरेषाहता तव ॥ मया तत्र प्रसादं च कुरुष्वेति पुनः पुनः २२ तं सविप्रोऽब्रवीत्कुक्षोवाचा
निर्मत्स्यन्निव ॥ दुराचारवधार्हस्त्वं फलं प्राप्नुहि दुर्मते २३ येन विस्पर्धसे नित्यं यदर्थं घटसेऽनिशम् ॥ युध्यतस्तेन ते पापभूमिश्चक्रं ग्रसिष्यति २४ ततश्चक्रमहीयस्ते
मूर्धानं ते विचेतसः ॥ पातयिष्यति विक्रम्य शत्रुं च नराधम २५ यथेयं गौर्हता मूढप्रमत्तेन त्वयामम ॥ प्रमत्तस्य तथाऽप्रातिः शिरस्ते पातयिष्यति २६ शत्रुः
प्रसादयामास कर्णस्तं द्विजसत्तमम् ॥ गोभिर्धनैश्चरत्नैश्च सचैनं पुनरब्रवीत् २७ नहि मेऽव्याहृतं कुर्यात्सर्वलोकोऽपि केवलम् ॥ गच्छवातिष्ठवायद्वा कार्यं ते तत्समाचर
२८ इत्युक्तो ब्राह्मणेनाथ कर्णेनैव न्यादधो मुखः ॥ राममभ्यगमद्गीतस्तदेव मनसा स्मरन् २९ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वण्योऽध्यायः ॥ २ ॥
॥ नारद उवाच ॥ कर्णस्य बाहुर्वीर्येण प्रणयेन दमेन च ॥ तुतोषभृगुशार्दूलो गुरुशुश्रूषया तथा १ तस्मै सविधिवत्कृत्स्नं ब्रह्मास्त्रं सनि
वर्तनम् ॥ प्रोवाचाखिलमव्यग्रं तपस्वी तत्तपस्विने २ विदितास्त्रस्ततः कर्णो रममाणोऽभ्यभृगोः ॥ चकार वैधर्ष्ये देयत्नमद्भुतविक्रमः ३ ततः कदाचिद्रामस्तु
चरन्नाश्रममांतिकात् ॥ कर्णेन सहितो धीमानुपवासेन कर्षितः ४ सुष्वापजामदम्यस्तु विश्रंभोत्पन्नसौहृदः ॥ कर्णस्योत्संग आधाय शिरः क्रांतमना गुरुः ५ अथ
कृमिः श्लेष्ममेदोमांसशोणितभोजनः ॥ दारुणो दारुणस्पर्शः कर्णस्याभ्याशमागतः ६ स तस्योरुमथासाद्य विभेदरुधिराशनः ॥ नचैनमशक्लक्षेमुहंतुं वापि
गुरोर्भयात् ७ संदश्यमानस्तु तथा कृमिणा तेन भारत ॥ गुरोः प्रबोधनाशंकीतमुपैक्षत सूर्यजः ८

स्यात्तथायत्तेकार्यं तद्वासमाचरेत्यन्वयः २८ । २९ ॥ इति शांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ कर्णस्येति प्रश्नयेनेति पाठेऽनुरागेण हमेर्नैवियजयेन १ कृत्स्नं सरहस्यं
न तु मंत्रमात्रं अखिलमंगप्रत्यंगदेवताराधनसहितं अव्यग्रं यथा स्यात्तथा तपस्वी इकाग्रचित्तः २ अश्वमेधवर्जिते आश्रमे इत्यर्थः ३ विश्रंभो विश्वासः ४ श्लेष्मो मूत्रं कर्तुं मयाभिद्राभं गमयात् ७ ८

९ । १० । ११ । १२ सूचीभिरिव तीक्ष्णैरोमभिः संवृतं सन्निरुद्धांगं प्राप्तेन संकुचितांगं नाम प्रसिद्धं नाम तेनाम्ना १३ असृजिशोणिते १४ विश्वरूपः कामरूपी करालवान्भीषणरूपवान् मेघवा
होमो बोपरिस्थः १५ । १६ । १७ । १८ देवयुगे सत्ययुगे १९ । २० । २१ । २२ नकुशलमभद्रम् २३ । २४ कामयास्वरसेन २५ ब्रह्मक्षत्रयोरंतरेऽन्यत्र जातं तदेवाह स्रुतं माविद्धीति
२६ । २७ कथं तर्हि ब्राह्मणो भार्गवोऽस्मीति मिथ्यावचनं त्वयोक्तमित्यत आह पिता गुरुरिति २८ । २९ तस्मादिति हेमन्त तत्तत्तवधकालादन्यत्र ब्रह्मास्त्रं प्रतिभास्यतीति न किंतु तवधकाल एव न प्रति
कर्णस्तु वेदना धैर्यादसह्यां विनिवृत्ताम् ॥ अकंपयन्नव्यथयन्धारयामास भार्गवम् ९ यदाऽस्य रुधिरां परिरिष्टं भृगुद्वहः ॥ तदाऽशुद्धयत तेजस्वी संतस्तश्चेदम
ब्रवीत् १० अहोऽस्म्यशुचितां प्रातः किमिदं क्रियते त्वया ॥ कथयस्व भयं त्यक्त्वा याथातथ्यमिदं मम ११ तस्य कर्णस्तदा चष्ट कृमिणा परिभक्षणम् ॥ ददर्श राम
स्तं चापि कृमिं सूकरसन्निभम् १२ अष्टपादं तीक्ष्णदंष्ट्रं सूचीभिरिव संवृतम् ॥ रोमभिः सन्निरुद्धांगमलर्कनामनामतः १३ सदृष्टमात्रो रामेण कृमिः प्राणानवाप्तुं
जत् ॥ तस्मिन्नेवासृजि क्लिन्नस्तदद्भुतमिवाभवत् १४ ततोऽन्तरिक्षे ददृशे विश्वरूपः करालवान् ॥ राक्षसो लोहितग्रीवः कृष्णांगो मेघवाहनः १५ सरामं प्राजलिभू
त्वा बभाषे पूर्णमानसः ॥ स्वस्तितेभृगुशार्दूलगमिष्येऽहं यथागतम् १६ मोक्षितो नरकादस्माद्भवतामुनिसत्तम ॥ भद्रं तवास्तु वंदे त्वां प्रियं मे भवता कृतम् १७ तमु
वाच महाबाहुर्जामदम्यः प्रतापवान् ॥ कस्त्वं कस्माच्च न रवं प्रतिपन्नो ब्रवीहि तत् १८ सोऽब्रवीदहमासं प्राक् दंशो नाम महासुरः ॥ पुरा देवयुगे तात भृगोस्तुल्यवया इव
१९ सोऽहं भृगोः सुदयिता भार्यामपहरं बलात् ॥ महर्षे रभिशपेन कृमिभूतोऽपतं भुवि २० अब्रवीद्विस्मां कुद्धस्तव पूर्वपितामहः ॥ मूत्रश्लेष्माशनः पापनिरयं प्रतिप
त्स्यसे २१ शापस्यांतो भवेद्ब्रह्मन्नित्येवं तमथाब्रुवम् ॥ भविता भार्गवाद्रामादिति मामब्रवीद्भृगुः २२ सोऽहमेनां गतिं प्राप्नोयथानकुशलं तथा ॥ त्वया साधो समागम्य वि
मुक्तः पापयोनितः २३ एवमुक्त्वानमस्कृत्य ययौ रामं महासुरः ॥ रामः कर्णं च सक्रोधमिदं वचनमब्रवीत् २४ अतिदुःखमिदं मूढनजातु ब्राह्मणः सहेत् ॥ क्षत्रियस्येव ते
धैर्यं कामयासत्यमुच्यताम् २५ तमुवाच ततः कर्णः शापाद्गीतः प्रसादयन् ॥ ब्रह्मक्षत्रांतरे जातं स्रुतं माविद्धि भार्गव २६ राधेयः कर्ण इति मां प्रवदंति जनाभुवि ॥ प्रसा
दं कुरु मे ब्रह्मन्नलुब्धस्य भार्गव २७ पिता गुरुं संदेहो वेदविद्याप्रदः प्रभुः ॥ अतो भार्गव इत्युक्तं मया गोत्रं तवांतिके २८ तमुवाच भृगुश्रेष्ठः सरोषः प्रहसन्निव ॥ भूमौ
निपतितं दीनं वेपमानं कृतांजलिं २९ यस्मान्मिथ्योपचरितो ह्यस्त्रलोभादिह त्वया ॥ तस्मादेतन्न ते मूढब्रह्मास्त्रं प्रतिभास्यति ३० अन्यत्र वधकालात्ते सदृशेन समीयुषः ॥
अब्राह्मणेन हि ब्रह्मध्रुवं तिष्ठेत्कदाचन ३१ गच्छेदानीं न ते स्थानमनु तस्येह विद्यते ॥ न त्वया सदृशो युद्धे भविता क्षत्रियो भुवि ३२ एवमुक्तः सरामेण न्यायेनोपजगाम
ह ॥ दुर्योधनमुपागम्य कृतास्त्रोऽस्मीति चाब्रवीत् ३३ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि कर्णस्य प्राप्तिर्नाम तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

मास्यति कालांतरे तु प्रतिभास्यत्येवेत्यर्थः इत्युत्तरेण संबन्धः ३० सदृशोऽर्जुनादौ शूरेते पुरतः स्थिते समीयुषो युध्यमानस्य । 'समित्याजिसमिद्युधे' इति संपूर्वस्य इणो युद्धार्थस्त्वदर्शनात् । ध्रुवं मरणा
वधिमतिष्ठेद्ब्रह्मास्त्रम् ३१ । ३२ न्यायेनाभिवंदनादि पूर्वकमुपजगाम इष्टदेशमिति शेषः ३३ ॥ इति शांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

कर्णस्तुसमवाप्यैवधित्यध्यापःस्पष्टार्थः १ विषयेदेही २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ वर्षवराः १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ व्यपेक्षुर्गणताः २० । २१
नारदउवाच ॥ कर्णस्तुसमवाप्यैवमसंभारग्वन्दनात् ॥ दुर्योधनेनसहितोमुमुदेभरतर्षभ १ ततःकदाचिद्राजानःसमाजगमुःस्वयंवरे ॥ कलिगविषयेराजमराज्ञ
श्वित्रांगदस्यच २ श्रीमद्राजपुरं नामनगरंतत्रभारत ॥ राजानःशतशस्तत्रकन्यार्थेसमुपागमन् ३ श्रुत्वादुर्योधनस्तत्रसमेतान्सर्वपार्थिवान् ॥ रथेनकांचनांगेन
कर्णेनसहितोययौ ४ ततःस्वयंवरेतस्मिन्संप्रवृत्तेमहोत्सवे ॥ समाजगमुर्नृपतयःकन्यार्थेनृपसत्तम ५ शिशुपालोजरासंधोभीष्मकोवक्रएवच ॥ कपोतरोमानील
श्वरुक्भीचदृढविक्रमः ६ सृगालश्चमहाराजःस्त्रीराज्याधिपतिश्चयः ॥ अशोकःशतधन्वाचभोजोवीरश्चनामतः ७ एतेचान्येचबहवोदक्षिणादिशमाश्रिताः ॥
म्लेच्छाचार्याश्चराजानःप्राच्योदीच्यास्तथैवच ८ कांचनांगदिनःसर्वेशुद्धजांबूनदप्रभाः ॥ सर्वेभास्वरदेहाश्चव्याघ्राद्वबलोत्कटाः ९ ततःसमुपविष्टेषुतेपुराजसु
भारत ॥ विवेशरंगंसाकन्याधात्रीवर्षवरान्विता १० ततःसंश्राव्यमाणेषुराज्ञानामसुभारत ॥ अत्यक्रामद्वार्तराष्ट्रंसाकन्यावरवर्णिनी ११ दुर्योधनस्तुकोरव्योना
मर्षयतलंघनम् ॥ प्रत्यषेधच्चतांकन्यामसत्कृत्यनराधिपान् १२ सर्वीर्यमदमत्तत्वाद्भीष्मद्रोणाबुपाश्रितः ॥ रथमारोप्यतांकन्यामाजहारनराधिपः १३ तमन्व
गाद्रथीखड्गबिद्धगोधांगुलित्रवान् ॥ कर्णःशस्त्रभृतांश्रेष्ठःपृष्ठतःपुरुषर्षभ १४ ततोविमर्दःसुमहानराज्ञामासीद्युत्सताम् ॥ सन्नह्यतांतनुत्राणिरथान्योजयताम
पि १५ तेऽभ्यधावंतसंकुद्धाःकर्णदुर्योधनाबुभौ ॥ शरवर्षाणिमुचंतोमेघाःपर्वतयोस्वि १६ कर्णस्तेषामापततामेकैकेनशरेणह ॥ धनूंषिचशरव्रातान्पातयामा
सभूतले १७ ततोविधनुषःकांश्चित्कांश्चिदुद्यतकार्मुकान् ॥ कांश्चिच्चोद्धृतोबालावरधशक्तिगदास्तथा १८ लाघवाद्वाकुलीकृत्यकर्णःप्रहरतांवरः ॥ इतसूतांश्च
भूयिष्ठानवजिग्येनराधिपान् १९ तेस्वयंवाह्यंतोऽश्वान्पाहिपाहीतिवादिनः ॥ व्यपेयुस्तेरेणंहित्वाराजानोभग्नमानसाः २० दुर्योधनस्तुकर्णेनपाल्यमानोऽभ्य
यात्तदा ॥ हृष्टःकन्यामुपादायनगरंनगसाह्वयम् २१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिरा० दुर्योधनस्यस्वयंवरेकन्याहरणं नामचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ॥
॥ नारदउवाच ॥ आविष्कृतबलंकर्णश्चुत्वाराराजसमागवः ॥ आह्वयद्वैरथेनाजौजरासंधोमहीपतिः १ तयोःसमभवद्युद्धंदिव्यास्त्रविबुधोर्द्वयोः ॥ युधिनानाप्रहरणै
रन्योन्यमभिवर्षतोः २ क्षीणबाणौविधनुषौभग्नखड्गौमहीगतौ ॥ बाहुभिःसमसज्जेतामुभावापिबलान्वितौ ३ बाहुकंटकयुद्धेनतस्यकर्णोऽभ्ययुध्यतः ॥ बिभेदसं
धिदेहस्यजरयाश्लेषितस्यहि ४ सविकारंशरीरस्यदृष्ट्वानृपतिरात्मनः ॥ प्रीतोऽस्मीत्यब्रवीत्कर्णवैरमुत्सृज्यदूरतः ५ प्रीत्याददौसकर्णायमालिनींनगरीमथ ॥
अंगेषुनरशार्दूलसराजाऽऽसीत्सपत्नजित् ६

॥ इतिशांतिप० रा० नीलकंठीयेभारतमावदीपेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ आविष्कृतेति १ । २ । ३ बाहुकंटकयुद्धेनबाहुकंटकंकेतकपत्रंतद्वयप्रबालिनाबुबलस्यशरीरंपाव्यतेतद्बाहुकंटकं
नामयुद्धं यथोक्तं । 'एकांजंघांपदाऽऽक्रम्यपरामुद्यम्यपाव्यते । केतकीपत्रवच्छत्रयुद्धंतद्बाहुकंटक' इति जरासंधस्यसंबंधीयोदेहस्तस्यसंधिबिभेदः ॥ विकारपावनरूप ५ । ६

७ । ८ । ९ । १० । ११ रयस्यार्षादुकीर्तनाच्छ्रुत्याच्चतेजोवधावितिसंबंधः १२ । १३ । १४ । १५ इतिशांति० रा० नी० भारतमावदीपे पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ एतावदुक्त्वेति वध्यौ
भ्रातृवधजंदोषंचितितवान् १ पर्यश्रुनयनंपरितोऽश्रुव्यासनयनं २ मधुराभाभाषामाषण्यस्याऽसातथा ३ एनंकर्ण ४ यातितःप्रवर्तितस्तत्तुभ्यं ५ आड्यंभ्रातुःकर्मकनिष्ठानांपरिपाठनंज्ञापयितुं
पालयामासचंपांचकर्णःपरबलार्दनः ॥ दुर्योधनस्यानुमतेतवापिविदितंतथा ७ एवंशस्त्रप्रतापेनप्रथितःसोऽभवत्क्षितौ ॥ त्वद्धितार्थसुरेन्द्रेणभिक्षितोवर्मकुं
डले ८ सदिव्येसहजेप्रादात्कुंडलेपरमार्चिते ॥ सहजंकवचंचापिमोहितोदेवमायया ९ विमुक्तःकुंडलाभ्यांचसहजेनचवर्मणा ॥ निहतोविजयेनाजौवासुदेव
स्थपश्यतः १० ब्राह्मणस्याभिशापेनरामस्यचमहात्मनः ॥ कुंत्याश्चवरदानेनमाययाचशतक्रतोः ११ भीष्मावमानात्संख्यायार्थस्यार्षादुकीर्तनात् ॥
शल्यातेजोवधाच्चापिवासुदेवनयेनच १२ रुद्रस्यदेवराजस्ययमस्यवरुणस्यच ॥ कुबेरद्रोणयोश्चैवकृपस्यचमहात्मनः १३ अस्त्राणिदिव्यान्यादाययुधिगां
डीवघन्वना ॥ हतोवैकर्तनःकर्णोदिवाकरसमद्युतिः १४ एवंशस्तवभ्राताबहुमिश्वापिवांचितः ॥ नशोच्यःपुरुषव्याघ्रयुद्धेननिधनंगतः १५ ॥ इतिश्रीम
हाभारतेशांतिप० राज० कर्णवीर्यकथनं नामपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एतावदुक्तादेवर्षिर्विररामसनारदः ॥ युधिष्ठिरस्तुराजर्षिर्देध्वौ
शोकपरिभुतः १ तंदीनमनसवीरंशोकोपहतमातुरम् ॥ निःश्वसंतंयथानामंपर्यश्रुनयनंतथा २ कुंतीशोकपरीतांगीदुःखोपहतचेतना ॥ अब्रवीन्मधुराभा
षाकालेवचनमर्थवत् ३ युधिष्ठिरमहाबाहोनैनंशोचितुमर्हसि ॥ जहिशोकंमहाप्राज्ञशृणुचेदंवचोमम ४ यातितःसमयापूर्वभ्रात्र्यंज्ञापयितुंतव ॥ भास्करेणचदे
वेनपित्राधर्मभृतांवरः ५ यद्वाच्यंहितकामेनसुहृदाहितमिच्छता ॥ तथादिवाकरेणोक्तःस्वप्नांतिममचाग्रतः ६ नचैनमशकद्रानुरहंवास्त्रेहकारणैः ॥ पुराप्रत्य
नुनेतुंवानेतुंवाऽप्येकतांत्वया ७ ततःकालपरीतःसर्वैरस्योद्धरणैरतः ॥ प्रतीपकारीयुष्माकमितिचोपेक्षितोमया ८ इत्युक्तोधर्मराजस्तुभात्राबाष्पाकुले
क्षणः ॥ उवाचवाक्यंधर्मात्माशोकव्याकुलितेन्द्रियः ९ भवत्यागूढमंत्रत्वात्पीडितोऽस्मीत्युवाचताम् १० शशापचमहातेजाःसर्वलोकेषुयोषितः ॥ नमुह्यंघा
रयिष्यंतीत्येवंदुःखसमन्वितः ११ सराजापुत्रपौत्राणांसंबंधिसुहृदांतदा ॥ स्मरन्नुद्विग्नहृदयोबभूवोद्विग्नचेतनः १२ ततःशोकपरीतात्मासधूमइवपावकः ॥
निर्वेदमगमद्वीमानराजासंतापपीडितः १३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिस्त्रीशापेष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
युधिष्ठिरस्तुधर्मात्माशोकव्याकुलचेतनः ॥ शुशोचदुःखसंततःस्मृत्वाकर्णमहारथम् १

त्वयासौभ्रात्रंयुधिष्ठिरादिभ्यःप्रदर्शनीयमित्यभ्यर्थितइति ५ । १ प्रत्यनुनेतुंज्ञमयितुं ७ कालपरीतोमृत्युग्रस्तः उद्धरणेशृणानिःशेषनाशेनोन्मूलने ८ । ९ । १० । ११ सराजेति कर्मणि
पठ्यो उद्विग्नहृदयउद्विग्नचेतनोबभूव । ध्यायतीवलेलायतीवेतिश्रुतेः बुद्धौध्यायंत्यांचेतनोऽपिध्यायतीवेत्यादिरर्थः १२ निर्वेदंराज्यादौवैराग्यं १३ ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशास
नपर्वणिनीलकंठीयेभारतमावदीपेष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिरइति १

दुःखदेहेन्द्रियादीनां तापः शोकस्तत्कृतवैकल्यं ताभ्यामाविष्टो व्यासः कश्चितः कश्चित् १ यद्यदिभैरवमाधीर्णस्यात्तर्हि ज्ञातिवधा जाता दुर्गतिर्न प्राप्ता स्यादित्यर्थः । लिङ्गनिमित्तलृप्क्रियाति
पत्तौ ३ यतो वयं वृत्तार्थाः संक्षिप्तपुरुषार्थाः ज्ञातिवधेन हतभाग्याः स्म ततो हेतोर्नोऽस्माकमभिप्रायः समृद्धार्था इत्यर्थः । ज्ञातिवधोऽप्यस्माकंधर्मवधप्रेत्याशंक्याह आत्मानमिति धर्मफलं यशः
स्वर्गोक्तिमात्रमः उभयमपि नास्तीत्यर्थः ४ सत्यापि शास्त्रदृष्टे फले बीभत्सत्वात्त्रिंशत्परायं चर्म इत्याह धिगिति बलं सहायादि पौरुषं पराक्रमः अमर्षः क्रोधः येन आचारादिना आपदंशो ५
तर्हि को धर्मः श्रेष्ठः इत्यत आह साध्विति क्षमादिकमेव श्रेष्ठमित्यर्थः ६ ७ ननु युद्धे जयश्चेत्तदा जयः मृत्युश्चेत्स्वर्गलाभ इत्युभयलोकहितं युद्धमिदं शंक्याह निरस्यति त्रैलोक्यस्येति ८ ९

आविष्टो दुःखशोकाभ्यानिःश्वसंश्च पुनः पुनः ॥ दृष्ट्वाऽर्जुनमुवाचे दं वचनं शोककश्चितः २ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यद्वैक्ष्यमाचरिष्यामवृष्ण्यं धकपुरे वयम् ॥ ज्ञाती
भिष्पुरुषान्कृत्वानेमां प्राप्स्यामि दुर्गतिम् ३ ॥ अमित्रानः समृद्धार्थाः वृत्तार्थाः कुरवः किल ॥ आत्मानमात्मना हत्वा किं धर्मफलमाप्नुमः ४ ॥ धिगस्तु क्षात्रमाचारं
धिगस्तु बलपौरुषम् ॥ धिगस्त्वमर्षथेनेमामापदं गमिता वयम् ५ ॥ सायुक्षमादमः शौचं वैराग्यं चाप्यमत्सरः ॥ अहिंसा सत्यवचनं नित्यानि वनचारिणाम् ६ ॥ वयंतुलो
भान्मोहाच्च दंभमानं च संश्रिताः ॥ इमामवस्थां संप्राप्ता राज्यालभ्युत्सया ७ ॥ त्रैलोक्यस्यापि राज्येन नास्मान्कश्चित्प्रहर्षयेत् ॥ बांधवान्निहतान्दृष्ट्वा पृथिव्यां
विजयैषिणः ८ ॥ ते वयं पृथिवीहेतोरवध्यान्पृथिवीश्वरान् ॥ संपरित्यज्य जीवामोहीनार्था हतबांधवाः ९ ॥ आभिषेद्यमानानामशुभं वैशुनामिव ॥ आ
मिषं चैव नो हीष्टमाभिषस्य विवर्जनम् १० ॥ न पृथिव्या सकलान सुवर्णस्य राशिभिः ॥ न गवाश्चेन सर्वेण तेत्याज्याय इमे हताः ११ ॥ काममन्युपरीतास्ते क्रोधहर्षसम
न्विताः ॥ मृत्युयानं समारुह्य गता वैवस्वतक्षयम् १२ ॥ बहुकल्याणसंयुक्तानिच्छंति पितरः सुतान् ॥ तपसा ब्रह्मचर्येण सत्येन च तितिक्षया १३ ॥ उपवासैस्तथे
ज्याभिर्व्रतकौतुकमंगलैः ॥ लभंते मातरोगर्भान्मासान्दशच विभ्रति १४ ॥ यदि स्वस्ति प्रजायंते जाता जीवंति वायदि ॥ संभाविता जातवलास्ते द्युर्यदिनः सुखम्
१५ ॥ इह चासुत्रचैवेति कृपणाः फलहेतवः ॥ तासामयं समुद्योगो निवृत्तः केवलोऽफलः १६ ॥ यदासां निहताः पुत्रायुवानो मृष्टकुंडलाः १७ ॥ अश्रुक्त्वा पार्थिवान्भो
गान्दृष्ट्वा न्यनपहाय च ॥ पितृभ्यो देवताभ्यश्च गता वैवस्वतक्षयम् १८ ॥ यदैषामंबपितरौ जातकामा बुभावपि ॥ संजातधनरत्नेषु तदैव निहतानृपाः १९

हीनार्थत्वमेवाह आभिषमिति आभिषेराज्यनिमित्ते अशुभं ज्ञातिप्रोहाख्यं शुनामिव तेषां भवति नो ह्यस्माकं त्वामिषं चाऽऽमिषस्य विवर्जनं चेति द्वयमपीष्टं १० एतदेव विभजते न पृथिव्य
ति । पृथिव्यादेराभिषस्य विवर्जनमिष्टं बंधुरूपं त्वामिषमिष्टमेव बंधुनामर्थे सर्वत्याज्यमित्यर्थः ११ कामेति मृत्युयानं मृत्युमार्गं युद्धे मृतानां स्वर्गोऽपि नास्ति किंतु कामाद्याक्रांतत्वात्तरक एवास्ती
त्यर्थः १२ एवं हि नृणां पापहतानां नरकं चोपपाद्य हतसंबंधिनां शोकं च व्युत्पादयति बहुकल्याणेत्यादिना १३ व्रतानि गौरीव्रतादीनि कौतुकानि दुर्गोत्सवादीनि मंगलानि लक्ष्मीनारायणशिलादीनि
तैः १४ । १५ । १६ । १७ अनपहाय अपरित्यज्य अनवदायेति पाठे अपरिशोध्य पितृभ्य इति षष्ठ्यर्थे चतुर्थी १८ यदैषामिति अर्जुनेन सह वदन्नपि सन्निहिता मातरमुक्तार्थं संवादाय संबो
धयति हेअंवेति पितरौ मातापितरौ मांधारीधृतराष्ट्री यदैव जातकामो तदैव तेषु पादुषोऽनमृतयो हताः १९

संयुक्ता इति कामोऽर्थस्याभिलाषः । मनुस्तदलाभे दैन्यं । क्रोधः कामप्रतिबंधे सत्यत्युत्तमता । हर्षोऽलाभे सति अत्युत्कृष्टता वैरसंजसाः । इत्यपाठेऽसमंजस इति सकारांतः शब्दः । विषमाये पुरुषा
स्ते जयफलं भूमेः स्वर्गस्य वा जयेन यत्फलं तत्र भोक्तारो न भोक्ष्यति । जातुकदाचि जीवने मरणे वा कर्हिचित्कचिदेशे इह परत्र वा २० ननु ये हतास्ते स्वर्गभोक्ष्यं त्येवेत्याशंक्याह पंचालानामिति ये हता
स्ते हता एव न तु स्वर्गगताः कामाद्युपेतत्वादित्युक्तहेतोः । एवं न चेदपहंतास्ते नैव कर्मणानिमित्तेन स्वर्गं तांस्तान्पश्येन्न च पश्यतीति लोकाय तमतमाश्रित्योक्तम् २१ तत्सर्वविनाशकारणत्वं प्रतिपत्स्यति
पर्यवस्यति वयं राज्यालोभाद्विनाशे अवांतरकारणं मुख्यकारणत्वं स्मद्राज्यापहाराद्वार्तराष्ट्रा एवेति भावः २२ तदेवाह सदैवेत्यादिना निकृतिर्वचनं तन्निष्ठैव प्रज्ञायस्येति निकृतिप्रज्ञः मायमाकपट
बूजादिनोपजीवनं यस्य स तथा मिथ्याविनीतश्च घृतराष्ट्र एवात्र द्वाह्यः सर्वमूलत्वात् २३ युद्धयतां लोकद्वयनाशमुपपाद्योपहंत्य धेनं न सकामा इति २४ श्रुतवतां पंडितानां रत्नानीत्यादौ मुक्तानी

संयुक्ताः काममन्युभ्यां क्रोधहर्षासमंजसाः ॥ न ते जयफलं किंचिद्रोक्तारो जातु कर्हिचित् २० ॥ पंचालानां कुरूणां च हता एव हि ये हताः ॥ न चेत्सर्वानयं लोकः पश्येत्स्वेनै
व कर्मणा २१ ॥ वयमेवास्य लोकस्य विनाशकारणं स्मृताः ॥ घृतराष्ट्रस्य पुत्रेषु तत्सर्वं प्रतिपत्स्यति २२ ॥ सदैव निकृतिप्रज्ञो द्वेष्टामायोपजीवनः ॥ मिथ्याविनीतः सत
तमस्मास्वनपकारिषु २३ ॥ न सकामा वयं ते च न चास्माभिर्न तैर्जितम् ॥ न वै भुक्तेयमवमिर्न नार्यो गीतवा दितम् २४ ॥ नामात्यसुहृदां वाक्यं न च श्रुतवतां श्रुतम् ॥
न रत्नानि परार्थानि न भूर्न द्राविणगमः २५ ॥ अस्मद्वेषेण संतप्तः सुखं न स्मेहं विदति ॥ ऋद्धिमस्मासुतां दृष्ट्वा विवर्णो हरिणः कृशः २६ ॥ घृतराष्ट्रश्च नृपतिः सौबलेन नि
वेदितः ॥ तां पिता पुत्रगृद्धित्वा दनुमेनेऽनये स्थितः २७ ॥ अनपेक्ष्यैव पितरंगीर्यं विदुरंतथा ॥ असंशयं क्षयं राजायथैवाहंतथागतः २८ ॥ अनियम्याशुचि लुब्धं पुत्रं
कामवशानुगम् ॥ यशसः पतितो दीप्ताद्वातयित्वा सहोदरान् २९ ॥ इमौ हि वृद्धौ शोकाग्रौ प्रक्षिप्य स सुयोधनः ॥ अस्मत्प्रद्वेषसंयुक्तः पापबुद्धिः सदैवह ३० ॥ कोहि बंधुः
कुलीनः संस्तथा ब्रूयात्सुहृज्जने ॥ यथाऽसाववदद्वाक्यं युयुत्सुः कृष्णसंनिधौ ३१ ॥ आत्मनो हि वयं दोषाद्विनाशः शाश्वतीः समाः ॥ प्रदहंतो दिशः सर्वाभास्वरा इव तेज
सा ३२ ॥ सोऽस्माकं वैरपुरुषो दुर्मतिः प्रग्रहंतः ॥ दुर्योधनकृतं ह्येतत्कुलं नो विनिपातितम् ३३ ॥ अवध्यानां वधं कृत्वा लोके प्राप्ताः स्मवाच्यताम् ॥ कुलस्यास्यांतक
रणं दुर्मतिपापपूरुषम् ३४ ॥ राजाराष्ट्रेश्वरं कृत्वा घृतराष्ट्रोऽद्य शोचति ॥ हताः शूराः कृतं पापं विषयः स्वो विनाशितः ३५ ॥ हत्वानो विगतो मन्युः शोको मां रुंधयत्ययम् ॥
धनं जयकृतं पापं कल्याणेनोपहन्यते ३६ ॥ ख्यापनेनानुतापेन दानेन तपसाऽपि वा ॥ निवृत्त्या तीर्थगमनाच्छ्रुतिस्मृतिजपेन वा ३७ ॥ त्यागवांश्च पुनः पापं नालं कर्तु
मिति श्रुतिः ॥ त्यागवान्जन्ममरणेनाप्रोतीति श्रुतिर्यदा ३८

त्यादिर्यथा लिंगं शेषः २५ तत्र हेतुरस्मादिति हरिणः

पांडुरः २६ । २७ तथागतो बुद्धयुनिः क्षाणकबुद्धिरिति यावत् यथाह मनवस्थितबुद्धिस्तथा घृतराष्ट्रोऽपीत्यर्थः २८ एतत्फलमाह अभियन्येति २९ प्रक्षिप्य गत इति शेषः ३० युयुत्सुयोद्धुकामः
वाक्यमस्मद्वेषेण पांडवानां दृष्ट्येवं रूपम् ३१ तदेवार्थत आह आत्मन इति दुर्योधनेऽप्युपचारादात्मपदप्रयोगः आत्मनो दुर्योधनस्य ३२ प्रग्रहं दृष्टं वधं गतः प्राप्तः नोऽस्माभिः ३३ अवध्या
नामवध्यकल्पानां भीष्मादीनां गुरुत्वाद्वावधानर्हणाम् ३४ विषय आभिषम् ३५ नोऽस्माकं सर्वेषां मन्युः क्रोधस्तान्दृष्ट्वा विगतः मांत्वेकं शोको रुंधयति रुणद्धि रोधयतीति वक्तव्ये रुंधयतीति
प्रयोगो वक्तव्यं सूचयति कल्याणेनोपकारेण ३६ निवृत्त्यात्यागेन ३७ एतेषु त्यागमेव प्रशंसति त्यागवानिति । श्रुतिः त्यागेनैकं अमृतत्वमानुः इति यदायदाह ३८

तस्मात्प्राप्तवर्माः लब्धयोगमार्गः कृतमतिः श्रवणमननादिना अंशस्मात्सीति निश्चितबुद्धिः ब्रह्मज्योतिर्मानंदसंपद्यते ऐक्येन प्राप्नोति सद्गति एवंप्रत्यगफलं ज्ञानब्रह्मनिर्द्वयपरिग्रहान्तरं मुनिर्ध्याननिष्ठः ज्ञानेन ब्रह्मात्मैक्यविषयेण समन्वितो भवितुमिच्छुः ३९ समन्वितः सन्वावनं मभिष्यामि कृत्स्नो धर्मयोगेनात्मदर्शनं यदा हयात्तत्त्वकः । 'इज्याऽऽचारदमोऽहिंसादानस्वाध्यायकर्मणः' ॥ अयं तु परमो धर्मो योगेनात्मदर्शनमिति । कृत्स्नतमो धर्मस्तु पार्थतिकं जीवन्मुक्तिमुत्तमं ४० परिग्रहवता गृहस्थेन न हि प्राप्तुं शक्यं एतेन याज्ञवल्क्यादिवत्स्वस्थापिविद्वत्संन्यासे अधिकारो दर्शितः परिग्रहसत्त्वे दोषमाह मयेति परिग्रहात्पापकरणं ततश्च जन्मादिहेतोर्मोहस्य पुनः प्राप्तिरित्यर्थः अत्र श्रुतिः । 'तत्त्वेवमयं विदुषोऽमन्वानस्य' तदेव ब्रह्म मयेतु विदुषोऽप्यमन्वानस्य ध्यानग्न्यस्येति श्रुत्यर्थः फलितमाह सद्गति ४१ । ४२ गमिष्यामि निर्विकल्पेण ध्यानसिद्धयर्थं कश्चिदिति अज्ञातदेशत्वं दर्शितं ४३ । ४४ ॥ इति शांतिपर्व ० रा० नी० भा० तत्त्वभाष्ये सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ अथार्जुनः दृष्टो

प्राप्तवर्मा कृतमतिर्ब्रह्मसंपद्यते तदा ॥ सधनं जयनिर्द्वंद्वो मुनिर्ज्ञानसमन्वितः ३९ वनमामं न्यवः सर्वानपि मियापि परंतप ॥ न हि कृत्स्नतमो धर्मः शक्यः प्राप्नुमिति श्रुतिः ४० परिग्रहवता तन्मे प्रत्यक्षमरिसूदन ॥ मयानि सृष्टं पापं हि परिग्रहमभीप्सता ४१ जन्मक्षयमिति तत्त्वप्राप्तुं शक्यमिति श्रुतिः ॥ सपरिग्रहमुत्सृज्य कृत्स्नं राज्यं सुखानि च ४२ गमिष्यामि विनिर्मुक्तो विशोको निर्ममः कश्चित् ॥ प्रशाधित्वमिमांसीति मां निहतकंठकाम ४३ नममार्थोऽस्ति राज्ञ्येन भोगैर्वा कुरुनंदन ॥ एतावदुक्तावचनं कुरु राजो युधिष्ठिरः ॥ उपारमततः पार्थः कनीयानम्यभाषत ४४ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनप० युधिष्ठिरपरिदेवनं नाम सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अथार्जुन उवाचे दमयि क्षित्तवाक्षमी ॥ अभिनीततरं वाक्यं दृष्ट्वा दपराक्रमः १ दर्शय त्रैद्विरात्मानमुग्रमुग्रपराक्रमः ॥ स्मयमानो महातेजाः सृक्किणीपरिसंलिहन् २ ॥ अर्जुन उवाच ॥ अहो दुःखमहो कृष्णमहो वैकुण्ठमुत्तमम् ॥ यत्कृत्वाऽमानुषं कर्म त्वज्जयाः श्रियमुत्तमाम् ३ शत्रून् हत्वामहीलब्ध्वा स्वधर्मोपपादिताम् ॥ एवं विधं कथं सर्वं त्यजेथा बुद्धिलाघवात् ४ क्लियस्य हि कुतो राज्यं दीर्घसूत्रस्य वा पुनः ॥ किमर्थं च महीपालानवधीः क्रोधमूर्छितः ५ यो ह्याजिजीविषे द्वैक्ष्यं कर्मणानैव कस्यचित् ॥ समारंभान् भूषेत हतस्वस्तिरकिंचनः ॥ सर्वलोकेषु विख्यातो न पुत्रपशुसंहितः ६ कापाली नृपपापिष्ठा वृत्तिमासाद्य जीवतः ॥ संत्यज्य राज्यमृद्धं तेलोकोऽयं किं विद्विष्यति ७ सर्वारंभान् समुत्सृज्य हतस्वस्तिरकिंचनः ॥ कस्मादाशंससे भैक्ष्यं कर्तुं प्राकृतवत्प्रभो ८

युक्तिशक्त्युपेतो वादपराक्रमावुक्तिविक्रमो यस्य स तथा १ । २ अमानुषमिति च्छेदः ३ दुःखं स्वजनवधात् कृच्छं परवीरजयात् वैकुण्ठमोदकं धर्मलब्धस्य त्यागमदित्यहं शत्रूनि शत्रून् शातयितुं परान् हत्वा प्रविनाश्य शत्रून् शातयितव्यान् स्वीयान् हत्वा घातयित्वेति च द्वयोरेकेन वाक्येन संग्रहः ४ क्लियस्य स्वीयवधेकातरस्य दीर्घसूत्रस्य परवधे अकस्य एवं चेन्महीपालानुभयपत्नीयान् किमर्थं धनवीरतोऽपि क्लिबोसीत्यर्थः ५ एतदेव स्पष्टयति योहीति सार्धं श्लोको वाक्यं हि प्राप्तिदं यः पुमान् हतस्वस्तिर्नष्टकल्याणः अकिंचनो दरिद्रः अतएव क्रमात्सर्वलोकेषु न विख्यातः पुत्रपशुसंहितः पुत्रादिभिराश्लिष्टश्च न भवति समैक्ष्यं आजिजीविषेदुपजीवितुमिच्छेत् सकर्मणा पौरुषेण कस्यचित्पि परस्य समारंभ्यत इति समारंभा अर्थास्तान्नैव भूषेत नैव प्राप्नुमिच्छेत् त्वं तु प्राप्तकल्याणः संपन्नः ख्यातः पुत्राद्याश्लिष्टश्च पौरुषेणार्थाल्लब्ध्वा भैक्ष्येण जीवितुमिच्छसीति विपर्यस्तबुद्धिरसीति भावः ६ कापाली भिक्षापात्रवती मिमांसति जीविकामासाद्य राज्यं संत्यज्य जीवतस्ते इति संबन्धः ७ सर्वारंभान् सर्वार्थान् धर्मादीन् प्राकृतवन्मूढवत् ८

९ धर्महानिं व्युत्पादयति यदीति अस्माकराज्येऽनधिकारात् अधिकारिणस्तवैव धर्मलोपजं किं विधमवतीत्यर्थः १० अयं तु धर्मादीनां चतुर्णामपि मूलमिति सर्वथा सनत्याज्य इत्याह आर्किचन्यमित्यादिना 'आर्किचन्यं मुनीनां चराज्यादप्यधिकं मतम्' इति यद्वाक्यं तदुद्दीश्य न दुषोराजं अधनतामिह धिगस्तिस्त्वब्रवीत् । अधने धनमावे निमित्तं सत्यगस्त्यं शापात्सर्पाभावदशायां नृशंसं निर्दयं भीमसेनादिमनुष्यासरूपं कर्म कृत्वा दारिद्र्यपापहेतुत्वादिदितवानित्यर्थः ११ एतदपि कृष्णीणां भवोचितं न राज्ञामित्याह अश्वस्तनमिति वयमेवास्य लोकस्य विनाशकारणं स्मृताः इति यदुक्तं तत्राह यं त्विममित्यादि १२ वयं क्षत्रियाः कस्य भ्रातुः पितुर्वा अपराधं भ्रमे महिन कस्यापीत्यर्थः १३ क्षमायां दोषमाह अभिशस्तामिति अभिशस्तवदित्यर्थः शंसितुं प्रशंसितुं १४ । १५ । १६

अस्मिन् राजकुले जातो जित्वा कृत्स्नं वसुंधराम् ॥ धर्मार्थावखिलौ हित्वा वनं मौढ्यात्प्रतिष्ठसे ९ यदीमानि हवींषीह विमथिष्यत्यसाधवः ॥ भवता विप्रहीणानि प्राप्तं त्वामेव किलिबषम् १० आर्किचन्यं मुनीनां च इति वैनदुषो ब्रवीत् ॥ कृत्वा नृशंसं ह्यधने धिगस्त्वं धनतामिह ११ अश्वस्तनमृषीणां हि विद्यते वेदतद्भवान् ॥ यं त्विमं धर्ममित्याहुर्धनादेष प्रवर्तते १२ धर्मसंहरते तस्य धनं हरति यस्य सः ॥ ह्रियमाणे धने राजन वयं कस्य क्षमेमहि १३ अभिशस्तं प्रपश्यंति दरिद्रं पार्श्वतः स्थितम् ॥ दरिद्रं पातकं लोकेन तच्छंसितुमर्हति १४ पतितः शोच्यते राजन्निर्धनश्चापिशोच्यते ॥ विशेषनाधिगच्छामि पतितस्या धनस्य च १५ अर्थेभ्यो हि विवृद्धेभ्यः संभृतेभ्यस्ततस्ततः ॥ क्रियाः सर्वाः प्रवर्तते पर्वतेभ्य इवापगाः १६ अर्थाद्धर्मश्च कामश्च स्वर्गश्चैव नराधिप ॥ प्राणयात्राऽपि लोकस्य विना ह्यर्थं नासिद्धयति १७ अर्थेन हि विहीनस्य पुरुषस्याल्पमेधसः ॥ विच्छिद्यंते क्रियाः सर्वा ग्रीष्मे कुसरितो यथा १८ यस्यार्थास्तस्य मित्राण्यस्यार्थास्तस्य बांधवाः ॥ यस्यार्थाः सपुमाल्लोके यस्यार्थाः सच पंडितः १९ अधनेनार्थकामेन नार्थः शक्यो विधित्सितुम् ॥ अर्थैरर्थानि बध्यंते गजैरिव महागजाः २० धर्मः कामश्च स्वर्गश्च हर्षः क्रोधः श्रुतंदमः ॥ अर्थादेतानि सर्वाणि प्रवर्तंते नराधिप २१ धनात्कुलं प्रभवति धनाद्धर्मः प्रवर्धते ॥ नाधनस्यास्त्यर्थलोको न परः पुरुषोत्तम २२ नाधनो धर्मकृत्या नियथावदनुतिष्ठति ॥ धनाद्धिधर्मः स्रवति शैलादभिनदी यथा २३ यः कृशार्थः कृशगवः कृशमृत्युः कृशातिथिः ॥ सर्वैराजन्तु शोनामनशरीरकृशः कृशः २४ अवेषस्व यथान्यार्यपश्य देवासुरं यथा ॥ राजन्किमन्यज्ज्ञातीनां वधाद्दृढ्यंति देवताः २५ न चेद्धर्तव्यमन्यस्य कथं तद्धर्ममारभेत ॥ एतावानेव देवेषु निश्चयः कविभिः कृतः २६ अध्येतव्या त्रयीनित्यं भवितव्यं विपश्चिता ॥ सर्वथा धनमाहार्यं यष्टव्यं चापियत्नतः २७ द्रोहाद्देवैरात्मानि दिवि स्थानानि सर्वशः ॥ द्रोहात्किमन्यज्ज्ञातीनां दृढ्यंते येन देवताः २८ इति देवा व्यवसिता वेदवादाश्च ज्ञाश्चताः ॥ अधीयंतेऽध्यापयंते यजंते याजयंति च २९

प्राणेति मुमुक्षुणां प्राणयात्राऽप्यर्थाधीनेति मोक्षोऽप्यर्थादेव भवतीत्याशयः १० । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ कृशार्थः क्षीणार्थः २४ यत्तुक्तं ज्ञातीनां परस्परं युद्धे हतानां हतृणां च श्रेयो नास्तीति तच्छिष्टाचारदर्शनेन दूषयति अवेषस्वेत्यादिना २५ अन्यस्य परस्य धनं चेद्धर्तव्यं तत्तर्हि राजा कथं धर्ममारभेत तस्य दृढ्यंतराभावात्तथा चिदित्यर्थः २६ आहार्यं स्वधर्मं गार्जनीयं तस्य च प्रयोजनं यष्टव्यमित्युक्तं २७ । २८ । २९

ननु परब्रह्मपहारे दोषोऽस्तीत्याशङ्क्याह कृत्स्नमिति यदेवधनं राजानोऽन्यतः परस्मादावदेतदेवतेषां श्रेयः श्रेयस्करमन्यथा अनपकृतमपकारवर्जितं धनं राजानास्त्येवेत्यर्थः । यज्ञार्थपशु
बीजादिवधादिवपरब्रह्मपहारेदपिराज्ञानदोषोऽस्तीति भावः १० । ३१ निरुच्यते उत्कृष्टत्वेन कीर्त्यते स्यंदंति प्रसवंति ३२ । ११ । ३४ किंच परवितापहारोऽस्य परोद्धरणार्थ एवेत्याह येषा
मिति येषां मांडलिकानां प्रजादीनां च ब्रह्मपहाराजयजते ते सर्वे तदवभृते पूता भवन्तीत्यन्वयः १५ विश्वरूप इति ब्रह्मणे ब्राह्मणमालमत इत्यादिशास्त्राद्ब्राह्मणादीनां भूतानां च स्वदेहस्य च होमो
यज्ञार्थं क्रियते तत्र क्रियान्न ब्रह्मपहारा इति भावः ३६ एवमनादिरनंतश्चायं यज्ञियः पंथा इत्याह शाश्वत इति । दाशरथः एकः पशुः द्वौ पत्नीयजमानौ त्रयो वेदाश्चत्वारः ऋत्विज इति दाशरथाश्च प्रचरं
कृत्स्नं तदेव तच्छ्रेयो यदप्याददतेऽन्यतः ॥ न पश्यामो न पकृतं धनं किंचित्कचिद्वयम् ३० एवमेव हिराजानो जयन्ति पृथिवीमिमाम् ॥ जित्वा ममेयं भुवते पुत्रा इव पितु
र्धनम् ३१ राजर्षयोऽपि ते स्वर्ग्याधर्मो ह्येषां निरुच्यते ॥ यथैव पूर्णा बुद्धेः स्यंदंत्यापो दिशो दश ३२ एवं राजकुलाद्वित्तं पृथिवीं प्राति तिष्ठति ॥ आसीदियं दिलीप
स्य नृगस्य नहुषस्य च ३३ अंबरीषस्य माधातुः पृथिवी सा त्वयि स्थिता ॥ सत्त्वाद्रव्यमयो यज्ञः संप्राप्तः सर्वदक्षिणः ३४ तंचेत्रयजसे राजन् प्राप्तस्त्वं राज्यं किल्बि
षम् ॥ येषां राजाऽश्वमेधेन यजते दक्षिणावता ३५ उपेत्य तस्यावभृते पूताः सर्वे भवन्ति ते ॥ विश्वरूपो महादेवः सर्वमेधे महामखे ॥ जुहाव सर्वभूतानि तथैवात्मानमा
त्मना ३६ शाश्वतोऽयं भूतिपथो नास्त्यंतमनुशुश्रुम् ॥ महान् दाशरथः पंथामाराजन् कुपथंगमः ३७ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि अर्जु
नवाक्ये अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ मुहूर्तं तावदेकाग्रो मनः श्रोत्रेतरात्मनि ॥ धारयन्नपि तच्छुत्वारो चेत्तव च नमः १ साधुगम्य
महं मार्गं न जातु वृत्तते पुनः ॥ गच्छेयंतद्गमिष्यामि हित्वा ग्राम्यसुखान्युत २ क्षेम्यश्चैकाकिना गम्यः पंथाः कोऽस्तीति पृच्छामां ॥ अथ वानेच्छसि प्रष्टुमपृच्छन्न
पि मे शृणु ३ हित्वा ग्राम्यसुखाचारंतप्यमानो महत्तपः ॥ अरण्ये फलमूलाशीचरिष्यामि मृगैः सह ४ जुह्वानोऽग्निं यथा कालमुभौ कालावुपस्पृशन् ॥ कृशः परिमिता
हारश्चर्मचरिजटाधरः ५ शीतवातातपसहः क्षुत्पिपासाश्रमक्षमः ॥ तपसा विधिदृष्टेन शरीरमुपशोषयन् ६ मनः कर्णसुखानित्यं शृण्वन्नुच्चावचागिरः ॥ मुदिताना
मरण्येषु वसतां मृगपक्षिणाम् ७ आजिघ्रन्पेशलान् गंधान् फुल्लानां वृक्षवीरुधाम् ॥ नानारूपान्वने पश्यन् रमणीयान्वनौकसः ८ वानप्रस्थजनस्यापि दर्शनं कुलवा
सिनाम् ॥ नाप्रियाण्याचरिष्यामि किंपुनर्ग्रामवासिनाम् ९ एकां तशीलीं विष्टं शम्पकापकेन वर्तयन् ॥ पितृन् देवांश्च वन्येन वाग्भिरद्भिश्च तर्पयन् १० एवमारण्यशा
स्त्राणामुग्रमुग्रतरं विधिम् ॥ सेवमानः प्रतीक्षिष्ये देहस्यास्य समापनम् ११ अथ वै कोऽहमेकाहमेकैकस्मिन् वनस्पतौ ॥ चरन् भैक्ष्यं मुनिर्मुंडः क्षपयिष्ये कलेवरम् १२
तियस्मिन् सदशरथः स एव दाशरथः ३७ ॥ इति शांतिपर्वणि ० नीलकंठीये भारतमावदीपे अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ मुहूर्तमिति स्वमपि मुक्तं निवृत्तिमार्गमपिश्रुत्वा मुहूर्तं मंतरात्मनि हृदयपुंडरीके
मनः श्रोत्रे बाह्याभ्यंतरकरणे धारयन्नस्थिरीकुर्वन् तावदावकाशो भवेति शेषः पश्चान्मम वचनं तुभ्यं रोचेत्तत्त्वदुच्ये भवेत् । अंतर्मुखस्यैव निवृत्तिमार्ग इष्टो न बहिर्मुखस्येति भावः । श्रोत्रेतरितिसंधिरार्थः
१ साध्विति उत अपि ग्राम्यसुखानि हित्वा साधुगम्यं मार्गं गच्छेयं न पुनस्त्वत्कृते जातु तद्वाज्यं गमिष्यामि स्वीकरिष्यामि २ राज्यमेव साधुगम्यो मार्ग इति चेत्तत्राह क्षेम्य इति ३ तत्र तावन्न स्य धर्मा
ननु शास्त्रातीत्याह हित्वा इत्यादिना ४ । ५ । ६ । ७ पेशलान् रम्यान् ८ । ९ । १० । ११ यदेव धर्मानुष्ठानं प्रतिजानीतेऽथवेति १२

१३ । १४ आत्मारामो योगेनात्मन्येव रममाणः प्रसन्नात्मा शुद्धसत्त्वः केनचिन्मित्रेन सविद्वत्सदा वनकुर्वाणः कृत्यामावात् १५ चतुर्विधान् जंगमस्य जरायुजां जस्वेदजमेदेन त्रैविध्यात् स्वध
र्मस्थाः प्राणभृत इन्द्रियपोषकाश्च प्रजाः प्रतिसम इत्यन्वयः १६ । १७ केनचिन्मार्गेण १८ एवं यस्याश्रमधर्मानुष्ठात्वाश्रमधर्ममाह ऋजुरिति कामक्रोधादिशून्यः प्राणिहितोऽतर्मुलः प्रस्यती
ति त्रसंभयादिधर्मकलिंगशरीरं मरणकालेऽत्रैव तिष्ठतीति स्थावरस्थूलशरीरं तयोर्वर्जकः स्थूलसूक्ष्मशरीराभिमानशून्य इत्यर्थः १९ एवं रूपस्य कथं देहयात्रा निर्वोह इत्याशङ्क्याह स्वभाव इति स्व
भावो देहादीनां पूर्वसंस्कारः कटवेष्टनवत्प्रारब्धकर्मोपस्थापितदेहनिर्वाहार्थमग्रे व्रजति पुरस्कृतो भवति नन्वेवं सुखापि सा प्राप्स्यादित्याशङ्क्याह प्रमत्तं त्यक्षनान्यपीति यथा प्रसुप्तः शिशुस्तनपिब
पांसुभिः समभिच्छन्नः शून्यागारप्रतिश्रयः ॥ वृक्षमूलनिकेतो वात्यक्तसर्वप्रियाप्रियः १३ न शोचन्न प्रहृष्यंश्चतुल्यनिंदात्मसंस्तुतिः ॥ निराशीर्निर्ममो भूत्वा
निर्द्वंद्वो निष्परिग्रहः १४ आत्मारामः प्रसन्नात्मा जडांधवधिराकृतिः ॥ अकुर्वाणः परैः कांचित्संविदं जातु कैरपि १५ जंगमाजंगमान्सर्वानविहिंसंश्चतुर्विधान् ॥
प्रजाः सर्वाः स्वधर्मस्थाः समः प्राणभृतः प्रति १६ न चाप्यवहसन्कंचिन्नकुर्वन्भुक्कुटीः कचित् ॥ प्रसन्नवदनो नित्यं सर्वेन्द्रियसुसंयतः १७ अपृच्छन्कस्यचिन्मार्गं
प्रव्रजन्नेव केनचित् ॥ न देशं न दिशं कांचिद्वन्तुमिच्छन् विशेषतः १८ गमने निरपेक्षश्च पश्चादनवलोकयन् ॥ ऋजुः प्रणिहितो गच्छंस्त्रसस्थावरवर्जकः १९ स्वभा
वस्तुप्रयात्यग्रे प्रमत्तं त्यक्षनान्यपि ॥ द्वंद्वानि च विरुद्धानि तानि सर्वाण्यर्चितयन् २० अल्पं वा स्वादु वा भोज्यं पूर्वालाभेन जातु चित् ॥ अन्येष्वपि चरं ह्याभमला
भेसत्तपूरयन् २१ विधूमेन्यस्तमुसले व्यंगारे भुक्तवज्जने ॥ अतीतपात्रसंचारे काले विगतभिक्षुके २२ एककालं च रम्भैक्ष्यं त्रीनथ द्वे च पंचवा ॥ स्नेहपाशं विमु
च्याहं चरिष्यामि महीमिमाम् २३ अलाभे सति वालाभे समदर्शमहातपाः ॥ न जिजीविषुवत्किंचिन्नमुर्षुवदाचरन् २४ जीवितं मरणं चैव नाभिनंदन्न च द्विषन् ॥
वास्यैकं तक्षतो बाहुं चंदने नैकमुक्षतः ॥ नाकल्याणं न कल्याणं चिंतयन्नुभयोस्तयोः २५ याः काश्चिज्जीवताश्च याः कर्तुमभ्युदयाक्रियाः ॥ सर्वास्ताः समभित्य
ज्यनिमेषादिव्यवस्थितः २६ तेषु नित्यमसक्तश्च त्यक्तसर्वेन्द्रियक्रियः ॥ अपरित्यक्तसंकल्पः सुनिर्णिक्तात्मकलमषः २७ विमुक्तः सर्वसंगेभ्यो व्यतीतः सर्ववागुराः
न वशे कस्यचित् तिष्ठन्सधर्मा मातरि श्वनः २८ वीतरागश्च रन्नेवं तुष्टिं प्राप्स्यामि शाश्वतीम् ॥ तृष्ण्याहिमहत्पापमज्ञानादस्मि कारितः २९ कुशलाकुशलान्येके
कृत्वा कर्माणि मानवाः ॥ कार्यकारणसंश्लिष्टं स्वजनं नाम विभ्रति ३०

तिसंस्कारदाठर्यात् एवं देहद्वयाभिमानहीनोऽहमपि भोजनादिकं करिष्यामीत्यर्थः द्वंद्वविषुयामि विरुद्धान्यपमानाल्पमोण्यादीनि तान्यर्चितयन् २० पूर्वालाभेन पूर्वास्मिन् गृहेऽलाभेन हेतुना जातु
कदाचिदन्येष्वपि गृहेषु लाभं लब्धमन्नं चरन् भक्षयन् २१ भैक्ष्यकालमाह विधूमे इति गृहे इति शेषः २२ त्रीन् गृहान् २३ जिजीविषुवद्दनादिसंग्रहं मुर्षुवदन्नादित्यागम् २४ वासीतक्षा युधंतया २५
या इति निमेषोन्मेषाशनपानादिशारीरनिर्वाहमात्रकर्मस्ववस्थित इत्यर्थः २६ तेष्वपि कर्मसु असक्तः अपरित्यक्तो नित्यं वशीकृतः संकल्पो मनः क्रियापेन दृढमना इत्यर्थः । नास्ति परित्यक्तः संकल्पो
यस्मादन्य इति वा । सुनिर्णिक्तात्मकलमषः सम्यक्दूरीकृतधीमलः २७ वागुराः स्नेहपाशान् २८ चिकीर्षितमाह वीतराग इति २९ एके मूढाः कार्यकारणसंश्लिष्टं स्वसुखेन निमित्तभूतेन संलभं
कृत्वा किंचिद्विभ्रत्यात्मोपकारकत्वेन पुष्पंति तथा च श्रुतिः । 'नवाभरेपत्युः कामायपतिः प्रियो भवत्यात्मनस्तु कामायपतिः प्रियो भवति' इति ३०

अनुपस्कृतानिःसंशयाः २१ । २६ तत इति तेतरुणाःसंन्यासचिकीर्षवः उत्सृज्यनास्तीतिगताः आश्रमांतरेसिद्धिर्नास्तीतितदुत्सृज्यगताइतियोज्यं २७ फलितमाह तस्मादीति २८ ॥ इति
शांतिपर्वणि राजवर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीयेभारतभावदीपेएकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ७ ॥ पूर्वमर्जुनवाक्यात्कर्मणांभवइयकर्तव्यत्वेसिद्धे संगकर्तृत्वाभिमानंफलाशांस्त्वत्वात्तानि
कर्तव्यानीतिनकुलवाक्येनप्रतिपादयिष्यन्नारभते अर्जुनस्येत्यादि १ ताम्रास्योदुःखेनविवर्णमुखः २ विशाखयूपेक्षेत्रविशेषे देवानांदेवैःअमयोऽग्निस्थापनार्थानिस्वंदिलानिचिताइष्टकामी
रचिताअद्यापिदृश्यंते तेनदेवत्वमपिकर्मफलमेवेत्यर्थः । 'कर्मणापितृलोकोविद्यादेवलोकः' इतिश्रुतेश्चयनाश्रितविद्याबलाद्ब्रह्मलोकंगतायेतेऽत्रदेवाः । तथाग्नेःकेवलकर्मणास्वलोकंगतायेते
ऽत्रपितरइतिबोध्यं ३ अनास्तिकानामास्तिक्यणून्यानामपि पाठांतरेस्पष्टोऽर्थः प्राणदादृष्टिद्वाराअन्नप्रदाः'अन्नहंप्राणः'इतिश्रुतेः विधिमग्निंशकामयतेत्यादि अग्न्यादिभावस्यकर्मसाध्यत्व

तस्मात्स्वधर्ममास्थाय सुव्रताः सत्यवादिनः ॥ लोकस्य गुरवो भूत्वा ते भवंत्यनुपस्कृताः २५ त्रिदिवं प्राप्य शक्रस्य स्वर्गलोके विमत्सराः ॥ वसंति शाश्वतान्वर्षान्
जनादुष्करकारिणः २६ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ततस्ते तद्वचः श्रुत्वा धर्मार्थसहितं हितम् ॥ उत्सृज्य नास्तीति गता गार्हस्थ्यं समुपाश्रिताः २७ तस्माच्च मपि सर्वज्ञ धैर्यं
मालंब्य शाश्वतम् ॥ प्रशाधि पृथिवीं कृत्वा हता मित्रान् रोगोत्तम २८ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि अर्जुनवाक्ये ऋषिशकुनिसंवादकथने
एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अर्जुनस्य वचः श्रुत्वा नकुलो वाक्यमब्रवीत् ॥ राजानमभिसंप्रेक्ष्य सर्वधर्मभृतां वरम् १ अनुरुध्य महाप्राज्ञो भ्रातु
श्चित्तमरिंदम ॥ व्यूढोरस्को महाबाहुस्ताम्रास्यो मितभाषिता २ ॥ नकुल उवाच ॥ विशाखयूपे देवानां सर्वेषामग्र्यश्चिताः ॥ तस्माद्विद्धि महाराज देवाः कर्मफले
स्थिताः ३ अनास्तिकानां भूतानां प्राणदाः पितरश्च ये ॥ तेऽपि कर्मैव कुर्वन्ति विधिं संप्रेक्ष्य पार्थिव ४ वेदवादापविद्धास्तुतान्विद्धि भृशनास्तिकान् ॥ न हि वेदोक्त
मुत्सृज्य विप्रः सर्वेषु कर्मसु ५ देवयानेन नाकस्य पृष्ठमाप्नोति भारत ॥ अत्याश्रमानयं सर्वानित्याहुर्वेदनिश्चयाः ६ ब्राह्मणाः श्रुतिसंपन्नास्तान्निबोधनराधिप ॥
वित्तानि धर्मलब्धानि क्रतुमुख्येष्ववाप्तुं ७ कृतात्मा समहाराज सवैव्यागी स्मृतो नरः ८ अनवेक्ष्य सुखादानं तथैवोर्ध्वं प्रतिष्ठितः ॥ आत्मत्यागी महाराज स
त्यागीतामसो मतः ९ अनिकेतः परिपतन् वृक्षमूलश्रयो मुनिः ॥ अपाचकः सदा योगी स त्यागी पार्थ भिक्षुकः १०

ज्ञापकं ४ वेदवादोऽपविद्धस्त्यक्तोयैस्वान् ५ देवयानेनमार्येणपृष्ठमुपरिभागं ब्रह्मलोकमित्यर्थः । अयंगृहाश्रमः सर्वांशमश्रमान् अतिअतिक्रांतस्तेभ्यः श्रेष्ठइत्यर्थः ६ तान्ब्राह्मणान्गत्वानिबोध
बुध्यस्व अवाप्तान्समाप्यन् ७ कृतात्माजितचित्तः अहंममाभिमानगून्यइत्यर्थः सत्यागीसात्विकइतिशेषः ८ सुखादानगार्हस्थ्यसुखभोगं ऊर्ध्ववनादौप्रतिष्ठितोनिष्ठावान् सन्यआत्मत्यागी
देहत्यागीसतामसोमतः । 'अनधीत्यद्विजोवेदाननुत्पाद्यसुतानपि ॥ अनिष्ठाशक्तियोज्ञैर्मोक्षमिच्छन्पतत्यधः' इति मनूक्त्यनभिज्ञत्वात्तामसोऽयं सत्यागीतिभावः ९ परिपतन्मिक्षार्यपर्यटन्
यतोऽपाचकः योगीनिरुद्धसर्ववृत्तिर्भिक्षुकइति । याश्चाधर्मा ब्राह्मणः स्मृतः । सोऽयं ब्राह्मणकल्पोधर्मः शुभोऽपि प्रजापरिपालनकेशाहंणक्षत्रियेण आभितइति राजसत्त्वादोषमूलः तथाचश्रुतिः ।
'यद्वैक्षत्रियायपुपंभवति ब्राह्मणकल्पोऽस्य प्रजाया राजा यसे' इति माभूत् याचको भिक्षुकः १०

‘संन्यस्यैतसर्वकर्माणि वेदं तु न परित्यजेत् । निवृत्तो वेदमभ्यस्यन् पुत्रैश्चर्येण सुखं वसेत्’ इति मनुस्मृत्येव व्यासमुकृत्वा भ्रातृराज्ये निवृत्त्यामीत्याशंक्याह क्रोधेति विप्रइत्यनेनायमपि धर्मो ब्राह्मणस्यैव विहि
तोधिकारादिति दर्शितम् । तेनायं त्यागो राजस एव पूर्ववदिति सिद्धम् ११ । १२ समीक्ष्येति आश्रमांतरे स्वर्ग एवास्ति न कामः गार्हस्थ्ये तु मयमस्तीत्ययमेव मार्गो गतिश्चेत्यर्थः १२ इतीति आवश्यक
कमेवेदं मेति भावं कृत्वायः संगफलेऽसाराहितः करोति सत्यागी नान्यइत्यर्थः १४ वनेऽपि कामस्मरणं च तपस्येवेत्याह यदेति धर्मवैतान्तिको धर्मध्वजी १५ अभिमानः कर्ताऽहमित्येवं रूपस्तेन कृतं
कर्मफलवन्न गतिप्रदं त्यागमुक्तमभिमानत्यागोपेतम् १६ आर्षः ऋषीणां हितः १७ अत्र गार्हस्थ्ये १८ इह विधौ प्रसूतस्य निष्ठावतः १९ । २० । २१ तच्च कर्म गृहस्थाश्रमिणो विरोधकं निगडव

क्रोधहर्षावनादृत्यपैशुन्यंचविशेषतः ॥ विप्रोवेदानधीतेयःसत्यागीपार्थउच्यते ११ आश्रमांस्तुलयासर्वान्घृतानाहुर्मनीषिणः ॥ एकतश्चत्रयोराजनगृहस्थाश्च
मएकतः १२ समीक्ष्यतुलयापार्थकामंस्वर्गंचभारत ॥ अयंपंथामहर्षीणामियंलोकविदांगतिः १३ इतियःकुरुतेभावंसत्यागीभरतर्षभ ॥ नयःपरित्यज्यगृहा
न्वनमेतिविमूढवत् १४ यदाकामान्समीक्षेतधर्मवैतंसिकोनरः ॥ अथैनंमृत्युपाशेनकंठेबध्नातिमृत्युराट् १५ अभिमानकृतंकर्मनैतत्फलवदुच्यते ॥ त्यागयुक्तं
महाराजसर्वमेवमहाफलम् १६ शमोदमस्तथाधैर्यंसत्यंशौचमथार्जवम् ॥ यज्ञोघृतिश्चधर्मश्चनित्यमार्षोविधिःस्मृतः १७ पितृदेवातिथिकृतेसमारंभोऽत्रशस्य
ते ॥ अत्रैवहिमहाराजत्रिवर्गःकेवलंफलम् १८ पुतस्मिन्वर्तमानस्यविधावप्रतिषेधिते ॥ त्यागिनःप्रसृतस्येहनोच्छित्तिर्विद्यतेकचित् १९ असृजद्विप्रजाराज
न्प्रजापतिरकल्मषः ॥ मायक्षयंतीतिधर्मात्मायज्ञैर्विविधदक्षिणैः २० वीरुधश्चैववृक्षाश्चयज्ञार्थवैतथौषधीः ॥ पशूंश्चैवतथामेध्यानयज्ञार्थानिहवींषिच २१ गृह
स्थाश्रमिणस्तच्चयज्ञकर्मविरोधकम् ॥ तस्माद्गार्हस्थ्यमेवेदुष्करंदुर्लभंतथा २२ तत्संप्राप्यगृहस्थायपशुधान्यधनान्विताः ॥ मयजंतेमहाराजशाश्वतंततेषुकि
ल्बिषम् २३ स्वाध्याययज्ञाऋषयोज्ञानयज्ञास्तथाऽपरे ॥ अथापरेमेहायज्ञानमनस्येववितन्वते २४ एवंमनःसमाधानंमार्गमातिष्ठतोऽनृप ॥ द्विजातेर्ब्रह्मभूत
स्यस्पृहयंतिदिवौकसः २५ सरत्नानिविचित्राणिसंहतानिततस्ततः ॥ मखेष्वनभिसंत्यज्यनास्तिक्यमभिजल्पसि २६ कुटुंबमास्थितेत्यागंनपश्यामिनरा
धिप ॥ राजसूयाश्वमेधेषुसर्वमेधेषुवापुनः २७ येचान्येकतवस्तातब्राह्मणैरभिपूजिताः ॥ तैर्यजस्वमहीपालशक्रोदेवपतिर्यथा २८ राज्ञःप्रमाददोषेणदस्युभिःप
रिमुष्यताम् ॥ अशरण्यःप्रजानांयःसराजाकलिरुच्यते २९ अश्वान्रगाश्चैवदासीश्चकरेणूश्चस्वलंकृताः ॥ ग्रामान्जनपदांश्चैवक्षेत्राणिचगृहाणिच ३०

द्विशेषेणरोधकम् २१ एतस्यागेदोषमाह तदिति २३ अपरेयोगिनःमहायज्ञानितिबहुवचनंवितर्कविचारार्थवांतरयोगभेदापेक्षम् २४ । २५ त्रिष्वपिब्रह्मेष्टाद्योतीतकालः उपास्थितंमध्यममुल्लं
घ्मात्स्यस्यवार्ताकुर्वतस्तेनास्तिक्यंस्पष्टमित्याह सइति २६ पूर्ववेदसंन्यासेऽपित्वाधिकारोनास्तीत्युक्तं इदानींवेदसंन्यासएव न संभवतीत्यर्थेनाह कुटुंबमिति । कुत्रतर्हित्यागंपश्यसीत्यतआह
राजसूयेति २७ फलितमाह येचेति २८ प्रमादोराज्याकरणं परिमुष्यतालुप्यमानानाम् २९ । ३०

मात्स्यैर्बधुप्रोहः दानाभावेनकलिस्वरूपापवयंजाताइत्यर्थः ३१ । ३२ । ३३ अंतरालेपिशाचयोनी ३४ अंतर्व्यासंगः अहंजातादाताकर्ताहर्ताइत्यादिरात्मपूजा बहिर्व्यासंगःपुत्रपत्न्यादि पूजा तयोभकारकंमूलंअहंकारममकारौत्यक्त्वैवत्यागीभवेन्नतुयोग्यहंत्वत्वाप्रतितिष्ठतिइत्यर्थः ३५ । ३६ । ३७ । ३८ ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपे द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ७ ॥ नबाह्यमिति अहंकारममकारौत्यक्तव्यावित्युक्तं तत्राद्यत्यागेसर्वव्यवहारोच्छेदःस्यादितिममकारपुत्रपत्न्याज्यइत्येतदर्थमध्यायआरभ्यते । तत्रब्रह्मं ममकारास्पदंद्विविधं बाह्यंवायवहारिकं शारीरंशरीरेभवंमनःकल्पितं च यथोक्तं । 'घटौमृन्मयधीमयौ'इति । तथाचश्रुतिर्विदुषोविवेहकेवल्यकालेबाह्यद्रव्यस्यस्वकारणेलयंदर्शयति गताःकलाः पंचदशप्रतिष्ठाइति । कलाः प्राणमनःप्रभृतयः प्रतिष्ठाऽउपादानकारणानिप्रतिगताः तथाइमाःषोडशकलाःपुरुषायणाःपुरुषंप्राप्यास्तंयतीतिमनःकल्पितानांकलानांपुरुषेलयंदर्शयति अतःशा

अप्रदायद्विजातिभ्योमात्सर्याविष्टचेतसः ॥ वयंतेराजकलयोमविष्यामविज्ञापते ३१ अदातारोशरण्याश्चराजकिलिषभागिनः ॥ दोषाणामेवभोक्तारो न सुखा नाकदाचन ३२ अनिष्ठाचमहायज्ञैरकृत्वाचपितृस्वधाम् ॥ तीर्थेष्वनभिसंस्तुत्यप्रव्रजिष्यसिचेत्प्रभो ३३ छिन्नाभ्रमिवगंताऽसिविलयंमारुतेरितम् ॥ लोकयो रुमयोर्भ्रष्टोह्यंतरालेव्यवस्थितः ३४ अंतर्बहिर्ध्वयत्किंचिन्मनोव्यासंगकारकम् ॥ परित्यज्यभवेत्यागीनहित्वाप्रतितिष्ठति ३५ एतस्मिन्वर्तमानस्यविधावप्र तिषेधिते ॥ ब्राह्मणस्यमहाराजनोच्छ्रितिविद्यतेकाचित् ३६ निहत्यशस्त्रंस्तरसासष्टद्वान्शक्रोयथादैत्यबलानिसंख्ये ॥ कःपार्थशोचेन्निरतःस्वधर्मेपूर्वैःस्मृतेपा र्थिवशिष्टजुष्टे ३७ क्षात्रेणधर्मेणपराक्रमेणजित्वामर्हमंत्रविद्भयःप्रदाय ॥ नाकस्यपृष्ठेऽसिनरेंद्रगंतानशोचितव्यंभवताऽद्यपार्थ ३८ ॥ इतिश्रीमहामारतेशां तिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणिनकुलवाक्येद्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ सहदेवउवाच ॥ नबाह्यद्रव्यमुत्सृज्यसिद्धिर्भवतिभारत ॥ शारीरंद्रव्यमुत्सृज्य सिद्धिर्भवतिवानवा १ बाह्यद्रव्यविमुक्तस्यशारीरेष्वनुगृह्यतः ॥ योधर्मोयत्सुखंवास्याद्विषतातत्तथाऽस्तुनः २ शारीरंद्रव्यमुत्सृज्यपृथिवीमनुशासतः ॥ योधर्मोयत्सुखंवास्यात्सुहृदातत्तथाऽस्तुनः ३ ह्यक्षरस्तुभवेन्मृत्युरुयक्षरं ब्रह्मशाश्वतम् ॥ ममेतिचभवेन्मृत्युर्नममेतिचशाश्वतम् ४ ब्रह्ममृत्युततोराजन्ना त्मन्येवसमाश्रितौ ॥ अदृश्यमानौभूतानियोधयेतामसंशयम् ५ अविनाशोऽस्यसत्त्वस्यनियतोपादिभारत ॥ इत्वाशरीरंभूतानानहिंसाप्रतिपत्स्यते ६ अथापि चसहोत्पत्तिःसत्त्वस्यप्रलयस्तथा॥नष्टेशरीरेनष्टःस्यादृथाचस्यात्क्रियापथः७तस्मादेकांतमुत्सृज्यपूर्वैःपूर्वतैरेश्वर्यः॥पंथानिषेवितःसद्भिःसनिषेव्योविजानता८

रीरेमेवब्रह्मव्यंबंधनमूलंनबाह्यमितिबाह्यत्यागोव्यर्थः । शारीरंद्रव्यत्यागेऽपिमनश्चापस्यात्पुनरुपादानेसिद्धिर्भवतीतिनवेत्यनेनउक्तं । तेनहृदत्यागपवसिद्धिकादित्युक्तं अक्षरयोज नास्पष्टा १ । २ । ३ ममेतिस्वीकारः नममेतिपरित्यागश्च एतौमृत्युशाश्वतौसंसारमोक्षयोर्मूलेइत्यर्थः ४ आत्मनिबुद्धौभूतानिशास्त्रकर्तृन्तथाचकेचित्कर्ताऽऽत्मानित्यइतिकेचिदनित्यइति ५ तत्राद्येदोषाभावमाह अविनाशइति ६ सत्त्वस्यकर्तृत्वधर्मवत्याबुद्धेः ७ द्वितीयेकतहानाविदोषइत्याह तस्मादिति यस्मात्कर्तृत्वाभोक्षामावोनाशेदेहात्मवादप्रसंगस्तस्मादेकांतमन्यतरं निश्चयंत्यक्ताप्राचापंयस्तन्मिथमात्स्यपक्षपादव्यः । तेनकल्पितस्यशारीरंद्रव्यस्यस्वाप्त्येवत्यागोयुज्यतइत्याशयवानाह तस्मादिति ८

निष्फलंबाह्यद्रव्यत्यागंकृत्वाऽऽतरंद्रव्यत्यागमकुर्वन्मूढप्रेत्याहद्वाभ्यां लब्ध्वापीति ९ । १० तर्लभ्यद्रव्यत्यागःश्रेयानित्यागकंयाह बाह्येति भूतानांबाह्यमाभ्यंतरंचपद्रव्यंतत्सर्वस्व मावंस्वस्यप्रत्यगात्मनोभावं सत्तां पश्यजानीहि तदात्मव्यतिरिक्तनास्तीत्यर्थः तथाचश्रुतिः । 'आत्मेवेदंसर्वम्'इति येनुपमांसस्तदात्मरूपंभूतंनित्यसिद्धंपश्यंति वृत्तमितिपाठेऽपिस्पष्टार्थः । तेमहतोभयादुभयद्रव्यसंगजातसंसारान्मुच्यंतेकल्पितस्यमरीचिकोदकस्यमनस्येवत्यागःकर्तव्योनस्वरूपतस्तत्स्यनित्यनिवृत्तत्वादितिभावः ११ । १२ भक्त्यैवभाषितंननुज्ञानगर्वेण १३

लब्ध्वाऽपिपृथिवीकृत्स्नांसहस्थावरजंगमाम् ॥ नभुङ्क्तेषोऽनृपःसम्यङ्निष्फलंतस्यजीवितम् ९ आथवावसतोराजनवनेवन्येनजीवतः ॥ द्रव्येषुयस्यममतामृ त्योरास्येसर्वतते १० बाह्यांतरंचभूतानांस्वभावंपश्यभारत ॥ येतुपश्यंतितद्रूतंमुच्यंतेतेमहाभयात् ११ भवानपिताभवान्माताभवान्भ्राताभवान्गुरुः ॥ दुःखप्रलापानार्तस्यतन्मेत्वंक्षंतुमर्हसि १२ तथ्यंवायदिवाऽतथ्यंयन्मयैतत्प्रभाषितम् ॥ तद्विद्विपृथिवीपालभक्त्याभरतसत्तम १३ ॥ ॥ इति श्रीम हाभारते शांतिपर्वणि राजध०सहदेववाक्ये त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अव्याहरतिकौतेयेधर्मराजेयुधिष्ठिरे ॥ भ्रातृणांभुव तांतांस्तानविविधान्वेदनिश्चयान् १ महाभिजनसंपन्नाश्रीमत्यायतलोचना ॥ अम्यभाषतराजेंद्रद्रौपदीयोषितांवरा २ आसीनमृषभंराज्ञांभ्रातृभिःपरिवा रितम् ॥ सिंहशार्दूलसदृशैर्वारणैरिवयूथपम् ३ अभिमानवतीनित्यविशेषेणयुधिष्ठिरे ॥ लालितासततराज्ञाधर्मज्ञाधर्मदर्शिनी ४ आमंत्र्यविपुलश्रोणीसाम्रा परमवल्लुना ॥ भर्तारमभिसंप्रेक्ष्यततोवचनमब्रवीत् ५ ॥ द्रौपद्युवाच ॥ इमेतेभ्रातरःपार्थशुष्यंतेस्तोककाहव ॥ वावाइयमानास्तिष्ठंतिनचैनानभिनंदसे ६ नंदयैतान्महाराजमत्तानिवमहाद्विपान् ॥ उपपन्नेनवाक्येनसततदुःखभागिनः ७ कथंनैतवनेराजनपूर्वमुक्तातथावचः ॥ भ्रातृनेतामस्मसहितान्शीतवाता तपादितान् ८ वयंदुर्योधनंहत्वामृधेभोक्ष्याममेदिनिम् ॥ संपूर्णांसर्वकामानामाहवेविजयैषिणः ९ विरथाश्चरथानकृत्वानिहत्यचमहागजान् ॥ संस्तीर्यचरथैर्भू मिससादिभिररिंदमाः १० यजतांविविधैर्यज्ञैःसमृद्धैरासदाक्षिणैः ॥ वनवासकृतंदुःखंभविष्यतिसुखायवः ११ इत्येतानेवमुक्तात्वंस्वयंधर्मभृतांवर ॥ कथमद्यपु नवीराविनिहांसिमनांसिनः १२ नह्नीबोवसुधांभुंक्तेनह्नीबोधनमश्रुते ॥ नह्नीवस्यगृहेपुत्रामत्स्याःपंकइवासते १३ नादंडःक्षत्रियोभातिनादंडोभूमिमश्नुते ॥ नादंडस्यप्रजाराज्ञःसुखंविदंतिभारत १४ मित्रतासर्वभूतेषुदानमध्ययनंतपः ॥ ब्राह्मणस्यैवधर्मःस्यान्नराज्ञोराजसत्तम १५ असतांप्रतिषेधश्चसतांचपरिपा लनम् ॥ एषराज्ञांपरोधर्मःसमरेचापलायनम् १६ यस्मिन्क्षमाचक्रोधश्चदानादानेभयाभये ॥ निग्रहानुग्रहौचोभौसवैधर्मविदुच्यते १७ नश्रुतेननदानेन नसांत्वेननचेज्यया ॥ त्वयेयंपृथिवीलब्धानसंकोचेनचाप्युत १८

॥ इतिशांतिपर्वणिरा० नीलकंठीये भारतभावदीपे

त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ७ ॥ अव्याहरति वक्तव्याभावाद्बहुकोधाम्मौख्याद्वा १ । १ । २ । ३ साम्रासांत्ववादेन वल्लुनारमणीयेन ५ स्तोककाश्चातकावावाश्यमानाःपुनःपुनः क्रवंतः ६ उपपन्नेनयुक्तिपुक्तेन ७ । ८ सर्वकामानांसर्वैर्यैः ९ । १० । ११ । १२ ह्नीबोऽधीरः १३ । १४ । १५ प्रतिषेधोदंदोराज्यान्निर्वासनंवा १६ दानमादानंचते १७ संकोचेनयाज्यया १८

त्रिभिरंगैस्त्रिसृभिःशक्तिभिः ताश्चप्रभुशक्तिर्भैत्रशक्तिरुत्साहशक्तिस्ताभिरनुत्तमंश्रेष्ठम् १९ । २० । २१ अधरेणपश्चिमतः २२ कौचद्वीपादिवशीकरणसिद्धद्वारा राजसूये २३ । २४ । २५ । २६
 २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ नस्यकर्मनासाद्वाराभेषजग्रहणं नष्टेतिपाठेनष्टाभेतास्तद्वाचानिदृश्यैरक्षाबंधनादिभिःकर्मभिः ३४ । ३५ । एतेषांप्रताननादृत्य ३६ । ३७ । ३८ । ३९
 यत्तद्वलममित्राणांतथावीर्यसमुद्यतम् ॥ हस्त्यश्वरथसंपन्नंत्रिभिरंगैरनुत्तमम् १९ रक्षितंद्रोणकर्णभ्यामश्वत्थाम्राकृपेणच ॥ तत्त्वयानिहतंवीरतस्मादुक्ष्व
 वसुंधराम् २० जुंबुद्वीपोमहाराजनानाजनपदैर्युतः ॥ त्वायापुरुषशार्दूलदंडेनमृदितःप्रभो २१ जुंबुद्वीपेनसदृशःकौचद्वीपोनराधिप ॥ अधरेणमहामेरोर्दंडेन
 मृदितस्त्वया २२ कौचद्वीपेनसदृशःशाकद्वीपोनराधिप ॥ पूर्वेणतुमहामेरोर्दंडेनमृदितस्त्वया २३ उत्तरेणमहामेरोःशाकद्वीपेनसंमितः ॥ भद्राश्वःपुरुषव्याघ्र
 दंडेनमृदितस्त्वया २४ द्वीपाश्चसांतरद्वीपानानाजनपदाश्रयाः ॥ विगाह्यसागरंवीरदंडेनमृदितास्त्वया २५ एतान्यप्रतिमेयानिकृत्वाकर्माणिभारत ॥
 नप्रीयसेमहाराजपूज्यमानोद्विजातिभिः २६ सत्वंभ्रातृनिमान्दृष्ट्वाप्रतिनंदस्वभारत ॥ ऋषभानिवसंमत्तान्गजेन्द्रानूर्जितानिव २७ अमरप्रतिमाःसर्वेश्वरसाहाः
 परंतपाः ॥ एकोऽपिहिसुखायैषाममस्यादितिमेमतिः २८ किंपुनःपुरुषव्याघ्रपतयोमेनरर्षभाः ॥ समस्तानींद्रियाणीवशरीरस्यविचेष्टने २९ अनृतंनाववी
 च्छूश्रूःसर्वज्ञासर्वदर्शिनी ॥ युधिष्ठिरस्त्वापांचालिसुखेधास्यत्यनुत्तमे ३० हत्वाराराजसहस्राणिबहून्याशुपराक्रमः ॥ तद्वयर्थसंप्रपश्यामिमोहातवजनाधिप ३१
 येषामुन्मत्तकोज्येष्ठःसर्वेतेऽप्यनुसारिणः ॥ तवोन्मादान्महाराजसेन्मादाःसर्वपांडवाः३२ यदिहिस्युरनुन्मत्ताभ्रातरस्तेनराधिप ॥ बद्धात्वांनास्तिकैःसार्धंप्रशा
 सेयुर्वसुंधराम् ३३ करुतेमूढएवांहियःश्रेयोनाधिगच्छति ॥ धूपैरंजनयोगैश्चनस्यकर्मभिरेवच ३४ भेषजैःसचिकित्स्यःस्याद्यउन्मार्गेणगच्छति ॥ साऽहंसर्वाध
 मालोकेस्त्रीणांभरतसत्तम ३५ तथाविनिकृतापुत्रैर्याऽहमिच्छामिजीवितुम् ॥ एतेषांयतमानानांनमेऽद्यवचनंमृषा ३६ त्वंतुसर्वमर्हत्यिक्त्वाकुरुषेस्वयमा
 पदम् ॥ यथाऽऽस्तांसंमतौराज्ञापृथिव्यांराजसत्तम ३७ मांधाताचांबरीषश्चतथाराजनविराजसे ॥ प्रशाधिपृथिवींदेवींप्रजाधर्मेणपालयन् ३८ सपर्वतवन
 द्वीपांमाराजन्विमनाभव ॥ यजस्वविविधैर्यज्ञैर्युध्यस्वारीन्प्रयच्छच ॥ धनानिभोगान्वासांसिद्विजातिभ्योऽनुत्तम ३९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्व
 णिराजधर्मानुशासनप०द्रौपदीवाक्येचतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ याज्ञसेन्यावचःश्रुत्वापुनरेवार्जुनोऽब्रवीत् ॥ अनुमान्यमहाबाहुंज्ये
 ष्ठभ्रातरमच्युतम् १ ॥ अर्जुनउवाच ॥ दंडःशास्तिप्रजाःसर्वादंडएवाभिरक्षति ॥ दंडःसुप्तेषुजागर्तंदंडधर्मेविदुर्बुधाः २ दंडःसंरक्षतेधर्मेतथैवार्थजनाधिप ॥
 कामंसंरक्षतेदंडस्त्रिवर्गोदंडउच्यते ३ दंडेनरक्ष्यतेधान्यंधनंदंडेनरक्ष्यते ॥ एवंविद्वत्पुपाधस्त्वभावंपश्यस्वलौकिकम् ४
 ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतमावर्दीपेचतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ याज्ञसेन्यावचइति १ मादंडःक्षत्रियोभातीतिद्रौपद्युक्तिमुपबृंहयतिदंडइति २ । ३ उपाधस्त्वदं
 डमितिशेषः लौकिकंमावलोक्यवहारंपश्यस्वपश्य । यद्वा श्तेभन्नश्वासावलौकिकश्चतंभावंशास्त्रेकगम्यमानंदारमानमंतर्दृष्ट्वापश्यबाहिश्चदंडमुपाधस्स्वतेनसहदेवोक्तोऽर्थःप्रदर्शितोभवति ४

५ सांसिद्धिकेपशुवहंदाहस्वभावे ६ । ७ दंडशब्दार्थमाह यस्मादिति दमयतिताडनादिना दंडयतिवित्तमपहरति ८ मुख्यतइतिमुजंमुक्तंन्मात्रार्पणंवेतनप्रदानमित्यर्थः । दानंराज्ञेद्रव्या
 र्पणं । निर्दंडोदास्यमेवकारयेन्नस्वस्यदंडोऽस्ति । 'शूद्रंशुकारयेदास्यम्'इतिमनूक्तेः एतच्चाल्पापराधेज्ये ९ । १० श्यामोदटाभिघातेनदंडस्याध्यजनकत्वात् लोहिताक्षोदंडयितुःक्रोधातिश
 राजदंडभयादेकेपापाःपापंनकुर्वते ॥ यमदंडभयादेकेपरलोकभयादपि ५ परस्परभयादेकेपापाःपापंनकुर्वते ॥ एवंसांसिद्धिकेलोकेसर्वदंडेप्रतिष्ठितम् ६ दंडस्यै
 वभयादेकेनखादंतिपरस्परम् ॥ अंधेतमसिमज्जेयुर्यदिदंडोनपालयेत् ७ यस्मादक्षंतानदमयत्यशिष्ठान्दंडयत्यपि ॥ दमनादंडनाच्चैवतस्मादंडविदुर्बुधाः ८ वा
 चादंडोब्राह्मणानांक्षत्रियाणांभुजार्पणम् ॥ दानदंडाःस्मृतवैश्यानिर्दंडःशूद्रउच्यते ९ असंमोहायमर्त्यानामर्थसंरक्षणायच ॥ मर्यादास्थापितालोकेदंडसंज्ञावि
 शांपते १० यत्रश्यामोलोहिताक्षोदंडश्चरतिसूद्यतः ॥ प्रजास्तत्रनमुह्यंतेनेताचेत्साधुपश्यति ११ ब्रह्मचारीगृहस्थश्चवानप्रस्थश्चभिक्षुकः ॥ दंडस्यैवभयादेते
 मनुष्यावर्त्मनिस्थिताः १२ नाभीतोयजतेराजन्नाभीतोदातुमिच्छति ॥ नाभीतःपुरुषःकश्चित्समयेस्थातुमिच्छति १३ नाच्छित्त्वापरमर्माणिनाकृत्वाकर्मदु
 ष्करम् ॥ नाहत्वामत्स्यघातीवप्राप्नोतिमहर्तोश्रियम् १४ नाघ्नतःकीर्तिरस्तीहनवित्तंनपुनःप्रजाः ॥ इंद्रोवृत्रवधेनैवमहेंद्रःसमपद्यत १५ यएवदेवाहंतारस्तांल्लो
 कोऽर्चयतेभृशम् ॥ हंतारुद्रस्तथास्कंदःशक्रोऽग्निर्वरुणोयमः १६ हंताकालस्तथावायुर्धृत्युर्वैश्रवणोरविः ॥ वसवोमरुतःसाध्याविश्वेदेवाश्चभारत १७ एता
 न्देवान्नमस्यंतिप्रतापप्रणताजनाः ॥ नब्रह्माणंनधातारंनपूषाणंकथंचन १८ मध्यस्थान्सर्वभूतेषुदांतान्शमपरायणान् ॥ जयंतेमानवाःकेचित्प्रशांताःसर्वकर्मसु
 १९ नहिपश्यामिजीवंतंलोकेकंचिदहिंसया ॥ सत्वैःसत्वाहिजीवंतिदुर्बलैर्बलवत्तराः २० नकुलोमूषिकानतिबिडालोनकुलंतथा ॥ बिडालमत्तिश्वाराजनश्वानं
 व्यालमृगस्तथा २१ तानत्तिपुरुषःसर्वान्पश्यकालोयथागतः ॥ प्राणस्यान्नमिदंसर्वजंगमंस्थावरंचयत् २२ विधानंदैवविहितंतत्रविद्वान्मुह्यति ॥ यथासृष्टोऽसि
 राजेंद्रतथाभवितुमर्हसि २३ विनीतक्रोधहर्षाहिमंदावनमुपाश्रिताः ॥ विनावधंनकुर्वंतितापसाःप्राणयापनम् २४ उदकेबहवःप्राणाःपृथिव्यांचफलेषुच ॥ नचक
 श्चिन्नतान्हंतिकिमन्यत्प्राणयापनात् २५ सूक्ष्मयोनीनिभूतानितर्कगम्यानिनानिचित् ॥ पक्ष्मणोऽपिनिपातेनयेषांस्यात्स्कंधपर्ययः २६ ग्रामान्निष्क्रम्यमुनयोवि
 गतक्रोधमत्सराः ॥ वनेकुटुंबधर्माणोदृश्यंतेपरिमोहिताः २७ भूमिभिर्चौषधीश्छित्त्वावृक्षादीनंदजान्पशून् ॥ मनुष्यास्तन्वतेयज्ञांस्तेस्वर्गप्राप्नुवंतिच २८ दंडनी
 त्यांप्रणीतायांसर्वेसिद्धयंत्युपक्रमाः॥कौंतेयसर्वभूतानांतत्रमेनास्ति संशयः२९दंडश्चेन्नभवेल्लोकेविनश्येयुरिमाःप्रजाः॥ जलेमत्स्यानिवाभक्ष्यन्दुर्बलान्बलवत्तराः३०

यात् सूद्यतःसुतरासूद्यतः साधुयथापराधं ११ । १२ । १३ महतीभिर्द्रलोकादिं मत्स्यघातीवित्यनपकारिणामपिवधःकार्यइत्यत्रदृष्टांतः १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० व्या
 लमृगश्चिव्याघ्रः २१ । २२ यथासृष्टःशौर्येतेजोष्टतिर्दाक्ष्यमित्याद्युक्तस्वभावःक्षत्रियःसृष्टोऽसिघात्रा २३ विनीतावपनीताक्रोधहर्षास्ते मंदाःक्षत्रियाः २४ । २५ स्कंधपर्ययोदेहस्यविपर्य
 यः २६ । २७ । २८ ततोदंडयुक्तानीतिर्दंडनीतिस्तस्यांप्रणीतायांप्रवर्ततायां २९ अभक्ष्यन्भक्षयेयुः ३०

संतर्जिताः पूतकारेण ३१ । ३२ भोगायमाकनाय मर्यादायादिति शेषः ३३ । ३४ सुनीतिनयनाय विनयमापणाय ३५ । ३६ कल्याणीमपत्यवर्तिनदुहेतलोकः उद्धहननगच्छेत्किंतुव्यमिचरंदेव
३७ विष्वग्लोपः सर्वोच्छेदः सेतवोमर्यादाः ममत्वंपरिच्छिन्नजानीयुः सर्वः सर्वमममत्वंकुर्यादित्यर्थः ३८ तिष्ठेयुरनुतिष्ठेयुः ३९ आश्रिता आश्रमिणः ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६

सत्यंचेदं ब्रह्मणा पूर्वमुक्तं दंडः प्रजा रक्षतिसाधुनीतः ॥ पश्याग्रयश्च प्रतिशान्यभीताः संतर्जिता दंडमया ज्वलन्ति ३१ अंधंतम इवेदं स्यात्प्रजा ज्ञायत किंचन ॥ दंड
श्चेन्न भवेत्लोके विभजन्साध्वसाधुनी ३२ येऽपि संभिन्नमर्यादानास्तिकावेदनिदकाः ॥ तेऽपि भोगाय कल्पते दंडेनाशुनिपीडिताः ३३ सर्वो दंडजितो लोको दुर्लभो
हि शुचिर्जनः ॥ दंडस्य हि मया द्वातो भोगायैव प्रवर्तते ३४ चालुर्वर्ण्यप्रमोदाय सुनीतिनयनाय च ॥ दंडो विधात्रा विहितो धर्मार्थो भुविरक्षितुम् ३५ यदि दंडात्
विभ्येयुर्वयांसि श्वापदानि च ॥ अयुः पशून्मनुष्यांश्च यज्ञार्थानि हवींषि च ३६ न ब्रह्मचार्थधीयीत कल्याणी न दुहेत गाम् ॥ न कन्योद्धहनं गच्छेद्यदि दंडो न पाल
येत् ३७ विष्वग्लोपः प्रवर्तते भिद्येरन् सर्वसेतवः ॥ ममत्वं न प्रजानीयुर्यदि दंडो न पालयेत् ३८ न संवत्सरसत्राणि तिष्ठेयुरकुतोभयाः ॥ विधिवद्दक्षिणावन्ति यदि दंडो
न पालयेत् ३९ चरेयुर्नाश्रमं धर्मं यथा क्तं विधिमाश्रिताः ॥ न विद्यां प्राप्नुयात्कश्चिद्यदि दंडो न पालयेत् ४० न चोपानवलीवर्दानाश्चाश्वतरगर्दभाः ॥ युक्तावहे
युर्यानानियदि दंडो न पालयेत् ४१ न प्रेष्यावचनं कुर्युर्न बाला जातु कर्हिचित् ॥ न तिष्ठेयुवती धर्मो यदि दंडो न पालयेत् ४२ दंडे स्थिताः प्रजाः सर्वाभयं दंडो विदुर्बुधाः ॥
दंडे स्वर्गो मनुष्याणां लोकोऽयं सुप्रतिष्ठितः ४३ न तत्र कूटपापं वा वचनावाऽपि दृश्यते ॥ यत्र दंडः सुविहितश्चरत्यरि विनाशनः ४४ हविःश्चाप्रलिहेद्द्विदंडश्चेन्नो
द्यतो भवेत् ॥ हरेत्काकः पुरोडाशं यदि दंडो न पालयेत् ४५ यदीदं धर्मतो राज्ञं विहितं यद्यधर्मतः ॥ कार्यस्तत्र न शोको वै भुंक्ष्वभोगानयजस्व च ४६ सुखेन धर्म
श्रीमंतश्चरन्ति शुचिवाससः ॥ संवर्षतः फलेदानैर्भुजानाश्चान्नमुत्तमम् ४७ अर्थे सर्वे समारंभाः समायत्तान संशयः ॥ सध्वं दंडे समायत्तः पश्य दंडस्य गौरवम् ४८ लो
कयात्रार्थमेवेह धर्मप्रवचनं कृतम् ॥ अहिंसा साधुहिंसेति श्रेयान् धर्मपरिग्रहः ४९ नात्यंतं गुणवत्किंचिन्न चाप्यत्यंतं निर्गुणम् ॥ उभयं सर्वकार्येषु दृश्यते साध्वसाधु
वा ५० पशूनां वृषणं छित्त्वा ततो भिदंति मस्तकम् ॥ वहंति बहवो भारान् ब्रह्मंति दमयन्ति च ५१ एवं पर्याकुले लोके वितथैर्जर्जरीकृते ॥ तैस्तैर्न्यायैर्महाराजपुरा
णं धर्ममाचर ५२ यजदेहि प्रजां रक्षधर्मं समनुपालय ॥ अमित्रान् जहिकौतये मित्राणि परिपालय ५३ माचते निघ्नतः शत्रून् मन्युर्भवतु पार्थिव ॥ न तत्र किं लिखं
किंचिच्छर्तुर्भविभारत ५४ आततायी हियो हन्यादाततायिनमागतम् ॥ न तेन भूणहासस्यान्मन्युस्तं मन्युमार्छति ५५

४७ । ४८ गोष्ठप्रविष्टव्याप्रादेरहिंसागवामेव हिंसाभवति । अतएतयोर्मध्ये धर्मस्य परिग्रहोऽर्थात्प्राप्तयेत्याम् ४९ । ५० मस्तकं भिदंति गृहहृदि मां भूदिति । नस्तकानिति पाठेनासिकाः ५१ ज
र्जरीकृतं वेदं देन त्वमावेभारवहनादिकार्यं न स्यादतः पुराणमेव धर्ममाचर । मत्वप्रवाहायास्तं हिंसा विदोषमवेक्ष्येति यावः ५२ । ५३ मन्युर्न्यायम् ५४ आततायी शत्रुपाणिः मन्युः क्रोधः मन्यु
क्रोधमाच्छेति आसर्वतः कच्छति प्राप्नोति 'मन्युः कर्तानां कर्ता' इति श्रुतेस्तत्र न भूणहासवत्स्मर्यः ५५

वस्तुतस्त्ववध्य एव आत्मा देहस्तु शालावदनात्मा तेन देहेन देहे निहतो नात्मा हंता वा बध्नो वेत्याह अवध्य इत्यादिना ५६ । ५७ । ५८ ॥ इति शान्तिपर्वणिरा० नीलकंठीये भारतमावदीपे पंचदशो
ऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ अर्जुनस्येति मनुदेहश्चेच्छालातुल्यस्तर्हि तस्पीडवाकः पीड्यते इत्याशंक्यमनस्वपीड्यते नास्मेति वक्तुमवश्यायः १ न च शकुमः कर्तुमिति शेषः २ । ३ । ४ । ५
आयस्यामुत्तरकाले तदात्वे वर्तमानकाले अगतिर्दुर्भागः गतिः सन्मार्गः ६ राज्यं प्रति हेतुं राज्यं कर्तुं शक्ति ७ देहमनसीदुःखाश्रयेन स्वात्मेति ज्ञात्वा सुखेन राज्यं कर्तव्यमिति तात्पर्यं । निर्वृद्धशरीरं
अवध्यः सर्वभूतानां मंतरात्मान संशयः ॥ अवध्ये चात्मनिकथं वध्यो भवति कस्यचित् ५६ यथा हि पुरुषः शाला पुनः संप्रविशेन्न वाम् ॥ एवं जीवः शरीराणि तानि
तानि प्रपद्यते ५७ देहान् पुराणानुत्सृज्य नवान्संप्रतिपद्यते ॥ एवं मृत्युमुखं प्राहुर्जना ये तत्त्वदर्शिनः ५८ ॥ इति श्रीमहाभारते शान्तिपर्वणिराजधर्मानुशासनप
र्वणि अर्जुनवाक्ये पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अर्जुनस्य वचः श्रुत्वा भीमसेनोऽत्यमर्षणः ॥ धैर्यमास्थाय ते जस्वज्जिघृक्षं प्रातरम
ब्रवीत् १ राजन विदितधर्मोऽसिन तेऽस्य विदितं काचित् ॥ उपाशिक्षाम ते हृतं स देव न च शकुमः २ न वक्ष्यामि न वक्ष्यामीत्येवं मे मनसि स्थितम् ॥ अतिदुः
खा तु वक्ष्यामि तन्निबोध जनाधिप ३ भवतः संप्रमोहेन सर्वसंशयितं कृतम् ॥ विह्वलत्वे च न प्राप्तमवलत्वं तथैव च ४ कथं हिराजालोकस्य सर्वशास्त्रविशारदः ॥ मो
हमापद्यसे दैन्याद्यथाका पुरुषस्तथा ५ अगतिश्च गतिश्चैवलोकस्य विदिता तव ॥ आयस्यां च तदात्वे च न तेऽस्य विदितं प्रभो ६ एवं गते महाराज राज्यं प्रति जना
धिप ॥ हेतुमत्र प्रवक्ष्यामि तमिहैकमनाऽशृणु ७ द्विविधो जायते व्याधिः शारीरो मानसस्तथा ॥ परस्परं तयोर्जन्मनिर्द्वंद्वं नोपलभ्यते ८ शरीरं जायते व्याधि
र्मानसो नाप्रसंशयः ॥ मानसा जायते वाऽपि शरीर इति निश्चयः ९ शरीरं मानसं दुःखं योऽतीतमनुशोचति ॥ दुःखेन लभते दुःखं द्वावनर्थो च विंदति १० शीतो
ष्णे चैव वायुश्च त्रयः शरीरजा गुणाः ॥ तेषां गुणानां साम्यं यत्तदा दुःस्वस्थलक्षणम् ११ तेषामन्यतमो द्वेके विधानमुपदिश्यते ॥ उष्णेन बाध्यते शीते शीतेनोष्णं
प्रबाध्यते १२ सत्त्वं रजस्तम इति मानसाः स्युस्त्रयो गुणाः ॥ तेषां गुणानां साम्यं यत्तदा दुःस्वस्थलक्षणम् १३ तेषामन्यतमो द्वेके विधानमुपदिश्यते ॥ हर्षेण
बाध्यते शोको हर्षः शोकेन बाध्यते १४ कश्चित्सुखे वर्तमानो दुःखस्य स्मर्तुमिच्छति ॥ कश्चिदुःखे वर्तमानः सुखस्य स्मर्तुमिच्छति १५ सत्त्वं न दुःखी दुःखस्य
न सुखी च सुखस्य वा ॥ न दुःखी सुखजातस्य न सुखी दुःखजस्य वा १६ स्मर्तुमिच्छति कौरव्यदिष्टं हि बलवतरं ॥ अथवा ते स्वभावोऽयं येन पार्थिव किं श्यसे १७

विना व्याधिर्नास्ति मनो विना आधिर्नास्ति त्वर्थः ८ । ९ । १० शीतोष्णे कफपिते वायुर्गतः ११ विधानं चिकित्सा उष्णेन द्रव्येण १२ । १३ । १४ कश्चिदिति कश्चिन्मूढो दिव्यरुया
दिषु स्वकालेन पुत्रादिस्मरणशोकेन हर्षबाधते । कश्चिदुःखकालेऽतीतं सुखं स्मरन् हर्षेण शोकं बाधते । इदमुभयं देहाद्यभिमानविषयं १५ त्वं तु शरीरमात्मसाभ्यामन्यः कालत्रयेऽपि न दुःखी
न वा सुखी । अतस्तदुभयस्मरणानर्हत्वात् सुखकाले दुःखं दुःखकाले सुखं वा स्मर्तुना र्हसि अथापि चेत्स्मरसि तर्हि देवमेव बलीय इत्याह साध्वेन स इति १६ अथ ते तव देहादिसंघातमानि नः स्वभावपदे
ति चेत्किं प्रीतिपदीकेशादिकंदुःखं न स्मर्तुमर्हस्यपि तु अर्हस्येवेत्याह अथ वेत्यादिना १७

१८ । १९ । २० । २१ यच्चयथाचतेद्रोणभीष्माभ्यामात्मतुल्याभ्यासहयुद्धमासीत्तथातेतवचात्मसमेनमनसाएकेनयोद्धव्यमुपस्थितमिति योजना । द्रोणादिवन्मनोऽपित्वतोऽन्यदित्याशयः । एकेनमिर्विकल्पावस्थेनाऽऽत्मनोनाशोभवतीत्यर्थः २२ । २३ तस्मिन्मनसिवासनातंतुसंतानरूपेअभिर्जितेसतिदेहांतरेऽपिपूर्वसंस्कारात्तवयुध्यतस्तस्ययुद्धप्राप्तिरनिवार्येत्याह तस्मिन्निति २४ तस्मादिति यस्मादेवंतस्मादद्यैवस्वकर्मभिर्यमाद्यष्टांगैर्व्यक्तंस्थूलशरीरंरत्यक्त्वाऽव्यक्तरूपस्यमनसःपरंशत्रुभूतमैकार्त्तं गंतव्यंप्राप्तव्यं अतोयुध्यस्व मनोजयार्थसन्नद्धोभवेत्यर्थः २५ तस्मिन्म

दृष्टासभागतां कृष्णमेकवस्त्रारजस्वलाम् ॥ मिषतां पांडुपुत्राणां न तस्य स्मर्तुमर्हसि १८ प्रवाजनं च नगरादजिनैश्च विवासनम् ॥ महारण्यनिवासश्च न तस्य स्मर्तुमर्हसि १९ जटासुरात्परिक्लेशं चित्रसेनेन चाहवम् ॥ सैंधवाच्च परिक्लेशं कथं विस्मृतवानसि २० पुनरज्ञातचर्यायां कीचकेन पदावधम् ॥ द्रौपद्या राजपुत्र्याश्च कथं विस्मृतवानसि २१ यच्च ते द्रोणभीष्माभ्यां युद्धमासीदरिंदम ॥ मनसैकेन योद्धव्यं तत्ते युद्धमुपस्थितम् २२ यत्र नास्ति शरैः कार्यं न मित्रैर्न च बंधुभिः ॥ आत्मनैकेन योद्धव्यं तत्ते युद्धमुपस्थितम् २३ तस्मिन्नभिर्जिते युद्धे प्राणान्यदि विमोक्ष्यसे ॥ अन्यंदेहं समास्थाय तत्तस्तरपियोत्स्यसे २४ तस्मादद्यैव गंतव्यं युद्धं स्वभरतर्षभ ॥ परमं व्यक्तरूपस्य व्यक्तं त्यक्त्वा स्वकर्मभिः २५ तस्मिन्नभिर्जिते युद्धे कामवस्थांगमिष्यसि ॥ एताज्जिह्वामहाराज कृतकस्यो भविष्यसि २६ एतां बुद्धिं विनिश्चित्य भूतानामागतिं गतिम् ॥ पितृपैतामहे वृत्तेशाधिराज्यं यथोचितम् २७ दिष्ट्या दुर्योधनः पापो निहतः सानुगो युधि ॥ द्रौपद्याः केशपाशस्य दिष्ट्या त्वंपदवीं गतः २८ यजस्व वाजिमेधेन विधिवद्दक्षिणावता ॥ वयं ते किं कराः पार्थ वा सुदेव श्वरीर्यवान् २९ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपणिभीमवाक्येषोऽष्टोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ असंतोषः प्रमादश्च मदोरागो प्रशांतता ॥ बलं मोहोऽभिमानश्चाप्युद्वेगश्चैव सर्वशः १ एभिः पाप्मभिराविष्टो राज्यं त्वमभिकांक्षसे ॥ निरामिषो विनिर्मुक्तः प्रशांतः सुसुखी भव २ यद्दमामखिला भूमिं शिष्यादेको महीपतिः ॥ तस्याप्युदरमेकं वै किमिदं त्वंप्रशंससि ३ नाह्ना पूरयितुं शक्यां न मासैर्भरतर्षभ ॥ अपूर्या पूरयन्निच्छामा युषाऽपि न शक्यात् ४ यथेद्वः प्रज्वलत्यग्निरसमिद्धः प्रशाम्यति ॥ अल्पाहारतया त्वग्निं शमयौदर्यमुत्थितम् ५ आत्मोदरकृते प्राज्ञः करोति विघसंबहु ॥ जयोदरं पृथिव्यातिश्रेयो निर्जितयाजितम् ६ मानुषान्कामभोगांस्त्वैश्वर्यं च प्रशंससि ॥ अभोगिनोऽबलाश्चैव यांति स्थानमनुत्तमम् ७

नसि कामवस्थां आवाच्यामित्यर्थः एतन्मनः २६ एतां मनोदेहाभ्यामन्यश्चात्मेत्येवंरूपां । भूतानामागतिं गतिं च मनसा तादात्म्येन कृतामवेक्ष्य तदपहाय हर्षशोकविमुक्तः सन्नराज्यं कुर्वित्यर्थः २० । २८ । २९ ॥ इति शांतिपर्वणिराजः । नीलकंठीये भारतमावदीपेषोऽष्टोऽध्यायः १६ ॥ ॥ ॥ असंतोष इति मनस्तादात्म्यं त्यक्त्वा हर्षविषादगूणयोराज्यं यज्ञाश्च कुर्वित्युक्तं तत्र तस्मागो वाक्मात्रेण न भवति किंतु मनोनिरोधेन सप्तसंतोषैकाग्र्यविनयवैराग्यशान्तिधैर्यविवेकाहंकारत्यागागुद्रेगादिनासाध्यः राज्यं त्वसंतोषादिमता कर्तव्यमतोराज्याकांक्षीवृथा पादित्यं माकुर्व किंतु राज्यं त्यक्त्वा संतोषादिनिष्ठ एव भवेति श्लोकद्वयार्थः १ । २ । ३ । ४ इद्वः प्रदीप्तः ५ अयेसा परलोकगयेमेव पृथिवी जिता भवतीति ते तव जितं जय एवास्तीति भावः ६ अबलास्तपःकृशाः ७

अलब्धलामोयोगो लब्धसंरक्षणक्षेमस्तदुभयधर्माधर्मात्मकसंसाररूपस्यान्महद्भयं तस्मान्मुच्यस्व मुक्तो भव ८ एकेति व्याघ्र इव स्वार्थपर एव राजाऽतो बध्यते पारार्थ्यत्वस्यानुर्वागेर्कनमोचयितुं क्षममिति भावः ९ विषयानिति बहिरर्थीत्यक्त्वा शांतः संन्यासी सन्न बध्यत इत्युक्तं तदुद्धयं तं बुद्धेर्निर्णयोपयात्तया पश्य जानीहि १० एवं चेत्पत्राहारादिकं मुनयोन कुर्यादिति द्वयोः श्लोकयोर्भावः ११ १२ मनसैव त्यागः कार्य इत्येतन्निरस्यति निरामिषा इति अत आत्मानं त्यागीति बद्धं मृषावादी भवसीत्यर्थः १४ ईजानावर्णाश्रमाद्यभिमानिनः गता इति शेषः मोक्षिणो निःसंगाः १५ १६ बंधनं राज्यसंगं स्ताभ्यामामिषाभ्याम् १७ यत्पितृपैतामहं राज्यमित्युक्तं तत्रापि स्वस्यासंभवं दर्शयति अपिगाथामिति १८ । १९ यत्तूकं दिष्ट्या दुर्योधनो हत इति तत्राह प्रज्ञेति भंदत्वा दे

योगः क्षेमश्च राष्ट्रस्य धर्माधर्मौ त्वयि स्थितौ ॥ मुच्यस्व महतो भारा त्यागमेवाभिसंश्रय ८ एकोदरकृते व्याघ्रः करोति विघसंबहु ॥ तमन्येऽप्युपजीवंति मंदा लोभवशा मृगाः ९ विषयान्प्रतिसंगृह्य संन्यासं कुर्वते यदि ॥ न च तुष्यंति राजानः पश्य बुद्धयंतरं यथा १० पत्राहारैरश्मकुट्टैर्दंतो लूखलिकैस्तथा ॥ अबभक्षैर्वायुभक्षैश्च तैरयं नरको जितः ११ यस्त्विमां वसुधां कृत्स्नां प्रशासेदखिलानृपः ॥ तुल्याश्मकां च नोयश्च स कृतार्थो न पार्थिवः १२ संकल्पेषु निरारंभो निराशो निर्ममो भव ॥ अशोकं स्थानमातिष्ठ इह चा मुत्र चाव्ययम् १३ निरामिषानशोचंति शोचसित्वं किमामिषम् ॥ परित्यज्यामिषं सर्वं मृषावादात्प्रमोक्ष्यसे १४ पंथानोपि तृप्यानश्च देवयानश्च विश्रुतौ ॥ ईजानाः पितृपैतामहेन देवयानेन मोक्षिणः १५ तपसा ब्रह्मचर्येण स्वाध्यायेन महर्षयः ॥ विमुच्य देहांस्ते यांति मृत्योरविषयंगताः १६ आमिषं बंधनं लोके कर्म होतं तथाऽऽमिषम् ॥ ताभ्यां विमुक्तः पापाभ्यां पदमाप्नोति तत्परम् १७ अपिगाथां पुराणीतां जनकेन वदंत्युत ॥ निर्द्वेदेन विमुक्तेन मोक्षं समनुपश्यता १८ अनंतं वत मे वित्तं यस्य मे नास्ति किंचन ॥ मिथिलायां प्रदीप्तायां न मे दद्याति किंचन १९ प्रज्ञा प्रासादमारुह्य अशोच्यान् शोचतो जनान् ॥ जगती स्थानि वाद्रिस्थो मंदशुद्धिर्न चेक्षते २० दृश्यं पश्यति यः पश्यन्स च क्षुप्मान्स बुद्धिमान् ॥ अज्ञातानां च विज्ञानात्सं बोधाद्बुद्धिरुच्यते २१ यस्तुवाचं विजानाति बहुमानमियात्सवै ॥ ब्रह्मभावप्रपन्नानां वैद्यानां भावितात्मनाम् २२ यदा भूतपृथग्भावमेकस्थमनुपश्यति ॥ तत एव च विस्तारं ब्रह्म संपद्यते तदा २३

वप्रज्ञा प्रासादमारोढुमशक्तः । अशोच्यान् स्वर्गतान् दुर्योधनादीन् शोचतस्तद्वारादीन् पश्यति । परदुःखेन सुखी भवन्मूर्खोऽसीति भावः २० कस्तर्हि बुद्धिमानित्यत आह दृश्यमिति दृश्यं ब्रह्म योग्यं कर्तव्यमकर्तव्यं च । अज्ञातं ज्ञापयति तस्य कर्तव्यत्वमकर्तव्यत्वं वा संबोधयति सम्यग्निश्चाययति सा बुद्धिस्तद्ब्रह्म बुद्धिमान् २१ यस्त्वेतां बुद्धिं विनिश्चित्य त्युक्तं तत्राह यदिति यस्तु वैद्यानां विद्यावतां वाचं विजानाति न तु तदर्थं सत्त्वाद्दृशो बहुमानमियात् । गुरुनप्युपदेष्टुं योग्यमात्मानं मन्यते न तु तदर्थं विदति २२ कस्तर्हि तत्त्वं विदतीत्यत आह यदेति यदा यस्मिन्काले भूतानां वियदादीनां पृथग्भावानां त्वमेकस्थं एकस्मिन्नात्मनि पर्यवसन्नं विक्लीनमिति यावत् च दृशरावादीनां भिन्नमृषमात्रमनुपश्यति साक्षाचार्योपदेशमनुध्यानेन साक्षात्करोति तया तत् एकस्मादेव विस्तारमुत्पत्तिं पश्यति तदा ब्रह्म संपद्यते तत्त्वं विदति २३

ते बुद्धिमतस्तांगतिर्ब्रह्मसंपत्तिर्यातिनत्वाद्दशाविद्वांसः शास्त्रमात्राभिज्ञाः यतोऽल्पचेतसः मंदबुद्धयोर्बहिर्मुखा इत्यर्थः । कथं तर्हि बुद्धिमतो भवन्तीत्यत आह नाबुद्धयोनातपसद्वाति ये अतपसो न ते अबुद्धयो न तपसैव बुद्धिः प्राप्यत इत्यर्थः २४ ॥ इति शांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॐ ॥ तूष्णीं भूतमिति १ बुद्धयर्थतपोऽनुष्ठातुं न मेव श्रेय इत्युक्तं तत्र कर्मणो बहिर्मुखसिद्धिमास्थिता जनकादय इत्युक्तेऽगृहेऽपि चित्तशुद्धिकरं यज्ञादिकं तपोऽस्तीत्याख्यायिका मुखेन प्रतिपादयिष्यन्नुन उवाच कथयंतीति २ । ३ पावकं यज्ञादिद्वारा शौधकं ४ धानामृष्टयवाः निरीहं वितृष्णं ५ हेतुमद्युक्तियुक्तं ६ न तेवरो न ते त्वया वरणीयः ७ प्रतिज्ञा सर्वसंगत्यागमाभीत्येवंरूपा स्वल्पेनापि कुंडिकादि संग्रहेण नष्टेति ८ एतेन धानामृष्टिना ९

तेजनास्तांगतिर्यातिनावेद्वांसोऽल्पचेतसः ॥ नाबुद्धयोनातपसः सर्वबुद्धौ प्रतिष्ठितम् २४ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि युधिष्ठिर वाक्ये सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॐ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तूष्णीं भूतं तुराजानं पुनरेवार्जुनोऽब्रवीत् ॥ संतप्तः शोकदुःखाम्भ्यां राजवाक्शल्यपीडितः १ अर्जुन उवाच ॥ कथयंति पुरातनमिति हासमिमं जनाः ॥ विदेहराज्ञः संवादं भार्यया सह भारत २ उत्सृज्य राज्यं भिक्षार्थं कृतबुद्धिं नरेश्वरम् ॥ विदेहराजमहिषीदुःखिताय दभाषत ३ धनान्यपत्यंदाराश्चरत्नानि विविधानि च ॥ पंथानं पावकं हित्वा जनको मौढ्यमास्थितः ४ तं ददर्श प्रिया भार्या भिक्षयति मर्किंचनम् ॥ धाना मुष्टिमुपासीनं निरीहं गतमत्सरम् ५ तमुवाच समागत्य भर्तारमकुतोभयम् ॥ कुहामनस्विनी भार्या विविक्ते हेतुमद्वचः ६ कथमुत्सृज्य राज्यं स्वंधनधान्यसमन्वितम् ॥ कापालीवृत्तिमास्थाय धानामुष्टिर्न ते वरः ७ प्रतिज्ञातेऽन्यथाराजन् विचेष्टा चान्यथा तव ॥ यद्राज्यं महदुत्सृज्य स्वल्पे तुष्यसि पार्थिव ८ नैतेनातिथ्यो राजन् देवर्षिपितरस्तथा ॥ अद्य शक्यास्त्वया भर्तुं मोघस्तेऽयं परिश्रमः ९ देवतातिथिभिश्चैव पितृभिश्चैव पार्थिव ॥ सर्वैरेतैः परित्यक्तः परिव्रजसि निष्क्रियः १० यस्त्वं भैविद्यवृद्धानां ब्राह्मणानां सहस्रशः ॥ भर्ता भूत्वा च लोकस्य सोऽद्य तैर्भूतिमिच्छसि ११ श्रियं हित्वा प्रदीतां त्वं श्वत्सं प्रति वीक्ष्यसे ॥ अपुत्रा जननीतेऽद्य कौसल्याचापतिस्त्वया १२ अमी च धर्मकामास्त्वांक्षत्रियाः पर्युपासते ॥ त्वदाशामभिकांक्षंतः कृपणाः फलहेतुकाः १३ तांश्च त्वं विफलान् कुर्वन्कं नुलोकंगमिष्यसि ॥ राजन् संशयिते मोक्षे परतंत्रेषु देहिषु १४ नैव तेऽस्ति परो लोको नापरः पापकर्मणः ॥ धर्म्यान्दारान्परित्यज्य यस्त्वं मिच्छसि जीवितुम् १५ स्रजो गंधानलंकारान्वासांसि विविधानि च ॥ किमर्थमाभिसंत्यज्य परिव्रजसि निष्क्रियः १६ निपानं सर्वभूतानां भूत्वा त्वं पावनं महत् ॥ आढ्यो वनस्पतिर्भूत्वा सोऽन्यास्त्वं पर्युपाससे १७ स्वादंति हस्तिनं न्यासैः क्रव्यादा बहवोऽप्युत ॥ बहवः कृमयश्चैव किंपुनस्त्वामनर्थकम् १८

यतो निष्क्रियोऽतो देवतादिभिः परित्यक्तः सन्नेव परिव्रजसि १० भूतिस्त्वोदरभरणं ११ । १२ फलहेतुकाः फलार्थिनः १३ परतंत्रेषु दृष्टाधीनेषु १४ । १५ । १६ निपीयतेऽस्मिन् स्वेच्छया गोभिर्जलमिति निपानमाहावः कूपोपांतस्थं पुत्रजलाशय इति यावत् तद्वद्भूत्वा तथा आढ्यः फलवान्पक्षिणामाश्रयश्च भूत्वा अन्यान् उदरार्थं कथं पर्युपासते १० हस्तिनमपि न्यासैः सर्वकर्मत्यागैरुपेतं क्रव्यादामांसादाः स्वादंति अनर्थकं सर्वं पुरुषार्थहीनं १८

यद्दामांति त्रिविष्टब्धं त्रिदंडं १९ अवसीयसे अण्ववस्थासि अनेन धानामुष्टिना सर्वराज्यादिकं समं संगित्वा विशेषात् २० इहार्थं इति जीवितार्थं बाह्यमप्यर्थं त्यक्तुमशक्तः कथमांतरा न देहि त्रियादीं स्तयक्ष्यसि । तथा च सर्वसंगत्यागप्रतिज्ञाव्यर्थेव किं तर्हि सर्वसंगत्यागरूपमत आह कावेति देही द्वयमनो बुद्धिविषयाणां त्यागे शुद्धचित्मात्रस्य तवाहं च तादृशी काममत्वं चकः । न ह्यसंगचित्मात्रयोर्द्वयोश्चरस्परसंबंधोऽस्ति भेदकोपाधेरभावात् एवं सति मयि कश्चेत्तनुग्रहो न कश्चिदित्यर्थः २१ एवमसंगस्य तव राज्यं कुर्वतो यथा कथंचित्प्रारब्धकर्मावसानपर्यंतं देहं धारयतः कुंडिकाद्यपेक्षया राज्यमेव मंगलमनुग्राहकमित्याह प्रशाधीत्यादिना २२ सौखिकैः परमसुखार्थिभिः संन्यासिभिः संभूतानर्थान् कुंडिकादीन् वीक्ष्य वः स्वयमपि तथा करोतिस किं नु तद्वाज्यादिकं त्यजत्यपि नैव

यद्दमां कुंडिकां भिद्या त्रिविष्टब्धं च यो हरेत् ॥ वासश्चापि हरेत् तस्मिन् कथं ते मानसं भवेत् १९ यस्त्वं सर्वमुत्सृज्य धानामुष्टेरनुग्रहः ॥ यदानेन समं सर्वं किमिदं ह्यवसीयसे २० धानामुष्टेरिहार्थं चैव प्रतिज्ञाते विनश्यति ॥ कावाऽहंतव कोमेत्वं कश्चेत्ते मय्यनुग्रहः २१ प्रशाधिपृथिवीराजन् यदिते नुग्रहो भवेत् ॥ प्रासादं शयनं यानं वा सांस्याभरणानि च २२ श्रिया विहीनैरधनैस्त्यक्तमित्रैरकिंचनैः ॥ सौखिकैः संभूतानर्थान् यः संत्यजति किं नु तत् २३ योऽत्यंतं प्रतिगृह्णीयाद्यश्च दद्यात्स देवा हि ॥ तयोस्त्वमंतरं विद्धि श्रेयांस्ताभ्यां क उच्यते २४ सदैव याचमानेषु तथा दंभान्वितेषु च ॥ एतेषु दाक्षिणादतादावाग्राविबुद्धं तम् २५ जातवेदाश्च थाराजन्नादग्ध्वै वोपशाम्यति ॥ सदैव याचमानो हितथाशाम्यति वै द्विजः २६ सतां वै ददतोऽन्नं च लोकेऽस्मिन् प्रकृतिर्भुवा ॥ न चेद्राजा भवेद्दाता कुतः स्युर्मोक्षकांक्षिणः २७ अन्नाद्बृहस्थालोकेऽस्मिन् भिक्षवस्तत एव च ॥ अन्नात्प्राणः प्रभवति अन्नदः प्राणदो भवेत् २८ गृहस्थेभ्योऽपि निमुक्ता गृहस्थानेव संश्रिताः ॥ प्रभवं च प्रतिष्ठां च दां तां विदंत आसते २९ त्यागान्न भिक्षुकं विद्यान्न मौढ्यान्न च याचनात् ॥ ऋजुस्तु योऽर्थं त्यजति न सुखं विद्धि भिक्षुकम् ३० असक्तः सक्तवद्गच्छन्निःसंगो मुक्तं धनः ॥ समः शत्रौ च मित्रे च स वै मुक्तो महीपते ३१ परिव्रजंति दानार्थं मुंडाः काषायवाससः ॥ सिता बहुविधैः पाशैः संचिन्वन्तो वृथाऽऽमिषम् ३२ त्रयीच नाम वार्ता च त्यक्त्वा पुत्रान् व्रजंति ये ॥ त्रिविष्टब्धं च वासश्च प्रतिगृह्णन्त्य बुद्धयः ३३ अनिष्कषाये काषायमीहार्थमिति विद्वितम् ॥ धर्मध्वजानां मुंडानां वृत्त्यर्थमिति मे मतिः ३४ काषायैरजिनैश्चैरैर्न ग्रामं मुंडान् जटाधरान् ॥ बिभ्रत्साधून् महाराज जयलोकान् जितेन्द्रियः ३५ अग्न्याधेयानि गुर्वर्थं क्रतून् नपि सुदाक्षिणान् ॥ ददात्यहं रहः पूर्वको नु धर्मरतस्ततः ३६ ॥ अर्जुन उवाच ॥ तत्त्वज्ञो जनको राजालोकेऽस्मिन् निस्तिगीयते ॥ सोऽप्यासीन् मोहसंपन्नो मामोहवशमन्वगाः ३७ एवं धर्ममनु क्रांताः सदा दानतपः पराः ॥ आनृशं स्य गुणोपेताः कामक्रोधविवर्जिताः ३८

त्यजति किं तूचितं परिग्रहं त्यक्त्वा देवोपहतत्वादनुचितं परिग्रहांतरं भवकरोतीत्यसंगत्वमस्य दुर्लभमित्यर्थः २३ एतदेवाह यइति २४ सदैव याचमानः परिव्राट् २५ सचक्षे शान्दग्ध्वै वोपशाम्यत्यभिवादित्याह जातेति २६ एतच्च गृहस्थाधीनमित्याह सतामिति सतां संन्यासिनां प्रकृतिर्जीवनं २७ । २८ । २९ । ३० ऋजुत्वमेवाह असक्त इति ३१ दानार्थं दानं प्राप्तुं सिता बद्धाः प्रशैर्मठो भेभूयाच्छिष्यो भेभूयान्मानो भेभूयादित्यादिभिः आमिषंधनं मठपुस्तकाद्यर्थं ३२ । ३३ अनिष्कषाये रागादिदोषवर्जनाभावे ३४ साधून् निष्कषायान् ३५ । ३६ । ३७ । ३८

१९ । १० ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीयेभारतभावदीपेअष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ अंतःसंगत्यक्त्वाबाहिःकर्मकुर्वित्युक्तं दूषयन् युधिष्ठिर उवाच वेदेति अपराणि धर्मशास्त्राणि पराणि ब्रह्मशास्त्राणि 'कुर्वन्नेवेह कर्माणि जिजीविषेच्छतंसमा' इति 'त्यजते वहितज्ज्ञेयम्' इति कुरु कर्म तप जेति च शास्त्रं यं वेदजाने १ तवोनिश्चयमप्यहं वेद । विविदिषंति यज्ञेन दानेने त्यादिश्रुतेरात्मवेदनेच्छापर्यंतं कर्मविधयः २ एतमेव प्रवाजिनो लोकोक्तिच्छतः प्रव्रजंतीति हच्छोत्तरं प्रव्रज्येति कर्म तस्यागश्रुत्योर्व्यवस्थामजानंस्त्वमूर्खोऽसीत्याह त्वं त्वित्यादिना ३ । ४ । ५ । ६ धर्मधर्मप्रतिपादकं तत्र विषये दुष्प्रतरं दुरवगाहम् ७ । ८ कस्तर्हि निश्चय इत्यत आह तप इति अवधिरनिर्देश्य ब्रह्म ९ । १० एतेषु तपोविभजते तप इति ११ अरण्य इति अतिजघन्यं तपोऽपि धनाज्या

प्रजानां पालने युक्तादानमुत्तममास्थिताः ॥ इष्टान् लोकानवाप्स्यामो गुरुष्टोपचायिनः ३९ देवतातिथिभूतानां निर्वपंतो यथाविधि ॥ स्थानमिष्टमवाप्स्यामो ब्रह्मण्याः सत्यवादिनः ४० ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि अर्जुनवाक्ये अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ वेदाहं ता तशास्त्राणि अपराणि पराणि च ॥ उभयं वेदवचनं कुरु कर्म त्यजेति च १ आकुलानि च शास्त्राणि हेतुभिश्चिंतितानि च ॥ निश्चयश्चैव यो मंत्रे वेदाहं तं यथाविधि २ त्वं तु केवलमस्त्रज्ञो वीरव्रतसमन्वितः ॥ शास्त्रार्थं तत्त्वतो गंतुं न समर्थः कथंचन ३ शास्त्रार्थसूक्ष्मदर्शी यो धर्मनिश्चयकोविदः ॥ तेनाप्येवं न वाच्योऽहं यदि धर्मं प्रपश्यसि ४ भ्रातृसौहृदमास्थाय यदुक्तं वचनं त्वया ॥ न्याय्यं युक्तं च कौंतेय प्रीतोऽहं तेन तेऽर्जुन ५ युद्धधर्मेऽप्युक्तं पुण्याणामिष्टेषु च ॥ न त्वया सदृशः कश्चिन्निष्ठुलोकेषु विद्यते ६ धर्मसूक्ष्मतरं वाच्यं तत्र दुष्प्रतरं त्वया ॥ धनं जयनमे बुद्धिमाभिंशं कितुमर्हसि ७ युद्धशास्त्रविदे त्वं न वृद्धाः सेवितास्त्वया ॥ संक्षिप्तविस्तरविदानतेषां वेत्सि निश्चयम् ८ तपस्त्यागोऽविधिरिति निश्चयस्त्वेषधीमताम् ॥ परस्परं ज्याय एषां येषां नैश्चैव सीमतिः ९ यस्त्वेतन्मन्यसे पार्थ न ज्यायोऽस्ति धनादिति ॥ तत्र ते वर्तयिष्यामि यथानैतत्प्रधानतः १० तपः स्वाध्यायशीलाहिदृश्यं तेषां भिकाजनाः ॥ ऋषयस्तपसा युक्ता येषां लोकाः सनातनाः ११ अजातशत्रो वीरास्व थाऽन्ये वनवासिनः ॥ अरण्ये बहवश्चैव स्वाध्यायेन दिवंगताः १२ उत्तरेण तु पंथानमार्या विषयनिग्रहात् ॥ अशुद्धिजंतमस्त्यक्त्वा लोकांस्त्यागवतांगताः १३ दक्षिणेन तु पंथानं यं भास्वंतं प्रचक्षते ॥ एते क्रियावतां लोका येऽश्मशानानि मे जिरे १४ अनिर्देश्या गतिः सा तु यां प्रपश्यंति मोक्षिणः ॥ तस्माद्योगः प्रधानेष्टः स तु दुःखं प्रवेदितुम् १५ अनुस्मृत्य तु शास्त्राणि कवयः समवस्थिताः ॥ अपीह स्यादपीह स्यात्सारासारदिदृक्षया १६

यः किमु तस्यागविधिरिति भावः १२ त्यागमाह उत्तरेणेति १३ इमशानानीति क्रियावतां जन्ममरणसंबन्धोद्वारइतित्यागएवकर्तव्यइति दर्शितम् १४ अविधिमाह अनिर्देश्येति गतिर्मोक्षः प्र त्यागानंदरूपः तस्माद्वेदोस्तत्ताभायेत्यर्थः योगश्चित्तवृत्तिनिरोधः सः प्रधानं च तदिष्टप्रधानेष्टः योगेनैव ब्रह्म प्राप्यते नान्यथेत्यर्थः यदाह दक्षः । 'स्वसंवेद्यं हित ब्रह्म कुमारी स्त्रीमुखं यथा ॥ अ योगीनैव जानाति जात्यंधो वै यथा घटम्' इति स तु दुःखं प्रवेदितुं तुभ्यं ज्ञापयितुमशक्यस्तव तज्ज्ञानधिकारादित्यर्थः १५ अपिर्वायं इह वासरोऽस्तीह वेति एवमिह वाऽसारइवेति शास्त्राण्यालोक्य कवयः सारमुपादायासारं परित्यज्य समवस्थिताः सम्यङ्निश्चयवतो जाता इत्यर्थः १६

अरण्यकानि वेदां तान् १७ एकांतं जनवर्जितं तद्व्युदासेन तस्यागेन केचिच्छरीरे स्थितमात्मानमिच्छादिमंतं प्राहुः । ममेदं मूयादित्यादिभिर्निर्गितोर्लगेः १८ एवं परमतमुपन्यस्यसिद्धांतमाह अग्रा ह्यमिति चक्षुषा समनस्कैश्चक्षुरादिभिरग्राह्यं तः सूक्ष्मं गिरावाऽनिर्देश्यं । कर्महेतुरविद्या तयैव पुरस्कारो ब्राह्मणोऽहं गृहस्थोऽहमिति चक्षुर्वागमोचरत्वं यस्य तत्सूक्ष्ममेव विपरिवर्तते जीवरूपेणास्ती त्यर्थः १९ कल्याणगोचरमात्मोन्मुखं निरालंबनो निरहंकारः २० सूक्ष्मगम्ये सूक्ष्मया बुद्ध्या गम्ये सद्भिश्च निषेवितं इतरहंकारत्यागरूपे सति कथं बाह्यतमानर्थान् उपादेयत्वेन प्रशंससि २१ पूर्वशा स्त्रविदः कर्मकांडविदोऽपि एवमर्थमनर्थत्वेन पश्यंति किमु तज्ज्ञानिनः २२ दुरावर्ताः दुःखेनापि सिद्धांतं ग्राहयितुमशक्याः दृढः पूर्वः प्राग्भावीयः संस्कारो येषां तददृढपूर्व । बहुव्रीहावप्यार्षी सर्वनामता २३ वेदवादानतिक्रम्य शास्त्राण्यारण्यकानि च ॥ विपाट्य कदलीस्तंभं सारं दृढशिरेण ते १७ अथैकांतव्युदासेन शरीरे पांचभौतिके ॥ इच्छाद्वेषसमायुक्तमात्मानं प्राहुरिगितैः १८ अग्राह्यं चक्षुषा सूक्ष्ममनिर्देश्यं च तद्गिरा ॥ कर्महेतुपुरस्कारं भूतेषु परिवर्तते १९ कल्याणगोचरं कृत्वामनस्तृष्णानिमृह्य च ॥ कर्मसंततिमु त्सृज्य स्यान्निरालंबनः सुखी २० अस्मिन्नेवं सूक्ष्मगम्ये मार्गे सद्भिर्निषेविते ॥ कथमर्थमनर्थं त्वमर्जुन त्वं प्रशंससि २१ पूर्वशास्त्रविदोऽप्येवं जनाः पश्यंति भारत ॥ क्रियासु निरतानि त्यंदाने यज्ञे च कर्मणि २२ भवंति सुदुरावर्ता हेतुमंतोऽपि पंडिताः ॥ दृढपूर्वे स्मृता मूढानैतदस्तीति वादिनः २३ अनृतस्यावमंतारो व क्तारो जनसंसदि ॥ चरंति वसुधां कृत्स्नां वा वदूका बहुश्रुताः २४ पार्थयन्नविजानीमः कस्तान् ज्ञातुमिहार्हति ॥ एवं प्राज्ञाः श्रुताश्चापि महान्तः शास्त्रवित्तमाः २५ तपसामहदाप्रोतिबुद्ध्या वै विंदते महत् ॥ त्यागेन सुखमाप्रोतिसदा कौंतेय तत्त्ववित् २६ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि अर्जुनवाक्ये एकोनविंशति तमोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अस्मिन्वाक्यांतरे वक्ता देवस्थानो महातपाः ॥ अभिनीततरं वाक्यमित्युवाच युधिष्ठिरम् १ ॥ देवस्थान उवाच ॥ यद्वचः फाल्गुनेनोक्तं न ज्यायोऽस्ति धनादिति ॥ अत्र ते वर्तयिष्यामि तदेकांतमनाः शृणु २ आजतशत्रो धर्मेण कृत्स्ना ते वसुधा जिता ॥ तांजित्वा च वृथाराजन्नपरित्यक्तुमर्हसि ३ चतुष्पदी हि निःश्रेणी ब्रह्मण्येव प्रतिष्ठिता ॥ तां क्रमेण महाबाहो यथावज्जय पार्थिव ४ तस्मात्पार्थ महायज्ञैर्यजस्व बहु दक्षिणैः ॥ स्वाध्याययज्ञाः ऋषयो ज्ञानयज्ञास्तथाऽपरे ५ कर्मनिष्ठाश्च बुद्धयेथास्तपोनिष्ठाश्च पार्थिव ॥ वैखानसानां कौंतेय वचनं श्रूयते यथा ६ ईहेतधनहे तोर्यस्तस्यानीहा गरीयसी ॥ भूयान्दोषो हि वर्धेत यस्तं धर्ममुपाश्रयेत् ७

१४ हे पार्थ यत्तयानलौकिकानप्यर्थान्न वयं विजानीमस्तान् इतरः को ज्ञातुमर्हति न कोऽपि यथा एवं प्राज्ञा अपि अस्माकमन्येषां च दुर्ज्ञेया इत्यर्थः २५ महद्वैराग्यं महत्परं ब्रह्म तत्त्ववित्तपआदीनामे व २६ ॥ ॥ इति शांतिपर्वणि रा० नीलकंठीये भारतभावदीपे एकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अस्मिन्वाक्यांतरे वक्तेत्यादिना दृढएवहिरार्जेऽत्रधर्मो न मुंढनमित्यंतेन ग्रं थेनात्माविविदिषोत्पत्तेः पूर्वकर्माणि कर्तव्यानि पश्चात्त्याज्यानीति युधिष्ठिरमतं ब्राह्मणविषयं न बुद्धिप्रियविषयमिति प्रतिपाद्यते वाक्यांतरे वाक्यावसरे अभिनीततरं युक्तिमत्तरं १ । २ । ३ चतुष्पदी चतुराश्री ४ तामेवाह स्वाध्यायेति क्रमाद्ब्रह्मचारियति गृहस्थवानप्रस्थान्बुध्यस्त्वर्थः ५ वैखानसानां हिरण्यगर्भाणां ६ धनहेतुः कारणं यस्य तस्य यज्ञादेर्यज्ञाद्यर्थे हेतुचनंतस्यानीह गरी यसी । प्रक्षालनाद्विषं कस्य दूरादस्पर्शनं वरम्' इति न्यायायाचमिभं परधर्मयः शत्रिय उपाश्रयेत्सदूष्येतेत्याह भूयानिति ७

भोहेतौयस्माद्विधिकारणात् यज्ञार्थधनसंहारं धनसंचयं आत्मानमिति बुद्ध्या दूषित आत्मानं देहं तद्वत्प्रियं धनं वा अनर्हते अयोग्याय कर्मणे समर्पयति योग्याय च न स आत्मद्रोहजां भूणहत्यां न बुध्यते
सार्धः ८ दानधर्मश्च द्विधर्मः देशोधने इत्यस्य रूपं पक्षे स्पष्टोऽर्थः ९ यज्ञो हि षोऽयन्नार्थमेव आज्ञासो वेदेन यज्ञसृष्ट इति पाठे यन्नार्थमेव सृष्टः अनंतरः सनिहितः यज्ञादेव सर्वकामावाप्तिर्भवतीति भावः
१०।११। १२ भाट्टमुपकरणं पात्रादि १३। १४ ॥ इति शांतिपर्वणि रा० नीलकंठीये भारतभावादीपे विंशतितमोऽध्यायः ॥ २० ॥ अत्रैव क्षत्रियस्य वैखानसधर्माश्च यणं दोषः पालनयागदाना
दिकंगुण इत्यस्मिन्नर्थे एव १ असंतुष्टो हिराजप्रजाः पीडयत्यतः संतोषमेव स्तौति संतोष इति सा तुष्टिः २ सम्यक्प्रतिष्ठति यत्नेन तदा ह्यदेति यदा प्रसीदति तदा तुष्टिः प्रतिष्ठति तीति संबंधः कदा
प्रसीदति यदा कामान्प्रजाप्रदादि विषयान्संहरते आत्मनि प्रविलापयति तदाऽऽत्मज्योतिः स्वयं ज्योतिरात्मा स्वात्मन्येव स्वरूपे एव प्रसीदति दृष्टं दर्शनेन दृश्यादिभेददर्शनरूपं मलं त्यजति ३ न वि
कृत्स्नं च धनसंहारं कुर्वीति विधिकारणात् ॥ आत्मानं दूषितो बुद्ध्या भूगहत्यां न बुध्यते ८ अनर्हते यद्वाति न ददाति यदहर्हते ॥ अर्हानर्हा परिज्ञानादानधर्मोऽपि दु
ष्करः ९ यज्ञाय सृष्टानि धनानि धाना यज्ञो हि षः पुरुषो रक्षिता च ॥ तस्मात्सर्वयज्ञ एवोपयोज्यं धनं ततोऽनंतर एव कामः १० यज्ञैरिन्द्रो विविधैरत्नवद्भिर्देवान्पुत्रा
नभ्यया हूरिते जाः ॥ तेनेद्रत्वं प्राप्य विभ्राजतेऽसौ तस्माद्यज्ञे सर्वमेवोपयोज्यं ११ महादेवः सर्वयज्ञे महात्मा हुत्वाऽऽत्मानं देवदेवो बभूव ॥ विश्वान् लोकान् व्याप्य वि
ष्टभ्य कीर्त्या विराजतेऽनुतिमान् कृतिवासाः १२ आविशितः पार्थिवोऽसौ मरुतो वृद्ध्या शक्रं योऽजय देवराजम् ॥ यज्ञेयस्य श्रीः स्वयं सन्निविष्टाय स्मिन्भांडं कांचनं स
र्वमासीत् १३ हरिश्चंद्रः पार्थिवेन्द्रः श्रुतस्ते यज्ञैरिष्टा पुण्यभाग्वीतशोकः ॥ ऋद्ध्या शक्रं योऽजयन्मानुषः संस्तस्माद्यज्ञे सर्वमेवोपयोज्यं १४ ॥ इति श्रीमहा० शां
तिपर्वणिराज० देवस्थानवाक्ये विंशतितमोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ देवस्थान उवाच ॥ अत्रैवोदाहरंती मम इति हासं पुरातनम् ॥ इंद्रेण समये पृष्ठो यदुवाच बृहस्प
तिः १ संतोषो वै स्वर्गतमः संतोषः परमं सुखं ॥ तुष्टेर्न किंचित्परतः सा सम्यक्प्रतिष्ठति २ यदा संहरते कामान्कूर्मोऽगानीव सर्वशः ॥ तदाऽऽत्मज्योतिरचिरा
त्स्वात्मन्येव प्रसीदति ३ न विभेति यदा चायं यदा चास्मान्प्रविभ्यति ॥ कामद्वेषौ च जयति तदाऽऽत्मानं च पश्यति ४ यदाऽसौ सर्वभूतानां नृह्यति न कांक्षति ॥
कर्मणामनसा वाचा ब्रह्म संपद्यते तदा ५ एवं कौंतेय भूतानि तंतं धर्मं तथा तथा ॥ तदात्मना प्रपश्यति तस्माद्बुध्य स्वभारत ६ अन्ये सामप्रशंसंति व्यायामपरे
जनाः ॥ नैकं न चापरे केचिदुभयं च तथाऽपरे ७ यज्ञमेव प्रशंसंति संन्यासमपरे जनाः ॥ दानमेकं प्रशंसंति केचिच्चैव प्रतिग्रहम् ८

मेति द्वितीयाभावात् अस्मान्प्रविभ्यति अस्य निष्क्रियत्वात् समाधौ व्युत्थामेतु कामक्रोधौ जयति ४ यदा काले ९ एवमिति भूतानि अधिकारिजीवाः यथा यथा येन येन प्रकारेण यद्यत्कर्म यज्ञा
दिकं वा सगुणोपासमं निर्गुणोपासनं वा सांगं वंगं वा करोति तत्कर्म तथा तथा तेन तेन प्रकारेण फलात्मना आविर्भूतं आत्मना स्वानुभवेन पश्यति ॥ एतेन 'तं यथा यथा पासते ते तेतः प्रेत्य भवति' इति श्रुतेरर्थो
दर्शितः ॥ तस्मात्सर्वेभ्यो भूतेभ्यो भयं ददद्भयं विंदत्यभयं ददद्भयं विंदतीति बुध्यस्व ॥ सम्यक्प्रजापालनेन त्वमप्यभयं प्राप्नुहीति भावः ६ अन्य इति सामप्रीतिं व्यायामं यत्नं अपरे एकं ध्यानं
न प्रशंसंति इति नापि तु प्रशंसंति यत्र उभयं साध्यायामौ एकस्यैव अवस्थाभेदेन प्रशंसंति ॥ अपरे तथैव प्रशंसंति प्रागुपासमेकं ज्ञेयं ७ पंचाप्येतान्पञ्चान्विवृणोति यज्ञेति त्रिभिः यज्ञसंन्यासदानैर्दे
वसर्वभूतविप्राणां प्रीतिर्भवति प्रतिग्रहं प्रजाभ्यो यजमानेभ्यो वा द्रव्यादानं व्यायामरूपं मदाः प्रशंसंति ८

सर्वपरित्यागेन त्वकं केचित् । राज्यमेके इत्यादि पादत्रयेण सामव्यायामावेकस्यैवाह ९ अंत्यं पक्षमाह केचिदेकं तशीलिनः १० सिद्धांतमाह अद्रोहेणेति ११ प्रजनं पुत्रोत्पादनं प्रधानं वासी इष्ट
श्चेति समासस्तम् १२। १३ प्रग्रहे संग्रहे १४। १५ श्रावणेन शास्त्रश्रवणाद्विहितेन १६। १७। १८। १९। २० ॥ इति शांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीपे
केचित्सर्वपरित्यज्य तूष्णीं ध्यायंत आसते ॥ राज्यमेकं प्रशंसंति प्रजानां परिपालनम् ९ हत्वा छित्त्वा च भित्त्वा च केचिदेकां तशीलिनः ॥ एतत्सर्वं समालोक्य बुधा
नामेषानि श्रव्यः १० अद्रोहेणैव भूतानां योधर्मः स सतां मतः ॥ अद्रोहः सत्यवचनं संविभागो दया दमः ११ प्रजनं स्वेष्टदारेषु मादवं ह्रीरचापलम् ॥ एवं धर्मं प्रधा
नेष्टं मनुः स्वायं भुवोऽब्रवीत् १२ तस्मादेतत्प्रयत्नेन कौंतेय प्रतिपालय ॥ यो हिराज्ये स्थितः शश्वद्गोतुल्यप्रियाप्रियः १३ क्षत्रियो यज्ञशिष्टाशिराजशास्त्रार्थत
त्त्ववित् ॥ असाधुनिग्रहरतः साधूनां प्रग्रहरतः १४ धर्मवर्त्मनिसंस्थाप्य प्रजावर्तेत धर्मतः ॥ पुत्रसंक्रामितश्रीश्च वने वन्येन वर्तयन् १५ विधिना श्रावणेनैष कुर्या
त्कर्माप्यतंद्रितः ॥ य एवं वर्तते राजन्स राजधर्मनिश्चितः १६ तस्यायं च परश्चैव लोकः स्यात्सफलोदयः ॥ निर्वाणं हि सुदुष्प्राप्यं बहुविघ्नं च मे मतम् १७ एवं ध
र्ममनुक्रांताः सत्यदानतपःपराः ॥ आनृशंस्य गुणैर्युक्ताः कामक्रोधविवर्जिताः १८ प्रजानां पालने युक्ता धर्ममुत्तममास्थिताः ॥ गोब्राह्मणार्थं युध्यंतः प्राप्ताः गतिम
नुत्तमाम् १९ एवं रुद्राः सवसवस्तथाऽऽदित्याः परंतप ॥ साध्या राजर्षि संधाश्च धर्ममेवं समाश्रिताः ॥ अप्रमत्तास्ततः स्वर्गं प्राप्ताः पुण्यैः स्वकर्मभिः २०
॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मे देवस्थानवाक्ये एकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अस्मिन्नेवांतरे वाक्यं पुनरेवार्जुनोऽब्रवीत् ॥ निर्वि
ण्मनसं ज्येष्ठमिदं भ्रातर मच्युतम् १ क्षत्रधर्मेण धर्मज्ञा प्राप्य राज्यं सुदुर्लभम् ॥ जित्वा चारीन्नरश्रेष्ठ तप्यते किं भृशं भवान् २ क्षत्रियाणां महाराज संग्रामे निधनं म
तम् ॥ विशिष्टं बहुभिर्धनैः क्षत्रधर्ममनुस्मर ३ ब्राह्मणानां तपस्त्यागः प्रेत्य धर्मविधिः स्मृतः ॥ क्षत्रियाणां च निधनं संग्रामे विहितं प्रभो ४ क्षात्रधर्मो महारौद्रः शस्त्र
नित्य इति स्मृतः ॥ वधश्च भरतश्रेष्ठ कालेशस्त्रेण संयुगे ५ ब्राह्मणस्यापि चेद्वाज्रक्षत्रधर्मेण वर्ततः ॥ प्रशस्तं जीवितं लोके क्षत्रं हि ब्रह्म संभवम् ६ न त्यागो न पुनर्य
ज्ञानतपो मनुजेश्वर ॥ क्षत्रियस्य विधीयंते न परस्वोपजीवनम् ७ स भवान्सर्वधर्मज्ञो धर्मात्मा भरतर्षभ ॥ राजामनीषा निपुणो लोके दृष्टपरावरः ८ त्यक्त्वा संताप
जं शोकं दंशितो भव कर्माणि ॥ क्षत्रियस्य विशेषेण हृदयं वज्रसन्निभम् ९ जित्वाऽरीन् क्षत्रधर्मेण प्राप्य राज्यं मकंदकम् ॥ विजितात्मा मनुष्येन्द्र यज्ञदानपरो भव १०
इंद्रो वै ब्रह्मणः पुत्रः क्षत्रियः कर्मणाऽभवत् ॥ ज्ञातीनां पापवृत्तीनां जघान नवतीर्नव ११ तच्चास्य कर्म पूज्यं च प्रशस्यं च विशांपते ॥ तेनेद्रत्वं समापेदे देवानां भिति
नः श्रुतम् १२ सत्वं यज्ञैर्महाराज यजस्व बहुदक्षिणैः ॥ यथैवेन्द्रो मनुष्येन्द्राचिराय विगतज्वरः १३

कविंशतितमोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ अस्मिन्निति अच्युतं धर्मात् १। २। ३ त्यागः संन्यासः ४। ५। ६ यज्ञ आत्मयज्ञः समाधिरिति यावत् ७। ८ दंशितः सन्नद्धः विजयं धर्मसंहि
तमिति पाठे प्रशंसंतीत्यध्याहारः ९। १० ब्रह्मणः कश्यपस्य नवतीर्नव दशाधिकं शताष्टकम् ११ इन्द्रत्वमेवार्थः १२। १३

॥ १७ ॥

मात्वमेवंगतेकिंचिच्छोचेथाःक्षत्रियर्षभ ॥ गतास्तेक्षत्रधर्मेणशस्त्रपूताःपरांगतिम् १४ भवितव्यंतथातच्चयदृत्तंभरतर्षभ ॥ दिष्टंहिराजशार्दूलनशक्यमतिवार्ते
तुम् १५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिअर्जुनवाक्येद्विंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तस्तुकांतैयोगुडाकेशे
नपांडवः ॥ नोवाचकिंचित्कौरव्यस्ततोद्वैपायनोऽब्रवीत् १ ॥ व्यासउवाच ॥ बीभत्सोर्वचनंसौम्यसत्यमेतद्युधिष्ठिर ॥ शास्त्रदृष्टःपरोधर्मःस्थितोगार्हस्थ्यमाश्रि
तः २ स्वधर्मचरधर्मज्ञयथाशास्त्रंयथाविधि ॥ नहिगार्हस्थ्यमुत्सृज्यतवारण्यंविधीयते ३ गृहस्थंहिसदादेवाःपितरोऽतिथयस्तथा ॥ भृत्याश्चैवोऽपजीवंतितान्भ
रस्वमहीपते ४ वयांसिपशवश्चैवभूतानिचजनाधिप ॥ गृहस्थैरेवधार्यतेतस्माच्छ्रेष्ठोऽगृहाश्रमी ५ सोऽयंचतुर्णामेतेषामाश्रमाणांदुराचरः ॥ तंचराद्यविधिंपार्थ
दुश्चरंदुर्बलैर्दियैः ६ वेदज्ञानंचतेकृत्स्नंतपश्चाच्चरितंमहत् ॥ पितृपैतामहंराज्यंधुर्यवद्रोदुमर्हसि ७ तपोयज्ञस्तथाविद्याभैक्ष्यमिन्द्रियसंयमः ॥ ध्यानमेकांतशीलत्वं
तुष्टिर्ज्ञानंचशक्तिः ८ ब्राह्मणानांमहाराजचेष्टासंसिद्धिकारिका ॥ क्षत्रियाणांतुवक्ष्यामितवापिविदितंपुनः ९ यज्ञोविद्यासमुत्थानमसंतोषःश्रियंप्राप्ति ॥ दंड
धारणमुग्रत्वंप्रजानांपरिपालनम् १० वेदज्ञानंतथाकृत्स्नंतपःसुचरितंतथा ॥ द्रविणोपार्जनंभूरिपात्रेचप्रतिपादनम् ११ एतानिराज्ञांकर्माणिसुकृतानिविशांप
ते ॥ इमंलोकममुंचैवसाधयंतीतिनःश्रुतम् १२ एषांज्यायस्तुकांतैयदंडधारणमुच्यते ॥ बलंहिक्षत्रियेनित्यंबलेदंडःसमाहितः १३ एताविद्याःक्षत्रियाणांराजन्
संसिद्धिकारिकाः ॥ अपिगाथामिमांचापिबृहस्पतिरगायत १४ भूमिरेतौनिगिरतिसर्पोबिलशयानिव ॥ राजानंचाविरोद्धारंब्राह्मणंचाप्रवासिनम् १५ सुद्युमथापि
राजर्षिःश्रूयतेदंडधारणात् ॥ प्राप्तवान्परमांसिद्धिदक्षःप्राचेतसोयथा १६ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ भगवन्कर्मणाकेनसुद्युमोवसुधाधिपः ॥ संसिद्धिंपरमांप्राप्तःश्रोतुमिच्छा
मितंनृपम् १७ ॥ व्यासउवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ शंखश्चलिखितश्चास्तांभ्रातरौसंशितव्रतौ १८ तयोरावसथावास्तांरमणीयौपृथक्पृथक् ॥
नित्यपुष्पफलैर्वृक्षैरुपेतौबाहुदामनु १९ ततःकदाचिल्लिखितःशंखस्याश्रममागताः ॥ यदृच्छयाऽथशंखोऽपिनिष्क्रांतोऽभवदाश्रमात् २० सोऽभिगम्याश्रमंभ्रातुः
शंखस्यलिखितस्तदा ॥ फलानिपातयामाससम्यक्परिणतान्युत २१ तान्युपादायविस्त्रब्धोभक्षयामाससद्विजः ॥ तस्मिंश्चभक्षयत्येवशंखोऽप्याश्रममागतः २२
भक्षयंतंतुतद्वद्वाशंखोभ्रातरमब्रवीत् ॥ कुतःफलान्यवाप्तानिहेतुनाकेनखादसि २३ सोऽब्रवीद्भ्रातरंज्येष्ठमुपसृत्याभिवाद्यच ॥ इतएवगृहीतानिमयेतिप्रहसन्निव २४

जितानिचतानिद्विधाणितः ६ । ७ विद्याआत्मनोऽसंगत्वज्ञानं ज्ञानंशास्त्रविषयम् ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ बिलशयान्मूपिकान् अपवासिनंगृहादेसंनिगम १५ । १६ । १७
१८ बाहुदामंदीमनुतस्समीपे १९ । २० । २१ विस्त्रब्धोभैवैतानीतिनिश्चयवान् २२ । २३ । २४

॥ १७ ॥

इदंभक्षणंकृतम् २५ हेपार्थिवसतम् मयाअदत्तादानंकृतमित्यस्मेराज्ञेकययस्वेतिसंबंधः २६ । २७ । २८ अंतपालेभ्योद्वारपालेभ्यः २९ । ३० करिष्यइतिसंधिरार्षः ३१ अनिसृष्टान्यदत्ता
नि गुरुणाज्येष्ठभ्रात्रा ३२ यदादंडधारणेराजाप्रमाणंतथाऽनुज्ञायतिहेतुःप्रमाणम् ३३ शुचिकर्मादनुज्ञयेशोधितदोषः । श्रुतकर्मतिपाठेभ्रातृकर्म कीर्तनेनापिदोषानश्यतीत्यर्थः ३४ । ३५
तमब्रवीत्तथाशंखस्तीव्रोषसमन्वितः ॥ स्तेयंत्वयाकृतमिदंफलान्याददतास्वयम् २५ गच्छराजानमासाद्यस्वकर्मकथयस्ववै ॥ अदत्तादानमेवंहिकृतंपार्थिवस
तम् २६ स्तेनंमांत्वंवेदित्वाचस्वधर्ममनुपालय ॥ शीघ्रंधारयचौरस्यममदंडंनराधिप २७ इत्युक्तस्तस्यवचनात्सुद्युमंसनराधिपम् ॥ अभ्यगच्छन्महाबाहो लि
खितःसंशितव्रतः २८ सुद्युमस्त्वंतपालेभ्यःश्रुत्वालिलिखितमागतम् ॥ अभ्यगच्छत्सहामात्यःपद्भ्यामेवजनेश्वरः २९ तमब्रवीत्समागम्यसराजाधर्मवित्तमम् ॥
किमागमनमाचक्ष्वभगवन्कृतमेवतत् ३० एवमुक्तःसविप्रर्षिःसुद्युममिदमब्रवीत् ॥ प्रतिश्रुत्यकरिष्येतिश्रुत्वातत्कर्तुमर्हसि ३१ अनिसृष्टानिगुरुणाफलानिमनुज
र्षभ ॥ भक्षितानिमहाराजतत्रमांशाधिमाचिरम् ३२ ॥ सुद्युमउवाच ॥ प्रमाणंचेन्मतोराजाभवतोदंडधारणे ॥ अनुज्ञायामपितथाहेतुःस्याद्ब्राह्मणर्षभ ३३
सभवानभ्यनुज्ञातःशुचिकर्मांमहाव्रतः ॥ ब्रह्मिकामानतोऽन्यांस्त्वंकरिष्यामिहितेवचः ३४ ॥ व्यासउवाच ॥ संलंघ्यमानोब्रह्मर्षिःपार्थिवेनमहात्मना ॥ नान्यं
सवरयामासतस्मादंडाद्वतेवरम् ३५ ततःसपृथिवीपालोलिलिखितस्यमहात्मनः ॥ करौप्रच्छेदयामासदृढदंडोजगामसः ३६ सगत्वाभ्रातरंशंखमार्तरूपोऽब्रवी
दिदम् ॥ घृतदंडस्यदुर्बुद्धेर्भवांस्तत्क्षंतुमर्हति ३७ ॥ शंखउवाच ॥ नकुप्येतवधर्मज्ञनत्वंदूषयसेमम ॥ धर्मस्ततेव्यतिक्रांतस्ततस्तेनिष्कृतिःकृता ३८ त्वं
गत्वाबाहुदांशीघ्रंतर्पयस्वयथाविधि ॥ देवानृषीन्पितृंश्चैवमाचाधर्ममनःकृथाः ३९ तस्यतद्वचनंश्रुत्वाशंखस्यलिखितस्तदा ॥ अवगाह्यापगांपुण्यामुदकार्थप्र
चक्रमे ४० प्रादुरास्तांतस्तस्यकरौजलजसन्निभौ ॥ ततःसविस्मितोभ्रातुर्दर्शयामासतौकरौ ४१ ततस्तमब्रवीच्छंखस्तपसेदंकृतंमया ॥ माचतेऽत्रविशंकाऽ
भूद्वैवमत्रविधीयते ४२ ॥ लिखितउवाच ॥ किंतुनाहंत्वयापूतःपूर्वमेवमहादुते ॥ यस्यतेतपसोवीर्यमीदृशंद्विजसत्तम ४३ ॥ शंखउवाच ॥ एवमेतन्मयाका
र्यनाहंदंडधरस्तव ॥ सचपूतोनरपतिस्त्वंचापिपितृभिःसह ४४ ॥ व्यासउवाच ॥ सराजापांडवश्चेष्टश्रेयान्वैतेनकर्मणा ॥ प्राप्तवान्परमांसिद्धिदक्षःप्राचेतसो
यथा ४५ एषधर्मःक्षत्रियाणांप्रजानांपरिपालनम् ॥ उत्पथोऽन्योमहाराजमास्मशोकेमनःकृथाः ४६ भ्रातुरस्यहितंवाक्यंशृणुधर्मज्ञसत्तम ॥ दंडएवहिराजं
द्रक्षत्रधर्मानमुंडनम् ४७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजध०व्यासवाक्येत्रयोर्विंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ पुनरेवमहर्षिस्तंकृष्ण
द्वैपायनोमुनिः ॥ अजातशत्रुकौंतेयमिदंवचनमब्रवीत् १

३६ । ३७ मममांमयावानदूषयसे तेत्वया निष्कृतिःप्रायश्चित्तम् ३८ । ३९ उदकस्यार्थप्रयोजनमाचमनादिकर्तुमितिशेषः ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ आरुशाधि
कातात्पर्यमाहंदंडइति ४७ ॥ इतिशांतिपर्वणि.रा०नीलकंटीयेभारतमावदीपेत्रयोर्विंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ ७ ॥ पुनरेवेति १

७

स्वधर्म इति राजपंक्तव्यमित्युक्तं भ्रात्रादीनामा नृण्यर्थमपितत्कर्तव्यमित्याह अरण्यइत्यादिना २।१।४।५।६।७।८ वचनहिंसाप्रधानः क्षत्रधर्मो मेमाऽस्त्वित्येवं रूपं हेतुसप्तम ९
आददानस्य परस्वापहतुः समानधर्मः अविधमो धर्मस्तत्र कुशलाः स्यापयंति अवश्यकर्तव्यतया व्यवस्थापयंति हेतुश्च मरेश्वरमिति पाठोत्तरविजयादिकं कर्तुमिति शेषः १० मर्षयते दस्यूनं विनहति

नां.रा.१२

अ०

२४॥

अरण्येवसतांतातभ्रातृणांतिमनस्विनाम् ॥ मनोरथामाहाराजयेतत्रासन्धुभिष्टिर २ तानिमेभरतश्रेष्ठप्राप्तुवंतुमहारथाः ॥ प्रशाधिपृथिवीं पार्थययातिरिवनाह्वः
३ अरण्येदुःखवसतिरनुभूतातपस्विभिः ॥ दुःखस्यातिनरव्याघ्रसुखान्यनुभवंतुवै ४ धर्ममर्थचकामंचभ्रातृभिः सहभारत ॥ अनुभूयततः पश्चात्प्रस्थाताऽसि
विशांपते ५ अर्थिनांचपितृणांचदेवतानांचभारत ॥ आनृण्यंगच्छकैतेयतत्सर्वचकरिष्यसि ६ सर्वमेधाश्वमेधाभ्यांयजस्वकुरुनंदन ॥ ततः पश्चान्महाराजग
मिष्यसिपरांगतिम् ७ भ्रातृश्वसर्वांश्क्रतुभिः संयोज्यबहुदक्षिणैः ॥ संप्राप्तः कीर्तिमतुलां पांडवेयमविष्यसि ८ विद्वस्ते पुरुषव्याघ्रवचनंकुरुसत्तम ॥ शृणुष्वैवं यथा
कुर्वन्नधर्माच्चयवसेनृप ९ आददानस्यविजयंविग्रहंचयुधिष्ठिर ॥ समानधर्मकुशलाः स्थापयंतिनरेश्वर १० देशकालप्रतीक्षीयोदस्यून्मर्षयतेनृपः ॥ शास्त्रजांश्च
द्विमास्थाययुज्यतेनैनसाहसिः ११ आदायबलिषट्पांगंशोऽश्विनाभिरक्षति ॥ प्रतिगृह्णाति तत्पापंचतुर्थांशेनभूमिप १२ निबोधचयथाऽऽतिष्ठन्नधर्मान्नच्यवतेनृ
पः ॥ निग्रहाद्धर्मशास्त्राणामनुरुद्धयन्नपेतभीः १३ कामक्रोधावनादृत्यपितेवसमदर्शनः ॥ शास्त्रजांश्चद्विमास्थाययुज्यतेनैनसाहसिः १४ दैवेनाभ्याहतो राजा
कर्मकालेमहाद्युते ॥ नसाधयतियत्कर्मनतत्रादुरतिक्रमम् १५ तरसांश्चद्विपूर्ववानिग्राह्यापुवशत्रवः ॥ पापैः सहनसंदध्याद्राज्यं पुण्यंचकारयेत् १६ शूराश्चार्याश्च
सत्कार्याविद्वांसश्चयुधिष्ठिर ॥ गोमिनो धनिनश्चैवपरिपाल्याविशेषतः १७ व्यवहारेषु धर्मेषु योक्तव्याश्चबहुश्रुताः ॥ गुणयुक्तेपिनैकस्मिन्नाविश्चसेतविचक्षणः १८
अरक्षितादुर्विनीतोमानीस्तब्धोऽभ्यसूयकः ॥ एनसायुज्यते राजादुर्दातइतिचोच्यते १९ येरक्षमाणाहीयंतेदैवेनाभ्याहतानृप ॥ तस्करैश्चापिहीयंतेसर्वतद्रा
जकिल्बिषम् २० सुमंत्रिते सुनीते च सर्वतश्चोपपादिते ॥ पौरुषेकर्मणि कृतेनास्त्यधर्मोयुधिष्ठिर २१ विच्छिद्यंतेसमारब्धाः सिद्धयंतेचापिदैवतः ॥ कृतेपुरुष
कारेतुनैनः स्पृशति पार्थिवम् २२ अत्रतेराजशार्दूलवर्तीयप्येकथामिमाम् ॥ यद्वृत्तं पूर्वराजर्षेर्हयग्रीवस्य पांडव २३ शत्रून्हत्वाहतस्याजौ शूरस्याक्लिष्टकर्मणः ॥
असहायस्य संग्रामे निर्जितस्य युधिष्ठिर २४ यत्कर्मवै निग्रहे शात्रवाणां योऽग्रश्चाग्र्यः पालने मानवानाम् ॥ कृत्वा कर्म प्राप्य कीर्तिं स युद्धाद्वाजिग्रीवो मोदते स्वर्गलोके २५

एनसातर्जनपापेन ११।१२ आतिष्ठन्नितिच्छेदः धर्मशास्त्राणानिग्रहादतिर्लघ्नाज्जातादधर्मादितोऽन्यवतेतानिअनुरुध्यन्नेतमीश्वरमपति १३।१४।१५।१६ गावाचामिमोविचारयंतितेगोमिनोब्रह्म
कर्मकांडार्थविदोब्राह्मणाः गोमंतोवाधनिनोदीक्याः १७।१८ स्तब्धोमाभ्यामभ्यामभ्यसूयकीमुणेपुत्रोपहृष्टिः १९ येजनाः देवेनआवर्षणादिना २० मंत्रनीतिसहायाद्युपेतपुरुषकारेकतेऽपियदिज
नाहीयंतेम्रियंतेवावहिराज्ञोऽधर्मोनास्तीत्यर्थः २१।२२।२३ शत्रून्स्वामाप्सवतःसत्रोःसकाशादाजौहतस्यवधंप्राप्तस्य तत्रहेतुरसहायस्योति २४ यत्कर्मकर्तव्यंतत्कर्मकृत्येतिसंबधः २५

1961

२६ कामजः कौधोयुद्धमूलमूतोऽग्निः चातुर्होत्रं ब्रह्माद्याः ऋत्विजः चतुरश्वस्वारः २७ । २८ संत्यक्तात्मा त्यक्ताहंकारः २९ योगाक्रियायापुस्तहोम्यासा अभिमानत्यागास्तेर्युक्तदिवोसिद्धि
यज्ञादिक्रियामन्यदीयां मानुषीं च सिद्धिदं डनीतिमर्हो च पालयित्वेति योजना स्वयंचयज्ञशीलः ३० मानुषं लोकमिति संबंधः तनुत्यजां प्रयागादी ३१ । ३२ । ३३ । ३४ ॥ इति शां० रा० नी० भारत
संत्यक्तात्मा समरेष्वततायीशस्रैश्छिन्नोदस्युभिर्वध्यमानः ॥ अश्वग्रीवः कर्मशीलो महात्मा संसिद्धार्थो मोदते स्वर्गलोके २६ धनुर्यूपोरशनाज्याशरः सुक्लुवः खड्गो
रुधिरं यत्र चाज्यम् ॥ रथो वेदी कामजो युद्धमग्निश्चातुर्होत्रं चतुरोवाजिमुख्याः २७ हुत्वा तस्मिन् यज्ञवद्वावथारीन् पापान् मुक्तो राजसिंहस्तरस्वी ॥ प्राणान् हुत्वा चाव
भूथेरणे सवाजिग्रीवो मोदते देवलोके २८ राश्रं रक्षन् बुद्धिपूर्वनयेन संत्यक्तात्मा यज्ञशीलो महात्मा ॥ सर्वाल्लोकान् व्याप्य कीर्त्या मनस्वी वाजिग्रीवो मोदते देवलोके २९
दैवीं सिद्धिं मानुषीं दंडनीतिं योगन्यासैः पालयित्वा मर्हो च ॥ तस्माद्राजा धर्मशीलो महात्मा वाजिग्रीवो मोदते देवलोके ३० विद्वांस्त्यामी श्रद्धाधानः कृतज्ञस्त्यक्त्वा लो
कं मानुषं कर्म कृत्वा ॥ मेधाविनां विदुषां संमतानां तनुत्यजां लोकमाक्रम्य राजा ३१ सम्यग्वेदान् प्राप्य शास्त्राण्यधीत्य सम्यग्राज्यं पालयित्वा महात्मा ॥ चातुर्वर्ण्यं
स्थापयित्वा स्वधर्मे वाजिग्रीवो मोदते देवलोके ३२ जित्वा संग्रामान् पालयित्वा प्रजाश्च सोमं पीत्वा तर्पयित्वा द्विजाग्र्यान् ॥ युक्त्या दंडं धारयित्वा प्रजानां युद्धे क्षीणे मोदते
देवलोके ३३ वृत्तं यस्य श्लाघनीयं मनुष्याः संतो विद्वांसोऽर्ह्यंत्यर्हणीयम् ॥ स्वर्गं जित्वा वीरलोकान् वाप्यसिद्धिं प्राप्तः पुण्यकीर्तिर्महात्मा ३४ ॥ इति श्रीमहाभारतेशां
तिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि व्यासवाक्ये चतुर्विंशतितमोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ द्वैपायन वचः श्रुत्वा कुपिते च धनंजये ॥ व्यासमामंत्र्य
कौंतेयः प्रत्युवाच युधिष्ठिरः १ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ न पार्थिव मिदं राज्यं न भोगाश्च पृथग्विधाः ॥ प्रीणयंति मनो मेऽज्यशोको मारुंधयत्ययम् २ श्रुत्वा वीरवि
हीनानामपुत्राणां च योषिताम् ॥ परिदेवयमानां शान्तिं नो पलभे मुने ३ इत्युक्तः प्रत्युवाचे दं व्यासो योगविदां वरः ॥ युधिष्ठिरं महाप्राज्ञो धर्मज्ञो वेदपारगः ४
॥ व्यास उवाच ॥ न कर्मणालभ्यते चेज्यया वानाप्यस्ति दाता पुरुषस्य कश्चित् ॥ पर्याययोगाद्बिहितं विधात्रा कालेन सर्वं लभते मनुष्यः ५ न बुद्धिशास्त्राध्ययनेन
शक्यं प्राप्तुं विशेषं मनुजैरकाले ॥ मूर्खोऽपि चाप्रोक्तिकदाचिदर्थान्कालो हिकार्यं प्रतिनिर्विशेषः ६ नामूतिकालेषु फलदंति शिल्पानि मंत्राश्च तथौषधानि ॥ तान्येव
कालेन समाहितानि सिद्धयंति वर्धंति च भूतिकाले ७ कालेन शीघ्राः प्रवहंति वाताः कालेन वृष्टिर्जलदानुपैति ॥ कालेन पद्मोत्पलवज्जलं च कालेन पुष्यंति वनेषु वृक्षाः ८
कालेन कृष्णाश्च सिताश्च रात्र्यः कालेन चंद्रः परिपूर्णो विबः ॥ नाकालतः पुष्पफलं दुर्माणानां कालवेगाः सरितो वहंति ९ नाकालमत्ताः खगपन्नगाश्च मृगाद्विपाः शैलमृगा
श्च लोके ॥ नाकालतः स्त्रीषु भवंति गर्भानायात्यकाले शिशिरोष्णवर्षाः १०
माव० चतुर्विंशतितमोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ द्वैपायनेति

माव०चतुर्विंशतितमोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ छ ॥ ॥ द्वैपायनेति

कुपितेराज्यकारणात् १ रुंधयतिशोकोपहतोगुरुणाबंधूनावावाक्यंनमृणोतीतिभावः २ वीरविहीनानापतिहीनानां ३ । ४ नलभ्यतेवीरोहतवीराभिर्वीरपत्नीभिरित्यर्थः नापिताभ्यः
काश्चित्पतिदागुंसमर्थोऽस्तीत्यर्थः कालेनलभतेनत्वकालेऽवस्तासांपतिलामकालोतीतइतिनताःशोच्याः ५ विशेषंविमतंशेषमस्यास्तिताद्विशेषंपुत्रादिकं ६ ददंतिददते ७ । ८ । ९ । १०

११ अस्तंगिरिभामुरभ्युपैति १२ सेनजितापुत्रशोककृतदुःखार्तेन १३ पर्यायःकालगतिः १४ महिनस्तिनहन्यते इतनस्यकर्ताकर्मवानभवति तेनकर्त्रात्मवादोदेहात्मवादश्चतार्किकलोकामति
कमतोक्रमेणनिरस्तो १५ कश्चित्तार्किकः अपरःसाख्यः स्वभावतश्चित्तत्वातः भूतानांदेहाद्याकाराणांप्रभवाप्ययौउत्पत्तिनाशोनियतो आत्मानकर्तृनाप्यकर्ता किंतु स्वसत्तामात्रेणमहाहृत
रंगाणांमरीचयइवभूतानामुत्पत्तिविनाशयोर्हेतुरितिभावः १६ मोदयात्ख्यायत्रेवापचितिप्रतीकारंचरेन्नत्वध्यायन् १७ शोच्यान्शोकाक्रांतान्बालविधवयादुहिप्रातुल्यान् दुःखेषुशोकजेषुमन
स्तापेषुदुःखानिशिरस्ताडनादीनिदुःखादेर्द्विगुणीकरणमूढकार्यमित्यर्थः १८ मोहनिवृत्तेरवधिमाहआत्मेति अयंव्यावहारिकआत्माअहंप्रत्ययविषयः सोऽपिममस्वरूपंन मतःपृथग्भूतत्वात् सर्वा

नाकालतोभ्रियतेजायतेवानाकालतोव्याहरतेचबालः ॥ नाकालतोयौवनमभ्युपैतिनाकालतोरोहतिबीजमुत्तम ११ नाकालतोभानुरुपैतियोगनाकालतोऽस्तंगि
रिमभ्युपैति ॥ नाकालतोवर्धतेहीयतेचचंद्रःसमुद्रोऽपिमहोर्मिमाली १२ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ गीतराज्ञासेनजितादुःखार्तेनयुधिष्ठिर १३
सर्वानिवेषपर्यायोमर्त्यान्स्पृशतिदुःसहः ॥ कालेनपरिपक्वाहिभ्रियंतेसर्वपार्थिवाः १४ घृतिचान्यान्नराजस्तानप्यन्येतथानराः ॥ संज्ञैषालौकिकीराजन्नहिन
स्तिनहन्यते १५ हंतीतिमन्यतेकश्चिन्नहंतीत्यपिचापरः ॥ स्वभावतस्तुनियतौभूतानांप्रभवाप्ययौ १६ नष्टेधनेवादरेवापुत्रेपितरिवामृते ॥ अहोदुःखमिति
ध्यायन्दुःखस्यापचितिंचरेत् १७ सकिंशोचसिमूढःसन्शोच्यान्किमनुशोचसि ॥ यस्यदुःखेषुदुःखानिभयेषुचभयान्यपि १८ आत्माऽपिचार्यनममसर्वाऽपिपृ
थिवीमम ॥ यथाममतथाऽन्येषामितिपश्यन्नमुह्यति १९ शोकस्थानसहस्राणिहर्षस्थानशतानिच ॥ दिवसेदिवसेमूढमाविशंतिनपंडितम् २० एवमेतानिकालेन
प्रियद्वेष्याणिभागशः ॥ जीवेषुपरिवर्ततेदुःखानिचसुखानिच २१ दुःखमेवास्तिनसुखंतस्मात्तदुपलभ्यते ॥ तृष्णार्तिप्रभवंदुःखंदुःखार्तिप्रभवंसुखम् २२ सु
खस्यानंतरंदुःखंदुःखस्यानंतरंसुखम् ॥ ननित्यंलभतेदुःखंननित्यंलभतेसुखम् २३ सुखमेवहिदुःखांतंकदाचिदुःखतःसुखम् ॥ तस्मादेतद्वयंजह्याद्यच्छे
च्छाश्वतंसुखम् २४ सुखांतप्रभवंदुःखंदुःखांतप्रभवंसुखम् ॥ यन्निमित्तोभवेच्छोकस्तापोवादुःखमूर्छितः ॥ आयासोवाऽपियन्मूलस्तदेकांगमपित्यजेत् २५
सुखंवायदिवादुःखंप्रियंवायदिवाऽप्रियम् ॥ प्राप्तंप्राप्तमुपासीतहृदयेनापराजितः २६ ईषदप्यंगदाराणांपुत्राणामाचरन्प्रियम् ॥ ततोज्ञास्यसिकःकस्यकेनवाक
थमेवच २७ येचमूढतमालोकेयेचबुद्धेःपरंगताः ॥ तएवसुखमेधंतेमध्यमःक्षिप्यतेजनः २८

पृथिवीतिसर्वप्रपंचोपलक्षणं सर्ववाममेवस्वरूपं यथाऽहंसर्वस्मादन्यःसर्वात्माचतथाऽन्येपीत्याहयथेति एवमद्वैतात्मतत्त्वंपश्यन्नमुह्यतीत्यर्थः तथाचश्रुतिः । 'तदतिशोकमात्मवित्'इति १९ । २०
यानिप्रियाणितान्येवकालेदुःखानिभवन्ति यानिद्वेष्याणितान्येवसुखानि तस्माद्वातजडस्यताडनभिवसर्वदुःखमेवमोहात्सुखवद्विभातीत्यर्थः ३१ तृष्णायायाऽऽतिरनवस्थितचित्ततातज्जुदुःखं दुःख
स्यातिर्विनाशस्तज्जुदुःखं संततेयंसुखदुःखधारेत्यतस्तस्याज्येतेत्याह सुखस्येत्यादिना २३ । २४ दुःखमूर्छितःदुःखेनवर्धितः एकांगमपिसर्वदृष्टांशुवत्तस्यजेत्किमुतबाह्यराज्यादीतिभावः २५ हृदयेन
शोकमूलेन २६ प्रियमाचरन्कुर्वन्केनहेतुनाकथंकेनप्रकारेणकस्यसंबंधीतिज्ञास्यसि २७ मूढतमाःप्रसुप्तनरवज्जडाः बुद्धेःपरंब्रह्मगताःप्राप्ताः अतस्त्वमधमस्तुनमवसिमध्यमोऽपिमाभूरित्यर्थः २८

२९ येनतृष्णादिनिमित्तेन ३० भवामवौषेधार्थानैश्वर्ये ३१ दीक्षामिति राज्ञोयामयोगसंन्यासस्थानीयाः युद्धंपालनंक्रतौवित्तत्यागश्चेति तान्येवास्यपावनानीत्यर्थः ३२ संत्यक्तात्मानिरहंकारः
३३ । ३४ । ३५ । ३६ ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुज्ञासनपर्वणि नीलकंठीयेभारतमावदीपेपंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ७ ॥ अस्मिन्नेवेति १ । २ । १ समयमध्ययनसंप्रदायस्याविच्छेदं
आश्रिताआश्रमिणः ब्रह्मचारिणइत्यर्थः ४ । ५ कार्याणिराजकार्याणिप्रतिष्ठाप्यानि तद्वचसांशुष्ठेयानीत्यर्थः तथाहि । धर्माधर्मनिर्णयार्थंपर्यदमुपक्रम्यएकोवाऽध्यात्मवित्तमइतिस्मरंति पर्व

इत्यब्रवीन्महाप्राज्ञोयुधिष्ठिरससेनजित् ॥ परावरजोलोकस्यधर्मवित्सुखदुःखवित् २९ येनदुःखेनयोदुःखानसजातुसुखीभवेत् ॥ दुःखानांहिषयोनास्तिजा
यतेह्यपरात्परम् ३० सुखंचदुःखंचभवाभवौचलाभालाभौमरणंजावितंच ॥ पर्यायतःसर्वमवाप्नुवंतितस्माद्दीरोनैवहृष्येन्नशोचेत् ३१ दीक्षाराज्ञःसंयुगेयुद्धमा
दुर्योगंराज्येदंडनीत्यांचसम्यक् ॥ वित्त्यागोदक्षिणार्चाचयज्ञेसम्यग्दानंपावनानीतिविद्यात् ३२ रक्षन्नराज्यंशुद्धिपूर्वनयेनसंत्यक्तात्मायज्ञशीलोमहात्मा ॥ सर्वा
नलोकानधर्मदृष्ट्याचरंश्चाप्यूर्ध्वदेहान्मोदतेदेवलोकं ३३ जित्वासंग्रामान्पालयित्वाचराष्ट्रंसोमपीत्वावर्धयित्वाप्रजाश्च ॥ युक्त्यादंडधारयित्वाप्रजानांयुद्धेक्षीणो
मोदतेदेवलोकं ३४ सम्यग्देवान्प्राप्यशास्त्राण्यधीत्यसम्यग्ग्राज्यंपालयित्वाचराजा ॥ चातुर्वर्ण्यस्थापयित्वास्वधर्मेपूतात्मावैमोदतेदेवलोकं ३५ यस्यवृत्तनमस्यं
तिस्वर्गस्थस्यापिमानवाः ॥ पौरजानपदामात्याःसराजाराजसत्तमः ३६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिप० राजध० सेनजिदुपाख्यानेपंचविंशोऽध्यायः ॥ २५॥
॥ वैशंपायनउवाच ॥ अस्मिन्नेवप्रकरणेधर्मजयमुदारधीः ॥ अभिनीततरंवाक्यमित्युवाचयुधिष्ठिरः १ यदेतन्मन्यसेपार्थनज्यायोऽस्तिधनादिति ॥ नस्वर्गो
नसुखंनार्थोनिर्धनस्येतितन्मृषा २ स्वध्याययज्ञसंसिद्धादृश्यंतेबहवोजनाः ॥ तपोरताश्चमुनयोयेषांलोकाःसनातनाः ३ ऋषीणांसमयंशश्वद्येरक्षंतिधनंज
य ॥ आश्रिताःसर्वधर्मज्ञादेवास्तान्ब्राह्मणान्विदुः ४ स्वाध्यायनिष्ठान्हिक्रषीन्ज्ञाननिष्ठास्तथाऽपरान् ॥ बुद्धयेथाःसंततंचापिधर्मनिष्ठान्धनंजय ५ ज्ञान
निष्ठेषुकार्याणिप्रतिष्ठाप्यानिपांडव ॥ वैखानसानांवचनंयथानोविदितंप्रभो ६ अजाश्चपृथ्व्यश्चैवसिकताश्चैवभारत ॥ अरुणाःकेतवश्चैवस्वाध्यायेनदिवंगताः
७ अवाप्यैतानिकर्माणिवेदोक्तानिधनंजय ॥ दानमध्ययनंयज्ञोनिग्रहश्चैवदुर्यहः ८ दक्षिणेनचपंधानमर्यम्णोयेदिवंगताः ॥ एतान्क्रियावतांलोकानुक्तवान्पू
र्वमप्यहम् ९ उत्तरेणतुपंधानंनियमाद्यंप्रपश्यसि ॥ एतेयागवतांलोकाभांतिपार्थसनातनाः १० तत्रोत्तरांगतिपार्थप्रशंसंतिपुराविदः ॥ संतोषोवैस्वर्गतमः
संतोषःपरमंसुखम् ११ तुष्टेर्नकिंचित्परमंसासम्यक्प्रतितिष्ठति ॥ विनीतक्रोधहर्षस्यसततंसिद्धिरुत्तमा १२

स्वेनवरणीयइतिशेषः कव्यानीतिपाठेपित्र्याणिहवीषिज्ञाननिष्ठेभ्यएवदेयानीत्यर्थः । ज्ञाननिष्ठेषुकव्यानिप्रतिपाद्यानीत्येववैखानसानांवाचनम् ६ अजादयोवालखिल्यवदृषीणां
णविशेषाः ७ । ८ एतान्दुरूपान् क्रियावतांकर्मिणाम् ९ उत्तरेणउत्तरतःस्थितम् १० गतिद्वयादप्यधिकमाह संतोषइति संतोषःपरंवैराग्यं परमंसुखंकेवल्यम् ११ सातुष्टिःपरमवैरा
ग्यामिधाउत्तमासिद्धिर्विनीतक्रोधहर्षस्यक्रोधादिजयिनःसम्यक्प्रतितिष्ठति इतरस्यतुनेत्यर्थः १२

१३ । १४ । १५ आत्मज्योतिषात्मजस्यनिर्वाणमोक्षः १६ वृत्तंशीर्लहतिहते १७ धनहेतोर्धर्मायवित्तस्यार्जनेइतिशेषः तदाश्रयोधर्मोयज्ञाद्विस्तस्मिन्नपिभूयान्दोषोऽस्ति १८ ईहमाने
बधनार्थेना १९ सम्यक्साधुकमदुह्यतःत्रोहयुक्तानैवतद्धनमैतिनस्वत्रोहानितिप्राहुः द्विसाविनाधनमाप्तिर्नास्तीत्यर्थः । प्राप्तमपियथावयं सर्वपाप्रतिकूलं नामामयहेतुत्वात् २० संभिन्नवृत्तः
संकीर्णस्वभावः वीतंगतंभाविशोकजंभयंयस्मात्सवीतशोकभयः अल्पेनधनेनहेतुनापुषितस्त्वृणाबाह्यसन्तुष्टंस्तेनप्रोहेणजायमानाब्रह्महत्यानबुध्यतेलोमी अल्पार्थेपिब्रह्महत्यामर्जयतीत्यर्थः २१
दुर्लभंभनंप्राप्यानुकूलेभ्योपिभृत्येभ्योदत्त्वादस्युभयादिवभृशमनुत्तमवतइतिसंबंधः वित्तव्ययमहदुःखंमवतीत्यर्थः २२ देवस्वं तथात्रैवार्षिकाधिकान्नोयःसहितोमंपिबेद्विजः । प्राक्सौमिकीःक्रियाः

अत्राप्युदाहरंतीमांगांतांययातिना ॥ योऽभिप्रेत्याहरेत्कामान्कुर्मोऽज्ञानीवसर्वशः १३ यदाचायंनविभेति यदाचास्मान्ब्रविभ्यति ॥ यदानेच्छातिनद्वेष्टिब्रह्मसं
पद्यतेतदा १४ यदानभावंकुरुतेसर्वभूतेषुपापकम् ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥
विनीतिमानमोहश्चबहुसंगविजितः ॥ तदाऽऽत्मज्योतिषःसाधोर्नि
र्वाणमुपपद्यते १६ इदंतुष्टाणुमेपार्थबुवतःसंयतेंद्रियः ॥ धर्ममन्येवृत्तमन्येधनमीहंतिचापरे १७ धनहेतोर्दहेततस्यानीहागरीयसी ॥ भूयान्दोषोहिवित्तस्यय
श्चधर्मस्तदाश्रयः १८ प्रत्यक्षमनुपश्यामित्वमपिद्रष्टुमर्हसि ॥ वर्जनंवर्जनीयानामीहमानेनदुष्करम् १९ येवित्तमभिपद्यंतेसम्यक्कंतेषुदुर्लभम् ॥ दुह्यतःप्रेतित
त्प्राहुःप्रतिकूलंयथातथम् २० यस्तुसंभिन्नवृत्तःस्याद्दीतशोकभयोनरः ॥ अल्पेनदृषितोदुह्यन्ब्रह्महत्यानबुध्यते २१ दुष्यत्याददतोभृत्यानित्यंदस्युभयादिव ॥
दुर्लभंचधनंप्राप्यभृशंदत्त्वाऽनुत्पद्यते २२ अधनःकस्यकिंवाच्योविमुक्तःसर्वशःसुखी ॥ देवस्वमुपपद्येवधनेनसुखीमिवेत् २३ तत्रमार्थायज्ञगीतांकीर्तयंतिपुरा
विदः ॥ त्रयीमुपाश्रितांलोकेयज्ञसंस्तरकारिकाम् २४ यज्ञायसृष्टानिधनानिधात्रायज्ञायसृष्टःपुरुषोरक्षिताच ॥ तस्मात्सर्वयज्ञएवोपयोज्यधनंनकामाय
हितंप्रशस्तम् २५ एतत्स्वार्थेचकौतेयधनंधनवतांवर ॥ धाताददातिमर्त्येभ्योयज्ञार्थमिति विद्वित् २६ तस्मादुद्व्यंतिपुरुषानहितत्कस्यचिद्वुवम् ॥ श्रद्ध
धानस्ततोलोकोदद्याच्चैवयजेतच २७ लब्धस्यत्यागमित्याहुर्नभोर्मनचसंक्षयम् ॥ तस्यकिंसंचयेनार्थःकार्येज्यायसितिष्ठति २८ येस्वधर्मादपेतेभ्यःप्रयच्छंत्य
ल्पबुद्धयः ॥ शतंवर्षाणितेप्रेत्यपुरीषंभुंजतेजनाः २९ अनर्हतेयद्ददातिनददातियदहते ॥ अर्हानर्हापरिज्ञानादानधर्मोऽपिदुष्करः ३० लब्धानामपिवित्तानां
बोधव्यौद्वावतिक्रमौ ॥ अपात्रेप्रतिपत्तिश्चपात्रेचाप्रतिपादनम् ३१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजध०युधिष्ठिरवाक्येषद्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ ४४ ॥

कुर्याद्यस्यात्रैवार्षिकंमवेत्'इतिस्मृतेरल्पमपिसंचितंधनंदेवस्वमेवतदाप्युपसंगृह्यदेवेभ्योऽदत्त्वेनतेनतावताऽपिसुखीमवेत्किंतुलामालोभःप्रवर्ततइतिन्यायेतत्त्वृणाधिकयादुःखमेवानुभवतीत्यर्थः
२३ गार्गात्रैदिकजनेयज्ञप्रतिष्ठाकरीम् २४ तामाहयज्ञायेति २५ एतद्धर्मस्वार्थे चाद्यज्ञार्थेपि २६ तस्मादिति धनस्वार्थं तस्यापिनास्तीत्यर्थः तथाचश्रुतिः । 'मायुधःकस्यस्विद्धनम्'इति फलि
तमाह ब्रह्मदानतइति । इत्याहुःप्रशस्तमाहुरित्यर्थः कार्येत्यागकृते २७ । २८ अत्रात्रेधनंनदेयमित्याह । यद्वाति २९ । ३० । ३१ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठी
येभारतभावदीपेषद्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥

अभिमन्याविति १ वृषसेनेकर्णे पाठांतरेवसुषेणोऽपि स एव २ । ३ । ४ । ५ । ६ पररथाजं पररथानां पीडक ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ आमर्शयन्निश्चिन्वन् १६ । १७

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अभिमन्यो हते बाले द्रौपद्यास्तनयेषु च ॥ दृष्टुमेविराटे च द्रुपदे च महीपतौ १ वृषसेने च धर्मज्ञे दृष्टकेतौ तु पार्थिवे ॥ तथाऽन्येषु नरेन्द्रेषु नानादे
श्येषु संयुगे २ न च मुंचति मां शोको ज्ञातिघातेन मातुरम् ॥ राज्यकामुकमत्युग्रं स्ववंशोच्छेदकारिणम् ३ यस्याकिक्रीडमानेन मया वै परिवर्तितम् ॥ समयारा
ज्यलुब्धेन गंगेय्यो युधिपातितः ४ यदा ह्येनं विघूर्णितमपश्यं पार्थसायकैः ॥ कंपमानं यथा वज्रैः प्रेक्ष्यमाणं शिखांदिना ५ जीर्णसिंहमिव प्रांशुं नरसिंहं पितामहम् ॥
कीर्धमाणं शरैर्दृष्ट्वा भृशमेव्यथितं मनः ६ प्राङ्मुखं सीदमानं चरथे पररथारुजम् ॥ घूर्णमानं यथा शैलं तदामेकश्मलोऽभवत् ७ यः स बाणधनुष्पाणियो धयामास
भार्गवम् ॥ बहून्यहानि कौरव्यः कुरुक्षेत्रे महाभूधे ८ समेतं पार्थिवं क्षत्रं वाराणस्यां नदीसुतः ॥ कन्यार्थमाह्वयद्दीरोरथेनैकेन संयुगे ९ येन चोग्रायुधो राजा चक्र
र्तुदुरासदः ॥ दग्धश्चास्त्रप्रतापेन समया युधिघातितः १० स्वयं मृत्युं रक्षमाणः पांचाल्यं यः शिखांदिनम् ॥ न बाणैः पातयामास सोऽर्जुनेन निपातितः ११ यदै नं
पतितं भूमावपश्यं रुधिराक्षितम् ॥ तदैवाविश दत्युग्रो ज्वरो मां मुनिसत्तम १२ येन संवर्धिता बाला येन स्मपरिरक्षिताः ॥ समयाराज्यलुब्धेन पापेन गुरुघातिना ॥
अल्पकालस्य राज्यस्य कृते मूढेन घातितः १३ आचार्यश्च महेश्वासः सर्वपार्थिवपूजितः ॥ अभिगम्यरणे मिथ्यापापेनोक्तः सुतं प्रति १४ तन्मे दहति गात्राणि
यन्मां गुरुरभाषत ॥ सत्यमाख्या हिराजं स्त्वं यदि जीवति मे सुतः १५ सत्यमामर्षयन् विप्रो मायित्परिपृष्टवान् ॥ कुंजरं चांतरं कृत्वामिथ्योपचरितं मया १६ सुभृ
शं राज्यलुब्धेन पापेन गुरुघातिना ॥ सत्यं च कुमुन्मुच्य मया स गुरुराहवे १७ अश्वत्थामा हत इति निरुक्तः कुंजरे हते ॥ कौल्लोकांस्तु गमिष्यामि कृत्वा कर्म सुदुष्क
रम् १८ अघातयंचयत्कर्णं समरेष्वपलायिनम् १९ ज्येष्ठभ्रातरमत्युग्रं कोमतः पापकृतम् ॥ अभिमन्युं च यद्वालं जातं सिंहमिवाद्रिषु २० प्रावेशयमहं लुब्धो
वाहिर्नाद्रोणपालितां ॥ तदा प्रभृतिर्वीभत्सुं शक्रो मिनिरीक्षितुम् २१ कृष्णं च पुंडरीकाक्षं किलिबषीभूणहायथा ॥ द्रौपदीं चापि दुःखार्तां पंचपुत्रैर्विना कृतां २२
शोचामि पृथिवीं हीनां पंचभिः पर्वतैरिव ॥ सोऽहमागस्करः पापः पृथिवीनां शकारकः २३ आसीन एव मे वेदं शोषयिष्ये कलेवरम् ॥ प्रायोपविष्टं जानीध्वमथ मां
गुरुघातिनम् २४ जातिष्वन्यास्वपियथानभवेयं कुलांतलत् ॥ न भोक्ष्येन च पानीयमुपभोक्ष्ये कथंचन २५ शोषयिष्ये प्रियान् प्राणानि हस्थोऽहं तपोधनाः ॥
यथेष्टं गम्यतां काममनुजाने प्रसाद्य वः २६ सर्वे मामनुजानीत त्यक्ष्यामीदं कलेवरम् ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तमेवं वादिनं पार्थं बंधुशोकेन विह्वलम् २७ मैवमि
त्यब्रवीद्वा सो निगृह्य मुनिसत्तमः २८ ॥ व्यास उवाच ॥ अतिवेलं महाराज न शोकं कर्तुमर्हसि ॥ पुनरुक्तं तु वक्ष्यामि दिष्टमेतदिति प्रभो २९ संयोगाविप्रयो
गांता जातानां प्राणिनां ध्रुवम् ॥ बुद्धदा इव तोयेषु भवंति न भवंति च ३० ॥ १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ अतिवेलमत्यर्थ २९ । ३०

३१ आलस्यं तत्काले सुखमपि दुःखांतं दाक्षयंतत्काले दुःखमपि सुखोदयं । मूर्तिरणिमादिः ३२ । ३३ अतएव कर्मभ्यस्त्वकर्मणां स्यात्तत्त्वं नेशोनप्रभुः ३४ ॥ इति श्रीमच्छां० रा० नीलकण्ठीवेभास्त
मावदीपे सप्तविंशतितमोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ज्ञातीति अभ्युत्सि सृष्टतस्त्यक्तुमिच्छतः १ । २ । ३ कल्याणमिच्छता सुखादिकं कथं प्रतिपत्तव्यं केन प्रकारेण हृत्वेनाऽनिष्टत्वेनो
दासीनत्वेन वा ज्ञातव्यं ४ आत्मानंदेहोत्पन्नमनु अनंतरमव्यवधानेनैव देहस्वभावप्राप्तेषु वादौर्ध्वविषादौ न कुर्वीत किंतु उदासीतैवेति भावः ५ । ६ प्रसिच्यते क्लिप्तं श्रद्धं भवतीत्यर्थः ७ भोगान्भो

सर्वेक्षयां तानि च याः पतनां ताः समुच्छ्रयाः ॥ संयोगाविप्रयोगांतामरणांतं हि जीवितम् ३१ सुखं दुःखांतमालस्यं दाक्षयं दुःखं सुखोदयम् ॥ भूतिः श्रीर्हीर्धृतिः
कीर्तिर्दक्षेव सति नालसे ३२ नालं सुखाय सुहृदो नालं दुःखाय शत्रवः ॥ न च प्रजाऽलमर्थेभ्यो न सुखेभ्योऽप्यलं धनम् ३३ यथा सृष्टोऽसि कौंतेय धात्रा कर्मसु तत्कुरु ॥
अतएव हि सिद्धिस्तेनेशस्त्वं कर्मणां नृप ३४ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि राजधर्मा० व्यासवाक्ये सप्तविंशतितमोऽध्यायः ॥ २७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
ज्ञातिशोकाभितप्तस्य प्राणानभ्युत्सि सृक्षतः ॥ ज्येष्ठस्य पांडुपुत्रस्य व्यासः शोकमपानुदत् १ ॥ व्यास उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममिति हासं पुरातनम् ॥ अ
श्मगीतं न रव्याघ्रतन्निबोधयुधिष्ठिर २ अश्मानं ब्राह्मणं प्राज्ञं वैदेहोजनको नृपः ॥ संशयं परिप्रच्छ दुःखशोकसमन्वितः ३ ॥ जनक उवाच ॥ आगमे यदि
वाऽप्राये ज्ञातीनां द्रविणस्य च ॥ नरेण प्रतिपत्तव्यं कल्याणं कथमिच्छता ४ ॥ अश्मोवाच ॥ उत्पन्नमिममात्मानं नरस्यानंतरंततः ॥ तानि तान्यनुवर्तते
दुःखानि च सुखानि च ५ तेषामन्यतरापतौ यद्यदेवोपपद्यते ॥ तदस्य चेतनामाशुहरत्यभ्रमिवानिलः ६ अभिजातोऽस्मि सिद्धोऽस्मि नास्मि केवलमानुषः ॥
इत्येभिर्हेतुभिस्तस्य त्रिभिश्चितं प्रसिच्यते ७ संप्रसक्तमना भोगान्विसृज्य पितृसंचितान् ॥ परिक्षीणः परस्वानामादानं साधुमन्यते ८ तमतिक्रांतमर्यादमाददा
नमसां प्रतम् ॥ प्रतिषेधंति राजानो लुब्धा मृगमिवेषुभिः ९ ये च विंशतिवर्षावा त्रिंशद्वर्षाश्च मानवाः ॥ परेण ते वर्षशतान्न भविष्यंति पार्थिव १० तेषां परमदुःखा
नां बुद्ध्या भिषज्यमाचरेत् ॥ सर्वप्राणभृतां वृत्तं प्रेक्षमाणस्ततस्ततः ११ मानसानां पुनर्योनिर्दुःखानां चित्तविभ्रमः ॥ अनिष्टोपनिपातो वा तृतीयं नोपपद्यते १२
एवमेतानि दुःखानि तानि तानि ह मानवम् ॥ विविधान्युपवर्तते तथा संपर्शजान्यपि १३ जरा मृत्यु हि भूतानां खदितारौ तृकाविव ॥ बलिनां दुर्बलानां च ह
स्वानां महतामपि १४ न कश्चिज्जात्वतिक्रामेज्जरा मृत्यु हि मानवः ॥ अपि सागरपर्यं तां विजित्ये मां वसुंधराम् १५ सुखं वा यदि वा दुःखं भूतानां पर्युपस्थितम् ॥
प्राप्तव्यमवशैः सर्वपरिहारो न विद्यते १६

ननदनर्तकादिद्वारा व्ययीकृत्य आदानं चौर्यसाधुहितं ८ असांप्रतममुक्तं यथा स्यात्तथा इषुभिः प्रतिषेधंति निघ्नंतीत्यर्थः लुब्धा व्याधाः ९ ये चोरास्ते परेण विंशत्यादिवर्षादूर्ध्ववर्षशतादशतवर्षपर्यंतं
नमविष्यंति न जीविष्यंति चौर्यप्रसक्ताः सद्य एव मर्यंत इत्यर्थः १० तेषां दारिद्र्योत्थानां भिषज्यं प्रतीकारं तमेवाह सर्वेति । 'दुःखे दुःखाधिकान्पश्येत्सुखे पश्येत्सुखाधिकान् ॥ आत्मानं हर्षशोकाभ्यां श
ब्दभ्यामिव नार्थयेत्' इति भावः ११ विभ्रमो विपर्यासः अनिष्टोपनिपातो वा तृतीयं नोपपद्यते १२ संपर्शजानि विषयसंगजानि १३ १४ १५ प्राप्तव्यं भोक्तव्यं १६

तेऽर्था जरादयः पदार्थाः ततोऽन्यथाऽजरत्वादि रूपेण ये मनुष्यस्य कांक्षिता इष्टाः १७ विधानमदृष्टम् १८ प्राप्तिर्लामो व्यायामः श्रमः अलाम इति यावत् तयोर्योगः प्रतिष्ठितं विधानमित्यनुषज्य
ते १९ गंधेति फलस्यागंधादयो निवर्तते पूर्वपूर्वं उत्तरे उत्तरे उपयाति तथैव सुखादीन्यप्रत्याख्येयानि अनुसृत्य वर्तते विद्वान् २० । २१ । २२ । २३ । २४ बुभुक्षाः क्षुद्रमभृतयः २५ निर्माणेऽदृष्टे से

पूर्वेवयासिमध्ये वाऽप्युत्तरे वा नराधिप ॥ अवर्जनीयास्तेऽर्था वैकांक्षिता ये ततोऽन्यथा १७ अप्रियैः सह संयोगो विप्रयोगश्च सुप्रियैः ॥ अर्थानर्थौ सुखं दुःखं विधानमनु
वर्तते १८ प्रादुर्भावश्च भूतानां देहत्यागस्तथैव च ॥ प्राप्तिर्व्यायामयोगश्च सर्वमेतत्प्रतिष्ठितम् १९ गंधवर्णरसस्पर्शानिवर्तते स्वभावतः ॥ तथैव सुखदुःखानि विधा
नमनुवर्तते २० आसनं शयनं यानमुत्थानं पानभोजनम् ॥ नियतं सर्वभूतानां कालेनैव भवत्युत् २१ वैद्याश्चाप्यातुराः संति बलवंतश्च दुर्बलाः ॥ श्रीमंतश्चापरेषण्डा
विचित्रः कालपर्ययः २२ कुले जन्मतथा वीर्यमारोग्यं रूपमेव च ॥ सौभाग्यमुपभोगश्च भवितव्येन लभ्यते २३ संति पुत्राः सुबहवो दरिद्राणामनिच्छताम् ॥ नास्ति पु
त्रः समृद्धानां विचित्रं विधिचेष्टितम् २४ व्याधिरग्निर्जलं शस्त्रं बुभुक्षाश्चापदो विषम ॥ ज्वरश्च मरणं जंतोरुच्चाच्च पतनं तथा २५ निर्माणेयस्य यदिष्टं तेन गच्छति सेतुना
॥ दृश्यते नाप्यतिक्रामन्न निष्क्रांतोऽथवा पुनः ॥ दृश्यते चाप्यतिक्रामन्न निग्राह्योऽथवा पुनः २६ दृश्यते हियुवैव हे विनश्यन्वसुमान्नरः ॥ दरिद्रश्च परिक्लिष्टः शतवर्षो
जरान्वितः २७ अकिंचनाश्च दृश्यंते पुरुषाश्चिरजीविनः ॥ समृद्धे च कुले जाता विनश्यंति पतंगवत् २८ प्रायेण श्रीमतां लोके भोक्तुं शक्तिर्न विद्यते ॥ काष्ठान्यपि हि
जीर्यंते दरिद्राणां च सर्वशः २९ अहमेतत्करोमीति मन्यते कालनोदितः ॥ यद्यदिष्टमसंतोषादुरात्मा पापमाचरेत् ३० मृगयाक्षाः स्त्रियः पानं प्रसंगानि दिता बुधैः ॥
दृश्यंते पुरुषाश्चात्र संप्रयुक्ता बहुश्रुताः ३१ इति कालेन सर्वार्थानीप्सितानीप्सितानिह ॥ स्पृशंति सर्वभूतानि निमित्तं नोपलभ्यते ३२ वायुमाकाशमग्निं च चंद्रादित्यावहः
क्षये ॥ ज्योतीषि सरितः शैलान्कः करोति विर्तिच ३३ शीतमुष्णं तथाऽमर्षकालेन परिवर्तते ॥ एवमेव मनुष्याणां सुखदुःखे न र्षभ ३४ नौषधानि नमंत्राश्च न होमानपु
नर्जपाः ॥ त्रायंते मृत्युनोपेतं जरया चापि मानवम् ३५ यथा काष्ठं च काष्ठं च समेयातां महोदधौ ॥ समेत्य च व्यपेयातां तद्द्रुतसमागमः ३६ ये चैव पुरुषाः स्त्रीभिर्गीतवाद्यै
रुपस्थिताः ॥ ये चानाथाः परान्नादाः कालस्तेषु समक्रियः ३७ मातापितृसहस्राणि पुत्रदारशतानि च ॥ संसारेष्वनुभूतानि कस्य ते कस्य वा वयम् ३८ नैवास्य कश्चिद्
वितानायं भवति कस्यचित् ॥ पथिसंगतमेवेदं दारबंधुसहजैः ३९ कासं कचगमिष्यामि कोन्वहं किमिहास्थितः ॥ कस्मात्किमनुशोचयमित्येवं स्थापयेन्मनः ४०

तुना कर्ममर्यादयाऽतिक्रामन्नति प्राप्य निष्क्रांतो न दृश्यते किंतु पापेन सद्यो बध्यत एव कश्चित्पुनः प्राप्य नोपलभ्यते २५ । २७ । २८ । २९ । ३० प्रसंगाद्युद्भवादादयः अत्र मृगयादौ ३१
इह निमित्तं नोपलभ्यते किं त्वदृष्टं निमित्तमेव तदित्यर्थः ३२ यथा वाय्वादिरीशकृतत्वादिना इत्येवमुक्तं वायुमित्यादिना ३३ । ३४ । ३५ । ३६ उपस्थिताः सेविताः कालो मृ
त्युः ३७ । ३८ पथि मार्गे अन्यैरिवेह दारादिभिः संगतं ज्ञेयम् ३९ स्थापयेद्विचारे इति शेषः ४०

४१ एवमिष्टवियोगेशोकोनकार्यइत्युक्त्वाऽमुत्रनरकपातमयादपिशोकोनकार्यइत्याह नष्टपूर्वमित्यादिना आगमैकगम्यःपरलोकआगमेचयुद्धेशुवातिनांसनइत्यतीतिनष्टमतोव्यैवतेशोकइत्यर्थः ४२ धर्म्याणिधर्मावहानि ४३ । ४४ । ४५ । ४६ नागागजाःउत्तमैर्बलिष्ठैः ४७ । ४८ । ४९ अध्वानंसंसारमार्ग अवशाइतिच्छेदः ५० अभ्येत्याविर्भवति नित्यात्मपक्षेजीवादेहोत्पत्तिर

॥२२॥

अनित्येप्रियसंवासेसंसारेचक्रवद्गतौ ॥ पथिसंगतमेवैतद्भातामातापितासखा ४१ नष्टपूर्वप्रत्यक्षं परलोकंविदुर्बुधाः ॥ आगमांस्त्वनतिक्रम्यश्रद्धातव्यंभूषता ४२ कुर्वीतपितृदेवत्यं धर्म्याणिचसमाचरेत् ॥ यजेच्चविद्वान्विधिवन्निर्वर्गचाप्युपाचरेत् ४३ सन्निमज्जेज्जगदिदंभीरेकालसागरे ॥ जरामृत्युमहाग्राहेनकश्चिदवबुध्यते ४४ आयुर्वेदमधीयानाःकेवलंसपरिग्रहाः ॥ दृश्यंतेबहवोवैद्याव्याधिभिःसमभिभुताः ४५ तेपिबंतःकषायांश्चसर्पीषिविविधानिच ॥ नमृत्युमतिवर्ततेवेला मिवमहोदधिः ॥ ४६ ॥ रसायनविदश्चैवसुप्रयुक्तरसायनाः ॥ दृश्यंतेजरयाभग्नानगानागैरिवोत्तमैः ४७ तथैवतपसोपेताःस्वाध्यायाभ्यसनेरताः ॥ दातारो यज्ञशीलाश्चनतरंतिजरांतकौ ४८ नह्यहानिनिवर्ततेनमासानपुनःसमाः ॥ जातानांसर्वभूतानानपक्षानपुनःक्षपाः ४९ सोऽयंविपुलमध्वानंकालेनध्रुवमध्रुवः ॥ नरोऽवशःसमभ्येतिसर्वभूतनिषेवितम् ५० देहोवाजीवतोऽभ्येतिजीवोवाऽभ्येतिदेहतः ॥ पथिसंगममभ्येतिदारैरन्यैश्चबंधुभिः ५१ नायमत्यंतसंवासोलभ्यते जातुकेनचित् ॥ अपिस्वेनशरीरेणकिमुतान्येनकेनचित् ५२ कनुतेऽद्यपिताराजनकनुतेऽद्यपितामहाः ॥ नत्वंपश्यसितानद्यनत्वांपश्यंतितेऽनघ ५३ नचैव पुरुषोद्रष्टास्वर्गस्यनरकस्यच ॥ आगमस्तुसतांचक्षुर्नृपतेतमिहाचर ५४ चरितब्रह्मचर्योहिप्रजायेतयजेतच ॥ पितृदेवमनुष्याणामानृष्यादनसूयकः ५५ स यज्ञशीलःप्रजनेनिविष्टःप्राग्ब्रह्मचारीप्रविविक्तचक्षुः ॥ आराधयेत्स्वर्गमिमंचलोकंपरंचमुक्त्वाहृदयव्यलीकम् ५६ समंहिधर्मचरतो नृपस्यद्रव्याणिचाभ्याहरतो यथावत् ॥ प्रवृत्तधर्मस्ययशोऽभिवर्धतेसर्वेषुलोकेषुचराचरेषु ५७ इत्येवमाज्ञायविदेहराजोवाक्यंसमग्रंपरिपूर्णहेतु ॥ अश्मानमामंन्यविशुद्धबुद्धिर्ययौष्टहंस्वंप्रति शांतशोकः ५८ तथात्वमप्यच्युतमुंचशोकमुत्तिष्ठशक्रोपमहर्षमेहि ॥ क्षात्रेणधर्मेणमहीजितातेतांभुंक्ष्वकुंतीसुतमाऽवमंस्थाः ५९ ॥ ॥ इतिश्रीम०शां०राज ध०व्यासवाक्येअष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ अव्याहरतिराजेंद्रधर्मपुत्रेयुधिष्ठिरे ॥ गुडाकेशोहृषीकेशमभ्यभाषतपांडवः १ अर्जुनउवाच ॥ ॥ ज्ञातिशोकाभिसंतप्तोधर्मपुत्रःपरंतपः ॥ एषशोकार्णवेमग्रस्तमाश्वासयमाधव २

नित्यात्मपक्षेदेहाज्जीवोत्पत्तिर्वाभवतु सर्वथादारादिसंगमःपांयसंगमतुल्यपेवेत्यर्थः ५१ संवासःसहावस्थानं ५२ । ५३ । ५४ प्रजायेतपुत्रादीनुत्पादयेत् आनृष्याद्वेतोः ५५ प्रजनेप्रजोत्पादने हृदयव्यलीकंहृत्स्थमप्रियंशोकमनृतंवाममत्वाद्यध्यासमुक्त्वास्वर्गमिमंचलोकंपरंपरमात्मानंवाआराधयेत् ५६ समंरागद्वेषवर्जयथास्यात्तथाधर्मेचरतः ५७ । ५८ हेअच्युतेति स्वधर्माच्च्युतोसीत्यर्थः तेत्वया ५९ ॥ इतिज्ञातिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणिनीलकंठीयेभारतमावर्षीयेअष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ अव्याहरति हेत्वभावेऽपिशोकोबाधतेइतिविस्मयान्मौनमास्थिते १ । २

तेवयम् १ पर्यवर्ततअभिमुखोऽभूत् ४ । ५ भुर्जरान्नःसंप्रगृह्यहस्तेष्ट्वा ६ व्याकोशं विकसितम् ७ हताः अस्मिन्संधिरार्षः ८ लाभाः अर्थाः ९ । १० । ११ । १२ मृतान्महानुभावानश्नुत्वा तान्बंधून्शोचिर्तुनार्हसीतिसंबंधः १३ सृजयस्यपुत्रःसहदेवस्तस्यशोकेनार्तं सहदेवायसार्जयायेतिब्राह्मणात् १४ अविमुक्ताइति मरणेऽपिसुखादेर्वियोगोनास्तीतिप्रायोपवेशनंव्यर्थमितिभा सर्वेस्मतेसंशयिताःपुनरेवजनार्दन ॥ अस्यशोकंमहाबाहोप्रणाशयितुमर्हसि ३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तस्तुगोविंदोविजयेनमहात्मना ॥ पर्यवर्तत राजानंपुंडरीकेशोऽच्युतः ४ अनतिक्रमणीयोहिधर्मराजस्यकेशवः ॥ बाल्यात्प्रभृतिगोविंदःप्रीत्याचाम्यधिकोऽर्जुनात् ५ संप्रगृह्यमहाबाहुर्भुजंचंदनभूषितम् ॥ शैलस्तंभोपमंशौरिरुवाचाभिविनोदयन् ६ शुशुभेवदनंतस्यसुदंष्ट्रंचारुलोचनम् ॥ व्याकोशमिवाविस्पष्टंपद्मंसूर्यइवोदिते ७ ॥ वासुदेवउवाच ॥ माकृथाःपुरुषव्याघ्रशोकंत्वंगात्रशोषणम् ॥ नदितेसुलभाभूयोयेहताऽस्मिन्नरणजिरे ८ स्वप्रलब्धायाथालाभावितथाःप्रतिबोधने ॥ एवंतेक्षत्रियाराजन्येव्यतीतामहारणे ९ सर्वेऽप्यभिमुखाःशूराविजितारणशोभिनः ॥ नैषांकश्चित्पृष्ठतोवापलायन्वापिपातितः १० सर्वेत्यक्त्वाऽत्मनःप्राणान्युद्धावीरामहामृधे ॥ शस्त्रपूतादिवंप्राप्तानताञ्छोचितुमर्हसि ११ क्षत्रधर्मरताःशूरावेदवेदांगपारगाः ॥ प्राप्तावीरगतिंपुण्यांतात्रशोचितुमर्हसि १२ मृतान्महानुभावान्स्त्वंश्रुत्वैव पृथिवीपतीन् ॥ अत्रैवोदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् १३ सृजयंपुत्रशोकार्तेयथाऽयंनारदोऽब्रवीत् ॥ सुखदुःखैरहंत्वंचप्रजाःसर्वाश्चसृजय १४ अविमुक्ता मरिष्यामस्तत्रकापरिदेवना ॥ महाभाग्यंपुराराज्ञांकीर्त्यमानंमयाश्रुणु १५ गच्छावधानंनृपतेततोदुःखंप्रहास्यसि ॥ मृतान्महानुभावान्स्त्वंश्रुत्वैवपृथिवी पतीन् १६ शममानयसंतापंशृणुविस्तरशश्चमे ॥ क्रूरग्रहाभिशनममायुर्वर्धनमुत्तमं १७ अग्रिमाणांक्षितिभुजामुपादानंमनोहरम् ॥ आविक्षितंमरुतंचमृतंमृजयशुश्रुम् १८ यस्यसेंद्राःसवरुणाबृहस्पतिपुरोगमाः ॥ देवाविश्वसृजोराज्ञोयज्ञमीयुर्महात्मनः १९ यःस्पर्धयाऽजयच्छक्रंदेवराजंपुरंदरम् ॥ शक्रप्रियैषीयं विद्वान्प्रत्याचष्टृहस्पतिः २० संवर्तोयाजयामासयवीयान्सबृहस्पतेः ॥ यस्मिन्प्रशासतिमहीनृपतौराजसत्तम ॥ अकृष्टपच्यापृथिवीविवभौचैत्यमालिनी २१ आविक्षितस्यवैसत्रेविश्वेदेवाःसभासदः ॥ मरुतःपरिवेष्टारःसाध्याश्चासन्महात्मनः २२ मरुद्गणामरुतस्ययत्सोममपिबंस्ततः ॥ देवान्मनुष्यान्गंधर्वा नत्यरिच्यंतदक्षिणाः २३ सचेन्ममारसृजयचतुर्भद्रतरस्त्वया ॥ पुत्रात्पुण्यतरश्चैवमापुत्रमनुतप्यथाः २४ सुहोत्रंचैवातिथिनंमृतंसृजयशुश्रुम् ॥ यस्मिन्हिरण्यंववृषेमघवापरिवत्सरम् २५ सत्यनामावसुमतीयंप्राप्यऽसीजनाधिपम् ॥ हिरण्यमवहन्नद्यस्तस्मिन्नजनपदेश्वरे २६

वः महाभाग्यंमहात्म्यम् १९ । १६ । १७ उपादानमुपादातुंश्रोतुंयोग्यम् १८ ईयुःप्रत्यक्षमागतवंतः १९ यागंमाकुर्वीतिप्रत्याचष्टप्रत्याख्यातवान् २० । २१ 'मरुतःपरिवेष्टारोमरुतस्याव सन्नृहे ॥ आविक्षितस्यकामप्रेर्विश्वेदेवाःसभासदः' इतिश्रुतेरर्थदर्शयतिआविक्षितस्येति २२ अत्यरिच्यंतपृथ्वीयाःदक्षिणादत्तास्तास्तैर्वोदुमशक्याजाताइत्यर्थः २३ चतुर्भद्रतरः चत्वारि धर्मज्ञानवैराग्यैश्वर्याख्यानिमद्राणियस्मिन्सचतुर्भद्रः त्वयाअवधिभूतेनत्वत्तोऽतिशयेनचतुर्भद्रइत्यर्थः २४ । २५ । २५

म.भा.टी. १७।२८।२९।३० चेत्यचेतनावान्मवजानीहीत्यर्थः संशान्यज्ञात्वाशांतोभवेत्यर्थः ३१ अवासृज्यज्ञार्थमुत्सृष्टवान् ३२ अत्यकालयत्तद्वतवान् ३३।३४।३५।३६।सप्तस्वमिष्टोम
 ॥२३॥ कूर्मान्कटकात्रकान्मकराञ्छिशुकानपि ॥ नदीष्वपातयद्राजन्मघवालोकपूजितः २७ हिरण्यान्पातितान्द्वामत्स्यान्मकरकच्छपान् ॥ सहस्रशोऽथशतशस्त
 तोऽस्मयदथोऽतिथिः २८ तद्विरण्यमपर्यंतमावृत्तं कुरुजांगले ॥ ईजानोविततेयज्ञे ब्राह्मणेभ्यः समर्पयत् २९ सचेन्ममारसृजयचतुर्भद्रतरस्त्वया ॥ पुत्रात्पुण्य
 तरश्चैवमापुत्रमनुत्प्यथाः ३० अदक्षिणमयज्वानंचेत्यसंशान्यमाशुचः ॥ अंगं बृहद्रथंचैवमृतं सृजय शुश्रुम् ३१ यः सहस्रं सहस्राणां श्वेतानश्वानवासृजत् ॥ सहस्रं
 च सहस्राणां कन्याहेमपरिष्कृताः ३२ ईजानोविततेयज्ञे दक्षिणामत्यकालयत् ॥ यः सहस्रं सहस्राणां गजानामतिपद्भिनाम् ३३ ईजानोविततेयज्ञे दक्षिणामत्यकाल
 यत् ॥ शतं शतसहस्राणि वृषाणां हेममालिनाम् ३४ गवांसहस्रानुचरं दक्षिणामत्यकालयत् ॥ अंगस्य यजमानस्य तदा विष्णुपदे गिरौ ३५ अमाद्यदिद्रुः सोमेन द
 क्षिणाभिर्द्विजातयः ॥ यस्य यज्ञेषु राजेद्रशतसंख्येषु वै पुरा ३६ देवान्मनुष्यान् गंधर्वानित्यरिच्यंत दक्षिणाः ॥ नजातो जनिता नान्यः पुमान्यः संप्रदास्यति ३७
 यदंगः प्रददौ वित्तं सोमसंस्थासु सप्तसु ॥ सचेन्ममारसृजयचतुर्भद्रतरस्त्वया ३८ पुत्रात्पुण्यतरश्चैवमापुत्रमनुत्प्यथाः ॥ शिबिमौशीनरंचैवमृतं सृजय शुश्रुम् ३९
 यद्दमां पृथिवीं सर्वाचर्मवत्समवेष्टयत् ॥ महतारथघोषेण पृथिवीमनुनादयत् ४० एकच्छत्रां महीं चक्रे जैत्रेणैकस्थेनयः ॥ यावदस्य गवांश्च स्यादारण्यैः पशुभिः सह ४१
 तावतीः प्रददौ गाः स शिबिरौशीनरोऽश्वरे ॥ नवोदरंधुरंतस्य कंचिन्मेने प्रजापतिः ४२ नभूतं न भविष्यं च सर्वराजसु सृजय ॥ अन्यत्रौशीनराच्छेद्याद्राजर्षीरिद्र
 विक्रमात् ४३ अदक्षिणमयज्वानं मापुत्रमनुत्प्यथाः ॥ सचेन्ममारसृजयचतुर्भद्रतरस्त्वया ॥ पुत्रात्पुण्यतरश्चैवमापुत्रमनुत्प्यथाः ४४ भरतंचैवदौष्यं तिसृत्तं सृजय
 शुश्रुम् ॥ शाकुंतलं महात्मानं भूरिद्रविणसंचयम् ४५ यो बद्धा त्रिशतं चाश्वान् देवेभ्यो यमुनामनु ॥ सरस्वतीं विंशतिं च गंगामनु चतुर्दश ४६ अश्वमेधसहस्रेण
 राजसूयशतेन च ॥ इष्टवान्समहाते जादौष्यंति भरतः पुरा ४७ भरतस्य महत्कर्म सर्वराजसु पार्थिवाः ॥ खंमर्त्या इव बाहुभ्यां नानुगंतुमशक्नुवन् ४८ परं सहस्राद्यो ब
 द्धान् हयान्वेदीवितत्यच ॥ सहस्रं यत्र पद्मानां कण्वाय भरतो ददौ ४९ सचेन्ममारसृजयचतुर्भद्रतरस्त्वया ॥ पुत्रात्पुण्यतरश्चैवमापुत्रमनुत्प्यथाः ५० रामं दाशर
 थिंचैवमृतं सृजय शुश्रुम् ॥ योऽन्वकंपतैव नित्यं प्रजाः पुत्रानिवौरसान् ५१ विधवायस्य विषयेनानाथाः काश्चना भवन् ॥ सदैवासीत्पितृसमो रामो राज्यं दन्व
 शात् ५२ कालवर्षाच पर्जन्यः सस्यानि समपादयत् ॥ नित्यं सुभिक्षमेवासीद्रामे राज्यं प्रशासति ५३

उक्त्यः षोडशी वाजपेयोऽतिरात्राप्नोर्गाम इति सप्तसोमसंस्थास्तासु ३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७ 'महाकर्म भरतस्य न पूर्वनापरेजनाः ॥ दिवं मर्त्यं इव हस्ताभ्यां
 नो दापुः पंचमानवाः' इति श्रुतेरर्थसंगृह्णाति भरतस्येति ४८ बद्धान् हयानिति पाठः बद्धं संख्याविशेषोऽर्च्यपर्यायः 'यस्मिन् सहस्रं ब्राह्मणा बद्धशो गा विभेजिरे' इति श्रुतेः ४९।५०।५१।५२।५३

५४ वर्षसहस्रिण्यः स्त्रियः वर्षसहस्रकाः पुरुषाः ५५।५६।५७ द्रोणदुघाः द्रोणपरिमितं क्षीरं दुहंति ताः द्रोणः कलश इत्येके ५८ जाकृत्या नस्तुत्यान् त्रिगुणदक्षिणानित्यन्ये निरगलानवारितद्वारा
 न् ५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५ चतुर्युजश्चतुरश्वः ६६।६७ उपहरे स भीषे अंके ऊरौ निषसाद आसां चक्रे तस्माद्योगात्सा उर्वगी ऊरौ वा सोयस्याः सा इति योगात् । ऊर्वसीत्यपे
 प्राणिनो नाप्सु मज्जंति नान्यथा पावकोऽदहत ॥ रुजाभयं न तत्रासीद्रामे राज्यं प्रशासति ५४ आसन् वर्षसहस्रिण्यस्तथा वर्षसहस्रकाः ॥ अरोगाः सर्वसिद्धार्थारामे
 राज्यं प्रशासति ५५ नान्योन्येन विवादोऽभूत्स्त्रीणामपि कुतो नृणाम् ॥ धर्मनित्याः प्रजाश्चासन् रामे राज्यं प्रशासति ५६ संतुष्टाः सर्वसिद्धार्थानिर्भयाः स्वैरचारिणः ॥
 नराः सत्यवताश्चासन् रामे राज्यं प्रशासति ५७ नित्यपुष्पफलाश्चैव पादपानिरुपद्रवाः ॥ सर्वादोणदुघागावो रामे राज्यं प्रशासति ५८ सचतुर्दशवर्षाणि वने प्रोष्य म
 हातपाः ॥ दशाश्वमेधान् जाकृत्यानाजहार निरगलान् ५९ युवाश्यामोलोहिताक्षो मातंग इव यूथपः ॥ आजानु बाहुः सुमुखः सिंहस्कंधो महाभुजः ६० दशवर्षस
 हस्राणि दशवर्षशतानि च ॥ अयोध्याधिपतिर्भूत्वारामो राज्यमकारयत् ६१ सचेन्ममारसृजयचतुर्भद्रतरस्त्वया ॥ पुत्रात्पुण्यतरश्चैवमापुत्रमनुत्प्यथाः ६२
 भगीरथं च राजानं मृतं सृजय शुश्रुम् ॥ यस्येंद्रो विततेयज्ञे सोमं पीत्वामदोऽकटः ६३ असुराणां सहस्राणि बहूनि सुरसत्तमः ॥ अजयद्बाहुवीर्येण भगवान्पाकशासनः ६४
 यः सहस्रं सहस्राणां कन्याहेमविभूषिताः ॥ ईजानोविततेयज्ञे दक्षिणामत्यकालयत् ६५ सर्वारथगताः कन्याः रथाः सर्वचतुर्युजः ॥ शतं शतं रथेनागाः पद्भिर्नो हेममा
 लिनः ६६ सहस्रमश्वान् एकैकं हस्तिनं पृष्ठतोन्वयुः ॥ गवांसहस्रमश्वेऽश्वे सहस्रं गव्यजाविकम् ६७ उपहरे निवसतो यस्यां के निषसाद ह ॥ गंगाभागीरथी तस्मादुर्व
 शीचा भवत्पुरा ६८ भूरिदक्षिणमिक्ष्वाकुं यजमानं भगीरथम् ॥ त्रिलोकपथगां गंगादुहित्वमुपेयुषी ६९ सचेन्ममारसृजयचतुर्भद्रतरस्त्वया ॥ पुत्रात्पुण्यतरश्चै
 वमापुत्रमनुत्प्यथाः ७० दिलीपं च महात्मानं मृतं सृजय शुश्रुम् ॥ यस्य कर्माणि भूरीणिकथयंति द्विजातयः ॥ ७१ ॥ यद्दमां वसुसंपूर्णां वसुधां वसुधाधिपः ॥ ददौ
 तस्मिन् महायज्ञे ब्राह्मणेभ्यः समाहितः ७२ यस्येह यजमानस्य यज्ञे यज्ञे पुरोहितः ॥ सहस्रं वारणान् हेमान् दक्षिणामत्यकालयत् ७३ यस्य यज्ञे महानासीद्वृषः श्रीमा
 न् हिरण्यमयः ॥ तं देवाः कर्म कुर्वाणाः शक्रज्येष्ठा उपाश्रयन् ७४ चषाले यस्य सौवर्णे तस्मिन् यूपो हिरण्यमये ॥ न नृत्तुर्देवगंधर्वाः षट्सहस्राणि सप्तधा ७५ अवा दयत्तत्र वीणां
 मध्ये विश्वावसुः स्वयम् ॥ सर्वभूतान्यमन्यंत मम वा दयतीत्ययम् ७६ एतद्वाज्ञो दिलीपस्य राजानो नानुचक्रिरे ॥ यस्येभा हेमसंछन्नाः पथिमताः स्मशेरते ७७ राजानं
 शतधन्वानं दिलीपं सत्यवादिनम् ॥ येऽपश्यन्सुमहात्मानं तेऽपि स्वर्गजितो नराः ७८ त्रयः शब्दान् जीर्यते दिलीपस्य निवेशने ॥ स्वाध्यायघोषो ज्याघोषो दीयतामिति वै
 त्रयः ७९ सचेन्ममारसृजयचतुर्भद्रतरस्त्वया ॥ पुत्रात्पुण्यतरश्चैवमापुत्रमनुत्प्यथाः ८० मां धातारं यौवनाश्वं मृतं सृजय शुश्रुम् ॥ यं देवामरुतो गभं पितुः पार्श्वादिपाहरन् ८१
 क्षितेऽहस्त्ववर्णविपर्ययश्च पूरोदरादिस्वातंत्र्यः ८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४ सप्तधा सप्तस्वरानुसारेणावा दयदितिसंबंधः ७५ मम पुरत इति शेषः मालक्षीकृत्येत्यर्थः ७६।७७
 शतधन्वानं शतं अनंतान् सहस्रेषु र्यस्य शतधन्यान् मध्यमपदलोपी स मासः ७८।७९।८०।८१

पृषदाज्यं दधि मिश्र साज्यं कस्यचिदर्थे पुत्रोत्पादनाय निर्मितं नृद्वयमाश्वेन पीतं ततरेतो रुधिरयोर्गविनाऽपितदुदरे गभोऽभवत् । सपितुः पार्श्वमिस्त्वानिःसारितो देवैरित्याख्यायिका योऽत्र सूचितः
८२ । ८१ । ८४ । ८९ अन्नापकेन शतं पलानि व्यवर्धत द्वादशसमो द्वादशवर्षतुल्यः । द्वादशशतपलतुलितो वाऽभवत् एतावानेव प्रायेण पक्षस्य पुरुषस्य मारो भवति ८६ । ८७ । ८८ अमेदिभिर्ग्रा
८९ । ९० मत्स्यान् नैरेण्यानि तिस्रं बंधः ९१ । ९२ । ९३ । ९४ शम्यास्थूलबुध्नः काष्ठदंडः सबलवता सिप्तो वा बहूरपतेत्तावान्देशः शम्यापातः तावतांतरेण पुरःपुरो यज्ञवेदी कुर्वाणो वसुंधरापर्यग

समृद्धोयुवनाश्वस्यजठरेयोमहात्मनः ॥ पृषदाज्योद्धवःश्रीमांस्त्रिलोकविजयीनृपः ८२ यंहृद्वापितुरुत्तंगेशयानंदेवरूपिणम् ॥ अन्योन्यमब्रुवन्देवाःकमयं
धास्यतीतिवै ८३ मामेवधास्यतीत्येवमिंद्रोऽस्थाम्युपपद्यत ॥ मांधातेतिततस्तस्यनामचक्रेशतक्रतुः ८४ ततस्तुपयसोधारांपुष्टिहेतोर्महात्मनः ॥ तस्यास्ये
यौवनाश्वस्यपाणिर्निद्रस्यचास्रवत् ८५ तंपिबन्पाणिमिंद्रस्यशतमह्नाव्यवर्धत ॥ सआसीद्वादशसमोद्वादशाहेनपार्थिवः ८६ तमिमंपृथिवीसर्वाएकाह्वासमप
द्यत ॥ धर्मात्मानंमहात्मानंशूरमिंद्रसमंयुधि ८७ यश्चांगारंतुनृपतिंमरुत्तमसितंगयम् ॥ अंगंहृद्ग्रथंचैवमांधातासमरेऽजयत् ८८ यौवनाश्वोयदांगारंसमरेप्र
त्ययुध्यत ॥ विस्फारैर्धनुषोदेवाद्यौरभेदीतिमेनिरे ८९ यत्रसूर्यउदेतिस्मयत्रचप्रतितिष्ठति ॥ सर्वतद्यौवनाश्वस्यमांधातुःक्षेत्रमुच्यते ९० अश्वमेधशतेनेष्ट्वारा
जसूयशतेनच ॥ अददद्रोहितान्मत्स्यान्ब्राह्मणेभ्योविशांपते ९१ हैरण्यानयोजनोत्सेधानायतान्दशयोजनम् ॥ अतिरिक्तान्द्विजातिभ्योव्यभजंस्त्वितरेजनाः
९२ सचेन्ममारसृजयचतुर्भद्रतरस्त्वया ॥ पुत्रात्पुण्यतरश्चैवमापुत्रमनुतप्यथाः ९३ ययार्तिनाहुषंचैवमृतंसृजयशुश्रुम् ॥ यद्दमांपृथिवीकृत्स्नांविजित्यसहसाग
राम् ९४ शम्यापातेनाभ्यतीयाद्वेदीभिश्चित्रयन्महीम् ॥ ईजानःक्रतुभिर्मुख्यैःपर्यगच्छद्दसुंधराम् ९५ इद्वाक्रतुसहस्रेणवाजपेयशतेनच ॥ तर्पयामासविप्रेन्द्रां
स्त्रिभिःकांचनपर्वतैः ९६ व्यूढेनासुरयुद्धेनहत्वादितेयदानवान् ॥ व्यभजत्पृथिवीकृत्स्नाययार्तिर्नहुषात्मजः ९७ अंत्येषुपुत्रान्निक्षिप्ययदुद्गुह्यपुरोगमान् ॥ पूरुं
राज्येऽभिषिच्यथसदारःप्राविशद्वनम् ९८ सचेन्ममारसृजयचतुर्भद्रतरस्त्वया ॥ पुत्रात्पुण्यतरश्चैवमापुत्रमनुतप्यथाः ९९ अंबरीषंचनाभागंसृतंसृजयशुश्रु
म् ॥ यंप्रजावद्विरेपुण्यंगोष्ठारंनृपसत्तमम् १०० यःसहस्रंसहस्राणाराज्ञामयुतयाजिनाम् ॥ ईजानोविततेयज्ञेब्राह्मणेभ्यःसुसंहितः १ नैतत्पूर्वेजनाश्चकुर्नकरि
ष्यंतिचापरे ॥ इत्यंबरीषंचनाभागिमन्वमोदंतदक्षिणाः २ शतंराजसहस्राणिशतंराजशतानिच ॥ सर्वेऽश्वमेधैरीजानास्तेऽन्वयुर्दक्षिणायनम् ३ सचेन्ममारसृज
यचतुर्भद्रतरस्त्वया ॥ पुत्रात्पुण्यतरश्चैवमापुत्रमनुतप्यथाः ४ शशविंदुंचैत्ररथंसृतंशुश्रुमसृजय ॥ यस्यभार्यासहस्राणांशतमासीन्महात्मनः १०५

८७ उपरित्यज्यसमुद्रतीरं प्राप्त इत्यर्थः ९९ । ९९ ऋभजत्पुत्रेभ्यो दत्तवान् १७ यदुर्ध्वं युरनुस्तुर्वसुश्च तान्यदुर्वसुः पुरोगमान् १८ । ९९ । १०० याजिनो यज्वनो राज्ञा सहस्रं ब्राह्मणेभ्यः ब्राह्मणा
नामादिभ्यार्यं अयुतं योजितवान् नृपान् दास्ये योजितवान् इत्यर्थः १०१ दक्षिणाः दक्षपयुक्ताः १ सर्वे राजानोऽम्बरीषयज्ञेषु विप्रदास्यं कुर्वाणा अभ्यर्चयन् फलं भागित्वा तद्याजिनः संतः अम्बरीषमाहा
त्म्या दक्षिणायनं अनुपश्चात् अयुर्गताः । उत्तरायणमार्गेण हि रज्यमर्भकोऽप्राप्ता इत्यर्थः ३ । १०१ । १०१

शाश्विदवाः शशविदोः पुत्राः ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ ददतोदानं कुर्वतः अथः सुवर्णं तदेव वित्तं अन्नं यस्तद्वर्षतां मेक्षयमिति पाठस्त्वमार्षः १२ । १३ । १४ । १५ व्यामं व्यायत हस्तप्रमाणं पंचहस्तोन्मितं दशव्यामापंचाशद्विस्तारं द्विरामवांशतहस्तदीर्घम् १७ । १८ । १९ । २० । २१ उपातिष्ठंतपितृकायैर्मानियोजयमानियोजयेति २२ तेषामारितानां पशूनां चर्मराशेः सहस्रंतुसहस्राणां यस्यासनशशविदवाः ॥ हिरण्यकवचाः सर्वे सर्वे चोत्तमधन्विनः ६ शतं कन्याराजपुत्रमेकैकं पृथगन्वयुः ॥ कन्यां कन्यां शतं नागानां नागं शतं रथाः ७ रथेरथेशतं चाश्वदेशजाहेममालिनः ॥ अश्वे अश्वेशतं गावोगवां तद्वदजाविकं ८ एतद्धनमपर्यंतमश्वमेधेमहामखे ॥ शशविदुर्महाराजब्राह्मणेभ्यः समर्पयत् ९ सचेन्ममारसृजयचतुर्भद्रतरस्त्वया ॥ पुत्रात्पुण्यतरश्चैवमापुत्रमनुत्प्यथाः १० गयंचामूर्तरयसंमृतं शुश्रुमसृजय ॥ यः सवर्षशतं राजा हुत शिष्टाशनोऽभवत् ११ यस्मै वह्निर्वै प्रादात्ततो ववेवरांगयः ॥ ददतो योऽक्षयं वित्तं धर्मेश्रद्धाचवर्षतां १२ मनो मेरमतां सत्ये त्वत्प्रसादाद्भुताशन ॥ लेभे च का मांस्तान्सर्वान्पावकादिति नः श्रुतम् १३ दर्शे च पूर्णमासे च चातुर्मास्ये पुनः पुनः ॥ अयजद्वयमेधेन सहस्रं परिवत्सरान् १४ शतं गवांसहस्राणि शतमश्वतराणि च ॥ उत्थायोत्थाय वै प्रादात्सहस्रं परिवत्सरान् १५ तर्पयामास सोमेन देवान्वितैर्द्विजानपि ॥ पितृन्स्वधाभिः कामैश्च स्त्रियः स पुरुषर्षभ १६ सौवर्णां पृथिवीं कृत्वा दशव्यामां द्विरायताम् ॥ दक्षिणामदद्राजावाजिमेधेमहाक्रतौ १७ यावत्यः सिकताराज नगंगायां पुरुषर्षभ ॥ तावती रेवगाः प्रादादामूर्तरयसोगयः १८ सचेन्ममारसृजयचतुर्भद्रतरस्त्वया ॥ पुत्रात्पुण्यतरश्चैवमापुत्रमनुत्प्यथाः १९ रंति देवं च सां कृत्यं मृतं सृजय शुश्रुम ॥ सम्यगाराध्य यः शक्राद्वरं लेभे महात पाः २० अन्नं च नो बहु भवेदतिथींश्च लेभे मही ॥ श्रद्धा च नो मा व्यगमन्मा च याचिन्मकंचन २१ उपातिष्ठंतपशवः स्वयंतं संशितव्रतम् ॥ ग्राम्यारण्यामहात्मानं रंति देवं यशस्विनम् २२ महानदी चर्मराशेरुक्ते दात्ससृजेयतः ॥ ततश्चर्मण्यतीत्येवं विख्याता सामहानदी २३ ब्राह्मणेभ्यो ददौ निष्कान्सदसि प्रतते नृपः ॥ तुभ्यं निष्कं तुभ्यं निष्कमिति क्रोशंति वै द्विजाः २४ सहस्रंतुभ्यमित्युक्त्वा ब्राह्मणान्संप्रपद्यते ॥ अन्वाहार्योपकरणं द्रव्योपकरणं च यत् २५ घटाः पात्र्यः कटाहानि स्थाल्यश्च पिठराणि च ॥ नासीत्किंचिदसौवर्णं रंति देवस्य धीमतः २६ सां कृते रंति देवस्य यात्रामिव स नृगृहे ॥ आलभ्यंत शतं गावः सहस्राणि च विंशतिः २७ तत्र स्मसूदाः क्रोशंति सुमृष्टमणिकुंडलाः ॥ मूर्पंभूयिष्ठमश्रीध्वं नाद्यमांसं यथापुरा २८ सचेन्ममारसृजयचतुर्भद्रतरस्त्वया ॥ पुत्रात्पुण्यतरश्चैवमापुत्रमनुत्प्यथाः २९ सगरं च महात्मानं मृतं शुश्रुमसृजय ॥ ऐक्ष्वाकं पुरुषव्याघ्रमातिमानुषविक्रमम् ३० षष्टिः पुत्रसहस्राणि यं यातमनुजग्मिरे ॥ नक्षत्रराजं वर्षातिव्यभ्रेज्योतिर्गणा इव ३१ एकच्छत्रामहीयस्य प्रतापादभवत्पुरा ॥ योऽश्वमेधसहस्रेण तर्पयामास देवताः ३२

उत्केदात्सारद्रवात् २३ तुभ्यमिति निष्कनिष्कशतं । 'शतंतुभ्यंशतंतुभ्यमितिस्मेवप्रतान्यति'इतिमंत्रवर्णात् । तुभ्यंनिष्कशतंददामीतिकोशस्थेवद्विजाः ननुकश्चिद्वृण्हाति २४ सहस्रंतुभ्य
मित्युक्तातुभ्रासणान्प्रतिग्रहीतुंनप्रपद्यतेप्राप्नोति २५ पिठराणिवित्तंतुखानिदारुपात्राणि २६।२७ नाद्यमांसंपशुयात्रोपयोगस्यप्रागुक्तत्वात् २८।२९ ऐक्ष्वाकमिक्ष्वाकुवंशजं ३०। ३१। ३२२

१३ आदेशेनभाज्या तद्विषयस्वर्णप्रासादरूपं ३४ । ३५ । ३६ वैश्वेनतुत्रं महारण्येदंकारण्ये ३७ । ३८ । ३९ पुटकेपुटकेपत्रेपत्रेइतिप्राश्नः १४० । १४१ । १४२ त्रिनलोत्सेधानुनल्लःकिष्कु
चतुःशतमितिपाठप्रकल्प्यव्याख्यायतेप्राचीनैः । वस्तुतस्तुनल्लस्यत्रच्छादसोवर्णलोपः ४३ । ४४ विप्रलसंविप्रलपितं ४५ । ४६ विशोकोजातइतिशेषः ४७ । ४८ गमितःमृतः विजातःगुणवान्

यःप्रादात्कनकस्तंभंप्रासादं सर्वकांचनम् ॥ पूर्णपद्मदलाक्षीणांस्त्रीणांशयनसंकुलम् ३३ द्विजातिभ्योऽनुकूपेभ्यःकामांश्चविविधान्वहून् ॥ यस्यादेशेनतद्वितं
व्यभजंतद्विजातयः ३४ खानयामासयःकोपात्पृथिवीसागराकिताम् ॥ यस्यनाम्नासमुद्रश्चसागरत्वमुपागतः ३५ सचेन्ममारसृजयचतुर्भद्रतरस्त्वया ॥ पुत्रा
त्पुण्यतरश्चैवमापुत्रमनुत्पयथाः ३६ राजानंचपृथुंवेन्यंमृतंशुभ्रमसृजय ॥ यमभ्यर्षिचन्संभूयमहारण्येमहर्षयः ३७ प्रथयिष्यतिवैलोकान्पृथुरित्येवशब्दितः॥
क्षताद्यवैत्रायतीतिसतस्मात्क्षत्रियःस्मृतः ३८ पृथुंवेन्यंप्रजाद्वद्वारक्ताःस्मेतियदब्रुवन् ॥ ततोराजेतिनामास्यअनुरागादजायत १३९ अकृष्टपच्यापृथि
वीपुटकेपुटकेमधु ॥ सर्वाद्रोणदुवागावोवैन्यस्यासन्प्रशासतः ॥ १४० ॥ अरोगाःसर्वसिद्धार्थामनुष्याअकुतोभयाः ॥ यथाभिकाममवसनक्षेत्रेषुचगृहेषुच ४१
आपस्तस्तंभिरेचास्यसमुद्रमभियास्यतः ॥ सरितश्चानुदीर्यतध्वजभंगश्चनाभवत् ४२ हैरण्यास्त्रिनलोत्सेधान्पर्वतानेकविंशति ॥ ब्राह्मणेभ्योददौराजा
योऽश्वमेधेमहामखे ४३ सचेन्ममारसृजयचतुर्भद्रतरस्त्वया ॥ पुत्रात्पुण्यतरश्चैवमापुत्रमनुत्पयथाः ४४ किंवातूष्णींध्यायसेसृजयत्वनमेराजन्वाचमिमां
शृणोषि ॥ नचेन्मोघंविप्रलसंममेदंपथ्यमुपूर्वोरिवसुप्रयुक्तं ४५ ॥ सृजयउवाच ॥ शृणोमितेनारदवाचमेनांविचित्रार्थीस्रजमिवपुण्यगंधाम् ॥ राजर्षी
णांपुण्यकृतामहात्मनांकीर्त्यायुक्तानांशोकनिर्नाशनार्थी ४६ नतेमोघंविप्रलसंमहर्षेद्वैवाहंनारदत्वांविशोकः ॥ शुश्रूषेतेवचनंब्रह्मवादिनतदृप्याम्यमृतस्येव
पानात् ४७ अमोघदर्शिनमचेत्प्रसादंसंतापदग्धस्यविमोप्रकुर्याः ॥ सुतस्यसंजीवनमद्यमेस्यात्तवप्रसादात्सुतसंगमश्च ४८ ॥ नारदउवाच ॥ यस्तेपुत्रो
गमितोऽयंविजातःस्वर्णध्वजमदात्पर्वतस्ते ॥ पुनस्तुतेपुत्रमहंददामिहिरण्यनाभं वर्षसहस्रिणंच १४९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजघर्मानुशासन
पर्वणिषोडशराजोपाख्यानेएकोनत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ सकथंकांचनघ्नीवीसृजयस्यसुतोऽभवत् ॥ पर्वतेनकिमर्थवादतस्तेन
ममारच १ यदावर्षसहस्रायुस्तदाभवतिमानवः ॥ कथमप्राप्तकौमारःसृजयस्यसुतोऽमृतः २ उताहोनाममात्रंवेसुवर्णघ्नीविनोऽभवत् ॥ कथंवाकांचनघ्नीवीत्ये
तदिच्छामिवेदितुम् ३ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ अत्रतेवर्णयिष्यामियथावृत्तंजनेश्वर ॥ नारदःपर्वतश्चैवद्वावृषीलोकसत्तमौ ४ मातुलोभाग्निनेयश्चदेवलोकादि
हागतौ ॥ विहर्तुकामौसंप्रित्यामानुषेषुपुराविभौ ५ हविःपवित्रभोज्येनदेवभोज्येनचैवहि ॥ नारदोमातुलश्चैवभागिनेयश्चपर्वतः ६

१४९ ॥ इतिशांतिपर्व०रा०भी०भारतभाष०एकोनत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ २९ ॥ सहति १ । २ । ३ । ४ । ५ हविःपवित्रभोज्येनशास्त्रेन देवभोज्येनपूतेन ज्ञाभ्याविहर्तुकामावितिसंबंधः ६

७ । ८ । ९ । १० प्रगुणीभवानुकूलोभव ११ । १२ । १३ सुकुमारीनाम्ना सौम्यमुत्तमं १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ प्रवर्ततंप्रवर्तमाने २२ तत्त्वां २३ । २४ । २५ ।
तावुभौतपसोपेताववनीतलचारिणौ ॥ भुंजानौमानुषान्भोगानयथावत्पर्यधावताम् ७ प्रीतिमंतौमुदायुक्तौसमयंचैवचक्रतुः ॥ योभवेद्दुदिसंकल्पःशुभोवाय
दिवाऽशुभः ८ अन्योन्यस्यचआख्येयोमृषाशापोऽन्यथाभवेत् ॥ तौतथेतिप्रतिज्ञायमहर्षीलोकपूजितौ ९ सृजयंश्चेत्यमभ्येत्यराजानमिदमुचतुः ॥ आवां
भवतिवत्स्यावःकंचित्कालंहितायते १० यथावत्पृथिवीपालआवयोःप्रगुणोभव ॥ तथेतिक्त्वाराजातौसत्कृत्योपचचारह ११ ततःकदाचित्तौराजामहात्मानौ
तपोधनौ ॥ अब्रवीत्परमप्रीतःसुतेयंवरवर्णिनी १२ एकेवममकन्येषायुवांपरिवरिष्यति ॥ दर्शनीयाऽनवद्यांगीशीलवृत्तसमाहिता १३ सुकुमारीकुमारीच
तपोधनौ ॥ अब्रवीत्परमप्रीतःसुतेयंवरवर्णिनी १२ एकेवममकन्येषायुवांपरिवरिष्यति ॥ दर्शनीयाऽनवद्यांगीशीलवृत्तसमाहिता १३ सुकुमारीकुमारीच
पद्मकिंजल्कसुप्रभा ॥ परमंसौम्यमित्युक्तंताभ्यांराजाशशासताम् १४ कन्येविप्रावुपचरदेववत्पितृवच्चह ॥ सातुकन्यातथेत्युक्त्वापितरंधर्मचारिणी १५
यथानिदेशंराज्ञस्तौसत्कृत्योपचचारह ॥ तस्यास्तेनोपचारेणरूपेणाप्रतिमेनच १६ नारदहृच्छयस्तूर्णसहसैवाभ्यपद्यत ॥ ववृधेहिततस्तस्यहृदिकामो
महात्मनः १७ यथाशुक्लस्यपक्ष्यस्यप्रवृत्तौचंद्रमाःशनैः ॥ नचतंभागिनेयायपर्वतायमहात्मने १८ शशंसहृच्छयंतीव्रवीडमानःसधर्मवित् ॥ तपसाचंगितै
श्चैवपर्वतोऽथबुबोधतम् १९ कामार्तेनारदंकुद्रःशशापैर्नंततोभृशम् ॥ कृत्वासमयमव्यग्रोभवान्वैसहितोमया २० योभवेद्दुदिसंकल्पःशुभोवायदिवाऽशुभः ॥
अन्योन्यस्यसआख्येयइतितद्वैमृषाकृतम् २१ भवतावचनंब्रह्मस्तस्मादेषशपाम्यहम् ॥ नहिकामंप्रवर्तंतंभवानाचष्टमेपुरा २२ सुकुमार्याकुमार्यातेतस्मादेष
शपाम्यहम् ॥ ब्रह्मचारीगुरुर्यस्मात्तपस्वीब्राह्मणश्चसन् २३ अकार्षीःसमयभ्रंशमावाभ्यांयःकृतोमिथः ॥ शप्स्येतस्मात्सुसंकुद्रोभवंतंतंनिबोधमे २४ सुकुमा
रीचतेभार्याभविष्यतिनसंशयः ॥ वानरंचैवतेरूपंविवाहात्प्रभृतिप्रभो २५ संद्रक्ष्यंतिनराश्चान्येस्वरूपेणविनाशनम् ॥ सतद्वाक्यंतुविज्ञायनारदःपर्वतंतथा
२६ अशपत्तमपिकोधाद्भागिनेयंसमातुलः ॥ तपसाब्रह्मचर्येणसत्येनचदमेनच २७ युक्तोऽपिनित्यधर्मश्चनवैस्वर्गमवाप्स्यसि ॥ तौतुशस्वाभृशंकुद्रौपरस्पर
रममर्षणौ २८ प्रतिजग्मतुरन्योन्यंकुद्राविवगजोत्तमौ ॥ पर्वतःपृथिवीकृत्स्नांविचचारमहामतिः २९ पूज्यमानोयथान्यायंतेजसास्वेनभारत ॥ अथताम
लभत्कन्यांनारदःसृजयात्मजाम् ३० धर्मेणविप्रप्रवरःसुकुमारीमर्निदिताम् ॥ सातुकन्यायथाशापंनारदंतंददर्शह ३१ पाणिग्रहणमंत्राणांनियोगादेवनारदम् ॥
सुकुमारीचदेवर्षिवानरप्रतिमाननम् ३२ नैवावमन्यततदाप्रीतिमत्येवचाभवत् ॥ उपतस्थेचभर्तारंनचान्यमनसाऽप्यगात् ३३ देवंमुनिवायक्षंवापतित्वेप
तिवत्सला ॥ ततःकदाचिद्गवान्पर्वतोऽनुचचारह ३४ वनंविहृतांकिंचित्त्रापश्यत्सनारदम् ॥ ततोऽभिवाद्यप्रोवाचनारदंपर्वतस्तदा ३५ भवान्प्रसादं
कुरुतात्स्वर्गादेशायमेप्रभो ॥ तमुवाचततोदृष्ट्वापर्वतंनारदस्तथा ३६

म.भा.टी. १७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४ ॥ इतिशान्तिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभावादीपेत्रिशतमोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ७ ॥ ततश्चाति १।२।३४।५।६ शां.रा.११
 ॥२६॥ अ०
 ॥३१॥
 कृतांजलिमुपासीनं दीनं दीनतरः स्वयम् ॥ त्वयाऽहं प्रथमं शप्तो वानरस्त्वं भविष्यसि ३७ इत्युक्तेन मया पश्चाच्छप्तस्त्वमपि मत्सरात् ॥ अद्य प्रभृतिवैवासंस्वर्गेनावाप्स्य
 सीतिह ३८ तव नैताद्विसदृशं पुत्रस्थाने हि मे भवान् ॥ निवर्तयेतां तौ शापाव न्योन्येन तदामुनी ३९ श्रीसमृद्धं तदा दृष्ट्वा नारदं देवरूपिणम् ॥ सुकुमारीप्रदुद्रावपरप
 त्याभिश्चक्या ४० तां पर्वतस्ततो दृष्ट्वा प्रद्वंतीं मनिर्दिताम् ॥ अब्रवीत्तव भर्तृपनात्रकार्या विचारणा ४१ ऋषिः परमधर्मात्मानारदो भगवान्प्रभुः ॥ तवैवाभेद्यद
 यो मातेऽभूदत्र संशयः ४२ सानुनीता बहुविधं पर्वतेन महात्मना ॥ शापदोषं च तं भर्तुः श्रुत्वा प्रकृतिमागता ॥ पर्वतोऽथ ययौ स्वर्गं नारदोऽभ्यगमदृष्ट्वा ४३
 वासुदेव उवाच ॥ प्रत्यक्षकर्ता सर्वस्य नारदो भगवानृषिः ॥ एष वक्ष्यति ते पृष्टो यथा वृत्तं नरोत्तम ४४ ॥ इति श्रीमहाभारतेशान्तिपर्वणिरा० नारदपर्वतोपाख्याने त्रि
 शतमोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो राजा पाण्डु सुतो नारदं प्रत्यभाषत ॥ भगवञ्छ्रोतुमिच्छामि सुवर्णं विविधं संभवम् १ एवमुक्तस्तु स मुनिर्ध
 र्मराजेन नारदः ॥ आचक्षेयथा वृत्तं सुवर्णं विविधं प्रति २ ॥ नारद उवाच ॥ एवमेतन्महाबाहो यथाऽयं केशवोऽब्रवीत् ॥ कार्यस्यास्य तु यच्छेषं तत्ते वक्ष्यामि पृच्छ
 तः ३ अहं च पर्वतश्चैव स्वस्त्रीयो मे महामुनिः ॥ वस्तुकामावभिगतौ सृजयं जयतां वरम् ४ तत्रावां पूजितौ तेन विधिदृष्टेन कर्मणा ॥ सर्वकामैः सुविहितौ निवसावो
 ऽस्य वेश्मनि ५ व्यतिक्रान्ता सुवर्षा सुसमये गमनस्य च ॥ पर्वतो मासुवाचे दं काले वचनमर्थवत् ६ आवामस्य नरेन्द्रस्य गृहे परमपूजितौ ॥ उषितौ समये ब्रह्मंस्तद्वि
 चिंतय सांप्रतम् ७ ततोऽहमब्रुवन् राजन् पर्वतं शुभदर्शनम् ॥ सर्वमेतत्त्वयि विभो भागिने यो पपद्यते ८ वरेण च्छंद्यतां राजालभतां यद्यदिच्छति ॥ आवयोस्तपसा सिद्धिं
 प्राप्नोतु यदि मन्यसे ९ तत आहूय राजानं सृजयं जयतां वरम् ॥ पर्वतोऽनुमतो वाक्यमुवाच कुरुपुंगव १० प्रीतौ स्वो नृपसत्कारैर्भवदार्जवसंभृतैः ॥ आवाभ्यामभ्यनुज्ञातो
 वरं नृवरचितय ११ देवानामविहिंसायानं भवेन्मानुषक्षयम् ॥ तद्वहाणमहाराज पूजार्हो नौ मतो भवान् १२ ॥ सृजय उवाच ॥ प्रीतौ भवंतौ यादिमेकतमे तावतामम ॥
 एष एव परोलाभो निर्वृत्तो मे महाफलः १३ तमेवं वादिनं भूयः पर्वतः प्रत्यभाषत ॥ वृणीष्व राजन्संकल्पं यत्ते हृदि चिरं स्थितम् १४ ॥ सृजय उवाच ॥ अभीप्सामि सुतं वी
 रं वीर्यवंतं दृढव्रतम् ॥ आयुष्मन्तं महाभागं देवराज समद्युतिम् १५ ॥ पर्वत उवाच ॥ भविष्यत्येष ते कामो न त्वायुष्मान् भविष्यति ॥ देवराजाभिभूत्यर्थं संकल्पो ह्येष ते हृदि
 १६ ख्यातः सुवर्णं धीवीति पुत्रस्तव भविष्यति ॥ रक्ष्यश्च देवराजात्स देवराज समद्युतिः १७ तच्छ्रुत्वा सृजयो वाक्यं पर्वतस्य महात्मनः ॥ प्रसादयामास तदानैतदेवं भवेदिति
 १८ आयुष्मान् मे भवेत्पुत्रो भवतस्तपसा मुने ॥ न च तं पर्वतः किंचिदुवाचे द्रव्यपेक्षया १९ तमहं नृपतिं दीनमब्रुवन् पुनरेव च ॥ स्मर्तव्योऽस्मि महाराज दर्शयिष्यामि ते सुतम् २०
 सांप्रतं कल्याणम् ७।८।९।१०।११ देवानामिति येन देवपीडामनुष्यक्षयश्च न भवति तत्तादृशं वरं गृह्णाणेति भावः १२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०

२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७

अहं ते दयितं पुत्रं प्रेतराजवशं गतम् ॥ पुनर्दास्यामि तद्रूपं मा शुचः पृथिवीपते २१ एवमुक्त्वा तु नृपतिं प्रयातौ स्वो यथेप्सितम् ॥ सृजयश्च यथाकामं प्रविवेश स्वमंदि
 रम् २२ सृजयस्याथ राजर्षेः कस्मिंश्चित्कालपर्यये ॥ जज्ञे पुत्रो महावीर्यस्तेजसा प्रज्वलन्निव २३ वृद्धे स यथा कालं सरसीव महोत्पलम् ॥ बभूव कान्चनं धीवीयथार्थं
 नाम तस्य तत् २४ तदद्भुतं तमं लोके पप्रथे कुरुसत्तम ॥ बुभुधेतच्चेदेवो देवराजानं महर्षितः २५ ततः स्वाभिभवाद्गीतो बृहस्पतिमते स्थितः ॥ कुमारस्यांतरप्रेक्षी बभू
 व बलवृत्रहा २६ चोदयामास तद्वज्रं दिव्यास्त्रं भूर्तिमस्थितम् ॥ व्याघ्रो भूत्वा जहीमं त्वं राजपुत्रमिति प्रभो २७ प्रवृद्धः किल वीर्येण मामेषोऽभिभविष्यति ॥ सृजय
 स्य सुतो वज्रयथै न पर्वतोऽब्रवीत् २८ एवमुक्तस्तु शक्रेण वज्रः परपुरंजयः ॥ कुमारमंतरप्रेक्षी नित्यमेवान्वपद्यत २९ सृजयोऽपि सुतं प्राप्य देवराज समद्युतिम् ॥ हृष्टः
 सांतःपुरो राजावनित्यो बभूव ह ३० ततो भागीरथी तीरे कदाचिन्निर्जने कने ॥ धात्री द्वितीयो बालः सक्रीडार्थं पर्यधावत् ३१ पंचवर्षकदेशीयो बालो नागैर्द्रविक्रमः ॥
 सहसोत्पतितं व्याघ्रमाससाद महाबलम् ३२ स बालस्तेन निष्पिष्टो वेपमानो नृपात्मजः ॥ व्यसुः पपात मेदिन्यां ततो धात्री विचुक्षुः ३३ हत्वा तुराजपुत्रं स तत्रैवांत
 रधीयत् ॥ शार्दूलो देवराजस्य मायया तर्हितस्तदा ३४ धात्र्यास्तु निनदं श्रुत्वा रुदत्याः परमार्तवत् ॥ अभ्यधावत तं देशं स्वयमेव महीपतिः ३५ सददशशयानं तं गता
 सुं पीतशोणितम् ॥ कुमारं विगतानंदं निशाकरमिव च्युतम् ३६ स तमुत्संगमारोप्य परिपीडितमानसः ॥ पुत्रं रुधिरसंसितं पर्यदेव्यदातुरः ३७ ततस्तामातरस्त
 स्य रुदत्यः शोककशीताः ॥ अभ्यधावत तं देशं यत्र राजासंजयः ३८ ततः सराजासस्मारमामेकगतमानसः ॥ तदाऽहं चिंतनं ज्ञात्वा गतवांस्तस्य दर्शनम् ३९ मयैता
 निचवाक्यानि श्रावितः शोकलालसः ॥ यानितेयदुवीरेण कथितानि महीपते ४० संजीवितश्चापि पुनर्वासवानुमते तदा ॥ भवितव्यं तथा तच्च न तच्छक्यमतोऽन्यथा
 ४१ तत ऊर्ध्वं कुमारस्तु स्वर्णं धीवीमहायशाः ॥ चित्तं प्रसादयामास पितुर्मातुश्च वीर्यवान् ४२ कारयामास राज्यं च पितरि स्वर्गाते नृप ॥ वर्षाणां शतमेकं च सहस्रं भीमविक्र
 मः ४३ तत ईजे महायज्ञैर्बहुभिर्भूरिदक्षिणैः ॥ तर्पयामास देवांश्च पितृंश्चैव महाद्युतिः ४४ उत्पाद्य च बहून्पुत्रान् कुलसंतानकारिणः ॥ कालेन महाराजन्कालधर्म
 मुपेयिवान् ४५ स त्वं राजेन्द्र संजातं शोकमेनं निवर्तय ॥ यथा त्वं केशवः प्राह व्यासश्च सुमहातपाः ४६ पितृपैतामहं राज्यमास्थाय धुरमुद्रह ॥ इष्ट्वा पुण्यैर्महायज्ञैरि
 ष्टं लोकमवाप्स्यसि ४७ इति श्रीमहाभारतेशान्तिपर्वणिरा० रा० स्वर्णं धीवीसंभवोपाख्याने एकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तूष्णीं भूतं तुराजानं शोचमानं यु
 धिष्ठिरम् ॥ तपस्वी धर्मतत्त्वज्ञः कृष्णद्वैपायनोऽब्रवीत् १ ॥ व्यास उवाच ॥ प्रजानां पालनं धर्मो राज्ञां राजीवलोचन ॥ धर्मः प्रमाणं लोकस्य नित्यं धर्मानुवर्तिनः २

॥ इति शान्तिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावादीपे एकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ तूष्णीं भूतमिति ३।३

तत्तस्माद्धर्ममनुतिष्ठस्वपदं पालयेति च संबन्धः ३ । ४ । ५ । ६ शातयीतमारयेत् ७ । ८ । ९ । १० मेमादहंति हृदयं पचंति शरीरं शोषयंति ११ मया बहवो घातिता इत्युक्तं तत्किं हननं क्रियायां तव प्रयोज्यकर्तृत्वं प्रयोजककर्तृत्वं वा ध्यस्य च कर्मत्वं वा प्राकृतकर्मफलभोक्तृत्वं वेति विकल्पानाह ईश्वर इति १२ नाद्य इत्याह ईश्वरेणेति परशोरिव परप्रयोज्यस्य तव हंतृत्वं नास्तीत्यर्थः १३ । १४ परप्रयोज्योऽप्यहं परशोः प्रयोक्ताऽस्मिन्नुपरशुवदचेतनोऽस्मीति मम पापसंबन्धोऽस्त्येवेत्याह अथवेति प्राप्नुयात्परशोरुपादाता एवं तर्हि येन परशोर्दंडः शस्त्रं परशुश्च कृतस्तमेव पापं कर्तुं नाप्नुयात्तस्य प्रथमप्रयोज्यत्वात् पुरुषे उपादातरितन्न विद्यते तस्य जघन्यत्वात् १५ नचेति यदि चैतन्नेष्टं एतत्किं यदन्येन प्रहर्त्रा कृतं पापं तस्य फलं शस्त्रकर्ता आप्नुयादिति । तर्हि जघन्यप्रयोज्ये

अनुतिष्ठस्व तद्राजन्पितृपैतामहं पदम् ॥ ब्राह्मणेभ्युतपो धर्मः स नित्यो वेदनिश्चितः ३ तत्प्रमाणं ब्राह्मणानां शाश्वतं भरतर्षभ ॥ तस्य धर्मस्य कृत्स्नस्य क्षत्रियः परिरक्षिता ४ यः स्वयं प्रतिहंति स्म शासनं विषये रतः ॥ स बाहुभ्यां विनिग्राह्यो लोकयात्राविघातकः ५ प्रमाणमप्रमाणं यः कुर्यान्मोहवशंगतः ॥ भृत्यो वायदिवा पुत्रस्तपस्वी वाथ कश्चन ६ पापान्सर्वैरुपायैस्तान्नियच्छेच्छातयीत वा ॥ अतोऽन्यथा वर्तमानो राजा प्राप्नोति किल्बिषम् ७ धर्मं विनश्यमानं हियो न रक्षेत्स धर्महा ॥ ते त्वया धर्महं तारो निहताः स पदानुगाः ८ स्वधर्मे वर्तमानस्त्वं किं नु शोचसि पांडव ॥ राजा हि हन्यादद्याच्च प्रजारक्षेच्च धर्मतः ९ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ न तेऽभिज्ञं केवचनं यद्ब्रवीषितपो धन ॥ अपरोक्षो हिते धर्मः सर्वधर्मविदां वर १० मया त्ववध्या बहवो घातिता राज्याकारणात् ॥ तानि कर्माणि मे ब्रह्मन् दहंति च पचंति च ११ ॥ व्यास उवाच ॥ ईश्वरो वा भवेत्कर्ता पुरुषो वाऽपि भारत ॥ हठो वा वर्तते लोके कर्मजं वा फलं स्मृतम् १२ ईश्वरेण नियुक्तो हि साध्वसाधुच भारत ॥ कुरुते पुरुषः कर्मफलमेश्वरगामितम् १३ यथा हि पुरुषश्छिद्य दृक्षं परशुनावने ॥ छेतुरेव भवेत्पापं परशोर्न कथंचन १४ अथवा तदुपादानात् प्राप्नुयात्कर्मणः फलम् ॥ दंडशस्त्रकृतं पापं पुरुषे तन्न विद्यते १५ न चैतदिष्टं कौंतेय यदन्येन कृतं फलम् ॥ प्राप्नुयादित्यस्माच्च ईश्वरे तन्निवेशय १६ अथापि पुरुषः कर्ता कर्मणोः शुभपापयोः ॥ न परो विद्यते तस्मादेव मे तच्छुभं कृतम् १७ न हि कश्चित्कचिद्राजान्दिष्टं प्रतिनिवर्तते ॥ दंडशस्त्रकृतं पापं पुरुषे तन्न विद्यते १८ यदि वा मन्यसे राजन हतमेकं प्रतिष्ठितम् ॥ एवमप्यशुभं कर्म न भूतं न भाविष्यति १९ अथाभिपत्तिर्लोकस्य कर्तव्या पुण्यपापयोः ॥ अभिपन्नमिदं लोके राज्ञामुद्यतदंडनम् २०

स्वयंपिपापाभावादीश्वरे एव तन्निवेशय १६ अथापीति यदा पुरुष एव कर्ता पर ईश्वरो नास्ति तस्मादपि हेतोस्त्वया एतच्छुभमेव कृतम् १७ यतः कश्चिदपि दिष्टं प्रत्यदृष्टस्य प्रतिकूलो भूत्वाऽवश्यं भाविनः कर्मणः सकाशात् प्रतिनिवर्तते दैवस्य दुर्लभ्यत्वादिति भावः । ननु दिष्टमपि जन्मांतरा यः स्वस्यैवापराध इत्याशंक्याह दंडेति पूर्वपूर्वापराधस्योत्तरोत्तरहेतुत्वमित्यनादित्वादिति दानां तनस्य कर्तुर्ना पराधोऽस्तीत्यतः प्राचीनकर्तृदंडशस्त्रकृदिवनपर्यनुयोज्य इति भावः १८ तृतीयं पक्षं दूषयति प्रतिष्ठितं निश्चितं यथा स्यात्तथायादि पुरुषं हंतं हननक्रियायाः कर्माभूतमेव मन्यसे तर्हि स्वभाववादिनस्ते भूतभाव्यशुभाभावाद्ब्रूयैव शोक इत्यर्थः १९ चतुर्थं पक्षमाह अथेति पुण्यपापयोः सुखदुःखयोः अभिपत्तिरुपपत्तिः कर्तव्या सा च धर्माधर्मावतरेण न घटते तौ च शास्त्रे कर्म्याविति चेद्वाज्ञामुद्यतदंडनमुद्यतदमनं लोके शास्त्रेषोपपन्नतरमित्यर्थः २०

अत्र शंके तथाऽपीति यद्यप्येवं तथापि लोके शास्यमाने कर्माणि शुभान्यशुभानि च समापतंत्य च यमायां ति फलं च प्रयच्छंत्य तो मम प्रायोपवेशनमेव वरमिति भावः २१ समाधत्ते एवमिति यस्मात्कर्मणः पापादशुभफलात्मकं पापप्रवृत्तिरूपं कर्म भवति तत्पापमूलं कर्म त्यज २२ सापवादं निश्चेऽपि स्वधर्मे स्थितस्य ते आत्मत्यागो नोचित इत्यर्थः २३ ननु तथापि निश्चयात्कर्मणः पापं भवतीत्याशंक्याह तथापि लोके कर्माणि समावर्तंति भारत ॥ शुभाशुभफलं चैते प्राप्नुवंतीति मे मतिः २१ एवमप्यशुभं कर्म कर्मणस्तत्फलात्मकम् ॥ त्यजत्वं राजशादूलमैवं शोके मनः कृथाः २२ स्वधर्मे वर्तमानस्य सापवादेऽपि भारत ॥ एवमात्मपरित्यागस्तव राजन्न शोभनः २३ विहितानि हि कौंतेय प्रायश्चित्तानि कर्मणाम् ॥ शरीरवांस्तानि कुर्यादशरीरः पराभवेत् २४ तद्राजन् जीवमानस्त्वं प्रायश्चित्तं करिष्यसि ॥ प्रायश्चित्तमकृत्वा तु प्रेत्य तप्तासि भारत २५ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि प्रायश्चित्तविधौ द्वात्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ हताः पुत्राश्च पौत्राश्च भ्रातरः पितरस्तथा ॥ श्वशुरागुरवश्चैव मातुलाश्च पितामहाः १ क्षत्रियाश्च महात्मानः संबन्धिसुहृदस्तथा ॥ वयस्याभागे नेयाश्च ज्ञातयश्च पितामह २ बहवश्च मनुष्येन्द्रानां देशसमागताः ॥ घातिता राज्यलुब्धेन मयैकेन पितामह ३ तांस्तद्दृशानहं हत्वा धर्मनित्यान्महीक्षितः ॥ असकृत्सोमपान्वीरान्किंप्राप्स्यामि तपोधन ४ दह्याम्यनिशमद्यापि चित्तयानः पुनः पुनः ॥ हीनां पार्थिवसिंहैस्तैः श्रीमाद्भिः पृथिवीमिमाम् ५ दृष्ट्वा ज्ञातिवधं घोरं हतांश्च शतशः परान् ॥ कोटिशश्च नरानन्यान्परितप्येपितामह ६ कानुता सांवरस्त्रीणामवस्थाऽद्य भविष्यति ॥ विहीनानां तु तनयैः पतिभिर्भ्रातृभिस्तथा ७ अस्मानंत करान्घोरान्पांडवान् वृष्णिं संहतान् ॥ आक्रोशं त्यः कृशादीनां प्रपतिष्यंति भूतले ८ अपश्यंत्यः पितृन्भ्रातृन्पतीन्पुत्रांश्च योषितः ॥ त्यक्त्वा प्राणान् क्षत्रियः सर्वांगमिष्यंति यमक्षयम् ९ वत्सलत्वाद्भिज्जश्रेष्ठतत्र मे नास्ति संशयः ॥ व्यक्तं सौक्ष्म्याच्च धर्मस्य प्राप्स्यामः स्त्रीवधं वयम् १० यद्वयं सुहृदो हत्वा कृत्वा पापमनंतकम् ॥ नरके निपतिष्यामो ह्यधः शिरस एव ह ११ शरीराणि विमोक्ष्यामस्तपसोऽग्रेण सतम ॥ आश्रमाणां विशेषं त्वमथा चक्ष्वपितामह १२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ युधिष्ठिरस्य तद्वाक्यं श्रुत्वा द्वैपायनस्तदा ॥ निरीक्ष्य निपुणं बुद्ध्या ऋषिः प्रोवाच पांडवम् १३ ॥ व्यास उवाच ॥ माविषादं कथाराजन् क्षत्रधर्ममनुस्मरन् ॥ स्वधर्मेण हता ह्येते क्षत्रियाः क्षत्रियर्षभ १४ कांक्षमाणाः श्रियं कृत्स्नां पृथिव्यां च महद्यशः ॥ कृतांतविधिसंयुक्ताः कालेन निधनंगताः १५ न त्वंहं तानभीमोऽयं नार्जुनो न यमावपि ॥ कालः पर्यायधर्मेण प्राणानादत्तदेहिनाम् १६ न तस्य मातापितरौ नानुग्राह्यो हि कश्चन ॥ कर्मसाक्षी प्रजानां यस्तेन कालेन संहताः १७

विहितानीति २४ । २५ ॥ इति शांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे द्वात्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ४ ॥ हताः पुत्राश्चेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ १० अंतंकं प्रायश्चित्तेरप्यधिनाश्यम् ११ शरीराणीति मम भूतपदप्रशस्तमिति निश्चयोऽस्ति तथापि आश्रमाणां मध्ये विशेषं श्रेष्ठमुक्तदोषनिवर्तनक्षममाचक्ष्वेत्यर्थः १२ । १३ । १४ कृतांतविधिः परप्राणहरणं तेन संयुक्ताः स्वापराधेनैव हता इत्यर्थः १५ वस्तुतस्तु तेषां मपि स्वातंत्र्यं नास्तीत्याह न त्वामिति पर्यायधर्मेण मरणविधिना आदत्तगृहीतवान् १६ । १७

हेतुमात्रमिदं तस्य विहितं भरतर्षभ ॥ यद्वंतिभूतैर्भूतानि तदस्मै रूपमैश्वरम् १८ कर्मसूत्रात्मकं विद्विषाक्षिणं शुभपापयोः ॥ सुखदुःखगुणोदकं कालकालफल
प्रदम् १९ तेषामपि महाबाहो कर्माणि पारिचितं ॥ विनाशहेतुकानि त्वयैस्ते कालवशंगताः २० आत्मनश्च विजानीहि नियतव्रतशासनम् ॥ यदा त्वमीदृशं कर्म
विधिनाऽऽक्रम्य कारितः २१ त्वष्ट्रे विहितं यंत्रं यथा चेष्टयितुं शक्ते ॥ कर्मणा कालयुक्तेन तथेदं चेष्टते जगत् २२ पुरुषस्य हि दृष्टे मां मुत्पत्तिमनिमित्ततः ॥ यदृच्छया
विनाशं च शोकहर्षावनर्थकौ २३ व्यलीकमापि यत्स्वत्रचित्तैव तसि कंतव ॥ तदर्थमिष्यते राजन् प्रायश्चित्तं तदा चर २४ इदं तु श्रूयते पार्थ युद्धे देवासुरेपुरा ॥ असु
राभ्रातरोज्येष्ठा देवाश्चापि यवीयसः २५ तेषामपि श्रीनिमित्तं महानासीत्समुच्छ्रयः ॥ युद्धं वर्षसहस्राणि द्वात्रिंशदभवत्किल २६ एकार्णवां महीं कृत्वा रुधिरप
रिद्धताम् ॥ जघ्नुर्देव्यास्तथा देवास्त्रिदिवं चाभिलेभिरे २७ तथैव पृथिवीं लब्ध्वा ब्राह्मणा वेदपारगाः ॥ संश्रिता दानवानां वैसाह्यार्थं दर्पमोहिताः २८ शालावृका इ
ति ख्यातास्त्रिषु लोकेषु भारत ॥ अष्टाशीतिसहस्राणि ते चापि विबुधैर्हताः २९ धर्मव्युच्छित्तिमिच्छंतो येऽधर्मस्य प्रवर्तकाः ॥ हंतव्यास्ते दुरात्मानो देवैर्देव्या इ
वोल्बणाः ३० एकं हत्वा यदि कुलेशिष्ठानां स्यादनामयम् ॥ कुलं हत्वा चराष्ट्रे च न तदुत्तोपघातकम् ३१ अधर्मरूपो धर्मो हि कश्चिदस्ति नराधिप ॥ धर्मश्चाधर्म
रूपोऽस्ति तच्च ज्ञेयं विपश्चिता ३२ तस्मात्संस्तंभयात्मानं श्रुतवानसि पांडव ॥ देवैः पूर्वगतं मार्गं मनुयातोऽसि भारत ३३ न हीदृशा गमिष्यंति न स्कं पांडवर्षभ ॥
भ्रातृनाश्वासयैतां स्वं सुहृदश्च परंतप ३४ यो हि पापसमारंभे कार्ये तद्भावमावितः ॥ कुर्वन्नपि तथैव स्यात्कृत्वा च निरपत्रपः ३५ तस्मिंस्तत्कलुषं सर्वसमाप्तमि
ति शब्दितम् ॥ प्रायश्चित्तं न तस्यास्ति हासो वा पापकर्मणः ३६ त्वं तु शुक्लाभिजातीयः परदोषेण कारितः ॥ अनिच्छमानः कर्मेदं कृत्वा च परितप्यसे ३७ अ
श्वमेधो महायज्ञः प्रायश्चित्तमुदाहृतं ॥ तमाहरमहाराज विपाप्मैर्बभूविष्यसि ३८ मरुद्भिः सहाजित्वाऽग्निं भगवान्पाकशासनः ॥ एकैकं क्रतुमाहृत्य शतक्रतुः शतक्रतुः ३९

साधार्यसाहाय्यार्थम् १८ । १९ अधर्मस्येतिच्छेदः २० राष्ट्रेऽनामयं स्यात्तर्हितदेकस्य कुलस्य वाहनं नृत्तोपघातकं धर्मनाशकं न भवति ३१ अधर्मरूपो धर्मवद्भाति धर्मः यथा शालावृकाख्यब्राह्म
णवधः धर्मश्चाधर्मः यथा कर्णपर्वोक्तसत्यवादिनः चोरेभ्यः कार्पटिकमार्गं प्रादिशतः ३२ । ३३ । ३४ तद्भावमावितः पापमावनागतः कुर्वन्पापमिति वर्तते ३५ तस्मिन्निति तस्यापश्चात्तापिनो
निर्लज्जस्य प्रायश्चित्तं वा तेन पापहासो वा नास्तीत्यर्थः ३६ परदोषेण दुयोधनदोषेण ३७ । १८ । ३९

४० महीयंतं महीयमानं ४१ । ४२ हतनाथानां स्त्रीणां शोकेन मम दोषो न तद्व्युक्तं तत्राह तेषामिति ४३ । ४४ कामाः आशेरतेऽस्मिन् कामाशयः पूर्णकाम इत्यर्थः ४५ । ४६ । ४७ । ४८ ॥ इति
शांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिनीलकण्ठे भारतमावदपि त्रयस्त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ कानि कृत्वेहि प्रायश्चित्तीयते प्रायश्चित्तेऽधिक्रियते १ मिथ्यानुवर्तयन्कापव्यं चरन्
२ सूर्येणाभ्युदितः यस्मिन् शयाने सति सूर्योऽभ्युदेतीत्यर्थः । अभिनिर्मुक्तो यस्मिन् शयाने सति सूर्योऽस्तंगच्छतीत्यर्थः । अव्याधितं चेत्स्वपंतमादित्योऽभ्युदियादित्यादि स्मृत्युक्तप्रायश्चित्तं सकुप्रां

धूतपाप्माजितस्वर्गोलोकान्प्राप्य सुखोदयान् ॥ मरुद्भिर्घृतः शक्रः शुशुभे भासयन्दिशः ४० स्वर्गोलोके महीयंतं मप्सरोभिः शचीपतिम् ॥ ऋषयः पर्युपासंते देवाश्च
विबुधेश्वरम् ४१ सेयं त्वामनुसंप्राप्ता विक्रमेण वसुंधरा ॥ निर्जिताश्च महीपाला विक्रमेण त्वयाऽनघ ४२ तेषां पुराणिराष्ट्राणि गत्वा राजन्सुहृदः ॥ भ्रातृन्पुत्रांश्च पौ
त्रांश्च स्वेस्वेराज्येऽभिषेचय ४३ बालानपि च गर्भस्थान्सांत्वेन समुदाचरन् ॥ रंजयन् प्रकृतीः सर्वाः परिपाहिवसुंधराम् ४४ कुमारो नास्तियेषां च कन्यास्तत्राभिषे
चय ॥ कामाशयो हि स्त्रीवर्गः शोकमेवं प्रहास्यसि ४५ एवमाश्वासनं कृत्वा सर्वराष्ट्रेषु भारत ॥ यजस्व वाजिमेधेन यथेन्द्रो विजयीपुरा ४६ अशोच्यास्ते महात्मानः
क्षत्रियाः क्षत्रियर्षभ ॥ स्वकर्मभिर्गतानां शंक्तां तबलमोहिताः ४७ अवाप्तः क्षत्रधर्मस्तेराज्यं प्राप्तमकंठकम् ॥ रक्षस्व धर्मकौंतेय श्रेयान्यः प्रेतभारत ४८ ॥ इति
श्रीम० शां० रा० प्रायश्चित्तीयोपाख्याने त्रयस्त्रिंशत्तमोऽध्यायः ३३ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ कानि कृत्वेह कर्माणि प्रायश्चित्तीयते नरः ॥ किं कृत्वा मुच्यते तत्र
तन्मे ब्रूहि पितमह ॥ १ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ अकुर्वन्विहितं कर्म प्रतिपिद्वानि चाचरन् ॥ प्रायश्चित्तीयते ह्येवं नरो मिथ्याऽनुवर्तयन् २ सूर्येणाभ्युदितो य
श्च ब्रह्मचारी भवत्युत ॥ तथा सूर्याभिनिर्मुक्तः कुनखी श्यावदन्नपि ३ परिव्रितः परिव्रिता ब्रह्मघ्नो यश्च कुत्सकः ॥ दिधिषूपपतिर्यः स्यादग्रे दिधिषुरेव च ४ अवकीर्णी
मवेद्यश्च द्विजातिवधकस्तथा ॥ अतीर्थे ब्राह्मणस्त्यागी तीर्थे चाप्रतिपादकः ५ ग्रामघाती च कौंतेय मांसस्य परिविक्रयी ॥ यश्चाग्नीनपविध्येत तथैव ब्रह्मविक्रयी ६
गुरुस्त्रीवधको यश्च पूर्वः पूर्वस्तु गर्हितः ॥ वृथापशुसमालंभी गृहदाहस्यकारकः ७ अन्ततेनोपवर्ती च प्रतिरोद्धा गुरोस्तथा ॥ एतान्येनांसि सर्वाणि व्युक्तांत समयश्च
यः ८ अकार्याणितु वक्ष्यामि यानि तानि निबोध मे ॥ लोके वेदविरुद्धानि तान्येकाग्रमनाऽभूणुः ९ स्वधर्मस्य परित्यागः परधर्मस्य च क्रिया ॥ अयाज्ययाजनं चैव
तथाऽभक्ष्यस्य भक्षणम् १० शरणागतसं त्यागो भृत्यस्याभरणं तथा ॥ रसानां विक्रयश्चापि तिर्यग्योनिवधस्तथा ११

दित्यर्थः । कुनखी श्यावदन्निति च 'स्वर्णहारी तु कुनखी सुरापः श्यावदंतकः' इति कर्मविपाके जन्मांतरि यदोषवताऽपि सूर्यारुणसंवादादावुपदिष्टं प्रायश्चित्तं कर्तव्यमित्युक्तं ३ अन्ततेज्येष्ठेऽनुवर्तयन् कानिष्ठः
परिव्रता परिव्रितः पूर्वजः ज्येष्ठायामनूदायां कनिष्ठामनूदानग्रे दिधिषुः दिधिषूपपतिस्तु कनिष्ठा किंवा होतरे ज्येष्ठामनूदानम् ४ अवकीर्णी नष्टव्रतः अतीर्थे अपात्रे त्यागी दाता ५ ग्रामघाती समूहहंता ।
याजीति पाठांतरं मांसस्थेति नृपश्वादेः अपविध्येत इत्येतत् । ब्रह्मविक्रयी मृतकाद्यापकः राजविक्रयीति पाठे सोमविक्रयी । राजानमाप्यायतीत्यादौ सोमे राजशब्दश्रवणात् ६ । ७ । ८ । ९
अभक्ष्यस्य लशुनादेः १० रसानां लवणगुडादीनां ११

नित्यदेयानिमोग्रासादीनि १२ दक्षिणानाम्प्रतिश्रुतानां १३ विवदतेधनार्थपित्रासहकलहकरोति । अप्रजायन्नर्धपत्न्याकालेमैथुनमकुर्वन् १४ इतरेणसंज्ञेपेण १५ एतानिस्वधर्मस्यपरि
त्यागइत्यादीनिकर्माणिक्रियमाणानियेमानवाः उपजीवंतइविशेषः १६ जिघांसीहंतुमिच्छावान् इयात्तगच्छेत् १७ मंत्रोमन्युरकार्पीन्नमोनमइत्यादिर्धन्यवेस्वाहेत्यंतः १८ मन्युःक्रोधःतन्मन्युं
शत्रोःक्रोधप्रतिगच्छतिगच्छति क्रोधएवतंप्रतीपीभूयपरशरीरद्वाराहंत्यर्थः १९ असाध्यरोगादिनाप्राणास्येउपस्थितेजीवनार्थमदिरामपिआचरन्पितृवन्धर्मपरैःचिकित्सकैःआदेशितउप

आधानादीनिकर्माणिशक्तिमान्नकरोति ॥ अप्रयच्छंश्चसर्वाणिनित्यदेयानिभारत १२ दक्षिणानामदानंचब्राह्मणस्वाभिर्मर्शनम् ॥ सर्वाण्येतान्यकार्याणिप्रा
हुर्धर्मविदोजनाः १३ पित्राविवदतेपुत्रोयश्चस्यादुरुतल्पगः ॥ अप्रजायन्नरव्याघ्रभवत्यधार्मिकोनरः १४ उक्तान्येतानिकर्माणिविस्तरेणेतरेणच ॥ यानिकुर्व
न्नकुर्वंश्चप्रायश्चित्तीयतेनरः १५ एतान्येवतुकर्माणिक्रियमाणानिमानवः ॥ येषुयेषुनिमित्तेषुनलिप्यंतेस्थितान्शृणु १६ प्रगृह्यशस्त्रमायांतमपिवेदांतंगरणे ॥ जि
घांसंतंजिघांसीयान्नतेनब्रह्महाभवेत् १७ इतिचाप्यत्रकौतेयमंत्रोवेदेषुपठ्यते ॥ वेदप्रमाणविहितंधर्मचप्रब्रवीमि १८ अपेतंब्राह्मणंवृत्ताद्योहन्यादाततायि
नम् ॥ नतेनब्रह्महासस्यान्मन्युस्तन्मन्युमृच्छति १९ प्राणात्ययेतथाज्ञानादाचरन्मदिरामपि ॥ आदेशितोधर्मपरैःपुनःसंस्कारमर्हति २० एतत्तेसर्वमा
ख्यातंकौतेयाभक्ष्यभक्षणम् ॥ प्रायश्चित्तविधानेनसर्वमेतेनशुद्ध्यति २१ गुरुतल्पंहिगुर्वर्धनदूषयतिमानवम् ॥ उद्दालकःश्वेतकेतुंजनयामासशिष्यतः २२
स्तेयंकुर्वंश्चगुर्वर्थमापत्सुननिषिध्यते ॥ बहुशःकामकारेणनचेद्यःसंप्रवर्तते २३ अन्यत्रब्राह्मणस्वेभ्यआददानोनदुष्यति ॥ स्वयमप्राशितायश्चनसपा
पेनलिप्यते २४ प्राणत्राणेऽनृतंवाच्यमात्मनोवापरस्यच ॥ गुर्वर्थेस्त्रीषुचैवस्याद्विवाहकरणेषुच २५ नावर्ततेव्रतंस्वप्नेशुक्रमोक्षेकथंचन ॥ आज्यहोमः
समिद्धेऽग्नौप्रायश्चित्तंविधीयते २६ पारिवित्त्यंतुपतितेनास्तिप्रव्रजितेतथा ॥ भिक्षितेपारदार्यंचतद्धर्मस्यनदूषकम् २७ वृथापशुसमालंभेनैवकुर्या
न्नकारयेत् ॥ अनुग्रहःपशूनांहिसंस्कारोविधिनोदितः २८ अनर्हंब्राह्मणेदत्तमज्ञानात्तदूषकम् ॥ सत्काराणांतथातीर्थेनित्यंप्रातिपादनम् २९
स्त्रियास्तथाऽपचारिण्यानिष्कृतिःस्याददूषिका ॥ अपिसापूयतेतेनननुभर्ताप्रदुष्यति ३० तत्त्वंज्ञात्वातुसोमस्यविक्रयःस्याददोषवान् ॥ असमर्थ
स्यमृत्यस्यविसर्गःस्याददोषवान् ॥ वनदाहोगवामर्थेक्रियमाणोनदूषकः ३१

दिष्टः २० । २१ गुर्वर्थगुर्वाज्ञया २२ । २३ । २४ । २५ व्रतंनावर्ततेपुनरुपनयनंनकर्तव्यमित्यर्थःआज्यहोमः पुनर्मैत्रिवाद्रियाप्रतिमंत्रेण २६ पतितेऽप्येष्टभ्रातरि भिक्षितेधर्मार्थं
मपिरेतःसिंचेतिस्त्रियाप्रार्थितेसति २७ वृथाश्राद्धादिनिमित्तंविना संस्कारःपाविश्यं । 'योयजेताश्वमेधेनमासिमासिशतंसमाः ॥ मासानिचनखादेतद्वयमेतत्समंस्मृतम्'इतिस्मृतेः २८
तीर्थेसत्काराणामज्ञानादप्रातिपादनमपिनदूषकं २९ अपचारिण्याःव्यभिचारिण्याःनिष्कृतिःभिक्षरणंदासीवदन्नाच्छादनमात्रेणदूरस्थापनं तथासहरतिभोजनादिवर्जनंचेत्यर्थः ३०
सोमस्यतत्त्वंअनेनतृप्तादेवामनुष्यान्कामैरभिवर्षतीतिलोकद्वयोपकारणकोऽयंसोमइति ३१

१२ ॥ इतिशांतिपर्वणिरा० नी०भारतभावदीपिचतुस्त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥ साधारणानिप्रायश्चित्तान्नितावदाह तपसेति तपसाकृच्छ्रंवायणादिना । कर्मणायज्ञादिना प्रदाने
नगवादीनां पुनातिशोधयति १ स्वकर्मकृदासादिरहितः २ कर्मब्रह्महत्यां ३ लक्ष्यइतिकामकारविषयेविदुषांप्रायश्चित्तोपदेष्टृणांआत्मनोवाइच्छयावेदुष्येसति अकामतस्त्वाह त्रिरित्यादिना
४ आवाक्शिराःयंकंचिद्वेदंजपन्योजनानांशतंत्रिंजेत्र शतत्रययोजनंपादचारेणतीर्थयात्रायांविदंजपन्मुच्यतेइत्यर्थः ५ । ६ कृच्छ्रमोजीकृच्छ्रीत्यासातत्येनमुंजानः । 'अहंप्रातह्यहंसायं
अहमद्याद्याचितं । अहंपरंचनाश्रीयात्'इतिविधिनाएकैकःकृच्छ्रोद्वादशदिनात्मकोज्ञेयः मासेमासेइतितस्यैवातिदेशः सप्ताहंप्रातःसप्ताहंसायंसप्ताहमयाचितंसप्ताहमनशनंविषमेषुमासेषु

उक्तान्येतानिकर्माणियानिकुर्वन्नदुष्यति ॥ प्रायश्चित्तानिवक्ष्यामिविस्तरेणैवभारत ३२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिप्रायश्चि
त्तीयेचतुस्त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥ व्यासउवाच ॥ तपसाकर्मणांचैवप्रदानेनचभारत ॥ पुनातिपापंपुरुषःपुनश्चेन्नप्रवर्तते १ एककालंतुभुंजीतचर
न्मैक्ष्यंस्वकर्मकृत् ॥ कपालपाणिःखट्वांगीब्रह्मचारीसदोत्थितः २ अनसूयुरधःशायीकर्मलोकेप्रकाशयन् ॥ पूर्णैर्द्वादशभिर्वर्षैर्ब्रह्महाविप्रमुच्यते ३ लक्ष्यःश
स्त्रभृतांवास्याद्विदुषामिच्छयाऽऽत्मनः ॥ प्रास्येदात्मानमग्नौवासमिद्धेत्रिवाक्शिराः ४ जपन्वान्यतमंवेदंयोजनानांशतंत्रिंजेत्र ॥ सर्वस्वंवावेदविदेब्राह्मणायो
पपादयेत् ५ धनंवाजीवनायालंगृहंवासपरिच्छदं ॥ मुच्यतेब्रह्महत्यायागोसागोब्राह्मणस्यच ६ षड्विधैःकृच्छ्रमोजीब्रह्महापूयतेनरः ॥ मासेमासेसमश्रंस्तु
त्रिभिर्वर्षैःप्रमुच्यते ७ संवत्सरेणमासाशीपूयतेनात्रसंशयः ॥ तथैवोपवसनराजनस्वल्पेनापिप्रपूयते ८ क्रतुनाचाश्वमेधेनपूयतेनात्रसंशयः ॥ येचाप्यवभृ
थस्नाताःकेचिदेवंविधानराः ९ तेसर्वेधूतपाप्मानोभवंतीतिपराश्रुतिः ॥ ब्राह्मणार्थेहतोयुद्धेमुच्यतेब्रह्महत्याया १० गवांशतसहस्रंतुपात्रेभ्यःप्रतिपादयेत् ॥
ब्रह्महाविप्रमुच्येतसर्वपापेभ्यएवच ११ कपिलानांसहस्राणियोदयात्पंचविंशतिं ॥ दोग्ध्रीणांसचपापेभ्यःसर्वेभ्योविप्रमुच्यते १२ गोसहस्रंसवत्सानांदोग्ध्रीणां
प्राणसंशये ॥ साधुभ्योवैदरिद्रेभ्योदत्वासुच्येतकिल्वपात् १३ शतंवैयस्तुकांबोजान्ब्राह्मणेभ्यःप्रयच्छति ॥ नियतेभ्योमहीपालसचपापात्प्रमुच्यते
१४ मनोरथंतुयोदयादेकस्माअपिभारत ॥ नकीर्तयेतदत्वायःसचपापात्प्रमुच्यते १५ सुरापानंसकृत्त्वायोऽग्निवर्णासुरांपिबेत् ॥ सपावयत्यथात्मान
मिहलाकेपरत्रच १६ मरुप्रपातंप्रपतन्ज्वलनंवासमाविशन् ॥ महाप्रस्थानमातिष्ठन्मुच्यतेसर्वकिल्बषैः १७ बृहस्पतिसवनेह्वासुरापोब्राह्मणःपुनः ॥
समितिब्राह्मणोगच्छेदितिबैब्रह्मणःश्रुति १८

सएवाष्टाहक्रमेणसमेषुमासेषुप्रकारएवंवर्षत्रयमितिद्वितीयः • मासाशीति मासंसायंमासंप्रातर्मासमयाचितंमासमुपवासइतिक्रमेणवर्षवानयेत् मासाधिकेनस्वल्पेनापिकालेनोपवसनजलमात्रे
णवर्तयन्मुच्यते • 'सर्वपाप्मानंतरतितरतिब्रह्महत्यायोश्वमेधेनयजते'इतिश्रुतिः ९ । १० । ११ । १२ । १३ कांबोजान्जात्यश्वान् कंबुदेशजान् १४ मनोरथंवांच्छितंगृहक्षेत्रादि १५ । १६
मरुप्रपातंनिर्जलदेशेपर्वताप्रात्पतनं महाप्रस्थानंकेदारेहिमवदारोहणं १७ समितिगच्छेदित्येत्यनिर्वाणःसन्नब्रह्मणःसभामारोदुयोगोभवतीत्यर्थः १८

१९ शोफंशिभं २० यत्तास्थकाहारविहारः युक्तेष्वेवपापेषुस्तुमुच्यते २१ महाव्रतंमासमात्रंजलस्यापित्यागः २२। २३। २४। २५। २६ कच्छादिति एतच्चण्येष्टस्यापिवाराभिहोत्रक
रणानंतरं द्रष्टव्यं २७ तेनकनिष्ठेननिवेश्येविवाहांतरं कर्तव्यं अन्यथाशुद्धिर्नास्तीत्यर्थः २८ अंतराभोजनंधारणापारणव्रतेनमासचतुष्टयकृतेनशुद्धयंतिमहापापयोगे २९ अन्यत्रतुसकृद्व्यभिचारमात्रे
मानसिकेवाह स्त्रियइति ३० प्रसंगाद्वाजनशुद्धिमाह पादजेति शुद्धस्यउच्छिष्टकांस्यंपात्रंतथातदेवगवाघ्रातंतथागंडूषपात्रं ब्राह्मणस्यापिपूतानिदशभिःशोधनैःशुद्धयंतितानिचपंचगव्येनमृतो
यैर्भस्मनाऽऽम्लेनवह्निनेति ३१। ३२ विधीयतेपादःपादोपकृष्टइत्यर्थः वैश्यस्यद्विपादः शूद्रस्यपञ्चमात्रः धर्मःशौचादिः प्राश्रितादेराधिकस्याविधानात् ३३। ३४। ३५ एषइति भस्मसाहच
भूमिप्रदानंकुर्याद्यःसुरापीत्वाविमत्सरः ॥ पुनर्नचपिबेद्राजन्संस्कृतःसचशुध्यति ३६ गुरुतल्पीशिलांतत्तामायसीमभिसंविशेत् ॥ अवकृत्यात्मनःशोफंप्रवजे
दूर्ध्वदर्शनः २० ॥ शरीरस्यविमोक्षेणमुच्यतेकर्मणोऽशुभात् ॥ कर्मभ्योविप्रमुच्यंतेयताःसंवत्सरंस्त्रियः २१ महाव्रतंचरेद्यस्तुदद्यात्सर्वस्वमेवतु ॥ गुर्वर्थेवाह
तोयुद्धेसमुच्येत्कर्मणोऽशुभात् ॥ २२ अनृतेनोपवर्तीचेत्प्रतिरोद्धागुरोस्तथा ॥ उपाहृत्यप्रियंतस्मैतस्मात्पापात्प्रमुच्यते २३ अक्कीर्णिनिमित्तंतुब्रह्महत्याव्रतं
चरेत् ॥ गोचर्मवासाःषण्मासांस्तथामुच्येतकिल्बिषात् २४ परदारापहारीतुपरस्यापहरन्वसु ॥ संवत्सरंवर्तीभूत्वातथामुच्येतकिल्बिषात् २५ धनंतुयस्या
पहरेत्तस्मैदद्यात्समंवसु ॥ विविधेनाभ्युपायेनतदामुच्येतकिल्बिषात् २६ कच्छाद्वादशरात्रेणसंयतात्माव्रतेस्थितः ॥ परिवेत्ताभवेत्पूतःपरिवित्तिस्तथैवच
२७ निवेश्यंतुपुनस्तेनसदातारयतापितृन् ॥ नतुस्त्रियाभवेदोषोनतुसातेनलिप्यते २८ भोजनंह्यंतराशुद्धंचातुर्मास्येविधीयते ॥ स्त्रियस्तेनप्रशुध्यंतिइति
धर्मविदोविदुः २९ स्त्रियस्त्वाशंकिताःपापानोपगम्याविजानता ॥ रजसाताविशुध्यंतेभस्मनाभाजनंयथा ३० पादजोच्छिष्टकांस्यंयद्गवाघ्रातमथापिवा ॥
गंडूषोच्छिष्टमपिवाविशुध्येदशभिस्तुतत् ३१ चतुष्पात्सकलोधर्मोब्राह्मणस्यविधीयते ॥ पादावकृष्टोराजन्येतथाधर्मोविधीयते ३२ तथावैश्येचशूद्रेच
पादःपादोविधीयते ॥ विद्यादेवंविधेनैषांगुरुलाघवनिश्चयम् ३३ तिर्यग्योनिवधं कृत्वाहुर्मांश्छित्त्वेतरान्बहून् ॥ त्रिरात्रंवायुमक्षःस्यात्कर्मचप्रथयन्नरः
३४ अगम्यागमनेराजन्प्रायश्चित्तंविधीयते ॥ आर्द्रवस्त्रेणषण्मासान्विहार्यंभस्मशायिना ३५ एषएवतुसर्वेषामकार्याणांविधिर्भवेत् ॥ ब्रह्मणोक्तेनवि
धिनादृष्टांतागमहेतुभिः ३६ सावित्रीमप्यधीयीतशुचौदेशेमिताशनः ॥ अहिंसोमंदकोऽजरूपोमुच्यतेसर्वकिल्बिषैः ३७ अहःसुसततंतिष्ठेदभ्याकाशं
निशास्वपन् ॥ त्रिरह्नित्रिनिशायांचसवासाजलमाविशेत् ३८

यांछुतकृद्रीयजपोऽप्यऽप्रव्रष्टव्यः यदाहवृद्धशातातपः । 'मद्यंपीत्वागुरुदारांश्चगत्वास्तेयंकृत्वाब्रह्महत्यांचकृत्वा ॥ भस्मच्छत्रोभस्मशय्यांशयानोरुद्राध्यायीमुच्यतेसर्वपापैः'इति । पापानांगी
रवलाघवानुसारेणदीक्षासंवत्सरंषण्मासंत्रिमासंमासंद्वादशाहमितियथायोग्यंज्ञेया । तत्रयथाकूष्माण्डहोमे योयोनोरेतःसिचतीतिपारदार्यप्रकृत्य वर्षमासचतुर्विंशतिरात्रद्वादशरात्रषड्रात्र
त्रिरात्रपञ्चाउक्ताः । यावदेनोदीक्षामुपेवीतिचपापानुसारित्वंदीक्षायामुक्तं दृष्टांतेनसर्वप्रबोध्यं । दृष्टांभूतोयभागमस्तत्रोक्तेर्हेतुभिर्यावदेनइत्याद्यैः ३९ मंदइवमंदकः रागद्वेषमानाप
मानशून्यः अजरूपइतिच्छेदः ३७ तिष्ठेदित्युपवेशनादेव्यावृत्तिः अभ्याकाशंनिरावरणेस्यंठिकादौ अहःसुसतितुल्यवचनादिनाऽपिपापानुसारेणवराणामह्नांगणनाकल्पनीया ३८

३९ यत्रपुण्येपापेवाऽतिरिच्येतयोधिकोभवति सइतरेणेतरदभिभूयातिरिक्तस्यफलमुक्तइत्यर्थः ४०। ४१। ४२ व्रतादिरूपंप्रायश्चित्तंमहापातकवर्जंज्ञेयम् ४३। ४४। ४५। ४६। ४७
४८। ४९। ५०। ५१ ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीयेमारतभावदीपेपंचत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ किमक्षयमिति १। २ प्रजापतिमनुम् ३ कथंकेनप्रकारेण

स्त्रीशूद्रंपतितंचापिनाभिभाषेद्व्रतान्वितः ॥ पापान्यज्ञानतःकृत्वामुच्येदेवंव्रतोद्विजः ३९ शुभाशुभफलप्रेत्यलभतेभूतसाक्षिकम् ॥ अतिरिच्येतयोयत्रतत्क
र्तालभतेफलम् ४० तस्माद्दानेनतपसाकर्मणाचफलंशुभम् ॥ वर्धयेदशुभंकृत्वायथास्यादतिरेकवान् ४१ कुर्याच्छुभानिकर्माणिनिवर्तेत्पापकर्मणः ॥ दद्यान्नि
त्यंचवित्तानितथामुच्येतकिल्बिषात् ४२ अनुरूपंहिपापस्यप्रायश्चित्तमुदाहृतम् ॥ महापातकवर्जंतुप्रायश्चित्तंविधीयते ४३ भक्ष्याभक्ष्येषुचान्येषुवाच्या
वाच्येतथैवच ॥ अज्ञानज्ञानयोरान्नविहितान्यनुजानतः ४४ जानतातु कृतं पापं गुरु सर्वं भवत्युत ॥ अज्ञानात्स्वल्पकोदोषः प्रायश्चित्तं विधीयते ४५ शक्य
तेविधिनापापंयथोक्तेनव्यपोहितुम् ॥ आस्तिकेश्रद्धधानेचविधिरेषविधीयते ४६ नास्तिकाश्रद्धधानेषुपुरुषेषुकदाचन ॥ दंभद्वेषप्रधानेषुविधिरेषनदृश्यते
४७ शिष्टाचारश्चशिष्टश्चधर्मोधर्मभृतांवर ॥ सेवितव्योनरव्याघ्रप्रेत्येहचसुखेप्सुना ४८ सराजन्मोक्षयसेपापातेनपूर्णेनहेतुना ॥ प्राणार्थंवाधनेनैषामथवातृप
कर्मणा ४९ अथवातेष्टणाकाचित्प्रायश्चित्तंचरिष्यसि ॥ मात्वेवानार्यजुष्टेनमन्युनानिधनंगमः ५१ ॥ वैशंपायानउवाच ॥ एवमुक्तोभगवताधर्मराजोयुधि
ष्ठिरः ॥ चिंतयित्वामुहूर्तेनप्रत्युवाचतपोधनम् ५१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि प्रायश्चित्तीयेपंचत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३५ ॥
युधिष्ठिरउवाच ॥ किमक्षयंचाप्यभक्ष्यंचकिंचदयंप्रशस्यते ॥ किंचपात्रमपात्रंवातन्मेब्रूहिपितामह १ ॥ व्यासउवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरा
तनम् ॥ सिद्धानांचैवसंवादंमनोश्चैवप्रजापतेः २ ऋषयस्तुव्रतपराःसमागम्यपुराविभुम् ॥ धमपप्रच्छुरासीनमादिकालेप्रजापतिम् ३ कथमन्नंकथंपात्रंदान
मध्ययनंतपः ॥ कार्याकार्यचयत्सर्वंशंसवैत्वंप्रजापते ४ तैरेवमुक्तोभगवान्मनुःस्वायंभुवोऽब्रवीत् ॥ शश्रूषध्वंयथावृत्तंधर्मंव्याससमासतः ५ अनादेशेजपोहो
मउपवासस्तथैवच ॥ आत्मज्ञानंपुण्यनद्योयत्रप्रायश्चित्तत्पराः ६ अनादिष्टंतथैतानिपुण्यानिधरणीभृतः ॥ सुवर्णप्राशनमपिरत्नादिस्नानमेवच ७ देवस्थाना
भिगमनमाज्यप्राशनमेवच ॥ एतानिमेध्यंपुरुषंकुर्वंत्याशुनसंशयः ८ नगर्वेणभवेत्प्राज्ञःकदाचिदपिमानवः ॥ दीर्घमायुरथेच्छन्निहिरात्रंचोष्णपोभवेत् ९

अन्नमदनीयंकिंद्रव्यंकर्तव्यमित्यर्थः ४ व्यासोविस्तरः ५ अनादेशोविशेषतोऽनुक्तेदोषयत्रदेशेतत्पराःजपादिपराः प्रायःबहुशःसंति सोऽपिगंगादिवत्पावनइत्यर्थः । यत्रोपायाइतिपाठेस्पष्टोर्थः
६ तथाजपादिवत् पुण्यान्येतानिवक्ष्यमाणानि धरणीभृतःपर्वताब्रह्मगिरिप्रभृतयः आदिपदात्सुवर्णस्नानादि अनादिष्टंप्रायश्चित्तंसामान्यमित्यर्थः ७ । ८ गर्वेणयुक्तोभवेत्पूजानावगणयेत् अव
गणनेतुत्रिरात्रमुष्णपोभवेदितितत्तत्कृच्छ्रवर्मशास्त्रोक्तं कुर्यादित्यर्थः । भवेदित्यत्रपिबेदितिपाठंप्रकल्प्यसुरामित्यध्याहृत्यसुरांनपिषेत् । पानेदूष्णपोभवेत्सुरामेवोष्णांकृत्वापिबेदितिकेचिद् ९

तपउपवासादि १० आदानेस्तेयं आवास्थिकोऽवस्थाविशेषमवः प्राणायामादावधर्मस्यापिस्तेयादेर्धर्मत्वमस्यार्थः ११ वैदिक्यौ प्रवृत्त्यमवृत्तीमर्त्यत्वावृत्त्यमवे लोकि
क्यौतुतेभुमेचेष्टुमफलेअभुमेचेदशुमफलेइत्याहवाभ्यां द्विविधाविति १२ एतयोर्लौकिकयोःफलेअपिकारणानुरूपेइत्यर्थः १३ देवमुक्तंशास्त्रीयंकर्म प्राणोजीवनं एतेषांचतुर्णामपेक्षापूर्वयार्तिकचिब
क्रियतेतर्ह्यशुभानानीचानामपिपुंसांतस्यफलंशुभंभवति १४ ऊर्ध्वमिति सत्यपिसंदेहेयल्लोकविगानपरिहारार्थकृतंनित्यादियच्चकेवलंष्टार्थकृतंइत्येनादितब्रोभयत्रापि १५ क्रोधादिनायन्मनसः

अदत्तस्यानुपादानंदानमध्ययनंतपः ॥ अहिंसासत्यमक्रोधइज्याधर्मस्यलक्षणम् १० सएवधर्मःसोऽधर्मोदेशकालेप्रतिष्ठितः ॥ आदानमनृतंहिंसाधर्मोह्याव
स्थिकःस्मृतः ११ द्विविधौचाप्युभावेतौधर्माधर्मौविजानताम् ॥ अप्रवृत्तिःप्रवृत्तिश्चद्वैविध्यंलोकवेदयोः १२ अप्रवृत्तेरमर्त्यत्वमर्त्यत्वंकर्मणःफलम् ॥ अशुभ
स्याशुभंविद्याच्छुभस्यशुभमेवच ॥ एतयोश्चोभयोःस्यातांशुभाशुभतयातथा १३ दैवंचदेवसंयुक्तंप्राणश्चप्राणदश्चह ॥ अपेक्षापूर्वकरणादशुभानांशुभफलम्
१४ ऊर्ध्वभवतिसंदेहादिहृष्टार्थमेवच ॥ अपेक्षापूर्वकरणात्प्रायश्चित्तंविधियते १५ क्रोधमोहकृतेचैवदृष्टातामहेतुभिः ॥ शरीराणामुपक्लेशोमनसश्चप्रियाप्रिये ॥
तदौषधैश्चमंत्रैश्चप्रायश्चित्तैश्चशाम्याति १६ उपवासमेकरात्रंदंडोत्सर्गेनराधिपः ॥ विशुद्धचेदात्मशुद्धयर्थत्रिरात्रंतुपुरोहितः १७ क्षयंशोकंप्रकुर्वाणोनम्रियेतयदा
नरः ॥ शस्त्रादिभिरुपाविष्टस्त्रिरात्रंतत्रनिर्दिशेत् १८ जातिश्रेण्यधिवासानांकुलधर्माश्चसर्वतः ॥ वर्जयंतिचयेधर्मतेषांधर्मोनविद्यते १९ दशवावेदशास्त्रज्ञास्त्रयो
वाधर्मपाठकाः ॥ यद्व्युःकार्यउत्पन्नेसधर्मोधर्मसंशये २० अनङ्गान्मृत्तिकाचैवतथाक्षुद्रापिपीलिकाः ॥ श्लेष्मातकस्तथाविप्रैरभक्ष्यंविषमेवच २१ अभक्ष्याब्राह्म
णैर्मत्स्याःशलैर्कैर्यैविवर्जिताः ॥ चतुष्पात्कच्छपादन्योमंहुकाजलजाश्चये २२ भासाहंसाःसुपर्णाश्चचक्रवाकाःप्लवाबकाः ॥ काकोमहुश्चगृध्रश्चश्येनोलूकस्त
थैवच २३ कव्यादादंश्रिणःसर्वेचतुष्पात्पक्षिणश्चये ॥ येषांचोभयतोदंताश्चतुर्दंशश्चसर्वशः २४ एडकाश्चखरोश्रीणांसूतिकानांगवामपि ॥ मानुषीणांमृगीणांच
नपिबेद्वाहणःपयः २५ प्रेतानंसूतिकानंचयच्चकिंचिदनिर्देशम् ॥ अभोज्यंचाप्यपेयंचधेनोर्दुग्धमनिर्देशम् २६ राजानंतेजआदत्तेशूद्रानंब्रह्मवर्चसम् ॥ आयुः
सुवर्णकारान्नमवीरायाश्चयोषितः २७ विष्ठावार्धुषिकस्यान्नंगणिकान्नमथेंद्रियम् ॥ मृष्यंतियेचोपपत्तिस्त्रीजितानंचसर्वशः २८

प्रियमप्रियंकृतंतत्रदृष्टातामहेतुभिःपूर्वोक्तैर्यावेदनइत्याद्यैःप्रमाणैर्देहस्यशोषणमुपवासादिकंप्रायश्चित्तंकर्तव्यं । औषधैर्हविष्याशनैः मंत्रैश्चपवित्रजपैः चादन्यदपितीर्थाटनश्रमादिभिस्तत्पापं
शाम्यतीतिसार्थं १६ । १७ क्षयंपुत्रादिमरणनिमित्तमात्मवधार्यप्रवृत्तोनम्रियेतचेत्त्रिरात्रमुपवासंचरेत् १८ जातिर्ब्राह्मणत्वादिः श्रेणीगृहस्थादीनांपक्तिः अधिवासोजन्मभूमिः जात्यादिधर्मा
श्चयेवर्जयंतितेषांधर्मःप्रायश्चित्तादिस्वरूपोनविद्यते १९ पाठकाःशोधकाः विचारकाइतियावत् कार्यप्रायश्चित्तनिमित्तेदोषे २० अभक्ष्यानाहचतुर्भिः अनङ्गानिति २१ । २२ । २३ । २४
एडकाभेदी सूतिकानामनिर्देशानां २५ अभोज्यंपायसाद्यंतर्गतं २६ अवीरायाःपतिपुत्रहनितायाः २७ इन्द्रियंशुक्रं गणिकादित्रयानामन्नं २८

दीक्षितस्यअग्नीषोमीयवपाहोमात्प्राङ्मोक्तव्यं कदर्योधनव्ययमयाद्रोगत्यागहीनः १९ रक्षिणोग्रामपालकस्य सीमादिरक्षिणोवा २० । ३१ कोषितंकुटुंबायाऽदत्तात्माधरक्षितं ३२ धाना
भृष्टयवाः करंभादधिसक्तवः सक्त्वादीनांविकारानष्टाःसक्त्वादयः कृसरंतिलमिश्रओदनः वृथाकृताःदेवताद्युद्देशंविनाकृताः ३३ चातपेयाःपीयूषादयः ३४ । ३५ । ३६ हासकेषुपरिहासपरे
दीक्षितस्यकदर्यस्यक्रतुविक्रयिकस्यच ॥ तक्ष्णश्चर्मविकर्तुश्चपुंश्चल्यारजकस्यच २९ चिकित्सकस्ययच्चात्रमभोज्यंरक्षिणस्तथा ॥ गणग्रामाभिःस्तानांरंगस्त्री
जीविनांतथा ३० परिवर्तिनांपुंसांचबन्दिभूतविदांतथा ॥ वामहस्ताहृतंचान्नंभक्तंपर्युषितंचयत् ३१ सुरानुगतमुच्छिष्टमभोज्यंशोषितंचयत् ॥ पिष्टस्यचेक्षुशा
कानांविकाराःपयसस्तथा ३२ सकुधानाकरंभाणांनोपभोग्याश्चिरस्थिताः ॥ पायसंकृसरंमांसमपूपाश्चवृथाकृताः ३३ अपेयाश्चाप्यभक्ष्याश्चब्राह्मणैर्गृहमेधि
भिः ॥ देवानृषीन्मनुष्यांश्चपितृन्गृह्याश्चदेवताः ३४ पूजयित्वाततःपश्चाद्गृहस्थोभोक्तुमर्हति ॥ यथाप्रव्रजितोभिःस्तथैवस्वेष्टहेवसेत् ३५ एवंवृत्तःप्रियैर्दारैः
संवसनधर्ममाप्नुयात् ॥ नदद्याद्यशसेदानंनभयान्नोपकारिणे ३६ नवृत्यगीतशिलेषुहासकेषुचधार्मिकः ॥ नमतेचैवोनमतेनस्तेनेनचकुत्सके ३७ नवाग्धीनिवि
वर्णेवानांगहीनेनवामने ॥ नदुर्जनेदौष्कुलेवावतैर्योवानसंस्कृतः ३८ नश्रोत्रियमृतेदानंब्राह्मणेब्रह्मवर्जिते ॥ असम्यक्त्रैवयदत्तमसम्यक्चप्रतिग्रहः ॥ उभयंस्या
दनर्थायदातुरादातुरेवच ३९ यथाखदिरमालंब्याशिलांवाऽप्यर्णवंतरन् ॥ मज्जेतमज्जतस्तद्गदातायश्चप्रतिग्रही ४० काष्ठैरार्द्रैर्यथावह्निरुपस्तीर्णोनदीप्यते ॥
तपःस्वाध्यायचारित्रैरेवंहीनःप्रतिग्रही ४१ कपालेयद्वदापःस्युःश्वदृतौचयथापयः ॥ आश्रयस्थानदोषेणवृत्तहीनेतथाश्रुतम् ४२ निर्मत्रोनिर्वृतोयःस्यादशा
स्त्रज्ञोऽनसूयकः ॥ अनुक्रोशात्प्रदातव्यंहीनेष्ववतिकेषुच ४३ नवैदेयमनुक्रोशादीनार्तातुरकेष्वपि ॥ आप्ताचरितइत्येवधर्मइत्येववापुनः ४४ निष्का
रणंस्मृतंदत्तंब्राह्मणेब्रह्मवर्जिते ॥ भवेदपात्रदोषेणनचात्रास्तिविचारणा ४५ यथादारुमयोहस्तीयथाचर्ममयोमृगः ॥ ब्राह्मणश्चानर्धीयानस्त्रयस्तेनामविभ्राति
४६ यथाषण्डोऽफलःस्त्रीषुयथागौर्गविचाफला ॥ शकुनिर्वाप्यपक्षःस्यान्निर्मत्रोब्राह्मणस्तथा ४७ ग्रामधान्यंयथाशून्यंयथाकूपश्चनिर्जलः ॥ यथाहुतमनग्नौचत
थैवस्यान्निराकृतौ ४८ देवतानांपितृणांचहव्यकव्यविनाशकः ॥ शत्रुरर्थहरोमूर्खोऽनलोकान्प्राप्तुमर्हति ४९ एतत्तेकथितंसर्वयथावृत्तंयुधिष्ठिर ॥ समासेनमहद्वचे
तच्छ्रोतव्यंभरतर्षभ ५० ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशां०रा०व्यासवाक्येष्टत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ श्रोतुमिच्छामिभगवन्
विस्तरेणमहामुने ॥ राजधर्मान्द्विजश्रेष्ठचातुर्वर्ण्यस्यचाखिलान् १

पुमंहेषु ३७ वाग्धीनेमूकेमूर्खेवा ३८ । ३९ । ४० । ४१ श्वदृतौशूनकचर्ममयेकोशे ४२ अनसूयकोगुणेषुदोषारोपमकुर्वन् अनुक्रोशाहयया ४३ आप्ताचरितइष्टकारीतिबुद्धयाधर्मबुद्ध्यावा
निर्मत्रेनदेयमित्याह नवाइति ४४ अत्रैवहेतुमाह निष्कारणमिति निष्कारणानिष्फलं दोषेणयुक्तइतिशेषः ४५ । ४६ । ४७ निराकृतौमूर्खे ४८ । ४९ । ५० ॥ इतिशांतिपर्व
जिरा०नीलकण्ठीयेभा०षट्त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ श्रोतुमिति १

आपत्सुचयथानीतिः प्रणेतव्याद्विजोत्तम ॥ धर्म्यमालक्ष्यपंथानंविजयेयंकथंमहीम् २ प्रायश्चित्तकथाहोषाभक्ष्याभक्ष्यविवर्जिता ॥ कौतुहलानुप्रवणाहर्षज
नयतीवमे ३ धर्मचर्याचराज्यंचनित्यमेवविरुध्यते ॥ एवंमुह्यतिमेचेतश्चित्तयानस्यनित्यशः ४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तमुवाचमहाराजव्यासोवेदविदां
वरः ॥ नारदंसमभिप्रेक्ष्यसर्वज्ञानांपुरातनम् ५ श्रोतुमिच्छसिचेद्धर्मनिखिलेननराधिप ॥ प्रैहिभीष्ममहाबाहोवृद्धंकुरुपितामहम् ६ सतेधर्मरहस्येषुसंशया
न्मनसिस्थितान् ॥ छेत्ताभागीरथीपुत्रःसर्वज्ञःसर्वधर्मवित् ७ जनयामासयंदेवीदेव्यात्रिपथगानदी ॥ साक्षाद्दर्शयोदेवान्सर्वानिन्द्रपुरोगमान् ८ बृहस्पतिपु
रोगांस्तुदेवर्षीनसकृत्प्रभुः ॥ तोषयित्वोपचारेणराजनीतिमधीतवान् ९ उशनवेदयच्छास्त्रंयज्ञदेवगुरुर्द्विजः ॥ यज्ञधर्मसवैयाख्यंप्राप्तवान्कुरुसत्तमः १० भा
र्गवाह्यवनाच्चापिवेदानंगोपवृंहितान् ॥ प्रतिपेदेमहाबाहुर्वसिष्ठाच्चरितव्रतः ११ पितामहसुतंज्येष्ठंकुमारंदीप्ततेजसम् ॥ अध्यात्मगतितत्त्वज्ञमुपाशिक्षतयः
पुरा १२ मार्कंडेयमुखात्कृत्स्नंयतिधर्ममवाप्तवान् ॥ रामादस्त्राणेशक्राच्चप्राप्तवान्पुरुषर्षभः १३ मृत्युरात्र्येच्छयायस्यजातस्यमनुजेष्वपि ॥ तथाऽनपत्य
स्यसतःपुण्यश्लोकादिविश्रुताः १४ यस्यब्रह्मर्षयःपुण्यानित्यमासन्सभासदः ॥ यस्यनाविदितंकिंचिज्ज्ञानयज्ञेषुविद्यते १५ सतेवक्ष्यतिधर्मज्ञःसूक्ष्मधर्मार्थं
तत्त्ववित् ॥ तमभ्येहिपुराप्राणान्सविमुंचतिधर्मवित् १६ एवमुक्तस्तुकौतेयोदीर्घप्रज्ञोमहामतिः ॥ उवाचवदतांश्रेष्ठंव्यासंसत्त्ववतीसुतम् १७ ॥ युधिष्ठिरउ
वाच ॥ वैशंसंमुमहत्कृत्वाज्ञातीनांरोमहर्षणम् ॥ आगस्कृत्सर्वलोकस्यपृथिवीनाशकारकः १८ घातयित्वातमेवाजौछलेनाजिह्वयोधिनम् ॥ उपसंप्रष्टुमर्हामि
तमहंकेनहेतुना १९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततस्तंनृपतिश्रेष्ठंचातुर्वर्ण्यंहितेऽस्य ॥ पुनराहमहाबाहुर्दुःश्रेष्ठोमहामतिः २० ॥ वासुदेवउवाच ॥ नेदानी
मतिनिर्वंधंशोकेत्वंकर्तुमर्हसि ॥ यदाहभगवान्व्यासस्तत्कुरुष्वनृपोत्तम २१ ब्राह्मणास्त्वामहाबाहोभ्रातरश्चमहौजसः ॥ पर्जन्यमिवधर्मातिनाथमानाउपासते
२२ हतशिष्टाश्चराजानःकृत्स्नंचैवसमागतम् ॥ चातुर्वर्ण्यमहाराजराष्ट्रंतेकुरुजांगलम् २३ प्रियार्थमपिचेतेषांब्राह्मणानांमहात्मनाम् ॥ नियोगादस्यचगुरो
र्व्यासस्यामिततेजसः २४ सुहृदामस्मदादीनांद्रौपद्याश्चपरंतप ॥ कुरुप्रियममित्रघ्नलोकस्यचहितंकुरु २५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तःसकृष्णेनराजा
राजीवलोचनः ॥ हितार्थंसर्वलोकस्यसमुत्स्थौमहामनाः २६ सोऽनुनीतो नरव्याघ्रविष्टरश्चवसास्वयम् ॥ द्वैपायनेनचतथादेवस्थानेनजिष्णुना २७ एतै
श्चान्यैश्चबहुभिरनुनीतोयुधिष्ठिरः ॥ व्यजहान्मानसंदुःखंसंतापंचमहायशः २८

विमुंचतिविमोक्षयति ततःपुरा १५ । १७ वैशंसंविनाशम्

१८ उपसंप्रष्टुमुपागतस्यसम्यक्प्रष्टुं १९ । २० । २१ नाथमानाःयाचमानाः उपासतइत्युत्तरत्रापियोज्यम् २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । विष्टरश्चवसाविष्णुना २७ संतापंक्षारीरंतापम् २८

वाक्यानिवेदावयवाः । निधिस्तदर्थोविचारग्रंथोमीमांसा । अन्यदपिच्युतंश्रवणीतिशास्त्रादितत्रविशारदःऊहापोहकुशलः । व्यवस्यकर्तव्यमर्थनिश्चित्य ३९ । ४० । ४१ तद्वदति मोमिर्ब
लीवदैःएतस्माद्विगाद्व्यत्येतत्पुरप्रवेशेप्रथमंगोरथेनप्रवेष्टव्यमिति । मंत्रालिगादप्येतद्व्यत्यते । 'संगोभिरागिरसोनक्षमाणोमगद्वेदयमणंनिनाय ॥ जनेमित्रोनदंपतीअनकीबृहस्पतेवाजयाशू
रिवाजौ' अस्यार्थः हेबृहस्पतेबृहस्पतितुल्यहेपुरोहित अंगिरसोबृहस्पतिः गोभिरुषैःरथमित्यर्थात् संनक्षमाणःरथस्यसंनहनंकरिष्यन् यकारलोपआर्षः अर्थमणंदेवंभगवद्विधुधमैश्वर्यमिवनिनाय
प्रापितवान् तत्रदृष्टांतःजनेइति नकारउपमार्थयथाजनेलोकेमित्रःसखादंपतीअनक्तिअन्योन्यसंबद्धेसकरोतिएवंनग्नगतामैश्वर्यलक्ष्मींपरिणेष्यन्नगोरथेननगरंप्रवेशयेद्राजानंपुरोहितः । एवंजयल

श्रुतवाक्यःश्रुतनिधिःश्रुतश्रव्यविशारदः ॥ व्यवस्यमनसःशांतिमगच्छत्पांडुनंदनः २९ सतैःपरिवृतोराजानक्षत्रैरिवचंद्रमाः ॥ घृतराष्ट्रपुरस्कृत्यस्वपुरंप्रविवे
शह ३० प्रविविष्टुःसधर्मज्ञःकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ अर्चयामासदेवांश्चब्राह्मणांश्चसहस्रशः ३१ ततो नवरथंशुभ्रं कंबलाजिनसंवृतम् ॥ युक्तंषोडशभिर्गोभिःपांडुरैः
शुभलक्षणैः ३२ मंत्रैरभ्यर्चितंपुण्यैःस्तूयमानश्चबंदिभिः ॥ आरुरोहयथादेवःसोमोऽमृतमयंरथम् ३३ जग्राहरश्मीन्कौतेयोभीमोभीमपराक्रमः ॥ अर्जुनःपां
डुरंछत्रंधारयामासभानुमत ३४ प्रियमाणंचतच्छत्रंपांडुरंरथमूर्धनि ॥ शुशुभेतारकाकीर्णसितमभ्रमिवांबरे ३५ चामरव्यजनेत्वस्यवीरौजगृहतुस्तदा ॥ चंद्र
रश्मिप्रभेशुभ्रेमाद्रीपुत्रावलंकृते ३६ तेपंचरथमास्थायभ्रातारःसमलंकृताः ॥ भूतानीवसमस्तानिराजन्ददृशिरेतदा ३७ आस्थायतुरथंशुभ्रंयुक्तमश्वैर्मनोजवैः ॥
अन्वयात्पृष्ठतोरान्युयुत्सुःपांडवाग्रजम् ३८ रथंहेममयंशुभ्रंशैव्यसुग्रीवयोजितम् ॥ सहसात्यकिनाकृष्णःसमास्थायान्वयात्कुसून् ३९ नरयानेनतुज्येष्ठःपि
तापार्थस्यभारत ॥ अग्रतोधर्मराजस्यगांधारीसहितोययौ ४० कुरुस्त्रियश्चताःसर्वाःकुंतीकृष्णातथैवच ॥ यानैरुच्चावचैर्जग्मुर्विदुरेणपुरस्कृताः ४१ ततोरथा
श्वबहुलानागाश्चसमलंकृताः ॥ पादाताश्चहयाश्चैवपृष्ठतःसमनुव्रजन् ४२ ततोवैतालिकैःसूतैर्मार्गधैश्चसुभाषितैः ॥ स्तूयमानोययौराजानगरंनागसाह्वयम् ४३
तंप्रयाणंमहाबाहोर्वभूवाप्रतिमंभुवि ॥ आकुलाकुलमुत्कुण्ठंहृष्टपुष्टजनाकुलम् ४४ अभियानेतुपार्थस्यनरैर्नगरवासिभिः ॥ नगरंराजमार्गाश्चयथावत्समलंकृताः
४५ पांडुरेणचमाल्येनपताकाभिश्चमेदिनी ॥ संस्कृतोराजमार्गोऽभूद्रूपनैश्चप्रधूपितः ४६ अथचूर्णैश्चगंधानानानापुष्पप्रियंगुभिः ॥ माल्यदामभिरासक्तैराज
वेशमाभिसंवृतम् ४७ कुंभाश्चनगरद्वारिवारिपूर्णानवाहदाः ॥ सिताःसुमनसोगौराःस्थापितास्तत्रतत्रह ४८

३२ धर्मीपरिणेष्यन्नश्वरथेनआजिप्रविशेदित्याह वाजयेति आजौसंग्रामे अशूनश्चानुरथेयुंजन्वाजयगमययजमानंजयलक्ष्मींपरिणेतुमित्यर्थादनुषंजनीयं ३२ अमृतमयंदेवतामयं ३३ । ३४ तारका
स्वाराः तत्तुल्याइछत्रंप्रांतस्थमीत्तिकगुच्छाश्च ३५ । ३६ यथादेहरथोभूतपंचकमयः एवंसोऽपिरथोभ्रातृपंचकयुक्तः ३७ युयुत्सुर्घृतराष्ट्रपुत्रः ३८ । ३९ नरयानं 'तत्ततरावा'इतिम्लेछभाषायां
प्रसिद्धं ननुशिविका ४० । ४१ । ४२ । ४३ आकुलाकुलमतिस्कुलं संमर्दवशात् ४४ । ४५ माल्येनपुष्पसमूहेनमेदिनीसमलंकृतेत्यनुपज्ज्यते धूपनैःअगुरुप्रमृतिभिर्धूपद्रव्यैः
४६ । ४७ सिताःचूर्णादिनाशुक्लीकृताः सुमनसःपुष्पाणि गौराःशुक्लाः ४८

४९ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेसप्तत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥३७॥ प्रवेशनेइति १ । २ स्त्रीणांस्त्रीभिः ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३
 यथास्वलंकृतद्वारंनगरंपांडुनंदनः ॥ स्तूयमानःशुभैर्वाक्यैःप्रविवेशसुहृद्वृतः ४९ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणियुधिष्ठिरप्रवेशेसप्तत्रिं
 शत्तमोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ ४९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ प्रवेशनेतुपार्थानांजनानांपुरवासिनाम् ॥ दिदृक्षूणांसहस्राणिसमाजग्मुःसहस्रशः १ सराजमार्गःशु
 शुभेसमलंकृतचत्वरः ॥ यथाचंद्रोदयेराजन्वर्धमानोमहोदधिः २ गृहाणिराजमार्गेपुरतवतिमहातिच ॥ प्राकंपतीवभारेणस्त्रीणांपूर्णानिभारत ३ ताःशनैरिव
 सवाडंप्रशंसुर्गुधिष्ठिरम् ॥ भीमसेनार्जुनौचैवमाद्रीपुत्रौचपांडवौ ४ धन्यात्वमसिपांचालियात्वंपुरुषसत्तमान् ॥ उपतिष्ठसिकल्याणिमहर्षीनिवगौतमी ५
 तवकर्माण्यमोघानिव्रतचर्याचभाविनि ॥ इतिकृष्णामहाराजप्रशंसुस्तदास्त्रियः ६ प्रशंसावचनैस्तासांमिथःशब्दैश्चभारत ॥ प्रीतिजैश्चतदाशब्दैःपुरमासी
 त्समाकुलम् ७ तमतीत्ययथायुक्तंराजमार्गंयुधिष्ठिरः ॥ अलंकृतंशोभमानमुपायाद्राजवेशमह ८ ततःप्रकृतयःसर्वाःपौराजानपदास्तदा ॥ ऊचुःकर्णसुखावा
 चःसमुपेत्यतस्ततः ९ दिष्ट्याजयसिराजेंद्रशत्रूच्छत्रुनिषूदन ॥ दिष्ट्याराज्यंपुनःप्राप्तंधर्मेणचबलेनच १० भवनस्त्वंमहाराजराजेहशरदांशतम् ॥ प्रजाः
 पालयधर्मेणयथेद्रस्त्रिदिवंतथा ११ एवंपराजकुलद्वारिमंगलैरभिपूजितः ॥ आशीर्वादानांदिजैरुक्तान्प्रतिगृह्यसमंततः १२ प्रविश्यभवनंराजादेवराजगृहोपमम् ॥
 श्रद्धाविजयसंयुक्तंरथात्पश्चादवातरत् १३ प्रविश्याभ्यंतर्श्रीमान्दैवतान्यभिगम्यच ॥ पूजयामासरत्तैश्चगंधमाल्यैश्चसर्वशः १४ निश्चक्रामततःश्रीमान्पुन
 रेवमहायशः ॥ ददर्शब्राह्मणांश्चैवसोऽभिरूपानवस्थितान् १५ संसृतस्तदाविप्रैराशीर्वादविवक्षुभिः ॥ शुशुभेविमलश्वंद्रस्तारागणवृत्तोयथा १६ तांस्तु
 वैपूजयामासकौतेयोविधिवद्विजान् ॥ धौम्यगुरुंपुरस्कृत्यज्येष्ठंपितरमेवच १७ सुमनोमोदकैरत्नैर्हिरण्येनचभूरिणा ॥ गोभिर्वस्त्रैश्चराजेंद्रविधिवैश्चकिमिच्छ
 कैः १८ ततःपुण्याहघोषोऽभूद्विस्तब्धेवभारत ॥ सुहृदांप्रीतिजननःपुण्यःश्रुतिसुखावहः १९ हंसवद्विदुषाराजाद्विजानांतत्रभारतीम् ॥ शुश्रुवेवेदविदुषांपु
 ष्कलार्थपदाक्षराम् २० ततोदुंदुभिनिर्घोषःशंखानांचमनोरमः ॥ जयंप्रवदतांतत्रस्वनःप्रादुरभून्नृप २१ निःशब्देचस्थितेतत्रततोविप्रजनेपुनः ॥ राजानंब्राह्म
 णच्छद्वाचार्याकोराक्षसोऽब्रवीत् २२ तत्रदुर्योधनसखाभिश्चरूपेणसंवृतः ॥ साक्षःशिखीत्रिदंडीचष्टोविगतसाध्वसः २३ वृतःसर्वैस्तथाविप्रैराशीर्वादविवक्षुभिः ॥
 परंसहस्रैराजेंद्रतपोनियमसंवृतैः २४ सदुष्टःपापमाशंसुःपांडवानांमहात्मनां ॥ अनामंयैवतान्विप्रांस्तमुवाचमहीपति २५ ॥ चार्वाकउवाच ॥ इमेप्राहुर्द्विजाः
 सर्वेसमारोप्यवचोमयि ॥ धिक्भवंतंकुतृपतिज्ञातिघातिनमस्तुवै २६ किंतेनस्याद्विकौतेयकृत्वेवंज्ञातिसंक्षयं ॥ घातयित्वागुरुंश्चैवमृतंश्रेयोनजीवितम् २७

१४ अभिरूपान्मंगलद्रव्यपाणीन् १५।१६।१७ किमिच्छसि किमिच्छसीतिपृच्छद्विभृत्यैर्विविधैर्गोवस्त्रादिव्रव्यैर्निर्मन्त्रयद्विरित्यर्थः १८ स्तब्धवाव्याप्य १९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७

२८ । २९ प्रत्यासन्नाःसमीपस्याव्यसनिनश्चिरदुःखिनोभ्रातृद्वयोमस्यतं भ्रात्रादिदुःखपरिहारार्थंममेदंराज्यकरणंनतुस्वसुखार्थमित्यर्थः ३० । ३१ जज्ञुर्ज्ञातवंतः ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६
 ३७ ॥ ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेअष्टत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ब्राह्मणाइति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ विहितोमयाआज्ञप्तः
 इतितेवैद्विजाःश्रुत्वातस्यदुष्टस्यरक्षसः ॥ विव्यथुश्चकुशुश्चैवतस्यवाक्यप्रधर्षिताः २८ ततस्तेब्राह्मणाःसर्वेसचराजायुधिष्ठिरः ॥ व्रीडिताःपरमोद्विग्रास्तूष्णी
 मासन्नविशांपते २९ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ प्रसीदंतुभवंतोमेप्रणतस्याभियाचतः ॥ प्रत्यासन्नव्यसनिनंनमांघिकर्तुमर्हथ ३० ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
 ततोराजनब्राह्मणास्तेसर्वेएवविशांपते ॥ ऊचुर्नैतद्वचोऽस्माकंश्रीरस्तुतवपार्थिव ३१ जज्ञुश्चैवमहात्मानस्ततस्तंज्ञानचक्षुषा ॥ ब्राह्मणावेदविद्वांसस्तपोभि
 र्विमलीकृताः ३२ ॥ ब्राह्मणाऊचुः ॥ एषदुर्योधनसखाचार्याकोनामराक्षसः ॥ परित्राजकरूपेणहितंतस्यचिकीर्षति ३३ नवयंब्रूमधर्मात्मन्येतुतेभयमीदृ
 शं ॥ उपतिष्ठतुकल्याणंभवंतंभ्रातृभिःसह ३४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततस्तेब्राह्मणाःसर्वेहुंकारैःक्रोधमूर्छिताः ॥ निर्भर्त्सयंतःशुचयोनिजघ्नुःपापराक्षसम् ॥
 ३५ सपपातविनिर्दग्धस्तेजसाब्रह्मवादिनाम् ॥ महेंद्राशनिनिर्दग्धःपादपोंकुरवानिव ३६ पूजिताश्चययुर्विप्राराजानमभिनंदयतम् ॥ राजाचहर्षमापेदेपांडवः
 ससुहृज्जनः ३७ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिचार्वाकवधेअष्टत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
 ततस्तत्रतुराजानंतिष्ठंतंभ्रातृभिःसह ॥ उवाचदेवकीपुत्रःसर्वदर्शीजनार्दनः १ ॥ वासुदेवउवाच ॥ ब्राह्मणास्तातलोकेऽस्मिन्नर्चनीयाःसदामम ॥ एतेभू
 मिचरादेवावाग्विषाःसुप्रसादकाः १ पुराकृतयुगेराजंश्चार्वाकोनामराक्षसः ॥ तपस्तेपेमहाबाहोवदयांबहुवार्षिकम् २ वरेणच्छंद्यमानश्चब्रह्मणाचपुनःपुनः ॥
 अभयंसर्वभूतेभ्योवरयामासभारत ३ द्विजावमानादन्यत्रप्रादाद्वरमनुत्तमम् ॥ अभयंसर्वभूतेभ्योददौतस्मैजगत्पतिः ४ सतुलब्धवरःपापोदेवानमितविक्रमः ॥
 राक्षसस्तापयामासतीव्रकर्ममहाबलः ५ ततोदेवाःसमेताश्चब्रह्मणमिदमब्रुवन् ॥ वधायरक्षसस्तस्यबलविप्रकृतास्तदा ६ तानुवाचततोदेवोविहितस्तत्र
 वैमया ॥ यथाऽस्यभवितामृत्युरचिरेणेतिभारत ७ राजादुर्योधनोनामसखाऽस्यभवितामृत्युः ॥ तस्यस्नेहावबद्धोऽसौब्राह्मणानवमंस्यते ८ तन्नैर्नरुषिताविप्रा
 विप्रकारप्रधर्षिताः ॥ धक्ष्यंतिवाग्बलाःपापंततोनाशंगमिष्यति ९ सएषनिहतःशेतेब्रह्मदंडेनराक्षसः ॥ चार्वाकोनृपतिश्चेष्टमाशुचोभरतर्षभ १० ह
 तास्तेक्षत्रधर्मेणज्ञातयस्तवपार्थिव ॥ स्वर्गताश्चमहात्मानोवीराःक्षत्रियपुंगवाः ११ सत्वमातिष्ठकार्याणिमातेऽभूद्गलानिरच्युत ॥ शत्रून्जहिप्रजारक्षद्विजां
 श्वपरिपूजय १२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि चार्वाकवरदानादिकथने एकोनचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ४९ ॥
 ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःकुंतीसुतोराजागतमन्युर्गतज्वरः ॥ कांचनेप्राङ्मुखोहृष्टोन्यषीदत्परमासने १

७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ ॥ ॥ इतिशांतिपर्वणिभारतभावदीपेअष्टत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ततःकुंतीसुतइति गतमन्युर्गतदेव्यः गतज्वरोवीतशोकः १

तमेवाभिमुखौपीठेप्रदितेकांचनेशुभे ॥ सात्यकिर्वासुदेवश्चनिषीदतुररिंदमौ २ मध्येकृत्वातुराजानंभीमसेनार्जुनावुभौ ॥ निषीदतुर्महात्मानौश्लक्ष्णयोर्मणिपी
ठयोः ३ दांतेसिंहासनेशुभ्रेजांबूनदविभूषिते ॥ पृथापिसहदेवेनसहास्तेनकुलेनच ४ सुधर्माविदुरोधौम्योघृतराष्ट्रश्चकौरवः ॥ निषेदुर्ज्वलनाकारेष्वामनेषुपृ
थक्पृथक् ५ युयुत्सुःसंजयश्चैवगांधारीचयशास्विनी ॥ घृतराष्ट्रोयतोराराजाततःसर्वसमावेशन ६ तत्रोपविष्टोधर्मात्माश्वेताःसुमनसोऽस्पृशत् ॥ स्वस्तिकान
क्षतान्भूमिसुवर्णरजतंमणिम् ७ ततःप्रकृतयःसर्वाःपुरस्कृत्यपुरोहितम् ॥ ददशुर्धर्मराजानमादायबहुमंगलम् ८ पृथिवीचसुवर्णचरत्नानिविविधानिच ॥ आ
भिषेचनिकंभांडसर्वसंभारसंभृतम् ९ कांचनौदुंबरास्तत्रराजताःपृथिवीमयाः ॥ पूर्णकुंभाःसुमनसोलाजाबर्हीषिगोरसम् १० शमीपिप्पलपालाशसमिधोमधु
सर्पिषी ॥ सुवऔदुंबरःशंखस्तथाहेमविभूषितः ११ दाशार्हेणाभ्यनुज्ञातस्तत्रधौम्यःपुरोहितः ॥ प्रागुदक्प्रवणेवेदीलक्षणेनोपलिख्यच १२ व्याघ्रचर्मोत्तरे
शुक्लेसर्वतोभद्रासने ॥ दृढपादप्रतिष्ठानेदुताशनसमत्विषि १३ उपवेश्यमहात्मानंकृष्णांचद्रुपदात्मजाम् ॥ जुहावपावकंधीमान्विधिमंत्रपुरस्कृतम् १४ त
तउत्थायदाशार्हःशंखमादायपूजितम् ॥ अभ्यर्चिचत्पतिपृथ्व्याःकुंतीपुत्रंयुधिष्ठिरम् १५ घृतराष्ट्रश्चराजर्षिःसर्वाःप्रकृतयस्तथा ॥ अनुज्ञातोऽथकृष्णे
नभ्राट्भिःसहपांडवः १६ पांचजन्याभिषिक्तश्चराजाऽमृतमुखोऽभवत् ॥ ततोऽनुवादयामासुःपणवानकदुंदुभीन् १७ धर्मराजोऽपितत्सर्वप्रतिजग्राहधर्मतः ॥
पूजयामासतांश्चापिविधिवद्भूरिदाक्षिणः १८ ततोनिष्कसहस्रेणब्राह्मणान्स्वस्तिवाचयन् ॥ वेदाध्ययनसंपन्नान्घृतिशीलसमन्वितान् १९ तेप्रीताब्राह्मणाराज
न्स्वस्त्युर्जयमेवच ॥ हंसाइवचनदंतःप्रशशंसुर्युधिष्ठिरम् २० युधिष्ठिरमहाबाहोदिष्ट्याजयसिपांडव ॥ दिष्ट्यास्वधर्मप्राप्तोऽसिविक्रमेणमहाद्युते २१ दि
ष्ट्यागांडीवधन्वाचभीमसेनश्चपांडवः ॥ त्वंचापिकुशलीराजन्माद्रीपुत्रौचपांडवौ २२ मुक्तावीरक्षयातस्मात्संग्रामाद्विजिताद्विषः ॥ क्षिप्रमुत्तरकार्याणिकुरुसर्वा
णिभारत २३ ततःप्रत्यर्चितःसाद्भिर्धर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ प्रतिपेदेमहद्राज्यंसुहृद्भिःसहभारत २४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणियुधि
ष्ठिराभिषेकेचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ प्रकृतीनांचतद्वाक्यदेशकालोपबृंहितम् ॥ श्रुत्वायुधिष्ठिरोराजासौतरंप्रत्यभाषत १ धन्याःपां
डुसुतानूनंयेषांब्राह्मणपुंगवाः ॥ तथ्यान्वाप्यथवाऽतथ्यानगुणानाहुःसमागताः २ अनुग्राह्यावयंनूनंभवतामितिमेमतिः ॥ यदेवंगुणसंपन्नान्स्मान्ब्रूथविमत्सराः ३

याः १० उदुंबरकाष्ठमयःसुवः ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ अमृतमुखः अत्यंतदर्शनीयः १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासन
पर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे चत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ॥ ॥ ॥ प्रकृतीनामिति तद्वाक्यं दिष्ट्याजयसीत्यादि अंतरं पश्चात् १ । २ । ३

४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ यत्तदस्यकार्यतच्चभवद्भिःकर्तव्यमित्यर्थः १८ राजानंघृतराष्ट्रंअनुज्ञाप्यतानिकार्याणिकर्तव्यानीत्यर्थः १९

घृतराष्ट्रोमहाराजःपितामेदैवतंपरम् ॥ शासनेऽस्यप्रियेचैवस्थेयंमात्प्रियकांक्षिभिः ४ एतदर्थंहिजीवामिकृत्वाज्ञातिवधंमहत् ॥ अस्यशुभ्रूषणंकार्यमयानित्य
मतंद्रिणा ५ यदिचाहमनुग्राह्योभवतांसुहृदांतथा ॥ घृतराष्ट्रेयथापूर्ववृत्तिवर्तितुमर्हथ ६ एषनाथोहिजगतोभवतांचमयासह ॥ अस्यैवपृथिवीकृत्स्नापांडवाः
सर्वएवच ७ एतन्मनसिकर्तव्यंभवद्भिर्वचनंमम ॥ अनुज्ञाप्याथतानराजायथेष्टगम्यतामिति ८ पौरजानपदान्सर्वान्विसृज्यकुरुनंदनः ॥ यौवराज्येनकौतेयं
भीमसेनमयोजयत् ९ मंत्रेचनिश्चयेचैवषाडुण्यस्यचर्चितने ॥ विदुरंबुद्धिसंपन्नंप्रीतिमान्ससमादिशत् १० कृताकृतपरिज्ञानंतथाऽऽयव्ययर्चितने ॥ संजयं
योजयामासद्वंद्वसर्वगुणैर्युतम् ११ बलस्यपरिमाणेचभक्तवैतनयोस्तथा ॥ नकुलंव्यादिशद्राजाकर्मणांचान्वेक्षणे १२ परचक्रोपरोधेचदुष्टानांचावमर्दने ॥
युधिष्ठिरोमहाराजफालगुनंव्यादिदेशह १३ द्विजानांदेवकार्येषुकार्येष्वन्येषुचैवह ॥ धौम्यंपुरोधसांश्रेष्ठानित्यमेवसमादिशत् १४ सहदेवंसमीपस्थानित्यमेवसमा
दिशत् ॥ तेनगोप्योहिहृपतिःसर्वावस्थोविशांपते १५ यान्यानमन्यद्योग्याश्चयेषुयेष्विहकर्मसु ॥ तांस्तांस्तेष्वेवयुयुजेप्रीयमाणोमहीपतिः १६ विदुरंसंजयं
चैवयुयुत्सुंचमहामतिम् ॥ अब्रवीत्परवीरघोधर्मात्माधर्मवत्सलः १७ उत्थायोत्थायतत्कार्यमस्यराज्ञःपितुर्मम ॥ सर्वंभवद्भिःकर्तव्यमप्रमत्तैर्यथायथम् १८ पौ
रजानपदानांचयानिकार्याणिसर्वशः ॥ राजानंसमनुज्ञाप्यतानिकर्माणिभागशः १९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानु० भीमादिकर्मनियोगेएकच
त्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोयुधिष्ठिरोराजाज्ञातीनांयेहतायुधि ॥ श्राद्धानिकारयामासतेषापृथगुदारधीः १ घृतराष्ट्रो
ददौराजापुत्राणामौर्ध्वदेहिकम् ॥ सर्वकामगुणोपेतमन्नंगाश्चधनानिच २ रत्नानिचविचित्राणिमहार्हाणिमहायशाः ॥ युधिष्ठिरस्तुद्रोणस्यकर्णस्यचमहा
त्मनः ३ घृष्टयुग्राभिमन्युभ्यांहैडिबस्यचरक्षसः ॥ विराट्प्रभृतीनांचसुहृदासुपकारिणाम् ४ द्रुपदद्रौपदेयानांद्रौपद्यासहितोददौ ॥ ब्राह्मणानांसहस्राणि
पृथगेकैकमुद्दिशन् ५ धनैरत्नैश्चगोभिश्चवस्त्रैश्चसमतर्पयत् ॥ येचान्येपृथिवीपालायेषांनास्तिसुहृज्जनः ६ उद्दिश्योद्दिश्यतेषांचचक्रैराजौर्ध्वदेहिकम् ॥ सभाः
प्रपाश्चविविधास्तटाकानिचपांडवः ७ सुहृदांकारयामाससर्वेषामौर्ध्वदेहिकम् ॥ सतेषामनृणोभूत्वागत्वालोकेष्ववाच्यताम् ८ कृतकृत्योऽभवद्राजाप्रजाधर्मे
णपालयन् ॥ घृतराष्ट्रंयथापूर्वगांधारीविदुरंतथा ९ सर्वाश्चकौरवान्मान्यान्भृत्यांश्चसमपूजयत् ॥ याश्चतत्रस्त्रियःकाश्चिद्धतवीराहतात्मजाः १०

॥ इति शांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे एकचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ ॥ ॥ ॥ ततोयुधिष्ठिरइति १ । २ । ३ । ४ । ५
६ उद्दिश्येति सभाःधर्मशालाः तत्तन्नामांकितानिसभादीनिचक्रे इयमसुकस्यसमाह्वयममुमकस्यसमेति । एतेनसमादिकरणार्त्ततानफलंलभ्यतेइतिगम्यते ७ । ८ । ९ । १०

११ । १२ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिनीलकंठीये भारतमावदीपेद्विचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ ॥ अभिविक्तइति १ । २ । ३ पुरुषसर्वशरीरशायिनं सात्वतामुपासकानां प
तिपालकम् ४ विश्वस्यसंभवोयोनिः ५ सप्तधा विष्ण्वारुण्यआदित्योवामनश्चेतिद्वेधाअदित्यामेवजन्म । ततोऽदितेरुपातरेषुपृथग्भ्रमृतिषु क्रमात्पृथग्भ्रमः परशुरामः दाशरथीरामः यादवौ
रामकृष्णौचेतिसर्वेषुगर्भेषुएकएवत्वंननुप्रतिगर्भभिन्नः । त्रिषुवर्तमानाद्युगात्पूर्वेषुभवंत्रियुगं । अन्येतुधर्मज्ञानेवैराग्यैश्वर्येऽप्रीयशीचेतित्रीणिगुणानितद्वंतमित्याहुः ६ शुचिश्रवाःपुण्यकीर्तिः ।
घृताचिर्धनेश्वरः हंसोब्रह्मणोऽपिगुरुः त्रीणिचक्षुषिदर्शनसाधनानिश्चुःयनुमानप्रत्यक्षाणिभ्यास्मिन् ७ बृहद्भानुःसूर्यः । वृषभोधर्मः । ताक्ष्यलक्षणोगुरुदध्वजः । अनीकसाहःशत्रुसेनावमर्दी । शिपि

सर्वास्ताःकौरवोराजासंपूज्यापालयद्गुणो ॥ दीनांधकपणानांचगृहाच्छादनभोजनैः ११ आनृशंस्यपरोराजाचकारानुग्रहंप्रभुः ॥ सविजित्यमर्हीकृत्स्नामा
नृप्यंप्राप्यवैरिषु ॥ निःसपत्नःसुखीराजविजहारयुधिष्ठिरः १२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिश्राद्धक्रियायांदिचत्वारिंशत्तमो
ऽध्यायः ॥ ४२ ॥ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अभिविक्तोमहाप्राज्ञोराज्यंप्राप्ययुधिष्ठिरः ॥ दाशार्हपुंडरीकाक्षमुवाचप्रांजलिःशुचिः १ तवकृष्णप्रसादेनन
येनचबलेनच ॥ बुद्ध्याचयदुशार्दूलतथाविक्रमणेनच २ पुनःप्राप्तमिदंराज्यंपितृपैतामहंमया ॥ नमस्तेपुंडरीकाक्षपुनःपुनररिदम ३ त्वामेकमाहुःपुरुषं
त्वामाहुःसात्वतांपतिम् ॥ नामभिस्त्वांबहुविधैस्तुवंतिप्रयताद्विजाः ४ विश्वकर्मत्रमस्तेऽस्तुविश्वात्मान्विश्वसंभव ॥ विष्णोजिष्णोहरेकृष्णवैकुण्ठपुरषोत्तम ५
अदित्याःसप्तधात्वंतुपुराणोर्भतांगतः ॥ पृथग्भ्रमस्त्वमेवैकस्त्रियुगंत्वावदंत्यपि ६ शुचिश्रवाहृषीकेशोघृताचिर्हंसउच्यते ॥ त्रिचक्षुःशंभुरेकस्त्वंविभुर्दामो
दरोऽपिच ७ वराहोऽग्निर्बृहद्भानुर्वृषभस्ताक्ष्यलक्षणः ॥ अनीकसाहःपुरुषःशिपिविष्टउरुक्रमः ८ वरिष्ठउग्रसेनानीःसत्योवाजसनिर्गुहः ॥ अच्युतश्रयाव
नोऽरीणांसंस्कृतोविक्रतिर्घृषः ९ कृष्णधर्मस्त्वमेवादिवृषदर्भोवृषाकपिः ॥ सिंधुर्विधर्मस्त्रिकुण्ठिधामान्निदिवाच्युतः १० संप्राड्विराट्स्वराट्चैवसुर
राजोभवोद्भवः ॥ विभुर्भूरतिभूःकृष्णःकृष्णवर्त्मात्वमेवच ११ स्विष्टकृद्विषजावर्तःकपिलस्त्वंचवामनः ॥ यज्ञोद्भवःपतंगश्चयज्ञसेनस्त्वमुच्यसे १२ शि
खंडीनहुषोबभ्रुर्दिवस्पृक्त्वंपुनर्वसुः ॥ सुबभ्रुरुक्मयज्ञश्चसुषेणोदुंदुभिस्तथा १३ गभस्तिनेमिःश्रीपद्मःपुष्करःपुष्पधारणः ॥ ऋभुर्विभुःसर्वसूक्ष्मश्चारित्रं
चैवपठ्यसे १४ अंभोनिधिस्त्वंब्रह्मात्वंपवित्रंधामधामवित् ॥ हिरण्यगर्भत्वामाहुःस्वधास्वाहाचकेशव १५

विष्टःसर्वशरीरांतःप्रविष्टःपुरुषोजीवः ८ वरिष्ठउत्तमः । वाजसनिःअन्नप्रदः । गृहःदेवसेनानीः संस्कृतोविप्रादिरूपः विक्रतिःअनुलोमजविलोमजादिरूपः वृषःश्रेष्ठः परिव्राडादिरूपः ९
कृष्णधर्मःयज्ञादिरूपः । वृषाहंद्रस्तंभ्रातिस्तभ्रातीतिवृषदर्भहंद्रदर्भहंता । वृषाकपिर्हरिहररूपी सिंधुःसमुद्रः विधर्मोनिर्गुणः त्रिकुण्ठकर्मयोग्यप्रागुदगैशानादिदिग्रूपः । त्रिधामासूर्यचं
द्राभिप्रभः । त्रिदिवाच्युतोऽवतीर्णः १० भूःसत्तारूपः । अतिभूःअशरीरः ११ भिषजावर्तःभिषजोअश्विनौआवर्ततइत्यावर्तस्तयोःपितासूर्यः पतंगोगुरुदः १२ बभ्रुर्महेश्वरः पुनर्वसुर्न
क्षत्रभेदः । सुबभ्रुःसुतरांपिगलवर्णः १३ गभस्तिरर्कोनेमिःपरिधिर्धस्यसकालचक्ररूपः १४ । १५

१६ । १७ ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिनीलकंठीयेभारतमावदीपेद्विचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ततइति विस्पष्टार्थः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११

योनिस्त्वमस्यप्रलयश्चकृष्णत्वमेवेदंसृजसिवि श्वमग्रे ॥ विश्वंचेदंत्वद्दशेश्वयोनेनमोऽस्तुतेशार्द्धचक्रासिपाणे १६ एवंस्तुतोधर्मराजेनकृष्णःसभामध्येप्रीति
मान्पुष्कराक्षः ॥ तमभ्यनंदद्भारतंपुष्कलाभिर्वाग्भिर्ज्येष्ठपांडव्यादवाग्र्यः १७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिवासुदेवस्तुतौत्रिचत्वा
रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोविसर्जयामाससर्वाःप्रकृतयोन्नपः ॥ विविशुश्चाभ्यनुज्ञातायथास्वानिगृहाणिते १ ततोयुधि
ष्ठिरोराजाभीमभीमपराक्रमम् ॥ सांत्वयन्नब्रवीच्छ्रीमानर्जुनंयमजौतथा २ शशुभिर्विविधैःशस्त्रैश्क्षतदेहामहारणे ॥ श्रान्ताभवंतःसुभृशंतापिताःशोकमन्युभिः ३
अरण्येदुःखवसतीर्मत्कृतेभरतर्षभाः ॥ भवद्भिरनुभूताहियथाकुपुरुषैस्तथा ४ यथासुखंयथाजोषंजयोऽयमनुभूयताम् ॥ विश्रान्तौलब्धविज्ञानान्श्वसमे
ताऽस्मिन्पुनः ५ ततोदुर्योधनगृहंप्रासादैरुपशोभितम् ॥ बहुरत्नसमाकीर्णंदासीदाससमाकुलम् ६ घृतराष्ट्राभ्यनुज्ञातंभ्रातृदत्तंकोदरः ॥ प्रतिपेदेमहाबा
हुर्मंदिरंमघवानिव ७ यथादुर्योधनगृहंतथादुःशानस्यतु ॥ प्रासादमालासंयुक्तंहेमतोरणभूषितम् ८ दासीदाससुसंपूर्णंप्रभूतधनधान्यवत् ॥ प्रतिपेदेमहाबा
हुरर्जुनोराजशासनात् ९ दुर्मर्षणस्यभवनंदुःशासनगृहाद्वरम् ॥ कुबेरभवनप्रख्यंमणिहेमविभूषितम् १० नकुलायवराहार्थकशितायमहावने ॥ ददौप्रीतोम
हाराजधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः ११ दुर्मुखस्यचवेदमाग्र्यंश्रीमत्कनकभूषणम् ॥ पूर्णपद्मदलाक्षीणांस्त्रीणांशयनसंकुलम् १२ प्रददौसहदेवायसंततंप्रियकारिणे ॥
मुमुदेतच्चलब्ध्वाऽसौकैलासंधनदोयथा १३ युयुत्सुर्विदुरश्चैवसंजयश्चविशंपते ॥ सुधर्माचैवधौम्यश्चयथास्वान्नजग्मुरालयात् १४ सहसात्यकिनाशौरिरर्जुन
स्यनिवेशनं ॥ विवेशपुरुषव्याघ्रोव्याघ्रोगिरिगुहामिव १५ तत्रभक्ष्यान्नपानैस्तेमुदिताःसुसुखोविताः ॥ सुखप्रबुद्धाराजानमुपतस्थुर्युधिष्ठिरम् १६ ॥ इति
श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिगृहविभागेचतुश्चत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ प्राप्यराज्यंमहाबाहुर्धर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥
यदन्यदकरोद्विप्रतन्मेवकुमिहार्हसि १ भगवान्वाहृषीकेशस्त्रैलोक्यस्यपरोगुरुः ॥ ऋषेयदकरोद्दीरस्तच्चव्याख्यातुमर्हसि २ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ शृणुतत्त्वे
नराजेंद्रकीर्त्यमानंमयाऽनघ ॥ वासुदेवंपुरस्कृत्ययदकुर्वतपांडवाः ३ प्राप्यराज्यंमहाराजकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ चातुर्वर्ण्यंयथायोग्यंस्वेस्वेस्थानेन्यवेशयत् ४
ब्राह्मणानांसहस्रंचस्नातकानांमहात्मनाम् ॥ सहस्रानिष्कमेकैकंदापयामासपांडवः ५ तथाऽनुजीविनोभृत्यान्संश्रितानतिथीनपि ॥ कामैःसंतर्पयामासकृपणां
स्तर्ककानपि ६ पुरोहितायधौम्यायप्रादादयुतशःसगाः ॥ धनंसुवर्णंरजतंवासांसिविविधान्यपि ७

१२ । १३ । १४ । १५ । १६ ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिनीलकंठीयेभारतमावदीपे चतुश्चत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ प्राप्येति १ । २ । ३ । ४ । ५ तर्ककान्प्राप्तभिक्षान् ६ । ७

८ । ९ लब्धप्रशमनंलब्धस्यधनादेःयथोचितमंशतःपात्रेसमर्पणेनशांतिकं १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० ॥ इतिशां०रा०मी०मा०पंचचत्वारिंश
तमोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ किमिति १ चतुर्थजाग्रत्स्वप्रसुप्तिभ्यःपरंमालंब्यअपक्रांतःदेहत्रयात् २ पंचकर्माप्राणनादिकारी ३ सत्त्वंमनः वागुपलक्षितानीन्द्रियाणिचबुद्धीमहत्तत्त्वे गुणाःशब्दादिगुण

कृपयाचमहाराजगुरुवृत्तिमवर्तत ॥ विदुरायचराजाऽसौपूजांचक्रेयतवतः ८ भक्ष्यान्नपानैर्विविधैर्वासोभिःशयनासनैः ॥ सर्वान्संतोषयामाससंश्रितान्ददतां
वरः ९ लब्धप्रशमनंलब्धस्यधनादेःयथोचितमंशतःपात्रेसमर्पणेनशांतिकं १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० ॥ इतिशां०रा०मी०मा०पंचचत्वारिंश
मास्तेयुधिष्ठिरः ११ तथासर्वसनगरंप्रसाद्यभरतर्षभ ॥ वासुदेवंमहात्मानमभ्यगच्छत्कृतांजलिः १२ ततोमहतिपर्यकेमणिकांचनभूषिते ॥ ददर्शकृष्णमा
सीनंनीलमेघसमद्युतिं १३ जाज्वल्यमानंवपुषादिव्याभरणभूषितम् ॥ पीतकौशेयवसनंहेम्रेवोपगतंमणिम् १४ कौस्तुभेनोरसिस्थेनमणिनाभिविराजितम् ॥
उद्यतेवोदयंशैलंसूर्येणाभिविराजितम् १५ नौपम्यंविद्यतेतस्यत्रिषुलोकेषुकिंचन ॥ सोभिगम्यमहात्मानंविष्णुंपुरुषविग्रहम् १६ उवाचमधुरंराजास्मितपूर्वं
मिदंतदा ॥ सुखेनतेनिशाकाच्चिद्रुष्टाबुद्धिमतांवर १७ कञ्चिज्ज्ञानानिसर्वाणिप्रसन्नाणितवाच्युत ॥ तथैवोपाश्रितादेवीबुद्धिर्बुद्धिमतांवर १८ वयंराज्यमनु
प्राप्ताःपृथिवीचवशोस्थिता ॥ तवप्रसादाद्भगवंस्त्रिलोकगतिविक्रम १९ जयंप्राप्तायशश्चाग्र्यंनचधर्मच्युतावयम् ॥ तंतथाभाषमाणंतुधर्मराजमरिंदमम् ॥
नोवाचभगवान्किंचिद्ध्यानमेवान्वपद्यत २० ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिरा०कृष्णप्रतियुष्टिरवाक्येपंचचत्वारिंशतमोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ ॥ युधिष्ठिर
उवाच ॥ किमिदंपरमाश्रयंध्यायस्यमितविक्रम ॥ कञ्चिल्लोकत्रयस्यास्यस्वस्तिलोकपरायण १ चतुर्थध्यानमार्गंत्वमालंब्यपुरुषर्षभ ॥ अपक्रांतोयतोदेवस्ते
नमेविस्मितंमनः २ निगृहीतोहिवायुस्तेपंचकर्माशरीरगः ॥ इन्द्रियाणिप्रसन्नानिमनसिस्थापितानिते ३ वाक्त्रसत्त्वंचगोविंदबुद्धौसंवेशितानिते ॥ सर्वेचैवगु
णादेवाःक्षेत्रज्ञेतेनिवेशिताः ४ नैगंतितवरोमाणिस्थिराबुद्धिस्तथामनः ॥ काष्ठकुड्याशिलाभूतोनिरीहश्चासिमाधव ५ यथादीपोनिवातस्थोनिर्निगोज्वलतेपु
नः ॥ तथाऽसिभगवन्देवपाषाणइवनिश्चलः ६ यदिश्रोतुमिहार्हमिनरहस्यंचतेयदि ॥ छिंधिमेसंशयंदेवप्रपन्नायाभियाचते ७ त्वंहिकर्ताविकर्ताचक्षरंचैवा
क्षरंचहि ॥ अनादिनिधनश्चाद्यस्त्वमेवपुरुषोत्तम ८ त्वत्प्रपन्नायभक्तायशिरसाप्रणतायच ॥ ध्यानस्यस्ययथातत्त्वंब्रूहिधर्मभृतांवर ९ ततःस्वेगोचरे
न्यस्यमनोबुद्धीन्द्रियाणिसः ॥ स्मितपूर्वमुवाचेदंभगवान्वासवानुजः १० ॥ वासुदेवउवाच ॥ शरतल्पगतोभीष्मःशाम्यन्निवदुताशनः ॥ मांघ्यातिपुरुषव्या
घ्रस्ततोमेतद्गतंमनः ११ यस्यज्यातलनिर्घोषंविस्फूर्जितमिवाशनेः ॥ नसेहेदेवराजोऽपितमस्मिमनसागतः १२

भाजोदेवाः श्रोत्रादीनिन्द्रियाणि ४ नैगंतितनकंपते निरीहोनिश्चेष्टः ५ निर्निगःअचलः ६ । ७ । ८ । ९ मोचरेस्वेस्वेस्थाने १० घ्यातिध्यायति ११ । १२

१३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ चतस्रोविद्याः धर्मार्थकाममोक्षविद्याः सर्ववर्णसाधारणाः चाष्टहोत्रंत्रैर्वर्णिकानांविशेषधर्मोयज्ञादिः २२ । २३ । २४ । २५ । २६

येनाभिजित्यतरसासमस्तंराजमंडलम् ॥ ऊढास्तिस्त्रस्तुताःकन्यास्तमस्मिमनसागतः १३ त्रयोविंशतिरात्रंयोयोधयामासभार्गवम् ॥ नचरामेणानिस्तीर्ण
स्तमस्मिमनसागतः १४ एकीकृत्येन्द्रियग्रामंमनःसंयम्यमेधया ॥ शरणंमुपागच्छततोमेतद्गतंमनः १५ यंगंगागर्भविधिनाधारयामासपार्थिव ॥ वासिष्ठाशि
क्षितंताततमस्मिमनसागतः १६ दिव्यास्त्राणिमहातेजायोधारयतिबुद्धिमान् ॥ सांगांश्चचतुरोवेदांस्तमस्मिमनसागतः १७ रामस्यदयितंशिष्यंजामदस्य
स्यपांडव ॥ आधारंसर्वविद्यानांतमस्मिमनसागतः १८ सहिभूतंभविष्यच्चभवच्चभरतर्षभ ॥ वेतिधर्मविदांश्चेष्टंतमस्मिमनसागतः १९ तस्मिन्हिपुरुषव्या
घ्रेकर्मभिःस्वैर्दिवंगते ॥ भविष्यतिमहीपार्थनष्टचंद्रेवशर्वरी २० तद्युधिष्ठिरगांगेयंभीष्मंभीमपराक्रमम् ॥ अभिगम्योपसंगृह्यपृच्छयतेमनोगतम् २१ चातु
र्विद्यंचातुर्होत्रंचातुराश्रम्यमेवच ॥ राजधर्माश्चनिखिलानपृच्छैनंपृथिवीपते २२ तस्मिन्नस्तमितेभीष्मेकौरवाणांधुरंधरे ॥ ज्ञानान्यस्तंगमिष्यंतितस्मात्त्वां
चोदयाम्यहम् २३ तच्छ्रुत्वावासुदेवस्यतथ्यंवचनमुत्तमम् ॥ साश्रुकंठःसधर्मज्ञोजनार्दनमुवाचह २४ यद्भवानाहभीष्मस्यप्रभावंप्रतिमाधव ॥ तथातन्नात्रसंदे
होविद्यतेमममाधव २५ महाभाग्यंचभीष्मस्यप्रभावश्चमहाद्युते ॥ श्रुतंमयाकथयतांब्राह्मणानांमहात्मनाम् २६ भवांश्चकर्तालोकानांयद्ब्रवीत्यरिसूदन ॥ तथा
तदनभिध्येयंवाक्यंयादवनंदन २७ यदिद्वन्नुग्रहवतीबुद्धिस्तेमयिमाधव ॥ त्वामग्रतःपुरस्कृत्यभीष्मंयास्यामहेवयम् २८ आवृत्तेभगवत्यर्केसहिलोकानगमिष्य
ति ॥ त्वद्दर्शनंमहाबाहोतस्मादहंति कौरवः २९ तवचाद्यस्यदेवस्यक्षरस्यैवाक्षरस्यच ॥ दर्शनंत्वस्यलाभःस्यात्त्वंहिब्रह्ममयोनिधिः ३० ॥वैशंपायनउवाच॥
श्रुत्वैवंधर्मराजस्यवचनंमधुसूदनः ॥ पार्श्वस्थंसात्यकिंप्राहरथोमेयुज्यतामिति ३१ सात्यकिस्त्वाशुनिःक्रम्यकेशवस्यसमीपतः ॥ दारुकंप्राहकृष्णस्ययुज्य
तारथइत्युत ३२ ससात्यकेराशुवचोनिशम्यरथोत्तमंकांचनभूषितांगम् ॥ मसारगल्बकर्मयैर्विभंगैर्विभूषितंहेमनिबद्धचक्रम् ३३ दिवाकरांशुप्रभमाशुगामिनंवि
चित्रनानामणिभूषितांतरम् ॥ नवोदितंमूर्यमिवप्रतापिनंविचित्रताक्षर्यध्वजिनंपताकिनम् ३४ सुग्रीवशैब्यप्रमुखैर्वराश्वैर्मनोजवैःकांचनभूषितांगैः ॥ संयुक्तमा
वेदयदच्युतायकृतांजलिर्दारुकोराजसिंह ३५ ॥ इ०म०शां०रा०महापुरुषस्तवेषट्चत्वारिंशतमोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ जनमेजयउवाच ॥ शरतल्पेशयानस्तुभर
तानांपितामहः॥कथमुत्प्लुष्टवान्देहंकंचयोगमधारयत् १ ॥वैशंपायनउवाच ॥ शृणुष्वावहितोराजशुचिर्भूत्वासमाहितः॥भीष्मस्यकुरुशार्दूलदेहोत्सर्गमहात्मनः२

अवभिध्येयमविचारणीयम् २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ सहति मसारगल्बकर्मयैर्विभंगैः मसारोभरकतमणिः गलुश्चंद्रकांतः अर्कःसूर्यकांतः तन्मयैर्विभंगैर्विस्तरैः विट्कैरितिपाठेप
क्षुपवेशनस्थानैः ३१ । ३४ । ३५ ॥ इतिशांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीपेषट्चत्वारिंशतमोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ शरतल्पेहाते १ । २

३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५ आरिराधयिषुः वस्तुतस्तस्वावधारणपूर्वकं व्याममाराधनं तत्कर्तुमिच्छुः जिगदिषामिव कुमिच्छामि व्याससमासिन्या विस्तरसंक्षेपवत्या १६ तत्रसंक्षेपमाह शुचिमिति शुचिस्वतः परतोवा दोषहीनं शुचिपदं तादृशमेव पदं प्राप्तिमागोयोगोवस्यत । हंससर्वातिगं । तत्पदं तत्त्वमसीति वाक्ये तत्पदस्यार्थभूतमीश्वरं

निवृत्तमात्रे त्वयन उत्तरे वैदिवाकरे ॥ समावेशयदात्मानमात्मन्येव समाहितः ३ विकीर्णाशुरिवादित्योभीष्मः शरशतैश्चितः ॥ शुशुभे परयालक्ष्म्या वृत्तो ब्राह्मणस तमैः ४ व्यासेन वेदविदुषानारदेन सुरर्षिणा ॥ देवस्थानेन वात्स्येन तथाऽश्मकसुमंतुना ५ तथा जैमिनिना चैव पैलेन च महात्मना ॥ शांडिल्यदेवलाभ्यां च मैत्रे येण च धीमता ६ असितेन वसिष्ठेन कौशिकेन महात्मना ॥ हारीतलोमशाभ्यां च तथाऽऽत्रे येण धीमता ७ बृहस्पतिश्च शुक्रश्च च्यवनश्च महामुनिः ॥ सनत्कुमारः कपिलो वाल्मीकिस्तु बुरुः कुरुः ८ मौद्गल्यो भार्गवो रामस्तृणबिंदुर्महामुनिः ॥ पिप्पलादोऽथ वायुश्च सर्वतः पुलहः कचः ९ काश्यपश्च पुलस्त्यश्च क्रतुर्दक्षः पराशरः ॥ मरीचिरंगिराः काश्योगौतमो गालवो मुनिः १० धौम्यो विभांडो मांज्यो धौम्रः कृष्णानुभौतिकः ॥ उलूकः परमो विप्रो मार्कंडेयो महामुनिः ११ मास्कारिः पूरणः कृ ष्णः सूतः परमधार्मिकः ॥ एतैश्चान्यैर्मुनिगणैर्महाभागैर्महात्मभिः १२ श्रद्धादमशमोपेतैर्दृष्टं द्रव्यग्रहैः ॥ भीष्मस्तु पुरुषव्याघ्रः कर्मणामनसा गिरा १३ शर तल्पगतः कृष्णप्रदध्यां प्राजलिः शुचिः ॥ स्वरेण हृष्टपुष्टेन तुष्टावमधुसूदनम् १४ योगेश्वरं पद्मनाभं विष्णुं जिष्णुं जगत्पतिम् ॥ कृतांजलिपुटो भूत्वा वाग्विदां प्रव रः प्रभुः ॥ भीष्मः परमधर्मात्मा वासुदेवमथास्तुवत् १५ ॥ भीष्म उवाच ॥ आरिराधयिषुः कृष्णं वाचं जिगदिषामियाम् ॥ तथा व्याससमासिन्या प्रीयतां पुरुषोत्तमः १६ शुचिं शुचिपदं हंसं तत्पदं परमेष्ठिनम् ॥ मुक्तासर्वात्मनाऽऽत्मानं तं प्रपद्ये प्रजापतिम् १७ अनाद्यं तं परं ब्रह्म न देवानर्षयो विदुः ॥ एकोऽयं वेदभगवान् धाता नारायणो हरिः १८ नारायणाद्विगणास्तथा सिद्धमहोरगाः ॥ देवादेवर्षयश्चैव यं विदुः परमव्ययम् १९ देवदानवमंधर्वायक्षराक्षसपन्नगाः ॥ यं न जानांति को ह्येष कु तोवा भगवानिति २० यस्मिन् विश्वानि भूतानि तिष्ठंति च विशंति च ॥ गुणभूतानि भूतेश्च सूत्रेण गिगणा इव २१ यस्मिन्नित्येतत्तत्तौ दृढे स्त्रगिव तिष्ठति ॥ सदस द्रव्यं तं विश्वं विश्वं विश्वं कर्मणि २२ हरिं सहस्रशिरसं सहस्रचरणेक्षणम् ॥ सहस्रबाहुमुकुटं सहस्रवदनोऽज्वलम् २३ प्राहुर्नारायणं देवं यं विश्वस्य परायणम् ॥ अ णीयसामणीयां संस्थविष्ठं च स्थवीयसां २४ गरीयसां गिरिष्ठं च श्रेष्ठं च श्रेयसामपि २५ यं वा केऽप्यनुवाकेषु निषत्सूपनिषत्सु च ॥ गृणंति सत्यकर्माणं सत्यं सत्येषु सामसु २६

परमेष्ठिनं हिरण्यगर्भं आत्मानं देहप्रयम् १७ । १८ । १९ । २० । २१ सदसत्कार्यकारणं च ताभ्यां संप्राप्तं तयोर्भिभ्यां ग्रथितं । विश्वमंगेऽभिधानभूते यस्य तस्मिन् । विश्वं कर्म यस्मात् । को ह्येवान्यादिति श्रुतिः २२ । २३ । २४ । २५ वाकेषु मंत्रेषु सामान्यतः कर्मप्रकाशकेषु अनुवाकेषु मंत्रार्थविवरणभूतेषु ब्राह्मणवाक्येषु । निषत्सु कर्मागाद्यवबद्धदेवतादिज्ञानवाक्येषु । उपनिषत्सु केवलात्मज्ञापकवाक्येषु । गृणंति च्यायंति सत्यमवाधितं सत्येऽववाधितायेषु सामसु वेदसायादिषु २८

चतुर्भिर्नामभिर्वासुदेवसंकर्षणप्रद्युम्नानिरुद्धरूपैः क्रमाच्चतुरात्मानं ब्रह्म जीवमनो हंकाररूपं । सत्त्वस्थं बुद्ध्या विवर्कं सात्वतां भक्तानां पतिं २७ नित्यंतपःस्वधर्मस्तद्यस्मिन् यत्प्रीत्यर्थं तत्संस्तव्यं स्मादंगेषु चित्तेऽप्यनुतिष्ठति उपतिष्ठति । यश्च सर्वं आत्मा तं प्रपद्येति सर्वेषां चतुर्दशब्रह्मणां प्रथमेनान्वयः । ईश्वरार्थमनुष्ठितो धर्मः स्वचित्तशुद्धिद्वारा स्वार्थपवमवतीत्याश्चर्यामिति भावः २८ भौमं ब्रह्म वेदा ब्राह्मणायज्ञाश्च २९ अनन्यस्यक्तमेदः आत्मानं प्रत्यंचमेव आत्मानं सर्वेश्वरमात्मनि हार्वाकशेष्टेष्वष्टासु ह्युद्धया इष्टेति पाठे योगेन पश्यति आनंत्याय मोक्षाय ३० । ३१ पुराणेऽती

चतुर्भिश्चतुरात्मानं सत्त्वस्थं सात्वतां पतिम् ॥ यं दिव्यैर्देवमर्चति गुह्यैः परमनामभिः २७ यस्मिन्नित्यंतपस्तत्तयं दंगेष्वनुतिष्ठति ॥ सर्वात्मा सर्ववित्सर्वः सर्वज्ञः सर्व भावनः २८ यं देवं देवकीदेवीवसुदेवादजीजनत् ॥ भौमस्य ब्रह्मणो गुह्यैर्दीप्तमग्निमिवारणिः २९ यमनन्यो व्यपेता शिरात्मानं वीतकल्मषम् ॥ दृष्ट्याऽऽनंत्याय गो विंदं पश्यत्यात्मानमात्मनि ३० अतिवाच्यं द्रव्यं कर्मणि तिसूर्याति तेजसम् ॥ अतिबुद्धीं द्रियात्मानं तं प्रपद्ये प्रजापतिम् ३१ पुराणे पुरुषं प्रोक्तं ब्रह्म प्रोक्तं युगादिषु ॥ क्षये संकर्षणं प्रोक्तं तमुपास्य मुपास्महे ३२ यमेकं बहुधाऽऽत्मानं प्रादुर्भूतमधोक्षजम् ॥ नान्यभक्ताः क्रियावंतो यजंते सर्वकामदम् ३३ यमाहुर्जगतः कोशं यस्मिन्स त्रिहिताः प्रजाः ॥ यस्मिँल्लोकाः स्फुरंती मेजलेशकुनयो यथा ३४ ऋतमेकाक्षरं ब्रह्म यत्तत्सदसतोः परम् ॥ अनादिमध्यपर्यंतं न देवानर्षयो विदुः ॥ यंसुरासुरगंधर्वाः सिद्धाः ऋषि महोरगाः ३५ प्रयतानित्यमर्चति परमं दुःखभेषजम् ॥ अनादिनिधनं देवमात्मयो निसनातनम् ३६ अप्रेक्ष्य मनभिज्ञेयं हरिं नारायणं प्रभुम् ॥ यं वै विश्वस्य कर्तारं जगतस्तस्थुषां पतिम् ॥ वदंति जगतोऽध्यक्षमक्षरं परमं पदम् ३७ हिरण्यवर्णं यंगर्ममदितेर्देव्यनाशनम् ॥ एकं द्वादशधा जज्ञेत स्मै सूर्यात्मने नमः ३८ शुक्ले देवान्पितृन्कृष्णे तर्पयत्यमृतं तेन यः ॥ यश्च राजा द्विजातीनां तस्मै सोमात्मने नमः ३९ महतस्तमसः पारे पुरुषं ह्यति तेजसम् ॥ यं ज्ञात्वा मृत्युमत्येतितस्मै ज्ञेया त्मने नमः ४० यं बृहंतं बृहत्युक्थेयमग्नौ यमहाध्वरे ॥ यं विप्रसंवागायंति तस्मै वेदात्मने नमः ४१ ऋग्यजुःसामधामानं दशार्धं हविरात्मकम् ॥ यंसप्ततंतुं तन्वांति तस्मै यज्ञात्मने नमः ४२ चतुर्भिश्चतुर्भिश्च द्वाभ्यां पंचभिरेव च ॥ हूयते च पुनर्द्वाभ्यां तस्मै होमात्मने नमः ४३

तकल्पादिविषये पुरुषं पूर्णं सर्वमस्मिन्नतीतमस्येवेति योगात्पुरुषवृत्तिनाम् युगादिषु युगारंभेषु बृंहकत्वात्सृष्टेरेनं ब्रह्मेत्याहुः क्षये सर्वस्य सम्यक्कर्षणादयं संकर्षण इत्युक्तः ३२ बहुधा इन्द्रादिदेवतारूपे णान्यभक्ता अनन्यभक्ताः ३३ शकुनयो हंसकारं हवाद्याः ३४ । ३५ । ३६ । ३७ जज्ञे जनयामास ३८ । ३९ अति तेजसं स्वर्यं ज्योतिषं ज्ञेयात्मने नत्पास्यात्मने ४० उक्थे बृहद्वाः अग्नौ च यनेऽ ध्वर्यवः ४१ ऋग्यजुःसामान्येव धामानियस्यतं । दशार्धा निपंचधानाः करंमः परिवापः पुरोडाशः पयश्चेति पंचहवींषितदात्मकं । सप्ततंतव इव योजनीया गायत्र्या दयो यस्मिन् तंसप्ततंतुं ४२ चतुर्भिरिति आश्रातयोति चतुरक्षरं अस्तु श्रीपठिति चतुरक्षरं यजेति द्व्यक्षरं येयजामहे इति पंचाक्षरं त्र्यक्षरो वषट्कार इति सप्तदशभिरक्षरैर्यो हूयते तस्मै होमात्मने नमः ४३

संविस्तैवेहमेयोऽर्थो विदातोक्तिप्रमाणतः' इति ईदृशमेव यं ज्ञानेन ज्ञानसाधनवाक्येन ७७ अप्रमेयमगोचरं शरीरं स्वरूपं यस्य अनन्तमपारं परिमयं विषयजातं यत्र तस्मै ७८ कर्मदलुनिषंगाय तज्जले रेव बाणभूतैरसुरान्नाशयते इत्यर्थः ७९ । ८० । ८१ मृतादेरहंकारस्यानिघनं मरणं तस्मै ८२ । ८३ अपवर्गस्य नित्यमुक्त यतो भूतानां भूतेभ्यः परतः स्थित ८४ त्रिषु लोकेषु तेभ्यः परतश्च विद्यमाना यते त्रिषु कालेषु नमः ८५ । ८६ वर्त्मसु वर्तमानादिषु ८७

दिवंते शिरसा व्याप्तं पञ्चादिर्वावसुंधरा ॥ विक्रमेण त्रयो लोकाः पुरुषोऽसि सनातनः ८८ दिशो भुजारविश्वस्तुर्वीर्येशुकः प्रतिष्ठितः ॥ सप्तमार्गानिरुद्धास्ते वायोर
मिततेजसः ८९ अतसी पुष्पसंकाशं पतिवाससमच्युतम् ॥ येन मस्यंति गोविंदं न तेषां विद्यते भयम् ९० एकोऽपि कृष्णस्य कृतः प्रणामो दशाश्वमेधावभूथेन तुल्यः ॥
दशाश्वमेधो पुनरेति जन्म कृष्णप्रणामी न पुनर्भवाय ९१ कृष्णवताः कृष्णमनुस्मरंतो रात्रौ च कृष्णं पुनरुत्थिताये ॥ ते कृष्णदेहाः प्रविशंति कृष्णमाज्यं यथामंत्रदुतं
हुताशे ९२ नमोनरकसंत्रासरक्षामंडलकारिणे ॥ संसारनिम्नगावर्ततरिकाष्ठाय विष्णवे ९३ नमो ब्रह्मण्यदेवाय गोब्राह्मणहिताय च ॥ जगद्धिताय कृष्णाय गोविं
दाय नमोनमः ९४ प्राणकांतारपाथेयं संसारोच्छेदभेषजम् ॥ दुःखशोकपरित्राणं हरिरित्यक्षरद्वयम् ९५ यथा विष्णुमयं सत्यं तथा विष्णुमयं जगत् ॥ यथा विष्णु
मयं सर्वपाप्मामेन इयतां तथा ९६ त्वां प्रपन्नाय भक्ताय गतिमिष्टां जिगीषवे ॥ यच्छ्रेयः पुंडरीकाक्षतद्वयाय स्वसुरोत्तम ९७ इति विद्यातपो यो निरयो निर्विष्णुरी
डितः ॥ वाग्यज्ञेनार्चिनो देवः प्रीयतां मे जनार्दनः ९८ नारायणः परं ब्रह्म नारायण परंतपः ॥ नारायणः परो देवः सर्वनारायणः सदा ९९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
एतावदुक्तावचनं भीष्मस्तद्गतमानसः ॥ नम इत्येव कृष्णाय प्रणाममकरोत्तदा १०० अभिगम्य तु योगेन भक्तिं भीष्मस्य माधवः ॥ त्रैलोक्यदर्शनं ज्ञानं दिव्यं दत्त्वा
ययौ हरिः १ तस्मिन्नुपरतेशब्दे तस्ते ब्रह्मवादिनः ॥ भीष्मं वाग्भिर्बाष्पकंठास्तमानर्धुर्महामतिम् २ तेस्तु वंतश्च विप्राश्च केशवपुरुषोत्तमम् ॥ भीष्मं च शन
कैः सर्वे प्रशंसन्तुः पुनः पुनः ३ विदित्वा भक्तियोगं तु भीष्मस्य पुरुषोत्तमः ॥ सहसोत्थाय संहृष्टो यानमेवान्वपद्यत ४ केशवः सात्यकिश्चापिरथेनैकेन जग्मतुः ॥ अ
परेण महात्मानो युधिष्ठिरधनंजयौ ५ भीमसेनो यमौ चोभौरथमेकं समाश्रिताः ॥ कृपो युयुत्सुः सूतश्च संजयश्च परंतपः ६ ते रथैर्नगराकारैः प्रयाताः पुरुषर्षभाः ॥
नेमिघोषेण महता कंपयंतो वसुंधराम् ७ ततो गिरः पुरुषवरस्तवान्विता द्विजे रिताः पथिसुमनाः सशुश्रुव ॥ कृतांजलिं प्रणतमथा परं जनं सकेशिहामुदितमनाऽभ्य
नंदत १०८ ॥ इति श्रीम० शांतिपर्वणिराज० भीष्मस्तवराजे सप्तचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः सच हृषीकेशः सच राजा
युधिष्ठिरः ॥ कृपादयश्च ते सर्वे चत्वारः पांडवाश्च ते १ रथैस्तैर्नगरप्रख्यैः पताकाध्वजशोभितैः ॥ ययुराशुकुरुक्षेत्रं वाजिभिः शीघ्रगामिभिः २ तेऽवतीर्य कुरुक्षेत्रं
केशमज्जास्थिसंकुलम् ॥ देहन्यासः कृतो यत्र क्षत्रियैस्तैर्महात्माभिः ३ गजाश्च देहास्थिचयैः पर्वतैरिव संचितम् ॥ नरशीर्षकपालैश्च शस्त्रैरिव च सर्वशः ४ चिता
सहस्रप्रचितं वर्षशस्त्रसमाकुलम् ॥ आपानभूमिकालस्य तथा भुक्तोऽज्झितामिव ५

तिशयनस्थाने ययावागतवान् तदा युधिष्ठिरेण च प्रबोधितः सन्नुत्थित इत्यर्थः १। २। ३

विदिश्वयोगबलेन ज्ञात्वा ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९। ६०। ६१। ६२। ६३। ६४। ६५। ६६। ६७। ६८। ६९। ७०। ७१। ७२। ७३। ७४। ७५। ७६। ७७। ७८। ७९। ८०। ८१। ८२। ८३। ८४। ८५। ८६। ८७। ८८। ८९। ९०। ९१। ९२। ९३। ९४। ९५। ९६। ९७। ९८। ९९। १००। १०१। १०२। १०३। १०४। १०५। १०६। १०७। १०८। १०९। ११०। १११। ११२। ११३। ११४। ११५। ११६। ११७। ११८। ११९। १२०। १२१। १२२। १२३। १२४। १२५। १२६। १२७। १२८। १२९। १३०। १३१। १३२। १३३। १३४। १३५। १३६। १३७। १३८। १३९। १४०। १४१। १४२। १४३। १४४। १४५। १४६। १४७। १४८। १४९। १५०। १५१। १५२। १५३। १५४। १५५। १५६। १५७। १५८। १५९। १६०। १६१। १६२। १६३। १६४। १६५। १६६। १६७। १६८। १६९। १७०। १७१। १७२। १७३। १७४। १७५। १७६। १७७। १७८। १७९। १८०। १८१। १८२। १८३। १८४। १८५। १८६। १८७। १८८। १८९। १९०। १९१। १९२। १९३। १९४। १९५। १९६। १९७। १९८। १९९। २००। २०१। २०२। २०३। २०४। २०५। २०६। २०७। २०८। २०९। २१०। २११। २१२। २१३। २१४। २१५। २१६। २१७। २१८। २१९। २२०। २२१। २२२। २२३। २२४। २२५। २२६। २२७। २२८। २२९। २३०। २३१। २३२। २३३। २३४। २३५। २३६। २३७। २३८। २३९। २४०। २४१। २४२। २४३। २४४। २४५। २४६। २४७। २४८। २४९। २५०। २५१। २५२। २५३। २५४। २५५। २५६। २५७। २५८। २५९। २६०। २६१। २६२। २६३। २६४। २६५। २६६। २६७। २६८। २६९। २७०। २७१। २७२। २७३। २७४। २७५। २७६। २७७। २७८। २७९। २८०। २८१। २८२। २८३। २८४। २८५। २८६। २८७। २८८। २८९। २९०। २९१। २९२। २९३। २९४। २९५। २९६। २९७। २९८। २९९। ३००। ३०१। ३०२। ३०३। ३०४। ३०५। ३०६। ३०७। ३०८। ३०९। ३१०। ३११। ३१२। ३१३। ३१४। ३१५। ३१६। ३१७। ३१८। ३१९। ३२०। ३२१। ३२२। ३२३। ३२४। ३२५। ३२६। ३२७। ३२८। ३२९। ३३०। ३३१। ३३२। ३३३। ३३४। ३३५। ३३६। ३३७। ३३८। ३३९। ३४०। ३४१। ३४२। ३४३। ३४४। ३४५। ३४६। ३४७। ३४८। ३४९। ३५०। ३५१। ३५२। ३५३। ३५४। ३५५। ३५६। ३५७। ३५८। ३५९। ३६०। ३६१। ३६२। ३६३। ३६४। ३६५। ३६६। ३६७। ३६८। ३६९। ३७०। ३७१। ३७२। ३७३। ३७४। ३७५। ३७६। ३७७। ३७८। ३७९। ३८०। ३८१। ३८२। ३८३। ३८४। ३८५। ३८६। ३८७। ३८८। ३८९। ३९०। ३९१। ३९२। ३९३। ३९४। ३९५। ३९६। ३९७। ३९८। ३९९। ४००। ४०१। ४०२। ४०३। ४०४। ४०५। ४०६। ४०७। ४०८। ४०९। ४१०। ४११। ४१२। ४१३। ४१४। ४१५। ४१६। ४१७। ४१८। ४१९। ४२०। ४२१। ४२२। ४२३। ४२४। ४२५। ४२६। ४२७। ४२८। ४२९। ४३०। ४३१। ४३२। ४३३। ४३४। ४३५। ४३६। ४३७। ४३८। ४३९। ४४०। ४४१। ४४२। ४४३। ४४४। ४४५। ४४६। ४४७। ४४८। ४४९। ४५०। ४५१। ४५२। ४५३। ४५४। ४५५। ४५६। ४५७। ४५८। ४५९। ४६०। ४६१। ४६२। ४६३। ४६४। ४६५। ४६६। ४६७। ४६८। ४६९। ४७०। ४७१। ४७२। ४७३। ४७४। ४७५। ४७६। ४७७। ४७८। ४७९। ४८०। ४८१। ४८२। ४८३। ४८४। ४८५। ४८६। ४८७। ४८८। ४८९। ४९०। ४९१। ४९२। ४९३। ४९४। ४९५। ४९६। ४९७। ४९८। ४९९। ५००। ५०१। ५०२। ५०३। ५०४। ५०५। ५०६। ५०७। ५०८। ५०९। ५१०। ५११। ५१२। ५१३। ५१४। ५१५। ५१६। ५१७। ५१८। ५१९। ५२०। ५२१। ५२२। ५२३। ५२४। ५२५। ५२६। ५२७। ५२८। ५२९। ५३०। ५३१। ५३२। ५३३। ५३४। ५३५। ५३६। ५३७। ५३८। ५३९। ५४०। ५४१। ५४२। ५४३। ५४४। ५४५। ५४६। ५४७। ५४८। ५४९। ५५०। ५५१। ५५२। ५५३। ५५४। ५५५। ५५६। ५५७। ५५८। ५५९। ५६०। ५६१। ५६२। ५६३। ५६४। ५६५। ५६६। ५६७। ५६८। ५६९। ५७०। ५७१। ५७२। ५७३। ५७४। ५७५। ५७६। ५७७। ५७८। ५७९। ५८०। ५८१। ५८२। ५८३। ५८४। ५८५। ५८६। ५८७। ५८८। ५८९। ५९०। ५९१। ५९२। ५९३। ५९४। ५९५। ५९६। ५९७। ५९८। ५९९। ६००। ६०१। ६०२। ६०३। ६०४। ६०५। ६०६। ६०७। ६०८। ६०९। ६१०। ६११। ६१२। ६१३। ६१४। ६१५। ६१६। ६१७। ६१८। ६१९। ६२०। ६२१। ६२२। ६२३। ६२४। ६२५। ६२६। ६२७। ६२८। ६२९। ६३०। ६३१। ६३२। ६३३। ६३४। ६३५। ६३६। ६३७। ६३८। ६३९। ६४०। ६४१। ६४२। ६४३। ६४४। ६४५। ६४६। ६४७। ६४८। ६४९। ६५०। ६५१। ६५२। ६५३। ६५४। ६५५। ६५६। ६५७। ६५८। ६५९। ६६०। ६६१। ६६२। ६६३। ६६४। ६६५। ६६६। ६६७। ६६८। ६६९। ६७०। ६७१। ६७२। ६७३। ६७४। ६७५। ६७६। ६७७। ६७८। ६७९। ६८०। ६८१। ६८२। ६८३। ६८४। ६८५। ६८६। ६८७। ६८८। ६८९। ६९०। ६९१। ६९२। ६९३। ६९४। ६९५। ६९६। ६९७। ६९८। ६९९। ७००। ७०१। ७०२। ७०३। ७०४। ७०५। ७०६। ७०७। ७०८। ७०९। ७१०। ७११। ७१२। ७१३। ७१४। ७१५। ७१६। ७१७। ७१८। ७१९। ७२०। ७२१। ७२२। ७२३। ७२४। ७२५। ७२६। ७२७। ७२८। ७२९। ७३०। ७३१। ७३२। ७३३। ७३४। ७३५। ७३६। ७३७। ७३८। ७३९। ७४०। ७४१। ७४२। ७४३। ७४४। ७४५। ७४६। ७४७। ७४८। ७४९। ७५०। ७५१। ७५२। ७५३। ७५४। ७५५। ७५६। ७५७। ७५८। ७५९। ७६०। ७६१। ७६२। ७६३। ७६४। ७६५। ७६६। ७६७। ७६८। ७६९। ७७०। ७७१। ७७२। ७७३। ७७४। ७७५। ७७६। ७७७। ७७८। ७७९। ७८०। ७८१। ७८२। ७८३। ७८४। ७८५। ७८६। ७८७। ७८८। ७८९। ७९०। ७९१। ७९२। ७९३। ७९४। ७९५। ७९६। ७९७। ७९८। ७९९। ८००। ८०१। ८०२। ८०३। ८०४। ८०५। ८०६। ८०७। ८०८। ८०९। ८१०। ८११। ८१२। ८१३। ८१४। ८१५। ८१६। ८१७। ८१८। ८१९। ८२०। ८२१। ८२२। ८२३। ८२४। ८२५। ८२६। ८२७। ८२८। ८२९। ८३०। ८३१। ८३२। ८३३। ८३४। ८३५। ८३६। ८३७। ८३८। ८३९। ८४०। ८४१। ८४२। ८४३। ८४४। ८४५। ८४६। ८४७। ८४८। ८४९। ८५०। ८५१। ८५२। ८५३। ८५४। ८५५। ८५६। ८५७। ८५८। ८५९। ८६०। ८६१। ८६२। ८६३। ८६४। ८६५। ८६६। ८६७। ८६८। ८६९। ८७०। ८७१। ८७२। ८७३। ८७४। ८७५। ८७६। ८७७। ८७८। ८७९। ८८०। ८८१। ८८२। ८८३। ८८४। ८८५। ८८६। ८८७। ८८८। ८८९। ८९०। ८९१। ८९२। ८९३। ८९४। ८९५। ८९६। ८९७। ८९८। ८९९। ९००। ९०१। ९०२। ९०३। ९०४। ९०५। ९०६। ९०७। ९०८। ९०९। ९१०। ९११। ९१२। ९१३। ९१४। ९१५। ९१६। ९१७। ९१८। ९१९। ९२०। ९२१। ९२२। ९२३। ९२४। ९२५। ९२६। ९२७। ९२८। ९२९। ९३०। ९३१। ९३२। ९३३। ९३४। ९३५। ९३६। ९३७। ९३८। ९३९। ९४०। ९४१। ९४२। ९४३। ९४४। ९४५। ९४६। ९४७। ९४८। ९४९। ९५०। ९५१। ९५२। ९५३। ९५४। ९५५। ९५६। ९५७। ९५८। ९५९। ९६०। ९६१। ९६२। ९६३। ९६४। ९६५। ९६६। ९६७। ९६८। ९६९। ९७०। ९७१। ९७२। ९७३। ९७४। ९७५। ९७६। ९७७। ९७८। ९७९। ९८०। ९८१। ९८२। ९८३। ९८४। ९८५। ९८६। ९८७। ९८८। ९८९। ९९०। ९९१। ९९२। ९९३। ९९४। ९९५। ९९६। ९९७। ९९८। ९९९। १०००। १००१। १००२। १००३। १००४। १००५। १००६। १००७। १००८। १००९। १०१०। १०११। १०१२। १०१३। १०१४। १०१५। १०१६। १०१७। १०१८। १०१९। १०२०। १०२१। १०२२। १०२३। १०२४। १०२५। १०२६। १०२७। १०२८। १०२९। १०३०। १०३१। १०३२। १०३३। १०३४। १०३५। १०३६। १०३७। १०३८। १०३९। १०४०। १०४१। १०४२। १०४३। १०४४। १०४५। १०४६। १०४७। १०४८। १०४९। १०५०। १०५१। १०५२। १०५३। १०५४। १०५५। १०५६। १०५७। १०५८। १०५९। १०६०। १०६१। १०६२। १०६३। १०६४। १०६५। १०६६। १०६७। १०६८। १०६९। १०७०। १०७१। १०७२। १०७३। १०७४। १०७५। १०७६। १०७७। १०७८। १०७९। १०८०। १०८१। १०८२। १०८३। १०८४। १०८५। १०८६। १०८७। १०८८। १०८९। १०९०। १०९१। १०९२। १०९३। १०९४। १०९५। १०९६। १०९७। १०९८। १०९९। ११००। ११०१। ११०२। ११०३। ११०४। ११०५। ११०६। ११०७। ११०८। ११०९। १११०। ११११। १११२। १११३। १११४। १११५। १११६। १११७। १११८। १११९। ११२०। ११२१। ११२२। ११२३। ११२४। ११२५। ११२६। ११२७। ११२८। ११२९। ११३०। ११३१। ११३२। ११३३। ११३४। ११३५। ११३६। ११३७। ११३८। ११३९। ११४०। ११४१। ११४२। ११४३। ११४४। ११४५। ११४६। ११४७। ११४८। ११४९। ११५०। ११५१। ११५२। ११५३। ११५४। ११५५। ११५६। ११५७। ११५८। ११५९। ११६०। ११६१। ११६२। ११६३। ११६४। ११६५। ११६६। ११६७। ११६८। ११६९। ११७०। ११७१। ११७२। ११७३। ११७४। ११७५। ११७६। ११७७। ११७८। ११७९। ११८०। ११८१। ११८२। ११८३। ११८४। ११८५। ११८६। ११८७। ११८८। ११८९। ११९०। ११९१। ११९२। ११९३। ११९४। ११९५। ११९६। ११९७। ११९८। ११९९। १२००। १२०१। १२०२। १२०३। १२०४। १२०५। १२०६। १२०७। १२०८। १२०९। १२१०। १२११। १२१२। १२१३। १२१४। १२१५। १२१६। १२१७। १२१८। १२१९। १२२०। १२२१। १२२२। १२२३। १२२४। १२२५। १२२६। १२२७। १२२८। १२२९। १२३०। १२३१। १२३२। १२३३। १२३४। १२३५। १२३६। १२३७। १२३८। १२३९। १२४०। १२४१। १२४२। १२४३। १२४४। १२४५। १२४६। १२४७। १२४८। १२४९। १२५०। १२५१। १२५२। १२५३। १२५४। १२५५। १२५६। १२५

तामृचीकस्तदाहृष्टातस्यागर्भगतं द्विजम् ॥ अब्रवीद्गुशादूलः स्वाभार्यादेव रूपिणीम् १७ मात्राऽसिर्व्यसिताभद्रेचरुव्यत्यासहेतुना ॥ भविष्यतिहिते पुत्रः
 क्रूरकर्माऽयमर्षणः १८ उत्पत्स्यति च ते भ्राता ब्रह्मभूतस्तपोरतः ॥ विश्वं हि ब्रह्मसुमहच्चरौ तव समाहितं १९ क्षत्रवीर्यं च सकलं तव मात्रे समर्पितम् ॥ विपर्ययेण ते
 भद्रे नैतदेवं भविष्यति २० मातुस्ते ब्राह्मणो भूयात्तव चक्षत्रियः सुतः ॥ सैव मुक्ता महाभागा भर्त्रा सत्यवती तदा २१ पपात शिरसा तस्मै वेपंती चाब्रवीदिदम् ॥
 नाहोऽसि भगवन्नद्यवक्तुमेवं विधंवचः ॥ ब्राह्मणापसदं पुत्रं प्राप्स्यसीति हि मां प्रभो २२ ॥ ऋचीक उवाच ॥ नैष संकल्पितः कामो मया भद्रे तथा त्वयि ॥ उग्रकर्मा
 समुत्पन्नश्चरुव्यत्यासहेतुना २३ ॥ सत्यवत्युवाच ॥ इच्छन् लोकानपि मुने सृजेथाः किं पुनः सुतम् ॥ शमात्मकं मृजुं पुत्रं दातुमर्हसि मे प्रभो २४ ॥ ऋचीक उवाच ॥
 नोक्तपूर्वानृतं भद्रे स्वैरेष्वपि कदाचन ॥ किमुताग्रिसमाधाय मंत्रवच्चरुसाधने २५ दृष्टमेतत्पुरा भद्रे ज्ञातं च तपसामया ॥ ब्रह्मभूतं हि सकलं पितुस्तव कुलं भवेत् २६
 ॥ सत्य उवाच ॥ काममेवं भवेत्पौत्रो मे हतवच प्रभो ॥ शमात्मकं मर्हं पुत्रं लभेयं जयतावर २७ ॥ ऋचीक उवाच ॥ पुत्रेनास्ति विशेषो मे पौत्रे च वरवर्णिनि ॥ य
 था त्वयोक्तं वचनं तथा भद्रे भविष्यति २८ ॥ वासुदेव उवाच ॥ ततः सत्यवती पुत्रं जनयामास भार्गवम् ॥ तपस्यभिरतं शांतं जमदग्निं यतव्रतम् २९ विश्वामित्रं
 च दायादं गाधिः कुशिकं नंदनः ॥ यः प्राप ब्रह्मसमितं विश्वैर्ब्रह्मगुणैर्युतम् ३० ऋचीको जनयामास जमदग्निं तपोनिधिं ॥ सोऽपि पुत्रं ह्यजनय जमदग्निः सुदारुणम्
 ३१ सर्वविद्यां गतं श्रेष्ठं धनुर्वेदस्य पारगम् ॥ रामं क्षत्रियं हतारं प्रदीप्तमिव पावकम् ३२ तोषयित्वा महादेवं पर्वते गंधमादने ॥ अस्त्राणि वरयामास परशुं चाति तेज
 सम् ३३ स तेनाकुंठधारेण ज्वलितानलवर्चसा ॥ कुठारेणाप्रेमेयेण लोकेष्वप्राप्तिमोऽभवत् ३४ एतस्मिन्नेव काले तु कृतवीर्यात्मजो बली ॥ अर्जुनो नाम तेजस्वी क्ष
 त्रियो हैहयाधिपः ३५ दत्तात्रेयप्रसादेन राजा बाहुसहस्रवान् ॥ चक्रवर्ती महातेजा विप्राणामाश्वमेधिके ३६ ददौ स पृथिवीं सर्वामसत्तद्दीपां स पर्वताम् ॥ स्वबाह्व
 बलेनाजौजित्वा परमधर्मवित् ३७ दृषितेन च कौंतेय मिक्षितश्चित्रमानुना ॥ सहस्रबाहुर्विक्रांतः प्रादाद्भिक्षामथाग्रये ३८ ग्रामान्पुराणि राष्ठाणि घोषांश्चैव तु
 वीर्यवान् ॥ ज्वालतस्य बाणाग्राश्चित्रमानुर्दिधक्षया ३९ स तस्य पुरुषेन्द्रस्य प्रभावेण महौजसः ॥ ददाहकार्तवीर्यस्य शैलानथवनस्पतीन् ४० स शू
 न्यमाश्रमं रम्यमापवस्य महात्मनः ॥ ददाहपवनेनेदं श्चित्रमानुः सहैहयः ४१ आपवस्तु ततो रोषाच्छशापार्जुनमच्युत ॥ दग्धेश्रमे महाबाहो कार्तवीर्ये
 ण वीर्यवान् ४२ त्वयानवर्जितं यस्मान्ममेदं हि महदनम् ॥ दग्धं तस्माद्रणे रामो बाहूंस्तेच्छेत्स्यतेऽर्जुन ४३ अर्जुनस्तु महातेजा बली नित्यं शमात्मकः ॥
 ब्रह्मण्यश्च शरण्यश्च दाता शूरश्च भारत ४४

बाणाग्रावमुत इति शेषः ३९ । ४० आपवस्य वासिष्ठस्य ४१ दग्धेश्रमे आश्रमे ४२ । ४३ । ४४

पितुर्वैधेव धनिमित्तमासन् ४५ निमिताच्छापादेव हेतोः ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ क्षेपत्रिवांसीवशकोराम इति ५६ । ५७ । ५८
 मिथ्याप्रतिज्ञाः सर्वेषां क्षत्रियाणां वधाकरणात् ५९ स्तुता व्याघ्राः शस्त्रं ग्राह्यत्कार्यक्षत्रियाणां संतुक्तवान् ६० वर्जिताः अहताः ६१ । ६२ । ६३ । ६४ लुक्प्रग्रहवताकरणेति कश्यपोऽध्वर्युः

नाचितयतदाशापं तेन दत्तं महात्मना ॥ तस्य पुत्रास्तु बलिनः शापेनासन्पितुर्वधे ४५ निमितादवलितवैशंसाश्चैव सर्वदा ॥ जमदग्निघ्नेन वास्तेव त्समानिन्यु
 भरतर्षभ ४६ अज्ञातं कार्तवीर्येण हैहयेन्द्रेण धीमता ॥ तन्निमित्तमभूद्युद्धं जमदग्नेर्महात्मना ४७ ततोऽर्जुनस्य बाहूंस्तान्निष्ठत्वारामोरुषान्वितः ॥ तं भ्रमंतं त
 तो वत्सं जामदग्न्यः स्वमाश्रमम् ४८ प्रत्यानय त राजेन्द्र तेषां मंतः पुरा च प्रभुः ॥ अर्जुनस्य सुतास्ते तु संभूया बुद्धयस्तदा ४९ गत्वाऽऽश्रममसंबुद्धा जमद
 ग्नेर्महात्मनः ॥ अपातयंत भल्लैः शिरःकायाभराधिप ५० समित्कुशार्थं रामस्य निर्यातस्य यशस्विनः ॥ ततः पितृवधामर्षाद्रामः परममन्युमान् ५१ निःक्षत्रि
 यां प्रतिश्रुत्य महीं शस्त्रमगृह्यत् ॥ ततः स भृगुशादूलः कार्तवीर्यस्य वीर्यवान् ५२ विक्रम्य निजघामाशु पुत्रान्पौत्रांश्च सर्वशः ॥ सहैहयसहस्राणि हत्वा परममन्युमान्
 ५३ चकार भार्गवो राजन्महीं शोणितकर्दमां ॥ स तथाऽशुमहातेजाः कृत्वानिःक्षत्रियां महीम् ५४ कृपया परयाऽऽविष्टो वनमेव जगाम ह ॥ ततो वर्षसहस्रेषु समतीते
 पुकेषु चित् ५५ क्षेपं संप्राप्तवांस्तत्र प्रकृत्या कोपनः प्रभुः ॥ विश्वामित्रस्य पौत्रस्तुरेभ्यः पुत्रो महातपाः ५६ परावसुर्महाराज क्षिप्त्वाऽऽह जनसंसदि ॥ ये ते
 ययातिपतने यज्ञे संतः समागताः ५७ प्रतर्दनं प्रभृतयो राम किं क्षत्रियान ते ५८ मिथ्याप्रतिज्ञोरामत्वं कथं से जनसंसदि ॥ भयात्क्षत्रियवीराणां पर्वतं समुपाश्रि
 तः ५९ सापुनः क्षत्रियशतैः पृथिवीं सर्वतस्तृता ॥ परावसोर्वचः श्रुत्वा शस्त्रं ग्राह्य भार्गवः ६० ततो ये क्षत्रियाराजशतशस्तेन वर्जिताः ॥ ते विवृद्धा महावीर्याः
 पृथिवीपतयोऽभवन् ६१ सपुनस्तान् जघानाशु बालानपि नराधिप ॥ गर्भस्थैस्तु महीव्यामापुनरेवाभवत्तदा ६२ जातं जातं सगर्भं तु पुनरेव जघान ह ॥ अरक्षं
 श्रुत्वा तान्कांश्चित् दक्षत्रिययोषितः ६३ त्रिःसप्तकृत्वः पृथिवीं कृत्वानिःक्षत्रियां प्रभुः ॥ दक्षिणामश्वमेधाते कश्यपायाददत्त तः ६४ स क्षत्रियाणां शेषार्थं करेणो
 दिश्य कश्यपः ॥ लुक्प्रग्रहवताराजंस्ततो वाक्यमथाब्रवीत् ६५ गच्छतीरं समुद्रस्य दक्षिणस्य महासुने ॥ न ते मद्दिष्येरामवस्तव्यमिह कर्हिचित् ६६ ततः
 शूर्पारकदेशं सागरस्तस्य निर्ममे ॥ सहसा जामदग्न्यस्य सोपरांतमहीतलम् ६७ कश्यपस्तां महाराज प्रतिगृह्य सुधराम् ॥ कृत्वा ब्राह्मणसंस्थां वै प्रविष्टः
 सुमहदनम् ६८ ततः शूद्राश्च वैश्याश्च यथास्वैरप्रचारिणः ॥ अवर्तत द्विजाग्र्याणां दारेषु भरतर्षभ ६९ अराजके जीव लोके दुर्बला बलवतरैः ॥ पीड्यंते न
 हिविप्रेषु प्रभुत्वं कस्यचित्तदा ७० ततः कालेन पृथिवी पीड्यमाना दुरात्मभिः ॥ विपर्ययेण तेनाशु प्रविवेश रसातलम् ७१ अरक्ष्यमाणा विधिवत्क्षत्रियैर्धर्मर
 क्षिभिः ॥ तां दृष्ट्वा द्रवती तत्र संत्रासात्समहामनाः ७२ स नृकर्मांतरपवमाभ्यं विन सवने दक्षिणाकाले हृदमब्रवीदिति सूच्यते ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२

ऊरुणाधारयामासकश्यपः पृथिवीततः ॥ घृतातेनोरुणायनेनतेनोर्वीतिमहीस्मृता ७३ रक्षणार्थसमुद्दिश्यययाचेपृथिवीतदा ॥ प्रसाद्यकश्यपं देवीवरयामासभू
मिपम् ७४ ॥ पृथिव्युवाच ॥ संतिब्रह्मन्मयागुप्ताः स्त्रीषुक्षत्रियपुंगवाः ॥ हैहयानांकुलेजातास्ते संरक्षंतु मां मुने ७५ अस्ति पौरवदायादो विदूरथसुतः प्रभो ॥
ऋक्षैः संवर्धितो विप्रऋक्षवत्यथपर्वते ७६ तथाऽनुकंपमानेन यज्वनाऽथामितौ जसा ॥ पराशरेण दायादः सौदासस्याभिरक्षितः ७७ सर्वकर्माणि कुरुते शूद्रवत्तस्य स
द्विजः ॥ सर्वकर्मेत्यभिरुह्यातः समारक्षतु पार्थिवः ७८ शिविपुत्रो महातेजा गोपतिर्नामनामतः ॥ वने संवर्धितो गोभिः सोऽभिरक्षतु मां मुने ७९ प्रतर्दनस्य पुत्रस्तु
वत्सो नाम महाबलः ॥ वत्सैः संवर्धितो गोष्ठे समारक्षतु पार्थिवः ८० दधिवाहनपौत्रस्तु पुत्रो दिविरथस्य च ॥ गुप्तः स गौतमेनासीद्गंगाकुलेऽभिरक्षितः ८१ बृहद्रथो म
हातेजा भूरिभूतिपरिष्कृतः ॥ गोलांगुलैर्महाभागो गृध्रकूटेऽभिरक्षितः ८२ मरुत्स्यान्ववाये चरक्षिताः क्षत्रियात्मजाः ॥ मरुत्पतिसमावीर्ये समुद्रेणाभिरक्षिताः
८३ एते क्षत्रियदायादास्तत्र तत्र परिश्रुताः ॥ द्योकारहेमकारादिजातिनिन्यसमाश्रिताः ८४ यदि मामभिरक्षंतिततः स्थास्यामि निश्चला ॥ एतेषां पितरश्चैव तथै
व च पितामहाः ८५ मदर्थं निहता युद्धे रामेणास्त्रिष्टकर्मणा ॥ तेषामपचितिश्चैव मया कार्या महामुने ८६ न ह्यहं कामये नित्यमतिक्रान्तिरक्षणेन ॥ वर्तमानेन वर्तेयंत
क्षिप्रं संविधीयताम् ८७ ॥ वासुदेव उवाच ॥ ततः पृथिव्या निर्दिष्टांस्तान्समानीय कश्यपः ॥ अम्यर्षिचन्महीपालान्क्षत्रियान्वीर्यसंमतान् ८८ तेषां पुत्राश्च पौ
त्राश्च येषां वंशाः प्रतिष्ठिताः ॥ एवमेतत्पुरावृत्तं यन्मां पृच्छसि पांडव ८९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं ब्रुवंस्तं च यदुप्रवीरो युधिष्ठिरं धर्मभृतां वरिष्ठम् ॥ रथेन तेनाशु
ययौ महात्मा दिशः प्रकाशन्भगवानिवार्कः ९० ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि रामोपाख्याने एकोनपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥
॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो रामस्य तत्कर्म श्रुत्वा राजा युधिष्ठिरः ॥ विस्मयं परमं गत्वा प्रत्युवाच जनार्दनम् १ अहो रामस्य वार्ष्णेयशकस्येव महात्मनः ॥ विक्रमो व
सुधायेन क्रोधान्निःक्षत्रियाकृता २ गोभिः समुद्रेण तथा गोलांगुलक्ष्वानरैः ॥ गुप्तरामभयो द्विग्राः क्षत्रियाणां कुलोद्बहाः ३ अहो धन्यो नृलोकोऽयं सभाग्याश्च नरा
भुवि ॥ यत्र कर्मदृशं धर्म्यं द्विजेन कृतमित्युत ४ तथा वृत्तौ कथां तात तावच्युत युधिष्ठिरौ ॥ जग्मतुर्यत्र गंगेयः शरतल्पगतः प्रभुः ५ ततस्ते ददृशुर्भीष्मं शरप्रस्तर
शायिनम् ॥ स्वरश्मिजालसंवीतं सायं सूर्यसमप्रभम् ६ उपास्यमानं मुनिभिर्देवैरिव शतक्रतुम् ॥ देशे परमधर्मिष्ठेन दीमोघवतीमनु ७ दूरादेव तमालोक्य कृष्णो
राजा च धर्मजः ॥ चत्वारः पांडवाश्चैव ते च शारद्वतादयः ८

अपचितिः आगृण्यार्घ्यपूजा ८६ नित्यमतिक्रान्तिरधर्मातिक्रमिणा ८७ । ८८ । ८९ प्रकाशन्प्रकाशयन्

॥ इति शांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीये एकोनपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ तत इति २ । २ । २ । ३ तथा वृत्तौ तादृगगोष्ठीपरी ५ । ६ । ७ । ८

अवस्कंद्यावच्छ वाहेभ्यः ९ । १० । ११ निशाम्यमालोक्य १२ । १३ । १४ छंदमृत्युः छंडामरणः एतच्छंदमृत्युतायाः कारणीपितृतोषणं ममापि न किमु तान्येषामिरयर्थः १५ । १६ कामं प
तत्र युक्तमिति शेषः सर्वज्ञस्यापि तत्रोपदेशो न युक्त इत्यर्थः १७ प्रतिष्ठितं बुद्धाविति शेषः १८ । १९ पश्यामीवेति वशब्दात्प्रतिज्ञातः पूर्वमध्वरेतस्त्वं नासीदिति भावः २० भीष्माद्वेत्तमृत्युमावायं
अवस्कंद्याथवाहेभ्यः संयम्य प्रचलं मनः ॥ एकीकृत्येंद्रियग्राममुपतस्थुर्महामुनीन् १ अभिवाद्य तु गोविंदः सात्यकिस्ते च पार्थिवाः ॥ व्यासादीन् ऋषिमुखांश्च गंगे
यमुपतस्थिरे १० ततो वृद्धं तथा दृष्ट्वा गंगेयं दुकौरवाः ॥ परिवार्य ततः सर्वे निषेदुः पुरुषर्षभाः ११ ततो निशाम्य गंगेयं शाम्यमानमिवानलम् ॥ किंचिद्दीनमना
भीष्ममिति होवाच केशवः १२ कच्चिज्ज्ञानानि सर्वाणि प्रसन्नानि यथापुरा ॥ कच्चिन्नव्याकुला चैव बुद्धिस्ते वदतां वर १३ शराभिघातदुःखात्ते कच्चिद्वात्रं न दूयते ॥
मानसादपि दुःखाद्धिशारीरं बलवत्तरम् १४ वरदानात्पितुः कामं छंदमृत्युरसि प्रभो ॥ शांतनोर्धर्मनित्यस्य न त्वेतन्मम कारणम् १५ सुसूक्ष्मोऽपि तु देहे वैशल्यो ज
नयते रुजम् ॥ किंपुनः शरसंघातैश्चित्तस्य तव पार्थिव १६ कामं नैतत्तवाख्येयं प्राणिनां प्रभवाप्ययौ ॥ उपदेष्टुं भवान्शक्तो देवानामपि भारत १७ यच्च भूतं भाविष्यं
च भवच्च पुरुषर्षभ ॥ सर्वतज्ज्ञानवृद्धस्य तव भीष्मप्रतिष्ठितम् १८ संहारश्चैव भूतानां धर्मस्य च फलोदयः ॥ विदितस्ते महाप्राज्ञ त्वंहि धर्ममयो निधिः १९ त्वांहिरा
ज्ये स्थितं स्फीते समग्रांगमरोगिणम् ॥ स्त्रीसहस्रैः परिवृतं पश्यामीवोर्ध्वरेतसम् २० ऋतेशांतनवाद्भीष्मास्त्रिषु लोकेषु पार्थिव ॥ सत्यधर्मान्महावीर्याच्छूराद्धर्मैक
तत्परात् २१ मृत्युमावायं तपसा शरसंस्तरशायिनः ॥ निसर्गप्रभवं किंचिन्न च तातानुशुश्रुम् २२ सत्ये तपसि दाने च यज्ञाधिकरणे तथा ॥ धनुर्वेदे च वेदे च नीत्यां चै
वानुरक्षणे २३ अमृशंसं शुचिं दातुं सर्वभूतहिते रतम् ॥ महारथं त्वत्सदृशं न केचिदनुशुश्रुम् २४ त्वंहि देवान्संगंधर्वानसुरान्यक्षराक्षसान् ॥ शक्तस्त्वेकरथेनैव विजे
तुं नात्र संशयः २५ सत्त्वं भीष्ममहाबाहो वसूनां वासवोपमः ॥ नित्यं विप्रैः समाख्यातो नवमोऽनवमो गुणैः २६ अहं च त्वाऽभिजानामि यस्त्वं पुरुषसत्तम ॥ त्रि
दशेष्वपि विख्यातस्त्वं शक्त्या पुरुषोत्तमः २७ मनुष्येषु मनुष्येन्द्र न दृष्टो न च मे श्रुतः ॥ भवतो वा गुणैर्युक्तः पृथिव्यां पुरुषः क्वचित् २८ त्वंहि सर्वगुणैराजन् देवानप्य
तिरिच्यसे ॥ तपसा हि भवान्शक्तः स्रष्टुं लोकांश्चराचरान् २९ किंपुनश्चात्मनो लोकानुत्तमानुत्तमैर्गुणैः ॥ तदस्य तप्यमानस्य ज्ञातीनां संक्षयेन वै ३० ज्येष्ठस्य पां
डुपुत्रस्य शोकं भीष्मव्यपानुद ॥ ये हि धर्माः समाख्याताश्चातुर्वर्ण्यस्य भारत ३१ चातुराश्रम्य संयुक्ताः सर्वे ते विदितास्तव ॥ चातुर्विद्ये च ये प्रोक्ताश्चातुर्होत्रे च भारत
३२ योगे सांख्ये च नियता ये च धर्माः सनातनाः ॥ चातुर्वर्ण्यस्य यश्चोक्तो धर्मो न स्म विरुध्यते ३३ सेव्यमानः स वै याख्योगंगेयविदितस्तव ॥ प्रतिलोमप्रसूतानां
वर्णानां चैव यः स्मृतः ३४ देशजाति कुलानां च जानीषे धर्मलक्षणम् ॥ वेदोक्तो यश्च शिष्टोक्तः सदैव विदितस्तव ३५ इति हासपुराणार्थाः कात्स्नर्येन विदितास्तव ॥
धर्मशास्त्रं च सकलं नित्यं मनसितो स्थितम् ३६ ये च केचन लोकेऽस्मिन्नर्थाः संशयकारकाः ॥ तेषां छेत्तानां स्थितलोके त्वदन्यः पुरुषर्षभ ३७
स्थितं किमपि निसर्गप्रभवं जनिमत्सत्त्वं न श्रुत्येति द्वयोः संबंधः २१ । २२ । २३ । २४ । २५ वसूनामष्टानामंशैर्घटितो नवमो गुणैरनवमश्च २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७

१८ ॥ इति शांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ सुखेति १ नमस्तइत्यादयोऽष्टौ श्लोकाः स्तवराजे व्याख्याताः २ । ३ ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ पंचाशत्तमोऽध्यायः तवजीवितसंबंधिनादिनानाशेषपंचषट्चपंचवारमावर्तिताः षड्विंशतिरित्यादिश्रुतिज्ञेयं तावदेव आशतंशतावधि यद्दि नानांशतेन कर्तुं शक्यं तत्रिंशताऽपि कर्तुं शक्यमित्यर्थः । 'अष्टपंचाशत्तराज्यः शयानस्याद्यमेगताः' इति भीष्मोक्त्याति । तत्र त्रिंशद्वत्परिशिष्टाष्टाविंशतिरितः पूर्वव्यतीताः । तथाहि भीष्मस्य

सपांडवेयस्य मनः समुत्थितं नरेन्द्रशोकं व्यपकर्षमेधया ॥ भवद्विधाद्युतमबुद्धिविस्तराविमुह्यमानस्य नरस्य शांतये ३८ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि कृष्णवाक्ये पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ श्रुत्वा तु वचनं भीष्मो वासुदेवस्य धीमतः ॥ किंचिदुन्नाम्यवदनं प्रांजलिर्वाक्यमब्रवीत् १ ॥ भीष्म उवाच ॥ नमस्ते भगवन् कृष्णलोकानां प्रभवप्यय ॥ त्वंहि कर्ता हृषीकेशसंहर्ता चापराजितः २ विश्वकर्मन्मस्तेऽस्तु विश्वात्मन् विश्वसंभव ॥ अपवर्गस्थभूतानां पंचानां परतः स्थित ३ नमस्ते त्रिभुलोकेषु नमस्ते परतस्त्रिषु ॥ योगीश्वर नमस्तेऽस्तु त्वंहि सर्वपरायणः ४ मत्संश्रितं यदा त्वत्वं चः पुरुषसत्तम ॥ तेन पश्यामि ते दिव्यान् भावान् हि त्रिषु त्वत्सु ५ तच्च पश्यामि गोविंदयत्ते रूपं सनातनम् ॥ सप्तमार्गानि रुद्धास्ते वायोरमिततेजसः ६ दिवं ते शिरसा व्याप्तं पद्मं चादेवी वसुंधरा ॥ दिशो भुजारविश्वक्षुर्वीर्यशुक्रः प्रतिष्ठितः ७ अतसी पुष्पसंकाशं पीतवाससमच्युतम् ॥ वपुर्ह्यनुमिमीमस्ते मेघस्येव सविद्युतः ८ त्वत्प्रपन्नाय भक्ताय गतिमिष्टां जिगीषवे ॥ यच्छ्रेयः पुंडरीकाक्ष तद्व्यायस्व सुरोत्तम ९ ॥ वासुदेव उवाच ॥ यतः खलु पराभक्तिर्मयिते पुरुषर्षभ ॥ ततो मया वपुर्दिव्यं त्वयिराजन् प्रदर्शितम् १० न ह्यभक्ताय राजेन्द्र भक्तायानृजवेन च ॥ दर्शयाम्यहमात्मानं न चाशांताय भारत ११ भवांस्तु मम भक्तश्च नित्यं चार्जवमास्थितः ॥ दमेतपसि सत्ये च दाने च निरतः शुचिः १२ अर्हस्त्वं भीष्म मां द्रष्टुं तपसा स्वेन पार्थिव ॥ तव ह्युपस्थिता लोका येभ्यो नावर्तते पुनः १३ पंचाशत्तमं षट्चकुरु प्रवीरशेषं दि नानां तव जीवितस्य ॥ ततः शुभैः कर्मफलोदयैस्त्वं समेष्यसे भीष्मविमुच्य देहम् १४ एते हि देवा वसवो विमानान्यास्थाय सर्वे ज्वलिताग्निक्ल्पाः ॥ अंतर्हितास्त्वां प्रतिपालयंति काष्ठां प्रपद्यंतं मुदक्पतंगम् १५ व्यावर्तमाने भगवत्युदीचीं सूर्ये जगत्कालवशं प्रपन्ने ॥ गंतासि लोकान् पुरुष प्रवीर नावर्तते यानुपलभ्य विद्वान् १६ अमुं च लोकं त्वयि भीष्मया ते ज्ञानानि न क्ष्यंत्यखिलेन वीर ॥ अतस्तु सर्वे त्वयि सन्निकर्षं समागता धर्मविवेचनाय १७ तज्ज्ञातिशोकोपहतश्रुताय सत्याभिसंधाय युधिष्ठि राय ॥ प्रब्रूहि धर्मार्थसमाधियुक्तं सत्यं वचोऽस्यापनुदाशुशोकम् १८ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि कृष्णवाक्ये एकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥

शरत्पश्यन् शयनानंतरमष्टौ दिनानि युद्धं ततो दुयोधनाशौचं युत्सोः षोडशदिनानि तेन सह पुरं प्रविशतां पांडवानामपितावर्तिदिनानि गतानि पंचविंशे सर्वेषां श्राद्धदानं षड्विंशे पुरप्रवेशः सप्तविंशे राज्याभिषेकः अष्टाविंशे प्रकृतिसात्वतमाभ्युदयिकं दानं च ऊनत्रिंशे भीष्मप्रत्यागमनं तद्दिनमारभ्या त्रिंशदिनानि शिष्टाणीति ज्ञेयम् ११ प्रतिपालयंति प्रतीक्षंते पतंगं सूर्यम् १५ कालवशं च जगत् प्रपन्ने प्राप्तेषु भित्तिशेषः १९ । १० । १८ ॥ इति शांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे एकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ४९ ॥

ततश्चेति १ । २ तेतवैवाक्यं तव सन्निधौ वाचोगतं वाचा विषयः सर्वोऽपि तव वाचिवेदे १ यच्चेति हिते प्रिये लोके देवलोके इह परत्र च तत्सर्वत्रैकालिकं त्वतो निःसृतमिति उक्तेऽर्थे हेतुरुक्तः ४ । ५

॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः कृष्णस्य तद्वाक्यं धर्मार्थसहितं हितं ॥ श्रुत्वा शांतनवो भीष्मः प्रत्युवाच कृतांजलिः १ लोकनाथ महाबाहो शिवनारायणाच्युत ॥ तव वाक्यमुपश्रुत्य हर्षेणास्मि परिभुतः २ किंचाहमभिधास्यामि वाक्यं ते तव सन्निधौ ॥ यदा वाचोगतं सर्वं तव वाचिसमाहितम् ३ यच्च किंचित्काचिल्लोके कर्तव्यं किं यत्ते च यत् ॥ त्वत्तस्तन्निःसृतं देवलोके बुद्धिमतो हिते ४ कथयेद्देवलोके यो देवराज समीपतः ॥ धर्मकामार्थमोक्षाणां सोऽर्थं ब्रूयात्तवाग्रतः ५ शराभितापाद्व्यथितं नो मे मधुसूदन ६ गात्राणि चावसीदंति न च बुद्धिः प्रसीदति ६ न च मे प्रतिभा काचिदस्ति किंचित्प्रभाषितुम् ॥ पीड्यमानस्य गोविंद विषानलसमैः शरैः ७ बलं मे प्रजहातीव प्राणाः संत्वरयंति च ॥ मर्माणि परितप्यंति भ्रांतचित्तस्तस्थाह्वयम् ८ दौर्बल्यात्सज्जते वाङ्मे स कथं वक्तुमुत्सहे ॥ साधुमेत्वं प्रसीदस्व दाशार्हकुलवर्धन ९ तत्क्षमस्व महाबाहो न ब्रूयां किंचिदच्युत ॥ त्वत्सन्निधौ च सीदेद्विवाचस्पतिरपि ब्रुवन् १० न दिशः संप्रजानां मे नाकाशं न च मोदिनीम् ॥ केवलं तव वीर्येणातिष्ठामि मधुसूदन ११ स्वयमेव भवांस्तस्माद्धर्मराजस्य यद्वितम् ॥ तद्ब्रवीत्वा शुसर्वेषामागमानां त्वमागमः १२ कथं त्वयि स्थिते कृष्णेश श्वते लोककर्तारि ॥ प्रब्रूयान्मद्विधः कश्चिद्गुरौ शिष्य इव स्थिते १३ ॥ वासुदेव उवाच ॥ उपपन्नमिदं वाक्यं कौरवाणां धुरंधरे ॥ महावीर्ये महासत्त्वे स्थिरे सर्वार्थदर्शिनि १४ यच्च मामात्यगांगेयबा णघातरुजं प्रति ॥ गृहाणात्र वरं भीष्ममत्प्रसादकृतं प्रभो १५ न ते गलानिर्न ते मूर्छा न दाहो न च ते रुजा ॥ प्रभविष्यंति गांगेयस्तु त्पिपासेन चाप्युत १६ ज्ञानानि च समग्राणि प्रतिभास्यंति तेन च ॥ न च ते कचिदासतिर्बुद्धेः प्रादुर्भविष्यति १७ सत्त्वस्थं च मनो नित्यं तव भीष्मभविष्यति ॥ रजस्तमोभ्यां रहितं धनैर्मुक्त इवोड्ग राट् १८ यद्यच्च धर्मसंयुक्तमर्थयुक्तमथापि च ॥ चिंतयिष्यसि तत्राग्या बुद्धिस्तव भविष्यति १९ इमं च राजशार्दूलभूतग्रामं चतुर्विधम् ॥ चक्षुर्दिव्यं समाश्रित्य द्रक्ष्यस्य मितविक्रम २० संसरंतं प्रजाजालं संयुक्तो ज्ञानचक्षुषा ॥ भीष्मद्रक्ष्यसि तत्त्वेन जले मीन इवामले २१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततस्ते व्याससहिताः स वैष्णवमहर्षयः ॥ ऋग्यजुःसामसहितैर्वचोभिः कृष्णमार्चयन् २२ ततः सर्वार्तवां दिव्यं पुष्पवर्षं न भस्तलात् ॥ पपात यत्र वाष्पेयः संगांगेयः सपांडवः २३ वादित्रा णि च सर्वाणि जगुश्चाप्सरसांगणाः ॥ न चाहितमनिष्टं किंचित्त्रप्रदृश्यते २४ ववौ शिवः सुखो वायुः सर्वगंधवहः शुचिः ॥ शांतायां दिशि शांताश्च प्रावदन्मृगपक्षि णः २५ ततो मुहूर्ताद्भगवान्सहस्रांशुर्दिवाकरः ॥ दहन्वनमिवैकांते प्रतीच्यां प्रत्यदृश्यत २६ ततो महर्षयः सर्वे समुत्थाय जनार्दनम् ॥ भीष्ममभ्यर्चयन् च कूराजा नंचयुधिष्ठिरम् २७ ततः प्रणाममकरोत्केशवः सहपांडवः ॥ सात्यकिः संजयश्चैव स च शारद्वतः कृपः २८

ततस्तेधर्मनिरताः सम्यक्कृतैरभिपूजिताः ॥ श्वः समेष्यामदित्युक्त्वा यथेष्टं वरिताय युः २९ तथैवामं च गंगेयं केशवः पाण्डवास्तथा ॥ प्रदक्षिणमुपावृत्य रथानारुरुहुः
शुभान् ३० ततो रथैः कांचनचित्रकूबैर्महीधरभैः समदैश्वर्यं तैः ॥ हयैः सुपर्णैरिव चाशुगामिभिः पदातिभिश्चात्तशरासनादिभिः ३१ ययौरथानां पुरतो हि सा च
मूर्त्तयैव पश्चादतिमात्रसारिणी ॥ पुरश्च पश्चाच्च यथामहानदी तमृक्षवंतं गिरिमेत्यनर्मदा ३२ ततः पुरस्ताद्गगवान्निशाकरः समुत्थितस्तमभिर्हर्षयंश्चमूम् ॥ दिवा
करापीतरसामहौषधीः पुनः स्वकेनैव गुणेन योजयन् ३३ ततः पुरं सुरपुरं संमितद्युतिप्रविश्य ते यदुष्टपाण्डवास्तदा ॥ यथोचितान्भवनवरान्समाविशन् श्रमान्विता
मृगपतयो गुहा इव ३४ ॥ इति श्रीमं शां० राजधर्मनुशासनपर्वणियुधिष्ठिराद्यागमने द्विपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः शयनमाविश्य प्रसु
प्तो मधुसूदनः ॥ यागमात्रार्धशेषायां यामिन्यां प्रत्युद्धृत १ सध्यानपथमाविश्य सर्वज्ञानानिमाधवः ॥ अवलोक्य ततः पश्चाद्ध्यौर्ब्रह्मसनातनम् २ ततः स्तुति
पुराणज्ञारक्तकंठाः सुशिक्षिताः ॥ अस्तु वन्विश्वकर्माणं वासुदेवं प्रजापतिम् ३ पठंति पाणिस्वनिकास्तथा गायंति गायनाः ॥ शंखानथ मृदंगांश्च प्रवाद्यंति सह
स्रजः ४ वीणापणवैणूनां स्वनश्चातिमनोरमः ॥ सहासद्वविस्तीर्णः शुश्रुवे तस्य वेदमनः ५ ततो युधिष्ठिरस्यापिराज्ञो मंगलसंहिताः ॥ उच्चैर्मधुरावाचो गीत
वादित्रनिःस्वनाः ६ तत उत्थाय दाशार्हः स्नातः प्रांजलिं च्युतः ॥ जम्बागुह्यं महाबाहुरग्नीनाश्रित्य तस्थिवान् ७ ततः सहस्रं विप्राणां जतुर्वेदविदां तथा ॥ गवांसहस्रे
णैकैर्वाचयामासमाधवः ८ मंगलालंभनं कृत्वा आत्मानमवलोक्य च ॥ आदर्शं विमले कृष्णस्ततः सात्यकिमब्रवीत् ९ गच्छ शैनेयजानी हि गत्वा राजनिवेशनम् ॥
अपि सज्जो महातेजा भीष्मं द्रष्टुं युधिष्ठिरः १० ततः कृष्णस्य वचनात्सात्यकिस्त्वरितो ययौ ॥ उपगम्य च राजानं युधिष्ठिरमभाषत ११ युक्तो रथवरो राजन् वासुदे
वस्य धीमतः ॥ समीपमापगेयस्य प्रयास्यति जनार्दनः १२ भवत्प्रतीक्षः कृष्णोऽसौ धर्मराज महाद्युते ॥ यदत्रानंतरं कृत्यं तद्भवान्कर्तुमर्हति १३ एवमुक्तः प्रत्युवाच
धर्मपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ युज्यतां मे रथवरः फाल्गुना प्रतिमद्युते १४ न सैनिकैश्च यातव्यं यास्यामो वयमेव हि ॥ न च पीडयितव्यो मे भीष्मो धर्म
भृतां वरः १५ अतः पुरः सराश्वापि निवर्ततु धनंजय ॥ अद्य प्रभृति गंगेयः परं गुह्यं प्रवक्ष्यति १६ अतो नेच्छामि कौंतेय पृथक् जनसमागमम् ॥ वैशंपायन उवाच ॥
सतद्राक्ष्यमथाज्ञाय कुंती पुत्रो धनंजयः १७ युक्तं रथवरं तस्मात्सा च चक्षेन रर्षभः ॥ ततो युधिष्ठिरो राजाय मौभीमार्जुनावपि १८ भूतानीव समस्तानि ययुः कृष्णनिवे
शनम् ॥ आगच्छत्स्वथ कृष्णोऽपि पाण्डवेषु महात्मसु १९ शैनेयसहितो धीमान् रथमेवान्वपद्यत ॥ रथस्थाः संविदं कृत्वा सुखां पृष्ट्वा च शर्वरीम् २०

मंगलानां गवादीनामा लंभनं स्पर्श ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०

२१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८ ॥ इति शांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिनीलकण्ठीये भारतमावदीपे त्रिपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ ॥ ॥ ॥ धर्मात्मनीति १
मेघवोपैरथवरैः प्रययुस्ते न रर्षभाः ॥ बलाहकं मेघपुष्पं शैव्यं सुग्रीवमेव च २१ दारुकश्चोदयामास वासुदेवस्य वाजिनः ॥ ते हया वासुदेवस्य दारुकेण प्रचोदिताः २२
गांखुराग्रैस्तथाराजान् लिखंतः प्रययुस्तदा ॥ ते प्रसंत इवाकाशं वेगवंतो महाबलाः २३ क्षेत्रं धर्मस्य कृत्स्नस्य कुरुक्षेत्रमवातरन् ॥ ततो ययुर्यत्र भीष्मः शरतल्पगतः प्र
भुः २४ आस्ते महर्षिभिः सार्धं ब्रह्मादेव गणैर्यथा ॥ ततोऽवतीर्य गोविंदो रथात्स च युधिष्ठिरः २५ भीमो गांडीवधन्वा च यमौ सात्यकिरेव च ॥ ऋषीन्भ्यर्चयामासुः क
रानुद्यम्य दक्षिणान् २६ सतैः परिवृतो राजानं क्षत्रैरिव चंद्रमाः ॥ अभ्याजगाम गंगेयं ब्रह्माणमिव वासवः २७ शरतल्पे शयानं तमादित्यं पतितं यथा ॥ सददर्श महा
बाहुं भयाच्चागतसाध्वसः २८ ॥ इति श्रीमहाभारतेशां० राज० भीष्माभिगमने त्रिपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ धर्मात्मनि महा
वीर्यस्य संवेजितात्मनि ॥ देवव्रते महाभागेशरतल्पगतेऽच्युते १ शयाने वीरशयने भीष्मेशांतनुन्दने ॥ गंगेये पुरुषव्याघ्रे पाण्डवैः पर्युपासिते २ काः कथाः समवर्त
ततस्मिन्वीरसमागमे ॥ हतेषु सर्वसैन्येषु तन्मेशं समहामुने ३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ शरतल्पगते भीष्मे कौरवाणां धुरंधरे ॥ आजगमुर्ऋषयः सिद्धानार
दप्रमुखान् ४ हतशिष्टाश्च राजानो युधिष्ठिरपुरोगमाः ॥ धृतराष्ट्रश्च कृष्णश्च भीमार्जुनयमास्तथा ५ तेऽभिगम्य महात्मानो भरतानां पितामहम् ॥ अन्वशोचंत गां
गेयमादित्यं पतितं यथा ६ मुहूर्तमिव च ध्यात्वा तानारदो देवदर्शनः ॥ उवाच पाण्डवान्सर्वान् हतशिष्टांश्च पार्थिवान् ७ प्राप्तकालं समाचक्षे भीष्मोऽयमनुयुज्यताम् ॥
अस्तमेति हि गंगेयो भानुमानिव भारत ८ अयं प्राणानुत्सि सृष्टुस्तं सर्वेऽभ्यनुपृच्छत ॥ कृत्स्नान् हि विविधान् धर्मांश्चातुर्वर्ण्यस्य वेत्त्ययम् ९ एष वृद्धः परान् लोकान्सं
प्राप्नोति तनुं त्यजन् ॥ तं शीघ्रमनुयुंजीध्वं संशयान् मनसि स्थितान् १० ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ एवमुक्ते नारदेन भीष्ममीयुर्नराधिपाः ॥ प्रभुं चाशकुवंतस्ते
वीक्षां च कुः परस्परम् ११ ततो वाच हृषीकेशं पाण्डुपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ नान्यस्तु देवकीपुत्राच्छक्तः प्रभुं पितामहम् १२ प्रव्याहरयदुष्ट्रेष्ठत्वमग्रे मधुसूदन ॥ त्वं हि न
स्तात सर्वेषां सर्वधर्मविदुत्तमः १३ एवमुक्तः पाण्डवेन भगवान् केशवस्तदा ॥ अभिगम्य दुराधर्षं प्रव्याहारयदच्युतः १४ ॥ ॥ वासुदेव उवाच ॥ ॥ कच्चित्सुखेन
रजनी व्युष्टा ते राजसतम् ॥ विस्पष्टलक्षणा बुद्धिः कच्चिच्चोपस्थिता तव १५ कच्चिज्ज्ञानानि सर्वाणि प्रतिभांति च तेऽनघ ॥ न ग्लायते च हृदयं न च ते व्याकुलं मनः १६
॥ भीष्म उवाच ॥ दाहो मोहः श्रमश्चैव क्लमो ग्लानिस्तथारुजा ॥ तव प्रसादाद्वाष्पेयसद्यः प्रतिगतानि मे १७ यच्च भूतं भविष्यच्च भवच्च परमद्युते ॥ तत्सर्वमनुपश्य
मिपाणौ फलमिवापितम् १८ वेदोक्ताश्चैव ये धर्मावेदांताधिगताश्च ये ॥ तान्सर्वान्संप्रपश्यामि वरदानात्वाच्युत १९ २। ३। ४। ५। ६। ७ समाचक्षे ब्रवीमि अनु
युज्यतां पृच्छतां ८। ९। १०। ११ ततः उवाचेति च्छेदः १२। १३ प्रव्याहारयत् उवाच यत् १४। १५। १६। १७। १८ वेदोक्ता अग्निहोत्रादयः वेदांताधिगताः शमदमसंन्यासादयः १९

म.भा.टी. १० । ११ मेममनःकर्मबुद्धिराविशत् २२ । २३ । २४ । २५ । २६ मेमया २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ यशःपरचित्तमत्कृतिजनकोशुणौचः कीर्तिःसाधुतयाऽन्यैःकथनं ३१ अनुयुक्तः
 ॥४४॥ शिष्टैश्चधर्मोयःप्रोक्तःसचमेहदिवर्तते ॥ देशजातिकुलानांचधर्मज्ञोऽस्मिजनार्दन २० चतुर्ध्वामधर्मेपुयोऽर्थःसचहृदिस्थितः ॥ राजधर्मांश्चसकलानवगच्छा
 मिकेशव २१ यच्चयत्रचवक्तव्यंतद्वक्ष्यामिजनार्दन ॥ तवप्रसादाद्विशुभामनोमेबुद्धिराविशत् २२ युवेवास्मिसमावृत्तस्त्वदनुध्यानवृंहितः ॥ वक्तुंश्रेयःसमर्थोऽस्मि
 त्वत्प्रसादाज्जनार्दन २३ स्वयंकिमर्थंतुभवान्श्रेयोऽनप्राहपांडवम् ॥ किंतेविवक्षितंचात्रतदाशुवदमाधव २४ ॥ ॥ वासुदेवउवाच ॥ ॥ यशःश्रेयसश्चैवमूलं
 मांविद्विक्कौरव ॥ मत्तःसर्वेऽभिनिर्वृताभावाःसदसदात्मकः २५ शीतांशुश्चंद्रइत्युक्तेलोकेकोविस्मयिष्यति ॥ तथैवयशसापूर्णमयिकोविस्मयिष्यति २६ आधे
 यंतुमयाभूयोयशस्तवमहाद्युते ॥ ततोमेविपुलाबुद्धिस्त्वयिभीष्मसमर्पिता २७ यावद्विपृथिवीपालपृथ्वीयंस्थास्यतिध्रुवा ॥ तावत्तवाक्षयाकीर्तिर्लोकाननुचरि
 ष्यति २८ यच्चत्वंवक्ष्यसेभीष्मपांडवायानुपृच्छते ॥ वेदप्रवादइवतेस्थास्यतेवसुधातले २९ यश्चैतेनप्रमाणेनयोक्ष्यत्यात्मानमात्मना ॥ सफलंसर्वपुण्यानां
 त्यचानुभविष्यति ३० एतस्मात्कारणाद्भीष्ममतिर्दिव्यामयाहिते ॥ दत्तायशोविप्रथयेत्कथंभूयस्तवेतिह ३१ यावद्विप्रथतेलोकेपुरुषस्ययशोभुवि ॥ तावत्
 स्याक्षयाकीर्तिर्भवतीतिविनिश्चिता ३२ राजानोहतशिष्टास्त्वाराराजभितआसते ॥ धर्माननुयुक्तंस्तेभ्यःप्रब्रूहिभारत ३३ भवान्हिवयसावृद्धःश्रुताचारसम
 न्वितः ॥ कुशलोराजधर्माणांसर्वेषामपराश्वये ३४ जन्मप्रभृतितेकश्चिद्वृजिनंदददर्शह ॥ ज्ञातारंसर्वधर्माणांत्वाविदुःसर्वपार्थिवाः ३५ तेभ्यःपितेवपुत्रेभ्योराज
 न्ब्रूहिपरंनयम् ॥ ऋषयश्चैवदेवाश्चत्वयानित्यमुपासिताः ३६ तस्माद्रक्तव्यमेवेदंत्वयाऽवश्यमशेषतः ॥ धर्मशुश्रूषमाणेभ्यःपृष्टेनचसतापुनः ३७ वक्तव्यंविदुषा
 चेतिधर्ममाहुर्मनीषिणः ॥ अप्रतिब्रुवतःकष्टोदोषोहिभविताप्रभो ३८ तस्मात्पुत्रैश्चपौत्रैश्चधर्मान्पृष्टान्सनातनान् ॥ विद्वान्जिज्ञासमानैस्त्वंप्रब्रूहिभरतर्षभ ३९
 ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिकृष्णवाक्येचतुष्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अथाब्रवीन्महातेजावाक्यंकौरव
 नंदनः ॥ हंतधर्मान्प्रवक्ष्यामिदृढेवाङ्मनसीमम १ तवप्रसादाद्गोविंदभूतात्माह्यसिशाश्वतः ॥ युधिष्ठिरस्तुधर्मात्माधर्माननुपृच्छतु ॥ एवंप्रीतोभविष्यामि
 धर्मान्वक्ष्यामिचाखिलान् २ यस्मिनराजर्षभेजातेधर्मात्मनिमहात्मनि ॥ अहृष्यन्ऋषयःसर्वेसमापृच्छतुपांडवः ३ सर्वेषांदीप्तयशसांकुरुणाधर्मचारिणाम् ॥
 यस्यनास्ति सःकश्चित्समापृच्छतुपांडवः ४ घृतिर्दमोब्रह्मचर्यक्षमाधर्मश्चनित्यदा ॥ यस्मिन्नोजश्चतेजश्चसमापृच्छतुपांडवः ५

प्रष्टुमिच्छंतः ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपे चतुष्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ अथेति मृतात्मा
 प्राणिनामंतरात्माऽसि तेनममाभिप्रायंवेत्सीतिभावः २ प्रसंगाद्धर्मश्रवणाधिकारिणंनिरूपयति युधिष्ठिरस्तुविद्याजेन यस्मिन्नित्यादिना ३ । ४ । ५

संबन्धीन्संबन्धिनः ६ । ७ । ८ । ९ । १० अभिशापोलोकगर्हता ११ । १२ । १३ गोत्रधर्माग्लानिधर्मराजस्यापनेष्यन् मीम्यउवाच ब्राह्मणानामिति १४ । १५ । १६ तंलोभिनम् १७
 १८ । १९ । २० । २१ । २२ ॥ इतिशांतिपर्वणिरा० नी० भारतभावदीपेचतुष्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ प्रणिपत्येति गुरुकृपयासादीन् पर्यपृच्छत्तदधर्मानितिशेषः १ धर्मःप्रजा
 संबन्धीनतिथीन्धृत्यान्संश्रितांश्चैवयोभृशम् ॥ संमानयतिसत्कृत्यसमापृच्छतुपांडवः ६ सत्यंदानंतपःशौर्यंशांतिर्दाक्ष्यमसंभ्रमः ॥ यस्मिन्नेतानिसर्वाणिसमा
 पृच्छतुपांडवः ७ योनकामान्नसंभ्रमन्नभयान्नार्थकारणात् ॥ कुर्यादधर्मधर्मात्मासमापृच्छतुपांडवः ८ सत्यनित्यःक्षमानित्योज्ञाननित्योऽतिथिप्रियः ॥ योद
 दातिसतानित्यंसमापृच्छतुपांडवः ९ इज्याध्ययननित्यश्चधर्मेचनिरतःसदा ॥ क्षांतःश्रुतरहस्यश्चसमापृच्छतुपांडवः १० ॥ वासुदेवउवाच ॥ लज्जयापर
 योपेतोधर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ अभिशापभयाद्भीतोभवतंनोपसर्पति ११ लोकस्यकदनंकृत्वालोकनाथोविशंपते ॥ अभिशापभयाद्भीतोभवतंनोपसर्पति १२
 पूज्यान्मान्यांश्चभक्तांश्चगुरुन्संबन्धिबांधवान् ॥ अर्घाहानिषुभिर्भिस्त्वाभवतंनोपसर्पति १३ ॥ भीष्मउवाच ॥ ब्राह्मणानांयथाधर्मोदानमध्ययनंतपः ॥ क्ष
 त्रियाणांतथाकृष्णसमरेदेहपातनम् १४ पितृन्पितामहान्भ्रातृन्गुरुन्संबन्धिबांधवान् ॥ मिथ्याप्रवृत्तान्यःसंख्येनिह्न्याद्धर्मएवसः १५ समयत्यागिनोलुब्धा
 न्गुरुनपिचकेशव ॥ निहंतिसमरेपापान्क्षत्रियोयःसधर्मवित् १६ योलोभान्नसमीक्षेतधर्मसेतुंसनातनम् ॥ निहंतियस्तंसमरेक्षत्रियोवैसधर्मवित् १७ लोहि
 तोदांकेशट्टांगजशैलाध्वजदुमाम् ॥ महींकरोतियुद्धेषुक्षत्रियोयःसधर्मवित् १८ आहूतेनरणेनित्यंयोद्धव्यक्षप्रबंधुना ॥ धर्म्यस्वर्ग्यंचलोक्यंचयुद्धंहिमनुर
 ब्रवीत् १९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एषमुक्तस्तुभीष्मेणधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ विनीतवदुपागम्यतस्थौसंदर्शनेऽग्रतः २० अथास्यपादौजग्राहभीष्मश्चापिनं
 दतम् ॥ मूर्ध्निचैनमुपाघ्रायानिषीदित्यब्रवीतदा २१ तमुवाचाथगंगेयोदृषभःसर्वधन्विनाम् ॥ मांपृच्छतातविश्रब्धंमभैस्त्वंकुरुसतम् २२ ॥ इतिश्रीमहाभा
 रतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि युधिष्ठिराश्वासनेपंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ प्रणिपत्यहृषीकेशमभिवाद्यपितामहम् ॥
 अनुमान्यगुरुन्सर्वान्पर्यपृच्छयुधिष्ठिरः १ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ राज्ञांवेपरमोधर्मइतिधर्मविदोविदुः ॥ महान्तमेतंभारंचमन्येतह्रिपार्थिव २ राजधर्मान्वि
 शेषेणकथयस्वपितामह ॥ सर्वस्यजीवलोकस्यराजधर्मःपरायणम् ३ त्रिवर्गोहिसमासकोराजधर्मेपुक्कौरव ॥ मोक्षधर्मश्चविस्पष्टःसकलोऽत्रसमाहितः ४ यथा
 हिरण्मयोऽश्वस्याद्विरदस्याकुशोयथा ॥ नरेन्द्रधर्मो लोकस्यतथाप्रग्रहणंस्मृतम् ५ तत्रचेत्संप्रमुह्येतधर्मेराजर्षिसेविते ॥ लोकस्यसंस्थानभवेत्सर्वचव्याकुली
 भवेत् ६ उदयान्हियथासूर्योनाशयन्मशुभंतमः ॥ राजधर्मास्तथाऽलोक्यानिक्षिपंत्यशुभांगतिम् ७

पालनात्मकः परमःसर्वधर्मश्रेष्ठः एतंधर्मभारंदुर्वहंमन्ये २ परायणमाश्रयः ३ त्रिवर्गोधर्मार्थकामात्मकोराजधर्मेपुद्वंद्वनीतोसमासकःसमाश्रितः ४ प्रग्रहणंनियंत्रणम् ५ संस्थामर्यादाव्यव
 स्था ६ अलोक्यामप्रकाशात्मिकामशुभांगतिंनरकंनिक्षिपंतितूरिकुर्वति तथाक्स्मृतिः । 'राजभिःकृतदंडास्तुशुभ्यातिमलिनाजनाः ॥ कृतार्थाश्चततोयातिस्वर्गलुहतिनोयथा'इति ७

अग्रेहतेभ्यो धर्मैः पूर्व ८ परः आगमः परं हस्यं नोऽस्माकं स्वतः एव विहितमस्तु ९ शास्त्राणां धर्मपरं परमं तान् १० । ११ रंजनकाम्यवोति यः कश्चिदक्षत्रियोऽपि प्रजापालनाधिकृतस्तस्य रा
ज्ञोऽयं धर्मः यदेव द्विजादिषु यथाविधि अनुग्रहबुद्ध्या वर्तितव्यमिति १२ यद्धर्मलोपाद्राज्ञोऽयं धर्मस्तत्तदेव तावदेव न भवतीत्याह देवतानीति लोके च तत्तत्पूज्यो भवतीति संयोगात्तरं १३
उत्थानेन पुरुषकारेण प्रयतेथाऽजयाद्यर्थे यत्स्व देवं प्राग्मवीचकर्म देवताराधनादिकं वा केवलमुत्थानं विना नाराज्ञामिह मर्षसाधयेत् १४ साधारणं रथचक्रवत्समानं तत्रापि पौरुषं परं श्रेष्ठं दृष्ट्वा रत्वात्
दैवं तु फलद्वारानि श्रित्य मुच्यते अकरणदोषात्फलासिद्धौ फलसिद्धौ तु दुःस्वान्मुच्यते १५ विपन्ने इति घटस्वघटयस्व कर्षकवरसकृद्यत्रैकस्येपियतस्वैवेत्यर्थः १६ नहीति सत्यात्सामंता अपि विशेष
तदग्रे राजधर्मान्निहिमदर्थे त्वं पितामह ॥ प्रब्रूहि भरत श्रेष्ठं हि धर्मं भूतार्वरः ८ आगमश्च परस्वतः सर्वेषां नः परंतप ॥ भवंतं हि परं बुद्धौ वा सुदेवो भिमन्यते ९
॥ भूमि उवाच ॥ नमो धर्माय महते नमः कृष्णाय वेधसे ॥ ब्राह्मणेभ्यो नमस्तुत्य धर्मान्वक्ष्यामि शाश्वतान् १० शृणु कात्स्न्येन मतस्त्वं राजधर्मान्युधिष्ठिर ॥ निरु
च्यमानान्नियतो यच्चान्यदपि वांछसि ११ आदावेव कुरु श्रेष्ठ राज्ञां रंजनकाम्यया ॥ देवतानां द्विजानां च वर्तितव्यं यथाविधि १२ देवतान्यर्चयिस्वा हि ब्राह्मणांश्च
कुरु द्रह ॥ आनृण्यं याति धर्मस्य लोके न च समर्च्यते १३ उत्थानेन सदा पुत्रप्रयतेथा युधिष्ठिर ॥ न ह्युत्थानमृते दैवं राज्ञां मर्षं प्रसाधयेत् १४ साधारणं द्वयं ह्येत
दैवमुत्थानमेव च ॥ पौरुषं हि परं मन्ये दैवं निश्चित्य मुच्यते १५ विपन्ने च समारंभे संतापं मास्म वै कथाः ॥ घटस्त्वैव सदा त्मानं राज्ञामेष परो नयः १६ न हि सत्यादते
किंचिद्राज्ञावै सिद्धिकारकम् ॥ सत्ये हि राजानिरतः प्रेत्य चेह च न दति १७ ऋषीणां मपि राज्ञेद्रसत्यमेव परं धनम् ॥ तथाराज्ञां परं सत्यान्ना न्यद्विश्वासकारणम्
१८ गुणवानशीलवान्दातो मृदुर्धर्म्यो जितेन्द्रियः ॥ सुदर्शः स्थूललक्ष्यश्च न भ्रश्येत् सदा श्रियः १९ आर्जवं सर्वकार्येषु श्रयेथाः कुरु नंदन ॥ पुनर्नयविचारेण त्रयी
संवरणेन च २० मृदुर्हि राजा सततं लंघ्यो भवति सर्वशः ॥ तीक्ष्णाच्चोद्विजते लोकस्तस्माद्भयमाश्रय २१ अदंभ्याश्चैव ते पुत्रविप्राश्च ददतां वर ॥ भूतमेतत्परं
लोके ब्राह्मणो नाम पांडव २२ मनुना चैव राजेद्रगीतौ श्लोकौ महात्मना ॥ धर्मेषु स्वेष्टे कौरव्यहृदि तौ कर्तुं मर्हसि २३ अयोऽऽग्निर्ब्रह्मतः क्षत्रमश्मनो लोहमुत्थि
तम् ॥ तेषां सर्वत्र गंत्येजः स्वासुयोनिषु शाम्यति २४ अयो हंतियदाश्मानमग्निना वारिह्यते ॥ ब्रह्मचक्षत्रियो द्वेष्टितदासीदंति ते त्रयः २५ एवं कृत्वा महारा
जनमस्या एव ते द्विजाः ॥ भौमं ब्रह्म द्विजश्रेष्ठाधारयंति समर्चिताः २६ एवं चैव न रथ्या प्रलोकत्रयै विधातकाः ॥ निग्राह्या एव सततं बाहुभ्यां ये स्युरीदृशाः २७
श्लोकौ चोशनसागीतौ पुरातातमहर्षिणा ॥ तौ निबोध महाराज त्वमेकाग्रमनानृप २८

वंत्यन्यथा विश्वासाभावात्स्वीया अप्युद्विजते क्षीणा अपि परे प्राणपणेनापि जिगीवंत एवेति श्लोकद्वयार्थः १० । १८ गुणाः शौची दार्यगाभीर्यादयस्तद्वान् शीलं सदाचारस्तद्वान् दातः अचपलः
मृदुर्दयावान् धर्म्यो धर्मादनपेतः जितेन्द्रियः जितचित्तः सुदर्शः प्रसन्नवक्त्रः स्थूललक्ष्यः बहुप्रदः १९ आर्जवं सर्वकर्ता न यो नीतिः स्वरं प्रगोपनं परं प्राप्तेषु स्वस्वेन क्रियमाणस्य परेभ्यो गोपनं
मंत्रमोपनं चेत्यादित्युक्तेन विचारेण ऊहापोहेन साधकबाधकोपन्यासेनाक्रियमाणेन त्रयीसंवरणे च कविचनीतिके अर्जवं यथार्थमापित्वं न भ्रयेथाः २० उभयं मृदुत्वं तीक्ष्णत्वं च समुचितमा
श्रय २१ तत्रावितैक्ष्ण्यापवादमाह अदंभ्या इति २३ । २३ । २४ । २५ भौमं ब्रह्म देवाश्च मान्वाश्च २६ मादंवापवादमाह एवमिति २७ । २८

स्वधर्मेण शस्त्रोद्यमनेन निगृहीयादेव न तु हन्यात् २९ विनश्यमानं माततायिदोषात् तेन आततायिनिग्रहेण अभिग्रहेषु धर्महास्यादेव जीवतोऽस्य निग्रहो दुःशकश्चेत्तत्राह मन्युस्तन्मन्युमृच्छति यथा
सूर्याशुतप्तः स्फटिकस्तूलपिंडमुदीप्यत दूष्मणा स्वयं नश्यति एवं आततायिको बोऽन्यमुदीप्यत दूष्मणा स्वयं नश्यति नाग्रहंतुदोष इत्यर्थः ३० एवं चेति वक्ष्येवंतयापि द्विजातयो
ब्राह्मणारक्ष्या एव ३१ अभिशस्तं सताऽसता वा दोषेण युक्तं तथारूपापितं ३२ शरीरं कक्षाघातादिदं क्लीबत्वमर्थः ३३ पुरुषसंचयात् ब्राह्मणमक्तादिति पूर्वार्थः ३४ घटसु मरुजलपृथिवी
व न पवत न रमयेषु ३५ । ३६ पुनर्दयापवादमाह न चेति समंततः सर्वजातीयेषु अधर्मो धर्मविरोधी ३७ । ३८ गजस्य क्षममाणस्य ३९ । ४० प्रत्यक्षेणोपकारापकारादिना अनुमानेन नेत्रवक्त्रवि

उद्यम्य शस्त्रमायां तमपि वेदांतगं रणे ॥ निगृहीयात्स्वधर्मेण धर्मापेक्षी नराधिपः २९ विनश्यमानं धर्महियो भिरक्षेत्स धर्मवित् ॥ न तेन धर्महासस्यान्मन्युस्तन्म
न्युमृच्छति ३० एवं चैव न रथ्रेष्ठरक्ष्या एव द्विजातयः ॥ सापराधानपि हि तान्विषयांते समुत्सृजेत् ३१ अभिशस्तमपि ह्येषां कृपायीत विशांपते ॥ ब्रह्मघ्रे गुरुत
ल्पे च भूणहत्येतथैव च ३२ राजद्विष्टे च विप्रस्य विषयांते विसर्जनम् ॥ विधीयते न शरीरं दंडमेषां कदाचन ३३ दयिताश्च न रास्ते स्युर्भक्तिमंतो द्विजेषु ये ॥ न
कोशः परमोऽन्योस्ति राज्ञां पुरुषसंचयात् ३४ दुर्गेषु च महाराज षट्सु ये शास्त्रनिश्चिताः ॥ सर्वदुर्गेषु मन्यंते न रदुर्गसु दुस्तरं ३५ तस्मान्नेत्यं दयाकार्या चातुर्वर्ण्ये
विपश्चिता ॥ धर्मात्मासत्यवाक्कैव राजारंजयति प्रजाः ३६ न च क्षांते न ते नित्यं भाव्यं पुत्रसमंततः ॥ अधर्मो हि मृदुराजा क्षमावानिव कुंजरः ३७ बार्हस्पत्ये च शा
स्त्रे च श्लोको निगदितः पुरा ॥ अस्मिन्नर्थे महाराज तन्मे निगदतः शृणु ३८ क्षममाणं नृपं नित्यं नीचः परिभवेज्जनः ॥ हस्ति यं तागजस्येव शिर एवारुरुक्षति ३९ त
स्मान्नैव मृदुर्नित्यं तीक्ष्णो नैव भवेन्नृपः ॥ वासं तर्कद्वयश्रीमात्रशीतो न च धर्मदः ४० प्रत्यक्षेणानुमानेन तथोपम्यागमैरपि ॥ परीक्ष्यास्ते महाराज स्वपरे चैव नित्यशः
४१ व्यसनानि च सर्वाणित्यजेथाभूरिदक्षिण ॥ न चैव न प्रयुं जीतसंकीर्णं परिव्रजेत् ४२ लोकस्य व्यसनी नित्यं परिभूतो भवत्युत ॥ उद्वेजयति लोकं च योऽति
द्वेषी महीपतिः ४३ भवितव्यं स दाराज्ञा गभिणी सह धर्मिणा ॥ कारणं च महाराज शृणु येनेदमिष्यते ४४ यथा हि गभिणी हित्वा स्वं प्रियं मनसोऽनुगम् ॥ ग
र्भस्य हितमाधत्ते तथाराज्ञाप्य संशयम् ४५ वर्तितव्यं कुरु श्रेष्ठ सदा धर्मानुवर्तिना ॥ स्वंप्रियं तु परित्यज्य यद्यल्लोकहितं भवेत् ४६ न संत्याज्यं च ते धैर्यं कदा
चिदपि पांडव ॥ धीरस्य स्पष्टदंडस्य न भयं विद्यते कचित् ४७

कारादिना यथोक्तं । 'नेत्रवक्त्रविकारेण ज्ञायतेऽतर्गतं मनः' इति औपम्यमुपमानमन्यत्र कार्यदर्शनेन आगमैश्च वादिना सा मुद्रिकलक्षणेन तेषु पुरुषाः परीक्ष्याः ३१ व्यसनान्यष्टादश यथा हवनः
'मृगयाक्षादिवास्वप्नः परिवादः स्त्रियो मदः ॥ तौ र्यत्रिकं वृथापानं कामजो दशको गणः' ॥ तौ र्यत्रिकं वृथापानं कामजो दशको गणः । 'पैशुन्यं साहसं द्रोहं हर्षं ऽसूपाऽर्यदूषणं ॥ वाग्दंडं च पापं क्रोधजोऽपि
गणोऽष्टकः' इति तत्र च सप्तकृतमानि यथाऽऽह । 'पानमक्षाः स्त्रियश्चैव मृगया च यथाक्रमं ॥ एतस्कृतं मविद्या चतुष्कं कामजो गणः ॥ दंडस्य पातनं चैव वाक्पापं दूषणं ॥ क्रोधजोऽपि गणो विद्यात्क
ष्टमेतत्रिकं सदा' इति न प्रयुं जीतेति न आपितु सर्वदा शूरान् जयाय प्रयोजयेदेव संकीर्णं प्रयुक्तं प्रयुक्तयोः संकरं साम्राज्यगते प्रयोगो नास्ति अन्यत्र कुर्यादेवेत्यर्थः ४२ व्यसनी मृगयाऽक्षाः स्त्रियः
पानं चतुर्द्वान् अतिद्वेषी प्रजाद्रेहपरः ४३ । ४४ । ४५ प्रियमिष्टं ४६ तेनैव वा स्पष्टः प्रख्यातो दंडः अश्वस्य हस्तिपुरुषादिसमूहो यस्य तस्य स्पष्टदंडस्य ४७

४८ संघर्षादतिशयेनात्यर्थवदतांवर ॥ कर्तव्योराजशार्दूलदोषमत्रहिमेषु ४८ अवमन्यंतिभर्तारसंघर्षादुपजीविनः ॥ स्वस्थानेनचतिष्ठंतिलंघयंतिचतद्व
दर्शनं अनुविहंतिविनिव्रंति ५१ प्रतिरूपकैःकृत्रिमैःशासनपत्रैः विषयदेशं जर्जरैःसारं स्त्रीरक्षिभिःसज्जंतेप्रीतिर्कुर्वति अंतःपुरेप्रवेशमिच्छंतः ५२ वातंजुमादिना निष्ठीवनंयुत्कारं तद्वचःराज
वाक्यंगुह्यमपिलोकेव्याहरंति ५३ हर्षुलेपरिहासशीले ५४ ५५ ५६ विस्त्रंसयंतिमेदयंति ५७ हेलनानिकुर्वतीतिशेषः उपशृण्वतःशृण्वंतमनादृत्य स्वस्थाःनिर्भयाः ५८ राजदेयंराजभागं

परिहासश्चभृत्यैस्तेनात्यर्थवदतांवर ॥ कर्तव्योराजशार्दूलदोषमत्रहिमेषु ४८ अवमन्यंतिभर्तारसंघर्षादुपजीविनः ॥ स्वस्थानेनचतिष्ठंतिलंघयंतिचतद्व
चः ४९ प्रेष्यमाणाविकल्पंतेगुह्यंचाप्यनुयुजते ॥ अयाच्यंचैवयाचंतेभोज्यान्याहारयंतिच ५० कुशयंतिपरिदीप्यंतिभूमिपायाधितिष्ठते ॥ उत्कोचैर्वचना
भिश्चकार्याण्यनुविहंतिच ५१ जर्जरंचास्यविषयंकुर्वंतिप्रतिरूपकैः ॥ स्त्रीरक्षिभिश्चसज्जंतेतुल्यवेषाभवन्तिच ५२ वातंनिष्ठीवनंचैवकुर्वतेचास्यसन्निधौ ॥
निर्लज्जाराजशार्दूलव्याहरंतिचतद्वचः ५३ हयंवादंतिनंवापिरथंवाचपसत्तम ॥ अभिरोहंत्यनादृत्यहर्षुलेपार्थिवेष्टदौ ५४ इदंतेदुष्करंराजनिदंतेदुष्टचेष्टितम् ॥
इत्येवंसुहृदोवाचंवदंतेपरिषद्गताः ५५ रुद्धेचास्मिन्हसंत्येवनचहृष्यंतिपूजिताः ॥ संहर्षशीलाश्चतदाभवन्त्यन्योन्यकारणात् ५६ विस्त्रंसयंतिमंत्रंचविवृण्वन्तिच
दुष्कृतम् ॥ लीलयाचैवकुर्वंतिसावज्ञास्तस्यशासनम् ५७ अलंकारेचभोज्येचतथास्नानानुलेपने ॥ हेलनानिनरव्याघ्रस्वस्थास्तस्योपशृण्वतः ५८ निदंते
स्वानधीकारान्संत्यजंतेचभारत ॥ नवृत्त्यापरितुष्यंतिराजदेयंहरंतिच ५९ क्रीडितुंतेनचेच्छंतिससूत्रेणवपक्षिणा ॥ अस्मत्प्रणेयोर्राजेतिलोकांश्चैववदंत्युत
६० एतेचैवापरेचैवदोषाःप्रादुर्भवंत्युत ॥ नृपतौमार्दवोपेतेहर्षुलेचयुधिष्ठिर ६१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजध० षट्षंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६॥
॥ भीष्मउवाच ॥ नित्योद्युक्तेनैराज्ञाभवितव्ययुधिष्ठिर ॥ प्रशस्यतेनराजाहिनारीवोद्यमवर्जितः १ भगवानुशनाचाहश्लोकमत्रविशंपते ॥ तदिहैकमना
राजनगदतस्तंनिबोधमे २ द्वाविमौग्रसतेभूमिःसर्पोबिलशयानिव ॥ राजानंचाविरोद्धारं ब्राह्मणंचाप्रवासिनम् ३ तदेतन्नरशार्दूलहृदित्वंकर्तुमर्हसि ॥ संवे
यानभिसंधत्स्वविरोध्यांश्चविरोधय ४ सतांगस्यचराज्यस्यविपरीतंयआचरेत् ॥ गुरुर्वायदिवामित्रंप्रतिहंतव्यएवसः ५ मरुतेनहिराज्ञावैगीतःश्लोकः
पुरातनः ॥ राजाधिकारेराजेंद्रवृहस्पतिमतेपुरा ६ गुरोरप्यवलितस्यकार्याकार्यमजानतः ॥ उत्पथप्रतिपन्नस्यदंडोभवातिशाश्वतः ७

५९ क्रीडितुराज्ञासहस्रगयादिक्रीडांकर्तुं ससूत्रेणबद्धेनपक्षिणाइयेनेन राज्ञोनिरोधकाइत्यर्थः प्रणेयःशास्यः ६० अपरेद्वारापहारादयः ६१ ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिनीलकं
ठीयेभारतभावदीपे षट्षंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ॥ ५ ॥ अत्यैवाध्यायस्यसूत्रमृतस्योत्तरोग्रंयोवृत्तिकूपः । तत्रउत्थानेनयतेयाइत्युक्तंतद्विवृणोति नित्येति १ यदश्लोकं
आहततत्तस्मात्संश्लोकंनिबोध २ अप्रवासिनंवेदाध्ययनार्थं ब्राह्मणंयतिवा ३ विरोधयपर्वतादौतेषांविशेषेणरोधंकुरु ४ सतस्वाम्यमात्यसुहृत्कोशराष्ट्रदुर्गबलानिअंगानियस्यतस्यसतांगस्य
विपरीतंयस्यकस्यचिदप्यंगस्यप्रतिकूलं ५ । ६ शाश्वतःअप्रतिसमाधेयःपर्वतारोहणादिर्दुरोः अन्यस्यपुत्रपद ७

८ । ९ । १० । ११ नहिंस्यात्कार्यक्षेत्रेषुधान्यानिरुद्धावृष्ट्यादिनाननाशयेत् देयंभृत्यानिवितर्न विक्रांतःपराक्रमी क्षांतःक्षमावान् पथःशुभमार्गात् १२ आत्मवान्जितचित्तः शास्त्रार्थैकतनि
श्रयःनिसंदेहः सतर्तनित्यं पूर्वाह्नेधर्ममध्याह्नेधर्मपराह्नेकाममपररात्रेयोगंचेतितनित्यंस्त्रांनपिसेवेत् १३ वृजिनंसंकटं अरक्षणान्मंत्रस्यागोपनादन्यत्रास्ति १४ धर्माणांसंकरोव्यत्ययस्तस्मात्प्र
जानारक्षाधर्मसंकररक्षा १५ नविश्वसेत् चातुर्विधसेदप्याप्तेषु तेष्वाप्यत्यर्थंनविश्वसेत् षण्णांगुणानांभावःपाङ्गुण्यं तेचबलवतिस्थायिनियानिनःसंधिः समबलेविग्रहोयुद्धादिः दुर्बलेयानंतदीयदुर्गा
व्याक्रमणं एवंस्थायिनोबलवतियायिन्यासनंदुर्गादावेवस्वरक्षणं मध्यमेद्वेधीभावः अर्धेनदंडेवदुर्गाश्रयणमर्धेनपरेषांधान्यादिनिरोधनं दुर्बलेसमाश्रयोमित्रांतरमाश्रित्यतेनसहयुद्धंकर्तव्यं एते
पुर्कृत्येषुगुणान्जयावहान्दोषान्पराजयावहार्थांन्कोशदंडादिपौष्कल्यादीन्बुद्ध्यास्वयमेवनिश्चिनुयात् १६ द्विपःशत्रोःसप्तसुराज्यांगेषुस्वप्रवेशद्वारशैथिल्यंतत्तद्विच्छिद्रं एवंस्वस्यसप्त

बाहोःपुत्रेणराज्ञाचसगरेणचधीमता ॥ असमंजाःसुतोऽप्येष्टस्त्यक्तःपौरहितैषिणा ८ असमंजाःसरख्यांसपौराणांवालकाष्टप ॥ न्यमज्जयदतःपित्रानिर्भर्त्स्यस
विवासितः ९ ऋषिणोदालकेनापिश्वेतकेतुर्महातपाः ॥ मिथ्याविप्रानुपचरन्संत्यक्तोदयितःसुतः १० लोकरंजनमेवात्रराज्ञाधर्मःसनातनः ॥ सत्यस्यरक्षणंचै
वव्यहारस्यचार्जवम् ११ नहिंस्यात्परवित्तानिदेयंकालेचदापयेत् ॥ विक्रांतःसत्यवाक्क्षांतोऽनृपोनचलतेपथः १२ आत्मर्वाश्जितक्रोधःशास्त्रार्थैकतनिश्चयः ॥
धर्मंचार्थंचकामेचमोक्षेचसततरतः १३ त्रय्यांसंवृतमंत्रश्चराजाभवितुर्महति ॥ वृजिनंचनरेन्द्राणानान्यच्चारक्षणात्परम् १४ चातुर्वर्ण्यस्यधर्माश्चरक्षितव्याम
हीक्षिता ॥ धर्मसंकररक्षाचराज्ञाधर्मःसनातनः १५ नविश्वसेच्चनृपतिर्नचात्यर्थंचविश्वसेत् ॥ पाङ्गुण्यगुणदोषांश्चनित्यंबुद्ध्यावलोकयेत् १६ द्विच्छिद्रदर्शी
नृपतिर्नित्यमेवप्रशस्यते ॥ त्रिवर्गेविदितार्थश्चयुक्तचारोपधिश्चयः १७ कोशस्योपार्जनरतिर्यमवैश्रवणोपमः ॥ वेत्ताचदशवर्गस्यस्थानवृद्धिक्षयात्मनः १८
अभृतानांभवेद्भर्ताभृतानामन्ववेक्षकः ॥ नृपतिःसुमुखश्चस्यात्स्मितपूर्वाभिभाषिता १९ उपासिताचवृद्धानांजिततंद्रिरलोलुपः ॥ सतांवृत्तेस्थितमतिःसंतो
प्यश्चारुदर्शनः २० नचाददीतवित्तानिसतांहस्तात्कदाचन ॥ असद्गचश्चसमादद्यात्सम्यस्तुप्रतिपादयेत् २१ स्वयंप्रहर्तादाताचवश्यात्मारम्यसाधनः ॥ काले
दाताचभोक्ताचशुद्धाचारस्तथैवच २२ शूरान्भक्तानसंहार्यान्कुलेजातानरोगिणः ॥ शिष्टान्शिष्टाभिसंबंधान्मानिनोनवमानिनः २३

सुराज्यांगेषुयत्परप्रवेशद्वारशैथिल्यंतत्परच्छिद्रं द्विच्छिद्रदर्शीस्यात् एतच्चस्वच्छिद्रगोपनस्याप्युपलक्षणं त्रिवर्गेधर्मादौविदितार्थोज्ञाततत्त्वः युक्तश्चारःप्रच्छन्नःस्पशःउपधिःपरकीयानाममात्या
दीनामुत्कोचदानादिनामेदंनश्येनसयुक्तचारोपधिः तत्रचारनियोजनस्थानान्युक्तानिनीतिशास्त्रे 'मंत्रीपुरोहितश्चैवयुवराजश्चमूपतिः ॥ पंचमोद्वारपालश्चषष्ठोऽंतर्वेशिकस्तथा ॥ कारागारा
धिकारीचद्रव्यसंचयकृतथा ॥ कृत्याकृत्येषुचार्यानांनवमोविनियोजकः ॥ प्रदेष्टानगराध्यक्षःकार्यनिर्माणकृतथा ॥ धर्माध्यक्षःसमाध्यक्षोदंडपालस्त्रिपंचमः ॥ षोडशोदुर्गपालश्चतथाराष्ट्रांतपा
लकः ॥ अटवीपालकांतानितीर्थान्यष्टादशैवषु ॥ चारान्विचारयेत्तीर्थंस्वात्मनश्चपरस्यच ॥ पाषंडादीनविज्ञातानन्योन्यमितरेष्वपि ॥ मंत्रिणयुवराजंचहित्वास्वेषुपुरोहितम्'इति १० दश
वर्गःअमात्यराष्ट्रदुर्गाणिकोशोदंडश्चपंचमइतिप्रकृतिपंचकंस्वपक्षेपरपक्षेचेतिदशकोवर्गः सचोभयोःसाम्यंचेतस्थानंस्थितिस्तत्कर्ता स्वस्याधिकश्चेद्वृद्धिकर्ता परस्याधिकश्चेत्क्षयकर्ता १८ । १९
२० । २१ । २२ शूरान्सहायान्कुर्यादितिनृतियेनान्वयः असंहार्यान्परैरप्रतप्तान् शिष्टाभिसंबंधान्शिष्टपरिवारान् अनवमानिनःअवमानपरस्याकुर्वतः २३

अचलान्स्थिरान् अचलानिवर्तानिव २४ छत्रमात्रेणसहिताया आज्ञेदमित्युक्तिर्बुद्धेनेतितया अधिकः अन्यत्सर्वभूतैः समानेभुंजीत २५ इयं च गुरोः पुराज्ञो वृत्तिः प्रत्यक्षाऽपरोक्षा च समाभवेत् सान्निहिते
ष्वसान्निहितेषु वा तुल्यास्यादित्यर्थः २६ सर्वाभिंशंकी सर्वत्राकृतविश्वासः सर्वहरः सर्वस्वापहारी भट्टजुरतुतापराधरोपकृत् यतो लुब्धः २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ अस्

विद्याविदोलोकविदः परलोकान्वेक्षकान् ॥ धर्मेचनिरतान् साधून् चलान् चलानिव २४ सहायान्सततं कुर्याद्राजाभूतिपरिष्कृतः ॥ तैश्चतुल्यो भवेद्भोगैश्च छत्रमा
त्राज्ञयाधिकः २५ प्रत्यक्षाचपरोक्षाचवृत्तिश्चास्य भवेत्समा ॥ एवं कुर्वन्नेन्द्रोपि न खेदमिह विंदति २६ सर्वाभिंशंकी नृपतिर्यश्च सर्वहरो भवेत् ॥ सक्षिप्रमनृजुर्लुब्धः
स्वजनेनैव बध्यते २७ शुचिस्तु पृथिवीपालोलोकचित्तग्रहेतः ॥ न पतत्यरिभिर्ग्रस्तः परितश्चावतिष्ठते २८ अक्रोधनो ह्यव्यसनी मृदुदंडोजितेंद्रियः ॥ राजा भ
वतिभूतानां विश्वास्यो हिमवानिव २९ प्राज्ञस्त्यागगुणोपेतः परंघ्रेषु तत्परः ॥ सुदर्शः सर्ववर्णानां नयापनयवित्ता ३० क्षिप्रकारी जितक्रोधः सुप्रसादो महामनाः ॥
अरोषप्रकृतिर्युक्तः क्रियावानविकल्थनः ३१ आरब्धान्येव कार्याणि सुपर्यवसितानि च ॥ यस्य राज्ञः प्रदृश्यंति सराजाराजसत्तमः ३२ पुत्रा इव पितुर्गोहे विषये यस्य
मानवाः ॥ निर्भया विचरिष्यंति सराजाराजसत्तमः ३३ अगूढविभायस्य पौराणानिवासिनः ॥ नयापनयवेतारः सराजाराजसत्तमः ३४ स्वकर्मनिरता यस्य ज
ना विषयवासिनः ॥ असंघातरता दांताः पाल्यमाना यथाविधि ३५ वश्यानेया विधेयाश्च न च संवर्षशीलिनः ॥ विषयेदानरुच्यो न रायस्य स पार्थिवः ३६ न यस्य
कूटंकपटं न मायान च मत्सरः ॥ विषयेभूमिपालस्य तस्य धर्मः सनातनः ३७ यः सत्करोति ज्ञानानि ज्ञेये परहिते रतः ॥ स तावत्मानुगस्त्यागी सराजाराज्यमर्हति ३८
यस्य चाराश्च मंत्राश्च नित्यं चैव कृताकृताः ॥ न ज्ञायंते हिरिपुभिः सराजाराज्यमर्हति ३९ श्लोकश्चायं पुरागीतो भार्गवेण महात्मना ॥ आख्याते रामचरिते नृपतिं प्र
तिभारत ४० राजानं प्रथमं विंदेत्ततो भार्या ततो धनम् ॥ राजन्यसतिलोकस्य कुतो भार्या कुतो धनम् ४१ तद्राज्ये राज्याकामानां नान्यो धर्मः सनातनः ॥ ऋते रक्षां
तु विस्पष्टं रक्षालोकस्य धारिणी ४२ प्राचेतसे न मनुना श्लोकौ चेमा बुदाहृतौ ॥ राजधर्मे पुराजैद्रता विहैकमनाः शृणु ४३ षडे तान् पुरुषो जह्याद्विभ्रानां वमिवाणवे ॥
अप्रवक्तारमाचार्यमनधीयानमृत्विजम् ४४ अरक्षितारं राजानं भार्या चाप्रियवादिनीम् ॥ ग्रामकामं च गोपालं वनकामं च नापितम् ४५ ॥ इति श्रीमहाभारते शांति
पर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणिसप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ भीष्म उवाच ॥ एतत्ते राजधर्माणानवनीतं युधिष्ठिर ॥ बृहस्पतिर्हि भगवान् व्याय्यं धर्मं प्रशंसति १

घातरताः संघातेशरीरे प्रीतिमंतो न भवंति किंतु तत्साध्यधर्मे एवेत्यर्थः २५ नेषाः विनेतृयोग्याः संवर्षः पराभिभवस्तच्छीलिनो ३६ कूटं दंभः कपटमनृतं मत्सरः परोत्कर्षासहिष्णुत्वं ३७ ज्ञानानि
ज्ञानयुक्तान् पंडितान् ज्ञेयशास्त्रार्थपरस्य हितावहे रतो न तु हिंसामयै त्यागी द्वाता ३८ कृता अप्यकृता इवेति कृताकृताः ३९ ४० प्रथमं श्रेष्ठं असत्यशृमे ४१ । ४२ रक्षैव राज्ञः कर्म तामकुर्वन् राजा त्या
ज्य इत्याह प्राचेतस इति ४३ । ४४ । ४५ ॥ इति शांतिप० राजध० नी० भारतभा० सप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ एतदिति एतद्रक्षणं नवनीतं नवनीतवत्सर्वधर्मसारं व्याय्यं व्यायादनपेतं १

२ । ३ अत्र रक्षणे साधनं युक्तिः ४ चारोगुप्तस्पर्शः प्रणिधिः प्रकटस्पर्शः दानं भक्तवेतनयोः युक्तेरादानं अयोगेनाऽनुपायेन आदानं करग्रहणं च ५ । ६ केतनानां गृहादीनां द्विविधस्य शारीरदंडो
र्थदंडश्चेति भेदात् ७ निचेयानां संग्राह्याणां धान्यादीनां निचयः संग्रहः ८ । ९ अविश्वासो यामिकादीनामपि पौराणां संघातस्य परैर्वाणिज्यादिच्छलेन वशीकृतस्य भेदनं विघटनम् १० उपजापः परैः
विशालाक्षश्च भगवान्काव्यश्चैव महातपाः ॥ सहस्राक्षो महेंद्रश्च तथा प्राचेतसो मनुः २ भरद्वाजश्च भगवांस्तथा गौरशिरामुनिः ॥ राजशास्त्रप्रणेतारो ब्रह्मण्या ब्रह्मवा
दिनः ३ रक्षामेव प्रशंसति धर्मधर्मभृतां वर ॥ राज्ञां राजीवताम्राक्षसाधनं चात्र मे शृणु ४ चारश्च प्रणिधिश्चैव कालेदानममत्सरात् ॥ युक्त्यादानं न चादानमयोगेन यु
धिष्ठिर ५ सतां संग्रहणं शौर्यदाक्ष्यं सत्यं प्रजाहितम् ॥ अनार्जवैरार्जवैश्च शत्रुपक्षस्य भेदनम् ६ केतनानां च जीर्णानामवेक्षा चैव सीदताम् ॥ द्विविधस्य च दंडस्य प्रयो
गः कालचोदितः ७ साधूनामपरित्यागः कुलीनानां च धारणम् ॥ निचयश्च निचेयानां सिवा बुद्धिमतामपि ८ बलानां हर्षणं नित्यं प्रजानामन्ववेक्षणम् ॥ कार्येष्वखे
दः कोशस्य तथैव च विवर्धनम् ९ पुरगुप्तिर विश्वासः पौरसंघातभेदनम् ॥ अरिमध्यस्थमित्राणां यथावच्चान्ववेक्षणम् १० उपजापश्च भृत्यानामात्मनः पुरदर्शनम् ॥
अविश्वासः स्वयंचैव परस्याश्वासनं तथा ११ नीतिधर्मानुसरणं नित्यमुत्थानमेव च ॥ रिपूणामनवज्ञानं नित्यं चानार्यवर्जनम् १२ उत्थानं हि नरेन्द्राणां बृहस्पतिरभा
षत ॥ राजधर्मस्य तन्मूलं श्लोकांश्चात्र निबोध मे १३ उत्थानेनामृतं लब्धमुत्थानेनासुराहताः ॥ उत्थानेन महेंद्रेण श्रेष्ठं प्राप्तं दिवी ह च १४ उत्थानवीरः पुरुषो
वाग्वीरानधितिष्ठति ॥ उत्थानवीरान्वाग्वीरारमयंत उपासते १५ उत्थानहीनो राजा हि बुद्धिमानपि नित्यशः ॥ प्रधर्षणीयः शत्रूणां भुजंग इव निर्विषः १६ न च श
त्रुवज्ज्ञेयो दुर्बलोऽपि बलीयसा ॥ अल्पोऽपि हि दहत्यग्निर्विषमल्पं हि न स्ति च १७ एकं गेनापि संभूतः शत्रुर्दुर्गमुपाश्रितः ॥ सर्वतापयते देशमपि राज्ञः समृद्धिनः १८
राज्ञोरहस्यं तद्वाक्यं यथार्थं लोकसंग्रहः ॥ हृदियच्चास्य जिह्वं स्यात्कारणेन च यद्भवेत् १९ यच्चास्य कार्यं वृजिनमार्जवेनेह निर्जयेत् ॥ दंभनार्थं च लोकस्य धर्मिष्ठामा
चरेत्क्रियाम् २० राज्यं हि सुमहत्तं धार्यते नाकृतात्मभिः ॥ न शक्यं मृदुनावोदुमायासस्थानमुत्तमम् २१ राज्यं सर्वाभिप्रेनित्यमार्जवेनेह धार्यते ॥ तस्मा
न्मिश्रेण सततं वर्तितव्यं युधिष्ठिर २२ यद्यप्यस्य विपत्तिः स्याद्रक्षमाणस्यैव प्रजाः ॥ सोप्यस्य विपुलो धर्म एव वृत्ता हि भूमिपाः २३ एष ते राजधर्माणालेशः समनुवर्णि
तः ॥ भूयस्ते यत्र संदेहस्तद्बुद्धि कुरु सत्तम २४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो व्यासश्च भगवान् देवस्थानोऽश्म एव च ॥ वासुदेवः कृपश्चैव सात्यकिः संजयस्त
था २५ साधुसाध्वितिसंहृष्टाः पुण्यमाणैरिवाननैः ॥ अस्तु वंश्च नरव्याघ्रभीष्मधर्मभृतां वरम् २६

स्वभृत्यानां भेदनं अविश्वासो भृत्यानामेव ११ उत्थानमुद्योगः अनार्यहीनकर्मकदर्थत्वादितद्वर्जनम् १२ । १३ । १४ वाग्वीरान् पंडितान् उत्थानमेव महत्पांडित्यमित्यर्थः १५ । १६ । १७ एकां
मेन हस्यश्च रथपादातानामन्यतमेनापि संभूतः संपन्नः समृद्धिनः समृद्धिमतः १८ स्वीयेनार्जवेन राज्ञो यद्रहस्यं वाक्यं यो वाजयार्थलोकसंग्रहो यच्चास्य कारणेन शत्रुजयादिहेतुना जिह्वं कपटं यच्च
जिह्वं हीनकार्यं तत्सर्वसमीकुर्यादित्याह द्वाभ्यां राज्ञ इति १९ दंभनार्थं संघातार्थम् २० अकृतात्मभिः क्रूरेः २१ मिश्रेण क्रौर्यं सर्वं वाभ्याम् २२ । २३ । २४ । २५ । २६

२७।२८।२९।३०॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीयेभारतमावदीपे अष्टपंचाशत्तशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ततःकल्यमित्यध्यायोदंडनीतिशास्त्रस्यराज्ञोत्पत्तिवर्णनं
कल्यं प्रातः १। २। ३। ४। मानुषत्वेसमानेऽपि किं निमित्तेयमेकस्मिन्निग्रहानुग्रहशक्तिरिति पृच्छति यद्व्यादिना ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। दंडोदमनं दांडिकोदंडप्रणेता १४ धर्मेणैवमनु
ततोदीनमनाभीष्ममुवाचकुरुसत्तमः ॥ नेत्राभ्यामश्रुपूर्णाभ्यां पादौ तस्य शनैः स्पृशन् २७ श्वइदानीं स्वसंदेहं प्रक्षयामित्वां पितामह ॥ उपैतिसविता ह्यस्तं समा
पीय पार्थिवम् २८ ततो द्विजातीनि भिवाद्यकेशवः कृपश्च ते चैव युधिष्ठिरादयः ॥ प्रदक्षिणीकृत्य महानदी सुतंत तोरथानां रुरुर्मुदं न्विताः २९ दृषद्वर्ती चाप्यवगा
ह्यसुव्रताः कृतोदकार्थाः कृतजप्यमंगलाः ॥ उपास्य संध्यां विधिवत्परंतपास्ततः परं ते विविधगुणैर्जाह्वयम् ३० ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि राजधर्मानुशासन
पर्वणि युधिष्ठिरादिस्वस्थानगमने अष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः कल्यंसमुत्थाय कृतपूर्वाह्निकक्रियाः ॥ ययुस्तेन
गराकारैरथैः पांडवयादवाः १ प्रतिपद्य कुरुक्षेत्रं भीष्ममासाद्य चानघ ॥ सुखां चरजनीं पृष्ठागंगेयं रथिनां वरम् २ व्यासादीनभिवाद्यर्षीन्सर्वैस्तैश्चाभिनांदिताः ॥
निषेदुरभितो भीष्मं परिवार्य समंततः ३ ततो राजामहातेजा धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ अब्रवीत्प्रांजलिर्भीष्मं प्रति पूज्ययथाविधि ४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यएष राजन्
राजेति शब्दश्चरति भारत ॥ कथमेष समुत्पन्नस्तन्मे ब्रूहि परंतप ५ तुल्यपाणिभुजग्रीवस्तुल्यशुद्धीन्द्रियात्मकः ॥ तुल्यदुःखसुखात्मा च तुल्यपृष्ठमुखोदरः ६ तु
ल्यशुक्रास्थिमज्जाचतुल्यमांसासृगेव च ॥ निःश्वासोद्वासस्तुल्यश्चतुल्यप्राणशरीरवान् ७ समानजन्ममरणः समः सर्वगुणैर्नृणाम् ॥ विशिष्टबुद्धीनश्चरांश्च कथमेकोऽधि
तिष्ठति ८ कथमेकोमहीकृत्स्नांश्चरवीरार्यसंकुलाम् ॥ रक्षत्यपि च लोकस्य प्रसादमभिवांछति ९ एकस्य तु प्रसादेन कृत्स्नलोकः प्रसीदति ॥ व्याकुले चाकुलः सर्वो
भवतीति विनिश्चयः १० एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं तत्त्वेन भरतर्षभ ॥ कृत्स्नं तन्मे यथा तत्त्वं प्रब्रूहि वदतां वर ११ नैतत्कारणमल्पं हि भविष्यति विशांपते ॥ यदेकस्मिन् जग
त्सर्वदेवव्यातिसन्नतिम् १२ ॥ भीष्म उवाच ॥ नियतस्त्वं नरव्याघ्रशृणु सर्वमशेषतः ॥ यधाराज्यं समुत्पन्नमादौ कृतयुगेऽभवत् १३ नवैराज्यं न राजासीन्न च दंडो न दा
डिकः ॥ धर्मेणैव प्रजाः सर्वारक्षंति स्म परस्परम् १४ पाल्यमानास्तथाऽन्योन्यं नरा धर्मेण भारत ॥ खेदं परमुपाजग्मुस्ततस्तान्मोह आविशत् १५ ते मोहवशमापन्नाम
नुजामनुजर्षभ ॥ प्रतिपत्तिविमोहाच्च धर्मस्तेषामनीनशत् १६ नष्टायां प्रतिपत्तौ च मोहवश्या नरास्तदा ॥ लोभस्य वशमापन्नाः सर्वे भरतसत्तम १७ अप्राप्तस्याभिमर्शं
तु कुर्वतो मनुजास्ततः ॥ कामो नामापरस्तत्र प्रत्यपद्यत वै प्रभो १८ तांस्तु कामवशं प्राप्ता नरा गोनामाभिसंस्पृशत् ॥ रक्ताश्वनाभ्यजानंत कार्याकार्ये युधिष्ठिर १९ अग
म्यागमनं चैव वाच्यावाच्यं तथैव च ॥ भक्ष्याभक्ष्यं चराजेंद्रदोषादोषं च नात्यजन् २० विदुते नरलोके वै ब्रह्मचैव न नाशह ॥ नाशाच्च ब्रह्मणो राजन् धर्मेनाशमथागमत् २१

मातृवत्स्नेहेन मृत्युवद्वेतेन न वा खेदं श्रमं मोहो वै चित्तं २१ प्रतिपत्तिविमोहाज्ज्ञानलोपात् २१ प्रथमं ज्ञानलोपस्ततो मोहस्ततो लोभो लोभाद्विषयामिलाषोऽभिलषितसंयोगादिद्विषयप्रत्याख्यः
कामस्ततस्तद्विषये रागो रागात्कर्तव्या कर्तव्यप्रतिपत्तिगुण्यत्वं ततः पुनर्मोह इत्यादि चक्रमाह नष्टायां प्रतिपत्तिभिः १७।१८।१९ नात्यजन्मुष्टममुष्टं च सर्वस्वीचक्रुरित्यर्थः २० ब्रह्मवेदः धर्मो यज्ञः २१

२२। २१। २४ मर्त्यैः समतां याताः स्म स्वाहाद्यभावेन क्षीणाः स्म इत्यर्थः २५ नरायजमानाह विचाराभिरुर्ध्वप्रवर्षिणः ततश्चात्राभावात्त्रयाम इत्यर्थः २६ मोऽस्माकं स्वभावपेश्वर्यसत्यसंकल्प
त्वादि कम् २७। २८। २९ पृथगर्थस्त्रिवर्गफलापेक्षया विपरीतफलः पृथग्गुणस्त्रिवर्गसाधनापेक्षया विपरीतसाधनः ३० मोक्षस्य त्रिवर्गो धर्मादिरन्यो निष्कामः धर्मादिभेदश्च सत्त्वादिगुणप्राधा
न्यनिमित्त इत्यर्थः दंडात्स्थानं साम्यं वणिजां वृद्धिस्तपस्विनां क्षयश्चोराणां च भवतीत्याहाधेन स्थानमिति ३१ नीतिजान्पशुगुणानाह आत्मेति आत्माचित्तं नीतिबलात्प्रजानां चित्तं दुःस्थितमपि सु
स्थितं भवति कुदेशोपि सुदेशो भवति कलिरपि कृतं भवति । उपायाः साधनानि । कृत्यं कृतिर्निर्वर्त्यप्रयोजनं । सहायाः सुहृदादयः । एते सर्वे विकला अपि सकला भवन्ति तत्र कारणं नीतिजः पशुर्गो नीतिप्रो
नष्टे ब्रह्मणि धर्मे च देवांस्त्रासः समाविशत् ॥ ते त्रस्तानरशादूल ब्रह्माणं शरणं ययुः २२ प्रसाद्य भगवंतं ते देवलोकपितामहम् ॥ ऊचुः प्रांजलयः सर्वे दुःखवेगसमाहताः
२३ भगवन्नरलोकस्थं ग्रस्तं ब्रह्मसनातनम् ॥ लोभमोहादिभिर्मवैस्ततो नो भयमाविशत् २४ ब्रह्मणश्च प्रणाशेन धर्मो व्यनशदीश्वर ॥ ततः स्म समतां याता मर्त्यै
स्त्रिभुवनेश्वर २५ अधो हि वर्षमस्माकं नरास्तूर्ध्वं प्रवर्षिणः ॥ क्रियाव्युपरमात्तेषां ततो गच्छाम संशयम् २६ अत्र निःश्रेयसं पन्नस्तद्व्यायस्वपितामह ॥ त्व
त्प्रभावसमुत्थोऽसौ स्वभावो नो विनश्यति २७ तानुवाच सुरान्सर्वान्स्वयं मूर्धगवान्स्तुतः ॥ श्रेयोऽहं चिंतयिष्यामिव्येतु वो भीः सुरर्षभाः २८ ततोऽध्यायसहस्रा
णां शतं चक्रे स्वबुद्धिजम् ॥ यत्र धर्मस्तथैवार्थः कामश्चैवाभिवर्णितः २९ त्रिवर्ग इति विख्यातो गण एष स्वयं भुवा ॥ चतुर्थो मोक्ष इत्येव पृथगर्थः पृथग्गुणः ३० मो
क्षस्यास्ति त्रिवर्गेऽन्यः प्रोक्तः सत्त्वं रजस्तमः ॥ स्थानं वृद्धिः क्षयश्चैव त्रिवर्गश्चैव दंडजः ३१ आत्मादेशश्च कालश्चाप्युपायाः कृत्यमेव च ॥ सहायाः कारणं चैव पशुर्गो
नीतिजः स्मृतः ३२ त्रयीचान्वीक्षिकी चैव वार्ता च भरतर्षभ ॥ दंडनीतिश्च विपुला विद्यास्तत्र निदर्शिताः ३३ अमात्यरक्षाप्रणिधीराजपुत्रस्य लक्षणम् ॥ चा
रश्च विविधोपायः प्रणिधेयः पृथग्विधः ॥ सामभेदः प्रदानं च ततो दंडश्च पार्थिव ॥ उपेक्षापंचमीचात्रकात्स्न्येन समुदाहृता ३५ मंत्रश्च वर्णितः कृत्स्नस्तथा भेदार्थ ए
व च ॥ विभ्रमश्चैव मंत्रस्य सिद्धयसिद्धयोश्च यत्फलम् ३६ संधिश्च त्रिविधा भिरुयोहीनो मध्यस्तथोत्तमः ॥ भयसत्कारविताख्यं कात्स्न्येन परिवर्णितम् ३७ यात्राकालाश्च
चत्वारस्त्रिवर्गस्य च विस्तरः ॥ विजयो धर्मयुक्तश्च तथार्थविजयश्च ३८ आसुरश्चैव विजयस्तथा कात्स्न्येन वर्णितः ॥ लक्षणं पंचवर्गस्य त्रिविधं चात्र वर्णितम् ३९ प्रका
शश्चाप्रकाशश्च दंडोऽथ परिशब्दितः ॥ प्रकाशोऽष्टविधस्तत्र गुह्यश्च बहुविस्तरः ४० रथानागादयाश्चैव पादाताश्चैव पांडवा ॥ विष्टिर्नावश्चराश्चैव देशिका इति चाष्टमम् ४१
तंभितश्चिच्छादिरित्यर्थः ३३ प्रयी कर्मकांडः । आन्वीक्षिकी ज्ञानकांडः । वार्ता कृषिवाणिज्यादिजीविकाकांडः । दंडनीतिः पालनविद्या । एते धर्मादयस्तत्र ब्रह्मकृतशतसहस्राध्याये दर्शिताः ३३
भेदशंकयाऽमात्यानामपिरक्षाकर्तव्या तदर्थं प्रणिधिर्गुप्तश्चरः सचचारो विविधोपायः ब्रह्मचार्यादिवेषधारी प्रणिधेयः पृथग्विधः एकैकस्मिन्स्थाने पृथक्पृथक् गच्छास्त्रय इति ३४ सामादिचतुष्ट
यमुपेक्षापंचमीत्युपायाः ३५ विभ्रमो भेदार्थः ३६ भयेन संधिर्हीनः । सत्कारेण मध्यमः । वितप्रहणेनोत्तमः । तत्र यंसंधिकारणं वर्णितम् ३७ चत्वारो भिन्नवृद्धिकोशसंख्यश्च स्वस्य भिन्ननाशः
कोशहानिश्च परस्येति ३८ आसुरो विजयः सौप्तिकगतः । पंचवर्गोऽमात्यराष्ट्रदुर्गाणिवलंकोशश्च पंचमः । त्रिविधमुत्तममध्यमाधमभेदेन ३९ दंडोऽस्त्रीरुगुहेषु मान् इत्युपक्रम्य 'सैन्ये
काले मानभेदे' इति भेदिनी ४० विष्टिर्विष्टिहीताभारवाहाः चराश्चाराः देशिका उपवेशारोगुः ४१

जंगमामहाश्विकादिजाः अर्जममाः रक्तशृंगिकादयः ४२ स्पर्शवस्त्रादी अभ्यवहार्येन्द्रादी उपायशुभिचारादिरितिविविधोविषयोरुदंडः ४३ मार्गगुणाः ग्रहमन्त्रादिमार्गगुणाः । भूमिगुणाश्च
पुरशीतिभूवलानियामलोकानि आत्मरक्षणमंत्रयंत्रादिना । सर्गाणां रथादिनिर्माणानाम् ४४ कल्पनाः बलपुष्टिकरायोगाः । विविधाभिरुषाश्चक्रव्यूहकौचव्यूहादिनानामानः ४५ उत्पा
ताः ग्रहयुद्धादयो धूमकेतवादयश्च । निपाताः उल्कापातभूमिकंपादयः । शस्त्राणां पालनं तीक्ष्णीकरणम् ४६ पीडाचपदसमूहआपदंतस्यकालआपदकालः ४७ आख्यातमभिमंत्रितकुंडुमि
ध्वनिनामयाणादिकथनं योगः पताकादिमंत्रणादि तयोः संचारः श्रवणदर्शनाभ्यां परमोहनं एतत्सर्वत्र उक्तमिति सर्वत्र योज्यम् ४८ गरदैः विषदैः प्रतिकूरकंप्रतिमातत्कारकैस्तद्वाराकार्मणका
अंगान्येतानि कौरव्यप्रकाशानि बलस्य तु ॥ जंगमाजंगमाश्चोक्ताश्चूर्णयोगाविषादयः ४२ स्पर्शे चाभ्यवहार्ये चाप्युपाशुर्विविधः स्मृतः ॥ अरिर्मित्रउदासीन
इत्येतेऽप्यनुवर्णिताः ४३ कृत्स्नामार्गगुणाश्चैव तथा भूमिगुणाश्च ॥ आत्मरक्षणमाश्वासः सर्गाणां चान्वेक्षणम् ४४ कल्पनाविविधाश्चापि नृनामरथवाजिनां
व्यूहाश्च विविधाभिरुषाविचित्रयुद्धकौशलम् ४५ उत्पाताश्च निपाताश्च सुयुद्धं सुपलायितम् ॥ शस्त्राणां पालनं ज्ञानं तथैव भरतर्षभ ४६ बलव्यसनयुक्तं च त
थैव बलहर्षणम् ॥ पीडाचपदकालश्च पतिज्ञानं च पांडव ४७ तथाख्यातविधानं च योगः संचार एव च ॥ चौरैराटविकैश्चोग्रैः परराष्ट्रस्य पीडनम् ४८ अग्निदेर्ग
रदैश्चैव प्रतिरूपककारकैः ॥ श्रेणिमुख्योपजापेन वीरुघच्छेदेन च ४९ दूषणेन च नागानामातंकजननेन च ॥ आराधनेन भक्तस्य प्रत्ययोपार्जनेन च ५० स
तांगस्य च राजस्य हासवृद्धीसंजसम् ॥ दूतसामर्थ्यसंयोगात्साराष्ट्रस्य विवर्धनम् ५१ अरिमध्यस्थमित्राणां सम्यक्क्रोक्तं प्रपंचनम् ॥ अवमर्दः प्रतीघातस्तथै
व च बलीयसाम् ५२ व्यवहारः सुसूक्ष्मश्च तथा कंटकशोधनम् ॥ श्रमोभ्यायामयोगश्च त्यागोद्रव्यस्य संग्रहः ५३ अभृतानां च भरणं भृतानां चान्वेक्षणम् ॥
अर्थस्य कालेदानं च व्यसने चाप्रसंगिता ५४ तथाराजगुणाश्चैव सेनापतिगुणाश्च ॥ कारणं च त्रिवर्गस्य गुणदोषास्तथैव च ५५ दुश्चेष्टितं च विविधं वृत्तिश्चैवानु
वर्तिनाम् ॥ शंकितत्वं च सर्वस्य प्रमादस्य च वर्जनम् ५६ अलब्धलाभोलब्धस्य तथैव च विवर्धनम् ॥ प्रदानं च विवृद्धस्य पात्रेभ्यो विधिवत्ततः ५७ विसर्गोऽर्थ
स्य धर्मार्थकामहेतुः मुच्यते ॥ चतुर्थं व्यसनाघाते तथैवात्रानुवर्णितम् ५८ क्रोधजानितथोग्राणिकामजानितथैव च ॥ दशोक्तानि कुरुश्रेष्ठ व्यसनान्यत्र चैव ५९
मृगयाक्षास्तथापानं स्त्रियश्च भरतर्षभ ॥ कामजान्यादुराचार्याः प्रोक्तानीह स्वयं भुवा ६० वाक्पारुष्यं तथोग्रत्वं दंडपारुष्यमेव च ॥ आत्मनो निग्रहस्यागोह्यार्थद
षणमेव च ६१ यंत्राणिविविधान्येव क्रियास्तेषां च वर्णिताः ॥ अवमर्दः प्रतीघातः केतनानां च भजनम् ६२

रिभिः कौलिकैः श्रेणिमुख्या बलाध्यक्षादयस्तेषामुपजापो मेदन्तेन वीरुघच्छेदेन चान्यायच्छेदेन ४९ नागानां दूषणं मंत्रतंत्रौषधादिना तेन प्रत्ययोपार्जनेन विन्वा सोत्पादनेन च परराष्ट्रस्य
पीडनमुक्तमिति प्रपूर्वेण संबन्धः ५० समंजसं समत्वम् ५१ । ५२ कंटकशोधनं सत्त्वानामुष्मूलनं श्रमोभ्यामयोगः आयुधप्रयोगाभ्यासः त्यागोदानं ५३ अप्रसंगिता असंबन्धः ५४
राजगुणाः उत्थानादयः सेनापतिगुणाः मौलतादयः ५५ । ५६ पात्रेभ्यः प्रदानं प्रयमम् ५७ विसर्गो दानं धर्मार्थं यत्नार्थं द्वितीयं काम्यं तृतीयं व्यसनाघाते चतुर्थम् ५८ । ५९ । ६०
परिशेषात् वाक्पारुष्यादीनि षट्क्रोधजानि आत्मनो देहस्य ६१ अवमर्दः परचक्रेण देशादेः पीडनम् ६२

कर्मातः कृष्यादिफलं तत्रानुशासनं रोधः अपस्कार उपकारणानि वसनं कर्त्तव्यं उपायास्तन्निर्माणेषु कृतयः ६३ तानि द्रव्याणि षट् । मणयः पञ्चवृष्यावा सोदास्यादिकां च नमः इति १४।१५ मंगलं
स्वर्णादिकंतस्यालं मनस्पर्शः प्रतिक्रिया अलंकरणं ६४ एकस्याप्युत्थानप्रकारः केतनजाः गृहजाः क्रियाः चरजारोहणाद्याः ६५ अधिकरणेषु जनोपवेशनस्थानेषु चत्वारोऽपि ६६ जातितोगुण
चैत्यदुमावमर्दश्च रोधः कर्मानुशासनम् ॥ अपस्कारोऽथ वसनं तथोपायाश्च वर्णिताः ६३ पणवानकशंखानां भेरीणां च युधिष्ठिर ॥ उपार्जनं च द्रव्यानां परिमर्दश्च
तानि षट् ६४ लब्धस्य च प्रशमनं सतचित्वाभिपूजनम् ॥ विद्वद्भिरेकीभावश्च दानहोमविधिज्ञता ६५ मंगलार्थं चैव शरीरस्य प्रतिक्रिया ॥ आहारयोजनं चै
वनित्यमास्तिक्यमेव च ६६ एकेन च यथोत्थेयं सत्यत्वं मधुरागिरः ॥ उत्सवानां समजानां क्रियाः केतनजास्तथा ६७ प्रत्यक्षाश्च परोक्षाश्च सर्वाधिकरणेष्वथ ॥ वृ
त्तेर्भरतशार्दूलनित्यं चैवान्वेक्षणम् ६८ अदंडत्वं च विप्राणां युक्त्या दंडनिपातनम् ॥ अनुजीवी स्वजातिभ्यो गुणेभ्यश्च समुद्रवः ६९ रक्षणं चैव पौराणां राष्ट्रस्य
च विवर्धनम् ॥ मंडलस्था च याचिताराजद्वाराजिका ७० द्वासप्ततिविधा चैव शरीरस्य प्रतिक्रिया ॥ देशजातिकुलानां च धर्माः समनुवर्णिताः ७१ धर्मश्चार्थ
श्च कामश्च मोक्षश्चात्रानुवर्णिताः ॥ उपायाश्चार्थलिप्सा च विविधा मूरिदक्षिण ७२ मूलकर्मक्रिया चात्रमायायोगश्च वर्णितः ॥ दूषणं स्रोतसां चैव वर्णितं चास्थिरां
भसां ७३ यैर्यैरुपायैर्लोकस्तुनचले दार्यवर्त्मनः ॥ तत्सर्वं राजशार्दूलनीतिशास्त्रेऽभिवर्णितम् ७४ एतत्कृत्वा शुभं शास्त्रं ततः स भगवान्प्रभुः ॥ देवानुवाच संहृष्टः
सर्वाच्छक्रपुरोगमान् ७५ उपकाराय लोकस्य त्रिवर्गस्थापनाय च ॥ नवनीतं सरस्वत्या बुद्धिरेषा प्रभाविता ७६ दंडेन सहिता ह्येषा लोकक्षणकारिका ॥ निग्रहा
नुग्रहरतालोकाननुचरिष्यति ७७ दंडेन नीयते चेदं दंडं नयति वा पुनः ॥ दंडनीतिरिति ख्याता त्रीन् लोकानभिर्वर्तते ७८ षाड्गुण्यगुणसौषास्थास्यत्यग्रे महा
त्मसु ॥ धर्मार्थकाममोक्षाश्च सकला ह्यत्र शब्दिताः ७९ ततस्तर्ता भगवांस्तीर्तिपूर्वं जग्राह शंकरः ॥ बहुरूपो विशालाक्षः शिवः स्थाणुरुमापतिः ८० प्रजानामा
युषोहासं विज्ञाय भगवान्शिवः ॥ संचिक्षेप ततः शास्त्रं महास्रं ब्रह्मणा कृतम् ८१ वैशालाक्षमिति प्रोक्तं तदिदं प्रत्यपद्यत ॥ दशाध्यायसहस्राणि सुब्रह्मण्यो
महातपाः ८२ भगवानपि तच्छास्त्रं संचिक्षेप पुरंदरः ॥ सहस्रैः पंचमिस्तातय दुर्कं बाहुदंतकम् ८३ अध्यायानां सहस्रैस्तु त्रिभिरेव बृहस्पतिः ॥ संचिक्षेपे
श्वरो बुद्ध्या बार्हस्पत्यं तदुच्यते ८४ अध्यायानां सहस्रेण काव्यः संक्षेपमब्रवीत् ॥ तच्छास्त्रमिति प्रज्ञो योगाचार्यो महायशाः ८५ एवं लोकानुरोधेन शास्त्रमे
तन्महर्षिभिः ॥ संक्षिप्तमायुर्विज्ञाय मर्त्यानां हासमेव च ८६

तश्च समुद्रो मान्यस्त्वं ६९ द्वादशानां राज्ञां समूहो द्वादशराजिका मध्यस्थस्य विजिगीषोश्चतुर्दिक्षु चत्वारोऽयस्तेभ्योऽपरे चत्वारो मित्राणि तेभ्यः परे चत्वार उदासीना इति ७० द्वासप्ततिविधा वैद्य
शास्त्रप्रसिद्धा प्रतिक्रिया संस्कारः शौचाभ्यंगादिः ७१ हेमूरिदक्षिण ७२ मूलकर्माणि कौशवृद्धिकराणि कृष्यादीनि तेषां क्रियाकरणप्रकारः ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ नीयते पुरुषार्थफलाय
इदं जगत् दंडं नयति प्रणयति अनया चेति वा ७८ । ७९ । ८० संचिक्षेप संक्षिप्तं कृतवान् ८१ वैशालाक्षं बाहुदंतं कंबादं सत्यमिषुतरोत्तरसंक्षिप्तं दंडनीतिग्रंथनामानि ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६

एवंशास्त्रोत्पत्तिमुक्त्वा नृपोत्पत्तिमाह अथेत्यादिना ८० । ८८ । ८९ पंचातिगः विषयातिगः मुक्तः ९० अनंग इत्यंगस्यैव नामांतरं ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९
 अथ देवाः समागम्य विष्णुमुचुः प्रजापतिं ॥ एको योऽर्हति मर्त्येभ्यः श्रेष्ठं च वेतं समादिश ८७ ततः संचित्य भगवान् देवो नारायणः प्रभुः ॥ तैजसं वै विरजसं सोऽसृज
 म्मानसं सुतम् ८८ विरजास्तु महाभागः प्रभुत्वं भुवि नैच्छत ॥ न्यासायैवामवबुद्धिः प्रणीता तस्य पांडव ८९ कीर्तिमांस्तस्य पुत्रो भूत्सोऽपि पंचातिगोऽभवत् ॥
 कर्दमस्तस्य सुतः सोऽप्यतप्यन्महतपः ९० प्रजापतेः कर्दमस्य त्वनंगो नाम वै सुतः ॥ प्रजारक्षयिता साधुर्दंडनीतिविशारदः ९१ अनंग पुत्रोऽतिबलोनी
 तिमानभिगम्य वै ॥ प्रतिपेदे महाराज्यमथेन्द्रियवशोऽभवत् ९२ मृत्योस्तु बुद्धिताराजं सुनीधानाममानसी ॥ प्रख्याता त्रिपुल्लोकेषु याऽश्वेनमजीजनत् ९३
 तं प्रजासुविधमंगरागद्वेषवानुगम् ॥ मंत्रभूतैः कुशैर्जघ्रुर्कषयो ब्रह्मवादिनः ९४ ममं युर्दक्षिणं चोरुष्यस्तस्य मंत्रतः ॥ ततोऽस्य विकृतो जज्ञे ह्रस्वांगः पुरु
 षो भुवि ९५ दग्धस्थूणाप्रतिकाशो रक्ताक्षः कृष्णमूर्धजः ॥ निषीदेत्येवमुचुस्तस्य पयो ब्रह्मवादिनः ९६ तस्मान्निषादाः संभूताः क्रूराः शैलवनाश्रयाः ॥ ये चान्ये
 विध्यनिलया म्लेच्छाः शतसहस्रशः ९७ भूयोऽस्य दक्षिणं पार्श्वममं युस्ते महर्षयः ॥ ततः पुरुष उत्पन्नो रूपेणैद्रव्यापरः ९८ कवची बद्धनिस्त्रिशः सशरः सशरास
 नः ॥ वेदे वेदांगविज्ञैव धनुर्वेदे च पारगः ९९ तं दंडनीतिः सकला श्रिताराजन्नरोत्तमं ॥ ततस्तु प्रांजलिर्वैन्यो महर्षीस्तानुवाच ह १०० सुसूक्ष्मामेसमुत्पन्ना बुद्धि
 र्धर्मार्थदर्शिनी ॥ अनया किं मया कार्यं तन्मे तत्त्वेन शंसत १ यन्मां भवंतो वक्ष्यंति कार्यमर्थसमन्वितम् ॥ तदहं वै करिष्यामि नात्र कार्या विचारणा २ तमुचुस्तत्र देवा
 स्ते ते चैव परमर्षयः ॥ नियतो यत्र धर्मो वै तमशंकः समाचर ३ प्रिया प्रिये परित्यज्य समः सर्वेषु जंतुषु ॥ कामं क्रोधं च लोभं च मानं चोत्सृज्य दूरतः ४ यश्च धर्मात्प्रविच
 लेल्लोके कश्चन मानवः ॥ निग्राह्यस्ते स्वबाहुभ्यां शश्वद्धर्ममवेक्षता ५ प्रतिज्ञां चाधिरोह स्वमनसा कर्मणा गिरा ॥ पालयिष्याम्यहं भौमं ब्रह्म इत्येव चासकृत् ६ य
 श्चात्र धर्मो नित्योक्तो दंडनीतिव्यपाश्रयः ॥ तमशंकः करिष्यामि स्ववशेन कदाचन ७ अदंभ्यामेद्विजाश्चेति प्रतिजानीहि देवि भो ॥ लोकं च संकरात्कृत्स्नं त्राता
 स्मीति परंतप ८ वैन्यस्ततस्तानुवाच देवानृषिपुरोगमान् ॥ ब्राह्मणामेव महाभागानमस्याः पुरुषर्षभाः ९ एवमस्त्विति वैन्यस्तु तैरुक्तो ब्रह्मवादिभिः ॥ पुरोधा
 श्चाभवत्तस्य शुक्रो ब्रह्ममयोनिधिः ११० मंत्रिणो वाल्खिल्याश्च सारस्वत्योगणस्तथा ॥ महर्षिर्भगवान्गर्गस्तस्य सां वत्सरोऽभवत् ११ आत्मनाष्टम इत्येव श्रुतिरे
 षा पुरा नृषु ॥ उत्पन्नौ बंदिनौ चास्य तत्पूर्वमूतमागधो १२ तयोः प्रीतो ददौ राजापृथुर्वैन्यः प्रतापवान् ॥ अनूपदेशं सूताय मगधं मागधाय च १३ समतां वसुधा
 याश्च ससम्यगुदपादयत् ॥ वैषम्यां हि परं भूमे रासीदिति च नः श्रुतम् ११४

१०० । १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ स्ववशः स्वानीन्द्रियापितद्वशः न कदाचन मविष्यामीति शेषः स्वेति स्वच्छः पाठः ७ । ८ । ९ । ११० सां वत्सरोऽप्यौतिषिकः ११ आत्मना स्वशरीरेण सहाष्ट
 मपृथुर्विष्णोः सकाशादित्यर्थः तथा हि विष्णुः प्रथमः विरजा द्वितीयः कीर्तिमांस्तृतीयः कर्दमश्चतुर्थः अनंगः पंचमः अतिबलः षष्ठः वेनः सप्तमः पृथुरष्टम इति ११ । १२ । ११४

११५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ प्रथितावनताचेति विग्रहे वर्णलोपविकाराभ्यां पृथिवी २६ स्थापनं मर्यादा २७ । २८ दंडेति रक्षितव्यं राज्यं तज्जान्योनमा
 धर्षयेत् तत्र हेतुः चाराणां निष्पंदः संचारस्तद्वाराय दर्शनं लोकवृत्तांतस्य दृष्ट्वा च पालयंतं तद्व्यर्थः आत्मना चित्तेन कारणैः क्रियाभिश्च समस्य महीक्षितः कर्मेतिसंबंधः २९ । १३० विष्णुर्ममिषमावि
 मन्वंतरेषु सर्वेषु विषमा जायते मही ॥ उज्जहार ततो वैन्यः शिलाजालान्समंततः ११५ धनुःकोट्या महाराजतेन शैला विवर्धिताः ॥ सविष्णुना च देवेन शक्रेण विबुधैः
 सह १६ ऋषिभिश्च प्रजापालैर्बाह्वैश्चाभिषेचितः ॥ तं साक्षात्पृथिवीभेजे रत्नान्यादाय पांडव १७ सागरः सरितां भर्ता हिमवांश्चाचलौ तमः ॥ शक्रश्च धनमक्षयं
 प्रादात्तस्मै युधिष्ठिर १८ रुक्मं चापि महामेरुः स्वयंकनकपर्वतः ॥ यक्षराक्षसभर्ता च भगवान्नरवाहनः १९ धर्मे चार्थे च कामे च समर्थः प्रददौ धनम् ॥ हयारथाश्च
 नागाश्च कोटिशः पुरुषास्तथा १२० प्रादुर्बभूवुर्वैन्यस्य चित्तनादेव पांडव ॥ नजरानच दुर्भिक्षनाधयो व्याधयस्तथा २१ सरीसृपेभ्यः स्तेनेभ्यो न चान्योन्यात्क
 दाचन ॥ भयमुत्पद्यते तत्र तस्य राज्ञोऽभिरक्षणात् २२ आपस्तस्तं भिरे चास्य समुद्रमभियास्यतः ॥ पर्वताश्च ददुर्मागं ध्वजभंगश्च नाभवत् २३ तेनेयं पृथि
 वी दुग्धा सस्यानि दशसप्तच ॥ यक्षराक्षसनागैश्चापीप्सितं यस्य यस्य यत् २४ तेन धर्मोत्तरश्चायं कृतो लोको महात्मना ॥ रंजिताश्च प्रजाः सर्वास्तेन राजेति शब्द
 ते २५ ब्राह्मणानां क्षत्राणां ततः क्षत्रिय उच्यते ॥ प्रथिता धर्मतश्चैवं पृथिवी बहुभिः स्मृता २६ स्थापनं चाकरोद्विष्णुः स्वयमेव सनातनः ॥ नातिवर्तिष्यते क
 श्चिद्राजं स्वामिति भारत २७ तपसा भगवान्विष्णुराविवेश च भूमिपम् ॥ देववन्नरदेवानां नमते यं जगद्गुपम् २८ दंडनीत्या च सततं रक्षितव्यं नरेश्वर ॥ ना
 धर्षयेत्तथा कश्चिच्चारनिष्पंददर्शनात् २९ शुभं हि कर्म राजेन्द्र शुभत्वायोपकल्पते ॥ आत्मना कारणैश्चैव समस्येह महीक्षितः १३० को हेतुर्यद्वशेति ष्टेल्लोको देवादृते
 गुणात् ॥ विष्णोर्ललाटात्कमलं सौवर्णमभवत्तदा ३१ श्रीः संभूता यतो देवी पत्नी धर्मस्य धीमतः ॥ श्रियः सकाशादर्थश्च जातो धर्मेण पांडव ३२ अथ धर्मस्तथैवार्थः
 श्रीश्च राज्ञे प्रतिष्ठिता ॥ सुकृतस्य क्षयाच्चैव स्वर्लोकादेत्यमेदिनीम् ३३ पार्थिवो जायते तात दंडनीतिविशारदः ॥ महत्त्वेन च संयुक्तो वैष्णवेन नरो भुवि ३४
 बुद्ध्या भवति संयुक्तो माहात्म्यं चाधिगच्छति ॥ स्थापितं च ततो देवेनैकं शिदति वर्तते ॥ तिष्ठत्येकस्य च वशे तं चेदं विधीयते ३५ शुभं हि कर्म राजेन्द्र शुभत्वायोप
 कल्पते ॥ तुल्यस्यैकस्य यस्यायं लोको वचसि तिष्ठते ३६ योऽस्य वैमुखमद्राक्षीत्सौम्यं सोऽस्य वशानुगः ॥ सुभगं चार्थवंतं च रूपवंतं च पश्यति ३७ महत्त्वात्तस्य
 दंडस्य नीतिर्विस्पष्टलक्षणा ॥ नयचारश्च विपुलो येन सर्वमिदं ततम् ३८ आगमश्च पुराणानां महर्षीणां च संभवः ॥ तीर्थवंशश्च वंशश्च नक्षत्राणां युधिष्ठिर १३९
 वेशेऽयुक्तं तत्रोपपत्तिः क इत्यर्थेन ३१ पत्नी पालयित्री ११ । १३ । ३४ स्थापितं मभिषिक्तं एकस्य राज्ञो वशे दंडं तितं चेदं लोकोऽस्त्यनविधीयते इदं जगद्विधानसामर्थ्यं न भवति ३५
 तुल्यस्य हस्ताद्यवयवैः समस्य ३६ अस्य राज्ञः सौम्यं मुखमद्राक्षीत् सुभगादिरूपं चैव न पश्यत्यस्य द्रष्टुः सराजा वशानुगभाज्ञाकारीति ज्ञेयं ३७ महत्त्वादिति दंडसामर्थ्यादेव लोके नीत्यादिकं दृश्य
 त इत्यर्थः ३८ आगमादिकं चाग्रये कीर्तितं १३९

१४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ ॥ इतिशांतिपरा०नी०भारतमाव०एकोनषष्टितमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ ततःपुनरिति १ सर्ववर्णानामनुलोमविलोमजादीनां चातुर्वर्ण्यस्येवाश्रमाः ब्राह्मण

सकलंचातुराश्रम्यंचातुर्होत्रंतथैव च ॥ चातुर्वर्ण्यंतथैवत्रचातुर्विद्यंचकीर्तितम् १४० इतिहासाश्वेदाश्वन्यायः कृत्स्नश्चवर्णितः ॥ तपोज्ञानमर्हिसाचसत्या
सत्येनयः परः ४१ वृद्धोपसेवादानंचशौचमुत्थानमेव च ॥ सत्यभूतानुकंपाचसर्वमत्रोपवर्णितम् ४२ भुविचाधोगतंयच्चतस्रसर्वसमर्पितं ॥ तस्मिन्पैतामहेश
स्त्रेपांड्वैतज्ञसंशयः ४२ ततो जगतिराजेंद्रसततंशब्दितंभुवैः ॥ देवाश्चनरदेवाश्चतुल्याहतिविज्ञापते ४४ एतत्तेसर्वमाख्यातंमहत्त्वंप्रतिराजसु ॥ कात्स्न्येन
भरतश्रेष्ठकिमन्यदिहवर्तते १४५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिसूत्राध्यायेएकोनषष्टितमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ ॥ ५१ ॥ ॥
वैशंपायनउवाच ॥ ततःपुनःसर्गमियमभिवाच्यपितामहम् ॥ प्राजलिर्नियतोभूत्वापर्यपृच्छयुधिष्ठिरः १ केधर्माःसर्ववर्णानांचातुर्वर्ण्यस्यकेपृथक् ॥ चातुर्वर्ण्या
श्रमाणांचराजधर्माश्चकेमताः २ केनवैवर्धतेराष्ट्राजकेनविवर्धते ॥ केनपौराश्वभृत्याश्चवर्धतेभरतर्षभ ३ कोशदंडचदुर्गचसहायान्मंत्रिणस्तथ ॥ ऋत्विक्पु
रोहिताचार्यान्कीदृशान्वर्जयेन्नृपः ४ केषुविश्वसितव्यस्याद्राज्ञाकस्यांचिदापदि ॥ कुतोवाऽऽमहदंक्ष्यस्तन्मेब्रूहिपितामह ५ ॥ भोष्मउवाच ॥ नमोघ
र्मायमहतेनमःकृष्णायवेधसे ॥ ब्राह्मणेभ्योनमस्कृत्यधर्मान्वक्ष्यामिज्ञाश्वतान् ६ अक्रोधःसत्यवचनंसंविभागःक्षमातथ ॥ प्रजनःस्वेषुदारेषुशौचमद्रोहएवच
७ आर्जवंभृत्यभरणंनैतेसार्ववर्णिकाः ॥ ब्राह्मणस्यतुयोधर्मस्तंतेवक्ष्यामिकेवलम् ८ दममेवमहाराजधर्ममाहुःपुरातनम् ॥ स्वाध्यायाभ्यसनंचैवतत्रकर्मसमा
प्यते ९ तंचेद्विजमुपागच्छेद्वर्तमानंस्वकर्मणि ॥ अकुर्वाणंविकर्माणिशान्तंप्रज्ञानतर्पितम् १० कुर्वीतापत्यसंतानमथोदयाद्यजेतच ॥ संविभज्यचभोक्तव्यं
धनंसद्गिरितीर्यते ११ परिनिष्ठितकार्यंस्तुस्वाध्यायेनैवब्राह्मणः ॥ कुर्यादन्यत्रवाकुर्यान्मैत्रोब्राह्मणउच्यते १२ क्षत्रियस्यापियोधर्मस्तंतेवक्ष्यामिभारत ॥
दद्याद्राजत्रयाचेतयजेतनचयाजयेत् १३ नाध्यापयेदधीयीतप्रजाश्चपरिपालयेत् ॥ नित्योद्युक्तोदस्युवधेरणेकुर्यात्पराक्रमम् १४ येतुक्रतुभिरीजानाःश्रुतवं
तश्चभूमिपाः ॥ यएवाहवजेतारस्तपुषांलोकजित्तमाः १५ अविक्षतेनदेहेनसमराद्योनिवर्तते ॥ क्षत्रियोनास्यतत्कर्मप्रशंसंतिपुराविदः १६ एवंहिक्षत्रबंधूनांमार्ग
माहुःप्रधानतः ॥ नास्यकृत्यतमंकिंचिदन्यदस्युनिवर्हणात् १७ दानमध्ययनंयज्ञोराज्ञाक्षेमोविधीयते ॥ तस्माद्राज्ञाविशेषेणयोद्धव्यधर्ममीप्सता १८ स्त्रेषुधर्मे
ष्ववस्थान्यप्रजाःसर्वामहीपतिः ॥ धर्मेणसर्वकृत्यानिशमनिष्ठानिकारयेत् १९ परिनिष्ठितकार्यंस्तुमृपतिःपरिपालनात् ॥ कुर्यादन्यत्रवाकुर्यादैद्रोराजन्यउच्यते २०

स्यचत्वारआश्रमाः क्षत्रियस्यत्रयो वैश्यस्यद्वौ शूद्रस्यैकइतितेषां १ । ३ । ४ । ५ । ६ सर्ववर्णधर्मानाह अक्रोधइतिसार्धेन ७ । ८ तत्राध्ययने तावदेवर्षिकःकृतार्थोभवतीत्यर्थः ९
स्वपमुपागतेबिबेदारक्रियापूर्वकमपत्यसंतानमिच्छेत्सहत्वाहृद्वाभ्यां तंचेदिति १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २०

२१ । २२ । २३ । २४ पण्णाधेनूनारक्षकौवैश्यएकस्याःश्रीरस्ववेतनंहरेत् शतस्थरक्षकोवर्षेकंगोवृषमभियुनवेतनंहरेत् । वाणिज्येतुलब्धात्सप्तमभागंधनिकाद्धरेत् गवयादिशृंगवाणिज्येलाभा
त्सप्तममेव । खुरेपशुविशेषखुरेमहामूल्ये कलाषोडशोभागः २५ एवंसस्यानामपिसप्तममेवांशंहरेत् २६ । २७ । २८ । २९ । ३० कुर्वीतसंचयानित्यपकृत्यते धार्मिकःकर्मप्रधानोननुभोग
लोमप्रधानः ३१ ओशीरंवेष्टनंशीरणमूलकृताच्छविः ३२ यातयामानिभुक्तमोगानिजीर्णीनीतियावत् ३३ द्विजातीनामध्यैकंचित्प्रति ३४ तेनद्विजातिना ३५ अतिरेकेणस्वकुटुंबपोष
णादाधिक्येनभर्तापोष्टा ३६ अन्यत्रभृत्याजितमपिधनंशूद्रस्यस्वामिनैवहार्यं ययोक्तं । 'त्रयएवाधनाराजन्मार्यादासस्तथासुतः ॥ यत्तेसमधिगच्छंतियस्येतत्स्यतद्धनम्'इति तस्माद्युक्तमुक्तंम
वैश्यस्यापिहियोधर्मस्तंतेवक्ष्यामिशाश्वतम् ॥ दानमध्ययनंयज्ञःशौचेनधनसंचयः २१ पितृवत्पालयेद्द्वैश्योद्युक्तःसर्वान्पशूनिह ॥ विकर्मतद्भवेदन्यत्कर्मयत्स
समाचरेत् २२ रक्षयासहितेषांविमहत्सुखमवाप्नुयात् ॥ प्रजापतिर्हिवैश्यायसृष्ट्वापरिददौपशूत्र ३३ ब्राह्मणायचराज्ञेचसर्वाःपरिददेप्रजाः ॥ तस्यवृत्तिप्रव
क्ष्यामियच्चतस्योपजीवनम् २४ पण्णामेकांपिवेद्वेनुंशताच्चमिथुनंहरेत् ॥ लब्धाच्चसप्तमभागंतथाशृंगकलाखुरे २५ सस्यानांसर्वबीजानामेषासांवत्सरीभृतिः ॥
नचवैश्यस्यकामःस्यान्नरक्षेयंपशूनि २६ वैश्येचेच्छतिनान्येनरक्षितव्याःकथंचन ॥ शूद्रस्यापिहियोधर्मस्तंतेवक्ष्यामिभारत २७ प्रजापतिर्हिवर्णानांदा
संशूद्रमकल्पयत् ॥ तस्माच्छूद्रस्यवर्णानांपरिचर्याविधीयते २८ तेषांशुश्रूषणाच्चैवमहत्सुखमवाप्नुयात् ॥ शूद्रएतान्परिचरेत्रीन्वर्णाननुपूर्वशः २९ संचर्या
श्चनकुर्वीतजातुशूद्रःकथंचन ॥ पापीयान्निधनंलब्ध्वावशेकुर्याद्गरीयसः ३० राज्ञावासमनुज्ञातःकामंकुर्वीतधार्मिकः ॥ तस्यवृत्तिप्रवक्ष्यामियच्चतस्योपजी
वनम् ३१ अवश्यंभरणीयोहिवर्णानांशूद्रउच्यते ॥ छत्रंवेष्टनमोशीरमुपानयजनानिच ३२ यातयामानिदेयानिशूद्रायपरिचारिणे ॥ अधार्याणिविशीर्णा
निवसनानिद्विजातिभिः ३३ शूद्राथैवप्रदेयानितस्यधर्मधनंहितत् ॥ यंचकंचिद्विजातीनांशूद्रःशुश्रूषुरावजेत् ३४ कल्प्यातेनतुतेप्रादुर्गतिधर्मविदोजनाः ॥
देयःपिंडोऽनपत्यायभर्तव्यौतृद्धदुर्बलौ ३५ शूद्रेणतुनहातव्योभर्ताकस्यांचिदापदि ॥ अतिरेकेणभर्तव्योभर्ताद्रव्यपरिक्षये ३६ नहिस्वमस्तिशूद्रस्यभर्त
हार्यधनोहिसः ॥ उक्तस्त्रयाणांवर्णानांयज्ञस्तस्यचभारत ॥ स्वाहाकारवषट्कारौमंत्रःशूद्रेनविद्यते ३७ तस्माच्छूद्रपाकयज्ञैर्यजेताव्रतवान्स्वयम् ॥ पूर्ण
पात्रमयीमाहुःपाकयज्ञस्यदक्षिणाम् ३८ शूद्रःपैजवनोनामसहस्राणांशतंददौ ॥ ऐंद्राग्नेनविधानेनदक्षिणामितिःश्रुतम् ३९ यतोहिसर्ववर्णानांयज्ञस्तस्यैव
भारत ॥ अग्रेसर्वेषुयज्ञेषुश्रद्धायज्ञोविधीयते ४०

तृहार्यधनोहिसइति तस्यशूद्रस्यचामंत्रकोयज्ञोऽस्तीत्यर्थः १७ तस्मादिति पाकयज्ञैः
शूद्रयज्ञैर्ग्रहशांतिवैश्वदेवादिभिर्यजेत अत्रतवान्श्रौतव्रतोपायहीनः 'अष्टमुष्टिमवेत्किंचित्किंचिदष्टौतुपुष्कलं ॥ पुष्कलानितुषत्वारिपूर्णपात्रप्रचक्षते' इत्युक्तलक्षणपूर्णपात्रमयी यज्ञेगवाभि
वपूर्णपात्राणामेवगणनायज्ञानुसारेण मंत्रास्तेषांपौराणिकानाममंत्रावाप्रणववर्जिताइतिसर्वशूद्रपदस्युक्तंद्रष्टव्यं ३८ सहस्राणांशतंतल्लंपूर्णपात्राणि ऐंद्राग्नस्यविधिर्यथाश्रौतेचरोपशोर्वावि
धिस्तथैवामंत्रकमस्यविधानंतेन ३९ ननु 'तस्माच्छूद्रोयज्ञेऽनवकृत्' इतिश्रुतेःकथमस्यामंत्रोऽपियज्ञइत्याशंक्याह यतइति सर्ववर्णानांत्रैवर्णिकानांयोयज्ञःसतस्यैवशूद्रस्यमवाति
तस्यतस्तेवकत्वात् यथाहिश्रद्धयागुर्वर्णीन्परिचरतउपकोसलस्याप्रयोब्रह्मविद्यादत्तवतः एवंश्रद्धयाब्राह्मणादीनाराधयतःशूद्रस्यापिब्राह्मणकृतयज्ञफलभानित्वमस्त्येवेत्यर्थः सार्धःश्लोकः ४०

४१ सृष्टयः संतानानि तेन सर्वेषां वर्णानां ब्राह्मणजस्वावस्थेव गृहस्थापियज्ञेऽधिकार इत्यर्थः ४२ यद्गुणस्तेततवपरं हितं वर्णैः सगृहैः सर्वयज्ञाः श्रौताः स्मार्ताश्चनकाम्ययास्वभावात्संयुज्यन्ते इति पूर्वस्योपसंहारः ४३ अग्नेहोमाह ऋगिति द्विजस्त्रैवर्णिकः पूज्यः गृह्णेणोपद्रवतीति तत्समीपगामित्वा दुपद्रवोदासः गृहः सवेदहीनोऽपि प्राजापत्यः प्रजापतिदेवताकः यथाऽऽग्नेयो ब्राह्मणप्रेत्रः क्षत्रियस्तद्वत् तथा च मानसे देवतोद्देशेन द्रव्यस्यागात्मके यज्ञे सर्वेषां अधिक्रियंत इत्यर्थः सार्वः श्लोकः ४४ अस्य मानसयज्ञकर्तुं देवा इतरेजनाश्च न हन्ते इति ताऽपि तु श्रद्धापूतत्वात्सर्वेऽप्यस्य यज्ञे भागं कामयंत इत्यर्थः नास्य यज्ञस्य ता इति पाठे एनयं जं देवा अपि कर्तुं न हन्ते न समर्था भवन्तीति योज्यं ४५ नन्वग्निहीनस्य गृहस्थाप्ययज्ञेऽधिकार इत्याशंक्याह 'स्वदेवतं ब्राह्मणः स्वेन नित्यं परान्वर्णानयजन्नेवमासीत् ॥ अधरो वितानः संसृष्टो वैश्यो ब्राह्मणस्त्रिषु वर्णेषु यज्ञसृष्टः' इति ब्राह्मणस्य याणामपि वर्णानां स्वमसाधारणं देवतमतः कारणात्स्वे आत्मीया ब्राह्मणाः परान्वर्णानुद्दिश्य नायजन्निति नैवाऽऽसीद पितृमुक्कामेनामुक्कशर्मणा हन्तुं तमुक्कयज्ञेन यक्ष्य इत्युद्देशं कृत्वाऽयजन्नेव यागं कृतवन्त एवेत्येवमासीदेवं पुरा कल्पप्रदर्शनमुत्तेनायां विधिर्ज्ञेयः । आयजन्निति परस्मैपदप्रयोगस्तु परगामित्वात्क्रियाफलस्य युक्तः । अधरो नीचः वैवाहिकाच्छ्रौताश्चान्यत्वात् वितानोऽग्नीनां विस्तरः तस्माऽप्रयोलौकिका एव पंचकुंडीविधानादौ ज्ञेयाः । एककुंडपक्षेत्वेक एवलौकिकः । तवाऽयत्नस्य प्रकचहोष्यस्या

दैवतं हि महच्छ्रद्धापवित्रं यजतां च यत् ॥ दैवतं हि परं विप्राः स्वेन स्वेन परस्परम् ४१ अयजन्निह स भस्ते तैस्तैः कामैः समाहिताः ॥ संसृष्टा ब्राह्मणैरेव त्रिषु वर्णेषु सृष्टयः ४२ देवानामपिये देवा यद्गुणस्ते परं हितम् ॥ तस्माद्दर्णैः सर्वयज्ञाः संसृज्यन्ते न काम्यया ४३ ऋग्यजुः सामवित्पूज्यो नित्यं स्याद्देववद्विजः ॥ अतृग्यजुरसामाचम्राजापत्य उपद्रवः ॥ यज्ञो मनीषया तात सर्ववर्णेषु भारत ४४ नास्य यज्ञकृतो देवा इह तेनेतरेजनाः ॥ ततः सर्वेषु वर्णेषु श्रद्धायज्ञो विधीयते ४५ स्वदेवतं ब्राह्मणः स्वेन नित्यं परान्वर्णानयजन्नेवमासीत् ॥ अधरो वितानः संसृष्टो वैश्यो ब्राह्मणस्त्रिषु वर्णेषु यज्ञसृष्टः ४६ तस्माद्दर्णां ऋजवो ज्ञातिवर्णाः संसृज्यन्ते तस्य विकार एव ॥ एकं सामयजुरेकमृगेकाविप्रश्चैको निश्चयेतेषु मृष्टः ४७ अत्र गाथायजगीताः कीर्तयन्ति पुराविदः ॥ वैखानसानां राजेंद्रमुनीनां यष्टुमिच्छतां ४८ उदितेऽनुदिते वापि श्रद्धधानो जितेन्द्रियः ॥ वह्निं जुहोति धर्मेण श्रद्धावैकारणं महत् ४९ यत्स्कन्नमस्य तत्पूर्वयदस्कन्नं तदुत्तरम् ॥ बहूनी यज्ञरूपाणि नानाकर्मफलानि च ५०

दित्युपक्रम्याग्निप्रतिष्ठाप्येति गृह्यकारैर्दर्शितः संसृष्ट इति तत्रापि मंत्रसंसर्ग उच्यते वैश्यो वैश्यगृहादानीतः श्रौतेऽपि विदुः कुलाद्विषवतो वेति वैश्यगृहादक्षिणाग्र्यमभ्यानयनं दृश्यते यस्मादेवं तस्माद्ब्राह्मणस्त्रिषु वर्णेषु यज्ञः सृष्टो येन सयज्ञस्तद्वा भवतीत्यर्थः । पाठांतरे वैश्यपदे विभक्तिलोप आर्षः ४५ यस्माद्भिषु वर्णेषु ब्राह्मणो यज्ञस्तद्वा तस्मात्सर्वेऽपि वर्णाः ऋजवः साधव एव यज्ञसंयोगात् । एवं चर्मसांध्येऽपि ज्ञातिसाम्यं नास्तीत्याशंक्याह ज्ञातिवर्णा अपि क्षत्रियवैश्यगृहास्तस्य ब्राह्मणस्यैव विकारे क्षत्रियादिकम्यासूतपन्नेर्धामिषिकादौ संसृज्यन्त एव तेन धर्मतो जन्मतश्च सर्वे वर्णा ब्राह्मणसं सृष्टा इति स्थितं । तत्र हेतुमाह एक इति तेषु तत्त्वनिश्चये क्रियमाणे एको विप्रो ब्रह्मैव प्रयमो ब्राह्मणः सृष्टो जातः ब्राह्मणसंततिस्त्वात्सर्वेऽप्येते ब्राह्मणा एवेत्यर्थः । तत्र दृष्टांतः एकं सामेति अकारो वै सर्वा नाकसैषास्पृशोऽभिर्भ्यज्यमाना बह्वी नाना रूपा भवतीति श्रुतेरेकमकाररूपमेवाक्षरं यथा सामादिरूपं तथा ब्रह्मैव ब्राह्मणादिरूपमित्यर्थः ४७ वैखानसानां वानप्रस्थानां गाथायज्ञस्तुतिः श्लोकाः यज्ञगीता विष्णुगीताः ४८ । ४९ यत्स्कन्नमिति रौद्रंगविसद्वायव्यमुपासृष्टमित्यादि बहुच ब्राह्मणे पोषकमाग्निहोत्रमुक्तं । तत्र मारुतं विष्यं दमानमिति स्कन्नमपि मरुदेवस्य भवतीति तत्पूर्वमायमग्निहोत्रं यदस्कन्नं यथा विधितुमुत्तरं सर्वोत्कृष्टं बहूनीति रौद्रादीनि ५०

तानि षोडशाग्निहोत्ररूपाणि ५१ यज्ञं विष्णुं यष्टुं यज्ञदानादिना आराधितुम् ५२ ऋषय इति सार्वः ५३ श्रद्धापवित्रं यथा स्यात्तथा यष्टव्यमिति संबंधः आश्रित्य शास्त्रमिति शेषः ५४ ॥ इति शांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिनी० भारतमा० षष्ठितमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ७ ॥ आश्रमाणां मिति १ वानप्रस्थमिति पाठक्रमो न विवक्षितः चतुर्थसंन्यासंतं च जटाधारणसंस्कारमवाप्य चेति चोभित्रक्रमः चान्मुदिनं च वदन्ति २ द्विजाति त्वमवाप्य वेदमधीत्य आधानादीनि कर्माणि प्राप्य वानप्रस्थाश्रमं गच्छेदित्यर्थः ३ । ४ आरण्यकानां वानप्रस्थानां शास्त्राणि शासनानि समधीत्य तानियः संप्रजानातिज्ञाननिश्चयनिश्चितः ॥ द्विजातिः श्रद्धयोपेतः स यष्टुं पुरुषोऽर्हति ५१ स्तेनो वायदिवापापोयदिवापापकृतमः ॥ यष्टुमिच्छति यज्ञं यः साधु मेव वदन्ति तम् ५२ ऋषयस्तं प्रशंसन्ति साधु चैतदसंशयम् ॥ सर्वथा सर्वदा वर्णैर्यष्टव्यमिति निर्णयः ॥ न हि यज्ञसमं किंचिद्विषु लोकेषु विद्यते ५३ तस्माद्यष्टव्यमि त्याहुः पुरुषेणानमूयता ॥ श्रद्धापवित्रमाश्रित्य यथाशक्तियथेच्छया ५४ ॥ ॥ इ० म० शां० प० रा० प० वर्णाश्रमधर्मकथने षष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ भीष्म उवाच ॥ आश्रमाणां महाबाहो जृणु सत्यपराक्रम ॥ चतुर्णामपि नामानि कर्माणि च युधिष्ठिर १ वानप्रस्थं भैक्ष्यचर्यं गार्हस्थ्यं च महाश्रमम् ॥ ब्रह्मचर्याश्रमं प्रादुश्वतुर्थं ब्राह्मणैर्गृहीतम् २ जटाधारणसंस्कारं द्विजाति त्वमवाप्य च ॥ आधानादीनि कर्माणि प्राप्य वेदमधीत्य च ३ सदारो वाऽप्यदारो वा आत्मवान्संयतौ द्रियः ॥ वानप्रस्थाश्रमं गच्छेत्कृतकृत्यो गृहाश्रमात् ४ तत्रारण्यकशास्त्राणि समधीत्य स धर्मवित् ॥ ऊर्ध्वरेताः प्रव्रजित्वा गच्छत्यक्षरसात्मताम् ५ एतान्येव निमित्तानि मुनीनामुर्ध्वरेतसाम् ॥ कर्तव्यानीह विप्रेण राजन्नादौ विपश्चिता ६ चरितब्रह्मचर्यस्य ब्राह्मणस्य विशांपते ॥ भैक्षचर्या स्वधकारः प्रशस्त इह मोक्षिणः ७ यत्रास्तमितशायी स्यान्निराशीरनिकेतनः ॥ यथोपलब्धजीवी स्यान्मुनिर्दांतो जितेन्द्रियः ८ निराशीः स्यात्सर्वसमो निर्भोगो निर्विकारवान् ॥ विप्रः क्षेमाश्रमं प्राप्नोति गच्छत्यक्षरसात्मताम् ९ अधीत्य वेदान्कृतसर्वकृत्यः संतानमुत्पाद्य सुखानि भुक्त्वा ॥ समाहितः प्रचरेद्दुश्चरं योगार्हस्थ्यधर्ममुनिधर्मजुष्टम् १० स्वदारतुष्टस्त्वृतुकालगामी नियोगसेवी न शठो न जिह्वः ॥ मिताशनो देवरतः कृतज्ञः सत्यो मृदुश्चा नृशंसः क्षमावान् ११ दांतो विधेयो हव्यकव्ये प्रमतो ह्यत्र स्य दाता सततं द्विजेभ्यः ॥ अमत्सरी सर्वलिंगप्रदाता वैतान नित्यश्च गृहाश्रमी स्यात् १२ अथात्र नारायणगीतमाहुर्महर्षयस्तात महानुभावाः ॥ महार्थमत्यंततपःप्रयुक्तं तदुच्यमानं हिमयानि बोध १३ सत्यार्जवं चातिथिपूजनं च धर्मस्तथाऽर्थश्चरतिः स्वदारैः ॥ निषेवितव्यानि सुखानि लोके ह्यस्मिन्परे चैव मतं ममैतत् १४ भरणं पुत्रदाराणां विद्वानाधारणं तथा ॥ वसतामाश्रमं श्रेष्ठं वदन्ति परमर्षयः १५ एवं हियो ब्राह्मणो यज्ञश्रीलोगार्हस्थ्यमध्यावसतैर्यथावत् ॥ गृहस्थवृत्तिं प्रविशेद्यस्यैव स्वर्गो विशुद्धं फलमाप्नुते सः १६ सम्यगनुष्ठानेन प्राप्य अक्षरसात्मतां कैवल्यम् ५ एतानि द्विजत्वावाद्यादीनि एव शब्दः प्रकारांतरं मोक्षप्राप्तावारयति ६ ब्रह्मचर्यादेव प्रव्रजेति श्रुतेर्भध्यममाश्रमद्वयमनित्यमित्याह चरितेति ७ । ८ विकाराः कामसंस्कारादयस्तद्वर्जितं द्रवितो निर्विकारवान् अमनस्क इत्यर्थः ९ गृहिणो मुक्तिमाह अधीत्येति समाहितो योगयुक्तः संगाहस्थ्यधर्मैः प्रचरेत्सोऽप्यक्षरसात्मतां गच्छतीति पूर्वेण संबधः १० असमाहितं प्रत्याह स्वदारोति शठो धूर्तः जिह्वः कुटिलः ११ विधेयो गुरुशास्त्राज्ञापालकः अप्रमतोऽवहितः । सर्वेभ्यो लिंगयुक्तेभ्यः आश्रमेभ्यः प्रदाताऽन्नादेः लिंगप्रदातेति मध्यमपदलोपी समासः वैतानं श्रोतकर्म तत्र नित्यः १२ । ११ । १४ । १५ वृत्तिर्जीविकां प्रविशेद्यशुद्धां कृत्वा न्यायागतेन धनेन जीवन्वित्यर्थः १६

तस्येति तस्यगृहस्यस्यदेहपरित्यागात्समाहितश्चेद्विहवदेहामिमानस्यागात्समाहितस्यमरणानंतरंरक्षाः कामाविषयाः हावकाशेस्त्वौवाउपतिष्ठति कामाः अक्षयाइतिच्छेदः संभिरार्षः सर्वतोक्षि शिरोमुखाइत्यनेनकामानांकिंकराणामिववश्यत्वमुक्तं यत्रयत्रदेशेकालेवायौगमयोग्यवासं कल्पयतितत्सर्वसद्यउपतिष्ठतीत्यर्थः १६ ब्रह्मचारिणोऽपिकैवल्यमाह स्मरन्निति सर्वान्देवान्मंत्रांश्च १८ दीक्षानियमविशेषस्वीकारः वेदवेदांतान् कृत्यं कर्तुंमहद्ययनयोगम् १९ तदविरोधेनशुश्रूषाचकुर्वन्निवृत्तौनिवृत्तिमान् २० अधिकारेणनिग्रहानुग्रहेण २१ ॥ ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीयेभारतभावदीपेकषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ ॥ शिवानिति १ उक्तविशेषणविशिष्टाब्राह्मणस्येवधर्मोदर्याशयेनाह ब्राह्मणस्येति एतेनगृहस्यस्यापिब्राह्मणस्य हिंसाधर्मःकामकारणवन्विधिचोदितइतिदर्शितं नक्षयतिचमोक्षवर्मेण । 'पशुयज्ञैःकर्महिंसादृशोयष्टुमर्हति'इति । अयोहिंसापरावर्णोस्तान्नुवर्तते १ नानुवर्ततेइत्येतत्प्रपंचयति उक्तानीत्यादि

तस्यदेहपरित्यागादिष्टाः कामाऽक्षयामताः ॥ आनंत्यायोपतिष्ठतिसर्वतोक्षिशिरोमुखाः १७ स्मरन्नेकोजपन्नेकः सर्वानेकोयुधिष्ठिर ॥ एकस्मिन्नेवचाचार्येशुश्रूषुर्मलपंकवान् १८ ब्रह्मचारीव्रतीनित्यंनित्यंदीक्षापरोवशी ॥ परिचार्यतथावेदं कृत्यं कुर्वन्वसेत्सदा १९ शुश्रूषासततं कुर्वन्गुरोः संप्रणमेतच ॥ षट्कर्मसुनिवृत्तश्चनप्रवृत्तश्चसर्वशः २० नचरत्यधिकारेणसेवेतद्विषतोनच ॥ एषोऽश्रमपदस्तातब्रह्मचारिणइष्यते २१ ॥ इतिभीमहाभारते शांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि चतुराश्रमधर्मकथने एकषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ शिवान्सुखान्महोदकानहिंसांलोकसंतान् ॥ ब्रह्मधर्मान्सुखोपायान्मद्विधानांसुखावहान् १ ॥ भीष्मउवाच ॥ ब्राह्मणस्यतुचत्वारस्त्वाश्रमाविहिताः प्रभो ॥ वर्णास्तान्नुवर्ततेत्रयोभारतसतम् २ उक्तानि कर्माणिबहूनिराजन्स्वर्ग्याणिराजन्यपरायणानि ॥ नेमानिदृष्टांतविधौस्मृतानिक्षात्रेहिसर्वविहितंयथावत् ३ क्षात्राणिवैश्यानिचसेव्यमानः शौद्राणिकर्माणि चब्राह्मणःसन् ॥ अस्मिंल्लोकेनिंदितोमंदचेताः परेलोकेनिरयंप्रयाति ४ यासंज्ञाविहितालोकेदासेषुनिवृत्तेपशौ ॥ विकर्मणिस्थितेविप्रेसैवसंज्ञाचपांडव ५ षट्कर्मसंप्रवृत्तस्यआश्रमेषुचतुर्ष्वपि ॥ सर्वधर्मोपपन्नस्यसंवृतस्यकृतात्मनः ६ ब्राह्मणस्यविशुद्धस्यतपस्यभिरतस्यच ॥ निराशिषोवदान्यस्यलोकाह्यक्षरसंमिताः ७ योयस्मिन्कुरुतेकर्मयादृशयेनयत्रच ॥ तादृशंतादृशेनैवसगुणंप्रतिपद्यते ८ बृद्ध्याकृषिपणिकेनजीवसंजीवनेनच ॥ वेतुमर्हसिरार्जेद्रस्वाध्यायगणितंमहत् ९

ना राजन्यानांपरायणानियुद्धजयादीनि दृष्टांतविधौस्वयापृष्टस्यप्रतिवचनेनयोग्यानि यतःआत्रोविहितंविधिप्रधानंप्रवृत्तिशास्त्रमितिवाच्यं तत्कथंनिवृत्तिप्रधानैर्ब्राह्मणधर्मैःसमत्वमेतीत्यर्थः १ ४ । ५ षट्कर्माणिप्राणायामःप्रत्याहारोऽध्यानंधारणातर्कःसमाधिरिति । इत्यादीनामाश्रमांतरेष्वयोगात्सर्वाश्रमयोग्यान्वेतान्येवषट्कर्माणि सर्वधर्मोऽहिंसा संवृतस्याचपलस्य कृतात्मनोजितचित्तस्य ६ तपसिविचारे अक्षरसंमिताः अक्षयाः ७ नन्वेवंब्राह्मणःस्वधर्मत्वक्काकिमितिहीनधर्ममत्तइत्याशंक्याह यहति यःपुमान्यस्मिन्नवस्थाविशेषेयत्रदेशेकालेवायेनफलेननिमित्तेन यत्कर्मकरोतिसाध्वसाधुवातत्सकलंलोभाच्चिराभ्यासाच्चसगुणमेवेतिप्रतिपद्यते नत्विदंनिन्द्यमितिमतोविरज्यतइत्यर्थः ८ तान्येवाह बृद्धयेति जीवैःसंजीवनंमृगयाजीवित्वंतेनमहदपि स्वाध्यायगणितवेदाभ्यसनंबृद्ध्यादिभिःसमानमितिवेतुमर्हसि उक्तहेतोरित्यर्थः ९

अभ्यासात्कर्माणिरोचन्तेचेदुतमान्मेवतानिकुतोनाभ्यस्यंतइत्याशंक्याह कालेति कालेनपर्येत्याविर्भवतीतिकालपर्यायःप्राग्भवीयोवासमासमूहस्तेननिश्चितः तेनकालेनप्रेरितस्तदनुगुणंकर्मकरोति यतःअवशःकालाद्यधीनः १० एवंचेत्कृतंविधिनिषेधाभ्यामित्यतआह अंतवन्तीति पुराश्रेयस्कराणिप्राचीनानिपुण्यापुण्यानियानिप्रधानानिदेहारंभकाणितान्यंतवन्तिदेहस्यैवांस्तवस्वात्तदेहसंबंधियत्सुखदुःखाद्यागमनंतदपरिहार्यं अन्यत्रतुशुभाशुमप्रवृत्त्यादौ लोकःस्वकर्मनिरतःस्वस्याऽभीष्टंयत्कर्मरागादिविषयभूतंतत्रैवनिरतस्तत्रायतःसर्वतोमुखःप्रवृत्तौवास्वतंत्रः अक्षरोजीवः तत्रतत्र कामकारेणप्रवर्ततेऽतोविधिनिषेधाभ्यास्यास्त्येवार्थत्वमित्यर्थः ११ ॥ इतिशांतिपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेद्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ ॥ ज्याकर्षणमिति १ । १ कौटिल्यमनार्जवं कौलेयंकुलटाप्रधानंजारकर्मपारदार्यंवा अन्येतुकौटिलीयमितिपाठंप्रकल्प्यमात्सर्यमितिवाच्यसते कुसीदंवृद्धिजीविका १ । ४ राजप्रेष्यादिर्वेदान्जपन्नजपन्वाश्रमपक्षेर्बहिर्भोजनी कालसंचोदितोलोकःकालपर्यायनिश्चितः ॥ उत्तमाधममध्यानिकर्माणिकुरुतेवशः १० अंतवन्तिप्रधानानिपुराश्रेयस्कराणिच ॥ स्वकर्मनिरतोलोकोह्यक्षरःसर्वतोमुखः ११ ॥ इतिभीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिवर्णाश्रमधर्मकथनेद्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ ज्याकर्षणंशुनिर्वहणंचकृषिर्वणिज्यापशुपालनंच ॥ शुश्रूषणंचापितथार्थहेतोरकार्यमेतत्परमंद्विजस्य १ सेव्यंतुब्रह्मषट्कर्मगृहस्थेनमनीषिणा ॥ कृतकृत्यस्यचारण्येवासोविप्रस्यशस्यते २ राजप्रेष्यंकृषिधनंजीवनंचवणिकपथा ॥ कौटिल्यंकौलेयंचकुसीदंचविवर्जयेत् ३ शूद्रोराजन्भवतिब्रह्मबंधुर्दुश्चारित्रोयश्चधर्मादपेतः ॥ वृषलीपतिःपिशुनोनर्तनश्चराजप्रेष्योयश्चभवेद्विकर्मा ४ जपन्वेदानजपंश्चापिराजन्समःशूद्रैर्दासवच्चापिभोज्यः ॥ एतेसर्वेशूद्रसमाभवन्तिराजन्नेतान्वर्जयेदेवकृत्ये ५ निर्मर्यादेचाशुचौकूरवृत्तौहिंसात्मकेत्यक्तधर्मस्ववृत्ते ॥ हव्यंकव्यंयानिचान्यानिराजन्देयान्यदेयानिभवन्तिचास्मै ६ तस्माद्धर्मोविहितोब्राह्मणस्यदमःशौचमार्जवंचापिराजन् ॥ तथाविप्रस्याश्रमाःसर्वएवपुराराजन्ब्रह्मणावैनिसृष्टाः ७ यःस्यादांतःसोमपश्चार्यशीलःसानुक्रोशःसर्वसहोनिराशीः ॥ ऋजुर्मृदुरनृशंसःक्षमावान्सवैविप्रोनेतरःपापकर्मा ८ शूद्रंवश्यंराजपुत्रंचराजन्लोकाःसर्वेसंश्रिताधर्मकामाः ॥ तस्माद्धर्मांशांतिधर्मेष्वसक्तान्मत्वाविष्णुर्नेच्छतिपांडुपुत्र ९ लोकेचेदं सर्वलोकस्यनस्याच्चातुर्वर्ण्यवेदवादाश्चनस्युः ॥ सर्वाश्चेज्याःसर्वलोकक्रियाश्चसद्यःसर्वेचाश्रमस्थानवैस्युः १० यश्चत्रयाणांवर्णानामिच्छेदाश्रमसेवनम् ॥ चातुराश्रम्यदृष्टांश्चधर्मास्तान्शृणुपांडव ११ शुश्रूषोःकृतकार्यस्यकृतसंतानकर्मणः ॥ अभ्यनुज्ञातराजस्यशूद्रस्यजगतीपते १२ अल्पांतरगतस्यापिदशधर्मगतस्यवा ॥ आश्रमाविहिताःसर्ववर्जयित्वानिराशिषम् १३

यपवेतिभावः ५ । १ । ७ । ८ । ९ धर्मेष्वसक्तान्विष्णुर्नेच्छतिचेत्काहानिरतआह लोकइति लोकेस्वर्गे इदंमुखादि आश्रमस्थाश्चस्वधर्मेनतिष्ठेयुः स्वर्गादिकंसर्वविष्णुप्रसादादेवतदमावेसर्वकृतंकर्मव्यर्थमितिभावः १० योराजात्रयाणांब्राह्मणवैश्यशूद्राणांस्वराज्येआश्रमधर्मसेवनंयथोक्तंइच्छेत् तेनावश्यंज्ञातव्यान्धर्मान्मृणु ११ शुश्रूषोर्वेदांतेष्वनधिकारात्पुराणद्वाराआत्मानंश्रोतुमिच्छोः कृतकार्यस्ययावच्छरीरसामर्थ्यसेवितत्रैवर्ण्यस्य कृतसंतानकर्मणोजातपुत्रस्य अभ्यनुज्ञातोराज्ञाइत्यभ्यनुज्ञातराजस्तस्य १२ अल्पांतरगतस्यआचारनिष्ठयात्रैवर्णिकसमस्य दशधर्मगतस्येतिमत्तप्रमत्तादीन्प्रकृत्यदशधर्मनजानंतीत्युक्तेरप्रयो गधर्मानभिज्ञस्यग्रहणंतस्यापिआश्रमाःसर्वेविहिताः । शूद्रोऽपिनैष्ठिकंब्रह्मचर्यंवाजपन्नप्रत्यंवासकलविशेषकर्मत्यागरूपसंन्यासंवाऽनुतिष्ठेदेव निराशिषंशांतिदांत्यादिकल्याणगुणरहितं १३

भैक्ष्यचर्यापारिवाज्यं तस्यगुद्रस्य तद्धर्मचारिणस्तान्पूर्वोक्तान्स्वधर्मान्चरतीति तथामृतस्य तथैवैश्वर्यराजपुत्रस्यचभैक्ष्यचर्याप्राप्तिरित्यन्वयः १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१
राजाक्रविलेनमंत्रार्थद्रष्टृत्वेनवेदांश्रवणकर्तृत्वेनहेतुनाभैक्ष्यचर्याभिच्छेदितपूर्वगसंबंधः नतुसेवयाश्रवणमकुर्वन्नात्रात्रार्थमित्यर्थः तत्कुर्वेत्तुजीवितकांक्षयाभैक्ष्यचर्याचरेद्वैत्यर्थः २२ एतद्भै
क्ष्यनैनिष्ठकंनित्यं त्रयाणाराजादीनां तेषामाश्रमसंन्यासो नित्यो नास्ति अपितु विक्षेपककर्मत्यागरूपः काम्यत्वास्तीत्यर्थः । सचचतुर्णामप्याश्रमाणामस्तीति प्राहुः २३ राजधर्ममशंसतिबाह्यायत

भैक्ष्यचर्याततःप्राहुस्तस्यतद्धर्मचारिणः ॥ तथावैश्वर्यराजेंद्रराजपुत्रस्यचैवहि १४ कृतकृत्योवयोतीतोराज्ञःकृतपरिश्रमः ॥ वैश्वयोगच्छेदनुज्ञातो नृपेणाश्रम
संश्रयम् १५ वेदानधीत्यधर्मेणराजशास्त्राणिचानघ ॥ संतानादीनिकर्मापिकृत्वासोमंनिषेव्यच १६ पालयित्वाप्रजाःसर्वाधर्मेणवदतावर ॥ राजसूयाश्वमेधा
दीन्मखानन्यास्तथैवच १७ आनयित्वायथापाठविप्रेभ्योदत्तदक्षिणः ॥ संग्रामेविजयंप्राप्यतथालपयदिवाबहु १८ स्थापयित्वाप्रजापालंपुत्रंराज्येचपांडव ॥
अन्यगोत्रंप्रशस्तंवाक्षत्रियंक्षत्रियर्षभ १९ अर्चयित्वापितृन्सम्यक्पितृयज्ञैर्धर्माविधि ॥ देवान्यज्ञैर्ऋषीन्वेदैर्चयित्वातुयत्नतः २० अंतकालेचसंप्राप्तेयइच्छेदाश्र
मांतरम् ॥ सोऽनुपूर्व्याश्रमानराजंगत्वासिद्धिमवाप्नुयात् २१ राजभित्तेनराजेंद्रभैक्ष्यचर्यांनसेवया ॥ अपेतयृहधर्मोऽपिचरेज्जीवितकाम्यया २२ नचैतन्नैष्ठिकं
कर्मत्रयाणांभूरिदक्षिण ॥ चतुर्णाराजशार्दूलप्राहुराश्रमवासिनाम् २३ बाह्यायतंक्षत्रियैर्मानवानांलोकश्रेष्ठधर्ममासेवमानैः ॥ सर्वधर्माःसोपधर्मास्त्रयाणाराज्ञो
धर्मादिति वेदाच्छृणोमि २४ यथाराजन्हस्तिपदेपदानिसंलीयंतेसर्वसत्त्वोद्भवानि ॥ एवंधर्मानराजधर्मेषुसर्वान्सर्वावस्थंसंप्रलीनान्निबोध २५ अल्पाश्रयानल्प
फलान्वदंतिधर्मानन्यान्धर्मविदोमनुष्याः ॥ महाश्रयंबहुकल्याणरूपक्षात्रधर्मनेतरंप्राहुरार्याः २६ सर्वधर्मांराजधर्मप्रधानाःसर्ववर्णाःपाल्यमानाभवन्ति ॥ सर्व
स्त्यागोराजधर्मेपुराजंस्त्यागंधर्मचादुरग्यंपुराणम् २७ मज्जेब्रयीदंडनीतिहतायांसर्वधर्माःप्रक्षयेयुर्विबुद्धाः ॥ सर्वधर्माश्चाश्रमाणांहताःस्युःक्षात्रेत्यक्तेराजधर्मेपु
राणे २८ सर्वेत्यागाराजधर्मेषुदृष्टाःसर्वादीक्षाराजधर्मेषुचोक्ताः ॥ सर्वाविद्याराजधर्मेषुयुक्ताःसर्वलोकाराजधर्मेप्रविष्टाः २९ यथाजीवाःप्राकृतैर्वध्यमानाधर्मश्रुता
नामुपपीडनाय ॥ एवंधर्मांराजधर्मैर्विद्युक्ताःसंचिन्वंतोनाद्रियंतेस्वधर्मम् ॥ ३० ॥ इतिश्रीम०शांतिपर्वणिराजध०वर्णाश्रमधर्मकथनेत्रिषष्टितमोऽध्यायः॥६३॥
भीष्मउवाच ॥ ॥ चातुराश्रम्यधर्माश्चयतिधर्माश्चपांडव ॥ लोकवेदोतराश्चैवक्षात्रधर्मसमाहिताः १ सर्वाण्येतानिकर्माणिक्षात्रेभरतसत्तम ॥ निराशिषोजी
वल्लोकाःक्षत्रधर्मेव्यवस्थिते २

मित्यादिना २४ । २५ । २६ सर्वेषांत्यागिमांषड्भागहारीराजाऽपिसर्वस्याग्नीमवतीत्यर्थः २७ । २८ । २९ यथेति जीवाभूतादयः प्राकृतेर्नीचैर्वध्यमानाहंतृणां धर्मस्य श्रुतदृष्टादीनां च नाशाय भ
वन्ति एवंराजधर्मैर्नीत्यादिभिर्विद्युक्ताधर्मा अग्निहोत्रादयश्चोरेर्नाश्यमानाः कर्तृणां धर्मैश्चैतन्वसेदयंतिकर्तारश्चैतन्विन्वंतस्वास्थ्यमन्वेष्यतोव्यकुलतयास्वधर्मनाद्रियंतेतस्माद्राजधर्मेष्वमुख्यो धर्म
इत्यर्थः ३० ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुज्ञासनपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभाष्येविषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ चातुराश्रम्येति १ । २

धर्मबहुद्वारंविद्धि अन्येतुतद्भ्रातृधर्मस्यस्वरूपेकोपयंतिविदुद्रागमैः ३ अष्टष्टितनष्टष्टोऽतोवस्यतस्मिन्परेषमैहतामष्टष्टिभिःमिश्रधर्मकोषवन्ति ४ धर्माश्रमेइति गार्हपत्येयत्रयाणां वर्णानां धर्माणा
मुपश्रुतिरंतर्यामः संख्याताप्रकटा तथाऽध्यवसिनानैष्ठिकवानप्रस्थयतीनां ब्राह्मणानां च धर्मा जामुपश्रुतिः संख्याता तथाराजधर्मेषु धर्मैः सहलोकान्तं मृता इति सार्धः श्लोकः ५ अत्र पूर्वोक्तोक्तोऽस्मा
यति उदाहृतमिति सार्धः ७ । ८ आश्रमं आश्रमविहितं कर्म धर्म तु लयित्वा किंदंडनीतिजो धर्मो महानुत्त आश्रमधर्म इति संदिह्य दृष्टांतवचने सिद्धांतं श्रोतुं प्रभुपासंते तियोजना ९ । १० अर्थस्य
अप्रत्यक्षंबहुद्वारं धर्ममाश्रमवासिनां ॥ प्रकोपयंतितद्भ्रातृवमागमैरेवशाश्वतं ३ अपरेवचनैः पुण्यैर्वादिनोलोकनिश्चयं ॥ अनिश्चयज्ञाधर्माणामदृष्टांते परेहताः ४
प्रत्यक्षंसुखभूयिष्ठमात्मसाक्षिकमच्छलं ॥ सर्वलोकहितं धर्मक्षत्रियेषु प्रतिष्ठितं ५ धर्माश्रमेऽध्यवसिनां ब्राह्मणानां युधिष्ठिर ॥ यथात्रयाणां वर्णानां संख्यातोपश्रु
तिःपुरा ६ राजधर्मेष्वनुमतालोकाः सुचरितैः सह ॥ उदाहृतं तेराजेंद्रयथाविष्णुं महौजसम् ७ सर्वभूतेश्वरं देवं प्रभुं नारायणं पुरा ॥ जग्मुः सुबहुशः शूराराजानो दं
डनीतये ८ एकैकमात्मनः कर्म तु लयित्वाऽश्रमं पुरा ॥ राजानः पर्युपासंत दृष्टांतवचने स्थिताः ९ साध्या देवावसवश्चाश्विनौ च रुद्राश्च विश्वेमरुतांगणाश्च ॥ सृ
ष्टाः पुरा ह्यादिदेवेन देवाः क्षात्रे धर्मे वर्तयंते च सिद्धाः १० अत्र ते वर्तयिष्यामि धर्ममर्थविनिश्चयं ॥ निर्मर्षा देवर्तमाने दानवैर्कार्णवे पुरा ११ बभूवराजाराजेंद्रमांधा
तानामवीर्यवान् ॥ पुरावसुमतीपालो यज्ञं चक्रे दिदृक्षया १२ अनादिमध्यनिधनं देवं नारायणं प्रभुम् ॥ सराजाराजशार्दूलमांधाता परमेश्वरम् १३ जगाम शिर
सापादौ यज्ञे विष्णोर्महात्मनः ॥ दर्शयामास तं विष्णुरूपमास्थाय वासवम् १४ स पार्थिवैर्वृतः सद्भिरर्चयामास तं प्रभुम् ॥ तस्य पार्थिवसिंहस्य तस्य चैव महात्मनः ॥
संवादोऽयं महानासीद्विष्णुं प्रति महायुतिम् १५ ॥ इंद्र उवाच ॥ किमिष्यते धर्मं धृतां वरिष्ठयद्वृष्टकामोऽसितमप्रमेयम् ॥ अनंतमायामितमंत्रवीर्यं नारायणं ह्यादिदे
वं पुराणम् १६ नासौ देवो विश्वरूपो मयाऽपिशक्यो द्रष्टुं ब्रह्मणा वापि साक्षात् ॥ येऽन्ये कामास्तव राजन्हृदि स्थादास्ये चैतांस्त्वं हि मत्पुत्रा १७ सत्ये स्थितो
धर्मपुरोजितेन्द्रियः शूरो दृढप्रीतिरतः सुराणां ॥ बुद्ध्या भक्त्या चोत्तमः श्रद्धया च ततस्तेऽहं दद्वि वरान्यथेष्टं १८ ॥ मांधातो वाच ॥ असंशयं भगवन्नादिदेवं द्रक्ष्या
मित्वाऽहं शिरसा संप्रसाद्य ॥ त्यक्त्वा कामान्धर्मकामो ह्यरण्यमिच्छे गंतुं सत्पथं लोकदृष्टं १९ क्षात्राद्धर्माद्विपुलादप्रमेया लोकाः प्राप्ताः स्थापितं स्वयं शश्व ॥ धर्मो
यो सावादिदेवात्प्रवृत्तो लोकश्रेष्ठं तं न जानामि कर्तुं २० ॥ इंद्र उवाच ॥ असैनिका धर्मपराश्च धर्मे परांगतिं नयंते ह्ययुक्तं ॥ क्षात्रोधर्मो ह्यादिदेवात्प्रवृत्तः पश्चादन्ये
शेषभूताश्च धर्माः २१ शेषाः मृष्टा ह्यंतवतो ह्यनंताः सप्रस्थाना क्षात्रधर्मा विशिष्टाः ॥ अस्मिन्धर्मे सर्वधर्माः प्रविष्टास्तस्माद्धर्मश्रेष्ठमिव दंति २२

निश्चयोयत्रतं ११ । १२ । १३ वासवमैर्द्रुपं १४ । १५ । १६ । १७ । १८ त्वाहं त्वामहं १९ तं क्षात्रधर्मात्तद्धर्मं कर्तुं न जानामि २० न संति सैनिका ये पांते असैनिका अराजानः धर्मे विषये
परांगतिकाष्ठाननयंतेन प्रापयंति अन्यस्वयंचनव्रजंति । राजानस्तु प्रयुक्तैर्धर्मैर्द्रव्यमपि कुर्वन्ति । ह्ययुक्तमिति पाठे हि प्रसिद्धमयुक्तं अभिनिवेशशून्यं यथा स्यात्तथा हे लुथैव नयंते इत्यर्थः शेषभूता अंगभूताः
२१ सप्रस्थानाः पारिव्राज्यसहिताः शेषधर्मा अंतवत्फलाः अनंता असंख्याताः २२

कर्मणाक्रियया २३ अयंक्षेत्रः आदिर्ब्राह्मः २४ । २५ । २६ आत्मत्यागोयुद्धेभरणम् २७।२८।२९ अक्षरपर्यंतमोक्षावसानम् ३० ॥ इति शां०रा०नी०भारतभा०चतुःषष्टितमोऽध्यायः॥६४॥

कर्मणावैपुरादेवाक्रयश्चामितौजसः ॥ त्राताःसर्वेप्रसह्यारिन्क्षत्रधर्मेणविष्णुना २३ यदिह्यसौभगवन्नाहनिष्यद्रिपून्सर्वानसुरानप्रमेयः ॥ नब्राह्मणानचलोकाऽऽ
दिकर्तानायधर्मोनादिधर्मोऽभविष्यत् २४ इमामुर्वीनाजयद्विक्रमेणदेवश्रेष्ठःसासुरामादिदेवः ॥ चातुर्वर्ण्यंचातुराश्रम्यधर्माःसर्वेनस्युर्ब्राह्मणानांविनाशात् २५
नष्टाधर्माःशतधाशाश्वतास्तेक्षात्रेणधर्मेणपुनःप्रवृद्धाः ॥ युगेयुगेह्यादिधर्माःप्रवृत्तालोकज्येष्ठक्षेत्रधर्मवदन्ति २६ आत्मत्यागःसर्वभूतानुकंपालोकज्ञानंपालनंमो
क्षणंच ॥ विषण्णानांमोक्षणंपीडितानांक्षेत्रधर्मेविद्यतेपार्थिवानाम् २७ निर्मर्यादाःकाममन्युप्रवृत्ताभीताराज्ञोनाधिगच्छन्तिपापम् ॥ शिष्टाश्चान्येसर्वधर्मोपप
न्नासाध्याचाराःसाधुधर्मवदन्ति २८ पुत्रवत्पाल्यमानानिराजधर्मेणपार्थिवैः ॥ लोकेभूतानिसर्वाणिचरन्तेनात्रसंशयः २९ सर्वधर्मपरंक्षात्रलोकश्रेष्ठसनातनम् ॥
शश्वदक्षरपर्यंतमक्षरंसर्वतोमुखम् ३० ॥ इति श्रीम०शां०राजध०वर्णाश्रमध०चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ इंद्रउवाच ॥ एवंवीर्यःसर्वधर्मोपप
न्नःक्षेत्रःश्रेष्ठःसर्वधर्मेषुधर्मः ॥ पाल्योयुष्माभिलोकहितैरुदारैर्विपर्ययेस्यादभवःप्रजानाम् १ भूसंस्कारंराजसंस्कारयोगमभैक्ष्यचर्यांपालनंचप्रजानाम् ॥ विद्या
द्राजासर्वभूतानुकंपीदेहत्यागंचाहवेधर्ममग्र्यम् २ त्यागंश्रेष्ठमुनयोवैदन्तिसर्वश्रेष्ठयच्छरीरंत्यजंतः ॥ नित्यंयुक्ताराजधर्मेषुसर्वप्रत्यक्षंतेभूमिपालायथैव ३ बहुश्रु
त्यागुरुशुश्रूषयाचपरस्परःसंहननाद्वदन्ति ॥ नित्यंधर्मक्षत्रियोब्रह्मचारीचरेदेकोह्याश्रमंधर्मकामः ४ सामान्यार्थेव्यवहारप्रवृत्तेप्रियाप्रियेवर्जयन्नेवयत्नात् ॥ चा
तुर्वर्ण्यस्थापनात्पालनाच्चतैस्तैर्योगैर्नियमैरौरसैश्च ५ सर्वाद्योगैराश्रमंधर्ममाहुःक्षेत्रश्रेष्ठसर्वधर्मोपपन्नम् ॥ स्वस्वंधर्मेनचरन्तिवर्णास्तास्तान्धर्मानन्यथार्थान्वदं
ति ६ निर्मर्यादान्नित्यमर्थेनिविष्टानाहुस्तास्तान्वैपशुभूतान्मनुष्यान् ॥ यथानीतिंगमयत्यर्थयोगाच्छ्रेयस्तस्मादाश्रमात्क्षत्रधर्मः ७ त्रैविद्यानांयागतिर्ब्राह्मणानांये
चैवोक्ताश्चाश्रमाब्राह्मणानाम् ॥ एतत्कर्मब्राह्मणस्याहुरग्र्यमन्यत्कुर्वच्छूद्रवच्छत्रवध्यः ८ चातुराश्रम्यधर्माश्चवेदधर्माश्चपार्थिव ॥ ब्राह्मणेनानुगंतव्यानान्योविद्या
त्कदाचन ९ अन्यथावर्तमानस्यनासौवृत्तिःप्रकल्प्यते ॥ कर्मणावर्धतेधर्मोयथाधर्मस्तथैवसः १० योविकर्मस्थितोविप्रो नसन्मानमर्हति ॥ कर्मस्वंनोपयुंजानमवि
श्वास्यंहितंविदुः ११ एतेधर्माःसर्वधर्मेषुलीनाउत्कृष्टव्याःक्षत्रियैरेषधर्मः ॥ तस्माज्ज्येष्ठाराजधर्मानचान्येवीरज्येष्ठावीरधर्मा मतामे १२ ॥ मांघातोवाच ॥ यवनाःकि
रातागांधाराश्चीनाःशबरबर्बराः॥शकास्तुषाराःकंकाश्चपल्हवाश्चाग्रमद्रकाः१३पौंड्राःपुलिंदारमठाःकांबोजाश्चैवसर्वशः ॥ब्रह्मक्षत्रप्रसूताश्चवैश्याःशूद्राश्चमानवाः१४

एवमिति १ भूसंस्कारंभुवःसंपन्नसस्यत्वं राजसंस्कारोराजसूयाश्चमेधावस्यस्नामभैक्ष्यचर्यासंन्यासाभावं एतेनसंन्यासोराज्ञामधर्मइत्युक्तम् २ यथैवशरीराणित्युक्तवतः ३। ४ औरसैःपौरुषैः ५
येनक्षेत्रधर्मेणअन्यथार्थास्तास्तान्धर्मान्वदन्ति ६। ७ यागातिथिज्ञाद्वेः आश्रमधर्मश्चएतद्वयं ८। ९। १० नोपयुंजानंनचरन्तं११उत्कृष्टव्याउत्कर्षप्रापणीयाः एषधर्मःक्षत्रियस्य १२।१३।१४

दस्युजीविनोदस्युवृत्तिजीविनः १५ एतादिति संकरजानांचोरणां वक्रयंधर्मेस्थापनं कर्तव्यमिति प्रभार्यः १६ तेषामपिमात्रादिशुश्रूषाकूपेधर्मेस्थापनं कर्तव्यमित्याह मातेति १० । १८ । १९
१० महार्हा इति पाक्यज्ञमुद्दिश्य ब्राह्मणाय धनं देयमेवं श्राद्धमप्यामेन हिरण्येन चेति ज्ञेयम् २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ पापः पापादिति शेषः २७ । २८ । २९ । ३० गतिफलं आस्तिक
कथंधर्माश्चरिष्यन्ति सर्वे विषयवासिनः ॥ मद्भिधैश्च कथं स्थाप्याः सर्वे वै दस्युजीविनः १५ एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं भगवंस्तद्ब्रवीहि मे ॥ त्वं धुभूतो ह्यस्माकं क्षत्रियाणां
सुरेश्वर १६ ॥ इंद्र उवाच ॥ मातापित्रोर्हि शुश्रूषा कर्तव्या सर्वदस्युभिः ॥ आचार्यगुरुशुश्रूषातथैवाश्रमवासिनाम् १७ भूमिपानांच शुश्रूषा कर्तव्या सर्वदस्यु
भिः ॥ वेदधर्मक्रियाश्चैव तेषां धर्मो विधीयते १८ पितृयज्ञास्तथा कूपाः प्रपाश्वशयनानि च ॥ दानानि च यथा कालं द्वेजेभ्यो विसृजेत्सदा १९ अहिंसा सत्यमक्रोधो
वृत्तिदायानुपालनम् ॥ भरणं पुत्रदाराणां शौचमद्रोह एव च २० दक्षिणा सर्वयज्ञानां दातव्या भूतिमिच्छता ॥ पाक्यज्ञामहार्हाश्च दातव्याः सर्वदस्युभिः २१ एता
न्येवं प्रकाराणि विहितानि पुरा ज्ञघ ॥ सर्वलोकस्य कर्माणि कर्तव्यानीह पार्थिव २२ ॥ मांघातोवाच ॥ दृश्यंते मानुषे लोके सर्ववर्णेषु दस्यवः ॥ लिंगांतरैर्वर्तमाना
आश्रमेषु चतुर्वर्षि २३ ॥ इंद्र उवाच ॥ विनष्टायां दंडनीत्यां राजधर्मे निराकृते ॥ संप्रमुह्यंति भूतानिराजदौरात्म्यतो ज्ञघ २४ असंख्याता भविष्यन्ति मिक्षवोलिं
गिनस्तथा ॥ आश्रमाणां विकल्पाश्च निवृत्तेऽस्मिन्कृते युगे २५ अशृण्वानाः पुराणानां धर्माणां परमागतीः ॥ उत्पथं प्रतिपत्स्यंते काममन्युसमीरिताः २६ यदा
निवर्त्यंते पापो दंडनीत्यामहात्मभिः ॥ तदा धर्मो न चलते सद्भूतः शाश्वतः परः २७ सर्वलोकगुरुं चैव राजानं योऽवमन्यते ॥ न तस्य दत्तं न हुतं न श्राद्धं फलते क्वचित् २८
मानुषाणामधिपतिं देवभूतं सनातनम् ॥ देवाऽपि नावमन्यंते धर्मकामं नरेश्वरम् २९ प्रजापतिर्हि भगवान्सर्वे चैवा सृजज्जगत् ॥ संप्रवृत्तिनिवृत्त्यर्थं धर्माणां क्षत्रमिच्छ
ति ३० प्रवृत्तस्य हि धर्मस्य बुद्ध्यायः स्मरते गतिम् ॥ समेमान्यश्च पूज्यश्च तत्र क्षत्रं प्रतिष्ठितम् ३१ ॥ भीष्म उवाच ॥ एवमुक्त्वा स भगवान्मरुद्गणवृत्तः प्रभुः ॥ ज
मामभवनं विष्णोरेक्षरं शाश्वतं पदम् ३२ एवं प्रवर्तिते धर्मे पुरा सुचरिते ज्ञघ ॥ कः क्षत्रमवमन्येत चेत्तनावान्बहुश्रुतः ३३ अन्यायेन प्रवृत्तानि निवृत्तानि तथैव च ॥
अंतराविलयं यांति यथा पथिविचक्षुषः ३४ आदौ प्रवर्तिते चक्रेतथैवादिपरायणे ॥ वर्तस्व पुरुषव्याघ्रसंविजानामिते ज्ञघ ३५ ॥ इति श्रीमहाभारतेशां
तिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि इंद्रमांघातसंवादे पंचषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥ ॥ ध ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ श्रुतामेकाथिताः पूर्वैश्चत्वारो मानवाश्चमाः ॥ व्याख्या
नयित्वा व्याख्यानमेषामाचक्ष्वपृच्छतः १ ॥ भीष्म उवाच ॥ विदिताः सर्वे एवेह धर्मास्तव युधिष्ठिर ॥ यथामममहाबाहो विदिताः साधुसंमताः २

त्वात्समेमान्यः ३१ । ३२ । ३३ अन्यायेनक्षत्रधर्मावज्ञया १४ चक्रेधातुराज्ञायां आदिपरायणे पूर्वेषां शरणभूते वर्तस्व तेषां संविजानाभिसम्यक्समर्थोऽसीति जानामि ३५ ॥ इति शांतिपर्वणि
राजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे पंचषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥ ॥ ध ॥ ॥ श्रुता इति मानवस्य मनुष्यमात्रस्याऽश्रमाश्चत्वार इति श्रुतं तत्कथं दस्यूनामप्युत्तमान्ममयो
गः एषामाश्रमाणां व्याख्यानं स्पष्टीकरणं व्याख्यानयित्वा विस्तारं नीत्वा आचक्ष्व आख्यानयित्वेति नामधातुपदम् १ यथामममहाबाहो विदिताः इत्यन्वयः २

लिंगस्यतुल्यमस्याप्यंतरकारणहावाकाशतत्तत्सर्वज्ञमित्यर्थः ३ एतानिचातुराश्रम्यकारिणांलिङ्गानिस्ताराज्ञाराजधर्मेष्वेववर्ततेइत्यर्थः ४ अत्रयस्याश्रमस्यासाधारणधर्मःसयप्रकुत्रचि
दाश्रम्यस्याकस्याचिजातादृष्टश्चेत्तदाश्रमधर्मप्राप्यस्थानमाप्नोतिनूतमपदमाप्तौजातिराश्रमोवाकारणमित्यध्यायार्थस्तमाह अकामेत्यादिना कामद्वेषराहित्यंसमदर्शित्वंचयतेरसाधारणो
यतुलिङ्गांतरगतं पृच्छसेमांयुधिष्ठिर ॥ धर्मधर्मभृतांश्रेष्ठतन्निबोधनराधिप ३ सर्वाण्येतानिकौंतेयविद्यंतेमनुजर्षभ ॥ साध्याचारप्रवृत्तानांचातुराश्रम्यकारिणाम्
४ अकामद्वेषयुक्तस्यदंडनीत्यायुधिष्ठिर ॥ समदर्शिनश्चभूतेषुभैक्ष्याश्रमपदंभवेत् ५ वेत्तेज्ञानविसर्गचनिग्रहानुग्रहतथा ॥ यथोक्तवृत्तेर्धीरस्यक्षेमाश्रमपदंभ
वेत् ६ अर्हान्पूजयतो नित्यं संविभागेन पांडव ॥ सर्वतस्तस्यकौंतेयभैक्ष्याश्रमपदंभवेत् ७ ज्ञातिसंबन्धिमित्राणि व्यापन्नानियुधिष्ठिर ॥ समभ्युद्धरमाणस्यदीक्षा
श्रमपदंभवेत् ८ लोकमुख्येषुसत्कारंलिङ्गिमुख्येषुचासकृत् ॥ कुर्वतस्तस्यकौंतेयधन्याश्रमपदंभवेत् ९ आह्निकं पितृयज्ञांश्चभूतयज्ञान्समाप्नुयान् ॥ कुर्वतःपार्थ
विपुलान्वन्याश्रमपदंभवेत् १० संविभागेनभूतानामतिथीनांतथाऽर्चनात् ॥ देवयज्ञैश्चराजेंद्रवन्याश्रमपदंभवेत् ११ मर्दनं परराष्ट्राणांशिष्टार्थसत्याधिकम् ॥ कुर्व
तःपुरुषव्याघ्रवन्याश्रमपदंभवेत् १२ पालनात्सर्वभूतानांस्वराष्ट्रपरिपालनात् ॥ दीक्षाबहुविधाराजन्सत्याश्रमपदंभवेत् १३ वेदाध्ययननित्यत्वंक्षमाऽथाचार्य
पूजनम् ॥ अथोपाध्यायशुश्रूषाब्रह्माश्रमपदंभवेत् १४ आह्निकंजपमानस्यदेवान्पूजयतःसदा ॥ धर्मेणपुरुषव्याघ्रधर्माश्रमपदंभवेत् १५ मृत्युर्वारक्षणांवेतियस्य
राज्ञोविनिश्चयः ॥ प्राणयूतेतस्तस्यब्रह्माश्रमपदंभवेत् १६ अजिह्वमशठमार्गवर्तमानस्यभारत ॥ सर्वदासर्वभूतेषुब्रह्माश्रमपदंभवेत् १७ वानप्रस्थेषुविप्रेषुत्रै
विद्येषुचभारत ॥ प्रयच्छतोर्थान्विपुलान्वन्याश्रमपदंभवेत् १८ सर्वभूतेष्वनुक्रोशं कुर्वतस्तस्यभारत ॥ आनृशंस्यप्रवृत्तस्यसर्वावस्थं पदंभवेत् १९ बालवृद्धेषु
कौंतेयसर्वावस्थंयुधिष्ठिर ॥ अनुक्रोशक्रियापार्थसर्वावस्थं पदंभवेत् २० बलात्कृतेषुभूतेषुपरित्राणंकुरुद्वह ॥ शरणागतेषुकौरव्यकुर्वन्गार्हस्थ्यमावसेत् २१ च
राचराणांभूतानांरक्षणंचापिसर्वशः ॥ यथार्हपूजांचतथाकुर्वन्गार्हस्थ्यमावसेत् २२ ज्येष्ठानुज्येष्ठपत्नीनांभ्रातृणांपुत्रनमृणाम् ॥ निग्रहानुग्रहौपार्थगार्हस्थ्य
मितितत्तपः २३ साधूनामर्चनीयानांपूजासुविदितात्मनाम् ॥ पालनंपुरुषव्याघ्रगृहाश्रमपदंभवेत् २४ आश्रमस्थानिभूतानियस्तुवेऽमनिभारत ॥ आद
दीतेहभोज्येनतद्गार्हस्थ्यंयुधिष्ठिर २५ यःस्थितःपुरुषोधर्मैधात्रासृष्टेयथार्थवत् ॥ आश्रमाणांहिसर्वेषांफलंप्राप्नोत्यनामयम् २६ यस्मिन्ननश्यंतिगु
णाःकौंतेयपुरुषेसदा ॥ आश्रमस्थंतमप्याहुर्नरश्रेष्ठंयुधिष्ठिर २७

धर्मस्तद्वानराजायदिदंडनीत्याभूतेषुवर्ततेहितस्ययज्ञैक्ष्याश्रमस्यसंन्यासिनोयत्पदं ब्रह्मलोकमाप्तिस्तद्भवेत् एवं सर्वत्रज्ञेयम् ५ क्षेमाश्रमो गार्हस्थ्यम् ६ भैक्ष्याश्रमो ब्रह्मचर्यम् ७ दीक्षाश्रमो वै
स्नानसः ८ १ १० ११ परराष्ट्राणां वनोषधीनामिव शिष्टार्थं शिष्टं संरक्षणार्थं कुर्वन्व नित्यः १२ दीक्षाबहुविधोति यावता पालनं तावतो यज्ञाः कृता इत्यर्थः सत्याश्रमो ब्रह्मलोकमदभाश्रमः
संन्यासः १३ १४ १५ १६ १७ १८ अनुक्रोशं दया आनृशंस्यमनिष्ठुरत्वं १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७

२८ २९ ३० दशधर्मगतोमीतत्त्वादिना अत्यंतव्याकुलतयाधर्मधर्मप्रतिपत्तिशून्योऽपिसौश्रमीसःआश्रमी सर्वाश्रमफलमाप्तिर्यर्थः ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ धर्मइति राजधर्मा
स्मिकानोऽधर्मोऽविवक्षितासत्त्वमेववीर्यकर्णधारबलंयत्र धर्मसेतुःशास्त्रसंवेदवारकाबंधनरज्यंयत्र त्यागवातेनेवशीघ्रगा ३७ सत्त्वस्थोधी सत्त्वमात्रनिष्ठः ३७ भावेनचेतसा योगेनचित्तनिरोधेन
स्थानमानंकुलेमानंवयोमानंतथैवच ॥ कुर्वन्वसतिसर्वेषुह्याश्रमेषुयुधिष्ठिर २८ देशधर्माश्चकौंतेयकुलधर्मास्तथैवच ॥ पालयन्पुरुषव्याघ्रराजासर्वाश्रमीभवेत्
२९ कालेविभूतिंभूतानामुपहारांस्तथैवच ॥ अर्हयन्पुरुषव्याघ्रसाधूनामाश्रमेवसेत् ३० दशधर्मगतश्चापियोधर्मप्रत्यवेक्षते ॥ सर्वलोकस्यकौंतेयराजाभवतिसो
श्रमी ३१ येधर्मकुशललोकेधर्मकुर्वतिभारत ॥ पालितायस्यविषयेधर्मांशस्तस्यभूपतेः ३२ धर्मारामान्धर्मपरान्येनरक्षतिमानवान् ॥ पार्थिवाःपुरुषव्या
घ्रतेषांपापंहरंतिते ३३ येचाप्यत्रसहायाःस्युःपार्थिवानांयुधिष्ठिर ॥ तेचैवांशहराःसर्वधर्मेपरकृतेऽनघ ३४ सर्वाश्रमपदेऽप्याहुर्गार्हस्थ्यंदीप्तनिर्णयम् ॥ पावनं
पुरुषव्याघ्रयंधर्मपर्युपास्महे ३५ आत्मोपमस्तुभूतेषुयोवैभवतिमानवः ॥ न्यस्तदंडोजितक्रोधःप्रेत्येहलभतेसुखम् ३६ धर्मेस्थितासत्त्ववीर्याधर्मसेतुवटारका ॥
त्यागवाताध्वगाशीघ्रानौस्तंसंतारयिष्यति ३७ यदानिवृत्तःसर्वस्मात्कामोयोस्यहृदिस्थितः ॥ तदाभवतिसत्त्वस्थस्ततोब्रह्मसमभुते ३८ सुप्रसन्नस्तुभावेनयो
गेनचनराधिप ॥ धर्मपुरुषशास्त्रंलप्राप्स्यतेपालनेरतः ३९ वेदाध्ययनशीलानांविप्राणांसाधुकर्मणाम् ॥ पालनेयन्मातिष्ठसर्वलोकस्यचैवह ४० वनेचरंतियेध
र्ममाश्रमेषुचभारत ॥ रक्षणात्छतगुणंधर्मप्राप्नोतिपार्थिवः ४१ एषतेविविधोधर्मःपांडवश्रेष्ठकीर्तितः ॥ अनुतिष्ठत्वमेनैवपूर्वदृष्टं सनातनम् ४२ चातुराश्रम्यमैका
ग्र्यंचातुर्वर्ण्यंचपांडव ॥ धर्मपुरुषशास्त्रंलप्राप्स्यसेपालनेरतः ४३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशां०राजधर्मां०चातुराश्रम्यविधौषट्षष्टितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ ॥
युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ चातुराश्रम्यमुक्तंतेचातुर्वर्ण्यंतथैवच ॥ राष्ट्रस्ययत्कृत्यतमंततोब्रूहिपितामह १ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ राष्ट्रस्यैतत्कृत्यतमंराज्ञएवाभि
षेचनम् ॥ अनिद्रमबलंराष्ट्रंदस्यवोऽभिभवंत्युत २ अराजकेपुराष्ट्रेषुधर्मानव्यवतिष्ठते ॥ परस्परंचखादंतिसर्वथाधिगराजकम् ३ इंद्रमेवप्रवृणुतेयद्राजानमिति
श्रुतिः ॥ यैर्वेदस्तथाराजासंपूज्योभूतिमिच्छता ४ नाराजकेपुराष्ट्रेषुवस्तव्यमितिरोचये ॥ नाराजकेपुराष्ट्रेषुहव्यमग्निर्वहत्युत ५ अथचेदभिर्वर्ततराज्यार्थी
बलवत्तरः ॥ अराजकाणिराष्ट्रणिहतवीर्याणिवापुनः ६ प्रत्युद्गम्याभिपूज्यःस्यादेतदत्रसुमंत्रितम् ॥ नहिपापात्परतरमस्ति किंचिदराजकात् ७ सचेत्समनुप
श्येतसमग्रंकुशलंभवेत् ॥ बलवान्निप्रकुपितःकुर्यान्निःशेषतामपि ८

३९ ४० ४१ पूर्वमनादि सनातनं पारंपर्यागतम् ४२ अध्यायार्थमुपसंहरति चातुराश्रम्यमिति ४३ ॥ इति शांतिपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे षट्षष्टितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ ॥
चातुराश्रम्यमिति १ राष्ट्रस्य तात्स्थयाद्राष्ट्रावासिनो जनस्य कृत्यतमं मुख्यं कार्यं मन्त्रिभ्यः राजकमत एवा बलम् २ नव्यवतिष्ठते अन्योन्यं लोकाधर्मव्यवस्थापनं न कुर्वत इत्यर्थः ३ ४ ५ अथेति
राज्यार्थी अन्योऽपि कश्चिदायाति तदा संपूज्यः राष्ट्रस्थो रित्युभयोः संबंधः ६ अपूजने दोषमाह नहीति ७ सचेदिति तत्प्रसादप्रकोपायते कुशला कुशले राष्ट्रस्येत्यर्थः ८

१। १०। ११ धनादेर्यउपभोगः ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७ वाक्कृतं निष्ठुरमावी दंडपुरुषउग्रदंडः पारजायिकः परस्त्रीगामी १८। १९ अनुस्वातादुःस्वपीडिताः अनुस्वाया इति पाठे सुखैरर्थैश्च ही
नाः दिशदेहि २० ताः प्रजाः नाभिननंदनां गीषकार २१। २२ अविपंचाशतपंचाशतमविकृत्यपंचाशत्पशुलाभेपुं मागं दुष्यं दास्याम इत्यर्थः तथैव हिरण्यस्यापि २३ विवाहेषूद्यतासु कन्यासु कु
भूयांसंलभते केशं यागौर्भवति दुर्दुहा ॥ अथ यासु दुहाराजत्रैव तां वितुं दंत्यपि ९ यदतसंप्रणमते नैतत्संतापमर्हति ॥ यत्स्य दंत्यपि १० एत
योपमया वीरसन्नमेतबलीयसे ॥ इंद्राय संप्रणमते नमते यो बलीयसे ११ तस्माद्राजैव कर्तव्यः सततं भूतिमिच्छता ॥ न धनार्थेन दारार्थं स्तेषां येषाम राजकम् १२
प्रीयते हि हरन्पापः परवित्तमराजके ॥ यदाऽस्य उद्धरंत्यन्ये तदाराजानमिच्छति १३ पापाद्व्यपित दाक्षे मं न लभंते कदाचन ॥ एकस्य लिङ्गं हस्तौ द्वयोश्च बहवोऽपरे
१४ अदासः क्रियते दासो हियं ते च बलात्स्त्रियः ॥ एतस्मात्कारणाद्देवाः प्रजापालान्प्रचक्रिरे १५ राजा चेन्न भवेच्छोके पृथिव्या दंडधारकः ॥ जले मत्स्यानि वामक्ष्य
न्दुर्बलं वलवत्तराः १६ अराजकाः प्रजाः पूर्वं विनेशुरिति नः श्रुतम् ॥ परस्परं भक्षयंतो मत्स्या इव जले कृशान् १७ समेत्य तास्ततश्च कुः समयानिति नः श्रुतम् ॥ वा
क्शूरो दंडपुरुषो यश्च स्यात्पारजायिकः १८ यः परस्वमथादद्यात्त्याज्यान्स्तादृशा इति ॥ विश्वासार्थं च सर्वेषां वर्णानामविशेषतः ॥ तास्तथा समयं कृत्वा समयेना
वतस्थिरे १९ सहितास्तास्तदा जग्मुरसुखार्ताः पितामहम् ॥ अनीश्वरा विनश्यामो भगवन्नीश्वरं दिश २० यं पूजयेम संभूय यश्च नः प्रतिपालयेत् ॥ ततो मनुं व्या
दिदेश मनुर्नाभिननंदताः २१ ॥ ॥ मनुर्वाच ॥ ॥ विभेमि कर्मणः पापाद्राज्यं हि भृशदुस्तरम् ॥ विशेषतो मनुष्येषु मिथ्यावृत्तेषु नित्यदा २२ ॥ ॥ भीष्म उ
वाच ॥ ॥ तमब्रुवन् प्रजामाभैः कर्तृनेनो गमिष्यति ॥ पशूनामधिपंचाशद्विरण्यस्य तथैव च २३ धान्यस्य दशमभागं दास्यामः कोशवर्धनम् ॥ कन्यां शुल्के चारु
रूपां विवाहेषूद्यतासु च २४ मुखेन शस्त्रपत्रेण ये मनुष्याः प्रधानतः ॥ भवंतं तेऽनुयास्यंति महेंद्रमिव देवताः २५ सत्वं जातबलो राजा दुष्प्रधर्षः प्रतापवान् ॥ सुखे
धास्यसिनः सर्वान् कुबेर इव नैर्ऋतान् २६ यंच धर्मं चरिष्याति प्रजाराज्ञा सुरक्षिताः ॥ चतुर्थं तस्य धर्मस्य त्वत्संस्थं वै भविष्यति २७ तेऽपि पश्यन्ति सुखं लब्ध्वा
वितः ॥ पाह्यस्मान्सर्वतो राजन्देवानिव शतक्रतुः २८ एतेऽपि पश्यन्ति सुखं लब्ध्वा २९ सनिर्ययौ महातेजा
बलेन महता वृतः ॥ महाभिजनसंपन्नस्तेजसा प्रज्वलन्निव ३० तस्य दृष्ट्वा महत्त्वं ते महेंद्रस्येव देवताः ॥ अपतत्रसिरे सर्वे स्वधर्मैश्च ददुर्मनः ३१ ततो महीं परिययौ प
र्जन्य इव वृष्टिमान् ॥ शमयन् सर्वतः पापान् स्वकर्मसु च योजयन् ३२ एवं ये भूतिमिच्छेयुः पृथिव्या मानवाः क्वचित् ॥ कुर्युराजानमेवाग्रे प्रजाऽनुग्रहकारणात् ३३ नम
स्येरं श्वतं भक्त्या शिष्या इव गुरुंसदा ॥ देवा इव च देवं द्रुतं प्रराजानमंतिके ३४ सत्कृतं स्वजनेनेह परोऽपि बहुमन्यते ॥ स्वर्गमेवावकाशं तपोऽपि विवर्धयत् ३५

स्केमौल्यप्रसंगेसतिलुक्पाकभ्यामुभ्यंदास्यामइतिपूर्वोक्तम् । विवादेपुततामुपेतिप्राचांवाठः इयंमयाक्रयाइयंमयाक्रयेतिविवादविषयास्थितिर्यः । विवादेयूततामुपेतिपाठेयूततायूतेपनी
कृतत्वं १४ मुखेनमुखतःप्रथममित्यर्थः शास्त्रपत्रेणशस्त्रेणवाहमेनच प्रधानतःश्रेष्ठःप्रयमार्येततिः २५।२६।२७। २८ मानंदर्पविषयनाशाय २९।३० अपतत्रतिरेत्रार्तमात्राः ३१।३२।३३।३४।३५

पञ्चवाहनं ११ । ३७ । ३८ संविभागीविभज्यभोक्ता वस्तुशोभनं ३९ ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनं ० नीलकण्ठीयेभारतभाष्यदीपिकेतपठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ किमादुरीति १।१।३
वैनयिकमभ्युत्थानाभिवादानादिकं दक्षिणादक्षिणातोऽन्तरःसमीपेभूत्वाप्रदक्षिणीकृत्येत्यर्थः ४।५।१।७।८ समुदीर्णत्यक्तमर्थोऽहं समुत्सुकंपरदाराद्यासक्तं प्रसादयतिवन्देनशुद्धकरोति
राज्ञपरैःपरिभवःसर्वेषामसुखावहः ॥ तस्माच्छत्रंचपत्रंचवासांस्याभरणानिच ३६ भोजनान्यथपानानिराज्ञेदयुर्गृहाणिच ॥ आसनानिचशय्याश्चसर्वोपक
रणानिच ३७ गोप्तातस्मादुराधर्षःस्मितपूर्वाभिभाषिता ॥ आभाषितश्चमधुरंप्रत्याभाषेतमानवान् ३८ कृतज्ञोऽहमस्मिःस्यात्संविभागीजितेंद्रियः ॥ ईक्षि
तःप्रतिवीक्षितमृदुवल्गुचसुष्ठुच ३९ ॥ इतिश्रीमहामारतेशांतिपर्वणिराजध० राष्ट्रेराजकरणावश्यकत्वकथनेसप्तपठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥
किमाहुर्देवतंविप्राराजानंभरतर्षभ ॥ मनुष्याणामधिपतिंतन्मेब्रूहिपितामह १ ॥ भीष्मउवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीमतिहासपुरातनम् ॥ बृहस्पतिंवसुमना
यथापप्रच्छभारत २ राजावसुमनानामकौसल्योधीमतांवरः ॥ महर्षिकिलपप्रच्छकृतप्रज्ञंबृहस्पतिम् ३ सर्ववैनयिकं कृत्वा विनयज्ञो बृहस्पतिम् ॥ दक्षिणाऽन्त
रोभूत्वा प्रणम्यविधिपूर्वकम् ४ विधिंप्रच्छराज्यस्यसर्वलोकहितेरतः ॥ प्रजानां सुखमन्विच्छन्धर्मशीलंबृहस्पतिम् ५ ॥ वसुमनाउवाच ॥ केनभूतानिवर्धते
क्षयंगच्छंतिकेनवा ॥ कमर्चतोमहाप्राज्ञसुखमव्ययमाप्नुयुः ६ एवंपृष्टोमहाप्राज्ञःकौसल्येनामितौजसा ॥ राजसत्कारमव्यग्रंशंसास्मैबृहस्पतिः ७ ॥ बृहस्प
तिरुवाच ॥ राजमूलोमहाप्राज्ञधर्मोलोकस्यलक्ष्यते ॥ प्रजाराजभयादेवनत्वादंतिपरस्परम् ८ राजाह्येवाखिललोकंसमुदीर्णसमुत्सुकम् ॥ प्रसादयतिधर्मेणप्र
साद्यचविराजते ९ यथाह्यनुदयेराजन्भूतानिशशिसूर्ययोः ॥ अंधेतमसिमज्जेयुरपश्यंतःपरस्परम् १० यथाह्यनुदकेमत्स्यानिराक्रंदेविहंगमाः ॥ विहरेयुर्यथा
कामंविहिंसंतःपुनःपुनः ११ विमथ्यातिक्रमेरंश्चविषह्यापिपरस्परम् ॥ अभावमचिरेणैवगच्छेयुर्नात्रसंशयः १२ एवमेवविनाराज्ञाविनश्येयुरिमाःप्रजाः ॥
अंधेतमसिमज्जेयुरगोपाःपशवोयथा १३ हरेयुर्बलवंतोऽपिदुर्बलानांपरिग्रहान् ॥ हन्युर्व्यायच्छमानांश्चयादिराजानपालयेत् १४ ममेदमितिलोकेऽस्मिन्नभ
वेत्संपरिग्रहः ॥ नदाराचपुत्रःस्यान्नधनंनपरिग्रहः ॥ विष्वग्लोपःप्रवर्तेतयदिराजानपालयेत् १५ यानंवस्त्रमलंकारान्तरत्नानिविविधानिच ॥ हरेयुःसहसापा
पायदिराजानपालयेत् १६ पतेद्बहुविधंशस्त्रंबहुधाधर्मचारिषु ॥ अधर्मःप्रगृहीतःस्याद्यदिराजानपालयेत् १७ मातरंपितरंवृद्धमाचार्यमातिथिगुरुम् ॥
क्षिश्रियुरपिहिंस्युर्व्यायदिराजानपालयेत् १८ वधबंधपरिक्लेशो नित्यमर्थवतांभवेत् ॥ ममत्वंचनविंदेयुर्यदिराजानपालयेत् १९ अंताश्चाकालएवस्युल्लोकोऽ
यंदस्युसाद्भवेत् ॥ पतेयुर्नरकंधोरंयदिराजानपालयेत् २० नयोनिदोषोवर्तेतनरुषिर्नवाणिकपथः ॥ मज्जेद्धर्मस्त्रयीनस्याद्यदिराजानपालयेत् २१
१।१० अनुदकेह्यल्पोदके निराक्रंदेहिंस्त्रभयरहिते ११।१२।१२ परिग्रहान्पृहादीन् व्यायच्छमानान्स्वस्वमर्थमाग्रहेणरक्षमानान् १४ ममेदमितिनस्यादपिबलवत्तद्वमित्येवस्यात्
विष्वक्सर्वतः लोपोऽर्थानालुपनं १५।१६।१७।१८।१९ अंतामृत्यवः दस्युसाञ्चौराधीनः २० योनिदोषोव्यभिचारेविषाणम् २१

१२ नसंप्रवर्ततेऽसिचैरत्र गर्गरामयः । गर्गरोमीनभेदेस्त्रीभिर्यथा'इति मेदिनी २३ । २४ । २५ । २६ । २७ हस्ताद्वस्तहस्तस्थंमपिचोराहरेयुः २८ अनयाअनीतयः । अनाया
समितिपाठेअक्लेशंयथास्यात्तथाप्रवर्तैरन्परदारादिषु २९ विवृत्योद्वाट्य ३० हस्तलाघवंतरसाध्यंताडनं आकुट्टगालनंवा कुतो नसहतेअपित्वनायकत्वात्सहत्तएव गां पृथ्वीं ३१ अपुरुषाभरं
नयज्ञाःसंप्रवर्तैर्युविधिवत्स्वातदक्षिणाः ॥ नविवाहाःसमाजोवायदिराजानपालयेत् २२ नवृषासंप्रवर्तैरन्नमध्यैरश्वगर्गराः ॥ घोषाःप्रणाशंगच्छेयुर्यदिराजान
पालयेत् २३ त्रस्तमुद्विग्रहदयंहाहाभूतमचेतनं ॥ क्षणेनविनशेत्सर्वयदिराजानपालयेत् २४ नसंवत्सरसत्राणि तिष्ठेयुरकुतोभयाः ॥ विधिवदक्षिणावंतियदि
राजानपालयेत् २५ ब्राह्मणाश्चतुरोवेदानाधीयारिंस्तपस्विनः ॥ विद्यास्नातावतस्नातायदिराजानपालयेत् २६ नलभेद्धर्मसंश्लेषंहतविप्रहतोजनः ॥ हर्तास्व
स्थेद्रियोगच्छेद्यदिराजानपालयेत् २७ हस्ताद्वस्तपरिमुषेद्रियेन्सर्वसेतवः ॥ भयार्तिविद्रवेत्सर्वयदिराजानपालयेत् २८ अनयाःसंप्रवर्तैरन्भवेद्वैवर्णसंकरः ॥ दु
र्भिक्षमाविशेद्राष्ट्रयदिराजानपालयेत् २९ विवृत्यहियथाकामं गृहद्वाराणिशेते ॥ मनुष्यारक्षिताराज्ञासमंतादकुतोभयाः ३० नाक्रुष्टसहतेकश्चित्कुतोवाहस्त
लाघवं ॥ यदिराजानसम्यग्गारक्षयत्यपिधार्मिकः ३१ स्त्रियश्चापुरुषामार्गसर्वालंकारभूषिताः ॥ निर्भयाःप्रतिपद्यंतेयदिरक्षतिभूमिपः ३२ धर्ममेवप्रपद्यंते
नहिंसांतिपरस्परम् ॥ अनुगृह्णन्तिचान्योन्यंयदारक्षतिभूमिपः ३३ यजंतेचमहायज्ञैस्त्रयोवर्णाःपृथग्विधैः ॥ युक्ताश्चाधीयतेविद्यायदारक्षतिभूमिपः ३४ वार्ता
मूलोह्यलोकस्त्रय्यवैधायतेसदा ॥ तत्सर्ववर्ततेसम्यग्यदारक्षतिभूमिपः ३५ यदाराजाधुरंश्रेष्ठामादायवहतिप्रजाः ॥ महताबलयोगेनतदालोकःप्रसीदति
३६ यस्याभावेनभूतानामभावःस्यात्समंततः ॥ भावेचभावो नित्यंस्यात्कस्तनं प्रतिपूजयेत् ३७ तस्ययोवहतेभारं सर्वलोकभयावहम् ॥ तिष्ठन्प्रियहितेराज्ञ
उभौलोकाविमौजयेत् ३८ यस्तस्यपुरुषःपापंमनसाप्यनुचितयेत् ॥ असंशयमिहाक्लिष्टःप्रेत्यापिनरकं वजेत् ३९ नहिजात्वमंतव्योमनुष्यइतिभूमिपः ॥
महतीदेवताहोषानररूपेणतिष्ठति ४० कुरुतेपंचरूपाणिकालयुक्तानियःसदा ॥ भवत्यग्निस्तथादित्योमृत्युवैश्रवणोयमः ४१ यदाह्यासीदतःपापान्दहत्युग्रे
णतेजसा ॥ मिथ्योपचरितोराजातदाभवतिपावकः ४२ यदापश्यतिचारेणसर्वभूतानिभूमिपः ॥ क्षेमंचकृत्वावजतितदाभवतिभास्करः ४३ अशुचींश्चयदा
क्रुद्धःक्षिणोतिशतशोनरान् ॥ सपुत्रपौत्रान्सामात्यांस्तदाभवतिसौस्तकः ४४ यदात्वधार्मिकान्सर्वास्तीक्ष्णैर्दंडैर्नियच्छति ॥ धार्मिकांश्चानुगृह्णातिभवत्य
थयमस्तदा ४५ यदातुघनधाराभिस्तर्पयत्युपकारिणः ॥ आच्छिनतिचरत्नानिविविधान्यपकारिणाम् ४६ श्रियंददातिकस्मैचित्कस्माच्चिदपकर्षति ॥ तदा
वैश्रवणोराजालोकेभवतिभूमिपः ४७ नास्यापवादेस्थातव्यंदक्षेणाक्लिष्टकर्मणा ॥ धर्म्यमाकांक्षतालोकमीश्वरस्यानसूयता ४८
क्षिताअपि ३२ । ३३ । ३४ वार्ताजीविकातन्मूलः त्रय्याचवृष्ट्यादिहेतुतयाप्रायतेरक्षतेसर्वत्रयीवार्तादिः ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ आसीदतःसपीपस्यान् मिथ्योपच
रितोवंचितः ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८

४९ कृष्णगतिरग्निः अभिपन्नस्यतिरस्कृतस्य ५० सर्वाणिद्रव्याणिरक्ष्याप्येव नुहर्तव्यानि यद्वारक्षणीयानिद्रव्याप्येवरक्ष्याणि ५१ कूटमारणयंत्रं'कूटोऽस्त्रीसीरावयवयंत्रयोः'इति मेदिनी
५२ । ५३ राजारंजकः भोजःसुखानांभोजयिता विविधराजतहतिविराट् श्रीमान्सम्राडितिराज्ञामपि राजेत्यकुठितेश्वर्यः ५४ बुभुषुर्भवितुमिच्छुः ५५ । ५६ निषिद्धजनमहमेकएवेदंकार्यकरिष्या
नहिराज्ञःप्रतीपानिकुर्वन्सुखमवाप्नुयात् ॥ पुत्रोभ्रातावयस्योवायद्यप्यात्मसमोभवेत् ४९ कुर्यात्कृष्णगतिःशेषंज्वालितोऽनिलसारथिः ॥ नतुराजाभिपन्नस्य
शेषंक्वचनविद्यते ५० तस्यसर्वाणिरक्ष्याणिदूरतःपरिवर्जयेत् ॥ मृत्योरिवजुगुप्सेतराजस्वहरणान्नरः ५१ नश्येदभिष्टुशंसद्योमृगःकूटमिवस्पृशन् ॥ आत्म
स्वभिवरक्षेतराजस्वमिहबुद्धिमान् ५२ महातंनरकंघोरमप्रतिष्ठमचेतनम् ॥ पतंतिचिररात्रायराजवितापहारिणः ५३ राजाभोजोविराट्सम्राट्क्षत्रियोभूपति
र्नृपः ॥ यएभिःस्तूयतेशब्दैःकस्तनार्चितुमर्हति ५४ तस्माद्बुभुषुर्नियतोजितात्मानियतौद्रियः ॥ मेधावीस्मृतिमान्दक्षःसंश्रयेतमहीपातिम् ५५ कृतज्ञं प्रा
ज्ञमक्षुद्रं दृढभक्तिंजितौद्रियम् ॥ धर्मनित्यंस्थितंनीत्यंमंत्रिणंपूजयेन्नृपः ५६ दृढभक्तिं कृतप्रज्ञं धर्मज्ञं संयतौद्रियम् ॥ शूरमक्षुद्रकर्माणं निषिद्धजनमाश्रयेत् ५७
प्रज्ञाप्रगल्भंकुरुतेमनुष्यराजाकृशंवैकुरुतेमनुष्यम् ॥ राजाभिपन्नस्यकुतःसुखानिराजाऽभ्युपेतंसुखिनंकरोति ५८ राजाप्रजानांहृदयंगरीयोगतिःप्रतिष्ठासु
खमुत्तमंच ॥ समाश्रितालोकमिमंपरचजयंतिसम्यक्पुरुषानरेन्द्र ५९ नराधिपश्चाप्यनुशिष्यमेदिनीदमेनसत्येनचसौहृदेन ॥ महद्भिरिष्टाकतुभिर्महायशा
स्त्रिविष्टपेस्थानमुपैतिशाश्वतम् ६० सएवमुक्तोऽगिरसाकौसल्योराजसत्तमः ॥ प्रयत्नात्कृतवान्वीरःप्रजानांपरिपालनम् ६१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्व
णिराजधर्मानुशासनपर्वणिआंगिरसवाक्येअष्टषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ पार्थिवेनविशेषेणकिंकार्यमवशिष्यते ॥ कथं
क्षयोजनपदःकथंजेयाश्चशत्रवः १ कथंचारंप्रयुंजीतवर्णान्विश्वासयेत्कथम् ॥ कथंभृत्यान्कथंदारान्कथंपुत्रांश्चभारत २ ॥ भीष्मउवाच ॥ राजवृत्तंमहाराजगृ
णुष्वावहितोऽखिलम् ॥ यत्कार्यं पार्थिवेनादौ पार्थिवप्रकृतेनवा ३ आत्माजेयःसदाराज्ञाततोजेयाश्चशत्रवः ॥ अजितात्मानरपतिर्विजयेतकथंरिपून् ४ एता
वानात्मविजयःपंचवर्गविनिग्रहः ॥ जितौद्रियोनरपतिर्बाधितुंशकुयादरीन् ५ न्यसेतगुल्मान्दुर्गेषुसंधौचकुरुनंदन ॥ नगरोपवनेचैवपुरोद्यानेषुचैवह ६ सं
स्थानेषुचसर्वेषुपुरेषुनगरेषुच ॥ मध्येचनरशार्दूलतथाराजनिवेशने ७ प्रणिधींश्चततःकुर्याज्जडाधवधिराकृतीन् ॥ पुंसःपरीक्षितान्प्राज्ञान्क्षुत्पिपासाश्रमक्ष
मान् ८ अमात्येषुचसर्वेषुमित्रेषुविविधेषुच ॥ पुत्रेषुचमहाराजप्रणिदध्यात्समाहितः ९

मिकिमेतैरितिवादिनमेकांगवीरं ५७ । ५८ समाश्रिताराजानमितिशेषः ५९ । ६० । ६१ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीयेभारतभाष्यदीपेअष्टषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥
एवंराज्ञांमहात्म्यंश्रुत्वातत्कर्तव्यंपृच्छति पार्थिवेनेति १ भृत्यादीनपिकथंप्रयुंजीतविश्वासयेत्तेतियोज्यं २ पार्थिवेनपृथुवंश्येनराज्ञापार्थिवप्रकृतेनवाविजातीयेनापितत्कार्यकारिणा प्रहितेनेतिपा
ठात्तरं ३ आत्माचितं ४ पंचवर्गःश्रोत्रादिः ५ गुल्मान्तरक्षिणःपत्नीन् संधौसीमाते ६ संस्थानेषुकोष्ठपालाद्युपवेशनस्थानेषु मध्येऽन्तःपुरे ७ प्रणिधीन्चारान् ८ प्रणिदध्याद्भुतचारान्प्रियुंज्यात् ९

१० आपणेषुविहारिणोऽपि विहारेषुयुनामल्लकीकास्थानेषु समाजेषुमहाजनसमुदायेषु ११ आरामेषुपुरवाटिकाषु उद्यानेषुविहारिकायां देशेष्वकारस्थानेषु चत्वीरजविकारिणामुपवेशनस्थानेषु समासुराजसंसत्सु आवसथेषुतत्रतत्रमहतांशुहेषु १२ विचिनुयाद्विचिनुयात् १३ १४ १५ तैर्हीरभूतिस्ताद्वारीकरसदृशपाद्वलवज्रिर्नृपैःसहसंभिकुर्यात् १६ पूर्वापकारिणः पूर्वदुष्टादत्यपक्व ताभ्यश्चाहययाऽनुगृहीतास्तेपूर्वापकारवन्तस्तान् १७ तत्राविशिष्टमाह यदिति १८ यात्रायांयदीच्छास्वातर्हिदुर्बलमादिनाविज्ञातंशत्रुप्रत्येवयात्रायापयेदित्युत्तरेणसंबन्धः यात्रायाया दविज्ञातमितिपाठेदुर्बलंशत्रुमुद्दिश्यतेनाविज्ञातंयथास्यात्तथायात्रायायादित्योचना अनाकंक्षंविजहीनं अनंतरंयुजनीनं व्यासक्तमन्येनपुङ्गुर्वाणं प्रमत्तमनवहितम् १९ विधानंरत्नगंरत्न

पुरेजनपदेचैवतथासामंतराजसु ॥ यथानविशुरन्योन्यप्रणिधेयास्तथाहिते १० चारांश्चविद्याप्रहिताम्परेणभरतर्षभ ॥ आपणेषुविहारेषुसमाजेषुचामिक्षुषु ११ आरामेषुतथोद्यानेपंडितानांसमागमे ॥ देशेषुचत्वरैचैवसभास्वावसथेषुच १२ एवंविचिनुयाद्राजापरचारविचक्षणः ॥ चोरेहिविदितेपूर्वहितंभवतिपां डव १३ यदातुहीनंनृपतिर्विद्यादात्मानमात्मना ॥ अमात्यैःसहसंमन्यकुर्यात्संधिबलीयसा १४ अज्ञायमानेहीनत्वेसंभिकुर्यात्परेणवे ॥ लिप्सुर्वाकंचिदेवार्थं त्वरमाणोविचक्षणः १५ गुणवंतोमहोत्साहाधर्मज्ञाभ्याधवश्चये ॥ संदधीतनृपस्तैश्चराष्ट्रंभेणपालयन् १६ उच्छिद्यमानमात्मानंज्ञात्वा राजामहामतिः ॥ पू र्वापकारिणोऽन्याल्लोकद्विष्टाश्चसर्वशः १७ योनोपकर्तुंशक्रोतिनापकर्तुंमहीपतिः ॥ नशक्यरूपश्चोद्धर्तुमुपेक्ष्यस्तादृशोभवेत् १८ यात्रायांयदिविज्ञातमनाकं दमनंतरं ॥ व्यासक्तंचप्रमत्तंचदुर्बलंचविचक्षणः १९ यात्रामाज्ञापयेद्दरिःकल्यःपुष्टबलःसुखी ॥ पूर्वकृत्वाविधानंचयात्रायानगरेतथा २० नचवश्योभवे दस्यनृपोयश्चातिवीर्यवान् ॥ हीनश्चबलवीर्याभ्याकष्यंस्तत्परोवसेत् २१ राष्ट्रंचपीडयेत्तस्यशस्त्राग्निविषमूर्छनैः ॥ अमात्यवल्लभानांचविवादास्तस्यकारयेत् २२ वर्जनीयंसदायुद्धंराज्यकामेनधीमता ॥ उपायैस्त्रिभिरादानमर्थस्याहवृत्तपतिः २३ सत्त्वेनतुप्रदानेनभेदेनचनराधिप ॥ यदर्थंशक्रुयात्प्राप्तुंतेनतुष्ये तपंडितः २४ आददीतबलिंचापिप्रजाभ्यःकुरुनंदन ॥ सषड्भागमपिप्राज्ञस्तासामेवाभिगुप्तये २५ दशधर्मगतेभ्योयद्वसुबह्वल्पमेवच ॥ तदाऽऽददीतसह सापौराणारक्षणायवै २६ यथापुत्रास्तथापौत्राद्रष्टव्यास्तेनसंशयः ॥ भक्तिश्चैषानकर्तव्याव्यवहारेप्रदर्शिते २७ श्रोतुंचैवम्यसेद्राजाप्राज्ञात्सर्वार्थदर्शि नः ॥ व्यवहारेषुसततंतत्रराज्यप्रतिष्ठितम् २८

णादिसामग्रीसंपादनम् १० कर्षयन्वीर्यवंतं तत्परःकर्षणपरः २१ कर्षणमेवाह राष्ट्रंवेति कारयेद्व्यादिद्वारा २२ १३ बलिनोराष्ट्रंकर्षेन्दुर्बलस्ततःसात्वेनार्थयद्यावत्प्राप्तुंशक्रुयातेनतु ष्येत् भवजिर्मतोवार्तिकःकरोनग्राह्योमयाचमवताराष्ट्रंनोपहंतव्यमितिसात्त्वं । मह्यंमामद्वयंदेयंतेनाहंशमिष्येद्व्युत्पत्त्याऽर्थप्रदानं । भेदेनराजाभात्याभेदयित्वा राज्ञःस्वोपरिप्रमाणस्याविद्या दिकंवाकर्तव्यमित्यादिना । क्षीणःप्रबलेनसहैवैरचेत्संग्रामंविनापवमुपायत्रयेणस्वार्थसाधयेदित्यर्थः २४ प्रजाभ्यःस्वाभ्यः २५ दशधर्मगतामतीमतादयस्तेभ्योदंष्ट्रेभ्योबह्वसुप्राप्तं तपौरा णारक्षणायभवति अदंदितास्तेपुरंवाधेरत्रितिभावः २६ भक्तिःस्वीयत्वेनहृदयानुपरि २७ व्यवहारेष्वर्थिप्रत्यर्थिवाक्यविचारेषु विषयेषुराजाप्राज्ञात्संप्रतिष्ठितमेव २८

आकरेस्वर्णोद्युत्पत्तिस्थाने । लवणेतदुत्पत्तिस्थाने । शुल्केष्वान्नादिविज्ञानस्थाने । तरेनदीसंतरणे । नागबलेहस्तिमूले । एतेषुस्थानेष्वायव्यवविचारार्थममास्याद्वयसेत् २९ । ३० । ३१ । ३२ ३३ । ३४ घोषान्नवनस्यान्मार्गेषुराजपथेषुन्यसेत् । शास्त्रानगराणिमहानगरस्थोपनगराणि ३५ येदिति धनिकादीन्नुर्मेपुप्रवेशयेदित्यर्थः ३६ अभिहारंसमीपमानयनं वहेत् परेषां तन्मात्रादिति ३७ उपजपेत्तमेदयिस्वातद्वारावाहयेत् ३८ संक्रमानवतरणार्थान्सेवूत् । जलंतदाकादिसंविद्यावयेत्तद्वद्वोर्गंधापीकृपादिसंविद्यादिपादिनाशयेत् ३९ तदात्वेनवर्तमानकाले आयतीमिच्छ तरकालेषुच अपवर्गेतृतीया सर्वदामिप्रकार्यउपस्थितेऽपितद्विहायेत्यर्थः । आजौपरस्यशत्रोऽप्रतीक्षातंहंतारंभूयनंतरंनिकटदेशवासिनंतच्छत्रुमाश्रित्यनिवसेत् अयमर्थः । स्वराष्ट्रेयन्मुख्यंस्था नंतदाक्रम्यवसन्नशत्रोःशत्रुभिःसर्वदास्मेहंलुत्वातद्वलेनशत्रुस्वराष्ट्रादूरकुर्यादिति ४० दुर्गाणांक्षुद्रदुर्गाणांपरेषामाश्रयोमामूदितिमूलच्छेदंकुर्यात् ४१ । ४२ 'प्रगंडीःकारयेत्सम्यक्पादुप्यंस आकरेलवणेशुल्केतरेनागबलेतथा ॥ न्यसेदमात्या नृपतिःस्त्राप्तान्वापुरुषान्हिताम् २९ सम्यग्दंडधरोनित्यंराजाधर्ममवाप्नुयात् ॥ नृपस्यसततंदंडःसम्यग्धर्मः प्रशस्यते ३० वेदेवेदांगवित्प्राज्ञःसुतपस्वीनृपोभवेत् ॥ दानशीलश्चसततंयज्ञशीलश्चमारुत ३१ एतेगुणाःसमस्ताःस्युर्नृपस्यसततंस्थिराः ॥ व्यवहारलोपे नृपतेःकुतःस्वर्गःकुतोयशः ३२ यदातुपीडितोराजाभवेद्राज्ञावलीयसा ॥ तदाऽभिसंश्रयेद्दुर्मनुजिमापृथिवीपतिः ३३ विधावाक्रम्यमित्राणिविधानमुपकल्पयेत् ॥ सामभेदान्विरोधार्थंविधानमुपकल्पयेत् ३४ घोषाद्वयसेतमार्गेषुप्रामाण्युत्थापयेदपि ॥ प्रवेशयेच्चतांस्वान्शाखानगरकेष्वपि ३५ येगुताश्चैवदुर्माश्चदेशा स्तेषुप्रवेशयेत् ॥ धानिनोबलमुख्याश्चसात्वयित्वापुनःपुनः ३६ तस्याभिहारंकुर्याच्चस्वयमेवनराधिपः ॥ असंभवेप्रवेशस्यदहेदावाग्निनाभृशम् ३७ क्षेत्रस्थे षुचसस्येषुशत्रोरुपजपेत्रान् ॥ विनाशयेद्वातत्संधिलेनाधस्वकेनवा ३८ नदीमार्गेषुचतथासंक्रमानवसादयेत् ॥ जलंविस्त्रावयेत्सर्वमविस्त्राव्यंचहृषयेत् ३९ तदात्वेनायतीमिश्चनिवसेद्भूम्यनंतरम् ॥ प्रतीक्षातंपरस्याजौमित्रकार्येऽप्युपस्थिते ४० दुर्गाणांचाभितोराजामूलच्छेदंप्रकारयेत् ॥ सर्वेषांक्षुद्रदृक्षाणांचैत्यवृ क्षान्विवर्जयेत् ४१ प्रवृद्धानांचवृक्षाणांशाखांप्रच्छेदयेत्तथा ॥ चैत्यानांसर्वथात्याज्यमपिपत्रस्यपातनम् ४२ प्रगंडीःकारयेत्सम्यग्काशजननीस्तदा ॥ आ पुरयेच्चपरिखांस्थाणुनक्रद्वषाकुलम् ४३ संकटद्वारकाणिस्थुरुच्छ्रुत्वासार्थपुरस्सच ॥ तेषांचद्वारवहातेःकार्यासर्वाम्पनाभवेत् ४४ द्वारेषुचगुरुण्येवयंत्राणि स्थापयेत्सदा ॥ आरोपयेच्छतग्रीश्चस्वाधीनानिचकारयेत् ४५ काष्ठानिचाभिहार्याणितथाकृपांश्चखानयेत् ॥ संशोधयेत्तथाकूपान्छतपूर्वांपयार्थिभिः ४६ तृण च्छन्नानिवेशमानिपंकेनाथप्रलेपयेत् ॥ निहरेच्चतृणमासिचैवमहिभयात्तथा ४७ नक्तमेवचभक्तानिपाचयेत्तनराधिपः ॥ नादिवाज्जालयेदग्निरजयित्वाऽग्निहोत्रिकम् ४८ त्रिवर्गकम् । योवेतिपुरुषव्याघ्रसंभूतेषुविधीमिमाम् इतिप्राचापाठः तद्याख्यानंचतदीयमेव । 'संचारोयम्लोकाणांदूरादेवावबुध्यते । प्रगंडीसाचविज्ञेयावहिःप्राकारसंज्ञिता । प्रणिभिस्तत्रयत्ने नकर्तव्योभूतिमिच्छता । सखाकाशरक्षीतितुल्यतेशास्त्रकोविदैः' इतितांशुर्द्विद्वज्जकारयेदित्यर्थः प्राङ्गुण्यंसंधिविग्रहादि । त्रिवर्गःस्थानवृद्धिप्रत्ययकपोवा । अरिमित्रोदासीनरूपोवा । मंत्रोत्साहप्रभुशक्तिरूपोवा । भूमिमित्रहिरण्यादिरूपोवा । धर्मार्थकामरूपोवा । उत्तरार्थःस्पष्टः । प्रगंडीर्दुर्गाकारभित्तौगूराणामुपवेशनस्थानानि । आकाशजननीस्तमेवैकपक्षायाभित्तौ तत्रस्थानारक्षणभूतायांवाह्यार्थदर्शनार्थानिद्रव्यच्छिद्राणि यद्वाराभाषेयास्तुलिकाःप्रतिपिन्ते । स्थानवःसगूलाः येषुतन्निदीयेतेनकैर्वाभक्ष्यते ४९ संकटद्वारकाणिसूक्ष्मद्वाराणिते षाचद्वारवद्विःकार्या तेषांचाचारवद्विःपरिपाठेअचारवद्विःशिष्टेयुक्तिःकार्या ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८

४८ कर्मरालोहकारादिस्तच्छाला । अरिष्टंशुतिकप्रहंतंशुपाशुशालासु । अंतर्विधेयः आच्छादितः कर्तव्यः महादंडोवधः ५० चाक्रिकानशाकटिकान कुशीलवान्काललेखान् कीनाशानितिया
वत् ५१ तीर्थेषुमंथादिष्वष्टादशसुप्राग्व्याख्यातेषु ५२ । ५३ । ५४ प्रतोलीरथ्या निष्कुटानिगृह्यारामाः ५५ । ५६ वर्णनलिखकानाम् । 'वर्णीस्याल्लेखकेष्विष्यकारेऽपिष्वक्षारिणि' इतिमेदिनी

कर्मरारिष्टशालासुज्वलेदग्निः सुरक्षितः ॥ गृहाणिचप्रवेश्यांतर्विधेयः स्यादुताशनः ४९ महादंडश्चतस्यस्याद्यस्याग्नौदेवाभवेत् ॥ प्रघोषयेदथैवचरक्षणार्थपुर
स्यच ५० भिक्षुकांश्चाक्रिकांश्चैवकीबोन्मत्तान्कुशीलवान् ॥ बाह्यान्कुर्यान्नरश्रेष्ठदोषायस्युहितेऽन्यथा ५१ चत्वरेष्वथतीर्थेषुसभास्वावसथेषुच ॥ यथार्थवर्णप्र
णिर्विकुर्यात्सर्वस्यपार्थिवः ५२ विशालान्नराजमार्गांश्चकारयितनराधिपः ॥ प्रपाश्वविपणांश्चैवयथोद्देशंसमाविशेत् ५३ भांडागारायुधागारान्योधागारांश्चसर्वशः ॥
अश्वागारान्गजागारान्बलाधिकरणानिच ५४ परिखाश्चैवकौरव्यप्रतोलीर्निष्कुटानिच ॥ नजात्वन्यः प्रपश्येत्तुह्यमेतदुधिष्ठिर ५५ अर्थसंनिचयंकुर्याद्राजाप
रबलादितः ॥ तैलंवसामधुघृतमौषधानिचसर्वशः ५६ अंगारकुशमुंजानांपलाशशरवर्णिनाम् ॥ यवसंधनदिग्धानांकारयितचसंचयान् ५७ आयुधानांचसर्वेषां
शक्त्यष्टिप्रासवर्मणाम् ॥ संचयानेवमार्दानांकारयितनराधिपः ५८ औषधानिचसर्वाणिमूलानिचफलानिच ॥ चतुर्विधांश्चैवद्यान्वैसंगृहीयाद्विशेषतः ५९ न
टांश्चनर्तकांश्चैवभलान्मायाविनस्तथा ॥ शोभयेयुः पुरवरमोदयेयुश्चसर्वशः ६० यतःशंकाभवेच्चापिभृत्यतोऽथापिमंत्रितः ॥ पौरैभ्योऽनृपतेर्वापिस्वाधीनान्कार
यिततान् ६१ कृतेकर्मणिराजेंद्रपूजयेद्भनसंचयैः ॥ दानेनचयथार्हेणसांत्वेनविविधेनच ६२ निर्वेदयित्वातुपरंहत्वावाकुरुनंदन ॥ ततोऽनृणोभवेद्राजायथाशास्त्रेनि
दर्शितम् ६३ राज्ञासत्तैवरक्ष्याणितानिचैवनिबोधमे ॥ आत्माऽमात्याश्चकोशाश्चदंडोमित्राणिचैवहि ६४ तथाजनपदाश्चैवपुरंचकुरुनंदन ॥ एतत्सप्तात्मकंरा
ज्यंपरिपाल्यंप्रयत्नतः ६५ षाड्गुण्यंचत्रिवर्गंचत्रिवर्गपरमंतथा ॥ योवेतिपुरुषव्याघ्रसंभुक्तेऽपृथिवीमिमाम् ६६ षाड्गुण्यमितियः प्रोक्तंतात्रिविधयुधिष्ठिर ॥ संधा
नासनमित्येवयात्रासंधानमेवच ६७ विगृह्यासनमित्येवयात्रांसंपरिगृह्यच ॥ द्वैधीभावस्तथाऽन्येषांसंश्रयोऽथपरस्यच ६८ त्रिवर्गश्चापियः प्रोक्तस्तमिहैकमनाः
शृणु ॥ क्षयःस्थानंचवृद्धिश्चत्रिवर्गः परमस्तथा ६९ धर्मश्चार्थश्चकामश्चसेवितव्योऽथकालतः ॥ धर्मेणचमहीपालश्चिरंपालयतेमहीम् ७० अस्मिन्नर्थेचश्लोकौद्वौ
गीतावंगिरसास्वयम् ॥ यादवीपुत्रमद्रंतैतावपिश्रोतुमर्हसि ७१ कृत्वासर्वाणिकार्याणिसम्यक्संपाल्यमोदिनीम् ॥ पालयित्वातथापौरान्परत्रसुखमेधते ७२ किं
तस्यतपसाराज्ञः किंचतस्याध्वरैरपि ॥ सुपालितप्रजोयः स्यात्सर्वधर्मविदेवसः ७३

वसंवातः दिग्धानांविषाक्तबाणानाम् । 'दिग्धोविषाक्तबाणेस्यान्' इतिमेदिनी ५७ । ५८ चतुर्विधानविषशल्यरोगकृत्याहरान् ५९ । ६० । ६१ । ६२ अस्थानेकोपेनपरस्यनिर्वेदस्ताडनं
वाकृतंचेतदानमनादिनापुनस्तत्सभीकर्तव्यमित्याह निर्वेदयित्वेति ६३ । ६४ । ६५ । ६६ संधानासमंसंभुक्त्वाऽवस्थितिः यात्रासंधानंयानम् ६७ विगृह्यवेरंकृत्वाऽवस्थानंविग्रहः ।
यात्रांसंपरिगृह्याऽऽसवेरात्रोर्ध्वप्रदृशंनार्थयानंमदृश्यंस्वस्थाश्चैवस्थानम् ६८ द्वैधीभावउभयप्रसंधिकरणं परस्याऽन्यस्याश्चोदुर्गादेर्भद्राराजस्यवा ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३

अत्राचार्यकेचित्समापयंति । दंडेति इदंद्वयंसमस्तैचव्यस्तैचतत्रकेमकस्पकिंक्रियतइतिप्रश्नत्रयम् ७४ दंडनीत्याः सकाशाद्राज्ञाप्रजानांनयन्यमहाभाग्यंतच्छृणु ७५ तत्रदंडनीत्याराजास्वर्गा
दिकंप्राप्तेति राज्ञांचदंडनीतिः कृतादीन्जनयति तादृशौचप्रजानांक्षेमंजनयतइत्युत्तरमाह दंडनीतिरित्यादिना स्वधर्मेभ्यःस्वधर्मार्थं अधर्मेभ्यइतिपंचमी ७६ असंकरेतद्रूपेक्षेमे ७७ स्वाम्ये
॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ दंडनीतिश्चराजाचसमस्तौतावुभावपि ॥ कस्यकिंकुर्वतःसिध्येतन्मेवूहिपितामह ७४ ॥ भीष्मउवाच ॥ महाभाग्यंदंडनीत्याःसिद्धैःश
ब्दैःसहेतुकैः ॥ शृणुमेशंसतोराजनयथावदिहभारत ७५ दंडनीतिःस्वधर्मेभ्यश्चातुर्वर्ण्यंनियच्छति ॥ प्रयुक्तास्वामिनासम्यगधर्मेभ्योनियच्छति ७६ चातुर्व
र्ण्येस्वकर्मस्थेमर्यादानामसंकरे ॥ दंडनीतिकृतेक्षेमेप्रजानामकुतोभये ७७ स्वाम्येप्रयत्नंकुर्वतित्रयोवर्णायथाविधि ॥ तस्मादेवमनुष्याणांसुखंविद्विसमाहितम्
७८ कालोवाकारणंराज्ञोराजावाकालकारणम् ॥ इतितेसंशयोभाभूद्राजाकालस्यकारणम् ७९ दंडनीत्यांयदाराजासम्यक्कात्स्न्येनवर्तते ॥ तदाकृतयुगंनामका
लसृष्टंप्रवर्तते ८० ततःकृतयुगेधर्मोनाधर्मोविद्यतेकचित् ॥ सर्वेषामेववर्णानांनाधर्मेरमतेमनः ८१ योगक्षेमाःप्रवर्ततेप्रजानानात्रसंशयः ॥ वैदिकानिच
सर्वाणिभवंत्यपिगुणान्युत ८२ ऋतवश्चसुखाःसर्वेभवंत्युतनिरामयाः ॥ प्रसीदंतिनराणांचस्वरवर्णमनांसिच ८३ व्याधयोनभवंत्यत्रनाल्पायुर्दृश्यतेनरः ॥ वि
धवानभवंत्यत्रकृपणोनतुजायते ८४ अकृष्टपच्यापृथिवीभवंत्योषधयस्तथा ॥ त्वक्पत्रफलमूलानिवीर्यवतिभवंतिच ८५ नाधर्मोविद्यतेतत्रधर्मएवतुकेवलम् ॥ इति
कार्तियुगानेतान्धर्मान्विद्वियुधिष्ठिर ८६ दंडनीत्यांयदाराजात्रीनंशाननुवर्तते ॥ चतुर्थमंशमुत्सृज्यतदात्रेताप्रवर्तते ८७ अशुभस्यचतुर्थांशस्त्रीनंशाननुवर्तते ॥
कृष्टपच्यैवपृथिवीभवंत्योषधयस्तथा ८८ अर्धत्यक्वायदाराजानीत्यर्धमनुवर्तते ॥ ततस्तुद्रापरंनामसकालःसंप्रवर्तते ८९ अशुभस्ययदात्वर्धद्वावंशावनुवर्तते ॥
कृष्टपच्यैवपृथिवीभवंत्यर्धफलातथा ९० दंडनीतिपरित्यज्ययदाकात्स्न्येनभूमिपः ॥ प्रजाःक्लिश्नात्ययोगेनप्रवर्ततेतदाकलिः ९१ कलावधर्मोभूयिष्ठधर्मोभवतिनक्
चित् ॥ सर्वेषामेववर्णानांस्वधर्मोऽव्यवतेमनः ९२ शूद्राभैक्षेणजीवंतिब्राह्मणाःपरिचर्यया ॥ योगक्षेमस्यनाशश्चवर्ततेवर्णसंकरः ९३ वैदिकानिचकर्माणिभवंतिविगु
णान्युत ॥ ऋतवोऽनसुखाःसर्वेभवंत्यामयिनस्तथा ९४ हंसंतिचमनुष्याणांस्वरवर्णमनांस्युत ॥ व्याधयश्चभवंत्यत्रप्रियंतेचगतायुषः ९५ विधवाश्चभवंत्यत्रनृशं
साजायतेप्रजा ॥ कचिद्वर्षतिपर्जन्यःकचित्सस्यंप्ररोहति ९६ रसाःसर्वेक्षयंतीतियदानेच्छतिभूमिपः ॥ प्रजाःसंरक्षितुंसम्यग्दंडनीतिसमाहितः ९७ राजाकृतयुगस्र
ष्टात्रेतायाद्रापरस्यच ॥ युगस्यचचतुर्थस्यराजाभवतिकारणम् ९८ कृतस्यकरणाद्राजास्वर्गमत्यंतमश्नुते ॥ त्रेतायाःकरणाद्राजास्वर्गनात्यंतमश्नुते ९९ प्रवर्त
नाद्वापरस्ययथाभागमुपाश्नुते ॥ कलेःप्रवर्तनाद्राजापापमत्यंतमश्नुते १०० ततोवसतिदुष्कर्मानरकेशाश्चतीःसमाः ॥ प्रजानांकल्मषेमग्रोऽकीर्तिपापंचविंदति १०१
स्वास्थ्येतात्रमित्रं तस्मात्क्षेमाख्यादसंकरात् ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ अशुभस्याऽधर्मस्य ८८ । ८९ । ९० अयोगेनाऽनुपायेन ९१ । ९२
९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ चतुर्थस्यकलेः ९८ । ९९ । १०० । १०१

१०१ सीमंतकरीव्यवस्थापिका ३ । ४ । १०५ ॥ इति शांतिपर्व ० रा० श्री० मा० एकोनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ १९ ॥ केनेति वंदनीतिस्मयप्रयोज्यकेन वृत्तेन वर्ततेति प्रश्नः ॥ १ ॥ षट्त्रिंशत्
 वृत्तसंख्याको धर्मचर्यादिगुणगणः सच प्रत्येकमेकैकगुणयोगात् षट्त्रिंशत्पैरकटुकतादिभिः संयुतः अथ एवमुपोषेतः याम्गुणान्धर्मादीन् कुर्वन्गुणकल्याणमवाप्नुयात् सोऽयं षट्त्रिंशत्कोगणस्त्वया
 श्रोतव्य इत्यर्थः ॥ २ ॥ अकटुकोरागद्वेषहीनः धर्मान्सर्वीश्वरेण १ आस्तिकः परलोककामुकः सन्नेहं कुर्वान् ब्रह्मलोभादिना २ अनुज्ञां सोऽविदुः सन्नेहं मर्जयेत् ३ अनुदतो धर्मार्थावनाशयन्का
 ममिद्विप्रीतिचरेत् ४ ॥ ३ ॥ अकृपणोऽदीनः ५ अविकल्पनः स्वाधाहीनः ६ ७ अनिष्टुरासदयः ८ ॥ ४ ॥ आर्यत्वं जानन्संभिक्षुर्यात् ९ बंधुत्वं जानन्विग्रहं न कुर्वात् १० इति सर्वप्रगुणोपेती
 दंडनीतिपुरस्कृत्यविजानन्क्षत्रियः सदा ॥ अनवार्संचलिप्सेतलब्धंचपरिपालयेत् १०२ लोकस्य सीमंतकरीमर्यादालोकभाविनी ॥ सम्यङ्गीतादंडनीति
 र्यथामातायथापिता ३ यस्याभवंति भूतानि तद्विद्विमानुजर्षभ ॥ एष एव परोधर्मो यद्राजादंडनीतिमान् ४ तस्मात्कीर्यधर्मेण प्रजाः पालयनीतिमान् ॥ एवं
 वृत्तः प्रजारक्षन्स्वर्गजेताऽसिदुर्जयम् १०५ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि एकोनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
 केन वृत्तेन वृत्तज्ञवर्तमानो महीपतिः ॥ सुखेनार्थान् सुखोदकां निहच प्रेत्य चाप्नुयात् १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अयं गुणानां षट्त्रिंशत् षट्त्रिंशद्गुणसंयुतः ॥ याम्गुणां
 स्त्वगुणोपेतः कुर्वन्गुणमवाप्नुयात् २ चरेद्धर्मानकटुकोमुचेत्स्नेहं न चास्तिकः ॥ अमृशं सश्चरेद्धर्मं चरन्काममनुदतः ३ प्रियं ब्रूयादकृपणः शूरः स्यादविकल्पनः ॥
 दातानापात्रवर्षी स्यात्प्रगल्भः स्यादनिष्टुरः ४ संदधीत न चानार्थं विवृक्षीयात्प्रबंधुभिः ॥ नाभक्तचारयेच्चारं कुर्यात्कार्यमपीडया ५ अर्थं ब्रूयात्तत्र चासुगुणान्
 ब्रूयात्तत्र चात्मनः ॥ आदद्यात्तत्र साधुभ्यो नासत्पुरुषमाश्रयेत् ६ नापरीक्ष्य न येदंडं न चर्मत्रं प्रकाशयेत् ॥ विसृजेन्न च लुब्धेभ्यो विश्वसेनापकारिषु ७ अनीधुर्गुं
 सदारः स्याच्चोक्षः स्यादघृणीनृपः ८ स्त्रियः सेवेत नार्थं मष्टं शृजितनाहितम् ८ अस्तब्धः पूजयन्मान्यान्मुखं सेवेदमायया ॥ अर्चयेद्देवान् दंभेन श्रियमिच्छेद्
 कुत्सिताम् ९ सेवेत प्रणयं हित्वादक्षः स्यात्तत्र कालवित् ॥ सांत्वयेन्न च मोक्षाय अनुग्रहं न चाक्षिपेत् १० प्रहरेन्न त्वीविज्ञाय हत्वा शत्रून् शोचयेत् ॥ क्रोधं कुर्यान्न चा
 कस्मान्मृदुः स्यान्नापकारिषु ११ एवं चर स्वराज्यस्थो यदि श्रेय इहेच्छसि ॥ अतोऽन्यथानरपतिर्भयमृच्छत्यनुत्तमम् १२ इति सर्वांगुणानेतान् यथोक्तान्यो
 ऽनुवर्तते ॥ अनुभूयेह भद्राणि प्रेत्य स्वर्गे महीयते १३ ॥ वेशं पायन उवाच ॥ इदं वचः शांतनवस्य शुश्रुवान्युधिष्ठिरः पांडवमुख्यसंवृतः ॥ तदा वंदं चेपितामहं
 वृपो यथोक्तमेतच्च कारुण्डिमान् १४ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ ॥ ६५ ॥
 गुणोपेतिव्यः अभक्त्यलपानं पुष्कलाद्भद्राणां कुर्यात् ११ अपीडयन्भक्तं दद्यात् १२ ॥ ५ ॥ साधुत्वेन परीक्ष्यार्थं प्रयोजनं ब्रूयात् १३ श्रोतार उपहसिष्यं तीतिज्ञात्वाऽऽत्मनो गुणां ब्रूयात् १४
 १५ ॥ ३ ॥ २० ॥ ७ ॥ २१ चोक्षः शुद्धः २२ । २३ ॥ ८ ॥ २८ ॥ २ ॥ प्रणयं न व्रतां हित्वा धारयित्वा हित्वेति भाष्योक्तम् १९ । ३० न च मोक्षाय फलं हित्वा सत्त्वयेदित्यर्थः २१
 २२ ॥ १० ॥ अविज्ञाय शत्रूं दोषं चेति शेषः ३३ न शोचयेच्छत्रुबंधूनां शोकमपनुदेत् ३४ अकस्मात्कारणं विना ३५ । ३६ ॥ ११ ॥ अनुत्तमं महत्तरम् ॥ १२ ॥ १२ ॥ पांडवमुख्यः पांडुपुत्रे
 र्भाविभिः संवृतो गुप्तः ॥ १४ ॥ ॥ इति शांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि सीलकण्ठीये भारतवावर्षीये सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७५ ॥

कथमिति ब्रह्मीनां प्रजानां परिपालनं कथं स्यादिति चिंताभाषिः स एव वचस्तेन नमुन्यते वापराधो विना मया करोति धर्मव्यवहारनिर्णयादौ पतद्भयं कथं स्यादिति प्रश्नः १ उत्तरं वक्तुं प्रतिजानीते स मा
 सेनेवेति १ रागद्वेषहीनो ब्राह्मणान् पुरस्कृत्य व्यवहारनिर्णयं कुर्वन् धर्मेऽपि नापराधोतीति द्वितीयस्योत्तरमाह धर्मे निष्ठानिति चतुर्थः ३ । ४ । ५ । ६ विषये दोषमाह कामेति ७ आद्यस्योत्तर
 माह मास्मेत्यादिना साधुत्वं सर्वत्र कार्येषु नियोज्यस्वर्गनाधिबन्धेन पुण्यत इत्यर्थः ८ अयोगेन योग इष्टमाप्तिस्तदभावेन ९ बलीराजदेवंतदेवसस्यादेः षष्ठांशस्तेन बलिषष्ठेन शुक्तेन शुक्रेण गणनाद न
 ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कथं राजा प्रजारक्षन्नाधिबन्धेन युज्यते ॥ धर्मे च नापराधोति तन्मे ब्रूहि पितामह १ ॥ भीष्म उवाच ॥ समासेनैव ते राजन् धर्मान् वक्ष्यामि शाश्व
 तान् ॥ विस्तरेणैव धर्मानां न जातं तमवाप्नुयात् २ धर्मे निष्ठान् श्रुतवतो देवव्रतसमाहितान् ॥ अर्चयित्वा यज्जेथास्त्वं गृहगुणवतो द्विजान् ३ प्रत्युत्थायोपसंगृह्य
 चरणावभिवाद्य च ॥ अथ सर्वाणि कुर्वीथाः कार्याणि स पुरोहितः ४ धर्मकार्याणि निर्वर्त्य मंगलानि प्रयुज्य च ॥ ब्राह्मणान्वाचयेथास्त्वमर्थसिद्धिजयाशिषः ५ आ
 जेवन च संपन्नो भूत्वा बुद्ध्या च भारत ॥ यथार्थं प्रतिगृक्षीयात्कामक्रोधौ च वर्जयेत् ६ कामक्रोधौ पुरस्कृत्य योऽर्थराजाऽनुतिष्ठति ॥ न स धर्मन चाप्यर्थं प्रतिगृह्णा
 ति बालिशः ७ मास्म लुब्धांश्च मूर्खांश्च कामार्थं च प्रयुज्य ॥ अलुब्धान् बुद्धिं संपन्नान् सर्वकर्मसु योजयेत् ८ मुखो ह्यधिकृतोऽर्थेषु कार्याणामविशारदः ॥ प्रजाः
 क्लिश्नात्ययोगेन कामक्रोधसमन्वितः ९ बलिषष्ठेन शुक्तेन दंडेनाथापराधिनाम् ॥ शास्त्रान्तीतेन लिप्सेथावेतनेन धनागमम् १० दापयित्वा करं धर्म्यं राष्ट्रं नीत्याय
 थाविधि ॥ तथैतं कल्पयेद्राजा योगक्षेममतां द्रितः ११ गोपायितारं दातारं धर्मनित्यमतं द्रितम् ॥ अकामद्वेषसंयुक्तमनुरज्यं तिमानवाः १२ मास्म लोभेनाध
 र्मेण लिप्सेथास्त्वं धनागमम् ॥ धर्मार्थावधुवौ तस्य यो न शास्त्रपरो भवेत् १३ अर्थशास्त्रपरो राजा धर्मार्थान्नाधिगच्छति ॥ अस्थाने चास्य तद्वित्तं सर्वमेव विनश्यति
 १४ अर्थमूलोऽपि हिंसां च कुरुते स्वयमात्मनः ॥ करैरशास्त्रदष्टैर्हि मोहात्संपीडयन् प्रजाः १५ ऊधर्हि छद्यात्तु यो धन्वाः क्षीरार्थं निलभेत्पयः ॥ एवं राष्ट्रमयोगेन पी
 डितं न विवर्धते १६ यो हि दोग्ध्रीमुपास्ते च स नित्यं विंदते पयः ॥ एवं राष्ट्रमुपायेन भुञ्जमानं सुरक्षितम् १७ अथ राष्ट्रमुपायेन भुञ्जमानं सुरक्षितम् ॥ जनयत्यतु
 लानित्यं कोशवृद्धियुधिष्ठिर १८ दोग्ध्रीधान्यं हिरण्यं च महीराज्ञा सुरक्षिता ॥ नित्यं स्वेभ्यः परेभ्यश्च तप्तामातायथापयः १९ मालाकारोपमो राजन्भवमां गारि
 कोपमः ॥ तथा युक्तश्चिरं राज्यं भोक्तुं शक्यसि पालयन् २० परचक्राभियानेन यदिते स्याद न क्षयः ॥ अथ साम्रैव लिप्सेथाधनमब्राह्मणेषु यत् ११ मास्म ते ब्राह्मणं
 दृष्ट्वा धनस्थं प्रचलेन्मनः ॥ अंत्यायामप्यवस्थायां किमु स्फीतस्य भारत २२ धनानितेभ्यो दद्यात्स्वं यथाशक्तियथाहृतः ॥ सांत्वयन्परिरक्षंश्च स्वर्गमाप्स्यसि दुर्जयम् २३

धिकेनेत्यर्थः । 'शुकं पृताम्लनिष्ठुरे' इति मेदिनी वेतनेन पथिरक्षितैर्वणिग्भिर्यद्वतं द्राक्षो वेतनं सेवाधनं तेन च धनागमं लिप्सेत राजा १० धान्यादेः षष्ठांशेऽहते शेषेण प्रजानां यदिवार्धिको घ्रासो न भ
 वेत दाराजैव तासां योगक्षेमं कल्पयेदित्याह दापयित्वेति ११ । १२ । १३ धर्मसहितानां धर्माध्यायः १४ । १५ अर्थमूलोऽर्थी प्रजाः पीडयन्नात्मानमेव हि न स्तीत्युक्तं तत्र दृष्टां तमाह
 ऊधर्हि १६ । १७ । १८ दोग्ध्रीपूरयित्री १९ आमारिकं गालकर्ता २० । २१ । २२ । २३

म.भा.टी. २४ यथायुक्तकैनेनप्रकारेणाश्रितः २५ । २६ योव्याकुलतेतंधर्ममन्तेहतिर्योजना २७ अंत्यातनामोगनिर्कृति २८ । २९ स्वाष्टिःस्वधीतिःसुतपाइतिकमेणगृहस्थब्रह्मचारिवानप्रस्यध
 ॥६२॥ एवंधर्मेणवृत्तेनप्रजास्त्वंपरिपालय ॥ स्वतंपुण्यंयशोनिर्त्यंप्राप्स्यसेकुरुनंदन २४ धर्मेणव्यवहारेणप्रजाःपालयपांडव ॥ युधिष्ठिरयथायुक्तोनाधिवंधेनयोक्ष्य
 से २५ एषएवपरोधर्मोयद्राजारक्षतिप्रजाः ॥ भूतानांहियदाधर्मोरक्षणपरमादया २६ तस्मादेवंपरंधर्ममन्यंतेधर्मकोविदाः ॥ योराजारक्षणेयुक्तोभूतेषुकुरु
 तेदयाम् २७ यदह्माकुरुतेपापमरक्षन्भयतःप्रजाः ॥ राजावर्षसहस्रेणतस्यांतमधिगच्छति २८ यदह्माकुरुतेधर्मप्रजाधर्मेणपालयन् ॥ दशवर्षसहस्राणित
 स्यभुंक्तेफलंदिवि २९ स्वाष्टिःस्वधीतिःसुतपालोकानजयतियावतः ॥ क्षणेनतानवाप्नोतिप्रजाधर्मेणपालयन् ३० एवंधर्मप्रयत्नेनकौतेयपरिपालय ॥ ततः
 पुण्यफलंलब्धानाधिवंधेनयोक्ष्यसे ३१ स्वर्गलोकेसुमहतींश्रियंप्राप्स्यसिपांडव ॥ असंभवश्चधर्माणामीदृशानामराजसु ३२ तस्माद्राजैवनान्योस्तिथोधर्म
 फलमाप्नुयात् ॥ सराज्यंघृतिमान्प्राप्यधर्मेणपरिपालय ॥ इंद्रंतर्पयसोमेनकामैश्चसुहृदोजनान् ३३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि
 एकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ भीष्मउवाच ॥ यएवतुसतोरक्षेदसतश्चनिर्वर्तयेत् ॥ सएवराज्ञाकर्तव्योराजनराजपुरोहितः १ अत्राप्युदाहरंतीम
 मितिहासंपुरातनम् ॥ पुरुरवसएलस्यसंवादंमातरिश्वनः २ ॥ पुरुरवाउवाच ॥ कुतःस्विद्राह्णोजातोवर्णाश्चापिकुतस्त्रयः ॥ कस्माच्चभवतिश्रेष्ठस्तन्मेव्या
 ख्यातुमर्हसि ३ ॥ मातरिश्वोवाच ॥ ब्राह्मणोमुखतःसृष्टोब्रह्मणोराजसतम ॥ बाहुभ्यांक्षत्रियःसृष्टऊरुभ्यांवैश्यएवच ४ वर्णानांपरिचर्यार्थत्रयाणांभरतर्षभ ॥
 वर्णश्चतुर्थःसंभूतःपद्मांशूद्रोविनिर्मितः ५ ब्राह्मणोजायमानोहिपृथिव्यामनुजायते ॥ ईश्वरःसर्वभूतानांधर्मकोशस्यगुप्तये ६ अतःपृथिव्यायंतारंक्षत्रियंदंड
 धारणे ॥ द्वितीयंदंडमकरोत्प्रजानामनुगुप्तये ७ वैश्यस्तुधनधान्येनत्रान्वर्णान्विभृयादिमान् ॥ शूद्रोह्येतान्परिचरेदितिब्रह्मानुशासनम् ८ ॥ ऐलउवाच ॥
 द्विजस्यक्षत्रबंधोर्वाक्स्येयंपृथिवीभवेत् ॥ धर्मतःस्नेहवित्तेनसम्यग्वायोप्रचक्ष्वमे ९ ॥ वायुरुवाच ॥ विप्रस्यसर्वमेवेतद्यत्किंचिज्जगतीगतम् ॥ ज्येष्ठेनाभेज
 नेनेहतद्धर्मकुशलाविदुः १० स्वमेवब्राह्मणोभुंक्तेस्वस्तेस्वंददातिच ॥ गुरुर्हिसर्ववर्णानांज्येष्ठःश्रेष्ठश्चैद्विजः ११ पत्यभावेयथैवस्त्रीदेवरंकुरुतेपतिम् ॥ एष
 तेप्रथमःकल्पआपद्यन्योभवेदतः १२ यदिस्वर्गपरंस्थानंस्वधर्मपरिमार्गसि ॥ यत्किंचिज्जयसेभूमिंब्राह्मणायनिवेदय १३ श्रुतवृत्तोपपन्नायधर्मज्ञायतपस्वि
 ने ॥ स्वधर्मपरितृप्ताययोनवित्तपरोभवेत् १४ योराजानंनयेद्बुद्ध्यासर्वतःपरिपूर्णया ॥ ब्राह्मणोहिकुलेजातःकृतप्रज्ञोविनीतवान् १५ श्रेयो नयतिराजानं
 ब्रुवंश्चित्रांसरस्वतीम् ॥ राजाचरतियंधर्मब्राह्मणेननिदर्शितम् १६
 धर्मानुशासनंनीलकंठीयेभारतभावदीपेएकसप्ततितमोऽध्यायः॥ ७१ ॥ यइति निर्वर्तयेद्राज्यादूरीकारयेत् १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६

शां.रा.१९
 अ०
 ॥७२॥
 ॥६२॥

१० । १८ । १९ । २० । २१ छायायामिति उष्णजंशीतजंभयंछायादिनाद्यादिनाचनइयतिशब्दादिनाचरमते अराजकमयक्रांतस्तुकुप्रापिसुखंनलभतेइतिश्लोकद्वयतात्पर्यम् २१ । २३
 अतएवमतोऽभयदानमेवमुख्यंदानं तदातेन्द्रादिरूपएवेत्याहब्राह्म्यां अभयस्येति २४।२५ । २६ ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेद्विसप्ततितमोऽध्यायः॥७१॥

शुश्रूषुरनहंवादीक्षत्रधर्मव्रतेस्थितः ॥ तावतासत्कृतःप्राज्ञश्चिरंयशसितिष्ठति १७ तस्यधर्मस्यसर्वस्यभागीराजपुरोहितः ॥ एवमेवप्रजाःसर्वाराजानमभिसंश्रि
 ताः १८ सम्यग्मृताःस्वधर्मस्थानकुतश्चिद्भयान्विताः ॥ राष्ट्रेचरंतियंधर्मराज्ञासाध्वभिरक्षिताः १९ चतुर्थतस्यधर्मस्यराजाभागंतुर्विदति ॥ देवामनुष्याः
 पितरोगंधर्वोरगराक्षसाः २० यज्ञमेवोपजीवंतिनास्तिचेष्टमराजके ॥ ततोदत्तेनजीवंतिदेवताःपितरस्तथा २१ राजन्येवास्यधर्मस्ययोगक्षेमःप्रतिष्ठितः ॥
 छायायामप्सुवायौचसुखमुष्णेऽधिगच्छति २२ अग्नौवासिसूर्येचसुखंशीतेऽधिगच्छति ॥ शब्देस्पर्शरसेरूपेगंधेचरमतेमनः २३ तेषुभोगेषुसर्वेषुनभीतो
 लभतेसुखं ॥ अभयस्यहियोदातातस्यैवसुमहत्फलं २४ नहिप्राणसमंदानंत्रिषुलोकेषुविद्यते ॥ इंद्रोराजायमोराजाधर्मोराजातथैवच २५ राजाभिभर्तिरूपा
 णिराज्ञासर्वमिदंघृतम् २६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिद्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ भीष्मउवाच ॥ राज्ञापुरोहितःकार्योभ
 वेद्विद्वान्बहुश्रुतः ॥ उभौसमीक्ष्यधर्मार्थावप्रमेयावनंतरम् १ धर्मात्मांमंत्रविद्येष्टाराज्ञाराजन्पुरोहितः ॥ राजाचैवंगुणोयेषांकुशलंतेषुसर्वशः २ उभौप्रजावर्ध
 यतोदेवान्सर्वान्सुतान्पितृन् ॥ भवेयातांस्थितौधर्मेश्रद्धेयोसुतपस्विनौ ३ परस्परस्यसुहृदोविहितौसमचेतसौ ॥ ब्रह्मक्षत्रस्यसमानात्प्रजासुखमवाप्नुयात् ४
 विमाननातयेरेवप्रजानश्येयुरेवहि ॥ ब्रह्मक्षत्रं हि सर्वेषां वर्णानांमूलमुच्यते ५ अत्राप्युदाहरंतीमितिहासंपुरातनम् ॥ ऐलकश्यपसंवादं तन्निबोधयुधिष्ठिर ६
 ॥ ऐलउवाच ॥ यदाहिब्रह्मप्रजहातिक्षत्रंक्षत्रंयदावाप्रजहातिब्रह्म ॥ अन्वग्वलंकृतमेऽस्मिन्भजंतेतथावर्णाःकृतमेऽस्मिन्ध्रियंते ७ ॥ कश्यपउवाच ॥ वृद्धं
 राष्ट्रंक्षत्रियस्यभवतिब्रह्मक्षत्रंयत्रविरुद्धयतीह ॥ अन्वग्वलंदस्यवस्तद्भजंतेतथावर्णतत्रविदंति संतः ८ नैषांब्रह्मचवर्धतेनोतपुत्रानगर्गरोमथ्यतेनोजयंते ॥
 नैषांपुत्रावेदमधीयतेचयदाब्रह्मक्षत्रियाःसंत्यजंति ९ नैषामर्थोवर्धतेजातुगेहेनाधीयतेसुप्रजानोयजंते ॥ अपध्वस्तादस्यभूताभवंतियेब्राह्मणान्क्षत्रियाःसंत्य
 जंति १० एतौहिनिर्त्यंसंयुक्तावितरेतरधारणे ॥ क्षत्रं वै ब्रह्मणो योनिर्योनिःक्षत्रस्य वै द्विजाः ११

राज्ञेति अप्रमेयौगहनौ अनंतरंशीघ्रमेवपुरोहितःकार्योभवेत् १ धर्मात्मेति धर्मसाधकः २ । ३ । ४ । ५ । ६ ब्रह्मकर्म क्षत्रं कर्तुं अनुपश्चात्प्रकाशमानं बलमन्वग्वलं यथा स्यात्तथाऽस्मिन्ब्रह्म
 प्राण्यतरस्मिन्कृतमेभजंते किंक्षत्रेणब्रह्मबलवद्भवत्युतब्रह्मणाक्षत्रमित्यर्थः ७ वृद्धंक्षत्रं क्षत्रं कर्तुं तत्रक्षत्रेसंतोवर्णविदंति ब्राह्मणानामवमंताम्लेच्छजातीयोऽयंराजेत्यनुमानाजानंति यथोक्तं ।
 भोगेनज्ञायतेकर्मकर्मणाज्ञायतेजनिःइति ८ अपध्वस्ताःसंकरजाइवकंसादिवत् संघःश्लोकः ९ । १० । ११

अभिप्रायान्वयशरीरौ ब्रह्मशरीरं ब्रह्मत्वस्यति ब्रह्मशरीरं ब्रह्मत्वस्यतीतिभावः ११ अत्रब्रह्मशरीरयोर्विधौ संप्रपन्नाविपन्ना १२ यधुसुखं अशुदुःखं पापंनरकम् १४ नक्षत्रियं ब्रह्मब्राह्मण
जातिब्रह्मचारीचरणावधीतशास्त्रातः अपेतः दस्युभिर्वारिः सन् ब्रह्मणि वेदेऽप्येतद्वेदाङ्गं रक्षणमिच्छेत् रक्षितुरमावाप्तवादेवस्तत्र आश्रयतो वर्षति तत्र वर्षमर्थतं दुर्लभमित्यर्थः दुःसहाः मारीदु
मिक्षादयः । अत्र ब्रह्मचारीनाश्रयत इति च पाठे ब्रह्मचरणादपेतत्वादब्रह्मचारीवेदाध्ययनगुण्यः सन् प्राणमिच्छेत् तर्हि तत्र आश्रयतोऽपि न वर्षतीति योज्यं १५ स्त्रियं ब्रह्माणं वाऽपि हत्वाऽनुवाचं प्रशंसां
१६ रुद्रो हिंसाः देवो राजा रुद्रं कलिं १० । १८ कुतोरुद्रः कीदृशो वापि रुद्रः सत्वैः सत्त्वं दृश्यते वध्यमानम् ॥ एतत्सर्वं कश्यपमेव चक्षुः कुतोरुद्रो जायते देवेषुः
स्वनमवति किंतु तदानीं तद्दृश्येव स्वमेवं रुद्रावेशकाले नृपस्य शरीरं रोद्रे भव भवतीत्यर्थः । ननु कुतः शांतस्यात्मनो रुद्रत्वमत आह वातेति यथा उत्पातवात आकाशोऽथ आकाशोऽथामेघदेवतामित

उभावेतौ नित्यमभिप्रायं संप्रापतुर्महतीं संप्रतिष्ठां ॥ तयोः संधिर्भियते चेत्पुण्यं ततः सर्वं भवति हि संप्रभूढम् १२ नात्र पारंलभते पारगामी महागधेनौरिव संप्रप
न्ना ॥ चातुर्वर्ण्यं भवति हि संप्रभूढं प्रजास्ततः क्षयसंस्था भवति १३ ब्रह्मवृक्षो रक्ष्यमाणो मधुहेमच वर्षति ॥ अरक्षमाणः सततमश्रुपापं च वर्षति १४ न ब्रह्मचारी च
रणादपेतो यदा ब्रह्मब्रह्मणि प्राणमिच्छेत् ॥ आश्रयतो वर्षति तत्र देवस्तत्राभीक्ष्णं दुःसहाश्चाविशंति १५ स्त्रियं हत्वा ब्राह्मणं वाऽपि पापः सभायां यत्र लभते नुवादम् ॥
राज्ञः सकाशेन विभेति चापिततो भयं विद्यते क्षत्रियस्य १६ पापैः पापे क्रियमाणे हि चैलत तो रुद्रो जायते देवेषुः ॥ पापैः पापाः संजनयंति रुद्रं ततः सर्वान्सा
ध्वसाधून् हि नस्ति १७ ॥ ऐल उवाच ॥ कुतोरुद्रः कीदृशो वापि रुद्रः सत्वैः सत्त्वं दृश्यते वध्यमानम् ॥ एतत्सर्वं कश्यपमेव चक्षुः कुतोरुद्रो जायते देवेषुः
१८ ॥ कश्यप उवाच ॥ आत्मारुद्रो हृदये मानवानां स्वं स्वं देहं परदेहं च हंति ॥ वातोत्पातैः सदृशं रुद्रमाहुर्देवैर्जीमूतैः सदृशं रूपमस्य १९ ॥ ऐल उवाच ॥
न वै वातः परिवृणोति कश्चिन्न जीमूतो वर्षति नापि देवः ॥ तथा युक्तो दृश्यते मानुषेषु कामद्वेषादध्यते मुह्यते च २० ॥ कश्यप उवाच ॥ यथैकमेहे जातवेदाः
प्रदीप्तः कृत्स्नं ग्रामं दहते च त्वरं वा ॥ विमोहनं कुरुते देवेषु ततः सर्वं स्पृशते पुण्यपापैः २१

स्ततो नयति गर्जयति विद्युदशनिवारीणि च तत आविर्भावयत्येवमात्मोत्थितं जीवमात्मोत्थिताः कामक्रोधादयः सर्वं हिंसां कारयंतीत्यर्थः १९ इदमाक्षिपति नवाहति यथा आकाशेन युक्तास्ततः
एवमुक्ताः वातो मेवाश्रये प्रवर्तकदेवता च प्रत्यक्षेण शास्त्रज्ञानेन च दृश्यंते नैव जीवो वा तदभिभावं कः कामादिर्वाप्युक्तं दृश्यते किं त्वात्मन्येव बह्व्योष्यवरकामद्वेषो वर्तते तौ चैतस्य संबंधकौ मोहकौ च भवत
इत्यर्थः २० अत्रोचरमाह यथेति यथाऽल्पोऽपि वह्निरधिकमधिकं काष्ठमारुपा रुद्रस्तेन ग्रामं दहति तत्र न केवलं काष्ठानां दहकत्वं नापि काष्ठान्यनुपाकृतस्याग्नेः किंतु तदुभयसंघातस्यैव । तत्रा
पि विवेके क्रियमाणे वन्देरेवोपाध्यावेशाद्वाहकत्वं । एवमात्मानमारुद्राहंकारवद्भिः कामक्रोधादिवाते रुद्रोऽपि तैरुद्रत्वं प्रतिपद्यते । तत्राभ्योदहत्येधांसि पचंतीति वदंकारेण कृतमात्मन्युपचर्ष
ते मोहात्तेन च सर्वजगदसंगमपि जलचन्द्रन्यायेन पुण्यैः पापैश्च स्पृश्यते तत्त्वालोचने सर्वसंगवशादेत्यर्थः २१

अत्र शंकेतयदीति अपुण्यपापमप्यारमानं यदि विशेषात् क्रियमाणे पापे निमित्तं तत्सिद्धिः वा वेदेकार्मकपापं गालमताहनादिदुःखं कर्तृस्पृशते मोहादिति ब्रवीषितीति पुण्यकरणं पापवर्जनं च शास्त्रो
दितं कथ्येव स्यात् । आत्मनि वास्तवदुःखाभावस्य सिद्धत्वात् तदर्थं साधनोपादानं व्यर्थं स्यादिति भावः २२ आत्माहंकारयोर्मिश्रीभावादहंकारगतदुःखमात्मनि प्रतीयतेऽतोऽहंकारस्य गान्धर्वं किंचि
दात्मनो दुःखमस्तीत्युत्तरयति असंयोगादिति २३ अहंकारादीनि विधानमूत आत्मा ममिष्युर्वादि वदसंग एव सन्धारयतु प्रकाशयतु वायं बुवच्चालयतु स्वसतया आप्याययतु वाक् स्तत्रात्मनः संबो
धोऽहंकारधर्मेण रुद्रत्वेनात आत्मारुद्र इत्युक्तमवुक्तमित्याक्षेपः २४ तत्त्वदृष्ट्या यद्यप्येवमेव तथाऽपि ऐहिकाभूमिकव्यवहारदृष्ट्याऽस्त्येवात्मनो रुद्रत्वमित्युत्तरयति एवमस्मिन्नित्यादिना

ऐल उवाच ॥ यदिदं दः स्पृशतेऽपुण्यपापं पापं पापे क्रियमाणे विशेषात् ॥ कस्य हेतोः सुकृतं नाम कुर्याद्दुष्कृतं वा कस्य हेतोर्न कुर्यात् २२ ॥ कश्यप उवाच ॥ असंयो
गात्पापकृतामपापांस्तु लयोदंडः स्पृशते मिश्रभावात् ॥ शुष्केनार्द्रं दह्यते मिश्रभावात् मिश्रः स्यात्पापकृद्भिः कथंचित् २३ ॥ ऐल उवाच ॥ साध्वसाधून् धारयतीह भू
मिः साध्वसाधून् स्तापयतीह सूर्यः ॥ साध्वसाधून् अपि वातीह वायुरापस्तथा साध्वसाधून् पुनंति २४ ॥ कश्यप उवाच ॥ एवमस्मिन् वर्तते लोक एष नामुन्नैव वर्तते रा
जपुत्र ॥ प्रेत्यैतयोरंतरावान्विशेषो यो वै पुण्यं चरते यश्च पापम् २५ पुण्यस्य लोको मधुमान् च तार्चिर्हिरण्यज्योतिरमृतस्य नाभिः ॥ तत्र प्रेत्य मोदते ब्रह्मचारी न त
त्र मृत्युर्न जरानोत दुःखम् २६ पापस्य लोको निरयोऽप्रकाशो नित्यं दुःखं शोकभूयिष्ठमेव ॥ तत्रात्मानं शोचति पापकर्माबद्धीः समाः प्रतपन्नप्रतिष्ठः २७ मिथो भेदा
द्ब्राह्मणक्षत्रियाणां प्रजादुःखं दुःसहं चाविशंति ॥ एवं ज्ञात्वा कार्य एवेह नित्यं पुरोहितो नैकविद्यो नृपेण २८ तंचैवान्वभिषिचेत तथा धर्मो विधीयते ॥ अग्रं हि ब्राह्मणः
प्रोक्तं सर्वस्यैव देहधर्मतः २९ पूर्वं हि ब्रह्मणः सृष्टिरिति ब्रह्मविदो विदुः ॥ ज्येष्ठेनाभिजनेनास्य प्राप्तं पूर्वं यदुत्तरम् ३० तस्मान्मान्यश्च पूज्यश्च ब्राह्मणः प्रसृताग्रभुक् ॥
सर्वश्रेष्ठं विशिष्टं च निवेद्यंतस्य धर्मतः ३१ अवश्यमेव कर्तव्यं राजा बलवताऽपि हि ॥ ब्रह्मवर्षयति क्षत्रं क्षत्रतो ब्रह्मवर्धते ॥ एवं राजा विशेषेण पूज्यवै ब्राह्मणाः सदा
३२ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजध० ऐल उवाच ॥ यत्राहं भयं ब्रह्म प्रजानां शमयत्युत ॥ दृष्टं च राजा बाहुभ्यां यद्राज्यं सुखमेव ते २ अत्राप्युदाहरंती मतिहासपुरा
तनम् ॥ मुचुकुंदस्य संवादं राज्ञो वैश्रवणस्य च ३ मुचुकुंदो विजित्ये मां पृथिवीं पृथिवीपतिः ॥ जिज्ञासमानः स्वबलमुपेयादलकाधिपम् ४

एवंपरूपोऽर्थः अस्मिन् प्रत्यगात्मनि लोके लोक्यत इति लोको दर्शनं तत्र विषये वर्तते सिद्धांतोऽस्ति नत्वमुत्र परलोकविषये पूर्वदर्शनं वर्तते किंतु मुत्र वर्तते यः पापं चरते यश्च पुण्यमेतयोः प्रेत्य मरणानं
तरं विशेषोऽस्ति स चांतरावान्तिरोहितः शास्त्रैकगम्यधर्माधर्मफले इत्यर्थः २९ शास्त्रमेवाह ब्राह्म्यां पुण्यस्येति २६ । २७ प्रकृतमनुसरति मियति नैकविद्यो बहुविद्यः २८ संपुरोहितं
वृत्त्वा अनुपश्वादात्मानं राज्ञेऽभिषिचेत् २९ । ३० । ३१ । ३२ ॥ ॥ इति शांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारते भावदीपे त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥
योगेति १ अदृष्टमना दृष्ट्यादिजं ब्रह्म ब्राह्मणः दृष्टं परचक्रादिजम् २ । ३ । ४

अमृजदतिमुष्टवान् आह्लापितवानितियावत् १ । १ तस्यमुचुकुंदस्य पंथानंगतिमार्गमविदत्तज्ञातवान् ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ अनिर्दिष्टमीश्वरेणाननुज्ञातंविदधामिद

ततोवैश्रवणोराजाराक्षसानमृजतदा ॥ तेबलान्यवमृद्वंतमुचुकुंदस्यनैर्ऋताः ५ सहन्यमानेसैन्येस्वेमुचुकुंदोनराधिपः ॥ गर्हयामासविद्वांसंपुरोहितमरिंदमः ॥
६ ततउग्रंतपस्तप्त्वावसिष्ठोधर्मवित्तमः ॥ रक्षांस्युपावधीतस्यपंथानंचाप्यविदत् ७ ततोवैश्रवणोराजामुचुकुंदमदर्शयत् ॥ वध्यामानेषुसैन्येषुवचनंचेदमब्रवीत्
॥ धनदउवाच ॥ बलवंतस्त्वयापूर्वैराजानःसपुरोहिताः ॥ नचैवंसमवर्तंतयथात्वमिहवर्तसे ९ तेखल्वपिठतास्त्राश्वबलवंतश्चभूमिपाः ॥ आगम्यपर्युपासंते
मामोशंसुखदुःखयोः १० यद्यस्तिबाहुवीर्येतेतददर्शयितुमर्हसि ॥ किंब्राह्मणबलेनत्वमतिमात्रंप्रवर्तसे ११ मुचुकुंदस्ततःकुदःप्रत्युवाचधनेश्वरम् ॥ न्यायपूर्व
मसंरब्धमसंभ्रांतमिदंवचः १२ ब्रह्मक्षत्रमिदंसृष्टमेकयोनिस्वयंभुवा ॥ पृथग्बलविधानंतन्नलोकंपरिपालयेत् १३ तपोमंत्रबलंनित्यंब्राह्मणेषुप्रतिष्ठितम् ॥ अस्र
बाहुबलंनित्यंक्षत्रियेषुप्रतिष्ठितम् १४ ताभ्यांसंभूयकर्तव्यंप्रजानांपरिपालनम् ॥ तथाचमांप्रवर्तंतंकिंगर्हस्यलकाधिप १५ ततोऽब्रवीद्वैश्रवणोराजानंसपुरो
हितम् ॥ नाहंराज्यमनिर्दिष्टंकस्मैचिद्विदधाम्युत १६ नाच्छिंदेचाप्यनिर्दिष्टमितिजानीहिपार्थिव ॥ प्रशाधिपृथिवीकृत्स्नामहतामखिलामिमाम् ॥ एवमुक्तः
प्रत्युवाचमुचुकुंदोमहीपतिः १७ ॥ मुचुकुंदउवाच ॥ नाहंराज्यंभवदतंभोक्तुमिच्छामिपार्थिव ॥ बाहुवीर्याजितंराज्यमश्रीयामितिकामये १८ ॥ भीष्मउवाच ॥
ततोवैश्रवणोराजाविस्मयंपरमंययौ ॥ क्षत्रधर्मस्थितंदृष्ट्वामुचुकुंदमसंभ्रमम् १९ ततोराजामुचुकुंदःसोऽन्वशासद्वसुंधराम् ॥ बाहुवीर्याजितांसम्यक्क्षत्रधर्ममनु
व्रतः २० एवंयोधर्मविद्राजाब्रह्मपूर्वंप्रवर्तते ॥ जयत्यविजितामुर्वीयशश्चमहदश्रुते २१ नित्योदकीब्राह्मणःस्यान्नित्यशस्त्रश्चक्षत्रियः ॥ तयोर्हिसर्वमायतंयत्किं
चिज्जगतीगतम् २२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिमुचुकुंदोपाख्यानेचतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ यया
वृत्त्यामहीपालोविवर्धयतिमानवान् ॥ पुण्यांश्चलोकान्जयतितन्मेब्रूहिपितामह १ ॥ भीष्मउवाच ॥ दानशीलोभवेद्राजायज्ञशीलश्चभारत ॥ उपवासतपः
शीलःप्रजानांपालनेरतः २ सर्वाश्चैवप्रजानित्यंराजाधर्मेणपालयन् ॥ उत्थानेनप्रदानेनपूजयेच्चापिधार्मिकान् ३ राज्ञाहिपूजितोधर्मस्ततःसर्वत्रपूज्यते ॥ य
द्यदाचरतेराजातत्प्रजानांस्मरोचते ४ नित्यमुद्यतदंडश्चभवेन्मृत्युरिवारिषु ॥ निहन्यात्सर्वतोदस्यून्नकामात्कस्यचिक्लमेत् ५ यंहिधर्मचरंतीहप्रजाराज्ञासुर
क्षिताः ॥ चतुर्थतस्यधर्मस्यराजाभारतविदति ६ यदधीतेयददातियज्जुहोतियदचाति ॥ राजाचतुर्थभाक्तस्यप्रजाधर्मेणपालयन् ७

दामि १५ नाच्छिंदेनहरामिच अखिलांखिलरहितां १० । १८ । १९ । २० । २१ । २२ ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेचतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥
एवंकृतपुरोहितोराजाकथंप्रजावृद्ध्यापरलोकंजयेदितिपृच्छति ययेति १ तत्रप्रजावृद्धिप्रकारमाह दानेति २ उत्थानेननित्योद्योगेन ३ ॥ ४ ॥ परलोकजयप्रकारमाह यंहिति ५ यदधीतेब्राह्मणादिः ७

विपक्षेदोषमाह यद्राष्ट्रेऽति अकुशलमितिच्छेदः ८ नृणांसोऽनृतवाक्च यत्कर्मकरोतितस्यकर्मणःसर्वयत्ततोभूयोवापापमाप्नोतीत्यन्येआहुर्निश्चयस्त्वर्धमित्यर्थः ९ अशक्तेनराज्ञाउपजीवतोषनोप
जीविनोवणिजादेः सार्धः १० । ११ । १२ । १३ । १४ नाहमिति अत्रराज्येपुण्यस्यचतुर्थांशःपापस्यस्वर्वाकृत्स्नंवाल्भ्यतइतिपापाधिकयाद्धर्मोनास्तीत्यर्थः १५ । १६ । १७ आनृशंस्यापरदुः

यद्राष्ट्रेऽकुशलंकिंचिद्राज्ञोरक्षयतःप्रजाः ॥ चतुर्थतस्यपापस्यराजाभारतविदति ८ अप्याहुःसर्वमेवेभिभूयोऽर्धमितिनिश्चयः ॥ कर्मणःपृथिवीपालनृशंसोऽनृत
वागपि ९ तादृशात्किल्बिषाद्राजाशृणुयेनप्रमुच्यते ॥ प्रत्याहर्तुमशक्यंस्याद्धनंचोरैर्हंतंयदि ॥ तत्स्वकोशात्प्रदेयंस्यादशक्तेनोपजीवतः १० सर्ववर्णःसदारक्ष्यं
ब्रह्मस्वंब्राह्मणायथा ॥ नस्थेयंविषयेतेनयोऽपकुर्याद्विजातिषु ११ ब्रह्मस्वेरक्ष्यमाणेतुसर्वंभवतिरक्षितम् ॥ तस्मात्तेषांप्रसादेनकृतकृत्योभवेन्नृपः १२ पर्जन्यामि
वभूतानिमहाद्भुममिवद्विजाः ॥ नरास्तमुषजिवंतितृपंसर्वार्थसाधकम् १३ नहिकामात्मनाराज्ञासततंकामबुद्धिना ॥ नृशंसेनाऽतिलुब्धेनशक्यंपालयितुंप्रजाः
१४ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ नाहंराज्यसुखान्वेषीराज्यामिच्छाम्यपिक्षणम् ॥ धर्मार्थोचयेराज्यंधर्मश्चात्रनविद्यते १५ तदलंममराज्येनयत्रधर्मो नविद्य
ते ॥ वनमेवगमिष्यामितस्माद्धर्मचिकीर्षया १६ तत्रमेध्येष्वरण्येषुन्यस्तदंडोजितेंद्रियः ॥ धर्ममाराधयिष्यामिमुनिर्भूलफलाशनः १७ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥
वेदाहंतवयाबुद्धिरानृशंस्याऽगुणैवसा ॥ नचशुद्धानृशंसेनशक्यंराज्यमुपासितुम् १८ अपितुत्वांमृदुप्रज्ञमत्यार्यमतिधार्मिकम् ॥ क्लीबंधर्मघृणायुक्तंनलोकोबहुम
न्यते १९ वृत्तंतुस्वमपेक्षस्वपितृपैतामहोचितम् ॥ नैवराज्ञांतथावृत्तंयथात्वंस्थातुमिच्छसि २० नहिवैक्लव्यसंसृष्टमानृशंस्यमिहास्थितः ॥ प्रजापालनसंभूत
माप्ताधर्मफलंहासि २१ नह्येतामाशिषंपांडुर्नचकुंतीत्वयाचत ॥ तथैतत्प्रज्ञयातातयथाचरसिमेधया २२ शौर्यबलंचसत्यंचपितातवसदाऽब्रवीत् ॥ माहात्म्यंच
महौदार्यंभवतःकुंत्ययाचत २३ नित्यंस्वाहास्वधानित्यंचोभेमानुषदैवते ॥ पुत्रेष्वशासतेनित्यंपितरोदैवतानिच २४ दानमध्ययनंयज्ञंप्रजानांपरिपालनम् ॥
धर्ममेतदधर्मवाजन्मनैवाभ्यजायथाः २५ कालेधुरिचयुक्तानांवहतांभारमाहितम् ॥ सीदतामपिकौंतेयनकीर्तिरवसीदति २६ समंततोविनियतोवहत्यस्वलि
तोहयः ॥ निर्दोषःकर्मवचनात्सिद्धिःकर्मणएवसा २७ नैकांतविनिपातेनविचचारेहकश्चन ॥ धर्मोऽहीवाराजावाब्रह्मचारीयथापुनः २८ अल्पंहिसारभूयिष्ठं
यत्कर्मोदारमेवतत् ॥ कृतमेवाकृताच्छ्रेयो नपापीयोऽस्त्यकर्मणः २९ यदाकुलीनोधर्मज्ञःप्राप्नोत्यैश्वर्यमुत्तमम् ॥ योगक्षेमस्तदाराज्ञःकुशलायैवकल्प्यते ३०

स्वापहा साचात्रराजधर्मेपुदस्युधप्रधानेष्वगुणैव १८ वृणाकृपा १९ । २० आपासिप्राप्स्यसि २१ । २२ । २३ । २४ एतद्वानादिकंधर्ममधर्मवाधर्म्यमधर्म्यवाऽस्तु तथापितत्कर्तुंजन्मनैवत्वंजा
तोसि तथाचश्रेयान्स्वधर्मोविगुणइतिन्यायेनतवतंविनागतिर्नास्तीत्यर्थः २५ । २६ समंततइति शिखितोऽश्वोऽपिसम्यग्ब्रह्मतिकमुतत्वंमानुषइत्यर्थः २७ धर्मोधर्मवानेकांतविनिपातेनाऽत्यंता
भिनिवेशेनधर्मकश्चिदपिनविचचार लूक्षमस्याधर्मस्यापरिहार्यत्वादितिभावः २८ अल्पंदुष्टं हिंसामयत्कानुच्छमपिबहुजनसुखहेतुत्वात्सारभूयिष्ठं २९ ऐश्वर्यसाचिव्याद्याधिकारं ३०

प्रतिमुह्यियाद्गङ्गीर्यात् २१ । ३२ । ३३ दरिद्रवैद्यतर्पणाज्यादितत्राणंमहान्धर्महरयाह यस्मिन्मिति १४ । १५ । १६ । ३७ ॥ इतिशांतिपर्वणिराजघर्माभुषासनपर्वणिनीलकंठीयेभार
तभावदीनेपंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ ॥ ७ ॥ स्वकर्मणीति १ लक्षणानिशमोदमस्तपःशौचमित्यादीनि २ । ३ जन्मकर्मजन्मोचितकर्मतेनविहीनाः ४ बलिकरदानं विधिं

दानेनान्यंबलेनान्यमन्यंसूतयागिरा ॥ सर्वतःप्रतिगृह्णीयाद्राज्यंप्राप्येहधार्मिकः ३१ यंहिवैद्याःकुलेजाताह्यवृत्तिभयपीडिताः ॥ प्राप्यतृप्ताःप्रतिष्ठंतिधर्मः
कोऽन्यधिकस्ततः ३२ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ किंतातपरमंस्वर्ग्यंकाततःप्रीतिरुत्तमा ॥ किंततःपरमैश्वर्यंब्रूहिमेयदिपश्यसि ३३ ॥ भीष्मउवाच ॥ यास्मि
न्भयार्दितःसम्यक्क्षेमंविंदस्यपिक्षणम् ॥ सस्वर्गजित्तमोऽस्माकंसत्यमेतद्ब्रवीमिते ३४ त्वमेवप्रीतिमांस्तस्मात्कुरुणांकुरुसत्तम ॥ भवराजायजस्वर्गंसतो
रक्षाऽसतो जहि ३५ अनुत्वांतातजीवंतुसुहृदःसाधुभिःसह ॥ पर्जन्यमिवभूतानिस्वादुद्रुममिवद्विजाः ३६ घृष्टंशूरंप्रहर्तारमन्त्रशंसंजितेंद्रियम् ॥ कत्सलंसंविभ
क्तारमुपजीवंतितंनराः ३७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिपंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ स्वकर्म
ण्यपरेयुक्तास्तथैवाऽन्येविकर्मणि ॥ तेषांविशेषमाचक्ष्वब्राह्मणानांपितामह १ ॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ विद्यालक्षणसंपन्नाःसर्वत्रसमदर्शिनः ॥ एतेब्रह्मसमा
राजन्ब्राह्मणाःपरिकीर्तिताः २ ऋग्यजुःसामसंपन्नाःस्वेषुकर्मस्ववस्थिताः ॥ एतेदेवसमाराजन्ब्राह्मणानांभवंत्युत ३ जन्मकर्मविहीनायेकदर्याब्रह्मर्षधवः ॥ एते
शूद्रसमाराजन्ब्राह्मणानांभवंत्युत ४ अश्रोत्रियाःसर्वेएवसर्वेचानाहिताग्रयः ॥ तान्सर्वान्धार्मिकोराजाबलिविष्टिंचकारयेत् ५ आह्वायकादेवलकानाक्षत्राग्रामया
जकाः ॥ एतेब्राह्मणचांडालामहापथिकपंचमाः ६ ऋत्विक्पुरोहितोमंत्रीदूतोवार्तानुकर्षकः ॥ एतेक्षत्रसमाराजन्ब्राह्मणानांभवंत्युत ७ अश्वारोहागजारोहा
रथिनोऽथपदातयः ॥ एतेवैश्यसमाराजन्ब्राह्मणानांभवंत्युत ८ एतेभ्योबलिमादद्याद्धीनकोशोमहीपतिः ॥ ऋतेब्रह्मसमेभ्यश्चदेवकल्पेभ्यएवच ९ अब्राह्मणानां
वित्तस्यस्वामीराजेतिवैदिकम् ॥ ब्राह्मणानांचयेकेचिद्विकर्मस्थाभवंत्युत १० विकर्मस्थाश्चनोपेक्ष्याविप्राराज्ञाकथंचन ॥ नियम्याःसंविभज्याश्चधर्मानुग्रहकार
णात् ११ यस्यस्मविषयेराजन्स्तेनोभवतिवैद्विजः ॥ राज्ञएवापराधंतंमन्यंतेतद्विदो जनाः १२ अवृत्त्यायोभवेस्तेनोवेदवित्स्त्रातकस्तथा ॥ राजन्सराज्ञाभर्त
व्यइतिवेदविदोविदुः १३ सचेन्नोपरिवर्तेतकृतवृत्तिःपरंतप ॥ ततोनिर्वासनीयःस्यात्तस्माद्देशात्सर्वाधवः १४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानु
शासनपर्वणिषट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ केषांप्रभवतेराजावित्तस्यभरतर्षभ ॥ कयाचवृत्त्यावर्तेततन्मेब्रूहिपितामह १

विनावेतनं राजसेवां ५ आह्वायकाधर्माधिकारिणः देवलकावेतनेन देवपूजाकर्तारः महापथिकः समुद्रे नौयानेन गच्छन् यद्वामहापथिशुल्कग्राहकः ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ ॥ इति शांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीये भास्वदेवपि षट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ केषामिति १

१ । १ । ४ येनब्राह्मणानामपालनेन ५ । ६ । ७ यामकांतरमाविशःमदीयाभ्यंतरंस्त्वमाविष्टवान्कुतइतिशेषः ८ अविद्वानितिच्छेदः ९ । १० । ११ । १२ नयाचंतीति प्रतिग्रहादिजीविको
॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ अब्राह्मणानां वित्तस्य स्वामी राजेति वैदिकम् ॥ ब्राह्मणानां विषयेनेति द्विजैर्मस्थाभवंत्युत २ विकर्मस्थाश्चनोपेक्ष्याविप्राराज्ञाकथं
चन ॥ इतिराज्ञांपुरावृत्तमभिजल्पंति साधवः ३ यस्यस्मविषयेराज्ञःस्तेनोभवतिवैद्विजः ॥ राज्ञएवापराधंतमन्यंतेकिल्बिषंनृप ४ अभिशस्तमिवात्मा
नमन्यंतेयेनकर्मणा ॥ तस्माद्राजर्षयःसर्वेब्राह्मणानन्वपालयन् ५ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ गीतं वैकेयराजेन हियमाणेन रक्षसा ६ के
कयानामधिपतिरक्षोजग्राहदारुणम् ॥ स्वाध्यायेनान्वितं राजन्नरप्येसंशितव्रतम् ७ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ नमेस्तेनोजनपदेन कदर्यो नमद्यपः ॥
नानाऽऽहिताग्निर्नायज्वामामकांतरमाविशः ८ नचमेब्राह्मणोऽविद्वान्नाव्रतीनाप्यसोमपः ॥ नानाऽऽहिताग्निर्नायज्वामामकांतरमाविशः ९ नानाप्रदक्षिणैर्यज्ञै
र्यजंतेविषयेमम ॥ नार्धीतेनाऽव्रतीकश्चिन्मामकांतरमाविशः १० अधीयंतेऽध्यापयंतियजंतेयाजयंतिच ॥ ददातिप्रतिष्टहंतिषट्सुकर्मस्ववस्थिताः ११
पूजिताःसंविभक्ताश्चमृदवःसत्यवादिनः ॥ ब्राह्मणामेस्वकर्मस्थामामकांतरमाविशः १२ नयाचंतिप्रयच्छंति सत्यधर्मविशारदाः ॥ नाध्यापयंत्यधीयंतेयजंतेया
जयंतिन १३ ब्राह्मणान्परिरक्षंतिसंग्रामेष्वपलायिनः ॥ क्षत्रियामेस्वकर्मस्थामामकांतरमाविशः १४ कृषिगोरक्षबाणिज्यमुपजीवंत्यमायया ॥ अप्रमत्ताःक्रिया
वंतःसुव्रताःसत्यवादिनः १५ संविभागंदमंशौचंसौहृदंचव्यपाश्रिताः ॥ ममवैश्याःस्वकर्मस्थामामकांतरमाविशः १६ त्रीन्वर्णानुपजीवंतियथावदनसूयकाः ॥
ममशूद्राःस्वकर्मस्थामामकांतरमाविशः १७ कृपणानाथवृद्धानांदुर्बलातुरयोषिताम् ॥ संविभक्ताऽस्मि सर्वेषामामकांतरमाविशः १८ कुलदेशादिधर्माणांप्रधि
तानांयथाविधि ॥ अव्युच्छेत्ताऽस्मि सर्वेषामामकांतरमाविशः १९ तपस्विनोमेविषयेपूजिताःपरिपालिताः ॥ संविभक्ताश्चसत्कृत्यमामकांतरमाविशः २०
नासंविभज्यभोक्ताऽस्मिनाविशामिपरस्त्रियम् ॥ स्वतंत्रोजातुनक्रीडेमामकांतरमाविशः २१ नाब्रह्मचारीभिक्षावान्भिक्षुर्वाऽब्रह्मचर्यवान् ॥ अनृत्विजाहुतं नास्ति
मामकांतरमाविशः २२ नावजानाम्यहंवेद्यान्नवृद्धान्नतपस्विनः ॥ राष्ट्रेस्वपतिजागर्मिमामकांतरमाविशः २३ आत्मविज्ञानसंपन्नस्तपस्वीसर्वधर्मवित् ॥ स्वा
मीसर्वस्यराष्ट्रस्यधीमान्ममपुरोहितः २४ दानेनविद्यामभिवाञ्छयामिसत्येनार्थंब्राह्मणानांचगुह्या ॥ शुश्रूषयाचापिगुरूनुपैमिनमेभयंविद्यतेराक्षसेभ्यः
२५ नमेराष्ट्रेविधवाब्रह्मबंधुर्नब्राह्मणःकितवोनोतचोरः ॥ अयाज्ययाजीनचपापकर्मानमेभयंविद्यतेराक्षसेभ्यः २६ नमेशस्त्रैरनिर्भिन्नंगान्नेष्ट्यंगुलमंतरम् ॥
धर्मार्थयुध्यमानस्यमामकांतरमाविशः २७ गोब्राह्मणेभ्योयज्ञेभ्योनित्यंस्वस्त्ययंनमम ॥ आशासतेजनाराष्ट्रेमामकांतरमाविशः २८

पायान्निवृत्ताः १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ स्वपतिस्नापंकुर्वतिसति २३ । २४ बांछयामिबांछामि २५ । २६ । २७ । २८

२९ अस्मायतात्पर्यसंगृहाति येषामिति ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ ॥ इति म० शां० राजवर्मा नृशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावकीपे सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ व्याख्याता ब्राह्मणस्ये
तिशेषः राजधर्मेणेति शस्त्रधारणादिना वृत्तिर्जाविकाभापदिविकर्मस्थोऽपि ब्राह्मणादिर्नराज्ञः पापायभवतीति भावः । वर्तयेद्ब्राह्मणः १ । ३ केसरिणोऽश्वान् पशून्गोजाविमहिषादीन् कृतान्

राक्षस उवाच ॥ यस्मात्सर्वास्वस्थासु धर्ममेवान्वेक्षते ॥ तस्मात्प्राप्नुहि कैकेयं हंस्वस्तिव्रजाम्यहम् २९ येषां गोब्राह्मणं रक्ष्यं प्रजारक्ष्याश्च केकय ॥ नरक्षोभ्यो
भयंतेषां कुत एव तु पावकात् ३० येषां पुरोगमा विप्रायेषां ब्रह्म परंबलम् ॥ अतिथिप्रियास्तथा पौरास्ते वै स्वर्गजितो नृपाः ३१ ॥ भीष्म उवाच ॥ तस्माद्भिजातीन्
रक्षेत ते हिरक्षंति रक्षिताः ॥ आशीरेषां भवेद्राज नराज्ञां सम्यक् प्रवर्तताम् ३२ तस्माद्ब्राह्मणविशेषेण विकर्मस्था द्विजातयः ॥ नियम्याः संविभज्याश्च तदनुग्रहकार
णात् ३३ एवं यो वर्तते राजा पौरजानपदेष्विह ॥ अनुभूयेह मद्राणि प्राप्नोतींद्रसलोकताम् ३४ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि कैकेयोपा
ख्याने सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ४४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ व्याख्याताराजधर्मेण वृत्तिरापत्सु भारत ॥ कथंस्विद्वैश्यधर्मेण संजीवेद्ब्राह्मणो न वा १ ॥ भीष्म
उवाच ॥ अशक्तः क्षत्रधर्मेण वैश्यधर्मेण वर्तयेत् ॥ कृषिगोरक्ष्यमास्थाय व्यसने वृत्तिसंक्षये २ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कानि पण्यानि विक्रीय स्वर्गलोकान्नहीयते ॥
ब्राह्मणो वैश्यधर्मेण वर्तयन् भरतर्षभ ३ ॥ भीष्म उवाच ॥ सुरालवणमित्येव तिलान्केसरिणः पशून् ॥ वृषभान्मधुमांसं च कृतांश्च युधिष्ठिर ४ सार्वस्वस्थास्वेता
नि ब्राह्मणः परिवर्जयेत् ॥ एतेषां विक्रयात्तात ब्राह्मणो न रक्षं जेत ५ अजोऽग्निर्वरुणो मेघः सूर्योऽश्वः पृथिवी विराट् ॥ धेनु र्यज्ञश्च सोमश्च न विक्रयाः कथंचन ६ पक्के
नामस्य निमयं न प्रशंसंति साधवः ॥ निमयेत्पक्वामेन भोजनार्थाय भारत ७ वयं सिद्धमशिष्यामोभवाम्साधयतामिदम् ॥ एवं संवीक्ष्य निमयन्नाधर्मोऽस्ति कथंच
न ८ अत्र ते वर्तयिष्यामि पुराधर्मः सनातनः ॥ व्यवहारप्रवृत्तानां तन्निबोधयुधिष्ठिर ९ भवतेऽहं दानीदं भवानेतत्प्रयच्छतु ॥ रुचितो वर्तते धर्मो न बलात्संप्रवर्त
ते १० इत्येवं संप्रवर्तते व्यवहाराः पुरातनाः ॥ ऋषीणामितरेषां च साधुचेतदसंशयम् ११ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अथ तात यदा सर्वाः शस्त्रमाददते प्रजाः ॥ व्युत्क्रा
मंति स्वधर्मेभ्यः क्षत्रस्य क्षीयते बलम् १२ राजा त्राता तु लोकस्य कथंचन स्यात्परायणम् ॥ एतन्मे संशयं हृदिविस्तरेण नराधिप १३ ॥ भीष्म उवाच ॥ दानेन तपसाय
ज्ञैरद्रोहेण दमेन च ॥ ब्राह्मणप्रमुखा वर्णाः क्षेममिच्छेयुरात्मनः १४ तेषां ये वेदबलिनस्तेऽभ्युत्थाय समंततः ॥ राज्ञो बलं वर्धयेयुर्महेंद्रस्येव देवाताः १५

पक्वमन्नम् १ । ५ अजादीनां विक्रयेऽभ्यास्यो देवता एव विक्रीतास्त्वश्वायज्ञियो मवतीत्यर्थः विराट्प्रभितिप्राश्नः अन्नविक्रयात्पृथिवीविक्रयपार्षभवतीति तेषामाशयः पृथिवीविक्रयात्सर्वदेवतास
मष्टिरूपो विराट्देवविक्रीतस्तेन तदसंबन्धाद्देवादि रक्षितो मवतीत्यर्थः ६ पक्केनामस्य विनिमये पक्वो दुष्यति न त्वामदइत्यर्थः ७ इदमप्यपवादस्ति वयमिति ८ । ९ भवतेऽहमिति रुचितः सर्वे
ऽपि विनिमयायुक्तान् तुल्यमलो भवतइत्यर्थः १० । ११ प्रजावेद्यन्मूदां त्यजाः १२ । १३ क्षीयवलो राजा कथमन्यां छायेतेत्याह ब्राह्मणां दानेनेति १४ । १५

यद्विद्याः स्पर्धे रत्नसिंहा राजा ब्राह्मणानेवाग्नेत्यप्रजावशङ्किर्मा विस्माद्ब्राह्मणां राज्ञोऽपीति १६ । १७ कालविज्ञेये सर्वेषामपि शस्त्रधारणयुक्तमित्याह उन्मर्यादेति १८ ब्राह्मणान् द्विषतः क्ष
त्रियस्य ब्रह्मैव परायणमिति प्रश्नपूर्वकमाह अयेत्यादिना १९ नियंतव्यं संप्रब्राह्मणेनेति शेषः २० । २१ । २२ । २३ । २४ सर्वे वर्णे ब्रह्मक्षत्रयोरभिभवब्राह्मणार्थं क्षत्रेण मर्तव्यमेवेत्याह ।
ब्रह्मेत्यादिना २५ । २६ । २७ अतीति यज्ञाध्वयनतपोयुक्तानामनशनाग्निप्रवेशकारिणामप्यपेक्षया ब्राह्मणार्थं त्रियमाण उत्कृष्टां लोकां प्राप्नोतीत्यर्थः २८ एवं युद्धधर्मेण २९ नोऽस्मा

राज्ञोऽपि क्षीयमाणस्य ब्रह्मैवाहुः परायणम् ॥ तस्माद्ब्रह्मबलेनैव समुत्थेयं विजानता १६ यदा भुवि जयीराजा क्षेमं राष्ट्रेऽभिसंदधेत् ॥ तदा वर्णायथाधर्मो निविशेयुः
कथंचन १७ उन्मर्यादे प्रवृत्ते तु दस्युभिः संकरे कृते ॥ सर्वे वर्णान् दुष्येयुः शस्त्रवंतो युधिष्ठिर १८ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अथ चेत्सर्वतः क्षत्रं प्रदुष्येद्ब्राह्मणं प्रति ॥
कस्तस्य ब्राह्मणस्त्राता को धर्मः किं परायणम् १९ ॥ भीष्म उवाच ॥ तपसा ब्रह्मचर्येण शस्त्रेण च बलेन च ॥ अमायया मायया चीनयंत व्यतदा भवेत् २० क्षत्रियस्या
तिवृत्तस्य ब्राह्मणेषु विशेषतः ॥ ब्रह्मैव संनियंतु स्यात्क्षत्रं हि ब्रह्म संभवम् २१ अजोऽग्निर्वरुणश्च क्षत्रमश्मनो लोहमुत्थितं ॥ तेषां सर्वत्र गते जः स्वासु योनिषु शाम्यति ॥
२२ यदा छिनत्त्ययोऽज्ञानमग्निश्चापोऽभिगच्छति ॥ क्षत्रं च ब्राह्मणं द्वेष्टित दानशयंति ते त्रयः २३ तस्माद्ब्राह्मणिशाम्यंति क्षत्रियाणां युधिष्ठिर ॥ समुदीर्णान्यजे
यानि ते जांसि च बलानि च २४ ब्रह्मवीर्यं मृदूभूते क्षत्रवीर्यं च दुर्बले ॥ दुष्टेषु सर्ववर्णेषु ब्राह्मणान्प्रतिसर्वशः २५ ये तत्र युद्धं कुर्वन्ति त्यक्त्वा जीवितमात्मनः ॥ ब्राह्मणान्प
रिरक्षंतो धर्ममात्मानमेव च २६ मनस्विनो मन्युमंतः पुण्यश्लोका भवन्ति ते ॥ ब्राह्मणार्थं हि सर्वेषां शस्त्रग्रहणमिष्यते २७ अतिस्विष्टमधीतानां लोकानति तपस्वि
नाम् ॥ अनाशकाभ्योर्विशतां शूराणां ति परांगतिम् २८ ब्राह्मणस्त्रिषु वर्णेषु शस्त्रं गृह्णन् दुष्यति ॥ एवमेवात्मनस्त्यागान्नान्यधर्मो विदुर्जनाः २९ तेभ्यो नमश्च भद्रं च
येशरीराणि जुह्वते ॥ ब्रह्मद्विषो नियच्छं तस्तेषां नोऽस्तु सलोकता ३० ब्रह्मलोकजितः स्वर्ग्यान्वीरास्तान्मनुरब्रवीत् ॥ यथाऽश्वमेधावभृथे स्नाताः पूता भवं
त्युत ॥ दुष्कृतस्य प्रणाशेन ततः शस्त्रहतारणे ३१ भवत्यधर्मो धर्मो हि धर्मो धर्मावुभावपि ॥ कारणाद्देशकालस्य देशकालः सतादृशः ३२ मैत्राः कूराणि कुर्वंतो जयं
ति स्वर्गमुत्तमम् ॥ धर्म्याः पापानि कुर्वाणा गच्छंति परमां गतिम् ३३ ब्राह्मणस्त्रिषु कालेषु शस्त्रं गृह्णन् दुष्यति ॥ आत्मप्राणवर्णदोषे दुर्दम्यनियमेषु च ३४
युधिष्ठिर उवाच ॥ अभ्युत्थिते दस्युबले क्षत्रार्थे वर्णसंकरे ॥ संप्रभूतेषु क्षेत्रेषु यद्यन्योऽभिभवद्वली ३५

कमस्तु ३० यथेति ततस्तथा ३१ भवतीति धर्माधर्मो क्रमाद्धर्मो धर्मश्च भवतः कारणविशेषात् ३२ मैत्रा उतं कपराशरादयः कूराणि सर्पराक्षससत्रादीनि । धर्म्याधर्माद्वनपेताः क्षत्रियाः पापा
नि परराष्ट्रावमर्दादीनि । अधर्मस्य धर्मत्वे उदाहरणद्वयमुक्तं । इदमेवाऽहिंसाकृपधर्माश्रयेऽधर्मकृपमपि भवतीति ज्ञेयं ३३ वर्णदोषे क्षत्रियादिषु तपयगाभिषु सत्सु ३४ दास्युदये सति क्षत्रार्थे प्रजा
पालननिमित्तं लोकेषु मूढेषु वर्णसंकरेऽन्योन्यं दाराहरणादां प्रवृत्ते सति यद्यन्योऽक्षत्रियो बलीदस्यूनभिभवत्प्रजाश्च दस्युभ्योरक्षेत्तर्हि सराजा कार्यं कुर्यान्न वा आर्थः स्वाभीषभवेन्न वा आद्ये अक्षत्रियोऽपि
मान्यः स्यात् अंत्ये सर्वनाशहरयाहृत्रिभिः अभ्युत्थित इति ३५

२६ । ३७ आयमेवपक्षमुपादत्ते अपारइत्यादिना ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ ॥ इतिशांतिप०रा०मी०भारतभावदीपेअष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ ७ ॥ स्वाम्यमात्यसु
द्वरकोशाराश्रुर्गबलानासप्तानाराज्यप्रकृतीनामध्येस्वामिकृपाप्रकृतिःकृत्विक्पुरोहितनृपभेदेनत्रिविधातत्राभ्यर्हितत्वात्प्रथमंपुरोहितस्ततः शेषित्वाद्राजाचमिकृपितइदानीमृत्विजोभिकृपयति
केत्यादिना कृतमुत्थाःकस्मिन्निमित्तउदिताः किमेषांकर्तव्यंकर्मेत्यर्थः १ प्रतीति यथायोगशास्त्रेभैरव्यादिभिश्चित्तप्रसादनाख्यंप्रतिकर्मविधीयतेएवंराज्ञांशांतिकपोष्टिकादिकर्मप्रयोगशुद्ध्या
ख्यंप्रतिकर्मकृत्विग्भिःकर्तव्यं । तत्रपराचारोऽस्त्यंताभियोगेनाचरणमृत्विजांविधीयते कीदृशानां छंदोऋचःसाम आदिपदार्थोयजुः श्रुतंमीमांसा तानिविज्ञायस्थितानामितिशेषः २ एवंकस

ब्राह्मणोयदिवैश्यः शूद्रोवाराजसत्तम ॥ दस्युभ्योऽथप्रजारक्षेद्विधर्मणधारयन् ३६ कार्यैकुर्यान्नवाकुर्यात्संवार्योवाभवेन्नवा ॥ तस्माच्छस्त्रं गृहीतव्यमन्यत्रक्षत्रं
घृतः ३७ ॥ भीष्मउवाच ॥ अपारेयोभवेत्पारमप्लवेयः प्लवोभवेत् ॥ शूद्रोवायदिवोऽप्यन्यः सर्वथामानमर्हति ३८ यमाश्रित्यनराराजन्वर्तयेयुर्यथासुखम् ॥ अ
नाथाः परिकाल्यन्तो दस्युभिः परिपीडिताः ३९ तमेव पूजयेयुस्ते प्रीत्यास्वमिव बाधवम् ॥ अभीरभीक्ष्णं कौरव्यकर्ता सन्मानमर्हति ४० किं तैर्येऽनङ्गो नो ह्याः किं
धेन्वा वाऽप्यदुग्धया ॥ बन्ध्या भार्यया कोऽर्थः कोऽर्थो राज्ञाऽप्यरक्षता ४१ यथा दारुमयो हस्ती यथा चर्ममयो मृगः ॥ यथा ह्यनर्थः पण्डो वा पार्थक्षेत्रं यथोषरम् ४२ एवं
विप्रोऽनर्घी यानो राजायश्च नरक्षिता ॥ मेघो न वर्षते यश्च सर्वथा ते निरर्थकाः ४३ नित्यं यस्तु स तोरक्षेद स तश्च निवर्तयेत् ॥ स एव राजा कर्तव्यस्तेन सर्वमिदं धृतम् ४४
॥ इति श्रीमहाभा० शांतिप० राजध० अष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कसमुत्थाः कथं शीलाः क्व विजः स्युः पितामह ॥ कथं विद्याश्च
राजेंद्र तद्ब्रूहि वदतां वर १ ॥ भीष्म उवाच ॥ प्रतिकर्मपराचारः क्व विजांस्म विधीयते ॥ छंदः सामादिविज्ञाय द्विजानां श्रुतमेव च २ यत्वेकमतो नित्यं वीराणां प्रति
वादिनः ॥ परस्परस्य सुहृदः समन्तात्समदर्शिनः ३ अन्वृशं साः सत्यवाक्या अकुर्सादा अथर्जवः ॥ अद्रोहोऽनभिमानश्च ह्रीस्ति तिक्षादमः शमः ४ धीमान्सत्यघृति
र्दातो भूतानामविर्हिसकः ॥ अकामद्वेषसंयुक्तस्त्रिभिः शुक्लैः समन्वितः ५ अहिंसको ज्ञानवृत्तः स ब्रह्मासनमर्हति ॥ एते महर्षिजस्तात सर्वे मान्या यथार्हतः ६
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यदिदं वेदवचनं दक्षिणा सुविधीयते ॥ इदं देयमिदं देयं न कचिद्व्यवतिष्ठते ७ नेदं प्रति धनं शास्त्रमापद्रव्यमाप्नुशास्त्रतः ॥ आज्ञाशास्त्रस्य घोरेयं न
शक्तिसमवेक्षते ८ श्रद्धावता च यष्टव्यमित्येषा वैदिकी श्रुतिः ॥ मिथ्योपेतस्य यज्ञस्य किमु श्रद्धा कारिष्यति ९

मुत्थाइत्यस्योत्तरमुक्ताकिंशीलाइत्यस्योत्तरमाह येतिथिः ३ कर्षविधाइत्यस्याहप्रिभिः अनृशंसाइति ४ प्रिभिःश्रुतदत्तवंशैः शुक्लेर्मिदौषैः -५ सहस्रिभोजब्रह्मादयउपरिविजोब्राह्मणाच्छंत्या
वसस्तेपथार्हतोयथायोग्यमान्याधनादिनाआराधनीयाः ६ ऋत्विक्प्रसंगात्तद्दानार्थादक्षिणाविचारयति यदिदमिति नक्चिह्नवतिष्ठतव्यवस्थांप्राप्नोति अल्पेऽप्यपच्छेदनिमित्तेसर्वस्वदक्षिणा
विधानादुत्तरकृतुकलापलोपप्राप्तेः ७ ततश्चनेदंशास्त्रप्रतिषेधनविभागामिप्रायमपित्वापत्कल्पाभिप्रायं द्वादशशतदक्षिणादानासमर्थस्यसर्वस्वदानंविधेयं अन्यथादरिद्रस्ययागवृत्तनष्टते
त्यर्थः ८ ननुयावतीर्गोस्तावतिवासांसिचकृन्वाद्वादिदरिद्रप्रत्यनुकल्पोऽप्यस्तीतिचेन्नेत्याह मिथ्येति गोःस्थानेचरुमात्रदावंभिध्याचारस्तदुपेतोयज्ञःश्रद्धाऽपिसंपूर्यतइत्यर्थः ९

सर्वस्वदानास्त्राखंदरिद्रपरंकुर्वतोवेदावज्ञाशाठयंचभवतीतिनेदंशास्त्रतात्पर्यमित्याह नेति महत्पदम् १० । ११ पूर्णपात्रेणेति यथासक्तप्रस्थस्वदानमश्वमेधादप्याधिकं तद्वहरिद्रस्यपूर्णपात्रं द्वा
दशशतसममित्यर्थः १२ सोमविक्रयादिनाऽप्यर्थप्रसाध्ययष्टव्यमित्याह द्वाभ्यां सोमइति वृथायज्ञादिनिमित्तं विना वृत्तिर्वर्तननेष्यते १३ तेन सोमविक्रयलब्धेन धनेन क्रीतो यो यज्ञः सोमस्तेन यज्ञः
प्रतायते १४ न्यायवृत्तः शाठ्यादिरहितः १५ शरीरेति देहधारणमात्रमास्यामवृत्तानां ब्राह्मणानां प्रणीतानि प्रणीतामिसाभ्यां नियन्तादीनि नातिसम्यक् हिंसां यत्वा न्नशुभंतत् १६
किं तर्हि शुभमत आह तपइति १७ अहिंसेति तपःअभ्ययनंतदर्थानुसंधानंच घृणादयात्रपावा १८ । १९ कर्मोप्यपि ज्ञानपराण्येवेत्याह निबोधेति दशहोतृणां चित्तिः स्रुक् चित्तमाज्य
मित्यादीनां मंत्राणां चित्तिः संधानं जीवब्रह्मणो रेकीकरणसाधनं योगस्तत्स्थानेऽब्रह्म १ । होतव्यं ब्रह्म परात्मनि प्रविलापनीयं चित्तं तत्स्थानेऽब्राह्मण्यमिति । यज्ज्ञानं तदेवात्यंतं पवित्रं न केवलो

भीष्मउवाच ॥ नवेदानां परिमवात्र शाब्देन न मायया ॥ कश्चिन्महदवाप्नोति मातेऽभूद्बुद्धिरीदृशी १० यज्ञांगं दक्षिणात्तातवेदानां परिवृंहणम् ॥ नयज्ञादक्षिणा
हीनास्तारयंतिकथंचन ११ शक्तिस्तु पूर्णपात्रेण संमितानसमाऽभवत् ॥ अवश्यं तात यष्टव्यां त्रिभिर्वर्णैर्यथाविधि १२ सोमो राजा ब्राह्मणानामित्येषा वैदिकी स्थि
तिः ॥ तंच विक्रेतुमिच्छंति न वृथा वृत्तिरिष्यते १३ तेन क्रीतेन यज्ञेन ततो यज्ञः प्रतायते ॥ इत्येवं धर्मतोऽध्यातृषु मिधर्मचारिभिः १४ पुमान्यज्ञश्च सोमश्च न्या
यवृत्तो यदा भवेत् ॥ अन्यायवृत्तः पुरुषो न परस्य न चात्मनः १५ शरीरवृत्तमास्थाय इत्येषा श्रूयते श्रुतिः ॥ नातिसम्यक्प्रणीतानि ब्राह्मणानां महात्मनाम् १६
तपो यज्ञादपिश्रेष्ठमित्येषा परमा श्रुतिः ॥ तत्ते तपःप्रवक्ष्यामि विद्वंस्तदपि मे शृणु १७ अहिंसासत्यवचनमाचृशंस्यंदमो घृणा ॥ एतत्तपो विदुर्धूरानशरीरस्य शो
षणम् १८ अप्रामाण्यंच वेदानां शास्त्राणांचाभिलंघनम् ॥ अव्यवस्थांच सर्वत्र तद्वैनाशनमात्मनः १९ निबोध दशहोतृणां विधानं पार्थ यादृशम् ॥ चित्तिः सुकृ
चित्तमाज्यंच पवित्रं ज्ञानमुत्तमम् २० सर्वां जित्वा भूत्युपदमार्जवं ब्रह्मणः पदम् ॥ एतावान्ज्ञानविषयः किंप्रलापः करिष्यति २१ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिप०
राजध० एकोनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥

१ किंशीलः किंसमाचारो राज्ञोऽथ सचिवो भवेत् ॥ कीदृशो विश्वसेन्द्रा राजा कीदृशेन च विश्वसेत् २ ॥ मीष्मडवाच ॥ चतुर्विधानि मित्राणि राज्ञां राजन्भवंत्युत ॥ सहार्थो भजमानश्च सहजः कृत्रिमस्तथा ३ ॥ धर्मात्मापंचमश्चापि मित्रं नैकस्य न द्वयोः ॥ यतो धर्मस्ततो वा स्याद् धर्मस्थो वा ततो भवेत् ४ ॥ यस्तस्यार्थो न रोचे तनतंतस्य प्रकाशयेत् ॥ धर्माधर्मेण राजानश्चरति विजिगीषवः ५

२१ ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीयेभारतभावदीपे एकोनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥ एवंस्वामिसंपदंविचिन्त्यामात्यसंपदंविचिन्ति यदपीत्यादिना १ यज्ञवद्राज्यमप्येकाकिनाकर्तुमशक्यमतस्त्विजामिवसच्चिदानामापिपरीक्षाऽवश्यंकर्तव्येत्यर्थः १ उत्तरमाह चतुर्विधानीति । सहायः अयंशत्रुरुभाभ्यामुन्मूलनीयोऽस्यराज्यमुभाभ्याविभज्यग्राह्यमितिपणपूर्वकृतः । भजमानः पितृपैतामहक्रमागतः । सहजो मातृष्वस्त्रीयादिः । कुत्रिमो घनादिनाभावजितः १ नैकस्येति पक्षपातशून्यः न द्वयोरित्युभयवेतनत्वेनकपटकारी । योऽप्रायितोऽपिधर्मपक्षपातीभवतितस्योदासीनत्वेतुयोधर्मस्यःसतमाश्रयेदित्यर्थः ४ अयोर्युधर्मापेतत्वात्स्वयमपिसोऽर्थस्त्वाज्यइत्याशङ्क्याह धर्माति केवलेनधर्मेणाजिगीषवानसिद्धयन्तीत्यर्थः ५

मध्यमौभजमामसहजो । अपरोसहार्थकृत्रिमी । अथाः कृत्वा तिका लेखनां श्रेयसं पविर्द्वितीति शक्यम् । कृत्रिमी विधीयमाना मात्परकीया भविष्यतीति सोऽपि शक्यम् सर्वेषां भविष्यत् कार्यमुद्दिश्य मन्त्रितमपि दुष्टा मात्यनिग्रहादिकं कार्यं पञ्चानामपि समर्पणं कुर्यादित्यर्थः ६ नहीति कुमित्रं सर्वथा हंतव्यमेवेत्यर्थः ७ यस्मात्पुण्यं च लक्षितत्वादिपरासो मित्रादीनां दृश्यते तस्मात्क चिदपि विश्वासमकृत्वा कोशदुर्गादिसंख्या रक्षणं स्वप्रत्यक्षमेव कुर्यात्प्राजेत्याह द्वाभ्यां असाधुरिति ८ । ९ अत्यंत विश्वासा विश्वासावपि विरुद्धादित्याह मित्रिभिः एकांतेनेति १० । ११ । १२ अ विश्वासस्थानान्याह यमिति मयि मृतेऽयं राजा मविष्यतीति यं मन्येत प्रतिवेशी भ्राता वा पुत्रो वाऽस्तु तस्माच्छंकितव्यमेवेत्यर्थः ११ अमित्रस्य लक्षणांतरमाह यस्येति द्वाभ्यां यथामहातटाकसेतुसमी चतुर्णामध्यमौ श्रेष्ठौ नित्यं शक्यौ तथाऽपरी ॥ सर्वे नित्यं शंकितव्याः प्रत्यक्षं कार्यमात्मनः ६ नहिराज्ञाप्रमादो वैकर्तव्यो मित्ररक्षणे ॥ प्रमादिर्नहिराज्ञानं लोकाः परिभवंत्युत ७ असाधुः साधुतामेतिसाधुर्भवति दारुणः ॥ अरिश्च मित्रं भवति मित्रं चापि प्रदुष्यति ८ अनित्यचितः पुरुषस्तस्मिन्कोजातु विश्वसेत ॥ तस्मात्प्र धान्यं कार्यं प्रत्यक्षं तस्माच्चेत् ९ एकांतेन हि विश्वासाः कृत्स्नो धर्मार्थनाशकः ॥ अविश्वासश्च सर्वत्र मृत्युना च विशिष्यते १० अकालमृत्युर्विश्वासो विश्वसन्नहि वि पद्यते ॥ यस्मिन्करोति विश्वासमिच्छतस्तस्य जीवति ११ तस्माद्विश्वसितव्यं च शंकितव्यं च केषुचित् ॥ एषानीति गतिस्ता तलक्ष्या चैव सनातनी १२ यं मन्येत ममाभावादिममर्थगमं स्पृशेत् ॥ नित्यं तस्माच्छंकितव्यममित्रं तद्विदुर्बुधाः १३ यस्य क्षेप्रादप्युदकं क्षेपमन्यस्य गच्छति ॥ न तत्रानिच्छतस्तस्य भि द्येरन्सर्वसेतवः १४ तथैवाप्युदकाद्वीतस्तस्य भेदनमिच्छति ॥ यमेवं लक्षणं विद्यात्तममित्रं विनिर्दिशेत् १५ यस्तु दृढचानदृष्येत क्षये दीनतरो भवेत् ॥ एतदु त्तममित्रस्यानिमित्तमिति चक्षते १६ यन्मन्येत ममाभावादस्याभावो भवेदिति ॥ तस्मिन्कुर्वीत विश्वासं यथापि तद्वैतया १७ तं शक्त्या वर्धमानश्च सर्वतः परि बृंहयेत् ॥ नित्यं क्षताद्वारयति यो धर्मेष्वपि कर्मसु १८ क्षताद्वीतं विजानीयादुत्तममित्रलक्षणम् ॥ ये तस्य क्षतमिच्छन्ति ते तस्य रिपवः स्मृताः १९ व्यसनानि त्यभीतो यः समृद्धया यो न दुष्यति ॥ यस्यादेवं विधमित्रं तदात्मसममुच्यते २० रूपवर्णस्वरोपेतस्ति तिस्रुरनसूयकः ॥ कुलीनः कुलसंपन्नः स तस्मात्प्रत्यनंतरः २१ मेधावीरमृतिमान्दक्षः प्रकृत्या चानृशंस्यवान् ॥ यो मानितो मानितो वानच दुष्येत्कदाचन २२ ऋत्विगवायदिवाऽऽचार्यः सखावाऽत्यंतं संस्तुतः ॥ गृहे वसे दमात्यस्ते सस्यात्परमपूजितः २३ सते विद्यात्परमं प्रकृतिचार्यधर्मयोः ॥ विश्वासस्ते भवेत्तत्र यथापि तद्वैतया २४

पेयस्य क्षेप्रांसचेत्सेतुं रक्षति त हि ततोऽर्वाचीनानि क्षेत्राणि समोदकानि सम्यक्फलंति । सचेत्सेतुं भिनत्तितदाऽतिजलप्रवाहादक्षेत्राणामुपघातो भवति । एवं महातिशयोसीमांतपालः सम्यक्सीमां पालयति तदा परराष्ट्रादुत्तमप ण्यागमेन स्वराष्ट्रं सुखमाकृमवति सचेत्सीमां भिनत्तितदा स्वराष्ट्रं विपक्षप्रवेशाद्विह्वल्यति । तत्र यस्मात्सीमांतपालाद्वयं संभावितं सन्नपूरितिरित्येवम् । यदधीनौ शत्रुप्रकोपाप्रकोपोऽसौऽतः पालोऽप्यवि श्वसनीय इत्यर्थः अक्षरार्थः स्पष्टः १४ । १५ मित्रलक्षणमाह यस्तिवाति दृढचानदृष्येत एतदुक्तामिति च पाठांतरे इदमेवाभिन्नलक्षणं अवीनेति च छेदः १६ यन्मित्रं कर्तुं १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ २३ सहति तत्रार्थप्रकृति धर्मप्रकृतिरर्थधर्मप्रकृतिश्चेति त्रैधा प्रकृतिस्तां तत्राद्याः कृषिर्वेणिकपथो दुर्गसेतुः कुंजरबंधनम् । सन्याकरकरादानं शून्यानां च निवेशनम् । अष्टौ संधानकर्माणि प्रयुक्तानि म नीषिभिः इति संधानमर्थमाप्तिः तथा 'दुर्गाध्यक्षो बलाध्यक्षो धर्मोऽध्यक्षश्च नृपतिः । पुरोधा वैद्यदेवज्ञासप्तप्रकृतयस्तिवमाः' इति तत्र धर्माध्यक्षो धर्मप्रकृतिः अन्येऽर्थधर्मप्रकृतय इति विवेकः १४

एकार्थे एकस्मिन्प्रयोजने एकएवाध्यक्षः कार्यश्चारेस्तु तदुपदोषान्संकलयेन्न स्वकार्ये द्वावध्यक्षौ कार्यादित्याह एकार्थे इति २५ समये नीतिमर्यादायां २६ प्रत्यनंतरः प्रतिनिधिः प्रधान इति यावत् २७ प्रतिपत्तिविशारदः कार्याकार्यविवेककुशलः २८ स्वनुष्ठिताः पुष्टिपुष्टितं कर्तव्यं येषां २९ कृत्स्नमप्रतिकं कथं यथास्यां तथा विनिक्षिप्ता अधिकृताः प्रतिरूपेण नृपेण कर्मस्वायव्ययसं कलनादिषु कार्येषु परामिभवादिषु ३० । ३१ उपराजा समीपवर्ती सामंतः ३२ । ३३ । ३४ निकृतस्य लंघितस्य नान्यः परायणं कथंचन मपि न सहते इत्यन्वयः ३५ बांधवैः संबंधिभिर्निकृतेक नैव द्वौ न त्रयः कार्यानि मृष्येरन्परस्परम् ॥ एकार्थे ह्येव भूतानां भेदो भवति सर्वदा २५ कीर्तिप्रधानो यस्तु स्याद्यश्च स्यात्समये स्थितः ॥ समर्थान्यश्च न द्रेष्टि नानर्थान्कु रुते चयः २६ योनिकामाद्व्याल्लोभात्क्रोधाद्वाधर्ममुत्सृजेत् ॥ दक्षः पर्याप्तवचनः स ते स्यात्प्रत्यनंतरः २७ कुलीनः शीलसंपन्नस्ति तिस्रुरविकथनः ॥ शूरश्चार्यश्च विद्वांश्च प्रतिपत्तिविशारदः २८ एते ह्यमात्याः कर्तव्याः सर्वकर्मस्ववस्थिताः ॥ पूजिताः संविभक्ताश्च सुसहायाः स्वनुष्ठिताः २९ कृत्स्नमेते विनिक्षिप्ताः प्रतिरूपेषु कर्मसु ॥ युक्तामहत्सु कार्येषु श्रेयांस्युत्थापयंत्युत ३० एते कर्माणि कुर्वन्ति स्पर्धमाना मिथः सदा ॥ अनुतिष्ठन्ति चैवार्थमाचक्षाणाः परस्परम् ३१ ज्ञातिभ्यश्चैव बुध्ये थामृत्योरिव भयं सदा ॥ उपराजे वराजर्धिज्ञातिर्न सहते सदा ३२ ऋजोर्भृदोर्वदान्यस्य हीमतः सत्यवादिनः ॥ नान्यो ज्ञातिर्मेहाबाहो विनाशमभिनंदति ३३ अज्ञा ति नोऽपि न सुखानावज्ञेयास्ततः परम् ॥ अज्ञातिमंतं पुरुषं परे चाभिभवंत्युत ३४ निकृतस्य नरैरन्यैर्ज्ञातिरेव परायणम् ॥ नान्यो निकारं सहते ज्ञातिर्ज्ञातेः कथंचन ३५ आत्मानमेव जानाति निष्ठं बांधवैरपि ॥ तेषु संति गुणाश्चैव नैर्गुण्यं चैव लक्ष्यते ३६ नाज्ञातिरनुगृह्णाति न चाज्ञातिर्न मस्यति ॥ उभयं ज्ञातिवर्गेषु दृश्यते सा ध्वसाधुच ३७ संमानयेत्पूजयेच्च वाचानित्यं च कर्मणा ॥ कुर्याच्च प्रियमेतेभ्यो नाप्रियं किंचिदाचरेत् ३८ विश्वस्तवदविश्वस्तस्तेषु वर्तेत सर्वदा ॥ न हि दोषो गुणो वे ति निरूप्यस्तेषु दृश्यते ३९ अस्यैवं वर्तमानस्य पुरुषस्याप्रमादिनः ॥ अमित्राः संप्रसीदन्ति तथाऽमित्रा भवंत्यपि ४० य एवं वर्तते नित्यं ज्ञातिसंबंधि मंडले ॥ मित्रे ष्वमित्रे मध्यस्थे चिरं यशसि तिष्ठति ४१ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि अशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ एवमग्राह्यकेतस्मिन् ज्ञातिसंबंधि मंडले ॥ मित्रेष्वमित्रेष्वपि च कथं भावो विभाव्यते १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममिति हासं पुरातनम् ॥ संवादं वा सुदे वस्य सुरर्षेर्नारदस्य च २ ॥ वासुदेव उवाच ॥ नासुहृत्परमं मंत्रं नारदार्हतिवेदितुम् ॥ अपंडितो वाऽपि सुहृत्पंडितो वाप्यनात्मवान् ३ स ते सौहृदमास्थाय किंचिद्दृश्यामिनारद ॥ कृत्स्नं बुद्धिबलं प्रेक्ष्य संपृच्छेत्त्रिदिवंगम ४

स्मिंश्चित्पुरुषे तज्ज्ञातिः कृत्स्नाऽऽस्मानमेव निकृतं जानाति तेषु ज्ञातिषु यथोक्तं 'परस्परविरोधे हि वयं पंच चतेशतं ॥ अन्यैः सह विरोधे तु वयं पंचोत्तरं शतम्' इति ३५ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० ४१ ॥ इति शांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावर्दीये अशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ ॥ ७ ॥ एवमिति अग्राह्यकेवशीकर्तुमशक्ये द्वयोरन्योन्यं स्पर्धमानयोरकस्यादरे इतरस्य कोपोत्पत्तेरवश्यं मित्रमन्यमित्रतायात्यतः सर्वेषां भावश्चित्कथं विभाव्यते वशीक्रियते इति प्रश्नः १ । २ । ३ । ४

दास्यमेवाह अर्धमिति अर्जितस्यार्धज्ञातिभ्योदयंतदुरुक्तानिचक्षतव्यानीत्येवंज्ञातिदास्यं ५ वाशब्दइवायं वाचादुरुक्तमाहुकस्नेहारकृष्णोमाद्वेष्टीत्यकूरदुरुक्तमकूरस्नेहात्कृष्णोमाद्वेष्टीत्याहुकदुरुक्तं ६ असहायः आहुकाकूरयोः सात्वनेइतिशेषः ७ । ८ तेयस्यपक्षेनस्युः सनस्यान्नश्येदेव यस्यपक्षेतेस्युस्तत्कुलं कृत्स्नमेवपुरुषार्थलभते ईदृशाभिमिमसहाय्यंनकुर्वतीतिभावः । द्वाभ्यामाहुकाकूराभ्यानिवारितोनिरस्तः सन्नेकतरनष्टणोभीतरस्यकोपोमाभूदिति ९ द्वयोर्बहिषयोरिवयुध्यतोर्वारणेमध्यस्थस्यमममहदुःखंतयाद्वयोःसुहृदोस्त्यागेऽतीत्याह स्यातामिति १० द्वयोः

दास्यमैश्वर्यवादेन ज्ञातीनां न करोम्यहम् ॥ अर्धभोक्ताऽस्मि मोगानां वाग्दुरुक्तानि च क्षमे ५ अरणीमग्रिकामो वामघ्रातिहृदयं मम ॥ वाचादुरुक्तं देवर्षे तन्मे दहति
नित्यदा ६ बलं संकर्षणे नित्यं सौकुमार्यं पुनर्गदे ॥ रूपेण मत्तः प्रद्युम्नः सोऽसहायोऽस्मि नारद ७ अन्ये हि सुमहाभागा बलवन्तो दुरुत्सहाः ॥ नित्योत्थानेन संपन्नानां
रदां धकृष्णयः ८ यस्य न स्युर्न वै सस्याद्यस्य स्युः कृत्स्नमेव तत् ॥ द्वाभ्यां निवारितो नित्यं वृणोम्येकतरं न च ९ स्यातां यस्याहं काकूरो किं नुदुःखतरं ततः ॥ यस्य
चापिनतौ स्यातां किं नुदुःखतरं ततः १० सोऽहं विप्रमहातेजो योराज्यं नारद ॥ एकस्य जयमाशंसे द्वितीयस्यापराजयम् ११ ममैवं क्लिश्यमानस्य नारदो भयतः
सदा ॥ वक्तुमर्हसि यच्छ्रेयो ज्ञातीनामात्मनस्तथा १२ ॥ नारद उवाच ॥ आपदो द्विविधाः कृष्णबाह्याश्चाभ्यन्तराश्च ह ॥ प्रादुर्भवन्ति वाष्ण्येयस्वकृता य
दिवाऽन्यतः १३ सेयमाभ्यन्तरा तुभ्यमापत्कृच्छ्रास्वकर्मजा ॥ अकूरभोजप्रमवासर्वे ह्येते तदन्वयाः १४ अर्थहेतोर्हि कामाद्वा वाचा बीभत्सयाऽपि वा ॥ आत्मना
प्राप्तमैश्वर्यमन्यत्र प्रतिपादितम् १५ कृतमूलमिदानीं तज्ज्ञातिशब्दं सहायकम् ॥ न शक्यं पुनरादातुं वा तमन्नमिव त्वया १६ बभूवसे न योराज्यं नामुं शक्यं कथंचन ॥
ज्ञातिभेदभयात्कृष्णत्वया चापि विशेषतः १७ तच्च सिध्येत्प्रयत्नेन कृत्वा कर्मसु दुष्करम् ॥ महाक्षयं व्ययो वा स्याद्विनाशो वा पुनर्भवेत् १८ अनायसेन शस्त्रेण मृदुना
हृदयच्छिदा ॥ जिह्वा मुद्धर सर्वेषां परिमृज्यानुमृज्य च १९ ॥ वासुदेव उवाच ॥ अनायसं मुने शस्त्रं मृदुविद्यामहं कथम् ॥ येनैषामुद्धरे जिह्वां परिमृज्यानुमृ
ज्य च २० ॥ नारद उवाच ॥ शक्त्याऽन्नदानं सततं तितिक्षार्जवमार्दवम् ॥ यथाऽहं प्रतिपूजाच शस्त्रमेतदनायसम् २१ ज्ञातीनां वक्तुकामानां कटुकानिल
घूनि च ॥ गिरा त्वंहृदयं वाचं शमयस्व मनांसि च २२ नामहा पुरुषः कश्चिन्नानात्मानासहायवान् ॥ महतीं धुरमाधतेतामुद्यम्योरसावह २३

कितवयोर्धूतकारिणोरेकामात्रेव ११ । १२ अन्यतोवाद्या आपदः स्वकृताज्ञाति कृताभ्यन्तरा आपदः १३ एते संकर्षणादयः तदन्वया अक्रूरान्वयाः १४ तत्र हेतुरर्थेति तस्मिन्ममवेयं
तवाऽऽपदितिसार्धः स्वकर्मजेत्युक्तं तद्विवृणोति आत्मनेतिसार्धेन अन्यत्राऽऽहुके १५ तदेवैकतमूलं यतो ज्ञातिशब्दं ज्ञातित्वादनृच्छेदनीयं हेतुहायवन् अतएव पुनरादानं न शक्यमित्याह
नेति १६ तत्र हेतुः ज्ञातीति त्वयेति महतां दत्तापहारो नोचितो 'विषवृक्षोऽपि संवर्धयस्वयं च्छेतुमसंप्रप्तम्' इति न्यायादित्यर्थः १७ तत्र राज्ञ्यस्य पुनरादानं च १८ जिह्वासुद्धरतेषां भूमीभावं सं
पादय येन कलहोदयो न स्यात् १९ । २० परिमार्जनं दोषापनयनं तितिसार्जवमार्दवैः कार्यं अनुमार्जनं प्रीतिगुणाधानं ययार्हपूजनादित्यर्थः २१ हृदयं क्रूरमिश्च यं मनांसि कुसं कल्पजाका
नि २२ अनात्मा अजितचित्तः उरसा अंगीकृत्य क्षमया बहस्वेत्यर्थः २३

112311

२४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ ॥ इति शांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीयेभारतभाष्ये एकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥ ॥ एवममा
स्यान्मृष्टाप्रदानतितिक्षार्जवमार्दवपूजाभिर्मानयेदित्युक्तं कोशवृद्धिकरं तु ततोऽप्यधिकतरं मनयेत्प्रक्षेपेऽप्यह एवेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ प्रवृत्त्यर्थी जमस्य दोषदर्शने राजानं प्रवर्तयितुं कामः
सर्वेषु वगुरुं भारमनङ्गान्वहते समे ॥ दुर्गे प्रतीकः सुगवो भारं वहति दुर्वहम् २४ भेदादिनाशः संघानां संघमुख्योऽसिकेशव ॥ यथा त्वां प्राप्य नोत्सीदेदयं संघस्तथा
कुरु २५ नान्यत्र बुद्धिक्षांतिभ्यां नान्यत्रेन्द्रियनिग्रहात् ॥ नान्यत्र धनसंत्यागाद्गणः प्राज्ञेऽवतिष्ठते २६ धन्यं यशस्यमायुष्यं स्वपक्षोद्भावनं सदा ॥ ज्ञानीनाम
विनाशः स्याद्यथा कृष्णतथा कुरु २७ आयत्यांचतदा त्वेचनतेस्त्यविदितं प्रभो ॥ षाड्गुणस्य विधानेन यात्राया न विधौ तथा २८ यादवाः कुरुराभोजाः सर्वे चांधक
घृष्णयः ॥ त्वय्यासक्ता महाबाहो लोका लोकेश्वराश्च ये २९ उपासंते हित्व ह्युद्धिष्टेष्यश्वापि माधव ॥ त्वंगुरुः सर्वभूतानां जानीषे त्वंगतागतम् ३० त्वामासाद्य प्रदु
श्रेष्ठमेवं ते यादवाः सुखम् ३१ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि वासुदेवनारदसंवादो नैकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ भीष्म उवाच ॥
पुषा प्रथमतो वृत्तिर्द्वितीयां शृणु भारत ॥ यः कश्चिज्जनयेदर्थं राज्ञारक्ष्यः सदानरः १ हियमाणममात्येन भृत्यो वायदिवाभृतः ॥ यो राजकोशं नश्यंतमाचक्षीत यु
धिष्ठिर २ श्रोतव्यमस्य चरहोरक्ष्यश्चामात्यतो भवेत् ॥ अमात्या ह्यपहर्तारो भूयिष्ठं प्रति भारत ३ राजकोशस्य गोप्तारं राजकोशविलोपकाः ॥ समेत्य सर्वे बाधंते
स विनश्यत्यरक्षितः ४ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ मुनिः कालकवृक्षीयः कौसल्यं यदुवाच ह ५ कौसलानामाधिपत्यं संप्राप्तं क्षेमदर्शिनम् ॥ मुनिः
कालकवृक्षीय आजगामेति नः श्रुतम् ६ सकाकंपंजरे बद्धा विषयं क्षेमदर्शिनः ॥ सर्वपर्यंचरयुक्तः प्रवृत्त्यर्थी पुनः पुनः ७ अधीध्वं वायसीं विद्यां शंसंति मम वायसाः ॥
अनागतमतीतं च यच्च संप्रति वर्तते ८ इति राष्ट्रे परिपतन् बहुभिः पुरुषैः सह ॥ सर्वेषां राजयुक्तानां दुष्करं पारिदृष्टवान् ९ स बुद्धा तस्य राष्ट्रस्य व्यवसायां हि सर्वशः ॥
राजयुक्तापहारांश्च सर्वान् बुद्धा तस्ततः १० ततः सकाकमादाय राजानं द्रष्टुमागमत् ॥ सर्वज्ञोऽस्मीति वचनं ब्रुवाणः संशितव्रतः ११ स स्म कौसल्यमाग
म्य राजाऽमात्यमलंकृतम् ॥ प्राह काकस्य वचनादमुत्रेदं त्वया कृतम् १२ असौ चासौ च जानीते राजकोशस्त्वया हतः ॥ एवमख्यातिकाकोऽयं तच्छीघ्रमनु
गम्यताम् १३ तथाऽन्यानपि सप्राहरा राजकोशहरास्तदा ॥ न चास्य वचनं किंचिदनुत्तं श्रूयते काचित् १४ तेन विप्रकृताः सर्वे राजयुक्ताः कुरूद्रह ॥ तमस्य
भिप्रसुप्तस्य निशिकाकमवेधयन् १५ वायसंतु विनिर्भिन्नं दृष्ट्वा बाणेन पंजरे ॥ पूर्वाह्ने ब्राह्मणो वाक्यं क्षेमदर्शिनमब्रवीत् १६ राजंस्त्वामभयं याचे प्रभुं प्राणधने
श्वरम् ॥ अनुज्ञातस्त्वया ब्रूयां वचनं भवतो हितम् ॥ मित्रार्थमभिसंतप्तो भक्त्या सर्वात्मनाऽगतः १७

७।८ परिपतन्परितोभ्रमन् राजयुक्तानां राज्ञातेषु तेषु कार्येषु नियुक्तानां दुष्करं स्वामिन्न व्यापहार रूपं पापम् ९ राजयुक्तैर्धनस्यापहारान् १०।११ राजानमागम्य तत्समक्षमेवा मात्यं प्राह अमुत्र स्थाने स्वयेदं धनं धीर्यं कृतमिति १२ अनुगम्यतामालोच्यतां १३।१४ अस्थमुनेः समनादृत्येत्यर्थः १५।१६ आगतोऽहं स्वयां जुज्ञातः सन्नतवहितं ब्रूयामि त्रिसार्धः १७

अयोहिपतइसियोब्रूयात्स्यमिप्रस्यतयामूर्ततद्वचनेस्वयात्तद्वचमितिद्वयोःसंबन्धः नपुनःकाकवतादृशमिप्रमनवहिततयापैरधातिनीयमितिभावः सार्धश्लोकद्वयं १८ । १९ । २० । २१
पापानपापांश्चमृत्यान्नात्वाभृत्यतोभृत्यात्तेतवभयानिचज्ञात्वा २१ अगतीकमतिःश्वदृष्टित्वात् श्वदृष्टिर्नीचसेवनं २३ । २४ तेभ्योराजकीयमिन्नेभ्योऽमिन्नेभ्योराजतश्चमयमस्तीत्यर्थः
२५ । २६ प्रमादादृत्यकृतात्स्वलेत्पुणोपकारंविस्मृत्यद्विषेत् २० नाहमस्मीतिमत्वाजीवनाशात्यक्त्वेत्यर्थः २८ । २९ । ३० अहमितिपाठेभूयांसंबन्धैश्वर्यवतंकरिष्यामि ३१ तत्रद्वारमाह
अयंतवार्थोहियतेयोब्रूयादक्षमान्वितः ॥ संबुबोधयिषुमिप्रसदश्वमिवसारथिः १८ अतिमन्युप्रसक्तोहिप्रसह्यहितकारणात् ॥ तथाविधस्यसुहृदाक्षंतव्यस्वविजा
नता ॥ ऐश्वर्यमिच्छतानित्यं पुरुषेणभूषता १९ तंराजाप्रत्युवाचेदंयत्किंचिन्मांभवान्वेदेत् ॥ कस्मादहंनक्षमेयमाकांक्षन्नात्मनोहितम् २० ब्राह्मणप्रतिजा
नेतेप्रब्रूहिदिहेच्छसि ॥ करिष्यामिहितेवाक्यंयदस्मान्विप्रवक्ष्यसि २१ ॥ मुनिरुवाच ॥ ज्ञात्वापापानपापांश्चमृत्यतस्तेभयानिच ॥ भक्त्यावृत्तिसमाख्या
तुंभवतोक्तिकभागमम् २२ प्रागेवोक्तस्तुदोषोयमाचार्यैर्नृपसेविनां ॥ अगतीकमतिर्ह्येषापापाराजोपसेविनां २३ आशीविषैश्चतस्याहुःसंगतंयस्यराजभिः ॥
बहुमित्राश्चराजानोबह्वमित्रास्तथैवच २४ तेभ्यःसर्वेभ्यएवाहुर्भयंराजोपजीविनाम् ॥ तथेषाराजताराजन्मुहूर्तदेवर्भवेत् २५ नैकांतेनाप्रमादोहिशक्यःक
र्तुमहीपतौ ॥ नतुप्रमादःकर्तव्यःकथंचिद्वृत्तिमिच्छता २६ प्रमादाद्विस्वलेद्राजास्वलितेनास्तिजीवितम् ॥ अग्निदीप्तमिवासीदेद्राजानमुपशिक्षितः २७
आशीविषमिवकुदं प्रभुं प्राणधनेश्वरम् ॥ यत्नेनोपचरेन्नित्यं नाहमस्मीतिमानवः २८ दुर्व्याहताच्छंकमानोदुःस्थितादुरधिष्ठितात् ॥ दुरासितादुर्वजितादि
गितादंगचेष्टितात् २९ देवतेवहिसार्वार्थान्कुर्याद्राजाप्रसादितः ॥ वैश्वानरइवकुदःसमूलमोपनिर्दहेत् ३० इतिराजन्यमःप्राहवर्ततेचतथैवतत् ॥ अथभूयां
समेवार्थंकरिष्यामिपुनःपुनः ३१ ददात्यस्मद्विधोऽमात्योबुद्धिसाहाय्यमापदि ॥ वायसस्त्वेषमेराजन्ननुकार्याभिसंहितः ३२ नचमेऽत्रभवान्गर्ह्यो नचयेषांभवा
न्प्रियः ॥ हिताहितास्तुबुद्धयेथामापरोक्षमतिर्भवेः ३३ येत्वादानपराएववसंतिभवतोमृहे ॥ अभूतिकामाभूतानांतादृशैर्मेऽभिसंहितम् ३४ योवाभव
द्विनाशेनराज्यमिच्छत्यनंतरम् ॥ आंतरैरभिसंधायराजन्सिद्धयतिनान्यथा ३५ तेषामहंभयाद्राजन्गमिष्याम्यन्यमाश्रमम् ॥ तैर्हिमेसंधितोबाणःकाकेनि
पतितःप्रभो ३६ छद्मकामैरकामस्यगमितोयमसादनम् ॥ दृष्ट्वेतन्मयाराजंस्तपोदीर्घेनचक्षुषा ३७ बहुनक्रझषग्राहांतिमिगलग्णैर्युताम् ॥ काके
नबालिशेनेमांयामतार्षमहंनदीम् ३८

वदातीति बुद्धिदानेऽप्यनिष्टमाह वायसस्त्विति नन्विति वितर्के तु गद्योपयोगे यथाभेवायसःकार्याभिसंहितःकार्यकारीतथाऽहमप्यस्मीतिशेषः तद्वदेवचमांस्त्वदमात्यामारयिष्यंतीतिवितर्कये
इतिभावः ३१ । ३३ आदानपराःकोशलोत्तारः भूतानांप्रजानां भेमयितादृशैरभिसंहितमभिसंधिर्वैरंकृतं मदीयकाकहननादितिभावः ३४ आंतरैःसूदादिभिःअभिसंधायाऽन्नादौविषंप्रक्षेप्तव्यमि
तिस्नेहं कृत्वातेषामभीप्सितोभवद्विनाशःसिध्यतिचाऽन्यथानसिध्यतिच आयुःशेषेसतीतिभावः ३५ तेषांस्वद्वैरिणां काकमिवमामपिमारयिष्यंतीतिष्वनिः ३६ । ३७ इमाराजनीतिनदीं
सजातीवविजातीयदुर्बलप्राप्तिभिर्नकादितुस्यैरधिकारिपुरुषैर्भ्यासां काकेनबालिशेन स्वमृत्युसंपादयतासहायेनाहमतार्षतीर्णवानस्मि विरुद्धलक्षणयातन्मरणान्मृतोऽस्मीतिभावः ३८

स्थापयितुपूर्वनद्याएवोपमानं १९ अग्निनादीपिन ३० गहनंकपटं अंधकारमिवतमोन्वितंधर्माधर्मदर्शनशून्यं ३१ । ३२ । ३३ यथाबह्ववर्तायासीतायांछंदस्तारणोपायोनिमज्जातितथातव
राजनीतीष्टवोमादृशोऽपिनिमज्जाति ३४ मध्वितिसार्धः ३५ तीर्थजलावतरणमार्गः करीरोनिष्पन्नकंटीक्षुपः ३६ । ३७ यथेति तेनकक्षेणसहैवदावोदावामिर्दहतिवृक्षमेवंस्वदाश्रयाद्विप्राप्तास्त्वाम
तिकांताअमात्यास्तैःसहत्वंनाशंप्राप्स्यसीत्यर्थः ३८ । ३९ । ४० उषितंमयेतिशेषः वीरपत्न्याआलयेजारेणेवेतिशेषः मृत्युस्थानेस्वच्छीलजिज्ञासयास्थितमितिसार्धमिप्रायः ४१ जिज्ञासा

स्थापयश्मकंटकवतीं सिंहव्याघ्रसमाकुलाम् ॥ दुरासदादुष्प्रसहांगुहाहैमवतीमिव ३९ अग्निनातामसंदुर्गंनौभिराप्यचगम्यते ॥ राजदुर्गावतरणेनोपायंपंडिता
विदुः ४० गहनंभवताराज्यमंधकारंतमोन्वितम् ॥ नेहविश्वसितुंशक्यंभवताऽपिकुतोमया ४१ अतोनायंशुभोवासस्तुल्येसदसतीइह ॥ वधोह्येवाऽत्रसुकृतेदु
ष्कृतेनचसंशयः ४२ न्यायतोदुष्कृतेचातःसुकृतेनकथंचन ॥ नेहयुक्तंस्थिरंस्थातुंजवेनैवाव्रजेदुधः ४३ सीतानामनदीराजन्प्लवोयस्यानिमज्जाति ॥ तथोप
मामिमांमन्येवागुरांसर्वधातिनीम् ४४ मधुप्रपातोहिभवान्भोजनंविषसंयुतम् ॥ असतामिवतेभावोवर्ततेनसतामिव ४५ आशीविषैःपरिवृतःकूपस्त्वमसिपा
थिव ॥ दुर्गतीर्थाबृहत्कूलाकारीरावेत्रसंयुता ४६ नदीमधुरपानीयायथाराजंस्तथाभवान् ॥ श्वघ्नगोमायुयुताराजहंससमोह्यसि ४७ यथाऽऽश्रित्यमहावृक्षं
कक्षःसंवर्धतेमहान् ॥ ततस्तंसंवृणोत्येवतमतीत्यचवर्धते ४८ तेनैवोग्रेधनेनैनंदावोदहतिदारुणः ॥ तथोपमाह्यमात्यास्तेराजंस्तान्परिशोधय ४९ त्वयाचैवक
ताराजन्भवतापरिपालिताः ॥ भवंतमभिसंधायजिघांसंतिभवत्प्रियम् ५० उषितंशंकमानेनप्रमादंपरिरक्षता ॥ अंतःसर्पइवागारेवीरपत्न्याइवालये ॥ शी
लंजिज्ञासमानेनराजश्चसहजीविनः ५१ कच्चिज्जितेंद्रियोराजाकच्चिदस्यांतराजिताः ॥ कच्चिदेषांप्रियोराजाकच्चिद्राज्ञःप्रियाःप्रजाः ५२ विजिज्ञासुरिहप्राप्त
स्तवाहंराजसत्तम ॥ तस्यमेरोचतेराजन्शुधितस्येवभोजनम् ५३ अमात्यामेनरोचंतेवितृष्णस्ययथोदकम् ॥ भवतोऽर्थकृदित्येवंमयिदोषोहितैःकृतः ॥ वि
द्यतेकारणंनान्यदितिमेनात्रसंशयः ५४ नहितेषामहंदृग्धस्ततेषांदोषदर्शनम् ॥ अरोहिदुर्हदाद्वेयंभग्नपृष्ठादिवोरगात् ५५ ॥ राजोवाच ॥ भूयसापरिहारेण
सत्कारेणचभूयसा ॥ पूजितोब्राह्मणश्रेष्ठभूयोवसमृहेमम् ५६ येत्वाब्राह्मणेच्छंति तेनवत्स्यंतिमेमृहे ॥ भवतैवहितज्ज्ञेयंयत्तदेषामनंतरम् ५७ यथा
स्यात्सुधृतोदंडोयथाचसुकृतंकृतम् ॥ तथासमीक्ष्यभगवन्श्रेयसेविनियुंक्ष्वमाम् ५८ ॥ मुनिरुवाच ॥ अदर्शयन्निमंदोषमेकैकंदुर्बलीकुरु ॥ ततः
कारणमाज्ञायपुरुषंपुरुषंजहि ५९ एकदोषाहिबहवोमृद्नीयुरपिकंटकान् ॥ मंत्रभेदभयाद्राजंस्तस्मादेतद्ब्रवीमि ते ६०

मेवाह कच्चिदिति आंतराःकामादयःषट् एषाममात्यादीनां ५१ रोचतेभवानितिशेषः ५३ अमात्येष्वरुचौहेतुमाह भवतइति दोषोमिप्रध्वंसः ५४ नदृग्धोनद्रोहकर्ता एवंसत्यपितदयमस्मद्ब्रोहीति
तेषांमयिदोषदर्शनमस्त्यतोमयाऽत्रनस्येयमित्यर्थः दुर्हदादुष्टचित्तात्तमेयंमेतद्वयं भग्नपृष्ठात्पृष्ठभंगेनकोपितात् ५५ । ५६ । ५७ । ५८ इमंहितस्यकाकस्यवधेदोषमदर्शयन्नेकमेकममात्यंक्रमेणदुर्बली
कुरु ऐश्वर्याच्छयावय दुर्बलीकृतस्यकारणंवधहेतुंदोषमाज्ञायसाकल्येनज्ञात्वाकैकमेवजहि ५९ तेषामकस्माद्युगपच्चवधेदोषमाह एकेति संहताः कंटकानपिमृद्नीयुःकिमुतमादृशान्मृदूनित्यर्थः ६०

६१ । ६२ पितरित्वदीये संस्थितेभूते ६३ विभ्रमेदनासेष्वाप्तबुद्धिमवाप्ताकांवीदिति ६४ केवलमात्यसंस्थीमाभूतिपाजयेनाह उभेहति ६५ नादीमंगलपाठः ततस्तस्मिन्मंत्रिणिह
तैसति नदीतिपाठेहर्षः मंत्रीतिपाठेमूपसायनेनसंज्ञेजातः ६६ कौसल्यायकौसल्यार्थे ६७ । ६८ ॥ इतिशान्तिपर्वभिराजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीयेभारतभाष्यीये अस्तिशान्तिमो
ऽध्यायः ॥ ८२ ॥ ॥ ७ ॥ समासदोष्यवहारनिर्णायकाः । सहायायुद्धावापुयोजिनः । सुहृदोहितकर्तारः । परिच्छदाः सेनाप्यादयः । अमात्यामंत्रिणः १ क्रमेणैषांलक्षणान्याह हीति

वयंतुब्राह्मणानाममृदुदंडाःकृपालवः ॥ स्वस्तिचेच्छामभवतःपरेषांचयथाऽत्मनः ६१ राजन्नात्मानमाचक्षेसंबंधीभवतोह्यहम् ॥ मुनिःकालकवृक्षीयइत्येवमभिसं
ज्ञितः ६२ पितुःसखाचभवतःसमतःसत्यसंगरः ॥ व्यापन्नेभवतोराज्येराजन्पितरिसंस्थिते ६३ सर्वकामान्परित्यज्यतपस्तप्ततदामया ॥ स्नेहात्वांतुब्रवी
म्येतन्माभूयोविभ्रमेदिति ६४ उभेदृष्टादुःखसुखेराज्यंप्राप्ययदृच्छया ॥ राज्येनामात्यसंस्थेनकथंराजन्प्रमाद्यसि ६५ ततोराजकुलेनादीसंज्ञेभूयसापुनः ॥
पुरोहितकुलेचैवसंप्राप्तेब्राह्मणर्षभे ६६ एकच्छत्रांमहीकृत्वाकौसल्याययशस्विने ॥ मुनिःकालकवृक्षीयईजेकतुभिरुत्तमैः ६७ हितंतद्वचनंश्रुत्वाकौसल्यो
ऽप्यजयन्महीम् ॥ तथाचकृतवानराजायथोक्ततेनभारत ६८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशान्तिपर्वणि राजध० अमात्यपरीक्षायांकालकवृक्षीयोपाख्यानैव्यशीतितमो
ऽध्यायः ॥ ८२ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ सभासदःसहायाश्चसुहृदश्चविशांपते ॥ परिच्छदास्तथाऽमात्याःकीदृशाःस्युःपितामह १ ॥ भीष्मउवाच ॥ हीनिषे
वास्तथादांताःसत्यार्जवसमान्विताः ॥ शक्ताःकथयितुंसम्यक्तेतवस्युःसभासदः २ अमात्याश्चातिशूरांश्चब्राह्मणांश्चपरिश्रुतान् ॥ सुसंतुष्टांश्चकौतेयमहोत्साहां
श्चकर्मसु ३ एतान्सहायाँल्लिप्सेथाःसर्वास्वापत्सुभारत ॥ कुलीनःपूजितो नित्यंनहिशक्तिंनिगूहति ४ प्रसन्नमप्रसन्नंवापीडितंहतमेववा ॥ आवर्तयतिभू
यिष्ठंतदेवह्यनुपालितम् ५ कुलीनादेशजाःप्राज्ञारूपवंतोबहुश्रुताः ॥ प्रगल्भाश्चानुरक्ताश्चतेतवस्युःपरिच्छदाः ६ दौष्कुलेयाश्चलुब्धाश्चदृशंसानिरपत्रपाः ॥
तेत्वांतातनिषेवेयुर्यावदार्द्रकपाणयः ७ कुलीनान्शीलसंपन्नानिगितज्ञाननिष्ठुरान् ॥ देशकालविधानज्ञान्भर्तृकार्यहितैषिणः ८ नित्यमर्थेषुसर्वेषुराजाकुर्वी
तमंत्रिणः ॥ अर्थमानार्धसत्कारैर्भोगैरुच्चावचैःप्रियैः ॥ धानर्थभाजोमन्येथास्तेतेस्युःसुखभागिनः ९ अभिन्नवृत्ताविद्वांसःसदृताश्चरितव्रताः ॥ नत्वां
नित्यार्थिनोजहुरक्षुद्राःसत्यवादिनः १० अनार्यायेनजानंतिसमर्थमंदचेतसः ॥ तेभ्यःपरिशुगुप्सेथायेचापिसमयच्युताः ११ नैकमिच्छेद्वर्णहित्वास्याच्चे
दन्यतरग्रहः ॥ यस्त्वेकोबहुभिःश्रेयान्कामंतेनगणंत्यजेत् १२

तादयश्चसहायाइत्यर्थः १ सुहृदमाहसार्धेन कुलीनइति २ । ३ । ४ यावदार्द्रकपाणयः शुष्कहस्तास्तुसद्योविक्रियंतेइत्यर्थः ५ हंगितज्ञानेनवक्रादिचेष्टितज्ञान् ८ अर्थोपनं मानउच्चस्थानेनि
वेशादिः अर्घोदिव्यवस्त्रतांबूलादिदानं सत्कारआदरः यान्प्रियान्मन्येथास्तेऽर्थभाजःसुखभागिनश्चस्युः ९ तदवापद्यभिन्नवृत्ताःस्वामिनासहाऽनर्थभाजोदुःखभाजश्चस्युः नित्यमापयनापदि
यार्थयंतइतिनित्यार्थिनः १० समयंधर्माधर्ममर्यादां जुगुप्सेथारसस्व ११ अन्यतरग्रहोऽगैकयोरेकतरस्यग्रहणप्रसंगः एकश्चेद्वर्णोऽपिदामर्थस्यकदासप्तवप्रादाः अन्यपागणपुत्रमाहइति १२

कथयितुंन्यायान्याधौवक्तुम् २ अमात्यान्त्रित्यंसन्निहितान् गूराःपुरोहि

श्रेयसःसाधोः १३ । १४ । १५ सत्यःसत्यवान् १६ । १७ भूषिषःपरीक्षेतेतिमोज्ञः १८ भामिजातैःकुलीनैःअहोर्षैर्लंबाविनाशशीकर्तुंशक्यैः संबंधिपुरुषैर्येषांसंबंधोऽस्तितादृजैः १९ यौना
उत्तमयोनयः श्रौतावेदप्रथमाः मौलाःपरंपरागताः अनहंकृताभगर्वाः कर्तव्यामंत्रिणइतिज्ञेयः २० प्रकृतिःपूर्वकर्मजःसंस्कारः । शोभनासत्यार्जवादिमती तेजःपराभिभवसामर्थ्यं । धैर्यमहत्या
मन्यापदिचित्तस्यानवसादः । क्षमामहस्यप्यपकारेसहिष्णुत्वं । शौचंबाह्यमांतरंननिष्कापट्यं । अनुरागःस्वामिनिप्रीतिः । स्थितिरव्यभिचारिता । दृढिर्धारणसामर्थ्यम् २१ पंचमंत्रिणइति

श्रेयसोलक्षणंचैतद्विक्रमोयस्यदृश्यते ॥ कीर्तिप्रधानोयश्चस्यात्ममयेयश्चतिष्ठति १३ समर्थान्पूजयेद्यश्चनास्पृध्यैःस्पर्धतेचयः ॥ नचकामाद्भयात्क्रोधाहोभाद्वा
धर्ममुत्सृजेत् १४ अमानीसत्यवान्क्षांतोजितात्मानमानसंयुतः ॥ सतेमंत्रसहायःस्यात्सर्वावस्थापरीक्षितः १५ कुलीनःकुलसंपन्नस्तिक्षुर्दक्षआत्मवान् ॥ शूरः
कृतज्ञःसत्यश्चश्रेयसःपार्थलक्षणम् १६ तस्यैवंवर्तमानस्यपुरुषस्यविजानतः ॥ अमित्राःसंप्रसीदंतितथामित्राभवंत्यपि १७ अत ऊर्ध्वममात्यानांपरीक्षेतगुणागु
णम् ॥ संयतात्माकृतप्रज्ञोभूतिकामश्चभूमिपः १८ संबंधिपुरुषैराप्तैरभिजातैःस्वदेशजैः ॥ अहार्यैरव्यभिचारैःसर्वशःसुपरीक्षितैः १९ यौनाःश्रौतास्तथामौला
स्तथैवाप्यनहंकृताः ॥ कर्तव्याभूतिकामेनपुरुषेणभूषता २० येषांनैयिकीबुद्धिःप्रकृतिश्चैवशोभना ॥ तेजोधैर्यक्षमाशौचमनुरागःस्थितिर्दृढिः २१ परीक्ष्य
चगुणान्नित्यंप्रौढभावान्धुरंधरान् ॥ पंचोपधाव्यतीतांश्चकुर्याद्राजार्थकारिणः २२ पर्याप्तवचनान्वीरान्प्रतिपत्तिविशारदान् ॥ कुलीनान्सत्वसंपन्नानिगितज्ञाननिष्ठ
रान् २३ देशकालविधानज्ञान्भर्तृकार्यहितैषिणः ॥ नित्यमर्थेषुसर्वेषुराजन्कुर्वीतमंत्रिणः २४ हीनतेजोऽभिसंसृष्टेनैवजातुव्यवस्यति ॥ अवश्यंचनयत्येवसर्वक
र्मसुसंशयम् २५ एवमल्पश्रुतोमंत्रिकल्याणाभिजनोऽप्युत ॥ धर्मार्थकामसंयुक्तोनालंमंत्रंपरीक्षितुम् २६ तथैवानभिजातोऽपिकाममस्तुबहुश्रुतः ॥ अनायक
इवाचक्षुर्मुह्यत्यणुषुकर्मसु २७ योवाप्यस्थिरसंकल्पोबुद्धिमानामतागमः ॥ उपायज्ञोऽपिनालंसकर्मप्रापयितुंचिरम् २८ केवलात्पुनरादानात्कर्मणोनोपपद्यते ॥
परामर्शोविशेषाणामश्रुतस्येहदुर्मतेः २९ मंत्रिण्यननुरक्तेतुविश्वासोनोपपद्यते ॥ तस्मादननुरक्तायनैवमंत्रंप्रकाशयेत् ३० व्यथयेद्विसराजानंमंत्रिभिःसहितो
ऽनृजुः ॥ मारुतोपहितच्छिद्रैःप्रविश्याग्निरिवहुमम् ३१ संकुद्धश्चैकदास्वामीस्थानाच्चैवाऽपकर्षति ॥ वाचाक्षिपतिसंरब्धःपुनःपश्चात्प्रसीदति ३२ तानितान्य
नुरक्तेनशक्यानिहितितिक्षितुम् ॥ मंत्रिणांचभवेत्क्रोधोविस्फूर्जितमिवाग्नेः ३३

तृतीयेनान्वयः उपधाच्छलंतद्वीतान् २१ पर्याप्तकृत्स्नस्यविविक्तितस्यार्थस्यनिर्वाहकंवचनंयेषांतान् २२ । २४ वज्र्यानाह हीनेत्यादिना हीनतेजसामित्रेणामिसंसृष्टःसंबद्धः नव्य
वस्यतिनकर्तव्याकर्तव्येनाश्विनोति २५ बहुगुणयुक्तोऽपिकिंचिदोषयुक्तस्याज्यइत्याह एवमिति २६ अणुषुकर्मेषु २७ प्रापयितुंसमापयितुम् २८ केवलादिति आरंभशूरोऽपिमूर्खः
कर्मणःफलाविशेषान्ज्ञातुंनशक्नोतीत्यर्थः २९ । ३० । ३१ अनुरक्तलक्षणमाहमंत्रिभिः संकुद्धइति संकुद्धःस्वामीकदाचिदाश्रयितमन्त्रिभिरच्युतंकरोति कदाचित्पुरुषमुक्ताऽप्यनुब्रूयाति
तच्चानुरक्तेनापिमंत्रिणासोदुमशक्यं मंत्रिकोपश्चवज्रपाततुल्योऽतो नित्यंरजद्विस्तार्यिस्तान्निसोऽंशुकुप्यास्तएवानुरक्तस्तमेवसजापृच्छेदित्यर्थः ३२ । ३३

३४ । ३५ । ३६ । ३७ आगंतुनूतनः सोऽप्यविश्वस्य इत्यर्थः ३८ विधर्मतोऽप्यायेन ३९ आक्षारितो धनग्रहणेन रिकः कृतः ४० उपादेयानाह सर्वेति जानपदः स्वदेशजः ४१ परस्य शत्रोः आ
त्मनश्च प्रकृतीः स्वाम्यमात्यादिका जानातीति प्रकृतिज्ञः ४२ गंभीरो मंत्रगोपनसमर्थः ४३ शौटीरः मगलमः द्वेष्यवक्ष्येयं पापं यस्य स द्वेष्यपापकः ४४ आधित्सता आधातुमिच्छता
४५ । ४६ पंचानामभावेऽयवरास्त्रिभ्यो न्यूनानकार्याः ४७ प्रकृतिषु स्वाभ्यामात्यादिषु मंत्रिणां छिद्रमयथोक्तकारित्वाभावेन परस्यावसरदानम् ४८ रक्षेत्रोपयेत्पिदध्यात् विवरच्छिद्रम्

॥८२॥

यस्तु संहरते तानि भर्तुः प्रियचिकीर्षया ॥ समानसुखदुःखं तं पृच्छेदर्थे पुमानवम् ३४ अनुजुस्त्वनुरक्तोऽपि संपन्नश्चेतरैर्गुणैः ॥ राज्ञः प्रज्ञानयुक्तोऽपि न मंत्रश्रो
तुमर्हति ३५ योऽमित्रैः सह संबद्धो न पौरान् बहु मन्यते ॥ असुहृता दृशो ज्ञेयो न मंत्रश्रोतुमर्हति ३६ अविद्वानशुचिः स्तब्धः शत्रुसेवी विकथनः ॥ असुहृत्क्रोध
नोलुब्धो न मंत्रश्रोतुमर्हति ३७ आगंतुश्चानुरक्तोऽपि काममस्तु बहुश्रुतः ॥ सत्कृतः संविभक्तो वानमंत्रश्रोतुमर्हति ३८ विधर्मतो विप्रकृतः पिताय स्या भवत्पुरा ॥
सत्कृतः स्थापितः सोऽपि न मंत्रश्रोतुमर्हति ३९ यः स्वल्पेनापि कार्येण सुहृदाक्षारितो भवेत् ॥ पुनरन्यैर्गुणैर्युक्तो न मंत्रश्रोतुमर्हति ४० कृतप्रज्ञश्च मेधावी बुधो जा
नपदः शुचिः ॥ सर्वकर्मसु यः शुद्धः स मंत्रश्रोतुमर्हति ४१ ज्ञानविज्ञानसंपन्नः प्रकृतिज्ञः परात्मनोः ॥ सुहृदात्मसमो राज्ञः स मंत्रश्रोतुमर्हति ४२ सत्यवाक् शीलसं
पन्नो गंभीरः सत्रपो मृदुः ॥ पितृपैतामहो यः स्यात्स मंत्रश्रोतुमर्हति ४३ संतुष्टः संमतः सत्यः शौटीरो द्वेष्यपापकः ॥ मंत्रविकालविच्छूरः स मंत्रश्रोतुमर्हति ४४ सर्व
लोकमिमं शक्तः सांत्वेन कुरुते वशे ॥ तस्मै मंत्रः प्रयोक्तव्यो दंडमाधित्सतानृप ४५ पौरजानपदायस्मिन्विश्वसंधर्मतोगताः ॥ योद्धानयविपश्चिच्च स मंत्रश्रोतुम
र्हति ४६ तस्मात्सर्वैर्गुणैरेतैरुपपन्नाः सुपूजिताः ॥ मंत्रिणः प्रकृतिज्ञाः स्युः रुयवरा महदीप्सवः ४७ स्वासु प्रकृतिषु छिद्रं लक्षयेत्परस्य च ॥ मंत्रिणां मंत्रमूलं
हिराज्ञोराष्ट्रं विवर्धते ४८ नास्य छिद्रं परः पश्येच्छिद्रेषु परमन्वियात् ॥ गृहेत्कूर्मइवांगानिरक्षेद्विवरमात्मनः ४९ मंत्रगूढा हिराज्यस्य मंत्रिणो ये मनीषिणः
मंत्रसंहननो राजा मंत्रांगानीतरेजनाः ५० राज्यं प्रणिधि मूलं हि मंत्रसारं प्रचक्षते ॥ स्वामिनस्त्वनुवर्तते वृत्त्यर्थमिह मंत्रिणः ५१ संविनीयमदक्रोधौ मानमीर्ष्यांच
निर्वृताः ॥ नित्यं पंचोपधातीतैर्मंत्रये सह मंत्रिभिः ५२ तेषां त्रयाणां विविधं विमर्शं विबुधश्चित्तं विनिवेश्य तत्र ॥ स्वनिश्चयं तत्प्रतिनिश्चयज्ञं निवेदयेदुत्तरमंत्र
काले ५३ धर्मार्थकामज्ञमुपेत्य पृच्छेद्युक्तो गुरुं ब्राह्मणमुत्तरार्थम् ॥ निष्ठाकृता तेन यदा सह स्यात्तं मंत्रमार्गं प्रणयेदसक्तः ५४

४९ मंत्रगूढो येषां ते मंत्रसंहननो मंत्रकवचः इतरे शूरजनादयः ५० स्वामिनो मंत्रिणश्च मदादिरद्विताः संतो यद्यन्योन्यमनुवर्तते तर्हि निर्वृताः सुखिनो भवन्तीत्यर्थः ५१ नित्यमित्यर्थः उपधाः छलानि
तानि पंच तेषु केवलं वाचिकीं द्रोणवधे हतोऽश्वत्थामा कुंजर इत्युक्तिर्युधिष्ठिरस्य मनसि छलमावात् । भीमस्य तु तत्रैव कायिकी वाचिकी च । केवलं मानसिकी पादेषु पृथराष्ट्रस्य वाचिक्या अभावात् ।
तत्रैव धार्तराष्ट्राणां कायवाङ्मनोभावाज्जुगृहे । सौप्तिकेऽश्वत्थाम्नः कायिकीति पंचविधा उपधा तामतीतिः ५२ तेषां मिति त्रयाणां त्रीणि मतानि स्वनिश्चयं चावधार्य निश्चयज्ञं गुरुं प्रति तन्मतं चतुष्टयं
निवेदयेदिति द्वयोः संबंधः ५३ तेन गुरुणाऽपि चतुर्भिः सह ऊहापोहपूर्वकं यदनिष्टा सिद्धांतः कृतो भवेत्सोऽपि यदा सह स्यात्सर्वेषां भैकमत्येन स्वात्तदातं मंत्रं प्रणयेत् कार्ये नियोजयेत् ५४

५५ अत्र मंत्रस्थाने ५६ वाग्दोष उच्चैर्भाषणादिः अंगदोषो नेत्रवक्त्रविकारादिः तेनान्यं नाधिक्षिपेदित्यर्थः ५७ ॥ इति शांतिपर्वणि राजधर्मोपनिषत्कंडीये भा० ३५ शीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥
अत्र मंत्रमूलभूते प्रजासंग्रहणे विषये १ एकपदं यत्र सर्वे गुणा अंतर्भवन्ति तदेव कर्तव्यं त्रस्तु प्रमाणं संमतं २ सांत्वं निष्कपटं प्रियवचनं ३ । ४ नाभाषते तूष्णीमास्ते नाचरन्नाचरन् ५ यो राजा पूर्वस्वदुः
एवं स दामंत्रयितव्यमाहुये मंत्रतत्त्वार्थविनिश्चयज्ञाः ॥ तस्मात्तमेवं प्रणयेत्स दैवमंत्रं प्रजासंग्रहणे समर्थम् ५५ नवामनाः कुञ्जकुशानखं जानां धोजडः स्त्रीचनपुंसकं
च ॥ नचात्रतिर्यक् पुरो न पश्चात्त्रोर्ध्वं न चाधः प्रचरेत्कथंचित् ५६ आरुह्य वावेश्म तथैव शून्यं स्थलं प्रकाशं कुशकाशहीनम् ॥ वाग्दोषान्परिहृत्य सर्वान्संमंत्रयेत्का
र्यमहीनकालम् ५७ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि सप्तम्यादिलक्षणकथने त्र्यंशोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्यु
दाहरंतीममिति हासं पुरातनम् ॥ बृहस्पतेश्च संवादं शक्रस्य च युधिष्ठिर १ ॥ शक्र उवाच ॥ किंस्विदेकपदं ब्रह्मन् पुरुषः सम्यगाचरन् ॥ प्रमाणं सर्वभूतानां यशश्चैवाप्नुया
न्महत् २ ॥ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ ॥ सांत्वमेकपदं शक्रपुरुषः सम्यगाचरन् ॥ प्रमाणं सर्वभूतानां यशश्चैवाप्नुयान्महत् ३ एतदेकपदं शक्रसर्वलोकसुखावहम् ॥
आचरन्सर्वभूतेषु प्रियो भवति सर्वदा ४ यो हि नाभाषते किंचित्सर्वदा भुक्नुटी मुखः ॥ द्वेष्यो भवति भूतानां स सांत्वमिह नाचरन् ५ यस्तु सर्वमभिप्रेक्ष्य पूर्वमेवाभिभाष
ते ॥ स्मितपूर्वाभिभाषी च तस्य लोकः प्रसीदति ६ दानमेव हि सर्वत्र सांत्वेनानभिजल्पितम् ॥ न प्रीणयति भूतानि निर्व्यंजनमिवाशनम् ७ आदानादपि भूतानां मधु
रामीरयन्नगिरम् ॥ सर्वलोकमिमं शक्रसांत्वेन कुरुते वशे ८ तस्मात्सांत्वं प्रयोक्तव्यं दंडमाधित्सताऽपि हि ॥ फलं च जनयत्येवं न चास्योद्विजते जनः ९ सुकृतस्य हि
सांत्वस्य शलक्षणस्य मधुरस्य च ॥ सम्यगासेव्यमानस्य तुल्यं जातु न विद्यते १० ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ इत्युक्तः कृतवान्सर्वयथाशक्रः पुरोधसा ॥ तथात्वमपि
कौंतेय सम्यगेतत्समाचर ११ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि इंद्रबृहस्पतिसंवादे चतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
कथंस्विदिह राजेंद्रपालयन्पार्थिवः प्रजाः ॥ प्रीतिधर्मविशेषेण कीर्तिमाप्नोति शाश्वतीम् १ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ व्यवहारेण शुद्धेन प्रजापालनतत्परः ॥ प्राप्य
धर्मचकीर्तिं च लोकावाप्नोत्युभौ शुचिः २ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ कीदृशैर्व्यवहारैस्तु कैश्च व्यवहारेणैव ॥ एतत्पृष्ठो महाप्राज्ञ यथावद्वक्तुमर्हसि ३ ये चैव पूर्व
कथिता गुणास्ते पुरुषं प्रति ॥ नैकस्मिन्पुरुषे ह्येते विद्यंत इति मे मतिः ४ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ एवमेतन्महाप्राज्ञ यथावदसिद्धिमन् ॥ दुर्लभः पुरुषः कश्चि
देभिर्युक्तो गुणैः शुभैः ५ किंतु संक्षेपतः शीलं प्रयत्नेन ह दुर्लभम् ॥ वक्ष्यामि तु यथाऽमात्यान् यादृशांश्च करिष्यामि ६

स्वनिवेदनात्प्रागेव किमर्थमागतोऽसीत्यादिभाषते ६ दानमेव दानमपि सांत्वहीनं न प्रीणयतीत्यर्थः ७ सर्वस्वं गृहीत्वाऽपि सांत्वं प्रयुंजतो वशलोको भवतीत्याह आदानादपीति ८ । ९ । १० । ११
॥ इति शां० रा० नी० भा० चतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ ॥ कथमिति प्रीतिस्वर्गं १ व्यवहारेणैकस्मिन् गृहक्षेत्रादौ विषये ममेदं ममेदमिति द्वयोर्विवदतो र्मध्येऽयं सत्योऽयमनृत इति विवेको
व्यवहारः तेन शुद्धेन पक्षपातहीनेन २ कीदृशैः किंस्वरूपैः कैश्च व्यवहारैर्निर्णयकैः व्यवहारेणैव ३ । ४ । ५ । ६

७ पूर्वकेनित्ये ८ अष्टाभिर्गुणैः शुभुषाश्रवणं प्रहणं धारणं मूढनमपोहनं विज्ञानं तत्त्वज्ञानं चेतितैः पंचाशद्वर्षवयसमित्येकैकस्य विशेषणं ९ । १० सप्तभिर्गुणयाज्ञाः स्त्रियः पानमिति चतुर्भिः कामजैर्द
उपातमवाकपाठ्यमर्थदूषणमिति त्रिभिः क्रोधजैरितिसप्तभिः अष्टानां ब्राह्मणवृत्तुष्टयं गूढं ब्रह्मसूतश्चेति तेषां ११ तेष्वयाद्रष्टव्याः १२ गूढं न्यासापहारादिकं तत्त्वज्ञानमाह । अन्योन्यं विवदमानौ
द्रव्ये परस्परसंबंधं दूषयतस्तथाचोभयोरसंबंधाद्राजकीयमिदमिति बुद्धिनकारयेदित्यर्थः सार्धः ११ परिस्त्रवेन मंदं मंदमन्यग्रगच्छेत् १४ । १५ अधर्मतइतिच्छेदः धर्ममूलेराज्ये १६ । १७ । १८
ततः साक्षीति यतोऽपरीक्षायां सामात्यस्य राज्ञोऽधोगतिस्ततोऽदेतोस्तद्व्यवहारजातं परीक्ष्यं तथाहि अर्थिनाममायं शतं सुवर्णान्धारयतीति पक्षे उपन्यस्ते यदि प्रत्यर्थीधारयामीति वदेत्तदानसाक्ष्या

चतुरो ब्राह्मणान्वैद्यान्प्रगल्भान्नातकान्शुचीन् ॥ क्षत्रियांश्च तथा चाष्टौ बालिनः शस्त्रपाणिनः ७ वैश्यान्चित्तेन संपन्नानेकविंशतिसंख्यया ॥ त्रींश्च शूद्रान्विनी
तांश्च शुचीन्कर्मणिपूर्वके ८ अष्टाभिश्च गुणैर्युक्तं सूतं पौराणिकं तथा ॥ पंचाशद्वर्षवयसं प्रगल्भमनसूयकम् ९ श्रुतिस्मृतिसमायुक्तं विनीतं समदर्शिनम् ॥ कार्ये
विवदमानानां शक्तमर्थेष्वलोलुपम् १० वर्जितं चैव व्यसनैः सुधोरैः सप्तभिर्भृशम् ॥ अष्टानां मंत्रिणां मध्ये मंत्रराजोषधारयेत् ११ सतः संप्रेषयेद्वाष्ट्रेराष्ट्रीयाश्च द
र्शयेत् ॥ अनेन व्यवहारेण द्रष्टव्यास्ते प्रजाः सदा १२ नचापि गूढं द्रव्यं ते ग्राह्यं कार्योपघातकम् ॥ कार्ये खलु विपन्ने त्वांसोऽधर्मस्तांश्च पीडयेत् १३ विद्वद्वैवरा
ष्ट्रं तेऽयेनात्पक्षिगणा इव ॥ परिस्त्रवेन सततं नौर्विशिण्वसागरे १४ प्रजाः पालयतोऽप्रम्यमधर्मेणेह भूपते ॥ हार्दभयं संभवति स्वर्गश्चास्य विरुद्धयते १५ अथ
यो धर्मतः पाति राजाऽमात्योऽथवाऽऽत्मजः ॥ धर्मासने सन्नियुक्तो धर्ममूलेन र्षभ १६ कार्येष्वधिकृताः सम्यगकुर्वन्तो नृपा नृगाः ॥ आत्मानं पुरतः कृत्वा यात्यधः
सहपार्थिवाः १७ बलात्कृतानां बलिभिः कृपणं बहुजल्पताम् ॥ नाथो वै भूमिपो नित्यमनाथानां नृणां भवेत् १८ ततः साक्षिबलं साधु द्वैधवादकृतं भवेत् ॥ असाक्षि
कमनां वापरीक्ष्यं तद्विशेषतः १९ अपराधानुरूपं च दंडं पापेषु धारयेत् ॥ वियोजयेद्द्वैतं नृजानधनानधबंधनैः २० विनयेन चापि दुर्वृत्तान् ग्रहारेरपि पार्थिवः ॥
सात्वेनोपप्रदानेन शिष्टांश्च परिपालयेत् २१ राज्ञोऽवधं चिकीर्षेद्यस्तस्य चित्रोऽवधो भवेत् ॥ आदीपकस्य स्तेनस्य वर्णसंकरिकस्य च २२ सम्यक्प्रणयतो दंडं भू
मिपस्य विशापते ॥ युक्तस्य वानास्त्यधर्मोऽधर्म एवादिशाश्वतः २३ कामकारेण दंडं तु यः कुर्यादवे चक्षणः ॥ सहहा कीर्तिसंयुक्तो नृपः कष्टच्छति २४

दिप्रयोजनमस्ति यदित्वसौ नधारयामीति वदितदद्वैधवादकृतमन्योन्यं विरुद्धोऽयमयोर्वादस्तत्र कृतं साक्षिबलं साधु भवेत् निर्णायकमिति शेषः तत्रार्थिना प्रत्यर्थिनिस्वार्थसाधनाय साक्षिपत्रं
शपथोवा आस्थेयः । क्षेत्रादिविषये विवादश्चेद्गोऽपि प्रदर्शनीयः । यदा तु प्रत्यर्थी वदति तत्प्रत्यर्थमस्य मया गृहीतं परं तु प्रत्यर्थितमिति वा । अस्मिन्नर्थे पूर्वमेवायं मया पराजितोऽस्ति पुन
र्निलंजत्वा दुपागतइति वा वदति तदा प्रत्यर्थणकालीना आर्थिपराजयकालीना वा साक्ष्यावयः प्रदर्शनीयाः । यद्यर्थिनः प्रत्यर्थिनो वा साक्ष्यादिकं नास्ति शपथं वा परोऽनुमन्यते तदा तद्विवादास्पदं
द्रव्यमसाक्षिकत्वाद्नाथनिःस्वामिकं भवति अर्थी च तन्न मुंचति तदा विशेषतस्तत्परगृहणादिना तत्परीक्ष्यमिति १९ परीक्षोत्तरमपि किं कार्यमत आह अपराधेति २० । २१ चित्रोऽने
कथा आदीपकस्य गृहादिदाहकस्य चित्रइति सर्वत्रानुकुल्यते २२ युक्तस्य यथाशास्त्रमवहितस्य चित्रवधं कुर्वतोऽपि राज्ञो दोषो नास्ति प्रत्युत धर्म एवास्तीत्यर्थः २३ । २४

नेति पितुरपराधे पुत्रो न दंडोऽपि त्वागमा नृगमः कार्यः त्वं स्वपितरं पत्रादिद्वारा आजीयोपस्थापयेदिति तु परिपित्रागमनस्य पर्यनुयोगः कार्यः तावत्पर्यंतं पुत्रं ब्रवीयात् यदितुस बद्धेऽपि पुत्रेनायातितदा
पुत्रमपि मोक्षयेत्पितुः राष्ट्रात्रिवासंरूपस्य दंडस्य तेन स्वतएव संपादितत्वादिति भावः २५ । २६ । २७ । २८ प्रतीहारो द्वारपालः शिरोरक्षः शिरांसीव शिरांसि दुर्गनगरादीनि प्रधानस्थानानि त
नपरस्य प्रवादेन परेषां दंडमर्पयेत् ॥ आगमानुगमं कृत्वा ब्रवीयात्प्रोक्षयित्वा २५ न तु हन्यात्पूजातु दूतं कस्यांचिदापि ॥ दूतस्य हंतानिरयमाविशेत्सचिवैः
सह २६ यथोक्तवादिनं दूतं क्षत्रधर्मरतो नृपः ॥ यो हन्यात्पितरस्तस्य भूणहत्यामवाप्नुयुः २७ कुलीनः कुलसंपन्नो वाग्मी दक्षः प्रियंवदः ॥ यथोक्तवादी स्मृतिमा
नूतः स्यात्सप्तभिर्गुणैः २८ एतैरेव गुणैर्युक्तः प्रतीहारोऽस्य रक्षिता ॥ शिरोरक्षश्च भवति गुणैरेतैः समन्वितः २९ धर्मशास्त्रार्थतत्त्वज्ञः संधिविग्रहिको भवेत् ॥ म
तिमान् धृतिमान् ह्रीमान् रहस्यविनिगूहिता ३० कुलीनः सत्वसंपन्नः शुक्लोऽमात्यः प्रशस्यते ॥ एतैरेव गुणैर्युक्तस्तथासेनापतिर्भवेत् ३१ व्यूहयंत्राद्युधानां च त
त्त्वज्ञो विक्रमान्वितः ॥ वर्षशीतोष्णवातानां सहिष्णुः पररंध्रवित् ३२ विश्वासयेत्परांश्चैव विश्वसेनकस्य चित् ॥ पुत्रेष्वपि हिराजेंद्रविश्वा सोनप्रशस्यते ३३
एतच्छास्त्रार्थतत्त्वतु मयाऽऽख्यातं तवाऽनघ ॥ अविश्वासो न रेंद्राणां गुह्यं परममुच्यते ३४ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि राजध० अमात्यविभागे पंचाशीतित
मोऽध्यायः ८५ ॥ ४४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कथं विधं पुरं राजा स्वयमावस्तुमर्हति ॥ कृतं वा कारयिष्यावातन्मे ब्रूहि पितामह १ ॥ भीष्म उवाच ॥ वस्तव्यं यत्र
कौतेय स पुत्रज्ञातिबंधुना ॥ न्याय्यं तत्र परिप्रवृत्तिं गुप्तिं च भारत २ तस्मात्ते वर्तयिष्यामि दुर्गकर्मविशेषतः ॥ श्रुत्वा तथा विधातव्यमनुष्ठेयं च यत्नतः ३ षड्विधं दु
र्गमास्थाय पुराण्यथ निवेशयेत् ॥ सर्वसंपन्नधानं यद्वाहुल्यं चापि संभवेत् ४ धन्वदुर्गं महीदुर्गं गिरिदुर्गं तथैव च ॥ मनुष्यदुर्गं मृदुर्गं वनदुर्गं च तानि षट् ५ यत्पुरं दु
र्गसंपन्नं धान्यायुधसमन्वितम् ॥ दृढप्राकारपरिखंडस्त्यश्चरथसंकुलम् ६ विद्रांसगशिल्पिनो यत्र निचयाश्च सुसंचिताः ॥ धार्मिकश्च जनो यत्र दाक्ष्य उत ममा
स्थितः ७ ऊर्जस्वि नरनागाश्च चत्वरापणशोभितम् ॥ प्रसिद्धं व्यवहारं च प्रज्ञातं मकुतोभयम् ८ सुप्रभं सानुनादं च सुप्रशस्तं निवेशनम् ॥ शूराद्व्यजनसंपन्नं
ब्रह्मघोषानुनादितम् ९ समाजोत्सवसंपन्नं सदा पूजितं दैवतम् ॥ वश्याऽमात्यबलो राजा तत्पुरं स्वयमाविशेत् १० तत्र कोशं बलं मित्रं व्यवहारं च वर्धयेत् ॥ पुरे
जनपदे चैव सर्वदोषां निवर्तयेत् ११ भांडागारायुधागारं प्रयत्नेनाभिवर्धयेत् ॥ निचयान्वर्धयेत्सर्वांस्तथाग्रं त्रायुधालयान् १२ काष्ठलोहतुषांगारदारुशृंगास्थि
वैणवान् ॥ मज्जास्नेहवसाक्षौद्रमौषधग्राममेव च १३

ब्रह्मणकर्ता २५ । ३० एतैर्धर्मैस्त्यादिभिरमात्यगुणैः ३१ सेनापतेर्विशेषगुणानां ह्युक्तेति व्यूहः सेनायानिवेशनप्रकारविशेषः । यंत्राणि धनुरादीनि । आयुधानि खड्गादीनि ३२ । ३३ । ३४
॥ इति शांतिपर्वणि राजध० नीलकण्ठीये भारतमावदीये पंचाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥ ४४ ॥ कथं विधमिति १ । २ । ३ अथ दुर्गाणामाश्रयेण पुराणि महानगराणि निवेशयेत् ४ धन्वानिर्जल
देशस्तदेव परितश्च दुर्गं धन्वदुर्गं महीदुर्गकोटः ५ दुर्गेण महीदुर्गेण संपन्नं अतएव दृढप्राकारपरिखंडं ६ । ७ । ८ सानुनादं गीतवादित्रध्वनिमत ९ । १० । ११ निचयान्वर्धयेत्सर्वांस्तथाग्रं त्रायुधालयान् १२ । १३

दं ध्वनान् ध्वनिमतो निःसाणादीन् बंधनानि तिपाठांतरेषु षोडशः १४ आशयानि पापानि उदपानाः कृपाः निरोद्धव्या रक्षणीयाः १५ । १६ प्रज्ञाग्रंथार्थग्रहणसामर्थ्यं मेघाउहापोहकौशलम् १७
१८ । १९ अनुतिष्ठेदालोचयेत् २० । २१ विधातव्यं प्रातिर्कर्तव्यम् २२ । २३ । २४ । २५ तापसैतपस्विजने २६ । २७ । २८ निधीन् धनभाडानि अमीक्ष्य न सेवेत् दस्यूनां तत्सूचने

शणंसर्जरसंधान्यमायुधानिशरांस्तथा ॥ चर्मस्त्रायुंतथावेत्रंमुंजबल्वजदंघ्वनान् १४ आशयाश्चोदपानाश्चप्रभूतसलिलाकराः ॥ निरोद्धव्याःसदाराज्ञाक्षीरि
णश्चमहीरुहाः १५ सत्कृताश्चप्रयत्नेनआचार्यत्विक्पुरोहिताः ॥ महेष्वासाःस्थपतयःसांवत्सरचिकित्सकाः १६ प्राज्ञामेधाविनोदांतादक्षाःशूराबहुश्रुताः ॥
कुलीनाःसत्त्वसंपन्नायुक्ताःसर्वेषुकर्मसु १७ पूजयेद्धार्मिकान् राजानिगृहीयादधार्मिकान् ॥ नियुज्याच्चप्रयत्नेनसर्ववर्णान्स्वकर्मसु १८ बाह्यमाभ्यंतरंचैवपौरजा
नपदंतथा ॥ चौरैःसुविदितंकृत्वाततःकर्मप्रयोजयेत् १९ चरान्मंत्रंचकोशंचदंडंचैवविशेषतः ॥ अनुतिष्ठेत्स्वयंराजासर्वह्यत्रप्रतिष्ठितम् २० उदासीनारि
मित्राणांसर्वमेवचिकीर्षितम् ॥ पुरेजनपदेचैवज्ञातव्यंचारचक्षुषा २१ ततस्तेषांविधातव्यंसर्वमेवाप्रमादतः॥भक्तान्पूजयतानित्यंद्विषतश्चानिगृह्णता २२ य
ष्टव्यंकृतुभिर्नित्यंदातव्यंचाप्यपीडया ॥ प्रजानांरक्षणंकार्यंनकार्यधर्मबाधकम् २३ कृपणानाथवृद्धानांविधवानांचयोषिताम् ॥ योगक्षेमंचवृत्तिंचनित्यमेवप्र
कल्पयेत् २४ आश्रमेषुयथाकालंचैलभाजनभोजनम् ॥ सदैवोपहरेद्राजासत्कृत्याभ्यर्च्यमान्यच २५ आत्मानंसर्वकार्याणितापसेराष्ट्रमेवच ॥ निवेदयेत्प्रयत्ने
नतिष्ठेत्प्रह्वश्चसर्वदा २६ सर्वार्थत्यागिनंराजाकुलेजातंबहुश्रुतम् ॥ पूजयेत्तादृशंदृष्ट्वाशयनासनभोजनैः २७ तस्मिन्कुर्वीतविश्वासंराजाकस्यांचिदापदि ॥
तापसेषुहिविश्वासमपिकुर्वीतिस्यवः २८ तस्मिन्निधीनादधीतप्रज्ञांपर्याददीतच ॥ नचाप्यभीक्ष्णंसेवेतभृशंवाप्रतिपूजयेत् २९ अन्यःकार्यःस्वराष्ट्रेषुपरराष्ट्रेषु
चापरः ॥ अटवीषुपरःकार्यःसामंतनगरेष्वपि ३० तेषुसत्कारमानाभ्यांसंविभागांश्चकारयेत् ॥ परराष्ट्राटवीस्थेषुयथास्वविषयेतथा ३१ तेकस्यांचिदवस्थायांश
रणंशरणार्थिने ॥ राज्ञेदयुर्यथाकामंतापसाःसंशितव्रताः ३२ एषतेलक्षणोद्देशःसंक्षेपेणप्रकीर्तितः ॥ यादृशेनगरेराजास्वयमावस्तुमर्हति ३३ ॥ इतिश्रीमहाभा
रतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिदुर्गपरीक्षायांषडशीतितमोऽध्यायः ८६ ॥ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ राष्ट्रगुप्तिंचमेराजनराष्ट्रस्यै
वतुसंग्रहम् ॥ सम्यग्जिज्ञासमानायप्रब्रूहिभरतर्षभ १ ॥ भीष्मउवाच ॥ राष्ट्रगुप्तिंचतेसम्यग्राष्ट्रस्यैवतुसंग्रहम् ॥ हंतसर्वंप्रवक्ष्यामितत्त्वमेकमनाःशृणु २
ग्रामस्याधिपतिःकार्योदशग्राम्यास्तथापरः ॥ द्विगुणायाःशतस्यैवंसहस्रस्यचकारयेत् ३

तपस्विनाशापत्तेः नम्रपिपूजेयञ्च २९ अन्यस्तापसःकार्यःसखित्वेनसंपादनीयः ३० तेषुतत्तत्स्थानस्थेषुतापसेषु ३१ । ३२ । ३३ ॥ इतिशांतिपर्वणिराजघर्मानुशासनपर्वणि नीलकण्ठेयिमा
रतभावदीपिषडशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ राष्ट्रस्यगुप्तिःपरिपालनंकथंकर्तव्यमितिपृच्छति नगरगुप्तिश्रवणानंतरंतस्याबुद्धिस्थायाउपस्थानात् राष्ट्रेति १ । २
दशानांग्रामाणांसमाहारोदशग्रामीतस्यादशग्राम्याः द्विगुणायाविंशतिग्राम्याः शतस्यसहस्रस्यचाधिपतिकारयेत् ३

४।१।६। • तत्रराष्ट्रेशताधिपतिभोग्यं ग्रामनेकपायर्तभवति क्रीडस्वमार्थं सार्धः अन्यथातस्यतदायतत्वेधनलोभात्सकृत्स्नं ग्रामं पीडयेदिति भावः सहस्रपतिः शाखानगरं तत्रस्थधान्यहैर
प्यसंबन्धीयो भोगो धनं तेन स्वस्य वेतनेन भोक्तुं पालयितुमर्हः तत्र सन्नियाणामभावाद् द्वेऽप्येभ्यो यः करजायाति तदेव तस्य वेतनमित्यर्थः ८।१।१०।११।१२।१३ कारयेद्वापयेत् १४।१५
ग्रामेयान् ग्रामदोषांश्च ग्रामिकः प्रतिभावयेत् ॥ तान् ब्रूयाद्दशपायाऽसौ स तु विंशतिपायैव ४ सोऽपि विंशत्यधिपतिर्वृत्तं जानपदेजने ॥ ग्रामाणां शतपालाय सर्वमेव
निवेदेयेत् ५ यानि ग्राम्याणि भोज्यानि ग्रामिकस्तान्युपाश्रियात् ॥ दशपस्तेन भर्तव्यस्तेनापि द्विगुणाधिपः ६ ग्रामं ग्रामशताध्यक्षो भोक्तुमर्हति सत्कृतः ॥ म
हांतं भरतश्चेष्टसुरफीतं जनसंकुलम् ७ तत्र ह्यनेकपायं तं राज्ञो भवति भारत ॥ शाखानगरमर्हस्तु सहस्रपतिरुत्तमः ८ धान्यहैरप्यभोगेन भोक्तुं राष्ट्रीयसंगतः ॥
तेषां संग्रामकृत्यं स्याद्ग्रामकृत्यं च तेऽप्युच्यते ९ धर्मज्ञः सचिवः कश्चित्तत्पश्येदतां द्रितः ॥ नगरेन गरेवास्यादेकः सर्वार्थार्थितकः १० उच्चैः स्थाने घोररूपो नक्षत्रा
णामिव ग्रहः ॥ भवेत्स तान्परिक्रामेत्सर्वानेव सभासदः ११ तेषां वृत्तिपरिणयेत्काश्चिद्वाष्ट्रेषु तच्चरः ॥ जिघांसवः पापकामाः परस्वादायिनः शठाः १२ रक्षाऽभ्यधिकृ
तानामतेभ्योरक्षेदिमाः प्रजाः ॥ विक्रयं क्रयमध्वानं भक्तं च सपरिच्छदम् १३ योगक्षेमं च संप्रेक्ष्य वणिजां कारयेत्करान् ॥ उत्पत्तिं दानवृत्तिं च शिल्पं संप्रेक्ष्य चास
कृत् १४ शिल्पं प्रतिकरानेवं शिल्पिनः प्रतिकारयेत् ॥ उच्चावचकरादाप्यामहाराज्ञा युधिष्ठिर १५ यथा यथानसीदेरंस्तथा कुर्यान्महर्षिपतिः ॥ फलं कर्म च संप्रे
क्ष्य ततः सर्वं प्रकल्पयेत् १६ फलं कर्म च निर्हेतुन कश्चित्संप्रवर्तते ॥ यथाराजाचकर्ता च स्यातां कर्मणि भागिनौ १७ संवेक्ष्य तु तथाराज्ञा प्रणयाः सततं कराः ॥ नो
र्च्छिद्यादात्मनो मूलं परेषां चापि हृत्पण्या १८ ईहाद्वाराणिसंरुध्य राजा संप्रतिदर्शनः ॥ प्रद्विषंति परिख्यातं राजानमातिखादिनम् १९ प्रद्विष्टस्य कुतः श्रेयो ना
प्रियो लभते फलम् ॥ वत्सौ पम्येन दोग्धव्यं राष्ट्रमक्षीणबुद्धिना २० भृतो वत्सो जातबलः पीडां सहति भारत ॥ न कर्म कुरुते वत्सो भृशं दुग्धो युधिष्ठिर २१ राष्ट्रम
प्यतिदुग्धं हि न कर्म कुरुते महत् ॥ यो राष्ट्रमनुगृह्णाति परिरक्षन् स्वयं नृपः २२ संजातमुपजीवन्सलभते सुमहत्फलम् ॥ आपदर्थं च निर्यातं धनं त्विह विवर्धयेत् २३
राष्ट्रं च कोशभूतं स्यात्कोशो वै शमगतस्तथा ॥ पौरजानपदान्सर्वान्संश्रितो पाश्र्वितास्तथा ॥ यथा शक्त्यनुकंपेत सर्वान्स्वलपधनानपि २४ बाह्यं जनं भेदयित्वा
भोक्तव्यो मध्यमः सुखम् ॥ एवं नास्य प्रकुप्यंति जनाः सुखितदुःखिताः २५ प्रागेव तु धनादानमनुभाष्य ततः पुनः ॥ सन्निपत्य स्वविषये भयं राष्ट्रे प्रदर्शयेत् २६
इयमापत्समुत्पन्ना परचक्रभयं महत् ॥ अपि चांताय कल्पं ते वेणोरिव फलागमाः २७

फलं धान्यधनवृद्ध्यादिवृद्धयनुरूपः करः कल्प्य इत्यर्थः १६ । १७ आत्मनो मूलं राष्ट्रं परेषां मूलं कृष्यादि १८ ईहालोभः अतिस्वादिनं बहुमक्षय १९ । २० । २१ । २२ निर्यातं दत्तं इह राष्ट्रे २३ संश्रिताः साक्षादाश्रिताः उपाश्रिता व्यवहिताः २४ बाह्यमिति आदिविकोदस्युसंधो बाह्यजनस्तं यूयमुपतिष्ठध्वमिति भेदयित्वा मध्यमोग्राभीणजनो मोक्षव्यस्ततो बहुलं धनमादद्यादित्यर्थः २५ तत्र प्रकारमाह प्रागिति चोरनिग्रहार्थं कटकबंधः कर्तव्यस्तद्वर्धनमपेक्षितमिति पूर्वमेवाभाष्यसूचनां कृत्वा ततः सन्निपत्य तेषु तेषु ग्रामेषु गत्वा अभयं दर्शयेत् २६ । २७

म.भा.टी.
॥७५॥

आर्यमवधायैति प्रजासु स्वसामर्थ्यं विधत्ते २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । इति शांतिपर्वणि राजाधर्मोपासनापर्वणि लोकादीयेभ्योऽपि सप्तशतितमोऽध्यायः ॥८७॥

१.रा.१२
अ०
॥८८॥

अरयो मे समुत्थाय बहुभिर्दस्युभिः सह ॥ इदमात्मवधायैवराष्ट्रमिच्छंति वाधितुम् २८ अस्यामापदि घोरायां संप्राप्ते दारुणे भये ॥ परित्राणाय भवतः प्रार्थयिष्ये धना-
निवः २९ प्रतिदास्ये च भवतां सर्वं चाहं भयक्षये ॥ नारयः प्रतिदास्यंति यद्वरेयुर्बलादितः ३० कलत्रमादितः कृत्वा सर्ववो विनशेदिति ॥ अपि चेत्पुत्रदारा र्थमर्थसंचय-
इष्यते ३१ नंदामिवः प्रभावेण पुत्राणामिव चोदये ॥ यथा शक्त्युपगृह्णामिराष्ट्रस्यापीडया च वः ३२ आपत्स्वेव च वोढव्यं भवद्भिः पुंगवैरिव ॥ न च प्रियतरं कार्यं धनं
कस्यां चिदापदि ३३ इति वाचामधुरया शृङ्गण्या सोपचारया ॥ स्वरश्मीनम्यवसृजेद्योगमाधाय कालवित् ३४ प्राकारं भृत्यभरणं व्ययं संग्रामतोभयम् ॥ योगक्षे-
मं च संप्रेक्ष्य गोमिनः कारयेत्करम् ३५ उपेक्षिता हि नश्येयुर्गोमिनोऽप्यवासिनः ॥ तस्मात्पुत्रविशेषेण मृदुपूर्वमाचरेत् ३६ सांत्वनं रक्षणं दानमवस्थाचाप्यभी-
क्षणशः ॥ गोमिनां पार्थक्यं संविभागः प्रियाणि च ३७ अजस्रमुपयोक्तव्यं फलं गोमिषु भारत ॥ प्रभावयंति राष्ट्रं च व्यवहारं कृषितथा ३८ तस्माद्गोमिषु यत्नेन
प्रीतिं कुर्याद्विचक्षणः ॥ दयावानप्रमत्तश्च करान्संप्रणयन् मृदून् ३९ सर्वत्र क्षेमचरणं सुलभं नाम गोमिषु ॥ न ह्यतः सदृशं किंचिद्वरमस्ति युधिष्ठिर ४० ॥ इति श्री-
म.शांतिप.राजध.राष्ट्रगुह्यादिकथने सप्तशतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यदा राजा समर्थोऽपि कोशार्थी स्यान्महामते ॥ कथं प्रवर्तेत
तदा तन्मे ब्रूहि पितामह १ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ यथादेशं यथाकालं यथा बुद्धिं यथाबलम् ॥ अनुशिष्यात्प्रजाराजाधर्मार्थी तद्वितेरतः २ यथातासांच मन्येत
श्रेय आत्मन एव च ॥ तथा कर्माणि सर्वाणि राजाग्रेषु वर्तयेत् ३ मधुदोहं दुहेद्राष्ट्रं भ्रमरा इव पादपम् ॥ वत्सापेक्षी दुहेच्चैव स्तनांश्च न विकुट्टयेत् ४ जलौकावत्पिबेद्राष्ट्रं
मृदुनैव नराधिपः ॥ व्याघ्रीवचहरेत्पुत्रान्संदशेन्न च पीडयेत् ५ यथाशल्यकवानाखुः पदं धूयते सदा ॥ अतीक्ष्णेनाभ्युपायेन तथाराष्ट्रं समापिबेत् ६ अल्पेनाल्पेन
देयेन वर्धमानं प्रदापयेत् ॥ ततोभूयस्ततोभूयः कमवृद्धिं समाचरेत् ७ दमयन्निव दम्यानि शश्वद्गारं विवर्धयेत् ८ मृदुपूर्वमयत्नेन पाशानम्यवहारयेत् ८

॥७५॥

यदेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । इति शांतिपर्वणि राजाधर्मोपासनापर्वणि लोकादीयेभ्योऽपि सप्तशतितमोऽध्यायः ॥८७॥

सकृत्पाशावकीर्णाः सेतो न भविष्यंति मरिष्यंति ॥ ततो दुर्दमा अत उचितेन क्रमेण ते मोक्तव्या दम्याः प्रजाश्च १ पुरुषं प्रतीत्य स्पृशति पुरुषमिति १० ततो मुखद्वारा तापितरान् विवक्षिता-
मोहमिष्टान् ११ । १२ । १३ मद्यशालाः संदेशहराः कुट्टम्यः कुरितेन स्त्रीलेन वातिगच्छंति पर्वहिंसंति वा कुशीलवा विद्याः कितवाचूतकाराश्चानिग्राह्या इत्याह पानेति १४ मद्रिकाः

सकृत्पाशावकीर्णास्तेन भविष्यंति दुर्दमाः ॥ उचितेनैव मोक्तव्यास्ते भविष्यंति यत्नतः १ तस्मात्सर्वसमारंभो दुर्लभः पुरुषं प्रति ॥ यथामुख्यान्सांत्वयित्वा भोक्तव्य-
इतरो जनः १० ततस्तान्मेदयित्वा तु परस्परं विवक्षितान् ॥ भुंजीत सांत्वयंश्चैव यथा सुखमयत्नतः ११ न च्छायाऽप्येवमालेकरास्तेभ्यो निपातयेत् ॥ आनुपू-
र्व्येण सांत्वेन यथाकालं यथाविधि १२ उपायान्प्रब्रवीम्येतां न मे माया विवक्षिता ॥ अनुपायेन दमयन् प्रकोपयति वाजिनः १३ पानागारनिवेशाश्च वेश्याः प्रापणिका-
स्तथा ॥ कुशीलवाः सकितवा ये चान्ये केचिदीदृशाः १४ नियम्याः सर्व एवैते येराष्ट्रस्योपघातकाः ॥ एते राष्ट्रेऽभितिष्ठंतो बाधंते मद्रिकाः प्रजाः १५ न केन चिद्या-
चितव्यः कश्चित्किंचिदनापदि ॥ इति व्यवस्थाभूतानां पुरस्तान्मनुना कृता १६ सर्वे तथाऽनुजीवेयुर्न कुर्युः कर्मचेदिह ॥ सर्व एव इमे लोकान भवेयुरसंशयम् १७
प्रभुर्नियमने राजाय एतान्न नियच्छति ॥ भुंक्ते स तस्य पापस्य चतुर्भागमिति श्रुतिः १८ भोक्ता तस्य तु पापस्य सुकृतस्य यथा तथा ॥ नियंतव्याः स दारा ज्ञापापा-
ये स्युर्नराधिप १९ कृतपापस्त्वसौ राजाय एतान्न नियच्छति ॥ तथा कृतस्य धर्मस्य चतुर्भागमुपाश्रुते २० स्थानान्येतानि संयम्य प्रसंगो भूतिनाशनः ॥
कामे प्रसक्तः पुरुषः किमकार्यं विवर्जयेत् २१ मद्यमांसपरस्वानि तथा दाराधनानि च ॥ आहरेद्रागवशमस्तथा शास्त्रं प्रदर्शयेत् २२ आपद्येव तु याचंते येषां
नास्ति परिग्रहः ॥ दातव्यं धर्मतस्तेभ्यस्त्वनुक्रोशाद्भयान्न तु २३ मातेराष्ट्रेयाचनकाऽभूवन्माचापि दस्यवः ॥ एषां दातार एवैते नैते भूतस्य भावकाः २४
ये भूतान्यनुगृह्णंति वर्धयंति च ये प्रजाः ॥ ते ते राष्ट्रेषु वर्ततां मा भूतानामभावकाः २५ दंडास्ते च महाराजधनादानप्रयोजकाः ॥ प्रयोगं कारयेयुस्तान्यथा ब-
लिकरांस्तथा २६ कृषिगोरक्ष्यवाणिज्यं चान्यत्किंचिदीदृशम् ॥ पुरुषैः कारयेत्कर्म बहुभिः कर्ममेदतः २७ नरश्चेत्कृषिगोरक्ष्यवाणिज्यं चाप्यनुष्ठितः ॥
संशयं लभते किंचित्तेन राजा विगर्ह्यते २८ धनिनः पूजयेन्नित्यं पानाच्छादनभोजनैः ॥ वक्तव्याश्चानुगृह्णीष्वं प्रजाः सह मयेति वै २९ अंगमेतन्महद्राज्ये धामिनो-
नाम भारत ॥ ककुदं सर्वभूतानां धनस्थो नात्र संशयः ३०

कल्याणः १५ याचितव्यः दत्तमृणं करं वेति शेषः १६ अनुजीवे-
पुरनुसरेयुः अन्यथा दोषमाह नेति १७ । १८ । १९ तथानियच्छन्निति शेषः २० स्थानानि मद्यादीनां वक्ष्यमाणानां किमकार्यं विवर्जयेदपि तु सर्वकार्यं कुर्यादेव २१ अकार्यमेवाह मयेति
शास्त्रमाज्ञां प्रदर्शयेत्प्रवर्तयेत् २२ आपद्येव ननु शास्त्रादिना अनापद्यपि २३ दातार आच्छेत्तारः २४ । २५ धन्येभ्यः अधिकं धनं ग्रहणं प्रयोज्यं तोऽधिकारिणो दंड्याः अन्येषां अधिकारिण-
स्तान्यथा बलिकरानुद्दिश्य प्रयोगं कारयेयुः २६ बहुभिः कारयेदम्यथा कर्ममेदतः कर्मणो मेदोनाशः स्यादिति २७ संशयं बोधयेत्परो राजकीयेभ्यो वा मयाह २८ । २९ । ३०

११ । ३१ । ३३ ॥ इति शांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतमावदीपेअष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ ॥ ॥ ॥ वनस्पतीमिति मूलफलं ब्राह्मणानां स्वमिति चर्ममाहुर
तोऽप्येतद्विच्छिद्यः १ ब्राह्मणापराधेन तैरपालनेन १ त्यागं राष्ट्रस्य ३ अदृश्याराष्ट्रस्य जतो राजा वृत्तिः कल्प्येति मर्यादा नतुराजरायाचलाभास्यजतस्तदपि देयमित्यस्तीति कास्मिन्निति काका
सूचयति ४ अतः परं स्ववृत्तिकल्पयति न पुनर्पूर्वमित्युपासने पूर्वपरोक्षं कर्तव्यं विस्मर्तव्यं तदप्यमिति तत्प्रार्थयेदित्यर्थः ५ वृत्तिमात्रं कल्पयेदिति परमतं भोगार्थं चेद्वाराष्ट्रस्य जतितदा भोगैरपि निमं

प्राज्ञः शूरो धनस्थश्च स्वामी धार्मिक एव च ॥ तपस्वी सत्यवादी च बुद्धिर्माश्वापिरक्षति ३१ तस्मात्सर्वेषु भूतेषु प्रीतिमान् भवपाथिव ॥ सत्यमार्जवमक्रोधमानुशंस्यं
च पालय ३२ एवं दंडं च कोशं च मित्रं भूमिं च लप्स्यसि ॥ सत्यार्जवपरोराजन्मित्रकोशबलान्वितः ३३ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्व
णिकोशसंचयप्रकारकथने अष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ ॥ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ वनस्पतीन्मक्ष्य फलान्नच्छिद्युर्विषयेतव ॥ ब्राह्मणानां मूलफलं धर्म
माहुर्मनीषिणः १ ब्राह्मणेभ्योऽतिरिक्तं च भुंजीरन्नितरे जनाः ॥ न ब्राह्मणापराधेन हरेदन्यः कथंचन २ विप्रश्चेत्यागमातिष्ठेदात्मा र्थे वृत्तिकर्षितः ॥ परिकल्प्या
स्य वृत्तिः स्यात्सदारस्य नराधिप ३ सचेन्नोपनिवर्तेत वाच्यो ब्राह्मणसंसदि ॥ कस्मिन्निदानीमर्यादामयं लोकः करिष्यति ४ असंशयं निवर्तेत न चेदक्षय्यतः
परम् ॥ पूर्वपरोक्षं कर्तव्यमेतत्कौतेयशाश्वतम् ५ आदुरेतज्जनाब्रह्मन् चैतच्छ्रद्धाम्यहम् ॥ निमंश्च श्रमवेद्भोगैरवृत्त्या च तदाचरेत् ६ कृषिगोरक्ष्यवाणिज्यं लो
कानामिह जीवनम् ॥ ऊर्ध्वं चैव त्रयीविद्यासाभूतान्भावयत्युत ७ तस्याप्रपतमानायां ये स्युस्तत्परिपंथिनः ॥ दस्यवस्तद्वधाये ह ब्रह्माक्षत्रमथामृजत् ८ शत्रून्
जयप्रजारक्षयजस्वक्रतुभिर्नृप ॥ युध्यस्व समरे वीरो भूत्वा कौरवनंदन ९ संरक्ष्यान्पालयेद्राजा स राजा राजसूतमः ॥ येकेचित्तान्नरक्षंति तैरर्थो नास्तिकश्चन १०
सदैव राजा योद्धव्यं सर्वलोकाद्युधिष्ठिर ॥ तस्मादेतोर्हि भुंजीत मनुष्या नैव मानवः ११ आंतरेभ्यः परान्नरक्षन्परेभ्यः पुनरांतरान् ॥ परान्नपरेभ्यः स्वान्स्वेभ्यः सर्वा
न्पालय नित्यदा १२ आत्मानं सर्वतो रक्ष न राज न रक्षस्व मेदिनीम् ॥ आत्ममूलमिदं सर्वमाहुर्वै विदुषो जनाः १३ किच्छिद्रं कोऽनुसंगो मे किं वास्य विनिपातितम् ॥
कुतो मामाश्रयेद्दोष इति नित्यं विचिंतयेत् १४ अतीतदिवसे वृत्तं प्रशंसंति न वा पुनः ॥ गुप्तैश्चरैरनुमतैः पृथिवीमनुसारयेत् १५ जानीयुर्यदि मे वृत्तं प्रशंसंति
न वा पुनः ॥ कश्चिद्रोचेज्जनपदे कश्चिद्राष्ट्रे च मे यशः १६ धर्मज्ञानां वृत्तिमतां संग्रामेष्वपलायिनाम् ॥ राष्ट्रेषु येऽनुजीवंति ते तु राज्ञोऽनुजीविनः १७ अमात्यानां
च सर्वेषां मध्यस्थानां च सर्वशः ॥ ये च त्वाभिप्रशंसंते युर्निदेयुरथ वा पुनः १८ सर्वान्सुपरिणीतांस्तान्कारयेथाद्युधिष्ठिर ॥ एकांतेन हि सर्वेषां न शक्यं तातरो
चितुम् ॥ मित्रामित्रमथो मध्यं सर्वभूतेषु भारत १९

अयः अदृश्याचेतदादृश्याऽपि निमंश्च इत्याहाहुरिति

१ ऊर्ध्वस्वर्ग ७ । ८ । ९ । १० लोका लोकोदितार्थोद्धव्यं बोद्धव्यमिति पाठे स्वपरस्परिप्रभितिशेषः उत्तरार्धे तु भुंजीतेत्यत्र भुंजीतेति पाठः मनुष्याश्चरानिति चार्थः ११ स्त्री
या आंतराबाह्याश्च परस्माद्रक्ष्याः स्त्रीयाः बाह्यास्तु शत्रून्परोक्ष्या इत्यर्थः १२ विदुषो विद्वान्तः १३ संगो व्यसनस्येति शेषः १४ । १५ । १६ । १७ । १८ सुपरिणीतान्सत्कृतान् १९

तुल्येषु कथमितर इतरं भुंजीतेति प्रश्नः बलवानेव दुर्बलं भुंजीत तुल्यास्वात्मानं रक्षेच्छलेन च भुंजीतेत्युत्तरमाह तुल्येति प्रभिः १० । ११ माकंडो गृध्रः १२ । १३ । १४ । १५ । १६ ॥ इति शांतिपर्व
णिराजधर्मानुशासनपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतमावदीपेएकोनवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ॥ ॥ ॥ एवं स्वाभ्यादिप्रकृतिष्वेकं निरूप्य प्रकीर्णकान् धर्मान् वक्तुमुत्तमं यमां पातुं संवाचं वामदे

युधिष्ठिर उवाच ॥ तुल्यबाहुबलानां च तुल्यानां च गुणैरपि ॥ कथं स्यादधिकः कश्चित्सच भुंजीत मानवान् २० ॥ भीष्म उवाच ॥ यच्च राह्यचरान् दुरदंष्ट्रान् दंष्ट्रिण
स्तथा ॥ आशीविषा इव कुद्धाभुजंगान् भुजगा इव २१ एतेभ्यश्चाप्रमतः स्यात्सदा शात्रोर्युधिष्ठिर ॥ भारुंडसदृशा ह्येते निपतंति प्रमादतः २२ कश्चित्तेव जिहोराष्ट्रे
नोद्विजंति करार्दिताः ॥ क्रीणंतो बहुनाल्पेन कांतारकृतविश्रमाः २३ कश्चित्कृषिकराराष्ट्रं न जहत्यतिपीडिताः ॥ ये वहांति धुरं राज्ञांति भर्तृतीतरानपि २४ इतो दत्ते
न जीवंति देवाः पितृगणास्तथा ॥ मानुषोरगरक्षांसि वयांसि पशवस्तथा २५ एषा तेराष्ट्रवृत्तिश्च राज्ञां गुप्तिश्च भारत ॥ एतमेवार्थमाश्रित्य भूयो वक्ष्यामि पांडव २६
इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वराजधर्माष्ट्रगुप्तौ एकोनवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ यानंगिराः क्षत्रधर्मानुतथ्यो ब्रह्मवित्तमः ॥ मांधात्रे यौवना
श्राय प्रीतिमानभ्यभाषत १ स यथाऽनुशशासेन मुत्तथ्यो ब्रह्मवित्तमः ॥ तत्ते सर्वं प्रवक्ष्यामि निखिलेन युधिष्ठिर २ ॥ उत्तथ्य उवाच ॥ धर्माय राजा भवति न कामकर
णाय तु ॥ मांधातरिति जानीहिराजालोकस्य रक्षिता ३ राजा चरति चेद्धर्मदेवत्वायैव कल्पते ॥ स चेद्धर्मचरति न रकायैव गच्छति ४ धर्मेतिष्ठंति भूतानि धर्मोरा
जनि तिष्ठति ॥ तं राजा साधुयः शास्ति स राजा पृथिवीपतिः ५ राजा परमधर्मात्मा लक्ष्मीवान् धर्म उच्यते ॥ देवाश्च गर्हा गच्छंति धर्मो नास्तीति चोच्यते ६ स्वध
र्मे वर्तमानानामर्थसिद्धिः प्रदृश्यते ॥ तदेव मंगलं लोकः सर्वः समनुवर्तते ७ उच्छिद्यते धर्मवृत्तमधर्मो वर्तते महान् ॥ भयमाहुर्दिवारात्रयदापापो न वार्यते ८ ममेद
मिति नैवेतत्साधूनां तात धर्मतः ॥ न वैव्यवस्था भवति यदापापो न वार्यते ९ नैव भार्या न पशवो न क्षेत्रं न निवेशनम् ॥ संदृश्येत मनुष्याणां यदापापो न वार्यते १० न पूज्यते ह्यतिथयो यदापापो न वार्यते ॥ न वेदानां धिगच्छंति वतंतो द्विजातयः ११ न यज्ञांस्तन्वते विप्रायदा
पापो न वार्यते ॥ वृद्धानामिव सत्वानां मनो भवति विह्वलम् १२ मनुष्याणां महाराज यदापापो न वार्यते ॥ उभौ लोकावभिप्रेक्ष्य राजानमृषयः स्वयम् १३ असृजन्सु
महद्भूतमयं धर्मो भविष्यति ॥ यस्मिन् धर्मो विराजेत तं राजानं प्रचक्षते १४ यस्मिन् विलीयते धर्मस्तं देवाष्टुषलं विदुः ॥ वृषो हि भगवान् धर्मो यस्तस्य कुरुते ह्यलम् ॥
वृषलं तं विदुर्देवास्तस्माद्धर्मा विवर्धयेत् १५ धर्मे वर्धति वर्धति सर्वभूतानि सर्वदा ॥ तस्मिन् ह्यसति हीयंते तस्माद्धर्मो न लोपयेत् १६

वगीताचारमते यानंगिरा इत्यादिनाऽध्यायपंचकेन आंगिरा अंगिरसः १ । २ । ३ । ४ । ५ देवा इति यदापापो न वार्यते तदा देवतर्निदादयो दोषाः प्रवर्तत इति सार्धं त्रयम् ६ । ७ । ८ । ९ । १०
११ वृद्धानां शस्त्रेण चिह्नं देहानाम् १२ । १३ धर्मो धर्मपालः १४ अलं वारणं छेदनमिति यावत् तेन वृषं वृत्तातिच्छिनत्तीति वृषल इति यो गोदर्शितः १५ । १६

धर्मपदस्य द्वेधाव्युत्पत्तिमाह वनादिति वनवाचीनातो घनशब्दः अतो गत्यर्थो मन्त्रस्य वेततो बलीयानुजो वनाद्विप्रवतीति यमैस्तत्त्वैः वनादिति पञ्चमीतु धनं प्रापयितुं त्रवति प्रवति कृपायत इ
तिल्यबलोपेक्षेया धारणाद्वा धर्मः धृजो मन्त्रस्य यः समितकरः पावसापंतो ध्यातनाकर इत्यर्थः १७ । १८ । १९ । २० । २१ अभिप्रीमवतिवर्धते २२ असूयात् असूयातः लिंगव्यत्ययार्थः

घनात्प्रवतिधर्मोहिधारणाद्वेतिनिश्चयः ॥ अकार्योपनिधुष्येद्रससीमांतरः स्मृतः १७ प्रभवार्थं हि मृतानां धर्मः सृष्टस्वयं भुवा ॥ तस्मात्प्रवर्तयेद्धर्मं प्रजाऽनुग्रह
कारणात् १८ तस्माद्विराजशार्दूलधर्मः श्रेष्ठतरः स्मृतः ॥ सराजायः प्रजाः शास्ति साधु कृतपुरुषर्षभ १९ कामक्रोधावनादृत्य धर्ममेवानुपालय ॥ धर्मः श्रेयस्कर
तमो राज्ञां भरतसत्तम २० धर्मस्य ब्राह्मणो यो निस्तस्मात्तान् पूजयेत्सदा ॥ ब्राह्मणानां चर्माधातः कुर्यात्कामान् मत्सरी २१ तेषां ह्यकामवर्णाद्राज्ञः संजायते भयम् ॥
मित्राणि न च वर्धते तथाऽमित्रा भवंत्यपि २२ ब्राह्मणानां सदाऽसूया द्वाल्याद्वैरो च नो बलिः ॥ अथास्माच्छीरपाकमद्याऽस्मिन्नासीत्यतापिनी २३ ततस्तस्माद
पाकम्यसाऽगच्छत्पाकशासनम् ॥ अथ सोऽन्वतपत्यश्चाच्छ्रयं दृष्ट्वा पुरंदरे २४ एतत्फलमसूयाया अभिमानस्य वा पिनी ॥ तस्मादुध्यस्वर्माधातर्मात्वांजह्यात्प्रता
पिनी २५ दर्पो नाम श्रियः पुत्रो जज्ञेऽधर्मादिति श्रुतिः ॥ तेन देवा सुरा राजनीताः सुबहवो व्ययम् २६ राजर्षयश्च बहवस्तथा पुध्यस्व पार्थिव ॥ राजा भवति तं जित्वा
दासस्तेन पराजितः २७ स यथा दर्पसहितमधर्मं नानुसेवते ॥ तथा वर्तस्वर्माधातश्चिरं चेत्स्थालुमिच्छसि २८ राजाऽप्युद्यस्व ताच्च विशेषतः ॥
तदम्यासादुपावर्तसंहितानां च सेवनात् २९ निगृहीता दमात्याश्च स्त्रीभ्यश्चैव विशेषतः ॥ पर्वताद्विषमा दुर्गाद्वस्तिनोऽन्वात्सरी सृपात् ३० एतेभ्यो नित्ययुक्तः
स्यान्नक्तं चर्यां च वर्जयेत् ॥ अत्यागं चाभिमानं च दर्मक्रोधं च वर्जयेत् ३१ अविज्ञाता सुचस्त्रीषु क्लीबा सुस्वैरिणीषु च ॥ परमार्या सुकन्यासु नाचरेन्मैथुनं नृप ३२ कु
लेषु पापरक्षां सिजायंते वर्णसंकरान् ॥ अपुमांसौ गहीनाश्च स्थूलजिह्वा विचेतसः ३३ एते चान्ये च जायंते यदाराजा प्रमाद्यति ॥ तस्माद्राज्ञाविशेषेण वर्तितव्यं
प्रजाहिते ३४ क्षत्रियस्य प्रमत्तस्य दोषः संजायते महान् ॥ अधर्माः संप्रवर्धंते प्रजासंकरकारकाः ३५ अशीते विद्यते शीतं शीते शीतं न विद्यते ॥ अवृष्टिरतिष्ठ
ष्टिश्च व्याधिश्चाप्याविशेत्प्रजाः ३६ नक्षत्राण्युषतिष्ठंति ग्रहा घोरास्तथा गते ॥ उत्पाताश्चात्र दृश्यंते बहवो राजनाशनाः ३७ अरक्षितात्मा यो राजा प्रजाश्चा
पि न रक्षति ॥ प्रजाश्च तस्य क्षीयंते ततः सोऽनुविनश्यति ३८ द्वावाददाते ह्येकस्य द्वयोः सुबहवोऽपरे ॥ कुमार्यः संप्रलुप्यंते तदा दुर्नृपदूषणम् ३९

असूयया अवतिसततं वर्तत इति वा असूयात् २३ । २४ । २५ अधर्मादितिच्छेदः २६ तंदर्पे २७ । २८ पौगंडाद्वालकादज्ञादित्यर्थः पापं डादिति मुख्यः पाठः मत्तादिभ्य उपपार्वत्परावृत्तिमज
तदभ्यासात्तैः सह परिचयात् संहितानां मिलितानां च तेषां सिवनाच्च सुतरामुपावर्ततेत्यर्थः २९ । ३० अत्यागं बद्धमुद्रिताम् ३१ । ३२ अनुवांसः क्लीबाः स्थूलजिह्वामूकाः ३३ । ३४ । ३५
३६ नक्षत्राणि धूमकेत्वादयः ३७ । ३८ एकस्य धर्मज्ञात्वाददति आच्छिद्यमुद्धीतः ३९

४० ॥ इति शांतिपर्वणि राजध० नीलकंठीये भारतमावर्षीये नवतितमोऽध्यायः ॥ ९० ॥ ७ ॥ कालेति १ वस्त्राणां शुक्लानां शोधयितुं रंगमविषाद्यमलमात्रं दूरीकर्तुं २ द्विजानां मध्येयः कश्चि
च्छूद्रो वानानां कर्मस्वस्थितः स्वकर्मच्युतो मूढः रजकतुल्य इत्यर्थः ३ । ४ । ५ । ६ । ७ अग्नित्रेतागार्हपत्यदक्षिणा इत्याहवनीयाख्यं वह्निप्रयं प्रयीत्तु गजः सामवेदाः ८ । ९ । १० । ११ अब
ममेदमिति नैकस्य मनुष्येष्ववतिष्ठति ॥ त्यक्त्वा धर्मं यदाराजा प्रमादमनुतिष्ठति ४० ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि राजध० उत्तथ्यगीतासु नवतितमोऽ
ध्यायः ॥ ९० ॥ ७ ॥ उत्तथ्य उवाच ॥ कालवर्षीचपर्जन्यो धर्मचारी च पार्थिवः ॥ संपद्य देशं भवति सा विभर्ति सुखं प्रजाः १ योनजानाति हर्तुं वा वस्त्राणां रज
कोमलम् ॥ रक्तानां वा शोधयितुं यथानास्ति तथैव सः २ एवमेतद्विजेट्राणां क्षत्रियाणां विशांतथा ॥ शूद्रश्चतुर्थो वर्णानां नानाकर्मस्वस्थितः ३ कर्मशूद्रेष्ठपि वै
इयेदं डनीतिश्च राजनि ॥ ब्रह्मचर्यं तपो मंत्राः सत्यं चापि द्विजातिषु ४ तेषां यः क्षत्रियो वेदवस्त्राणामिव शोधनम् ॥ शीलदोषान्विनिर्हर्तुं सपिता स प्रजापतिः ५ क
तं त्रेताद्वापरं च कालिश्च भरतर्षभ ॥ राजवृत्तानि सर्वाणि राजैव युगमुच्यते ६ चातुर्वर्ण्यं तथा वेदाश्चातुराश्रम्यमेव च ॥ सर्वप्रमुह्यते ह्येतद्यदाराजा प्रमाद्यति ७ अ
ग्नित्रेतात्रयीविद्यायज्ञाश्च सह दक्षिणाः ॥ सर्व एव प्रमाद्यति यदाराजा प्रमाद्यति ८ राजैव कर्ता भूतानां राजैव च विनाशकः ॥ धर्मात्मा यः स कर्ता स्यादधर्मात्मा विना
शकः ९ राज्ञो भार्याश्च पुत्राश्च बांधवाः सुहृदस्तथा ॥ समेत्य सर्वे शोचंति यदाराजा प्रमाद्यति १० हस्तिनोऽश्वाश्च गावश्चाप्युष्ट्राश्च तरगर्दभाः ॥ अधर्मभूते नृपतौ
सर्वे सीदंति जंतवः ११ दुर्बलार्थं बलं सृष्टं धात्रा मां धातुरुच्यते ॥ अबलं तु महद्भूतं यस्मिन् सर्वं प्रतिष्ठितम् १२ यच्च भूतं संभजते ये च भूतास्तदन्वयाः ॥ अधर्मस्थे
हिनृपतौ सर्वे शोचंति पार्थिव १३ दुर्बलस्य च यच्च क्षुर्भुने राशी विषस्य च ॥ अविषह्यतमं मन्ये मास्मदुर्बलमासदः १४ दुर्बलां स्तात बुध्येथानित्यमेवाविमानितान्
मात्वा दुर्बलचक्षुषि प्रदहेयुः स बांधवम् १५ न हि दुर्बलदग्धस्य कुले किंचित्प्ररोहति ॥ आमूलं निर्दहंत्येव मास्मदुर्बलमासदः १६ अबलं वै बलाच्छ्रेयो यच्चातिबलव
द्बलम् ॥ बलस्याबलदग्धस्य न किंचिदवशिष्यते १७ विमानितो हतः कुष्ठस्त्रातारं चेन्न विंदति ॥ अमानुषकृतस्तत्र दंडो हंति नराधिपम् १८ मास्मता तरणे
स्थित्वा भुंजीथा दुर्बलं जनम् ॥ मात्वा दुर्बलचक्षुषि दहंत्यग्निरिवाशयम् १९ यानि मिथ्या भिशस्तानां पतंत्य शूणिरोदताम् ॥ तानि पुत्रान्पशून्घ्नंति तेषां मिथ्या
भिशंसनात् २० यदि नात्मनि पुत्रेषु न चेत्यौत्रेषु न मृषु ॥ न हि पापं कृतं कर्म सद्यः फलति गौरिव २१ यत्राबलो वध्यमानस्त्रातारं नाधिगच्छति ॥ महान् देवकृत
स्तत्र दंडः पतति दारुणः २२ युक्ताय दाजानपदाभिक्षंते ब्राह्मणा इव ॥ अभीक्ष्णं भिक्षुरूपेण राजानं घ्नंति तादृशाः २३ राज्ञो यदा जनपदे बहवो राजपूरुषाः ॥
अनयेनोपवर्तंते तद्राज्ञः किल्बिषं महत् २४ यदा युक्तयानयेदर्थान्कामादर्थवशेन वा ॥ कृपणं याचमानानां तद्राज्ञो वै शंसमहत् २५

लंतु अबलस्यपालनान्महत्पुण्यमपालनाञ्चमहत्पापमित्यर्थः १२ भूतदुर्बलसंभजतेऽत्रादिनासेवते तदन्वयादाप्तसंबन्धिनः १३ अबलंतुमहद्भूतमित्येतद्विद्वधोति दुर्बलस्येत्यादिना १४ । १५ । १६ । १७ । १८ रणेस्थित्वापतिपक्षीसूयभुञ्जीयाःकरादानेन १९ । २० यद्यात्मनिफलं पापं न फलति तर्हि पुत्रादिषु फलति न तु सद्यः फलतीत्यर्थः २१ । २२ । २३ । २४ नयेदपहरेत् २५ ।

महान्वृक्षोजायतेवर्धतेचतंचैवभूतानिसमाश्रयन्ति ॥ यदावृक्षश्छिद्यतेदह्यतेचतदाश्रयाअनिकेताभवंति २६ यदारारूधर्ममश्रयंचरन्ति संस्कारवाराजगुणब्रुवा
णाः ॥ तैरेवाधर्मश्चरितो धर्ममोहाचूर्णजह्यात्सुकृतं बुष्कृतं च २७ यत्रपापान्नायमानाश्चरन्ति सतां कलिर्विदते तत्र राज्ञः ॥ यदाराजाशास्तिनरानाशिष्ठास्तदा राज्यं
वर्धतेभूमिपस्य २८ यश्चामात्यान्मानयित्वायथार्थमंत्रेचयुद्धेचनृपोनियुज्यात् ॥ विवर्धतेतस्यराष्ट्रंनृपस्यभुंक्तेमहीचाप्यखिलांचिराय २९ यच्चापिसुकृतंकर्म
वाचंचैवसुभाषिताम् ॥ समीक्ष्यपूजयन्नराजाधर्मप्राप्नोत्यनुत्तमम् ३० संविभज्ययदाभुंक्तेनामात्यानवमन्यते ॥ निहन्तिबालिनंहंतं सराज्ञोधर्मउच्यते ३१ त्राय
तेहियदासर्ववाचाकायेनकर्मणा ॥ पुत्रस्यापिनमृष्येच्चसराज्ञोधर्मउच्यते ३२ संविभज्ययदाभुंक्तेनृपतिर्दुर्बलान्नरान् ॥ तदाभवंतिबालिनःसराज्ञोधर्मउच्यते ३३
यदारक्षतिराष्ट्राणियदादस्यूनपोहति ॥ यदाजयतिसंग्रामेसराज्ञोधर्मउच्यते ३४ पापमाचरतोयत्रकर्मणाव्याहृतेनवा ॥ प्रियस्यापिनमृष्येतसराज्ञोधर्मउच्यते
३५ यदासारणिकानराजापुत्रवत्परिरक्षति ॥ भिनत्तिचनमर्यादांसराज्ञोधर्मउच्यते ३६ यदासदक्षिणैर्यज्ञैर्यजतेश्रद्धयाऽन्वितः ॥ कामद्वेषावनादृत्यसराज्ञोधर्म
उच्यते ३७ कृपणानाथवृद्धानांयदाऽश्रुपरिमार्जति ॥ हर्षसंजनयन्नुणांसराज्ञोधर्मउच्यते ३८ विवर्धयति मित्राणितथारींश्चापिकर्षति ॥ संपूजयतिसाधूंश्चस
राज्ञोधर्मउच्यते ३९ सत्यंपालयतिप्रीत्यानित्यंभूमिंप्रयच्छति ॥ पूजयेदतिथीन्मृत्यान्सराज्ञोधर्मउच्यते ४० निग्रहानुग्रहौचोभौयत्रस्यातांप्रतिष्ठितौ ॥
अस्मिन्लोकेपरैश्चैवराजासप्राप्नुतेफलम् ४१ यमोराजाधार्मिकाणांमाधातःपरमेश्वरः ॥ संयच्छन्भवतिप्राणानसंयच्छंस्तुपातुकः ४२ ऋत्विक्पुरोहिताचार्या
न्सत्कृत्यानवमन्यच ॥ यदासम्यक्प्रगृह्णातिसराज्ञोधर्मउच्यते ४३ यमोयच्छतिभूतानिसर्वाण्येवाविशेषतः ॥ तथाराज्ञाऽनुकर्तव्यंयंतव्याविधिवत्प्रजाः
४४ सहस्राक्षेणराजाहिसर्वथैवोपमीयते ॥ सपश्यतिचयंधर्मसधर्मःपुरुषर्षभ ४५ अप्रमादेनशिक्षेथाःक्षमांबुद्धिंघृतिंमतिम् ॥ भूतानांचैवजिज्ञासासाध्वसाधु
चसर्वदा ४६ संग्रहःसर्वभूतानांदानंचमधुरंवचः ॥ पौरजानपदाश्चैवगोप्तव्यास्तेयथासुखम् ४७ नजात्वदक्षोनृपतिःप्रजाःशक्रोतिरक्षितुम् ॥ भारोहि सुमहां
स्तातराज्यं नामसुदुष्करम् ४८ तदंडविनृपःप्राज्ञःशूरःशक्रोतिरक्षितुम् ॥ नहिशक्यमदंडेनक्रीबेनाबुद्धिनाऽपिवा ४९ अभिरूपैःकुलेजातैर्दक्षैर्भक्तैर्बहुश्रुतैः ॥
सर्वाबुद्धीःपरीक्षेथास्तापसाश्रमिणामपि ५० अतस्त्वंसर्वभूतानांधर्मवेत्स्यसिवैपरम् ॥ स्वदेशेपरदेशेवानतेधर्मोविनंद्यति ५१

कान्प्रसारिणीप्रधानान्वणिजः शारणिकानितिपाठेशरणामतान् ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ धार्मिकाणां परमेश्वरोऽनुग्राहकोऽस्त्यतः प्राणानिद्वियाणिनियच्छन्मवसिरेश्वर्यं
प्राप्नोति अनियच्छन्स्तुपाकुपतयात्तुर्धवति वाक्कदतिपाठेस्माश्चवद्यहीनवतीत्यर्थः ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ अधिकपरमात्मेतिशेषः ५० । ५१

धर्मोऽर्थादुत्पद्यतइतितत्फलमूतस्वात्ततउत्तरः एवंकामादपिधर्मोऽर्थात्ततस्तन्मूलत्वात् ५९ । १३ प्रमादियाःप्रमायेयाः १४ । ५५ । ११ । ५७ । ५८ । १२ । ६० ॥ इतिशांतिपर्वभिराजध

तस्मादर्थान्नकामाच्चधर्मएवोत्तरोभवेत् ॥ अस्मिन्लोकेपरेचैवधर्मात्मासुखमेधते ५२ त्यजन्तिदारान्पुत्रान्श्वमनुष्याःपरिपूजिताः ॥ संग्रहश्चैवभूतानांदानंच
मधुराचवाक् ५३ अप्रमादश्चशौचंचराज्ञोभूतिकरंमहत ॥ एतेभ्यश्चैवमाधातःसततंमाप्रमादिधाः ५४ अप्रमतोभवेद्राजाछिद्रदर्शीपरात्मनोः ॥ नास्यछि
द्रंपरःपश्येच्छिद्रेषुपरमन्विधात् ५५ एतद्वृत्तंवासवस्ययमस्यवरुणस्यच ॥ राजर्षीणांचसर्वेषांतत्त्वमप्यनुपालय ५६ तत्कुरुष्वमहाराजवृत्तराजर्षिसेवि
तम् ॥ आतिष्ठदिव्यपंथानमहायभरतर्षभ ५७ धर्मवृत्तंहिराजानंप्रेत्यचेहचभारत ॥ देवर्षिपितृगंधर्वाःकीर्तयन्तिमहोजसः ५८ ॥ भीष्मउवाच ॥ सएवमुक्तो
माधातातेनोतथ्येनभारत ॥ कृतवानविशंकश्चएकःप्रापचमेदिनीं ५९ भवानपितथासम्यङ्माधातेवमहीपते ॥ धर्मकृत्वामहीरक्षस्वर्गस्थानमवाप्स्यसि ६०
॥ इतिश्रीमहा०शांति०राजध० उतथ्यगीतासुएकनवतिसप्तोऽध्यायः ॥ ९१ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कथंधर्मेस्थातुमिच्छन्मराजावर्तेतधार्मिकः ॥ पृच्छा
मिर्त्वाकुरुश्रेष्ठतन्मं ब्रूहिपितामह १ ॥ भीष्मउवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ गीतं दृष्टार्थतत्त्वेनवामदेवेनधीमता २ राजावसुमनानामज्ञा
नवान्धृतिमान्शुचिः ॥ महर्षिपरिपप्रच्छवामदेवंतपस्विनम् ३ धर्मार्थसहितैर्वाक्यैर्भगवन्ननुशाधिमां ॥ येनवृत्तेनवैतिष्ठन्नहीयेयंस्वधर्मतः ४ तमब्रवीद्वामदे
वस्तेजस्वीतपतावरः ॥ हेमवर्णसुखासीनययातिमिवनाहुषम् ५ ॥ वामदेवउवाच ॥ धर्ममेवानुवर्तस्वनधर्माद्विद्यतेपरम् ॥ धर्मेस्थिताहिराजानोजयन्तिष्ट
थिवीमिमाम् ६ अर्थसिद्धेःपरंधर्ममन्यतेयोमहीपतिः ॥ वृद्ध्याचकुरुतेबुद्धिसधर्मेणविराजते ७ अधर्मदर्शीयोराजाबलादेवप्रवर्तते ॥ क्षिप्रमेवापयातोऽस्माद्बु
भौप्रथममध्यमौ ८ असत्पापिष्ठसचिवोवध्योलोकस्यधर्महा ॥ सहैवपरिवारेणक्षिप्रमेवावसोदति ९ अर्थानामननुष्ठाताकामचारीविकथनः ॥ अपिसर्वामहील
ब्ध्वाक्षिप्रमेवविनश्यति १० अथाददानःकल्याणमनसूयुर्जितेन्द्रियः ॥ वर्धतेमतिमान्मराराजास्रोतोभिरिवसागरः ११ नपूणोऽस्मीतिमन्येतधर्मतःकामतोऽर्थ
तः ॥ बुद्धितोमित्रतश्चापिसततंवसुधाधिप १२ एतेष्वेवहिसर्वेषुलोकयात्राप्रतिष्ठिता ॥ एतानिश्चृण्वँल्लभतेयशःकीर्तिश्चियंप्रजाः १३ एवंयोधर्मसंरंभोधर्मा
र्थपरिचितकः ॥ अर्थान्समीक्ष्यभजतेसध्रुवंमहदश्रुते १४ अदाताह्यनतिस्रेहोदंडेनावर्तयन्प्रजाः ॥ साहसप्रकृतीराजाक्षिप्रमेवविनश्यति १५ अथपापकृतं
बुद्ध्यानचपश्यत्यबुद्धिमान् ॥ अकीर्त्याऽभिसमायुक्तोभूयोनरकमश्रुते १६

मानुशासनपर्वणिनालकंठीये भारतभावदीपेकनवतितमोऽध्यायः ॥ ९१ ॥ धर्मस्योत्कर्षश्चूत्वाधर्मेस्थितिप्रकारं पृच्छति कथमिति १ । २ । ३ । ४ तपतांतपःकुर्वता ५ । ६ अर्थापेक्षयाधर्मश्चेष्टमत्वाधर्मवृद्धौ बुद्धिकुर्यादित्याहार्येति ७ उभोधर्मार्थौ ८ असंतोदुष्टापापिष्ठाश्चत्तत्रिंशत्यस्यसः ९ । १० । ११ । १२ एतेषुधर्मादिषु १३ । १४ । १५ पापकृतं पापकारिणम् १६

वाग्रादायुः १० । १८ । १९ ॥ इतिशान्तिः ॥ रा०मी०मा० द्विनवतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥ ॥ अ० ॥ यत्रराष्ट्रेप्रणयतेआरोपयति बलवतरोराजा १ तंराजानमनुवर्तते २ प्रकृतिःस्वधर्मः विषमःकुमार्गः ३ । ३ जितानामापन्नानांजितानांस्वस्थानां ५ कृतकल्याणं प्रागुपकारं कृतवन्तम् ६ शक्तौ सुखमनुभवत् आपदितुं करणं आपन्निवारणं कर्मकुर्यात् । 'करणहेतुकर्मणोः' इति मे

॥७९॥

अथमानयितुर्दाम्नःश्लक्ष्णस्यवशवर्तिनः ॥ व्यसनंस्वमिवोत्पन्नंविजिघांसंतिमानवाः १७ यस्यनास्तिगुरुर्धर्मेनचान्यानपिपृच्छति ॥ सुखतंत्रोऽर्थलाभेषुन चिरंसुखमश्नुते १८ गुरुप्रधानो धर्मेषुस्वयमर्थानवेक्षिता ॥ धर्मप्रधानो लभेषु सचिरंसुखमश्नुते १९ ॥ इति श्रीमहाभारतेशान्तिप० राज० वामदेवगीतासुत्रि नवतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥ ॥ अ० ॥ ॥ वामदेवउवाच ॥ यत्राधर्मप्रणयते दुर्बले बलवत्तरः ॥ तां वृत्तिमुपजीवति ये भवंति तदन्वयाः १ राजानमनुवर्तते तं पापाभिप्रवर्तकम् ॥ अविनीतमनुष्यं तत्क्षिप्रं राष्ट्रं विनश्यति २ यद्वृत्तमुपजीवति प्रकृतिस्थस्य मानवाः ॥ तदेव विषमस्थस्य स्वजनोऽपि न मृष्यते ३ साहसप्रकृतिर्यत्र किंचिदुल्बणमाचरेत् ॥ अशास्त्रलक्षणो राजा क्षिप्रमेव विनश्यति ४ योऽत्यंताचरितां वृत्तिं क्षत्रियो नानुवर्तते ॥ जितानामजितानां च क्षत्रधर्मादपैतिसः ५ द्विषंतं कृतकल्याणं गृहीत्वानुपतिरणे ॥ योनमानयते द्वेषात्क्षत्रधर्मादपैतिसः ६ शक्तः स्यात्सुखो राजा कुर्यात्करणमापदि ॥ प्रियो भवति भूतानां न च विभ्रश्यते श्रियः ७ अप्रियं यस्य कुर्वीत भूयस्तस्य प्रियं चरेत् ॥ नचिरेण प्रियः स स्याद्योऽप्रियः प्रियमाचरेत् ८ मृषावादं परिहरेत् कुर्यात्प्रियमयाचितः ॥ न कामान्न च संरंभा न द्वेषाद्धर्ममुत्सृजेत् ९ नापत्रपेतप्रश्नेषु नाविभाव्यां गिरं सृजेत् ॥ न त्वरेत न चासूयेत चासंगृह्यते परः १० प्रियेनातिभृशं हृष्येदप्रियेन च संज्वरेत् ॥ न तप्येदर्थं कृच्छ्रेषु प्रजाहितमनुस्मरन् ११ यः प्रियं कुरुते नित्यं गुणतो वसुधाधिपः ॥ तस्य कर्माणि सिद्ध्यन्ति न च संत्यज्यते श्रिया १२ निवृत्तं प्रतिकूले पुवर्तमानमनुप्रिये ॥ भक्तं भजेत नृपतिः सदैव सुसमाहितः १३ अप्रकीर्णो द्वियग्राममत्यंतानुगतं शुचिं ॥ शक्तं चैवानुरक्तं च युज्यान्महतिकर्मणि १४ एवमेतैर्गुणैर्युक्तो योऽनुरज्यति भूमिपम् ॥ भर्तुरर्थेष्वप्रमत्तं नियुज्यादर्थकर्मणि १५ मूढमैद्रियं कलुब्धमनार्यचरितं शठम् ॥ अनतीतोपधं हिंस्रं दुर्बुद्धिं बहुश्रुतम् १६ त्यक्तो दातुं मद्यरतं पूतस्त्रीमृगयापरम् ॥ कार्यं महति युंजानो हीयते नृपतिः श्रिया १७ रक्षितात्मा च यो राजारक्ष्यान्यश्चानुरक्षति ॥ प्रजाश्च तस्य वर्धते भुवंच महदश्नुते १८ ये केचिद्भूमिपतयः सर्वास्तानन्वेक्षयेत् ॥ सुहृद्भिरनभिख्यातैस्तेन राजाऽतिरिच्यते १९ अपकृत्य बलस्थस्य दूरस्थोऽस्मीति नाश्वसेत् ॥ श्येनाभिपतनैरेते निपतंति प्रमाद्यतः २० दृढमूलस्त्वदुष्टात्मा विदित्वा बलमात्मनः ॥ अबलानभिभुंजीत न तु ये बलवतराः २१

दिनी ७ अप्रियमिति उपकृतः शत्रुरग्रेऽप्युपकरिष्यत्येवेत्यर्थः ८ । ९ नापत्रपेतम्यायनिष्ठुरमुत्तरं दद्यात् अविभाव्यामगंभीरां अभीतिपाठे दूषणाहं १० । ११ प्रियं भूत्यादीनां १२ । १३ । १४ एतैर्निवृत्तमिति श्लोकद्वयोक्तैर्योऽनुरज्यत्यनुरंजयति तं नियुज्यात् भूमिपः १५ । १६ त्यक्तो दातुं मद्यरतं मूढमैद्रियं कलुब्धमनार्यचरितं शठम् १७ महत्पदम् १८ सुहृद्भिरनभिख्यातैः स्वेवापरेषां चाविदितैः १९ । २० । २१

२२ मरणांतमपीदं पालनमनामर्थकुशलमेव स्वर्गहेतुत्वादित्यर्थः २३ रक्षाधिकरणं दुर्गादि सुखं सुखप्रदानं २४ गुप्तमिसुरक्षितानि २५ एकेन राज्ञा तेषु दुर्गाद्यधिष्ठातृषु पंचसु २६ । २७ ज्ञानमिदं मम निःश्रेयसमिति यज्ज्ञानंतत् २८ अर्थकामस्य सख्युः प्रातिकूल्याद्वेषात् शृणोति तच्छब्दः सकाशात् २९ अग्रान्यैर्बुद्धिमद्भिः वृत्तिलाभोपायं ३० । ३१ मुख्यामिति गांधकार्यं

विक्रमेण महीलब्ध्वा प्रजाधर्मेण पालयेत् ॥ आहवे निधनं कुर्याद्राजा धर्मपरायणः २२ मरणांतमिदं सर्वं नेह किंचिदनामयम् ॥ तस्माद्धर्मे स्थितो राजा प्रजाधर्मेण पालयेत् २३ रक्षाधिकरणं युद्धं तथा धर्मानुशासनम् ॥ मंत्रचिंता सुखं काले पंचभिर्वर्धते मही २४ एतानि यस्य गुप्तानि स राजा राजसत्तम ॥ स ततं वर्तमानोऽत्र राजा धत्ते महीमिमां २५ नैतान्येकेन शक्यानि सा तत्वेनानुवीक्षितुम् ॥ तेषु सर्वं प्रतिष्ठाप्य राजा भुंक्ते चिरं महीम् २६ दातारं संविभक्तारं मार्दवोपगतं शुचिम् ॥ असंत्यक्तमनुष्यं च तं जनाः कुर्वन्ते नृपम् २७ यस्तु निःश्रेयसं भुत्वा ज्ञानं तत्प्रतिपद्यते ॥ आत्मनो मतमुत्सृज्य तं लोकोऽनुविधीयते २८ योऽर्थकामस्य वचनं प्राति कूल्यान्न मृष्यते ॥ शृणोति प्रतिकूलानि सर्वदा विमना इव २९ अग्रान्यचरितां वृत्तियो न सेवेत नित्यदा ॥ जितानामजितानां च क्षत्रधर्मादपैतिसः ३० निगृहीता दमात्याश्च स्त्रीभ्यश्चैव विशेषतः ॥ पर्वताद्विषमादुर्गाद्वस्तिनोऽश्वात्सरीमृपात् ॥ एतेभ्यो नित्ययुक्तः स न रक्षेदात्मानमेव तु ३१ मुख्यानमात्यान्यो हित्वानिहीना न्कुरुते प्रियान् ॥ स वै व्यसनमासाद्य गाधमातो न विंदति ३२ यः कल्याणगुणान् ज्ञातीन् प्रद्वेषान्नो बुभूषति ॥ अदृढात्मा दृढक्रोधः स मृत्योर्वसतेऽतिके ३३ अथ योगुणसंपन्नान् हृदयस्य प्रियानपि ॥ प्रियेण कुरुते वश्यांश्चिरं यशसि तिष्ठति ३४ नाकाले प्रणयेदर्थान्ना प्रिये जातु संज्वरेत् ॥ प्रियेनातिभृशं तुष्येयुं जीतारोग्यकर्मणि ३५ केवाऽनुरक्ताराजानः केभयात्समुपाश्रिताः ॥ मध्यस्थदोषाः के चैषामिति नित्यं विचिंतयेत् ३६ न जातु बलवान् भूत्वा दुर्बले विश्वसेत् क्वचित् ॥ भारुंड सदृशा ह्येते निपतंति प्रमाद्यतः ३७ अपि सर्वगुणैर्युक्तं भर्तारं प्रियवादिनम् ॥ अभिदृष्ट्यातिपापात्मानतस्माद्विश्वसेज्जनात् ३८ एवं राजोपनिषदं ययातिः स्माह नाहुषः ॥ मनुष्यविषये युक्तो हंति शत्रून्नुत्तमान् ३९ ॥ इति श्रीमहाभारतेशान्तिप० राजधर्मा० वामदेवगीतासुत्रि नवतितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥ ॥ अ० ॥ ॥ वामदेवउवाच ॥ अयुद्धे नैव विजयं वर्धयेद्बुधो वसुधाधिपः ॥ जघन्यमाहुर्विजयं युद्धेन च नराधिप १ न चाप्यलब्धं लिप्सेत मूलेनातिदृढेति ॥ न हि दुर्बलमूलस्य राज्ञो लाभो विधीयते २ यस्य स्फीतो जनपदः संपन्नप्रियराजकः ॥ संतुष्टपुष्टसचिवो दृढमूलः स पार्थिवः ३ यस्य योधाः सुसंतुष्टाः सांत्विताः सूपधा स्थिताः ॥ अल्पेनापि स दंडेन महीजयति पार्थिवः ४ पौरजानपदायस्य भूतेषु च दयालवः ॥ स धनाधान्यवन्तश्च दृढमूलः स पार्थिवः ५ प्रतापकालमधिकं यदा मन्येत चात्मनः ॥ तदालिप्सेत मेधावी परभूमिधनान्युत ६

स्यांतं ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ राजोपनिषदं राजारहस्यविद्यां ३९ ॥ इति शान्तिप० रा० नी० भारत० त्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥ अयुद्धेनेति १ नातिदृढेन नतिदृढे २ दृढमूलत्वस्य लक्षणमाह यस्येति ३ सुपधाऽपरवचनात्प्रस्थितानिष्ठावन्तः दृढेन सेन्येन ४ । ५ लिप्सेत विजिगीषेत ६

॥ ८१ ॥ १० कृत्यशेषेणपरकृत्यैकस्त्वेननसमापयेत्समापितेपुनर्यजमानस्तत्त्वमसि ॥ ११ ॥ १२ नृपेवकुमनाः ॥ १३ ॥ इतिशांतिप० रा० की० भा० चतुर्थोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ७ ॥ वामदेवगीतासमाप्ता ॥ यस्यस्वाध्यासात्सप्रकृत्योद्धाःतपरमर्हीलिप्सेतेरपुक्तं तत्रयोजिगपितेजेतुमिच्छतितस्वविजयेविषयेविजयनिमित्तकोऽनुष्ठेयोधर्मः ॥ १५ ॥ ॥ ८ ॥ भोमेष्टुदयमानस्यभूतेषुचदयावतः ॥ वर्धतेत्वरमाणस्यविषयोरक्षितात्मनः ७ तक्षेदात्मानमेवंसर्वनंपरशुनायथा ॥ यःसम्यग्वर्तमानेषुस्वेष्टुमिष्टया प्रवर्तते ८ नैवद्विषंतोहीयंतेराज्ञानित्यमनिघ्नतः ॥ क्रोधंनिहतुंयोवेदतस्यद्वेष्टानाविद्यते ९ यदार्थजनविद्विष्टं कर्मतन्नाचरेद्बुधः ॥ यत्कल्याणमभिध्यायेत्तत्रात्मानंनियोजयेत् १० नैवमन्येवजानंतिनात्मनापरितप्यते ॥ कृत्यशेषेणयोरजासुखान्यनुब्रूयति ११ इदं वृत्तंमनुष्येषुवर्ततेयोमहीपतिः ॥ उभौलोकौ विनिर्जित्यविजयेसंप्रतिष्ठते १२ ॥ भीष्मउवाच ॥ इत्युक्तोवामदेवेनसर्वतत्कृतवाचुपः ॥ तथाकुर्वस्त्वमप्येतौलोकौजेतानसंशयः १३ ॥ इतिश्रीमहाभारते शांतिप०राजध० वामदेवगीतासुचतुर्नवतितमोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ अथयोविजिगीषेतक्षत्रियःक्षत्रियंयुधि ॥ कस्तस्यविजयेष मोह्येतंष्टोत्रवीहिमे १ ॥ भीष्मउवाच ॥ ससहायोऽसहायोवाराण्णमायम्यभूमिपः ॥ ब्रूयादहंवोराजेतिसक्षिष्यामिचवःसदा २ ममधर्मबलिदत्तकिंवामांप्रति पत्स्यथ ॥ तेचेतमागतंतत्रवृणुयुःकुशलंभवेत् ३ तेचेदक्षत्रियाभंतोविरुध्येरन्कथंचन ॥ सर्वोपायैर्नियंतव्याविकर्मस्थानराधिप ४ अशस्त्रक्षत्रियंमत्वाशस्त्रं गृह्णात्यथापरः ॥ त्राणायाप्यसमर्थतमन्यमानमतीवच ५ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ अथयःक्षत्रियोराजाक्षत्रियंप्रत्युपाव्रजेत् ॥ कथंसंप्रतियोद्धव्यस्तन्मेब्रूहिपि तामह ६ ॥ भीष्मउवाच ॥ नैवासन्नद्धकवचोयोद्धव्यःक्षत्रियोरणे ॥ एकएकेनवाच्यश्चविसृजेतिसिपाभिष ७ सचेत्सन्नद्धआमच्छेत्सन्नद्धव्यंततोभवेत् ॥ सचेत्ससैन्यआगच्छेत्ससैन्यस्तमथाह्वयेत् ८ सचेन्निकृत्यायुद्धयेतनिकृत्याप्रतियोधयेत् ॥ अथचेद्धर्मतोयुद्धयेद्धर्मैवनिवारयेत् ९ नाश्वेनरथिनंययादुदि याद्रथिनंरथी ॥ व्यसनेनप्रवर्तव्यंनभीतायजितायच १० इष्टुलिप्तोनकर्णीस्यादसतामेतदायुधम् ॥ यथार्थमेवयोद्धव्यंनकुद्वयेतजिघांसतः ११ साधूनांतुय दाभेदात्साधुश्चेद्व्यसनीभवेत् ॥ निष्प्राणोनाभिहतव्योनानपत्यःकथंचन १२ भग्नशस्त्रोविपन्नश्चकृतव्योहतवाहनः ॥ चिकित्स्यःस्यात्स्वविषयेप्राप्योवास्व गृहेभवेत् १३ निर्वणश्चसमोक्तव्यएषधर्मःसनातनः ॥ तस्माद्धर्मेणयोद्धव्यमितिस्वायंभुवोऽब्रवीत् १४ सत्सुनित्यःसतांधर्मस्तमास्थायननाशयेत् ॥ योवे जयत्यधर्मेणक्षत्रियोधर्मसंगरः १५ आत्मानमात्मनाहंतिपापोनिकृतिर्जीवनः ॥ कर्मचैतदसाधूनामसाधून्साधुनाजयेत् १६

तिपृच्छति अथेति १ जिगीषुर्द्विविधःअनुपस्थितपरिपंथी उपस्थितपरिपंथीच तत्राद्यस्यधर्ममाह ससहायइति योऽकस्माद्राष्ट्रपरकीयमागत्याऽहंवोराजिष्यामीत्यादिब्रूयात्सआयोविजिगीष माणइत्यर्थः २ ॥ ३ अशस्त्रमिति त्राणायाप्यसमर्थपरंचातीवमन्यमानंक्षत्रियसशस्त्रंज्ञात्वाऽररोहीनोऽपिशस्त्रं गृह्णात्यतःशस्त्रबलेनैवजितान्प्राप्तामादीनुल्लंघ्यतत्तदधिपतिमुलेस्यात्तदर्थं जिघांसां सामादिनावशीकर्तव्यमितिशेषः ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ इतिश्रीमहाभारते शांतिप०राजध० वामदेवगीतासुचतुर्नवतितमोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ अथयोविजिगीषेतक्षत्रियःक्षत्रियंयुधि ॥ कस्तस्यविजयेष मोह्येतंष्टोत्रवीहिमे १ ॥ भीष्मउवाच ॥ ससहायोऽसहायोवाराण्णमायम्यभूमिपः ॥ ब्रूयादहंवोराजेतिसक्षिष्यामिचवःसदा २ ममधर्मबलिदत्तकिंवामांप्रति पत्स्यथ ॥ तेचेतमागतंतत्रवृणुयुःकुशलंभवेत् ३ तेचेदक्षत्रियाभंतोविरुध्येरन्कथंचन ॥ सर्वोपायैर्नियंतव्याविकर्मस्थानराधिप ४ अशस्त्रक्षत्रियंमत्वाशस्त्रं गृह्णात्यथापरः ॥ त्राणायाप्यसमर्थतमन्यमानमतीवच ५ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ अथयःक्षत्रियोराजाक्षत्रियंप्रत्युपाव्रजेत् ॥ कथंसंप्रतियोद्धव्यस्तन्मेब्रूहिपि तामह ६ ॥ भीष्मउवाच ॥ नैवासन्नद्धकवचोयोद्धव्यःक्षत्रियोरणे ॥ एकएकेनवाच्यश्चविसृजेतिसिपाभिष ७ सचेत्सन्नद्धआमच्छेत्सन्नद्धव्यंततोभवेत् ॥ सचेत्ससैन्यआगच्छेत्ससैन्यस्तमथाह्वयेत् ८ सचेन्निकृत्यायुद्धयेतनिकृत्याप्रतियोधयेत् ॥ अथचेद्धर्मतोयुद्धयेद्धर्मैवनिवारयेत् ९ नाश्वेनरथिनंययादुदि याद्रथिनंरथी ॥ व्यसनेनप्रवर्तव्यंनभीतायजितायच १० इष्टुलिप्तोनकर्णीस्यादसतामेतदायुधम् ॥ यथार्थमेवयोद्धव्यंनकुद्वयेतजिघांसतः ११ साधूनांतुय दाभेदात्साधुश्चेद्व्यसनीभवेत् ॥ निष्प्राणोनाभिहतव्योनानपत्यःकथंचन १२ भग्नशस्त्रोविपन्नश्चकृतव्योहतवाहनः ॥ चिकित्स्यःस्यात्स्वविषयेप्राप्योवास्व गृहेभवेत् १३ निर्वणश्चसमोक्तव्यएषधर्मःसनातनः ॥ तस्माद्धर्मेणयोद्धव्यमितिस्वायंभुवोऽब्रवीत् १४ सत्सुनित्यःसतांधर्मस्तमास्थायननाशयेत् ॥ योवे जयत्यधर्मेणक्षत्रियोधर्मसंगरः १५ आत्मानमात्मनाहंतिपापोनिकृतिर्जीवनः ॥ कर्मचैतदसाधूनामसाधून्साधुनाजयेत् १६

१० ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० महावृत्तिर्महाधर्मकोऽज्ञाध्यातोवायुनापूरितइवातिपुष्टः सुकृतेसकर्मणि २१ ॥ २२ ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मोनुशासनपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपे पंचनवतितमोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ ७ ॥ नाधर्मेणेति १ ॥ २ ॥ ३ विप्रणयेदासोऽस्मीतिवदेतिशिक्षयेत् ततःसंवत्सराधूर्ध्वसपवाऽध्ववन्नपिततोजातोऽजेतुःपुत्रपुत्रमवेत्ततश्चमो कव्यइत्यर्थः ४ विक्रमाहृताकन्यात्वमस्मान्बृण्विषेतान्यंवेतिप्रष्टव्याऽन्यार्थिनीनस्याप्येतिभावः । सहसानिकृत्याआहृतंदासदास्यादिकंवत्सरातिप्रत्यर्पणीयंतदास्वीयमेवतस्मैदत्तंभवाति ५ धर्मेणनिधनंश्रेयोऽनजयःपापकर्मणा ॥ नाधर्मश्चरितोराजस्यःफलतिगौरिव १७ मूलानिचप्रशाखाश्चदहन्समधिगच्छति ॥ पापेनकर्मणावित्तंलब्ध्वापापः प्रहृष्यति १८ सर्वधर्मानःस्तेयेनपापःपापेप्रसज्यति ॥ नधर्मोस्तीतिमन्वानःशुचीनवहसन्निव १९ अश्रद्धधानश्चभवेद्विनाशमुपगच्छति ॥ संबद्धोवारुणैः पाशैरमर्त्यह्वमन्यते २० महावृत्तिरिवाध्यातःसुकृतेनैववर्तते ॥ ततःसमूलोह्रियतेनदीकूलादिवहुमः २१ अथैनमभिनिंदतिभिन्नकुंभमिवाश्मानि ॥ तस्माद्धर्मेणविजयंकोशल्लिप्सेतभूमिपः २२ ॥ इतिश्रीम०शां०रा० विजिगीषमाणवृत्तेपंचनवतितमोऽध्यायः ॥ १५ ॥ भीष्मउवाच ॥ नाधर्मेणमर्हीजेतुंलिप्सेतजगती पतिः ॥ अधर्मविजयंलब्ध्वाकोऽनुमन्येतभूमिपः १ अधर्मयुक्तोविजयोह्यधुवोऽस्वर्ग्येषुवच ॥ सादयत्येषराजानंमर्हीचभरतर्षभ २ विशीर्णकवचंचैवतवास्मीति चवादिनम् ॥ कृतांजलिंन्यस्तशस्त्रंगृहीत्वानविर्हिसयेत् ३ बलेनविजितोयश्चनतंयुध्येतभूमिपः ॥ संवत्सरंविप्रणयेत्तस्माज्जातःपुनर्भवेत् ४ नावाकसंवत्सरात्क न्याप्रष्टव्याविक्रमाहृता ॥ एवमेवधनंसर्वयश्चान्यत्सहसाऽऽहृतं ५ ननुवध्यधनंतिष्ठेत्पिबेयुर्बाह्वणाःपयः ॥ युंजीरन्नप्यनडुहःक्षंतव्यंवातदाभवेत् ६ राज्ञाराजैवयो द्धव्यस्तथाधर्मोविधीयते ॥ नान्योराजानमन्यस्येदराजन्यःकथंचन ७ अनीकयोःसंहतयोर्वदीयाद्बाह्वर्णोतरा ॥ शांतिमिच्छन्नुभयतोऽनयोद्धव्यंतदाभवेत् ८ म र्यादांशाश्वतीभिद्याद्बाह्वर्णयोभिलंघयेत् ॥ अथचेल्लंघयेदेवमर्यादांक्षत्रियब्रुवः ९ असंख्येयस्तदूर्ध्वस्यादनादेयश्चसंसदि ॥ यस्तुधर्मविलोपेनमर्यादाभेदेनेनच १० तां वृत्तिनानुवर्तेतविजिगीषुर्महीपतिः ॥ धर्मलब्धाद्विजयाल्लाभःकोऽन्याधिकोभवेत् ११ सहसाऽनार्यभूतानिक्षिप्रमेवप्रसादयेत् ॥ सांत्वेनभोगदानेनसरा ज्ञांपरमोनयः १२ भुज्यमानाह्ययोगेनस्वराष्ट्रादभितापिताः ॥ अमित्रास्तमुपासीरन्व्यसनौघप्रतीक्षिणः १३ अमित्रोपग्रहंचास्यतेकुर्युःक्षिप्रमापदि ॥ संतुष्टाः सर्वतोराजनराजव्यसनकाक्षिणः १४ नामित्रोविनिकर्तव्योनातिच्छेद्यःकथंचन ॥ जीवितंहाप्यतिच्छिन्नःसंत्यजेच्चकदाचन १५ अल्पेनापिचसंयुक्तस्तुष्य त्येवनराधिपः ॥ शुद्धंजीवितमेवापितादृशोबहुमन्यते १६ यस्यस्फीतोऽजनपदःसंपन्नःप्रियराजकः ॥ संतुष्टभृत्यसचिवोद्वहमूलःसपार्थिवः १७

वध्याश्चोरादयःतद्धनंनतिष्ठेदपितुव्ययितव्यमेव वध्योऽप्यचोरश्चेतदाक्षंतव्यं पूर्ववत्तज्जनंप्रतिदेयमित्यर्थः ६ अन्यस्येदमिमुलंशस्त्रंक्षिपेत् ७ ॥ ८ क्षत्रियब्रुवःक्षत्रियाधमः । ९ असंख्येयःक्षत्रियेषुनगणनीयः जातिबाह्यःकर्तव्यइत्यर्थः १० ॥ ११ अनार्यभूतानिजयादीनिकृत्वाप्रसादयेत् १२ अयोगेनासांत्वेन १३ अमित्रोपग्रहंतद्वैरिणामानुकूल्यं तेबलाद् जयमानाः १४ विनिकर्तव्योऽनिकृत्यावंचचितव्यः १५ ॥ १६ ॥ १७

१८ । १९ भूमीति धान्यान्यपिशत्रोर्हर्तव्यानीतिकमुस्वर्णादिकमितिभावः २० अग्निशेषंयज्ञांगभूतंहाविः मोजनांसिद्वात्रं एतन्नर्हत्वमित्यर्थः विप्रकृतोवंचितः २१ । २२ उच्चेति राज्ञासर्वहर्तव्यमित्यर्थः २३ । २४ ॥ इतिशांतिप०रा०नीलकंठीये भारतमाव०षण्णवतितमोऽध्यायः ॥ ९६ ॥ ॐ ॥ क्षत्रेति महाजनंकटकामितवैश्यादिजनम् । केनतद्वधमायश्चित्तं कृत्वा पुण्यफलमाप्नोती

ऋत्विक्पुरोहिताचार्यायेचान्येश्रुतसत्तमाः ॥ पूजार्हाः पूजितायस्यसवैलोकविदुच्यते १८ एतेनैवपूजितोऽपि सरोत्तमः ॥ अनेन चेंद्रविषयं विजिगीषन्ति पा
र्थिवाः १९ भूमिवर्जधनराजा जित्वाराजन्महाहवे ॥ अपि चान्नौषधीः शश्वदाजहार प्रतर्दनः २० अग्निहोत्राग्निशेषं च हविर्भोजनमेव च ॥ आजहार दिवो दासस्ततो
विप्रकृतोऽभवत् २१ सराजकानिराष्ट्राणि नाभागो दक्षिणांददौ ॥ अन्यत्र श्रोत्रियस्वाच्च तापसार्थाश्च भारत २२ उच्चावचानि वित्तानि धर्मज्ञानां युधिष्ठिर ॥ आ
सन् राज्ञां पुराणानां सर्वतन्मम रोचते २३ सर्वविद्यातिरेकेण जयमिच्छेन्महीपतिः ॥ न मायया न दंभेन य इच्छेद्भूतिमात्मनः २४ ॥ इति श्री महाभारतेशां ० रा०
विजिगीषमाणवृत्ते षण्णवतितमोऽध्यायः ॥ ९६ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ क्षत्रधर्मा द्विपापी या न्न धर्मो स्ति न राधिप ॥ अपयानेन युद्धेन राजा हन्ति महाजनम् १
अथ स्म कर्मणा केन लोकान् जयति पार्थिवः ॥ विद्वन्नजिज्ञासमानाय प्रब्रूहि भरतर्षभ २ ॥ भीष्म उवाच ॥ निग्रहेण च पापानां साधूनां संग्रहेण च ॥ यज्ञैर्दानैश्च
जानो भवंति शुचयोऽमलाः ३ उपरुंधंति राजानो भूतानि विजयार्थिनः ॥ त एव विजयं प्राप्य वर्धयंति पुनः प्रजाः ४ अपविध्यंति पापानि दानयज्ञतपो बलैः ॥ अनुग्र
हाय भूतानां पुण्यमेषां विवर्धते ५ यथैव क्षेत्रनिर्यातानिर्यातं क्षेत्रमेव च ॥ हिनस्ति धान्यं कक्षं च न च धान्यं विनश्यति ६ एवं शस्त्राणि मुंचंतो घ्नंति वध्याननेकधा ॥
तस्यैषानिष्कृतिः कृत्स्ना भूतानां भावनं पुनः ७ यो भूतानि धनाक्रांत्या वधात्क्लेशाच्च रक्षति ॥ दस्युभ्यः प्राणदानात्स धनदः सुखदो विराट् ८ स सर्वयज्ञैरीजानो राजा
स्थाभयदक्षिणैः ॥ अनुभूयेह मद्राणि प्राप्नोतींद्रसलोकताम् ९ ब्राह्मणार्थे समुत्पन्ने योरिभिः सृत्य युध्यति ॥ अत्मानं यूयमुत्सृज्य स यज्ञोऽनंतदक्षिणः १० अभीतो
विकिरनश्चान्प्रतिगृह्य शरांस्तथा ॥ न तस्माद्भिदशाः श्रेयो भुवि पश्यंति किंचन ११ तस्य शस्त्राण्यावंति त्वचं भिदंति संयुगे ॥ तावतः सोऽश्रुते लोकान्सर्वकामदुहो
ऽक्षयान् १२ यदस्य रुधिरंगान्नादाह वे संप्रवर्तते ॥ सह तेऽस्मिन् लोकेऽप्यैः प्रमुच्यते १३ यानि दुःखानि सहते क्षत्रियो युधिष्ठापितः ॥ तेन तेन तपो भूय इति धर्मवि
दो विदुः १४ पृष्ठतो भीरवः संख्येवर्तते धर्मपुरुषाः ॥ शूरश्छरणमिच्छंतः पर्जन्यादि वजीवनम् १५ यदि शूरस्तथा क्षेमं प्रति रक्षेद्यथाऽभये ॥ प्रतिकूपं जनंकुर्या
न्न चेत्तद्वर्तते तथा १६ यदि ते कृतमाज्ञाय नमस्कुर्युः सदैव तम् ॥ युक्तं न्याय्यं च कुर्युस्तेन च तद्वर्तते तथा १७

त्यर्थः १ उत्तरमाह निग्रहेणेति ३ उपरुंधंतिपीडयंति ४ अपविष्यंतिदूरीकुर्वंति ५ निर्यातागृणाद्यपनयेनशोषकः । निर्दातेतिपाठदैशशोधनेइत्यस्यरूपं कलंपूणम् ६ भावनंवर्धनम् ७ । ८ । ९ अत्मानंदेहयूपयज्ञस्तंभस्तृज्योत्त्रित्य यज्ञोयुद्धयज्ञः १० । ११ । १२ पापेनदुःखेन १३ । १४ । १५ यदीति रक्षित्वाप्रतिकल्पमुद्धामिमुखंजनंशेषकुर्यात्किंतर्हिस्वयंपुरतो भूत्वातांश्चेत्प्रष्टव्यःकुर्यात्तर्हि तत्तथापूर्ववत्पुण्यं वर्ततेनान्यथेत्यर्थः १५ यदितेरक्षितारः संतस्तंभमस्तुर्गुःअथचन्याय्यंयुद्धंअपराहृत्यकुर्वंस्तद्वपितयान १०

अनीकवेलायामनीकानांसंवदकाले अभिपतंत्येके उताऽपिभनेत्यन्यद्वयार्थात् १८ तदेवाह पततीति विषमेप्राणसंकटेत्यजेत् वेदमिति शेषः १९।२० तस्यस्तस्मै २१ तस्यदंडमाह तहंयुरिति
तृणमयेकटेवत्त्वाद्दहनंकटाग्निनादाहः २१ । २३ । २४ शौटीराणांशूरस्वाभिमानवतां २५ निष्ठमन्काब्दं कुर्वन् पूतिर्बुर्गभिः अमात्यान्पुत्रान् २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२
पुरुषाणांसमानानां दृश्यते महदंतरम् ॥ संग्रामेऽनीकवेलायामुत्कुष्ठेऽभिपतंत्युत १८ पतत्यभिमुखः शूरः परान्भीरुः पलायते ॥ आस्थाय स्वर्ग्यमध्वानं सहायान्वि
षमेत्यजेत् १९ मास्मतांस्तादृशांस्तातजनिष्ठाः पुरुषाधमान् ॥ ये सहायान्नरणे हित्वा स्वस्तिमंतो गृहान्यथुः २० अस्वस्ति तेभ्यः कुर्वति देवा इन्द्रपुरोगमाः ॥
त्यागेन यः सहायानां स्वान्प्राणांश्चातुमिच्छति २१ तहंयुः काष्ठलोष्टैर्वादहेयुर्वा कटाग्निना ॥ पशुवन्मारयेयुर्वा क्षत्रियाये स्युरीदृशाः २२ अधर्मः क्षत्रियस्यैष य
च्छय्यामरणं भवेत् ॥ विसृजन् श्लेष्ममूत्राणि कृपणं परिदेवयन् २३ अविक्षते न देहेन प्रलयं योऽधिगच्छति ॥ क्षत्रियो नास्य तत्कर्म प्रशंसंति पुराविदः २४ न गृहे मर
णं तात क्षत्रियाणां प्रशस्यते ॥ शौटीराणामशौटीर्यमधर्मकृपणंचतत् २५ इदं दुःखं महत्कष्टं पापीय इति निष्ठनन् ॥ प्रतिध्वस्तमुखः पूतिरमात्यान्नुशोचयन् २६
अरोगाणां स्पृहयते मुहुर्भृत्युमपीच्छति ॥ वीरो दृष्टोऽभिमानिचने दृशं भृत्युमर्हति २७ रणेषु कदं कृत्वा ज्ञातिभिः परिवारितः ॥ तीक्ष्णैः शस्त्रैरभिक्षिष्टः क्षत्रि
यो भृत्युमर्हति २८ शूरो हिकाममन्युम्यामाविष्टो युध्यते भृशम् ॥ हन्यमानानि गात्राणि परैर्नैवावबुध्यते २९ स संख्ये निधनं प्राप्य प्रशस्तं लोकपूजितम् ॥ स्व
धर्मविपुलं प्राप्य शक्यैति स लोकताम् ३० सर्वोपायैरण्मुखमातिष्ठंस्त्यक्तर्जावितः ॥ प्राप्नोतीद्रस्यसालोक्यं शूरः पृष्ठमदर्शयन् ३१ यत्र यत्र हतः शूरः शत्रुभिः प
रिवारितः ॥ अक्षयान् लभते लोकान्यदि दैन्यं न सेवते ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि सप्तमवतितमोऽध्यायः ॥ ९७ ॥ ॥ ध ॥
युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ केलोकायुध्यमानानां शूराणामनिवर्तिनाम् ॥ भवंति निधनं प्राप्य तन्मे ब्रूहि पितामह १ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ अत्राप्युदाहरंतीममि
तिहासं पुरातनम् ॥ अंबरीषस्य संवादमिन्द्रस्य च युधिष्ठिर २ अंबरीषो हि नाभागिः स्वर्गं गत्वा सुदुर्लभम् ॥ ददर्श सुरलोकस्थं शक्रेण सचिवं सह ३ सर्वतेजोमयं दि
व्यं विमानवरमास्थितम् ॥ उपर्युपरि गच्छंतं सेनापतिं प्रभुम् ४ सदृष्टोपरि गच्छंतं सेनापतिमुदारधीः ॥ ऋद्धिं दृष्ट्वा सुदेवस्य विस्मितः प्राह वासवम् ५
अंबरीष उवाच ॥ ॥ सागरांतां महीलुत्स्रामनुशास्य यथाविधि ॥ चातुर्वर्ण्यं यथाशास्त्रं प्रवृत्तो धर्मकाम्यया ६ ब्रह्मचर्येण घोरेण गुर्वाचारेण सेवया ॥ वेदानधीत्यध
र्मेण राजशास्त्रं च केवलम् ७ अतिथीनन्नपानेन पितृंश्च स्वधया तथा ॥ ऋषीन् स्वाध्यायदीक्षाभिर्देवान्यज्ञैरनुत्तमैः ८ क्षत्रधर्मे स्थितो भूत्वा यथाशास्त्रं यथाविधि ॥
उदीक्षमाणः पृतनांजयामियुधिवासव ९ देवराज सुदेवोऽयं मम सेनापतिः पुरा ॥ आसीद्योधः प्रशांतात्मा सोऽयं कस्मादतीवमाम् १०

॥ इति शांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिनीलकण्ठेभारतभावदीपे सप्तमवतितमोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ अक्षयौलभते लोकानित्युक्तं तत्प्रभपूर्वकं विवृणोति केहति १ । २ ॥
माभागिर्नाभागपुत्रः शक्रेण सह स्थितं सचिवं ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १०

HERN

HERN

अत्र शूरप्रोत्साहने विषये मैथिलोजनकः १ यज्ञोपवीतीत्यनेन संग्रामस्य यज्ञत्वात् अत्राप्यस्येव भाव्यमिति दर्शितम् २ दर्शयामास यो मबलेन ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ गजानां मध्ये रथिनः रथिनां मध्ये साधिनः साधिनां मध्ये पादातं ९ । १० । ११ नास्य नुसारयेन्नातिश्रावयेत् पराहृतिमयात् १२ तदेवाह पुनरिति १३

१४ । १५ । १६ । १७ । १८ ॥ इतिशान्तिपर्वणिराजधर्माः नीलकण्ठीवेमारतभावदीपेनवनवतितमोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ॥ ॥ यथेति नवतिमीतानपिराजभयप्रदर्शनेनपुरस्कृति १ स
स्थंशत्रुधर्मः उपपत्तिर्भरणनिश्चयः साध्वाचारः शिष्टाचारः औपयिकउक्तमयप्रदर्शननाप्रवृत्तिः एतैश्चतुर्भिरेतुभिर्धर्मैः स्थितः स्थिरोभवति २ सिद्धार्थान्सद्यःकलान् तेषांचयेऽर्धधर्मयोर्भिर्मर्षा

नहिप्रहर्तुमिच्छंतिशूराःप्रद्रवतोभृशम् ॥ तस्मात्पलायमानानांकुर्यान्नात्यनुसारणम् १४ चराणामचराह्यन्नमदंशदंष्ट्रिणामपि ॥ आपःपिपासतामन्नमंत्रंशूर
स्यकातराः १५ समानपृष्ठोदरपाणिपादाःपराभवंभीरवोवैव्रजंति ॥ अतोभयार्ताःप्रणिपत्यभूयःकृत्वाजलीनुपतिष्ठंतिशूरान् १६ शूरबाहुषुलोकोऽयंलंबतेपुत्र
वत्सदा ॥ तस्मात्सर्वास्ववस्थानुशूरःसमानमर्हति १७ नहिशौर्यात्परंकिंचिन्निषुलोकेषुविद्यते ॥ शूरःसर्वपालयतिसर्वशूरेप्रतिष्ठितम् १८ ॥ इतिश्रीमहाभारते
शान्तिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिविजिगीषमाणवृत्तेनवनवतितमोऽध्यायः ॥ १९ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ यथाजयार्थिनःसेनानयंतिभरतर्षभ ॥ ईषद्धर्मंप्रपी
डथापितन्मेब्रूहिपितामह १ ॥ भीष्मउवाच ॥ सत्येनहिस्थितोधर्मउपपत्त्यातथाऽपरे ॥ साध्वाचारतयाकेचित्तथैवौपयिकादपि २ उपायधर्मान्वक्ष्यामिसि
द्धानर्थधर्मयोः ॥ निर्मर्यादादस्यवस्तुभवंतिपरिपंथिनः ३ तेषांप्रतिविधातार्थप्रवक्ष्याम्यथनैगमम् ॥ कार्याणांसर्वसिद्धयर्थतानुपायान्निबोधमे ४ उभेप्रज्ञेवे
दितव्येऋज्वीवक्राचभारत ॥ जानन्वक्रान्सेवेतप्रतिबाधेतचागताम् ५ अमित्राएवराजातंभेदेनोपचरंत्युत ॥ ताराजानिकृतिजानन्यथाऽमित्रान्प्रबाधते ६
गजानांपार्थवर्माणिगोवृषाजगराणिच ॥ शल्यकंटकलोहानितनुत्रचमराणिच ७ सितपीतानिशस्त्राणिसन्नाहाःपीतलोहिताः ॥ नानारंजनरक्ताःस्युःपताकाः
केतवश्चह ८ ऋष्टयस्तोमराःखड्गानिशिताश्चपरश्वधाः ॥ फलकान्यथचर्माणिप्रतिकल्प्यान्त्यनेकशः ९ अभिनीतानिशस्त्राणियोधाश्चकृतनिश्चयाः ॥ चैत्र्यांवा
मार्गशीर्ष्यांवासेनायोगःप्रशस्यते १० पक्षस्याहिपृथिवीभवत्यंशुमतीतदा ॥ नैवातिशीतोनात्युष्णःकालोभवतिभारत ११ तस्मात्तदायोजयेतपरेषांव्यसनेऽ
थवा ॥ एतेहयोगाःसेनायाःप्रशस्ताःपरबाधने १२ जलवांस्तृणवांश्चर्मार्गःसमोगम्यःप्रशस्यते ॥ चारैःसुविदिताभ्यासःकुशलैर्वनगोचरैः १३ नह्यरण्येनशक्ये
तगंतुंभृगुगणैरिव ॥ तस्मात्सेनासुतानेवयोजयंतिजयार्थिनः १४ अग्रतःपुरुषानीकंशक्तंचापिकुलोद्भवम् ॥ आवासस्तोयवान्दुर्गःपर्याकाशःप्रशस्यते १५
परेषामुपसर्पाणांप्रतिषेधस्तथाभवेत् ॥ आकाशातुवनान्यासमन्यतेगुणवत्तरम् १६ बहुभिर्गुणजातैश्चयेयुद्धकुशलजनाः ॥ उपन्यासोभवेत्तत्रबलानानातिदूर
तः १७ उपन्यासावतरणंपदातीनांचगूहनम् ॥ अथशत्रुप्रतीघातमापदर्थपरायणम् १८

दास्तेपरिपंथिनोनाशकामवन्ति ३ तेषांस्वपूनां नैगमंवेदोक्तमुपायं ४ प्रतीति वक्रावक्रयैवनाशयेत् ५ अमित्रानिवर्तानिकृतिप्रबाधतेबाधेत् ६ गजानांवर्माणिबाणघातत्राणानि गवादीनांश
ल्यादीनि ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ उपन्यासंन्यासस्यधननिक्षेपस्यसमीपेऽवतरणंपदातीनांगूहनंचन्यासस्यैवकार्यं । उपास्याःसवितरणमितिपाठे सदानं
यथास्यात्तयाजनाउपास्याइतिपूर्वांवायि पदातीनांगूहनंपरवंचनार्थं अथनिलीयाऽऽगतशत्रुप्रतिघातंकुर्यात् १८

१९ । २० अमर्यादासितुप्राकारादिहीना २१ । २२ । २३ सुविनेषुदृष्टिर्बर्जितदिनेषु २४ प्रसंख्यायसम्यग्बिचार्य स्थिौनक्षत्रेषुपूजितआशीर्भयोजितः २५ । २६ । २७
उपन्यासात्सुरुंगादिगुप्तोपायात् बहिस्तृणाद्यर्थचरतोबहिश्चरानल्पान् उपन्यासानुगुणाद्याहर्तुं २८ राजद्वारेऽमात्यद्वारेवायेवर्गिणःसमुदायाधिपतयस्तान्नाभिघातयेदितिपूर्वैणसंबंधः
सप्तर्षीन्पृष्ठतःकृत्वायुध्येयुरचलाइव ॥ अनेनविधिनाशत्रुजिगीषेतापिदुर्जयान् १९ यतोवायुर्यतःसूर्योयतःशुकस्ततो जयः ॥ पूर्वपूर्वज्यायएषांसन्नि
पातेयुधिष्ठिर २० अकर्मामनुदकाममर्यादामलोष्टकाम् ॥ अश्वभूमिंप्रशंसंतियेयुद्धकुशलजनाः २१ अपंकागर्तरहितारथभूमिःप्रशस्यते ॥ नीचदुमामहाक
क्षासोदकाहस्तियोधिनां २२ बहुदुर्गमहाकक्षावेणुवेत्रसमाकुला ॥ पदातीनांक्षमाभूमिःपर्वतोऽपवनानिच २३ पदातिबहुलासेनादृढाभवतिभारत ॥ रथाश्च
बहुलासेनासुदिनेषुप्रशस्यते २४ पदातिनागबहुलाप्रवृत्कालेप्रशस्यते ॥ गुणानेतान्प्रसंख्यायदेशकालौप्रयोजयेत् ॥ एवंसंचित्ययोयातितिथिनक्षत्रपूजि
तः २५ विजयंलभतेनित्यंसेनांसम्यक्प्रयोजयन् ॥ प्रसुप्तांस्तृषितान्श्रांतांश्चप्रकीर्णान्नाभिघातयेत् २६ मोक्षेप्रयाणेचलनेपानभोजनकालयोः ॥ अतिक्षिता
न्व्यतिक्षितान्निहतान्प्रतनूकृतान् २७ अविश्रब्धान्कृतारंभानुपन्यासात्प्रतापितान् ॥ बहिश्चरानुपन्यासान्कृतवेश्मानुसारिणः २८ पारंपर्यागतेद्वारेयेके
चिदनुवर्तिनः ॥ परिचर्यावतोद्वारेयेचकेचनवर्गिणः २९ अनीकंयेविभिर्दंतिभिर्नसंस्थापयंतिच ॥ समानाशनपानास्तेकार्याद्विगुणवेतनाः ३० दशा
धिपतयःकार्याःशताधिपतयस्तथा ॥ ततःसहस्राधिपतिकुर्याच्छूरमतंद्रितम् ३१ यथामुख्यान्सन्निपात्यवक्तव्याःसंशयामहे ॥ विजयार्थीहिसंग्रामेनत्य
क्ष्यामःपरस्परम् ३२ इहैवतेनिवर्तंतायेचकेचनभीरवः ॥ येघातयेयुःप्रवरंकुर्वाणास्तुमुलंप्रति ३३ नसन्निपातेप्रदंरंभंवाकुर्युरीदृशाः ॥ आत्मानंचस्वपक्षंच
पालयन्हंतिसंयुगे ३४ अर्थनाशोवधोऽकीर्तिरयशश्चपलायने ॥ अमनोज्ञाऽसुखावाचःपुरुषस्यपलायने ३५ प्रतिध्वस्तोऽष्टदंतस्यन्यस्तसर्वायुधस्यच ॥
अमित्रैरवरुद्धस्यद्विषतामस्तुनःसदा ३६ मनुष्यापसदाह्येतेयेभवंतिपराङ्मुखाः ॥ राशिवर्धनमात्रास्तेनैवतेप्रेत्यनोइह ३७ अमित्राहृष्टमनसःप्रत्युद्यां
तिपलायिनम् ॥ जयिनस्तुनरास्तातचंदनैर्मंडनेनच ३८ यस्यस्मसंग्रामगतायशोवैभवंतिशत्रवः ॥ तदसह्यतरंदुःखमहंमन्येवधादपि ३९ ज
यंजानीतधर्मस्यमूलंसर्वसुखस्यच ॥ याभीरूणांपरागलानिःशूरस्तामधिगच्छति ४० तेवयंस्वर्गमिच्छंतःसंग्रामेत्यक्तजीविताः ॥ जयंतोवध्यमानावाप्राप्नुया
मचसद्गतिम् ४१ एवंसंशतशपथाःसमभित्यक्तजीविताः ॥ अमित्रवाहिर्नीवीराःप्रतिगाहंत्यभीरवः ४२ अग्रतःपुरुषानीकमसिचर्मवतांभवेत् ॥ पृष्ठतःशकटा
नीकंकलत्रंमध्यतस्तथा ४३

गयोः' इतिविश्वः प्रदंरंपलायनमित्येके वधंवास्वीयानां ३४ । ३५ नोऽस्मत्संबंधिनांविषतांपुरुषस्यद्रव्यनाशादिकमस्त्वितिपूर्वैणसहद्वयोःसंबंधः ३६ राशियौधसंख्याशरीरंवातस्यवर्धनाः
वृषाजमानइत्यर्थः ३७ पलायिनंजयिनःप्रत्युद्यांति यत्तदसह्यतरामित्यपकृत्यते ३८ । ३९ परागलानिर्हृत्युःप्रहारोवा ४० । ४१ । ४२ चर्मवतांपुरुषाणामनीकं विभक्तिलोपआर्षः ४३

येपुरोगमाभवेयुस्तेपदातीनांचवृहणम् ॥ अपितस्मिन्पुरेवृद्धाभवेयुर्येपुरोगमाः ४४ येपुरस्तादभिमतःसत्त्वर्वतोमनस्विनः ॥ तेष्वेवमभिवर्तेरश्चैतानेवतरे
जनाः ४५ अपिचोद्धर्षणकार्यभीरूणामपियत्नतः ॥ स्कंधदर्शनमात्रातुतिष्ठेयुर्वासमीपतः ४६ संहतान्योधयेदल्पान्कामंविस्तारयेद्वहन् ॥ सूचीमुखम
नीकंस्यादल्पानांबहुभिःसह ४७ संप्रयुक्तेनिकृष्टेवासत्यंवायदिवाऽनृतम् ॥ प्रगृह्यबाहून्क्रोशेतभग्राभग्राःपरेइति ४८ आगतंमेमित्रबलंप्रहरध्वमभीतवत् ॥
सत्त्वर्वतोऽभिवाधेयुःकुर्वतोभैरवान्खान् ४९ क्ष्वेडाःकिलकिलाशब्दाःक्रकचागोविषाणिकाः ॥ भेरीमृदंगपणवान्नादयेयुःपुरश्चरान् ५० ॥ इतिश्रीमहाभारते
शांतिप० राजध० सेनानीतिकथनेशततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ किंशीलाःकिंसमाचाराःकथंरूपाश्चभारत ॥ किंसन्नाहाःकथंश
स्त्राजनाःस्युःसंगरेक्षमाः १ ॥ भीष्मउवाच ॥ यथाऽऽचरितमेवात्रशस्त्रपत्रंविधीयते ॥ आचारादीरपुरुषस्तथाकर्मसुवर्तते २ गांधाराःसिंधुसौविरानखरप्रास
योधिनः ॥ अभीरवःसुबालिनस्तद्वलंसर्वपारगम् ३ सर्वशस्त्रेषुकुशलाःसत्त्वर्वतोह्युशीनराः ॥ प्राच्यामातंगयुद्धेषुकुशलाःकूटयोधिनः ४ तथायवनकांबोजाम
थुरामभितश्चये ॥ एतेनियुद्धकुशलादाक्षिणात्याऽसिपाणयः ५ सर्वत्रशूराजयतेमहासत्वामहाबलाः ॥ प्रायएवसमुद्दिष्टालक्षणांनितुमेशृणु ६ सिंहशार्दूलवा
ङ्मैत्राःसिंहशार्दूलगामिनः ॥ पारावतकुलिङ्गाक्षाःसर्वेशूराःप्रमाथिनः ७ मृगस्वरादीपिनेत्राक्रवमाक्षास्तरस्विनः ॥ प्रमादिनश्चमंदाश्चक्रोधनाःकिंकिणीस्व
नाः ८ मेघस्वनाःक्रोधमुखाःकेचिक्करभसन्निभाः ॥ जिह्मनासाग्रजिह्वाश्चदूरगादूरपातिनः ९ बिडालकुब्जतनवस्तनुकेशास्तनुत्वचः ॥ शीघ्राश्चपलवृत्ता
श्चतेभवन्तिदुरासदाः १० गोधानिमीलिताःकेचिन्मृदुप्रकृतयस्तथा ॥ तुरंगमतिनिर्घोषास्तेनराःपारयिष्णवः ११ सुसंहताःसुतनवोव्यूढोरस्काःसुसंस्थिताः ॥
प्रवादितेषुकुप्यन्तिहृष्यन्तिकलहेषुच १२ गंभीराक्षानिःसृताक्षाःपिंगाक्षाःभुकुटीमुखाः ॥ नकुलाक्षास्तथाचैवसर्वेशूरास्तनुत्यजः १३ जिह्वाक्षाःप्रललाटाश्चनिर्मास
हनवोऽपिच ॥ वज्रबाह्वंगुलीचक्राःकृशाधमनिसंतताः १४ प्रविशन्तिचवेगेनसांपरायेषुपस्थिते ॥ वारणाइवसंमतास्तेभवन्तिदुरासदाः १५ दीप्तस्फुटितकेशा
ताःस्थूलपार्श्वहनूमुखाः ॥ उन्नतांसापृथुग्रीवाविकटाःस्थूलपिंडिकाः १६ उद्धताइवसुग्रीवाविनताविहगाइव ॥ पिंडशीर्षाऽतिवक्राश्चवृषदंशमुखास्तथा १७

बाहुयुद्धं दाक्षिणात्याऽसिपाणयइतिच्छेदः संघिरार्थः ५ सर्वत्रसर्वदेशे समुद्दिष्टाःप्रख्याताः १ पारावतकुलिङ्गाक्षाःकुलिङ्गोमृमिकूश्मादेमंतजममुजंगयोःइतिभेदिनी सर्पाश्चत्वंशूरलक्षणं कुलि
ङ्गाक्षाइतिपाठेऽपिकुलिङ्गःपक्षिविशेषः ७ ८ करभउष्टः ९ १० ११ १२ १३ जिह्वाक्षाःकुटिलदंशः प्रललाटाउन्नतकंपालाः १४ १५ दीप्तःपिंगलः स्थूलादीर्घाःपिंडिकाजानुनोरधः
पश्चाद्गागाःयेषां १६ सुग्रीवावासुदेवाश्चाइवउद्धताः विनताविहगागकृशास्तद्वज्रबाह्वंगुलीचक्राः पिंडशीर्षाऽतिवक्राः अतिवक्राविस्तीर्णमुखाः संघिरार्थः समासोवा इवदंशोमार्जारः १७

१८ अंत्यजाःप्रातदेशोद्भवाःकैवर्तभिह्लादयः १९ २० ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनप०नीलकंठीये भारतमावधीये एकाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०१ ॥ ॥ ॥ ॥

उग्रस्वरामन्युमंतोयुद्धेष्वारावसारिणः ॥ अधर्मज्ञाऽवलित्ताश्चघोरारौद्रप्रदर्शनाः १८ त्यक्तात्मानःसर्वएतेअंत्यजाह्यनिवर्तिनः ॥ पुरस्कार्याःसदासैन्येहन्यन्ते
प्रतिचापिये १९ अधार्मिकाभिन्नवृत्ताःसांत्वेनैषांपराभवः ॥ एवमेवप्रकुप्यन्तिराज्ञोऽप्येतेह्यभीक्ष्णशः २० ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिप० राजधर्मानुशासन०
विजीगीषमाणवृत्तेएकाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०१ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ जयिण्याःकानिरूपाणिभवन्तिभरतर्षभ ॥ पृतनायाःप्रशस्तानितानिचे
च्छामिवेदितुम् १ ॥ भीष्मउवाच ॥ जयिन्यायानिरूपाणिभवन्तिभरतर्षभ ॥ पृतनायाःप्रशस्तानितानिवक्ष्यामिसर्वशः २ दैवेपूर्वप्रकुपितेमानुषेकाल
चोदिते ॥ तद्विद्वांसोऽनुपश्यन्तिज्ञानदिव्येनचक्षुषा ३ प्रायश्चित्तविधिंचात्रजपहोमांश्चतद्विदः ॥ मंगलानिचकुर्वन्तिशमयंत्याहितानिच ४ उदीर्णमनसोयो
धावाहनानिचभारत ॥ यस्यांभवन्तिसेनायांभुवंतस्यांपरोजयः ५ अन्वेतान्वायवोयातितथैवेंद्रधनूंषिच ॥ अनुस्रवन्तोमेघाश्चतथाऽऽदित्यस्यरश्मयः ६ गो
मायवश्चानुकुलाबलघ्नाश्चसर्वशः ॥ अर्हयेयुर्यदासेनातदासिद्धिरनुत्तमा ७ प्रसन्नमाःपावकश्चोर्ध्वराश्मिःप्रदक्षिणावर्तशिखोविधूमः ॥ पुण्यागंधाश्चाहुतीनां
भवन्तिजयस्यैतद्भाविनोरूपमाहुः ८ गंभीरशब्दाश्चमहास्वनाश्चशंखाश्चभेर्यश्चनदंतियत्र ॥ युयुत्सवश्चाप्रतीपाभवन्तिजयस्यैतद्भाविनोरूपमाहुः ९ इष्टामृ
गाःपृष्ठतोवामतश्चसंप्रस्थितानांचगमिष्यतांच ॥ जिघांसतांदक्षिणाःसिद्धिमाहुर्येत्वग्रतस्तेप्रतिषेधयन्ति १० मांगल्यशब्दान्शकुनावदन्तिहंसाःक्रौंचाःशत
पत्राश्चचाषाः ॥ हृष्टायोधाःसत्त्वर्वतोभवन्तिजयस्यैतद्भाविनोरूपमाहुः ११ शस्त्रैर्यत्रैःकवचैःकेतुभिश्चसुभानुभिर्मुखवर्णैश्चयूनाम् ॥ आजिष्मतीदुष्प्रतिवीक्ष
णीयायेषांचमूर्तेभिर्भवन्तिशत्रून् १२ शुश्रूषवश्चानभिमानिनश्चपरस्परंसौहृदमास्थिताश्च ॥ येषांयोधाःशौचमनुष्ठिताश्चजयस्यैतद्भाविनोरूपमाहुः १३
शब्दाःस्पर्शास्तथागंधाविचरन्तिमनःप्रियाः ॥ धैर्यंचाविशतेयोधांश्चिजयस्यमुखंचतत् १४ इष्टोवामःप्रविष्टस्यदक्षिणःप्रविविक्षतः ॥ पश्चात्संसाधयत्यर्थपुर
स्ताच्चनिषेधति १५ संभृत्यमहर्तृसेनांचतुरंगायुधिष्ठिर ॥ साम्रैववर्तयेःपूर्वप्रयतेथास्ततोयुधि १६ जघन्यएषविजयोययुद्धंनामभारत ॥ यादृच्छिकोयु
धिजयोदैवोवेतिविचारणम् १७ अपामिवमहावेगस्त्रस्ताइवमहामृगाः ॥ दुर्निवार्यतमाचैवप्रभग्रामहतीचमूः १८ भग्राइत्येवभज्यन्तेविद्वांसोऽपिनकारणम् ॥
उदारसारामहतीरुरुसंघोपमाचमूः १९ परस्परज्ञाःसंहृष्टास्त्यक्तप्राणाःसुनिश्चिताः ॥ अपिपंचाशतंशूरानिग्रन्तिपरवाहिनीम् २० अपिवापंचषट्सप्तसं
हताःकृतनिश्चयाः ॥ कुलीनाःपूजिताःसम्यग्भिवजयन्तीहशात्रवान् २१

जयिण्याइति १ २ दैवज्ञसंपत्तिः पुरोहितसंपत्तिश्च जयलक्षणमित्याहद्वाभ्यां
दैवेइति ३ ४ ५ अनुयांतीतिसंबंधः ६ ७ ८ अप्रतीपाअनुकूलाः ९ १० ११ १२ १३ १४ इष्टःकाकइतिशेषः १५ १६ १७ १८ १९ पंचाशतंपंचाशद २० २१

सन्निपातोयुद्धं २२ प्रबाधतेभीरुः २३ समितिसंग्रामं स्वयंतिस्विद्यति विजयस्यविजिगीषमाणस्यचगात्राणिस्विद्यति २४ विषयोदेशः २५ योगसंघि २६ आंतराणांशत्रोःसखीनां
स्माच्छत्रोःपरःश्रेष्ठस्तेनसंधिचकुर्यात् मयेसंधिनाशत्रुतेजनेनचयुगपत्प्रयुक्तेनप्रवेणपरंजयेदितिसमुदायार्थः २७ । २८ नन्वेवंपरंक्षमापयेदेवकिंकपटेनेत्याशंक्याह क्षमेति २९ अस्मिन्क्षमा

सन्निपातो नमंतव्यः शक्ये सति कथंचन ॥ सांत्वभेदप्रदानानां युद्धमुत्तरमुच्यते २२ संदर्शनेनैव सेनायाभयंभीरुन्प्रबाधते ॥ वज्रादिवप्रज्वलितादियं कनुपतिष्य
ति २३ अभिप्रयातां समितिं ज्ञात्वा ये प्रतियांत्यथ ॥ तेषां स्यंदंति गात्राण्योधानां विजयस्य च २४ विषयो व्यथते राजन्सर्वः सस्थाणुजंगमः ॥ अस्त्रप्रतापत
सानां मज्जासीदति देहिनाम् २५ तेषां सांत्वं कूरमिश्रं प्रणेतव्यं पुनः पुनः ॥ संपीड्यमाना हि परैर्योगमायांति सर्वतः २६ आंतराणां च भेदार्थं चरानभ्यवचार
येत् ॥ यश्च तस्मात्परो राजा तेन संधिः प्रशस्यते २७ न हितस्यान्यथा पीडा शक्या कर्तुं तथा विधा ॥ यथा सार्धं ममित्रेण सर्वतः प्रतिबाधनम् २८ क्षमवैसाधुमाया
ति न ह्यसाधून् क्षमा सदा ॥ क्षमायाश्चाक्षमायाश्च पार्थ विद्धि प्रयोजनम् २९ विजित्य क्षममाणस्य यशो राज्ञो विवर्धते ॥ महापराधे ह्यप्यस्मिन् विश्वसंत्यपि शत्र
वः ३० मन्यते कर्षयित्वा तु क्षमासाध्वीति शंबरः ॥ असंततं तु यद्द्वारप्रत्येति प्रकृतिं पुनः ३१ नैतत्प्रशंसंत्याचार्या न च साधुनि दर्शनम् ॥ अक्रोधेनाविनाशेन
नियंतव्याः स्वपुत्रवत् ३२ द्वेष्यो भवति भूतानामुग्रो राजा युधिष्ठिर ॥ मृदुमप्यवमन्यते तस्मादुभयमाचरेत् ३३ प्रहरिष्यन् प्रियं ब्रूयात्प्रहरन्नपि भारत ॥ प्रहृत्य
च कृपायीत शोचन्निव रुदन्निव ३४ न मे प्रियं यन्निह ताः संग्रामे मामकैर्नरैः ॥ न च कुर्वीते मे वाक्यमुच्यमानाः पुनः पुनः ३५ अहोजीवितमाकांक्षेन्नेदृशो वधमर्हति ॥
सुदुर्लभाः सुपुरुषाः संग्रामेष्वपलायिनः ३६ कृतं ममाप्रियं तेन येनायं निहतो मृधे ॥ इति वाचा वदन् हंतृन्पूजयेत्तरहोगतः ३७ हंतृणामाहतानां च यत्कुर्युरपराधि
नः ॥ क्रोशेद्वा हं प्रगृह्यापि चिकीर्षन्न जनसंग्रहम् ३८ एवं सर्वास्ववस्था सुसांत्वपूर्वसमाचरेत् ॥ प्रियो भवति भूतानां धर्मज्ञो जीतभीर्नृपः ३९ विश्वासं चात्र गच्छं
ति सर्वभूतानि भारत ॥ विश्वस्तः शक्यते भोक्तुं यथा काममुपस्थितः ४० तस्माद्विश्वासयेद्वाजा सर्वभूतान्यमायया ॥ सर्वतः परिरक्षेच्च यो मर्हो भोक्तुमिच्छति ४१
॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि सेनानीतिकथने द्वाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०२ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कथं मृदौ कथं तीक्ष्णे
महापक्षे च पार्थिव ॥ आदौ वर्तेत नृपतिस्तन्मे ब्रूहि पितामह १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ बृहस्पतेः श्वसंवादमिन्द्रस्य च यु
धिष्ठिर २ बृहस्पतिदेवपतिरभिवाद्य कृतांजलिः ॥ उपसंगम्य प्रच्छ वासवः परवीरहा ३

वति ३० असंताप्य ऋजूकृतं वंशादिपुनर्वक्रीभवत्यतः शत्रुसंताप्य क्षमां कुर्यादिति शंबरस्य दैत्यस्य मतम् ३१ स्वमतमाह नैतदिति ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ स्वीयान्बंधून् हतानि वली
कपीत्यर्थो शोचेदित्याह हंतृणामिति ३८ । ३९ विश्वस्तोजनः ४० । ४१ ॥ इति शांतिपर्वणि भीलकंठीये भारतमावदीये द्वाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०२ ॥ ॥ ७ ॥ कथमिति १ । २ । ३

४ व्यतिषंगेण मिश्रणेन युद्धेनेत्यर्थः साधारणो नियतः ५ प्रत्युवाच गुरुः ६ । ७ विवृतः सावधानः सार्धः श्लोकः ८ । ९ कंठायासां मुखरत्वं वितसः पक्षिबंधनोपायस्तदुपजीवीवितसिकः १०
११ स्वपिति महीपतिरित्यनुकर्षः 'संकरोऽग्निचट्टकारः' इति मेदिनी १२ सामान्ये अनिश्रिते रिपुर्वशे कृत्वा उपसन्नार्थो लभितार्थः कृतश्चेत्स एनं काले प्रहरेदिति सार्धयोर्द्वयोः संबंधः १३ । १४
किंचास्य दंडं सेनां च भेदेन दूषयेत्सः १५ प्रच्छन्नं यथा स्यात्तथा विचारयेन्मनसि विषमं धारयेत् १६ औषधैर्विषादिभिः फलितमाह नन्वाति १७ यथा विश्रंभं विश्वासमाप्नुयुस्तथा कुर्यात् १८ ब्रष्ट

इंद्र उवाच ॥ अहितेषु कथं ब्रह्मन् प्रवर्तेयमतं द्रितः ॥ असमुच्छिद्य चैवेतां त्रियच्छेयमुपायतः ४ सेनयोर्व्यतिषंगेण जयः साधारणो भवेत् ॥ किंकुर्वाणं न मां जह्या
ज्वलिताश्रीः प्रतापिनी ५ ततो धर्मार्थकामानां कुशलः प्रतिभानवान् ॥ राजधर्मविधानज्ञः प्रत्युवाच पुरंदरम् ६ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ न जातुकलहेनेच्छेन्नियं
तुमपकारिणः ॥ बालैरासेवितं ह्येतद्यदमर्षो यदक्षमा ७ न शत्रुर्विद्वतः कार्यो वधमस्याभिकांक्षता ॥ क्रोधं भयं च हर्षं च नियम्य स्वयमात्मानि ८ अभिन्नमुपसेवेत्
विश्वस्तवदविश्वसन् ॥ प्रियमेव वदेन्नित्यं नाप्रियं किंचिदाचरेत् ९ विरमेच्छुष्कवैरेभ्यः कंठायासां श्ववर्जयेत् ॥ यथा वैतंसिको युक्तो द्विजानां सदृशस्वनः १० तान्
द्विजान् कुरुते वश्यांस्तथा युक्तो महीपतिः ॥ वशं चोपनयेच्छत्रून् निहन्याच्च पुरंदर ११ न नित्यं परिभूयारीन् सुखं स्वपिति वासव ॥ जागर्त्येव हि दुष्टात्मा संकरेऽग्नि
रिव अस्थितः १२ न सन्निपातः कर्तव्यः सामान्ये विजये सति ॥ विश्वास्थैवोपसन्नार्थो वशे कृत्वा रिपुः प्रभो १३ संप्रधार्य सह मात्यैर्मित्रविद्धिर्महात्माभिः ॥ उपेक्ष्य मा
णोऽज्ञातो हृदयेनापराजितः १४ अथास्य प्रहरेत्काले किंचिद्विचलिते पदे ॥ दंडं च दूषयेदस्य पुरुषैरासकारिभिः १५ आदिमध्यावसानज्ञः प्रच्छन्नं च विधार
येत् ॥ बलानि दूषयेदस्य जानन्नेव प्रमाणतः १६ भेदेनोपप्रदानेन संसृजेदौषधैस्तथा ॥ न त्वेवं खलु संसर्गो च येदरिभिः सह १७ दीर्घकालमपीक्षेत निहन्यादेव
शात्रवान् ॥ कालाकांक्षी हि क्षपयेद्यथा विश्रंभमाप्नुयुः १८ न सद्योऽरीन् निहन्याच्च द्रष्टव्यो विजयो भुवः ॥ न शल्यं वा घटयति न वाचा कुरुते व्रणम् १९ प्राप्ते च प्र
हरेत्कालेन च संवर्तते पुनः ॥ हंतुकामस्य देवेन्द्रपुरुषस्य रिपून् प्रति २० यो हि कालो व्यतिक्रामेत्पुरुषं कालकांक्षिणम् ॥ दुर्लभः स पुनस्तेन कालः कर्मचिकीर्षुणा २१
ओजश्च विनयेदेव संगृह्णन् साधुसमतम् ॥ अकाले साधयेन्मित्रं न च प्राप्ते प्रपीडयेत् २२ विहाय कामं क्रोधं च तथाऽहंकारमेव च ॥ युक्तो विवरमन्विच्छेद हितानां
पुनः पुनः २३ मार्दवं दंडालस्यं प्रमादश्च सरोत्तम ॥ मायाः सुविहिताः शक्रसादयंत्य विचक्षणम् ३४ निहत्यैतानि च त्वारिमायां प्रति विहाय च ॥ ततः शक्रो
तिशत्रूणां प्रहर्तुमविचारयन् २५ यदैवैकेन शक्येत गुह्यं कर्तुं तदाचरेत् ॥ यच्छंति सचिवा गुह्यमिथो विश्रावयंत्यपि २६

व्यः प्रदर्शनीयः नेतिसार्धः १९ रिपून् प्रतिहंतुकामस्य पुनः कालेन संवर्तते नोपसंपद्यतेऽतः प्राप्ते काले प्रहरेदेव न तु कालांतरं प्रतीक्षेत्तेत्यर्थः २० । २१ ओजः सामर्थ्यं शत्रावकाले प्राप्ते सति स्वकार्यं
न साधयेत् नापितं प्रपीडयेत् कालेन नातिक्रामेत्तेत्यर्थः २२ । २३ । २४ चत्वारि मार्गवादीनि २५ मंत्रविद्यमया दैकेनैव कर्तुं शक्यं तत्प्रतिवक्तव्यं न बहून् प्रतीत्याह यदिति
यच्छंति निगृह्णंति कर्तुं न प्रयच्छंतीत्यर्थः २६

अन्यैः सह संविदं संमतिं चरेद्यदि पूर्वोक्तं विप्रवेदित्यर्थः ततश्चादृष्टेषु दूरस्थेषु ब्रह्मदंडं पुरोहितद्वारा भविष्यत्प्रयुज्यात् । दृष्टे प्रत्यक्षं शत्रौ चतुरंगिणीमपि प्रयुज्यादित्याह ब्रह्मेति २७ । २८ । २९ नविशंकयेच्छंकायतनं कुर्यात् २० तर्देवाह स्थानानीति निराकृताः स्वशत्रुभिः सह प्रीतिं कुर्वीषामन्यान् शत्रुत्वेन पश्यन्ति तदीयमित्रत्वे च न विश्वसन्तीत्यर्थः २१ विविधवृत्तानामस्थिराणां स्थिरचित्त एव भवेदित्यर्थः ३१ । ३३ । ३४ वेगवति पूरे सति वप्रेतदेविवरणाद्विदारणाद्वाध इति योजना ३५ । ३६ निपुणकुशलं आरभेत्पेष्टुमिति शेषः ३७ षडंगिनीरथतुरगमातं गपदातिकोशवणिकपथवती ३८ प्रतिलोमतः शत्रोरपेक्षया विदुष्यप्रकटीभूय दस्यूनां वस्यून ३९ उक्तमेवार्थसंज्ञाति नसामेति बलवति शत्रौ सामनप्रशस्यते किं हि दंडोपनिषद्ब्रह्मस्य दंडः नशत्रुर्विदुः कार्य इत्यादिना प्रागुक्तरीत्या छलेनैव सनाशनीय इत्यर्थः । अतएव शत्रुपुमार्दवं पार्थैतिकं न कार्यं नापि यात्रिकं सदा कार्यं जयस्यानियतत्वात् यात्रायां हि सस्यानां घातः संकर

अशक्यमिति कृत्वा वा ततोऽन्यैः संविदं चरेत् ॥ ब्रह्मदंडमदृष्टेषु दृष्टेषु चतुरंगिणीम् २७ मेदं च प्रथमं युज्यात्तूष्णीमपि तथैव च ॥ काले प्रयोजयेद्राजा तस्मिं तस्मिं स्तदा तदा २८ प्रणिपातं च गच्छेत्कालेशत्रोर्बलीयसः ॥ युक्तोऽस्य वधमन्विच्छेदप्रमतः प्रमाद्यतः २९ प्रणिपातेन दानेन वा चामधुरया ब्रुवन् ॥ अमित्रमपि सेवेत न च जातु विशंकयेत् ३० स्थानानि शंकितानां च नित्यमेव विवर्जयेत् ॥ न च तेष्वाश्वसेद्राजा जाग्रती हरिराकृताः ३१ न ह्यतो दुष्करं कर्म किंचिदस्ति सुरोत्तम ॥ यथा विविधवृत्तानामैश्वर्यममराधिप ३२ तथा विविधवृत्तानामपि संभव उच्यते ॥ यत ते योगमास्थाय मित्रा मित्रं विचारयेत् ३३ मृदुमप्यवमन्यं ते तीक्ष्णा दुद्विजते जनः ॥ मातीक्ष्णो माष्टुर्भूस्त्वं तीक्ष्णो भव मृदुर्भव ३४ यथा वप्रे वेगवति सर्वतः संजुतो दके ॥ नित्यं विवरणाद्वाधस्तथाराज्यं प्रमाद्यतः ॥ न बहूनाभियुं जीतयोगपद्येन शात्रवान् ॥ साम्राजानेन भेदेन दंडेन च पुरंदर ३६ एकैकमेषां निष्पिष्य शिष्टेषु निपुणं चरेत् ॥ न तु शक्तोऽपि मेधावी सर्वानेवारभेत्प ३७ यदा स्यान्महती सेना हयनागरथाकुला ॥ पदाति यंत्रबहुला अनुरक्ता षडंगिनी ३८ यदा बहुविधा वृद्धिं मन्येत प्रतिलोमतः ॥ तदा विदुष्य प्रहरेद्दस्यूनामविचारयन् ३९ नसामदंडोपनिषत्प्रशस्यते न मार्दवं शत्रुषु यात्रिकं सदा ॥ न सस्यघातेन च संकरक्रियानचापि भूयः प्रकृतेर्विचारणा ४० मायाविभेदानुपसर्जनानि तथैव पापं नयशः प्रयोगात् ॥ आसैर्मनुष्यैरुपचारयेत्पुरेषुराष्ट्रेषु च संप्रयुक्तान् ४१ पुराऽपि चैषामनुसृत्य भूमिपाः पुरेषु भोगानखिलान् जयंति ॥ पुरेषु नीतिं विहितां यथाविधि प्रयोजयंतो बलवृत्रसूदन ४२ प्रदाय मूढानि वसूनि राजन्प्रच्छिद्य भोगानवधाय च स्वान् ॥ दुष्टान् स्वदोषैरिति कीर्तयित्वा पुरेषुराष्ट्रेषु च योजयंति ४३

क्रियाविषादिना जलादीनां नाशनं भूयः पुनः पुनः प्रकृतेः सप्तविधाया विचारणा कथं दंडः कथं कोशः कथं ममात्य इत्यादि संवेदश्चापतति तत्र त्रयमपि न कार्यं हिंसा मूलत्वाच्चितादृक्करत्वाच्च तस्मात्कपटपूर्वको दंड एव श्रेयानित्यर्थः ४० एतदेव विदुषोति मायेति मायाविभेदानां विधायमायाः प्रयुज्यते तत उपसर्जनानि चरस्परमितरेषां शत्रूणां मुस्थापनादीनि तत एव शत्रुषु पापं कपटं च प्रयुज्यात् कथं यशसः प्रयोगात् प्रयोगे हि यशो न नाशनीयं प्राक्फलोदयाद्यनेनास्मात्स्वपकारं भवितुं आसीदित्युक्तीर्णं गृहं प्रत्ययान् कुर्यात् किं हि कुर्यादित्याह आसैरिति ४१ एषामेतान् शत्रून् पुरेषु ततस्तस्यानेष्वनुसृत्य भोगास्तदीयान् जयंति नीतिं पुरेषु स्वीयेषु ४२ अनुसरणमेवाह प्रदायेति एतेन ममामात्मा दुष्टा मास्वकाराणां तत्र प्रतिगता इति लोकमुखात् कीर्तयित्वा परेषां पुरेषुराष्ट्रेषु च तान् योजयंति ४३

कृत्यामिव कृत्यामृत्युकारिणी देवता ४४ । ४५ । ४६ । ४७ संवृष्टं संसर्गं असंवृष्टं परमवभाषते अदृष्टितः परोक्षे प्रतिश्रुतमपि कार्यं न कुरुते ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ ५३ ॥ इति शांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये त्र्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ अधार्मिकस्य च्छलादिकं विधेयमित्युक्तं धार्मिकं तथैव चान्यैरपि शास्त्रवेदिभिः स्वलंकृतैः शास्त्रविधानदृष्टिभिः ॥ सुशिक्षितैर्भाष्यकथाविशारदैः परेषु कृत्यामुपधारयेच्च ४४ ॥ इन्द्र उवाच ॥ कानि लिङ्गानि दुष्टस्य भवन्ति द्विजसत्तम ॥ कथं दुष्टं विजानीयामेत्तच्छो ब्रवीहि मे ४५ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ परोक्षमगुणानाहसद्गुणानभ्यसूयते ॥ परैर्वाकीर्त्यमानेषु तूष्णीमास्ते पराङ्मुखः ४६ तूष्णीभावेऽपि विज्ञेयं न चेद्ब्रवतिकारणम् ॥ विश्वासं चोष्ठसंदंशं शिरसश्च प्रकंपनम् ४७ वरोत्यभीक्ष्णं संसृष्टमसंसृष्टश्च भाषते ॥ अदृष्टितो न कुरुते दृष्टो नैवाभिभाषते ४८ पृथगेत्यसमश्नाति नेदमद्यथाविधि ॥ आसने शयने याने भावालक्ष्या विशेषतः ४९ आतिराते प्रिये प्रीतिरेतावन्मित्रलक्षणम् ॥ विपरीतं तु बोद्धव्यमरिलक्षणमेव तत् ५० एतान्येव यथोक्तानि बुध्येथास्त्रिदशाधिप ॥ पुरुषाणां प्रदुष्टानां स्वभावो बलवतरः ५१ इति दुष्टस्य विज्ञानमुक्तं ते सुरसत्तम ॥ निशम्य शास्त्रतत्त्वार्थं यथा वदमरेश्वर ५२ ॥ भीष्म उवाच ॥ सतद्वचः शत्रुनिर्बहणे रतस्तथा च कारावितथं बृहस्पतेः ॥ चचार काले विजयाय चारिहा वशं च शत्रून् नयत्पुरंदरः ५३ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि इन्द्रबृहस्पतिसंवादे त्र्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ धार्मिकोऽर्थानसंप्राप्य राजाऽमात्यैः प्रबाधितः ॥ द्युतः कोशाच्च दंडाच्च सुखमिच्छन् कथं चरेत् १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्रायं क्षेमदर्शयिह तिहासोऽनुगीयते ॥ ततोऽहं संप्रक्ष्यामि तन्निबोध युधिष्ठिर २ क्षेमदर्शोऽप्युपसृतो यत्र क्षीणबलः पुरा ॥ मुनिकालकवृक्षीयमाजगामेति नः श्रुतम् ॥ तं प्रच्छानु संगृह्य कच्छामापदमास्थितः ३ ॥ राजोवाच ॥ अर्थेषु भागी पुरुष ईहमानः पुनः पुनः ॥ अलब्ध्वा मद्भिधो राज्यं ब्रह्मन् किं कर्तुमर्हति ४ अन्यत्र मरणादैन्यादन्यत्र परसंश्रयात् ॥ सुद्रादन्यत्र चाचारात् नममाचक्ष्वसत्तम ५ व्याधिना चाभिपन्नस्य मानसे नेतरेण वा ॥ धर्मज्ञश्च कृतज्ञश्च त्वद्विधः शरणं भवेत् ६ निर्विद्यति नरः कामान्निर्विद्यसुखमेधते ॥ त्यक्त्वा प्रीतिं च शोकं च लब्ध्वा बुद्धिमयं वसु ७ सुखमर्थाश्रयं येषामनुशोचामितानहम् ॥ मम ह्यर्थाः सुषहवो नष्टाः स्वप्रदवागताः ८ दुष्करं बत कुर्वीति महतो र्थास्त्यजंतिये ॥ वयं चेतान्परित्यक्तुमसतोऽपि न शक्नुमः ९ इमामवस्थां संप्राप्तं दीनमार्तं श्रियाच्युतम् ॥ यदन्यत्सुखमस्ती हतब्रह्मन्ननुशाधि माम् १० कौसल्येनैव मुक्तस्तुराजपुत्रेण धीमता ॥ मुनिः कालकवृक्षीयः प्रत्युवाच महाश्रुतिः ११ ॥ मुनिरुवाच ॥ पुरस्तादेव ते बुद्धिरियं कार्या विजानता ॥ अनित्यं सर्वमेवैतदहं च मम चास्ति यत् १२

कस्य हीनसंपदो विजिगीषमाणस्य कर्तव्यं पृच्छति धार्मिक इति १ । २ । ३ भागी भागार्हः ईहमानो यतमानः ४ । ५ इतरेण शरीरेण ६ निर्विद्यति निरज्यते कामाद्विषयभोगात् बुद्धिमयं वसुज्ञानरूपधनं ७ । ८ । ९ । १० । ११ इयं निर्विद्यतीति श्लोकेन त्वया प्रोक्ता अहं च यत्र ममास्त्येतत्सर्वमनित्यमिति जानता १२

नास्तितुच्छत्वात् १३ सर्वतन्नाभून्नभविष्यति दृष्टिसमसमयैवसृष्टिरिति भावः १४ यच्चपूर्वप्राचीनसमाहारेराज्ञासमुदायेवाभ्यादिकं यच्चपूर्वपरेपरपूर्वस्मिन्पूर्वस्मिन्प्राज्ञितसर्वतत्तवनास्त्येव
तितज्ज्ञात्वा सर्वत्रममतांत्यक्त्वेति भावः १५ सामर्थ्यधनार्जनवीर्यं कथंचनयमपिनकुर्याच्छोकं १६ । १७ आत्मनो देहस्य अश्रुवतामितिच्छेदः नभविष्यसिमरिष्यसि १८ । १९ । २०

यत्किंचिन्मन्यसेऽस्तीति सर्वनास्तीति विद्वितः ॥ एवं न व्यथते प्राज्ञः कृच्छ्रामप्यापदंगतः १३ यद्विभूतं भविष्यं च सर्वतन्नाभविष्यति ॥ एवं विदिते वेद्यस्त्वमधर्मे
भ्यः प्रमोक्ष्यसे १४ यच्च पूर्वसमाहारे यच्च पूर्वपरे परे ॥ सर्वतन्नास्ति ते चैव तज्ज्ञात्वा कोऽनुसंज्वरेत् १५ भूत्वा च न भवत्येतद्भूत्वा च भविष्यति ॥ शोकेन ह्य
स्ति सामर्थ्यं शोकं कुर्यात्कथंचन १६ कनुतेऽप्यपिता राजन्कनुतेऽप्यपिता महः ॥ न त्वं पश्यसि तानद्यन्त्वा पश्यंति तेऽपि च १७ आत्मनोऽश्रुवता पश्यंस्तां
स्त्वं किमनुशोचसि ॥ बुद्ध्या चैवानुबुद्धयस्वधुवं हिनभविष्यसि १८ अहं च त्वंच नृपते सुहृदः शत्रवश्च ते ॥ अवश्यं न भविष्यामः सर्वंच न भविष्यति १९ ये
तुर्विंशतिवर्षा वै त्रिंशद्वर्षाश्च मानवाः ॥ अर्वागेव हिते सर्वे मरिष्यंति शरच्छतात् २० अपि चेन्महतो विता न्न प्रमुच्येत पुरुषः ॥ नैतन्ममेति तन्मत्वा कुर्वीत
प्रियमात्मनः २१ अनागतं यन्न ममेति विद्यादति क्रांतं यन्न ममेति विद्यात् ॥ दिष्टं बलीय इति मन्यमानास्ते पंडितास्तत्सतां स्थानमाहुः २२ अनाद्या
श्चापि जीवंति राज्यं चाप्यनुशासति ॥ बुद्धिपौरुषसंपन्नास्त्वया तुल्याऽधिका जनाः २३ न च त्वमिव शोचंति तस्मात्त्वमपि मा शुचः ॥ किं त्वं ते नैरेऽश्रेयां
स्तुल्यो वा बुद्धिपौरुषैः २४ ॥ राजो वाच ॥ यादृच्छिकं सर्वमासीत्तद्राज्यमिति चिंतये ॥ ह्रियते सर्वमेवेदं कालेन महता द्विज २५ तस्यैव हियमाणस्य
स्रोतसे वत पोधन ॥ फलमेतत्प्रपश्यामि यथा लब्धेन वर्तयन् २६ ॥ मुनिरुवाच ॥ अनागतमतीतं च याथातथ्यविनिश्चयात् ॥ नानुशोचेत कौस
ल्यसर्वार्थेषु तथा भव २७ अवाप्यान्कामयन्नर्थान्नानवाप्यन्कदाचन ॥ प्रत्युत्पन्नाननुभवन्मा शुचस्त्वममागतान् २८ यथा लब्धोपपन्नार्थैस्तथा कौसल्यरं
स्यसे ॥ कच्चिच्छुद्धस्वभावेन श्रिया हीनो न शोचसि २९ पुरस्ताद्भूतपूर्वत्वाद्धीनभोग्यो हि दुर्मतिः ॥ धातारंगर्हते नित्यं लब्धार्थश्च न मृष्यते ३० अनर्हानपि चे
वान्यान्मन्यते श्रीमतोजनान् ॥ एतस्मात्कारणादेतदुत्तं भूयोऽनुवर्तते ३१ ईर्ष्याभिमानसंपन्नाराजन्पुरुषमानिनः ॥ कच्चिद्वन्नतथाराजन्मत्सरीकोसलाधि
प ३२ सहस्रश्रियमन्येषां यद्यपि त्वयि नास्ति सा ॥ अन्यत्रापि सर्वालक्ष्मीकुशला भुंजते सदा ॥ अभिनिस्स्यं दते श्रीर्हिसत्यपि द्विषां जनम् ३३ श्रियंच पुत्रपौ
त्रंच मनुष्याधर्मचारिणः ॥ योगधर्मविदो धीराः स्वयमेव त्यजंत्युत ३४

न प्रमुच्येत प्रत्यक्षेण त्यागो न संभवति चेन्ममत्वं बांधवादीत्याज्यमित्याह अपीति २१ विद्याद्विद्युः सन्निर्ममत्वं २२ । २३ । २४ यादृच्छिकं मयस्नादागतं २५ एतच्छोकाख्यं फलं यथा ल
ब्धेन वर्तयन् जीवन्नपि पश्यामि यादृच्छिकस्य नाशेन जीवनालोपेऽपि शोको न शयतीत्यर्थः २६ । २७ । २८ । २९ न मृष्यते ते नैरेऽनुष्यति ३० अनर्हान् स्लेष्ठादीन् विचार्य ३१ । ३२
सहस्वेति सार्धं अन्यत्रापि सर्वालक्ष्मीकुशलानिर्भत्सराः जनं द्विषतः सकाशात् अभिनिस्स्यं दते प्रसूयति ३३ । ३४

विधित्साक्रियाणामनुपरमस्तेन साधनेन संकुलकमस्थिरं नित्यं नर्वनवमार्भकुर्वाणं दृष्ट्वाऽन्ये प्राकृतास्तत्संस्त्यजं त्येव ३५ उपद्रवान्स्थिरान् ३६ अर्थरूपेण मासमानाः ३७ आद्यस्योदाहरणं
अर्थायेति ३८ द्वितीयस्योदाहरणं रममाण इति ३९ परिभग्नक्रमो नष्टारंभः ४० । ४१ । ४२ । ४३ विप्रणयेदद्यात् ४४ । ४५ अन्येषामपीति सार्धः बुद्ध्या कल्पितामापदं पश्य कथमत आह
नियच्छेति यथाक्रमेणान्वयः इन्द्रियादीनां निरोधे हि जगत्संस्त्यजं त्येव कस्फुरति तेनापदा कल्पितं रंस्फुटीभवतीति भावः ४६ प्रतीति भावेऽप्येतेषु प्राप्तिषु दृष्टेर्दर्शनमात्रोत्पन्नेषु प्रतिषेधानविद्यते अप्रत्या

बहुसंकुसुकं दृष्ट्वा विधित्सासाधनेन च ॥ तथाऽन्ये संस्त्यजं त्येव मत्वा परमदुर्लभम् ३५ त्वंपुनः प्राज्ञरूपः सन्कृपणं परित्यजे ॥ अकाम्यान्कामयानोऽर्थान्पराधी
नानुपद्रवान् ३६ तां बुद्धिमुपजिज्ञासुस्त्वमेवैतान्परित्यज ॥ अनर्थाश्चार्थरूपेण ह्यर्थान्श्चानर्थरूपिणः ३७ अर्थायैव हि केषांचिद्वन्ननाशो भवत्युत ॥ आनंत्यं तत्सु
खं मत्वा श्रियमन्यः परीप्सति ३८ रममाणः श्रिया कश्चिन्नान्यच्छ्रेयोऽभिमन्यते ॥ तथा तस्येह मानस्य समारंभो विनश्यति ३९ कृच्छ्रालब्धमभिप्रेतं यदिकौसल्य
नश्यति ॥ तदानिर्विद्यते सोऽर्थात्परिभग्नक्रमो नरः ४० धर्ममेकेऽभिपद्यंते कल्याणाभिजनानराः ॥ परत्र सुखमिच्छंतो निर्विद्येयुश्च लौकिकात् ४१ जीवितं
संस्त्यजं त्येके धनलोभपराजनाः ॥ न जीवितार्थमन्यंते पुरुषा हि धनादृते ४२ पश्यतेषां कृपणतां पश्यतेषाम बुद्धिताम् ॥ अधुवे जीविते मोहादर्थदृष्टिमुपाश्रिताः
४३ संचये च विनाशांते मरणांते च जीविते ॥ संयोगे च वियोगांते कोऽनुविप्रणयेन्मनः ४४ धनं वापुरुषो राजन्पुरुषं वा पुनर्धनम् ॥ अवश्यं प्रजहात्येव तद्विद्वान्कोऽ
नुसंज्वरेत् ४५ अन्येषामपि नश्यंति सुहृदश्च धनानि च ॥ पश्य बुद्ध्या मनुष्याणां राजन्नापदमात्मनः ॥ नियच्छयच्छसंयच्छ इन्द्रियाणि मनो गिरम् ४६ प्रतिषे
धानचाप्येषु दुर्बलेष्वहितेष्वपि ४७ प्राप्तिषु दृष्टेषु भावेषु व्यपकृष्टेष्वसंभवे ॥ प्रज्ञानतप्तो विक्रांतस्त्वद्विधो नानुशोचति ४८ अल्पमिच्छन्न च पलोष्टदुर्दातः सुनिश्चि
तः ॥ ब्रह्मचर्योपपन्नश्च त्वद्विधो नैव शोचति ४९ न त्वेव जाल्मीका पालीवृत्तिमेषितुमर्हसि ॥ नृशंसवृत्तिपापिष्ठां दुष्टां कापुरुषोचिताम् ५० अपि मूलफलाजी
वोरमस्वैको महावने ॥ वाग्यतः संगृहीतात्मा सर्वभूतदयान्वितः ५१ सदृशं पंडितस्यैतदीषादं तेन दंतिना ॥ यदेको रमतेऽरण्येऽवारण्ये नैव तुष्यति ५२ महाहृदः
संक्षुभित आत्मनैव प्रसीदति ॥ एतदेवं गतस्याहं सुखं पश्यामि जीवितुम् ५३ असंभवे श्रियो राजन्हीनस्य सचिवादिभिः ॥ दैवे प्रतिनिविष्टे च किं श्रेयो मन्यते भ
वान् ५४ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि कालकवृक्षीये चतुरधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०४ ॥ ॥ मुनिरुवाच ॥ अथ चे
त्पौरुषं किंचित्क्षत्रियात्मनि पश्यसि ॥ ब्रवीमि तां तु ते नीतिं राज्यस्य प्रतिपत्तये १

रुयेयदर्शनाः सर्वे वर्तमानाः पदार्था इत्यर्थं व्यपकृष्टेषु देशतः कालतश्च व्यवहितेष्वतीतानागतदूरस्थेषु दर्शनस्यासंभवे च ज्ञाते सति त्वद्विधो नानुशोचतीति निष्टसंयोगवियोगयोरिति सार्धार्थः ४७ । ४८
४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ ॥ इति शांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे चतुरधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०४ ॥ ॥ एवं दुर्बलस्य हीनसं
पदः परैर्निर्जितस्य निवृत्तिर्धर्मपुत्रश्रेयानित्युक्तं प्रबलस्य तु तादृशस्य निकृत्याख्यं जयोपायं वक्तुमध्याय आरभ्यते अथ चेदिति १

१। उपपन्नोऽस्मिन्पौरुषेणेतिशेषः ४। १। १ वित्तवैतनकर्म प्रमाणविश्वार्थं प्रग्रहमिवप्रग्रहेभुजस्वं तस्यबाहुस्थानीयोभविष्यसीत्यर्थः 'प्रग्रहस्तुतुलासूत्रेबंधानियमनेभुजे' इतिमेदिनी । स्वशास्त्रेणनीतिशास्त्रेण ८। ९ ग्रहणमादरं । 'ग्रहणंस्वीकारादरकरोपरामोपलब्धिबंधिषु' इतिमेदिनी १० बिल्वंबिल्वेनेति अन्यपराजयोऽपीष्टइतिमत्वाजनकेनान्बंधविपरीतवाधातय अस्य वैदेहस्य ११। १२। १३ प्रतिषेधस्थानेतदकरणेऽयंमानप्रतिषिद्धवानितिममशत्रुरितिविद्वत्तत्त्वभवतितद्रूपमित्यर्थः १४ हेपरम अमित्रेशत्रुसमीपे श्वेतकाकीयैःश्वाचएतश्चकाकश्चतेषामिमे तांचेच्छक्रोषिनिर्मातुंकर्मचैवकरिष्यसि ॥ शृणुसर्वमशेषेणयत्त्वावक्ष्यामितत्त्वतः २ आचरिष्यसिचेत्कर्ममहतोऽर्थानवाप्स्यसि ॥ राज्यंराज्यस्यमंत्रंवामहर्तीवा पुनःश्रियम् ३ अथैतद्रोचतेराजन्पुनर्ब्रूहिब्रवीमि ॥ राजोवाच ॥ ब्रवीतुभगवानीतिमुपपन्नोऽस्म्यहंप्रभो ४ अमोघोयंभवत्वद्यत्वासाहसमागमः ॥ मुनिरु वाच ॥ हिवादंभंचकामंचक्रोधंभयंतथा ५ अप्यमित्राणिसेवस्वप्राणिपत्यकृतांजलिः ॥ तमुत्तमेनशौचेनकर्मणाचाभिधारय ६ दातुमर्हतितेवित्तवैदेहःस त्यसंगरः ॥ प्रमाणंसर्वभूतेषुप्रग्रहंचभविष्यसि ७ ततःसहायान्सोत्साहंलप्स्यसेऽव्यसनान्शुचीन् ॥ वर्तमानःस्वशास्त्रेणसंयतात्माजितेंद्रियः ८ अभ्युदरति चात्मानंप्रसादयतिचप्रजाः ॥ तेनैवत्वंधृतिमताश्रीमताचाभिसत्कृतः ९ प्रमाणंसर्वभूतेषुगत्वाचग्रहणमहत् ॥ ततःसुहृदलंलब्ध्वामंत्रायित्वासुमांभिः १० आंतरैर्भेदयित्वारीन्बिल्वंबिल्वेनभेदय ॥ परैर्वासंविदंलब्ध्वाबलमप्यस्यघातय ११ अलभ्यायेशुभाभावाःस्त्रियश्चाच्छादनानिच ॥ शय्यासनानियानानिमहा र्हाणिगृहाणिच १२ पक्षिणोमृगजातानिरसगंधाःफलानिच ॥ तेष्वेवसज्जयेथास्त्वंयथानश्यत्त्वयंपरः १३ यद्येवंप्रतिषेद्धव्योयद्युपेक्षणमर्हति ॥ नजातुविद्व तःकार्यःशत्रुःसुनयमिच्छता १४ रमस्वपरमामित्रेविषयेप्राज्ञसंमतः ॥ भजस्वश्वेतकाकीयैर्मित्रधर्ममनर्थकैः १५ आरंभांश्चास्यमहतोदुश्चरांश्चप्रयोजय ॥ नदीवच्चविरोधांश्चबलवद्भिर्विरुध्यताम् १६ उद्यानानिमहार्हाणिशयनान्यासनानिच ॥ प्रतिभोगसुखेनैवकोशमस्यविरेचय १७ यज्ञदानेप्रशाध्यस्मैब्राह्मणा ननुवर्ण्यताम् ॥ तेषांप्रतिकरिष्यंतितंभोक्ष्यंतितृकाइव १८ असंशयंपुण्यशीलःप्राप्नोतिपरमांगतिम् ॥ त्रिविष्टपेपुण्यतमंस्थानंप्राप्नोतिमानवः १९ कोश क्षयेत्वमित्राणांवंशकौशल्यगच्छति ॥ उभयत्रप्रयुक्तस्यधर्मैर्चाधर्मैरेवच २० फलार्थमूलंव्युच्छिद्येतेननंदतिशत्रवः ॥ नचास्मैमानुषंकर्मदेवमस्योपवर्णय २१ असंशयंदैवपरःक्षिप्रमेवविनश्यति ॥ याजयेनंविश्वजितासर्वस्वेनवियुज्यतम् २२ ततो गच्छसिसिद्धार्थःपीडयमानंमहाजनम् ॥ योगधर्मवि दंपुण्यंकंचिदस्योपवर्णयेत् २३

धर्माः क्रमेण नित्यंजागरूकत्वमयचकितत्वपरंमिगतज्ञत्वानि तैरुपायैर्विप्रधर्मभजस्व श्वेतइत्यत्रोमाहोश्चेतिपरकृतं प्तोमृगः १९ आरंभान्विरोधांश्चमहानदीवहुस्तराच्च १६। १७ प्रतिकरि ष्यतिप्रत्युपकारेणस्वस्त्ययनादिनोपकरिष्यति १८। १९ धर्माधर्माभ्यांकोशक्षयेति १० फलस्यस्वर्गादेर्यस्यजयादेर्मूलकारणंकोशोव्युच्छिद्येद्विशेषतउच्छेदमच्छेत् दैवंजयादिकम् २१ २२ गच्छसिअवगच्छसि सिद्धार्थःकृतयज्ञादिप्रयोजनः महाजनपीडांस्तस्मैनिवेदयेत् तत्परिहारार्थमाचार्यचवर्णयेत् २३

तद्वाराज्यंत्याजयेदित्याह अपीति यद्वाशौषधाद्यैरस्यनागादीन्घातयेदितिसार्थः १४। १५ ॥ इतिशान्तिपर्वणिराजभर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीयेमास्तमाचक्षीपेपंचाधिकशततमो ऽध्यायः ॥ १०५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ निकृतिंकपटंचकर्तुमनिच्छोर्धर्मिष्ठस्यक्षीणस्यसामाख्यंजयोपायमाह ननिकृत्येत्यादिना १। २। ३। ४ वायुत्रयोः तस्यविदेहस्य ९ त्वादृशंराजानं

अपित्यागंभूषेतकच्चिदच्छेदनामयम् ॥ सिद्धेनौषधियोगेनसर्वशत्रुविनाशिना ॥ नागानश्चान्मनुष्याश्चकृतकैरुपघातयेत् २४ एतेचान्येचबहवोदंभयो गाःसुचिंतिताः ॥ शक्याविषहताकर्तुंपुरुषेणकृतात्मना २५ ॥ इतिश्राम० शां० रा० कालकवृक्षीयेपंचाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०५ ॥ राजोवाच ॥ ननिकृत्यानदंभेनब्रह्मन्नेच्छामिजीवितुम् ॥ नाधर्मयुक्तानिच्छेयमर्थान्सुमहतोऽप्यहम् १ पुरस्तादेवभगवन्मयैतदपवर्जितम् ॥ येनमांनभिंशंकेतयेनकृत्स्नं हितंभवेत् २ आनृशंस्येनधर्मेणलोकेह्यस्मिन्नाजिजीविषुः ॥ नाहमेतदलंकर्तुंनैतत्त्वद्युपपद्यते ३ ॥ मुनिरुवाच ॥ उपपन्नस्त्वमेतेनयथाक्षत्रियभाषसे ॥ प्रकृत्याहुपपन्नोसिबुद्ध्यावाबहुदर्शनः ४ उभयोरेवामर्थेयतिष्येतवत्स्यच ॥ संश्लेषाकरिष्यामिश्वतंह्यनपायिनम् ५ त्वादृशंहिकुलेजातमनृशंसंबहुश्रुतं ॥ अमात्यंकोनकुर्वीतराज्यप्रणयकोविदम् ६ यस्त्वंप्रख्यावितोराज्याह्यसनंचोत्तमंगतः ॥ आनृशंस्येनवृत्तेनक्षत्रियेच्छसिजीवितुम् ७ आगंतामहंतातवैदेहः सत्यसंगरः ॥ अथाहंतंनियोक्ष्यामितत्करिष्यत्यसंशयम् ८ ततआहूयवैदेहमुनिर्वचनमब्रवीत् ॥ अयंराजकुलेजातोविदिताभ्यंतरोमम ९ आदर्शइवशुद्धात्मा शारदश्चंद्रमायथा ॥ नास्मिन्पश्यामिदृजिनंसर्वतोमेषरीक्षितः १० तेनतेसंधिरेवास्तुविश्वसास्मिन्मथामयि ॥ नराज्यमनमात्येनशक्यंशास्तुमपिश्रियहम् ११ अमात्यःशूरएवस्याद्बुद्धिसंपन्नएववा ॥ ताभ्यांचैवोभयंराजन्पश्यराज्यप्रयोजनम् १२ धर्माभ्यांक्वचिल्लोकेनान्यास्तिगतिरीदृशी ॥ महात्मारजपुत्रोऽयंस तांमार्गमनुष्ठितः १३ सुसंगृहीतस्त्वेषत्वयाधर्मपुरोगमः ॥ संसेव्यमानःक्षत्रंस्तेमृकीयान्महतोगणान् १४ यद्यहंप्रतियुद्धयेत्त्वांस्वकर्मक्षत्रियस्यतत् ॥ जि गीषमाणस्त्वांयुद्धेपितृपैतामहेपदे १५ त्वंचापिप्रतियुद्धयेथाविजिगीषुवतोस्थितः ॥ अयुद्धैवनियोगान्मेवशेकुरुहितेस्थितः १६ सत्वंधर्ममवेक्षस्वहित्वालोभमसां प्रतं ॥ नचकामात्रचद्रोहास्त्वधर्महातुमर्हसि १७ नैव नित्यंजयस्तातनैव नित्यंपराजयः ॥ तस्माद्भोजयितव्यश्चभोक्तव्यश्चपरोजनः १८ आत्मन्यपिचसंदृश्याबुभौ जयपराजयौ ॥ निःशेषकारिणांतातनिःशेषकरणाद्भयम् १९ इत्युक्तंप्रत्युवाचेदंवचनंब्राह्मणर्षभम् ॥ प्रतिपूज्याभिसत्कृत्यपूजार्हमनुमान्यच २० यथाब्रूया न्महाप्राज्ञोयथाब्रूयान्महाश्रुतः ॥ श्रेयस्कामोयथाब्रूयादुभयोरेवतत्क्षमं २१ यद्यद्वचनमुक्तोऽस्मिन्करिष्यामिचततथा ॥ एतद्विपरमंश्रेयो नमेत्रास्तिविचारणा २२

लब्ध्वाअमात्यकर्मकोनकुर्वीताऽपितुसर्वोऽपिमादृशःकुर्वीतैवेत्यर्थः ६ उत्तममहत् ७। ८। ९। १०। ११ ताभ्यांशौर्यबुद्धिभ्यां उभयलोकद्वयम् १२। १३ गणान्शत्रुसंघान् १४। १५ १६ असांप्रतमनुचितम् १७ परोजनःशत्रुजनोभोजनादिनासंधेयः दंढापेक्षयात्माभ्येवइत्यर्थः १८। १९। २०। २१। २२

ततःकौसल्यमाहूयमैथिलोवाक्यमब्रवीत् ॥ धर्मतोनीतितश्चैवलोकश्चविजितोमया २३ अहंत्वयाचात्मगुणैर्जितःपार्थिवसत्तम ॥ आत्मानमनवज्ञायजितवद्वर्ततां भवान् २४ नावमन्यामितेबुद्धिनावमन्येचपौरुषम् ॥ नावमन्येजयामीतिजितवद्वर्ततांभवान् २५ यथावत्पूजितोराजन्यहंगंताऽसिमेधुशम् ॥ ततःसंपूज्यतौ विप्रंविश्वस्तौजग्मतुर्गृहान् २६ वैदेहस्त्वथकौसल्यंप्रवेश्यगृहमंजसा ॥ पाद्यार्घ्यमधुपर्कस्तंपूजाहंप्रत्यपूजयत् २७ ददौदुहितरंचास्मैरत्नानिविविधानिच ॥ एषराज्ञापरोधर्मोनित्यौजयपराजयौ ॥ २८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशान्तिप ० राजधर्मानु ० कालकवृक्षीयेषडधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०६ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ब्राह्मणक्षत्रियविशांशूद्राणांचपरंतप ॥ धर्मवृत्तंचवित्तंचवृत्त्युपायाःफलानिच १ राज्ञांवित्तंचकोशंचकोशसंचयनंजयः ॥ अमात्यगुणवृत्तिश्च प्रकृतीनांचवर्धनम् २ षाड्गुण्यगुणकल्पश्चसेनावृत्तिस्तथैवच ॥ परिज्ञानंचदुष्टस्यलक्षणंचसतामपि ३ समहीनाधिकानांचयथावलक्षणंचयत् ॥ मध्यमस्यच तुष्ट्यर्थंयथास्थेयंविवर्धता ४ क्षीणग्रहणवृत्तिश्चयथाधर्मप्रकीर्तितम् ॥ लघुनादेशरूपेणग्रंथयोगेनभारत ५ विजिगीषोस्तथावृत्तमुक्तंचैवतथैवते ॥ गणानांवृत्ति मिच्छामिश्रोतुंमतिमतांवर ६ यथागणाःप्रवर्धतेनभिद्यंतेचभारत ॥ अरीश्चविजिगीषंतेसुहृदःप्राप्तुवंतिच ७ भेदमूलोविनाशोहिमणानामुपलक्षये ॥ मंत्रसंवर णंदुःखंबहूनामितिमेमतिः ८ एतदिच्छाम्यहंश्रोतुंनिखिलेनपरंतप ॥ यथाचतेनभिद्येरंस्तच्चमेवदपार्थिव ९ ॥ भीष्मउवाच ॥ गणानांचकुलानांचराज्ञांभरत सत्तम ॥ वैरसंदीपनावेतौलोभामर्षानराधिप १० लोभमेकोहिवृणुतेततोऽमर्षमनंतरम् ॥ तौक्षयव्ययसंयुक्तावन्योन्यंचविनाशिनौ ११ चारमंत्रबलादानैःसा मदानविभेदनैः ॥ क्षयव्ययभयोपायैःप्रकर्षंतीतिरेतरम् १२ तत्रादानेनभिद्यंतेगणाःसंघातवृत्तयः ॥ भिन्नाविमनसःसर्वेगच्छंत्यारिवशंभयात् १३ भेदेगणाविन श्युर्हिभिन्नास्तुसुजयाःपरैः ॥ तस्मात्संघातयोगेनप्रयतेरंगणाःसदा १४ अर्थाश्चैवाधिगम्यंतेसंघातबलपौरुषैः ॥ बाह्याश्चमैत्रीकुर्वंतितेषुसंघातवृत्तिषु १५ ज्ञा नवृद्धाःप्रशंसंतिशुश्रूषंतःपरस्परम् ॥ विनिवृत्ताभिसंधानाःसुखमेधंति सर्वशः १६ धर्मिष्ठान्व्यवहारांश्चस्थापयंतश्चशास्त्रतः ॥ यथावत्प्रतिपश्यंतोविवर्धंतेग णोत्तमाः १७ पुत्रान्भ्रातृन्निगृहंतोविनयंतश्चतान्सदा ॥ विनीतांश्चप्रगृहंतोविवर्धंतेगणोत्तमाः १८ चारमंत्रविधानेषुकोशसंनिचयेषुच ॥ नित्ययुक्तामहाबा होवर्धंतेसर्वतोगणाः १९ प्राज्ञान्शूरान्महोत्साहान्कर्मसुस्थिरपौरुषान् ॥ मानयंतःसदायुक्ताविवर्धंतेगणानृप २०

ति ब्राह्मणेति १ । २ । ३ । ४ क्षीणस्यग्रहणंवृत्तिर्जीविकाचलघुनालुगमेनआदेशरूपेणोपदेशात्मकेन ५ गणानांशूरजनस्तोमानां ६ । ७ । ८ । ९ । १० एकोराजालोभंवृणुते गणस्तवाऽस्म भ्यनृदावीत्वमर्षवृणुते ११ इतरेतरंगणाराजानश्चप्रकर्षंति १२ । १३ संघातयोगेनैकमत्यमयोगेण १४ । १५ विनिवृत्ताभिसंधाना विघटितसंघाः १६ । १७ । १८ । १९ । २०

२१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ ३० । ३१ । ३२ ॥ इतिशान्तिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिनीलकण्ठीये भारतमावर्षीये सप्ताधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०७ ॥ ॥

द्रव्यवंतश्चशूराश्चशस्त्रज्ञाःशास्त्रपारगाः ॥ कृच्छ्रास्वापत्सुसंभूटान्गणाःसंतारयंतिते २१ क्रोधोभेदोभयंदंडःकर्षणंनिग्रहोवधः ॥ नयत्यरिवशंसद्योगणान्भरत सत्तम २२ तस्मान्मानयितव्यास्तेगणमुख्याःप्रधानतः ॥ लोकयात्रासमायत्ताभूयसीतेषुपार्थिव २३ मंत्रगुप्तिःप्रधानेषुचारश्चामित्रकर्षण ॥ नगणाःकृत्स्नशो मंत्रंश्रोतुमर्हतिभारत २४ गणमुख्यैस्तुसंभूयकार्यगणहितंमिथः ॥ पृथग्गणस्यभिन्नस्यविततस्यततोऽन्यथा २५ अर्थाःप्रत्यवसीदंतितथाऽनर्थाभवंतिच ॥ ते षामन्योन्यभिन्नानांस्वशक्तिमनुतिष्ठताम् २६ निग्रहःपंडितैःकार्यःक्षिप्रमेवप्रधानतः ॥ कुलेषुकलहाजाताःकुलवृद्धैरुपोक्षिताः २७ गोत्रस्यनाशंकुर्वंतिगणभे दस्यकारकम् ॥ आभ्यंतरंभयंरक्ष्यमसारंबाह्यतोभयम् २८ आभ्यंतरंभयंराजनसद्योमूलानिकृंतति ॥ अकस्मात्क्रोधमोहान्यालोभाद्रापिस्वभावजात् २९ अ न्योन्यनाभिभाषंतेतत्पराभवलक्षणम् ॥ जात्याचसदृशाःसर्वकुलेनसदृशास्तथा ३० नचोद्योगेनबुद्ध्यावारूपद्रव्येणवापुनः ॥ भेदाच्चैवप्रदानाच्चभिद्यंतेरिपुभि र्गणाः ३१ तस्मात्संघातमेवादुर्गणानांशरणंमहत् ॥ ३२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशान्तिपर्वणिराजधर्मानु ० गणवृत्तेसप्ताधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०७ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ महानयंधर्मपथोबहुशाखश्चभारत ॥ किंस्विदेवेहधर्माणामनुष्ठेयतमंमतम् १ किंकार्यं सर्वधर्माणामरीयोभवतोमतम् ॥ यथाऽहंपरमंधर्ममिह चप्रेत्यचाप्नुयाम् २ ॥ भीष्मउवाच ॥ मातापित्रोर्गुरुणांचपूजाबहुमतामम ॥ इहयुक्तोनरोलोकान्यशश्चमहदश्रुते ३ यच्चतेभ्यनुजानीयुःकर्मतातसुपूजि ताः ॥ धर्माधर्मविरुद्धंवातत्कर्तव्यंयुधिष्ठिर ४ नघतैरभ्यनुज्ञातोधर्ममन्यंसमाचरेत् ॥ यंचतेभ्यनुजानीयुःसधर्मइतिनिश्चयः ५ एतएवत्रयोलोकाएतएवाश्र मास्त्रयः ॥ एतएवत्रयोवेदाएतएवत्रयोऽग्रयः ६ पितावैगार्हपत्योऽग्निर्माताऽग्निर्दक्षिणःस्मृतः ॥ गुरुराहवनीयस्तुसाऽग्नित्रेतागरीयसी ७ त्रिष्वप्रमाद्यत्रेतेषुत्री ळ्लोकांश्चविजेष्यसि ॥ पितृवृत्त्यात्विमंलोकंमातृवृत्त्यातथाऽपरम् ८ ब्रह्मलोकंगुरोर्वृत्त्यानियमेनतारिष्यसि ॥ सम्यगेतेषुवर्तस्वत्रिषुलोकेषुभारत ९ यशःप्राप्स्य सिभद्रंतेधर्मंचसुमहत्फलम् ॥ नैतानतिशयेज्जातुनात्यश्रीयान्नदूषयेत् १० नित्यंपरिचरेच्चैवतद्वैसुकृतमुत्तमम् ॥ कीर्तिपुण्यंयशोलोकान्प्राप्स्यसेराजसत्तम ११ सर्वतस्यादृतालोकायस्यैतेत्रयआदृताः ॥ अनादृतास्तुयस्यैतेसर्वास्तस्याफलाःक्रियाः १२ नचायंनपरोलोकस्तस्यचैवपरंतप ॥ अमानितानित्यमेवयस्यैते गुरवस्त्रयः १३ नचास्मिन्नपरेलोकेयशस्तस्यप्रकाशते ॥ नचान्यदपिकल्याणंपरत्रसमुदाहृतम् १४ तेभ्यएवहियत्सर्वकृत्वाचविसृजाम्यहम् ॥ तदासीन्मेशतगुणं सहस्रगुणमेवच १५ तस्मान्मेसंप्रकाशंतेत्रयोलोकायुधिष्ठिर ॥ दशैवतुसदाऽऽचार्यःश्रोत्रियानतिरिच्यते १६

१७।१८।१९ जातिर्जन्म अवध्येत्यादिसार्धः चाहुरः १० तद्व्यानामपितेषामवधं कृत्वाते अपराधिनोऽपि पितृमातृगुरुः अवधेन राजानमिव नैनं दूषयति । राजा हि वध्यानामवधे दुष्यति तद्वत्
 त्रात्रेत्यर्थः । धर्माय दुष्टानामपि पित्रादीनां पालनाय यतमानानां यतमानान्देवा अप्यनुग्राह्यत्वेन विदुः ११ आद्युक्त्यनुगृह्णातिकर्मणा प्रवचनेन ऋतं वेदम् १२ नाद्रियं ते ये ते प्रत्यासन्नाः विपर्ययेण
 दशाचार्यानुपाध्यायउपाध्यायान्पितादश ॥ पितृन्दशतुमातैका सर्वावापृथिवीमपि १७ गुरुत्वेनातिभवति नास्ति मातृसमो गुरुः ॥ गुरुर्गरीयान्पितृतो मातृ
 तश्चेति मेमतिः १८ उभौ हि मातापितरौ जन्मन्येवोपयुज्यतः ॥ शरीरमेव सृजतः पिता माता च भारत १९ आचार्यशिष्यायाजातिः सा दिव्या साऽजरामरा ॥ अ
 वध्या हि स दामाता पिता चाप्यपकारिणौ २० न संदुष्यति तत्कृत्वा न च ते दूषयति तम् ॥ धर्माय यतमानानां विदुर्देवामहर्षिभिः २१ यश्चाद्युक्त्यवितथेन कर्मणा
 ऋतं ब्रुवन्नमृतं संप्रयच्छन् ॥ तं वै मन्येत पितरं मातरं च तस्मै न दुह्येत्कृतमस्य जानन् २२ विद्यां श्रुत्वा ये गुरुनाद्रियं ते प्रत्यासन्ना मनसा कर्मणा वा ॥ तेषां पापं भूणह
 त्या विशिष्टं नान्यस्तेभ्यः पापकृदस्ति लोके ॥ यथैव ते गुरुभिर्भावीयास्तथा तेषां गुरवोऽप्यर्चनीयाः २३ तस्मात्पूजयितव्याश्च संविभज्याश्च यत्नतः ॥ गुरवो
 र्चयितव्याश्च पुराणधर्ममिच्छता २४ येन प्रीणाति पितरं तेन प्रीतः प्रजापतिः ॥ प्रीणाति मातरं येन पृथिवी तेन पूजिता २५ येन प्रीणात्युपाध्यायं तेन स्याद्ब्रह्म
 पूजितम् ॥ मातृतः पितृतश्चैव तस्मात्पूज्यतमो गुरुः २६ ऋषयश्च हि देवाश्च प्रीयंते पितृभिः सह ॥ पूज्यमानेषु गुरुषु तस्मात्पूज्यतमो गुरुः २७ केना चेन्न च वृत्ते
 न ह्यवज्ञेयो गुरुर्भवेत् ॥ न च माता न च पिता मन्यते यादृशो गुरुः २८ न तेऽवमानमर्हति न तेषां दूषयेत्कृतम् ॥ गुरुणामेव सत्कारं विदुर्देवामहर्षिभिः २९ उपाध्या
 यं पितरं मातरं च येऽभिदुह्यंते मनसा कर्मणा वा ॥ तेषां पापं भूणहत्या विशिष्टं तस्मान्नान्यः पापकृदस्ति लोके ३० भृतो वृद्धो यो न बिभर्ति पुत्रः स्वयोनिजः पितरं मा
 तरं च ॥ तद्वै पापं भूणहत्या विशिष्टं तस्मान्नान्यः पापकृदस्ति लोके ३१ मित्रद्वन्द्वः कृतघ्नस्य स्त्री घ्नस्य गुरुवातिनः ॥ चतुर्णां वयमेतेषां निष्कृतिनाऽनुशुश्रुम ३२
 एतत्सर्वमनिर्देशेनैव मुक्तं यत्कर्तव्यं पुरुषेणेह लोके ॥ एतच्छ्रेयोनान्यदस्माद्विशिष्टं सर्वानधर्माननुसृत्यैतदुक्तं ३३ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपराजधमाष्टपिट
 गुरुमाहात्म्ये अष्टाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०८ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कथं धर्मं स्थातुमिच्छन्नरो वर्तेत भारत ॥ विद्वन्निज्ञासमानाय प्रब्रूहि भरतर्षभ १
 सत्यं चैवानृतं चोभेलोकानावृत्य तिष्ठतः ॥ तयोः किमाचरेद्राजन्पुरुषो धर्मनिश्चितः २ किं स्वित्सत्यं किमनृतं किं सिद्धमर्थसनातनम् ॥ कस्मिन्काले वदेत्सत्यं क
 स्मिन्कालेऽनृतं वदेत् ३ ॥ भीष्म उवाच ॥ सत्यस्य वचनं साधुन सत्याद्विद्यते परम् ॥ यत्तु लोकेषु दुर्ज्ञानं तत्प्रवक्ष्यामि भारत ४
 विशीर्णानष्टामवांति १३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२ अनिर्देशेन विस्तरेण न तु निर्देशमात्ररूपेण संक्षेपेण अनुसृत्यैकीकृत्य एतत्सारभूतम् ३३ ॥ इति शांतिपरा
 राजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभा० अष्टाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०८ ॥ ॥ ॥ कथमिति सत्यानृतयोर्धर्मधर्मरूपत्वे हिंसाहिंसायुक्तयोस्तयोर्वैपरीत्यदर्शनात्संज्ञाय
 इत्यर्थः १ उभयोस्त्यागस्त्विति दुष्कर इत्याह सत्यमिति लोकान्संसारिणः १।३।४

५ तादृशः सत्यानृतयोस्तत्त्वमजानन्बालत्वाद्ब्रूयते यत्र विषये अहिंसोपकारादौ सत्यमनिष्ठितं निष्ठा युक्तं ते सत्यानृते बहूपकारप्रधाने निश्चिन्वन्धर्मविद्वति ६ अंधस्य घ्राणचक्षुषः सर्वप्राणिवधायो
 द्यतस्य वधाद्वलाको व्याधो हि स्वस्वभावोऽपि स्वर्गजगामेति कर्णपर्वकथाऽनुसंधेया ७ मूढः कर्णपर्वोक्तः सत्यवादी चोरेभ्यः सत्यवचनाभिमानित्वात्मा ८ मुपदिश्य कार्पटिकांघ्रातितवान् असौ धर्मविज्ञे
 त्यर्थः कौशिक उलूको गंगातीरे सहस्रशः सर्पिण्यास्थापितान्यं डानि भित्त्वा महत्पुण्यं प्राप तदमेदने तु तीक्ष्णविषाणां सर्पाणां वृद्ध्या सद्यो लोकनाशः संभवेत् ८ सुदुर्लभो दुर्विवेकः अत्र धर्मलक्षणे व्यव
 स्याति निश्चिनोति ९ प्रभवोऽभ्युदयः अहिंसा अपीडनं धारणं संरक्षणं एतन्नयनेन सत्येनानृतनवावृत्तातीक्ष्णेन वायतो भवति सधर्म इत्याह त्रिभिः प्रभवति १०।११।१२ श्रुतीति श्रुत्युक्तोऽर्थः
 सर्वो धर्म इत्यपि न ज्ञेयनादेर्धर्मत्वाभावात् 'फलतोऽपि च यत्कर्म नानर्थेनानुबध्यते ॥ केवलं प्रीतिहेतुत्वात्तद्धर्म इति कथ्यते' इति वचनात् ज्ञेयनादिफलस्य शत्रुवधादेरनर्थत्वात्फलक्षण एव धर्म इत्यर्थः

भवेत्सत्यं न वक्तव्यं वक्तव्यमनृतं भवेत् ॥ यत्रानृतं भवेत्सत्यं सत्यं वाप्यनृतं भवेत् ५ तद्वशो ब्रूयते बालो यत्र सत्यमनिष्ठितम् ॥ सत्यानृते विनिश्चित्य ततो भवति ध
 र्मवित् ६ अप्यनार्योक्तप्रज्ञः पुरुषोऽप्यतिदारुणः ॥ सुमहत्प्राप्नुयात्पुण्यं बलाको धवधादिव ७ किमाश्चर्यं च यन्मूढो धर्मकामोऽप्यधर्मवित् ॥ सुमहत्प्राप्नुयात्पु
 ण्यं गंगायां विवकौशिकः ८ तादृशोऽयमनुप्रश्रोयत्र धर्मः सुदुर्लभः ॥ दुष्करः प्रतिसंख्यातुं तत्केनात्र व्यवस्यति ९ प्रभवार्थाय भूतानां धर्मप्रवचनं कृतम् ॥ यः
 स्यात्प्रभवसंयुक्तः सधर्म इति निश्चयः १० धारणाद्धर्ममित्याहुर्धर्मेण विष्टताः प्रजाः ॥ यः स्याद्धारणसंयुक्तः सधर्म इति निश्चयः ११ अहिंसार्थाय भूतानां धर्मप्रवच
 नं कृतम् ॥ यः स्यादहिंसासंयुक्तः सधर्म इति निश्चयः १२ श्रुतिधर्म इति ह्येकेनेत्याहु रपरेजनाः ॥ न च तत्प्रत्यसूयामो न हि सर्वविधीयते १३ येऽन्यायेन जिहीर्षं
 तो धनमिच्छन्ति कस्यचित् ॥ तेभ्यस्तु न तदाख्येयं सधर्म इति निश्चयः १४ अकूजनेन चेन्मोक्षो नावकूजेत्कथंचन ॥ अवश्यं कूजितव्ये वाशं केरन्वाप्यकूज
 नात् १५ श्रेयस्तत्रानृतं वक्तुं सत्यादिति विचारितम् ॥ यः पापैः सह संबंधान्मुच्यते शपथादपि १६ न तेभ्योऽपि धनं देयं शक्ये सति कथंचन ॥ पापेभ्यो हि धनं
 दत्तं दातारमपि पीडयेत् १७ स्वशरीरोपरोधेन धनमादातुमिच्छतः ॥ सत्यं संप्रतिपत्त्यर्थं ह्ययुः साक्षिणः क्वचित् १८ अनुक्त्वा तत्र तद्वाच्यं सर्वे तेऽनृतवादिनः ॥
 प्राणात्यये विवाहे च वक्तव्यमनृतं भवेत् १९ अर्थस्य रक्षणार्थाय परेषां धर्मकारणात् ॥ परेषां सिद्धिमाकांक्षन्नीचः स्याद्धर्मभिक्षुकः २०

सर्वश्रेयनाद्यपि विधीयते धर्मत्वेन चोच्यते १३ यद्वति अन्यायेनेतिच्छेदः दुष्प्रसिद्धेभ्यश्चोरेभ्यो धनिकेन ज्ञापयेत्तमित्युभयस्तु ज्ञापयेदेवेत्यर्थः १४ अकूजनेनेति चोरेषु धनिकं पृच्छतु न वदेत् अव
 दतो मोक्षमात्रेन वदतीति शपथपूर्वकमापि वदेत्तादृशस्थलेऽनृते दोषो नास्तीति श्लोकद्वयार्थः १५।१६ नेति तेभ्यः स्तेनेभ्यः अपि हेत्वर्थः १७ स्वेतिसार्धः यदा धनं त्वदीयं श्रमो मदीयो लाभ
 स्तुभाभ्यां विभज्य ग्राह्य इति नियमपूर्वकं प्रवृत्तेऽधर्मो चोरादिना धननाशः स्यात्तदोत्तमार्थोऽधर्मोऽस्य शरीरोपरोधेन दासीकरणेन धनमादातुमिच्छति चेत्तस्य वाक्ये सत्यं संप्रतिपत्त्यर्थं संवादाय मादृताः
 साक्षिणो वाच्यं वक्तुं योग्यं वचोऽनुक्त्वा शतं रूप्याणि धारयत्येवेति निश्चयवादितादृतवादिन इति भावः १८ यदा त्वधर्मो धनवानुत्तमं स्तुक्षीणस्तदा तदप्यनृतं दोषायेत्याह प्राणोति १९
 ईदृशस्थलेषां तरेणापि परकीयमर्थरक्षेदित्याह अर्थस्येति २०

यदितुक्तविषयेष्वलामालाभौसमाधुमाभ्यांविमज्यग्राह्यमितिप्रतिश्रुतं तदनाशितोर्थोऽधमर्गेनयथाभागं प्रदातव्यः । अथवास्वकारीधनार्जनकार्यधमर्गोबलात्कृतउत्तरीत्यादासीकृतोऽप्यस्तु सचेत्कपटं करोत्यनष्टमपि धनं नष्टमिति वदति चेत्तत्राह यदित्यादिना २१ अमानवमासुरं २२ शठो वंचकः तममानवं २३ धनमेव श्रेयो न धर्म इत्यर्थः २४ मासंगमः संगं माकाशीः २५ तत्र हेतुर्धनेति विप्रयोजनं विप्रयोगः एतदपि पापाः कुर्वतीत्यर्थः अयमिति पापानां पापिनां मध्ये वाचा उपदेशार्हः कश्चिदपि नास्ति किंतु सर्वधर्म इत्येव तेषां निश्चय इत्यन्वयः अधर्मकोटिस्फुरणामावादिस्त्यागः

॥११॥

प्रतिश्रुत्यप्रदातव्यः स्वकार्यस्तुबलात्कृतः ॥ यः कश्चिद्धर्मसमयात्प्रच्युतो धर्मसाधनः २१ दंडेनैव सहंतव्यस्तपंथानं समाश्रितः ॥ च्युतः सदैव धर्मेभ्योऽमानवं धर्ममास्थितः २२ शठः स्वधर्ममुत्सृज्य तमिच्छेदुपजीवितुम् ॥ सर्वोपायैर्निहतव्यः पापो निरुतिर्जीवनः २३ धनमित्येव पापानां सर्वेषामिह निश्चयः ॥ अविषयाह्यसंभोज्यानि कृत्यापतनंगताः २४ च्युता देवमनुष्येभ्यो यथाप्रेतास्तथैव ते ॥ निर्यज्ञास्तपसाहीनामास्मैः सह संगमः २५ धननाशादुःखतरं जीविता द्विप्रयोजनम् ॥ अयं ते रोचतां धर्म इति वाच्यः प्रयत्नतः २६ न कश्चिदस्ति पापानां धर्म इत्येष निश्चयः ॥ तथागतं च यो हन्यान्नासौ पापेन लिप्यते २७ स्वकर्मणा हतं हंति हत एव सहन्यते ॥ तेषु यः समयं कश्चित् कुर्वीत हतश्चिद्विषु २८ यथाकाकाश्च गृध्राश्च तथैवोपधिजीविनः ॥ ऊर्ध्वदेहविमोक्षातिभवंत्येता सुयोनिषु २९ यस्मिन् यथावर्तते यो मनुष्यस्तस्मिन् स्तथावर्तितव्यं स धर्मः ॥ मायाचारो मायया बाधितव्यः साध्याचारः साधुना प्रत्युपेयः ३० ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि सत्यानृतकविभागेन वाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०९ ॥ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ क्लिश्यमानेषु भूतेषु तैस्तैर्भावैस्तैस्ततः ॥ दुर्गाण्यतितरेद्येन तन्मे ब्रूहि पितामह १ ॥ भीष्म उवाच ॥ आश्रमेषु यथोक्तेषु यथोक्त्येद्विजातयः ॥ वर्तते संयतात्मानो दुर्गाण्यतितरंति ते २ ये दंभान्नाचरंति स्म येषां वृत्तिश्च संयता ॥ विषयांश्च निवृत्तिं दुर्गाण्यतितरंति ते ३ प्रत्याहूर्नोच्यमाना येन हि संति च हिंसिताः ॥ प्रयच्छंति न याचंते दुर्गाण्यतितरंति ते ४ वासयंत्यतिथीन् नित्यं नित्यं ये चानसूयकाः ॥ नित्यं स्वाध्यायशीलाश्च दुर्गाण्यतितरंति ते ५ मातापित्रोश्च ये वृत्तिं वर्तते धर्मकोविदाः ॥ वर्जयंति दिवा स्वप्नं दुर्गाण्यतितरंति ते ६ ये वापापं कुर्वन्ति कर्मणामनसागिरा ॥ निक्षिप्तदंडाभूतेषु दुर्गाण्यतितरंति ते ७ येन लोभान्नयं त्यर्था न राजानो रजसान्विताः ॥ विषयान्परिरक्षंति दुर्गाण्यतितरंति ते ८ स्वेषु दारेषु वर्तते न्यायवृत्तिमृतावृता ॥ अग्निहोत्रपराः संतो दुर्गाण्यतितरंति ते ९ आह्वेषु च ये शूरास्त्यक्त्वा मरणजं भयम् ॥ धर्मेण जयमिच्छंति दुर्गाण्यतितरंति ते १० ये वदंतीह सत्यानि प्राणत्यागेऽप्युपस्थिते ॥ प्रमाणभूता भूतानां दुर्गाण्यतितरंति ते ११

२६ । २७ समयमेतान्न हनिष्यामीति व्रतं यश्चिद्विषु कुर्वीत तादृशानां वधेषु पुण्यमस्तीति भावः २८ । २९ । ३० ॥ ॥ इति शांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये महाभारतमावदीपेन वाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०९ ॥ ॥ ॥ ॥ क्लिश्यमानेष्विति भूतेषु प्राणिषु दुर्गाणि दुस्तराणि १ । २ विषयान् विषयार्थानां विषयाणि ३ उच्यमानानि द्यमानाः ४ । ५ । ६ । ७ रजसान्विताः संतोऽर्था न्नयंति न हरंति ८ । ९ । १० । ११

अकुहकार्यान्यदंभार्थानि १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ यात्रार्थजीवार्थ २३ । २४ । २५ । २६ तव च हिते स्थितः २७ । २८ । २९ कृत्यसमुद्देशः कर्त

कर्माण्यकुहकार्यान्येषां वाचश्च स्मृताः ॥ येषामर्थाश्च संबद्धा दुर्गाण्यतितरंति ते १२ अनध्यायेषु ये विप्राः स्वाध्यायं नेह कुर्वते ॥ तपोनिष्ठाः सुतपसो दुर्गाण्यतितरंति ते १३ ये तपश्च तपस्यंति कौमारब्रह्मचारिणः ॥ विद्यावेदव्रतज्ञाता दुर्गाण्यतितरंति ते १४ ये च संशांतरजसः संशांततमसश्च ये ॥ सत्वे स्थिता महात्मानो दुर्गाण्यतितरंति ते १५ येषां न कश्चिन्न सति न त्रसंति हि कस्यचित् ॥ येषामात्मसमोलोको दुर्गाण्यतितरंति ते १६ परश्रियान तप्यंति ये संतः पुरुषर्षभाः ॥ ग्राम्यादर्थान्निवृत्ताश्च दुर्गाण्यतितरंति ते १७ सर्वान् देवान् नमस्यंति सर्वधर्माश्च शृण्वते ॥ येश्च दधानाः शांताश्च दुर्गाण्यतितरंति ते १८ येन मानित्वमिच्छंति मानयंति च ये पुराण ॥ मान्यमाना नमस्यंति दुर्गाण्यतितरंति ते १९ ये च श्राद्धानि कुर्वन्ति तिथ्यां तिथ्यां प्रजार्थिनः ॥ सुविशुद्धेन मनसा दुर्गाण्यतितरंति ते २० ये क्रोधं संनियच्छंति कुद्धान्संशमयंति च ॥ न च कुप्यंति भूतानां दुर्गाण्यतितरंति ते २१ मधुमांसं च ये नित्यं वर्जयंतीह मानवाः ॥ जन्मप्रभृतिमद्यं च दुर्गाण्यतितरंति ते २२ यात्रार्थं भोजनं येषां संतानार्थं च मैथुनम् ॥ वाक्सत्यवचनार्थांश्च दुर्गाण्यतितरंति ते २३ ईश्वरं सर्वभूतानां जगतः प्रभवाप्ययम् ॥ भक्तानां रायणं देवं दुर्गाण्यतितरंति ते २४ येषु पद्मरक्ताक्षः पीतवासामहाभुजः ॥ सुहृद्भाता च मित्रं च संबंधी च तथाऽच्युतः २५ यद्दमानसकलां लोकांश्च धर्मवत्परिवेष्टयेत् ॥ इच्छन् प्रभुरचित्यात्मा गोविंदः पुरुषोत्तमः २६ स्थितः प्रियहिते जिष्णोः स एष पुरुषोत्तमः ॥ राजस्तव च दुर्धर्षो वैकुण्ठः पुरुषर्षभ २७ य एनं संश्रयंतीह भक्तानां रायणं हरिम् ॥ ते तरंतीह दुर्गाणि चात्रास्ति विचारणा २८ दुर्गाति तरणं ये च पठंति श्रावयंति च ॥ कथयंति च विप्रेभ्यो दुर्गाण्यतितरंति ते २९ इति कृत्यसमुद्देशः कीर्तितस्ते मयाऽनघ ॥ तरंते येन दुर्गाणि परत्रेह च मानवाः ३० ॥ इति श्रीम. शां. रा. दुर्गाति तरणं नाम दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११० ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ असौम्याः सौम्यरूपेण सौम्याश्चासौम्यदर्शनाः ॥ ईदृशान् पुरुषांस्तत्कथं विद्यामहे वयम् १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ व्याघ्रगोमायुसंवादं तं निबोध युधिष्ठिर २ पुरिकायां पुरिपुरा श्रीमत्यां पौरिको नृपः ॥ परहिसारतिः क्रूरः बभूव पुरुषाधमः ३ सत्वायुषि परिक्षिणे जगामानीप्सितांगतिम् ॥ गोमायुत्वं च संप्राप्तो दूषितः पूर्वकर्मणा ४ संस्मृत्य पूर्वभूतिं च निर्वेदं परमंगतः ॥ न भक्षयति मांसानि परैरुपहृतान्यपि ५ अहिंस्रः सर्वभूतेषु सत्यवाक् सुदृढव्रतः ॥ सचकार यथाकालमाहारं पतितैः फलैः ६ श्मशाने तस्य चावासो गोमायोः संमतोऽभवत् ॥ जन्मभूम्यनुरोधाच्च नान्यवासमरोचयत् ७ तस्य शौचममृष्यं तस्ते सर्वे सहजातयः ॥ चालयंति स्म तां बुद्धिं वचनैः प्रश्रयोत्तरैः ८ वसन्पितृवने रौद्रे शौचे वर्तितुमिच्छसि ॥ इयं विप्रतिपत्तिस्ते यदा त्वं पिशिताशनः ९

व्यलेशः ३० ॥ इति शांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये महाभारतमावदीपेन दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११० ॥ असौम्या इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ विप्रतिपत्तिर्विपरीता बुद्धिः ९

म.भा.टी. १० प्रसूतैर्विस्तृतैः ११ । १२ । १३ । १४ अनुबंधपरिणामे १५ अप्रत्ययोऽसंतोषस्तेन कर्ता अर्थापनयोधर्महानिः १६ । १७ यात्राराजकार्यगच्छप्राप्तुहि परिहार्याश्चानीप्सिताः परिहार्याः परिच्छेद्या इत्यन्ये १८ ज्ञापयामहे सूचयामहे १९ । २० मदंतरेमन्निमित्तं २१ नशक्यं राज्ञेति शेषः २२ । २३ । २४ । २५ योऽप्यतिथोगंप्राप्स्यति मदंतरेमन्निमित्तं दुःशीलाश्चमविष्यन्ति २६ अत्र हे ॥ १२ ॥

तत्समानोभवास्माभिर्भोज्यं दास्यामहे वयम् ॥ शुंक्ष्वशौचं परित्यज्य यद्विशुक्तं सदाऽस्तुते १० इति तेषां वचः श्रुत्वा प्रत्युवाच समाहितः ॥ मधुरैः प्रसूतैर्वाक्यैर्हेतुम
द्विरनिष्ठैः ११ अप्रमाणा प्रसूतिर्मे शीलतः क्रियते कुलम् ॥ प्रार्थयामि च तत्कर्म येन विस्तीर्यते यशः १२ इमं शानेयदिमेवासः समाधिर्मे निशम्यताम् ॥ आत्मा
फलतिकर्माणि नाश्रमो धर्मकारणम् १३ आश्रमे यो द्विजं हन्याद्वा दद्यादनाश्रमे ॥ किंतु तत्पातकं न स्यात्तद्वादत्तं तथा भवेत् १४ भवंतः स्वार्थलोभेन केवलं भक्षणे
रताः ॥ अनुबंधे त्रयोदोषास्तान्न पश्यन्ति मोहिताः १५ अप्रत्ययकृतां गार्ह्यामर्थापनयदूषिताम् ॥ इह चासुत्रचानिष्ठा तस्माद्वृत्तिनरोचये १६ तं शुचिं पंडितं म
त्वा शार्दूलः ख्यातविक्रमः ॥ कृत्वाऽऽत्मसदृशीं पूजां साचिव्येऽवरयत्स्वयम् १७ ॥ शार्दूल उवाच ॥ सौम्यविज्ञातरूपस्त्वं गच्छ यात्रां मया सह ॥ व्रियंतामीप्सि
ता भोगाः परिहार्याश्च पुष्कलाः १८ तीक्ष्णा इति वयं ख्याता भवंतं ज्ञापयामहे ॥ मृदुपूर्वहितं चैव श्रेयश्चाधिगमिष्यसि १९ अथ संपूज्य तद्वाक्यं मृगेंद्रस्य महात्मनः ॥
गोमायुः संश्रितं वाक्यं बभाषे किंचिदानतः २० ॥ गोमायु उवाच ॥ सदृशं मृगराजैतत्तव वाक्यं मदंतरे ॥ यत्सहायान्मृगयसे धर्मार्थकुशलान् शुचीन् २१ नशक्यं
ह्यनमात्येन महत्त्वमनुशासितम् ॥ दुष्टमात्येन वा वीरशरीरपरिपंथिना २२ सहायान्नुरक्तांश्च नय ज्ञानुपसंहितान् ॥ परस्परमसंसृष्टान्विजिगीषूनलो
लुपान् २३ अनतीतोपदान् प्राज्ञान् हितेयुक्तान् मनस्विनः ॥ पूजयेथामहाभाग यथाऽऽचार्या न्यथापितृन् २४ न त्वेवमसंतोषाद्रोचतेऽन्यन्मृगाधिप ॥
न कामये सुखान् भोगानैश्वर्यं च तदाश्रयम् २५ न योऽक्षयति हि मे शीलं तव भृत्यैः पुरातनैः ॥ तेषां विभेदयिष्यन्ति दुःशीलाश्च मदंतरे २६ न संश्रयः श्लाघनीयोऽहमेषाम
पि भास्वताम् ॥ कृतात्मा सुमहाभागः पापकेष्वप्यदारुणः २७ दीर्घदर्शी महोत्साहः स्थूललक्ष्यो महाबलः ॥ कृती चा मोघकर्ताऽस्मि भोग्यैश्च समलंकृतः २८ न
स्वल्पेनास्मि संतुष्टो दुःखावृत्तिरनुष्ठिता ॥ सेवायां चापि नाभिज्ञः स्वच्छंदेन वने चरः २९ राजोपक्रोशदोषाश्च सर्वे संश्रयवासिनाम् ॥ व्रतचर्या तु निःसंगानिर्भया
वनवासिनाम् ३० नृपेणाहूयमानस्य यत्तिष्ठति भयं हृदि ॥ न तत्तिष्ठति तुष्टानां वने मूलफलाशिनाम् ३१ पानीयं वानिराया संस्वादं वान्मयोत्तरम् ॥ विचार्य खलु
पश्यामि तत्सुखं यत्र निवृत्तिः ३२ अपराधैर्न तावन्तो भृत्याः शिष्टान् राधिपैः ॥ उपधातैर्यथा भृत्या दूषितानि धनं गताः ३३ यदित्वे तन्मया कार्यं मृगेंद्रयदि मन्यसे ॥
समयं कृतमिच्छामि वर्तितव्यं यथामयि ३४ तुमाह नेति एषामहं श्लाघनीयानास्मीति द्वयोः संबंधः २७ स्थूललक्ष्यो बहुप्रदः २८ दुःखावृत्तिसेवावृत्तिश्च नानुष्ठिता २९ राजसमीपे उपक्रोशो
निदातजा दोषाराजोपक्रोशदोषाः संति ३० । ३१ यत्र निवृत्तिस्तु संतुष्टस्तु संस्वर्गपश्यामि निवृत्तिः सुस्थिति रिति वा 'तुल्यं शर्मणि नाके च निवृत्तिः सुस्थिता विधि' वने दिनी ३१ शिष्टाः कृतवन्ताः ३३

शां.रा.१२
अ०
॥ ११११ ॥
॥ १२ ॥

१५ । १६ । १७ । १८ व्याघ्रयोनि तो व्याघ्रयोने व्याघ्रस्येत्यर्थः १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ तत्संगो मायोर्वैश्वानरि २५ तत्संगो मायोस्तद्विदितं तेन च तन्मर्षितं कारणैस्त्वस्यैव धविच्छेदोभव

मदीयामाननीयास्ते श्रोतव्यं च हितं वचः ॥ कल्पितायाचमेवृत्तिः सा भवेत्त्वयि सुस्थिरा ३५ नमंत्रयेयमन्यैस्ते सचिवैः सह कार्ही चित् ॥ नीतिमंतः परीप्संतो वृथा
ब्रूयुः परेमयि ३६ एक एकेन संगम्य रहो ब्रूयां हितं वचः ॥ न च ते ज्ञातिकायेषु प्रष्टव्योऽहं हिताहिते ३७ मया संमंत्र्य पश्चाच्च न हिंस्याः सचिवास्त्वया ॥ मदीयानां च
कुपितो मा त्वंदं निपातयेः ३८ एवमस्त्वितितेनासौ मृगेंद्रेणाभिपूजितः ॥ प्राप्तवान्मति साचिव्यं गोमायुर्व्याघ्रयोनि तः ३९ तं तथा सुकृतं दृष्ट्वा पूज्यमानं स्वकर्म
सु ॥ प्राद्विषं कृतसंघाताः पूर्वभृत्या मुहुर्मुहुः ४० मित्रबुद्ध्या च गोमायुं सांत्वयित्वा प्रसाद्य च ॥ दोषैस्तु समतानि तु मेच्छन्नशुभबुद्धयः ४१ अन्यथा ह्युषिताः पूर्व
परद्रव्याभिहारिणः ॥ अशक्ताः किंचिदादातुं द्रव्यं गोमायुं त्रिताः ४२ व्युत्थानं च विकीर्णं द्विः कथाभिः प्रतिलोभ्यते ॥ धनेन महता चैव बुद्धिरस्य विलोभ्यते ४३
न चापि समहा प्राज्ञस्तस्माद्वैर्याच्च चालह ॥ अथास्य समयं कृत्वा विनाशाय तथाऽपरे ४४ ईप्सितं तु मृगेंद्रस्य मांसं यत्तत्र संस्कृतम् ॥ अपनीय स्वयंतद्वितैर्न्यस्तं
तस्य वेदमनि ४५ यदर्थं चाप्यपहतं येन तच्चैव मंत्रितम् ॥ तस्य तद्विदितं सर्वकारणार्थं च मर्षितम् ४६ समयोऽयं कृतस्तेन साचिव्यमुपगच्छता ॥ नोपघातस्त्व
या कार्यो राजन्मैत्रीमिहेच्छता ४७ ॥ भीष्म उवाच ॥ क्षुधितस्य मृगेंद्रस्य भोक्तुमभ्युत्थितस्य च ॥ भोजनायोपहृतं व्यंतन्मांसं नोपदृश्यते ४८ मृगराजेन चाज्ञप्तं
दृश्यतां चोरइत्युत ॥ कृतकैश्चापितन्मांसं मृगेंद्रायोपवर्णितम् ४९ सचिवेनापनीतं ते विदुषा प्राज्ञमानिना ॥ सरोषस्त्वथ शार्दूलः श्रुत्वा गोमायुचापलम् ५० बभू
वामर्षितो राजा वधं चास्य व्यरोचयत् ॥ छिद्रं तु तस्य तद्वृद्धा प्रोचुस्ते पूर्वमंत्रिणः ५१ सर्वेषामेव सोऽस्माकं वृत्तिभंगे प्रवर्तते ॥ निश्चित्यैव पुनस्तस्य ते कर्मण्यपि
वर्णयन् ५२ इदं तस्येदं कर्म किं तेन न कृतं भवेत् ॥ श्रुतश्च स्वामिना पूर्वयादृशो नैव तादृशः ५३ बाह्मात्रेणैव धर्मिष्ठः स्वभावेन तु दारुणः ॥ धर्मच्छात्राह्वयं पापो
वृथाचारपरिग्रहः ५४ कार्यार्थं भोजनार्थं पुत्रतेषु कृतवान्श्रमम् ॥ यदि विप्रत्ययो ह्येष तदिदं दर्शयामते ५५ तन्मांसं चैव गोमायोस्तैः क्षणादाशु दौकितम् ॥ मांसा
पनयनं ज्ञात्वा व्याघ्रः श्रुत्वा च तद्वचः ५६ आज्ञापयामास तदा गोमायुर्वध्यतामिति ॥ शार्दूलस्य वचः श्रुत्वा शार्दूलजननीततः ५७ मृगराजं हितैर्वाक्यैः संबोध
यितुमागमत् ॥ पुत्रनैतत्त्वया ग्राह्यं कपटारं भसंयुतम् ५८ कर्मसंघर्षजैर्दोषैर्दुष्येतां शुचिभिः शुचिः ॥ नोच्छ्रितं सह ते कश्चित्प्रक्रियावैरकारिका ५९ शुचैरपि हियुक्त
स्य दोष एव निपात्यते ॥ मुनेरपि वनस्थस्य स्वानिकर्माणि कुर्वतः ६० उत्पाद्यंते त्रयः पक्षा मित्रो दासी न शत्रवः ॥ लुब्धानां शुचयो द्वेष्ट्याः कातराणां तरस्विनः ६१
मूर्खाणां पंडिता द्वेष्ट्यादिरिद्राणां महाधनाः ॥ अधार्मिकाणां धर्मिष्ठा विरूपाणां सुकृपिणः ६२ त्विति हे तोरित्यर्थः ३५ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२

६२ । ६३ । ६४ तलवहृदयपुष्पकध्वजमर्चय ६५ प्रमत्तमर्चय ६६ ॥ ६७ गोमायोधारः ७१ । ७२ प्रायश्चित्तमर्चय ७३ । ७४ । ७५ । ७६ उपहितावधि
ताः ७७ प्रतारिताः कारिताः ७८ अपरसाध्याज्यताश्चेत्यपरसाधनाः प्रीतिगुणानिर्वाह्येत्यर्थः ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ कश्चिदेवकश्चिदपि मर्तुर्हितेन हृदयेते किमुवाणि
बहवः पंडिता मुखालुब्धामायोपजीविनः ॥ कुर्युर्दोषमदोषस्य हृदयपतिमतेरपि ६३ शून्यातच्चष्टहान्मांसं यद्यप्यपहृतं तव ॥ नेच्छते दीयमानं च साधुतावादि
मृश्यताम् ६४ असम्याः सम्यसंकाशाः सभ्याश्वासम्यदर्शनाः ॥ दृश्यंते विविधाभावास्तेषु युक्तं परीक्षणम् ६५ तलवहृदयते व्योमस्वद्योतो हव्यवाडिव ॥
न चैवास्ति तलं व्योमि खद्योतेन हुताशनः ६६ तस्मात्प्रत्यक्षदृष्टोऽपि युक्तो ह्यर्थः परीक्षितुम् ॥ परीक्ष्य ज्ञापयन् प्रथमं पश्चात्परितप्यते ६७ न तुष्करमिदं पुत्रय
त्प्रभुर्चातयेत्परम् ॥ श्लाघनीयाय शस्याचलोके प्रभवताक्षमा ६८ स्थापितोऽयं त्वया पुत्रसामंतेष्वपि विश्रुतः ॥ दुःखेनासाद्यते पात्रं धार्यतामेष ते सुहृत् ६९
दूषितं परदोषैर्हि गृहीते योऽन्यथा शुचिम् ॥ स्वयंसं दूषिताऽमात्यः क्षिप्रमेव विनश्यति ७० तस्मादप्यरि संघाताद्गोमायोः कश्चिदागतः ॥ धर्मात्मा तेन चारुया
तं यथेतत्कपटं कृतम् ७१ ततो विज्ञातचरितः सत्कृत्य सविमोक्षितः ॥ परिष्वक्तश्च सस्नेहं हृदये पुनः पुनः ७२ अनुज्ञाप्य मृगं द्रुतगोमायुर्नीतिशस्त्रवित् ॥
तेनामर्षेण संतप्तः प्रायमासितुमैच्छत् ७३ शार्दूलस्तंतुगोमायुं स्नेहात्प्रोत्फुल्ललोचनः ॥ अवारयत्स धर्मिष्ठं पूजया प्रतिपूजयन् ७४ तंस गोमायुरालोक्य स्नेहादा
गतसंभ्रमम् ॥ उवाच प्रणतो वाक्यं वाष्पगद्गयागिरौ ७५ पूजितोऽहं त्वया पूर्वं पश्चाच्चैव विमानितः ॥ परेषामारुपदं नीतो वस्तुना हान्मिहं त्वयि ७६ असंतुष्टा
श्रुताः स्थानान्मानात्प्रत्यवरोपिताः ॥ स्वयंचापहृताभ्यायेनाप्युपहिताः परैः ७७ परीक्षणाश्च लुब्धाश्च कुद्धाभीताः प्रतारिताः ॥ हतस्वामानिनो ये च त्व
क्तादानामहेप्सवः ७८ संतापिताश्च ये केचिद्वासनौषप्रतीक्षिणः ॥ अंतर्हिताः सोपहितास्ते सर्वेऽपरसाधनाः ७९ अवमानेन युक्तस्य स्थानं प्रष्टव्यमा पुनः ॥
कथं यास्यासि विश्वासमहं तिष्ठा मिवाकथम् ८० समर्थ इति संगृह्य स्थापयित्वा परीक्षितः ॥ कृतं च समयं भिस्वात्स्वयाऽहमवमानितः ८१ प्रथमं यः समारुह्यातः शी
लवानिति संसदि ॥ नवाच्यंतस्य वै गुण्यं प्रतिज्ञां परिरक्षता ८२ एवं चावमतस्येह विश्वासं मेनयास्यसि ॥ त्वयि चापेत विश्वासेममोद्रे गोभविष्यति ८३ शंकित
स्त्वमहं भीतः परच्छिद्रानुदर्शिनः ॥ अस्मिन्वाश्वे बहुस्तोषाः कर्मचैतद्बहुच्छलम् ८४ दुःखेन श्लिष्यते भिन्नं श्लिष्टं दुःखेन भिद्यते ॥ भिन्ना श्लिष्टा तु या प्रीतिर्न सा
स्नेहेन वर्तते ८५ कश्चिदेव हिते भर्तुर्दृश्यते न परात्मनोः ॥ कार्यापेक्षा हि वर्तते भावस्मिन्वाः सुदुर्लभाः ८६ सुदुःखं पुरुषज्ञानं चित्तं ह्येषां चलाचलम् ॥ समयो
वाप्यंशको वा शतेष्वेकोऽधिगम्यते ८७ अकस्मात्प्रक्रियानृणामकस्माच्चापकर्षणम् ॥ शुभाशुभमहत्त्वं च प्रकटं बुद्धिं लाघवम् ८८ एवं विधंसां त्वमुक्ता धर्मकामार्थ
हेतुमत् ॥ प्रसादयित्वा राजानं गोमायुर्वनमभ्यगात् ८९

उपवदुमयार्थः स्नेहो न केवलं मर्तुः कार्यापेक्षार्थः ८९

पुत्रपुत्रानं सुदुःखं दुर्लभं यत एषां नृपाणां चित्तं चलाचलमस्ति परमं मयि ८९ सुदुःखं सन्निवृत्तमित्यर्थः ८७ प्रक्रियावहीकरणं अकस्मात्प्रकटं बुद्धिं लाघवम् ८८ प्रसादयित्वा राजानम् ८९

अगृह्यान्मृहीत्वा ९० ॥ इति शांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीवमारुह्य वीर्ये एकादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १११ ॥ किंपार्थिवेनेत्यध्यायो नीचो महत्पदं प्राप्यापि मौर्यादा
लस्याच्च नश्यतीति दर्शयति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ योगेनोपायेन एव विषमालस्यं १७ बाह्विति बाहूपलक्षितं शौर्यं जंघोपलक्षितं
अगृह्यानुनयंतस्य मृगं द्रस्य च बुद्धिमान् ॥ गोमायुः प्रायमास्थाय त्यक्त्वा देहं दिवं ययौ ९० ॥ इति श्रीम० शांतिप० राजघ० व्याघ्रगोमायुसंवादे एकादशाधि
कशततमोऽध्यायः ॥ १११ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ किंपार्थिवेन कर्तव्यं किंच कृत्वा सुखी भवेत् ॥ एतदाचक्ष्वत्त्वेन सर्वधर्मभृतां वर १ ॥ भष्म उवाच ॥
हंततेऽहं प्रवक्ष्यामि शृणु कार्यैकं निश्चयम् ॥ यथाराज्ञे हर्तव्यं यच्च कृत्वा सुखी भवेत् २ न चैवं वर्तितव्यं समयधेदमनुशुभम् ॥ उष्टस्य तु महद्दूतं तन्निबोध युधिष्ठिर
३ जातिस्मरो महानुष्टः प्राजापत्ये युगेऽभवत् ॥ तपःसुमहदातिष्ठ दरुण्ये संशितवतः ४ तपस्तपस्तस्य चांतेऽयं प्रीतिमानभवद्भिः ॥ वरेण च्छंदयामास ततश्चै
नं पितामहः ५ ॥ उष्ट उवाच ॥ भगवंस्त्वत्प्रसादान्मे दीर्घाग्नीवा भवेदियम् ॥ योजनानां शतं साग्रं गच्छामि चरितुं विभो ६ एवमस्त्विति चोक्तः स वरेण देन महात्म
ना ॥ प्रतिलभ्य वरं श्रेष्ठं यया बुष्टः स्वकं वनम् ७ सचकार तदाऽलस्यं वरदानात्सुदुर्मतिः ॥ न चैच्छच्चरितुं गंतुं दुरात्मा कालमोहितः ८ सकदाचित्प्रसार्यैव तां ग्रीवां
शतयोजनाम् ॥ चचार श्रांतहृदया वातश्चागात्ततो महान् ९ सगुहायां शिरो ग्रीवां निधाय पशुरात्मनः ॥ आस्तेतु वर्षमभ्यागात्सुमहत्प्रावयज्जगत् १० अथ
शीतपरीतां गोजंबुकः क्षुच्छमान्वितः ॥ सदारस्तां गुहामाशु प्रविशे जलार्दितः ११ सह द्वा मांसजीवी तु सुशृंगं क्षुच्छमान्वितः ॥ अभक्षयत्ततो ग्रीवामुष्टस्य मर
तर्षभ १२ यदा त्वबुध्यतात्मानं भक्षयमाणं सवैपशुः ॥ तदा संकोचने यत्नमकरोद्गुहदुःखितः १३ यावद्दूर्ध्वमधश्चैव ग्रीवां संक्षिपते पशुः ॥ तावत्तेन सदारेण जंबुके
न संभक्षितः १४ सहत्वा भक्षयित्वा च तमुष्टं जंबुकस्तदा ॥ विगते वातवर्षे तु निश्चक्राम गुहामुखात् १५ एवं दुर्द्धिना प्राप्तमुष्टेण निधनं तदा ॥ आलस्यस्य क्रमा
त्पश्य महान्तं दोषमागतम् १६ त्वमप्येवं विवर्धित्वा योगेन नियतेन्द्रियः ॥ वर्तस्व बुद्धिमूलं तु विजयं मनुरब्रवीत् १७ बुद्धिश्चेष्टानिकर्माणि बाहुमध्यानि भारत ॥
तानि जंघाजघन्यानि भारप्रत्यवराणि च १८ राज्यं तिष्ठति दक्षस्य संगृहीतेन्द्रियस्य च ॥ आर्तस्य बुद्धिमूलं हि विजयं मनुरब्रवीत् ॥ गुह्यं मंत्रं श्रुतवतः सुसहायस्य
चानघ १९ परीक्ष्य कारिणो ह्यर्थास्तिष्ठंती ह्युधिष्ठिर ॥ सहाययुक्तेन महीकृत्स्ना शक्या प्रशासितुम् २० इदं हि सद्भिः कथितं विधिज्ञैः पुरामर्हद्द्रुप्रतिमप्रभाव ॥
मयाऽपि चोक्तं तव शास्त्रदृष्ट्या यथैव बुद्ध्या प्रचरस्व राजन् २१ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि उष्टग्रीयोपाख्याने द्वादशाधिकशततमो
ऽध्यायः ॥ ११२ ॥ ॥ धृ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ राजाराज्यमनुप्राप्य दुर्लभं भरतर्षभ ॥ अमित्रस्यातिवृद्धस्य कथं तिष्ठेदसाधनः १ ॥ भोष्म उवाच ॥
अत्राप्युदाहरंतीममिति हासं पुरातनम् ॥ सरितां चैव संवादं सागरस्य च भारत २ तं पादविहरणं भारो भारवहनं ३ आर्तस्याऽतिलिप्सावतः १९ । २० । २१ ॥ इति शां
तिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीवमारुह्य वीर्ये द्वादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११२ ॥ ॥ धृ ॥ ॥ राजाराज्यमित्यध्यायो बलवतिरिपौ विनयपदमभ्येमानित्यर्थः २ । २

राशौखरइवाबुद्धीरजासिदुःखेनिमज्जति १४ शालावृकंश्वानमेवमनुष्यत्वेनलोकेगृहीतमित्यर्थः १० । १८ प्रत्युच्यमानमाक्षिप्यमाणपरिसरद्विनिशान्याऽभिभूयोस्मैप्रत्युत्तरमादेहीति
निवारणीयः तदेवाह मामूरिति १९ दशार्धेनसंवृतांगुलिपंचकेनपाणिना इदंसर्वकुपितमूढेसिद्धमेव २० । २१ ॥ इतिशांति०रा०चतुर्दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११४ ॥ पितामहेति १ अयंनि
वारूपः २ हितमनिद्यं आयत्यामुत्तरकालेतदात्वेवर्तमानकाले ३ । ४ भिन्नसुदृढोप्रत्युपकारमपेक्ष्यानपेक्ष्यचोपकर्तारौतद्वान् समुपेतःशौर्यादिनेतिशेषः ५ तथापिजितेन्द्रियत्वाद्विगुणितभृत्यः
सन्नराण्येबुखलमतेनवेतिप्रभार्थः सत्यपिसाधनान्तरेमृत्यानामानुकूल्यामावेराण्यनइयतितत्सद्भावेचसर्वान्कामान्फलतीत्युत्तरमाह मोहीत्यादिना असद्व्यग्रहरतिरिन्द्रियाणामनिग्रहशीलः ६

11 9 411

तस्यभृत्याविगुणतायांतिसर्वेकुलोद्गताः ॥ नचभृत्यफलैरर्थैःसराजासंप्रयुज्यते ७ एतन्मेसंशयस्यास्यराजधर्माभिसुबुविदान् ॥ बृहस्पतिसमोऽबुध्याभवान्शं
सितुमर्हति ८ शंसितापुरुषव्याघ्रत्वन्नःकुलहितेरतः ॥ क्षताचैकोमहाप्राज्ञोयोनःशंसति सर्वदा ९ त्वतःकुलहितंवाक्यंभुत्वाराज्यहितोदयम् ॥ अमृतस्याव्य
यस्येववृत्तःस्वप्स्याम्यहंसुखम् १० कीदृशाःसन्निकर्षस्थाभृत्याःसर्वगुणान्विताः ॥ कीदृशैःकिंकुलीनैर्वासहयात्राविधीयते ११ नह्येकोभृत्यरहितोराजाभवति
रक्षिता ॥ राज्यंचेदंजनःसर्वस्तत्कुलीनोऽभिकाक्षति १२ ॥ भीष्मउवाच ॥ नचप्रशास्तुंराज्यंहिशक्यमेकेनभारत ॥ असहायवतातातनैवार्थाःकेचिदप्युत १३
लब्धुंलब्धाह्यपिसदारक्षितुंभरतर्षभ ॥ यस्यभृत्यजनःसर्वोज्ञानविज्ञानकोविदः १४ हितैषोऽकुलजःस्निग्धःसराज्यफलमश्नुते १५ मंत्रिणोयस्यकुलजाअसंहा
र्याःसहोषिताः ॥ नृपतेर्मतिदाःसंतःसंबंधज्ञानकोविदाः १६ अनागतविधातारःकालज्ञानविशारदाः ॥ अतिक्रांतमशोचंतःसराज्यफलमश्नुते १७ समदुःखसु
खायस्यसहायाःप्रियकारिणः ॥ अर्थचिंतापराःसत्याःसराज्यफलमश्नुते १८ यस्यनार्तोऽजनपदःसन्निकर्षगतःसदा ॥ अष्टुद्रःसत्पथालंबीसराजाराज्यभाग्भ
वेत् १९ कोशाख्यपटलंयस्यकोशवृद्धिकरैर्नरेः ॥ आसैस्तुष्टैश्चसततंचीयतेसन्नृपोत्तमः २० कोष्ठागारमसंहायैरासैःसंचयतत्पैरः ॥ पात्रभूतैरलुब्धैश्चपालयमा
नंगुणीभवेत् २१ व्यवहारश्चनगरेयस्यकर्मफलोदयः ॥ दृश्यतेशंखलिखितःस्वधर्मफलभाङ्गनृपः २२ संयुहीतमनुष्यश्चयोराजाराजधर्मवित् ॥ षड्वर्गप्रतिष्ठा
तिसधर्मफलमश्नुते २३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिराजधर्मापंचदशअधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११५ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपु
रातनम् ॥ निदर्शनंपरंलोकेसज्जनाचरितेसदा १ अस्यैवार्थस्यसदृशंयच्छ्रुतंमेतपोवने ॥ जामदग्न्यस्यरामस्ययदुक्तमृषिसतमैः २ वनेमहातिकस्मिंश्चिदमनु
ष्यनिषेविते ॥ ऋषिर्भूलफलाहारोऽनियतोऽनियतोऽद्रियः ३ दीक्षादमपरःशांतःस्वाध्यायपरमःशुचिः ॥ उपवासविशुद्धात्मासततंसत्वमास्थितः ४ तस्यसदृश्य
सद्भावमुपविष्टस्यधीमतः ॥ सर्वेसत्वाःसमीपस्थाभवन्तिवनचारिणः ५ सिंहव्याघ्रगणाःकुरामताश्चैवमहामजाः ॥ द्वीपिनःखड्गभङ्गकायेचान्येभीमदर्शनाः ६

तैसतियावदर्थ्यमानमर्थिनेदाप्यंतावानेवराजदंभश्चकलवर्धतः तत्रदृष्टातःशंखलिखितइति ययाफलमात्रस्तेनेशंखेलिखितस्यहस्तच्छेदोराजानंमतिवेषयित्वाकारितस्तद्वदित्यर्थः २१ पञ्चमैसं
धिविग्रहादिकम् २३ ॥ इतिशांतिप० रा०मी०मा० पंचदशाधिकशततथोऽध्यायः ॥ ११५ ॥ ॥ ७ ॥ अत्रेति अत्रवक्ष्यमाणेउत्तमाधममध्यमस्थानेषु क्रमादुत्तमाधममध्यमापवयो
ज्यानतूच्चस्थानेनीचोनियोज्यइत्यस्मिन्नर्थेनिदर्शनंशब्ददृष्टातकपचितिहासमुदाहरंति १ अस्यैववक्ष्यमाणस्य २। ३।४ सत्त्वाःप्राणिनः ५।६

1841

सुखप्रभदाः सुखिनः स्युः इति प्रभस्योत्तरं सुखिनः स्मृतिस्तदा इत्यर्थः न्यगमूतादासभूताः ७।८।९ भाववित्तं १० द्वीपीक्षुद्रव्याघ्रः ११।१२।१३।१४।१५ द्वीपिनो द्वीपिकृपानृ
ते सुखप्रभदाः सर्वे भवन्ति क्षतजाशनाः ॥ तस्य र्षेः शिष्यवच्चैव न्यगमूताः प्रियकारिणः ७ दत्वा च ते सुखप्रभं सर्वेयाति यथागतम् ॥ ग्राम्यस्त्वेकः पशुस्तत्र नाजहा
त्समहामुनिं ८ भक्तोऽनुरक्तः सततमुपवासकृशोऽबलः ॥ फलमूलोदकाहारः शांतः शिष्टाकृतिर्यथा ९ तस्य र्षेरुपविष्टस्य पादमूले महामते ॥ मनुष्यवद्गतो भावं
स्नेहबद्धोऽभवद्भृशम् १० ततोऽभ्ययान्महावीर्यो द्वीपीक्षतजभोजनः ॥ स्वार्थमत्यंतसंतुष्टः कूरकालइवांतकः ११ लेलिह्यमानस्तद्विषितः पुच्छास्फोटनतत्परः ॥
व्यादितास्यः क्षुधाभुग्नः प्रार्थयानस्तदामिषम् १२ दृष्ट्वा तं कूरमायांतं जीवितार्थी नराधिप ॥ प्रोवाच श्वामुनिं तत्र तच्छृणुष्व विशांपते १३ श्वशत्रुर्भगवन्नेषद्वी
पीमां हंतुमिच्छति ॥ त्वत्प्रसादाद्भयं न स्यादस्मान्मम महामुने १४ तथा कुरु महाबाहो सर्वज्ञस्त्वं न संशयः ॥ समुनिस्तस्य विज्ञाय भावज्ञो भयकारणम् ॥ रुतज्ञः
सर्वसत्त्वानां तमैश्वर्यसमन्वितः १५ ॥ मुनिरुवाच ॥ न भयं द्वीपीनः कार्यं मृत्युतस्ते कथंचन ॥ एष श्वरूपरहितो द्वीपी भवसि पुत्रक १६ ततः श्वाद्वीपितां नीतो
जांबूनदनिभाकृतिः ॥ चित्रांगो विस्फुरदंशे वने वसति निर्भयः १७ तं दृष्ट्वा संमुखे द्वीपी आत्मनः सदृशं पशुम् ॥ अवि रुद्धस्ततस्तस्य क्षणेन समपद्यत १८ ततो
ऽभ्ययान्महारौद्रो व्यादितास्यः क्षुधान्वितः ॥ द्वीपिनं लेलिहद्वक्रो व्याघ्रो रुधिरलालसः १९ व्याघ्रं दृष्ट्वा क्षुधाभुग्नं दंष्ट्रिग्वनगोचरम् ॥ द्वीपी जीवितरक्षार्थं मृषिं
शरणमेयिवान् २० संवासजं परं स्नेहमृषिणा कुर्वता तदा ॥ स द्वीपी व्याघ्रतां नीतोरि पूर्णाबलवतरः २१ ततो दृष्ट्वा स शार्ङ्गलोनाहनतं विशांपते ॥ स तु श्वा व्याघ्रतां
प्राप्य बलवान्पिशिताशनः २२ नमूलफलभोगेषु स्पृहामप्यकरोत् तदा ॥ यथा मृगपतिर्नित्यं प्रकांक्षति वनौकसः ॥ तथैव समहाराज व्याघ्र समभवत् तदा २३ ॥ इति
श्रीमहाभारतेशांरा० श्वर्षिसंवादिषोडशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११६ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ व्याघ्रश्चोटजमूलस्थस्तुतः सुतो हतैर्मृगैः ॥ नागश्चा
गातमुद्देशं ततो मेघइवोद्धतः १ प्रभिन्नकरटः प्रांशुः पद्मो विततकुंभकः ॥ सुविषाणो महाकायो मेघगंभीरनिःस्वनः २ तं दृष्ट्वा कुंजरं मतमायांतं बलगर्वितम् ॥ व्या
घ्रो हस्तिभया त्रस्तस्तमृषिं शरणं ययौ ३ ततोऽनयत् कुंजरत्वं व्याघ्रं तमृषिसतमः ॥ महामेघनिभं दृष्ट्वा स भीतो ह्यभवद्भृजः ४ ततः कमलपंडानिशलकीगहनानि च ॥
व्यचरत्समुदायुक्तः पद्मरेणुविभूषितः ५ कदाचिद्भ्रममाणस्य हास्तिनः संमुखं तदा ॥ ऋषेस्तस्योदजस्थस्य कालो गच्छन्निशानिशम् ६ अथाजगाम तं देशं केसरी
केसरारुणः ॥ गिरिकंदरजो भीमः सिंहो नागकुलांतकः ७ तं दृष्ट्वा सिंहमायांतं नागः सिंहभयादितः ॥ ऋषिं शरणमापेदे वेपमानो भयातुरः ८ स ततः सिंहतां नीतो
नागैर्द्रोमुनिना तदा ॥ वन्यं नागणयत्सिंहं तुल्यजाति समन्वयात् ९ दृष्ट्वा च सो भवत्सिंहो वन्यो भयसमन्वितः ॥ स चाश्रमेऽवसत्सिंहस्तस्मिन्नेव महावने १०

त्युतः स्वरूपरहितः स्वरूपहीनः १६ । १७ । १८ । १९ लुधामुग्रं पीडितम् २० । २१ । २२ । २३ इति रा० नी० भा० षोडशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११६ ॥ व्याघ्रश्चेति मृगैस्तृप्तः १ । २ । ३
४ कमलपंढानिकमलसमूहान् ५ निशानिशंबहुराश्रम् ६ । ७ । ८ समन्वयात्संबंधात् ९ । १०

११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८ अकृतज्ञत्वेहेतुःश्वयोनिजइति १९।२० मद्यपदुःप्रवहन्मदः २१ विसृष्टोविविधेनरूपेणत्वंसृष्टः नतुत्वंकुलान्वयःतेनतेनकुलेनान्वयःसंबन्धोयस्य सकुलान्वयस्तादृशस्त्वंनभवसि २२।२३ ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिनीलकंठीयेभारतमावकीपेसप्तदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११७ ॥ ॥ ७ ॥ सन्धेति १ दृष्टांतमुच्यते

तद्गयात्पशवोनान्येतपोवनसमीपतः ॥ व्यदृश्यंततदात्रस्ताजीविताकाक्षिणस्तथा ११ कदाचित्कालयोगेनसर्वप्राणिविहिंसकः ॥ बलवान्क्षतजाहारीनानास त्वभयंकरः १२ अष्टपादूर्ध्वनयनःशरभोवनगोचरः ॥ तंसिंहंहेतुमागच्छन्मुनेस्तस्यनिवेशनम् १३ तंमुनिःशरभंचक्रेबलोत्कटमरिंदम ॥ ततःसशरभोवन्योमु नेःशरभमग्रतः १४ दृष्ट्वाबलिनमत्युग्रंद्रुतंसंप्राद्रवद्वनात् ॥ सएवंशरभस्थानेसंन्यस्तोमुनिनातदा १५ मुनेःपार्श्वगतोनित्यंशरभःसुखमाप्तवान् ॥ ततःशरभसंप्र स्ताःसर्वेष्टगगणास्तदा १६ दिशःसंप्राद्रवन्राजन्भयाजीवितकाक्षिणः ॥ शरभोऽप्यतिसंहृष्टोनित्यंप्राणिवधेरतः १७ फलमूलाशनंकर्तुंनैच्छत्सपिशिताशनः ॥ ततोरुधिरतर्पेणबलिनाशरभोन्वितः १८ इयेषतंमुनिंहेतुमकृतज्ञःश्वयोनिजः ॥ ततस्तेनतपःशक्त्याविदितोज्ञानचक्षुषा १९ विज्ञायसमहाप्राज्ञोमुनिःश्वानंत मुक्तवान् ॥ श्वात्वंद्रीपित्वमापन्नोद्रीपीव्याघ्रत्वमागतः २० व्याघ्रान्नागोमदपटुर्नागःसिंहत्वमागतः ॥ सिंहस्त्वबलमापन्नोभूयःशरभतांगतः २१ मयास्नेहपरीतेन विसृष्टोनकुलान्वयः ॥ यस्मादेवमपापंमांपापहिंसितुमिच्छसि २२ तस्मात्स्वयोनिमापन्नःश्वेत्वंहिमविष्यासि ॥ ततोमुनिजनद्वेष्टादुष्टात्माप्राकृतोऽबुधः ॥ ऋषिणा शरभःशतस्तद्रूपं पुनराप्तवान् २३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिश्वर्षिसंवादेसप्तदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११७ ॥ भीष्मउवाच ॥ संध्याप्रकृतिमापन्नःपरंदैन्यमुपागतः ॥ ऋषिणाहुंकृतःपापस्तपोवनबहिष्कृतः १ एवंग्राह्यामतिमताविदित्वासत्यशौचताम् ॥ आर्जवंप्रकृतिं सत्यंश्रुतं वृत्तं कुलं दमम् २ अनुक्रोशं बलं वीर्यं प्रभावं प्रश्रयं क्षमाम् ॥ भृत्यायेयत्र योग्याः स्युस्तत्र स्थाप्याः सुरक्षिताः ३ नापरीक्ष्य महीपालः सचिवं कर्तुमर्हति ॥ अकुलीननराकी र्णानराजासुखमेधते ४ कुलजः प्राकृतो राजा स्वकुलीनतया सदा ॥ नपापे कुरुते बुद्धिं भिद्यमानोऽप्यनागसि ५ अकुलीनस्तु पुरुषः प्राकृतः साधुसंश्रयात् ॥ दुर्लभै श्वर्यतां प्राप्नोति नितः शत्रुतां व्रजेत् ६ कुलीनं शिक्षितं प्राज्ञं ज्ञानविज्ञानपारगम् ॥ सर्वशास्त्रार्थतत्त्वज्ञं स हि षण्ण्डे शजं तथा ७ कृतज्ञं बलवंतं च क्षांतं दातं जितेंद्रियम् ॥ अलुब्धं लब्धसंतुष्टं स्वामि मित्रबुभूषकम् ८ सचिवं देशकालज्ञं सत्त्वसंग्रहणे रतम् ॥ सततं युक्तमनसं हितैषिणमतां द्रितम् ९ युक्ताचारं स्वविषये संधिविग्रहको वि दम् ॥ राज्ञिस्त्रिवर्गवेत्तारं पौरजानपदप्रियम् १० स्वातकव्यूह तत्त्वज्ञं बलहर्षणको विदम् ॥ इंगिताकारतत्त्वज्ञं यात्राज्ञानविशारदम् ११ हस्तिशिक्षासुतत्त्वज्ञमहंकार विवर्जितम् ॥ प्रगल्भं दक्षिणं दातं बलिनं युक्तकारिणम् १२ चौक्षं चौक्षजनाकीर्णं सुमुखं सुखदर्शनम् ॥ नायकं नीतिकुशलं गुणचेष्टासमन्वितम् १३

पाद्यदार्ष्टांतिकमाह एवमित्यादीना २।३।४ राज्ञा अनागसिभिद्यमानोऽपि कुलीनः पापे बुद्धिं न कुरुत इत्यन्वयः ५ अकुलीनस्तु निदामात्रेण शत्रुतां व्रजेत् ६।७ स्वामिनो मित्राणां बुभूषकमे श्वर्यलिप्सुम् ८ सत्त्वसंग्रहणे प्राणिमात्ररंजने ९।१० स्वातकाः परस्मै न्यावदारका ये व्यूहादपस्तेषां तत्त्वज्ञम् ११।१२ चौक्षं हृदय १३

प्रसूतं सुहृदं गामिनं १४।१५।१६ मवीक्षमी १७ विपर्ययेऽक्षमावत्यपकारिणि क्षमावान् १८ दानस्याच्छेदे विषये स्वयमविच्छेदकर्ता १९ ननिर्द्वन्द्वोननिष्परिग्रहः कर्ता उपकर्ता २०।२१ २२ गुणशतं कुलीनत्वादय एकपंचाशदमात्यगुणास्तत्सहितः धर्मपरमत्वाद्यप्येकचत्वारिंशदेवमष्टोत्तमगुणशतं एतेषां संधिविग्रहको विदमित्यादिरीत्याऽन्यदुणाष्टकमहयित्वा पूर्णशतं ज्ञेयं २३।२४ अस्तब्धं प्रसूतं श्लक्ष्णं मृदुवादिनमेव च ॥ धीरं शूरं महर्द्धिचंदेशकालोपपादकम् १४ सचिवं यः प्रकुरुते न चैनमवमन्यते ॥ तस्य विस्तीर्यते राज्यं ज्योत्स्नाग्रहपते रिव १५ एतैरेव गुणैर्युक्तो राजा शास्त्रविशारदः ॥ एष्टव्यो धर्मपरमः प्रजापालनतत्परः १६ धीरो मर्षी शुचिस्तीक्ष्णः काले पुरुषकालवित् ॥ शुश्रूषुः कृतवान् श्रोता उहापोहविशारदः १७ मेधावीधारणायुक्तो यथान्यायोपपादकः ॥ दातः सदा प्रियाभाषी क्षमावांश्च विपर्यये १८ दानाच्छेदे स्वयंकारी श्रद्धालुः सुखदर्शनः ॥ आ र्त्तहस्तप्रदो नित्यममात्यो हि हिते रतः १९ नाहंवादी न निर्द्वन्द्वो न यत्किंचन कारकः ॥ कृते कर्मण्यमात्यानां कर्ता भक्तजनप्रियः २० संगृहीतजनोऽस्तब्धः प्रसन्नवद नः सदा ॥ सदा भृत्यजनापेक्षी न क्रोधी सुमहामनाः २१ युक्तदंडो न निर्दोषो धर्मकार्यानुशासनः ॥ चारुनेत्रः प्रजावेक्षी धर्मार्थकुशलः सदा २२ राजा गुणशताकीर्ण ए ष्टव्यस्तादृशो भवेत् ॥ यो धाश्चैवमनुष्येद्रसर्वगुणगणैर्वृताः २३ अन्वेष्टव्याः सुपुरुषाः सहायाराज्यधारणे ॥ न विमानयितव्यास्ते राजा वृद्धिं मभीप्सता २४ यो धाः समरशौटीराः कृतज्ञाः शस्त्रकोविदाः ॥ धर्मशास्त्रसमायुक्ताः पदातिजनसंवृताः २५ अभयागजपृष्ठस्थारथचर्याविशारदाः ॥ इष्वस्त्रकुशला यस्य तस्येयं नृपते र्मही २६ सर्वसंग्रहणे युक्तो नृपो भवति यः सदा ॥ उत्थानशीलो मित्राढ्यः सराजाराजसत्तमः २७ शक्याचाश्वसहस्रेण वीरारोहेण भारत ॥ संगृहीतमनुष्येण कृत्वा जेतुं वसुंधरा २८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिश्वर्षिसंवादे अष्टादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११८ ॥ भीष्मउवाच ॥ एवं शुनासमा न्भृत्यान्स्वेस्वे स्थानेन राधिपः ॥ नियोजयति कृत्येषु सराज्यफलमश्रुते १ नश्वास्वं स्थानमुत्क्रम्य प्रमाणमभिसक्तुतः ॥ आरोप्यः श्वास्वकात् स्थानादुत्क्रम्यान्य त्प्रमाद्यति २ स्वजातिगुणसंपन्नाः स्वेषु कर्मसु संस्थिताः ॥ प्रकर्तव्या ह्यमात्यास्तु नास्थाने प्रक्रियाक्षमा ३ अनुरूपाणि कर्माणि भृत्येभ्यो यः प्रयच्छति ॥ स भृत्य गुणसंपन्नो राजा फलमुपाश्रुते ४ शरभः शरभस्थाने सिंहः सिंहवोर्जितः ॥ व्याघ्रो व्याघ्रवस्थाप्यो द्रीपी द्रीपीयथा तथा ५ कर्मस्विहानुरूपेषु न्यस्या भृत्या यथा विधि ॥ प्रतिलोमं न भृत्यास्ते स्थाप्याः कर्मफलैषिणा ६ यः प्रमाणमतिक्रम्य प्रतिलोमं न राधिपः ॥ भृत्यान्स्थापयते शुद्धिर्न सरंजयते प्रजाः ७ न बालि शानचक्षु द्राना प्राज्ञाना जितेंद्रियाः ॥ नाकुलीनानराः सर्वे स्थाप्या गुणगणैषिणा ८ साधवः कुलजाः शूरा ज्ञानवंतोऽनसूयकाः ॥ अक्षुद्राः शुचयो दक्षाः स्युर्नराः पारिपार्श्व काः ९ न्यग्भूतास्तत्पराः शांताश्चौक्षाः प्रकृतिजैः शुभाः ॥ स्वस्थानानपकुप्रायेते स्युराज्ञां बहिश्चराः १०

२५।२६।२७।२८ ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिनीलकंठीयेभारतमावकीपेअष्टादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११८ ॥ एवमिति एवंनीचाननीचेनैवयोजयेत् १ विपरीतेदोष माह नन्वेति स्वस्थानं प्रमाणं चोत्क्रम्योच्चस्थानेनाऽभ्योप्यः आरोपितश्चेत्प्रमाद्यतीति योजना २।३।४।५।६ अद्विद्विदितिच्छेदः ७।८।९ बहिश्चराः प्राणाद्वेतिशेषः १०

११।१२।१३।१४ विदुताअपरावर्तिनः १५।१६।१७।१८।१९।२० ॥ इतिज्ञातिप० राजध० नीलकंठीवेमारभा० एकोनविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११९ ॥ ॥ ७ ॥
राजवृत्तानीत्यध्यायः पूर्वोक्तानां राजधर्माणां सर्वेषामुपसंहारार्थः १ राजधर्माणां राजधर्मविदामंतं यद्विस्तरेणोक्तं तदेव प्रणेयं प्रकषेणनेतुं बोद्धव्यं संक्षिप्तमित्यर्थः प्रबृहि २ सर्वभूतरक्षणकृत्स्नो
राजधर्मः परिसमाप्त इत्याह रक्षणमिति ३ एतदेव मयूरदृष्टान्तेनोपपादयति यथेति बर्हणपक्षान् मुजगाशनो मयूरः ४ तैक्ष्ण्यं कृत्वं जिह्मत्वं कोटिल्यं आदाल्भ्यं दल्भो भयंतदभावोऽदल्भोऽभयं

सिंहस्य सततं पार्श्वे सिंह एवानुगो भवेत् ॥ असिंहः सिंहसहितः सिंहवल्गुभते फलम् ११ यस्तु सिंहः श्वभिः कीर्णः सिंहकर्मफलैरतः ॥ नसिंहफलं भोक्तुं शक्तः श्वभिरुपा
सितः १२ एवमेतन्मनुष्येन्द्रशूरैः प्राज्ञैर्बहुश्रुतैः ॥ कुलीनैः सह शक्येत कृत्स्नाजेतुं वसुंधरा १३ नाविद्यो नानृजुः पार्श्वेनाप्राज्ञो नामहाधनः ॥ संग्राह्यो वसुधापालैर्भृ
त्यो भृत्यवतां वर १४ बाणवद्विस्तृतायां तिस्रामिकार्यपरानराः ॥ ये भृत्याः पार्थिवहितास्तेषां सांत्वंप्रयोजयेत् १५ कोशश्च सततं रक्ष्यो यत्नमास्थाय राजभिः ॥
कोशमूलाहिराजानः कोशो वृद्धिकरो भवेत् १६ कोष्ठागारं च ते नित्यं स्फीतैर्धान्यैः सुसंवृतम् ॥ सदाऽस्तु सत्सु संन्यस्तं धनधान्यपरो भव १७ नित्ययुक्ताश्च ते भृत्या
भवंतुरणकोविदाः ॥ वाजिनां च प्रयोगेषु वैशारद्यमिहेष्यते १८ ज्ञातिबंधुजनविक्षीमित्रसंबंधिसंवृतः ॥ पौरकार्यहितान्वेषी भव कौरवनंदन १९ एषा ते नैष्ठिकी
बुद्धिः प्रजास्वभिहिता मया ॥ शुनो विदर्शनं तात किं भूयः श्रोतुमिच्छसि २० ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिप० राजध० श्वर्षिसंवादे एकोनविंशाधिकशततमोऽध्या
यः ॥ ११९ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ राजवृत्तान्यनेकानित्वया प्रोक्तानि मारत ॥ पूर्वैः पूर्वनियुक्तानि राजधर्मार्थवेदिभिः १ तदेव विस्तरेणोक्तं पूर्वदृष्टं सतां मतम् ॥
प्रणेयं राजधर्माणां प्रबृहि भरतर्षभ २ ॥ भीष्म उवाच ॥ रक्षणं सर्वभूतानामिति क्षात्रं परं मतम् ॥ तद्यथारक्षणं कुर्यात्तथा शृणु महीपते ३ यथा बर्हणि चित्राणि वि
भर्ति भुजगाशनः ॥ तथा बहुविधं राजारूपं कुर्वीत धर्मवित् ४ तैक्ष्ण्यं जिह्मत्वं मादाल्भ्यं सत्यमार्जवमेव च ॥ मध्यस्थः सत्वमातिष्ठंस्तथा वै सुखमृच्छति ५ य
स्मिन्नर्थे हितं यत्स्यात्तद्वर्णरूपमादिशेत् ॥ बहुरूपस्य राज्ञो हि सूक्ष्मोऽप्यर्थो न सीदति ६ नित्यं रक्षितमंत्रः स्याद्यथा मूकः शरच्छिखी ॥ श्लक्ष्णाक्षरतनुः श्रीमान्
भवेच्छास्त्रविशारदः ७ आपद्वारेषु युक्तः स्याज्जलप्रस्रवणेऽपि ॥ शैलवर्षोदकानीव द्विजान्सिद्धान्समाश्रयेत् ॥ अर्थकामः शिखाराजा कुर्याद्दर्मध्वजोपमाम् ८
नित्यमुद्यतदंडः स्यादाचरेदप्रमादतः ॥ लोके चायव्ययौ दृष्ट्वा बृहदृक्षमिवास्त्रवत् ९

तस्य भाव आदाल्भ्यं अभयप्रदत्वमित्यर्थः रलयोः सावर्ण्यात् दृष्ट्वा भीमये इत्यस्य रूपं आदानमिति पाठांतरे स्पष्टोऽर्थः ५ यस्मिन्नर्थे दंडेऽनुग्रहे वा हितं कुर्यात्तं वारूपमादिशेदर्थं ६ १ ७
आपदाद्वारेषु मंत्रमेवादिषु युक्तोऽवहितः स्यात् शैलवर्षोदकानि पर्वतप्रदेशेषु दृष्ट्या जनिता निमहानदी जलानि शिखां योग्यलिङ्गं कूरत्वादिकं कुर्यात्प्रकाशयेत् ८ नित्यमिति आचरेद्यथा यो
ग्यं दंडं तत्र दृष्टान्तः बृहदिति बृहंतो वृक्षा यत्र तद्बृहद्वृक्षं तालवर्णं आस्त्रवत्परं सत्प्रवत् यथारसग्राही प्रदेशविशेषे एव प्रहृत्य रसं गृह्णाति न तु कृत्स्नं वृक्षच्छेदेनेषु कांडादिवत्ततो रसं जिघृक्षति एवं
प्रजानामायव्ययौ ज्ञात्वा ता जीवयंस्तान्भ्यो धनरसमादद्यादित्यर्थः ९

मृजाशुद्धिस्तद्वान् भीमानि परेषां सस्यानि चरणैश्चादिगमनैः क्षिपेत् नाशयेत् १० अर्थात् मृगयादिव्याजात्परराष्ट्रं समाचरन्परपक्षान्विधूययेत् ११ छायां परदुर्गाधिपतिना संघि कृत्वा देवतादर्श
नादिव्याजेनाक्रस्मात्परदुर्गं गत्वा प्रविश्य तन्नाशयेदित्याह उच्छिन्नानिति १२ असितग्रीवो मयूरो निशीवप्रावृषिमज्जेत अदृश्योऽतः पुरचर एव स्यात् १३ तत्रापि चारेर्दृशितासु भूमिषु घात्रीसौ वि
दल्लसूपकारादिषु परैर्भवेतेषु अभिगतां न्विषादीन्पाशां परिवर्जयेदात्मानं रक्षेत्त्याह नेति १४ ननु कुतस्तत्रापि पाशप्रसक्तिरत आह प्रणयेदिति गहने दुर्बोधे पाशज्ञाने सति तां कपटभूमिं प्रतिपद्यात्मा
ने प्रणयेत्प्रापयेत्तदानश्येदेव वाशब्द एवार्थे प्रयोजयंति हिराजानो विषमयी कन्यां कृत्वा द्वीपांतरं गच्छेयं पद्मिनीजातीया कन्या अस्याः स्पर्शमात्रादशीतिवार्षिकोऽपि षोडशवर्षो भवतीति सेयमिति श्रेष्ठ
रत्नतया श्रीमता मर्षे कल्पिताऽनुग्राह्या चेयं वयं चेति ब्रूवाणाः तत्र चारमुखात्कपटं श्रुत्वा तान् प्रणयेत् ऊहितां केन चित्रिमितेन तं किं तांस्तान्ति विषां कन्यादीन् स्पर्शमात्रेणोच्छ्वासमात्रेण वा संगतमाक्षि
कामशकादिमरणलिङ्गेन ज्ञातान् हन्यादेव १५ नाशयेदितिसार्थः बलबर्हणस्यूलान्पक्षान्सैन्यस्य पक्षस्थानीयान् महाशिबिरवारवनितां नटनर्तकादींश्च नाशयेत् मयूरहवदूरीकुर्यात् । बलंगंध

मृजावान्स्यात्स्वयूथेषु भीमानि चरणैः क्षिपेत् ॥ जातपक्षः परिस्पंदेऽप्रेक्षेद्वै कल्यमात्मनः १० दोषान्विवृणुयाच्छत्रोः परपक्षान्विधूययेत् ॥ काननेष्विव पुष्पाणि
बहिरर्थात् समाचरन् ११ उच्छिन्नान्नाशयेत्स्फीतान्नरैर्द्रानचलोपमान् ॥ श्रयेच्छायामविज्ञातां गुप्तरणमुपाश्रयेत् १२ प्रावृषीवासितग्रीवो मज्जेतानि शिनिर्जने ॥
मायूरेण गुणेनैव स्त्रीभिश्चावेक्षितश्चरेत् १३ न जह्याच्च तनुत्राणं रक्षेदात्मानमात्मना ॥ चारभूमिष्वभिगतान्पाशांश्च परिवर्जयेत् १४ प्रणयेद्वापितां भूमिं प्रणश्ये
द्रहने पुनः ॥ हन्यात्कुद्धानतिविषांस्तान् जिह्मगतयोऽहितान् १५ नाशयेदलबर्हणिसन्निवासान्निवासयेत् ॥ सदा बर्हिनिभः कामं प्रशस्तं कृतमाचरेत् ॥ सर्वत
श्चाददेत्प्रज्ञां पतंगं गहनेष्विव १६ एवं मयूरवद्राजा स्वराज्यं परिपालयेत् ॥ आत्मबुद्धिकरीं नीतिं विदधीत विचक्षणः १७ आत्मसंयमनं बुद्ध्या परबुद्ध्याऽवधार
णम् ॥ बुद्ध्या चात्मगुणप्राप्तिरेतच्छास्त्रनिर्दर्शनम् १८ परं विश्वासयेत्साम्राज्यशक्तिं चोपलक्षयेत् ॥ आत्मनः परिमर्शेन बुद्धिबुद्ध्या विचारयेत् १९ सांत्वयोग
मतिः प्राज्ञः कार्याकार्यप्रयोजकः ॥ निगूढबुद्धेर्धीरस्य वक्तव्ये वा कृतं तथा २० स निरुष्टां कथां प्राज्ञो यदि बुद्ध्या बृहस्पतिः ॥ स्वभावमेव ते तत्तत्कृष्णाय समिवो
दके २१ अनुयुंजीत कृत्यानि सर्वाण्येव महीपतिः ॥ आगमैरुपदिष्टानि स्वस्य चैव परस्य च २२

रसेरूपेस्थामनिस्थौ ल्यसैन्ययोः इति मेदिनी सन्निवासान्दमूलान्पक्षान्मात्स्यादीन् शूरांश्च वासयेत्स्थापयेत् बर्हिनिभः मयूरतुल्यः कामं यथेष्टं प्रशस्तं कृतं प्रशस्तां क्रियां पक्षाणां विस्फारणमाचरेत्
अनेनैव क्रमेण सर्वतश्च जातिमात्रात्प्रज्ञां आददीत यथोक्तं । 'बलवर्धितयेदर्थान्सिंहवज्रपराक्रमे' इत्यादि । पतंगं शलभसमूहो मया गहनेषु पतति गहनं च निष्पन्नं करोति एवं समूय शत्रुराप्रेपतितव्य
मित्यर्थः । पन्नगं गहनेष्विवेति पाठे पन्नगग्राही पन्नगमिवाकस्माच्छत्रं गृह्णीयादित्यर्थः १६ । १७ बुद्ध्या आत्मनः संयमनं इत्यमेव कर्तव्यं युक्तं नियमं कुर्यात् । परबुद्ध्या च तत्रैवायं संवादितया तस्यार्थस्या
वधारणं दृढतरो निश्चयः कार्यः । बुद्ध्या शास्त्रोत्थधिया आत्मगुणस्य पूर्वोक्तनिश्चयहेतोः प्राप्तिसंभवति एतदेव शास्त्रस्यानिर्दर्शनं प्रयोजनं यत्कार्यं क्षोदक्षमता बुद्धिरित्यर्थः १८ आत्मनः स्वस्य परिम
र्शेन सर्वतोऽतीतानागतविचारेण बुद्धिकार्यनिश्चयं बुद्ध्या ऊहापोहकोशलरूपयामेव याविचारयेत्साधकबाधकभूमौ संचारयेत् १९ तमेवाह सांत्विति वक्तव्ये उपदेशे कृतं व्येकृतं जलं तस्योपदेशापेक्षा
नास्तीत्यर्थः २० सोऽनंतरश्चोक्तः प्राज्ञो बुद्ध्या बृहस्पतिसमोऽपि सन्नयदि निरुष्टां कथां निरुद्धित्वं वादं प्राप्नुयात्तर्हि स य एव युक्तया स्वभावं स्वास्थ्यं पश्यते उदके प्राक्षिप्तं तप्तयसं शैत्यमिव २१ । २२

२१ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ गोमिःरहिमिः वरान्चाराःस्वदुचरान्समाचारान् ३१ नवर्षप्रसूचयेत् अर्धवर्षान्नपयेत् ३३ । ३४ संचयात्र
विसर्गीस्यात्कोशाद्धनंनदद्यादपितुपर्याहतमेवेत्यर्थः ३५ ३६ आत्मादेहः देशकालेवाप्यमादहस्येकं ३७ ३८ अवालःअहीनः अन्यःसंपन्नः ३९ शत्रोःशत्रुमाप्यनैवहीयेन्नैवप्रमादीस्यात् ४०

मृदुशीलं तथा प्राज्ञं शूरं चार्थविधानवित् ॥ स्वकर्मणि नियुंजीतये चान्ये च बलाधिकाः २३ अथ दृष्टानियुक्तानि स्वानुरूपेषु कर्मसु ॥ सर्वास्ताननुवर्तेत स्वरांस्तं
त्रीरिवायता २४ धर्माणामविरोधेन सर्वेषां प्रियमाचरेत् ॥ ममायमिति राजायः सपर्वत इवाचलः २५ व्यवसायं समाधाय सूर्योरश्मीनिवायतान् ॥ धर्ममेवाभिर
क्षेतृत्वा तुल्ये प्रिया प्रिये २६ कुलप्रकृतिदेशानां धर्मज्ञानमृदुभाषिणः ॥ मध्येवयसिनिर्दोषान्हितेयुक्तानविक्रवान् २७ अलुब्धान् शिक्षितान् दातान् धर्मेषु परि
निष्ठितान् ॥ स्थापयेत् सर्वकार्येषु राजा धर्मार्थरक्षणः २८ एतेन च प्रकारेण कृत्यानामा गतिर्गतिः ॥ युक्तः समनुतिष्ठेत्तुष्टश्चरैरुपस्कृतः २९ अमोघक्रोधह
र्षस्य स्वयंकृत्यान्वेक्षितुः ॥ आत्मप्रत्ययकोशस्य वसुदैववसुंधरा ३० व्यक्तश्चानुग्रहो यस्य यथार्थश्चापि निग्रहः ॥ गुप्तात्मा गुप्तराष्ट्रश्च सराजाराजधर्मवित् ३१ नि
त्यं राष्ट्रमेक्षेत गोभिः सूर्यदेवोदितः ॥ चरान्स्वनुचरान्विद्यात्तथा बुद्ध्या स्वयंचरेत् ३२ कालं प्राप्तमुपादद्यान्नार्थराजा प्रसूचयेत् ॥ अहन्यहनि संदुह्यान्महीगा
मिव बुद्धिमान् ३३ यथाक्रमेण पुष्पेभ्यश्चिनोति मधुषट्पदः ॥ तथाद्रव्यमुपादाय राजा कुर्वीत संचयं ३४ यद्विगुप्तावशिष्टं स्यात्तद्वित्तं धर्मकामयोः ॥ संचयात्र
विसर्गी स्याद्राजा शास्त्रविदात्मवान् ३५ नार्थमल्पं परिभवेन्नावमन्येत शात्रवान् ॥ बुद्ध्या तु बुद्धयेदात्मानं न चाबुद्धिषु विश्वसेत् ३६ धृतिर्दाक्ष्यं संयमो बुद्धिरात्मा
धैर्यं शौर्यं देशकालाप्रमादः ॥ अल्पस्य वा बहुनो वा विवृद्धौ धनस्यैतान्यष्टसमिधनानि ३७ अग्निःस्तोको वर्धते प्याज्यसिक्तो बीजं चैकं रोहसहस्रमेति ॥ आयव्य
यौ विपुलौ सन्निशाम्य तस्मादल्पं नावमन्येत वित्तम् ३८ बालोऽप्यबालः स्थविरोरिपुर्धनं सदा प्रमत्तं पुरुषं निहन्त्यात् ॥ कालेनान्यस्तस्य मूलं हरेत् कालज्ञाता पा
र्थिवानां वरिष्ठः ३९ हरेत्कीर्तिं धर्ममस्योपरुंध्यादर्थे दीर्घवीर्यमस्योपहन्त्यात् ॥ रिपुर्द्वेष्टा दुर्बलो वा बली वा तस्माच्छत्रोर्नैव हीयेद्यतात्मा ४० क्षयं वृद्धिपालनं संचयं
वा बुद्ध्याऽप्युभौ संहतौ सर्वकामौ ॥ ततश्चान्यन्मतिमान् संदधीत तस्माद्राजा बुद्धिमतां श्रयेत् ४१ बुद्धिर्दीप्ता बलवंतं हिनस्ति बलं बुद्ध्या पाल्यते वर्धमानम् ॥ शत्रु
बुद्ध्या सीदते वर्धमानो बुद्धेः पश्चात्कर्मयत्तत्प्रशस्तम् ४२ सर्वान्कामान्कामयानो हि धीरः सत्त्वेनाल्पेनामुते हीनदोषः ॥ यश्चात्मानं प्रार्थयते श्रेयमानैः श्रेयःपात्रं पू
रयते च नाल्पम् ४३ तस्माद्राजा प्रगृहीतः प्रजासु मूलं लक्ष्म्याः सर्वशो ह्याददीत ॥ दीर्घकालं ह्यपि संपीड्यमानो विद्युत्संपातमपि वानोर्जितः स्यात् ४४

क्षयमैश्वर्यं सर्वमैश्वर्यादि कामो विजिगीषादिस्तौ सर्वकामौ बुद्ध्या वा संदधीत संधिवाक्यार्थः अन्यद्विग्रहादिकं कुर्यात् ४१ वर्धमानं क्षीयमाणं बुद्धेः पश्चात् बुद्धयनुसारि ४२ अल्पेनापि सत्त्वेन
बलेन अर्थमानैर्धुक्तमात्मानं प्रार्थयते लुब्धो ह्यस्य भवतीत्यर्थः श्रेयःपात्रं पूरयते ततः श्रेयोऽस्य सर्वार्थीत्यर्थः ४३ प्रगृहीतः शस्त्रिभ्यः लक्ष्म्या मूलमर्थसर्वशः सर्वाभ्यः संपीड्यमानः संपीड्यन् प्रजासु वि
द्युत्संपातं सम्यक्पतित्वाप्युर्जितः स्यात् अत्र बृहद्ब्रह्मदृष्टांतः प्रागेवोक्तः ४४

व्यवसायेनोद्योगेन विद्यालभेत् ४५ अनुद्योगेन जन्मननाशयेदित्याह यत्रेति ४६ कर्मयज्ञादिगुणोऽग्नयस्य तत्फलं सुखं तदुपभोगे सर्वोऽपि लुब्धः स चेदर्थहीनस्तर्हि सुखलोभाद्धर्मकामं द्रव्यादिवि
षयं जहाति ४७ समृद्धिचप्राप्यापीति शेषः धनमुत्कोचरूपं न प्रगृहीतं न संगृहीतं ४८ ४९ धर्मान्वितेषु ब्राह्मणमंडलेषु विज्ञातां ज्ञाततत्त्वः राजसंग्रहे सामंतवशीकरणे ५० निबोधबुद्धयस्व व्य
तिसृत्यगुरुमनुसृत्य विदध्यात् हृदिकुर्यात् ५१ विधानजं देवप्राप्तराजधर्माज्ञाने प्राप्तेऽप्यर्थः सद्यो नश्यतीत्यर्थः ५२ गुणोपपन्नान् शौर्यादि युक्तान् गुणेषु संधिविग्रहादिषु आत्मवानप्रमत्तः

विद्यातपो वा विपुलं धनं वा सर्वं ह्येतद्व्यवसायेन शक्यम् ॥ बुद्ध्या यत्तन्निवसेद्देहवत्सु तस्माद्विद्याद्व्यवसायं प्रभूतम् ४५ यत्रासते मतिमंतो मनस्विनः शक्रो विष्णुर्यत्र
सरस्वती च ॥ वसंति भूतानि च यत्र नित्यं तस्माद्विद्वान्नावमन्येत देहम् ४६ लुब्धं हन्यात्संप्रदानेन नित्यं लुब्धस्तृप्तिं परवित्तस्य नैति ॥ सर्वोलुब्धः कर्मगुणोपभोगे यो
ऽर्थहीनो धर्मकामौ जहाति ४७ धनं भोगं पुत्रद्वारं समृद्धिं सर्वलुब्धः प्रार्थयते परेषाम् ॥ लुब्धे दोषाः संभवन्तीह सर्वे तस्माद्राजान् प्रगृहीतलुब्धम् ४८ संदर्शनेन पुरुषं
जघन्यमपि चोदयेत् ॥ आरंभान् द्विषतां प्राज्ञः सर्वार्थांश्च प्रसूदयेत् ४९ धर्मान्वितेषु विज्ञातामं गीगुप्तश्च पांडव ॥ आसो राजा कुलीनश्च पर्यासो राजसंग्रहे ५० वि
धिप्रयुक्तान् रदेव धर्मानुक्तान् समासेन निबोध बुद्ध्या ॥ इमान्विदध्याद्व्यतिसृत्य यो वै राजा महीपालयितुं शक्तः ५१ अनीतिजं यस्य विधानं सुखं हठप्रणीतं विधि
वत्प्रदृश्यते ॥ न विद्यते तस्य गतिर्महीपतेर्न विद्यते राज्यसुखं ह्यनुत्तमम् ५२ धनैर्विशिष्टान्मतिशीलपूजितान् गुणोपपन्नान् युधिष्ठिरविक्रमान् ॥ गुणेषु दृष्टान् चि
रादिवात्मवान्यतो भिसंधाय निहंति शात्रवान् ५३ पश्येदुपायान्विविधैः क्रियापथैर्न चानुपायेन मतिं निवेशयेत् ॥ श्रियं विशिष्टां विपुलं यशोधनं न दोषदशी पुरुषः
समश्रुते ५४ प्रीतिप्रवृत्तौ विनिवर्तितौ यथा सुहृत्सु विज्ञाय निवृत्त्य चोभयोः ॥ यदेव मित्रं गुरुभारमावहेत्तदेव सुस्निग्धमुदाहरेद्बुधः ५५ एतान्मयोक्तांश्च रराजध
र्मां च गुप्तौ मतिमादधत्स्व ॥ अवाप्स्यसे पुण्यफलं सुखेन सर्वो हिलोको नृपधर्ममूलः ५६ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांति० रा० राजधर्मकथने विंशाधिकशतत
मोऽध्यायः ॥ १२० ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अयं पितामहे मोक्षो राजधर्मः सनातनः ॥ ईश्वरश्च महादंडो दंडे सर्वं प्रतिष्ठितम् १ देवतानामृषीणां च पितृ
णां च महात्मनाम् ॥ यक्षरक्षः पिशाचानां साध्यानां च विशेषतः २ सर्वेषां प्राणिनां लोकेतिर्यग्योनिनिवासिनाम् ॥ सर्वव्यापी महातेजा दंडः श्रेयानिति प्रभो ३
इत्येवमुक्तं भवता दंडे वै सचराचरम् ॥ पश्यता लोकमासक्तं सुरासुरमानुषम् ४ एतदिच्छाम्य हं ज्ञातुं तत्त्वेन भरतर्षभ ॥ को दंडः कीदृशो दंडः किं रूपः किं परायणः
५ किमात्मकः कथं भूतः कथं मूर्तिः कथं प्रभो ॥ जागर्ति च कथं दंडः प्रजास्ववहितात्मकः ६

यत्तत्स्थानं कुर्यान् शात्रवानभिसंधाय लक्ष्मीकृत्य निहंति ५३ दोषदर्शनिर्दोषेऽप्यपीति शेषः ५४ सुहृत्सु विज्ञाय ज्ञानपूर्वकं प्रीतिः प्रवृत्तौ सत्यां यौ सुहृदौ निवृत्त्य नितरां दृष्ट्वा एकस्मिन् कार्ये विनिव
र्तितौ अभिमुखीकृतौ तयोर्धर्मयोर्मध्ये देवगुरुभारमावहेत्तदेवोदाहरेत्प्रशंसत् ५५ चरानुतिष्ठ आदधत्स्व आधत्स्व दधधारणे इत्यस्य रूपं ५६ ॥ इति शांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिनी
लकंठीये भारतभावादीपे विंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२० ॥ ॥ ७ ॥ अयं पितामहेनेत्यध्यायद्वयेन दंडस्वरूपादिकमुच्यते १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ ।

७ । ८ कोदंडइत्यादयंप्रकाशप्रभास्तत्रकीदंडइत्यस्योत्तरमाह धर्मेति धर्मस्यसंख्यासंख्यानंप्रकाशमंदंदापरपर्यायव्यवहारशब्दवाच्यं व्यवहारपदनिर्वक्ति तस्येति सार्धेन अवहितात्मनोराज्ञः तस्यधर्मस्यलोपः कथंकेनप्रकारेणनस्यात्सप्रकारोव्यवहारोविगतोऽवहारोनीचमार्गेणपरस्वादिहरण्यस्मात्सहितव्युत्पत्त्यासिद्धः ९ अपिचैति वृत्तदेतस्यव्यवहारस्य १० प्रजारक्षकत्वाद्यवहारएवधर्मपदवाच्योऽपीत्याह सुप्रणीतेनेति ११ यथेति सुप्रणीतेनेति श्लोकेनयन्मनुवचनमुक्तं तद्ब्रह्मणएववचनमनुमुखाच्छ्रुतमित्यर्थः १२ प्रागिति दंडएवउक्तवचनादर्थशब्देनव्यवहारशब्देनचोच्यतइत्यर्थः प्राग्वचनंधर्मवचनम् १३ रूपतोऽग्निरिवोत्थितइतितस्यांतरंरूपंदुष्टसंतापकत्वात्कूरमाग्नितुल्यमित्युक्तम् १४ बाह्यरूपवर्णयति नीलेति दंडाधिष्ठात्र्यादेवतायाइदंघ्यानादिकंअज्ञानाददंघ्यदंडजंदोधनिराकर्तुंदंडकर्तृभिरमात्यादिभिर्धर्म्यमित्येवमर्थयुक्तं यदितुलौकिकानिदंडधर्मव्यवहारांगण्यप्रोत्प्रेक्ष्येततर्हिपूर्वव्याख्येयम् । तत्रदंडःसंहर्तृत्वाद्द्रो रुद्रश्चनीललोहितइतितस्याग्निरिवोत्थितइतिलोहितंरूपमुक्तं । नीलंचनीलोत्पलेतिनिरुक्तं तत्रराज्ञोदंघ्येद्वेषात्तदनेचलाभात्प्रणेतस्यदंडस्यमालिन्यरागोत्पन्नत्वात्नीललोहितदंडस्यरूपं चतस्रोदंघ्याइवप्राणिनावधसाधनानियत्रसः । तथाहि केचिन्मानभगेनकेचिद्धनहरणेनकेचिदंगवैकल्येनकेचित्प्राणव्यापादनेनचवर्धयतेऽतस्तान्येवतदंघ्याः । चत्वारोभुजाःअर्थादानकर्तारो

कश्चपूर्वापरमिदंजागर्तिप्रतिपालयन् ॥ कश्चविज्ञायतेपूर्वकोवरोदंडसंज्ञितः ॥ किंसंस्थश्चभवेदंडःकावाऽस्यगतिरुच्यते ७ ॥ भीष्मउवाच ॥ श्रणुकौरव्ययोदंडो व्यवहारोयथाचसः ॥ यस्मिन्निहसर्वमायतंसदंडइहकेवलः ८ धर्मसंख्यामहाराजव्यवहारइतीष्यते ॥ तस्यलोपःकथंनस्याल्लोकेष्ववहितात्मनः ९ इत्येवंव्यवहारस्यव्यवहारत्वमिष्यते ॥ अपिचैतत्पुराराजन्मनुनाप्रोक्तमादितः १० सुप्रणीतेनदंडेनप्रियाप्रियसमात्मना ॥ प्रजारक्षतियःसम्यग्धर्मएवसकेवलः ११ यथोक्तमेतद्वचनंप्रागेवमनुनापुरा ॥ यन्मयोक्तमनुष्येद्रब्रह्मणोवचनमहत् १२ प्रागिदंवचनंप्रोक्तमतःप्राग्वचनंविदुः ॥ व्यवहारस्यचारुयानाद्यवहारइहोच्यते १३ दंडे त्रिवर्गःसततंसुप्रणीतेप्रवर्तते ॥ दैवहिपरमोदंडोरूपतोऽग्निरिवोत्थितः १४ नीलोत्पलदलइयामश्चतुर्दंष्ट्रश्चतुर्भुजः ॥ अष्टपान्नैकनयनःशंकुकर्णोर्ध्वरोमवान् १५

यस्यसः तथाहि । प्रजाभ्यःसामंतेभ्यश्चकरादानम् । अनृतादर्थिनोऽर्थ्यमानव्रव्याद्विगुणवनादानम् । अनृतात्प्रत्यर्थिनस्तत्समंव्रव्यादानं । धनवतःकदयाद्विप्रात्सर्वस्वादानंचेति । अथतस्यैवव्यवहाररूपिणोरूपवर्णयति अष्टपान्नैकनयनःशंकुकर्णोर्ध्वरोमवान्जटीद्विजिह्वइति आवेदनं भाषासंप्रतिपत्तिर्भिथ्योत्तरंकारणोत्तरंप्राकृत्यायंप्रतिभूःक्रियाफलसिद्धिश्चेत्यष्टौ पादाः एतैर्हिनिमित्तैर्दंडश्चरतिनान्यथेत्येतेषांपादत्वंतत्रआवेदनंअर्थिनासंभ्यान्प्रतिगत्वादेवदत्तोमदीयंशतंशुवर्णानांअमुकस्मिन्नदेशेकालेसाक्षिणिचगृहीत्वानवदातीतितदस्तेनलेखनं पुनरपिप्रत्यर्थिनमाहूयतत्समंक्षतयैवलेखनंभाषा । तत्रप्रत्यर्थिनाऽहमेतस्यधारयामीत्युक्तेनकस्यापिदंडइतितदिदंसंप्रतिपत्तिरूपमुत्तरंनदंडपादत्वेनगण्यते नाहमेतस्यधारयामीतिभिथ्योत्तरं मयागृहीतमासीत्तत्पुनःपरावृत्त्यदत्तमितिकारणोत्तरं अस्मिन्नर्थेऽनेनपूर्वमहमभियुक्तस्तत्रपराजितोमयेतिप्राकृत्याथोत्तरं त्रिविधेऽप्यस्मिन्नुत्तरेअर्थिप्रत्यर्थिभ्यामप्रतिभूदर्थःअहमेतस्मिन्पराजितइदंद्रव्यंदास्यामीति क्रिया स्वमतसाधकानांसाक्षिमन्त्रभोगशपथादीनांप्रदर्शनं ततोऽच्यवनेतस्यजयइतिअष्टभ्यःपादेभ्योन्तरमपराधीदंघ्यतइत्येतदंडस्यपादाः यदाहयाज्ञवल्क्यः । 'निह्वेभावितोदद्यात्तधनंराज्ञेचतत्समम् ॥ भित्थाभियोगीद्विगुणमभियोगाद्धनंवहेष'इति । नैकनयनःनैकानिबहूनिनयनस्यानीयानिराजामात्यपुरोहितपर्वदाख्यानिर्दर्शनसाधनानियस्मिन् । शंकुकर्णःतीक्ष्णकर्णःअवश्यंश्राव्यः । ऊर्ध्वरोमवान्अर्त्यंतउत्फुल्लः शंकुकर्णश्चासौऊर्ध्वरोमवाश्चेतिसमासः १५

जटीतिअटीजनेकसंदेहजटिलः । द्विजिह्वःअर्थिप्रत्यर्थिनोर्वाक्यवमस्याद्वेजिह्वेयस्यसतथा । एवंव्यवहाररूपिणोदंडस्यरूपमुक्त्वाधर्माख्यदंडरूपमाह ताम्रास्योमृगराजतनुच्छदइति ताम्रोवह्निरेवाहवनीयादिरास्यंयस्यसतथा मृगराजःकृष्णमृगस्तत्संबंधीचर्मतनुच्छदःशरीच्छादकंपावरणमस्य । एतेनदीक्षाप्रधानोयज्ञउक्तः । एतच्चसर्वेषांदानोपवासहोमादीनामुपलक्षणम् १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ मुख्यदंडस्यरूपमाह दंडोहीति २३ तत्पत्न्यारूपमाह तथेति दंडेनसहितानीतिर्दंडनीतिः २४ किंपरायणइत्यस्योत्तरमर्थानर्थीदिविवेकएवतस्यपरायण

जटीद्विजिह्वस्ताम्रास्योमृगराजतनुच्छदः ॥ एतद्रूपंविभक्त्युग्रदंडोनित्यंदुराधरः १६ असिर्धनुर्गदाशक्तिस्त्रिशूलमुद्गरःशरः ॥ मुशलंपरशुश्चक्रंपाशोदंडर्षितो मराः १७ सर्वप्रहरणीयानिसंतियानिहकानिचित् ॥ दंडएवससर्वात्मालोकेचरतिमूर्तिमान् १८ भिंदंश्छिदन्नरुज्जंकंतन्दारयन्पाटयंस्तथा ॥ घातयन्नभिधा वंश्चदंडएवचरत्युत १९ आसिर्विशसनोधर्मस्तीक्ष्णवर्मादुराधरः ॥ श्रीगर्भोविजयःशास्ताव्यवहारःसनातनः २० शास्त्रब्राह्मणमंत्राश्चशास्ताप्राग्वदतांवरः ॥ धर्मपालोऽक्षरोदेवःसत्यगोनित्यगोऽग्रजः २१ असंगोरुद्रतनयोमनुज्येष्ठःशिवंकरः ॥ नामान्येतानिदंडस्यकीर्तितानियुधिष्ठिर २२ दंडोहिभगवान्विष्णुर्दंडो नारायणःप्रभुः ॥ शश्वद्रूपमहद्विभ्रन्महान्पुरुषउच्यते २३ तथोक्ताब्रह्मकन्येतिलक्ष्मीर्दृतिःसरस्वती ॥ दंडनीतिर्जगद्धात्रीदंडोहिबहुविग्रहः २४ अर्थानर्थौ सुखंदुःखंधर्माधर्मौबलाबले ॥ दौर्भाग्यभागधेयंचपुण्यापुण्येगुणागुणौ २५ कामाकामावृत्तुर्मासःशर्वरीदिवसःक्षणः ॥ अप्रमादःप्रमादश्चहर्षक्रोधौशमोदमः २६ दैवंपुरुषकारश्चमोक्षामोक्षौभयाभये ॥ हिंसाहिंसेतपोयज्ञःसंयमोऽथविषाविषम् २७ अंतश्चादिश्चमध्यंचकृत्यानांचप्रपंचनम् ॥ मदःप्रमादोदर्पश्चदंभोवैर्यनयान्यौ २८ अशक्तिःशक्तिरित्येवंमानस्तंभौव्ययाव्ययौ ॥ विनयश्चविसर्गश्चकालाकालौचभारत २९ अनृतंज्ञानितासत्यंश्रद्धाश्चदेतथैवच ॥ क्लृप्ताव्यवसायश्चलाभालाभौजयाजयौ ३० तीक्ष्णतामृदुतामृत्युरागमानागमौतथा ॥ विरोधश्चाविरोधश्चकार्याकार्येबलाबले ३१ असूयाचानसूयाचधर्माधर्मौतथैवच ॥ अपत्रपानपत्रपेहीश्चसंपद्विपत्पदम् ३२ तेजःकर्माणिपांडित्यंवाक्शक्तिस्तत्त्वबुद्धिता ॥ एवंदंडस्यकौरव्यलोकेस्मिन्बहुरूपता ३३ नस्याद्यदीहदंडो वैप्रमथेयुःपरस्परम् ॥ भयादंडस्यनान्योन्यंग्रंतिचैवयुधिष्ठिर ३४ दंडेनरक्ष्यमाणाहिराजन्नहरहःप्रजाः ॥ राजानंवर्धयंतीहतस्मादंडःपरायणम् ३५ व्यवस्थापयतिक्षिप्रमिमंलोकंनरेश्वर ॥ सत्येव्यवस्थितोधर्मोब्राह्मणेष्ववतिष्ठते ३६ धर्मयुक्ताद्विजश्रेष्ठादेवयुक्ताभवंतिच ॥ बभूवयज्ञोदेवेभ्योयज्ञःप्रीणातिदेवताः ३७ प्रीताश्चदेवतानित्यमिद्रेपरिवदंत्यपि ॥ अन्नंददातिशक्रश्चाप्यनुगृह्णन्निमाःप्रजाः ३८

मित्याह अर्थानर्थीवित्यादिना तस्मादंडःपरायणमित्यंतेन २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ किमात्मकःकथंभूतःकथंमूर्तिरितिप्रश्नत्रयस्योत्तरमाह व्यवस्थापयतीति लोकपालनात्मकःसत्यपक्षपातीब्राह्मणमूर्तिस्वरूपइत्यर्थः ३६ दंडस्यब्राह्मणमूर्तित्वंविदुष्वनृकथंजागर्तिइत्यस्योत्तरमाह धर्मयुक्ताइत्यादिना ब्राह्मणमूर्तिर्दंडोयज्ञादिद्वाराब्रह्मसृष्टिहेतुतयाभूतानिपालयन्नजागर्तीतिश्लोकत्रयार्थः ३७ । ३८

३९ कश्चपुर्वापरमिदंजागतिप्रतिपालयन्निस्त्यस्योत्तरमाह एवंप्रयोजनइत्यादिनाज्ञेयोनःसन्नेद्रस्थोदंडःप्रत्ययएवचेत्यनेन ४० । ४१ अदददीश्वरहतिशेषः अस्मैराज्ञे दंडदंडनीतिं अतएवा यंबलेनसंयुक्तःपंचविधआत्मायस्यसतथा । धर्मव्यवहारदंडेश्वरजीवरूपेणपंचप्रकारात्मकोराजा ४२ बहुधनसहिताअमात्याःबहुधनामात्याः । बलानितुतेजोजःसहआख्यानिदेहेद्रियषु द्विसामर्थ्यानि । अष्टकैरष्टसंख्याकैरनंतरश्लोकेवक्ष्यमाणैहस्त्यादिभिराहार्यमर्जनीयं । अन्यद्वलंकोशवृद्धिरूपं ४३ । ४४ अंगस्यसैन्यस्य राजस्यदंडमेवांगमितिवाक्यशेषात् । युक्तस्यसन्नद्ध स्परथादिकंशरीरंविदुरितितृतीयेनान्वयः रसदावैद्याः ४५ प्राङ्निवाकाःपुच्छतीतिप्राट्सचासौविवाकश्चविवदमानयोर्द्वयोःप्रवृत्तिनिमित्तवेत्ता ४६ दंडःसैन्यं दंडःप्रसिद्धः ४७ दंडोदंडाधीनं ४८ प्रदर्शितोदंडः स्थापनायचप्रदर्शिताब्राह्मणाः ४९ भर्तृप्रत्ययोभर्तारोद्वोविवदमानौप्रत्ययःकारणंयस्यसतथावादिप्रतिवादिभ्यांप्रवर्तितोव्यवहारः । तयोरन्यतरस्यप्रत्ययोऽभ्युपगमोलक्षणंयस्य

प्राणाश्चसर्वभूतानांनित्यमन्नेप्रतिष्ठिताः ॥ तस्मात्प्रजाःप्रतिष्ठतेदंडोजागर्तितासुच ३९ एवंप्रयोजनश्चैवदंडःक्षत्रियतांगतः ॥ रक्षन्प्रजाःसजागर्तिनित्यंस्व वहितोऽक्षरः ४० ईश्वरःपुरुषःप्राणःसत्त्वंचितंप्रजापतिः ॥ भूतात्माजीवइत्येवंनामभिःप्रोच्यतेऽष्टभिः ४१ अदददंडमेवास्मैष्टतमैश्वर्यमेवच ॥ बलेनयश्चसं युक्तःसदापंचविधात्मकः ४२ कुलंबहुधनामात्याःप्रज्ञाप्रोक्तावलानितु ॥ आहार्यमष्टकैर्द्रव्यैर्वलमन्ययुधिष्ठिर ४३ हस्तिनोऽश्वारथाःपत्तिर्नावोविष्टिस्तथैवच ॥ दैशिकाश्चाविकाश्चैवतदष्टांगबलंस्मृतम् ४४ अथवांगस्ययुक्तस्यरथिमोहस्तितायिनः ॥ अश्वारोहाःपदाताश्चमंत्रिणोरसदाश्चये ४५ भिक्षुकाःप्राङ्निवाकाश्चमौहुर्तादैवचितकाः ॥ कोशोमित्राणिधान्यंचसर्वोपकरणानिच ४६ सप्तप्रकृतिचाष्टांगशरीरमिहयाद्विदुः ॥ राज्यस्यदंडमेवांगदंडःप्रभवएवच ४७ ईश्वरेण प्रयत्नेनकारणाक्षत्रियस्यच ॥ दंडोदतःसमानात्मादंडोहीदंसनातनम् ४८ राज्ञापूज्यतमोनान्योयथाधर्मःप्रदर्शितः ॥ ब्रह्मणालोकरक्षार्थस्वधर्मस्थापनाय च ४९ भर्तृप्रत्ययउत्पन्नोव्यवहारस्तथाऽपरः ॥ तस्माद्यःसहितोदृष्टोभर्तृप्रत्ययलक्षणः ५० व्यवहारस्तुवेदात्मावेदप्रत्ययउच्यते ॥ मौलश्चनरशार्दूलशा स्त्रोक्तश्चतथाऽपरः ५१ उक्तोयश्चापिदंडोऽसौभर्तृप्रत्ययलक्षणः ॥ ज्ञेयोनःसन्नेद्रस्थोदंडःप्रत्ययएवच ५२ दंडप्रत्ययदृष्टोऽपिव्यवहारात्मकःस्मृतः ॥ व्यवहारःस्मृतोयश्चसवेदविषयात्मकः ५३ यश्चवेदप्रसूतात्मासधर्मोऽगुणदर्शनः ॥ धर्मप्रत्ययउद्दिष्टोयथाधर्मकृतात्मभिः ५४

समर्तृप्रत्ययलक्षणः अन्यतरपराजयादित्यर्थः सहितोहितमिष्टंतेनयुक्तःसहितः अन्यतरजयावइत्यर्थः ५० वेदात्मावेदोक्तोदोषःपारदार्यादिस्तत्रित्यर्थपर्वदंप्रतिगतश्चेतत्रप्रायश्चित्तात्मको वेदहेतुकएवदंडः । मौलःकुलाचारप्रयुक्तोयोव्यवहारस्तत्रापिशास्त्रोक्तोदंडः । यथाशूद्रस्यसुरापानेप्रायश्चित्तंनस्त्यथापिकस्मिन्निश्चिच्छूद्रकुलेएवंनियमोयोऽस्माकंमध्येसुरापिबतिसज्ञाति बाह्यइति तस्योलंघनेशूद्रस्यसुरापानोक्तंप्रायश्चित्तंभवति । तथाचशास्त्रविदामनुक्रमणधर्मज्ञानांसमयःप्रमाणवेदाश्चेति ५१ तेषांत्रयाणांदंडानांमध्येआद्यःक्षत्रियाधीनइत्याह उक्तइति नोऽस्माभिःक्षत्रियैर्दंडोऽपिज्ञेयः तत्रप्रत्ययोऽपिज्ञेयः ५२ अस्यापिवेदमूलत्वमाह दंडइति विविधोऽवहारोऽन्योन्यंपरपक्षक्षेपेणस्वपक्षसाधनंव्यवहारस्तदात्मकोन्यायः सयद्यपिदंडः प्रत्ययदृष्टस्तथापिसव्यवहारपदार्थोमन्वादिभिःस्मृतोऽस्ति अतःसोऽपिवेदिकप्रणीतत्वाद्देदविषयात्मकोवेदाधर्गोचरोऽस्तीत्यर्थः ५३ इतरौद्वोव्यवहारोवेदमूलत्वाद्धर्मरूपावित्याह यश्चे तिद्वोभ्यां यथाधर्ममुद्दिष्टोमपारदार्यजेनाधर्मेणधर्मलोपोमामूदितिपश्चात्तापवत्पुद्दिष्टःप्रायश्चित्तरूपोदंडोधर्मपेवेत्यर्थः ५४

प्रजागोप्ताप्रजाकृतस्यनियमस्यरक्षिताशूद्रस्यापिसुरापानप्रायश्चित्तादिरूपःसोऽपिधर्मपेवेत्यर्थः ५५ दंडव्यवहारधर्मवेदसत्पथप्रजापतीनामैकात्म्यमाहद्वाभ्यां यइति ५६ । ५७ । ५८ यतः प्रजापतिर्भूतकृतततोहेतोःअयमस्मदीयोभर्तृप्रत्ययलक्षणोव्यवहारःप्रवृत्तस्तस्मादस्मिन्विषयेसइदंनिर्दर्शनंवाक्यमुवाच ५९ तदेववाक्यंपठति मातेति योराजास्वधर्मेणतिष्ठतितस्यराज्ञइतिसं

व्यवहारःप्रजागोप्ताब्रह्मादिष्टोयुधिष्ठिर ॥ त्रीन्धारयतिलोकान्वैसत्यात्माभूतिवर्धनः ५५ यश्चदंडःसदृष्टोऽनोव्यवहारःसनातनः ॥ व्यवहारश्चदृष्टोयःसवेदइतिनि श्रितम् ५६ यश्चवेदःसवैधर्मोयश्चधर्मःससत्पथः ॥ ब्रह्मापितापहःपूर्वबभूवाथप्रजापतिः ५७ लोकानांसहिसर्वेषांससुरासुररक्षसाम् ॥ समनुष्योरगवतांकर्ता चैवसभूतकृत ५८ ततोऽन्योव्यवहारोऽयंभर्तृप्रत्ययलक्षणः ॥ तस्मादिदमथोवाचव्यवहारनिर्दर्शनम् ५९ मातापिताचभ्राताचभार्याचैवपुरोहितः ॥ नादं द्योविद्यतेराज्ञोयःस्वधर्मेणतिष्ठति ६० ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिदंडस्वरूपादिकथनेएकविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥१२१॥ भीष्मउवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ अंगेपुराजायुतिमान्वसुहोमइतिश्रुतः १ सराजाधर्मविन्नित्यंसहपत्न्यामहातपाः ॥ मुंजपृष्ठंजगामा थपितृदेवर्षिपूजितम् २ तत्रशृंगेहिमवतोमेरौकनकपर्वते ॥ यत्रमुंजावटेरामोजटाहरणमादिशत् ३ तदाप्रभृतिराजेंद्रऋषिभिःसंशितव्रतैः ॥ मुंजपृष्ठइतिप्रो क्तःसदेशोरुद्रसेवितः ४ सतत्रबहुभिर्युक्तस्तदाश्रुतिमयैर्गुणैः ॥ ब्राह्मणानामनुमतोदेवर्षिसदृशोऽभवत् ५ तंकदाचिददीनात्मासखाशक्रस्यमानिता ॥ अ भ्यगच्छन्महीपालोमांधाताशत्रुकर्शनः ६ सोपसृत्यतुमांधातावसुहोमंनराधिपम् ॥ दृष्ट्वाप्रकृष्टतपसंविनतोऽग्रेऽभ्यतिष्ठत् ७ वसुहोमोऽपिराज्ञोवैपाद्यमर्थ्यं न्यवेदयत् ॥ सप्तांगस्यतुराज्यस्यपप्रच्छकुशलाठ्यये ८ सद्भिराचरितंपूर्वयथावदनुयायिनम् ॥ अपृच्छद्वसुहोमस्तंराजंकिंकरवाणिते ९ सोऽब्रवीत्परम प्रीतोमांधाताराजसत्तमम् ॥ वसुहोममहाप्राज्ञमासीनंकुरुनंदन १० ॥ मांधातोवाच ॥ बृहस्पतेर्मंतराजन्नधीतंसकलंवया ॥ तथैवौशनसंशास्त्रंविज्ञातंतेनरो तम ११ तदहंज्ञातुमिच्छामिदंडउत्पद्यतेकथम् ॥ किंचास्यपूर्वजागर्तिकिंचापरममुच्यते १२ कथंक्षत्रियसंस्थश्चदंडःसंप्रत्यवस्थितः ॥ ब्रूहिमेसुमहाप्राज्ञ ददाम्याचार्यवेतनम् १३ ॥ वसुहोमउवाच ॥ शृणुराजन्यथादंडःसंभूतोलोकसंग्रहः ॥ प्रजाविनयरक्षार्थधर्मस्यात्मासनातनः १४ ब्रह्मायियक्षुर्भगवान्सर्व लोकपितामहः ॥ ऋत्विजंनात्मनस्तुल्यंददशोतिहिनःश्रुतम् १५ सगर्भेशिरसादेवोबहुवर्षाण्यधारयत् ॥ पूर्णवर्षसहस्रेतुसगर्भःक्षुवतोऽपतत् १६ सक्षुपोनाम संभूतःप्रजापतिररिंदम ॥ ऋत्विगासीन्महाराजयज्ञेतस्यमहात्मनः १७

बंधः ६० ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीबेमारतभावदीपेएकविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२१॥ ॥ ॥ अत्रदंडोत्पत्तौविषये १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ आचार्यवेतनंशुक्रदक्षिणां १३ । १४ यियभुर्यष्टमिच्छुः १५ सुवतःसुतवतः १६ । १७

34

नैःश्रेयसंमोक्षोपयोगि २२ कोविशेषः नैःश्रेयसादपि किंश्रेय इत्यर्थः २१ । १४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ आर्चयमाचरणीयम् ३० । ३१ । ३२ । ३३ काव्याभिगुक्तमोक्षानिनीतिशास्त्रा
ततो बृहस्पतिस्तस्मै ज्ञानं नैःश्रेयसं परम् ॥ कथयामास भगवान् देवेन्द्राय कुरुद्वह २२ एतावच्छ्रेय इत्येव बृहस्पतिरभाषत ॥ इंद्रस्तु भूयः पप्रच्छ कोविशेषो भवेदि
ति २३ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ विशेषोऽस्ति महास्तात भार्गवस्य महात्मनः ॥ अत्रागमय भद्रं ते भूय एव सुरर्षभ २४ अत्मानस्तु ततः श्रेयो भार्गवात्सु महातपाः ॥
ज्ञानमागमय त्रीत्या पुनः सपरमद्युतिः २५ तेनापि समनुज्ञातो भार्गवेण महात्मना ॥ श्रेयोऽस्तीति पुनर्भूयः शुक्रमाह शतक्रतुः २६ भार्गवस्त्वाह सर्वज्ञः प्रहादस्य
महात्मनः ॥ ज्ञानमस्ति विशेषेणेत्युक्तो हृष्टश्च सोऽभवत् २७ स ततो ब्राह्मणो भूत्वा प्रहादं पाकशासनः ॥ गत्वा प्रोवाच मेधावी श्रेय इच्छामिवेदितुम् २८ प्रहाद
स्त्वब्रवीद्विप्रं क्षणो नास्ति द्विजर्षभ ॥ त्रैलोक्यराज्यसक्तस्य ततो नोपदिशामि ते २९ ब्राह्मणस्त्वब्रवीद्राजन्वास्मिन्कालेक्षणो भवेत् ॥ तदोपादेष्टुमिच्छामि यदा
ऽऽचर्यमनुत्तमम् ३० ततः प्रीतोऽभवद्वाजा प्रहादो ब्रह्मवादिनः ॥ तथेत्युक्त्वा शुभे काले ज्ञानतत्त्वं ददौ तदा ३१ ब्राह्मणोऽपि यथान्यायं गुरुवृत्तिमनुत्तमाम् ॥ च
कार सर्वभावेन यदस्य मनसेऽपि सतम् ३२ पृष्टश्च तेन बहुशः प्राप्तं कथमनुत्तमम् ॥ त्रैलोक्यराज्यं धर्मज्ञकारणं तद्ब्रवीहि मे ॥ प्रहादोऽपि महाराज ब्राह्मणं वाक्यमब्र
वीत् ३३ ॥ प्रहाद उवाच ॥ नासूयामि द्विजान्विप्रराजाऽस्मीति कदाचन ॥ काव्यानि वदतां तेषां संयच्छामि वदामि च ३४ तेषां श्रवणं प्रभाषते संयच्छति च
मांसदा ॥ तेषां काव्यपथे युक्तं शुश्रूषु मनसूयकम् ३५ धर्मात्मानं जितक्रोधं नियतं संयतं तं द्वियम् ॥ समासि चंति शास्तारः क्षौद्रं मध्विवमक्षिकाः ३६ सोऽहं वाग
ग्रविद्यानारसानामवलेहिता ॥ स्वजात्यान धितिष्ठा मिनक्षत्राणीष चंद्रमाः ३७ एतत्पृथिव्याममृतमेतच्च क्षुरनुत्तमम् ॥ यद्ब्राह्मणमुखे काव्यमेतच्छ्रुत्वा प्रवर्तते
३८ एतावच्छ्रेय इत्याह प्रहादो ब्रह्मवादिनम् ॥ शुश्रूषितस्तेन तदा दैत्येन्द्रो वाक्यमब्रवीत् ३९ यथा वदुः कृत्वा ते प्रीतोऽस्मि द्विजसतम् ॥ वरं वृणीष्व भद्रं ते प्रदा
ताऽस्मि न संशयः ४० कृतमित्येव दैत्येन्द्रमुवाच स च वै द्विजः ॥ प्रहादस्त्वब्रवीत् प्रीतो ह्यतां वर इत्युत ४१ ॥ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ ॥ यदिराजन् प्रसन्नस्त्वं
मम चेदिच्छसि प्रियम् ॥ भवतः शीलमिच्छामि प्राप्तुमेष वरो मम ४२ ततः प्रीतस्तु दैत्येन्द्रो भयमस्याभवन्महत् ॥ वरे प्रदिष्टे विप्रेण नाल्पतेजाऽयमित्युत
४३ एवमस्त्विति स प्राह प्रहादो विस्मितस्तदा ॥ उपाकृत्य तु विप्राय वरं दुःखान्वितोऽभवत् ४४ दत्ते वरे गते विप्रेर्चिताऽऽसीन्महती तदा ॥ प्रहादस्य म
हाराज निश्चयं न च जग्मिवान् ४५ तस्य चिंतयतस्तावच्छायाभूतं महाद्युति ॥ तेजो विग्रहवता तशरीरमजहात् तदा ४६ तमपृच्छन् महाकायं प्रहादः को भवा
निति ॥ प्रत्याह तंतु शीलोऽस्मित्युक्तो गच्छाम्यहं त्वया ४७

णिसर्वज्ञत्वाभिमानेन नासूयामि ३४ तेन नयः तेषां संयच्छामि नियमया मीतिमां प्रभाषते ३५ शुश्रूषामि शुभमक्षिकामि निर्मितं क्षौद्रं मधु तत्र मक्षिकामध्विवमं तेषां श्रवणं संयच्छति ३६ स इति वागग्रवि
द्यानां वागग्रेष्वननुपुस्तके विद्यायेषां तेषां ३७ । २८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१

४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१

तस्मिन् द्विजोत्तमे राजन्वत्स्याम्यहमनिंदिते ॥ योऽसौ शिष्यत्वमागम्य त्वयि नित्यं समाहितः ४८ इत्युक्त्वा तर्हितं तद्वै शक्रं चान्वाविश प्रभो ॥ तस्मिन्स्तेजसियाते
तुताद्व्युपस्ततोपरः ४९ शरीरान्निःसृतस्तस्य को भवानिति चाब्रवीत् ॥ धर्मं प्रहादमां विद्विद्यत्रासौ द्विजसतम् ५० तत्र यास्यामि दैत्येन्द्रयतः शीलं ततो ह्यहम् ॥
ततोऽपरो महाराज प्रज्वलाग्निवतेजसा ५१ शरीरान्निःसृतस्तस्य प्रहादस्य महात्मनः ॥ को भवानिति पृष्टश्च तमाह समहाद्युतिः ५२ सत्यं विद्वद्यसुरेन्द्राय प्रयास्ये
धर्ममन्वहम् ॥ यस्मिन्ननुगते सत्ये महा नैपुरुषोऽपरः ५३ निश्चक्राम ततस्तस्मात्पृष्टश्चाह महाबलः ॥ वृत्तं प्रहादमां विद्विद्यतः सत्यं ततो ह्यहम् ५४ तस्मिन्गते
महाशब्दः शरीरात्तस्य निर्ययौ ॥ पृष्टश्चाह बलं विद्विद्यतो वृत्तमहं ततः ५५ इत्युक्त्वा प्रययौ तत्र यतो वृत्तं नराधिप ॥ ततः प्रभामयी देवी शरीरात्तस्य निर्ययौ ॥ ताम
पृच्छत्सदैत्येन्द्रः सा श्रीरित्येनमब्रवीत् ५६ उषिताऽस्मि स्वयं वीरत्वायिसत्यपराक्रम ॥ त्वया त्यक्ता गमिष्यामि बलं ह्यनुगता ह्यहम् ५७ ततो भयं प्रादुरासीत् प्रहादस्य
महात्मनः ॥ अपृच्छत्स ततो भूयः कयासिकमलालये ५८ त्वंहि सत्यव्रता देवी लोकस्य परमेश्वरी ॥ कश्चासौ ब्राह्मण श्रेष्ठस्तत्त्वमिच्छामिवेदितुम् ५९ ॥ श्रीरुवाच ॥
सशक्रो ब्रह्मचारीयस्त्वत्तश्चैवोपशिक्षितः ॥ त्रैलोक्ये ते यदैश्वर्यं तत्तेनापहृतं प्रभो ६० शीलेन हि त्रयो लोकास्त्वया धर्मज्ञानिर्जिताः ॥ तद्विज्ञाय सुरेन्द्रेण तव शीलं ह
तं प्रभो ६१ धर्मः सत्यं तथा वृत्तं बलं चैव तथाऽप्यहम् ॥ शीलमूलामहाप्राज्ञसदानास्त्यत्र संशयः ६२ ॥ भीष्म उवाच ॥ एवमुक्त्वा गता श्रीस्तुते च सर्वे युधिष्ठिर ॥
दुर्योधनस्तु पितरं भूय एवाब्रवीद्वचः ६३ शीलस्य तत्त्वमिच्छामिवेत्तुं कौरव नंदन ॥ प्राप्य ते च यथा शीलं तं चोपायं वदस्व मे ६४ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ सोपायं पू
र्वमुद्दिष्टं प्रहादेन महात्मना ॥ संक्षेपेण तु शीलस्य शृणु मार्तिनरेश्वर ६५ अद्रोहः सर्वभूतेषु कर्मणामनसागिरा ॥ अनुग्रहश्च दानं च शीलमेतत्प्रशस्यते ६६ यद
न्येषां हितं न स्यादात्मनः कर्म पौरुषम् ॥ अपत्रपेतवायेन न तत्कुर्यात्कथंचन ६७ तत्तु कर्म तथा कुर्याद्येन श्लाघ्येत संसदि ॥ शीलं समासेनैतत्ते कथितं कुरु सतम्
६८ यद्यप्यशीलानृपते प्राप्नुवंति श्रियं कचित् ॥ न भुंजते चिरं तात समूलाश्च न संतिते ६९ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ एतद्विदित्वा तत्त्वेन शीलवान्भवपुत्रक ॥
यदीच्छसि श्रियं तात सुविशिष्टां युधिष्ठिरात् ७० ॥ भीष्म उवाच ॥ एतत्कथितवान्पुत्रे धृतराष्ट्रो नराधिपः ॥ एतत्कुरुष्व कौंतेय ततः प्राप्स्यसि तत्फलम् ७१
॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि शीलवर्णनं नाम चतुर्विंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२४ ॥ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
शीलप्रधानं पुरुषे कथितं ते पितामह ॥ कथं त्वाशासमुत्पन्नाया चाशातद्वदस्व मे १

१ युक्तयुद्धविनैवराण्यार्षदानकर्ताकरिष्यति ३ । ४ । ५ पर्वतामहतरामविवाह्यत्वेन दुर्लभादुर्जया ७ । ८ । ९ । १० । ११ बाणासनमृदुर्धरः १२
 संशयोमेमहानेषसमुत्पन्नः पितामह ॥ छेत्ताचतस्यनान्योऽस्तित्वतः परपुरंजय २ पितामहाशमहतीममासीद्विसुयोधने ॥ प्राप्तेयुद्धे तु तदुक्तं तत्कर्तास्यमिति
 प्रभो ३ सर्वस्याशासुमहतीपुरुषस्योपजायते ॥ तस्याविहन्यमानायां दुःखो मृत्युर्न संशयः ४ सोऽहं हताशो दुर्बुद्धिः कृतस्तेन दुरात्मना ॥ धार्तराष्ट्रेण राजेन्द्रपश्य
 मंदात्मतां मम ५ आशामहतरामन्येपर्वतादपि स दुमात् ॥ आकाशादपि वाराजन्नप्रमेयैव वा पुनः ६ एषाचैव कुरुश्रेष्ठ दुर्विचिंत्या सुदुर्लभा ॥ दुर्लभत्वाच्च पश्यामि
 किमन्यदुर्लभंततः ७ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्र ते वर्तयिष्यामि युधिष्ठिरनिबोधत ॥ इति हासं सुमित्रस्य निर्वृत्तमृषमस्य च ८ सुमित्रो नाम राजर्षिहहयो मृगयां
 गतः ॥ ससारसमृगं विद्धा बाणेनानतपर्वणा ९ समृगो बाणमप्युत्तमः ॥ सच राजा बलात् पूर्णससारमृगयूथपम् १० ततो निमग्नस्थलं चैव समृगोऽद्रव
 दाशुगः ॥ सुहूर्तमिव राजेन्द्र समेन सपथाऽगमत् ११ ततः सराजा तारुण्यादौरसेन बलेन च ॥ ससारबाणासनमृत्सखङ्कोऽसौ तनुप्रवान् १२ ततो न दान्नादीश्वैव पल्व
 लानिव नानि च ॥ अतिक्रम्याभ्यतिक्रम्य स सौरैको वने चरः १३ स तु कामान्मृगो राजन्नासाद्यासाद्य तं च पम् ॥ पुनरभ्येति जवनोजवेन महता ततः १४ स तस्य बा
 णैर्बहुभिः समभ्यस्तो वने चरः ॥ प्रक्रीडन्निव राजेन्द्र पुनरभ्येति चांतिकम् १५ पुनश्च जवमास्थाय जवनो मृगयूथपः ॥ अतीत्यातीत्य राजेन्द्र पुनरभ्येति चांतिकम् १६
 तस्य मर्मच्छिदं घोरं तीक्ष्णं चामित्रकर्मणः ॥ समादाय शरं श्रेष्ठं कर्मुके तु तथाऽसृजत् १७ ततो गम्यति मात्रेण मृगयूथपयूथपः ॥ तस्य बाणपथं सुक्त्वा तस्थि वान्प्र
 हसन्निव १८ तस्मिन्निपतिते बाणे भूमौ ज्वलित तेजसि ॥ प्रविवेश महारण्यं मृगो राजाऽप्यथा द्रवत् १९ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांति० राजघ० ऋषभगीतासु पंचविं
 शाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२५ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ प्रविश्य समहारण्यं तापसानामथाश्रमम् ॥ आससाद ततो राजा श्रांतश्चोपाविश तदा १ तं कर्मुकं ध
 रं दृष्ट्वा श्रमार्तं क्षुधितं तदा ॥ समेत्य ऋषयस्तस्मिन् पूजां च कुर्याथाविधि २ स पूजां मृषिभिर्दत्तां संप्रहृष्टनराधिपः ॥ अपृच्छ तापसान्सर्वास्तपसो वृद्धिमुत्तमाम् ३
 ते तस्य राज्ञो वचनं संप्रहृष्टतपोधनाः ॥ ऋषयो राजशार्दूलं तमपृच्छन् प्रयोजनम् ४ केन भद्रं सुखार्थेन संप्राप्तोऽसितपो वनम् ॥ पदातिर्बद्धनिस्त्रिंशो धन्वी बाणीन
 रेश्वर ५ एतदिच्छामहे श्रोतुं कुतः प्राप्तोऽसि मानद ॥ कस्मिन्कुले तु जातस्त्वं किं नामाचासि ब्रूहि नः ६ ततः सराजा सर्वभ्यो द्विजेभ्यः पुरुषर्षभ ॥ आचक्षेयथा
 न्यायं परिचर्यां च भारत ७ हैहयानां कुले जातः सुमित्रो मित्रनंदनः ॥ चरामि मृगयूथानि निघ्नन् बाणैः सहस्रशः ८

१३ । १४ समभ्यस्तो विद्धः १५ । १६ । १७ । १८ । १९ ॥ इति शांतिपर्वणि राजघर्मांशुशासनपर्वणि नीलकंठीये मारतमावदपि पंचविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२५ ॥ ॥ ७ ॥
 प्रविश्येति १ । २ । ३ । ४ हेमद्र ५ । ६ । ७ । ८

९ । १० । ११ पुरस्य चरयागहतिपर्वकदेशोऽपि निष्कृष्यते आशा मृगाशा १२ हिमवानुच्चत्वेन महोदधिर्विततत्वे न च गगनांतं नान्वपद्येतां तस्य ततोऽप्युच्चत्वाद्द्विततत्वाच्च अवांतरं पकांशमपि १३
 बलेन महता गुप्तः सामात्यः सावरोधनः ॥ मृगस्तु विद्धो बाणेन मया सरति शल्यवान् ९ तं द्रवं तमनु प्राप्तो वनमेतद्यदृच्छया ॥ भवत्सकाञ्चनं प्रश्रीर्हताशः श्रमकर्षी
 तः १० किं नु दुःखमतोऽन्यद्वैयदहं श्रमकर्षितः ॥ भवतामाश्रमं प्राप्ते हताशोऽभ्रष्टलक्षणः ११ नराजलक्षणत्यागो न पुरस्य तपोधनाः ॥ दुःखं करोति तत्तीव्रं यथा
 ऽशाविहतामम १२ हिमवान् वामहशैलः समुद्रो वामहोदधिः ॥ महत्त्वान्नान्वपद्येतां न भसो वांतरं तथा १३ आशायास्तपसि श्रेष्ठास्तथानां तमहंगतः ॥ भवतां
 विदितं सर्वं सर्वज्ञाहितपोधनाः १४ भवंतः सुमहाभागास्तस्मात्पृच्छामि संशयम् ॥ आशावान्पुरुषोयः स्यादंतरिक्षमथापि वा १५ किं नु ज्यायस्तरं लोके महत्वा
 प्रतिभाति वः ॥ एतदिच्छामि तत्त्वेन श्रोतुं किमिह दुर्लभम् १६ यदि गुह्यं न बोधित्वं तदा प्रब्रूतमाचिरम् ॥ न गुह्यं श्रोतुमिच्छामि युष्मद्व्योद्विजसत्तमाः १७ भवत
 पोविधातो वायदिस्याद्विरमेततः ॥ यदि वाऽस्तिकथा यो मोयोऽयं प्रश्नो मये रितः १८ एतत्कारणसामर्थ्यं श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ॥ भवंतोऽपि तपोनित्या ब्रूयुरे
 तत्समन्विताः १९ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि राजघ० ऋषभगीतासु षड्विंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२६ ॥ भीष्म उवाच ॥ ततस्तेषां समस्तानां
 मृषीणां मृषिसत्तमः ॥ ऋषभो नाम विप्रर्षिर्विस्मयन्निदमब्रवीत् १ पुराऽहं राजशार्दूलतीर्थान्यनुचरन् प्रभो ॥ समासादितवान् दिव्यं नरनारायणाश्रमम् २ यत्र सा
 बदरीरम्या हृदो वैहायसस्तथा ॥ यत्र चाश्वशिरा राजन्वेदान्पठति शाश्वतान् ३ तस्मिन् सरसि कृत्वाऽहं विधिवत्तर्पणं पुरा ॥ पितृणां देवतानां च ततोऽऽश्रममियां
 तदा ४ रेमाते यत्र तौ नित्यं नरनारायणावृषी ॥ अदूरादाश्रमं कंचिद्वा सार्थमगमंतदा ५ तत्र चो राजिनधरं कशमुच्चमतीव च ॥ अद्राक्ष मृषिमायां तंतनुनामतपो
 धनम् ६ अन्यैर्नैर्महाबाहो वपुषाऽष्टगुणान्वितम् ॥ कृशताचापिराजर्षेण दृष्टा तादृशी कंचित् ७ शरीरमपि राजेन्द्र तस्य कानिष्ठिकासमम् ॥ ग्रीवाबाहू तथा पा
 दौ केशाश्चाद्भुतदर्शनाः ८ शिरःकायानुरूपं च कर्णौ नेत्रे तथैव च ॥ तस्य वाक्क्रैव चेष्टा च सामान्ये राजसत्तम ९ दृष्ट्वाऽहं तं कृशं विप्रं भूतिः परमदुर्मनाः ॥ पादौ तस्या
 भिवाद्याथस्थितः प्रांजलिरग्रतः १० निवेद्य नाम गोत्रे च पितरं च नरर्षभ ॥ प्रदिष्टे चासने तेन शनैरहमुपाविशम् ११ ततः सकथयामास कथां धर्मार्थसंहिताम् ॥
 ऋषिमध्ये महाराज तनुर्धर्मभृतां वरः १२ तस्मिन्स्तु कथयत्येव राजा राजीवलोचनः ॥ उपायाज्जवनैरश्वैः सबलः सावरोधनः १३ स्मरन् पुत्रमरण्यं वै नष्टं परमदुर्म
 नाः ॥ भूरिद्युमपिता श्रीमान् वीरद्युमो महायशाः १४ इह द्रक्ष्यामि तं पुत्रं द्रक्ष्यामीहेति पार्थिवः ॥ एवमाशाहतो राजा चरन्वनमिदं पुरा १५

१४ आशावान् आशायामहत्त्वेन तद्वतोऽपि महत्त्वमंतरिक्षवत् १५ । १६ । १७ । १८ । १९ ॥ इति शांतिपर्वणि राज० नीलकंठीये मारतमावदिषे षड्विंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२६ ॥ तत
 इति १ । २ वैहायसः विहायसागच्छत्यामंदा किं न्यावैहायस्या अयं वैहायसः ३ ततोऽश्रमं तत आश्रमं मंडपं हयांगतवानहम् ४ । ५ । ६ । ७ । ८ कायानुरूपं स्थूलम् ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५

आशयाकृशोहतः कृहिसायामित्यस्य रूपम् ४ । ५ । ६ । ७ । ८ आशया आशावतः सममन्यत्कृशत्वेन समं किमपि नास्ति तस्यास्तद्वृहीतार्थस्य ९ कृशाकृशेय आशाजितः सकृशः
येनाशाजितासपुष्टइत्यर्थः तस्यैवाऽऽशाविषयस्यैव १० । ११ । १२ दुर्लभं किं निति पूर्वप्रश्नस्योत्तरमाह दुर्लभइति १३

धिकशततमोऽध्यायः ॥ १२८ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ नामृतस्येति शीलवतोजिताशस्ययत्कर्तव्यंतद्वचोच्यते पर्याप्तिरलंभावस्तृप्तिरितियावत् स्वात्मवृत्तिस्थःसमाधिसुखेनेवाहमपित्वद्वागमृ
तेनतृप्तोऽस्मीत्यर्थः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ धर्मेणमयातवकिमिष्टंक्रियतामितिब्रुवन्ममोन्यमंग्रयततंसंमुखीकृतवान् ८ । ९ । १०

अश्वमेधैरिति स्वधर्ममात्रस्योपलक्षणं ११ इति शांतिपर्वणिराजधर्मानुशालकं टीये भारतमावदीपे एकोनत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ मित्रैरित्यध्यायो वक्ष्यमाणानां
मापद्धर्माणानां भूतस्तत्र सर्वप्रकारैरापद्यागतापामधर्मेण प्रजापीडनं जनापिकोशद्विःकर्तव्या तेनैव सर्वा आपदस्तस्तीत्यध्यायार्थः १ सर्वतः सर्वैः २ परस्य चक्रं राष्ट्रं प्रत्यभियातस्य बलीयसा सार्धं
३ असंविहितमसम्यग्रक्षितं राष्ट्रं येन तस्य अतिपीडनात् परकीयामात्यादीनां भेदोऽप्यप्राप्यः तत्राऽर्थसाध्यं जीवितं वा सुकृतमर्थश्चामार्गेणापि ग्राह्यतां विना मरणं वा श्रेय इति सार्धेन प्रश्नः ४ मामा
मप्राक्षीः पृष्ठवानसि ५ वचनाच्छास्त्राद्धर्मश्रुत्वोपास्य च कचिद्देशे कश्चिद्देवसाधुर्भवति ६ आपत्काले धनार्थं प्रजाः कर्षन्नापि धनं लभते चेदापदं निस्तीर्य प्रजा अनुकंपयेत् । न वालभते चेत्स्वस्य प्रजानां च
अश्वमेधैश्च यष्टव्यं बहुभिः स्वासदक्षिणैः ॥ तेन लोकानवाप्नोति पुरुषोऽद्भुतदर्शनान् ११ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणियमगौतमसंवादे
एकोनत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२९ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ मित्रैः प्रहीयमाणस्य बह्वमित्रस्य का गतिः ॥ राज्ञः संक्षीणकोशस्य बलहीनस्य भारत १ दुष्टा
मात्यसहायस्य च्युतमंत्रस्य सर्वतः ॥ राज्यात्प्रच्यवमानस्य गतिमग्र्यामपश्यतः २ परचक्राभियातस्य परराष्ट्राणि मृद्रतः ॥ विग्रहे वर्तमानस्य दुर्बलस्य बलीयसा
३ असंविहितराष्ट्रस्य देशकालावजानतः ॥ अप्राप्यं च भवेत्सां त्वं भेदो वाऽप्यतिपीडनात् ॥ जीवितं त्वर्थं हेतुर्वा तत्र विमुक्तं भवेत् ४ ॥ भीष्म उवाच ॥ गुह्यं धर्मज
माप्राक्षीरतीव भरतर्षभ ॥ अपृष्टो नोत्सहे वक्तुं धर्ममेतं युधिष्ठिर ५ धर्मो ह्यणीयान्वचनादुद्धिश्च भरतर्षभ ॥ श्रुत्वोपास्य सदाचारैः साधुर्भवति सकचित् ६ कर्मणा बु
द्धिपूर्वेण भवत्याढ्यो न वा पुनः ॥ तादृशोऽयमनुप्रश्नः संव्यवस्थः स्वयाधिया ७ उपायं धर्मबहुलं यात्रार्थं शृणु भारत ॥ नाहमेतादृशं धर्मबुभूषे धर्मकारणात् ८ दुः
खादान इह ह्येष स्यात्पुत्रश्चात्क्षयोपमः ॥ अभिगम्य मतीनां हि सर्वासामेव निश्चयः ९ यथा यथा हि पुरुषो नित्यं शास्त्रमवेक्षते ॥ तथा तथा विजानाति विज्ञानमथ रोचते
१० अविज्ञानादयोगो हि पुरुषस्योपजायते ॥ विज्ञानादपि योगश्च योगो भूतिकरः परः ११ अशंकमानो वचनमनसूयुरिदं शृणु ॥ राज्ञः कोशक्षयादेव जायते बल
संक्षयः १२ कोशं च जनयेद्राजानिर्जलेभ्यो यथा जलम् ॥ कालं प्राप्यानुगृहीयादेष धर्मः सनातनः ॥ उपायधर्मं प्राप्ये मं पुर्वैराचरितं जनैः १३ अन्यो धर्मः समर्था
नामापत्स्वन्यश्च भारत ॥ प्राक्कोशात्प्राप्य ते धर्मो वृत्तिर्धर्माङ्गुरियसी १४ धर्मं प्राप्य न्यायवृत्तिं न बलीयान्न विंदति ॥ यस्माद्बलस्योपपत्तिरेकांतिन न विद्यते १५

नाशो भवतीति विचार्य स्वस्य प्रश्नस्योत्तरं स्वयमेव चिन्तनीयमित्यर्थः ७ यात्रार्थं राज्ञां व्यवहारनिर्वाहार्थं धर्मो राज्ञा मापद्धर्मस्तदर्थत्वेन बहुलमुपायं शृणु अहं तु न बुभूष इति तस्य शब्दैरनादरणी
यत्वं दर्शितं बुभूषे प्राप्नुमिच्छामि ८ एष उपायो दुःखादानः प्रजानां दुःखेनाऽऽदीयते जीक्रियते स्त एव पश्चात्क्षयोपमो मरणतुल्यः 'प्रजापीडनं तापात्समुद्भूतो दुताशनः । राज्ञः प्राणान्बलं कोशं नाद
ग्ध्वा विनिवर्तते' इति अभिगम्याश्चतामयश्चतासां सर्वासां प्रजानामिति वा ९ । १० अयोग उपायाभावः ११ । १२ अनुगृहीयात्प्राक्कृषिताः प्रजा इति शेषः उपायधर्ममुपधर्मममुख्यधर्ममिति
यावत् सार्धः १३ प्राक्कोशाद्विनाऽपिकोशं तप आदिना धर्मः वृत्तिर्जीवनं तल्लोपमसक्तौ तु कोशसंचयविरोधी धर्मो नादत्तव्य इत्यर्थः १४ न बलीयान्नैकधेति वत्समासः दुर्बलो धर्मप्राप्याऽनुरुध्य
न्यायवृत्तिन्यायोपेतां श्रेष्ठां जीविकां विंदति यस्माद्यत्नाच्चावश्यं बलं भवतीति नियमो नास्ति यस्मात्तस्मादापद्यधर्मोऽपि कर्तव्यत्वेन न्यते तत्र च योऽधर्मलक्षणो धर्मः सोऽधर्म एव भवतीति शास्त्रमर्थादे
ति श्लोकद्वयार्थः प्रजाकर्षणादिरधर्मोऽप्यापदि धर्म एव अकृतश्चेत्स एवाधर्म इति भावः १५

१६ अनंतरमापन्नित्युत्तरं तत्र पूर्वोक्ता धर्मो किंचित्कित्स्यते प्राश्न्यतादिकं करग्रहणादिकं च विधीयते दोषपरिहारार्थमित्यर्थः फलितमाह यथेति १७ धर्मस्येति कर्मणि षष्ठी परस्य धर्मो न जिहीषं
ब्राह्म्यात्मनो धर्ममुज्जिहीषेदपि त्वात्मानमेवोज्जिहीषेत्स्वपरधर्मलोपेऽप्यात्मानमेवोद्धर्तुमिच्छेदित्यर्थः १८ । १९ । २० । २१ विद्यतस्य निरुद्धस्य कउत्पथोनकोऽपि किंतु यथाऽप्येनापि प्रवति
तथायति तव्यमिति शेषः २२ । २३ न विहितायस्येत्यनुषज्यते स्वधर्मो विजयेन क्षत्रियस्य धनार्जनं तस्यानंतरा प्रत्यासन्नास्वपरराष्ट्रावमर्दनधनार्जनं तेन वृत्तिस्तस्य विहितेत्यनुषंगः । जात्या
न्सजातीयाननुपजीवतोऽयाचमानस्य नित्यं प्रथमं कल्पं वहतोऽप्यापद्यनुकल्पेन जीवनं युक्तमित्यर्थः २४ अन्यायेन विपर्ययेण 'बुभूक्षितरुयहं विप्रो धान्यमब्राह्मणाद्धरेत्' इति प्रतिग्रहालाभे ब्राह्मणस्य
यथाचौर्यं विहितम् २५ एवं क्षत्रियोऽप्यापदि विशिष्टेष्वोबलादाददीत्यत्र संदेह एव न युक्त इत्यर्थः २६ । २७ अस्यापवादमाहान्यत्रेति अन्यत्र हिंसायाः कृशजनपीडामकृत्वेत्यर्थः । इह हिंसायां
तस्मादापत्स्वधर्मोऽपि श्रूयते धर्मलक्षणः ॥ अधर्मो जायते तस्मिन्निति वैकव्यो विदुः १६ अनंतरं क्षत्रियस्य तत्र किंचित्कित्स्यते ॥ यथाऽस्य धर्मो न ग्लायेत्रेया
च्छत्रुवशं यथा ॥ तत्कर्तव्यमिहेत्याहुर्नात्मानमवसादयेत् १७ सर्वात्मनैव धर्मस्य न परस्य न चात्मनः ॥ सर्वोपायैरुज्जिहीषेदात्मानमिति निश्चयः १८ तत्र धर्मवि
दां तातानिश्चयो धर्मनैपुणम् ॥ उद्यमो नैपुणं क्षात्रे बाहुवीर्यादिति श्रुतिः १९ क्षत्रियो वृत्तिसंरोधेकस्य नादातुमर्हति ॥ अन्यत्र तापसस्वाच्च ब्राह्मणस्वाच्च भारत २०
यथा वै ब्राह्मणः सीदन्नयाज्यमपियाजयेत् ॥ अमोज्यान्नानि चाश्रीयात्तथेदं नात्र संशयः २१ पीडितस्य किमद्वारमुत्पथो विद्यतस्य च ॥ अद्वारतः प्रद्रवति यथा भवति
पीडितः २२ यस्य कोशबलं ग्लान्या सर्वलोकपरामभवः ॥ भैक्ष्यधर्मानविहितानच विदूश्च द्रुज्जीविका २३ स्वधर्मो नंतरा वृत्तिर्जात्याननुपजीवतः ॥ वहतः प्रथमं कल्प
मनुकल्पेन जीवनम् २४ आपद्गतेन धर्माणामन्यायेनोपजीवनम् ॥ अपि ह्येतद्ब्राह्मणेषु दृष्टं वृत्तिपरिक्षये २५ क्षत्रिये संशयः कस्मादित्येवं निश्चितं सदा ॥ आददीत
विशिष्टेभ्यो नावसीदेत्कथंचन २६ हं तारं रक्षितारं च प्रजानां क्षत्रियं विदुः ॥ तस्मात्संरक्षता कार्यमादानं क्षत्रबंधुना २७ अन्यत्र राजन् हिंसाया वृत्तिर्नेहास्ति कस्यचित् ॥
अप्यरण्यसमुत्थस्य एकस्य चरतो मुनेः २८ न शंखलिखिता वृत्तिं शक्यमास्थाय जीवितुम् ॥ विशेषतः कुरुश्रेष्ठ प्रजापालनमीप्सया २९ परस्परं हि संरक्षारान्नाराष्ट्रेण
चापदि ॥ नित्यमेव हि कर्तव्या एष धर्मः सनातनः ३० राजाराष्ट्रं यथाऽऽपत्सु द्रव्यौघैरपिरक्षति ॥ राष्ट्रेण राजा व्यसने रक्षितव्यस्तथा भवेत् ३१ कोशं दंडं बलं मित्रं यद
न्यदापि संचितम् ॥ न कुर्वीतां तरं राष्ट्रे राजा परिगतः क्षुधा ३२ बीजं भक्तेन संपाद्य मिति धर्मविदो विदुः ॥ अत्रैतच्छंभरस्याहुर्महामायास्य दर्शनम् ३३ धिक्त्स्य जी
वितं राज्ञो राष्ट्रं स्यावसीदति ॥ अवृत्त्यान्यमनुष्योऽपि यो वै देशिक इत्यपि ३४ राज्ञः कोशबलं मूलं कोशमूलं पुनर्बलम् ॥ तन्मूलं सर्वधर्माणामधर्ममूलाः पुनः प्रजाः ३५

कस्यचिदपि वृत्तिर्हिंसापूर्विकानविहिताऽस्तीति नेत्यर्थः अरण्यसमुत्थस्य वने एव तिष्ठतः २८ शंखललाटास्थिना लिखिता वृत्तिं दिष्टमात्रालं विनाराज्ञा जीवितुं शक्यम् । 'शंखः कंबुललाटास्थि' इति वि
श्वलोचनः । ईप्सया औत्कंठ्येन प्रजापालनं चिकीर्षतेति शेषः २९ । ३० । ३१ अंतरं दूरतः ३२ बीजं भक्तेनासंपादितं चेदग्रे भक्तदौर्बल्यं यथा भवति एवमल्पधनो राजा प्रजाभिर्न रक्षितो नश्यति
नष्टे च तस्मिन् सर्वाः प्रजा अपि नश्यन्तीत्यर्थः । एतत्पूर्वार्धोक्तं दर्शनं शास्त्रम् ३३ अदृष्टा जीविकाया अभावेन यस्य राष्ट्रमवसीदति यो वाऽन्यमनुष्यः अल्पेति पाठेऽल्पपरीवारः यो वा वैदेशिको दे
शांतरोपजीवीतस्य राज्ञो जीवितं धिक् ३४ राज्ञो मूलं दीर्घकारणं कोशो बलं च तत्रापि कोशो बलस्य मूलं तद्वलं धर्माणामूलं धर्मश्च प्रजानां मूलमतः सर्वस्य मूलमूतं कोशं वर्धयेत् ३५

३६ कारणात्तद्वृत्तात् राजारक्षार्थप्रजाः कर्षेन्नदोषप्राप्नोति ३७ अन्यदाऽपि प्रजापीडनमप्यर्थमवति अपरमपीडनं विपरीतमनर्थमवति यदप्यन्यदनर्थमर्थमावार्थकुंजरपाल नादिभवति तदेवेहार्थस्य कारणमुत्पादकंभवति एवमेतदपीत्याहार्थेन एवमिति सार्धः ३८ यज्ञार्थमिति यथापश्वादिकं यज्ञार्थयज्ञश्चित्तसंस्कारार्थः पश्वादिकं यज्ञः संस्कारश्चेति त्रयमर्थमर्थमो क्षार्थमवति । एवं दंडः कोशार्थकोशो बलार्थ बलशत्रुपरामवार्थ कोशो बलं जयश्चेति त्रयं राष्ट्रपुष्ट्यर्थमिति भावः ३९ । ४० सामंताः प्रतिपक्षभूताः ४१ । ४२ यथानास्त्यधनस्तथेति जीवन्मृत त्वमधनस्योक्तं ४३ यज्ञार्थधनं सर्वैरप्यनिषिद्धैरुपायैराददीत परंतु कार्यकार्येषु विहितनिषिद्धेषु आपदि प्रजापीडनं विहितं तदेवानापदि निषिद्धं तथाभूतेष्वर्थेषु तुल्यदोषेन स्याद्देशकालानुसारेण कार्यं

नान्यानपीडयित्वेह कोशः शक्यः कुतो बलम् ॥ तदर्थपीडयित्वा च दोषप्राप्तुं न सोऽर्हति ३६ अकार्यमपि यज्ञार्थं क्रियते यज्ञकर्मसु ॥ एतस्मात्कारणाद्वा जानदोषं प्राप्नुमर्हति ३७ अर्थार्थमन्यद्भवति विपरीतमथापरम् ॥ अनर्थार्थमथाप्यन्यत्तत्सर्वार्थकारणम् ॥ एवं बुद्ध्या संप्रपश्येन्मेधावीकार्यनिश्चयम् ३८ यज्ञार्थमन्य द्भवतियज्ञोऽन्यार्थस्तथापरः ॥ यज्ञस्यार्थार्थमेवान्यत्तत्सर्वयज्ञसाधनम् ३९ उपमामप्रक्ष्यामि धर्मतत्त्वप्रकाशिनीम् ॥ यूपं छिंदंति यज्ञार्थं तत्र ये परिपंथिनः ४० द्रुमाः केचन सामंताधुवं छिंदंति तानपि ॥ ते चापि निपतंतोऽन्यान्निग्रंथ्येव न स्पतीन् ४१ एवं कोशस्य महतो येन राः परिपंथिनः ॥ तान हत्वा न पश्यामि सिद्धिं मत्र परंतप ४२ धनेन जयते लोका बुभौ परमिमतथा ॥ सत्यं च धर्मवचनं यथानास्त्यधनस्तथा ४३ सर्वोपायैराददीत धनं यज्ञप्रयोजनम् ॥ न तुल्यदोषः स्यादेवं कार्या कार्येषु भारत ४४ नैतौ संभवतौ राजन्कथंचिदपि पार्थिव ॥ न ह्यरण्येषु पश्यामि धनवृद्धानं हंकचित् ४५ यदि दंष्ट्रयते वित्तं पृथिव्यामिह किंचन ॥ ममेदं स्यान्ममेदं स्यादित्येवं कांक्षते जनः ४६ न च राजसमो धर्मः कश्चिदस्ति परंतप ॥ धर्मः संशब्दितो राज्ञामापदर्थमतोऽन्यथा ४७ दानेन कर्मणा चान्येतपसाऽन्येतपस्विनः ॥ बुद्ध्या दाक्ष्येण चैवान्ये विंदंति धनसंचयान् ४८ अधनं दुर्बलं प्रादुर्धनेन बलवान्भवेत् ॥ सर्वधनवता प्राप्य सर्वतरतिकोशवान् ४९ कोशेन धर्मः कामश्च परलो कस्तथा ह्ययम् ॥ तंच धर्मेण लिप्सेत नाधर्मेण कदाचन ५० ॥ इति श्रीमहाभारते शतसाहस्र्यां संहितायां वैयासिक्यां शांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३० ॥ ॥ समाप्तं च राजधर्मानुशासनपर्व ॥ ४३ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ अथापद्धर्मपर्व ॥

मप्यकार्यमवत्यकार्यमपि कार्यमवति तत्र विपरीतं न प्रतिपद्येतेति भावः ४४ एतौ धनसंग्रहत्यागावेकास्मिन्पुरुषेन संभवतः युगपत्तयोर्वृत्तिर्ना सिध्यति विरक्तेषु संग्रहासंभवात् ४५ अन्येषु त्यागा संभवमाह यदिदमिति तस्मादविरक्तत्वाद्वा ज्ञो धनमेष्टव्यमेवेति भावः ४६ ननु किंपापमूलेन धनेन किंचित्मूलेन राज्येनेत्याशंक्याह नचेति अनापद्ये वराज्ञो बहुकरादानं पापमूलमापदि तु न तत्तथाभवति । अतो न पापमूलं धनं नापि तन्मूलं राज्यस्य हेतुत्वमपि तु धर्महेतुत्वाद्बलं कर्तव्यत्वमेवेत्यर्थः ४७ । ४८ । ४९ । ५० ॥ इति श्रीमत्पद्मवाक्यप्रमाणमर्यादाधुरंधरचतुर्व रवंशावतंसश्रीगोविंदसूरिसूनुर्नीलकण्ठस्य कृतौ भारतभावदीपे राजधर्मानुशासनपर्वणि त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३० ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४३ ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ गोपालनारायणलक्ष्मणार्चनधरिशङ्गाधरनीलकण्ठान् ॥ चित्तमणिर्सावशिर्वचनत्वाविवृण्व आपन्नतराजधर्मान् ॥ १ ॥ पूर्वस्मिन्नध्यायेयायिन आपदि आगतायां प्रजापीडनेनापिकोशसंपाद्यापदंतरेदित्युक्तं इदानीं स्यायिन एवापद्यामतायां पृच्छति क्षीणस्येत्यादिना । क्षीणस्य धान्यकोशादिसंग्रह इति तस्य । दीर्घतूत्रस्यालसस्य । सानुक्रोशस्य बंधु क्षयमया दुर्गाद्विनिर्गत्य युद्धं दातुमसमर्थस्य । परिशंकितवृत्तस्यामात्येषु संकावतः । वतः श्रुतमंत्रस्य लेकिरिति शेषः अगुप्तमंत्रस्येत्यर्थः १ विभक्तानि शत्रुभिर्विभज्य गृहीतानि पुरराष्ट्राण्यस्य । अतएव निर्व्यनिचयस्य प्रव्यामावादेवन संभाविता निजावर्जितानि मित्राण्येन तस्य । मित्रबलहीनत्वादेव मित्राः शत्रुभिर्वशीकृता अमात्यास्य २ परचक्रमभिजातं संमुखं यस्य परचक्रेणामिभूतस्येत्यर्थः । बलीयसा शत्रुणा आपन्नं व्याकुलीकृतं चेतो बलम् ३ बाह्योपाधीयदि धर्मपूर्वके अर्थाजने कुशलस्तर्हि शीघ्रं संधिः कर्तव्यः । स्वीयपूर्वैर्मुक्तान् ग्रामनगरादीन् तेनाक्रां

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ नारायणं नमस्कृत्य नरंचैव नरोत्तमम् ॥ देवीं सरस्वतीं व्यासं ततो जयमुदीरयेत् ॥ १ ॥ ॥ अथापद्धर्मपर्व ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ क्षीणस्वर्दार्षसूत्रस्य सानुक्रोशस्य बंधुषु ॥ परिशंकितवृत्तस्य श्रुतमंत्रस्य भारत १ विभक्तपुरराष्ट्रस्य निर्व्यनिचयस्य च ॥ असंभावितमित्रस्य मित्रमात्य स्य सर्वशः २ परचक्राभिजातस्य दुर्बलस्य बलीयसा ॥ आपन्नचेतसो ब्रूहि किं कार्यमवशिष्यते ३ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ बाह्यश्चेद्विजिगीषुः स्याद्धर्मार्थकुशलः शुचिः ॥ जवेन संधिकुर्वीत पूर्वभुक्तान् विमोचयेत् ४ योऽधर्मविजिगीषुः स्याद्बलवान्पापनिश्चयः ॥ आत्मनः सन्निरोधेन संधितेनापि रोचयेत् ५ अपास्य राज धार्नीवातरे द्वव्येण चापदम् ॥ तद्वावयुक्तो द्रव्याणि जीवन्पुनरुपाजयेत् ६ यास्तु कोशबलत्यागाच्छक्यास्त रितुमापदः ॥ कस्तत्राधिकमात्मानं संत्यजेदर्थ धर्मवित् ७ अवरोधान् जुगुप्सेत का सपत्नधने दया ॥ न त्वेवात्मा प्रदातव्यः शक्ये सति कथंचन ८ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ आभ्यंतरे प्रकुपिते बाह्ये चोपनिपी डिते ॥ क्षीणे कोशे श्रुते मंत्रे किं कार्यमवशिष्यते ९ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ क्षिप्रं वा संधिकामः स्यात्क्षिप्रं वातीक्ष्णविक्रमः ॥ तदापनयनं क्षिप्रमेतावत्सांपरायि कम् १० अनुरक्तेन चेष्टेन हृष्टेन जगतीपतिः ॥ अल्पेनापि हि सैन्येन महांजयति भूमिपः ११ हतो वा दिवमारोहे द्धत्वा वा क्षितिमावसेत् ॥ युद्धे हि संत्यजन् प्राणान् शकस्यैति सलोकताम् १२ सर्वलोकागमं कृत्वा मृदुत्वं गंतुमेव च ॥ विश्वासादिनयं कुर्याद्विश्वसे च्चाप्युपायतः १३

तान् क्रमशः ततो मोचयेत्सां प्रवेत्यर्थः ४ सचेद्वृष्टात्मा तर्हि सन्निरोधेन कतिपयग्रामदानेनापि संधिमेव कुर्यादित्याह यइति । अधर्मेति च्छेदः । अधर्मप्रधानो विजिगीषुरधर्मविजिगीषुः ५ सचेद्वृष्ट रस्तदा किं कर्तव्यं तदाह अपास्येति तद्वावयुक्तो राजत्वगुणयुक्तश्चेत् ६ वृष्टमेतुराज्यधनं त्यक्त्वा आत्मानं रक्षेदित्याह यास्त्विति ७ अवरोधान् अंतःपुराणि जुगुप्सेत पलायितुमिच्छेत् तत्राशंकोते पुशुसाद्धेषु दयां न होनकार्यः तानुपेक्ष्यापि केवलमात्मानमेव रक्षेदित्यर्थः ८ आभ्यंतरेऽमात्यादो बाह्ये दुर्गराष्ट्रादौ उपनिपीडिते आक्रांते ९ धर्मिष्ठे बाह्ये क्षिप्रं संधिः अधर्मिष्ठे तु तीक्ष्णः पराक्रमः कर्त व्यः । यदा त्वैवं तदा अपमयनं शत्रोर्दूरीकरणं क्षिप्रमेव भवति । अयवासांपरायिकं धर्मयुद्धेन मरणे परलोकहितं भवति १० विक्रमे पक्षद्वयमपि संभावितमित्याह द्वाभ्यां अनुरक्तेनेति ११ । १२ यस्मि काले मृदुत्वं गंतुं युद्धपक्षं त्यक्तुं सर्वलोकागमं सर्वस्य लोकस्य प्रसिद्धमागमं शपथाद्युपायं कृत्वा मृदुत्वं गंतुमेव च । विश्वासादिनयं कुर्यात्प्रसूदुर्भवेत् । न तु युद्धमेव हठेन श्रयेत् १३

11 9 11

अपचिक्रमिषुःक्षिप्रं साम्रावापरिसांत्वयन् ॥ विलंघयित्वा मंत्रेण ततः स्वयमुपक्रमेत् १४ ॥ इति श्रीम० शां० आपद्धर्मपर्वणि एकत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३१ ॥
युधिष्ठिर उवाच ॥ ह्रीने परमकेधर्मे सर्वलोकाभिसंहिते ॥ सर्वस्मिन्दस्युसाहूते पृथिव्यामुपजीवने १ केनस्विद्ब्राह्मणोजीवेज्जघन्येकालागते ॥ असंत्यजन्पुत्र
पौत्राननुक्रोशात्पितामह २ ॥ भीष्म उवाच ॥ विज्ञानबलमास्थाय जीवितव्यं तथागते ॥ सर्वसाध्वर्थमेवेदमसाध्वर्थं न किंचन ३ असाधुम्योर्थमादाय साधुम्योः
प्रयच्छति ॥ आत्मानं संक्रमं कृत्वा कृद्गर्भविदेवसः ४ आकांक्षन्नात्मनो राज्यं राज्ये स्थितिं कोपयन् ॥ अदत्तमेवा ददीत दातुर्वित्तं मेति च ५ विज्ञानबलपूतो यो
वर्तते निन्दितेष्वपि ॥ वृत्तिविज्ञानवान्धीरः कस्तं वा वक्तुमर्हति ६ येषां बलकृता वृत्तिस्तेषां मन्यानरोचते ॥ तेजसाऽभिप्रवर्तते बलवंतो युधिष्ठिर ७ यदैव प्राकृतं शास्त्रम
विशेषेण वर्तते ॥ तदैव मन्यसे देवं मेधावी वाप्यथोत्तरम् ८ ऋत्विक्पुरोहिताचार्या न सत्कृतानभिसत्कृतान् ॥ न ब्राह्मणान्धातयीत दोषान् प्राप्नोति धातयन् ९ एतत्प्र
माणं लोकस्थचक्षुरेतत्सनातनम् ॥ तत्प्रमाणोऽवगाहेत तेन तत्साध्वसाधुवा १० बहवो ग्रामवास्तव्यारोषाद्भुः परस्परम् ॥ न तेषां वचनाद्राजा सत्कुर्याद्वातयीत
वा ११ न वाच्यः परिवादोऽयं न श्रोतव्यः कथंचन ॥ कर्णावथापि धातव्योऽप्रस्थेयं चान्यतो भवेत् १२ असतां शीलमेतद्वै परिवादोऽप्यपैशुनम् ॥ गुणानामेव वक्तारः
संतः सत्सु नराधिप १३ यथा समधुरौ दम्यौ सुदांतौ साधुवाहिनौ ॥ धुरमुद्यम्य बहतस्तथा वर्तते वै नृपः १४ यथा यथाऽस्य बहवः सहायाः स्युस्तथाऽपरे ॥ आचारमे
व मन्यंते गरीयो धर्मलक्षणम् १५ अपरे नैव मिच्छंति येश्च लिखितप्रियाः ॥ मात्सर्यादथ बालो मातृभूयुर्वाक्यमीदृशम् १६ आर्षमप्यप्रपश्यंति विकर्मस्थस्य पात
नम् ॥ न तादृक्सदृशं किंचित्प्रमाणं दृश्यते क्वचित् १७ देवताश्च विकर्मस्थं पातयंति नराधमम् ॥ व्याजेन विदन्वितं हि धर्मात्सपरिहीयते १८

सामान्यशास्त्रमेवापन्नो राजा उपजीवित् । मेधावी तु तत्रापि यैराष्ट्रद्वयस्याधिकाः कदर्यस्त्वेन दंडाहोस्तादृशो भ्यपवाददीतेत्युत्तरं शास्त्रमभ्यसेत् ८ ऋत्विगिति अत्यंतापद्यपि ऋत्विगादीन् धनवतोऽपि न घातयति धनहरणेन न हि स्यादित्यर्थः ९ । १० ग्रामवास्तव्याग्रामवासिनः ११ ऋत्विगादीनां निर्वाहोऽपि न श्रोतव्ये स्याद् न वाच्य इति १२ । १३ । १४ । १५ अपरे इति पूर्वऋत्विगादीनाम् दंडनं शंखेन लिखितस्य भ्रातुरपि हस्तच्छेदः कृतस्तादृशधर्मपराः इदमपि वाक्यं मात्सर्यादिना न ब्रूयात् धर्मेण तु ब्रूयदिवेत्यपरे इच्छन्ति १६ आर्षं 'गुरोरप्यवलितस्य कार्याकार्यमजानतः ॥ उत्पद्यं प्रति पन्नस्य कार्यमवतिशासनम्' इति तादृक् विवर्कर्मस्थं न पातयेदित्येवंक्रमम् १७ स्वमतमाह देवता इति देवमेव पापिष्ठं ऋत्विगादिदंडयति । राजा तु तत्रोदासीतेवेति भावः १८

सर्वतःसत्कृतःसद्भिर्भूतिप्रवरकारणैः ॥ हृदयेनाभ्यनुज्ञातोयोधर्मस्तंव्यवस्यति १९ यश्चतुर्गुणसंपन्नधर्मब्रूयात्सधर्मवित् ॥ अहेरिविहिधर्मस्यपदंदुःखंगवेषितुम्
२० यथासृगस्यविद्धस्यपदमेकपदंनयेत् ॥ लक्षेद्रुधिरलेपेनतथाधर्मपदंनयेत् २१ यथासद्भिर्विनीतेनयथार्गतव्यमित्युत ॥ राजर्षीणांवृत्तमेतदेवंगच्छयुधिष्ठिर
२२ ॥ इतिश्रीमहाभरतेशां० आप० राजर्षिवृत्तं नामद्वात्रिंशदधिकशततमीऽध्यायः ॥ १३२ ॥ भीष्मउवाच ॥ स्वराष्ट्रात्परराष्ट्राच्चकोशंसंजनयेन्नृपः ॥ कोशा
द्विधर्मःकौंतेयराज्यमूलंचवर्धते १ तस्मात्संजनयेत्कोशंसत्कृत्यपरिपालयेत् ॥ परिपाल्यानुतनुयादेवधर्मःसनातनः २ नकोशःशुद्धशौचेननृशंसेनजातुचित् ॥
मध्यमंपदमास्थायकोशसंग्रहणंचरेत् ३ अबलस्यकुतःकोशोह्यकोशस्यकुतोबलम् ॥ अबलस्यकुतोराज्यमराज्ञःश्रीर्भवेत्कुतः ४ उच्चैर्वृत्तेःश्रियोहानिर्यथैवमरणं
तथा ॥ तस्मात्कोशंबलमित्रमथराजाविवर्धयेत् ५ हीनकोशंहिराजानमवजानंतिमानवाः ॥ नचास्याल्पेनतुष्यंतिकार्यमप्युत्सहतिच ६ श्रियोहिकारणाद्राजा
सत्क्रियांलभतेपराम् ॥ सास्यगूहतिपापानिवासोगुह्यमिवास्त्रियाः ७ ऋद्धिमस्यानुतप्यंतेपुराविप्रकृतानराः ॥ शालावृक्षइवाजस्रंजिघांसुमेवविंदति ८ ईदृश
स्यकुतोराज्ञःसुखंभवतिभारत ॥ उद्यच्छेदेवननमेदुद्यमोह्येवपौरुषम् ९ अथापर्वणिमज्येतननमेतेहकस्यचित् ॥ अथारण्यंसमाश्रित्यचरेन्मृगगणैःसह १०
नत्वेवोज्झितमर्यादैर्दस्युभिःसहितश्चरेत् ॥ दस्यूनांसुलभासेनारौद्रकर्मसुमारत् ११ एकांततोह्यमर्यादात्सर्वोप्युद्विजतेजनः ॥ दस्यवोप्यभिशंकंतेनिरनुक्रोश
कारिणः १२ स्थापयेदेवमर्यादांजनचित्तप्रसादिनीम् ॥ अल्पेप्यर्थेचमर्यादालोकेभवतिपूजिता १३ नायंलोकोऽस्तिनपरइतिव्यवसितोजनः ॥ नालंगंतुंहि
विश्वासंनास्तिकेभयशंकिते १४ यथासद्भिःपरादानमहिंसादस्युभिःकृता ॥ अनुरज्यंतिसूतानिसमर्यादेषुदस्युषु १५ अयुद्धयमानस्यवधोदारामर्षःकृतघ्न
ता ॥ ब्रह्मवित्तस्यचादानंनिःशेषकरणंतथा १६

शब्दधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ स्वराष्ट्रादिति राजधर्मातेउक्तस्यापन्नस्ययप्रयिनउक्तास्थितिदृष्टीकर्तुमयमध्यायः १ अनुतनुयादनुगृहीयात् १।३।४ उच्चैर्दत्तेःमहतः
५ कार्यमपिकर्तुनोत्सहन्ति ६ । ७ विप्रकृताःकृतविरोधाः शालावृकवज्जिघांसुमेनमेवविदन्तिआश्रयंतिकपटेनहंषु प्राप्स्यर्यस्याविंदतेरूपं आपावचनव्यत्ययः ८।९ । १० दस्युभिःदस्युप्रा
यैरमात्यैः अत्यंतापन्नस्यवनस्थादस्यवोऽपिकार्यकरादित्याह दस्यूनामिति ११ तेष्वपिसत्येनमार्दवेनचस्येयमित्याह एकांततइति १२ । १३ जनःप्राकृतः अलंपर्याप्तयुक्तमित्यर्थः १४ सद्भिर्द
स्युभिःपरादानंपरस्वहरणमपिकृतंअहिंसाभवति तथावक्ष्येइतिशेषः १५ तदेवाह अयुध्यमानस्येति निःशेषकरणंसर्वहरणं १६

स्त्रियाः कन्यायाः मोषश्चैव दारामर्षस्य प्रागुक्तेः पतिस्थानं प्रामादीनाक्रम्य तत्पतिस्थेनावस्थानं जात्यन्ति कपरवृत्तिनिरोधाय संश्लेषं तद्योऽविमागेवृषणं १७ येमानवाः निःशेषीकृतास्तेऽस्य द
स्योर्विश्वासाबाभिसंघतेदस्युनासहविश्वासः कर्तव्यश्रुतिव्यवस्यन्ति ततश्च विश्वासे जाते दस्योः स्थानादिकमुपलभ्य अशेषं दस्योरपि निःशेषं न संतानादिकं कुर्वति १८ यस्मादेवं तस्मात्सशेष
मेव परलुपनं कर्तव्यं १९ यो यथा करोति तथैव प्रजाः कुर्वतीत्याह सशेषेति २० ॥ इति शान्तिपर्वणि आ० नीलकंठीये भा० त्रयस्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३३ ॥ ॥ ७ ॥ अत्रेति प्रत्यक्षो
दुःखस्य कारणं सर्वस्वादानमपि दुःखस्य कारणं स्तेयमपि धर्मः १ तस्माद्यधनं स्नात्वा कथमर्थमविचारेणादृष्टमुत्तरायो न कर्तव्यः धर्मयापनाधर्मोपदेशः परोक्षो दृष्टफलस्याभावादविश्वास्य

स्त्रियामोषः पतिस्थानं दस्युष्वेतद्विगर्हितम् ॥ संश्लेषं च परस्त्रीभिर्दस्युरेतानि वर्जयेत् १७ अभिसंघते ये च विश्वासायास्यमानवाः ॥ अशेषमेवोपलभ्य कुर्वती
ति विनिश्चयः १८ तस्मात्सशेषं कर्तव्यं स्वाधीनमपि दस्युभिः ॥ न बलस्थोऽहमस्मीति नृशंसानि समाचरेत् १९ सशेषकारिणस्तत्र शेषं पश्यति सर्वशः ॥ निः
शेषकारिणो नित्यं निःशेषकरणाद्भयम् २० ॥ इति श्रीमहाभारतेशान्तिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि त्रयस्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३३ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥
अत्र धर्मानुवचनं कीर्तयति पुराविदः ॥ प्रत्यक्षावेव धर्मा योऽक्षत्रिष्य विजानतः १ तत्र न व्यवधातव्यं परोक्षाधर्मयापना ॥ अधर्मो धर्म इत्येतद्यथावृत्तपदं तथा २
धर्मो धर्मफले जातु ददर्शे हनकश्चन ॥ बुभूषेद्वलमेवैतत्सर्वं बलवतो वशे ३ श्रियो बलममात्यांश्च बलवानिह विंदति ॥ यो ह्यनाढ्यः स पतितस्तदुच्छिष्टं यदल्पकम् ४
बह्वपथं बलवतिन किंचिच्छ्रियते भयात् ॥ उभौ सत्याधिकारस्थौ प्रायेते महतो भयात् ५ अतिधर्माद्वलमन्ये बलाद्धर्मः प्रवर्तते ॥ बले प्रतिष्ठितो धर्मो धरण्यामिव जं
गमम् ६ धूमो वायोरिव वशे बलं धर्मोऽनुवर्तते ॥ अनीश्वरो बले धर्मोऽनुवर्तते ७ वशे बलवतां धर्मः सुखं भोगवतामिव ॥ नास्त्यसाध्यं बलवतां सर्वं बलवतां
शुचि ८ दुराचारः क्षीय बलः परित्राणं न गच्छति ॥ अथ तस्मादुद्विजते सर्वो लोको वृकादिव ९ अपध्वस्तो ह्यवमतो दुःखं जीवति जीवितम् ॥ जीवितं यदपकुष्ठं यथै
व मरणं तथा १० यदेवमाहुः पापेन चारित्र्येण विवर्जितः ॥ सुभृशं ताप्यते नैव बाक्शल्येन परिक्षतः ११ अत्रैतदाहुराचार्याः पापस्य परिमोक्षणे ॥ त्रयीविद्याम
वेक्षेत तथोपासीत वैद्विजान् १२ प्रसादयेच्च क्षुषाचवाचाचाप्यथ कर्मणा ॥ महामनाश्चापि भवेद्विहंस्त्रमहाकुले १३ इत्यस्मीति वदेदं परेषां कीर्तयेदुणान् ॥ ज
पेदुदकशीलः स्यात्पेशलो नातिजल्पकः १४ ब्रह्मक्षत्रं संप्रविशेद्दुःखं तत्सुखं तदुष्करम् ॥ उच्यमानो हि लोके न बहु लुप्तदचितयन् १५

इत्यर्थः वृत्तपदं यथा तथेदं किमिदं भूमौ वृत्तपदं उत शुनः उत चित्राया प्रस्येत्ययं विचारोऽव्यवस्थितः स्यात्तथाऽव्यवस्थितोऽधर्मोऽवेति विचारोऽपि १ धर्मेति अदृष्टफलो धर्मो धर्मोऽव्यवस्थितः । 'विद्याभिजनमिप्राणि
बुद्धिसत्त्वधर्मानि च ॥ तपःसहायवीर्याणि दैवचक्षुःशर्मबलम्' इति विशालोक्तं दुःखविधं बलमेवाश्रयेदित्यर्थः २ श्रियो धनानि बलं विंदति बलवांश्चामात्यादीन् विंदत्यतः श्रीरिव सर्वमूलं तत्राहितं एव पति
तो न स्वधर्मकारीत्यर्थमात्रमिदं आततायि श्रोत्रियस्मृतिवत् ४ बलवति बहु अपथं दृष्ट्वाऽपि भयात् सन किंचिच्छ्रियते पतितोऽयमिति न बहिः क्रियते उभौ बलधर्मौ ५ अनयोर्मध्ये बलमेव श्रेय इत्याह अती
ति ६ । ७ । ८ । ९ अपध्वस्तः देवर्ष्याच्युतः अपकुष्ठं निवर्तितं १० वर्जितस्य को बाधवैरिति शेषः ताप्यतापयित्वा परिक्षतः क्रियते इति शेषः ११ अत्र धर्मेण धनार्जनं कृते सति १२ । १३ । १४ । १५

१६ । १७ ॥ इति शान्तिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीपे चतुस्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ननु 'प्रक्षालनादिपंकस्य दूरादस्पर्शनं वरम्'
इति न्यायेन दस्युकर्तव्यं वराज्ञानं कर्तव्यं कृतं ऽपि प्रायश्चित्तकालावधिजीवनानियमावंतरामरणे सत्यं क्षयं नरकप्राप्तिरित्याशंक्य दस्युनामपि स्वर्गोऽस्तीत्याह अत्रापीत्यादिना प्रेत्यभावे मरणेन
अपापो ह्येवमाचारः क्षिप्रं बहुमतो भवेत् ॥ सुखं च चित्रं भुंजीत कृते नैकेन गोपयेत् १६ लोके चलमते पूजां परत्रेह महत्फलम् १७ ॥ इति श्रीमहाभा० शां० आप०
चतुस्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३४ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममिति हासं पुरातनम् ॥ यथा दस्युः समर्यादः प्रेत्यभावेन न श्याति १ प्रहर्ता म
तिमान् शूरः श्रुतवान् सुनृशंसवान् ॥ रक्षन्नाश्रमिणां धर्मं ब्रह्मण्यो गुरुपूजकः २ निषाद्याक्षत्रियाज्जातः क्षत्रधर्मानुपालकः ॥ कायव्योनामनैषादिर्दस्युत्वात्सिद्धि
माप्तवान् ३ अरण्ये सायं पूर्वाह्ने मृगयूथप्रकोपिता ॥ विधिज्ञो मृगजातीनां नैषादानां च कोविदः ४ सर्वकालप्रदेशज्ञः पारियात्रचरः सदा ॥ धर्मज्ञः सर्वभू
तानाममोघेषुर्दृढायुधः ५ अप्यनेकशतासेनामेक एव जिगायसः ॥ सष्टद्वारं धवधिरौ महारण्येऽभ्यपूजयत् ६ मधुमांसैर्मूलफलैरन्नैरुच्चावचैरपि ॥ सत्क
त्यभोजयामासमान्यान्परिचचार च ७ आरण्यकान् प्रव्रजितान् ब्राह्मणान्परिपूजयन् ॥ अपितेभ्यो मृगान् हत्वानि नायसततं वने ८ येऽस्मान्प्रतिगृह्णन्ति
दस्युभोजनशंकया ॥ तेषामासज्यगेहेषु कल्यण्वसगच्छति ९ बहुनिचसहस्राणि ग्रामाणि त्वेऽभिविरे ॥ निर्मर्यादानि दस्यूनां निरनुकोशवर्तिनाम् १०
॥ दस्यव ऊचुः ॥ सुहृते देशकालज्ञः प्राज्ञः शूरो दृढव्रतः ॥ ग्रामणीर्भव नो मुख्यः सर्वेषामेव संगतः ११ यथा यथा वक्ष्यसि नः करिष्यामस्तथा तथा ॥ पाल
यास्मान्यथान्यायं यथामातापिता १२ ॥ कायव्य उवाच ॥ मावधीस्त्वस्त्रियं भिरुमांशिशुं मातपस्विनम् ॥ नायुध्यमानो हंतव्यो न च ग्राह्या बलात्स्त्रि
यः १३ सर्वथास्त्रीनहंतव्या सर्वसत्त्वेषु केनचित् ॥ नित्यं तु ब्राह्मणे स्वस्ति योद्धव्यं चतुर्दशतः १४ सत्यं च नापि हर्तव्यं सारविघ्नं च माकृथाः ॥ पूज्यं ते यत्र देवाश्चपि
तरोऽतिथयस्तथा १५ सर्वभूतेष्वपि च वै ब्राह्मणो मोक्षमर्हति ॥ कार्या चोपचितिस्तेषां सर्वस्वेनापिया भवेत् १६ यस्य ह्येते संप्रकृष्टा मंत्रयन्ति पराभवम् ॥ न तस्य
त्रिपुलोकेषु त्राता भवति कश्चन १७ यो ब्राह्मणान्परिवदेद्विनाशं चापि रोचयेत् ॥ सूर्योदय इव ध्वांति ध्रुवं तस्य पराभवः १८ इहैव फलमासीनः प्रत्याकांक्षेत सर्वशः ॥
ये ये मोनप्रदास्यन्ति तांस्तान्स्तेनाभियास्यसि १९ शिष्टार्थविहितो दंडो न दृढार्थविनिश्चयः ॥ ये च शिष्टान्प्रबाधंते दंडस्तेषां वधः स्मृतः २० ये च राष्ट्रोपरोधे
न दृष्टिं कुर्वन्ति केचन ॥ तदैव तेऽनुमर्यंते कुणपे कृमयो यथा २१ ये पुनर्धर्मशास्त्रेण वर्तेरान्नेह दस्यवः ॥ अपिते दस्यवो भूत्वा क्षिप्रं सिद्धिमवाप्नुयुः २२

इति निरर्थप्रामोति १ । २ । ३ । ४ पारियात्रः पर्वतविशेषः ५ मृद्वौ मातापितरौ ६ । ७ । ८ आसज्यं कचिन्निधाय कल्ये प्रातः ९ वविरेतमिति शेषः १० । ११ । १२ मावधीस्त्वमित्ये
कवचं नंगाभिप्रायेण १३ स्वस्तिकल्याणं चितनीयं १४ सारो विवाहादिकार्यं ब्रह्मविघ्नं माकृथाः १५ उपचितिर्दृष्टिः १६ । १७ ध्वांति ध्वांतस्य १८ ये ये वणिजः नः अस्मभ्यं १९ शिष्टार्थं दु
ष्टानां शासनार्थम् २० कुणपे कृमयो यथा दुःखद्वारा सद्यो मार्यंते एवं तेऽपि वणिज इत्यर्थः २१ । २२

२३ । २४ । २५ । २६ ॥ इतिशांतिपर्वणिआपद्धर्मपर्वणिनीलकंठीयेभारतमावदीपेर्षादधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३५ ॥ ॥ ७ ॥ अत्रगाथाइति १ । २ । ३ औषधीश्चिह्नाताभि
रिषनीकृताभिर्भोग्याव्रीह्याद्याः दुष्टानर्हिसिस्वासाधून्पालयेदितिभावः ४ । ५ । ६ द्वितीयाउपमा शुक्लजीवाःवर्षासंज्ञाः उद्भिद्यमुवजायतेइत्युद्भिजाःपिपीलिकादयोयथाशनैर्दूरमभिगच्छन्त्ये
भीष्मउवाच ॥ तेसर्वमेवानुचक्रुःकायव्यस्यानुशासनम् ॥ वृद्धिचलेभिरेसर्वेपापेभ्यश्चाप्युपारमम् २३ कायव्यःकर्मणातेनमहर्तासिद्धिमाप्तवान् ॥ साधूनामा
चरन्क्षेमंदस्यूनपापात्रिवर्तयन् २४ इदंकायव्यचरितंयोनित्यमनुचितयेत् ॥ नारण्येभ्योहिभूतेभ्योभयंप्राप्नोतिकिंचन २५ नभयंतस्यभूतेभ्यःसर्वेभ्यश्चैवभा
रत ॥ नासतोविद्यतेराजनसह्यरण्येषुगोपतिः २६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिआपद्धर्मपर्वणिकायव्यचरितेपंचत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३५ ॥ ॥
भीष्मउवाच ॥ अत्रगाथाब्रह्मगीताःकीर्तयन्तिपुराविदः ॥ येनमार्गेणराजवैकोशंसंजयनयत्युत १ नधनंयज्ञशीलानांहार्यदेवस्वमेवच ॥ दस्यूनांनिष्क्रियाणांच
क्षत्रियोहर्तुमर्हति २ इमाःप्रजाःक्षत्रियाणाराज्यभोगाश्चभारत ॥ धनंक्षेत्राणिभूमीनिर्वाणानि ३ तदस्यस्याद्वलार्थंवाधनंयज्ञार्थमेवच ॥ अभोग्यश्चौष
धीश्छित्वाभोग्याएवपचंत्युत ४ योवैनदेवान्नपितृन्मर्त्यान्हविषाऽर्चति ॥ अनर्थकंधनंतत्रप्रादुर्धर्मविदोजनाः ५ हरेतद्रविणंराजनधार्मिकःपृथिवीपतिः ॥ ततः
प्रीणयतेलोकंनशोकंतद्विधंनृपः ६ असाधुभ्योर्धमादायसाधुभ्योयःप्रयच्छति ॥ आत्मानंनृपःपुत्रंलोकंलोकान्पुत्रैर्दिवसः ७ तथातथाजयल्लोकान्शक्त्याचैवयथा
यथा ॥ उद्भिज्जाजंतवोयद्रच्छुक्लजीवायथायथा ८ अनिमित्तात्संभवतितथाऽयज्ञःप्रजायते ९ यथैवदंशमशकंयथाचांडापिपीलिकम् ॥ सैववृत्तिरयज्ञेषुयथाधर्मो
विधीयते १० यथाह्यकस्माद्भवतिभूमौपांसुर्विलोलितः ॥ तथैवहभवेद्धर्मःसूक्ष्मःसूक्ष्मतरस्तथा ११ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिआपद्धर्मपर्वणिषट्त्रिंशद
धिकशततमोऽध्यायः ॥ १३६ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ अनागतविधाताचप्रत्युत्पन्नमतिश्चयः ॥ द्वावेवसुखमेधेतेदीर्घसूत्रोविनश्यति १ अत्रैवचेदमव्यग्रं
शृणुष्वारुख्यानमुत्तमम् ॥ दीर्घसूत्रमुपाश्रित्यकार्याकार्यविनिश्चये २ नातिगाधेजलाधारेसुहृदःकुशलास्त्रयः ॥ प्रभूतमत्स्येकौतेयबभूवुःसहचारिणः ३ तत्रैको
दीर्घकालज्ञउत्पन्नप्रतिभोऽपरः ॥ दीर्घसूत्रश्चतत्रैकस्त्रयाणांसहचारिणाम् ४ कदाचित्तंजलस्थायंमत्स्यबंधाःसमंततः ॥ निस्त्रावयामासुरथोनिमेषुविविधैर्मुखैः
प्रक्षयिमाणंतद्वज्जलस्थायंभयागमे ॥ अब्रवीद्दीर्घदर्शीतुतावुभौसुहृदौतदा ६ इयमावत्समुत्पन्नासर्वेषांसलिलौकसाम् ॥ शीघ्रमन्यत्रगच्छामःपंथायावन्नदुष्य
ति ७ अनागतमनर्थंहिसुनयैर्यःप्रबाधयेत् ॥ सनसंशयमाप्नोतिरोचतामोव्रजामहे ८

वंपरलोकमाक्रमेत ७ । ८ अयज्ञइतिच्छेदः ९ सैव यथादंशाद्यागवादिभ्योऽमेह्यंते पूर्वराष्ट्रादयज्ञाअपिअपोह्याःजयभेवधर्मइतिभावः १० विलोलितः शिलायांशिलयापिष्टःसूक्ष्मःसूक्ष्मतरश्चमव
स्येबंधमोऽपि ११ इतिशांतिपर्वणिआपद्धर्मपर्वणिनीलकंठीयेभारतमावदीपेर्षादधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३६ ॥ ॥ ७ ॥ अनागतेति १ । २ । ३ सहचारिणोऽन्येभ्योसन्निधि
शेषः ४ जलस्थायंजलजलाशयं निमेषुप्रवेशेषु विविधैर्मुखैर्जलनिर्गमनमार्गैर्निस्त्रावयामासुः ५ । ६ । ७ । ८

१ । १० श्रुत्वातयोर्वचनेइतिशेषः तेनरेचनमार्गेणसलिलाशयंजलाशयांतरम् ११ योमेर्जलस्वाकुलीकरणादिभिरुपायैः १२ । १३ उद्यानेग्रथनेएतेषांग्रथितानांमत्स्यानामंतरंप्रविश्याद्वि
तः १४ सुहृमिति तदुद्यानंग्रथनसूत्रंग्रथंयद्वातीतिग्रहंलूणंमुखेनावलंब्यावास्थितंनगरस्यतेमत्स्यवेधाःगृहीत्वासर्वावेवग्रथिताःविदुः सचमत्स्यकतवैवगृहीतवदेवतत्रास्तेइतिशेषः १५ । १६

दीर्घसूत्रस्तुयस्तत्रसोऽब्रवीत्सम्यगुच्यते ॥ नतुकार्यात्परातावदितिमेनिश्चितामतिः ९ अथसंप्रतिपत्तिज्ञःप्राब्रवीद्दीर्घदर्शनम् ॥ प्राप्तेकालेनमेकिंचिन्ध्यायतःप
रिहास्यते १० एवंश्रुत्वानिराक्रम्यदीर्घदर्शमहामतिः ॥ जगामस्रोतसात्तेनगंभीरंसलिलाशयम् ११ ततःप्रसृततोयंतंप्रसमीक्ष्यजलाशयम् ॥ बवंधुर्विविधैर्यो
गैर्मत्स्यान्मत्स्योपजीविनः १२ विलोडयमानेतस्मिस्तुसुततोयेजलाशये ॥ अमच्छद्वंनंतत्रदीर्घसूत्रःसहापरैः १३ उद्यानेक्रियमाणेतुमत्स्यानांतत्ररज्जुभिः ॥
प्रविश्यांतरमेतेषांस्थितःसंप्रतिपत्तिमान् १४ गृह्यमेवतदुद्यानंगृहीत्वातंतथैवसः ॥ सर्वानेवचतांस्तत्रतेविदुर्ग्रथितानिति १५ ततःप्रक्षाल्यमानेषुमत्स्येषुविपु
लेजले ॥ मुक्त्वा रज्जुं प्रमुक्तोऽसौ शीघ्रं संप्रतिपत्तिमान् १६ दीर्घसूत्रस्तु मंदात्माहीनबुद्धिरचेतनः ॥ मरणं प्राप्तावान्मूढो यथैवोपहतेंद्रियः १७ एवं प्राततमंकालं यो
मोहान्नावबुद्धयते ॥ स विनश्यति वै क्षिप्रं दीर्घसूत्रो यथा ह्येषः १८ आदौ न कुरुते श्रेयः कुशलोऽस्मीति यः पुमान् ॥ स संशयमवाप्नोति यथा संप्रतिपत्तिमान् १९ अ
नागतविधाता च प्रत्युत्पन्नमतिश्चयः ॥ द्वावेव सुखमेधेते दीर्घसूत्रो विनश्यति २० काष्ठा कला मुहूर्ताश्च दिवारात्रिस्तथा लवाः ॥ मासाः पक्षाः षड्विंशतवः कल्पः संव
त्सरास्तथा २१ पृथिवी देश इत्युक्तः कालः स च न दृश्यते ॥ अभिप्रेतार्थसिद्धयर्थं ध्यायते यश्च ततथा २२ एतौ धर्मार्थशास्त्रेषु मोक्षशास्त्रेषु चार्पिभिः ॥ प्रधानाविति नि
दिष्टौ कामे चाभिमतौ नृणाम् २३ परीक्ष्य करीयुक्तश्च स सम्यगुपपादयेत् ॥ देशकालावभिप्रेतौ ताभ्यां फलमवाप्नुयात् २४ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि आपद्ध
र्मपर्वणि शाकुलोपाख्याने सप्तत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३७ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ सर्वत्र बुद्धिः कथिता श्रेष्ठते भरतर्षभ ॥ अनागता लभ्यते त्वत्पद्मादी
र्घसूत्रा विनाशिनी १ तदिच्छामि तदा श्रोतुं बुद्धिं ते भरतर्षभ ॥ यथा राजन मुह्येत तदा मुभिः परिवारितः २ धर्मार्थकुशलो राजा धर्मशास्त्रविशारदः ॥ पृच्छामि त्वांकुरु
श्रेष्ठ तन्मे व्याख्यातुमर्हसि ३ शत्रुभिर्बहुभिर्ग्रस्तो यथा वर्तेत पार्थिवः ॥ एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं सर्वमेव यथाविधि ४ विषमस्थं हिराजानं शत्रवः परिपंथिनः ॥
बहवोऽप्येकमुद्धतुं यतंते पूर्वतापिताः ५ सर्वत्र प्रार्थ्यमानेन दुर्बलेन महाबलैः ॥ एकेनैवास्त्रायेन शक्यं स्थातुं भवेत्कथम् ६ कथं मित्रमरिचापि विंदते भरतर्षभ ॥
चेष्टितव्यं कथंचात्र शत्रोर्मित्रस्य चांतरे ७

१७ । १८ । १९ । २० कश्चेति कालस्य देशस्य च तूक्ष्मतां अवहितो जानीयादिति श्लोकद्वयार्थः

११ । १२ एतौ दीर्घदर्शसंप्रतिपत्तिभंतौ १३ ताभ्यां पंचमं तद्वेक्षयाऽपि परीक्ष्य करीयुक्तश्च सप्तत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३७ ॥ ॥ ७ ॥ सर्वत्र बुद्धिः १ । २ । ३ । ४ उद्धतुं नृणामुल्लिखितम् ५ सर्वत्र सर्वैर्दृक्स्वैः प्रार्थ्यमानेन वासितुमिति शेषः ६ । ७

८ प्राकृतकृत्रिममित्रयोर्ध्वेकेनसंधिः कर्तव्यः केनवावेरम् ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ व्यवस्थानिश्चित्य १५ । १६ । १७ अत्रपूर्वश्लोकोक्तेश्च १८ । १९ । २० । २१ । २२
 प्रज्ञातलक्षणे मित्रे तथैवामित्रतां गते ॥ कथंतु पुरुषः कुर्यात्कृत्वा किं वा सुखी भवेत् ८ विग्रहं केन वा कुर्यात्संधिं वा केन योजयेत् ॥ कथं वा शत्रुमध्यस्थो वर्तेत बलवानपि ९
 एतद्वै सर्वकृत्यानां परं कृत्यं परंतप ॥ नैतस्य कश्चिद्वक्तास्ति श्रोता वाऽपि सुदुर्लभः १० ऋतेशांतनवाद्भीष्मासत्यसंधाजितेन्द्रियात् ॥ तदन्विष्य महाभाग सर्वमे
 तद्ब्रवीहि मे ११ ॥ भीष्म उवाच ॥ त्वयुक्तोऽयमनुप्रश्रुयुधिष्ठिरसुखोदयः ॥ शृणु मे पुत्रकात्स्न्येन गुह्यमापत्सु भारत १२ अमित्रो मित्रतां याति मित्रं चापि प्रदु
 ष्यति ॥ सामर्थ्ययोगात्कार्याणामनित्यावै सदा गतिः १३ तस्माद्विश्वसितव्यं च विग्रहं च समाचरेत् ॥ देशकालं च विज्ञाय कार्याकार्यविनिश्चये १४ संधातव्यं बुधैर्नि
 त्यं व्यवस्य च हितार्थिभिः ॥ अमित्रैरपि संधेयं प्राणारक्षया हि भारत १५ यो ह्यमित्रैर्नरो नित्यं न संदध्यादपंडितः ॥ न सोऽर्थप्राप्नुयात्किंचित्फलान्यपि च भारत १६
 यस्त्वमित्रेण संदध्यान्मित्रेण च विरुद्धयते ॥ अर्थयुक्तिसमालोक्य सुमहद्विदते फलम् १७ अत्राप्युदाहरंतीममिति हासं पुरातनम् ॥ मार्जारस्य च संवादन्यग्रोधे
 मूषिकस्य च १८ वने महति कस्मिंश्चिद्ग्रोधः सुमहान्भूत् ॥ लताजालपरिच्छन्नो नानाद्विजगणान्वितः १९ स्कंधवान्मेघसंकाशः शीतच्छायो मनोरमः ॥ अ
 रण्यमभितोजातः स तु व्यालमृगाकुलः २० तस्य मूलं समाश्रित्य कृत्वा शतमुखं बिलम् ॥ वसति स्म महाप्राज्ञः पलितो नाम मूषिकः २१ शाखांतस्य समाश्रित्य व
 सति स्म सुखं पुरा ॥ लोमशो नाम मार्जारः पक्षिसंधातस्वादकः २२ तत्र चागत्य चांडालो ह्यरण्ये कृतकेतनः ॥ प्रयोजयति चोन्माथं नित्यमस्तंगते रवौ २३ तत्र
 स्नायुमयानपाशान्यथावत्संविधाय सः ॥ गृहं गत्वा सुखं शेते प्रभातामेति शर्वरीम् २४ तत्र स्म नित्यं बध्यंते नक्तं बहुविधा मृगाः ॥ कदाचिदत्र मार्जारस्त्वप्रमत्तो व्यव
 ध्यत २५ तस्मिन्बद्धे महाप्राणेशत्रौ नित्याततायिनि ॥ तं कालं पलितो ज्ञात्वा प्रचचार सुनिर्भयः २६ तेनानुचरता तस्मिन्वने विश्वस्तचारिणा ॥ भक्ष्यं मृगय
 माणेन चिराद्दृष्टं तदामिषम् २७ स तमुन्माथमारुह्य तदामिषमभक्षयत् २८ तस्योपरि स पत्नस्य बद्धस्य मनसा हसन् ॥ आमिषेतु प्रसक्तः सकदाचिदवलोकयन्
 २९ अपश्यदपरं घोरमात्मनः शत्रुमागतम् ॥ शरप्रसूनसंकाशं महीविवरशायिनम् ३० न कुलं हरिणं नाम च पलंताम्रलोचनम् ॥ तेन मूषिकगंधेन त्वरणमुपा
 गतम् ३१ भक्ष्यार्थं संलिहानं तं भूमावूर्ध्वमुखं स्थितम् ॥ शाखागतमरिचान्यमपश्यत्कोटरालयम् ३२ उलूकं चंद्रकं नाम तीक्ष्णतुंडं क्षपाचरम् ॥ गतस्य विषयं
 तत्र न कुलो लूकयोस्तथा ३३ अथास्यासीदियं चिंता तत्प्राप्य सुमहद्वयम् ॥ आपद्यस्यां सुकृष्टायां मरणे प्रत्युपस्थिते ३४ समंताद्भयउत्पन्ने कथं कार्यं हितै
 षिणा ॥ स तथा सर्वतोरुद्धः सर्वत्र भयदर्शनः ३५ अभवद्भयसंततश्चक्रे च परमां मातिम् ॥ आपदि नाशमूयिष्ठंगतैः कार्यं हि जीवितम् ३६
 उन्माथं कूटयंत्रं पशुमृगपक्षिबंधनम् २१ । २४ । २५ पलितो मूषिकः २६ । २७ तदामिषं तस्य उन्माथे धृतमामिषम् २८ स पत्नस्य स पत्नं बद्धमना हसन् २९ शरस्तृणविशेषस्तरप्रसूनं पुष्पं ३०
 ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ गवैरापन्नतैर्जीवितमापद्विनाशेन मूयिष्ठंगं प्रशस्तं कार्यं ३६

स्पष्टोऽध्यायशेषः ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६

समंतात्संशयात्सैषा तस्मादापदुपस्थिता ॥ गतं मांसं हसाभूमिं न कुलो भक्षयिष्यति ३७ उलूकश्चेतिष्ठंतं मार्जारः पाशसंक्षयात् ॥ न त्वेवास्मद्विधः प्राज्ञः संमोहं
 गंतुमर्हति ३८ करिष्ये जीवितेयत्नं यावदुक्त्या प्रतिग्रहात् ॥ न हि बुद्ध्यान्वितः प्राज्ञो नीतिशास्त्रविशारदः ३९ निमज्जत्यापदं प्राप्य महतीं दारुणामपि ४० न त्व
 न्यामिह मार्जाराद्वृत्तिं पश्यामि सांप्रतम् ॥ विषमस्थो ह्ययं शत्रुः कृत्यं चास्य महन्मया ४१ जीवितार्थं किं त्वद्य शत्रुभिः प्रार्थितस्त्रिभिः ॥ तस्मादेनमहं शत्रुं मार्ज
 रं संश्रयामिव ४२ नीतिशास्त्रं समाश्रित्य हितमस्योपवर्णये ॥ येनेमं शत्रुसंधातं मतिपूर्वेण वंचये ४३ अयमत्यंतशत्रुर्मेवैष मयं परमंगतः ॥ भूढो ग्राहयितुं स्वार्थं सं
 गत्याय दिशक्यते ४४ कदाचिद्व्यसनं प्राप्य संधिं कुर्यान्मया सह ॥ बलिना सन्निकृष्टस्य शत्रोरपि परिग्रहः ४५ कार्यं ह्यह्यहुराचार्या विषमे जीवितार्थिना ॥ श्रेष्ठो
 हि पंडितः शत्रुर्न च मित्रमपंडितः ४६ मम त्वमित्रे मार्जारजीवितं संप्रतिष्ठितम् ॥ हंतास्मै संप्रवक्ष्यामि हेतुमात्माभिरक्षणे ४७ अपीदानीमयं शत्रुः संगत्या पंडितो
 भवेत् ॥ एवं विचिंतयामास मूषिकः शत्रुचेष्टितम् ४८ ततोऽर्थगतितत्त्वज्ञः संधिविग्रहकालवित् ॥ सांत्वपूर्वमिदं वाक्यं मार्जारं मूषिकोऽब्रवीत् ४९ सौहृदेनाभि
 भाषेत्वा कच्चिन्मार्जारजीवासि ॥ जीवितं हितवेच्छामि श्रेयःसाधारणं हि नौ ५० न ते सौम्यभयं कार्यं जीविष्यसि यथा सुखम् ॥ अहं त्वामुद्धरिष्यामि यदि मां नाजिघां
 ससि ५१ अस्तिकश्चिदुपायोऽत्र दुष्करः प्रतिभाति मे ॥ येन शक्यस्त्वयामोक्षः प्राप्नुं श्रेयस्तथामया ५२ मयाप्युपायोऽदृष्टोऽयं विचार्य मतिमात्मनः ॥ आत्मार्यं
 च त्वदर्थं च श्रेयःसाधारणं हि नौ ५३ इदं हि न कुलो लूकं पापबुद्ध्याऽभिसंस्थितम् न धर्षयति मार्जारतेन मे स्वस्ति सांप्रतम् ५४ कूजं श्वपलने त्रयोयं कौशिको मां निरी
 क्षते ॥ न गशाखाग्रः पापस्तस्याहं भृशमुद्विजे ५५ सतांसात्पदं मैत्रं सखा मेऽसि पंडितः ॥ सांवास्य कं करिष्यामि नास्ति ते भयमद्य वै ५६ न हि शक्तोऽसि मार्ज
 रपाशं छेतुं मया विना ॥ अहं छेत्स्यामि पाशांस्ते यदि मां त्वं न हि ससि ५७ त्वमाश्रितोऽहमस्याग्रं मूलं त्वहमुपाश्रितः ॥ चिरोषिता बुभावा वृक्षेऽस्मिन् विदितं च ते ५८
 यस्मिन्नाश्वासते कश्चिदश्वनाश्वासति क्वचित् ॥ न तौ धीराः प्रशंसंति नित्यमुद्विग्नमानसौ ५९ तस्माद्विवर्धतां प्रीतिर्नित्यं संगतमस्तु नौ ॥ कालातीतमिहार्थं तु न
 प्रशंसंति पंडिताः ६० अर्थयुक्तिमिमां तत्र यथाभूतां निशामय ॥ तव जीवितमिच्छामि त्वं मे च्छसि जीवितम् ६१ कश्चित्तरतिकाष्ठेन सुगंधीं महानदीम् ॥
 स तारयति तत्काष्ठं स च काष्ठेन तारयते ६२ ईदृशो नौ समायोगो भविष्यति सुविस्तरः ॥ अहं त्वं तारयिष्यामि मां च त्वं तारयिष्यसि ६३ एवमुक्त्वा तु पलितस्तमर्थं
 मुभयोर्हितम् ॥ हेतुमद्ब्रह्मणीयं च कालापेक्षी न्यवेक्ष्य च ६४ अथ सुव्याहृतं श्रुत्वा तस्य शत्रोर्विचक्षणः ॥ हेतुमद्ब्रह्मणीयार्थं मार्जारो वाक्यमब्रवीत् ६५

॥ ५ ॥

अ०

॥ १३८ ॥

॥ ५ ॥

बुद्धिमान्वाक्यसंपन्नस्तदाक्यमनुवर्णयन् ॥ स्वामवस्थासमीक्षयाथसाधैवप्रत्यपूजयत् ६६ ततस्तीक्ष्णाग्रदशनोमणिवैद्यलोचनः ॥ मूषिकंमंदमुद्रीक्ष्यमा
ज्जरोलोमशोऽब्रवीत् ६७ नंदामिसौम्यभद्रंतेयोमांजीवितुमिच्छसि ॥ श्रेयश्चयदिजानीषेक्रियतांमाविचारय ६७ अहं हिभृशमापन्नस्त्वमापन्नतरोमम ॥ द्व
योरापन्नयोःसंधिःक्रियतांमाचिरायच ६९ विधास्येप्राप्तकालंयत्कार्यसिद्धिकरंविभो ॥ मयिच्छादिनिर्मुक्तेनविनक्ष्यतितेकृतम् ७० न्यस्तमानोऽस्मिभक्तो
स्मिशिष्यस्त्वाद्वितकृतथा ॥ निदेशवशवर्तीचभवंतंशरणगतः ७१ इत्येवमुक्तःपलितोमार्जारंशमागतम् ॥ वाक्यंहितमुवाचेदमभिनीतार्थमर्थवित ७२ उदा
रंयद्भवानाहनेतच्चित्रंभवद्विधे ॥ विहितोयस्तुमार्गोमेहितार्थंशृणुतंमम ७३ अहंत्वाऽनुप्रवेक्ष्यामिनकुलान्मेमहद्भयम् ॥ त्रायस्वभोमावधीस्त्वंशक्तोऽस्मितव
रक्षणे ७४ उलूकाच्चैवमार्क्षक्षुद्रःप्रार्थयतेहिमाम् ॥ अहंछेत्स्यामितेपाशान्सखेसख्येनतेशपे ७५ तद्वचःसंगतंश्रुत्वालोमशोयुक्तमर्थवत् ॥ हर्षादुद्रीक्ष्यप
लितंस्वागतेनाभ्यपूजयत् ७६ तंसंपूज्याथपलितंमार्जारःसौहृदेस्थितः ॥ सविचिंत्याब्रवीद्दीरःप्रीतस्त्वरितएवच ७७ शीघ्रमागच्छभद्रंतेत्वंमेप्राणसमःस
खा ॥ तवप्राज्ञप्रसादादिप्रायःप्राप्स्यामिजीवितम् ७८ यद्यदेवंगतेनाथशक्यंकर्तुमयातव ॥ तदाज्ञापयकर्ताऽस्मिंसंधिरेवास्तुनौसखे ७९ अस्मात्तुसंकटा
न्मुक्तःसमिन्नगणबांधवः ॥ सर्वकार्याणिकर्ताऽहंप्रियाणिचहितानिच ८० मुक्तश्चव्यसनादस्मात्सौम्याहमपिनामते ॥ प्रीतिमुत्पादयेयंचप्रीतिकर्तुंश्वसक्कि
याम् ८१ प्रत्युपकुर्वन्बह्वपिनभातिपूर्वोपकारिणातुल्यः ॥ एकःकरोतिहिक्कितेनिष्कारणमेवकुरुतेऽन्यः ८२ ॥ भोष्मउवाच ॥ ग्राहयित्वातुतंस्वार्थंमार्जारं
मूषिकस्तथा ॥ प्रविवेशतुविश्रम्यकोडमस्यकृतागसः ८३ एवमाश्वासितोविद्वान्मार्जरेणसमूषिकः ॥ मार्जारोरसिविस्त्रब्धःसुष्वापपितृमातृवत् ८४ लीनंतु
तस्यगात्रेषुमार्जारस्यचमूषिकम् ॥ दृष्ट्वातौनकुलोलूकौनिराशौप्रत्यपद्यताम् ८५ तथैवतौसुसंभ्रस्तौदृढमागततंद्रितौ ॥ दृष्ट्वातयोःपरांप्रीतिंविस्मयंपरमंगतौ
८६ बलिनौमतिमंतौचसुवृत्तौचाप्युपासितौ ॥ अशक्तौतुनयात्तस्मात्संप्रधर्षयितुंबलात् ८७ कार्यार्थंकृतसंधीतौदृष्ट्वामार्जारमूषिकौ ॥ उलूकनकुलौतूर्ण
जग्मतुस्तौस्वमालयम् ८८ लीनःसतस्यगात्रेषुपलितोदेशकालवित् ॥ चिच्छेदपाशाभृपतेकालापेक्षीशनैःशनैः ८९ अथबंधपरिक्लिष्टोमार्जारोवीक्ष्यमूषि
कम् ॥ छिद्रंतवैतदापाशानत्वरंतंत्वरान्वितः ९० तमत्वरंतंपलितंपाशानछिदनेतथा ॥ संघोदयितुमारेभेमार्जारोमूषिकंतदा ९१ किंसौम्यनातिस्वरसेकिं
कृतार्थोऽमन्यसे ॥ छिधिपाशानमित्रप्रपुराश्वपचणुतिच ९२ इत्युक्तस्त्वरतातेनमतिमान्पलितोऽब्रवीत् ॥ मार्जारमकृतप्रज्ञंपथ्यमात्महितंवचः ९३
तूष्णींभवनतेसौम्यत्वरार्यान्संभ्रमः ॥ वयमेवात्रकालज्ञानकालःपरिहास्यते ९४

८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५

९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । १०१ । १०२ । १०३ । १०४ । १०५ । १०६ । १०७ । १०८ । १०९ । ११० । १११ । ११२ । ११३ । ११४ । ११५ । ११६ । ११७ । ११८ । ११९ । १२० । १२१ । १२२ । १२३ । १२४

अकालेकृत्यमारब्धंकर्तुर्नार्थायकल्पते ॥ तदेवकालआरब्धमहतेऽर्थायकल्पते ९५ अकालेविप्रमुक्तान्मेत्वत्तएवभयंभवेत् ॥ तस्मात्कालंप्रतीक्षस्वकिमितित्वरसेस
खे ९६ यदापश्यामिचांडालमायांतंशस्त्रपाणिनम् ॥ ततश्छेत्स्यामितेपाशान्प्राप्तेसाधारणेभये ९७ तस्मिन्कालेप्रमुक्तस्त्वंतरुमेवाधिरोक्ष्यसे ॥ नहितेजी
वितादन्यत्किंचित्कृत्यंभविष्यति ९८ ततोभवत्यपक्रांतिस्तेभीतेचलोमश ॥ अहंबिलंप्रवेक्ष्यामिभवान्शाखांभाजिष्यति ९९ एवमुक्तस्तुमार्जारोमूषिकेणात्म
नोहितम् ॥ वचनंवाक्यतत्त्वज्ञोजीवितार्थमहामतिः १०० अथात्मकृत्येत्वरितःसम्यक्प्रश्रितमाचरन् ॥ उवाचलोमशोवाक्यंमूषिकांचिरकारिणम् १०१ नह्ये
वंमित्रकार्याणिप्रीत्याकुर्वतिसाधवः ॥ यथात्वंमोक्षितःकृच्छ्रात्त्वरमाणेनवैमया १०२ तथाहित्वरमाणेनत्वयाकार्यंहितंमम ॥ यत्नंकुरुमहाप्राज्ञयथारक्षाऽऽवयो
र्भवेत् १०३ अथवापूर्ववैरंत्वंस्मरन्कलंजिहीर्षसि ॥ पश्यदुष्कृतकर्मस्त्वव्यक्तमायुःक्षयंतव ४ यदिकिंचिन्मयाऽज्ञानात्पुरस्तादुष्कृतंकृतम् ॥ नतन्मनसिकर्त
व्यंक्षामयेत्वांप्रसीदमे ५ तमेवंवादिनंप्राज्ञःशास्त्रबुद्धिसमन्वितः ॥ उवाचेदंवचःश्रेष्ठमार्जारंमूषिकस्तदा ६ श्रुतंमेतवमार्जारस्त्वमर्थपरिगृह्यतः ॥ ममापित्वंवि
जानासिस्त्वमर्थपरिगृह्यतः ७ यन्मित्रंभीतवत्साध्यंयन्मित्रंभयसंहितम् ॥ सुरक्षितव्यंतत्कार्यपाणिःसर्पमुखादिव ८ कृत्वाबलवतासंधिमात्मानंयोनरक्षति ॥
अपथ्यमिवतदुक्तंतस्यनार्थायकल्पते ९ नकश्चित्कस्यचिन्मित्रंनकश्चित्कस्यचित्सुहृत् ॥ अर्थतस्तुनिबध्यंतेमित्राणिरिपवस्तथा १० अथरथानिबध्यंतेगजैर्व
नगजाइव ॥ नचकश्चित्कतेकार्येकर्तारंसमवेक्षते ११ तस्मात्सर्वीणिकार्याणिसावशेषाणिकारयेत् ॥ तस्मिन्कालेऽपिचभवान्दिवाकीर्तिभयार्दितः १२ ममनग्र
हणेशक्तःपलायनपरायणः ॥ छिद्रंतुतंतुबाहुल्यंतंतुरेकोवशेषितः १३ छेत्स्याम्यहंतमप्याशुनिर्वृतोभयलोमश ॥ तयोःसंवदतोरेवंतथैवापन्नयोर्द्वयोः १४ क्षयं
जगामसारात्रिलोमशंत्वाविशद्भयम् ॥ ततःप्रभातसमयोविहृतःकृष्णपिंगलः १५ स्थूलस्फिग्विकृतोरूक्षःश्वयूथपरिवारितः ॥ शंकुकर्णोमहावक्रोमलिनोघो
रदर्शनः ॥ १६ परिघोनामचांडालःशस्त्रपाणिरदृश्यत ॥ तंदृष्ट्वायमदूताभंमार्जारस्त्वस्तचेतनः १७ उवाचवचनंभीतःकिमिदानींकरिष्यसि ॥ अथतावपिसंभ्र
स्तौतंदृष्ट्वाघोरसंकुलम् १८ क्षणेननकुलोलूकौनिराश्वमुपजग्मतुः ॥ बलिनौमतिमंतौचसंधातेचाप्युपागतौ १९ अशक्तौसुनयात्तस्मात्संप्रधर्षयितुंबलात् ॥
कार्यार्थंकृतसंधानौदृष्ट्वामार्जारमूषिकौ २० उलूकनकुलौतत्रजग्मतुःस्वस्वमालयम् ॥ ततश्चिच्छेदतंपाशंमार्जारस्यचमूषिकः २१ विप्रमुक्तोऽथमार्जा
रस्तमेवाभ्यपतद्भुमम् ॥ सतस्मात्संभ्रमावर्तान्मुक्तोचोरेणशत्रुणा २२ बिलंविवेशपलितःशाखालिभेसलोमशः ॥ उन्माथमप्यथादायचांडालोवीक्ष्यस
र्वशः ॥ विहताशःक्षणेनास्तेतस्माद्देशादपाक्रमत् ॥ जगामसस्त्वभर्त्तनंचांडालोभरतर्षभ २४

॥ ६ ॥

ततस्तस्माद्गयान्मुक्तोदुर्लभंप्राप्यजीवितम् ॥ बिलस्थपादपाग्रस्थः पलितलोमशोऽब्रवीत् २५ अकृत्वा संविदं कांचित्सहसा समवष्टुतः ॥ कृतज्ञं कृतकर्माणं क
च्चिन्मानाभिर्शंसे २६ गत्वा च मम विश्वासं दत्वा च मम जीवितम् ॥ मित्रोपभोगसमये किं मां त्वं नोपसर्पसि २७ कृत्वा हि पूर्वमित्राण्यः पश्चात्तानुतिष्ठति ॥ न
स मित्राणि लभते कच्छास्वापत्सु दुर्मतिः २८ सत्कृतो हं त्वया मित्रसामर्थ्यादात्मनः सखे ॥ समा मित्रत्वमापन्नमुपभोक्तुं धर्मं हंसि २९ यानि मे संति मित्राणि ये च
संबंधिर्बाधवाः ॥ सर्वेषां पूजयिष्यंति शिष्या गुरुमिव प्रियम् ३० अहं च पूजयिष्ये त्वां समित्रगणबाधवम् ॥ जीवितस्य प्रदातारं कृतज्ञः को न पूजयेत् ३१
ईश्वरो मे भवानस्तु स्वशरीरगृहस्य च ॥ अर्थानां चैव सर्वेषामनुशास्ता च मे भव ३२ अमात्यो मे भव प्राज्ञपितेवैव प्रशाधि माम् ॥ न तेऽस्ति भयमस्मत्तो जीवितेना
त्मनः शपे ३३ बुद्ध्या त्वमुशना साक्षाद्भलेनाधिकृता वयम् ॥ त्वं मंत्रबल युक्तो हि दत्त्वा जीवितमद्य मे ३४ एवमुक्तः परां शान्तिं मार्जारेण समूषिकः ॥ उवाच पर
मंत्रज्ञः श्लक्ष्णमात्महितं वचः ३५ यद्भवानाहतं सर्वमया ते लोमश श्रुतम् ॥ ममापिता ब्रुवतः शृणुयत्प्रतिभाति मे ३६ वेदितव्यानि मित्राणि विज्ञेयाश्चापि शत्रवः ॥
एतत्सु मूढं लोके स्मिन् दृश्यते प्राज्ञसंमतम् ३७ शत्रुरूपो हि सुहृदो मित्ररूपाश्च शत्रवः ॥ साधितास्तेन बुद्धयंते कामक्रोधवशंगताः ३८ नास्ति जातुरिपुर्नाम
मित्रं नाम न विद्यते ॥ सामर्थ्ययोगाज्जायंते मित्राणि रिपवस्तथा ३९ यो यस्मिन् जीवति स्वार्थे पश्येत्पीडान् जीवति ॥ स तस्य मित्रं तावत्स्याद्यवन्नस्याद्विपर्ययः
४० नास्ति मैत्री स्थिरानामन च ध्रुवमसौ हृदम् ॥ अर्थयुक्त्यानुजायंते मित्राणि रिपवस्तथा ४१ मित्रं च शत्रुतामेति कस्मिंश्चित्कालपर्यये ॥ शत्रुश्च मित्रतामे
ति स्वार्थो हि बलवत्तरः ४२ यो विश्वसिति मित्रेषु न विश्वसिति शत्रुषु ॥ अर्थयुक्तिमविज्ञाय यः प्रीतौ कुरुते मनः ४३ मित्रे वा यदि वा शत्रौ तस्यापि चलिता म
तिः ॥ न विश्वसेद विश्वस्ते विश्वस्तेनाति विश्वसेत् ॥ विश्वासाद्गम्य तु यन्नमपि मूलानि कृतं तति ४४ अर्थयुक्त्या हि जायंते पिता माता सुतस्तथा ॥ मातु
ला भागिनेयाश्च तथा संबंधिर्बाधवाः ४५ पुत्रं हि मातापितरौ त्यजतः पतितं प्रियम् ॥ लोको रक्षति चात्मानं पश्य स्वार्थस्य सारताम् ४६ सामान्यानि ष्कृतिः
प्राज्ञो मोक्षात्प्रत्यनंतरम् ॥ कृतं मृगयसे शत्रुं सुखोपायमसंशयम् ४७ अस्मिन्निलय एव त्वं न्यग्रोधादवतारितः ४८ पूर्वनिविष्टमुन्माथं च पलत्वा न्न बुद्धवान् ॥
आत्मनश्च पलो नास्ति कुतोऽन्येषां भविष्यति ४९ तस्मात्सर्वाणिकार्याणि च पलो हंत्यसंशयम् ॥ ब्रवीषि मधुरं यच्च प्रियो मेऽद्य भवानिति ५० तन्मित्रकारणं
सर्वं विस्तरेणापि मे शृणु ॥ कारणात्प्रियतामेति द्वेष्यो भवति कारणात् ५१ अर्थार्थी जीवलोकोऽयं न कश्चित्कस्यचित्प्रियः ॥ सख्यं सोऽदर्ययोर्भ्रात्रोऽपत्योर्वापर
स्परम् ५२ कस्य चित्राभिजानामि प्रीतिं निष्कारणामिह ॥ यद्यपि भ्रातरः कुद्वाभार्यावाकारणांतरे १५३

५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९। ६०। ६१। ६२। ६३। ६४। ६५। ६६। ६७। ६८। ६९। ७०। ७१। ७२। ७३। ७४। ७५। ७६। ७७। ७८। ७९। ८०। ८१। ८२। ८३। ८४। ८५। ८६। ८७। ८८। ८९। ९०। ९१। ९२। ९३। ९४। ९५। ९६। ९७। ९८। ९९। १००।

स्वभावतस्ते प्रीयंते नेतरः प्रीयते जनः ॥ प्रियो भवति दानेन प्रियवादेन चापरः १५४ मंत्रहोमजपैरन्वः कार्यार्थं प्रीयते जनः ॥ उत्पन्नाकारणे प्रीतिरासीद्भौकारणा
ंतरे ५५ प्रध्वस्ते कारणस्थाने सा प्रीतिर्विनिवर्तते ॥ किंतु तत्कारणमन्येयेनाहं भवतः प्रियः ५६ अन्यत्राभ्यवहारार्थं तत्रापि च बुधा वयम् ॥ कालो हेतुं विकुरु
ते स्वार्थस्तमनुवर्तते ५७ स्वार्थं प्राज्ञोऽभिजानाति प्राज्ञलोकोऽनुवर्तते ॥ न त्वीदृशं त्वया वाच्यं विदुषि स्वार्थं पठिते ५८ अकाले हि समर्थस्य त्रेह हेतुरयं तव ॥
तस्मात्प्राहं चले स्वार्थात्सुस्थिरः संधिविग्रहे ५९ अभ्राणामिव रूपाणि विकुर्वीति क्षणे क्षणे ॥ अद्यैव हिरिपुर्भूत्वा पुनरद्यैव मे सुहृत् ६० पुनश्चरिपुरद्यैव युक्तीनां
पश्य चापलम् ॥ आसीन्मैत्री तु तावन्नैयावद्धेतु रभूत्पुरा ६१ सागता सह ते नैव कालयुक्ते न हेतुना ॥ त्वं हि मे जातितः शत्रुः सामर्थ्यान्मित्रतांगतः ६२ तत्क
त्यमभिनिर्वर्त्य प्रकृतिः शत्रुतांगता ॥ सोऽहमेव प्रणीतानि ज्ञात्वा शास्त्राणितत्त्वतः ६३ प्रविशेयं कथं पाशं त्वत्कृते तद्वदस्व मे ॥ त्वदीयेण प्रमुक्तोऽहं मदीयेण तथा
भवान् ६४ अन्योन्यानुग्रहे वृत्तेनास्ति भूयः समागमः ॥ त्वं हि सौम्यकृतार्थोऽद्य निवृत्तार्थोस्तथा वयम् ६५ न ते स्तुत्यमया कृत्यं किंचिद्व्यग्रभक्षणात् ॥ अ
हमन्नं भवान्भोक्ता दुर्बलोऽहं भवान्बली ६६ नावयोर्विद्यते संधिर्वियुक्ते विषमे बले ॥ समन्येऽहं तव प्रज्ञायन्मोक्षात्प्रत्यनंतरम् ६७ भक्ष्यं प्रशंससे नूनं सुखोपायेन
कर्मणा ॥ भक्ष्यार्थं ह्यवबद्धस्त्वं समुक्तः पीडितः क्षुधा ६८ शास्त्रजामतिमास्थाय नूनं भक्षयिताऽद्य माम् ॥ जानामि क्षुधितं तु त्वामाहारसमयश्च ते ६९ सत्वं माम
भिसंधाय भक्ष्यं मृगयसे पुनः ॥ त्वंचापि पुत्रदारस्थो यत्संधिं सृजसे मयि ७० शुश्रूषां यतसे कर्तुं सखे मम न तत्क्षमम् ॥ त्वयामास हितं दृष्ट्वा प्रियाभार्या सुताश्च ते ७१
कस्मात्ते मां न खादेयुर्हृष्टाः प्रणयिनस्त्वयि ॥ नाहं त्वया समेष्यामि वृत्तो हेतुः समागमे ७२ शिवं ध्यायस्व मे स्वस्थः सुकृतं स्मरसे यदि ॥ शत्रोरनार्यभूतस्य क्लिष्टस्य क्षु
धितस्य च ७३ भक्ष्यं मृगयमाणस्य कः प्राज्ञो विषयं व्रजेत् ॥ स्वस्ति तेऽस्तु गमिष्यामि दूरादपि तवोद्विजे ७४ विश्वस्तं वा प्रमत्तं वा एतदेव कृतं भवेत् ॥ बलव
त्सन्निकर्षो हि न कदाचित्प्रशस्यते ७५ नाहं त्वया समेष्यामि निवृत्तो भवलोमश ॥ यदि त्वं सुकृतं वेत्सितस्सख्यमनुसारय ७६ प्रज्ञां तादपि मे पापात् भेतव्यं ब
लिनः सदा ॥ यदि स्वार्थं न ते कार्यं ब्रूहि किं करवाणि ते ७७ कामं सर्वं प्रदास्यामि न वाऽऽत्मानं कदाचन ॥ आत्मा र्थे संततिस्त्याज्याराज्यं रत्नं धनानि च ७८ अपि सर्वं
स्वमुत्सृज्य रक्षेदात्मानमात्मना ॥ ऐश्वर्यधनरत्नानां प्रत्यमित्रे निवर्तताम् ७९ दृष्ट्वा हि पुनरावृत्तिर्जीवतामिति नः श्रुतम् ॥ न त्वात्मनः संप्रदानं धनरत्नवदिष्यते
८० आत्मा हि सर्वदारक्ष्यो दारैरपि धनैरपि ॥ आत्मरक्षणं तत्राणां सुषरीक्षितकारिणाम् ८१ आपदो नोपपद्यंते पुरुषाणां स्वदोषजाः ॥ शत्रुं सन्ध्याग्नौ जानंति दुर्ब
ला ये बलीयसम् ८२ न तेषां चाल्यते बुद्धिः शास्त्रार्थकृतनिश्चया ॥ इत्यभिव्यक्तमेवं संपलितेनाभिभर्तितः १५३

[illegible]

पूज्याचटक्या ४ । ५ जीवजीवकः शाकुनिकः सत्यपंक्षी भस्वादिशिला ममस्यामला मांदिशतीति वर्णयति जीवजीवकः विपक्षिं विशेष इत्यन्ये ६ अभिप्रजाता प्रसूतवती देव्यां राजभायां याम
७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ समजातकं समानवयसश्च १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८

क्लिन्नपाणिः उपक्रियमाणः । अनादिनापूज्यमानमेवमिदं ब्रह्मण्यदित्यर्थः ३० हेतुः पुनरुक्तो होरा ३१ कर्मस्वरूपं
 मुभावपिनित्यं स्मरत इत्यर्थः ३२ प्रतिकृतं प्रायश्चित्तं जातमिति ब्रह्मणः साधुः पुनर्नापकरोतीत्याशयेनाह कृतस्येति
 अपि नृणां सह सख्यमेति संवासादेवं मामपि जामीहीत्यर्थः ३० । ३१

सम्येवंभवानपिमयितथास्तीतियोज्यं अतोनावयोर्न्योन्यंविश्वासःसंभवतीत्यर्थः ४८ कालाधीनेजगत्यावयोर्मध्येकस्याभिदोषोनास्तीत्याह कालेनेत्यादिवा ४९ कार्यतेजायते तन्निमित्तकाल
निमित्तं नजीवतिम्रियते ५० एकैकस्यएकैकेन ५१ । ५२ क्षमक्षमस्व ५३ । ५४ । ५५ । ५६ कस्माद्धर्मोऽस्तिकर्तृपुतदाविधिनिषेधकयाव्ययस्यादितिभावः
५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ सुतेननष्टेनदुष्टेनवा ६४

६५ । ६५ । ६७ कृतं जलं पर्याप्तं सत्यमिति शेषः ६६ । ६९ । ७० वैरिणो वाक्येति शेषः शत्रुणा दक्षिणतः स्थितं मधुप्रदधानाः शुष्कतुण्डेऽन्तरेऽप्यपतेययापतं तितद्वेदेत्यर्थः ७१ । ७२ । ७३ सर्वथाऽनास्थासेनृणां जीवनमेव न स्वादित्याह नेति ७४ स्वयं दोषवर्तिनं निर्वोक्तमपि स्वयासहवासं कर्तुं न शक्नोतीत्यहं तमुक्तेन यस्येत्यादिना ७५ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० नदुःखं परदुःखं वैकेचिदाहुरबुद्धयः ॥ यो दुःखं नाभिजानाति स जल्पाति महाजने ६५ यस्तु शोचति दुःखार्तः स कथं वक्तुमुत्सहेत् ॥ रसज्ञः सर्वदुःखं रसमयं जानाति ७५ । ७७ यत्कृतं ते मयाराजं स्वयाचममयत्कृतम् ॥ न तद्वर्षशतैः शक्यं व्यपोहितुं न रिदम् ६७ आवयोः कृतमन्योन्ये पुनः संधिर्न विद्यते ॥ स्पृष्ट्वा स्पृष्ट्वा हिते पुत्रं न वरं भविष्यति ६८ वैरमंति कमासाद्ययः प्रीतिं कर्तुमिच्छति ॥ मृगयस्यैव ममस्य यथासंधिर्न विद्यते ६९ निश्चयः स्वार्थं शस्त्रेण विश्वासश्चासुखोदयः ॥ उशनाचैव गार्धे प्रह्लादाया ब्रवीत्पुरा ७० ये वैरिणः प्रहृष्टे सन्ते सन्ते तरेऽपि वा ॥ वश्यं ते प्रहृष्टा नास्तु मधुपुष्कटयैर्यथा ७१ न हि वैराणि शाम्यन्ति कुलेषु स्वगतानि च ॥ आख्यातारश्च विद्यन्ते कुलेषु प्रियते पुमान् ७२ उपपद्यते वैराणि सांख्यं तिनराधिप ॥ अथैनं प्रतिपिपांति पूर्णवटमिवाश्मनि ७३ सदानविश्वसे द्राजापापं कृत्वेह कस्यचित् ॥ अपकृत्य परेषां हि विश्वासादुःखमश्नुते ७४ ॥ ब्रह्मदत्त उवाच ॥ मा विश्वासाद्विदुःस्थानी हते चापि किंचन ॥ मया स्वेकतरात्रि त्यं मृतकल्पाभवंति च ७५ ॥ पूजन्युवाच ॥ यस्येह ब्रह्मणो पादोपश्रावपरिसर्पति ॥ खन्येते तस्य तोषादौ सुगुप्तमिह बाधतः ७६ नेत्राभ्यां सरुजाभ्यां यः प्रतिवातमुदीक्षते ॥ तस्य वायुरुजात्यर्थं नेत्रयोर्भवति भुवम् ७७ दुष्टं पंधानमासाद्यो मोहादुपपद्यते ॥ आत्मनो बलमज्ञायत दंतं तस्य जीवितम् ७८ यस्तु वर्षं विज्ञाय क्षेत्रं कर्षति कर्षकः ॥ हीनः पुरुषकारेण सस्यं नैवाश्नुते ततः ७९ यस्तु तितं कषायं वा स्वादुवामधुरं हितम् ॥ आहारं कुरुते नित्यं सोऽमृतत्वाय कल्पते ८० पथ्यं मुक्ता तु यो मोहादुष्टमश्नाति भोजनम् ॥ परिणाममविज्ञायत दंतं तस्य जीवितम् ८१ देवं पुरुषकारश्च स्थितावन्योन्यं संश्रयात् ॥ उदारानां तु सत्कर्मदेवकी बाधपासते ८२ कर्मचात्मा हितं कार्यं तीक्ष्णं वायुदिवा मृदु ॥ ग्रस्यतेऽकर्मशीलस्तु सदाऽनर्थैरकिंचनः ८३ तस्मात्सर्वं व्यपोह्यार्थं कार्यं पुनराक्रमः ॥ सर्वस्वमपि संत्यज्य कार्यमात्मा हितं नरैः ८४ विद्याशौचं च दाक्ष्यं च बलं चैवं च पंचमम् ॥ मित्राणि सहजान्याहुर्वर्तयन्तीति तैर्दुधाः ८५ निवेशनं च कुप्यं च क्षेत्रं भार्या सुहृज्जनः ॥ एतान्युपहितान्याहुः सर्वत्र लभते पुमान् ८६ सर्वं प्रमते प्राज्ञः सर्वं प्रच विराजते ॥ न विभीषयते कश्चिद्भीषितो न विभेति च ८७ नित्यं बुद्धिमतोऽप्यर्थः स्वल्पकोऽपि विवर्धते ॥ दाक्ष्येणा कुर्वतः कर्मसंयमात्प्रतिष्ठति ८८ एहं ब्रह्म ब्रह्मदानं नाराणां रूपमेव साम् ॥ कुस्त्रीत्वादतिमांसानि माघमांसे गवा इव ८९

८१ । ८२ अकर्मशील इति च्छेदः ८३ अर्थकालदेवस्वभावाख्यम् ८४ बलं वैराग्यम् ८५ कुप्यं तावदादि पादकुप्यं स्वर्णरत्नादि उपहितान्युपमित्राणि ८६ विद्यादीनां फलानि क्रमेणाह सर्वत्रेति कश्चित्प्रतिशेषः ८७ दाक्ष्येण वर्धते संयमाद्दाक्ष्यसंकोचात् प्रतिष्ठति प्रतिष्ठां स्थितिमेव गच्छति वर्धत इत्यर्थः ८८ बलहीनस्यावस्थामाह एहं ब्रह्म सादृशत्वापरावैतत्संतापयति शुष्कं करोति माघमां कर्कटीं सेगवास्तदपत्यानि कर्कटानां शब्दे पुर्णं भवेति प्रसिद्धम् ८९

निर्धेयस्याह गृहमिति ९० । ९१ मेमया ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ ब्रजेति यमदेवे बलात्कारो नास्ति ब्रजमस्ति यमराजादरिद्रं जनं नृपतिपालयितुमिच्छति स एव तेन सह पालयपाल

गृहक्षेत्राणि मित्राणि स्वदेश इति चापरे ॥ इत्येवमवसीदंति नरा बुद्धिविपर्यये ९० उत्पत्तेः सहजा देशाद्याधिदुर्मिक्षपीडितात् ॥ अन्यत्र वस्तुं गच्छेद्वा वसेद्वा नि त्यमानितः ९१ तस्मादन्यत्र यास्यामिवस्तुं नाहमिहोत्सहे ॥ कृतमेतदनार्थं मेतव पुत्रे च पार्थिव ९२ कुमार्याच कुपुत्रं च कुराजानं कुसौहृदम् ॥ कुसंबंधं कुदेशं च दूरतः परिवर्जयेत् ९३ कुपुत्रे नास्ति विश्वासः कुमार्यायां कुतो रतिः ॥ कुराज्ये निवृत्तिर्नास्ति कुदेशे नास्ति जीविका ९४ कुमित्रे संगतिर्नास्ति नित्यमस्थिरसौहृ दे ॥ अवमानः कुसंबंधे भवत्यर्थविपर्यये ९५ सामार्याया प्रियं ब्रूते स पुत्रो यत्र निवृत्तिः ॥ तन्मित्रं यत्र विश्वासः स देशो यत्र जीव्यते ९६ यत्र नास्ति बलात्कारः सरा जातो वशासनः ॥ भीरेव नास्ति संबंधो दरिद्रं यो बुभूषते ९७ भार्या देशोऽयमित्राणि पुत्रसंबंधिर्बाधवाः ॥ एते सर्वे गुणवति धर्मनेत्रे महीपतौ ९८ अधर्मज्ञस्य वि लयं प्रजागच्छन्ति निग्रहात् ॥ राजामूलं त्रिवर्गस्य स्वप्रमत्तोऽमुपालयेत् ९९ बलिषड्भागमुद्धृत्य बलिसमुपयोजयेत् ॥ नरक्षति प्रजाः सम्यग्यः स पार्थिव तस्करः १०० दत्त्वाऽभयं स्वयमेव राजानतत्प्रमाणं कुरुतेऽर्थलोभात् ॥ स सर्वलोका दुपलभ्य पापं सोऽधर्मबुद्धिर्निरयं प्रयाति १ दत्त्वाऽभयं स्वयं राजा प्रमाणं कुरुते यदि ॥ स सर्वसुखकृज्जेयः प्रजाधर्मेण पालयन् २ मातापिता गुरुर्गोप्ता बहिर्वैश्रवणो यमः ॥ स साराज्ञो गुणानेता न्मनुराह प्रजापतिः ३ पिता हिराजाराष्ट्रस्य प्रजानां योऽनुकं प्रनः ॥ तस्मिन्मिथ्याविनीतो हितिर्यगच्छति मानवः ४ संभावयति मातेव दीनमप्युपपद्यते ॥ दहत्यग्निरिवानिष्टान्यमयन्नसतो यमः ५ इष्टेषु विसृजन्नर्थान् कु बेर इव कामदः ॥ गुरुर्धर्मोपदेशेन गोप्ता च परिपालयन् ६ यस्तु रंजयते राजा पौरजानपदान् गुणैः ॥ न तस्य प्रमते राज्यं स्वयंधर्मानुपालनात् ७ स्वयंसमुपजान न्हि पौरजानपदार्चनम् ॥ स सुखं प्रेक्षते राजा इह लोके परत्र च ८ नित्योद्दिग्धाः प्रजायस्य कर्भारमपीडिताः ॥ अनर्थैर्विप्रलुप्यन्ते स गच्छति पराभवम् ९ प्रजा यस्य विवर्धते सरसीव महोत्पलम् ॥ स सर्वफलभागा राजा स्वर्गलोके महीयते ११ बलिनाविग्रहो राजन्न कदाचित्प्रशस्यते ॥ बलिनाविग्रहो यस्य कुतो राज्यं कुतः सुखम् ११ ॥ भीष्म उवाच ॥ सैव मुक्ताशकुनिका ब्रह्मदत्तं नराधिपम् ॥ राजानं समनुज्ञाप्य जगामाभीप्सि तां दिशम् १२ एतत्ते ब्रह्मदत्तस्य पूज्यं साहमाषि तम् ॥ मयोक्तं नृपति श्रेष्ठ किमन्यच्छोतुमिच्छसि १३ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि ब्रह्मदत्तपूजन्योः संवादे एकोनचत्वारिंश धिक्शततमोऽध्यायः ॥ १३९ ॥ ॥ ध ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ युगक्षयात्परिक्षीणे धर्मलोके च भारत ॥ दस्युभिः पीड्यमाने च कथं स्थेयं पितामह १

कमावलक्षणः संबंध इति योज्यं ९० धर्मनेत्रो धर्मनेता ९८ निग्रहात् बन्दीकृता नृपस्येच्छया स्वप्रमत्तः सुतरामप्रमत्तः ९९ समुपयोजयेद्ब्रह्मयेत् अथ च नरक्षति १०० अमयमिति च्छेदः ११ १२ ३ ४ संभावयति इष्टं चितयति उपपद्यते पालयति ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ ॥ इति शां० आप० नी० भा० मा० एकोनचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३९ ॥ युगेति १

पृष्ठादयाम् २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८ नित्यमुद्यतदंडः स्यादित्याद्येतदंतोऽग्रं आदिपर्वणि व्याख्यातः १९ नानार्थिको बहुप्रयो
जनवान् कृतघ्ने पुरुषेऽर्थसंबंधनसमाचरेत् मानार्थिक इति पाठे मानीययाचरेत् तर्हि तत्कार्यसमाप्तेः प्रागेवाचरेदित्याह अर्थीति फलितमाह तस्मादिति सार्द्धः २० 'कोकिलस्य वराहस्य मेरोः शून्य
स्य वेदमनः ॥ नटस्य भक्तिमित्रस्य यच्छ्रेयस्तत्समाचरेत्' कोकिलस्य श्रेयः स्वपोष्याणां परैः पोषणं तथाहि । 'कृषिर्वाणिज्यं दुर्गं सेतुं कुंजरबंधनम् ॥ सन्याकरकरादानं संचयार्थं कर्मतः' यः कीना
शः शतं निवर्तनामिभूमेः कर्षति तेन विष्टिरूपेण राजकीयमपि निवर्तनदशकं कर्षणीयं स्वीयवद्रक्षणीयं च तदुत्पन्नं धान्यादिकं राज्ञे देयं एवमेव यो वणिक् शतेन बलीवर्दैः पण्यमाहरति तेन राजकीया अपि
॥ भीष्म उवाच ॥ अत्र ते वर्तयिष्यामि नीतिमापत्सु भारत ॥ उत्सृज्यापि घृणां काले यथावर्तेत भूमिपः २ अत्राप्युदाहरंतीममिति हासं पुरातनम् ॥ भारद्वाज
स्य संवादं राज्ञः शत्रुं जयस्य च ३ राजा शत्रुं जयो नाम सौवीरेषु महारथः ॥ भारद्वाजमुपागम्य प्रपच्छार्थं विनिश्चयम् ४ अलब्धस्य कथं लिप्सालब्धं केन विवर्द्धते ॥
वर्द्धितं पालयते केन पालितं प्रणयेत् कथम् ५ तस्मै विनिश्चितार्थाय परिपृष्टोऽर्थं निश्चयम् ॥ उवाच ब्राह्मणो वाक्यमिदं हेतुमदुत्तमम् ६ नित्यमुद्यतदंडः स्यान्नि
त्यं विवृतपौरुषः ॥ अच्छिद्रश्छिद्रदर्शी च परेषां विवरानुगः ७ नित्यमुद्यतदंडस्य भृशमुद्विजते नरः ॥ तस्मात्सर्वाणि भूतानि दंडेनैव प्रसाधयेत् ८ एवं दंडं प्रशं
संति पंडितास्तत्त्वदर्शिनः ॥ तस्माच्चतुष्टये तस्मिन् प्रधानो दंड उच्यते ९ छिन्नमूलैः विष्टिना सर्वेषां जीवनं हतम् ॥ कथं हि शाखास्तिष्ठेद्युश्छिन्नमूलैः वनस्पतौ
१० मूलमेवादितश्छिद्यात्परपक्षस्य पंडितः ॥ ततः सहायानपक्षं च मूलमेवानुसाधयेत् ११ सुमंत्रितं सुविक्रितं सुयुद्धं सुपलायितम् ॥ आपदास्पदकाले तु कु
र्वीत न विचारयेत् १२ वाङ्मात्रेण विनीतः स्याद्दृढयेन यथाक्षुरः ॥ श्लक्ष्णपूर्वाभिभाषी च कामक्रोधौ विवर्जयेत् १३ सपत्नसहिते कार्ये कृत्वा संधिन विश्वसेत् ॥ अ
पक्रामे ततः शीघ्रं कृतकार्यो विचक्षणः १४ शत्रुं च मित्ररूपेण सांत्वेनैवाभिसांत्वयेत् ॥ नित्यशब्दो द्विजे तस्माद्ब्रह्मात्सर्पयुतादिव १५ यथा बुद्धिः परिभवेत्तमतीतेन
सांत्वयेत् ॥ अनागतेन दुष्प्रज्ञं प्रत्युत्पन्नेन पंडितम् १६ अंजलिं शपथं सांत्वं प्रणम्य शिरसा वदेत् ॥ अभ्युपमार्जनं चैव कर्तव्यं भूतिमिच्छता १७ वहेदमित्रं स्कंधेन
यावत्कालस्य पर्ययः ॥ प्राप्तकालं तु विज्ञाय भिक्षाद्वटमिवाश्मनि १८ मुहूर्तमपि राजेन्द्रं त्रिकालात् वज्ज्वलेत् ॥ न तु पात्रि रिवानर्चिर्धूमायेतच्चिरं नरः १९ नाना
र्थिकोऽर्थसंबंधं कृतघ्नेन समाचरेत् ॥ अर्थी तु शक्यते भोक्तुं कृतकार्योऽवमन्यते ॥ तस्मात्सर्वाणि कार्याणि सावशेषाणि कारयेत् २० कोकिलस्य वराहस्य मेरोः शून्य
स्य वेदमनः ॥ नटस्य भक्तिमित्रस्य यच्छ्रेयस्तत्समाचरेत् २१

दशबलीवर्दावोढव्याः पोषणीयाश्च । दुर्गेऽटव्यादी मार्गरेक्षाम इति व्यपदेशेन पाथेभ्यो वेतनं ग्राह्यम् । एवं वेतनं दीतरेणे । प्रतिग्रामं कुंजराश्विमज्ज्यबध्नीयात् ग्रामीणे रवेतेषां पोषणं कर्तव्यमित्ये
वमादियथायथमूह्यम् । एवं सर्वोऽपि राजकीयः कुटुंबार्थः प्रजाद्वारेव निर्वोढव्यः । पशुभागहारस्तु कोशार्थमुपयुज्यते कोशश्च धर्माय परावमर्दाय योऽप्युज्यते इत्यन्यत् । वराहस्य श्रेयः वराहस्य श्रे
यो मूलोत्खननम् तच्च राजा शत्रूणां कुर्यात् मेरोरचंचलत्वमनुलंघनीयत्वं च तत्स्वयमात्मनश्छेत् । शून्यस्य वेदमनः संपदागम इष्टस्तभिच्छेत् । नटस्य नाना रूपस्त्वमिष्टं एवं राजास्त्रिंशप्रसन्नादी
नृगुणान् विभूयात् । व्यालस्येति पाठे संपदं वदं व्यकोपस्त्वमिष्टं भक्तिमित्रस्य स्वाराध्योदय इष्टपवंस्त्वमिति पाठ्यानां प्रजापतयोरानिर्णयभेद इत्यर्थः २१

२२। २३। २४ बकादीनामेकाग्रत्वं निर्भयत्वं शीघ्रकारित्वं अपराधित्वं च गुणास्तान् परार्थादाने राजाऽऽश्रयेदित्यर्थः २५। २६। २७। २८। २९ अश्वतरीगर्भं मजाऽश्वा उदरमेदेनैव प्रसूतं
तिप्रसिद्धं ३०। ३१। ३२। ३३। ३४ निगृहीतमपि मयं पुनर्विद्वद्भिभयादनिवृत्तमिव निशामयेज्जानीयात् सर्वदाऽवहितस्तिष्ठेदिति भावः ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१। ४२
उत्थायोत्थाय गच्छेत् नित्ययुक्तोरिपोर्गृहान् ॥ कुशलं चास्य पृच्छेत्तद्यप्यकुशलं भवेत् २२ नालसाः प्राप्नुवन्त्यर्थांस्त्रीवानाभिमानिनः ॥ न च लोकरवाद्गीतानवैश
श्चत्प्रतीक्षिणः २३ नात्माच्छिद्रं रिपुर्विद्याद्विद्याच्छिद्रं परस्य तु ॥ गूहेत्कूर्मं इवांगानिरक्षेद्विवरमात्मनः २४ बकवच्चिंतयेदर्थान् सिंहवच्च पराक्रमेत् ॥ वृक्वच्चाप्य
लुपेत शरवच्च विनिष्पतेत् २५ पानमक्षास्तथानार्यो मृगयागीतवादि तम् ॥ एतानि युक्त्या सेवेत प्रसंगो ह्यत्र दोषवान् २६ कुर्यात्तृणमयं चापं शयीत्तृणमृगशायिकाम् ॥
अंधः स्यादंधवेलायां बाधिर्यमपि संश्रयेत् २७ देशकालौ समासाद्य विक्रमेत विचक्षणः ॥ देशकालव्यतीतो हि विक्रमो निष्फलो भवेत् २८ कालाकालौ संप्रधार्य बलाव
लमथात्मनः ॥ परस्परं बलं ज्ञात्वा तत्रात्मानं नियोजयेत् २९ दंडेनोपनतं शत्रुं यो राजानं नियच्छति ॥ समृत्युमुपगृह्णाति गर्भमश्वतरीयथा ३० सुपुष्पितः स्यादफ
लः फलवान् स्यादुरारुहः ॥ आमः स्यात्पक्वसंकाशो न च शीर्येत कस्यचित् ३१ आशां कालवर्ती कुर्यात्तांच विघ्नेन योजयेत् ॥ विघ्नं निमित्ततो ब्रूयान्निमित्तं चापि हेतुतः
३२ भीतवत्संविधातव्यं यावद्भयमनागतम् ॥ आगतं तु भयं दृष्ट्वा प्रहर्तव्यमभतिवत् ३३ न संशयमनारुह्य नरो भद्राणि पश्यति ॥ संशयं पुनरारुह्य यदि जीवति पश्य
ति ३४ अनागतं विजानीयाद्यच्छेद्भयमुपस्थितम् ॥ पुनर्वृद्धिभयात्किंचिदनिवृत्तं निशामयेत् ३५ प्रत्युपस्थितकालस्य सुखस्य परिवर्जनम् ॥ अनागतसुखाशा
चनैव बुद्धिमतां नयः ३६ योऽरिणा सह संधाय सुखं स्वपिति विश्वसन् ॥ स वृक्षाग्रे प्रसुप्तो वापतितः प्रतिबुध्यते ३७ कर्मणा येन तेनैव मृदुना दारुणेन च ॥ उद्धरेद्दीनमात्मा
नं समर्थो धर्ममाचरेत् ३८ ये सपत्नाः सपत्नानां सर्वास्तानुपसेवयेत् ॥ आत्मनश्चापि बोद्धव्याश्चारा विनिहताः परैः ३९ चारस्त्वविदितः कार्यं आत्मनोऽथ परस्य च ॥
पाषंडां स्तापसादींश्च परराष्ट्रे प्रवेशयेत् ४० उद्यानेषु विहारेषु प्रपास्वावसथेषु च ॥ पानागारे प्रवेशे पुतीर्थेषु च सभासु च ४१ धर्माभिचारिणः पापाश्चौरालोकस्य कंटकाः ॥
समागच्छंति तान् बुद्धानि यच्छेच्छमयीत च ४२ न विश्वसेद विश्वस्ते विश्वस्तेनाति विश्वसेत् ॥ विश्वासाद्भयमभ्येति नापरीक्ष्य च विश्वसेत् ४३ विश्वासयित्वा तु परं
तत्त्वभूतेन हेतुना ॥ अथास्य प्रहरेत्काले किंचिद्विचलिते पदे ४४ अशंक्यमपि शंकेत नित्यं शंकेत शंकितात् ॥ भयं ह्यशंकिताज्जातं समूलमपि कृतंति ४५ अवधानेन
मौनेन काषायेण जटाजिनैः ॥ विश्वासयित्वा द्वेष्टारमवलुपेद्यथा वृकः ४६ पुत्रो वायदिवा भ्राता पिता वायदिवासुहृत् ॥ अर्थस्य विघ्नं कुर्वाणा हंतव्या भूतिमिच्छता ४७ गुरो
रप्यवलितस्य कार्यं कार्यमजानतः ॥ उत्पथं प्रति पन्नस्य दंडो भवति शासनं ४८ अभ्युत्थानाभिवादाभ्यां संप्रदानेन केनचित् ॥ प्रतिपुष्पफलाघाती तीक्ष्णतुंड इव द्विजः ४९

४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८ अभ्युत्थानादिमृदुपायैः शत्रोः प्रतिपुष्पफलाघाती स्यात् पुष्पफलं पुष्पफलं मर्त्यांति प्रतिपुष्पफलं सर्वपुष्पं पुरुषार्थसाधनं सर्वफलं पुरुषार्थरूपं च तद्विनाश
येत् तीक्ष्णतुंडो द्विजः पक्षी यथा सर्ववृक्षस्य पुष्पं फलं च नाशयति तद्वत् ४९

५० नास्तीति समर्थस्यतेजीयांसोरिपवोमवंत्यन्धेमिप्रागिमवंतीत्यर्थः ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ शुक्लामयं तत्रहृष्टांतो गोविषाणस्यमक्षणमिति शत्रोरियंरैरितितद्विषाणचर्वणे प्रवृत्तस्यायासोव्यर्थस्तद्वित्यर्थः सार्धः ५६ त्रिवर्गः धर्मार्थकामाः तत्रत्रिविधापीडा धर्मणार्थस्यपीडा अर्थेनधर्मस्य कामेनतयोरिति अनुबंधाःफलानि धर्मस्यार्थोऽर्थस्यकामःकामस्ये प्रियप्रीतिरितिस्तुद्राः । धर्मस्यचित्तशुद्धिरर्थस्ययज्ञः कामस्यजीवनमात्रमितिप्राज्ञाः । तत्रबलाबलंज्ञात्वाऽनुबंधान्लिप्तेतपीडांतुपरिवर्जयेदेवेत्यर्थः ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ गृध्रद

॥११॥

नाच्छित्त्वापरमर्माणिनाकृत्वाकर्मदारुणम् ॥ नाह्वामत्स्यघातीवप्राप्नोतिमहतीश्रियम् ५० नास्तिजात्यारिपुर्नामभिन्नंवापिनविद्यते ॥ सामर्थ्ययोगाज्जायंते मित्राणिरिपवस्तथा ५१ अमित्रंनैवमुंचेतवदंतंकरुणान्यपि ॥ दुःखंतत्रनकर्तव्यंहन्यात्पूर्वापकारिणम् ५२ संग्रहानुग्रहेयलःसदाकार्योऽनसूयता ॥ निग्रहश्चापियत्नेनकर्तव्योभूतिमिच्छता ५३ प्रहरिष्यन्प्रियंवूयात्प्रहृत्यैवप्रियोत्तरम् ॥ असिनापिशिरश्छित्त्वाशोचेतचरुदेतच्च ५४ निमंत्रयीतसांत्वेनसंमानेनतितिक्षया ॥ लोकाराधनमित्येतत्कर्तव्यंभूतिमिच्छता ५५ नशुष्कवैरंकुर्वीतबाहुभ्यामनर्दीतरेत् ॥ अनर्थकमनायुष्यंगोविषाणस्यमक्षणम् ॥ दंताश्चपरिमृज्यंतरेसश्चापिनलभ्यते ५६ त्रिवर्गस्त्रिविधापीडाअनुबंधास्तथैवच ॥ अनुबंधंतथाज्ञात्वापीडांचपरिवर्जयेत् ५७ ऋणशेषमग्रिशेषंशत्रुशेषंतथैवच ॥ पुनःपुनःप्रवर्धते तस्माच्छेषंधारयेत् ५८ वर्धमानमृणंतिष्ठेत्परिभूताश्चशत्रवः ॥ जनयंतिभयंतीवंग्याधयश्चाप्युपेक्षिताः ५९ नासम्यकृतकारीस्यादप्रमत्तःसदाभवेत् ॥ कंटकोपिहिदुश्छिन्नोविकारंकुरुतेचिरम् ६० वधेनचमनुष्याणामार्माणांदूषणेनच ॥ अगाराणांविनाशैश्चपरराष्ट्रंविनाशयेत् ६१ गृध्रदृष्टिर्बकालीनःश्वचेष्टःसिंहविक्रमः ॥ अनुद्विग्नःकाकशंकीभुजंगचरितंचरेत् ६२ शूरमंजलिपातेनभीरुभेदेनभेदयत् ॥ लुब्धमर्थप्रदानेनसमंतुल्येनविग्रहः ६३ श्रेणीमुख्योपजापेषुबलभानुनयेषुच ॥ आमात्यान्परिरक्षेतभेदसंघातयोरपि ६४ मृदुरित्यवजानंतितीक्ष्णइत्युद्विजंतिच ॥ तीक्ष्णकालेभवेतीक्ष्णोमृदुकालेमृदुर्भवेत् ६५ मृदुनैवमृदुंछिंधिमृदुनाहंतिदारुणम् ॥ नसाध्यंमृदुनाकिंचित्तस्मात्तीक्ष्णतरोमृदुः ६६ कालेमृदुर्योभवतिकालेभवातिदारुणः ॥ प्रसाधयतिहत्यानिशुंचाप्याधितिष्ठति ६७ पंडितेन विरुद्धःसन्नदूरस्थोऽस्मीतिनाश्वसेत् ॥ दीर्घांशुद्विमतोबाहुभ्याम्याहिसतिहंसितः ६८ नतत्तरेयस्यनपारमुत्तरेन्नतद्वरेयत्पुनराहरेत्परः ॥ नतत्त्वनेद्यस्यनमूलमुद्धरेन्नतंहन्याद्यस्यशिरोनपालयेत् ६९ इतीदमुक्तंवृजिनाभिसंहितंनचैतदेवंपुरुषःसमाचारेत् ॥ परप्रयुक्तेनकथंविभावयेदतोमयोक्तंभवतोहितार्थिना ७०

द्विष्टप्रवृद्धवर्णा । बकवदालीनोनिश्चलोबकालीनः । श्वचेष्टःशुनकवजागककश्चोरसूचकश्च । सिंहवद्विक्रमोयस्यानिर्दयस्यतद्वदेव । काकवच्छंकीपरिगितज्ञः । भुजंगचरितंभकस्मात्परकृतेदुर्गादौप्रवेशनं तत्कुर्यात् १२ । १३ श्रेणीमुख्यःमानाजातीयाःसंतपककार्येनिविष्टाःश्रेणयस्तासांमुख्यस्योपजापेभेदः । उपजापेऽतिपाठेउपजापःकेशोवा । बलभानोमित्राणामनुनयेष्वन्यैःक्रियमाणेष्वमात्यान्परिरक्षेत । भेदात्संघातात्संभूयकार्यकारित्वाच्च संघातमात्याःसद्योराजानमराजानंकुर्विपरीतंवाकुर्वित्यर्थः ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ वृजिनाभिसंहितमापत्कालाभिप्रायेणैतदुक्तं नत्वेतदेवंपुरुषःसमाचारेत् । परप्रयुक्तेपरेणाभियोगेकृतेसतिहंसंमृदुकंनयनमावयेदपितुमावयेदेव आपदिपुतदुष्टानादुष्टमोनास्तीतिमात्रः ७०

७१ ॥ इतिशांतिपर्वणेआपद्धर्मपर्वणि नीलकंठीयेभारतभावदीपे चत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४० ॥ ॥ ॥ हीनेहिति आपद्यकार्यमपिकणिकेनोक्तंअविश्वामित्रश्चाधनीपचनरूपं शिष्टाचारंप्रमाणयति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ अतिसिस्तुस्त्यक्तुमनिच्छुः अनुक्रोशाद्व्यातः ब्राह्मणान्पालयितुमशक्नोराजाकिंकुर्यादित्यर्थः ७ । ८ आप्राप्तप्रापणंभोगः प्राप्तसंरक्षणंक्षेमः यथावदुक्तंवचनंहितार्थिनानिशम्यविप्रेणसुशोरराष्ट्रपः ॥ तथाऽकरोद्वाक्यमदीनचेतनःश्रियंचदीप्तांशुभुजेसबांधवः ७१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिआपद्धर्मपर्वणि कणिकोपदेशेचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४० ॥ ॥ बुधिष्ठिरउवाच ॥ होनेपरमकेधर्मेसर्वलोकाभिलंघिते ॥ अधर्मेधर्मतानीतेधर्मेचाधर्मतांगते १ मर्यादासुविनष्टासुक्षुभितेधर्मनिश्चये ॥ राजभिःपीडितेलोकेपरैर्वापिविशांपते २ सर्वाश्रयेषुमूढेषुकर्मसूपहतेषुच ॥ कामालोभाच्चमोहाच्चभयंपश्यत्सुभारत ३ अविश्वस्तेषुसर्वेषुनित्यंभीतेषुपार्थिव ॥ निकृत्याहम्यमानेषुवंचयत्सुपरस्परम् ४ संप्रदीप्तपुद्गेषुब्राह्मणेचातिपीडिते ॥ अवर्षतिचपजंन्ये मिथोभेदेसमुत्थिते ५ सर्वास्मिन्दस्युसाहूतेपृथिव्यामुपजीवने ॥ केनस्विब्राह्मणोजीवेजघन्येकलआगते ६ अतिसिस्तुःपुत्रपौत्राननुक्रोशान्नराधिप ॥ कथमापत्सुवर्तेततन्मेब्रूहिपितामह ७ कथंचराजावर्तेतलोकैकलुषतांगते ॥ कथमर्थाश्चधर्माश्चनहीयेतपरंतप ८ ॥ भोष्मउवाच ॥ राजमूलामहाबाहोयोगक्षेमसु वृष्टयः ॥ प्रजासुव्याधयश्चैवमरणंचभयानिच ९ कृतंत्रेताद्वापरंचकलिश्चभरतर्षभ ॥ राजमूलाइतिमतिर्ममनास्त्यत्रसंशयः १० तस्मिन्स्वभ्यागतेकालेप्रजानांदोषकारके ॥ विज्ञानबलमास्थायजीवितव्यंभवेत्तदा ११ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ विश्वामित्रस्यसंवादंचांडालस्यचपक्वणे १२ त्रेताद्वापरयोःसंधौतदादैवविधिकमात् ॥ अनावृष्टिरमूढोरालोकेद्वादशवार्षिकी १३ प्रजानामतिवृद्धानांयुगांतिसमुपास्थिते ॥ त्रेताविमोक्षसमयेद्वापरप्रतिपादने १४ नववर्षसहस्राक्षःप्रतिलोमोऽभवद्गुरुः ॥ जगामदक्षिणमार्गसोमोव्यावृत्तलक्षणः १५ नावश्यायोऽपितत्राभूत्कुतएवाभ्रजातयः ॥ नद्यःसंक्षिप्ततोयौघाः किंचिदंतर्गतास्ततः १६ सरांसिसरितश्चैवकूपाःप्रस्रवणानिच ॥ हतत्त्विवोनलक्ष्यतेनिसर्गदैवकारितात् १७ उपशुष्कजलस्थायाविनिवृत्तसभाप्रपा ॥ निवृत्तयज्ञस्वाध्यायानिर्वषट्कारमंगला १८ उच्छिन्नकृषिगोरक्षानिवृत्तविपणापणा ॥ निवृत्तयूपसंभाराविप्रनष्टमहोत्सवा १९ अस्थिसंचयसंकीर्णमहाभूतरवाकुला ॥ शून्यभूयिष्ठनगरादग्धग्रामनिवेशना २० क्वचिद्धोरैःक्वचिच्छत्रैःक्वचिद्वाजभिरातुरैः ॥ परस्परभयाच्चैवशून्यभूयिष्ठनिर्जना २१ गतदैवतसंस्थानावृद्धलोकनिराकृता ॥ गोजाविमहिषीहीनापरस्परपराहता २२ हतविभ्रहतारक्षाप्रमष्टौषधिसंचया ॥ सर्वभूततरुप्रायाबभूववसुधातदा २३

सुवृष्टिश्चतः ब्राह्मणादीनांविपदागमंराज्ञपवदोषइत्यर्थः ९ । १० । ११ पक्वणेचांडालागारे १२ दैवविधिदैवविहितः १३ । १४ प्रतिलोमोवकी व्यावृत्तमन्यथाभूतलक्षणंचिन्हंयस्य १५ अवश्यायोधूमिका १६ । १७ जलस्थायाः क्षुद्रजलाशयाः १८ विपणोविक्रयादिः आपणोहटः १९ । २० । २१ । २२ हताआरक्षारक्षाकर्तारोयस्यांसा भूततरुः श्मशानवृक्षस्तद्वदगम्याभूततरुप्राया भूतनरप्रायेतिपाठेभूतप्रायनरेत्यर्थः शवभूतनरप्रायेतिप्राचापाठःस्पष्टार्थः शवपवशावः २३

म.भा.टी. २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५ दृष्ट्याभ्रविना १९ कुर्वन्निर्दिष्टा ३०। ३८। ३९। ४० प्रतिग्रहातज्जदोषात् स्तेन्यदोषमधिकं न पश्यामीत्यर्थः ॥ ११२॥

तस्मिन्प्रतिभयेकालेक्षतेधर्मेयुधिष्ठिर ॥ बभूवुःक्षुधितामर्त्याःखादमानाःपरस्परम् २४ ऋषयोऽनियमास्त्यक्त्वापरित्यज्याग्निदेवताः ॥ आश्रमान्संपरित्यज्यप
र्यधावन्नितस्ततः २५ विश्वामित्रोऽथ भगवान्महर्षिरनिकेतनः ॥ क्षुधापरिगतोऽधीमान्समंतात्पर्यधावत् २६ त्यक्त्वा दारांश्च पुत्रांश्च कस्मिंश्च जनसंसदि ॥ भक्ष्या
भक्ष्यसमो भूत्वानिरग्रिरनिकेतनः २७ सकदाचित्परिपतन्श्च पचानां निवेशनम् ॥ हिंसाणां प्राणिघातानामाससादवनेकाचित् २८ विभिन्नकलशाकीर्णंश्च चर्म
च्छेदनायुतम् ॥ वराहखरभग्रास्थिकपालघटसंकुलम् २९ मृतचैलपरिस्तीर्णं निर्माल्यकृतमूषणम् ॥ सर्पनिर्मोकमालाभिः कृतचिह्नकुटीमठम् ३० कुकुटारा
वबहुलंगर्धभध्वनिनादितम् ॥ उद्धोषद्भिः खरैर्वाक्यैः कलहद्भिः परस्परम् ३१ उलूकपक्षिध्वनिभिर्देवतायतनैर्वृतम् ॥ लोहघंटापरिष्कारंश्च यथपरिवारितम् ३२
तत्प्रविश्य क्षुधाऽऽविष्टो विश्वामित्रो महानृषिः ॥ आहारान्वेषणे युक्तः परं यन्नं समास्थितः ३३ न च कचिद्विदं स भिक्षमाणोऽपि कौशिकः ॥ मांसमन्नं फलं मूलमन्य
द्वातत्र किंचन ३३ अहो रुच्छं मया प्राप्तमिति निश्चित्य कौशिकः ॥ पपात भूमौ दौर्बल्यात् तस्मिंश्चांडालपक्वणे ३५ संचितयामास मुनिः किं नु मे सुकृतं भवेत् ॥ कथं
वृथानमृत्युः स्यादिति पार्थिवसत्तम ३६ सददर्शश्च मांसस्य कुतर्त्रा विततां मुनिः ॥ चांडालस्य गृहे राजनसद्यः शस्त्रहतस्य वै ३७ संचितयामास तदा स्तैन्यं कार्य
मितो मया ॥ नहीदानीमुपायो मे विद्यते प्राणधारणे ३८ आपत्सु विहितं स्तैन्यं विशिष्टं च महीयसः ॥ विप्रेण प्राणरक्षार्थं कर्तव्यमिति निश्चयः ३९ हीनादादेयमा
दौ स्यात्समानात्तदनंतरम् ॥ असंभवे वाऽऽददीत विशिष्टादपि धार्मिकात् ४० सोऽहं मृत्यावसायानां हराम्येनां प्रतिग्रहात् ॥ न स्तैन्यदोषं पश्यामि हरिष्यामि श्वजा
घनीम् ४१ एतां बुद्धिसामास्थाय विश्वामित्रो महामुनिः ॥ तस्मिन्देशे स सुष्वापश्च पचो यत्र भारत ४२ सविगाढां निशां दृष्ट्वा सुप्ते चांडालपक्वणे ॥ शनैरुत्थाय भगवा
न्प्रविवेश कुटीमतः ४३ स सुप्त इव चांडालः श्लेष्मापिहितलोचनः ॥ परिभिन्नस्वरो रूक्षः प्रोवाचाप्रियदर्शनः ४४ ॥ श्वपच उवाच ॥ कः कुतर्त्रा घट्टयति सुप्ते चां
डालपक्वणे ॥ जागर्मिना त्रसुप्तोऽस्मि हतोऽसीति च दारुणः ४५ विश्वामित्रस्ततो भूतिः सहसा तमुवाच ह ॥ तत्र ब्रीडाकुलमुखः सोऽद्वेगस्तेन कर्मणा ४६ विश्वामि
त्रोऽहमायुष्मन्नागतोऽहं बुभुक्षितः ॥ मावधीर्मम स दुद्धेयदिसम्यक् प्रपश्यसि ४७ चांडालस्तद्वचः श्रुत्वामहर्षेर्भावितात्मनः ॥ शयनादुपसंभ्रांत उद्ययौ प्रतितं
ततः ४८ स विसृज्याश्रुनेत्राभ्यां बहुमानात्कृतांजलिः ॥ उवाच कौशिकं रात्रौ ब्रह्मन्किं ते चि कीर्षितम् ४९ विश्वामित्रस्तु मातंगमुवाच परिसां वयन् ॥
क्षुधितोऽहं गतप्राणो हरिष्यामि श्वजाघनीम् ५० क्षुधितः कलुषं यातो नास्ति हीरशनार्थिनः ॥ क्षुच्चमां दूषयत्यत्र हरिष्यामि श्वजाघनीम् ५१

श्वजाघनीं शूनोजंघां ४१। ४२। ४३। ४४ घट्टयति चालयति ४५। ४६ मम माम् ४७। ४८ नेत्राभ्यां श्लेष्मापिहिताभ्याम् ४९। ५० कलुषं यातः पापं कर्मानुसृतः ५१

५२। ५३ अग्निदेवानां मुखं च पुरोधाश्वसः शुचिषाऽशुचिमेव धर्मवत्सहस्रैर्नामैर्ध्वं ५४ तस्यापि यथा सर्वभुक्त्वं तथाऽहं ब्रह्मा ब्राह्मणोऽपि तुल्यत्वात् सर्वभुग्मविष्यामीत्यर्थः ५५। ५६। ५७। ५८

अवसीदंति मे प्राणाः श्रुतिर्मे न श्रयाति क्षुधा ॥ दुर्बलो नष्टसंज्ञश्च भक्ष्याभक्ष्यविवर्जितः ५२ सोऽधर्मं बुद्धयमानोऽपि हरिष्यामि श्वजाघनीम् ॥ अटनमैक्ष्यं न विदामि
यदायुष्माकमालये ५३ तदा बुद्धिः कृतापापे हरिष्यामि श्वजाघनीम् ॥ अग्निमुखं पुरोधाश्वदेवानां शुचिषाऽशुचिः ५४ यथावत् सर्वभुग्ब्रह्मा तथा मां विद्धि धर्मतः ॥
तमुवाच स चांडालो महर्षे शृणु मे वचः ५५ श्रुत्वा तत्त्वं तथाऽऽतिष्ठ यथा धर्मो न हीयते ॥ धर्मतवापि विप्रर्षे शृणुयत्ते ब्रवीम्यहम् ५६ शृणु गालादधमं श्वानं प्रवदंति मनी
षिणः ॥ तस्याप्यधम उद्देशः शरीरस्य श्वजाघनी ५७ नेदं सम्यगव्यवसितं महर्षे धर्ममर्हितम् ॥ चांडालस्वस्य हरणमभक्ष्यस्य विशेषतः ५८ साध्वन्यमनुपश्य
त्वमुपायं प्राणधारणे ॥ न मांसलोभात्तपसो नाशस्ते स्यान्महामुने ५९ जानता विहितं धर्मं न कार्यो धर्मसंकरः ॥ मास्मधर्मं परित्याक्षीस्त्वं हि धर्ममृतं त्वरः ६०
विश्वामित्रस्ततो राजत्रित्युक्तो भरतर्षभ ॥ क्षुधार्तः प्रत्युवाचेदं पुनरेकमहामुनिः ६१ निराहारस्य सुमहान्मम कालोऽभिधावतः ॥ न विद्यतेऽप्युपायश्च कश्चिन्मे प्रा
णधारणे ६२ येन येन विशेषेण कर्मणा येन केनचित् ॥ अभ्युज्जीवित्साद्यमानः समर्थो धर्ममाचरेत् ६३ ऐन्द्रो धर्मः क्षत्रियाणां ब्राह्मणानामथाग्निकः ॥ ब्रह्मवद्भिर्मम बलं
भक्ष्यामि शमयन् क्षुधाम् ६४ यथायथैव जीवेद्विदित्कर्तव्यमहेत्या ॥ जीवितं मरणाच्छ्रेयो जीवन् धर्ममवाप्नुयात् ६५ सोऽहं जीवितमाकांक्षन्नभक्ष्यस्यापि भक्षणम् ॥
व्यवस्ये बुद्धिपूर्वकैर्द्रवाननुमन्यताम् ६६ बलवंतं करिष्यामि प्रणोत्स्याम्यशुभानितु ॥ तपोभिर्विद्यया चैव ज्योतीषीव महत्तमः ६७ ॥ श्वपच उवाच ॥ नैत
त्त्वादन्प्राप्नुते दीर्घमायुर्नैव प्राणान्नामृतस्येव वृत्तिः ॥ भिक्षामन्यां भिक्षमाते मनोऽस्तु श्वभक्षणे श्वाह्यभक्ष्यो द्विजानाम् ६८ ॥ विश्वामित्र उवाच ॥ न दुर्भिक्षे सुलभं
मांसमन्यच्छुपाकमन्येन च मे स्ति वित्तम् ॥ क्षुधार्तश्चाहमगतिर्निराशः श्वमांसे चास्मिन् षड्रसान्साधुमन्ये ६९ ॥ श्वपच उवाच ॥ पंचपंचनखाभक्ष्या ब्रह्मक्षत्रस्य
वैविशः ॥ यथा शास्त्रं प्रमाणं ते माऽभक्ष्ये मानसं कृथाः ७० ॥ विश्वामित्र उवाच ॥ अगस्त्येनासुरो जग्धो वातापिः क्षुधितेन वै ॥ अहमापद्रुतः क्षुत्तो भक्षयिष्ये श्वजाघ
नीम् ७१ ॥ श्वपच उवाच ॥ भिक्षामन्यामाहरेति न च कर्तुमिहार्हसि ॥ न नूनं कार्यमेतद्देहरकामं श्वजाघनीम् ७२ ॥ विश्वामित्र उवाच ॥ शिष्टावैकारणं धर्मत
दृत्तमनुवर्तये ॥ परमिध्याशनादेनां भक्ष्यामन्वे श्वजाघनीम् ७३ ॥ श्वपच उवाच ॥ असताय तस्माचीर्णं न च धर्मः सनातनः ॥ नाकार्यमिह कार्यवैमाछलेनाशुभं
कृथाः ७४ ॥ विश्वामित्र उवाच ॥ न पातकं नावमतमृषिः सन्कर्तुमर्हति ॥ समौ च श्वमृगौ मन्येतस्माद्भोक्ष्ये श्वजाघनीम् ७५

५२। ५०। ५१। ५२। ५३ ऐन्द्रः पालनात्मकः आग्निकः सर्वभुक्त्वरूपः ब्रह्मवेदः स एव बद्धिः ५४। ५५। ५६ ज्योतीषीव तप इव नेन बलवंतं करिष्यामि आत्मानमिति शेषः ५७। ६८। ६९
पंचशशशल्यकादयः पंचैव भक्ष्यानां न्येद्विदिते होरमक्ष्ये श्वमांसमनोमाकृथाः ७०। ७१ इति कर्तुं नार्हसी विद्योजना ७२ शिष्टाः अगस्त्यादयः ७३। ७४ समौ पशुत्वादिति भावः ७५

यदिति तेनागस्त्येन ब्राह्मणानामर्थेऽर्थितेन प्रार्थितेनाऽर्थाद्वाह्यैरेव वातापि भक्षणं कृतं तन् स्वायं तदप्यवस्थाधिकारैस्तदाश्च सभयो नान्यत् किंचित्कर्तुं शक्यमित्यर्थः नृणां समपि भक्षित्वा तेन वाता
पिना भक्षणमाणा ब्राह्मणारक्षिता इति धर्मप्रेत्यर्थः ७१ तर्ह्ययमात्मा देहो मम मित्रमेतत्स्य रक्षणार्थं मयाऽप्येतदुक्तं चेन्न कश्चिद्विषोऽस्तीत्याह मित्रं चेति ७२ ध्रुवैव जितया सर्वान्कामानन्ये आशुवन्ति अत
स्त्वमपि ध्रुवैव सहितोऽनाहारेणैव कामं प्रियस्वपूरयस्व ७३ स्थाने इति सकामः प्रेत्यभावे मरणे सति यशः यशस्करो भवेदिति स्थाने युक्तं अनशनेन मरणं श्रेय इति सत्यमित्यर्थः जीवतस्त्वनभ्रतो धर्मलोपः
प्रत्यक्षः मूलं धर्मस्य शरीरं रक्षयंत्यवैकल्येन धर्मविरोधो भवतीत्यर्थः ७४ बुद्ध्यात्मके प्रमातरि विचारिते श्वजाघनी भक्षणेऽपि पुण्यमस्तीति जाने । ज्ञानोत्पत्तियोग्यं शरीरमप्येनापिरक्ष्यमेवेति भावः
मोहात्मके कर्तृत्वाद्यभिमानमाजियथा श्वभक्षणे दोषस्तथैव तत्र विषयेऽस्ति संशयात्मा अन्यतरस्यात्मनो दृढपरिग्रहमात्रात् । तथापि श्वभक्षणमात्रेण त्वादृशः श्वपचोऽहं न भविष्यामि तपसा दोषदूरी

श्वपच उवाच ॥ यद्वाह्यणार्थे कृतमर्थितेन तेन पिणा तदवस्थाऽधिकारे ॥ सवैधर्मो यत्र न पापमस्ति सर्वैरुपायैर्गुरवो हिरक्ष्याः ७६ विश्वामित्र उवाच ॥ मित्रं च मे ब्रा
ह्मणस्यायमात्मा प्रियश्च मे पूज्यतमश्च लोके ॥ तं भर्तुकामो हामि मां जिहीषे नृशंसानामीदृशानां न बिभ्ये ७७ ॥ श्वपच उवाच ॥ कामं न राजीवितं संत्यजं तिनचा भ
क्ष्ये कचिद्वर्ति शुद्धिम् ॥ सर्वान्कामान् प्राशुवन्तीह विद्वन्प्रियस्व कामं सहितः ध्रुवैव ७८ ॥ विश्वामित्र उवाच ॥ स्थाने भवेत्स यशः प्रेत्यभावे निःसंशयः कर्मणां वै विना
शः ॥ अहं पुनर्व्रतनित्यः शमात्मा मूलं रक्षयं भक्षयिष्याम्यभक्ष्यम् ७९ बुद्ध्यात्मके व्यक्तमस्तीति पुण्यं मोहात्मके यत्र यथा श्वभक्ष्ये ॥ यद्यप्येतत्संशयात्मा चरामि नाहं
भविष्यामि यथा त्वमेव ८० ॥ श्वपच उवाच ॥ गोपनीयमिदं दुःखमिति मे निश्चितामतिः ॥ दुष्कृतो ब्राह्मणः सत्रं यस्त्वा महमुपालभे ८१ ॥ विश्वामित्र उवाच ॥
पिबंत्येवोदकं गावो मं दूकेषु रुवत्स्वपि ॥ न तेऽधिकारो धर्मेऽस्ति मा भूरात्मप्रशंसकः ८२ ॥ श्वपच उवाच ॥ सुहृत्त्वानुशासे त्वां कृपा हित्वयि मे द्विज ॥ यदिदं श्रेय
आधत्स्व मालोभात्पातकं कृथाः ८३ ॥ विश्वामित्र उवाच ॥ सुहृन्मे त्वं सुखेऽसुखे दापदो मां समुद्धर ॥ जानेऽहं धर्मतोऽऽत्मानं शौनीमुत्सृज जाघनीम् ८४
श्वपच उवाच ॥ नैवोत्सहे भवतो दातुमेतानोपेक्षितं हियमाणं स्वमन्नम् ॥ उभौ स्यावः पापलोका वलितौ दाता चाहं ब्राह्मणस्त्वं प्रतीच्छन् ८५ ॥ विश्वामित्र उवाच ॥
अद्याहमेतद्वृत्तिनं कर्म कृत्वा जीवंश्चरिष्यामि महापवित्रम् ॥ स पूतात्मा धर्ममेवाभिपत्स्येयदेतयोर्गुरुतद्वै ब्रवीहि ८६ ॥ श्वपच उवाच ॥ आत्मैव साक्षी कुलधर्मकृत्ये
त्वमेव जानासि यदत्र दुष्कृतम् ॥ यो ह्याद्रियाद्भक्ष्यमिति श्वमांसं मन्येन तस्यास्ति विवर्जनीयम् ८७ ॥ विश्वामित्र उवाच ॥ उपादाने खादने चास्ति दोषः कार्ये
त्यायेनित्यमत्रापवादः ॥ यस्मिन् हिंसाना नृत्तं वाच्यलेशो भक्ष्यक्रिया यत्र न तद्वरीयः ८८

कर्तुं शक्नोऽस्मीति भावः ८० इदं श्वजाघनी भक्षणं दुःखं पापं गोपनीयं
गूहनीयं त्वया क्रियमाणं निरसनीयमिति मे बुद्धिर्निश्चिताऽस्ति ततोऽहं दुष्कृतः पापीयानप्यब्राह्मणोऽपि त्वामुपालभेयः सोऽहं सत्रं कैवलाकारि अस्मि । सत्त्वमिति पाठे सत्त्वं प्रसिद्धो विश्वामित्रस्त्वां यद्
ब्राह्मणोऽहमुपालभेऽतः दुष्कृतोऽस्मीति योजना ८१ धर्मे धर्मानुशासने ८२ । ८३ । ८४ पापलोको च तावद्वलितौ चेति समासः प्रतीच्छन् प्रतिगृह्णन् ८५ । ८६ । ८७ कार्येत्याये प्राणात्ययेऽभक्ष्य
मपि भक्षणीयमिति भक्ष्याभक्ष्यविधेरपवादोऽस्ति तथाच सूत्रं । सर्वान्ब्रानुमतिश्च प्राणात्यये तददर्शनादिति । यत्राभक्ष्यक्रियाऽभक्ष्यतापादकं वाक्यं तच्छास्त्रं गरीयोनयतः यस्मिन्नभक्ष्यभक्षणे
हिंसानृत्तं च न इदमेव धर्मस्य ज्ञापकं किं हि भक्ष्याभक्ष्यज्ञात्मानं नर्कनेत्याह वाच्यलेश इति भावप्रधानो निर्देशः तत्र वाच्यत्वस्य निश्चयत्वस्य लेशमात्रं न तु तद्विज्ञानं तदवश्यं तं निश्चयमित्यर्थः ८८

हेतुः प्राणपोषणेच्छाऽस्ति कारणं प्रमाणं भक्ष्ये भक्षणे अभक्षणे इति चेदुक्तः ८९ अतिपापं हिंसावदभक्ष्यं भक्षणं स्यात्तद्वृत्तिः पततीति शब्दः शब्दशास्त्रस्याज्ञात्मात्रं परंतु पापहेतुर्मुख्यो हिंसाख्योऽत्र न ह
इयत इति भावः । अन्योन्यकार्याणि भैथुनानि पापमात्रेण कृतं पुण्यं हिंसास्तिनाशयति तेन ईषत्पापोत्पातिरस्तु न तु ब्राह्मण्यादि धर्महानिरस्तीति भावः ९० अस्थानतो हीनतः कुत्सिताद्वा
कुत्सितात् अदित्सतः कदर्यात् अभिषंगादत्याग्रहात् श्वानं लभते तेनापि तेनैव दंडः सहितव्यः सोढव्य एव न तु दातुं धर्मदोषोऽस्तीति भावः ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९

श्वपच उवाच ॥ यद्येष हेतुस्तव खादने स्यान्न ते वेदः कारणं नार्यधर्मः ॥ तस्माद्भक्ष्येऽभक्षणे वा द्विजेंद्रदोषं न पश्यामि यथेदमत्र ८९ ॥ विश्वामित्र उवाच ॥ नैवाति
पापं भक्षणस्य दृष्टं सुरांतु पीत्वा पततीति शब्दः ॥ अन्योन्यकार्याण्यथा तथैव न पापमात्रेण कृतं हि नस्ति ९० ॥ श्वपच उवाच ॥ अस्थानतो हीनतः कुत्सिताद्वा
ताद्विद्रांसं वाधते साधुवृत्तम् ॥ श्वानं पुनर्यो लभतेऽभिषंगात्तेनापि दंडः सहितव्य एव ९१ ॥ भीष्म उवाच ॥ एवमुक्त्वानिवृत्ते मातंगः कौशिकं तदा ॥ विश्वामित्रो
जहारैव कृतबुद्धिः श्वजाघनीम् ९२ ततो जग्राह स श्वांगं जीवितार्थी महासुनिः ॥ सदारस्तामुपाहृत्य वने भोक्तुमियेष सः ९३ अथास्य बुद्धिरभवद्विधिनाहं श्वजाघ
नीम् ॥ भक्षयामि यथा कामं पूर्वं संतर्प्य देवताः ९४ ततोऽग्निमुपसंहृत्य ब्राह्मेण विधिना सुनिः ॥ ऐंद्राग्नेयेन विधिना चरुं श्रपयतस्वयम् ९५ ततः समारभत् कर्म देवं
पित्र्यं च भारत ॥ आहूय देवानि द्रादीन् भागं भागं विधिक्रमात् ९६ एतस्मिन्नेव काले तु प्रवर्ष सवासवः ॥ संजीवयन् प्रजाः सर्वा जनयामास चौषधीः ९७ विश्वामि
त्रोऽपि भगवांस्तपसा दग्धकिल्बिषः ॥ कालेन महता सिद्धिं मवाप परमाद्भुताम् ९८ ससंहृत्य च तत्कर्म अनास्वाद्य च तद्विः ॥ तोषयामास देवांश्च पितृंश्च द्विजस
त्तमः ९९ एवं विद्वानदीनात्मा व्यसनस्थो जिजीविषुः ॥ सर्वोपायैरुपायज्ञो दीनमात्मानमुद्धरेत् १०० एतां बुद्धिं समास्थाय जीवितव्यं सदा भवेत् ॥ जीवन् पुण्यम
वाप्नोति पुरुषो भद्रमश्रते १०१ तस्मात्कौंतेय विदुषा धर्माधर्मविनिश्चये ॥ बुद्धिमास्थाय लोकेऽस्मिन् वर्तितव्यं कृतात्मना १०२ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्व
णि आपद्धर्मप० विश्वामित्रश्वपचसंवादे एकचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४१ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यदि घोरं समुद्दिष्टमश्रद्धेयमिवानृतम् ॥ अ
स्ति स्विदस्युर्मर्यादायामहं परिवर्जये १ संमुह्यामि विषादामि धर्मो मे शिथिलीकृतः ॥ उद्यमं नाधिगच्छामि कदाचित्परिसांत्वयन् २ ॥ भीष्म उवाच ॥ नैतच्छु
त्वागमादेव तव धर्मानुशासनम् ॥ प्रज्ञासमवहारोऽयं कविभिः संभृतं मधु ३ बह्वयः प्रतिविधातव्याः प्रज्ञाराज्ञातस्ततः ॥ नैकशाखेन धर्मेण यत्रैषां संप्रवर्तते ४

१०० । १०१ । १०२ ॥ इति शां० आ० नी० भा० एकचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४१ ॥ ॥ यदि महद्भिरपि घोरं कर्म कर्तव्यत्वेन समुद्दिष्टं दश्रद्धेयमिवानृतमिव च तर्हि दस्यूनामकार्यका
रिणामपि मर्यादाकाचिदस्ति इतोऽधिकं दस्यूनां न कर्तव्यमिति १ अस्मिन्श्चाकृत्ये कर्तव्ये संमोहादिकं प्राप्तोऽप्यात्मानं सांत्वयन् पुण्यमभ्यवसायनाधिगच्छामि एतान् धर्मान् कर्तुं महं न शक्नोमीत्यर्थः
२ एतदागमादेव श्रुत्वा तव धर्मानुशासनं मया कृतमिति नास्ति किंतु प्रज्ञायाः समवहारः निष्ठाकल्पितेयमित्यर्थः । एतद्भिन्नो ब्राह्मणविधेयं न अपि तु कविभिरकरणे महं तं दोषं पश्यद्भिः कल्पितमि
ति भावः ३ ततस्ततः कोकिलवराहवृकसिंहादिभ्यः शिषित्वा यत्र यासु प्रज्ञास्व नृपेयासु एषा तव बुद्धिः ऐकशाखेनैकदेशेनाधर्मेणोपलभितानसंप्रवर्तते ताः प्रज्ञाः बह्वयः प्रतिविधातव्याः संति ४

धर्माविज्ञेयः तत्तत्र विषये मेममवचोविद्धि ५ प्रतिविधातव्यश्चिकित्सनीयः ६ यतः पुरस्तादध्ययनकालेऽनुपाहृताशिक्षिताऽतो दुर्बलस्यैकदेशाध्ययनवतः प्रज्ञाकुतः मनुतश्चिदित्यर्थः ७ द्वैधमेकस्यैव कर्मणः क्वचित्काले धर्मस्त्वं क्वचिदधर्मस्त्वमिति द्विप्रकारत्वं तस्मिन्प्राप्ततदनमिज्ञः संशयसंकटप्राप्नोति अहिंसाया धर्मत्वेऽपि चोत्तरक्षयापापं भवति तद्विद्वेज्यं ८ पार्श्वतः पश्चात् करणं करणीयं विष्टं भित्त्वा निश्चित्याग्रिमवर्षे प्रजाभ्यः षड्भागस्यार्धमंशत्रयं वा ग्रीष्माग्नीत्वमिदं धाय प्रकारयेदापत्काले तमेव षड्भागं सार्धगुणं सपादगुणं वा प्रकर्षेण गृहीयात्तत्कुर्वन्मूढदृष्ट्याऽधर्मो भवति ननु प्राज्ञदृष्टेत्यर्थः ९ सतां मतमिति शेषः १० मुष्णंति धर्मशास्त्रविद्वदमर्थशास्त्रानादर्थव्यमिति वदंति वैषम्यमप्रामाण्यमधर्मत्वं वा ११ शास्त्रचोरनिदाप्रसंगात्तदुपजीविनोऽपि निदति आजिजीविषवदितिसार्धैश्चतुर्भिः १२ । १३ । १४ । १५ दंभिनं निदत्यधेन व्याजेनेति कृतवदिति शेषः तेतव १६ प्रकृतमाह नेति वाचा केवलया बुद्ध्या तर्केण वा केवलेन धर्मवचनं धर्मनिश्चयो नास्त्यपि तु

बुद्धिसंजननो धर्मोऽजाचारश्च सतां सदा ॥ ज्ञेयो भवति कौरव्यसदा तद्विद्विमेव च ५ बुद्धिश्चेष्टाहिराजानश्चरंति विजयैषिणः ॥ धर्मः प्रतिविधातव्यो बुद्ध्या राज्ञा ततस्ततः ६ नैकशास्त्रेन धर्मेण राज्ञो धर्मो विधीयते ॥ दुर्बलस्य कुतः प्रज्ञा पुरस्तादनुपाहृता ७ अद्वैधज्ञः पथि द्वैधे संशयं प्राप्नुमर्हति ॥ बुद्धिद्वैधे दितव्यं पुरस्तादेव भारत ८ पार्श्वतः करणं प्राज्ञो विष्टं भित्त्वा प्रकारयेत् ॥ जनस्तच्चरितं धर्मं विजानात्यन्यथान्यथा ९ अमिथ्याज्ञानिनः केचिन्मिथ्याविज्ञानिनः परे ॥ तद्वैयथायथं बुद्ध्या ज्ञानमाददते सताम् १० परिमुष्णंति शास्त्राणि धर्मस्य परिपंथिनः ॥ वैषम्यमर्थविद्यानां निरर्थाः ख्यापयंतिते ११ आजिजीविषवो विद्यां यशः कामौ समंततः ॥ ते सर्वे नृपपापिष्ठा धर्मस्य परिपंथिनः १२ अपक्रमतयो मंदानजानंति यथा तथम् ॥ यथा ह्यशास्त्रकुशलाः सर्वत्रायुक्तिनिष्ठिताः १३ परिमुष्णंति शास्त्राणि शास्त्रदोषानुदर्शिनः ॥ विज्ञातमर्थं विद्यानां सन्ध्यामिति वर्तते १४ निंदया परविद्यानां स्वविद्यां ख्यापयंतिते ॥ वागस्त्रावाक्शरीभूता दुग्धविद्या फलाहव १५ तान्विद्यावणिजो विद्विराक्षसानिव भारत ॥ व्याजेन सद्भिर्विहितो धर्मस्ते परिहास्यति १६ न धर्मवचनं वाचानैव बुद्धयेति नः श्रुतम् ॥ इति बार्हस्पतं ज्ञानं प्रोवाच मधवा स्वयम् १७ न त्वेव वचनं किंचिदनिमितादि होच्यते ॥ सुविनीतेन शास्त्रेण न व्यवस्यंत्यथा परे १८ लोकयात्रामिहैकेतुधर्मं प्राहुर्मनीषिणः ॥ समुद्दिष्टं सतां धर्मं स्वयमुद्देतपंडितः १९ अमर्षाच्छास्त्रसंमोहादविज्ञानाच्च भारत ॥ शास्त्रं प्राज्ञस्य वदतः समूहेयात्यदर्शनम् २०

समुच्चिताभ्यामुपायार्धमनिर्णयइत्यर्थः १७ न त्विति आततायी ब्राह्मणोऽपि हंतव्य इत्यादिवचनं कामतो ब्राह्मणं हंतुः प्रायश्चित्तं न कियत इत्यनेन विरुद्धमपि निष्कारणं न प्रवर्तते । कोहितद्वेदयद्यमुष्मिं लोकेऽस्तिवानवेति वचनं यथादिक्षतीकाशान्करोतीत्यतीकाशविधिपरं न तु परलोकफले संदेहोऽप्यासपरं । एवमाततायि ब्राह्मणवधवाक्यमपि अततायी सर्वथा हंतव्य इत्येव परं न तु ब्राह्मणरूपोऽप्याततायी हंतव्य इत्येव परमिति कैश्चिदुच्यते अपरे तु सुविनीतेन युक्तिमताऽपि शास्त्रेण शिक्षितं आततायिवधनव्यवस्यंतिकर्तव्यत्वेन न निश्चिन्वन्ति अहिंसाशास्त्राबल्यात् । आत्मवधार्थमुद्यताद्गोरिवाततायिनोऽप्यात्मानं रत्नेन गमावितं हन्यादिति तेषां भावः १८ इह लोके तु एकैकमुखास्त्वाचार्याः लोकयात्रां तन्निर्वाहमेव धर्मं प्राहुः । साचचोरादीनां वधमंतरेण न संभवतीत्यवश्यं हिंसाऽपि कर्तव्येति तेषां भावः । तथा हि कल्पकाराः श्रुतिमुदाहरंति अन्नादिर्धूणहमाष्टिं अनेना अभिशंसति स्तेनः प्रमुक्तो राजनि याचन्न नृतसंगरे रुरोयाजश्च शिष्यश्च द्वियश्च मर्तुं व्याभिचारिणीति माष्टिपापमिति शेषः एवं सत्यपि मतभेदे युक्तैव धर्ममूढे तेत्याह समिति १९ तस्मादमर्षादींस्त्यक्त्वा समूहे सभायां शास्त्रं वेदित्याज्ञयेनाहमर्षादिति २०

आगतागमया बुद्ध्या श्रुत्युपगृहीतं न तर्केण सहितं यद्वचनं तेन प्रशस्यते शास्त्रं नान्यतरेण । अन्यस्तु ज्ञानहेतुत्वात् अज्ञातज्ञापकतया वचनं तर्केण हीनं शब्दमेव साधु मन्यते कुतः अज्ञानात् २१ अन्यः पुनः अनया युक्त्या इदं शास्त्रं हतं दूषितमिति हेतोरपार्थक्यमिति मन्यते तदप्यज्ञानादेव । तस्मात्तर्केण शास्त्रस्य शास्त्रेण तर्कस्य बाधमकृत्वा यदुभयसंमतं तदेवानुष्ठेयमित्युक्तं सोमं तं पूर्वोक्तेन बार्हस्पत्येन ज्ञानेनैक्यं गतमिति दर्शितं २२ किंच अपदिश्यं दिशोर्मेव्ये स्थितं कोटिद्वयस्पर्शं ज्ञानं संशयं रूपं तद्यथानास्तितथैव व्यर्थमित्यर्थः । अतस्तसंशयं छिन्नमूलं न मूलोच्छेदेन यथास्यात्तथासमोदयितुं दूरीकर्तुमर्हसि निःसंशयं यत्ज्ञानं तदेवाश्रयस्वेत्यर्थः २३ यो वामवान्ममेदं नीतिवाक्यं न उपाश्रुते नांगीकरोति तदनव्यवहितमयुक्तं । व्यवहितपदं न शब्देन समस्तं चेन्न व्यवहितशब्दः स त्रिकृष्टवचनस्तदभावोऽनव्यवहितमित्योगोऽत्र ज्ञेयः । कुतो युक्तमत आह उग्रायेति यतः उग्राय हिंसा कर्मार्थमेव त्वं सृष्टोऽसितच्चत्वं न समीक्षसेऽतो मम वचनं तव चेत्तसि किंचिच्छ्रममित्यर्थः २४

आगतागमया बुद्ध्या वचनेन प्रशस्यते ॥ अज्ञानाज्ज्ञानहेतुत्वाद् वचनं साधु मन्यते २१ अनया हतमेवेदमिति शास्त्रमपार्थक्यम् ॥ दैतेयानुशनाप्राहसंशयच्छेदनं पुरा २२ ज्ञानमप्यपदिश्यं हियथानास्तितथैव तत् ॥ तंतथा छिन्नमूलं न सन्नोदयितुमर्हसि २३ अनव्यवहितं यो वानेदं वाक्यमुपाश्रुते ॥ उग्रायैव हि सृष्टोऽसि कर्मणेन त्वमीक्षसे २४ अंगमामन्ववेक्षस्व राजन्यायबुभूषते ॥ यथा प्रमुच्यते त्वन्यो यदर्थं न प्रमोदते २५ अजोऽश्वः क्षत्रमित्येतत्सदृशं ब्रह्मणा कृतम् ॥ तस्मादभीक्ष्णं भूतानां यात्राकाचित्प्रसिद्धयति २६ यस्त्ववध्यवधे दोषः सवध्यस्यावधे स्मृतः ॥ साचैव त्वलुमर्यादायामयं परिवर्जयेत् २७ तस्मात्तीक्ष्णः प्रजाराजा स्वधर्मे स्थापयेत्ततः ॥ अन्योन्यं भक्षयंतो हि प्रचेर्युर्दृक्का इव २८ यस्य दस्युगणाराष्ट्रे ध्वाक्षामत्स्यान् जलादेव ॥ विहरंति परस्वानि सवैक्षत्रियपासनः २९ कुलीनान्सचिवान्कृत्वा वेदविद्यासमन्वितान् ॥ प्रशाधिपृथिवीराजं प्रजाधर्मेण पालयन् ३० विहीनं कर्मणान्यायं यः प्रगृह्णाति भूमिपः ॥ उपायस्याविशेषज्ञं तद्वै क्षत्रं न पुंसकम् ३१ नैवोग्रं नैव चानुग्रहं धर्मेण प्रशस्यते ॥ उभयं न व्यतिक्रामेदुग्रो भूत्वा मृदुर्भव ३२ कष्टः क्षत्रियधर्मो यसौ हृदं त्वयि मे स्थितम् ॥ उग्रकर्मणि सृष्टोऽसि तस्माद्राज्यं प्रशाधिवै ३३ अशिष्टनिग्रहो नित्यं शिष्टस्य परिपालनम् ॥ एवं शुक्रोऽब्रवीद्धीमानापत्सु भरतर्षभ ३४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ अस्ति चेदिह मर्यादायामन्योनाभिलंघयेत् ॥ पृच्छामि त्वां सतां श्रेष्ठतमे ब्रूहि पितामह ३५ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ ब्राह्मणानेव सेवत विद्यावृद्धास्तपस्विनः ॥ श्रुतचारित्र्यवृत्ताढ्यान्पवित्रं होतुत्तमम् ३६ यादेवतासु वृत्तिस्ते साऽस्तु विप्रेषु नित्यदा ॥ कुद्वैर्हि विप्रैः कर्माणि कृतानि बहुधा नृप ३७

हे अंगमामन्ववेक्षस्व बुभूषते ऐश्वर्यलिप्सवे राजन्यायराजसमूहाय तदर्थं यथा तत्प्रमुच्यते तथा कुर्वाणं मामन्ववेक्षस्वेत्यध्यादृश्यो ज्यं । अन्योलोको यदर्थं धर्मं न प्रमोदते नानुमोदते हिंसाऽपि मिति मां निर्वतोऽपि मूलोकार्थिनो राजानः रवितमजानाना अपिमया स्वर्लोकं प्रापिताऽपकारापेन स्वार्थाय । एवं त्वमप्युग्रेण कर्मणा प्रजास्तद्वितायेव शाधीति भावः २५ अज इति यथाऽजो यज्ञार्थनीयते तद्वितायेव मन्वश्चक्षत्रियावपि संग्रामार्थनीयेते तद्वितायेव । 'हतो वा प्राप्स्यसि स्वर्गं जित्वा वा भोक्ष्यसे महीम्' इत्युक्तेः । तथा यज्ञे हन्यमानस्य पशोरपि स्वर्गप्राप्तिर्दृष्टा । 'पशुर्वै नीयमानः समृत्तुं प्राप इत्यस्ते देवान् ब्रह्मण्यकामयते तु यं देवाः अनुव्रते हि स्वर्गं वै त्वा लोके गमयिष्याम इति' २५ एवं संमुह्यामीत्यादेरुत्तरमुक्त्वाऽस्ति स्विह स्युर्मर्यादा इत्यस्योत्तरमाह यस्त्विति २७ २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७

प्रीत्यायशोभेन्मुख्यमप्रीत्यापरमंभयम् ॥ प्रीत्याह्यमृतवद्विप्राःकुद्धाश्चैवविषयथा ३८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशान्ति० आप० द्विचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४२ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ पितामहमहाप्राज्ञसर्वशास्त्रविशारद ॥ शरणंपाल्यमानस्ययोधर्मस्तंब्रवीहिमे १ ॥ भीष्मउवाच ॥ महान्धर्मोमहाराज शरणागतपालने ॥ अर्हःप्रष्टुंभवांश्चैवप्रश्नंभरतसत्तम २ शिविप्रभृतयोरारजन् राजानःशरणागतान् ॥ परिपाल्यमहात्मानःसंसिद्धिपरमांगताः ३ श्रूयतेचकपो तेनशत्रुःशरणागतः ॥ पूजितश्चयथान्यायंस्वैश्वर्मासैर्निमंत्रितः ४ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कथंकपोतेनपुराशत्रुःशरणागतः ॥ स्वर्मासंभोजितःकांचगतिलेभे सभारत ५ ॥ भीष्मउवाच ॥ शृणुराजन्कथां दिव्यां सर्वपापप्रणाशिनीम् ॥ नृपतेर्मुचुकुंदस्य कथितां भार्गवेणैव ६ इममर्थपुरापार्थमुचुकुंदो नराधिपः ॥ भार्गवंपरिप्रच्छप्रणतः पुरुषर्षभ ७ तस्मैशुश्रूषमाणाय भार्गवोऽकथयत्कथाम् ॥ इमां यथा कपोतेन सिद्धिः प्राप्तानराधिप ८ ॥ मुनिरुवाच ॥ धर्मनिश्चयसंयुक्तां का मार्थसहितां कथाम् ॥ शृणुष्व अवहितो राजन् गदतो मे महाभुज ९ कश्चिच्छुद्रसमाचारः पृथिव्यां कालसंमितः ॥ विचचारमहारण्ये घोरः शकुनिलुब्धकः १० काको लइव कृष्णांगो रक्ताक्षः कालसंमितः ॥ दीर्घजंघोहस्वपादो महावक्रो महाहनुः ११ नैव तस्य सुहृत्कश्चिन्न संबन्धीनबांधवाः ॥ सहितैः संपरित्यक्तस्तेन रौद्रेण कर्मणा १२ नरः पापसमाचारस्त्यक्तव्यो दूरतो बुधैः ॥ आत्मानं योऽभिसंधत्ते सोऽन्यस्य स्यात्कथं हितः १३ येनृशंसादुरात्मानः प्राणिप्राणहरानराः ॥ उद्वेजनीयाभूता नां व्यालाइव भवंतिते १४ सैव क्षारकमादाय द्विजान् हत्वा वने सदा ॥ चकार विक्रयं तेषां पतंगानां जनाधिप १५ एवं तु वर्तमानस्य तस्य वृत्तिदुरात्मनः ॥ अगमत्सु महान्कालो न चाधर्ममबुध्यत १६ तस्य भार्या सहायस्य रममाणस्य शाश्वतम् ॥ दैवयोगविमूढस्य नान्या वृत्तिररोचत १७ ततः कदाचित्तस्याथ वनस्थस्य समंततः ॥ पातयन्निवृक्षांस्तान्सु महान्वातसंभ्रमः १८ मेघसंकुलमाकाशं विधुन्मंडलमंडितम् ॥ संछन्नस्तु मुहूर्तेन नौ सार्थैरिव सागरः १९ वारिधारासमूहेन संप्रविष्टः शतक्रतुः ॥ क्षणेन पूरयामास सलिलेन वसुंधराम् २० ततो धाराकुले काले संभ्रमन्नष्टचेतनः ॥ शीतार्तस्तद्वनं सर्वमाकुलेनांतरात्मना २१ नैव निमग्नस्थलं वाऽपि सोऽविदत् विहंगहा ॥ पूरितो हि जलौघेन तस्य मार्गो वनस्य तु २२ पक्षिणो वर्षवेगेन हतालीनास्तदाऽभवन् ॥ मृगसिंहवराहाश्च स्थलमाश्रित्य शेरते २३ महता वातवर्षेण त्रासितास्ते वनौ कसः ॥ भयार्ताश्च क्षुधार्ताश्च बभ्रुः सहितावने २४ स तु शीतहृत्तैर्गात्रैर्न जगाम न तस्थिवान् ॥ ददर्श पतितां भूमौ कपोतीं शीतविह्वलाम् २५ दृष्ट्वा स्तोपि हि पापात्मा सत्तापंजरकेऽक्षिपत् ॥ स्वयंदुःखाभिभूतोऽपि दुःखमेवाकरोत्परे २६ पापात्मा पापकारित्वात्पापमेव चकार सः ॥ सोऽपश्यत्तरुषंडेषु मेघनीलवनस्पतिम् २७

१० काकोलः काकविशेषः ११ । १२ अभिसंधत्ते विषोऽद्वंद्वनादिना हं वृमिति शेषः १३ । १४ क्षारकं जालं १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७

२८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ ॥ इतिशान्तिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे द्विचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अयेति १ । २

सेव्यमानं विहंगौघैश्छायावासफलार्थिभिः ॥ धात्रापरोपकाराय ससाधुरिनिर्मितः २८ अथाभवत्क्षणेनैव वियद्विमलतारकम् ॥ महत्सरइवोत्फुल्लकुमुदच्छुरितो दकम् २९ ताराढ्यं कुमुदाकारमाकाशं निर्मलं बहु ॥ घनैर्मुक्तं न मोहद्वा लुब्धकः शीतविह्वलः ३० दिशो विलोकयामास विगाढं प्रेक्ष्य शर्वरीम् ॥ दूरतो मे निवेशश्च अस्माद्देशादिति प्रभो ३१ कृतबुद्धिर्मे तस्मिन्वस्तु तारजनीततः ॥ सांजलिः प्रणतिं कृत्वा वाक्यमाह वनस्पतिम् ३२ शरणं यामियान्यस्मिन् देवतानिव नस्प तौ ॥ सशिलायां शिरां कृत्वा पर्णान्यास्तीर्य भूतले ३३ दुःखेन महताऽऽविष्टस्ततः सुष्वाप पक्षिहा ३४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशान्तिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणिकपोतलु ब्धकसंवादोपक्रमे त्रिचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४३ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ अथ वृक्षस्य शाखायां विहंगः ससुहृज्जनः ॥ दीर्घकालोऽपि तोराजंस्त त्रिचित्रतनूरुहः १ तस्य कल्पगता भार्या चरितुं नाभ्यवर्तत ॥ प्राप्तां च रजनीं दृष्ट्वा स पक्षी पर्यतप्यत २ वातवर्षमहद्वासीन्न चागच्छति मे प्रिया ॥ किं नु तत्कारण्येन साऽद्यापि न निवर्तते ३ अपि स्वस्ति भवेत्तस्याः प्रियायाममकानने ॥ तया विरहितं हीदं शून्यमद्य गृहं मम ४ पुत्रपौत्रवधूभृत्यैराकीर्णमपि सर्वतः ॥ मार्याहीनं गृहस्थस्य शून्यमेव गृहं भवेत् ५ न गृहं गृहमित्याहुर्गृहिण्य गृहमुच्यते ॥ गृहं तु गृहिणी हीनमरण्यसदृशं मतम् ६ यदि सारक्तनेत्रांताचित्रांगी मधुरस्वरा ॥ अद्य नायाति मे कांतानका र्यं जीवितेन मे ७ न भुंक्ते मय्यभुंक्त्यानास्नाते स्नातिसुवता ॥ नातिष्ठत्युपतिष्ठेत्तेशेते च शयिते मयि ८ हृष्टे भवति सा हृष्टा दुःखिते मयि दुःखिता ॥ प्रोषिते दीनवदना कुद्वेच प्रियवादिनी ९ पतिव्रता पतिगतिः पतिप्रिय हिते रता ॥ यस्य स्यात्तादृशी भार्या धन्यः स पुरुषो भुवि १० सा हि श्रान्तं क्षुधार्तं च जानीते मां तपास्विनी ॥ अनुर क्ता स्थिरा चैव भक्ता स्निग्धा यशस्विनी ११ वृक्षमूलेऽपि दयिता यस्य तिष्ठति तद्गृहम् ॥ प्रासादोऽपि तया हीनः कांतारइति निश्चितम् १२ धर्मार्थकामकालेषु भार्यापुं सः सहायिनी ॥ विदेशगमने चास्य सैव विश्वासकारिका १३ भार्या हि परमो ह्यर्थः पुरुषस्येह पठ्यते ॥ असहायस्य लोकेऽस्मिन् लोक्यात्रा सहायिनी १४ तथारोगा भिभूतस्य नित्यं कृच्छ्रगतस्य च ॥ नास्ति भार्या समं किंचिन्नरस्यार्तस्य भेषजम् १५ नास्ति भार्या समो बंधुर्नास्ति भार्या समागतिः ॥ नास्ति भार्या समो लोके सहा यो धर्मसंग्रहे १६ यस्य भार्या गृहे नास्ति सा ध्वी च प्रियवादिनी ॥ अरण्यं तेन गंतव्यं यथाऽरण्यं तथा गृहम् १७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशान्तिपर्वणि भार्याप्रशंसायांचतु श्वत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४४ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ एवं विलपतस्तस्य श्रुत्वा तु करुणं वचः ॥ गृहीता शकुनिघ्नेन कपोती वाक्यमब्रवीत् १

३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ ॥ इति शान्तिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे चतुःश्व त्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ एवमिति १

119211

॥ कपोत्युवाच ॥ अहोऽतीवसुभाग्याहंयस्यामेदयितःपतिः ॥ असतोवासतोवाऽपिगुणानेवंप्रभाषते २ नसास्त्री ह्यभिमंतव्यायस्याभर्तानतुष्यति ॥ तुष्टेभ
र्तरिनारीणांतुष्टाःस्युःसर्वदेवताः ३ अग्निसाक्षिकमित्येवभर्तवैदेवतंपरम् ॥ दावाग्निनेवनिर्दग्धासपुष्पस्तवकालता ४ भस्मीभवतिसानारीयस्याभर्तानतु
ष्यति ॥ इतिसंचित्यदुःखार्ताभर्तारंदुःखित्तदा ५ कपोतीलुब्धकेनापियुहीतावाक्यमब्रवीत् ॥ हंतवक्ष्यामितेश्रेयःश्रुत्वातुकुरुततथा ६ शरणागतसंत्राता
भवकांतविशेषतः ॥ एषशाकुनिकःशेतेतववासंसमाश्रितः ७ शीतार्तश्चक्षुर्वार्तश्चपूजामस्मैसमाधर ॥ योहिकश्चिद्विजह्न्यात्मांचलोकस्यमातरम् ८ शर
णागतंचयोह्न्यात्तुल्यंतेषांचपातकम् ॥ जस्मार्कविहेतावृत्तिःकापोतीज्ञातिधर्मतः ९ सान्याय्यात्मवतानित्यत्त्वद्विधेनानुवर्तितुम् ॥ यस्तुधर्मयथाशक्ति
गृहस्थोह्यनुवर्तते १० सप्रेत्यलमतेलोकानक्षयानितिशुभम् ॥ सत्त्वंसंतानवानद्यपुत्रवानसिचद्विज ११ तत्स्वदेहेदयात्यक्त्वाधर्मार्थोपरिगृह्यच ॥ पूजामस्मै
प्रयुंक्ष्वत्वंप्रीयेतास्यमनोयथा १२ शरीरेमाचसंतापंकुर्वीथास्त्वंविहंगम ॥ शरीरयात्राकृत्यधर्मन्यामदारानुपैष्यसि १३ इतिसाशकुनीवाक्यंपंजरस्थातपस्वि
नी ॥ अतिदुःखान्विताप्रोक्त्वाभर्तारंसमुदैक्षत १४ ॥ इतिश्रीमहाभारते शांतिपर्वणिआपद्धर्मपर्वणिकपोतंप्रतिकपोतीवाक्ये पंचचत्वारिंशदधिकशतत
मोऽध्यायः ॥ १४५ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ सपत्न्यावचनंश्रुत्वाधर्मयुक्तिसमन्वितम् ॥ हर्षेणमहतायुक्तीवाक्यंव्याकुललोचनः १ तंवैशाकुनिकं
दृष्ट्वाविधिदृष्टेनकर्मणा ॥ सपक्षीपूजयामासयत्नातंपक्षिजीविनम् २ उवाचस्वागतंतेज्यब्रूहिक्किंकरवागिते ॥ संतापश्चनकर्तव्यःस्वगृहेवर्ततेभवान् ३ तदब्रवी
तुभवानक्षिप्रंक्किंकरोमिकिमिच्छसि ॥ प्रणयेनब्रवीमित्वात्वंहिमःशरणागतः ४ अरावप्युचितंकार्यमातिथ्यगृहमागते ॥ छेतुमप्यागतेछायांनोपसंहरतेह्रमः
५ शरणागतस्यकर्तव्यमातिथ्यगृहप्रयत्नतः ॥ पंचयज्ञप्रवृत्तेनगृहस्थेनविशेषतः ६ पंचयज्ञास्तुयोमोहान्नकरोतिगृहाश्रमे ॥ तस्यनायनंचपरोलोकोभवति
धर्मतः ७ तद्ब्रूहिमांसुविश्रब्धोयत्त्वंवाचावदिष्यसि ॥ तत्करिष्याम्यहंसर्वमात्वंशोकेमनःकृपाः ८ तस्यतद्वचनंश्रुत्वाशकुनेर्लुब्धकोऽब्रवीत् ॥ बाधतेखलुमे
शितंसंत्राणंहिविधीयताम् ९ एवमुक्तस्ततःपक्षीपणींभ्यास्तीर्यभूतले ॥ यथाशक्त्याहर्षेणैवज्वलनार्थंभूतययौ १० सगत्वांगारकर्मांतंयुहीत्वाग्निमयागमत् ॥
ततःशुष्केषुपर्णेषुपावकंसोप्यदीपयत् ११ ससंदीप्तमहःकृत्वातमाहशरणागतम् ॥ प्रतापयसुविश्रब्धःस्वगात्राण्यकुतोभयः १२ सतथोक्तस्तथेश्चुक्त्वालुब्धो
गात्राण्यतापयत् ॥ अग्निंप्रत्यागतप्राणस्ततःप्राहविहंगमम् १३ हर्षेणमहताऽऽविष्टोवाक्यंव्याकुललोचनः ॥ तथेमंशकुनिदृष्ट्वाविधिदृष्टेनकर्मणा १४

11 9 21

[illegible]

१५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ २६ ॥ इतिशान्तिपर्वणिनीलकण्ठीधर्मभारतमावदीर्घ षट्चत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४५ ॥ ॥ ततइति १
दत्तमाहारमिच्छामित्वयास्तुद्राघतेहिमां ॥ सतद्वचःप्रतिश्रुत्यवाक्यमाहविहंगमः १५ नमेऽस्तिविभवोयेनमाशयेयंमुधातव ॥ उत्पन्नेनहिजीवामोवयंनित्यं
नौकसः १६ संचयोनास्तिचास्माकंमुनीनामिवभोजने ॥ इत्युक्त्वातंतदात्तत्रिविवर्णवदनोऽभवत् १७ कथंमुखलुकर्तव्यमितिचिंतापरस्तदा ॥ बभूवभरत
श्रेष्ठगर्हयन्नृत्तिमात्मनः १८ मुहूर्ताल्लब्धसंज्ञस्तुसपक्षीपक्षिचातिनम् ॥ उवाचतर्पयिष्येत्बामुहूर्तप्रतिपालय १९ इत्युक्त्वाशुष्कपर्णैस्तुसमुज्ज्वाल्यदुताश
नम् ॥ हर्षेणमहताऽविष्टःसपक्षीवाक्यमब्रवीत् २० ऋषीणांदेवतानांचपितृणांचमहात्मनाम् ॥ श्रुतःपूर्वमयाधर्मोमहानतिथिपूजने २१ कुरुष्वानुग्रहंसौम्य
सत्यमेतद्ब्रवीमि ॥ निश्चिताखलुमेबुद्धिरतिथिप्रतिपूजने २२ ततःकृतप्रतिज्ञेवैसपक्षीप्रहसन्निव ॥ तमग्नित्रिःपरिक्रम्यप्रविवेशमहामतिः २३ अग्निमध्ये
प्रविष्टंतुलुब्धोदृष्ट्वातुपक्षिणम् ॥ चिंतयामासमनसाकिमिदंवैमयाकृतम् २४ अहोममनुशंसस्यगर्हितस्यस्वकर्मणा ॥ अधर्मःसुमहानघोरोभविष्यतिनसंशयः
२५ एवंबहुविधंभूरिविललापसलुब्धकः ॥ गर्हयन्स्वानिकर्माणिद्विजंढृष्टातथाऽभ्यतम् २६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशान्ति०आपद्धर्मपर्वणिकपोतलुब्धकसंवादे
षट्चत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४६ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ततःसलुब्धकःपश्यन्सुधयाऽपिपरिभुतः ॥ कपोतमग्निपतितंवाक्यंपुनरुवाचह
१ किमीदृशंनृशंसेनमयाकृतमबुद्धिना ॥ भविष्यतिहिमेनित्यंपातकंकृतजीविनः ॥ सविनिंदस्तथाऽऽत्मानंपुनःपुनरुवाचह २ अविश्वास्यःसुदुर्बुद्धिःसदानि
कृतिनिश्चयः ॥ शुभंकर्मपरित्यज्यसोऽहंशकुनिलुब्धकः ३ नृशंसस्यममाद्यायंप्रत्यादेशोनसंशयः ॥ दत्तःस्वमांसंदहताकपोतेनमहात्मना ४ सोऽहंत्यक्ष्येपि
यान्प्राणान्पुत्रान्दारांस्तथैवच ॥ उपदिष्टोहिमेधर्मःकपोतेनमहात्मना ५ अद्यप्रभृतिदेहंस्वंसर्वभोगैर्विवर्जितम् ॥ यथास्वलपंसरोग्रीष्मेशोषयिष्याम्य
हंतथा ६ क्षुत्पिपासातपसहःकृशोधमनिसंततः ॥ उपवासैर्बहुविधैश्चरिष्येपारलौकिकम् ७ अहोदेहप्रदानेनदर्शिताऽतिथिपूजना ॥ तस्माद्धर्मचरिष्यामि
धर्मोहिपरमागतिः ८ दृष्टोधर्मोहिधर्मिष्ठेयादृशोविहगोत्तमे ॥ एवमुक्त्वाविनिश्चित्यरौद्रकर्मासलुब्धकः ९ महाप्रस्थानमाश्रित्यप्रययौसंशितव्रतः १० ततो
यष्टिशलाकांचक्षारकंपंजरंतथा ॥ तांचबद्धांकपोतींसप्रमुच्यविसर्जह ११ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशान्तिपर्वणिआपद्धर्मपर्वणिलुब्धकोपरतौ सप्तचत्वारिंशदधिक
शततमोऽध्यायः ॥ १४७ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ततोऽगतेशाकुनिकेकपोतीप्राहदुःखिता ॥ संस्मृत्यसाचभर्तारिरुदतीशोककर्शिता १ नाहंतेविप्रियंकां
तकदाचिदपिसंस्मरे ॥ सर्वाऽपिविधवानारीबहुपुत्रापिशोचते २ शोच्याभवतिबंधूनांपतिहीनातपस्विनी ॥ लालिताऽहंत्ययानित्यंबहुमानाच्चपूजिता ३

२ प्रत्यादेशोधिकारपूर्वकउपदेशः ३।४।५।६।७।८।९ यष्टिदंष्ट्रं यष्टिशलाकमितिपाठेपक्षिसंज्ञेयार्थचिह्नत्रणन्योपेतदीर्घदंष्ट्रंयष्ट्वर्धयितुंशक्यं षष्ठ्याशलाकाभिःसंधितंपंजरस्पष्टम् १० ॥ इतिशांतिपर्वणिआपद्धर्मपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेसप्ततत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४० ॥ ॥ तत इति १।२।३

॥ १७ ॥

वचनैर्मधुरैः स्निग्धैरसंक्लिष्टमनोहरैः ॥ कंदरेषु च शैलानां नदीनां निर्झरेषु च ४ इमां प्रेषु च रम्येषु रमिताऽहं त्वया सह ॥ आकाशगमने चैव विहृताऽहं त्वया सुखम् ५
रमामि स्म पुरा कांतं तन्मेनास्त्यद्य किंचन ॥ मितं ददाति हि पिता मितं भ्राता मितं सुतः ६ अमितस्य हि दातारं भर्तारं कानपूजयेत् ॥ नास्ति भर्तृसमो नाथो ना
स्ति भर्तृसमं सुखम् ७ विमृज्य धनसर्वं स्वभर्ता वै शरणं स्त्रियाः ॥ न कार्यमिह मे नाथजीवितेन त्वया विना ८ पतिहीना तु कानारी सती जीवितुमुत्सहेत् ॥ एवं विल
प्य बहुधा करुणं सा सुदुःखिता ९ पतिव्रता संप्रदीप्तं प्रविवेश दुताशनम् ॥ ततश्चित्रांगदधरं भर्तारं सान्त्वयत्यतः १० विमानस्थं सुकृतिभिः पूज्यमानं महात्मभिः ॥
चित्रमाल्यांबरधरं सर्वाभरणभूषितम् ११ विमानशतकोटीभिरावृतं पुण्यकर्मभिः ॥ ततः स्वर्गगतः पक्षी विमानवरमास्थितः ॥ कर्मणा पूजितस्तत्र रे मे सह
भार्यया १२ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणिकपोतस्वर्गगमने अष्टचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
॥ भीष्म उवाच ॥ विमानस्थौ तु तौराज न लुब्धकः खेददर्शह ॥ दृष्ट्वा तौ दंपती राजन्यचितयत तां गतिम् १ ईदृशेनैव तपसा गच्छेयं परमां गतिं ॥ इति बुद्ध्या वि
निश्चित्य गमनायोपचक्रमे २ महाप्रस्थानमाश्रित्य लुब्धकः पक्षि जीवकः ॥ निश्चेष्टो मरुदाहारो निर्ममः स्वर्गकांक्षया ३ ततो पश्यत्सु विस्तीर्णं हृदयं पद्माभिभू
षितम् ॥ नानापक्षिगणाकीर्णसरः शीतजलं शिवम् ४ पिपासातोऽपि तद्दृष्ट्वा तप्तः स्यान्नात्र संशयः ॥ उपवासकृशोऽत्यर्थं स तु पार्थिव लुब्धकः ५ अनवेक्ष्यैव सं
हृष्टः श्वापदाध्युषितं वनम् ॥ महातं निश्चयं कृत्वा लुब्धकः प्रविवेश ह ६ प्रविशन्नेव स वनं निगृहीतः संकटकैः ॥ संकटकैर्विभ्रान्गोलोहिताद्भीकृतच्छविः ७ बभ्राप
तस्मिन् विजने नानासृगसमाकुले ॥ ततोऽदृष्ट्वा तं संधर्षात्सु महान् हव्यवहनः ८ तद्वनं वृक्षसंपूर्णं लताविटपसंकुलम् ९ ददाह
पावकः कुद्वोयुगांताग्रिसमप्रमः ॥ सज्जालैः पवमोऽहूतैर्विस्फुल्लिगैः समंततः १० ददाह तद्वनं घोरं मृगपक्षिसमाकुलम् ॥ ततः स देहमोक्षार्थं संप्रहृष्टेन चेतसा ११
अभ्यधावत वर्धतं पावकं लुब्धकस्तदा ॥ ततस्तेनाग्निना दग्धो लुब्धको नष्टकल्मषः ॥ जगाम परमांसिद्धिततो भरतसतम १२ ततः स्वर्गस्थमात्मानमपश्य
द्विगतज्वरः ॥ यक्षगंधर्वसिद्धानां मध्ये भ्राजतं भिद्रवत् १३ एवं खलुकपोतश्च कपोती च पतिव्रता ॥ लुब्धकेन सह स्वर्गगताः पुण्येन कर्मणा १४ याऽपि चैवं विधा
नारी भर्तारमनुवर्तते ॥ विराजतो हि साक्षिप्रकपोतविदिविस्थिता १५ एवमेतत्पुरा वृत्तं लुब्धकस्य महात्मनः ॥ कपोतस्य च धर्मिष्ठा गतिः पुण्येन कर्मणा १६ य
श्चेदं शृण्वान्नि त्र्यंशं श्वेदं परिकीर्तयेत् ॥ नाशुभं विद्यते तस्य मनसाऽपि प्रसादतः १७ युधिष्ठिरमहानेव धर्मो धर्मधृतां वर ॥ गोप्त्रेष्वपि भवेदस्मिन्निष्कृतिः पापकर्मणः १८

विमानस्याविति चाध्यायोऽष्टाष्टौ १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८

१९ ॥ इति शांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये एकोनपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ लुब्धकदृष्टेन बुद्धिपूर्वकृतस्यापि पापस्य महता तपसा परि
हारो दृष्टस्तत्प्रसंगाद्बुद्धिपूर्वस्यापि परिहारस्तत्तुल्ययत्नाद्यवस्थाशयवामपुच्छति अबुद्धीति १।२ पारिक्षिपपारिक्षितः ३।४।५।६ पापकृत्यापापक्रियया ७।८।९।१०।११
न निष्कृतिर्भवेत्तस्य यो हन्याच्छरणगतम् ॥ इति हासमिमं श्रुत्वा पुण्यपापप्रणाशनम् ॥ न दुर्गतिमवाप्नोति स्वर्गलोकं च गच्छति १५ इति श्रीमहाभारतेशांति
पर्वणि आपद्धर्मपर्वणिलुब्धकस्वर्गगमने एकोनपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अबुद्धिपूर्वयत्पापं कुर्याद्भरतसत
म ॥ मुच्यते सकथं तस्मादेतत्सर्वं ब्रवीहि मे १ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ अत्र ते वर्तयिष्यामि पुराणमृषिसंस्तुतम् ॥ इन्द्रो तः शौनको विप्रो यदा ह जनमेजयम् २
आसीद्राजामहावीर्यः परिक्षिज्जनमेजयः ॥ अबुद्धिपूर्वमागच्छद्ब्रह्महत्यामहीपतिः ३ ब्राह्मणाः सर्वे एवैते तस्य जुः स पुरोहिताः ॥ स जगाम वनं राजा दह्यमानो दि
वानिशम् ४ प्रजाभिः सपरित्यक्तश्चकार कुशलं महत् ॥ अतिवेलं तपस्तेपे दह्यमानः समन्युना ५ ब्रह्महत्यापनोदार्थं मपृच्छद्ब्राह्मणान्बहून् ॥ पर्वतनृपतिर्वीक
त्स्नादेशे देशेन राधिपः ६ तत्रेति हासं वक्ष्यामि धर्मस्यास्योद्ब्रह्मणम् ॥ दह्यमानः पापकृत्या जगाम जनमेजयः ७ चरिष्यमाण इन्द्रो तं शौनकं संशितव्रतम् ॥ समासा
द्योपजग्राह पादयोः परिपीडयन् ८ ऋषिर्दृष्ट्वा नृपं तत्र जगर्ह सुभृशं तदा ॥ कर्ता पापस्य महतो भूणहाकिमिहागतः ९ किं त्वयाऽस्मासु कर्तव्यं मामांस्प्राक्षीः कथंच
न ॥ गच्छ गच्छ न ते स्थानं प्रीणात्यस्मानिति ब्रुवन् १० रुधिरस्येव ते गंधः शवस्येव च दर्शनम् ॥ अशिवः शिवसंकाशो मृतो जीवन्निवाटसि ११ ब्रह्ममृत्युरशुद्धा
त्मा पापमेवानुचितयन् ॥ प्रबुध्यसे प्रस्वपि विवर्तसे परमे सुखे १२ मोघं ते जीवितं राजन् परिक्लिष्टं च जीवसि ॥ पापायैव हि मृष्टोसि कर्मणे हयवीर्यसे १३ बहुकल्या
णमिच्छंति ईहंते पितरः सुतान् ॥ तपसा दैवते ज्याभिर्धनेन तितिक्षया १४ पितृवंशमिमं पश्यत्वत्कृते नरकं गतम् ॥ निरर्थाः सर्वे एवैषामाशा बंधास्त्वदाश्रयाः १५
यान् पूजयंतो विदंति स्वर्गमायुर्यशः प्रजाः ॥ तेषु त्वंसततं द्वेष्टा ब्राह्मणेषु निरर्थकः १६ इमं लोकं विमुच्यत्वमवाप्सुर्द्धापतिष्यसि ॥ अशाश्वतीः शाश्वतीश्च समाः
पापेन कर्मणा १७ अर्द्यमानो यत्र मृष्टैः शितिकंठैरयोमुखैः ॥ ततश्च पुनरावृत्तः पापयोनिं गमिष्यसि १८ यदिदं मन्यसे राजन्नायमस्ति कुतः परः ॥ प्रतिस्मारयिता
रस्त्वायं मद्रूताय मक्षये १९ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांति ० आप ० इन्द्रो त पारिक्षितीयसंवादे पंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५० ॥ भीष्म उवाच ॥ एवमुक्तः
प्रत्युवाच तं मुनिं जनमेजयः ॥ गह्वर्भवान्गर्हयते निर्दयं निर्दतिमां पुनः १ धिक्कार्यमाधिकुरुते तस्मात्त्वाहं प्रसादये ॥ सर्वे हीदं दुष्कृतं मे ज्वलाम्यग्राविवाहितः २ स्वक
र्माण्यभिसंधाय नाभिनंदति मे मनः ॥ प्राप्य घोरं भयं नूनं मया वैवस्वतादपि ३ तत्तु शल्यमनिर्हृत्य कथं शक्ष्यामि जीवितुम् ॥ सर्वमन्युं विनीय त्वमभिर्मां वदशौनक ४
१२ यवीर्यसे हीनाय १३।१४।१५।१६ अशाश्वतीः सर्वस्यापि कर्मणोऽवस्वात् शाश्वतीर्बहुत्वात् १७।१८।१९ ॥ इति शांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये
पंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ एवमिति १ त्वाहं त्वामहं सार्द्धः दुष्कृतमभिसंधायेति संबंधः २ प्राप्येति यमयातनाभोगति दुष्कृतजालं यमगमिष्यतीत्यर्थः ३।४

11949

॥ १८८ ॥

तस्मादिति यस्माच्छीमान्विद्यावानस्मितस्मात् १ । २ समदान्तादृशस्तापकः ३ अभिमूतानामधर्मेणेतिशेषः ४ नास्तिदुर्लभंयस्यसोऽदुर्लभःसंपन्नः ५ यदसमीक्षितंपौर्वापर्येणानालोचितं
एतदेकंसमग्रंलुप्तंकार्पण्यंचेत्यकार्येसमीक्षयैवस्यात् तस्मिन्कार्येततःसमीक्षातःगुणःस्यात् १ समीक्षामेवाह यज्ञइति ७ । ८ । ९ एकांततोऽतियत्नेन १० तपएवाह पुण्यमिति ११ । १२ मानसइ
तिपुंस्त्वमर्थः १३ पवित्राणांपावनानांमध्येत्यागधर्मःदानात्मकोधर्मःपवित्रतरः संन्यासंगुपरंधर्मेततोऽप्यधिकंमनुरब्रवीत् १४ कुमारोबालःसत्योरागद्वेषशून्यत्वात् तथातिष्ठदित्यर्थः १५ नहीति

॥ शौनकउवाच ॥ तस्मात्तेऽहंप्रक्ष्यामिधर्ममावृतचेतसे ॥ श्रीमान्महाबलस्तुष्टःस्वयंधर्ममवेक्षसे १ पुरस्ताद्धारुणोभूत्वासुचित्रतरमेवतत् ॥ अनुगृह्णातिभू-
तानिस्वेनवृत्तेनपार्थिवः २ कृत्स्नंनूनंसद्वहतिइतिलोकोव्यवस्यति ॥ यत्रत्वंतादृशोभूत्वाधर्ममेवानुपश्यसि ३ हित्वातुसुचिरंभक्ष्यंभोज्यांश्चतपआस्थितः ॥ इ-
त्येतदभिभूतानामद्भुतंजनमेजय ४ योऽदुर्लभोभवेद्दाताकृपणोवातपोधनः ॥ अनाश्चर्यंतदित्याहुर्नातिदूरेणवर्तते ५ एतदेवाहिकार्षण्यंसमग्रमसमीक्षितम् ॥ य-
च्चेत्समीक्षयैवस्याद्भवेत्स्मिंस्ततोऽगुणः ६ यज्ञोदानंदयावेदाःसत्यंचपृथिवीपते ॥ पंचैतानिपवित्राणिषष्ठंमुचरितंतपः ७ तदेवराज्ञापारमंपवित्रंजनमेजय ॥ तेनस-
म्यगृहीतेनश्रेयांसंधर्ममाप्स्यसि ८ पुण्यदेशाभिगमनंपवित्रंपरमंस्मृतम् ॥ अत्राप्युदाहरंतीमांगाथांगीतांययातिना ९ योमर्त्यःप्रतिपद्येतआयुर्जीवितमात्मनः ॥
यज्ञमेकांततःकृत्वातत्संन्यस्यतपश्चरेत् १० पुण्यमाहुःकुरुक्षेत्रंकुरुक्षेत्रात्सरस्वतीम् ॥ सरस्वत्याश्चतीर्थानितीर्थेभ्यश्चपृथूदकम् ११ यत्रावगाह्यपीत्वाचनैनंश्वोमर-
णंतपेत् ॥ महासरःपुष्कराणिप्रभासोत्तरमानसे १२ कालोदकंचगंगाऽसिलब्धायुर्जीवितेपुनः ॥ सरस्वतीदृषद्वत्योःसंगमोमानसःसरः १३ स्वाध्यायशीलःस्थानेषु
सर्वेष्वेवमुपस्पृशेत् ॥ त्यागधर्मःपवित्राणांसंन्यासंनुरब्रवीत् १४ अत्राप्युदाहरंतीमांगाथाःसत्यवताकृताः ॥ यथाकुमारःसत्योवैनैवपुण्योनपापकृत् १५ नह्य-
स्ति सर्वभूतेषुदुःखमस्मिन्कुतःसुखम् ॥ एवंप्रकृतिभूतानांसर्वसंसर्गयायिनाम् १६ त्यजतांजीवितंश्रेयोनिवृत्तेपुण्यपापके ॥ यत्त्वेवराज्ञोज्यायिष्ठंकार्याणांतद्ब्रवी-
मिते १७ बलेनसंविभागैश्चजयस्वर्गंजनेश्वर ॥ यस्यैवबलमोजश्चसधर्मस्यप्रभुर्नरः १८ ब्राह्मणार्थंसुखार्थंहित्वंपाहिवसुधान्द्रुप ॥ यथैवैतान्पुराक्षेप्सीस्तथैवैतान्प्र-
सादय १९ अपिविक्रममाणोपित्यजमानोऽप्यनेकधा ॥ आत्मनोदर्शनाद्विप्राब्रहंतास्मीतिमार्गय ॥ घटमानःस्वकार्येषुकुरुनिःश्रेयसंपरम् २० हिमाग्निघोरसदृ-
शोराजाभवतिकश्चन ॥ लांगलाशनिकल्पोवाभवेदन्यःपरंतप २१ नविशेषेणगंत्वव्यमविच्छिन्नेनवापुनः ॥ नजातुनाहमस्मीतिसुप्रसक्तमसाधुषु २२

सार्धः सुखंदुःखंचोभयमपिकल्पितमित्यर्थः प्रकृतिर्ब्रह्मतद्भूतानां ब्रह्मस्वरूपाणां सर्वाण्यनिसंसर्गरूपाणि पापानियांति तद्वत्तां आविद्यकसंगमाप्राहुः स्वादिभाजामित्यर्थः १६ । १७ बलेन धैर्येण संविभागेर्दानैः ओज इन्द्रियपाटवम् १८ । १९ विक्रममाणः कर्मणि शान् नीचैः क्रियमाण इत्यर्थः त्यजमानः दूरीक्रियमाणः आत्मनो दर्शनादात्मौपम्येन मार्गयनिश्चिनु २० हिमवच्छीतलः अग्निवत्कूरः घोरोयमस्तद्वद्गुणदोषविचारकः लामलवद्दृष्टमूलोन्मूलनपरः अज्ञनिवदाकस्मिकपातोदृष्टेषु २१ असाधुषु सुप्रसक्तं प्रीतिविशेषेण विशेषेण विद्वत्वादिना हेतुना अविच्छिन्नेन सामान्येन ब्राह्मणत्वादिना धर्मेण वा न गतं व्यर्थं केनापि हेतुना खलुषु संगेन कर्तव्य इत्यर्थः तत्र हेतुमाह नेति आतुकदाचित् अहं न अस्मीति न अपित्वस्मीत्येवमत्वेति शेषः स्वनाशार्थिखलसंगं कुर्यादिति भावः २२

विकर्मणेति सकृत्कृतात्पापात्पश्चात्तापमात्रेणमुच्यते । द्विरावृत्तात्पुनर्नकारिण्यामीतिनियमग्रहणमात्रेण । त्रिरावृत्ताद्यस्किंचिद्वैसीकारमात्रेणबहुकृत्वेतितदभ्यस्तात्तृतीयादिनामुच्यतइति श्लोकद्वयार्थः २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ यावद्वितीयात्पुनर्नकारिण्यामीतिनियमग्रहणमात्रेण २९ अथमर्षणमृतं चसत्यचेतिश्रुत्ययम् ३० । ३१ अनुयुज्यअत्यादरपूर्वकमुपेत्यापृच्छन्नितिशेषः धर्म्यधर्मोद्भवं फलं सुखरूपं वेत्यजानीषे तथानरकेफलदुःखं तदपिवेत्य ३२ यस्ययोगिनउभेअपिसुखदुःखेसदृशेयस्यचतयोर्द्वयोस्तुल्योजयोऽस्तिउतनसामान्याभावेऽपि किंपुण्यस्यफलं कथं दानपुण्येन पापं नुद

॥११॥

विकर्मणात्प्यमानः पापाद्विपरिमुच्यते ॥ नैतत्कार्यं पुनरिति द्वितीयात्परिमुच्यते २३ चरिष्ये धर्ममेवेति तृतीयात्परिमुच्यते ॥ शुचिस्तीर्थान्यनुचरन् बहु त्वात्परिमुच्यते २४ कल्याणमनुकर्तव्यं पुरुषेण बुभूषता ॥ ये सुगंधीनि सेवंते तथा गंधा भवंति ते २५ ये दुर्गंधीनि सेवंते तथा गंधा भवंति ते ॥ तपश्चर्या परः सद्यः पापाद्विपरिमुच्यते २६ संवत्सरमुपास्याग्निमभिशस्तः प्रमुच्यते ॥ त्रीणि वर्षाण्युपास्याग्निं भूणहाविप्रमुच्यते २७ महासरः पुष्कराणि प्रभासोत्तरमानसे ॥ अभ्येत्ययोजनशतं भूणहाविप्रमुच्यते २८ यावतः प्राणिनो हन्यात जातीयांस्तु तावतः ॥ प्रमीयमानानुन्मोच्य प्राणिहाविप्रमुच्यते २९ अपिचाप्सु निमज्जेत जपं स्त्रिरधमर्षणम् ॥ यथाऽश्वमेधावभृथस्तथा तन्मनुरब्रवीत् ३० तत्क्षिप्रं नुदते पापं सत्कारं लभते तथा ॥ अपिचैनं प्रसीदंति भूतानि जडमूकवत् ३१ बृहस्पतिं देवगुरुं सुरासुराः सर्वे समेत्याभ्यनुयुज्य राजन् ॥ धर्म्यं फलं वेत्यफलं महर्षे तथैव तस्मिन्नरके पारलोक्ये ३२ उभेतु यस्य सदृशे भवेतां किं स्वितयोस्तत्र जयोऽथ न स्यात् ॥ आचक्ष्वनः पुण्यफलं महर्षे कथं पापं नुदते धर्मशीलः ३३ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ कृत्वा पापं पूर्वमबुद्धिपूर्वं पुण्यानि चेत्कुरुते बुद्धिपूर्वम् ॥ स तत्पापं नुदते कर्मशीलो वा सो यथामलिनं क्षारयुक्तम् ३४ पापं कृत्वाऽभिमन्येत नाहमस्मीति पुरुषः ॥ तच्चिकीर्षति कल्याणं श्रद्धधानोऽनसूयकः ३५ छिद्राणि विवृतान्येव साधूनां चावृणोति यः ॥ यः पापं पुरुषः कृत्वा कल्याणमभिपद्यते ३६ यथाऽऽदित्यः प्रातरुद्यंस्तमः सर्वं व्यपोहति ॥ कल्याणमाचरन्नेवं सर्वपापं व्यपोहति ३७ ॥ भीष्म उवाच ॥ एवमुक्त्वा तुराजानमिंद्रो तो जनभेजयम् ॥ याजयामास विधिवद्वाजिमेधेन शौनकः ३८ ततः सराजा व्यपनीत कल्मषः श्रेयोवृत्तः प्रज्वलिताग्निरूपवान् ॥ विवेश राज्यं स्वममित्रकर्षणो यथा दिवं पूर्णवपुर्निशाकरः ३९ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि इंद्रोत्पारिक्षितीये द्विपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५२ ॥ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कश्चित्पितामहेनासीच्छ्रुतं वादष्टमेव च ॥ कश्चिन्मर्त्यो मृतो राजन् पुनरुज्जीवितोऽभवत् १

तितदाचक्ष्वेति द्वयोः संबंधः ३३ अबुद्धिपूर्वमित्यस्य प्रश्नस्योत्तरमाह कृत्वेति ३४ पापमिति कर्तृत्वाभिमानशून्यः पापं कुरुष्वपि न करोत्येवेत्यर्थः ३५ आवृणोति पिबते सकल्याणं चिकीर्षतीति संबंधः ३६ । ३७ । ३८ । ३९ ॥ इति शांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे द्विपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५२ ॥ ॥ ॥ ॥ तदेवं व्यापन्नस्य राज्ञो बुद्धिपूर्वमबुद्धिपूर्वकृतं पापं सत्कर्मणा धर्माध्यवसायेन च नश्यततीति परलोकमयाभावो दर्शितः इह लोकेऽप्यस्य तापत्रयमृतकल्पस्य द्वाभ्यामहमहमिकया प्रसिद्धमवेक्षितस्य केनचित्कारणेन कंचित्कालमवस्थितस्य काचिद्विपरिस्तिनवेति पृच्छति कश्चिदिति तादृशस्याप्युज्जीवनं कंचिद्वृष्टमस्तीति प्रहाराशयः १

अत्रोत्तरं गृध्रगोमायुभ्यां युगपत्प्रार्थ्यमानस्य शिशोः स्वजननिरोधात्कंचित्कालमवस्थितस्येश्वरेण यथाजीवनं दत्तं एव मेवेश्वरोऽनुगृह्णातीत्याख्यायिकामुखेनैवाह शृणु पार्थेत्यादिना स्पष्टार्थोऽध्यायीभीष्म उवाच ॥ शृणु पार्थ यथावृत्तामिति हासं पुरातनम् ॥ गृध्रजंबुकसंवादो वृत्तो नैमिषेपुरा २ कस्यचिद्वाहणस्यासीदुःखलब्धः सुतो मृतः ॥ बाल एव विशालाक्षो बालग्रहनिपीडितः ३ दुःखिताः केचिदादाय बालमप्राप्तयौवनम् ॥ कुलसर्वस्वभूतं वैरुदंतः शोकविह्वलाः ४ बालं मृतं गृहीत्वाऽथ शमशानाभिमुखाः स्थिताः ॥ अंकेनैव च संक्रम्य रुरुर्दुर्भृशदुःखिताः ५ शोचंतस्तस्य पूर्वोक्तान् भाषितांश्चासकृत्पुनः ॥ तंबालं भूतले क्षिप्य प्रतिगंतुं न शक्नुयुः ६ तेषां रुदितशब्देन गृध्रोऽभ्येत्यवचोऽब्रवीत् ॥ एकात्मजमिमं लोके त्यक्त्वा गच्छ तमाचिरम् ७ इह पुंसां सहस्राणि स्त्रीसहस्राणि चैव ह ॥ समानीतानि कालेन हित्वा वैयांति बांधवाः ८ संपश्यत जगत्सर्वं सुखदुःखैरधिष्ठितम् ॥ संयोगो विप्रयोगश्च पर्यायेणोपलभ्यते ९ गृहीत्वा ये च गच्छंति येन यांति च तान् मृतान् ॥ तेऽप्यायुषः प्रमाणेन स्वेन गच्छंति जंतवः १० अलं स्थित्वा शमशानेऽस्मिन् गृध्रगोमायुसंकुले ॥ कंकालबहुलैरौद्रेकसर्वप्राणिभयंकरैः ११ न पुनर्जीवितः कश्चित्कालधर्ममुपागतः ॥ प्रियो वा यदि वा द्वेष्यः प्राणिनां गतिरीदृशी १२ सर्वेण खलु मृतं व्यमर्त्य लोके प्रसूयता ॥ कृत्वा तं विहिते मार्गे मृतं को जीवायेष्यति १३ कर्मोत्तविरते लोके अस्तं गच्छति भास्करे ॥ गम्यतां स्वमधिष्ठानं सुतस्नेहं विमृज्य वै १४ ततो गृध्रवचः श्रुत्वा प्राक्रोशंतस्तदानुप ॥ बांधवास्तेऽभ्यगच्छंत पुत्रमुत्सृज्य भूतले १५ विनिश्चित्याथ च तदा विक्रोशंतस्ततस्ततः ॥ मृतमित्येव गच्छंतो निराशास्तस्य दर्शने १६ निश्चितार्थाश्च ते सर्वे संत्यजंतः स्वमात्मजम् ॥ निराशा जीविते तस्य मार्गमावृत्य धिष्ठिताः १७ ध्वाक्षपक्षसवर्णस्तु विलान्नि सृत्य जंबुकः ॥ गच्छमानान् स्मतानाहनिर्घृणाः खलु मानुषाः १८ आदित्योऽयं स्थितो मूढाः स्नेहं कुरुत माभयम् ॥ बहु रूपो मुहूर्तश्च जीवत्यपि कदाचन १९ यूयं भूमौ विनिक्षिप्य पुत्रस्नेहविना कृताः ॥ शमशाने सुतमुत्सृज्य कस्माद्गच्छत निर्घृणाः २० नवोऽस्त्यस्मिन् सुतस्नेहो बाले मधुरभाषिणि ॥ यस्य भाषितमात्रेण प्रसादमधिगच्छत २१ ते पश्यत सुतस्नेहो यादृशः पशुपक्षिणाम् ॥ न तेषां धारयित्वा तान् कश्चिदास्ति फलागमः २२ च तुष्पात्पक्षिकीटानां प्राणिनां स्नेहसंगिनाम् ॥ परलोकगतिस्थानां मुनियज्ञक्रिया मिव २३ तेषां पुत्राभिरामाणामिह लोके परत्र च ॥ न गुणो दृश्यते कश्चित्प्रजाः संधारयंति च २४ अपश्यतां प्रियान् पुत्रांस्तेषां शोको नातिष्ठति ॥ न च पुष्पांति संवृद्धास्ते मातापितरौ कचिद् २५ मानुषाणां कुतः स्नेहो येषां शोको भविष्यति ॥ इमं कुलकरं पुत्रं त्यक्त्वा कऽनुगमिष्यथ २६ चिरं मुंचत बाष्पं च चिरं स्नेहेन पश्यत ॥ एवं विधानि हीष्टानि दुस्त्यजानि विशेषतः २७ क्षीणस्यार्थाभियुक्तस्य शमशानाभिमुखस्य च ॥ बांधवा यत्र तिष्ठंति तत्रान्यो नाधितिष्ठति २८ सर्वस्य दयिताः प्राणाः सर्वे स्नेहं च विदति ॥ तिर्यग्योनिष्वपि सतां स्नेहं पश्यत यादृशम् २९

यशेषः २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९

त्यक्ताकथं च्छथेमंपद्मलोलायताक्षिकम् ॥ यथानवोद्गाहकृतं स्नानमाल्याविभूषितम् ३० जंबुकस्य वचः श्रुत्वा कृपणं परिदेवतः ॥ न्यवर्तत तदा सर्वेश्वरार्थं ते स्ममा
नुषाः ३१ ॥ गृध्र उवाच ॥ अहो बत नृशंसेन जंबुकेनाल्पमेधसा ॥ क्षुद्रेणोक्ताहीनसत्वामानुषाः किं निवर्तय ३२ पंचभूतपरित्यक्तं शून्यं काष्ठत्वमागतम् ॥ कस्मा
च्छोचथतिष्ठंतमात्मानं किं न शोचथ ३३ तपः कुरुत वै तीव्रमुच्यध्वं येन किलिषात् ॥ तपसालभ्यते सर्वं विलापः किं करिष्यति ३४ अनिष्टानि च भाग्यानि जातानि
सहस्रैर्तिना ॥ येन गच्छति बालोऽयं दत्त्वा शोकमनंतकम् ३५ धनं गावः सुवर्णं च मणिरत्नमथापि च ॥ अपत्यं च तपो मूलं तपो योगाच्च लभ्यते ३६ यथा कृताच
भूतेषु प्राप्यते सुखदुःखिता ॥ गृहीत्वा जायते जंतुर्दुःखानि च सुखानि च ३७ न कर्मणा पितुः पुत्रः पिता वा पुत्रकर्मणा ॥ मार्गेणान्येन गच्छंति बद्धाः सुकृतदुष्कृतैः
३८ धर्मं चरत यत्नेन न चाधर्ममनः कृथाः ॥ वर्तध्वं च यथा कालं देवतेषु द्विजेषु च ३९ शोकं त्यजत दैन्यं च सुतस्नेहा भिवर्तत ॥ त्यज्यतामयमाकाशे ततः शीघ्रं निवर्तत
४० यत्करोति शुभं कर्म तथा कर्म सुदारुणम् ॥ तत्कर्तव्यं समश्नाति बांधवानां किमत्र ह ४१ इह त्यक्ता न तिष्ठंति बांधवा बांधवं प्रियम् ॥ स्नेहमुत्सृज्य गच्छंति बाष्पपूर्णा
विलेक्षणाः ४२ प्राज्ञो वायादिवा मूर्खः सधनो निर्धनोऽपि वा ॥ सर्वः कालवशं याति शुभाशुभसमान्वितः ४३ किं करिष्यथ शोचित्वा मृतं किमनु शोचथ ॥ सर्वस्य हि प्रभुः
कालो धर्मतः समदर्शनः ४४ यौवनस्थांश्च बालांश्च वृद्धान् गर्भगतानपि ॥ सर्वानां विशते मृत्युरेवं भूतमिदं जगत् ४५ ॥ जंबुक उवाच ॥ अहो मंदीकृतः स्नेहो गृध्रेणेहा
ल्पबुद्धिना ॥ पुत्रस्नेहाभिभूतानां युष्माकं शोचतां भृशम् ४६ शमैः सम्यक् प्रयुक्तैश्च वचनैः प्रत्ययोत्तरैः ॥ यद्गच्छति जनश्चायं स्नेहमुत्सृज्य दुस्त्यजम् ४७ अहो पुत्रवि
योगेन मृतं शून्योपसेवनात् ॥ क्रोशतां सुभृशं दुःखं विवत्सनां गवामिव ४८ अद्य शोकं विजानामि मानुषाणां महीतले ॥ स्नेहं हि कारणं कृत्वाममाप्य श्रूयथा पतन् ४९
यत्नो हि सततं कार्यस्ततो दैवेन सिद्ध्यति ॥ दैवं पुरुषकारश्च कृतांतेनोपपद्यते ५० अनिर्वेदः सदा कार्यो निर्वेदाद्विकृतः सुखम् ॥ प्रयत्नात् प्राप्यते ह्यर्थः कस्माद्गच्छथ
भिर्दयम् ५१ आत्ममांसोपवृत्तं च शरीरार्धमर्थोऽतनुम् ॥ पितृणां वंशकर्तारं वने त्यक्त्वा कयास्यथ ५२ अथ वाऽस्तंगते सूर्ये संध्याकाल उपस्थिते ॥ ततो नेष्यथ वा पुत्रं इ
ह स्थावा भविष्यथ ५३ ॥ गृध्र उवाच ॥ अद्य वर्षसहस्रं मे साग्रं जातस्य मानुषाः ॥ न च पश्यामि जीवंतं मृतं स्त्रीपुंनपुंसकम् ५४ मृतागर्भेषु जायंते जातमात्रा भ्रियंति च ॥
चंक्रमंतो भ्रियंते च यौवनस्थास्तथाऽपरे ५५ अनित्यानीह भाग्यानि च तुष्पात्पाक्षिणामपि ॥ जंगमानां न गानां वाप्यायुरग्रेऽस्तिष्ठते ५६ इष्टदारवियुक्ताश्च पुत्रशो
कान्वितास्तथा ॥ दह्यमानाः स्मशोकेन गृहं गच्छंति नित्यं ५७ अनिष्टानां सहस्राणि तथेष्टानां शतानि च ॥ उत्सृज्येह प्रयाता वै बांधवा भृशदुःखिताः ५८

४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८

५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७

त्यज्यतामेषानि स्तेजाः शून्यः काष्ठत्वमागतः ॥ अन्यदेहविषक्तं हि शवं काष्ठत्वमागतम् ५९ त्यक्तजीवस्य चैवास्य कस्माद्वित्वानगच्छत ॥ निरर्थको ह्ययं स्नेहो निष्फल
श्च परिश्रमः ६० चक्षुर्म्यानचकर्णाभ्यां संशृणोति समीक्षते ॥ कस्मादेनं समुत्सृज्य न गृहान् गच्छतां शुभे ६१ मोक्षधर्माश्रितैर्वाक्यैर्हेतुमाद्भिः सुनिष्ठैः ॥ मयोक्ता गच्छ
तक्षिप्रं स्वस्वमेव निवेशनम् ६२ प्रज्ञाविज्ञानयुक्तेन बुद्धिसंज्ञाप्रदायिना ॥ वचनं श्राविता नूनं मानुषाः संन्यवर्तत ६३ शोको द्विगुणतां याति दृष्ट्वा स्मृत्वा च चेष्टितम् ॥
इत्येतद्वचनं श्रुत्वा सन्नितृप्तास्तु मानुषाः ॥ अपश्यंत तदा सुप्रदुतमागत्य जंबुकः ६४ ॥ जंबुक उवाच ॥ इमं कनकवर्णाभं भूषणैः समलंकृतम् ॥ गृध्रवाक्यात्कथं पु
त्रं त्यक्ष्यं पितृपिंडदम् ६५ न स्नेहस्य च विच्छेदो विलापरुदितस्य च ॥ मृतस्यास्य परित्यागात्तापो वै भविता भुवम् ६६ श्रूयते शंबुकेश्वरे हते ब्राह्मणदारकः ॥ जीवि
तो धर्ममासाद्य रामात्सत्यपराक्रमात् ६७ तथा श्वेतस्य राजर्षेर्बालो दिष्टांतमागतः ॥ श्वेतेन धर्मनिष्ठेन मृतः संजीवितः पुनः ६८ तथा कश्चिद्मे त्सिद्धो मुनिर्वादेवता
पिवा ॥ कृपणानामनुक्रोशं कुर्याद्दोषरुदतामिह ६९ इत्युक्तास्ते न्यवर्तत शोकार्ताः पुत्रवत्सलाः ॥ अंकेशिरः समाधाय रुरुर्बुधुर्विस्तरम् ॥ तेषां रुदितशब्देन गृध्रो
भ्येत्यवचोऽब्रवीत् ७० ॥ गृध्र उवाच ॥ अश्रुपातपरिक्लिन्नः पाभिस्पर्शप्रपीडितः ॥ धर्मराजप्रयोगाच्च दीर्घनिद्रां प्रवेशितः ७१ तपसाऽपि हि संयुक्ता धनवंतो महाधियः ॥
सर्वे मृत्युवशं याति तदिदं प्रेतपत्तनम् ७२ बालवृद्धसहस्राणि सदा संत्यज्य बांधवाः ॥ दिनानि चैव रात्रिश्च दुःखं तिष्ठंति भूतले ७३ अलं निर्वधमागत्य शोकस्य परिधा
रणे ॥ अप्रत्ययंकुतो ह्यस्य पुनर्येह जीवितम् ७४ मृतस्योत्सृष्टदेहस्य पुनर्देहो न विद्यते ॥ नैव मूर्तिप्रदानेन जंबुकस्य शतैरपि ७५ शक्यं जीवयितुं ह्येष बालो वर्षशतै
रपि ॥ अथ रुद्रः कुमारो वा ब्रह्मा वा विष्णुरेव च ७६ वरमस्मै प्रयच्छेद्युस्ततो जीवेदयं शिशुः ॥ नैव बाष्पाविमोक्षेण न वाश्वासकृतेन च ७७ न दीर्घरुदितेनायं पुनर्जीवं
गमिष्यति ॥ अहं च क्रोष्टुं श्वैव यूयं ये चास्य बांधवाः ७८ धर्माधर्मौ गृहीत्वे ह सर्वे वर्तामहेऽध्वनि ॥ अप्रियं परुषं चापि परद्रोहं परस्त्रियम् ७९ अधर्ममनृतं चैव दूरात्प्रा
ज्ञो विवर्जयेत् ॥ धर्मसत्यं श्रुतं न्याय्यं महतीं प्राणिनां दयाम् ८० अजिह्वत्वमशाठ्यं च यत्नतः परिमार्गत ॥ मातरं पितरं वाऽपि बांधवानसुहृदस्तथा ८१ जीवतो ये
न पश्यंति तेषां धर्मविपर्ययः ॥ योनपश्यति चक्षुर्म्यानं गते च कथंचन ८२ तस्य निष्ठावसानां ते रुदंतः किं करिष्यथ ॥ इत्युक्तास्ते सुतं त्यक्त्वा भूमौ शोकपरिहृताः ॥
दह्यमानाः सुतस्नेहात्प्रययुर्बांधवा गृहम् ८३ ॥ जंबुक उवाच ॥ दारुणो मर्त्यलोकोऽयं सर्वप्राणिविनाशनः ॥ इष्टबंधुवियोगश्च तथेहाल्पं च जीवितम् ८४ बह्वलीकम
सत्यं चाप्यतिवादाप्रियंवदम् ॥ इमं प्रेक्ष्य पुनर्भावं दुःखशोकविवर्धनम् ८५ न मे मानुषलोकोऽयं मुहूर्तमपि रोचते ॥ अहो धिग्गृध्रवाक्येन यथैवाबुद्धयस्तथा ८६
कथं गच्छथानिः स्नेहाः सुतस्नेहं विसृज्य च ॥ प्रदीप्ताः पुत्रशोकेन सन्निवर्तत मानुषाः ८७

श्रुत्वा गृध्रस्य वचनं पापस्येहाकृतात्मनः ॥ सुखस्यानंतरंदुःखंदुःखस्यानंतरंसुखम् ८८ सुखदुःखावृत्ते लोकेनेहास्त्येकमनंतरम् ॥ इमं क्षितितलेत्यक्त्वा बालं
रूपसमन्वितम् ८९ कुलशोभाकरं मूढाः पुत्रं त्यक्त्वा कयास्यथ ॥ रूपयौवनसंपन्नं द्योतमानमिव श्रिया ९० जीवंतमेव पश्यामि मनसानात्र संशयः ॥ विनाशो ना
स्य न हि वै सुखं प्राप्स्यथ मानुषाः ९१ पुत्रशोकाभितप्तानां मृतानां मद्यवः क्षमम् ॥ सुखसंभावनं कृत्वा धारयित्वा सुखं स्वयं ॥ त्यक्त्वा गमिष्यथ काद्यसमुत्सृज्याल्पबु
द्धिवत् ९२ ॥ भीष्म उवाच ॥ तथा धर्मविरोधेन प्रियमिथ्याभिधायिना ॥ इमं शानवासिनानित्यं रात्रिं मृगयता नृप ९३ ततो मध्यस्थतां नीता वचनैरमृतोपमैः ॥
जंबुकेन स्वकार्यार्थिबांधवास्तस्य धिष्ठिताः ९४ ॥ गृध्र उवाच ॥ अयं प्रेतसमाकीर्णो यक्षराक्षससेवितः ॥ दारुणः काननोद्देशः कौशिकैरभिनादितः ९५ भीमः सु
घोरश्च तथानीलमेघसमप्रभः ॥ अस्मिच्छवं परित्यज्य प्रेतकार्याण्युपासत ९६ भानुर्यावत्प्रयात्यस्तं यावच्च विमलादिशः ॥ तावदेनं परित्यज्य प्रेतकार्याण्युपास
त ९७ नदंति परुषं श्येनाः शिवाः क्रोशंति दारुणम् ॥ मृगेंद्राः प्रतिनंदंति रविरस्तं च गच्छति ९८ चिताधूमेन नीलेन संरज्यंते च पादपाः ॥ इमं शाने च निराहाराः
प्रतिनंदंति देवताः ९९ सर्वे विकृतदेहाश्चाप्यस्मिन्देहे सुदारुणे ॥ युष्मान् प्रधर्षयिष्यंति विकृता मांसभोजिनः १०० क्रूरश्चायं वनोद्देशो भयमद्य भविष्यति ॥ त्यज्य
तां काष्ठभूतो यं मृष्यतां जांबुकं वचः १ यदि जंबुकवाक्यानि निष्फलान्यनृतानि च ॥ श्रोष्यथ भ्रष्टविज्ञानास्ततः सर्वे विनश्यथ २ ॥ जंबुक उवाच ॥ स्थीयतां नेह भे
तव्यं यावत्तपति भास्करः ॥ तावदस्मिन् सुते स्नेहादनिर्वेदेन वर्तत ३ स्वैरुदंतो विश्रब्धाश्चिरं स्नेहेन पश्यत ॥ स्थीयतां यावदादित्यः किंच कव्यादभाषितैः ४
यदि गृध्रस्य वाक्यानि तीव्राणि रभसानि च ॥ गृहीतमोहितात्मानः सुतो वोन भविष्यति ५ ॥ भीष्म उवाच ॥ गृध्रोस्तमित्याह गतोगतोनेति च जंबुकः ॥ मृतस्य तं
परिजनमूचतुस्तौ क्षुधाम्बितौ ६ स्वकार्यवद्धकक्षौ तौ राजन गृध्रोऽथ जंबुकः ॥ क्षुत्पिपासापरिश्रान्तौ शास्त्रमालंब्य जल्पतः ७ तयोर्विज्ञानविदुषोर्द्वयोर्मृगपतत्रिणोः ॥
वाक्यैरमृतकल्पैस्तैः प्रातिष्ठंति व्रजंति च ८ शोकैर्न्यसमाविष्टा रुदंतस्तस्थिरेतदा ॥ स्वकार्यकुशलाभ्यां तिसंभ्राम्यंते हनै पुणात् ९ तथा तयोर्विदतोर्विज्ञानविदुषो
र्द्वयोः ॥ बांधवानां स्थितानां चाप्युपातिष्ठत शंकरः ११० देव्या प्रणोदितो देवः कारुण्यार्द्राकृतेक्षणः ॥ ततस्तानाहमनुजानवरदोऽस्मीति शंकरः ११ ते प्रत्यूचु
रिदं वाक्यं दुःखिताः प्रणताः स्थिताः ॥ एकपुत्रविहिनानां सर्वेषां जीवितार्थिनाम् १२ पुत्रस्य नो जीवदाना जीवितं दातुमर्हसि ॥ एवमुक्तः स भगवान् वारिपूर्णेन
चक्षुषा १३ जीवितं स्मकुमाराय प्रादाद्वर्षशतानि वै ॥ तथा गोमायुगृध्राभ्यां प्राददत्क्षुद्रिनाशनम् १४ वरं पिनाकी भगवान् सर्वभूतहिते रतः ॥ ततः प्रणम्य ते दे
वंप्रायो हर्षसमन्विताः १५ कृतकृत्याः सुखं हृष्टाः प्रातिष्ठंततदा विभो ॥ अनिर्वेदेन दीर्घेण निश्चयेन ध्रुवेण च ११६

१० । १८ । १९ । २० । २१ । २२ ॥ इति शांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि नीलकंठीये मारुतभावादीये त्रिपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९३ ॥ बलिनः प्रत्यभिप्रस्येति १ । २१ । ३ । ४ वद्यापन्नो

देवदेव प्रसादाच्च क्षिप्रं फलमवाप्यते ॥ पश्य देवस्य संयोगं बांधवानां च निश्चयम् ११७ कृपणानां तुरुदतां कृतमश्रुप्रमार्जनम् ॥ पश्य चाल्पेन कालेन निश्चयान्वेषणे
न च १८ प्रसादं शंकरात् प्राप्य दुःखिताः सुखमाप्नुवन् ॥ ते विस्मिताः प्रहृष्टाश्च पुत्रसंजीवनात् पुनः १९ बभूवुर्भरतश्चेष्टप्रसादाच्छंकरस्य वै ॥ ततस्ते त्वरिताराजं
स्त्यक्त्वा शोकं शिशुद्वयम् २० विविधुः पुत्रमादाय नगरं हृष्टमानसाः ॥ एषा बुद्धिः समस्तानां चातुर्वर्ण्येन दर्शिता २१ धर्मार्थमोक्षसंयुक्तमिति हासमिमं शृणु ॥
श्रुत्वामनुष्यः स ततमिहामुत्र प्रमोदते १२२ ॥ इति श्रीम० शां० आप० गृध्रमोमायुसंवादे कुमारसंजीवने त्रिपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९३ ॥ ॥ ध्र ॥
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ बलिनः प्रत्यभिप्रस्य नित्यमासन्नवर्तिनः ॥ उपकारापकाराभ्यां समर्थस्योद्यतस्य च १ मोहाद्विकथनामात्रैरसारोऽल्पबलोलुघुः ॥ वाग्भि
रप्रतिरूपाभिरभिदुह्यपितामह २ आत्मनो बलमास्थाय कथं वर्तेत मानवः ॥ आगच्छतोऽतिकुद्धस्य तस्योद्धरणकाम्यया ३ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाह
रं तीममिति हासं पुरातनम् ॥ संवादं भरतश्चेष्टशाल्मलेः पवनस्य च ४ हिमवंतं समासाद्य महानासीद्वनस्पतिः ॥ वर्षपूगाभिसंवृद्धः शाखीस्कंधीपलाशवान् ५
तत्र स्ममत्तमातंगाधर्मार्त्ताः श्रमकर्षिताः ॥ विश्रम्यंति महाबाहो तथाऽन्यामृगजातयः ६ नल्वमात्रपरीणाहो घनच्छायावनस्पतिः ॥ सारिकाशुकसंजुष्टः पु
ष्पवान् फलवानपि ७ सार्थिकावणिजश्चापितापसाश्च वनौकसः ॥ वसंतितत्र मार्गस्थाः सुरम्येन गसत्तमे ८ तस्य ताविपुलाः शाखादृष्ट्वा स्कंधं च सर्वशः ॥ अभिगम्या
ब्रवीदेनं नारदो भरतर्षभ ९ अहोनुरमणीयस्त्वमहो चासिमनोहरः ॥ प्रियामहे त्वयानित्यंतरुप्रवरशाल्मले १० सदैव शकुनास्तातमृगाश्चाथ तथा गजाः ॥ वसं
तितवसं हृष्टामनोहरमनोहराः ११ तव शाखामहाशाखस्कंधांश्च विपुलांस्तथा ॥ नैव प्रभग्नान् पश्यामि मारुतेन कथंचन १२ किं नु ते पवनस्तातप्रीतिमानथवा
सुहृत् ॥ त्वारक्षतिसदा येन वनेऽत्र पवनोऽधुवं १३ भगवान् पवनः स्थानादृक्षानुच्चावचानपि ॥ पर्वतानां च शिखराण्याचालयति वेगवान् १४ शोषयत्येव पातालं वहन्
गंधवहः शुचिः ॥ सरांसि सरितश्चैव सागरांश्च तथैव च १५ संरक्षति त्वां पवनः सखित्वेन न संशयः ॥ तस्मात्त्वं बहुशाखोऽपि पर्णवान् पुष्पवानपि १६ इदं च रमणीयं ते
प्रतिभाति वनस्पते ॥ यदि मे विहास्तातरमंते मुदितास्त्वयि १७ वृषां पृथक्समस्तनां श्रूयते मधुरस्वरः ॥ पुष्पसंमोदने काले वा शतां सुमनोहरम् १८ तथे मे गर्जि
तानागाः स्वयूथकुलशोभिताः ॥ धर्मात्तास्त्वां समासाद्य सुखं विंदंति शाल्मले १९ तथैव मृगजातीभिरन्याभिरभिषोभसे ॥ तथा सर्वाधिवासैश्च शोभसे मे रुदुम् २०

राजादेवेन नानुगृह्यते तदा तमेव शरणीकुर्यात् । यदि तु वा कृशतरयातेन सह विरोधं करोति तदा कृत्स्नं स्वपरिग्रहं स्वयमेव त्यक्त्वा स्वात्ममात्रं रक्षेत् । एतत्पवनशाल्मलसंवादाख्यायिकया दर्शयति
अत्रापीत्यादिना ५ । ६ नल्वः हस्तानां शतचतुष्टयं परीणाः इत्युल्लंघ्यैषु लब्धमिति यावत् । शेषं सुगमं ॥ ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २०

१२ । १३ । १४ । १५ । १६ ॥ इति शांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीये सप्तपञ्चाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५७ ॥ ॥ तदेवमापद्धर्मानुस्त्वाराज्ञामराज्ञाचसर्वापन्मूल
भूतान्दोषानुत्पत्तिप्रतिबंधकान्गुणांश्वलोभाज्ञानदमतपःसत्यादीन्हेयानुपादेयांश्चक्रमेणाध्यायसप्तकेनाह पापस्ययदधिष्ठानमित्यादिना १ ग्राहवग्राहोपासकर्ता २ येनलोभेनजनाःपापकृतो

॥ २३ ॥

नहिबुद्ध्यासमांकेचिद्विद्यतेपुरुषेनृप ॥ तथाबलेनराजेंद्रनसमोऽस्तिहकश्चन १२ तस्मात्क्षमेतबालायजडांधबाधिरायच ॥ बलाधिकायराजेंद्रतद्वृष्ट्वयिश्च
बुहन् १३ अक्षौहिण्यादशैकाचसप्तचैवमहायुते ॥ बलेननसमाराजत्रजुनस्यमहात्मनः १४ निहताश्चैवभग्राश्वपांडवेनयशस्विना ॥ चरताबलमास्थायपा
कशासनिनामृधे १५ उक्ताश्चतेराजधर्मा आपद्धर्माश्चभारत ॥ विस्तरेणमहाराजकिंभूयःश्रोतुमिच्छसि १६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि
पवनशाल्मलिसंवादेसप्तपञ्चाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५७ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ पापस्ययदधिष्ठानंयतःपापंप्रवर्तते ॥ एतदिच्छाम्यहंश्रोतुंतत्त्वे
नभरतर्षभ १ ॥ भीष्मउवाच ॥ पापस्ययदधिष्ठानंतच्छृणुष्वनराधिप ॥ एकोलोभोमहाग्राहोलोभात्पापंप्रवर्तते २ अतःपापमधर्मश्चतथादुःखमनुत्तमम् ॥
निरुक्त्यामूलमेतद्विद्येनपापकृतोजनाः ३ लोभात्क्रोधःप्रभवतिलोभात्क्रामःप्रवर्तते ॥ लोभान्मोहश्चमायाचमानःस्तंभःपरासुता ४ अक्षमाहीःपरित्यागःश्रीना
शोधर्मसंक्षयः ॥ अभिध्याऽप्रख्यताचैवसर्वलोभात्प्रवर्तते ५ अत्यागश्चातितर्षश्चविकर्मसुचयाःक्रियाः ॥ कुलविद्यामदश्चैवैषैश्वर्यमदस्तथा ६ सर्वभूतेष्व
भिद्रोहःसर्वभूतेष्वसत्कृतिः ॥ सर्वभूतेष्वविश्वासःसर्वभूतेष्वनार्जवम् ७ हरणंपरवित्तानांपरदाराभिमर्शनम् ॥ वाग्भेगोमनसोवेगोनिंदावेगस्तथैवच ८ उप
स्थोदरयोर्वेगोमृत्युवेगश्चदारुणः ॥ ईर्ष्यावेगश्चबलवान्मिथ्यावेगश्चदुर्जयः ९ रसवेगश्चदुर्वार्यःश्रोत्रवेगश्चदुःसहः ॥ कुत्साविकथामात्सर्यपापंदुष्करकारिता १०
साहसानांचसर्वेषामकार्याणांक्रियास्तथा ॥ जातौबाल्येचकौमारेयौवनेचापिमानवाः ११ नसंत्यजंत्यात्मकर्मयोनजीर्यतिजीर्यतः ॥ योनपूरयितुंशक्योलोभः
प्राप्त्याकुरुद्वह १२ नित्यंगंभीरतोयाभिरापगाभिरिवोदधिः ॥ नप्रहृष्यतियोलोभैःकामैर्यश्चनष्टप्यति १३ योनदेवैर्नगंधर्वैर्नासुरैर्नमहोरगैः ॥ ज्ञायतेनृपतत्त्वेन
सर्वभूतगणैस्तथा १४ सलोभःसहमोहेनविजेतव्योजितात्मना ॥ दंभोद्रोहश्चनिंदाचपैशुन्यंमत्सरस्तथा १५ भवंत्येतानिकौरव्यलुब्धानामकृतात्मनाम् ॥ सुम
हांत्यपिशाम्नाणिधारयंतिवहुश्रुताः १६ छेतारःसंशयानांचक्लिश्यंतीहाल्पबुद्धयः ॥ द्वेषक्रोधप्रसक्ताश्चशिष्टाचारबहिष्कृताः १७ अंतःक्रूरावाक्मधुराःकूपा
इच्छन्नास्तृणैरिव ॥ धर्मवैतंसिकाःक्षुद्राःमुष्णंतिध्वजिनोजगत् १८ कुर्वतेचबहून्मार्गास्तानहेतुबलमाश्रिताः ॥ सतांमार्गानविलुपंतिलोभज्ञानेष्ववस्थिताः १९

भवति ३ परासुतापराधीनप्राणत्वं ४ अभिध्याचिंता अप्रख्यता अपकीर्तिः ५ अत्यागादयोऽकार्यक्रियाः सर्वेदोषाःलोभात्प्रवर्ततइतिपूर्वेणान्वयः ६ ७ ८ ९ १० जातौजन्मनि ११ यो
नपूरयितुंशक्यइत्यादीनांसलोभोजेतव्यइतितृतीयेनान्वयः १२ १३ १४ १५ १६ अल्पेऽपिधनादीबुद्धिर्येषांतेऽल्पबुद्धयोलुब्धाइत्यर्थः १७ धर्मवैतंसिकाःधर्मव्याजेनेतरान्निंसंतः
ध्वजिनोधर्मख्यापकाः १८ हेतुबलं 'येनकेनाप्युपायेनयस्यकस्यापिदेहिमः' ॥ संतोषजनयेत्प्राज्ञस्तदेवेश्वरपूजनम्' इत्यागबलेनान्योन्यसंतोषहेतुतयापारदार्यादेरपिधर्मत्ववर्णयंतीतिभावः १९

संस्थास्थितिःविक्रियतेऽन्यथाभवतिसातथैवप्रपद्यतेप्रथायाति १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ सर्वप्राणपर्यंतमपिदेयंपरार्थेदातुंयोग्येवेति १६ । १७ । १८ पृच्छचधर्ममितिशेषः २९
क्रियाआहारादयः १० गुह्यंगोपनीयंकंचित्पाखंडधर्म ३१ जमोहइतिच्छेदः येषांवृत्तमितिशेषः १२ । १३ । १४ हेतुभेदमत्र सर्वेवाक्प्रलापाःगुणवंतोभवतितान्देवान्प्रधानान् अन्येतुमूढान्
धर्मस्यहियमाणस्यलोभग्रस्तैर्दुरात्मभिः ॥ यायाविक्रियतेसंस्थाततःसाऽपिप्रपद्यते २० दर्पःक्रोधोमदःस्वप्नोहर्षःशोकोऽतिमानिता ॥ एतएवहिकौरव्यदृश्यं
तेलुब्धबुद्धिषु २१ एतानशिष्टान्बुध्यस्वनित्यलोभसमन्वितान् ॥ शिष्टांस्तुपरिपृच्छेथायान्वक्ष्यामिशुचिव्रतान् २२ येष्वावृत्तिभयंनस्तिपरलोकभयंनच ॥
नामिषेषुप्रसंगोऽस्तिनप्रियेष्वप्रियेषुच २३ शिष्टाचारःप्रियोयेषुदमोयेषुप्रतिष्ठितः ॥ सुखंदुःखंसमंयेषांसत्यंयेषांपरायणम् २४ दातारोन्नहीतारोदयावंतस्त
थैवच ॥ पितृदेवातिथेयाश्चनित्योद्युक्तास्तथैवच २५ सर्वोपकारिणोवीराःसर्वधर्मानुपालकाः ॥ सर्वभूतहिताश्चैवसर्वदेयाश्चभारत २६ नतेचालयितुंशक्याध
र्मव्यापारकारिणः ॥ नतेषांभिद्यतेवृत्तंयत्पुरासाधुभिःकृतम् २७ नत्रासिनोचपलानरौद्राःसत्पथेस्थिताः ॥ तेसेव्याःसाधुभिर्नित्यंयेष्वहिंसाप्रतिष्ठिता २८
कामक्रोधव्यपेतायेनिर्ममानिरहंकृताः ॥ सुव्रताःस्थिरमर्यादास्तानुपास्वचपृच्छच २९ नधनार्थयशोर्थवाधर्मस्तेषांयुधिष्ठिर ॥ अवश्यंकार्यइत्येवशरीरस्य
क्रियास्तथा ३० नभयंक्रोधचापल्येनशोकस्तेषुविद्यते ॥ नधर्मध्वजिनश्चैवगुह्यंकंचिदास्थिताः ३१ येष्वलोभस्तथाऽमोहोयेचसत्यार्जवेस्थिताः ॥ तेषुको
तेयरज्येथायेषांनभ्रश्यतेपुनः ३२ येनहृष्यंतिलाभेषुनालाभेषुव्यथंतिच ॥ निर्ममानिरहंकाराःसत्त्वस्थाःसमदर्शिनः ३३ लभालाभौसुखदुःखेचताताप्रियाप्रि
येमरणंजीवितंच ॥ समानियेषांस्थिरविक्रमाणांबुभुस्ततांसत्त्वपथेस्थितानाम् ३४ धर्मप्रियांस्तान्सुमहानुभावान्दातोऽप्रमत्तश्चसमर्चयेथाः ॥ देवान्सर्वेगुणवंतो
भवतिशुभाशुभेवाक्प्रलापास्तथाऽन्ये ३५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि आपन्मूलभूतदोषकथनेअष्टपञ्चाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५८ ॥
युधिष्ठिरउवाच ॥ अनर्थानामधिष्ठानमुक्तोलोभःपितामह ॥ अज्ञानमपिवैतातश्रोतुमिच्छामितत्त्वतः १ ॥ भीष्मउवाच ॥ करोतिपापंयोऽज्ञानान्नात्मनो
वेत्तिचक्षयम् ॥ प्रद्वेष्टिसाधुवृत्तांश्चसलोकस्यैतिवाच्यताम् २ अज्ञानान्निरयंयातितथाज्ञानेनदुर्गतिम् ॥ अज्ञानात्केशमाप्रोवितथाऽस्पृशुनिमज्जाति ३
युधिष्ठिरउवाच ॥ अज्ञानस्यप्रवृत्तिचस्थानंशुद्धिक्षयोदयौ ॥ मूलयोगंगतिंकालंकारणहेतुमेवच ४ श्रोतुमिच्छामितत्त्वेनयथावदिहपार्थिव ॥ अज्ञानप्रसवंही
दंयदुखमुपलभ्यते ५ ॥ भीष्मउवाच ॥ रागोद्वेषस्तथामोहोहर्षःशोकोभिमानिता ॥ कामःक्रोधश्चदर्पश्चतंद्रीचालस्यमेवच ६ इच्छाद्वेषस्तथातापः
परवृद्ध्युपतापिता ॥ अज्ञानमेतन्निर्दिष्टपापानांचैवयाःक्रियाः ७

वाक्प्रलापाअशुभेअशुभार्थमेवभवतीतिशेषः

लोभंजेतुकाभेनसत्संगःकर्तव्यइत्यर्थः ३१ ॥ इतिशांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपेटीकायामष्टपञ्चाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५८ ॥ ॥ ॥ अनर्थानामिति
१ वाच्यतांनित्यताम् २ । ३ अज्ञानस्यस्वरूपेणसहप्रवृत्त्यादयोद्वादशप्रश्नाः ४ । ५ स्वरूपमाहद्वाभ्यां रागहाति ६ कार्यकारणोपचाराद्वागादयएवाज्ञानं पापानांक्रियाःहिंसादयः ७

एतस्यैतत्प्रवृत्तेः प्रवृत्तिस्तत्रप्रयत्नः ८ मुख्यमज्ञानस्वरूपमाह उभाविति अत्रापिपूर्वकारभेदाद्योपचारः ९ लोभप्रभवंलीभात्तस्यप्रवृत्तिः लोभवृद्धौवृद्धिलोभस्यानेसाभ्येस्थानसमता लोभेक्षी
णेक्षीणमवतिउपैतिउदेतिलोभस्योदयेउदेतीत्यर्थः विविधांगतिदुःखसंतापमोहादिरूपाप्रापयितुमितिशेषः तदेवंपण्णांप्रश्नानामुत्तरमुक्तम् १० लोभस्याज्ञानात्मकस्यमूलमोहावैचित्यंका
र्याकार्याप्रतिपत्तिरूपम् । एतेनैवमोहसंयोगएवाज्ञानयोगइत्यष्टमस्याप्युत्तरम् । कालात्मनामितितेनाज्ञानस्यगतिःस्वर्गनरकनरसुरतिर्यग्यपेतिनवमस्योत्तरम् । लोभस्यच्छेदभेदादि

एतस्यवाप्रवृत्तेश्चवृद्ध्यादीन्यांश्चपृच्छसि ॥ विस्तरेणमहाराजशृणुतच्चविशेषतः ८ उभावेतौसमफलोसमदोषौचभारत ॥ अज्ञानंचातिलोभश्चाप्येकंजानीहिपा
थिव ९ लोभप्रभवमज्ञानंवृद्धंभूयःप्रवर्द्धते ॥ स्थानेस्थानेभवेत्क्षीणमुपैतिविविधांगतिम् १० मूललोभस्यमोहोवैकालात्मगतिरेवच ॥ छिन्नेभिन्नेतथालोभेकारणं
कालएवच ११ तस्याज्ञानादिलोभोहिलोभादज्ञानमेवच ॥ सर्वदोषास्तथालोभात्तस्माद्लोभंविजयेत् १२ जनकोद्युवनाश्चश्ववृषादर्भिःप्रसेनजित् ॥ लोभक्षया
दिवंप्राप्तास्तथैवान्येनराधिपाः १३ प्रत्यक्षंतुकुरुश्रेष्ठत्यजलोभमिहात्मना ॥ त्यक्त्वालोभंमुखंलोकेप्रेत्यचानुचरिष्यसि १४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिआप
द्धर्मपर्वणिआज्ञानमाहात्म्येएकोनषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५९ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ स्वाध्यायेकृतयत्नस्यनरस्यचपितामह ॥ धर्मकामस्यध
र्मात्मनकिंनुश्रेयइहोच्यते १ बहुधादर्शनेलोकेश्रेयोयदिहमन्यसे ॥ अस्मिंल्लोकेपरैवेतन्मेब्रूहिपितामह २ महानयंधर्मपथोबहुशाखश्चभारत ॥ किंस्विदेवेहध
र्माणामनुष्ठेयतममंतम् ३ धर्मस्यमहतोराजनबहुशाखस्यतत्त्वतः ॥ यन्मूलंपरमंताततत्सर्वब्रह्मशेषतः ४ ॥ भीष्मउवाच ॥ हंततेकथयिष्यामियेनश्रेयोह्यवा
प्स्यसि ॥ पीत्वाऽमृतमिवप्राज्ञोज्ञानतृप्तोभविष्यसि ५ धर्मस्यविधयोनैकेयैवैप्रोक्तामहर्षिभिः ॥ स्वस्वविज्ञानमाश्रित्यदमस्तेषांपरायणम् ६ दमनिःश्रेयसंप्राहु
र्वृद्धानिश्चितदर्शिनः ॥ ब्राह्मणस्यविशेषेणदमोधर्मःसनातनः ७ दमात्तस्यक्रियासिद्धिर्यथावदुपलभ्यते ॥ दमोदानंतथायज्ञानधीतंचातिवर्तते ८ दमस्तेजोवर्ध
यतिपवित्रंचदमःपरम् ॥ विपाप्मातेजसायुक्तःपुरुषोविंदतेमहत् ९ दमेनसदृशंधर्मनान्यंलोकेषुशुभम् ॥ दमोहिपरमोलोकेप्रशस्तःसर्वधर्मिणाम् १० प्रेत्यचा
त्रमनुष्येद्रपरमंविंदतेसुखम् ॥ दमेनहिसमायुक्तोमहांतंधर्ममश्रते ११ सुखंदांतःप्रस्वपितिसुखंचप्रतिबुध्यते ॥ सुखंपर्येतिलोकाश्चमनश्चास्यप्रसीदति १२ अदां
तःपुरुषःक्लेशमभीक्ष्णंप्रतिपद्यते ॥ अनर्थाश्चबहूनन्यानप्रसृजत्यात्मदोषजान् १३ आश्रमेषुचतुर्ष्वर्हदममेवोत्तमंव्रतम् ॥ तस्यलिंगानिवक्ष्यामियेषांसमुदयोदमः १४

स्तस्यकालःयदालिप्स्यमानोऽर्थोविघ्नितोभवति तदैवत्रैचित्यरूपस्याज्ञानस्यकालःइतिदशमस्योत्तरं । कारणंनिदानं हेतुःफलम् ११ तस्यकालस्यमूढस्यवा तदुभयमाह अज्ञानकारणाद्लो
भःकार्यफलं एवंलोभादज्ञानमित्यंतयोत्तरम् १२ । ११ । १४ ॥ इतिशांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणिनीलकण्ठीये मारतमावदीपे एकोनषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५९ ॥ ॥ ७ ॥
स्वाध्यायेइति १ । २ । ३ । ४ । ५ दमःइन्द्रियनियमः परायणंपराकाष्ठा अत्रैवसर्वधर्मांतर्भूताइत्यर्थः ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४

१५ । १६ पैशुनंदांतोनेवनिषेवतइत्युत्तरेणान्वयः स्तुतिनिंदयोरविसर्जनम् १७ दर्पमर्वस्तंममविनयम् १८ अल्पेषुभानित्यसुखेषु कथंचनब्रह्मलोकलाभेपिनपूर्यतेनतृप्तोभवति १९ । २०
२१ । २२ । २३ वर्त्मस्वाभाविकःपंथाः यदन्येषांविहितंतज्ज्ञानिनःस्वभावसिद्धमित्यर्थः २४ निष्कर्म्यगृहावितिशेषः संन्यस्येत्यर्थः २५ । २६ अवाचिनोतिभोगेनव्ययीकरोति नचसं
चिनोति नसंगृह्णातितत्त्वज्ञस्यकर्माश्लेषस्मरणात् भैत्रायणंसर्वभूतेभ्योऽभयदानम् २७ अनेनदेवयानेनान्येनवापयागतइतिनज्ञायतेउत्क्रमणाभावात् । 'नतस्यप्राणाउत्क्रामंत्यत्रैवसमवनी

क्षमाद्यतिरहिंसाचसमतासत्यमार्जवम् ॥ इन्द्रियाभिजयोदाक्ष्यमार्दवंहीरचापलम् १५ अकार्पण्यमसंरंभःसंतोषःप्रियवादिता ॥ अविर्हिंसाऽनसूयाचाप्येषांसमु
दयोदमः १६ गुरुपूजाचकौरव्यदयाभूतेषुपैशुनम् ॥ जनवादंष्ट्रावादंस्तुतिनिंदाविसर्जनम् १७ कामक्रोधंचलोभंचदर्पस्तंभंविक्थनम् ॥ रोषमीर्ष्याऽजमानं
चनैवदांतोनिषेवते १८ अनिंदितोह्यकामात्मानाल्पेष्वर्थ्यनसूयकः ॥ समुद्रकल्पःसनरोनकथंचनपूर्यते १९ अहंत्वयिममत्वंचमयितेषुतथाप्यहम् ॥ पूर्वसंबंधि
संयोगेनैतदांतोनिषेवते २० सर्वाग्राम्यास्तथाऽरण्यायाश्चलोकेप्रवृत्तयः ॥ निंदांचैवप्रशंसांचयोनाश्रयतिमुच्यते २१ मैत्रोऽथशीलसंपन्नःप्रसन्नात्मात्मविच्चयः ॥
मुक्तस्यविविधैःसंगैस्तस्यप्रेत्यफलमहत् २२ सुवृत्तःशीलसंपन्नःप्रसन्नात्माऽऽत्मविबुधः ॥ प्राप्येहलोकेसत्कारंसुगतिंप्रतिपद्यते २३ कर्मयच्छुभमेवेहसद्गिराचरि
तंचयत् ॥ तदेवज्ञानयुक्तस्यमुनेर्वर्त्मनहीयते २४ निष्कर्म्यवनमास्थायज्ञानयुक्तोजितेंद्रियः ॥ कालाकांक्षीचरत्येवंब्रह्मभूयायकल्पते २५ अभयंस्यभूतेभ्यो
भूतानामभयंतः ॥ तस्यदेहाद्विमुक्तस्यभयंनास्तिकुतश्चन २६ अवाचिनोतिकर्माणिनचसंप्रचिनोतिह ॥ समःसर्वेषुभूतेषुमैत्रायणगतिश्चरेत् २७ शकुनीना
मिवाकाशेजलेवारिचरस्यच ॥ यथागतिर्नदृश्येततथातस्यनसंशयः २८ गृहानुत्सृज्ययोराजनमोक्षमेवाभिपद्यते ॥ लोकास्तेजोमयास्तस्यकल्पंतेशाश्वतीःस
माः २९ संन्यस्यसर्वकर्माणिसंन्यस्यविधिवत्तपः ॥ संन्यस्यविविधाविद्यासर्वसंन्यस्यचैवह ३० कामेशुचिरनावृत्तःप्रसन्नात्माऽऽत्मविच्छुचिः ॥ प्राप्येहलोकेस
त्कारंस्वर्गंसमभिपद्यते ३१ यच्चपैतामहंस्थानंब्रह्मराशिसमुद्भवम् ॥ गुहायांपिहितंनित्यंतद्वमेनाभिगम्यते ३२ ज्ञानारामस्यबुद्धस्यसर्वभूताविरोधिनः ॥ नावृत्ति
भयमस्तीहपरलोकभयंकुतः ३३ एकएवदमदोषोद्वितीयोनोपपद्यते ॥ यदेनक्षमयायुक्तमशक्तमन्यतेजनः ३४ एकोऽस्यसुमहाप्राज्ञदोषःस्यात्सुमहान्गुणः ॥
क्षमयाविपुलालोकाःसुलभाहिसहिष्णुता ३५ दांतस्यकिमरण्येनतथाऽदांतस्यभारत ॥ यत्रैवनिवसेदांतस्तदरण्यंसचाश्रमः ३६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एत
द्भीष्मस्यवचनंश्रुत्वाराराजायुधिष्ठिरः ॥ अमृतेनेवसंतप्तःप्रहृष्टःसमपद्यत ३७ पुनश्चपरिपप्रच्छभीष्मंधर्मभृतांवरम् ॥ ततःप्रतिःसचोवाचतस्मैसर्वकुरुद्वहः ३८
॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिआपद्धर्मपर्वणिदमकथनेषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६० ॥ यंत्रेब्रह्मैवसन्नब्रह्माप्येति'इतिश्रुतेरितिभावः २८ । २९ ३० कामेशुचिःसत्य

कामइत्यर्थः अनावृत्तःसर्वत्रकामाचारमाह । 'तस्यसर्वेषुलोकेषुकामाचारोभवति'इतिश्रुतेः शुचिस्त्यक्तकामःसत्कारंसत्यसंस्कारत्वादिगुणयोगेनसंभानमिहप्राप्यस्वर्गमभिपद्यतेविदेहकैवल्यकाले
११ गुहायांद्दृष्टुंदरीकेपैतामहंब्रह्मलोकालयम् ३२ । ३१ । ३३ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ ॥ इतिशांतिपर्वणिआपद्धर्मपर्वणि नीलकण्ठीयेमारतमावदीपे षष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६० ॥

॥ भीष्मउवाच ॥ सर्वमेतत्तपोमूलं कवयः परिचक्षते ॥ न ह्यतस्तत्तपामूढः क्रियाफलमवाप्नुते १ प्रजापतिरिदं सर्वं तपसैवासृजत्प्रभुः ॥ तथैव वेदानृषयस्तपसाप्र
तिपेदिरे २ तपसैव ससर्जात्रं फलमूलानियानि च ॥ श्रील्लोकांस्तपसा सिद्धाः पश्यन्ति सुसमाहिताः ३ औषधान्यगदादीनि क्रियाश्च विविधास्तथा ॥ तपसैवाहि
सिद्धयन्ति तपोमूलं हि साधनम् ४ यदुरापं भवेत्किंचित्सर्वं तपसो भवेत् ॥ ऐश्वर्यमृषयः प्राप्तास्तपसैव न संशयः ५ सुरापो संमतादायी भूणहा गुरुतल्पगः ॥ तप
सैव सुतप्तेन नरः पापात्प्रमुच्यते ६ तपसो बहु रूपस्य तैस्तैर्द्वारैः प्रवर्ततः ॥ निवृत्त्या वर्तमानस्य तपो नानशनात्परम् ७ अहिंसा सत्यवचनं दानमिन्द्रियनिग्रहः ॥
एतेभ्यो हि महाराज तपो नानशनात्परम् ८ न दुष्करतरं दानात्प्रातिमातरमाश्रमः ॥ त्रैविद्येभ्यः परं नास्ति संन्यासः परमं तपः ९ इन्द्रियाणीहरं क्षंतिस्वर्गधर्मा
भिगुप्तये ॥ तस्मादर्थे च धर्मे च तपो नानशनात्परम् १० ऋषयः पितरो देवा मनुष्या मृगपक्षिणः ॥ यानि चान्यानि भूतानि स्थावराणि चराणि च ११ तपः परा
यणाः सर्वे सिध्यन्ति तपसा च ते ॥ इत्येवं तपसा देवामहत्त्वं प्रतिपेदिरे १२ इमानीष्टविभागानि फलानि तपसः सदा ॥ तपसा शक्यते प्राप्तुं देवत्वमपि निश्चयात् १३
॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि तपःप्रशंसायां एकषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६१ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ सत्यं धर्मं प्रशंसंति
विप्रर्षिपितृदेवताः ॥ सत्यमिच्छाम्यहं श्रोतुं तन्मे ब्रूहि पितामह १ सत्यं किं लक्षणं राजन कथं वा तदवाप्यते ॥ सत्यं प्राप्य भवेत्किंच कथं चैव तदुच्यताम् २ भीष्म
उवाच ॥ चातुर्वर्ण्यस्य धर्माणां संकरो न प्रशस्यते ॥ अविकारितं सत्यं सर्ववर्णेषु भारत ३ सत्यं सत्सु सदा धर्मः सत्यं धर्मः सनातनः ॥ सत्यमेव नमस्येत सत्यं हि परमा
गतिः ४ सत्यं धर्मस्तपो योगः सत्यं ब्रह्म सनातनम् ॥ सत्यं यज्ञः परः प्रोक्तः सर्वसत्ये प्रतिष्ठितम् ५ आचारानि ह सत्यस्य यथावदनुपूर्वशः ॥ लक्षणं च प्रवक्ष्यामि
सत्यस्येह यथाक्रमम् ६ प्राप्य ते च यथा सत्यं तच्च श्रोतुमिहार्हसि ॥ सत्यं त्रयोदशविधं सर्वं लोकेषु भारत ७ सत्यं च समता चैव दमश्चैव न संशयः ॥ अमात्सर्यं क्षमा चैव
हीस्ति तितिक्षाऽनसूयता ८ त्यागो ध्यानमथार्थत्वं धृतिश्च सततं दया ॥ अहिंसा चैव राजेंद्र सत्याकारास्त्रयोदश ९ सत्यं नामाव्ययं नित्यमविकारितथैव च ॥ सर्वध
र्माविरुद्धेन योगेनैतदवाप्यते १० आत्मनीष्टे तथाऽनिष्टे रिपौ च समता तथा ॥ इच्छा द्वेषं क्षयं प्राप्य कामक्रोधक्षयं तथा ११ दमो नान्यस्पृहानित्यं गांभीर्यं धैर्यमेव
च ॥ अभयं रोगशमनं ज्ञानेनैतदवाप्यते १२ अमात्सर्यं बुधाः प्राहुर्दाने धर्मे च संयमः ॥ अवस्थितेन नित्यं च सत्येनामत्सरी भवेत् १३

१।२०।२१।२२ इमानि नक्षत्रादीनि । 'सुकृतावाप्तानि ज्योतीर्षियन्नक्षत्राणि' इति श्रुतेः १३ ॥ ॥ इति शांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे एकषष्ठ्यधिकशततमो
ऽध्यायः ॥ १६१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ सत्यवमिति १।२।३।४।५।६।७।८।९ सत्यादीनां पदानां त्रयोदशानामर्थान् व्याचष्टे सत्यं नामेत्यादिना १०।११।१२।१३

अक्षमाया विषये तथा क्षमाया इति दृष्टांतार्थम् १४।१५।१६ असूयापरगुणेषु दोषदर्शनं तद्वसितितिक्षाया अर्समवाप्तिरितिक्षा व्याख्यानेनैव तद्व्याख्यानं सिद्धमिति न सा पृथगुक्ता तद्व्याख्यान
श्लोको लुप्त इति वा तां व्याख्यायत्यागं व्याख्याति त्याग इति सूत्रश्लोकेत्यागो ध्यानमिति त्यागामुसंधानाख्यः पदद्वयोपात्त एकः पदार्थः १७।१८।१९ । सर्वथेति श्लोके धृतिशब्देनोद्दे

अक्षमायाः क्षमायाश्च प्रियाणीहाऽप्रियाणि च ॥ क्षमते संमतः साधुः साध्वाप्रोति च सत्यवाक् १४ कल्याणं कुरुते बाढं धीमान्न ग्लायते कचित् ॥ प्रशंसंति वाङ्मनानि
त्यं हीस्तु धर्मादवाप्यते १५ धर्मार्थहेतोः क्षमतेति तितिक्षाक्षांतिरुच्यते ॥ लोकसंग्रहणार्थं वैसाधुधैर्येण लभ्यते १६ त्यागः स्नेहस्य त्यागो विषयाणां तथैव च ॥ रा
गद्वेषप्रहीणस्य त्यागो भवति नान्यथा १७ आर्यतानामभूतानां यः करोति प्रयत्नतः ॥ शुभं कर्म निराकारो वीतरागस्तथैव च १८ धृतिर्नाम सुखे दुःखे यथानाप्रो
तिविक्रियाम् ॥ तां भजेत सदा प्राज्ञो य इच्छेद्भूतिमात्मनः १९ सर्वथा क्षमिणा भाव्यं तथा सत्यपरेण च ॥ वीतहर्षभयक्रोधो धृतिमाप्रोति पंडितः २० अद्रोहः सर्व
भूतेषु कर्मणामनसागिरा ॥ अनुग्रहश्च दानं च सतां धर्मः सनातनः २१ एते त्रयोदश आकाराः पृथक् सत्यैकलक्षणाः ॥ भजंते सत्यमेव हं ब्रह्म हंते च भारत २२ नांतः श
क्यो गुणानां च वक्तुं सत्यस्य पार्थिव ॥ अतः सत्यं प्रशंसंति विप्राः सपितृदेवताः २३ नास्ति सत्यात्परो धर्मो नानृततात्पातकं परम् ॥ श्रुतिर्हि सत्यं धर्मस्य तस्मात्सत्यं
न लोपयेत् २४ उपैति सत्यादानं हितं थायज्ञाः सदक्षिणाः ॥ त्रेताग्रिहोत्रं वेदाश्च ये चान्ये धर्मनिश्चयाः २५ अश्वमेधसहस्रं च सत्यं च तुलया घृतम् ॥ अश्वमेधस
हस्राद्वि सत्यमेव विशिष्यते २६ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि सत्यप्रशंसायां द्विषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६२ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
यतः प्रभवति क्रोधः कामो वा भरतर्षभ ॥ शोकमोहौ विधित्वा च परासुत्वं च तद्वद १ लोभो मात्सर्यमीर्ष्या च कुत्सा सूया लुपाभयम् ॥ एतत्सर्वं महाप्राज्ञऽप्यथा
तथ्येन मेव द २ ॥ भीष्म उवाच ॥ त्रयोदशैतेति बलाः शत्रवः प्राणिनां स्मृताः ॥ उपासंते महाराज संमतात्पुरुषानिह ३ एते प्रमत्तं पुरुषमप्रमत्तास्तुदंति
च ॥ वृका इव विलुपंति दृष्ट्वैव पुरुषं बलात् ४ एभ्यः प्रवर्तते दुःखमेभ्यः पापं प्रवर्तते ॥ इति मर्त्यो विजानीयात्सततं पुरुषर्षभ ५ एतेषामुदयं स्थानं क्षयं च पृथिवी
पते ॥ हंतंते कथयिष्यामि क्रोधस्योत्पत्तिमादितः ६ यथा तत्त्वं क्षितिपते तद्विहैकमनाः शृणु ॥ लोभात्क्रोधः प्रभवति परदोषैरुदीर्यते ७ क्षमयातिष्ठते राजन क्ष
मया विनिवर्तते ॥ संकल्पाज्जायते कामः सेव्यमानो विवर्धते ८ यदा प्राज्ञो विरमते तदा सद्यः प्रणश्यति ॥ पराऽसूया क्रोधलोभावंतरा प्रतिमुच्यते ९

शक्रमप्राप्तादयाग्राह्या २०।२१।२२।२३।२४।२५।२६ ॥ इति शांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे द्विषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६२ ॥
यतोऽज्ञानात् २ कुराऽभयमित्यंतास्त्रयोदश २।३।४।५।६ क्रोधादीनामुत्पत्तिस्थितिलक्षणानि व्याख्याति लोभादित्यादिना लोभात्केनचिन्निमित्तेनोपहृतात्क्रोधोभवति
सच परदोषैर्दृष्टैरुदीर्यते उद्दीप्तो भवति ७ सक्षमयातिष्ठते निरुध्यते विनिवर्तते चेति एवं सर्वत्र द्रष्टव्यम् ८।९

परस्मिन्नसूयादोषदर्शनं तत्क्रोधाद्धोमाद्वाभवात् दययानिवर्तते अत्रक्रोधादीनां गुणानामप्युद्देशकमोनादर्थव्यः असूयाच अवच दर्शनात् परस्मिन्दोषदर्शनादोतिउदेति तत्त्वज्ञानाद्वस्तुनो निर्दोषत्वज्ञानादसूयाधीमतां निवर्तत इत्यनुषंगः सार्द्धश्लोकोऽयं १० मोहो विपरीतबुद्धिः ११ मोह इत्याकृष्यते विधित्सा आरंभप्रावण्यं इदमुभयविरुद्धानि कौलिकादिशास्त्राणि पश्यन्ति तेषां जायते तत्त्वज्ञानात्सम्यग्बौद्धिकार्थज्ञानात्तत्र विश्वासाच्च निवर्तते १२ पुत्रादिप्रियवस्तुनाशे शोको जायते सच शोचतोऽपि पुनर्दुर्लभ इति निरर्थक इति ज्ञानात्प्रत्यतीत्याह प्रीत्येति १३ परासुता अर्थात् तमकार्यपारवश्यं अभ्यासादसकृदावृत्तेः दययाक्रोधपरासुतानिवर्तते निर्वेदाद्वैराग्याद्धोमादिजेति मेदः १४ । १५ । १६ । १७ । १८ इति कर्तुं यथायोग्यं प्रतीकारं कर्तुं १९ कृपाऽपि चित्तोन्माय करीति द्वेषवद्वैत्येति प्रेत्याह कृपणानिति २० अज्ञानप्रभवो लोभ इत्यत्र लोभपदेन मयं ग्राहं लोभस्य प्राग्व्याख्यातत्वात् कृपाभयमिति भयस्यापि प्रागुद्दिष्टत्वाच्च २१ । २२ ॥ इति शांतिपर्वणि दयया सर्वभूतानां निर्वेदादि निवर्तते ॥ अवच दर्शनादेति तत्त्वज्ञानाच्च धीमताम् १० अज्ञानप्रभवो मोहः पापाभ्यासात्प्रवर्तते ॥ यदा प्राज्ञे पुरमते तदा सद्यः प्रणश्यति ११ विरुद्धानि ह शास्त्राणि पश्यन्ति कुरूद्रह ॥ विधित्सा जायते तेषां तत्त्वज्ञानाच्च निवर्तते १२ प्रीत्या शोकः प्रभवति वियोगात्स्यदेहिनः ॥ यदा निरर्थकं वेत्ति तदा सद्यः प्रणश्यति १३ परासुता क्रोधलोभादभ्यासाच्च प्रवर्तते ॥ दयया सर्वभूतानां निर्वेदात्सानिवर्तते १४ सत्यत्यागात्तु मात्सर्यमहितानां च सेवया ॥ एतत्तु क्षीयते तातसाधूनामुपसेवनात् १५ कुलाज्ज्ञानात्तथैश्वर्यान्मदो भवति देहिनाम् ॥ एभिरेव तु विज्ञातैः सच सद्यः प्रणश्यति १६ ईर्ष्याकामात्प्रभवति संहर्षा चैव जायते ॥ इतरेषां तु सत्वानां प्रज्ञया सा प्रणश्यति १७ विभ्रमा लोकाद्वाह्यानां द्विष्यैर्वाक्यैरसंमतैः ॥ कुत्सा संजायते राजन् लोकान्प्रेक्ष्याभिशास्यति १८ इति कर्तुं न शक्ता ये बलस्थायी पकारिणे ॥ असूया जायते तीव्रा कारुण्यादि निवर्तते १९ कृपणां सततं दृष्ट्वा ततः संजायते कृपा ॥ धर्मनिष्ठां यदा वेत्ति तदा शास्यति सा कृपा २० अज्ञानप्रभवो लोभो भूतानां दृश्यते सदा ॥ अस्थिरत्वं च भोगानां दृष्ट्वा ज्ञात्वानिवर्तते २१ एतान्येवाजितान्याहुः प्रशमाच्च त्रयोदश ॥ एते हि धार्तराष्ट्राणां सर्वे दोषास्त्रयोदश ॥ त्वया सत्यार्थिनानित्यं विजिता ज्येष्ठसेवनात् २२ ॥ इति श्रीम० शांतिप० आप० लोभानिरूपणे त्रिषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६३ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ आनृशं स्यं विजानामि दर्शनेन सतां सदा ॥ नृशं सान्न विजानामि तेषां कर्म च भारत १ कंटकां कूपमग्निं च वर्जयंति यथानराः ॥ तथा नृशं सकर्मणं वर्जयंति नरानरम् २ नृशं सोहिदहेत्यक्तं प्रेत्य चेह च भारत ॥ तस्मात्त्वं ब्रह्मि कौरव्य तस्य धर्मविनिश्चयम् ३ ॥ भीष्म उवाच ॥ स्पृहा स्याद्गृहिता चैव विधित्सा चैव कर्मणाम् ॥ आक्रोष्टा कुश्यते चैव वंचितो बुध्यते सच ४ दत्तानुकीर्तिर्विषमः क्षुद्रो नैकैकैः शठः ॥ असंविभागी मानी च तथा संगी विकथनः ५

आपद्धर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे त्रिषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६३ ॥ ॥ ॥ ॥ आनृशं स्यं सतां धर्म इति पद्यपि सामान्यतोजानामितथाऽपि नृशं सत्वे ज्ञाते तदभावरूपमानृशं स्यं विशेषतः सुज्ञेयमतो नृशं सस्यैव स्वरूपादिकं ब्रूहीति प्रश्नः १ । २ । ३ यस्य स्पृहा विधित्सा च वच्यते नादिविषयागर्हिता स्यात् यो निन्दको निन्द्यश्च देवेनाहं वंचितोऽस्मि यदीदृशं कुर्मकरोमीति बुध्यते करोति वा कृत्यं स आत्महानृशं सकृदिति चतुर्थेनान्वयः ४ दत्तमनुकीर्तयतीति दत्तानुकीर्तिः स्वस्य बदान्यत्वप्रकाशकः विषमो विद्वेषकर्ता क्षुद्रो नीचकर्मकारी नैकैकैः स्नेहं प्रदर्श्य वंचकः शठः सत्यपि सामर्थ्येदारिद्र्यव्यजकः ५

बलीशः काक इव वंचक इति आश्रमद्वेषः संकरश्चास्यास्तीत्याश्रमद्वेषसंकरी ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ ॥ इति शांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे चतुःषट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६४ ॥ ॥ ॥ एवमापदानिदानप्रतीकारादिकमुक्तमिदानीं सामान्यतः सर्वांसां मापदानां लूपापंतच्छाकृतप्रायश्चित्तानामापद्रूपेण बाधत इति साधारणा साधारणं मा सर्वातिशंकी पुरुषो बलीशः कृपणोऽथवा ॥ वर्गप्रशंसी सततमाश्रमद्वेषसंकरी ६ हिंसाविहारः सततमविशेषगुणागुणः ॥ बह्वलीको मनस्वी च लुब्धोऽत्यर्थं नृशंसकृत् ७ धर्मशीलं गुणोपेतं पापमित्यवगच्छति ॥ आत्मशीलप्रमाणेन न विश्वसितिकस्यचित् ८ परेषां यत्र दोषः स्यात्तद्गुह्यं संप्रकाशयेत् ॥ समानेष्वेव दोषेषु नृत्त्यर्थमुपधातयेत् ९ तथोपकारिणं चैव मन्यते वंचितं परं ॥ दत्त्वाऽपि च धनं काले सतपत्युपकारिणे १० भक्ष्यं पेयमथालेह्यं चान्यत्साधुभोजनं ॥ प्रेक्षमाणेषु योऽश्रीयात् नृशंसमिति तंवदेत् ११ ब्राह्मणेभ्यः प्रदायाग्र्यं सुहृद्भिः सहाश्रुते ॥ सप्रेत्यलभते स्वर्गमिह चानंत्यमश्रुते १२ एष ते भरत श्रेष्ठ नृशंसः परिकीर्तितः ॥ स दाविवर्जनीयो हि पुरुषेण विजानता १३ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि नृशं सारख्याने चतुःषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६४ ॥ भीष्म उवाच ॥ हतार्थो यक्ष्यमाणश्च सर्ववेदांतगश्चयः ॥ आचार्यपितृकार्यार्थं स्वाध्यायार्थमथाऽपि च १ एते वै साधवो दृष्ट्वा ब्राह्मणाधर्मभिक्षवः ॥ निःस्वेभ्यो देयमेतेभ्यो दानं विद्या च भारत २ अन्यत्र दक्षिणादानं देयं भरत सततम् ॥ अन्येभ्योऽपि बहिर्वेदि चाकृतान्नं विधीयते ३ सर्वरत्नानि राजा हियथार्हं प्रतिपादयेत् ॥ ब्राह्मणा एव वेदाश्च यज्ञाश्च बहुदक्षिणाः ४ अन्योन्यं विभवाचाराय जंते गुणतः सदा ॥ यस्य त्रैवार्षिकं भक्तं पर्याप्तं भृत्यवृत्तये ॥ अधिकं चापि विद्येत स सोमं पातुमर्हति ५ यज्ञश्चेत्प्रतिरुद्धः स्यादंशेनैकेन यज्वनः ॥ ब्राह्मणस्य विशेषेण धार्मिके सति राजनि ६ यो वैश्यः स्याद्दुपशुर्हीनः क्रतुरसोमपः ॥ कुटुंबात्स्यतद्वित्तं यज्ञार्थं पार्थिवो हरेत् ७ आहरेदधनो किंचित्कामं शूद्रस्य वैश्मनः ॥ न हियज्ञेषु शूद्रस्य किंचिदस्ति परिग्रहः ८ यो नाहिताग्निः शतगुरयज्वा च सहस्रगुः ॥ तयोरपि कुटुंबाभ्यामाहरेदविचारयन् ९ अदात्तभ्यो हरेद्वित्तं विख्याप्य नृपतिः सदा ॥ तथैवाचरतो धर्मो नृपतेः स्यादथाखिलः १० तथैव शृणु मे भक्तं भक्तानि षडनश्रतः ॥ अश्वस्तनविधानेन हर्तव्यं हीनकर्मणः ११ खलात्क्षेत्रात्तथाऽऽरामाद्यतो वाप्युपपद्यते ॥ आख्यातव्यं नृपस्यैतत्पृच्छते पृच्छतेऽपि वा १२ न तस्मै धारयेद्दंडं राजा धर्मेण धर्मवित् ॥ क्षत्रियस्य तु बालिश्याद्ब्राह्मणः क्लिश्यते क्षुधा १३ श्रुतशीले समाज्ञाय वृत्तिमस्य प्रकल्पयेत् ॥ अथैनं परिरक्षेत पिता पुत्रमिवौरसम् १४ इष्टिवैश्वानरी नित्यं निर्वपेदब्दपर्यये ॥ अनुकल्पः परो धर्मो धर्मवादैस्तु केवलम् १५ विश्वेदेवैश्वसाध्यैश्च ब्राह्मणैश्च महर्षिभिः ॥ आपत्सु मरणाद्गीतैर्विधिः प्रतिनिधीकृतः १६

यश्चित्तमाह हतार्थ इत्यध्यायेन हतार्थश्चोर्लुठितः १ । २ निःस्वो निर्धनः अन्यत्रोक्तेभ्योऽन्यत्रापि ब्राह्मणेषु अन्येभ्योऽब्राह्मणेभ्यः अकृतान्नमपकान्नं विधीयते तेभ्योऽप्यकृतान्नं देयमिति भावः १ । ४ । ५ ब्राह्मणस्य यज्ञः एकेनांशेन रुपाद्यं गनाशेन प्रतिरुद्धः स्यात्तर्हितस्य वैश्यस्य तद्वत्तद्वत्तं पार्थिवो यज्ञार्थं हरेदिति द्वितीयेन संबधः ६ । ७ । ८ । ९ । १० भक्तमेकाहं पर्याप्तं धान्यं भक्तानि षडनश्रतं रुच्यहसु पोषितस्य ११ । १२ बालिश्यादित्यनेन क्षत्रियस्यैव सदाऽपि शूद्रस्य १३ । १४ अब्दपर्यये प्रत्यब्दं कर्तव्यस्याऽऽग्रयणप्रशुसोमादेरकरणे धर्मवादैर्भक्तैरुक्त इति शेषः १५ अनुकल्पे मानमाह विश्वैरिति १६

सापरायिकंपारलौकिकंशठत्वात् १७ ननिवेदेताऽहंब्राह्मणोऽस्मीतिननिवेदयत् १८ । १९ । २० । २१ परिवेष्टाआहुतिप्रक्षेप्ता कन्यायुवत्पोऽस्मातामिहोमेस्वयंपत्न्यपिवापुत्रःकुमार्यते
वासीवा'इत्याश्वलायनवचनादधिकृतयोरत्रापिप्रसक्तेर्निषेधउक्तः २२ । २३ । २४ । २५ आसतेभिद्युनीभवन्ति संग्रामदाडिमेत्यालिङ्गानुशासनसूत्राद्धोमशब्दस्यनपुंसकत्वं सर्वेत्रयोऽपि २६
उदपानःकूपस्तदेकोदकेपकूपोपजीव्येइत्यर्थः २७ अमार्यामपरिणीतांशयनेविभ्रद्ब्राह्मणस्तथाशूद्रं वृद्धंमहानितिमन्यमानस्तथाऽब्राह्मणंक्षत्रियंवेश्यंवावृद्धंमन्यामानस्तृणेषुयद्यासीतोपविष्टः

प्रभुः प्रथमकल्पस्थयोऽनुकल्पेन वर्तते ॥ न सांपरायिकं तस्य दुर्मतेर्विद्यते फलम् १७ न ब्राह्मणो निवेदेत् किंचिद्वाजनिवेदवित् ॥ स्ववीर्याद्राजवीर्याच्च स्ववीर्यं
बलवत्तरम् १८ तस्माद्वाजः सदा तेजो दुःसहं ब्रह्मवादिनाम् ॥ कर्ता शास्ता विधाता च ब्राह्मणो देव उच्यते १९ तस्मिन्नाकुशलं ब्रूयात्तु शुष्कामीरयो द्विरम् ॥ क्षत्रि
यो बाहुवीर्येण तरेदापदमात्मनः २० धनैर्वैश्यश्च शूद्रश्च मंत्रैर्होमैश्च वैद्विजः ॥ नैव कन्या न युवतिर्नामं प्रज्ञो न बालिशः २१ परिवेष्टाऽग्निहोत्रस्य भवेन्नासंस्कृतस्त
था ॥ न रकं निपतंत्ये ते जुह्वानाः सच यस्त्वतत् ॥ तस्माद्वै तान कुशलो होता स्याद्वेदपारगः २२ प्राजापत्यमदत्त्वा श्वमग्न्याधेयस्य दक्षिणाम् ॥ अनाहिताग्निरि
तिसप्रोच्यते धर्मदर्शिभिः २३ पुण्यानियानि कुर्वीत श्रद्धधानो जितेंद्रियः ॥ अनासदक्षिणैर्यज्ञैर्न यजेत कथंचन २४ प्रजाः पशूंश्च स्वर्गं च हंतियज्ञो ह्यदक्षिणः ॥
इंद्रियाण्यशः कीर्तिमायुश्चाप्यवकृतं तति २५ उदक्यामास ते ये च द्विजाः केचिदनग्रयः ॥ होमं चाश्रोत्रियं येषां ते सर्वे पापकर्मिणः २६ उदपानोदके ग्रामे ब्राह्म
णो वृषलीपतिः ॥ उषित्वा द्वादशसमाः शूद्रकर्मैव गच्छति २७ अभार्यां शयने बिभ्रच्छूद्रं वृद्धं च वैद्विजः ॥ अब्राह्मणं मन्यमानस्त्वृणेष्वसीत पृष्ठतः ॥ तथा सं
शुध्यते राजन शृणु चात्र वचो मम २८ यदेकरात्रेण करोति पापं निष्कृष्टवर्णं ब्राह्मणः सेवमानः ॥ स्थानासनाभ्यां विहरन् व्रती स त्रिभिर्वर्षैः शमयेदात्मघापम् २९
न नर्मयुक्तमनु तं हि नस्ति न स्त्रीषुराजन्नविवाहकाले ॥ न गुर्वर्थं नात्मनो जीवितार्थे पंचावृतान्याहुरपातकानि ३० श्रद्धधानः शुभाविद्याहीनादपि समाप्नुयात् ॥
सुवर्णमपि चामेध्यादाद्बुद्धीता विचारयन् ३१ स्त्रीरत्नं दुष्कुलाच्चापि विषादप्यमृतं पिबेत् ॥ अदूष्या हि स्त्रियोरत्नमापइत्येव धर्मतः ३२ गोब्राह्मणहितार्थं च वर्णा
नां संकरेषु च ॥ वैश्यो गृहीतशस्त्राणि परित्राणार्थमात्मनः ३३ सुरापानं ब्रह्महत्या गुरुतल्पमथापि वा ॥ अनिर्देश्यानि मन्यंते प्राणां तमिति धारणा ३४ सुवर्णं
हरणं स्तैः न्यविप्रस्वंचेति पातकम् ॥ विहरन्मद्यपानाच्च अगम्यागमनादपि , ३५ पतितैः संप्रयोगाच्च ब्राह्मणीयो नितस्तथा ॥ अचिरेण महाराज पतितो वैभवत्युत
३६ संवत्सरेण पतति पतितेन सहा चरन् ॥ याजनाध्यापनाद्यौ नान्न तु याजनासनाशनात् ३७ एतानि हित्वाऽतोऽन्यानि निर्देश्यानीति भारत ॥ निर्देश्यानेन वि
धिना कालेनाव्यसनी भवेत् ३८

धिनाकालेनाव्यसनीभवेत् ३८ सयथासंशुध्येततथागृण्वितिसाद्वार्थः २८ विहरनकरोतीतिसंबंधः २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ अनिर्दे
श्यानिबुद्धिपूर्वकानिचेदत्रप्रायश्चित्तंतास्तीत्यर्थः किंतहिमरणांतमेवप्रायश्चित्तमितिधारणानिश्चयः ३४ । ३५ ब्राह्मणीयोनितःअब्राह्मणोब्राह्मणीगमनादित्यर्थः ३६ याजनादित्रयेणसद्यः
पतति न्तुयानादिना तेनतुवर्षेणपततीत्यर्थः यौनंविवाहादिनासंबंधः ३७ एतानिपंचमहापापानि अन्यानिगुनिर्देश्यानिसप्रायश्चित्तानि निर्देश्यविशोऽप्याव्यसनीपुनःपापकृचिर्नस्यात् ३८

अब्रमिति पूर्वेषु त्रिषु मुरा पञ्चम्यगुरुतरुपे गेषु नृतेषु प्रेतकर्मण्यपातितेऽपि दाहाद्यकरणेऽप्यत्र वीर्यहिरण्यं च गृहीतव्यं तेषु मृतेषु तपि दाना माशौचाभावात्तेषां प्रेतकर्मनिषेधाच्चेति भावः ३९ अमात्यादी
न्यपतितान् जह्या देवधार्मिकस्तैः सह संविदं न कुर्यात् यतस्ते प्रायश्चित्तानि नाहंतीति योजना प्रायश्चित्तान्य कुर्यान् नैतरे हति संविदमिति पाठांतरे तु सुगमं ४० बुधमिति उपलक्षणमिदं दोषांतराणां
४१ बुध्यती अप्रताऽपि मैथुनमिच्छंती ४२ शेषभागद्वयं अवगर्ह्य गालयित्वा विनिव्यस्पृष्ट्वाऽर्धचंद्रादिनाऽपनोद्य गुरुतरं शेषादप्यधिकं पातकं तस्य फलं ४३ तावत् शेषकालपर्यंतं प्रतिष्ठाना विग

अन्नंवीर्यं गृहीतव्यं प्रेतकर्मण्यपाति ते ॥ त्रिषु त्वेतेषु पूर्वेषु न कुर्वीत विचारणम् ३९ अमात्यान्वागुरून्वापि जह्याद्धर्मेण धार्मिकः ॥ प्रायश्चित्तानि कुर्याच्च न तैरहं
तिसंविदम् ४० अधर्मकारी धर्मेण तपसा हंतिकिलिषम् ॥ ब्रुंस्तेन इति स्तेनं तावत्प्राप्नोति किलिषम् ४१ अस्तेनं स्तेन इत्युक्त्वा द्विगुणं पापमाप्नुयात् ॥
त्रिभागं ब्रह्म हत्यायाः कन्याप्राप्नोति दुष्यती ४२ यस्तु दूषयिता तस्याः शेषं प्राप्नोति पाप्मनः ॥ ब्राह्मणानवगर्ह्य हस्पृष्ट्वा गुरुतरं भवेत् ४३ वर्षाणां हि शतं ताव
त्प्रातिष्ठानाधिगच्छति ॥ सहस्रं चैव वर्षाणां निपत्य नरकं वसेत् ४४ तस्मान्नैवावगर्ह्येत नैव जातु निपातयेत् ॥ शोणितं यावतः पांसून् संशृङ्गीयाद्विजक्षतात् ४५
तावतीः ससमाराज न नरके प्रतिपद्यते ॥ भ्रूणहाऽऽहवमध्ये तु शुद्ध्यति शस्त्रपाततः ४६ आत्मानं जुहुयादग्नौ समिद्धे तेन शुद्ध्यते ॥ सुरापो वारुणीमुष्णां पीत्वा पापा
द्विमुच्यते ४७ तया स काये निर्दग्धे मृत्युं वा प्राप्य शुद्ध्यति ॥ लोकांश्च लभते विप्रो नान्यथा लभते हि सः ४८ गुरुतल्पमाधिष्ठाय दुरात्मा पापचेतनः ॥ रुयाकारां
प्रतिमालिङ्ग्य मृत्युना सोऽभि शुद्ध्यति ४९ अथ वा शिश्रुषणा वा दायां जलिना स्वयम् ५० नैऋतीं दिशमास्थाय निपतेत्स त्वजिह्वगः ॥ ब्राह्मणार्थेऽपि वा प्राणान्
संत्यजेत्तेन शुद्ध्यति ५१ अश्वमेधेन वाऽपीष्ट्वा अथ वा गोसवेन वा ॥ अग्निष्टोमेन वा सम्यग्निहोत्रे त्यज्य च पूज्यते ५२ तथैव द्वादशसमाः कपाली ब्रह्महा भवेत् ॥ ब्रह्म
चारी भवेन्नित्यं स्वकर्म रूपापयन्मुनिः ५३ एवं तातपसा युक्तो ब्रह्महा सवनी भवेत् ॥ एवं तु समभिज्ञाता मात्रेयी वानिपातयेत् ५४ द्विगुणा ब्रह्म हत्या वै आत्रेयी निध
ने भवेत् ॥ सुरापो नियताहारो ब्रह्मचारी क्षितीशयः ५५ ऊर्ध्वं त्रिभ्योऽपि वर्षेभ्यो यजेताग्निष्टुतापरम् ॥ ऋषभैकसहस्रं वा गां दत्वा शौचमाप्नुयात् ५६ वैश्यं हत्वा
तु वर्षे द्वे ऋषभैकशतं च गाः ॥ शूद्रं हत्वाऽब्दमेवैकमृषभं च शतं च गाः ५७ श्वराह खरानहत्वा शौद्रमेव व्रतं चरेत् ॥ मार्जारचापमंडूकान् काकं व्यालं च मूषिकम् ५८
उक्तः पशुसमो दोषो राजन् प्राणिनिपातनात् ॥ प्रायश्चित्तान्यथाऽन्यानि प्रवक्ष्याम्यनुपूर्वशः ५९ अल्पे वाप्यथ शोचेत् पृथक् संवत्सरं चरेत् ॥ त्रीणि श्रोत्रियभा
र्यायां परदारे च द्वे स्मृते ६० काले चतुर्थे भुंजानो ब्रह्मचारी व्रती भवेत् ॥ स्थानासनाभ्यां विहरेन्निरह्नाभ्युपयन्नपः ॥ एवमेव निराकर्ता यश्चाग्नीनपविध्यति ६१

30

च्छाति प्रेतत्वान्नमुच्यते ब्रह्महत्यायास्तृतीयांशद्वयस्ययावान्नभोगस्तावन्तकालमित्यर्थः ४४ । ४५ आहवमध्यगोब्राह्मणरक्षार्थसग्रामशस्त्रणहतेश्वद्विहोशुद्धयते ४६ । ४७ अन्वयात् । ४८ अल्पेपापेअबुद्धिपूर्वकृतेकीटवधादौ प्रतिमांसंतप्तामितिशेषः लिङ्यआलिङ्य ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ सवनीत्रिषवणस्नायी आत्रेयींप्रासगर्भास्त्रियम् ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ अल्पेपापेअबुद्धिपूर्वकृतेकीटवधादौ शोचेत्तपश्चात्तापंकुर्यात् तावतैवतत्रशुद्धिरितिभावः ६० अन्यत्रतुगोवधात् पृथगेकैकस्योपपातकस्यप्रत्यश्वित्तंसंवत्सरंचरेत् ६१

पूर्वश्लोकोक्तनिराकर्षणं दंष्ट्राद्ये त्यजतीति ६१ ग्रासेतिसार्धः ६२ श्रेयांसं ब्राह्मणं स्वपतिं हि स्वायापापं स्ववर्णाश्रयं प्रतिशयनं शय्यानिगच्छति तस्याः दंष्ट्राः श्वभिरिति ६३ । ६५ अभिश
स्तस्य प्रायश्चित्तं सद्योऽकुर्वतः ६६ तस्य पतितस्य सहसेविनिसंसर्गं निप्रायश्चित्तं कुचरः पृथिवीपर्यटन ६७ । ६८ । ६९ परिवेत्ता कनिष्ठः परिवित्तये ज्येष्ठाय भार्यास्तुषात्वेन प्रयच्छेत् एतां स्वेनाभु
क्तां तवैवेयं स्नुषेति मानपूर्वकं समर्पयेत् तदा ज्येष्ठानुज्ञातो यवीयाननंतरं तां स्वीकुर्यात् पाणिग्राहेण स्वदोषेण मापिते त्रयोऽपि पापान्मुच्यंत इति सार्धं श्लोकार्थः ७० अमानुषीषु पशुजातिषु अनाष्टिर

त्यजत्यकारणेयश्च पितरं मातरं गुरुम् ॥ पतितः स्यात्सकौरव्ययथाधर्मेषु निश्चयः ६२ ग्रासाच्छादनमात्रं तु दद्यादिति निदर्शनम् ॥ भार्यायां व्यभिचारिण्यानि
रुद्धायां विशेषतः ॥ यत्पुंसः परदारेषु तदेनाचारयेद्भ्रतम् ६३ श्रेयांसं शयनं हि स्वायाऽन्यं पापं निगच्छति ॥ श्वभिस्तामर्दयेद्राजा संस्थाने बहुविस्तरे ६४ पु
मांसमुन्नयेत्प्राज्ञः शयने तत्त आयसे ॥ अप्यादधीतदाहूणितत्र दहेत्तपापकृत् ६५ एष दंडो महाराजस्त्रीणां भर्तृष्वतिक्रमात् ॥ संवत्सरोभिशस्तस्य दुष्टस्य द्विगुणो
भवेत् ६६ द्वे तस्य त्रीणि वर्षाणि चत्वारि सहसेविनि ॥ कुचरः पंचवर्षाणि चरेद्भैक्ष्यं मुनिव्रतः ६७ परिवितिः परिवेत्ताया चैव परिविद्यते ॥ पाणिग्राहस्त्वधर्मेण सर्वे
ते पतिताः स्मृताः ६८ चरेयुः सर्वे एवैते वीरहायद्भ्रतं चरेत् ॥ चांद्रायणं चरेन्मासं कच्छं वा पापशुद्धये ६९ परिवेत्ता प्रयच्छेत्तां स्नुषां परिवित्तये ॥ ज्येष्ठेन स्वभ्य
नुज्ञातो यवीयानप्यनंतरम् ॥ एवं च मोक्षमाप्नोति तौ च सा चैव धर्मतः ७० अमानुषीषु गोवर्ज्यमनाष्टिर्न दुष्यति ॥ अधिष्ठात्र वमं तारं पशूनां पुरुषं विदुः ७१ प
रिधायोर्ध्वं बालं तु पात्रमादाय मृन्मयम् ॥ चरेत्सप्तगृहान्नित्यं स्वकर्म परिकीर्तयन् ७२ तत्रैव लब्धभोजी स्याद्वा दशाहात्स शुद्धयति ॥ चरेत्संवत्सरं चापितद्भ्रतं ये
न कुंतति ७३ भवेत्तु मानुषेष्वेवं प्रायश्चित्तमनुत्तमम् ॥ दानं वा दानशक्तेषु सर्वमेतत्प्रकल्पयेत् ७३ अनास्तिकेषु गोमात्रं दानमेकं प्रचक्षते ॥ श्ववराहमनुष्याणां
कुकुटस्य खरस्य च ७५ मांसं मूत्रं पुरीषं च प्राश्य संस्कारमर्हति ॥ ब्राह्मणस्तु सुरापस्य गंधमादाय सोमपः ७६ अपरुष्य हं पिबेदुष्णं ग्रहमुष्णं पयः पिबेत् ॥ ग्रह
मुष्णं पयः पीत्वा वायुभक्षो भवेद्ग्रहम् ७७ एवमेतत्समुद्दिष्टं प्रायश्चित्तं सनातनम् ॥ ब्राह्मणस्य विशेषेण यदज्ञानेन संभवेत् ७८ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि
आपद्धर्मपर्वणि प्रायश्चित्तीये पंचषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६५ ॥ ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ कथांतरमथा साद्य खड्गयुद्धविशारदः ॥
नकुलः शरतल्पस्थमिदमाह पितामहम् १ ॥ ॥ नकुल उवाच ॥ ॥ धनुःप्रहरणं श्रेष्ठमतीवाऽत्र पितामह ॥ मनस्तु मम धर्मज्ञ खड्ग एव सुसंशितः २

जीवनं हि तेत्यर्थः वृश्चते हि दिकर्मण इदं रूपं अनाष्टिरिति पाठेऽपि स एवार्थः ७१ ऊर्ध्वं बालं च मरीपुच्छं परिधाय रंगेऽवतरन् ब्राह्मण एवैतत्प्रायश्चित्तं कुर्यात् ७२ तत्रैव सप्तगृहेषु येन परिधानेन
हेतुभूतेन ऊर्ध्वं बालं यः कुंतति तिनितिस उक्तं त्रयं संवत्सरं चरेत् ७३ । ७४ अनास्तिकेष्वनास्तिकेषु ७५ । ७६ । ७७ । ७८ ॥ ॥ इति शांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये
पंचषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६५ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ कथांतरमिति कथांतरमापद्धर्माणां सांगानां समासत्वात् कथाया अवसानं आसाद्य प्राप्य १ मम तु मनः खड्गेऽस्ति
यतः सुसंशितः सम्यग्विनीत आत्मा खड्गेन परिरक्षितुं शक्यते इति द्वितीयेनान्वयः २

३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९

विशीर्णे कार्मुके राजन् प्रक्षीणेषु च वाजिषु ॥ खड्गेन शक्यते युद्धे साध्वात्मा परिरक्षितुम् ३ शरासनधरांश्चैव गदाशक्तिधरांस्तदा ॥ एकः खड्गधरो वीरः समर्थः प्रति
बाधितुम् ४ अत्र मे संशयश्चैव कौतूहलमतीव च ॥ किं स्वित्प्रहरणं श्रेष्ठं सर्वयुद्धेषु पार्थिव ५ कथंचोत्पादितः खड्गः कस्मै चार्थाय केन च ॥ पूर्वाचार्यं च खड्गस्य प्रबू
हि प्रपितामह ६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा माद्री पुत्रस्य धीमतः ॥ स तु कौशलसंयुक्तं सूक्ष्मचित्रार्थसंमतम् ७ ततस्तस्योत्तरं वाक्यं स्वरवर्णोप
पादितम् ॥ शिक्षया चोपपन्नाय द्रोणशिष्याय भारत ८ उवाच स तु धर्मज्ञो धनुर्वेदस्य पारगः ॥ शरतल्पगतो भीष्मो न कुलाय महात्मने ९ ॥ भीष्म उवाच ॥ तत्त्वं
शृणुष्व माद्रेय यदेतत्परिपृच्छसि ॥ प्रबोधितोऽस्मि भवता धातुमानि वपर्वतः १० सलिलैर्कार्णवं तात पुरा सर्वमभूदिदम् ॥ निष्प्रकंपमना काशमनिर्देश्य महीतलम्
११ तमसाऽऽवृतमस्पर्शमतिगंभीरदर्शनम् ॥ निःशब्दं चाप्रमेयं च तत्र जज्ञे पितामहः १२ सोऽसृजद्वातमग्निं च भास्करं चापिवीर्यवान् ॥ आकाशमसृजच्चोर्ध्वम
धोभूमिं च नैर्ऋतिं १३ नभः स चंद्रतारं च नक्षत्राणि ग्रहांस्तथा ॥ संवत्सरा नृत्तून्मासान्पक्षानथ लवान्क्षणां १४ ततः शरीरं लोकस्थं स्थापयित्वा पितामहः ॥ जन
यामास भगवान्पुत्रानुत्तमतेजसः १५ मरीचिमुषिमंत्रिचपुलस्त्यं पुलहं क्रतुम् ॥ वसिष्ठांगिरसौ चोभौरुद्रं च प्रभुमीश्वरम् १६ प्राचेतसस्तथा दक्षः कन्याषष्ठिम
जीजनत् ॥ तवैब्रह्मर्षयः सर्वाः प्रजार्थं प्रतिपेदिरे १७ ताभ्यो विश्वानि भूतानि देवाः पितृगणास्तथा ॥ गंधर्वाप्सरसश्चैव रक्षांसि विविधानि च १८ पतत्रिमृगमी
नाश्च प्लवंगाश्च महोरगाः ॥ तथा पक्षिगणाः सर्वे जलस्थलविचारिणः १९ उद्भिदः स्वेदजाश्चैव सांडजाश्च जरायुजाः ॥ जज्ञे तात जगत्सर्वं तथा स्थावरजंगमम् २०
भूतसर्गमिमं कृत्वा सर्वलोकपितामहः ॥ शाश्वतं वेदपठितं धर्मं प्रयुज्येत तः २१ तस्मिन् धर्मे स्थिता देवाः सहाचार्यपुरोहिताः ॥ आदित्याव सवोरुद्राः ससाध्यामरु
दश्चिनः २२ भृग्वज्यंगिरसः सिद्धाः काश्यपाश्च तपोधनाः ॥ वसिष्ठगौतमागस्त्यास्तथानारदपर्वतौ २३ ऋषयो बालखिल्याश्च प्रभासाः सिकतास्तथा ॥ घृतपाः
सोमवायव्या विश्वानरमरीचिपाः २४ अकृष्टाश्चैव हंसाश्च ऋषयो वाग्मियो नयः ॥ वानप्रस्थाः पृथ्व्यश्च स्थिता ब्रह्मानुशासने २५ दानवेन्द्रास्त्वतिक्रम्य तत्पितामह
शासनम् ॥ धर्मस्यापचयं च क्रुः क्रोधलोभसमन्विताः २६ हिरण्यकशिपुश्चैव हिरण्याक्षो विरोचनः ॥ शंबरो विप्रचित्तिश्च प्रहादो नमुचिर्बलिः २७ एते चान्ये च ब
हवः सगणा दैत्यदानवाः ॥ धर्मसेतुमतिक्रम्य रेमिरे धर्मनिश्चयाः २८ सर्वे तु ल्याभेजातीया यथा देवास्तथा वयम् ॥ इत्येवं धर्ममास्थाय स्पर्धमानाः सुरर्षिभिः २९
न प्रियं नाप्यनुक्रोशं च कुर्वतेषु भारत ॥ त्रीनुपायानुपाक्रम्य दंडेन रुरुधुः प्रजाः ३० न जग्मुः संविदं तैश्च दर्पादसुरसत्तमाः ॥ अथैव भगवान्ब्रह्मा ब्रह्मर्षिभिरुपस्थितः
३१ तदा हि मवतः शृंगे सुरम्ये पद्मतारके ॥ श्रुतयोजनविस्तारे मणिरत्नचयाचिते ३२ ३० । ३१ पद्मानीव तारकायत्रलमास्तस्मिन् पद्मतारके अत्यंतमुच्छ्रित इत्यर्थः ३२

काणियस्मिन् ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२

७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ ॥ इतिशांतिप० आप० नी० भारतभावदीपेष्वष्टाधिकशततमोऽध्यायः ॥१६१॥

एवंशूराणां सार्वभारणहेतुः स्वर्गः इति खड्गे तत्पर्यं ताकथा सर्वैः श्रुता । अवेदानीमेकरूपेऽप्युदेष्टरिशिष्याः स्वस्वाभिप्रायानुसारेणैव शास्त्रतत्त्वमृद्वंतीत्येतन्मथमाख्यापिकामुखेन दर्शयति इत्युक्तव
तीत्यादिना आवसथंगृहं विदुरः पंचमोयेषु तान्स्वयं षष्ठः षड्योगजागीता इत्ययं षड्जगीताध्यायः १ । २ त्रिवर्गे विजयाय कामक्रोधलोभानां जयाय ३ । ४ धर्मावतारत्वाद्धर्मशास्त्रानुसारिवाक्यं

वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्तवति भीष्मे तु तूष्णीं भूते युधिष्ठिरः ॥ पप्रच्छावसथंगत्वा भ्रातृन् विदुरं पंचमान् १ धर्मं चार्थं च कामे च लोभवृत्तिः समाहिता ॥ तेषां गरिया
नक्तमोमध्यमः कोलघुश्चक्रः २ कस्मिंश्चात्मानि धातव्यस्त्रिवर्गविजयाय वै ॥ संहृष्टानैष्ठिकं वाक्यं यथावद्वक्तुमर्हथ ३ ततोर्थगतितत्त्वज्ञः प्रथमं प्रतिभानवान् ॥
जगाद विदुरो वाक्यं धर्मशास्त्रमनुस्मरन् ४ ॥ विदुर उवाच ॥ बाहुश्रुत्यंतपस्त्यागः श्रद्धायज्ञक्रियाक्षमा ॥ भावशुद्धिर्दयासत्यंसंयमश्चात्मसंपदः ५ एतदे
वाभिपद्यस्व मातेऽभूच्चलितं मनः ॥ एतन्मूलौ हि धर्मार्थावेतदेकपदं हि मे ६ धर्मेणैव र्वयस्तीर्णार्थं धर्मलोकाः प्रतिष्ठिताः ॥ धर्मेण देवावष्टुर्धर्मं चार्थः समाहितः ७
धर्मो राजन गुणः श्रेष्ठो मध्यमो ह्यर्थ उच्यते ॥ कामो यवीयानिति च प्रवदंति मनीषिणः ८ तस्माद्धर्मप्रधानेन भवितव्यं यतात्मना ॥ तथा च सर्वभूतेषु वर्तित
व्यं यथाऽऽत्मानि ९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ समाप्तवचने तस्मिन्नर्थं शास्त्रविशारदः ॥ पार्थो धर्मार्थतत्त्वज्ञो जगौ वाक्यं प्रचोदितः १० ॥ अर्जुन उवाच ॥
कर्मभूमिरियं राजन्निह वार्ताप्रशस्यते ॥ कृषिर्वाणिज्यगोरक्षं शिल्पानिविविधानि च ११ अर्थ इत्येव सर्वेषां कर्मणामव्यतिक्रमः ॥ न ह्युत्थेन वर्तते धर्मकामा
विति श्रुतिः १२ विषयैरर्थवान् धर्ममाराधयितुमुत्तमम् ॥ कामं च चरितुं शक्नोदुष्प्रापमकृतात्मभिः १३ अर्थस्यावयवावेतौ धर्मकामाविति श्रुतिः ॥ अर्थसिद्ध्या
विनिर्मुक्ता भवेतौ भविष्यतः १४ तद्वतार्थं हि पुरुषं विशिष्टतरयोनयः ॥ ब्रह्माणमिव भूतानि सततं पर्युपासते १५ जटाजिनधरा दांताः पंकदिग्धा जितेन्द्रियाः ॥
मुंडानिस्तंतवश्चापिव संत्यर्थार्थिनः पृथक् १६ काषायवसनाश्चान्येऽमश्रुलाहीनिषेविणः ॥ विद्वांसश्चैव शांताश्च मुक्ताः सर्वपरिग्रहैः १७ अर्थार्थिनः संतिकेचिदपरे
स्वर्गकांक्षिणः ॥ कुलप्रत्यागमाश्चैकेस्वस्वधर्ममनुष्ठिताः १८ आस्तिकानां स्तिकाश्चैव नियताः संयमे परे ॥ अप्रज्ञानं तमोभूतं प्रज्ञानं तु प्रकाशितम् १९ भृत्यान्
भोगैर्द्विषोदंडैर्यो योजयति सोऽर्थवान् ॥ एतन्मतिमतां श्रेष्ठमतं मया यथा तथम् ॥ अनयोस्तु निबोधत्वं वचनं वाक्यकंठयोः २० ॥ वैशंपायन उवाच ॥
ततो धर्मार्थकुशालौ माद्रीपुत्रानन्तरम् ॥ न कुलः सह देवश्च वाक्यं जगदतुः परम् २१ न कुलसह देवा वचतुः ॥ आसीनश्च शयानश्च विचरन्नपि वा स्थितः ॥
अर्थयोगं दृढं कुर्याद्योगैरुच्चावचैरपि २२

विदुर उवाच बाहुश्रुत्यामिति बाहुश्रुत्यं बहुष्ययनं । तपःस्वधर्माचरणं । त्यागोदानं । श्रद्धा आस्तिक्यं । यज्ञक्रियासोमसंस्थादिः । क्षमा आकुष्टस्य ताडितस्य कानिर्बिकारित्वं । भावशुद्धिर्नि
ष्कपटत्वं । दयादीनि । तूजि । अर्थार्थिनः हि सागून्यं यथार्थवचनं । संयम इन्द्रियनिग्रहः । एतादृश आत्मनो धर्मस्य संपदः ऐश्वर्याणि १ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० एवं धर्मश्चैष्ठ्ये विदुरेण प्रतिपादितेऽर्थ
श्रेष्ठमर्जुन आह कर्मभूमिरिति ११ अव्यतिक्रमः मर्यादा १२ । १३ । १४ । १५ निस्तंतवः नैष्ठिकब्रह्मचारिणः १६ । १७ । १८ प्रज्ञानमर्थश्रेष्ठ्यविषयं १९ अनयोर्न कुलसह देवयोः २० । २१ । २२

२१ तद्विनिश्चितं तत्त्वात्वां प्रति अमृतसमं यथा स्वात्तया मतो आवयोरिति शेषः २२ अनर्थस्य अर्थहीनस्य अधर्मिणः धर्महीनस्य २३ धर्मरूपेण प्रदानेन विश्वस्तेषु अस्मद्वाक्ये विश्वासवत्सु २४ धर्म
मिति अत्र धर्मार्थयोः समत्वेऽपि धर्मस्य पूर्वत्वाद् विदुरमतमेव तदीयवद्वेदेन दर्शितं २७ । २८ कामस्यैव प्राधान्यं मन्वानो मीमंसे न उवाच न काम इति २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ उच्यते

अस्मिंस्तु वै विनिर्मुक्ते दुर्लभे परमप्रिये ॥ इह कामानवाप्नोति प्रत्यक्षं नात्र संशयः २३ योऽर्थो धर्मेण संयुक्तो धर्मोऽर्थश्चार्थसंयुतः ॥ तद्वित्वाऽमृतसंवादं तस्मादेतौ मता
विह २४ अनर्थस्य न कामोऽस्ति तथाऽर्थो धर्मिणः कुतः ॥ तस्मादुद्विजते लोको धर्मार्थयोर्बहिष्कृतः २५ तस्माद्धर्मप्रदानेन साध्योऽर्थः संयतात्मना ॥ विश्वस्ते
षु हि भूतेषु कल्पते सर्वमेव हि २६ धर्मसमाचरेत्पूर्वततोऽर्थधर्मसंयुतम् ॥ ततः कामं चरेत्पश्चात्सिद्धार्थः सहितपरम् २७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ विरेम तुस्तुतद्वा
क्यमुक्ता तावन्धिनोऽसुतौ ॥ भीमसेनस्तदा वाक्यमिदं वक्तुं प्रचक्रमे २८ ॥ भीमसेन उवाच ॥ नाकामः कामयत्यर्थं नाकामो धर्ममिच्छति ॥ नाकामः कामया
नोऽस्ति तस्मात्कामो विशिष्यते २९ कामेन युक्ताः ऋषयस्तपस्येव समाहिताः ॥ पलाशफलमूलादावायुभक्षाः सुसंयताः ३० वेदोपवेदेष्वपरे युक्ताः स्वाध्याय
पारगाः ॥ श्राद्धयज्ञक्रियायां च तथादानप्रतिग्रहे ३१ वणिजः कर्षका गोपाः कारवः शिल्पिनस्तथा ॥ देवकर्मकृतश्चैव युक्ताः कामेन कर्मसु ३२ ससुद्रं वा विशंत्य
न्येनराः कामेन संयुताः ॥ कामो हि विविधाकारः सर्वकामेन संततम् ३३ नास्ति नासीन्ना भविष्यद्भूतं कामात्मकात्परम् ॥ एतत्सारं महाराज धर्मार्थावन्न संस्थितौ
३४ नवनीतं यथा दध्नस्तथा कामोऽर्थधर्मतः ॥ श्रेयस्तैलं हि पिण्याकादृतं श्रेय उदश्चितः ३५ श्रेयः पुष्पफलं काष्ठात्कामो धर्मार्थयोर्वरः ॥ पुष्पतो मध्विरसः का
म आभ्यां तथा स्मृतः ॥ कामो धर्मार्थयोर्योनिः कामश्चाथ तदात्मकः ३६ नाकामतो ब्राह्मणाः स्वन्नमर्थान्ना कामतो ददति ब्राह्मणेभ्यः ॥ नाकामतो विविधालोकचेष्टा
तस्मात्कामः प्राक्त्रिवर्गस्य दृष्टः ३७ सुचारुवेषाभिरलंकृताभिर्मदोत्कटाभिः प्रियदर्शनाभिः ॥ रमस्वयोषाभिरुपेत्य कामं कामो हिराजन्परमो भवेन्नः ३८ बुद्धिर्म
मैषापरिखा स्थितस्य माऽभूद्विचारस्तव धर्मपुत्र ॥ स्यात्संहितं सद्भिरफलसुसारं ममेति वाक्यं परमानुशंसम् ३९ धर्मार्थकामाः सममेव सेव्या यो ह्येकभक्तः स नरो जघ
न्यः ॥ तयोस्तु दाक्ष्यं प्रवदंति मध्यं स उत्तमो योऽभिरतस्त्रिवर्गे ४० प्राज्ञः सुहृद्वंदनसारलितो विचित्रमाल्याभरणरूपेतः ॥ ततो वचः संग्रहविस्तरेण प्रोक्त्वा थवीरान्
विररामभीमः ४१ ततो मुहूर्तादधर्मराजो वाक्यानि तेषामनुचिंत्य सम्यक् ॥ उवाच वाचावितथं स्मयन् वैलब्धश्रुतां धर्मभृतां वरिष्ठः ४२ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ निःसं
शयं निश्चितधर्मशास्त्राः सर्वभवंतो विदितप्रमाणाः ॥ विज्ञातुकामस्य ममेह वाक्यमुक्तं यद्वैनैष्ठिकं तच्छ्रुतं मे ॥ इदं त्ववश्यं गदतो ममापि वाक्यं निबोध ध्वमनन्यभावाः ४३

तत्राह ३९ । ३६ अकामतः कामं विना केवलार्थात्स्वन्नं मुष्टान्नमस्ति न हि धनमस्तीति मृष्टं भुज्यते अपि तु रुच्यात्मकः कामोऽस्तीति अन्यथा ज्वरितस्यापि मृष्टं दीयेत ३७ । ३८ परिखा
स्थिरस्वपरितः स्वातापरिखा सर्वतो मूलशोध इत्यर्थः तत्र स्थितस्य अनुशंसमनिष्टं ३९ दाक्ष्यं अर्थहेतुत्वात् मध्यं मध्यमं अर्थात्काम उत्तमो धर्मो जघन्य इति फलितं ४० लब्धं श्रुतं श्रवणैस्ते
षां लब्धश्रुतां ४१ । ४२ नैष्ठिकं सिद्धांतरूपं एतेन पूर्वैस्त्वे पूर्वपक्षादेवेत्युक्तम् ४३

यः पापादिष्वर्चकेन निरतः स दुःखसुखादिसिद्धिर्यस्य तस्मात्सर्वकर्मवृत्ताद्विमुच्यते ४४ जातिर्जन्मस्मरणमतीतार्थस्मरणं तेनातीतत्वमात्रं लक्ष्यते जन्ममरणात्मकानीत्यर्थः ४५ स्नेहेनेतिरा
मद्वेषयोरुपलक्षणं एतेन बुकेर्दुर्लभत्वमाह नचेति तथापि प्रार्थ्याचसेत्याह बुधा इति ४६ एतत्पदार्थमाह यथेत्यादिना ४७ अर्थमोक्षं वित्तजानीत लोकहिताय मोक्षाय त्रिवर्गहीनोऽपि गुह्यमर्थ
रहस्यं ज्ञानं विदते लभते पूर्वोक्तोऽधिकारी ४८ ततो युधिष्ठिरात् ततः पूर्वोक्तात्सर्वेषां वाक्यात् हेतुमदिति वा ४९ । ५० । ५१ ॥ इति शांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये
यौवैनपापेनिरतो न पुण्येनार्थेन धर्मेन नुजोन कामे ॥ विमुक्तदोषः समलोष्टकांचनो विमुच्यते दुःखसुखार्थसिद्धेः ४४ भूतानि जातिस्मरणात्मकानि जराविकारैश्च स
मन्वितानि ॥ भूयश्च तैस्तैः प्रतिबोधितानि मोक्षं प्रशंसन्ति न तंच विद्मः ४५ स्नेहेन युक्तस्य न चास्ति मुक्तिरिति स्वयं भूर्भगवानुवाच ॥ बुधाश्च निर्वाणपरा भवंति त
स्मान्न कुर्यात्प्रियमप्रियं च ४६ एतत्प्रधानं च न कामकारो यथानियुक्तोऽस्मि तथा करोमि ॥ भूतानि सर्वाणि विधिर्नियुक्ते विधिर्बलीयानिति वित्तसर्वे ४७ न कर्मणा
ऽऽप्तो न वाप्यमर्थं यद्वा वित्तं द्वै भवतीति वित्त ॥ त्रिवर्गहीनोऽपि हि विदतेऽर्थं तस्मादहो लोकहिताय गुह्यम् ४८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततस्तदग्र्यं वचनं मनोनुगंस
मस्तमाज्ञाय ततो हि हेतुमत् ॥ तदा प्रणेदुश्च जहर्षिरेच ते कुरु प्रवीराय च चक्रिरेऽजलिम् ४९ सुचारुवर्णाक्षरचारुभूषितां मनोनुगानिर्घुतवाक्यकंटकाम् ॥ निशम्य तां
पार्थिव पार्थभाषितां गिरं न रेंद्राः प्रशंसं सुरेवते ५० स चापितान् धर्मसुतो महामनास्तदा प्रतीतान् प्रशंसं सर्वीर्यवान् ॥ पुनश्च पप्रच्छ सरिद्वरा सुतं ततः परं धर्ममहीनचे
तसम् ५१ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि षड्जगीतायां सप्तषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६७ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
पितामह महाप्राज्ञ कुरूणां प्रीतिवर्धन ॥ प्रश्रं कंचित्प्रवक्ष्यामि तन्मे व्याख्यातुमर्हसि १ कीदृशमानवाः सौम्याः कैः प्रीतिः परमा भवेत् ॥ आयत्यांच तदा त्वेव केश
मास्तान् वदस्व मे २ न हितत्रधनं स्फीतं न च संबंधिबांधवाः ॥ तिष्ठंतियत्र सुहृदस्तिष्ठंतीति मतिर्मम ३ दुर्लभो हि सुहृच्छ्रोता दुर्लभश्च हितः सुहृत् ॥ एतद्धर्मभृतां
श्रेष्ठसर्वव्याख्यातुमर्हसि ४ ॥ भीष्म उवाच ॥ संधेयान् पुरुषान् राजन् संधेयांश्च तत्त्वतः ॥ वदतो मे निबोध त्वं निखिलेन युधिष्ठिर ५ लुब्धः क्रूरस्त्यक्तध
र्मानि कृतिः शठ एव च ॥ क्षुद्रः पापसमाचारः सर्वशंकी तथाऽलसः ६ दीर्घसूत्रोऽनृजुः कुष्ठो गुरुदारप्रधर्वकः ॥ व्यसनेयः परित्यागी दुरात्मानिरपत्रपः ७
सर्वतः पापदर्शी च नास्ति को वेदनिन्दकः ॥ संप्रकीर्णोऽद्रियो लोकेयः कामनिरतश्चरेत् ८ असत्यो लोकविद्विष्टः समये चानवस्थितः ॥ पिशुनोऽथाकृतप्रज्ञो मत्सरी
पापनिश्चयः ९ दुःशीलोऽथाकृतात्मा च नृशंसः कितवस्तथा ॥ मित्रैरपकृतिर्नित्यमिच्छतेऽर्थपरस्य यः १०

सप्तषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६७ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ यद्यपि सर्वेषां प्राज्ञानुपदेशार्थं गृह्यं तितथाऽपि सन्मित्रलाभः सर्वोऽसां संपदा हेतुर्दुर्भिन्नसंबंधाः सर्वाऽसामाप
दां हेतुरिति सर्वपुरुषसाधारणोऽर्थः कृत्स्नायाराजनीतिश्च सारभूत इति तमेव व्युत्पादयति प्रश्नोत्तरमुत्तेन पितामह महाप्राज्ञेत्यादिना १ आयत्यां परिणामकाले तदा त्वेव वर्तमानकालेऽज्ञाः हिताये
विशेषः २ मित्रस्यार्थादिभ्योऽन्तरंगत्वमाह नहीति ३ । ४ संधेयान् मित्रिकर्तुयोग्यान् ५ अलसोऽनुद्योगी ६ दीर्घसूत्रश्चिरकारी कुष्ठो लोकनिन्दितः ७ । ८ । ९ । १०

११ अनुक्तः अनवहितः ११ अज्ञानात्कृतेऽपकृते कार्यार्थमेव तेन तु धर्मार्थमिति कार्यसेवी १३ । विलोभनः विपरीतदृष्टिः १३ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० वासोरक्तमिवाविकं नैषकं
बलः २१ अनर्थनिर्धने क्रोधाद्विरागं न दर्शयति युवतीषु च लोभमोहाभ्यां विरागं न दर्शयतीति योजना विरज्यंतीति पूर्वोक्ताद्विपरिणामेनानुपज्यते दोषाश्च लोभमोहादीनर्थेषु युवतीषु चेति पा
ठांतरं तु स्पष्टार्थम् २१ अभिमानानि सर्वतः प्रमाणानि शास्त्रादीनि सृष्टार्थप्रारब्धकर्मप्रापितं चार्थचरंति अनुसरंति अनुषंगिणः आत्ममानरहिताः २३ । २४ । २५ । २६ कृतं उपकारं प्रतिवाचाऽपला
ददतश्च यथाशक्तियोन तुष्यति मंदधीः ॥ अधैर्यमपि यो युक्ते स दामित्रं न र्षभ ११ अस्थानक्रोधनोऽयुक्तो यश्चाकस्माद्विरुध्यते ॥ सुहृदश्चैव कल्याणानां शुत्यजति
किल्बिषी १२ अल्पेऽप्यपकृते मूढस्तथा ज्ञानात्कृतेऽपि च ॥ कार्यसेवी च मित्रेषु मित्रद्वेषी नराधिप १३ शत्रुर्मित्रमुखो यश्च जिह्वप्रेक्षी विलोचनः ॥ न विरज्यति कल्या
णेयः कुर्यात्तादृशं न रम् १४ पानपोद्रेषणः क्रोधी निघृणः पुरुषस्तथा ॥ परोपतापी मित्रधुक्तथा प्राणिवधेरतः १५ कृतघ्नश्चाधमो लोकेन संधेयः कदाचन ॥ छिद्रान्वे
षी ह्यसंधेयः संधेयान् पिमेशृणु १६ कुलीना वाक्यसंपन्ना ज्ञानविज्ञानकोविदाः ॥ रूपवंतो गुणोपेतास्तथाऽलुब्धा जितश्रमाः १७ सन्मित्राश्च कृतज्ञाश्च सर्वज्ञा लोभव
र्जिताः ॥ माधुर्यगुणसंपन्नाः सत्यसंधा जितेंद्रियाः १८ व्यायामशीलाः सततं कुलपुत्राः कुलोद्भवाः ॥ दोषैः प्रमुक्ताः प्रथितास्ते ग्राह्याः पार्थिवैरनराः १९ यथाशक्तिस
माचाराः संप्रतुष्यंति हि प्रभो ॥ नास्थाने क्रोधवन्तश्च न चाकस्माद्विरागिणः २० विरक्ताश्च न दुष्यंति मनसाप्यर्थकोविदाः ॥ आत्मानं पीडयित्वापि सुहृत्कार्यपराय
यणाः ॥ विरज्यंति न मित्रेभ्यो वासोरक्तमिवाविकम् २१ क्रोधाच्च लोभमोहाभ्यां नानर्थेषु वतीषु च ॥ न दर्शयंति सुहृदो विश्वस्ता धर्मवत्सलाः २२ लोष्टकांचनतुल्या
र्थाः सुहृत्सु दृढबुद्धयः ॥ ये चरंत्यभिमानानि सृष्टार्थमनुषंगिणः २३ संगृह्यंतः परिजनं स्वाम्यर्थपरमाः सदा ॥ ईदृशैः पुरुषैश्चैर्यः संधिं कुरुते नृपः २४ तस्य विस्तीर्य
ते राज्यं ज्योत्स्नाग्रहपतेरिव ॥ शास्त्रनित्याजितक्रोधा बलवंतोरणे सदा २५ जन्मशीलगुणोपेताः संधेयाः पुरुषोत्तमाः ॥ ये च दोषसमायुक्तानराः प्रोक्ता मयाऽनघ
२६ तेषामप्यधमाराज न कृतघ्ना मित्रघातकाः ॥ त्यक्तव्यास्तु दुराचाराः सर्वेषामिति निश्चयः २७ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ विस्तरेणाथ संबंधं श्रोतुमिच्छामि तत्त्व
तः ॥ मित्रद्रोही कृतघ्नश्च यः प्रोक्तस्तद्वदस्व मे २८ ॥ भीष्म उवाच ॥ हंतते वर्तयिष्ये हमिति हासं पुरातनम् ॥ उदीच्यां दिशिय दृत्तं म्लेच्छेषु मनुजाधिप २९ ब्रा
ह्मणो मध्यदेशीयः कश्चिद्वै ब्रह्मवर्जितः ॥ ग्रामं वृद्धियुतं वीक्ष्य प्राविशद्वै क्षयकांक्षया ३० तत्र दस्युर्धनयुतः सर्ववर्णविशेषवित् ॥ ब्रह्मण्यः सत्यसंधश्च दाने च निरतोऽभवत्
३१ तस्य क्षयमुपागम्य ततो भिक्षामयाचत ॥ प्रतिश्रयं च वासार्थं भिक्षां चैवाथ वार्षिकीम् ३२ प्रादात्तस्मै स विप्राय वस्त्रं च सदशनं वम् ॥ नारीं चापि वयोपेतां भर्त्रा वि
रहितां तथा ३३ एतत्संप्राप्य हृष्टात्मा दस्योः सर्वद्विजस्तथा ॥ तस्मिन् गृहवरे राजंस्तयारे मे स गौतमः ३४

पेनवातेकृतघ्नाः तत्त्ववत्कर्तुर्नाशकराः मित्रद्रुहः २७ संबंधं संबध्यते सज्जते हातुमुपादातुं वा श्रुतमर्थं येन तद्विहासम् २८ । २९ ब्रह्मवेदस्तदुक्तं कर्म च तद्विर्जितः ३० । ३१ क्षयं गृहम् ३२
वयोपेतां युवतीं संधिरार्थः भर्त्रा विरहितां दासीमित्यर्थः ३३ । ३४

३५ चक्रांगानुसारे ३१ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ ॥ इति शांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदी

कुटुंबार्थं च दास्याश्च साहाय्यं चाप्यथा करोत् ॥ तत्रावसत्सवर्षाश्च सप्तद्वेश्वरालये ३५ बाणवेधे परं यत्नमकरोच्चैव गौतमः ॥ चक्रांगान्सचनित्यं वै सर्वतो वनगोचरा
न ३६ जघान गौतमो राजन्यथा दस्युगणास्तथा ॥ हिंसापटुर्दृष्ट्वा हीनः सदा प्राणिवधेरतः ३७ गौतमः सन्निकर्षेण दस्युभिः समतामियात् ॥ तथा तु वसतस्तस्य द
स्युग्रामे सुखं तदा ३८ अगमन्बहवो मासानि घ्नतः पक्षिणो बहून् ॥ ततः कदाचिदपरो द्विजस्तदेशमागतः ३९ जटाचीराजिनसधरः स्वाध्यायपरमः शुचिः ॥ विनी
तोनियताहारो ब्रह्मण्यो वेदपारगः ४० सब्रह्मचारी तद्देश्यः सखा तस्यैव सुप्रियः ॥ तं दस्युग्राममगमद्यत्रासौ गौतमोऽवसत् ४१ स तु विप्रगृहान्वेषी शूद्रान्परिवर्ज
कः ॥ ग्रामे दस्युसमाकीर्णो व्यचरत्सर्वतो दिशम् ४२ ततः स गौतमगृहं प्रविशेद्विजोत्तमः ॥ गौतमश्चापि संप्राप्तस्तावन्योन्येन संगतौ ४३ चक्रांगभारस्कंधं तं धनु
ष्पाणि घृतायुधम् ॥ रुधिरणावसित्कांगं गृहद्वारमुपागतम् ४४ तं दृष्ट्वा पुरुषादाभमपध्वस्तं क्षयागतम् ॥ अभिज्ञाय द्विजो ब्रीडं निदं वाक्यमब्रवीत् ४५ किमिदं
कुरुषेमो हाद्विप्रस्त्वं हि कुलोद्बहः ॥ मध्यदेशपरिज्ञातो दस्युभावंगतः कथम् ४६ पूर्वान्स्मरद्विजज्ञातीन् प्रख्यातान्वेदपारगान् ॥ तेषां वंशेऽभिजातस्त्वमीदृशः कु
लपांसनः ४७ अवबुध्यात्मनात्मानं सत्वं शीलं श्रुतं दमम् ॥ अनुक्रोशं च संस्मृत्य त्यज वासमिमं द्विज ४८ स एव मुक्तः सुहृदातेन तत्र हितैषिणा ॥ प्रत्युवाच ततो राज
न विनिश्चित्य तदार्तवत् ४९ निर्धनोऽस्मि द्विजश्रेष्ठ नापि वेदविदप्यहम् ॥ वित्तार्थमिह संप्राप्तं विद्विमां द्विजसत्तम ५० त्वद्दर्शनानुविप्रेन्द्रकृतार्थोऽस्म्यद्यवै द्विज ॥
आवां हि सहया स्यावः श्वो वस स्वाद्यशर्वरीम् ५१ स तत्र न्यवसद्विप्रो घृणी किंचिदसंस्पृशन् ॥ क्षुधितश्छंदमानोऽपि भोजनं नाभ्यनंदत् ५२ ॥ इति श्रीमहाभारते
शां० आप० कृतघ्नोपाख्याने अष्टषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६८ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ तस्यां निशायां व्युष्टायां गते तस्मिन् द्विजोत्तमे ॥ निष्क्रम्य गौत
मो गच्छत्समुद्रं प्रति भारत १ सामुद्रिकान्सवणिजस्ततो पश्यत्स्थितान् पथि ॥ स तेन सह सार्धेन प्रययौ सागरं प्रति २ स तु सार्धो महान् राजन्वर्त्मश्चिद्विस्मिहरे ॥
मत्तेन द्विरदेनाथ निहतः प्रायशोऽभवत् ३ सकथं चिद्व्यात्तस्माद्विमुक्तो ब्राह्मणस्तथा ॥ कांदिभूतो जीवितार्थं प्रदुद्रावोत्तरां दिशम् ४ स तु सार्धं परिभ्रष्टस्तस्माद्दे
शात्तथा च्युतः ॥ एकाकी व्यचरत्तत्र ने किंपुरुषो यथा ५ स पंथानमथासाद्य समुद्राभिसरंतदा ॥ अससाद वनं रम्यं दिव्यं पुष्पितपादपम् ६ सर्वतु कैराव्रणैः पुष्पितैरुप
शोभितम् ॥ नंदनो देशसदृशं यक्षकिन्नरसेवितम् ७ शालैस्तलैस्तमलैश्च कालागुरुवनैस्तथा ॥ चंदनस्य च मुख्यस्य पदपैरुपशोभितम् ॥ गिरिप्रस्थेषु रम्येषु
तेषु तेषु सुगंधिषु ८ समंततो द्विजश्रेष्ठास्तत्राकूजंतवै तदा ॥ मनुष्यवदनाश्चान्ये भारुंडा इति विश्रुताः ९

वे अष्टषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ तस्यामिति १ सामुद्रिकान्समुद्रोपावेगताम् १ । ३ कांदिशं प्रयाभीत्याकुलः कांदिभूतः ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९

१० रम्येषु प्रदेशेषु मध्ये एकत्र ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ ॥ इति शांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये एको

भूलिंगशकुनाश्चान्ये सामुद्राः पर्वतोद्भवाः ॥ सत्तान्यतिमनोज्ञानि विहगानां रुतानि वै १० शृण्वन् सुरमणीयानि विप्रोऽगच्छत गौतमः ॥ ततोऽपश्यत्सुरम्येषु
सुवर्णसिकताचिते ११ देशे समे सुखे चित्रे स्वर्गो देशसमेव नृप ॥ श्रिया जुष्टं महावृक्षं न्यग्रोधं च सुमंडलम् १२ शाखाभिरनुरूपामिभूयिष्ठं च त्रसन्निभम् ॥ तस्य मू
लं च संसिक्तं वरचंदनवारिणा १३ दिव्यपुष्पांश्चितं श्रीमत्पितामहसंभोपमम् ॥ तं दृष्ट्वा गौतमः प्रीतो मनःकांतमनुत्तमम् १४ मेध्यं सुरगृहप्रख्यं पुष्पितैः पादपैर्दृ
तम् ॥ तमासाद्य मुदा युक्तस्तस्याधस्तादुपाविशत् १५ तत्रासीनस्य कौंतेय गौतमस्य सुखः शिवः ॥ पुष्पाणि समुपस्पृश्य प्रववावनिलः शुभः ॥ ह्लादयन् सर्व
गात्राणि गौतमस्य तदानृप १६ स तु विप्रः प्रज्ञांतश्चस्पृष्टः पुण्येन वायुना ॥ सुखमासाद्य सुष्वापभास्करश्चास्तमभ्ययात् १७ ततोऽस्तं भास्करेयाते संध्याकाल
उपस्थिते ॥ आजगाम स्वभवनं ब्रह्मलोकात् खगोत्तमः १८ नाडीजंघतिरुयातो दयितो ब्रह्मणः सखा ॥ बकराजो महाप्राज्ञः कश्यपस्यात्मसंभवः १९ राजधर्मे
ति विख्यातो बभूवा प्रतिमो भुवि ॥ देवकन्यासुतः श्रीमान् विद्वान् देवसमप्रभः २० सृष्टाभरणसंपन्नो भूषणैरर्कसन्निभैः ॥ भूषितः सर्वगात्रेषु देवगर्भः श्रिया ज्वलन्
२१ तमागतं खगं दृष्ट्वा गौतमो विस्मितोऽभवत् ॥ क्षुत्पिपासापरिश्रांतो हिंसार्थो चाभ्यवैक्षत् २२ ॥ राजधर्मो वाच ॥ स्वागतं भवतो विप्रदिष्ट्या प्राप्तोऽसि मे हम्
अस्तं च सवितायातः संध्येयं समुपस्थिता २३ मम त्वं निलयं प्राप्तः प्रियातिथिरनिर्दिष्टः ॥ पूजितो यास्यसि प्रातर्विधिदृष्टेन कर्मणा २४ ॥ इति श्रीमहाभारतेशां
तिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि कृतघ्नोपाख्याने एकोनसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६९ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ गिरंतां मधुरां श्रुत्वा गौतमो विस्मितस्तदा ॥ कौ
तूहलान्वितो राजन राजधर्माणमैक्षत् १ ॥ ॥ राजधर्मो वाच ॥ ॥ भोः कश्यपस्य पुत्रोऽहं मातादाक्षायणी च मे ॥ अतिथिस्त्वं गुणोपेतः स्वागतं ते द्विजोत्तम २
भीष्म उवाच ॥ तस्मै दत्त्वा सत्कारं विधिदृष्टेन कर्मणा ॥ शालपुष्पमयीं दिव्यां वृषीं वै समकल्पयत् ३ भगीरथरथाक्रांतदेशान् गंगानिषेवितान् ॥ ये च रंति महामी
नास्तांश्च तस्यान्वकल्पयत् ४ वह्निचापिसुसंदीप्तमीनांश्चापिसुपीवरान् ॥ स गौतमायातिथये न्यवेदयत्काश्यपिः ५ श्रुत्वा तं च तं विप्रं प्रीतात्मानं महातपाः ॥
कृमापनयनार्थं सपक्षाभ्यामभ्यवीजयत् ६ ततो विश्रांतमासीनं गोत्रप्रश्नमपृच्छत् ॥ सोऽब्रवीद्गौतमोऽस्मीति ब्रह्मनान्यदुदाहरत् ७ तस्मै पर्णमयं दिव्यं दिव्यपु
ष्पाधिवासितम् ॥ गंधाढ्यं शयनं प्रादात्स शिश्ये तत्रैव सुखम् ८ अथोपविष्टं शयने गौतमं धर्मराट् तदा ॥ पप्रच्छ काश्यपो वाग्मी किमागमनकारणम् ९ ततोऽब्र
वीद्गौतमस्तं दरिद्रोऽहं महामते ॥ समुद्रगमनां कांक्षीद्रव्यार्थमिति भारत १० तं काश्यपोऽब्रवीत्प्रीतो नोत्कंठां कर्तुमर्हसि ॥ कृतकार्यो द्विजश्रेष्ठ सद्व्योयास्यसे गृहान् ११
चतुर्विधा ह्यर्थसिद्धिर्बृहस्पतिमतं यथा ॥ पारंपर्यं तथा देवं काम्यं मे त्रमिति प्रभो १२ वसन्त्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६९ ॥ गिरमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२

॥३३॥

प्रादुर्भूतोऽस्मिते मित्रसुहृत्त्वं च ममत्वयि ॥ सोऽहंतथायतिष्यामिभविष्यसि यथाऽर्थवान् १३ ततः प्रभातसमये सुखं दृष्ट्वाऽब्रवीदिदम् ॥ मच्छसौम्यपथाऽनेन
 कृतकृत्यो भविष्यसि १४ इतस्त्रियोजनं गत्वा राक्षसाधिपतिर्महान् ॥ विरूपाक्ष इति ख्यातः स खाममहाबलः १५ तं गच्छ द्विजमुख्यत्वं समद्वैक्यप्रचोदितः ॥
 कामानभीप्सितांस्तुभ्यं दातानास्त्यत्र संशयः १६ इत्युक्तः प्रययौ राजन गौतमो विगतक्लमः ॥ फलान्यमृतकल्पानि भक्षयन् स यथेष्टतः १७ चंदनागुरुमुख्यानि
 त्वक्पत्राणां वनानि च ॥ तस्मिन् पथि महाराजसेवमानो द्रुतं ययौ १८ ततो मेरुवज्रं नाम नगरं शैलतोरणम् ॥ शैलप्राकारं च शैलं यत्राकुलं तथा १९ विदितश्चा
 भवत्स्य राक्षसेन्द्रस्य धीमतः ॥ प्रहितः सुहृद्वाराजं प्रीयमाणः प्रियातिथिः २० ततः सराक्षसेन्द्रः स्वान्प्रेष्यानाह युधिष्ठिर ॥ गौतमो नगरद्वाराच्छीघ्रमानीयता
 मिति २१ ततः पुरवरात्स्मात्पुरुषाः इयेन चेष्टनाः ॥ गौतमेत्यभिभाषंतः पुरद्वारमुपागमत् २२ ते तमुचुर्महाराजराजप्रेष्यास्तदा द्विजम् ॥ त्वरस्वतूर्णमाग
 च्छ राजा त्वां द्रष्टुमिच्छति २३ राक्षसाधिपतिर्वीरो विरूपाक्ष इति श्रुतः ॥ सत्त्वां त्वरति वै द्रष्टुं तत्क्षिप्रं संविधीयताम् २४ ततः स प्राद्रु द्विप्रो विस्मयाद्विगतक्लमः ॥
 गौतमः परमर्द्धितां पश्यन् परमविस्मितः २५ तैरेव सहितो राज्ञो वेश्मन्तूर्णमुपाद्रवत् ॥ दर्शनं राक्षसेन्द्रस्य कांक्षमाणो द्विजस्तदा २६ ॥ इति श्रीमहाभारतेशां
 तिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि कृतघ्नोपाख्याने सप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७० ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ततः स विदितो राज्ञः प्रविश्य गृहमुत्तमम् ॥ पूजितो राक्षसें
 द्रेण निषसादासनोत्तमे १ पृष्ठश्च गोत्रचरणं स्वाध्यायं ब्रह्मचारिकम् ॥ न तत्र व्याजहारान्यद्गोत्रमात्राद्विजः २ ब्रह्मवर्चसहीनस्य स्वाध्यायो परतस्य च ॥
 गोत्रमात्रविदो राजानि वासंसमपृच्छत ३ ॥ ॥ राक्षस उवाच ॥ कते निवासः कल्याणं किं गोत्रा ब्राह्मणी च ते ॥ तत्त्वं ब्रूहि न भीः कार्या विश्वस्य यथा सुखम् ४
 गौतम उवाच ॥ मध्यदेशप्रसूतोऽहं वासो मे शबरालये ॥ शूद्रा पुनर्भूयार्यमेतत्त्वमीदृशमिति ५ ॥ भीष्म उवाच ॥ ततो राजा विमृशे कथं कार्यमिदं भवेत् ॥
 कथं वा सुकृतं मे स्यादिति बुद्ध्याऽन्वर्चितयत् ६ अयं वै जन्मना विप्रः सुहृत्स्य महात्मनः ॥ संप्रेषितश्च तेनायं काश्यपेन ममांतिकम् ७ तस्य प्रियं करिष्यामि सहि
 मामाश्रितः सदा ॥ भ्राता मे बांधवश्चासौ सखा च हृदयंगमः ८ कार्तिक्या मद्यभोक्तारः सहस्रं मे द्विजोत्तमाः ॥ तत्रायमपि भोक्ता च देयमस्मै च मे धनम् ९ स चाद्य
 दिवसः पुण्यो ह्यतिथिश्चायमागतः ॥ संकल्पितं चैव धनं किं विचार्य मत्परम् १० ततः सहस्रं विप्राणां विदुषां समलंकृतम् ॥ स्नातानां नु संप्राप्तं सुमहत्सौमवास
 साम् ११ तानागतान् द्विजश्रेष्ठान् विरूपाक्षो विशांपते ॥ यथाहं प्रतिजग्राह विधिदृष्टेन कर्मणा १२ वृत्त्यस्तेषां तु संन्यस्ताराक्षसेन्द्रस्य शासनात् ॥ भूमौ वरकु
 शास्तीर्णाः प्रेष्ये भरतसत्तम १३

दीपे सप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७० ॥ ॥ तत इति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४

११ विलिप्ताश्चंदनेन १५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५ इत्येतद्वर्णनं २६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५ ॥ इति शान्तिपर्वणि

तासु ते पूजिताराज्ञा विषण्णा द्विजसत्तमाः ॥ तिलदर्भोदकेनाथ अर्चिता विविधा द्विजाः १४ विश्वेदेवाः सपितरः साग्रयश्चोपकल्पिताः ॥ विलिप्ताः पुष्पवतश्च सुप्र
 चाराः सुपूजिताः १५ व्यराजंत महाराज नक्षत्रपतयो यथा ॥ ततो जांबूनदीप्याग्नीध्रं प्राकाशमिमलः शुभाः १६ वरान्नपूर्णा विप्रेभ्यः प्रादान्मधुघृतस्रुताः ॥ त
 स्य नित्यं सदाऽऽषाढ्यां माघ्यां च बहवो द्विजाः १७ हंसितं भोजनं वरं लभन्ते सत्कृतं सदा ॥ विशेषतस्तु कार्तिक्यां द्विजेभ्यः संप्रयच्छति १८ शरद्वचपायेरत्नानि
 पौर्णमास्यामिति श्रुतिः ॥ सुवर्णं रजतं चैव मणीनथ च मौक्तिकान् १९ वज्रान्महाभ्रमांश्चैवैव दूर्वाजिनरां कवान् ॥ रत्नराशीन्विनिक्षिप्य दक्षिणार्थं स भारत २० त
 तः प्राह द्विजश्रेष्ठान् विरूपाक्षो महाबलः ॥ गृहीतरत्नान्येतानि यथोत्साहं यथेष्टतः २१ येषु येषु च भांडेषु सुकृतं वो द्विजसत्तमाः ॥ तान्येवादाय गच्छ ध्वं स्ववेश्मानी
 ति भारत २२ इत्युक्तवचने तस्मिन् राक्षसेन्द्रे महात्मनि ॥ यथेष्टं तानि रत्नानि जगृह्वीत् क्षणं भाः २३ ततो महार्हास्ते सर्वे रत्नैश्चैव चिताः शुभैः ॥ ब्राह्मणामृष्टवस
 नाः सुप्रीताः स्मृततोऽभवन् २४ ततस्तान् राक्षसेन्द्रश्च द्विजानाह पुनर्वचः ॥ नानादेशगता वराज नराक्षसान् प्रति विध्यै २५ अद्यैकं दिवसं विप्रानवोऽस्तीह भयं
 क्वचित् ॥ राक्षसेभ्यः प्रमोदध्वमिष्टतोया तमाचिरम् २६ ततः प्रदुदुवुः सर्वे विप्रसंधाः समंततः ॥ गौतमोऽपि सुवर्णस्य भारमादाय सत्वरः २७ कच्छात्समुद्धरन्
 भारं न्यग्रोधं समुपागमत् ॥ न्यषीदच्च परिश्रांतः क्लान्तश्च क्षुधितश्च सः २८ ततस्तमभ्यनम्रा राजनराजधर्माखगोत्तमः ॥ स्वागतेनाभिनंदंश्च गौतमं मित्रवत्सलः २९
 तस्य पक्ष्याग्रविक्षेपैः क्लमं व्यपनयत् खगः ॥ पूजां चाप्यकरोद्धीमान् भोजनं चाप्यकल्पयत् ३० सभुक्तवान्सुविश्रांतो गौतमोऽर्चितयतदा ॥ हाटकस्याभिरूपस्य
 भारोऽयं सुमहान्मया ३१ गृहीतो लोभमोहाभ्यां दूरं च गमनं मम ॥ न चास्ति पथि भोक्तव्यं प्राणसंधारणं मम ३२ किं कृत्वा धारयेयं वै प्राणानित्यभ्यर्चितयत् ॥ त
 तः स पथि भोक्तव्यं प्रेक्षमाणो न किंचन ३३ कृतघ्नः पुरुषव्याघ्रमनसे दमर्चितयत् ॥ अयं बकपतिः पार्श्वे मां सराशिः स्थितो महान् ३४ इमं हत्वा गृहीत्वा च यास्येऽहं
 समभिहतम् ३५ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि कृतघ्नोपाख्याने एकसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७१ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥
 अथ तत्र महाचिष्मानं लोवातसारथिः ॥ तस्य विदूरे रक्षार्थं खगं द्रेण कृतोऽभवत् १ स चापि पार्श्वे सुष्वपानिः श्वस्तो बकरादृतदा ॥ कृतघ्नस्तु सदुष्टात्मा तैजिघां
 सुरथाग्रतः २ ततोऽलातेन दीप्तेन निःश्वस्तं निजघानतम् ॥ निहत्य च मुदा युक्तः सोऽनुबध्नं दृष्टवान् ३ स तं विपक्षरोमाणं कृत्वा श्रावपचतदा ॥ तं गृही
 त्वासुवर्णं च ययौ द्रुततरं द्विजः ४ ततोऽन्यस्मिन् गते चालि विरूपाक्षोऽब्रवीत्सुतम् ॥ न मे क्षेराजधर्माणमद्य पुत्रखगोत्तमम् ५

आपद्धर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे एकसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७१ ॥ ॥ ॥ ॥ अयेति १।२ अनुबध्नं मापदोषं ३।४।५

१।० तद्वतोहिंस्रधर्मा ८।९।१०।११ कंकालस्थि १२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६ ॥ इति शांतिपर्वणि आपद्धर्म
सपूर्वसंध्याब्रह्माणं वदितुं याति सर्वदा ॥ मां वा दृष्ट्वा कदाचित्सन गच्छति गृहं खगः ६ उभे द्विरात्रि संध्ये वैनाभ्यगात्सममालयम् ॥ तस्मान्न शुद्धयते भावो मम सज्ञा
यतां सुहृत् ७ स्वाध्यायेन विद्युक्तो हि ब्रह्मवर्चसवर्जितः ॥ तद्वत्स्तत्र मेशं काहन्यात्तं स द्विजाधमः ८ दुराचारस्तु दुर्बुद्धिरिगितैर्लक्षितो मया ॥ निष्कृपो दारुणा
कारो दुष्टो दस्युरिवाधमः ९ गौतमः स गतस्तत्र ते नो द्विभ्रं मनो मम ॥ पुत्रशीघ्रमितो गत्वा राजधर्मनिवेशनम् १० ज्ञायतां सा विशुद्धात्मा यदि जीवति माचिरम् ॥ स
एव मुक्तस्त्वरितोरक्षोभिः सहितो ययौ ११ न्यग्रोधं तत्र चापश्यत् कंकालं राजधर्मणः ॥ सरुदन्नमत्पुत्रो राक्षसेन्द्रस्य धीमतः १२ त्वरमाणः परं शक्त्या मौतमग्रह
णाय वै ॥ ततोऽविदूरे जगद्गौतमं राक्षसास्तदा १३ राजधर्मशरीरं च पक्षास्थिचरणोज्झितम् ॥ तमादायाथ रक्षांसि द्रुतं मेरुजं ययुः १४ राज्ञश्च दर्शयामासुः श
रीरं राजधर्मणः ॥ कृतघ्नं पुरुषं तं च गौतमं पापकारिणम् १५ हरोदराजा तं दृष्ट्वा सामात्यैः स पुरोहितः ॥ आर्तनादश्च सुमहानभूत्तस्य निवेशने १६ सखीकुमारं च
पुरं बभूवा स्वस्थमानसम् ॥ अथाब्रवीन्नृपः पुत्रं पापोऽयं वध्यतामिति १७ अस्य मांसैरिमे सर्वे विहरंतु यथेष्टतः ॥ पापाचारः पापकर्मापापात्मापापसाधनः १८
हंतव्योऽयं मम मातिर्भवाद्भिरिति राक्षसाः ॥ इत्युक्त्वा राक्षसेन्द्रेण राक्षसाधोर विक्रमाः १९ नैच्छंतं तं भक्षयितुं पापकर्माणमित्युत ॥ दस्यूनां दीयतामेष साध्व्यपुरु
षाधमः २० इत्युचुस्ते महाराज राक्षसेन्द्रं निशाचराः ॥ शिरोभिः प्रणताः सर्वे व्याहरन् राक्षसाधिपम् २१ न दातुमर्हसि त्वं नो भक्षणायास्य किलिबषम् ॥ एवमस्त्व
तितानाह राक्षसेन्द्रो निशाचरान् २२ दस्यूनां दीयतामेष कृतघ्नोऽयं राक्षसाः ॥ इत्युक्त्वा राक्षसास्तेन शूलपाट्टिशपाणयः २३ कृत्वा तं खंडशः पापं दस्युभ्यः प्रद
दुस्तदा ॥ दस्यवश्चापि नैच्छंतं तं पापकारिणम् ॥ क्रव्यादा अपिराजेंद्र कृतघ्नं नो पशुं जते २४ ब्रह्मघ्ने च सुरापे च चौरैः भग्नवते तथा ॥ निष्कृतिर्विहिताराजन्
कृतघ्ने नास्ति निष्कृतिः २५ मित्रद्रोही कृतघ्नश्च नृशं सश्च नराधमः ॥ क्रव्यादैः कृमिभिश्चैव न भुज्यंते हि तादृशाः २६ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि आपद्धर्म
पर्वणि कृतघ्नोपाख्याने द्विसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७२ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ततश्चित्तं बकपतेः कथयामास राक्षसः ॥ रत्नैर्गंधैश्च बहुभिर्वस्त्रैश्च
समलंकृतम् १ ततः प्रज्वाल्य नृपतिर्वक्रराजं प्रतापवान् ॥ प्रेतकार्याणि विधिवद्वाक्षसेन्द्रश्चकार ह २ तस्मिन्काले च सुरभिर्देवी दाक्षायणी शुभा ॥ उपरिष्ठात्त
स्तस्य सा बभूव पयस्विनी ३ तस्यावक्राद्युतः फेनः क्षीरमिश्रस्तदाऽनघ ॥ सोपतद्वै ततस्तस्यां चितायां राजधर्मणः ४ ततः संजीवितस्तेन बक्रराजस्तदाऽ
नघ ॥ उत्पत्य च समीयाय विरूपाक्षं बक्राधिपः ५ ततोऽभ्यया देवराजो विरूपाक्ष पुरंतदा ॥ ग्राहचेदं विरूपाक्षं दिष्ट्या संजीवितस्त्वया ६

पर्वणि नीलकंठीये भारतभावंदीये द्विसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७२ ॥ ॥ ॥ तद्वति १।२।३।४।५।६

७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३ कथातात्पर्यमाह परित्याज्यहति २४।२५।२६ ॥ इति श्रीमत्पद्मवाक्यप्रमाणम्

श्रावयामास चेंद्रस्तं विरूपाक्षं पुरातनम् ॥ यथाशापः पुरादत्तो ब्रह्मणाराजधर्मणः ७ यदा बकपती राजन् ब्रह्माणं नोपसर्पति ॥ ततो रोषादिदं ग्राहखर्गे द्रायपिता
महः ८ यस्मान्मूढो मम सभां नागतोऽसौ बकाधमः ॥ तस्माद्वधं सदुष्टात्मानचिरात्समवाप्स्यति ९ तदयं तस्य वचनान्निहतो गौतमेन वै ॥ तेनैवामृतसिक्तश्च पुनः
संजीवितो बकः १० राजधर्मा बकः प्राह प्रणिपत्य पुरंदरम् ॥ यदि तेऽनुग्रहकृतामयि बुद्धिः सुरेश्वर ११ सखायं मे सुदयितं गौतमं जीवयेत्युत ॥ तस्य वाक्यं समा
दाय वासवः पुरुषधर्म १२ सिक्त्वाऽमृतेन तं विप्रं गौतमं जीवयत्तदा ॥ सभां डोपस्करं राजंस्तमासाद्य बकाधिपः १३ संपरिष्वज्य सुहृदं प्रीत्या परमया युतः ॥ अथ
तं पापकर्माणं राजधर्मा बकाधिपः १४ विसर्जयित्वा सधनं प्रविशेत्स्वमालयम् ॥ यथोचितं च सबको ययौ ब्रह्मसदस्तथा १५ ब्रह्माचैनं महात्मानमातिथ्येनाभ्यपू
जयत् ॥ गौतमश्चापि संप्राप्य पुनस्तं शबरालयम् ॥ शूद्रायां जनयामास पुत्रान् दुष्कृतकारिणः १६ शापश्च सुमहांस्तस्य दत्तः सुरगणैस्तदा ॥ कुक्षौ पुनर्भ्याः पा
पोऽयं जनयित्वा चिरात्सुतान् १७ निरयं प्राप्स्यति महत्कृतघ्नोऽयमिति प्रभो ॥ एतत्प्राह पुरा सर्वनारदो मम भारत १८ संस्मृत्य चापि सुमहदाख्यानं भरतर्षभ ॥
मयाऽपि भवते सर्वं यथा वदनुवर्णितम् १९ कुतः कृतघ्नस्य यशः कुतः स्थानं कुतः सुखम् ॥ अश्रद्धेयः कृतघ्नो हि कृतघ्ने नास्ति निष्कृतिः २० मित्रद्रोहो न कर्तव्यः पुरु
षेण विशेषतः ॥ मित्रधुङ्नरकंधोर मनंतं प्रतिपद्यते २१ कृतज्ञेन सदा भाव्यं मित्रकामेन चैव ह ॥ मित्राच्च लभते सर्वं मित्रात्पूजां लभेत्तच्च २२ मित्राद्गोमांश्च भुं
जीत मित्रेणापत्सु मुच्यते ॥ सत्कारैरुत्तमैर्मित्रं पूजयेत् विचक्षणः २३ परित्याज्योऽयं पापः कृतघ्नो निरपन्नपः ॥ मित्रद्रोही कुलांगारः पापकर्मानराधमः २४
एष धर्ममृतांश्चिष्टोक्तः पापो मया तव ॥ मित्रद्रोही कृतघ्नो वै किं भूयः श्रोतुमिच्छसि २५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा तदा वाक्यं भीष्मेणोक्तं महात्म
ना ॥ युधिष्ठिरः प्रीतमना बभूव जनमेजय २६ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि कृतघ्नोपाख्याने त्रिसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७३ ॥
समाप्तं चापद्धर्मपर्व ॥ अथ मोक्षधर्मपर्व ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीगुरुभ्योनमः ॥ ॥ तरणिमुकुरनेत्रीतेजनाभांशरीरप्रतिकृतिमनुमायीभूभिचंद्रांतरामः ॥ स्थिरदृग्गुणमसंगंयन्नयत्यन्यथात्वंतदमयममृतं सत्प्रत्यगीदृग्वेदम् ॥ १ ॥
 कणभक्षमक्षचरणंजैमिनिकपिलौपतंजलिचनुमः ॥ श्रीमद्यासवचोबुधिनयसीकरवर्षिणोमुदिरान् ॥ २ ॥ सर्वविद्येशतामाविश्रिकीर्षपूर्वपुरुषौ ॥ श्रीनारायणधीरेशरूपौहरिहरौनुमः ॥ ३ ॥
 बहूनसमाहृत्यविभिन्नदेशान्कोशान्विनिश्चित्यचपाठमग्र्यम् ॥ प्राचांगुरूणामनुसृत्यवाचंयत्कुर्महेभारतमोक्षधर्मान् ॥ ४ ॥ उतानेष्विहकोशविग्रहबलंपद्येषुनैवाश्रितंगभीरेषुनसेतवोनविहिताः
 कूटाननस्फोटिताः ॥ नच्छिन्नानतमश्चराननततिर्भक्ताननाह्लादितानोदीनाश्चविभीषणानविहिताः श्रीलक्ष्मणार्थश्रितैः ॥ ५ ॥ ननुमोक्षोनामशरीरनाशादन्योनास्ति 'अशरीरंवावसंतंनप्रियाप्रिये
 स्पृशतः' इति श्रुतेः सचस्वयमेवोपनमतीतिर्किंतदर्थशास्त्रेणेति चेन्न 'कर्तव्यमेवकर्मेहजानताऽमित्रकर्शन ॥ अकर्माणोहिजीवंतिस्थावरानेतरेजनाः ॥ यावद्गोस्तनपानाच्चयावच्छायोपसेवनात् ॥
 प्राणिनःकर्मणावृत्तिमाप्नुवंतिनरर्षभ' इत्यारण्यकेप्राक्कर्मसद्भावसाधनात् स्थूलदेहनाशोऽपिकर्माश्रयलिंगदेहनाशयोगात् । तत्रश्लोकार्थः नजीवंतीतिसंबंधः इतरेजनाइतिदृष्टांतः तथाचायंप्रयोगः
 स्थावरजीविकाप्राक्कर्मपूर्विकाजीविकात्वात्पाकादिक्रियापूर्वकाऽस्मदादिजीविकावदिति । यावदितिकात्स्न्ये ल्यब्लोपेपंचम्यौ गोस्तनपानमारभ्यच्छायोपसेवनंप्रतिमाद्वारकंभोमंचारभ्य
 सर्वावृत्तिजीविकां कर्मणैवाप्नुवंतीतियोजना सद्योजातस्यहिगोवत्सस्यस्तनपानेप्रवृत्तिः प्राग्भवीयेष्टसाधनताज्ञानजन्यसंस्कारपूर्विकाऽस्मदादिपाकादिप्रवृत्तिवद्भूयते । एवंमरणात्रासोऽपिप्राची
 नमरणजडुःखानुभवसंस्कारात्प्राणिमात्रस्यसिद्धोऽतोऽस्तिप्राचीनकर्म । किंच कौलिकशास्त्रप्रसिद्धायथाचैत्रःस्वदेहेकंदकेनतुत्रेसतिव्यथतेएवंतुक्रुतायांस्वदेहप्रतिमायामपिकंदकेनतुत्रायां
 व्यथते तत्रव्यथाहेतुर्नातरंधातुत्रैषम्यंदृश्यतेबाह्यावाकंदकवेधादिदृष्टद्वारमस्तिर्किंतुकेवलमदृष्टमेव । एवंप्राक्कर्मसद्भावसिद्धेस्तत्तत्पूर्वपूर्वजन्मकल्पनयाऽनादिःसंसारः । एवमनादित्वादानेत्यंचा

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ नारायणंनमस्कृत्यनरंचैवनरोत्तमम् ॥ देवींसरस्वतींचैवततो जयमुदीरयेत् ॥ १ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ धर्माःपितामहेनोक्ताराजधर्मा
 श्रिताःशुभाः ॥ धर्ममाश्रमिणांश्रेष्ठं वक्तुमर्हसिपार्थिव १ ॥ भीष्मउवाच ॥ सर्वत्रविहितो धर्मः सत्यप्रेत्यतपःफलम् ॥ बहुद्वारस्यधर्मस्यनेहास्तिविफलाक्रिया २

स्यसिद्धम् । तर्ह्यनादिभावस्यध्वंसायोगात्पुनरनर्थकंशास्त्रमितिचेत्सत्यम् । नवयमात्मनिकर्तृत्वभोक्तृत्वादेःसंसारस्यसंबंधंसत्यंवदामः । यक्षस्यपरशरीरइवचितोलिंगशरीरेआभिमानिकतादा
 त्म्यादपितर्द्धर्मभाक्कोपपत्तेः । अभिमंतृत्वमपिनवास्तवं अनुपदोक्तच्छायोपसेवनन्यायेनपरकल्पितसंबंधेनापिब्यवहारनिर्वाहेसतितत्सत्यत्वकल्पनानामौचित्यात् । संसारस्यसुप्तिमूच्छादावदर्शने
 नकादाचित्कप्रतीतिविषयतयारज्जूरगवत्कल्पितत्वेनात्मनितत्संबंधस्यसत्यत्वायोगाच्च । यथाचोकास्थस्तीरतरौचांचल्यमारोपयति । यथावाप्रत्यग्भूतमपिमुखंमुकुरःपरागिवदर्शयति । यथावा
 सूक्ष्ममपिपुस्तकाक्षरमुपनेत्रमहिम्रास्थूलमिवभाति । तद्वत्कूटस्थेदृग्मात्रेसूक्ष्मेप्रतीचिद्वितीर्थेदुतुल्येश्वरसृष्टदेहप्रतिमाद्वाराचंचलत्वदृश्यत्वस्थूलत्वाद्यारोपोयुज्यतएवेतिनास्माकंकिंचिदवध्यं ।
 यस्यत्वनादिःसत्यश्चसंसारस्तस्यैवपूर्ववाद्युक्तोदोषोऽपरिहार्यः । तस्मात्संसारकल्पिकायाअविद्यायाआत्मविद्ययानिवृत्तौसमूलस्यसंसारस्योच्छेदोऽवश्यंभावीतिविद्योत्पत्तयेशास्त्रमारंभणीय
 मितिसिद्धम् । तत्रनानाविधान्दुरनुष्ठेयान्क्षुद्रफलान् राजधर्मानापद्धर्माश्चश्रुत्वाऽत्यंतमुद्विग्नःसर्वापन्निवारणमात्यंतिकश्रेयोहेतुंधर्मजिज्ञासमानोराजायुधिष्ठिरउवाच । धर्माःपितामहेनोक्तारा
 जधर्माश्रिताःशुभाः ॥ धर्ममाश्रमिणांश्रेष्ठं वक्तुमर्हसिपार्थिव इति । पितामहेनेतिश्रेष्ठंवात्सल्यंचसूचितं राजधर्माश्रिताराजधर्मागत्वेनोपस्थिताधर्माआपद्धर्माउक्ताः श्रेष्ठःप्रशस्यतमोमोक्षधर्मस्तं
 आश्रमिणामित्युक्तेर्हस्यादीनांसर्वेषामप्यत्राधिकारोदर्शितः तथाचयाज्ञवल्क्यः 'सह्याश्रमैर्विजिज्ञास्यःसमस्तैरेवमेवतु' इति १ कर्मज्ञानफलेविभजतिज्ञानेश्रेष्ठयंवक्तुं सर्वंचेति सर्वत्राश्रमे
 पुधर्माविहितोवेदेनअग्निहोत्रंजुहुयात्स्वर्गकामइत्यादिना अदृष्टफलःसद्व्यर्थः सत्यप्रेत्यतपःफलम् सतिसद्वस्तुनिविषये तपआलोचनंश्रवणमननामिदिध्यासनात्मकंतस्यफलंसाक्षात्कारःसोऽ
 प्रेत्यमरणात्प्रागेवभवति ज्ञानंदृष्टफलमित्यर्थः । ननुतर्हिततपएवक्रियार्थकिंचमैनेत्याशंक्याह बह्विति अयमर्थः विविदिषंतियज्ञेनेत्यादिश्रुतेरश्वेनजिगमिषतीतिवत्करणस्यधात्वर्थेनान्वयाद्धि-

म.भा.टी.
॥ ३६ ॥

यार्थत्वंकर्मणाम् । यद्वा सन्प्रत्ययस्यप्राधान्यात्तज्ज्ञानेच्छैवकर्मसाध्या यथोक्तम् । 'प्रत्यग्विविदिषाबुद्धेःकर्माण्युपायशुद्धितः ॥ कृतार्थान्यस्तमायांतिप्रावृत्तैवनाइव' इति । तथा 'योवैदेदंमेऽमे
नांगसंस्क्रियते' इतिस्मृतेश्चित्तशुद्धयर्थमेवकर्माणीतित्रेधाविभागः । तत्राद्यपक्षे विविदिषुर्वादिनामोनिष्प्रत्यूहंश्रवणादिसिद्धिश्चकर्ममिरेवजन्या । द्वितीये इच्छोत्पत्तिरेवकर्मफलमितरतुयत्नांतरसा
ध्यं । तृतीये चित्तशुद्धिरेवकर्मफलंज्ञानेच्छादिकंमर्त्यत्वांतरसाध्यमिति विवेकः । एवंज्ञानाद्यर्थमपि कृतात्कर्मणस्तथाऽऽप्रेफलाभिनिमित्तेच्छायांगंधइत्यनूत्पद्येतेपुंश्चर्मचर्ममाणमर्था अनूत्पद्यते
इत्यापस्तंबोकाप्रनिदर्शनादानुषंगिकंस्वर्गाद्यपिभवतितथास्वर्गार्थमपि कृतं तद्विशुद्धदेवतादिदेहोत्पादनद्वारामोक्षायभवति यथाऽऽहुः 'विद्वराहादिदेहेननह्यैवंभुज्यतेपदम्' इति । 'भोगंभंगुर
मीक्षंतेबुद्धिशुद्धयनुरोधतः' इति च । तथादृष्टफलः पुत्रकामेष्ट्यादिरपिधर्मः सद्यःफलप्रदर्शनेनैवैदिकधर्मैश्रद्धोत्पादनद्वाराश्रेयोहेतुरितिनधर्मक्रियाविफला सर्वथाऽपि कृतोपधर्मो मोक्षदएवेत्यर्थः ।
स्वर्ग्यः सत्यफलोदयइतिपाठे स्वर्गार्थतैस्तैर्विक्रयैर्विहितोऽपिधर्मः सत्यमबाधितंफलंमोक्षारुण्यतदुदयायभवति । विविदिषंतियज्ञेनेत्यादिश्रुत्यासंगपृथक्कन्यायेनदध्नेद्रियकामस्यजुहुयादिति

यस्मिन्यस्मिस्तुविषयेयोयोयातिविनिश्चयम् ॥ सतमेवाभिजानातिनान्यंभरतसत्तम ३ यथायथाचपर्यंतिलोकतंत्रमसारवत् ॥ तथातथाविरागोऽत्रजायते
नात्रसंशयः ४ एवंव्यवसितेलोकेबहुदोषेयुधिष्ठिर ॥ आत्ममोक्षनिमित्तं वैयतेतमतिमान्नरः ५ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ नष्टेधनेवादारेवापुत्रेपितरिवामृते ॥
यथाबुद्धयानुदेच्छोक्तंनमेब्रूहिपितामह ६ ॥ भीष्मउवाच ॥ नष्टेधनेवादारेवापुत्रेपितरिवामृते ॥ अहोदुःखमितिध्यायन्नशोकस्यापचितिचरेत् ७ अत्राप्युदाह
रंतीममितिहासपुरातनम् ॥ यथासेनजितंविप्रःकश्चिदेत्याब्रवीत्सुहृत् ८ पुत्रशोकमभिसंततंराजानंशोकविह्वलम् ॥ विषण्णमनसंदृष्ट्वाविप्रोवचनमब्रवीत् ९
किंनुमुह्यसिमूढस्त्वंशोच्यःकिमनुशोचसि ॥ यदात्वामपिशोचंतःशोच्यायास्यंतितान्यति १० त्वंचैवाहंचयेचान्येत्वामुपासंतिपार्थिव ॥ सर्वतत्रयमिष्या
मोयतएवामतावयम् ११ ॥ सेनजिदुवाच ॥ काशुद्धिः किंतपोविप्रकःसमाधिस्तपोधन ॥ किंज्ञानंकिंश्रुतंचैवयत्प्राप्यनविषादसि १२ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥
पश्यभूतानिदुःखेनव्यतिषिक्तानिसर्वशः ॥ उत्तमाधममध्यानितेषुतेष्विहकर्मसु १३

वाक्यांतरेणनित्यस्यापिद्वंद्विद्वयार्थत्वमिवस्वर्गाद्यर्थानामपियज्ञादीनांविद्यार्थत्वमिष्टं । केवलकामस्यापिधर्मस्यपरंपरयापरमपुरुषार्थत्वमाह बाह्विति । पाठांतरंतुनादरणीयम् २ यस्मिन्निति
विद्यातदिच्छाचित्तसंस्कारस्वर्गपुत्रादिकामेषुयस्मिन्विषयेद्वारभूतेकामे अभिजानातिश्रेयस्त्वेन ३ पर्यंतिपर्यालोचयति तेनैवद्वारेणचित्तशुद्धौसत्या असारंतृणादितद्वत्तुच्छं ४ व्यवसितेनि
श्चिते लोकेस्थावरादिसत्यलोकपर्यंते । बहुदोषेपेश्वर्यतारतम्यक्षयिष्णुत्वादिदोषबहुले । दोषदर्शननिश्चयेनवैराग्येसतीत्यर्थः । व्यवस्थितेतिपाठेविविधरूपेणावस्थितेसति ५ तन्मेतांमे ६
ध्यायन्नतोऽन्यदार्थमितिभूतेरात्मनोऽन्यत्सर्वदुःखस्वरूपमितिश्रुत्यनुमानादिनाआलोचयन्नपचितिचरेत् । 'तरतिशोकमात्मवित्' इतिश्रुतेरात्मज्ञानार्थशोकप्रतीकारहेतुंशमादिकमनुतिष्ठेदित्य
र्थः ७ । ८ सतंशोकेत्यत्रपुत्रशोकेत्येवपाठः संतापोऽतर्बहिर्दाहः विह्वलत्वंबाह्येन्द्रियचलनशून्यत्वं विषण्णमूढमनोयस्य ९ किंन्विति मूढाःसर्वेऽपिशोच्याःशोकाक्रांताश्चेत्यतोनिःशोकंपदमन्वेष्ट
व्यमित्यर्थः १० तदेवाह स्वमिति त्वंचाहंचेतिभोक्तृवर्गउक्तः । येचेतिदेहेन्द्रियवियदादिभोग्यवर्गः । तद्वयंयतआगतंयत्रलवणोदकवल्लीयतेतद्वैतमशोकंपदंनैवतुसशोकमित्यर्थः तथाचश्रुती
भवतः । तत्रकोमोहःकःशोकएकत्वमनुपश्यतइति द्वितीयाद्वैभयंभवतीतिच ११ तत्रबुद्धिरुपपत्तिः । तपस्तवालोचनं । समाधिबुद्धिरेकत्रपर्यवसानं । ज्ञानंसाक्षात्कारः । श्रुतमेतेष्वर्थेषुप्रमाणम्
१२ तत्रबुद्धिमाहसार्धद्वयेन पश्येति व्यतिषिक्तानिव्याप्तान्युत्तमाधममध्यानिदेवतिर्कमनुष्यादीनि कर्मसुविभित्तभूतेषु १३

एवंकर्मजदुःखंदेवादीनामप्यस्तीतिदृश्यमानभूतदृष्टांतेनोपपाद्यतन्निवृत्तावप्युपपत्तिमाह आस्मेति योऽयमहमितिप्रतीतिगोचरआत्मासोऽपिनममचिन्मात्रस्यस्वरूपंचिद्रास्यत्वात्तस्यभास्यमात्र
कयोश्चघटालोकयोःप्रसिद्धोभेदः । एवमहमर्थाच्चिदात्मानंविचिन्वतत्रैवपृथिव्याध्यस्तमितिसर्वस्यतदनन्पत्वमाह सर्वावापृथिवीममस्वरूपमिति एतदेवाभ्यासेनब्रूयति यथाममोति अयं
भावः यथादर्पणप्रतिबिंबितंमुखंनस्वरूपतःस्वमुखंदृश्यत्वात् नाप्यन्यत्तद्व्यतिरेकेणाभावात् । एवंमायाकल्पितेऽप्येन्द्रियमनोऽविद्यादर्पणेपुष्पलसूक्ष्मसूक्ष्मतरेषुप्रतिफलितश्चिदात्माविराट्सूत्रां
तर्यामिभावेनदृश्येनप्रत्यगात्मानापिततोऽन्यइति । एवमुपपन्नमात्मैकत्वंचित्यध्यानेनसाक्षात्कृत्यनमेव्यथेतितत्फलमुक्तं तद्व्याचष्टे एतामित्यर्थेन हर्षोऽपिवृथैवेतिभावः १४ बुद्धिमुक्तातपआह
यथेत्यादिना १५ तपःफलमाह एवमिति १६ अदर्शनादिति नास्तिदर्शनंदृश्यत्वेनद्रष्टृत्वेनवाप्रकाशोयस्यतददर्शनंशुद्धचिन्मात्रं तस्मात् आपतितस्तवपुत्रइतिशेषः त्वात्वांचिन्मात्रमसौपुत्रोनवेद
स्वप्नोपलब्धपुरुषवत्कल्पनामात्रत्वात्तस्य । तथात्वमपितंचिन्मात्रंनवेत्थ चित्तश्चिद्रोचरत्वायोगात् । किमनुशोचसीत्यस्याऽयंभावः शोच्यःपुत्रः किंस्विदात्माउताचिद्रूपोदेहोवा ।
नाद्यः चित्तएकत्वादविनाशित्वाच्चकःकेनशोच्यः । नांत्यः लोष्टादेरपिशोच्यतापनेरिति १७ कुतस्तर्ह्ययंशोकउल्लसतीत्याशंक्याह तृष्णोतीतिभिः । तृष्णातिविषयेषुप्रप्यमाणेष्व

आत्माऽपिचार्यनममसर्वावापृथिवीमम ॥ यथाममतथाऽन्येषामितिचित्त्यनमेव्यथा ॥ एतांबुद्धिमहंप्राप्यनप्रहृष्येनचव्यथे १४ यथाकाष्ठंचकाष्ठंचसमेयातां
महोदधौ ॥ समेत्यचव्यपेयातांतद्वद्रूतसमागमः १५ एवंपुत्राश्चपौत्राश्चज्ञातयोबांधवास्तथा ॥ तेषांस्नेहोनकर्तव्योविप्रयोगोभ्रुवोहितैः १६ अदर्शनादाप
तितःपुनश्चादर्शनंगतः ॥ नत्वाऽसौवेदनत्वंतंकःसन्नकिमनुशोचसि १७ तृष्णार्तिप्रभवंदुःखंदुःखार्तिप्रभवंसुखम् ॥ सुखात्संजायतेदुःखंदुःखमेवंपुनःपुनः १८
सुखस्यानंतरंदुःखंदुःखस्यानंतरंसुखम् ॥ सुखदुःखेननुष्याणांचक्रवत्परिवर्ततः १९ सुखात्त्वंदुःखमापन्नःपुनरापत्स्यसेसुखम् ॥ ननित्यंलभतेदुःखंननित्यंल
भतेसुखम् २० शरीरमेवायतनंसुखस्यदुःखस्यचाप्यायतनंशरीरम् ॥ यद्यच्छरीरेणकरोतिकर्मतेनैवदेहीसमुपाश्रुतेतत् २१ जीवितंचशरीरेणतेनैवसहजाय
ते ॥ उभेसहविवर्ततेउभेसहविनश्यतः २२ स्नेहपाशैर्बहुविधैराविष्टविषयाजनाः ॥ अकृतार्थाश्चसीदंतेजलैःसैकतसेतवः २३

पिमोहादतृप्तिरूपापीडा । दुःखार्तिर्दुःखनाशस्तज्जंसुखम् । तेनदुःखार्तिवपुसामितिवदन्परास्तः १८ । १९ । २० शरीरस्थूलसूक्ष्मभेदेनद्विविधम् । तदेवसुखादेरायतनमाश्रयो
नत्वात्मा । तदभावेसुप्तिसमाधयोरात्मनिदुःखाद्यनुपलंभात् । जाग्रत्स्वप्नयोस्तत्रतदुपलंभस्तुदेहोपाधिकः जलचांचल्यमिवजलचंद्रे । दुःखादेरात्मधर्मस्वेवह्यौष्ण्यवदाश्रयनाशमंतरे
णात्यंतिकदुःखोच्छेदायोगात् । घटेयावद्रूपनाशादर्शनादितिभावः यद्यदित्यत्राद्योयच्छब्दोहेत्यर्थः । यस्माच्छरीरमेव दुःखाद्याश्रयस्तस्मादेहीदेहाभिमानियेनयत्कर्मकरोतितेनै
वतत्फलमश्नुते । तेनयःकर्तासएवचिदाभासोभोक्तानुप्रकृतिःकर्त्रांचिदात्माभोकेतिवदतःसारवस्यावकाशोऽस्ति २१ जीवितंजीवनहेतुलिंगशरीरं शरीरेणस्थूलेन । पाठांतरे
जात्यास्वभावेनैवसहजायतेतेनैवेतिस्थूलस्यलिंगादनन्यत्वमुक्तम् लिंगमेवहिचिरमावितंस्थूलंभवतीत्यर्थः तथाचोक्तंवासिष्ठे । 'आतिवाहिकएवायंत्वादृशैश्चित्तदेहकः ॥ आधिमाति
कयाबुद्ध्यागृहीतश्चिरभावनात्' इति । विवर्ततेसंसारकालेविविधेरूपेणवर्तते विनश्यतश्चमोक्षे स्थूलदेहवत्कर्त्रादिधर्मकलिंगमपिनश्यतीत्यर्थः २२ आविष्टाश्चित्तेममाविषयायेषांते
सेतवइवेतिलुप्तोपमा सीदंतेसीदंति चित्तस्थैर्विषयैरितिशेषः २३

स्नेहेनमिहितेनतिलपीडितैस्तैलैः क्लेशैर्विद्यादिभिरनित्याशुचिदुःखानात्मसुखेहादिपुनित्यत्वशुचित्वसुखत्वात्मस्वारापप्रमृतिमिरज्ञानमूलैः । ततश्चाज्ञाननाशात्केचोच्छेदेप्रवृत्त्याद्यभावेनदे
हदुःखाद्यभावाविप्रत्युहोमोक्षःसिद्धः । तथाचाक्षपादचरणाः । दुःखजन्मप्रवृत्तिदोषमिथ्याज्ञानानामुत्तरोत्तरापायेतदन्तरापायादपवर्गइति २४ अशुभंचौर्यादि कलत्रापेक्षयाभार्यादिपोषणार्थं
धनसुखभागिनःसर्वे पापफलभागीत्वेकपत्रायमित्यर्थः २५ । २६ पुत्रेति यथाजीवनाशेमरणेदुःखंप्राप्येततथापुत्रस्यज्ञात्यादेश्वनाशेपीतितेषुममतानकार्येत्यर्थः भवामभावैश्वर्यानिश्वर्ये २७
सुहृत्प्रत्युपकारमनपेक्षोपकारकर्ता । मित्रंप्रत्युपकारमपेक्षोपकारकर्तुः । तयोःप्रज्ञायाश्चभावेऽभावेवाशत्रुयोगेऽपिवादेवादेवसुखंलभते । निर्देवाःसत्यपिसुखसाधनेदुःखिनएव तृष्णाधिक्यात् सदै
वास्तुतदभावात्सुखिनएवतृष्णात्यागादित्यर्थः २८ सुखायसुखंदातुंनानांलंघनार्थाः अर्थानालाभेइतिशेषः २९ जाड्यंमूढता असमृद्धयेधनादिनाशाय लोकोभोग्यप्रपंचस्तस्यपर्यायोनिर्माणंतत्रवि
षयेवृत्तांतिसिद्धांतं प्राज्ञस्तत्त्ववित् । 'पर्यायस्तुप्रकारेस्यान्निर्माणेऽसरेक्रमे'इतिविश्वः । तत्त्ववित्तुमरीचिकोदकवडोकोपश्यन्नसुखेदुःखेवाहर्षविषादीलभतेइत्यर्थः ३० मूढंनिर्बुद्धिं जडमलसं कविं
दीर्घदर्शिनं भागिनंसदैवभजतेस्वयमेवोपनमते नतुतदर्थयतोऽपेक्षयइत्यर्थः ३१ धेनुरिति पयःपातुरेवधेनुरितरेषांतुतत्रममताव्यर्था तस्मादावश्यकादधिकेस्पृहानकार्येत्यर्थः यथोक्तम् । 'गो

स्नेहेनतिलवत्सर्वसर्गचक्रोनिपीडयते ॥ तिलपीडैरिवाक्रम्यक्लेशैरज्ञानसंभवैः २४ संचिनोत्यशुभंकर्मकलत्रापेक्षयानरः ॥ एकःक्लेशानवाप्नोतिपरत्रेहचमानवः २५
पुत्रदारकुटुंबेषुप्रसक्ताःसर्वमानवाः ॥ शोकपंकार्णवेमग्राजीर्णावनगजाइव २६ पुत्रनाशेवित्तनाशेज्ञातिसंबंधिनामपि ॥ प्राप्यतेसुमहदुःखंदावाग्निप्रतिमंविभो ॥
दैवायतमिदंसर्वसुखदुःखेभवाभवौ २७ असुहृत्सुहृच्चापिसशत्रुर्मित्रवानपि ॥ सप्रज्ञःप्रज्ञयाहीनोदैवेनलभतेसुखम् २८ नालंसुखायसुहृदोनालंदुःखायशत्रवः ॥
नचप्रज्ञानमर्थानांसुखानामलंघनम् २९ नबुद्धिर्धनलाभायनजाड्यमसमृद्धये ॥ लोकपर्यायवृत्तांतंप्राज्ञोजानातिनेतरः ३० बुद्धिमंतंचशूरंचमूढंभीरुंज
डंकाविम् ॥ दुर्बलंबलवंतंचभागिनंभजतेसुखम् ३१ धेनुर्वत्सस्यगोपस्यस्वामिनस्तस्करस्यच ॥ पयःपिबतियस्तस्याधेनुस्तस्येतिनिश्वयः ३२ येचमूढ
तमालोकेयेचबुद्धेःपरंगताः ॥ तेनराःसुखमेधंतेक्लिश्यत्यंतरीतोजनः ३३ अंत्येपुरेमिरेधीरानतेमध्येपुरेमिरे ॥ अंत्यप्राप्तिसुखामाहुर्दुःखमंतरमंत्ययोः ३४
येचबुद्धिसुखंप्राप्ताद्वंद्वातीताविमत्सराः ॥ तान्नैवार्थानचानर्थान्व्यथयंतिकदाचन ३५ अथयेबुद्धिमप्राप्ताव्यतिक्रांताश्चमूढतां ॥ तेऽतिवेलंप्रहृष्यंतिसंताप
मुपयांतिच ३६ नित्यंप्रमुदितामूढादिविदेवगणाइव ॥ अवलेपेनमहतापरिभूत्याविचेतसः ३७

शतादपिगोक्षीरंप्रस्थंधान्यशतादपि ॥ प्रसादादपिखट्वार्धशेषाःपरविभूतयः'इति ३२मूढतमाःसुषुप्तिस्थाःबुद्धेःपरंगतानिर्विकल्पसमाधिस्थाः एधंतेबुद्धिब्रह्मभावाख्याप्राप्नुवन्ति । 'सतासौम्यतदासं
पन्नोभवति ब्रह्मविद्विद्वैवभवति'इतिसुषुप्तिसमाधयोर्ब्रह्मभावश्रुतेः । अत्रसुषुप्त्युपन्यासोदृष्टांतार्थः । अतएवमाध्यंदिनाःयद्वेतन्नपश्यतिइत्यादिनासुषुप्तिसमाधयोर्द्वैतादर्शनंतुल्यवदामनंति । सूत्रम
पिस्वाप्ययसंपत्त्योरन्यतरापेक्षमाविष्कृतंहीतिस्वाप्येसुषुप्तौसंपत्तौकैवल्येऽत्रद्वैतादर्शनंस्पष्टीकृतमिति सूत्रार्थः । अंतरमेदःसंजातोऽस्यजाग्रत्स्वप्नसविकल्पसमाधिस्यस्यसोऽतारितोभेददर्शोक्ति
इति । 'अथयत्रान्यत्पश्यतितदल्पंनालेपसुखमस्तीत्यतोऽन्यदार्तम्'इत्यादिश्रुतिभ्यः ३३ अंत्येष्वितिबहुवचनंसुप्तिसमाधिव्यक्त्यभिप्रायं अंत्ययोरितिद्विवचनंतुतज्जात्यभिप्रायं अंतरंमध्यम्
३४ विवेकिनस्त्वंतरस्थाअपिनाक्लिश्यंतित्याह येचेति बुद्धिसुखंबुद्धेःपरंसुखंस्वरूपसुखंप्राप्ताः अतएवद्वंद्वातीताःसुखदुःखाद्यतीताः मत्सरःपरोत्कर्षासहिष्णुत्वंतद्वजिताः अर्थाःख्यादयः अनर्थास्त
द्वियोगाः ३५ अल्पज्ञंप्रतिप्राह अथयेइति अतिवेलमत्यंतम् ३६ अत्यज्ञंप्रतिप्राह नित्यमिति अवलेपेनगर्वेण मूढाःसदसद्विवेकीनाः विचेतसःकामादिभिर्मस्तचित्ताः परिभूत्यापरपरामर्शेन३७

तर्हिमौढ्यमेवसुखदमित्याशंक्याह सुखमिति दुःखमंतेयस्य उदकदुःखंमौढ्यसुखंनश्रेयइत्यर्थः । आलक्ष्यदुःखंवापिसुखोदयमितिपाठे सुखेवसक्तोदुःखादनुद्विग्नोदाक्ष्यंज्ञानसाधनानुष्ठानेउ
त्साहंश्रेयदित्यर्थः । आलस्यदुःखंदाक्ष्यंसुखोदयमितिपाठेत्वालस्यंज्ञानसाधनेष्वप्रवृत्तिः दुःखदुःखकरं मूतिरणिमाद्यैश्वर्यं श्रिया 'ऋचःसामानियजूंषिसाहिश्रीरमृतासताम्' इतिश्रुत्युक्त्या
विद्याया २८ सुखदुःखसाधनेप्रियाप्रिये हृदयेनहर्षशोकमयेनाऽऽराजितोऽवशीकृतः ३९ शोकेति शोकमूलानीष्टवियोगादीनिभयमूलान्यनिष्टसंयोगादीनि आविशंतिस्वकार्योत्पादनेनव्याप्नुवन्ति
४० नपंडितमित्येतद्विद्वदिति बुद्धीति बुद्धिर्ग्रथधारणसामर्थ्यतद्वंतं । कृतास्वतःसिद्धाप्रज्ञाऊहापोहकौशलंयस्यतं । शुश्रूषंशास्त्राभ्यासपरं । अनसूयकंशास्त्रीयेथेदोषदृष्टिरसूयातद्रहितं दांतं
जितबाह्येद्रियं । जितेन्द्रियंजितचित्तं ४१ गुप्तंकामादिभ्योरक्षितंचित्तंयेनसगुप्तचित्तः । युक्तचित्तइतिपाठे प्रतीचियोजितचित्तइत्यर्थः । अतएवोदयास्तमयज्ञंजगदुत्पत्तिलयस्थानंब्रह्म
तज्ज्ञं युक्तचित्तत्वात् । एतेन'तरतिशोकमात्मवित्'इतिश्रुत्यर्थोदर्शितः । उदयास्तमयेत्यतःप्राक् 'शुक्लकृष्णगतिज्ञंतंदेवासुरविनिर्गम'इत्यर्थगौडाःपठन्ति तस्यार्थः । शुक्लसत्त्वंकृष्णंतमस्ता
भ्यांप्राप्येगतीप्रकाशावरणकार्येमुक्तिसंसारारुयेतज्ज्ञं । देवादानदयादिरूपाःसात्त्विक्यश्चेतोवृत्तयः असुराराजस्यस्तामस्योलोभमोहाद्यास्ताएवतासासुभयीनामपिविशेषेणनिर्गमोबाहि

सुखंदुःखांतमालक्ष्यदुःखंदाक्ष्यंसुखोदयम् ॥ भूतिस्त्वेवंश्रियासार्धदक्षेवसतिनालसे ३८ सुखंवायदिवादुःखंप्रियंवायदिवाऽप्रियम् ॥ प्राप्तंप्राप्तमुपासी
तहृदयेनापराजितः ३९ शोकस्थानसहस्राणिभयस्थानशतानिच ॥ दिवसेदिवसेमूढमाविशंतिनपंडितम् ४० बुद्धिमंतंकृतप्रज्ञंशुश्रूषुमनसूयकम् ॥ दांतं
जितेन्द्रियंचापिशोकोनस्पृशतेनरम् ४१ एतांबुद्धिसमास्थायगुप्तचित्तश्चरेद्बुधः ॥ उदयास्तमयज्ञंहिनशोकःस्पृष्टमर्हति ४२ यन्निमित्तंभवेच्छोकस्तापोवा
दुःखमेवच ॥ आयासोवायतोमूलमेकांगमपितत्त्यजेत् ४३ किंचिदेवममत्वेनयदाभवतिकल्पितम् ॥ तदेवपरितापार्थंसर्वसंपद्यतेतथा ४४ यद्यत्त्यजतिका
मानांतसुखस्याभिपूर्यते ॥ कामानुसारीपुरुषःकामाननुविनश्यति ४५ यच्चकामसुखंलोकेयच्चदिव्यमहत्सुखम् ॥ तृष्णाक्षयसुखस्यैतेनार्हतःषोडशींकलाम्
४६ पूर्वदेहकृतंकर्मशुभंवायदिवाऽशुभम् ॥ प्राज्ञंमूढंतथाशूरंभजतेयादृशंकृतम् ४७ एवमेवकिलैतानिप्रियाण्येवाप्रियाणिच ॥ जीवेषुपरिवर्ततेदुःखानिचसु
खानिच ४८ एतांबुद्धिसमास्थायसुखमास्तेगुणान्वितः ॥ सवान्कामानजुगुप्सेतकामात्कुर्वीतपृष्ठतः ४९ वृत्तएषहृदिप्रौढोमृत्युरेषमनोभवः ॥ क्रोधानामश
रीरस्थोदेहिनांप्रोच्यतेबुधैः ५० यदासंहरतेकामान्कूर्मौगानिवसर्वशः ॥ तदाऽऽत्मज्योतिरात्माऽयमात्मन्येवप्रपश्यति ५१

र्भावोयस्मात् । युक्तचित्तोहियोगबलेनमुक्तिसंसारयोस्तत्त्वज्ञानम् निरुद्धसदसद्वृत्तिर्ब्रह्मभूतोभवत्यतस्तंशोकोनस्पृशतीति ४२ यतआयसस्तन्मूलंकारणमायासादेरेकांगशरीरैकदेशभूतमपि
त्यजेत् किमुतधनदारादि ४३ दारादौमभैतवानर्थहेतुः प्रत्युततस्यागएवसुखकरइत्याहद्व्याभ्यां किंचिदेवेति ४४ कामानांविषयाणांमध्ये ४५ वैराग्यंस्तौति यच्चेति लोकेमानुषे दिव्यंस्वर्गमव
तृष्णाक्षयवैराग्यं ४६ नन्वेवंधनादित्यागेकथंदेहनिर्वाहइत्याशंक्याह पूर्वति दृष्टसुखार्थमेहिकोयलोव्यर्थइत्यर्थः ४७ ननुपूर्वकर्मपिदृष्टयन्त्रापेक्षमतआह एवमिति यथारोगारोग्यादिजानि
दुःखसुखान्यप्रार्थितान्येवलभ्यंते एवमेवप्रियाप्रियसंबन्धादीनिलाभनाशादीनिचलभ्यंतेइत्यनर्थकोयत्नइत्यर्थः ४८ एतांयच्चकामसुखमित्यादिनोक्तां सुखंनिरुद्योगंयथास्यात्तथा गुणान्वितोत्रै
तृष्णान्वितः जुगुप्सेतनिंदेत कामान्विषयान् कामादृठात् क्रोधंकुर्वीतित्यपिवापाठः ४९ वृत्तोऽनित्यनिष्पन्नमृत्युर्जन्ममरणारुयसंसारद्वारभूतः मनोभवःकामः सएवकेनचिन्निमित्तेनप्रतिहतःक्रो
धरूपेणपरिणमतेइत्यर्थः ५० यदेति त्रिविधाःकामाःस्थूलसूक्ष्मकारणोपाधिभोग्याविषयाः । तत्रस्थूलानांत्यागःसंगवर्जनेनस्थवीयानेव । सूक्ष्माणांवासनामयानांत्यागोवैराग्यदाढर्यात्सर्वविषय-

स्मरणस्याप्यभावः । एतानपिगुरुकृत्युत्थापरित्यज्यहार्दकाशाख्यकारणं ब्रह्मप्रविष्टोयोगी । 'अत्र हि सर्वे कामाः समाहिताय ह्यास्येहास्तित्यन्नास्तिसर्वतद्वगत्वाविदते' इति श्रुतेर्वैतानं त्रिलो
क्यंतर्गतमतीतानागतं च कामजातं संकल्पसमकालोत्थितं पुरोवर्तमानमेव पश्यन् कदाचिद्वैराग्यमाद्यान्मुह्यतातस्तानपि संहरेत् । तथा च भूत्रं भगवतः पतंजलेः स्थान्युपनिमंत्रणे संगमयाकरणं पुनर
निष्ठप्रसंगादिति । व्याख्यातं चैतद्भगवता बादरायणेन तत्र मधुमतीभूमिसाक्षात्कृतो ब्राह्मणस्य स्थानिनो देवाः सत्यबुद्धिमानुपश्यन्तः स्थानैरुपनिमंत्रयन्ते मोहहास्यतां कमनीयोऽयं भोगः कमनी
येयं कन्या रसायनमिदं जरामृत्यूबाधते वैहायसमिदं दानं अमीकल्पद्वयमाः पुण्यामंदाकिनी सिद्धामहर्षयः उत्तमाः अनुकूलाश्चाप्सरसः दिव्ये श्रोत्रचक्षुषी वज्रोपमः कायः स्वगुणैः सर्व
मिदमप्यर्जितमायुष्मताप्रतियद्यतामिदमक्षयमजरममरं स्थानं देवानां प्रियं मित्येवमभिधीयमानः संगदोषान्भावयेत् घोरेषु संसारागारे पच्यमानेन मया जननमरणाघकारे विवर्तमानेन कथं चिदासा
दितः क्लेशतिमिरविनाशयोगप्रदीपः तस्य चैते तृष्णा योनयो विषयवायवः प्रतिपक्षाः सखत्वं हं लब्धालोकः कथमनया विषयमृगतृष्णया वंचितस्तस्यैव पुनः प्रदीप्तस्य संसाराग्नेरात्मानमिधनी
कुर्यामिति । स्वस्तिवः स्वप्नोपमेभ्यः कृपणजनमार्थनीयेभ्यो विषयेभ्य इत्येवं निश्चितमतिः समाधिमाधयेत्संगमकृत्वा स्मयं कुर्यात् एवमहं देवानां प्रार्थनीय इति स्मयादयं सुस्थितं मन्यतया मृत्युना
केशगृहीतमात्मानं न भावयिष्यति । तथा चास्य चिद्वांतरप्रेक्षी नित्यं यत्नोपचर्यः प्रमादोलब्धविभरः क्लेशानुत्तं मयिष्यति ततश्च पुनरनिष्ठप्रसंग इति । तस्मात्सर्वशः सर्वास्त्रिविधानपि

न विभेति यदा चायं यदा चास्मान् विभ्यति ॥ यदानेच्छति न द्वेष्टि ब्रह्म संपद्यते तदा ५२ उभे सत्यानृते त्यक्त्वा शौकानंदौ भयाभये ॥ प्रियाप्रिये
परित्यज्य प्रशांतात्मा भविष्यति ५३ यदान कुरुते धीरः सर्वभूतेषु पापकम् ॥ कर्मणामनसा वाचा ब्रह्म संपद्यते तदा ५४ यादुस्त्यजादुर्मतिमि
र्यानजीर्यति जीर्यतः ॥ योऽसौ प्राणांतिको रोगस्तां तृष्णां त्यजतः सुखम् ५५ अत्र पिंगला गीता गाथाः श्रूयंति पार्थिव ॥ यथा सा कृच्छ्रकालेऽपि
लेभे धर्मसनातनम् ५६ संकेते पिंगला वेद्या कतिनासीद्विनाशता ॥ अधः कृच्छ्रमताशां तां बुद्धिमास्थापयत्तदा ५७

कामान् संहरेत् कूर्मो गानीति दृष्टांतः । कामानां स्वरूपादन्यत्वं स्वाधीनोत्पत्तिप्रलयत्वं च दर्शयति यदा कामान् सर्वान् संहरेत् तदाऽयमात्माऽहं प्रत्ययगोचरो जीवः आत्मन्येव अपेतसर्कोपाधौ स्व
स्वरूपे एवाऽऽत्मज्योतिः प्रत्यगभिन्नं चिन्मात्रं पश्यति अयमर्थः । यथा जागरे वत्सूर्यादिना ज्योतिषा पश्यति । मातां धकारे तु वाचैव ज्योतिषा पश्यति । स्वप्ने स्वालोकेन्द्रियज्योतिषोरभावाद्वा
सनामयस्य घटस्य प्रत्यगात्मज्योतिषेव प्रकाश इति प्रसाधितं ज्योतिर्ब्राह्मणे । अत्रायं पुरुषः स्वयं ज्योतिरिति । तेन तत्र कारणाभावे सिद्धेषु तृतीयासनामयस्य प्रपंचस्यापि नाशे दृश्याभावाद्वा
मात्रं प्रकाशते । एवं समाधावपि संप्रज्ञाते करणाभावः । असंप्रज्ञाते कर्मकरणयोरभावाद्ब्रह्मत्वनिवृत्ता इह मात्रं शिष्यते इति । प्रसीदतीति पाठे कार्यकरणसंपर्कजं कालुष्यं त्यजतीत्यर्थः । किंचिदे
वममत्वेनेति श्लोकं केचिदित उत्तरं पठन्ति । तदामधुमत्यां योगभूमावुपस्थितेषु विषयेषु वैराग्यार्थमिदं वचनमिति ज्ञेयं ५१ असंप्रज्ञातावस्था मेव प्रपंचयति द्वाभ्यां न विभेतीति । 'हीर्षीर्भीरित्येतत्सर्वं
मन एव' इति श्रुतेर्मया देर्मनो धर्मत्वात् मनसश्च लीनत्वाद्यदा भयादिरहितः स्थानुवदं च लोभवति तदाऽस्मादभ्येजना न विभ्यति अयं च ब्रह्म संपद्यते तथा च श्रुतिः । 'यदा पंचावतिष्ठते ज्ञानानि मन
सा सह । बुद्धिश्च न विचेष्टिता माहुः परमां गतिम्' इति ५२ सत्यं व्यावहारिकं देहादि अनृतं स्वप्नसंजीवसमाधिकालिकं प्रातिभासिकं च देहादि प्रशांतात्मा प्रकर्षणं तां उपरत आत्मा चित्तं यस्य
संप्रशांतात्मा ५३ व्युत्थानावस्थामाह यदानेति पापकं हिंसनं ५४ एषा स्थितिस्तृष्णात्यागे नैवलभ्येत्याख्यायिका पूर्वकमाह यादुस्त्यजेत्यादिना ५५ कृच्छ्रकाले दुःखकाले सनातनं
धर्मनित्यमसिद्धं योगं ५६ संकेते इति आस्थापयत् व्यवस्थापितवती तीव्रदुःखमेव वैराग्यहेतुरिति भावः ५७

उन्मत्ता विकारवती अनुन्मत्तं निर्विकारं कां तं स्वामिनमंत्रयामिणं अन्ववसं वस आच्छादने आर्षः पश्यत्ययः अहंकारधर्मकामादिकमनुलक्षीकृत्याऽऽच्छादितवती अंतिके दृश्यकोशे रममाणमानंद
मवं । 'एष ह्येवानंदयाति' इति श्रुतेः मरणमित्यपवादः ५८ एका अविवेकस्थूणे विचारिकायस्य तदेकस्थूणं । नव श्रोत्रत्वक् शुक्तिह्लाघाणमनो बुद्धिकामकर्माणि विषयप्राप्तिद्वाराण्यस्य तत्र द्वारं
अपिधास्यामि विद्याबलेनाच्छादयामि । अगारमिव चिदात्मोपलब्धिस्थानं देहादि संघातं काहीति । 'विभेदजनके ज्ञानेनाशमात्यंति कंगते ॥ आत्मनो ब्रह्मणो भेदमसंतकः करिष्यति' इति विष्णु
पुराणे केर्दपणापगमे बिंबप्रतिबिंबयोरिवाविद्यानाशे ईशजीवयोर्भेदाभावात् । इह हार्दकाशे आयातं चिन्मात्ररूपेणाविर्भवतं प्रत्यगनन्यमीशमयं कां तं इति कामस्य तेन काऽपीत्यर्थः तथा च श्रुतिः ।
'यत्र स्वस्य सर्वमात्मैवामृतत्वेन कं पश्येत्' इति विद्यावस्थायामृतं तव्यमावाभावेन भेदमपवदति कांतिं तिसंधिरार्षः ५९ अकामामात्मलाभेन सर्वकामावाप्तेर्निरिच्छां कामरूपेण कामरूपेण प्रति
॥ पिंगलोवाच ॥ उन्मत्ताऽहमनुन्मत्तं कां तं मन्ववसंचिरम् ॥ अंतिकेरमणं संतं नैनमध्यगमं पुरा ५८ एकस्थूणं नवद्वारमपिधास्याम्यगारकम् ॥ काहिकां तमिहायां
तमयं कांतिं तिमंस्यते ५९ अकामां कामरूपेण धूर्तानरकरूपिणः ॥ न पुनर्वंचयिष्यांति प्रतिबुद्धाऽस्मि जायामि ६० अनर्थो हि भवेदर्थो देवात्पूर्वकृतेन वा ॥ संबुद्धाऽहं
निराकारानाहमद्याजितेन्द्रिया ६१ सुखं निराशः स्वपिति नैराश्यं परमं सुखम् ॥ आशामनाशां कृत्वा हि सुखं स्वपिति पिंगला ६२ ॥ भीष्म उवाच ॥ एतैश्चान्यैश्च प्र
स्य हेतुमाद्भिः प्रभाषितैः ॥ पर्यवस्थापितो राजा सेन जिन्मुमुदे सुखी ६३ ॥ इति श्रीम० शां० मो० ब्राह्मणसेनजित्संवादकथने चतुःसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७४ ॥
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अतिक्रामतिकालेऽस्मिन् सर्वभूतक्षयावहे ॥ किं श्रेयः प्रतिपद्येत तन्मे ब्रूहि पितामह १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममिति हासं पुरा
तनम् ॥ पितुः पुत्रेण संवादं तं निबोध युधिष्ठिर २ द्विजातेः कस्यचित्पार्थ स्वाध्यायनिरतस्य वै ॥ बभूव पुत्रो मेधावी मेधावीनामनामतः ३ सोऽब्रवीत्पितरं पुत्रः स्वा
ध्यायकरणे रतम् ॥ मोक्षधर्मार्थं कुशलं लोकतत्त्वविचक्षणः ४ ॥ पुत्र उवाच ॥ धीरः किं स्वित्तात कुर्यात्प्रजानां क्षिप्रं ह्यायुर्भूयते मानवानाम् ॥ पितस्तदा चक्ष
यथार्थयोगं ममानुपूर्व्या येन धर्मचर्यम् ५ ॥ पितोवाच ॥ वेदानधीत्य ब्रह्मचर्येण पुत्र पुत्रानिच्छेत्पावनार्थं पितृणाम् ॥ अग्नीनाधाय विधिवच्चैष्टयज्ञो वनं प्रविश्या
थमुनिर्बुधूषेत् ६ ॥ पुत्र उवाच ॥ एवमभ्याहते लोके समं तात्परिवारिते ॥ अमोघासु पतंतीषु किं धीर इव भाषसे ७ ॥ पितोवाच ॥ कथमभ्याहतो लोकः केन वा प
रिवारितः ॥ अमोघाः काः पतंतीह किं नु भीषयस विमाम् ८ ॥ पुत्र उवाच ॥ मृत्युनाऽभ्याहतो लोको जरया परिवारितः ॥ अहोरात्राः पतंत्येते ननु कस्मान्न बुद्धयसे ९
बुद्धा ज्ञातास्मत्स्वा जायमिजागर्भे अविद्यानिद्रोच्छेदात् ज्ञाततत्त्वेन विषयैराकृष्यत इत्यर्थः ६० अनर्थो धनाद्याशयावेक्यं तदेवार्थो भवेत् आशायानिरन्वयोच्छेदहेतुत्वेन सुखायापिस्यात्
तत्र हेतुः देवादेव स्यानुग्रहात् । निरीश्वरवादिमतमनुकुर्याह पूर्वकृतेन वेति निराकारानि विषयज्ञानरूपा ६१ सुखमिति नैराश्यमेव परं सुखं मोक्षारूपं सुखप्रापकं अशनं भोजनमाशो विषय
भोगस्तद्ब्रहितामनाशां भोगार्थं हि धनाद्याशाभोगत्यागादुच्छिद्यते इत्यर्थः ६२ पर्यवस्थापित आत्मतत्त्वे निष्ठां प्रापितः ६३ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीयभारतमावदीपे च
तुःसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७४ ॥ ॥ पूर्वजिताशो मोक्षमिच्छेदित्युक्तं संप्रति तत्र कालविलंबो न कर्तव्य इत्याह ध्यायेन अतीति अतिक्रामति जरारोगादिभिर्नृणां परामर्शं कुर्वति श्रेयः प्र
शस्ततरं १ । २ । ३ मोक्षधर्माणामर्थेषु कुशलः विचक्षण उदापो ह कुशलः ४ यथार्थयोगं फलसंबंधमनतिक्रम्य ५ मुनिर्बुधूषेत् ६ अभ्याहते मृत्युनाऽभितस्तद्विते परिवारिते
जरया व्याप्ते परितोपिते इति जीर्णपाठः । अमोघास्त्राद्युद्धरणेन सफलाशुरादिषु ७ । ८ । ९

अहोवारात्रयश्चापीतिपाठेअहोवारात्रयश्चेद्वे वाशब्दएवार्थे भिन्नक्रमः स्यात्स्येवननुतिष्ठतीत्यर्थः नतिष्ठत्यपिपुष्पेक्षणेअर्वागायाति ज्ञानेनाऽपिहितः अनाच्छादितज्ञानकवचस्यहिमृत्युमयनास्ति अहंतुतंरहितःकथंनोद्विजेयमित्यर्थः अपिशब्दस्यमागुरिमतेनअकारलोपेकृत्वानञ्ममांसः । जालेनापिहितइतिपाठेगुनीकारलोपादि जालेनमायावरणेनअपिहितआच्छादितः १० वेध्यनिष्फले ११ यदासृष्ट्युरभ्येतितदाकःखुलंविदेतितिसंबंधः १२ पुष्पाणिक्लाम्यकर्मफलनिर्मेणीणामातैवानिवा आर्तवैविनापशूनास्त्रीसंगेप्रवृत्त्यदर्शनात् विचिन्वन्तंशास्त्रदृष्ट्याआप्राणेनच उरणेभे ११ । १३ । १५ अनित्यंखल्वित्यत्रानिमित्तमितिपाठे आयुरित्यवधारणकारणहीनम् १६ मोहेनेति एषांपुत्रादीनां १७ सुप्तंव्याघ्रंमहोदधेतिपाठे सुप्तंसेकते महौघामहानदीअकालपूरवती १८ संचिन्वानकंकुत्तिसंतसंचिन्वानसंप्रहीतारं १९ कार्यकर्तुमिष्टं कृताकृतमर्धकृतं हेहातृष्णा २० फलनप्राप्तेनतंतफलमप्राप्तंनरंअप्राप्तकर्मफलमित्यर्थः कर्मसंज्ञितंवणिगित्यादिकर्मानुरूपसंज्ञावर्त

अमोघारात्रयश्चापिनित्यमायांतियांतिच ॥ यदाऽहमेतज्जानामिनमृत्युस्तिष्ठतीतिह ॥ सोऽहंकथंप्रतीक्षिष्येज्ञानेनापिहितश्चरन् १० रात्र्यांरात्र्यांव्यतीतायामायुरल्पतरयदा ॥ तदैवबंधं दिवसमिति विद्यादिचक्षणः ११ गाधोदकेमत्स्यइवसुखंविदेतकस्तदा ॥ अनवाप्तेषुकामेषुमृत्युरभ्येतिमानवम् १२ पुष्पाणीवविचिन्वन्तमन्यत्रगत मानसम् ॥ वृकीवोरणमासांयमृत्युरादायगच्छति १३ अद्यैवकुल्येह्योमात्वाकालोऽत्यगाद्यं ॥ अकृतेष्वेवकार्येषुमृत्युवैसंप्रकर्षति १४ श्वःकार्यमद्यकुर्वीतपूर्वाह्नेचापराह्निकम् ॥ नहिप्रतीक्षतेमृत्युःकृतमस्यनवाकृतम् १५ कोहिजानातिकस्याद्यमृत्युकालोभविष्यति ॥ युवैवधर्मशीलःस्यादनित्यंखलुजीवितम् ॥ कृतेधर्मेभवेत्कीर्तिरिहप्रेत्यचवेसुखम् १६ मोहेनहिसमाविष्टःपुत्रद्वारार्थमुद्यतः ॥ कृत्वाकार्यमकार्यंवापुष्टिमेषांप्रयच्छति १७ तंपुत्रपशुसंपन्नंव्यासक्तमनसनरम् ॥ सुप्तंव्याघ्रोमृगमिवमृत्युरादायगच्छति १८ संचिन्वानकर्मवैभंकामानामवितृप्तकम् ॥ व्याघ्रपशुमिवादायमृत्युरादायगच्छति १९ इदंकृतमिदंकार्यमिदमन्यत्कृताकृतम् ॥ एवमीहासुखासक्तंकृतातिःकुरुतेवशो २० कृतानांफलमप्राप्तंकर्मणाकर्मसंज्ञितम् ॥ क्षेत्रापण्यहासक्तंमृत्युरादायगच्छति २१ दुर्बलंवलवंतंचक्षुरंभीरुंजडंकविम् ॥ अप्राप्तंसर्वकामार्थान्मृत्युरादायगच्छति २२ मृत्युर्जीराचव्याधिश्वदुःखंचानेककारणम् ॥ अनुषक्तंयदादेहेकिंस्वस्थइवतिष्ठसि २३ जातमेवांतकोऽतायजराचान्वेतिदेहिनम् ॥ अनुषक्ताद्वेयेनैतेभावाःस्थावरजंगमाः २४ मृत्योर्वामुखमेतद्वैयाग्रामेवसतोरतिः ॥ देवानामेषैवगोष्ठोयदरण्यमितिश्रुतिः २५ निबंधनीरज्जुरेषायाम्रामेवसतोरतिः ॥ छित्वैतांसुकृतीयातिनैनाछिदंतितुष्कतः २६ नहिसयतियोजंतून्मनोवाकायहेतुभिः ॥ जीवितार्थापनयनैःप्राणिभिर्नसहिस्यते २७

२१ । २१ । २१ द्वयेनांतकजराख्येन २४

एवंपुत्रादिषुवेराग्यमुक्त्वातेषांत्यागमप्याह मृत्योरिति प्राभेक्यादिसंवेरतिरासाकिरेवमृत्योर्मुलंननुवासमात्रं गोष्ठमिवगोष्ठवासस्थानं अरण्यंविक्किदेशः तद्धिदेवानामिन्द्रियाणांगवांगोष्ठमिवबंधनस्थानं गृहंत्यक्त्वैकांतध्यानपरोभवेदित्यर्थः लिगव्यत्ययार्थः २५ यातिमुक्तिमितिशेषः २६ नहिसयतिहिसानकारयत्निकरोतिचेत्यर्थः हेतुःप्राज्ञादिनिमित्तैः कर्महेतुभिरितिपाठेऽपिसएवार्थः जीवितमर्थाश्चाऽपनयंतितैर्हितस्तेनादिभिःप्राणिभिःसहिस्यतेनिमित्ताभावात् यथोक्तैवेषणवे । यःपरस्यनपापानिचितयत्यात्मनोयथा ॥ तस्यपापमस्तातहेत्वभावाव्ययतेइति । कर्मभिर्नसबध्यतइतिपाठे मनोवाकायजैरपच्यानपरुषोक्तिशस्त्रपातनादिभिःकरणमूतैर्नबध्यतेसंबंधनप्राप्ति वध्यतइतिस्पष्टार्थःपाठः योहिसंयच्छतिप्राणानित्यपपाठः २७

मृत्युसेनाजराव्याधिरूपां सत्यमबधितात्मतत्त्वप्रापकत्वाद्येगधर्म अमृतंभरणाभावः एतेन'नतस्यरोगोनजरानमृत्युःप्राप्तस्ययोगाग्निमयशरीरं'इतिश्रुतेरयंउक्तः । ऋतेसत्यमसत्याद्यमिति पाठे असत्यमज्ञानमद्यंभक्ष्यंयस्येत्यर्थः २८ सत्यव्रताचारोब्रह्मप्राप्त्योनिव्रतानियमनियमरूपाण्याचरतीतितथा सत्ययोगश्चिदाभासरूपस्यजीवस्यप्रविलापनंतत्रपरायणः । सत्यःप्रमाणभूतआगमोगुरुवेदवाक्यस्यससत्यागमःश्रद्धावान् २९ देहेचित्ते मोहाद्विषयपारवश्यात् सत्येनतद्वर्जनात्मकेनयोगेन तथाच । 'मनएवमनुष्याणांकारणबंधमोक्षयोः ॥ बंधायविषयासक्तंमुक्तये निर्विषयंमुतं'इतिश्रुत्यर्थःउक्तः ३० क्षेमीपरसुखार्थो अमर्त्यवत् हिरण्यगर्भवत् ३१ शांतियज्ञोनिवृत्तिमार्गाभ्यासः ब्रह्मयज्ञोनित्यमुपनिषदर्थचित्तनं । वाग्यज्ञःप्रणवजपः । मनोयज्ञःअकारोकारमकारार्थमात्राणांपूर्वपूर्वस्पोत्तरोत्तरप्रविलापनं । कर्मयज्ञःज्ञानशौचगुरुशुभ्रपाद्यावश्यकधर्मादुष्ठानम् । उदगायनेहतिदेवयानपयनिमित्तं उक्तपंचयज्ञपरोभविष्यामि दैर्घ्यमार्घम् ३२

नमृत्युसेनामायांतीजातुकाश्चित्प्रबाधते ॥ ऋतेसत्यमसत्याज्यंसत्येह्यमृतमाश्रितम् २८ तस्मात्सत्यव्रताचारःसत्ययोगपरायणः ॥ सत्यागमःसदादांतःसत्येनैवांतकंजयेत् २९ अमृतंचैवमृत्युश्चद्वयंदेहेप्रतिष्ठितम् ॥ मृत्युरापद्यतेमोहात्सत्येनापद्यतेऽमृतम् ३० सोऽहंह्यहिसःसत्यार्थीकामक्रोधबहिष्कृतः ॥ समदुःखसुखःक्षेमीमृत्युंहास्याम्यमर्त्यवत् ३१ शांतियज्ञरतोदांतोब्रह्मयज्ञोस्थितोमुनिः ॥ वाङ्मनःकर्मयज्ञश्चभविष्याम्युदगायने ३२ पशुयज्ञःकथंहिंस्रैर्मादृशोयष्टुमर्हति ॥ अंतवद्विरिवप्राज्ञःक्षेत्रयज्ञैःपिशाचवत् ३३ यस्यवाङ्मनसीस्यातांसम्यक्प्रणिहितेसदा ॥ तपस्त्यागश्चसत्यंचसवैसर्वमवाप्नुयात् ३४ नास्तिविद्यासमंचक्षुर्नास्तिसत्यसमंतपः ॥ नास्तिरागसमंदुःखंनास्तित्यागसमंसुखम् ३५ आत्मन्येवात्मनाजातआत्मनिष्ठोऽप्रजोऽपिवा ॥ आत्मन्येवभविष्यामिनमांतारयतिप्रजा ३६ नैतादृशंब्राह्मणस्यास्तिवित्तंयथैकतासमतासत्यताच ॥ शीलंस्थितिर्दंडनिधानमार्जवंततस्ततश्चोपरमःक्रियाभ्यः ३७ किंतेधनैर्बाधैर्वापि किंतेकिंतेदारैर्ब्राह्मणयोमरिष्यसि ॥ आत्मानमन्विच्छगुहंप्रविष्टंपितामहास्तेकगताःपिताच ३८ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ पुत्रस्येतद्वचःश्रुत्वायथाऽकार्षीत्पितानृप ॥ तथात्वमपिवर्तस्वसत्यधर्मपरायणः ॥ ३९ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिमोक्षधर्म० पितापुत्रसंवादकथनेपंचसत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७५ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ धनिनश्चाधनायेचवर्तयंतस्वतंत्रिणः ॥ सुखदुःखागमस्तेषांकःकथंवापितामह १

अंतवद्विरनित्यफलैः क्षेत्रयज्ञैःशरीरत्यागैः यथाकश्चित्पिशाचःप्राप्तंप्राप्तंशरीरंपूर्वपूर्ववासनावशाद्विषाद्युद्वेगनादिनापुनःपुनर्हिनास्तिद्वदहंपश्चादिशरीरमात्मदेहत्वेनपश्यन्कथंनानाशययोमि त्यर्थः । क्षत्रेस्यपिपाठः क्षत्रियाणामुचितैर्युद्धयज्ञतुल्यैरित्यर्थः ३१ यस्यवागादिपंचकंब्रह्मणिप्रणिहितंसमापितंसर्वब्रह्मप्राप्तयात् । सत्यंचसवैपरमवाप्नुयादितिमूलपाठः ३४ विद्याग्रंथज्ञानंब्रह्माकाराचरमांतःकरणवृत्तिश्चज्ञानापरपर्याया ३५ आश्रमकर्मपित्राप्रोक्तंनिरस्यति आत्मनीति आत्मनिब्रह्मण्यात्मनाब्रह्मरूपेणजातोनापित्रामातरि आत्मनिष्ठोब्रह्मभूतः अप्रजोऽनपत्यः वाशब्दएवार्थे आत्मन्येवब्रह्मण्येवभविष्यामिनजायायांपुत्ररूपेण प्रजासंततिः ३६ एकताएकाकित्वं शीलंश्चाधनीयवृत्तं दंडनिधानंवाङ्मनःक्रियैर्हिंसात्यागः ३७ गुहंप्रविष्टम् ३८ । ३९ ॥ इतिशांतिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणिनीलकंठीये भारतमावदीपेपंचसत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७५ ॥ ॥ युवैवमोक्षार्थयतेत्युक्तंत्रयोक्षसाधनंयज्ञाद्विद्वाराधनमेवनिर्धनानांतुर्लभोमोक्षइतिमन्वानःपृच्छति धनिनइति धनिनांकःकिरूपःकेनप्रकारेणसुखदुःखयोर्मुक्तिसंसारयोरगमः कथंचनिर्धनानांसुखदुःखागमइत्यर्थः स्वतंत्रिणःस्वशास्त्रानुसारिणः १

अमृतत्वस्थतुनाशास्तिवितेन । त्यागेभैकेअमृतत्वमानशरितिश्रुत्यनुसारादकिंचनाएवमुच्यतेनतुषनिमदत्युत्तरयति अत्रापीति शमात्मसुखतेनपाकोरांगद्वेषादिरादित्यात्रिर्मलः । शंपाकस्त
कैकेष्टुमुनिभिश्चतुर्गुले इत्यनेकार्थः । तेनशंपाकेनयद्वीतंतन्माप्रतिकश्चिद्व्रवीदितिद्वयोःसंबंधः १ कुचैलेनकुचलेण निर्धनत्वादन्नाच्छादनहीनइत्यर्थः ३ । ४ अभिसंनयेद्वैव्यदिप्रापयेत्
हिंसंस्तुष्टेदित्यादिनासंबंधः मार्गइतिप्रथमांतपाठेतुसंनयेत्संप्राप्नुयात् ५ नवेइति कामादिधर्मवानात्माचित्कामात्मा । कामःसंकल्पोविचिकित्साभ्रदाभ्रदाघृतिरघृतिर्हीर्षीर्भीरित्येतत्सर्व
मनएवइतिश्रुतेः त्वंतुस्वरूपेणाऽकामात्माऽपिमनस्तादात्म्याद्वात्यातसायःपिंडवत्कामात्मैवसन्नधुरमुच्यमैवैषेणयोगांगणभारंचोद्वाश्रेयोमोक्षप्रतिनचरसिनामिमुखोभवसियतत्रकिहेतुरात्म

॥ भीष्मउवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीमामितिहासंपुरातनम् ॥ शंपाकेनेहमुक्तेनगीतंशांतिगतेनच २ अब्रवीन्मांपुराकश्चिद्ब्राह्मणस्यागमाश्रितः ॥ कि
इयमानःकुदारेणकुचैलेनबुभुक्षया ३ उत्पन्नमिहलोकेवैजन्मप्रभृतिमानवम् ॥ विविधान्युपवर्ततेदुःखानिचसुखानिच ४ तयोरेकतरेमार्गेयदेनमभिसन्नयेत् ॥
नसुखंप्राप्यसंहृष्येन्नसुखंप्राप्यसंज्वरेत् ५ नवैचरामियच्छ्रेयआत्मनोवायदौशिषे ॥ अकामात्माऽपेहिसदाधुरमुच्यम्यचैवह ६ अकिंचनःपरिपतनसुखमा
स्वादयिष्यसि ॥ अकिंचनःसुखंशेतेसमुत्तिष्ठतिचैवह ७ आकिंचन्यंसुखंलोकेपयंशिवमनामयम् ॥ अनमित्रपथोह्येषदुर्लभःसुलभोमतः ८ अकिंचनस्यशु
द्धस्यउपपन्नस्यसर्वतः ॥ अवेक्षमाणस्त्रील्लोकात्रतुल्यमिहलक्ष्ये ९ आकिंचन्यंचराज्यंचतुलयासमतोलयम् ॥ अत्यरिच्यतदारिद्र्यराज्यादपिगुणाधिकम्
१० आकिंचन्येचराज्येचविशेषःसुमहानयम् ॥ नित्योद्विग्नोहिधनवानमृत्योरास्यगतोयथा ११ नैवास्याग्निर्नचारिष्टोनमृत्पुनर्नचदस्यवः ॥ प्रभवंतिधनत्या
गाद्विमुक्तस्यनिराशिषः १२ तंवैसदाकामचरमनुपस्तीर्णशायिनम् ॥ बाहूपधानंशाम्यंतंप्रशंसतिदिवौकसः १३ धनवानक्रोधलोभाभ्यामाविष्टोनष्टचेतनः ॥
तिर्यगीक्षःशुष्कमुखःपापकोभुक्कुटीमुखः १४ निर्दशन्नधरोष्ठंचकुट्टोदारुणभाषिता ॥ कस्तमिच्छेत्परिद्रष्टुंदातुमिच्छतिचेन्महीम् १५ श्रियाह्यभोक्षंस्वा
सोभोहयत्यविचक्षणम् ॥ सातस्यचितंहरतिशारदाभ्रमिवानिलः १६ अथैनंरूपमानश्चधनमानश्चविदति ॥ अभिजातोऽस्मिंसिद्धोऽस्मिनाऽस्मिकेवलमा
नुषः १७ इत्येभिःकारणैस्तस्यात्रिभिश्चितंप्रमाद्यति ॥ संप्रसक्तमनाभोगान्विमृज्यपितृसंचितान् ॥ परिक्षीणःपरस्वानामादानंसाधुमन्यते १८ तमतिक्रांत
मर्यादमाददानंततस्ततः ॥ प्रतिषेधंतिराजानोलुब्धाष्टगमिवेषुभिः १९ एवमेतानिदुःखानितानितानीहमानवम् ॥ विविधान्युपपद्यंतेगात्रसंस्पर्शजान्यपि २०

नश्चित्तस्यनईशिवेनईश्वरोभवसि उपालंभोयं तेनचित्तस्यस्वाधीनत्वाच्छ्रेयआचरेदित्यर्थः ६ नास्तिकिंचनधनदारादिकंस्यसोऽकिंचनः परितःपतन्नगच्छन् अनिकेश्वरान्नित्यर्थः ७
पथ्यंमोक्षमार्गादनपेतं अनामयंनिर्विघ्नं अनमित्रपथःशत्रुवर्जितःपंथाः दुर्लभःकामिनां सुलभःपारतंत्यामावात् ८ उपपन्नस्यवैराग्यसंपन्नस्य ९ । १० गुणाधिक्यमेवाह आकिंचन्येचेति
११ नचारिष्टइत्यन्नचादित्यइत्यपपाठः अरिष्टश्चोराद्युपपन्नः १२ अनुपस्तीर्णेशय्याहीनेभूतलेक्षेतेतं उपधानंशीषोपधानं १३ । १४ । १५ । १६ अभिजातउत्तमवंश्यः १७ त्रिभिर्ध
नरूपकुलैः भोगान्भोग्यधनादीन्विमृज्यव्यधीकृत्येतिसार्धश्लोकः परस्वानामादानंचौर्य १८ प्रतिषेधंतिदंडयंति लुब्धाव्याधाः १९ संस्पर्शजानिदाहच्छेदादीनि २०

तेषांभुवाणामवश्यंभाविनांपरमदुःखानांबुद्ध्याज्ञानेनभेषज्यंप्रतीकारमाचरेत्कुर्यात् । किंत्वा अमृदेहादिभिःसह लोकधर्मपुत्रेणणादिरूपमवज्ञायधिकृत्य ११ । १२ । १३ ॥ इति शां
मो० नो० भा० षट्सप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७६ ॥ पूर्वधनस्यमोक्षहेतुर्विभिरस्तेजीवनहेतुस्त्वंप्रत्यक्षमतोजिनायसमारंभानकृषिवाणिज्ययज्ञदानाद्यारंभानीहमानःकर्तुमिच्छन्योधन
मलममानस्तृष्णाभिभूतश्चसकिंकुर्यात् यतेतैववाधनार्थमुपरमेतेववाऽऽरंभादित्यर्थः । आद्येवैयस्यादंत्येदेहनाशापाताश्चमोक्षसाधनंविघ्नितंभवत्यतस्तयोर्भेदोकिंश्रेयइतिभावः १ सर्वत्रला
भालाममानापमानादौसाम्यमवेषम्यंसर्वसाम्यं । अनायासोपनायार्थश्रमाभावः । निर्वेदेवैराग्यं । अविधित्साकर्मणीच्छामावः विधित्सेतिपाठेश्रवणादीच्छा लाभार्थवैषम्येरागादिस्ततःप्रवृ
त्तिस्ततआयासस्ततःसत्यत्यागइत्येतानित्यक्त्वैवसुखीस्यान्नत्वत्यक्त्वा देहनिर्वाहस्त्वारब्धकर्मोपनैरेवात्मादिभिर्भविष्यति । तस्मादुपरमएवश्रेयानित्यर्थः २ पदानिपदनीयान्याश्रयणीयानि
प्रशंसयेमोक्षायएषइतिविधेयापेक्षेलिङ्गैकत्वे एषसर्गादिस्तत्साधनत्वात् ३ । ४ मन्त्रेहीममोशोव्यर्थचेष्टोवा दम्यौदमनयोग्यौगावौवत्सतरौताभ्यासहितंयुगंशकटादिधुरियोजितंतिर्यक्काष्ठंयस्यां
तेषांपरमदुःखानांबुद्ध्याभेषज्यमाचरेत् ॥ लोकधर्ममवज्ञायभुवाणामधुवैःसह २१ नात्यक्त्वासुखमाप्नोतिनात्यक्त्वाविदतेपरम् ॥ नात्यक्त्वाचाभयःशेते
त्यक्त्वासर्वसुखीभव २२ इत्येतद्वास्तिनपुरेब्राह्मणेनोपवर्णितम् ॥ शंपाकेनपुरामहंतस्मात्त्यागःपरोमतः ॥ २३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिमो०शंपा
कगीतायांषट्सप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७६ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ईहमानःसमारंभान्यदिनासादयेद्धनम् ॥ धनतृष्णाभिभूतश्चकिंकुर्वन्सु
खमाप्नुयात् १ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ सर्वसाम्यमनायाससत्यवाक्यंचभारत ॥ निर्वेदश्चाविधित्साचयस्यस्याससुखीनरः २ एतान्येवपदान्याहुःपंच
वृद्धाःप्रशंसये ॥ एषस्वर्गश्चधर्मश्चसुखंचानुत्तमंमतम् ३ अत्राप्युदाहरंतीमामितिहासंपुरातनम् ॥ निर्वेदान्मंकिनागीतंतन्निबोधयुधिष्ठिर ४ ईहमानोधनं
मंकिर्भग्रेहश्चपुनःपुनः ॥ केनचिद्धनशेषेणकीतवानंदम्यगोयुगम् ५ सुसंबद्धौतुतौदम्यौदमगायाभिनिःमृतौ ॥ आसीनमुष्ट्रंमध्येनसहसैवाभ्यधावताम् ६
तयोःसंप्राप्तयोरुष्ट्रःस्कंधदेशममर्षणः ॥ उत्थायोत्क्षिप्यतौदम्यौप्रससारमहाजवः ७ हियगणौतुतौदम्यौतेनोष्ट्रेणप्रमाथिना ॥ म्रियमाणौचसंप्रेक्ष्यमंकिस्त
त्राब्रवीदिदम् ८ नचैवाविहितंशक्यंदक्षेणापीहितुंधनम् ॥ युक्तेनश्रद्धयासम्यगीहांसमनुतिष्ठता ९ कृतस्यपूर्वचानर्थैर्युक्तस्याप्यनुतिष्ठतः ॥ इमंपश्यत
संगत्याममदैवमुपप्लवम् १० उद्यम्योद्यम्यमेदम्यौविषमेणैवगच्छतः ॥ उत्क्षिप्यकाकतालीयमुत्पथेनैवधावतः ११

तयोर्गावौयुज्येते ५ सुसंबद्धौयुगांतयोःसम्यग्योजितौदमनाय असंबद्धप्रतिपाठेदमयिप्राअसंयत्तौ ६ स्कंधदेशंसंप्राप्तयोःसतोरितिसंबंधः उत्क्षिप्यतुलाभाजनद्वयवदुपरिमूर्नेर्त्वा ७ । ८
अविहितंदैवेनानुपस्थापितंईहितुमेष्टुं ईहितमितिपाठेआमुमित्यध्याहारः श्रद्धयाफलप्राप्तिनिश्चयेन ईहांवेष्टा ९ कृतस्यपूर्वनानार्थैरितिपाठेअर्थनानाकृतस्यपृथक्कृतस्य । युक्तस्यावहितचि
तस्य । अनुतिष्ठतोऽर्थप्राप्त्युपायान् । संगत्यादम्योष्ट्रसंबंधेन दैवंदेवेनैश्वरेणनिर्मितं १० उपप्लवमेवाह उद्यम्येति उद्यम्योद्यम्योष्ट्रगतिवेगादुत्सृत्योत्सृत्याविषमेणकच्छेणदम्यौगच्छतः
काकतालीयदैवकृतंसंगमं उत्क्षिप्योत्थाप्यधावतउष्ट्रस्येत्यग्रिमेषंसंबंधः । उन्मायेनेवजंबूकमित्यपिपाठः । तालःकरतलयोःशब्दजनकःसंयोगस्तस्मिन्क्रियमाणेउत्पतन्नकाकोदेवा
त्तत्रतालाभ्यामाकांतोऽभूतदेतत्काकतालीयमित्युच्यते । काकस्पर्शसमकालंतालफलस्यतालवृत्तस्यवापतनंतदित्यन्वे । भेषयोर्युध्यतोःपरस्परशिरःसंघट्टउन्मायस्तेनदेवान्मध्येप्रवि
ष्टौजंबूकोतिपीडनान्ममारतदपिकाकतालीयोत्थानमेवतथेदमित्यर्थः ११

मणीवेति वाशब्दद्वयार्थे हठेनैवमूढनिर्वर्धनैवपौरुषमस्तिननुद्विष्टदृष्टेत्यर्थः नैवेतिपदविभागोवा १२ उपपद्येतयदिलोकदृष्टातेनपौरुपास्तित्वंयुज्येततर्हिफलव्यभिचारात्तदापिदेवायत्तमेवो
पपद्येतस्वातन्त्र्येणेत्यर्थः १३ निर्वन्दमितिपाठेऽस्तिबन्धवार्थे वैराग्यगंतव्यंअनुवर्तितव्यं निराशाऽनिरस्ताशाः अर्थश्चतत्साधनंचेतिसमाहारस्तस्मिन् १४।१५।१६ विधित्सानांघनाद्यर्थ
प्रवृत्तीनां गतपूर्वःपूर्वगतःप्राप्तोगतपूर्वः १७ हेकामुककामादिधर्मवत्तमेनः मानसेत्यपिपाठः निर्विद्यवरागंप्राप्य शाम्यशमंगच्छ निकृतःवंचितः प्रवृत्तिनैष्फल्यत्वात् १८। १९ मोक्षयसेत्य
ससे २० क्रीडनकःक्रीडामृगः जातुकदाचित् प्रेष्यतांदास्यं कामाभावेकोऽपिकस्यचिदपिनप्रेष्यःस्यादित्यर्थः २१ अंतंनानुवन्अतोहेतोस्त्यक्त्वा २१। २३ प्रियंजायादि २३ नमविष्यसि

मणीवोऽस्यलंबेतेप्रियोवत्सतरौमम ॥ शुद्धं हि देवमेवेदं हठेनैवास्तिपौरुषम् १२ यदिवाऽप्युपपद्येतपौरुषं नाम कर्हिचित् ॥ अन्विष्यमाणंतदपिदेवमेवावतिष्ठते
१३ तस्मान्निर्वेदएवेहगंतव्यःसुखमिच्छता ॥ सुखंस्वपितिनिर्विण्णोनिराशश्चार्थसाधने १४ अहोसम्यक्शुकेनोक्तं सर्वतःपरिमुच्यता ॥ प्रतिष्ठतामहारण्यंजन
कस्यनिवेशनात् १५ यःकामानाप्नुयात्सर्वान्यश्चैतान्केवलंस्त्यजेत् ॥ प्रापणात्सर्वकामानांपरित्यागोविशिष्यते १६ नांतं सर्वविधित्सानांगतपूर्वोऽस्तिकश्चन ॥
शरीरेजीवितेचैवतृष्णामंदस्यवर्धते १७ निर्वर्तस्वविधित्सान्यःशाम्यनिर्विद्यकामुक ॥ असकृच्चासिनिष्ठतोचनिर्विद्यसेततः १८ यदिनाहंविनाश्यस्तेयद्येवं
रमसेमया ॥ मामांयोजयलोभेनवृथात्वंवित्तकामुक १९ संचितंसंचितंद्रव्यंनष्टं तवपुनःपुनः ॥ कदाचिन्मोक्षयसेमूढधनेहंधनकामुक २० अहोनुममबालिशं
योऽहंक्रीडनकस्तव ॥ किंनैवंजातुपुरुषःपरेषांप्रेष्यतामियात् २१ नपूर्वेनापरेजातुकामानामंतमाप्नुवन् ॥ त्यक्त्वा सर्वसमारंभान्प्रतिबुद्धोऽस्मिजायमि २२
नूनंतेहृदयंकामवज्रसारमयंहृदम् ॥ यदनर्थशताविष्टंशतधानविदीर्यते २३ जानामिकामत्वांचैवयच्चकिंचित्प्रियंतव ॥ तवाहंप्रियमन्विच्छन्नात्मन्युपलभेसुखम्
२४ कामजानामितेमूलंसंकल्पात्किलजायसे ॥ नत्वांसंकल्पयिष्यामिसमूलोनमविष्यसि २५ ईहाधनस्यनसुखालब्ध्वाचिंताचमूयसी ॥ लब्धनाशेयथामृत्यु
लब्धंभवतिवानवा २६ परित्यागेनलभतेततोदुःखतरंनुकिम् ॥ नचतुष्यतिलब्धेनभूयएवचमार्गति २७ अनुतर्पुलएवार्थःस्वादुगांगमिवोदकम् ॥ मद्विलाप
नमेतत्प्रतिबुद्धोऽस्मिसंत्यज २८ यइमंमामकंदेहंभूतग्रामःसमाश्रितः ॥ सयात्वितोयथाकामंवसतांवायथासुखम् २९ नयुष्मास्विहमेप्रीतिःकामलो
भानुसारिषु ॥ तस्मादुत्सृज्यकामान्वैसत्वमेवाश्रयाम्यहम् ३० सर्वभूतान्यहं देहेपश्यन्मनसिचात्मनः ॥ योगेबुद्धिंश्रुतेसत्त्वंमनोब्रह्मणिधारयन् ३१

विनशिष्यसि २५ ईहालिप्ता चेष्टावा तदाधनस्यधनायेत्यर्थः लब्ध्वाचिंतानाशमयात् यथामृत्युस्तथादुःखकृत् श्रमेऽपिफलंसंदिग्धं २६ परित्यागेदेहस्यपरस्वत्वापादनेऽपिनलभते मार्गति
मृगयते परेभ्योयोनलभतइतिपाठे परेभ्यःसेव्यमानेभ्योऽपि २७ अनुतर्पुलस्तृष्णाद्विकृतं मद्विलापनंमन्नाशः एतत्तृष्णावृत्त्याख्यं प्रतिबुद्धोऽस्मि अतांमांसंत्यज हेकामेतिशेषः २८
भूतग्रामोयातुस्वकारणंप्रति पंचत्वमस्त्वित्यर्थः २९ युष्मास्वनात्मस्वहंकारादिषुराजसतामसेषु सत्त्वंसत्त्वगुणं वनमेवेतिपाठे वनेब्रह्मपारिव्राज्यंवा ३० देहेतन्नापिमनसिहृत्पुंढरीकस्थेपश्यन्
हेतोःशङ्कप्रत्ययः एकात्मदर्शनायेत्यर्थः योगेविषयेबुद्धिकरिष्यामीतिनिश्चयंकुर्वन्श्रुतेश्रवणादौसत्त्वमेकाग्रचित्तधारयन्मनश्चब्रह्मणिलवणोदकन्यायेनधारयन्बिहिरिष्यामीत्यभिप्रेत्यसंबन्धः ३१

अनासक्तो निरामय इतिरागद्वेषराहित्यमुक्तं ३२ अभ्यायोगेबुद्धिमित्युक्तगतेरभ्या ३३। ३४ अधनेइतिच्छेदः संधिरार्थः ३५ धनमस्यास्तीति ३६। ३७ अनलोऽग्निरिवेत्यर्थः ३८। ३९
४० सहामिहतःपूर्वसोढवानस्मि ४१ मनोगतीःमनसोवृत्तीः एतेनसमाधिमुत्थास्येइत्युक्तंभवति तत्रैवसर्वकामाभावात् ४२ क्षिपमाणानांधिर्कुर्वतांशब्दादीन् ४३ सकामंलब्धमनोरथं हेका
मेतिशेषः ४४ निर्वर्तिसुखं तृप्तिपूर्णकामतां ४५ प्रतिष्ठंतंमोक्षायगंतुं ४६। ४७। ४८ रजःप्रवर्तकोगुणः तच्चकामेनानुवध्वातीतिकामानुबंधं दुःखादिकंचकामाद्युद्भवं अतःसर्वानर्थमूलंरजस्त्या

विहरिष्याम्यनासक्तःसुखीलोकान्निरामयः ॥ यथामांत्वंपुनर्नैवंदुःखेषुप्राणिधास्यसि ३२ त्वयाहिमेप्रणुन्नस्यगतिरन्यानाविद्यते ॥ तृष्णाशोकश्रमाणांहित्वंका
मप्रभवःसदा ३३ धननाशेऽधिकंदुःखंमन्येसर्वमहतरम् ॥ ज्ञातयोह्यवमन्यंतेमित्राणिचधनाच्छयुतम् ३४ अवज्ञानसहस्रैस्तुदोषाःकष्टतराधने ॥ धनेसुख
कलायातुसाऽपिदुःखैर्विधीयते ३५ धनमस्येतिपुरुषंपुरोनिघ्नंतिदस्यवः ॥ क्लिश्यंतिविविधैर्दंडैर्नित्यमुद्वेजयंतिच ३६ अर्थलोलुपतादुःखमितिबद्धंचिरा
न्मया ॥ यद्यदाऽलंबसेकामंततदेवानुरुध्यसे ३७ अतस्त्वज्ञोसिबालश्चदुस्तोषोपूरणोऽनलः ॥ नैवत्वंवेत्थसुलभंनैवत्वंवेत्थदुर्लभम् ३८ पातालइवदुष्पूरोमां
दुःखैर्योक्तमिच्छसि ॥ नाहमद्यसमावेष्टुंशक्यःकामपुनस्त्वया ३९ निर्वेदमहमासाद्यद्रव्यनाशाद्यदृच्छया ॥ निवृत्तिपरमांप्राप्यनायकामान्विचितये ४०
अतिक्लेशान्सहामीहनाहंबुद्ध्याम्यबुद्धिमान् ॥ निकृतोधननाशेनशयेसर्वांगविज्वरः ४१ परित्यजामिकामत्वांहित्वासर्वमनोगतीः ॥ नत्वंमयापुनःकामवत्स्य
सेनचरंस्यसे ४२ क्षमिष्येक्षिपमाणानांनर्हिसिष्येविद्भिंसितः ॥ द्वेष्ययुक्तप्रियंवक्षाम्यनाहत्यतदाप्रियम् ४३ तप्तःस्वस्थेद्वियोनित्यंयथालब्धेनवर्तयन् ॥
नसकामंकरिष्यामिन्त्वामहंशत्रुमात्मनः ४४ निर्वेदंनिवृत्तिंतिष्ठतिशांतिंसत्यंदमंक्षमाम् ॥ सर्वभूतदयांचैवविद्धिमांसमुपागतम् ४५ तस्मात्कामश्चलोभश्चतृष्णा
कार्पण्यमेवच ॥ त्यजंतुमांप्रतिष्ठंतंस्वस्थोह्यस्मिसांप्रतम् ४६ प्रहायकामंलोभंचसुखंप्राप्तोऽस्मिसांप्रतम् ॥ नाद्यलोभवशंप्राप्तोदुःखंप्राप्स्याम्यनात्मवान् ॥
४७ यद्यत्यजतिकमानांतत्सुखस्याभिपूर्यते ॥ कामस्यवशगोनित्यंदुःखमेवप्रपद्यते ४८ कामानुबंधंनुदतेयत्किंचित्पुरुषोरजः ॥ कामक्रोधोद्भवंदुःखमही
ररतिरेवच ४९ एषब्रह्मप्रतिष्ठोऽहंग्रीष्मेशीतमिवहृदम् ॥ शाम्यामिपरिनिर्वामिसुखंमामेतिकेवलम् ५० यच्चकामसुखंलोकेयच्चदिव्यमहत्सुखम् ॥ तृष्णाक्ष
यसुखस्यैतेनार्हतःषोडशीकलाम् ५१ आत्मनासप्तमंकामंहत्वाशत्रुमिवोत्तमम् ॥ प्राप्यावध्यं ब्रह्मपुरंराजेवस्यामहंसुखी ५२

उपमित्यर्थः ४९ शाम्यामिकर्मभ्युपरातिगच्छामि परिनिर्वामिनिर्दुःखोभवामि सुखंस्वरूपसुखं केवलंनिर्विषयं ५०। ५१ आत्मनास्थूलदेहेनसहगणनायांसप्तमःकामः तथाहि अन्नमयप्राणम
यमनोमयविज्ञानमयाश्चत्वारःकोशाःप्रवृत्तिमत्त्वाद्रजःप्रधानाः। आनंदमयआवरणरूपत्वात्तमःप्रधानःपंचमः। ततःशुद्धसत्त्वप्राधान्यात्सर्वाजसमाधिःसानंदारूढःषष्ठः। तस्यापिमूलमस्मीतिप्रत्य
यमात्रशरीरोमहत्तत्त्वाख्यःसर्वानर्थबीजभूतश्चरमःकामःसप्तमः। तंहत्वाब्रह्मैवपुरं ब्रह्मपुरं प्रविष्टःस्यांपतस्तदवध्यं कुतः। नास्त्यजरयैतज्जीर्यते नवधेनास्यहन्त्यतएतत्सत्पुं ब्रह्मपुरं इतिश्रुतेः ५२

118211

१५

पामरदृष्ट्याऽपि जगतीं विनाशित्वमाह जलजानामित्यादिपंचमिः १४ पार्थिवानां पृथिवीस्थानां १५ । १६ । १७ सर्वसामान्यगः यथा घटत्वादिसामान्यपदादिभ्यो व्यावृत्तं पृथिवीत्वसामान्यं तूभयसमं तदुपादानत्वात् एवं सर्वस्य सत्सदितिसदभेदेन प्रतीयमानस्योपादानं सत्ता सामान्यं सर्वसामान्यं ननु तात्किं का भिमत् । तस्य सत्ता समवायादिभ्यो व्यावृत्तत्वेन सर्वसामान्यत्वाभावात् । तच्च शुद्धं ब्रह्मतत्त्वतः सर्वसामान्यगः । सर्वसामान्यतो विद्वानित्यपपाठः १८ आजगरीं वृत्तिपंचयति सुमहांतमित्यादिना सुमहांतं रसाधिक्यात् १९ आशयंति भोजयंति अल्पं रसाल्पत्वात् २० कणमति सूक्ष्मधाण्यांशं पिण्याकं तिलखलि २१ । २२ क्षौमाणि क्षुमा अतसी तसूत्रमयानि २३ धर्म्यधर्मादनपेतं यथेष्टाचरणेतत्त्वविदामपिश्वसूकरादितुल्यतापत्तेः २४ अचलं दृढं अनिधनं मृत्युविरोधि शुचिं आपो विभक्त्यलुक् विदुषां मते ब्रह्मणि प्रविष्टं तत्प्रापकमित्यर्थः अनभिमतत्वादेवासेवितं मूढैः आजगरमजगरो ह्ययनेनैव जीविततस्येदं २५ कषायः क्रो जलजानामपि ह्यंतं पर्यायेणोपलक्ष्ये ॥ महतामपिकायानां सूक्ष्माणां च महोदयौ १४ जंगमस्थावराणां च भूतानामसुराधिप ॥ पार्थिवानामपि व्यक्तं मृत्युं पश्यामि सर्वशः १५ अंतरिक्षचराणां च दानवोत्तमपक्षिणाम् ॥ उत्तिष्ठते यथा कालं मृत्युर्बलवतामपि १६ दिविसंचरमाणानि हस्वानि च महंति च ॥ ज्योतीष्यपि यथा कालं पतमानानि लक्ष्ये १७ इति भूतानि संपश्यन्नुपपत्तानि मृत्युना ॥ सर्वसामान्यगो विद्वानकृतकृत्यः सुखं स्वपे १८ सुमहांतमपि ग्रासं ग्रसेलब्धं यदृच्छया ॥ शये पुनरभुं जानो दिवसानि बहून्पि १९ आशयं त्यपि मामन्नं पुनर्बहुगुणं बहु ॥ पुनरल्पं पुनस्तोकं पुनर्नैवोपपद्यते २० कर्णकदाचित्त्वादाभिर्पिण्याकमपि च ग्रसे ॥ भक्ष्ये शालिमांसानि भक्षांश्चोच्चावचान् पुनः २१ शये कदाचित्पयं केभूमावपि पुनः शये ॥ प्रासादे चापि मेशय्याकदाचिदुपपद्यते २२ धारयामि च चोराणि शाणक्षौमाजिनानि च ॥ महार्हाणि च वासांसि धारयाम्यहमेकदा २३ न सन्निपतितं धर्म्यमुपभोगं यदृच्छया ॥ प्रत्याचक्षेन चाप्येन मनु रुध्ये सुदुर्लभम् २४ अचलमनिधनं शिवं विशोकं शुचिमतुलं विदुषां मते प्राविष्टम् ॥ अनभिमतमसेवितं विमूढैर्व्रतमिदमाजगरं शुचिश्चरामि २५ अचलितमतिरच्युतः स्वधर्मात्पारिमितसंसरणः परावरजः ॥ विगतभयकषायलोभमोहो व्रतमिदमा ० २६ अनियतफलभक्ष्यभोज्यपेयं विधिपरिणामविभक्तदेशकालम् ॥ हृदयसुखमसेवितं कदयैर्व्रतमिदमाजगरं शुचिश्चरामि २७ इदमिदमिति तृष्णयाऽभिभूतं जनमनवाप्तधनं विषीदमानम् ॥ निपुणमनुनिशम्य तत्त्वबुद्ध्या व्रतमिदं ० २८ बहुविधमनुदृश्य चार्थहेतोः कृपणमिहार्यमनार्यमाश्रयंतम् ॥ उपशमरुचिरात्मवान् प्रशांतो व्रतमिदमाजगरं शुचिश्चरामि २९ सुखमसुखमलाभमर्थलाभं रतिमरतिमरणं च जीवितं च विधिनियतमवेक्ष्य तत्त्वतोऽहं व्रतमिदं ० ३० अपगतभयरागमोहदोषां प्रतिमतिबुद्धिसमन्वितः प्रशांतः ॥ उपगतफलभोगिनो निशम्य व्रतमिदमाजगरं ० ३१ अनियतशयनासनः प्रकृत्या दमनियमव्रतसत्यशौचयुक्तः ॥ अपगतफलसंचयः प्रहृष्टो व्रतमिदमाजगरं शुचिश्चरामि ३२ धाद्यावेशेन स्तिमितचित्ततारागद्वेषादिर्वा २३ अनियतमकृतं फलादियत्र विधिरदृष्टं तस्य परिणामः परिपाकस्तेनैव देशकालः व्यवस्थया प्रापितं कदयैर्विषयलुब्धैः २७ धनप्राप्तौ कर्मवकारणं पौरुषमिति धियानि शम्याऽऽलोच्य २८ अर्थहेतो रनार्यनीचं अर्थस्वामिनमाश्रयति यः कृपणो दीनजनस्तमनुदृश्योपशमरुचिः आत्मवान् जितचित्तः २९ विधिनियतं देवाधीनं ३० वृत्तिर्धैर्यं मतिरालोचनं बुद्धिर्निश्चयः उपगतं समीपागतं फलं प्रियं येषां तान् भोगिनः सर्पाश्च अजगरान् निशम्य दृष्ट्वा फलभोगिन इति शाकपार्थिवादिबन्धमपदलोपः ३१ प्रकृत्या दमादियुक्तः सिद्धत्वात् ननु साधकवद्वेदेन अपगतफलसंचयस्त्यक्तयोमफलसमूहः ३२

इह नार्थैरिच्छाविषयैरूपादिभिरिषणाविषयैर्वा पुत्रवित्तादिभिर्भूभिः असुखार्थपरिणामे दुःखार्थ अपगतमात्मनः पराङ्मुखं तृपितमनियतं च मनोऽवेक्ष्य उपगतबुद्धिर्लब्धालोकः आत्मसंस्थमात्मनिसंस्थासमाप्तिर्यस्य तत्तथानियतं व्रतं चरामि । अभिहतमसुखैरिहायेनाशैरित्याद्यः पाठः ३३ हृदयं तात्स्थ्यादुद्धिर्मेनश्च ताभ्यां तद्वर्माः कर्तृत्वभोक्तृत्वकामसंकल्पादयोलक्ष्यंते ताननु रुद्धयोपेक्ष्य पाठांतरे नानुरुध्यैतिसंबंधात्स एवार्थः तत्तत्र नुद्धौ सुदुर्लभतां सुखानित्यतां चोभयमुखलक्ष्यवन्नितियोजना ३४ इदमाजगरं व्रतं सर्ववादिवल्लभमित्याह बद्धिति गहनमात्मतत्त्वं तर्कागोचरमपि तत्र तत्र शास्त्रे हंत्यालोचने इदमिदमिति स्वमतेः परमतैश्च बर्कयद्विक्रयद्विः तथाहि । अन्यानि विषयज्ञानधारावाजडो बालुद्ध्यादि विशेषगुणहीनस्वरूपप्रतिष्ठं चिन्मात्रं वाऽनृतजदुःखादिव्यावृत्तभेकसंसिद्धानंदानंतस्वरूपं वेतिवादिनां विकल्पा आत्मनि दृश्यंते । तथापि सर्वेषां स्वस्वः भिमतात्मतत्त्वदर्शनायाऽऽजगरं व्रतमेवोपेयमिति भावः ३५ तदिदमिति इदमिति प्रत्यक्षादिप्रमाणप्राप्तजगत्तत्त्वबुद्धेः पृथगात्मास्तिरिक्त्वेनाभिपन्नं गृहीतं सत्त्वविपपातं विशिष्टः प्रपातो भूगुस्तद्वन्नाशकरमिति अनुनिशम्य शास्त्रयुक्तिभ्यामन्वालोच्य नृपुविहरा

अपगतमसुखार्थमिह नार्थैरुपगतबुद्धिरवेक्ष्य चात्मसंस्थम् ॥ वृत्तितमनियतं मनो नियतं व्रतमिदमाजगरं शुचि ० ३३ हृदयमनु रूध्यवाङ्मनोवाप्रियसुखदुर्लभता मनित्यतां च ॥ तदुभयमुपलक्ष्य त्रिवाहं व्रतमिदमाजगरं ० ३४ बहुकाथितमिदं हि बुद्धिमाद्भिः कविभिरपि प्रथयद्भिरात्मकीर्तिम् ॥ इदमिदमिति तत्र तत्र हंतस्वपरमतैर्गहनं प्रतर्कयद्भिः ३५ तदिदमनु निशम्य विप्रपातं पृथगभिपन्नमिहा बुधैर्मनुष्यैः ॥ अनवसितमनंतदोषपारं नृपुविहरामि विनीतदोषतृष्णः ३६ ॥ भीष्म उवाच ॥ अजगरचरितं व्रतं महात्माय इह नरोऽनुचरेद्विनीतरागः ॥ अपगतभयलोभमोहमन्त्रुः सखलुसुखी विचरो दिमं विहारम् ३७ ॥ इति श्रीमहाभारतेशां मोक्षधर्मपर्वणि अजगरप्रहादसंवादे एकोनाशीत्याधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७९ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ बांधवाः कर्मवित्तं वा प्रज्ञावेहपितामह ॥ नरस्य का प्रतिष्ठा स्यादेतत्पृष्ठो वदस्व मे १ ॥ भीष्म उवाच ॥ प्रज्ञाप्रतिष्ठा भूतानां प्रज्ञालाभः परोमतः ॥ प्रज्ञानिः श्रेयसीलोके प्रज्ञास्वर्गो मतः सताम् २ प्रज्ञया प्रापितार्थो हि बालिरैश्वर्यसंक्षये ॥ प्रहादो न मुचिर्भक्तिस्तस्याः किं विद्यते परम् ३ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ इंद्रकाश्यपसंवादं तन्निबोध युधिष्ठिर ४ वैश्यः कश्चिदपि सुतं काश्यपं संशितव्रतम् ॥ रथेन पातयामास श्रीमान् दहतस्तपास्विनम् ५ आर्तः स पतितः क्रुद्धस्त्यक्त्वाऽऽत्मानमथाब्रवीत् ॥ मरिष्याम्यधनस्येह जीवितार्थो न विद्यते ६ तथामुमूर्धुमासीनमकूजंतमचेतसम् ॥ इंद्रः सृगालरूपेण बभाषे लुब्धमानसम् ७ मनुष्ययोनिमिच्छंति सर्वभूतानि सर्वशः ॥ मनुष्यत्वे च विप्रत्वं सर्वेषु बाभिनंदति ८

मि । किं हि जगतस्तत्त्वं त्वयानिश्चितमित्यत आह अनवसितं नास्तिकालतो गुणतो देशतश्चावसितमवसानं परिच्छेदो यस्य तत्तथा । यतोऽनंतदोषपारं अंतो नाशः दोषो विषमसृष्टिहेतुत्वेन नैर्ध्यादिः पारो देशपरिच्छेदश्च नास्तियस्य तत्तथा ३६ यद्विहारमिमामजगरव्रतरूपां कीदामनुचरेत्स सुखी विहरेदिति संबधः ३७ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे एकोनाशीत्याधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७९ ॥ ॥ ७ ॥ बांधवा इति आजगरव्रतरूपां स्वास्थ्यलक्षणां प्रतिष्ठां किं बांधवशब्दोपलक्षिता जातिरेव समर्पयति पक्षिणामाकाशगमनवत् । किं कर्ममणिमंत्रौषधिसाधनादि । किं वित्तं वित्तसाध्यं यज्ञादि । उत प्रज्ञैवेति प्रश्नः १ । ३ प्रज्ञाहीनः स्वल्पेनापि निमित्तेन नश्यति प्रज्ञावांस्तु न कदाचिदित्याहात्रेति ४ रथेन रथघातेन ५ आत्मानं वैश्यस्त्यक्त्वा 'आत्मा बुद्धौ वृत्तौ देहे' इति कोशः जीवितार्था जीवितप्रयोजनं ६ अकूजंतं मूर्च्छयानिः शब्दं प्रोक्तूजंतमिति पाठे प्रकषणोच्छ्रंसं ७ सर्वो देवादि रस्य भिनंदति विप्रत्वमभिलक्ष्य नंदति ८

श्रोत्रियोऽधीतवेदः एतन्मनुष्यत्वादिप्रयत्नं दोषात्तमौढ्यात् ९ साभिमानामयेदं धनं लब्धमिति यमिमान एव धनलाभो न तु वस्तुतः कस्यापि धनेन संबन्धोऽस्ति । मायुधः कस्यस्विद्धनमिति श्रुतेः
गृधः गर्धलो भंमाकार्षीः । यस्तंतोषणीयं रूपं त्वं स्वस्याऽभिमान्यसे अवमन्यसे मरिष्यामीति निर्बधनेन नाशयसे इति वा । यदि वा एनमभिमन्ये कनीयोऽन्नं करिष्ये इत्यभिपूर्वस्य मन्यतो हि सार्थत्वदर्शनात् ।
यन्नाभिमान्यस इति पाठोऽप्युक्तः १० । ११ । १२ न कषामननाशयाम ११ निकषंति कंडूयनेन १३ । १५ अधिष्ठायाऽध्यास्यगां पृथिवीं बलीवर्दादिवा आत्मनि आत्मभोगानिमित्तम् १९ अ
ल्पप्राणा अल्पबलाः १० । १८ । १९ अदंतिदंति २० अकार्यमिति तिरश्चामपि देहत्यागः पापाय किमुत विदुषां समर्थानां नृणां भित्तिभावः २१ मध्ये स्थितानां तिनीचेत्यर्थः २२ एके देवाद्याः

मनुष्यो ब्रह्मणश्चासि श्रोत्रियश्चाऽसिकाश्यप ॥ सुदुर्लभमवाप्येतन्न दोषान्मर्तुमर्हसि ९ सर्वे लाभाः साभिमाना इति सत्यवती श्रुतिः ॥ संतोषणीयरूपो सिलोभाद्यदभि
मन्यसे १० अहो सिद्धार्थतातेषां येषां संतीहपाणयः ॥ अतीव स्पृहयेतेषां येषां संतीहपाणयः ११ पाणिमध्यः स्पृहाऽस्माकं यथा तव धनस्य वै ॥ न पाणि लाभादधिको ला
भः कश्चन विद्यते १२ अपाणित्वा द्वयं ब्रह्मन्कंठं नोद्धरामहे ॥ जंतुनुच्चावचानं गेदशतो न कषामवा १३ अथ येषां पुनः पाणी देवदत्तौ दशांगुली ॥ उद्धरंति कृमीनंगा
दशतो निकषंति च १४ वर्षा हि मातृपानां च परित्राणानि कुर्वते ॥ चैलमन्नं सुखं शय्यानि वातं चोपभुंजते १५ अधिष्ठाय च गां लोके भुंजते वा हयंति च ॥ उपायैर्बहुभि
श्चैव वश्यानात्मनिकुर्वते १६ ये खल्वजिह्वाः कृपणाः अल्पप्राणा अपाणयः ॥ सहते तानि दुखाः निदिष्ट्या त्वं न तथा मुने १७ दिष्ट्या त्वं न शृगालो वै न कृमिर्न च मूषकः ॥
न स पो न च मंडूको न चान्यः पापयो निजः १८ एतावता पिलाभेन तोष्टुमर्हसि काश्यप ॥ किंपुनर्योसि सत्वानां सर्वेषां ब्राह्मणोत्तमः १९ इमे मां कृमयोऽदंतियेषां सुद्धर
णाय वै ॥ नास्ति शक्तिरपाणित्वात्पश्यावस्थामिमां मम २० अकार्यमिति चैवेमं नात्मानं संत्यजाम्यहम् ॥ नातः पापीयसी यो निपतेयमपरामिति २१ मध्ये वै
पापयो नीनां शार्गालीयामहंगतः ॥ पापीयस्यो बहुतरा इतो न्याः पापयो नयः २२ जात्यै वै के सुखितराः संत्यज्ये भृशदुःखिताः ॥ नैकांतं सुखमेवेह क्वचित्पश्यामि
कस्यचित् २३ मनुष्या ह्याढ्यतां प्राप्य राज्यमिच्छन्त्यनंतरम् ॥ राज्याद्देवत्वमिच्छन्ति देवत्वादिद्रतामपि २४ भवेत्स्वं यद्यपि त्वाद्योन राजान च देवतम् ॥ देवत्वं
प्राप्य चेद्रत्वं नैव तुष्येस्तथासति २५ नृत्सिः प्रियलाभेऽस्ति तृष्णानाद्विः प्रशाम्यति ॥ संप्रज्वलति साभूयः समिद्धिरिपावकः २६ अस्त्येव त्वयि शोकोऽपि हर्षश्चा
पि तथात्वयि ॥ सुखदुःखे तथा चोभेतत्र कापरिदेवेना २७ परिच्छिद्यैव कामानां सर्वेषां चैव कर्मणाम् ॥ मूलं बुद्धीद्रियग्रामं शकुंतानि वपंजरे २८

अन्येष्वध्यायाः एकांतमत्यंतं सुखं कस्यापि नास्ति तृष्णाया निरवधित्वात् २३ तदेवाह मनुष्या इत्यादिना २४ स्वमावयो मूत्वा पि ब्राह्मणत्वाच्च राजा भवेन्नोपि देवतम् यदिकदा चिद्भवेत्तथापि न तु
ष्येरिति योष्यम् । परिच्छिद्यैव कामान् इति पाठे राजानैव भवेरिति शेषः २५ । २६ अस्तीति शोकादिकं त्वय्येवास्त्यतः स्वगतं नैव हर्षेण शोकं मार्जयितुं शक्यते त्वयैव परित्यजेत्यर्थः २७ हर्षोऽपि
पनप्रकारमाह परीति कामादीनां मूलं बुद्धीद्रियग्रामं शकुंतानि वपंजरे परिच्छिद्यमिच्छत्यस्त्यतः स्वगतं नैव हर्षेण शोकं मार्जयितुं शक्यते त्वयैव परित्यजेत्यर्थः २८

भयाभावोऽपि किं द्वैतादर्शनाद्वा द्वैताभावाद्देव्याशंक्यतत्र द्वैताभावे हेतुं दृष्टांतमुत्तेनाह नेति यथा द्वितीयस्य शिरसस्तृतीयस्य पाणेष्वर्वास्वरूपेणाभावाज्जातुकदाचिच्छेदनं तज्जंडुः खनास्ति तथायद्वैतं का
लत्रयेऽपि नास्ति ततो भयमपि नास्तीत्यर्थः तथा च । अतोऽन्यदार्तं नेह नानाऽस्ति किंच नयन्मदन्पत्रास्ति कस्मात्तु विभेमीत्यादि द्वैताभावप्रतिपादिकाश्चातिरबाधिता भवति । दुःखप्रतीतिस्तु स्वप्रव
दप्युपायत इति न कश्चिदोषः २९ ननु प्रत्यक्षेण शीतोष्णादिभयं स्वप्रवदबाधितं दृश्यते तत्कथं भयं नास्तीति लोकदृष्ट्याऽप्याशंक्याह नेति स्पर्शसुखाभिज्ञस्यैवानुभूते विषये कामो जायते । बुद्ध्यादि
निरोधेन रसज्ञानाभावाच्च किंचिदपि विषये कामो जायते ऽतो बुद्ध्यादिकृतं शीतोष्णाद्यपि तन्निरोधेन नास्त्येवेत्यर्थः ३० अरसज्ञस्य कामो न जायत इत्यत्र दृष्टांतमाह नेति वारुण्यामद्यस्य लङ्काख्यप
नद्वितीयस्य शिरसश्छेदनं विद्यते क्वचित् ॥ न च पाणेस्तृतीयस्य यत्रास्ति ततो भयम् २९ न खल्वप्यरसज्ञस्य कामः क्वचन जायते ॥ संप्रदर्शनाद्वापि श्र
वणाद्वापि जायते ३० न त्वं स्मरसि वारुण्यालङ्काकानां च पक्षिणाम् ॥ ताभ्यां चाभ्याधिको भक्ष्यो न कश्चिद्विद्यते क्वचित् ३१ यानि चान्यानि भूतेषु भक्ष्यजातानि
कस्यचित् ॥ येषामभुक्तपूर्वाणितेषामस्मृतिरेवते ३२ अप्राशनमसंस्पर्शमसंदर्शनमेव च ॥ पुरुषस्यैष नियमो मन्ये श्रेयो न संशयः ३३ पाणिमंतो बलवंतो ध
नवंतो न संशयः ॥ मनुष्या मानुषैरेव दासत्वमुपपादिताः ३४ वधबंधपरिच्छेदौऽस्ति श्रेयं ते च पुनः पुनः ॥ ते खल्वपि रमंते च मोदंते च हसंति च ३५ अपरे बाहुबलि
नः कृतविद्यामनस्विनः ॥ जुगुप्सितां च कृपणां पापवृत्तिमुपासते ३६ उप्तहंते च ते हृतिमन्यामप्युपसेवितुम् ॥ स्वकर्मणा तु नियतं भवितव्यं तु ततथा ३७
न पुल्कसो न चांडाल आत्मानं त्यक्तुमिच्छति ॥ तथा तुष्टः स्वयायोन्यामायां पश्य स्वयादृशीम् ३८ दृष्ट्वा कुणीन् पक्षहतान् मनुष्यानामयाविनः ॥ सुसंपूर्णः
स्वयायोन्यालब्धलाभो सिकाश्यप ३९ यदि ब्राह्मणदेहस्तेनिरातं को निरामयः ॥ अंगानि च समग्राणि न च लोकेषु धिक्कृतः ४० न केनचित्प्रवादेन सत्येनैवापहा
रिणा ॥ धर्मायोतिष्ठ विप्रर्षेनात्मानं त्यक्तुमर्हसि ४१ यदि ब्रह्म न शृणोष्येत च हृद्वासि च मेव च ॥ वेदोक्तस्यैव धर्मस्य फलं मुख्यमवाप्स्यसि ४२ स्वाध्यायमाग्नि
संस्कारमप्रमत्तोऽनुपालय ॥ सत्यं दमं च दानं च स्पर्धिष्ठामाच केनचित् ४३ ये केचन स्वध्ययनाः प्राप्ताय जनयाजनम् ॥ कथं ते चानुशोचैर्युर्ध्वयैर्युर्वीप्यशोभ
नम् ४४ इच्छंते स्तोविहाराय सुखं महदवाप्नुयुः ॥ उत्तजाताः सुनक्षत्रे सुतिथौ सुमुहूर्तजाः ॥ यज्ञदानप्रजेहायां यतं ते शक्तिपूर्वकम् ४५ नक्षत्रेष्वसुरेष्वन्ये
दुस्तिथौ दुर्मुहूर्तजाः ॥ संपतंत्यासुरी योर्नियज्ञप्रसववर्जिताः ४६

क्षिमांसस्य च कर्मेणिषष्ठ्यौ त्वं न स्मरसि ब्राह्मणत्वेन तव तद्रसग्रहाभावात् । भक्ष्यो रस्यो विषयस्त्वाभ्यामन्योन विद्यते तथापि त्वं तद्वयं न स्मरसि ३१ कस्यचिद्वाजादेः येषां यान्यभुक्तपूर्वाणि ते त्वया
३२ उपसंहरति अप्राशनमिति प्राशनादि वर्जनियम एव पुरुषस्य श्रेयः ३३ देवाधीनत्वाच्च सुखादेर्न त्वया शोकः कार्य इत्याह पाणिमंत इत्यादिना दासत्वं वधबंधादिकं हीनवृत्तिः सत्यपि साम
र्थ्यतद्वत्यागं चांडालादिदेहं नित्यतरमनिष्टमपि देवबलात्कारादेव प्राणिनामपरिहार्यमिति श्लोकपंचकस्य भावः ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ तव त्वितरापेक्षया देवमनुकूलमस्तीत्याह दृष्टेति कुणीन्
हस्तविकलान् पक्षहतान् धर्मागातादिना नष्टान् आभ्याविनो रोगाकांतान् अधिकदुःखान् मन्यान् दृष्ट्वा स्वयमात्मानं सुखिनं मन्येतेत्यर्थः ३९ । ४० प्रवादेन कलंकेन अपहारिणा जातिभ्रंशक
रेण ४१ मुख्यं विवेकं चित्तशुद्धिर्वा ४२ । ४३ । ४४ विहाराय योचितेन यज्ञादिना विहर्षं सुनक्षत्रेषु सुतिथौ सुमुहूर्तजाः सार्धश्लोकः ४५ आसुरेषु मूलाश्लेदादिषु ४६

पंडितकः कुत्सितः पंडितः यतो हेतुकोऽनारब्धव्यवसायादित्यादिभिर्हेतुभिराकाशादेरपि नित्यत्वसाधनपरः । वेदनिन्दकोऽतोऽप्यदार्ढ्यमिति तदनित्यत्वप्रतिपादकस्य वेदस्याप्रामाण्यकर्ता इत्या
प्रत्यक्षं तामनुप्रवृत्ता ईक्षा अन्वीक्षा धूमादिदर्शनेन वन्द्याद्यनुमानं तत्प्रधानामान्वीक्षीकृतं कविद्या । कणमज्ञाक्षरणादिप्रणीतं शास्त्रम् । निरर्थिकां पुरुषार्थचतुष्टयशून्यां श्रुत्येकगम्यस्य वस्तुतत्त्व
स्य निर्णयानुपयोगिनीम् ४० प्रवदिता प्रकर्षेण वदिता श्रुतेरनुमानाविरोधेनैव प्रामाण्यं न स्वतः इति वदिता । ननु नास्तिकान् प्रत्येतद्वक्तुं युक्तं युक्तिबलेनैव वेदाप्रामाण्यवादिनां तेषां निरसनीयत्वादिति
नाथं दोष इत्यत आह संसत्सु समीचीनेषु साधुष्वपि हेतुमदेव वक्तान् श्रुतिमत् । आक्रोष्टा पुरुषवाक् । अभिवक्ताऽभिक्रम्यवक्ता । ब्रह्मवाक्येषु वेदवाक्येषु विचार्यमाणेषु ४८ नास्तिको वेदप्रामाण्य
निन्दकः । सर्वशंकी स्वर्गादृष्टादिसद्भावेऽपिशंकावान् । स्वभाववादेन चाभित आकृष्यमाणोऽनवस्थित इत्यर्थः । कुतर्कमना दृश्यवेदमागें स्वत्वयास्थातव्यमिति भावः ४९ समुत्पत्तदत्यंतं प्रार्थ्य
मित्याह अपीति तस्माद्वीनयो निदात्पापान्मुक्त इति शेषः ५० । ५१ । ५२ समवैक्षतेति दिव्यज्ञानवतां काश्यपादीनामपि देहाभिमानवेशादीदृशी बुद्धिर्भवति किमु तप्राकृतानामिति देहा
वेशो वर्ज्य इति भावः यथोक्तं । देहावेशात्प्रमाद्यतीति ५३ हरिवाहनभिद्रम् ५४ ॥ इति शां० मो० नी० भा० अशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८० ॥ ॥ ॥ आजगरव्रतलाभे प्रज्ञैव देहावेशानि

अहमासंपंडितको हेतुको वेदनिन्दकः ॥ आन्वीक्षीकृतं कविद्यामनुरक्तो निरर्थिकाम् ४७ हेतुवादान् प्रवदितावक्ता संसत्सु हेतुमत् ॥ आक्रोष्टा चाऽभिवक्ता च ब्रह्मवा
क्येषु च द्विजान् ४८ नास्तिकः सर्वशंकी च मूर्खः पंडितमानिकः ॥ तस्येयं फलनिर्घृतिः सृगालत्वं मम द्विज ४९ अपि जातु तथा तस्मादहोरात्रशतैरपि ॥ यदहं
मानुषीयो निःसृगालः प्राप्नुयां पुनः ५० संतुष्टश्चाप्रमत्तश्च यज्ञदानतपोरतिः ॥ ज्ञेयज्ञाता भवेयं वैवर्ज्यवर्जयिता तथा ५१ ततः समुनिरुत्थाय काश्यपस्तमुवाच ॥
अहो वतासि कुशलो बुद्धिर्भाश्चेति विस्मितः ५२ समवैक्षतं तं विप्रो ज्ञानदीर्घेण चक्षुषा ॥ ददर्श चैनं देवानां देवमिन्द्रं शचीपतिम् ५३ ततः संपूजयामास काश्यपो हरिवा
हनम् ॥ अनुज्ञातस्तु तेनाथ प्रविवेश स्वमालयम् ५४ ॥ इति श्रीमहाभारते शां० मोक्षधर्मपर्वणि सृगालकाश्यपसंवादे अशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८० ॥
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यद्यस्ति दत्तमिष्टं वा तपस्तपंतं तथैव च ॥ गुरुणां वापि शुश्रूषा तन्मे ब्रूहि पितामह १ ॥ भीष्म उवाच ॥ आत्मनाऽनर्थयुक्तेन पापे निविशते
मनः ॥ स्वकर्म कलुषं कृत्वा कृच्छ्रे लोके विधीयते २ दुर्भिक्षादेव दुर्भिक्षं क्लेशात् क्लेशं भयाद्भयम् ॥ मृतेभ्यः प्रमृतं यांति दरिद्राः पापकारिणः ३ उत्सवादुत्सवं यांति स्व
र्गात्स्वर्गं सुखात्सुखम् ॥ श्रद्धा नानाश्रदां ताश्च धनाढ्याः शुभकारिणः ४

वृत्तिद्वारेण हेतुरित्युक्तं तत्र प्रज्ञाबुद्धेः परिणामविशेषः स च क्षीरदधिवत्स्वभावादेव कालक्रमेण भविष्यती
ति दत्तेष्टादेवैव धर्ममन्वानः शंकते यदीति । 'शरणागतसंभ्राणं भूतानामप्यहिंसनं । बहिर्वेदिचयदानं दत्तमित्यभिधीयते । अग्निहोत्रं तपः शौचं वेदानां चानुशासनम् । आतिथ्यं वैश्वदेवं च इष्टमित्य
भिधीयते' । दत्तेष्टेय इत्यस्य धर्मः । तपोवानप्रस्थस्य । गुरुशुश्रूषा ब्रह्मचारिणः यदिदं तादिकं शुभादृष्टोत्पादनद्वारा कालांतरि यमज्ञाहेतुर्भवति तर्हि नैमल्यमनुष्ठेयमेतदिति ब्रूहि नोचेत्स्वभाववत्
शरणं ममेत्यर्थः १ स्वभाववादे सर्वेषां भौतिकानामुत्पत्त्यादावेकं रूपैव सामग्री तथा च ह्रस्वदीर्घसाध्वसाधुसुखदुःखादिष्वैचिध्यं जगति दृश्यमानं नोपपद्यते तत्तत्रावश्यं कर्मजन्यमदृष्टं कारणमभ्युपे
यामिति मत्वा 'पुण्यो वै पुण्येन कर्मणा भवति पापः पापेन बुद्धिः कर्मानुसारिणी' इति श्रुतिस्मृतिसिद्धं कर्मणः सदसत्प्रज्ञाहेतुत्वमाह आत्मनेति आत्मना बुद्ध्या अनर्थः कामक्रोधादिस्तद्युक्तेन कृच्छ्रे दुः
खदेन रादा विधीयते भोक्तुमधिक्रियते २ मृतेभ्यो मरणेभ्यः प्रमृतं मरणांतरं अविलंबेन पुनः पुनर्भियंत इत्यर्थः । 'अथैतयोः पथोर्न कतरेण च न तानीमानि क्षुद्राण्यसकृदावर्तानि' इति श्रुतेः ३ ४

हस्ताववाप्येते प्रवेश्येते यस्मिन्निति हस्तावापो हस्तनिगदस्तेन निगाडिताः संतो नास्तिकाराष्ट्रादूरीकृता व्यालादिमत्सु नेषु गच्छन्ति निगाडितहस्तस्वाच्च व्यालादीन्वारयितुमशक्ता अत्यंतमुद्वेगं प्राप्नुवं
तीत्यर्थः व्यालो दुष्टगजः ५ आतिथेयमतिथिहितं मृष्टान्नदानादि आत्मवतां जितचित्तानां योगिनां मार्गदेवयानं हस्तदक्षिणं हस्तोपलक्षितेन तत्कर्तव्येन दानादिना कर्मणा दक्षिणमनुकूलं ६ पुला
कागर्तोष्मणामक्तसिक्थवन्नृबीजभावाः पृतिधान्यमितियावत् पुत्तिकामशकाः कारणं सुखादिहेतुः ७ शुभप्रज्ञाहेतुरपि धर्मपूज्ये च तत्र प्रवृत्तिरपि पूर्वकर्माद्यतोति किंपुरुषकारेणेत्याशंक्याह सुशीघ्र
मिति विधानं प्राक्कर्मधावंतं यत्मानमनुधावति फलप्रदानेनानुसरति अन्वयमुक्त्वा व्यातिरेकमाह शेते इति येन येन यथाकृतं तत्तत्प्रतिपत्त्या प्राक्कर्मफलदमफलदं च भवति ८ कर्मप्राचीनं छायेवानुविधीय
ते पुरुषेण स्वस्यानुकूलं क्रियते अनादौ संसारेऽनंतानां सतामसतां वा कर्मणामहं पूर्वमहं पूर्वमिति स्पर्धया स्वस्वफलदानाय युगपदुपस्थितानां यदेव कर्माऽविकलः पुरुषकारोऽनुगृह्णाति तदेव प्रभवतीत्यर्थः ९

व्यालकुंजरदुर्गेषु सर्पचोरभयेषु च ॥ हस्तावापेन गच्छन्ति नास्तिकाः किमतः परम् ५ प्रियदेवातिथेयाश्च वदान्याः प्रियसाधवः ॥ क्षेम्यमात्मवतां मार्गमास्थिता
हस्तदक्षिणम् ६ पुलाका इव धान्येषु पुत्तिका इव पक्षिषु ॥ तद्विधास्ते मनुष्याणां येषां धर्मो नकारणम् ७ सुशीघ्रमपि धावंतं विधानमनुधावति ॥ शेते सहशया
नेन येन येन यथाकृतम् ८ उपतिष्ठति तिष्ठंतं गच्छंतं मनुगच्छति ॥ करोति कुर्वतः कर्मच्छायेवानुविधीयते ९ येन येन यथाकृतं तत्तत्प्रतिपत्त्या प्राक्कर्मफलदमफलदं च भवति ८ कर्मप्राचीनं छायेवानुविधीय
रो भुंक्ते नित्यं विहितमात्मना १० स्वकर्मफलनिक्षेपं विधानपरिरक्षितम् ॥ भूतग्राममिमं कालः समंतात्परिर्कषति ११ अचोद्यमानानि यथा पुष्पाणि च फलानि च ॥
स्वकालं नातिवर्तते तथा कर्मपुराकृतम् १२ संमानश्चाऽवमानश्च लामालाभौ क्षयोदयौ ॥ प्रवृत्तानि विवर्तंते विधानांते पुनः पुनः १३ आत्मनाविहितं दुःखमात्म
नाविहितं सुखं ॥ गर्भशय्यामुपादाय भुज्यते पौर्वदेहिकम् १४ बालो युवा च वृद्धश्च यत्करोति शुभाशुभम् ॥ तस्यां तस्यामवस्थायां तत्फलं प्रतिपद्यते १५ यथा
धेनुसहस्रेषु वत्सो विंदति मातरम् ॥ तथा पूर्वकृतं कर्म कर्तारमनुगच्छति १६ समुन्नमग्रतो वस्त्रं पश्चाच्छुध्यति कर्मणा ॥ उपवासैः प्रतप्तानां दीर्घं सुखमनंतकम् १७
दीर्घकालेन तपसा सेवितेन तपोवने ॥ धर्मनिधूतपापानां संपद्यंते मनोरथाः १८ शकुनानामिवाऽऽकाशे मत्स्यानामिव चोदके ॥ पदं यथान दृश्येत तथा ज्ञानविदां
गतिः १९ अलमन्यैरुपालंभैः कीर्तितैश्च व्यतिक्रमैः ॥ पेशलं चानुरूपं च कर्तव्यं हितमात्मनः २० ॥ इति ० शां० मो० एकाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८१ ॥

येनेति भुंक्ते इति वर्तमानार्थलक्षणेनैव हि कर्मोपपत्तिर्मात्रं प्राबल्यं न त्वामुष्मिकमो गार्थायां यज्ञादिप्रवृत्तौ विधिप्रतिषेधशास्त्रानर्थक्यापत्तेरित्यर्थः नित्यमपरिहार्यं १० स्वकर्मणः फलं
स्वर्गपश्चादितदेव निक्षेपं रूपं विधानेन कर्मजन्यादृष्टेन रक्षितं गौणकर्माभूतं भूतग्रामं प्रतिकालः समनुकर्षति ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ समुन्नमजलेन क्लिप्तं उदीक्रेदनेऽस्य निष्ठा
यारूपं संयुक्तमिति पाठे मलेनेति शेषः संस्विन्नमिति पाठे स्वेदेन मलिनं कर्मणा क्षालनेन उपवासो विषयत्यागः अनंतं सुखं मोक्षः १७ मनोरथा ज्ञानलाभविषयाः १८ प्राप्तज्ञानानकार्य
ब्रह्मलोकं गच्छन्ति किंतु न तस्य प्राणा उत्क्रांभं त्यत्रैव समवनीयं तद्विदितं स्वविदः प्राणादीनां प्रलयस्य शब्दे प्रत्यगात्मन्येव श्रवणादात्मा च न द्रष्टव्यो ग्य इत्याशयेनाह शकुनानामिति ज्ञानविदां ब्रह्मविदां
गतिः परायणं ब्रह्मैवेत्यर्थः । ब्रह्मविद्ब्रह्मैव भवतीति श्रुतेः १९ उपालंभैराक्षेपवाक्यैः व्यतिक्रमैरपराधैः अलमुक्तैः पर्याप्तं पेशलं कौशल्युक्तं यथा स्यात्तथा सत्कर्मभिः सद्भासनोदयात्साध्वी
प्रज्ञासमुदेतीति भावः २० ॥ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये मारभावादीये एकाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८१ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

एवमष्टभिरध्यायैः क्रमादाशां जित्वा पूर्वास्मिन्नेव यथासि निष्परिग्रही निरीहो हिंसाशून्य आजगरी वृत्तिमास्थितः प्रज्ञावान्मुकुती ब्रह्मविद्याधिकारी निरूपितः । तत्र प्रसंगात्तत्र तत्र संक्षेपात्तत्तत्स्वचसाचि
तं । यथा आजगरेऽनवसितमनंतदोषपारमित्यनेनाऽऽकाशस्येवानित्यत्वाद्भिभुत्वाच्चात्मनः कालतो देशतश्च परिच्छेदाभावः परेषां संमतः । अस्माकं त्वात्मनि त्रिविवेदरूपो वस्तुपरिच्छेदोऽपि नास्ति ।
यथा परेषामात्मांतरस्य पृथिव्यादेरात्मगतबुद्ध्यादिगुणानां च पृथक्सत्त्वेनाऽऽत्मनिसजातीयविजातीयस्वगतभेदरूपो वस्तुपरिच्छेदोऽस्ति न तथाऽस्माकमित्यखंडैकरसमेकाद्वितीयकूटस्थं वस्तुनि
दिष्टं । तथा सृगालीये 'न द्वितीयस्य शिरसश्छेदनं विद्यते कश्चित् । न च पाण्डेस्तृतीयस्य यत्रास्ति न ततो मयं' इत्यात्मातिरिक्तस्य द्वितीयशिरसादिव दस्यंतासत्त्वमुक्तात् देवदृढीकृतं । तथा 'शकुनाना
मिवाकाशे मत्स्यानामिव चोदके ॥ पदं यथानदश्येत तथा ज्ञानविदांगतिः' इति ब्रह्मविद्वद्भैव भवति इति च प्रतिपादितं । ततश्चधिकारिकारणमावाज्जगज्जन्माद्यसंभवमन्वानः पृच्छति कुत इति तत्र कु
त इति कालादृष्टेऽश्चेच्छादिनिमित्तप्रश्नः । कमभ्येतीत्युपादानप्रश्नः तत्रैव कार्यलभनियमात् १ केनेत्यंतरकारणप्रश्नः २ कथमितिसृष्टिप्रकारप्रश्नः विभक्तयो विभागाः ३ जीवः कीदृश इति जी

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कुतः सृष्टमिदं विश्वं जगत्स्थावरजंगमम् ॥ प्रलये च कमभ्येति तन्मे ब्रूहि पितामह १ ससागरः सगगनः सशैलः सबलाहकः ॥ सभूमिः साग्निपव
नोलोकोऽयं केन निर्मितः २ कथं सृष्टानि भूतानि कथं वर्णविभक्तयः ॥ शौचाशौचं कथं तेषां धर्माधर्मविधिः कथम् ३ कीदृशो जीवतां जीवः क्वागच्छति ये मृताः ॥
अस्माच्छोकादमुं लोकं सर्वं शंसतु नो भवान् ४ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ भृगुणाऽभिहितं शास्त्रं भरद्वाजाय पृच्छते ५ कैलासाशि
खरेदृष्ट्वा दैत्यमानं महौजसम् ॥ भृगुं महर्षिमासीनं भरद्वाजो न्वपृच्छत् ६ ससागरः सगगनः सशैलः सबलाहकः ॥ सभूमिः साग्निपवनोलोकोऽयं केन निर्मितः ७ क
थं सृष्टानि भूतानि कथं वर्णविभक्तयः ॥ शौचाशौचं कथं तेषां धर्माधर्मविधिः कथम् ८ कीदृशो जीवतां जीवः क्वागच्छति ये मृताः ॥ परलोकमिमं चापि सर्वं शंसितुमर्ह
सि ९ एवं स भगवान् पृष्ठो भरद्वाजेन संशयम् ॥ ब्रह्मर्षिर्ब्रह्मसंकाशः सर्वतस्मै ततोऽब्रवीत् १० ॥ भृगु उवाच ॥ मानसो नाम यः पूर्वो विश्रुतो वै महर्षिभिः ॥ अना
दिनिधनो देवस्तथाऽभेद्योऽजरामरः ११ अव्यक्त इति विख्यातः शाश्वतोऽथाऽक्षयोऽव्ययः ॥ यतः सृष्टानि भूतानि जायंते च म्रियंति च १२

वत्त्वप्रश्नः अमृतामुक्ताः काऽधिष्ठाने लीयंत इति मुक्तिप्राप्त्यवस्तुप्रश्नः । अस्माच्छोकादिभं लोकं मुक्ता अमुं लोकं सर्वं च पूर्वपृष्ठनोऽस्मभ्यं भवान् कथयतु ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० पूर्वोक्तब्रह्मा
द्वेतसिद्धये कृत्स्नस्य जगतो ब्रह्मोपादानकत्वं प्रतिपादयिष्यन् 'असतो धि मनोऽसृजत । मनः प्रजापतिमसृजत । प्रजापतिः प्रजा असृजत । तद्वा इदं मनस्येव परमं प्रतिष्ठितं यदिदं किंच' इति श्रुतिमनु
सरत्तत्तमाह मानस इति सत्त्वासत्त्वाभ्यां निर्वकुमशक्यादज्ञानान्मन उत्पन्नं । तच्च चित्प्रतिबिंबविशिष्टं मानसो नाम जगतो मूलकारणं सर्वश्रुतिस्मृतिप्रसिद्धं । अनादिनिधन आदिनिधनं जन्मलयस्था
नंतद्वीनः तत्कारणस्याऽसतो ज्ञानस्थानिर्वचनो यस्य स्वरूपेणासत्त्वात् । कूटस्थस्य च शुद्धब्रह्मणस्तत्प्रत्यनुपादानत्वात् अभेद्यो भेदमनर्ह एकत्वात् । अजरामर इति 'य आत्माऽपहतपाप्मा विजरो वि
मृत्युर्विशोको विजिघत्सोऽपिपासः सत्यकामः सत्यसंकल्प' इति श्रुत्युक्तानां गुणानां संग्रहः ११ अक्षयोऽव्यय इति लक्षणया वृद्धिजन्महीनत्वमुक्तं । अतएव शाश्वतः सदैकरूपः । अव्यक्त इति संज्ञामात्रं
योगिनां प्रत्यक्षत्वात् मूढान्प्रत्यप्रकाशत्वाद्वाऽव्यक्तः । सृष्टानि जन्मवंति भूतान्याकाशादीनि जायंते म्रियंति च यद्विचयं तत्रैव भवति । सृष्टानीति विशेषणादसृष्टाश्चेतनानां जायंत इति दर्शितम् १२

'सदहरोऽस्मिन्नेतराकाशः आकाशो ह वै नामरूपयोर्निर्वाहिते' इत्यादि श्रुतिष्वाकाश इति विख्यातः सन्नमहांतं स मष्टिजीवैरप्यमर्भुद्धिवास्तुजदितियोजना । महान्पहंकारैरैरप्यमर्भमनः । सचाई
कारो भगवानाकाशशब्दतन्मात्राख्यमसृजत् १३ आकाशादभवद्वा रित्यादिपाठकमो न विवक्षितः किंतु आकाशाद्वायुः वायोरग्निः अग्निरापः अद्भ्यः पृथिवीति श्रौत एव ज्ञेयः । तत्र वाय्वादिशब्देः
स्पर्शतन्मात्रं रूपतन्मात्रं रसतन्मात्रं गंधतन्मात्रं च सूक्ष्ममपंचीकृतं भूतजातमुच्यते १४ ततस्तेजोमयं लिङ्गशरीरं दिव्यं परलोकगमनार्हं स्थूलभूतानि च पंचीकृतानि तत्कर्दममयं ब्रह्मांडापरनामधे
यं पञ्चचासृजत् ब्रह्मा विराट् वेदमयो वेदपूर्णो निधिरिव ज्ञानैश्वर्यादीनां १५ 'ख्यातः सोऽहमित्यग्रे व्याहरततोऽहं नामाऽभवत्' इत्यादि श्रुतिप्रसिद्धः । सर्वभूतानि स्थूलवियदादीनि तदात्मा तच्छरीरः
सचासौ भूतकृच्चतुर्विधभूतग्रामस्त्रष्टाचेतिसमासः येषु तेषु च आकाशादयो धातवो धारणकर्माणः स एव ब्रह्मा १६ 'अग्निर्मूर्धा चक्षुषी चंद्रसूर्यो दिशः श्रोत्रे वाग्विहताश्च वेदाः । वायुः प्राणो हृदयं विश्वमस्य
पद्भ्यां पृथिवीक्षिप सर्वभूतांतरात्मा' इति भगवते वैश्वरूप्यप्रतिपादिकां श्रुतिमुपबृंहयति शैला इत्यादि पंचभिः १७ अभीषामावेव चंद्राकौ १८ १९ सर्वभूतानां मात्मभूतोऽहंकारस्तत्स्थः २० भूतभवाय

सोऽसृजत्प्रथमं देवो महांतं नामनामतः ॥ महान्ससर्जाहंकारं सचापि भगवानथ ॥ आकाशमिति विख्यातं सर्वभूतधरः प्रभुः १३ आकाशादभवद्वा रिसलिलादग्नि
मारुतौ ॥ अग्निमारुतसंयोगात्ततः समभवन्मही १४ ततस्तेजोमयं दिव्यं पद्मं सृष्टं स्वयं भुवा ॥ तस्मात्पद्मात्समभवद्ब्रह्मा वेदमयो निधिः १५ अहंकार इति ख्या
तः सर्वभूतात्मभूतकृत् ॥ ब्रह्मा वै समहाते जाय एते पंच धातवः १६ शैलास्तस्यास्थि संज्ञास्तु मेदो मांसं च मेदिनी ॥ समुद्रास्तस्य रुधिरमाकाशमुदरं तथा १७
पवनश्चैव निःश्वासस्तेजोऽग्निर्निग्राशिराः ॥ अग्नौ सोमौ तु चंद्राकौ नयने तस्य विश्रुते १८ नभश्चोर्ध्वं शिरस्तस्य क्षितिः पादौ भुजौ दिशः ॥ दुर्विज्ञेयो ह्यर्चित्यात्मा
सिद्धैरपि न संशयः १९ स एष भगवान्विष्णुरनंत इति विश्रुतः ॥ सर्वभूतात्मभूतस्थो दुर्विज्ञेयोऽकृतात्मभिः २० अहंकारस्य यः स्रष्टा सर्वभूतभवाय वै ॥ यतः समभ
वद्विश्वं पृष्ठोऽहं यदित्यया २१ ॥ भरद्वाज उवाच ॥ गगनस्य दिशां चैव भूतलस्यानिलस्य वा ॥ काऽन्यत्र परिमाणानि संशयं छिंधितत्वं तत् २२ ॥ भृगु उवाच ॥
अनंतमेतदाकाशं सिद्धदैवतसेवितम् ॥ रम्यं नानाश्रया कीर्णं यस्यांतो नाधिगम्यते २३ ऊर्ध्वं गते रघस्तातु चंद्रादित्यौ न दृश्यतः ॥ तत्र देवाः स्वयं दीप्ता भास्व
रा भाऽग्निवर्चसः २४ ते चाप्यंतं न पश्यंति न भसः प्रथितौ जसः ॥ दुर्गमत्वादनंतत्वा दिति मे विद्विमानद २५ उपरिष्ठोपरिष्ठातु प्रज्वलद्भिः स्वयं प्रभैः ॥ निरुद्ध
मेतदाकाशमप्रमेयं सुरैरपि २६ पृथिव्यं ते समुद्रास्तु समुद्रांते तमः स्मृतम् ॥ तमसो जलं प्रादुर्जलस्यांतेऽग्निरेव च २७

भूतोत्पत्तये स्रष्टाहंकारस्येति संबंधः यतो विश्वं समभवद्यच्च त्वयाऽहं पृष्ठस्तत्तुभ्यमुक्तमिति शेषः २१ कुतः सृष्टमिदं विश्वमित्यस्य प्रश्नस्योत्तरं ब्रह्मैव ईशसूत्रविराड्रूपेण सन्निविष्टमस्तीत्युक्तं तत्कि
मेकदेशे नोतकात्स्थेन नाद्यः ब्रह्मणः सांशतापत्तेर्निकलत्वश्रुतिव्याकोपः । नांत्यः कार्यस्य परिच्छिन्नत्वेन व्याप्यत्वाद्ब्रह्मणोऽपि परिच्छेदापत्तिस्ततश्चानंत्यश्रुतिव्याकोप इति शंकेते गगन
स्येति २२ कार्यस्यानंत्यकारणानंत्यायोपपादयत्तु कांशं कां परिहरति अनंतमेतदिति आश्रयाश्रुतुर्दशमुवनानि २३ गतेः सूर्यरश्मिगतेरपि ऊर्ध्वमधस्ताच्च चंद्रादित्यौ न दृश्येते मध्यमपरिमाण
योस्तयोरनंताकाशव्याप्तियोगात् यत्र तौ न दृश्येते तत्र संधिरापः २४ तेऽपि सूर्यादिगते ऊर्ध्वस्था अनंतमेवाकाशं पश्यंति न तु परिच्छिन्नमिति भेदब्रचनाद्विद्धि २५ एवं तत्तदुपर्यपीत्याह उप
रिष्ठेति आपां वर्णलोपः प्रज्वलद्भिर्लोकैरिति शेषः २६ तिर्यक्प्रमाणतोऽप्यानंत्यमाह पृथिव्यंत इति २७

११।१३।१४।१५ कथं च न त्वमुपपद्यते इत्यत आह तस्येति षष्ठीसप्तम्यर्थे तस्मिन्मातृशुकेऽप्राधाकाशमध्यमभित्यः स्नेहाप्रयोजनं तत्संघातस्वमित्युपपद्यते । एवं मानसस्य सृष्टिर्मानस्यैव तत्सामान्यादस्मदादीनामपीयं सृष्टिः स्वप्रवृत्तमानसस्यैवेत्यध्यायतात्पर्यम् । अतएव द्वितीयशरीरोदस्या असत्त्वं प्रागुक्तं संगच्छते ११।१७ इति शान्ति० मो० नीलकंठीयेऽयशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८३ ॥ ननु चतुर्थेन मनसा सृष्टाः पंचधा तव आकाशादयः स्वाप्राकाशादिवदातराः संतः कथं बाह्यलोकानामावरका इत्युपपद्यते इत्याह तएते इति यान् ब्रह्माऽसृजते एते इति कथमित्यग्निमेणसंबंधः । एते के ये महाभूतसंज्ञाः यैश्च लोका आवृता इति योजना १ तथा ब्रह्मणा सृष्टानां जरायुजादीनां चैवं प्रत्येकं मानसानि पंचभूतानि सन्ति स्वमेतद्दर्शनात् ततश्च कथं ब्रह्मसृष्टानामेव पंचानां भूतानां महाभूतत्वं नास्मदादि सृष्टानां भूतत्वं यतः सर्वेषां मानसत्वाविशेषात् प्रातिभासिकत्वेन क्षुद्रभूतत्वं ईशसृष्टानां तु महाभूतत्वं तथा च प्रातिभासिकव्यावहारिकयोर्बाध्याबाध्ययोः प्रपंचयोर्भेद एष्टव्यः

तथासलिलसंरुद्धेन भसोते निरंतरे ॥ भित्त्वार्षवतलं वायुः समुत्पतति घोषवान् १२ स एष चरते वायुरर्णवोत्पीडसंभवः ॥ आकाशस्थानमासाद्य प्रशांतिनाधिगच्छति १३ तस्मिन्वाय्वंबुसंघर्षे दीप्ततेजामहाबलः ॥ प्रादुरभूद्दूर्वाशिखः कृत्वानिस्तिमिरं नभः १४ अग्निः पवनसंयुक्तः खंसमाक्षिपते जलम् ॥ सोऽग्निर्मरुतसंयोगाद्भनत्वमुपपद्ये १५ तस्याकाशं निपतितः स्नेहस्तिष्ठति योऽपरः ॥ संघातत्वमापन्नो भूमित्वमनुगच्छति १६ रसानां सर्वगंधानां स्नेहानां प्राणिनां तथा ॥ भूमिर्यो निरिहजेयाय स्यात् सर्वं प्रसूयते ॥ १७ ॥ इति श्रीमहाभारते शान्ति० मो० भृगुभरद्वाजसंवादे मानसभूतोत्पत्तिकथने त्र्यशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८३ ॥ भरद्वाज उवाच ॥ तएते धातवः पंच ब्रह्मायानसृजत्पुरा ॥ आवृत्यैरिमे लोकामहाभूताभिसंज्ञिताः १ यदा सृजत्सहस्राणि भूतानां समहामतिः ॥ पंचानामेव भूतत्वं कथं समुपपद्यते २ ॥ भृगु उवाच ॥ अमितानां महाशब्दोयांति भूतानि संभवम् ॥ ततस्तेषां महाभूतशब्दोऽयमुपपद्यते ३ चेष्टावायुः खमाकाशमूष्माग्निः सलिलं द्रवः ॥ पृथिवी चात्र संघातः शरीरं पंचभौतिकम् ४ इत्येतैः पंचभिर्भूतैर्युक्तं स्थावरजंगमम् ॥ श्रोत्रं घ्राणं रसः स्पर्शो दृष्टिश्चैन्द्रियसंज्ञिताः ५ ॥ भरद्वाज उवाच ॥ पंचभिर्भूतैस्तु युक्ताः स्थावरजंगमाः ॥ स्थावराणां न दृश्यंते शरीरे पंचधातवः ६ अनूष्मणामचेष्टानां धनानां चैव तत्त्वतः ॥ वृक्षाणां नोपलभ्यंते शरीरे पंचधातवः ७ न शृण्वंति न पश्यंति न गंधं रसं वेदिनः ॥ न च स्पर्शं विजानंति ते कथं पंचभौतिकाः ८ अद्रवत्वादनग्नित्वादभूमित्वादवायुतः ॥ आकाशस्याप्रमेयत्वाद्वृक्षाणां नास्ति भौतिकम् ९

त्याक्षे मुरभिप्रायः १ अमितत्वमेव महच्छब्दार्थो न त्वबाध्यत्वमित्याह अमितानामिति अभितेष्वाभितत्वादित्यर्थः । यतः संभवंयांति ततो हेतोर्भूतानीत्यर्थः । ततश्चानंतत्वोत्पन्नत्वयोरुभयत्रा विशेषाद्ब्रह्मव्यावहारिकप्रातिभासिकयोर्महाभूतसंघयोर्भेद इत्यर्थः ३ कार्यमात्रे व्याप्तिप्रदर्शयन्नभितत्त्वमेवाह चेष्टेति खंसुषिरे अत्र शरीरे वृक्षो हितादि संघातः । कठिनं मांसास्थ्यादि ४ श्रोत्रं खं घ्राणं पृथिवी रसोरसं नैन्द्रियं जलं स्पर्शः स्पर्शं नैन्द्रियं त्वग्वायुः दृष्टिश्चक्षुरिन्द्रियं तेजः श्रोत्रादीनां स्वादिगुणान् शब्दादीन् प्रतिग्राहकत्वात् स्वाद्यात्मकत्वं श्रोत्रादीनां स्वाद्यात्मत्वोपपादनं दृष्टांतसिद्धर्थम् तथा चायं प्रयोगः । मेयमातारौ समानजातीयौ ग्राह्यग्राहकत्वाच्छब्दश्रोत्रादिवदिति । तथा च प्रमातुश्चेतनाभिन्नत्वेन प्रमेयस्यापि तया त्वमित्यद्वैतसिद्धिः ५ ननु वृक्षाणां प्रमेयत्वेऽपि न चेतनाभिन्नत्वं दृश्यतेऽस्मदादिवत्तेषां गत्याद्यभावेनानिन्द्रियत्वात् ततश्च भौतिकत्वमिति न ब्रह्मप्रभवत्वमपीत्यद्वैतासिद्धिरित्यभिमेयवृक्षाणां भौतिकत्वं तावन्निरस्यति पंचभिरित्यादिना ६ ऊष्माद्यभावादभ्याद्यभावमाहानूष्मणामिति ७ । ८ अप्रमेयत्वादप्रतीयमानत्वात् ९

वृक्षाणामभौतिकत्वानिन्द्रियत्वादिकं परिहरंश्चेतनत्वमुपपादयति घनानामित्यादिभिर्नवभिः १० शीर्यत इत्यनेन वज्रमभेरपि मत्कुणशोणितस्पर्शाच्छीर्यमाणस्य चेतनत्वं व्याख्यातं एवमेकदेशे कंषादिदर्शनाद्गोविभूमेरपि तद्दृष्टव्यं ११।१२।१३।१४।१५ बालेन नलिकया एतेन क्षीरादिपायिनः पारदादेरपि चेतनत्वं व्याख्यातं १६।१७ तेन वृक्षेण जरयति जरयतः १८।१९ २० शरीरिणोऽन्तर्मतोऽभिस्तेजः क्रोधश्चक्षुः रूपमजाठररूप इति पंचाग्नेयाः २१ श्रोत्रमिन्द्रियं घ्राणं नासारं त्रे कोष्ठमन्नादिस्थानं २२।२३ प्राणात् प्राणमाश्रित्य प्रणीयते गमनादिकार्येते व्याय

॥ भृगु उवाच ॥ ॥ घनानामपि वृक्षाणामाकाशोऽस्ति न संशयः ॥ तेषां पुष्पफलव्यक्तिर्नित्यं समुपपद्यते १० ऊष्मतो म्लायते वर्णं त्वक्फलं पुष्पमेव च ॥ म्लायतेशीर्यते चापि स्पर्शस्तेनात्र विद्यते ११ वाय्वम्यशनिनिर्घोषैः फलं पुष्पं विशीर्यते ॥ श्रोत्रेण गृह्यते शब्दस्तस्माच्छृण्वंति पादपाः १२ वल्ली वेष्टयते वृक्षं सर्वतश्चैव गच्छति ॥ न ह्यदृष्टेऽप्यगोऽस्ति तस्मात्पश्यंति पादपाः १३ पुण्यापुण्यैस्तथा गंधैर्धूपैश्च विविधैरपि ॥ अरोगाः पुष्पिताः संतितस्माज्जिघ्रंति पादपाः १४ पादैः सलिलपानाच्च व्याधीनां चापि दर्शनात् ॥ व्याधिप्रतिक्रियत्वाच्च विद्यते रसनंदुमे १५ वक्रेणोत्पलनालेन यथोर्ध्वं जलमाददेत् ॥ तथा पवनसंयुक्तः पादैः पिबति पादपः १६ सुखदुःखयोश्च ग्रहणाच्छिन्नस्य च विरोहणात् ॥ जीवं पश्यामि वृक्षाणामचेतन्यं न विद्यते १७ तेन तज्जलमादत्तं जरयत्यग्निमारुतौ ॥ आहारपरिणामाच्च स्नेहो दृष्टिश्च जायते १८ जंगमानां च सर्वेषां शरीरे पंचधातवः ॥ प्रत्येकशः प्रभिद्यंते यैः शरीरं विचेष्टते १९ त्वक्रमांसं तथाऽस्थीनि मज्जास्रायुश्च पंचमम् ॥ इत्येतदिह संघातं शरीरे पृथिवीमयम् २० तेजो ह्यग्निस्तथा क्रोधश्चक्षुः रूपमातथैव च ॥ अग्निर्जरयते यच्च पंचाग्नेयाः शरीरिणः २१ श्रोत्रं घ्राणं तथाऽऽस्यं च हृदयं कोष्ठमेव च ॥ आकाशात् प्राणिनामेतेशरीरे पंचधातवः २२ श्लेष्मापित्तमथ स्वेदो वसा शोणितमेव च ॥ इत्यापः पंचधादे हे भवंति प्राणिनां सदा २३ प्राणात् प्रणीयते प्राणी व्यानाद्वायुश्च चेतता ॥ गच्छत्यपानोऽधश्चैव समानो हृद्यवस्थितः २४ उदानादुच्छसिति च प्रतिभेदाच्च भाषते ॥ इत्येते वायवः पंच चेष्टयंती ह देहि नम् २५ भूमेर्गंधगुणान्वेति रसंचाद्यः शरीरवान् ॥ ज्योतिषा च क्षुषारूपं स्पर्शं वेत्ति च वाहिना २६ गंधस्पर्शोरसोरूपं शब्दश्चात्र गुणाः स्मृताः ॥ तस्य गंधस्य वक्ष्यामि विस्तराभिहितान् गुणान् २७ इष्टश्चानिष्टगंधश्च मधुरः कटुरेव च ॥ निर्हारी संहतः स्निग्धो रूक्षो विशद एव च २८ एवं न वविधो ज्ञेयः पार्थिवो गंधविस्तरः ॥ ज्योतिः पश्यति च क्षुभ्यां स्पर्शं वेत्ति च वायुना २९ शब्दः स्पर्शश्च रूपं च रसश्चापि गुणाः स्मृताः ॥ रसज्ञानं तु वक्ष्यामि तन्मे निगदतः शृणु ३०

च्छते बलसाध्यमुद्यमं करोति २४ प्रतिभेदादुरः कंठशिरःस्थानभेदात् २५ भूमेर्मृग्याघ्राणरूपया अद्रच इति रसनेन वाहिनावहनशीलेन वायुना चकारेणाऽऽकाशेन श्रोत्ररूपेण शब्दगुणं वेत्तीत्यपि द्रष्टव्यं २६ अत्र गंधादिकरणे गंधे वाऽधिकरणस्य तन्मात्रत्वात् विस्तराभाभिहितान् दृष्टैः गुणान् भेदान् २७ इष्टः कस्तूरिकादौ । अनिष्टः शवादौ । मधुरो मधुपुष्पादौ । कटुर्मराच्यादौ । निर्हारी सर्वगंधाभिभावको हि ग्वादौ । संहतश्चित्रगंधोऽनेकद्रव्यकल्मगतः । स्निग्धः सद्यस्तप्ततादौ । रूक्षः सर्पपतिलादौ । विशदः शाल्यपत्रादौ २८ पार्थिवः पृथिव्याश्रितो मुख्यगुणः ज्योतिः पृथिव्यादिरूपं वायुना त्वगिन्द्रियेण २९ गुणा अप्रधानभूताः पंचजलादावप्येकैको मुख्य इत्येतेऽप्रधाना इति द्रष्टव्यं ३०

॥ ४९ ॥

कषायोविभीतकफलादौ ३१ । ३२ । ३३ कृष्णःकाचकज्जलादेः । नीलारुणोमयूरपिच्छादेः । कठिनादयःस्पर्शभेदाअपिचक्षुषाऽपिनिर्णेतुंशक्याइतिरूपमध्येपठिताः तथाहिलोष्टपाषाणसंघ
हेतुनाशानाशाभ्यांबालस्तयोर्मृदुत्वकठिनत्वेनिश्चिनोति एवमन्यत्रापिज्ञेयं ३४ ज्योतिरात्मकोरूपगुणः द्वौगुणौयस्मिन्नितिद्विगुणः १५ उष्णशीतावातपतुहिनयोः । सुखदुःखेतेएवकालभेदेन
स्निग्धःपुत्रादेः । विशदउत्तमवस्त्रादेः ३६ खरमृदूपाषाणतूलादेः रूक्षःकंटकादेः लघुत्वगुरुत्वेतर्कमतेपतनानुमेयेअपिपौराणिकमतेत्वग्राह्येएव तथाहि । तमस्यपिपरीक्षाःपाणिनाउत्तोल्यैवप
लिकसपादपलिकयोरायतानायतयोरपिप्रमाणंनिश्चिन्वन्ति । गुरुतरइतितरपत्ययेनगुरुस्याक्षिप्यते तेनद्वादशविधःएवमेकादशविधइत्यपिपठन्ति ३७ । ३८ । ३९ ऐश्वर्येणव्यापकत्वेनास्थितो
ऽपिपटहादिषु अभिव्यज्यतेइतिशेषः ४० एतेषांषड्जादीनां ४१ एवमिति बहुविधः षड्जादिभेदेनतारमंद्रादिभेदेन वायुगुणैःखरमृदुस्पर्शैः अयमर्थः । विवक्षुप्रयत्नाभिहतःकोष्ठयोऽग्निस्तत्र
त्यंवायुंप्रेरयति सचयत्नतारतम्येनत्वेदयकंठशिरोदेशंप्राप्यमंद्रंमध्यमतारंवाध्वनिमुत्पाद्यहृदयादिदेशाज्जिह्वामूलादीनिस्थानानिप्राप्यनित्यान्विमूखवर्णान्मंद्रत्वादिभिर्ध्वनिधर्मेनरंजिता

रसोबहुविधःप्रोक्तऋषिभिःप्रथितात्मभिः ॥ मधुरोलवणस्तित्तःकषायोऽम्लःकटुस्तथा ३१ एषषड्विधविस्तारोरसोवारिमयःस्मृतः ॥ शब्दःस्पर्शश्चरूपंचत्रिगुणं
ज्योतिरुच्यते ३२ ज्योतिःपश्यतिरूपाणिरूपंचबहुधास्मृतं ॥ ह्रस्वोदीर्घस्तथास्थूलश्चतुरस्रोणुवृत्तवान् ३३ शुक्लःकृष्णस्तथारक्तःपीतोनीलारुणस्तथा ॥
कठिणश्चिक्कणःश्लक्ष्णःपिच्छिलोमृदुदारुणः ३४ एवंषोडशविस्तारोज्योतीरूपगुणःस्मृतः ॥ शब्दस्पर्शौचविज्ञेयौद्विगुणोवायुरित्युत ३५ वायव्यस्तुगुणःस्प
र्शःस्पर्शश्चबहुधास्मृतः ॥ उष्णःशीतःसुखोदुःखःस्निग्धोविशदएवच ३६ तथाखरोमृदुरूक्षोलघुगुरुस्तरोऽपिच ॥ एवंद्वादशधास्पर्शोवायव्योगुणउच्यते
३७ तत्रैकगुणमाकाशशब्दइत्येवतस्मृतं ॥ तस्यशब्दस्थवक्ष्यामिविस्तरंविधिधात्मकं ३८ षड्जऋषभगांधारौमध्यमोधैवतस्तथा ॥ पंचमश्चापिविज्ञेयस्त
थाचापिनिषादवान् ३९ एषसप्तविधःप्रोक्तोगुणआकाशसंभवः ॥ ऐश्वर्येणतुसर्वत्रस्थितोऽपिपटहादिषु ४० मृदंगभेरीशंखानांस्तनयित्नोरथस्यच ॥ यःकश्चि
च्छ्रूयतेशब्दःप्राणिनोऽप्राणिनोऽपिवा ॥ एतेषामेवसर्वेषांविषयेसंप्रकीर्तितः ४१ एवंबहुविधाकारःशब्दआकाशसंभवः ॥ आकाशजंशब्दमाहुरेभिर्वायुगुणैःसह
४२ अव्याहृतैश्चेतयतेनवेत्तिविषमस्थितैः ॥ अप्याय्यंतेचेतेनित्यंधातवस्तैस्तुधातुभिः ४३

नकारदीनिभिव्यज्यवेगवत्स्वाभाव्यान्मुखाद्वहिर्निर्गतोजनकर्णविवरमनुप्रविशतितेनचसंस्कृतेनतत्रत्यश्रोत्रेणतंशब्दमनुभवति सचसंस्कारोमुखजस्यवायोर्बाह्यायुनाऽनुकूल्याहूरसोवाप्रातिकू
ल्यात्समीपएववाभित्यादिनाप्रतिघातात्त्रैववागिरिगुहादिगतवायुनाप्रतिस्त्रोतःप्रवर्तनेनद्विर्वाभवतितदनुसारेणशब्दंदूरतोऽप्यनुभवति समीपतएववानैववाह्विर्वाशब्दप्रतिशब्दरूपेणानुभवति ।
एवंवायुभिघाततारतम्याद्रेयादिशब्दोऽपिमंद्रादिभेदेनानुभूयतेतदिदमुक्तं । अव्याहृतैरप्रतिहृतैर्वायुगुणैःस्पर्शैश्चेतयतेशब्दंजानाति नवेत्तिवाशब्दं विषमस्थितैर्भित्यादिनाप्रतिघातेनवाऽभि
भवात् । तंचैभिर्वायुगुणैःसहसंतंचेतयतेइत्यध्याहृत्यसंबंधनीयं । विषमागतैरितिपाठेऽपिसएवार्थः विषमागतीरितिगोडपाठस्तुप्रामादिकः । तदेवंशब्दाभिव्यक्तिप्रज्ञस्योर्भिन्नकालत्वानुभवान्म
ध्येवीचीतरंगन्यायेनशब्दसंततिरुत्पद्यते । तत्रात्यशब्दएवगृह्यतेइतिक्षणिकवादिबंधवोदन्ति । भेरीशब्दोमयाश्रुतःसएवार्थंप्रापठकइत्यभेदप्रत्यभिज्ञाबाधकप्रत्ययंविनाऽपिभ्रांतइतिवदन्ति
द्विद्वांसएवालोचयंतु । तेशब्दाद्युत्पादकाधातवोदेहारंभकास्त्वयादिगोलकाः धातुभिर्प्राणैर्द्वियैराप्याय्यंमादितआरभ्यसंवर्धयतेऽन्नसुखस्पर्शाद्यर्पणेन श्लोकद्वयमेकंवाक्यं ४२ । ४३

॥ ४९ ॥

तदेवाह आपइति एतेऽवाद्यःशरीरस्यमूलं कथंप्राणान्वाप्यप्राप्य शुक्लशोणितसंयोगेहिप्राणोलब्धवृत्तिश्चेत्शरीरंनिष्पद्यते । अन्यथायोनिनिषिक्तमपिरेतोव्यर्थमवाति ४४ ॥ इतिशांतिप
र्वणिमोक्षपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे चतुरशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८४ ॥ शरीरंद्रियादीनांभौतिकत्वमुक्तम् विज्ञानप्राणयोरपिज्ञानक्रियाशक्तिमतोभौतिकत्वंचिदात्मनोव्यति
रिक्तत्वापादनायाह पार्थिवमित्यादिनाऽध्यायेन अग्निस्तेजः पार्थिवंपृथिवीबाहुल्यात्पांचभौतिकंदेहमासाद्यशरीरःशरीराभिमानीप्रकाशात्माविज्ञानधातुःकथंकेनप्रकारेणभवेत् । तथा
ऽनिलोवायुः सोऽपिपार्थिवंधातुमासाद्यकथंकेनप्रकारेणवर्तयतेदेहं चेष्टयते १ अत्रोत्तरमाग्निर्मूर्धेतिमंत्रार्थमनुसरन्नाह वायोऽरित्यादिना कथयिष्यामि अग्नेःशरीरत्वमुक्तेतिभावः १ मूर्ध्निह
स्त्रारेस्थितत्वात्तश्चेष्टत्वाद्वामूर्धानंचिदात्मानमग्निर्विज्ञानात्माश्रितस्तदुपाधिताप्राप्तःसन्शरीरंपरिपालयंश्चित्प्रतिबिंबंप्राप्यविज्ञानात्माशरीरंचेतयतीत्यर्थः प्राणरूपउपाधिस्तुतावुभावपिव्या
प्रोतीत्यर्थः ३ सचिद्विज्ञानप्राणानांसंघातोऽजंतुर्जीवःसर्वेषांभूतानांकार्यकारणरूपाणामात्माचेतयितासनातनःपुरुषःपरंब्रह्मचसएवनिस्तोपाधिःसन्सएवोपाधिपक्षपातीसन्भूतानांमनआदि

आपोऽग्निर्मारुतश्चैव नित्यं जाग्रति देहिषु ॥ मूलमेतेशरीरस्य व्याप्य प्राणानि ह स्थिताः ४४ ॥ इति श्रीम० शांतिपर्वणिमोक्ष० भृगुभारद्वाजसंवादे चतुरशीत्यादि
कशततमोऽध्यायः ॥ १८४ ॥ ॥ भरद्वाज उवाच ॥ पार्थिवंधातुमासाद्यशरीरोऽग्निःकथंप्रभो ॥ अवकाशविशेषेण कथं वर्तयतेऽनिलः १ ॥ भृगुरुवाच ॥
वायोर्गतिमहं ब्रह्म न कथयिष्यामि तेऽनघ ॥ प्राणिनामनिलो देहान्यथा चेष्टयते बली २ श्रितो मूर्धानमग्निस्तु शरीरं परिपालयन् ॥ प्राणो मूर्धनि चाग्नौ च वर्तमानो विचे
ष्टते ३ सजंतुः सर्वभूतात्मा पुरुषः स सनातनः ॥ मनो बुद्धिरहंकारो भूतानि विषयश्च सः ४ एवं विहस सर्वत्र प्राणेन परिचाल्यते ॥ पृष्ठतस्तु समानेन स्वांस्वांगति
मुपाश्रितः ५ बस्ति मूलं गुदं चैव पावकं समुपाश्रितः ॥ वहन्मूत्रं पुरीषं चाप्यपानः परिवर्तते ६ प्रयत्ने कर्मणि बलेऽप्युकास्त्रिषु वर्तते ॥ उदान इति तं प्राहुरध्यात्म
विदुषो जनाः ७ संधिष्वपि च सर्वेषु सन्निविष्टस्तथाऽनिलः ॥ शरीरेषु मनुष्याणां व्यान इत्युपादिश्यते ८ धातुष्वग्निस्तु विततः समानेन समीरितः ॥ रसान्धातूं
श्च दोषांश्च वर्तयन्न वतिष्ठते ९ अपानप्राणयोर्मध्ये प्राणापानसमाहितः ॥ समन्वितस्त्वधिष्ठानं सम्यक्पचति पावकः १० आस्यं हि पायुपर्यंतमंते स्याद्दुदसां ज्ञे
तम् ॥ स्रोतस्तस्मात्प्राजयंते सर्वस्रोतांसि देहिनाम् ११

रूपोभवति विषयश्चशब्दादिःसएव ४ एवमिति सर्वत्रांतर्बहिश्चस्थितंसर्वप्राणेनदेहलीदीपवन्मध्यस्थेनांतरंविज्ञानंवाह्यं
देहेन्द्रियादिकंचचाल्यतइत्यर्थः । पृष्ठतो जीवत्वप्राप्त्यनंतरं समानेन इत्यंभावेतृतीया समानवायुत्वंप्राप्तः ५ पावकंजाठरमाश्रितःसन्बस्तिमूलंमूत्राशयंगुदंपुरीषाशयंचस्वांस्वांपृथग्गम्यांगतिमाश्रि
तोभवति । जाठरस्थःसमानोऽशितपीतादिकंपाचयित्वास्वंस्वस्थानंनयतीत्यर्थः । मूत्रंशरीरंचेतिपाठेतुमूत्रशब्देनैवपुरीषमप्युल्लेखणीयम् ६ कर्मगमनादि प्रयत्नस्तदनुकूलाचेष्टाबलंभारोद्यमना
दौसामर्थ्यं विदुषःसकाशाच्छ्रुतेतिशेषः ७ । ८ धातुष्विति धातुषुत्वगादिषुविततोव्याप्तोऽग्निर्जाठरः रसादीन्वर्तयन्नपरिणमयन्न रसान्नादीन् धातूंस्त्वगादीन् दोषान्नापित्तादीन् ९ कथंवर्त
यतीति तत्राहापानेति नाभेरधोऽपानऊर्ध्वप्राणस्तयोर्मध्येनाभौप्राणापानाभ्यामिधःसंसर्गेणसमानसंज्ञत्वंप्राप्ताभ्यांसमाहितःसमूदीपितोऽधिष्ठानेनाभिर्मंडलंसमन्वितःसमाश्रितःपचति अन्नादिक
मितिशेषः यद्वा । समन्वितएकीभावेनयुक्तः समानत्वंगतइत्यर्थः अधितिष्ठतिव्यापारवान्भवत्यनेनेतिजीवनमन्नमाधिष्ठानं १० पक्वमन्नंकथंदेहंव्याप्नोतीत्यतआह आस्यमिति आस्यमारभ्यआ
स्यादीत्यपिपाठः पायुपर्यंतयथामहतरंस्रोतःप्राणप्रवहणमार्गःप्रसिद्धस्तच्चातेगुदसंज्ञितंस्यात् तस्मान्महास्रोतसः अन्यानि सर्वाणि स्रोतांसि प्राणमार्गानाडीसंज्ञाःशरीरंव्याप्यतिष्ठन्तीत्यर्थः ११

तैः स्त्रीतोभिः सर्वेष्वंगेषु प्राणानां सन्निपातात्तत्सहचारिणी जाठरवह्निरपि सन्निपातः संगमो भवति तत्राणुपवर्णमाणायाति ऊष्माचेति ११ प्राणाऽप्योः परस्परोद्दीपकत्वमाहामितीति अग्नेर्वेगेन वहतीत्यग्निवेगवहः प्राणः एवं प्राणोऽप्यग्निवेगहेतुस्त्याह गुदांतइत्यादिना दृष्टंचलोकेऽग्निवेगाद्वाष्पवायुद्विर्वायुवेगाच्चाग्निद्विरिति । तथाच प्राणरोधेऽतिजाठरमयनिवृत्तेः प्राणोरोद्धव्यइतिमावः १३ जाठरनिरोधेन सर्वेषामिन्द्रियाणानि रोधो भवतीत्याशयेनाह पक्वेति पक्वाशयः पक्वस्थानं आमाशयोऽपक्वस्थानं नाभिमध्ये इति तात्स्थ्याज्जाठरे सर्वे प्राणाः सर्वाणिन्द्रियाणि १४ सर्वे साहृदया तद्वदयं प्राप्य दशभिः प्राणैः प्रेरिताः । तेच प्राणादयः पंच नागकूर्मकृकलदेवदत्तधनंजयाश्च पंच १५ एष आस्यादिपायुपर्यंतो योगानां योगिनां मार्गः किमनेनतिर्यगपि गंतव्यं नेत्याह येनेति केगच्छंति ये मूर्धनि सुषुम्नयानादयः सहस्रारं प्राप्य तत्रात्मानमादधन्नाहितवतः १६ अद्यायार्थमुपसंहरति एवमिति देहिनां सर्वेषु प्रचारेषु बुद्धिमनः कार्येन्द्रियनिर्वर्त्येषु विषयेषु प्राणादिषु निमित्तभूतेषु सत्सु विहितः प्राणनिरोधरूपो योगस्तस्मिन्नुष्ठिते सति नित्यं सद्रूपं ब्रह्मसमिध्यते सन्मग्नबुद्ध्याद्युपाधिजनितकाल्पित्यागेन दीप्यते प्रकाशते मंत्रार्थस्तु । अग्निर्विज्ञानं मूर्धाचितिच्छायायाचिद्रूपः सन् दिव्यो व्यवहरतः प्राणवायोऽरपिकुच्छं प्रः अयं प्राणाभिचितासंघातः पृथिव्यादेहस्य पतिर्जीवः अपरितोऽसि शरीराण्यन्नादिप्राणादिरूपेण जाठररूपेण च पाचयन्नजिन्वति पुष्पाति । तेन प्राणविज्ञा

प्राणानां सन्निपाताच्च सन्निपातः प्रजायते ॥ ऊष्माचाग्निरिति ज्ञेयो योऽन्नं पचति देहिनाम् १२ अग्निवेगवहः प्राणो गुदांते प्रतिहन्यते ॥ स ऊर्ध्वमागम्य पुनः समुत्क्षिपति पावकम् १३ पक्वाशयस्त्वधोनाभ्यामूर्ध्वमामाशयः स्थितः ॥ नाभिमध्ये शरीरस्य सर्वे प्राणाश्च संस्थिताः १४ प्रस्थिता हृदयात्सर्वेतिर्यगूर्ध्वमधस्तथा ॥ बहंत्यन्नरसान्नाड्यो दश प्राणप्रचोदिताः १५ एष मार्गोऽथ योगानां येन गच्छंति तत्पदम् ॥ जितकृमाः समाधीरामूर्धन्यात्मानमादधन् १६ एवं सर्वेषु विहितः प्राणापानेषु देहिनाम् ॥ तस्मिन्समिध्यते नित्यमग्निः स्थाल्यामिवाहितः १७ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि पंचाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८५ ॥ ॥ भरद्वाज उवाच ॥ यदि प्राणयते वायुर्वायुरेव विचेष्टते ॥ श्वसित्याभाषते चैव तस्माज्जीवो निरर्थकः १ यदूष्मभाव आग्नेयो वह्निना पच्यते यदि ॥ अग्निर्जरयते चैव तस्माज्जीवो निरर्थकः २ जंतोः प्रमीयमाणस्य जीवो नैवोपलभ्यते ॥ वायुरेव जहात्येन मूष्मभावश्च नश्यति ३ यदि वायुमयो जीवः संश्लेषो यदि वायुना ॥ वायुमंडलवद्दृश्यो मच्छेत्सहस्ररुद्धैः ४ संश्लेषो यदि वा तेन यदितस्मात्प्रणश्यति ॥ महार्णवविमुक्तत्वादन्यत्सालिलभाजनम् ५

नयोर्निरोधेन दक्षिणेतद्वह्नेत्यर्थः १७ ॥ इति मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे पंचाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८५ ॥ नित्यं समिध्यत इति जीवस्यानौपाधिकं रूपं दीप्यत इत्युक्तं तल्लोकाय तमते स्थित्वा आक्षिपति यदीति प्राणयते जीवयते १ आग्नेयोऽग्निगुण ऊष्मभाव औष्ण्यं वह्निना जाठरेणातः स्थेन पच्यते स्पष्टीक्रियते इदित्वभावेऽपि नलोपः अग्निर्जाठर एव एतदन्नम् २ एवं नित्यस्य वस्तुनः सत्त्वे कार्यलिङ्गकमनुमानं निरस्य प्रत्यक्षमपि निरस्यति जंतोरिति जंतोर्देहेन्द्रियबुद्धिसंघातस्य प्रमीयमाणस्य नश्यमानस्य नैवोपलभ्यते पलालपृथक्करणे बीजमिव तस्माद्वायुवियोग एव मरणं ३ वायुमयो वायुप्रधानो वायोरन्यः वायुमंडलवद्वात्याचक्रवद्वायुना सहृदयः स्यादित्यर्थः ४ यथा पाषाणबद्धं तु बीजं जले मज्जति च्युतं बंधं तु मज्जति तद्वज्जीवः ज्ञानान्मोक्षो नास्तीति ज्ञानावरणीयम् । आर्हते मते मोक्षो नास्तीति दर्शनावरणीयम् । स्वशास्त्रस्य परशास्त्रेण समत्वदर्शनं मोहनीयम् । परोक्षज्ञानादपि कृतकृत्यत्वबुद्धिरंतरीयमिति धातिकर्मचतुष्टयम् । शक्रशोणितसंयोग आशुष्कम् । तयोः कललावस्था शौत्रिकम् । तस्यादाढ्यं नाभिकम् । ततो देहाकारपरिणामो वेदनीयमित्यधातिकर्मचतुष्टयम् । एतेन कर्माष्टकेन बद्धो न पृथगुपाधेऽन्यते इति दिग्बरमतेन परिहारमाश्रय्याह संश्लेष इति यदि वा तेन वातप्रधानेन संघातेन जीवस्य संश्लेषोऽस्ति तस्माच्च संघातादन्यो जीवस्तर्हि संघाते प्रणश्यति सति महार्णवे पाषाणादिना विमुक्तस्य भावस्त्वत्वं तस्मादेतौर्जलभाजनमिव बीजोऽन्यत्पृथक्स्यदित्यर्थः ५

ब्रह्मांशो जीव इति पक्षमाशंक्याह कूपे इति संघातनाशो ब्रह्मांशं तर्गतस्य जीवस्य स्वरूपनाश एव समुद्रेन दीनामिवेत्यर्थः ६ इष्टापत्तिमाशंक्याह पंचेति पंचधारणके पंचाभिरेव धारणं यस्य पंचसाधारणे इत्याद्यः पाठः जीवितं जीवः मंचारूढपुरुषवदतिरिक्तकुतो न कुतश्चिदित्यर्थः तत्र हेतुः तेषामिति अतिरिक्तश्चेत्संघातैकदेशनाशोऽपि दृश्येत मंचैकदेशनाशोऽपि दृश्येत तस्मात्संघातात्सैव जीवस्तदेकदेशनाशेन नश्यति मंचैकदेशनाशे मंच इवेत्यर्थः । चतुर्णामभावेनास्ति संशयो जीवो न दृष्ट इति संग्रह इति पाठः स्वच्छः ७ कोष्ठमेवाद्वाद्यादिना कोष्ठनिरोधात् ८ वर्णो विस्तारः उच्छ्रान्त इत्यर्थः ९ तस्मिन्निति संघाताद्यतिरिक्तेषां जीवनाद्यदर्शनात् संघात एव जीव इत्यर्थः १० ततश्च परलोकादिकं नास्तीति दानादेवैवैवमित्याह एषेति ११ । १२ । १३ लीनमूलश्चिन्नो वृक्षो यथा पुनः प्ररोहत्येवं लीनकर्मासंघातो नष्टोऽपि पुनरुत्पत्त्यते बीजसत्त्वादित्याशंक्याह छिन्नस्येति वृक्षमूलं बीजभूतमुपलभ्यते न देहमूलकमेत्यर्थः १४ शरीरमूलं तु बीजमात्रं

कूपे वा सलिलं दद्यात्प्रदीपं वा हुताग्ने ॥ क्षिप्रं प्रविश्य नश्येत्तथानश्यत्यसौ तथा ६ पंचधारणके ह्यस्मिन् शरीरे जीवितं कुतः ॥ तेषामन्यतराभावाच्चतुर्णानास्ति संशयः ७ नश्यंत्यापो ह्यनाहाराद्वायुरुच्छ्वासनिग्रहात् ॥ नश्यते कोष्ठमेदात्त्वमग्निर्नश्यत्यभोजनात् ८ व्याधि वर्णपरिक्षेपैर्मोदिनी चैव शरियते ॥ पीडितेऽन्यतरे ह्येषां संघातो याति पंचधा ९ तस्मिन् पंचत्वमापन्ने जीवः किमनुधावति ॥ किं वेदयति वा जीवः किं शृणोति ब्रवीति च १० एषा गौः परलोकस्थं तारयिष्यति मामिति ॥ यो दत्वा प्रियते जंतुः सा गौः कं तारयिष्यति ११ गौश्च प्रतिग्रहीता च दाता चैव समं यदा ॥ इहैव विलयं याति कुतस्तेषां समागमः १२ विहगैरुपभुक्तस्य शैलाग्रात्पति तस्य च ॥ अग्निना चोपयुक्तस्य कुतः संजीवनं पुनः १३ छिन्नस्य यदि वृक्षस्य न मूलं प्रतिरोहति ॥ बीजान्यस्य प्रवर्तते मृतः कपुनरेष्यति १४ बीजमात्रं पुरा सृष्टं यदेतत्परिवर्तते ॥ मृतामृताः प्रणश्यंति बीजा द्विजं प्रवर्तते ॥ १५ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि धृगुभरद्वाजसंवादे जीवस्वरूपाक्षेपे षडशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८६ ॥ ॥ धृगुरुवाच ॥ ॥ न प्रणाशोऽस्ति जीवस्य दत्तस्य च कृतस्य च ॥ याति देहांतरं प्राणी शरीरं तु विशीर्यते १ न शरीराश्रितो जीवस्तस्मिन्नेष्टे प्रणश्यति ॥ समिधामिव दग्धानां यथाग्निर्दृश्यते तथा २ ॥ भरद्वाज उवाच ॥ ॥ अग्रेयथा तथा तस्य यदि नाशो न विद्यते ॥ इंधनस्योपयोगां ते सचाग्निर्नोपलभ्यते ३ नश्यतीत्येव जानामि शांतमग्निमनिधनम् ॥ गतिर्यस्य प्रमाणं वा संस्थानं वा न विद्यते ४ ॥ धृगुरुवाच ॥ ॥ समिधामुपयोगां ते यथाऽग्निर्नोपलभ्यते ॥ आकाशानुगतत्वाद्धिदुर्ग्राह्यो हि निराश्रयः ५ तथा शरीरसंत्यागे जीवो ह्याकाशवत्स्थितः ॥ न गृह्यते तु सूक्ष्मत्वाद्यथा ज्योतिर्न संशयः ६

प्रत्यक्षदृष्टेरेत एव नत्वदृष्टमकृत्वात् प्रवर्तते देहरूपेण परिणमते तथाच बीजरुहत रुवन्नष्टानां नाश एव तरेषामुद्भव इति तस्मान्नित्यं समिध्यते इत्यनुपपन्नं ॥ १५ ॥ इति शांति० मोक्ष० नीलकंठीये भारतमावदीपे षडशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८६ ॥ एतदूच्यति न प्रणाश इति १ न प्रणश्यति न दृश्यते इति च संबंधः अदर्शनमात्रावस्तुनो नाशवधारणं दग्धे धनस्याग्रेरपि नाशापत्तेरित्यर्थः २ इष्टापत्तिमाशंक्येति अग्रेरिति अनुपलब्धेरुभयत्रापि तुल्यत्वाद्ग्रेरपि नाशापत्तेरित्यर्थः ३ एतदेव दृश्यते नश्यतीत्येवेति ४ समिधामिति दग्धे धनमिव तस्मिन्नेवात्मा देहनाशे सति सौक्ष्म्यान्नोपलभ्यत इत्यर्थः ५ आकाशवत्सर्वगतो नित्यश्च ज्योतिररणिस्थोऽग्निः न च तत्रासन्नेवाग्निर्मथनादुत्पद्यत इति वाच्यं असत्त्वाविशेषेण सर्वतः सर्वोत्पत्तिप्रसंगात् । तस्मात्तिलेषु तैलमिवारण्यादिष्वग्निः सन्नेव बत्तेनापि नश्यते न च प्रपन्नत्वाद्दृश्यते सूक्ष्मत्वादित्यर्थः ६

11 49 11

कमलस्तन्न किंचिद्भूतेभ्योऽन्यत्स्वांतरं पंचसाधारणत्वात् । अतस्तन्नशरीरनिर्वाहं किं त्वेकोऽन्तरात्मैव शरीरस्थूलसूक्ष्मभेदेन द्विविधं ब्रूते चालयति १९ यदुक्तं मनसोऽनवधानां नृणां तितत्राह पंचात्मके इति पंचभूतात्मकेशरीरे पंचगुणायस्मिन् तत्तथामनस्तस्य द्रष्टा मम मनःस्त्रिभूमित्यनुभवात् । स एव मनोद्वारासर्वगात्रानुगतः । व्यतिरेकमाह तद्विप्रयोगात्सुषुप्तासमाधौ वा देहः स बुद्धिमनस्को न वेत्ति देहादेः श्वेतनलत्वे सुप्त्यादावपि वेदनमपरिहार्यस्यात् । ततश्चक्षुष इव मनसाऽप्यनुन्मीलनाददर्शनेऽपि न तस्य करणत्वव्याहतिरित्यर्थः २० यदा निर्वीतप्रदीप इव देहाग्नौ शांतिरूपा दिक् नोपलभ्यते तदानश्रयति श्रियते देह एव न तु चेतन इत्यर्थः २१ स्थूलदेहनाशमुक्त्वा सूक्ष्मस्याविनाशमाह आप इति आपो मयं मंभुमयं अत्राप्शब्देन सूक्ष्मभूतसंघातो गृह्यते तन्मयं सूत्रात्मना व्याप्तमित्यर्थः । तस्माद्देहिनामप्यपवमूर्तिराकृतिः तत्राप्स्वात्मा चिद्रूपः पुरुषः मानसस्तदंतर्गते मनस्यभिव्यक्तः स एवोपाधियोगाज्जीवः स एव ब्रह्मापूर्वोक्तश्चतुर्मुखो मुख्यजीवः सार्वाहयादिमत्त्वात् २२

49

२८ । २९ प्रसादेनांतर्मुखत्वरुच्या सुखंसुखाभिन्नं आनंत्यंमोक्षं ३० कुःसृष्टमिदंविश्वमित्यादिप्रघटकस्यतात्पर्यमाह मानसइति यःशरीरेषुजरायजादिषुमानसोमनस्याविर्भूतोऽग्निरग्निरिवप्रकाशात्मापुरुषोजीवइत्यभिधीयतेलौकिकैः । तस्मादेवप्रजापतेःसर्वेश्वरादेवासर्वभूतप्रत्यक्षासृष्टिर्भूतासमुत्पन्ना । किंव्यवहारतद्ददमुच्यतेनेत्याह अध्यात्मविनिश्चयेसत्यात्मानमधिकृत्यप्रवृत्तो विशिष्टोब्रह्मविद्याजन्यसाक्षात्कारेणपरोक्षज्ञानादधिकोऽहंब्रह्मास्मीतिनिश्चयोऽसंदिग्धाविपर्यस्तंज्ञानंतास्मिन्नसाति । तत्त्वविदस्वप्नसमैषाद्याष्टिसमसमयासृष्टिर्मुदैवैर्जपंजरवइत्यभ्यासात्तात्त्विकयेवेतिनिश्चितेतिभावः ३१ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे सप्ताशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८० ॥ कथंसृष्टानिभूतानीत्यस्योत्तरमुक्त्वाकथंनर्गविमलय इत्यस्योत्तरमाह असृजदित्यादि तत्रपूर्वचित्तप्रसादेनाऽऽनंत्यमश्नुतइत्युक्तंचित्तप्रसादश्चस्वधर्मफळमतोधर्मनिरूपयति ब्राह्मणान्ब्रह्मनिष्ठाक्षप्रजापतीन्मरीच्यंगिरादीन् । आत्मनस्तोजः सत्यसंकल्पत्वादिसामर्थ्येननिवृत्तानुत्पादितान्ब्रह्मणा १ धर्मपज्ञादिं तपःकृच्छ्राद्यायणादि शाश्वतंब्रह्मनित्यंवेदं आचारंस्तानादिं शांचंप्रायश्चित्तादि २ । ३

वर्णाः सात्त्विकं राजसंतामसं मिश्रं चेति स्वच्छत्वादि साम्याद्गुणद्वयसंघर्षशब्देनोच्यते । सितः स्वच्छः सत्त्वगुणप्रकाशात् शमदमादिस्वभावः । लोहितो रजोगुणः प्रवृत्त्यात्मा शोभते जभादिस्वभावः । पीतकः रजस्तमोव्यामिश्रः कृष्णादिनिहीनकर्मवर्तकः । असितः कृष्णः आवरणात्मा तमोगुणः स्वतः प्रकाशप्रवृत्तिहीनः शकटवरपरमैः ५ इदमाक्षिपति चातुर्वर्ण्यस्येति वर्णेन जात्यावर्णः सात्त्विकत्वादिर्यादिभिद्यते तत्रेति शेषः तत्र हेतुः सर्वेषामिति १ नोऽस्माकं ब्राह्मणानामपि कामक्रोधादिरजस्तमः कार्यनिग्रहाय प्रभवति समर्थमवति । अतः सत्त्वादिभ्यश्चि चाराव्रतप्रयुक्ता जात्यादिव्यवस्थेत्यर्थः ७ । ८ जंगमानां पञ्चादीनां तस्मात्सर्वेषां समानधर्मत्वात् पञ्चसुखादिविषयमनुष्येऽपि न जातिभेदनिश्चय इत्यर्थः ९ ब्राह्मं ब्राह्मणजाति

ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः शूद्राश्च द्विजसत्तम ॥ ये चान्येभूतसंघामां वर्णांस्तांश्चापि निर्ममे ४ ब्राह्मणानां सितो वर्णः क्षत्रियाणां तु लोहितः ॥ वैश्यानां पीतको वर्णः शूद्राणामसितस्तथा ५ ॥ ॥ भरद्वाज उवाच ॥ ॥ जातुर्वर्ण्यस्य वर्णेन यद्वर्णो विभज्यते ॥ सर्वेषां खलु वर्णानां दृश्यते वर्णसंकरः ६ कामः क्रोधो भयं लोभः शोकश्चिन्ता क्षुधा श्रमः ॥ सर्वेषां प्रभवति कस्माद्दणो विभज्यते ७ स्वेदमूत्रपुरीषाणि श्लेष्मापित्तं स शोणितम् ॥ तनुः क्षरति सर्वेषां कस्माद्दणो विभज्यते ८ जंगमानां संख्येयाः स्थावराणां च जातयः ॥ तेषां विविधवर्णानां कुतो वर्णनिश्चयः ९ ॥ ॥ भृगुरुवाच ॥ ॥ न विशेषोऽस्ति वर्णानां सर्वं ब्राह्ममिदं जगत् ॥ ब्रह्मणा पूर्वं सृष्टं हि कर्मभिर्वर्णतां गतम् १० कामभोगप्रियास्तीक्ष्णाः क्रोधनाः प्रियसाहसाः ॥ त्यक्तस्वधर्मरक्तांगास्तो द्विजाः क्षत्रतांगताः ११ गोभ्यो वृत्तिसमास्थाय पीताः कृष्युपजीविनः ॥ स्वधर्मात्प्राप्तुं तिष्ठंति ते द्विजवैश्यतांगताः १२ हिंसानृत्तप्रिया लुब्धाः सर्वकर्मोपजीविनः ॥ कृष्णाः शौचपरिभ्रष्टास्तो द्विजाः शूद्रतांगताः १३ इत्येतैः कर्मभिर्व्यस्तादि जावर्णांतरंगताः ॥ धर्मो यज्ञक्रियातेषां नित्यं न प्रतिषिध्यते १४ इत्येते चतुरो वर्णयोगेष्वा ब्राह्मी सरस्वती ॥ विहिता ब्रह्मणा पूर्वं लोभात्त्वज्ञानतांगताः १५ ब्राह्मणा ब्रह्म तत्रस्थास्तपस्तेषां न नश्यति ॥ ब्रह्मधारयतां नित्यं व्रतानि नियमांस्तथा १६ ब्रह्मैव परं सृष्ट्येन जानंति तेऽद्विजाः ॥ तेषां बहुविधास्त्वन्यास्तत्र तत्र हि जातयः १७ पिशाचाराक्षसाः प्रेता विविधा म्लेच्छजातयः ॥ प्रनष्टज्ञानविज्ञानाः स्वच्छंदाचारचेष्टिताः १८ प्रजा ब्राह्मणसंस्काराः स्वकर्मकृतनिश्चयाः ॥ ऋषिभिः स्वेन तपसा सृजंते चापरे परैः १९

मत् तत्र हेतुः ब्रह्मणेति वर्णतां क्षत्रियादिभावम् १० रक्तांगारजोगुणमयाः ११ पीतारजस्तमोमयाः १२ कृष्णाः केवलतमोमयाः १३ व्यस्ताः पृथक्ताः द्विजा ब्राह्मणाः तेषां चतुर्णामपि वर्णानाम् १४ चतुरश्रत्वारः ब्राह्मी विदमयी चतुर्णामपि वर्णानां ब्रह्मणा पूर्वं विहिता । लोभदोषेण त्वज्ञानतां तमोभावं गताः शूद्रा अपभिकारिणो वेदे जाता इत्यर्थः १५ ब्रह्म तत्र वेदोक्तानुष्ठानं तस्यास्तत्पराः अतस्तेषां ब्रह्म आत्मानं धारयतां पुरुषार्थस्वेन निश्चिन्तां जिज्ञासूनां तत्र आदिकं न नश्यति १६ ब्रह्मैवेति सृष्टं सर्वकार्यं परं ब्रह्मा भेदेन येऽद्विजा हीनद्विजास्तेन जानंतीति योजना तत्र तत्र योनिषु जातयोजमानि १७ तान्मेवाह पिशाचा इति १८ ब्राह्मणो ब्रह्मणि वेदे विहितो ब्राह्मणः संस्कारो यासां तावेदोक्तसंस्कारवत्यः । अपरेऽर्वाचीनाः ऋषयः परैः प्राचीनैः सृज्यंते १९

एवं प्राप्ताभीमांसवसंमतमनवस्थां निवारयति आदीति अक्षयानां शहीना अव्यया अपचयहीना यतो मानसीरज्जूरगवन्मनोमात्रजन्त्या नहिरज्जूरगोनश्यत्यपचीयते वा अनुत्पन्नत्वात् धर्मतंत्रयोगानुष्ठानं तदेव परमयनं विलयस्थानं यस्याः सा तथा २० ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतखावदीपे अष्टाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८८ ॥ ॥ ७ ॥ इत्येतैः कर्मभिर्व्यस्ताद्विजावर्णांतरंगता इत्युक्तं तत्र श्रुत्वा पूर्वकं विवृणोति ब्राह्मणहत्यादिना १ जातकर्मादिभिरष्टाचरारिगता । 'यस्यैतेऽष्टाचरारिस्तसंस्काराः स ब्राह्मणः सा पुज्यतां सकृपतां गच्छति' इति स्मृतेः षट्कर्माणि 'संख्यास्त्रानंजपो होमो देवतानां च पूजनम् । आतिथ्यं वैश्वदेवं षट्कर्माणि विभेदिने' इति २ विधसं ब्राह्मणादिभुक्तोऽप्यंत देवाश्चातीति विधसाशी ३ अथा द्रोह इत्यत्र तपोऽक्रोध इत्यपि पाठः आनृशंस्यं नेषुर्याभावः त्रपालजा घृणाकारुण्यं ४ अत्र हिंसा तदर्थं जातं तत्र जंघुदात्मकं कर्म दानं विभेदः आदानं प्रजाम्यः ५ वणिज्यापशुरक्षा आदिदेवसमुद्भूता ब्रह्ममूला क्षयाव्यया ॥ सा सृष्टिर्मानसीनामधर्मतंत्रपरायणा २० ॥ इति श्रीमहामारतेशां ० मो० भृगुभर० वर्णविभागकथने अष्टाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८८ ॥ ॥ भरद्वाज उवाच ॥ ब्राह्मणः केन भवति क्षत्रियो वा द्विजोत्तमः ॥ वैश्यः शूद्रश्च विप्रश्चैतद्ब्रह्म विदतां वर १ ॥ भृगुरुवाच ॥ जातकर्मादिभिर्यस्तु संस्कारैः संस्कृतः शुचिः ॥ वेदाध्ययनसंपन्नः षट्सुकर्मस्ववस्थितः २ शौचाचारस्थितः सम्यग्विचसाशी गुरुप्रियः ॥ नित्यव्रती सत्यपरः स वै ब्राह्मण उच्यते ३ सत्यं दानमथा द्रोह आनृशंस्यं त्रपाष्टणा ॥ तपश्च दृश्यते यत्र स ब्राह्मण इति स्मृतः ४ क्षत्रजं सेवते कर्म वेदाध्ययनसंगतः ॥ दानादानरतिर्यस्तु स वै क्षत्रिय उच्यते ५ वणिज्यापशुरक्षा च कृष्यादानरतिः शुचिः ॥ वेदाध्ययनसंपन्नः स वैश्य इति संज्ञितः ६ सर्वभक्षरतिर्नित्यं सर्वकर्मकरोऽशुचिः ॥ त्यक्तवेदस्त्वनाचारः स वै शूद्र इति स्मृतः ७ शूद्रे चैतद्ब्रह्म क्षयं द्विजेतच्च न विद्यते ॥ न वै शूद्रो भवेच्छूद्रो ब्राह्मणो न च ब्राह्मणः ८ सर्वोपायैस्तु लोभस्य क्रोधस्य च विनिग्रहः ॥ एतत्पवित्रं ज्ञानानां तथा चैवात्मसंयमः ९ वार्यो सर्वात्मना तौ हि श्रेयोवातार्थमुच्छ्रितौ १० नित्यं क्रोधाच्छूयं रक्षतपोरक्षेच्च मत्सरात् ॥ विद्यामानापमानाभ्यामात्मानं तु प्रमादतः ११ यस्य सर्वे समारंभानि राशीर्बधनादिज ॥ त्यागे यस्य हुतं सर्वं स त्यागी च स बुद्धिमान् १२ अहिंस्रः सर्वभूतानां मित्रायणगतश्चरेत् ॥ परिग्रहान्परित्यज्य भवेद्बुद्ध्या जितेन्द्रियः ॥ अशोकं स्थानमातिष्ठेदिह चा मुत्र चाभयम् १३ तपो नित्येन दातेन मुनिना संयतात्मना ॥ अजितं जेतुं कामेन भाव्यं संगेष्वसंगिना १४

चेत्तत्र विज्ञात्याशुपशुभ्यश्चेति पाठे पशुभ्य इति ल्यब्लोपे पंचमी । पशून्वाणिज्याद्युपयोगिनो लब्ध्वा विंशतिप्रतिष्ठां लभते इत्यर्थः ६ । ७ शूद्रे चेति एतत्सत्यादिसत्कं द्विजे त्रैवर्णिके धर्म एव वर्णविभागे कारयन् जातिरित्यर्थः ८ तमेव ब्राह्मण्यहेतुं धर्ममाह सर्वोपायैरित्यादिना तौ क्रोधलोभौ सार्धः श्लोकः ९ । १० । ११ आशीः इष्टकाम्यातदेव बंधनं तद्वर्जितानि राशीर्बधनाः समारंभाः सम्यगारभ्यंत इति यज्ञादयः काम्यकर्मत्यागीत्यर्थः । हुतमग्नौ ब्राह्मणे वा दत्तमग्निहोत्रनित्यं आह्वादि । त्यागे फलत्यागनिमित्तं । 'सर्वकर्मफलत्यागं प्राहुस्त्यागं विचक्षणाः' इति १२ अहिंस्रः अहिंसाशीलः मैत्रं मित्रभावस्तदेवायनं परंप्राप्य स्थानं तत्र गतः । अशोकं स्थानमात्मानमातिष्ठेत् आभिमुख्येन तिष्ठेत् आत्मध्यानपरो भवेदित्यर्थः सार्धः श्लोकः १३ संगेषु भेदमिति संगहेतुषु त्रदारादिषु १४

एवंभूतस्यानुष्ठेययोगमाह इन्द्रियैरिति इतिअव्यक्तमितिसंबंधः इतिअनेनप्रकारेणर्याद्वित्रैर्नष्टयतेतदव्यक्तञ्चविज्ञेयंसाक्षात्कर्तव्यंलिङ्गप्राप्त्यंलिङ्गंचतद्वाह्यंचेतिसूक्ष्मशरीरंयोगिदृश्यंचेत्यर्थः । यद्वा लोकदृष्ट्यानुमानगम्यं यतःअतीन्द्रियंइन्द्रियागोचरं १५ अविस्त्रंभेअविश्वासनिमित्तसतिनगंतव्यंनप्राप्यं । अतःविस्त्रंभेएवगुरुवेदवाक्येपुयाथाव्ययनिश्चयेमनोधारयेत् । अविस्त्रंभेणेतिमूर्धन्यपाठेन यथायोषितमग्निधारयतीतेत्यादौयोषितस्वरूपमग्नित्वेनयद्दृष्टव्यंतद्विश्वासेनैवतुतत्रवस्तुतत्त्वंतथाऽस्ति इदृतुअनुभवव्यप्रमाणमित्यर्थः । एवंचसर्वाणीन्द्रियाणिप्रत्याहृत्यस्वप्नमनोमात्रेणावतिष्ठेतमनोऽपिप्राणप्राणोपाधिकेजीवात्मनिशुद्धत्वंपदार्थधारयेत् । तमपिब्रह्मणितत्पदलक्ष्येधारयेत् १६ एतच्चब्रह्मात्मनावस्थानंनिर्वाणारूपंपदंयत्रकिंचिद्व्येयध्यानध्यातृविभागयोगीनर्चितयेत् । तन्निर्वेदात्परमैराग्यादेवप्राप्नोतीत्याह निर्वेदादिति । यदाहुयोगभाष्यकाराःवैराग्यप्रस्तूय एतस्त्वह्निनांतरीयकंफलंकेवल्यामिति

इन्द्रियेण ह्यतेयच्यततद्व्यक्तमिति स्थितिः ॥ अव्यक्तमिति विज्ञेयं लिङ्गग्राह्यमतीन्द्रियम् १५ अविस्त्रम्भेन गतव्यं विस्त्रम्भेन धारयेन्मनः ॥ मनःप्राणे निष्कृतीया
तप्राणं ब्रह्मणि धारयेत् १६ निर्वेदादेव निर्वाणं न च किंचिद्विधितयेत् ॥ सुखं वै ब्राह्मणो ब्रह्मनिर्वेदेनाधिगच्छति १७ शौचेन सततं युक्तः सदाचारसमन्वितः ॥
सानुक्रोशश्च भूतेषु तद्विजातिषु लक्षणम् १८ ॥ इति श्रीमहाभारते शांति० मो० भृगुभरद्वाजसंवादे वर्णस्वरूपकथने एकोनवत्यधिकशततमोऽध्यायः
॥ १८९ ॥ ॥ भृगुरुवाच ॥ ॥ सत्यं ब्रह्म तपः सत्यं सत्यं विमृजते प्रजाः ॥ सत्येन धार्यते लोकः स्वर्गं सत्येन गच्छति १ अनृतं तमसोरूपं तमसानियते
ह्यधः ॥ तमोग्रस्तान पश्यन्ति प्रकाशं तमसा वृताः २ स्वर्गः प्रकाश इत्याहुर्न रंकं तम एव च ॥ सत्यानृतं तदुभयं प्राप्य ते जगती चरैः ३ तत्राप्येवं विवा
लोके वृत्तिः सत्यानृते भवेत् ॥ धर्माधर्मौ प्रकाशश्च तमो दुःखं सुखं तथा ४ तत्र यत्सत्यं स धर्मो यो धर्मः स प्रकाशो यः प्रकाशस्तत्सुखमिति ॥ तत्र यदनृतं सोऽ
धर्मो योऽधर्मस्तत्तमो यत्तमस्तदुःखमिति ५ ॥ अत्रोच्यते ॥ ज्ञारीरैर्मानसैर्दुःखैः सुखैश्चाप्यसुखोदयैः ॥ लोकमृष्टिं प्रपश्यन्तो न मुह्यन्ति विचक्षणाः ६ तत्र दुःखवि
मोक्षार्थं प्रयतेत विचक्षणः ॥ सुखं ह्यनित्यं भूतानां हि लोके परत्र च ७ राहुग्रस्तस्य सोमस्य यथा ज्योत्स्नान् भासते ॥ तथा तमोभिर्भूतानां भूतानां नश्यते सुखम् ८

सुखं ब्रह्मेत्यभेदसामानाधिकरण्यं १७ संक्षेपेण योगाधिकारिणं निरूपयति शौचेनेति १८ ॥ इति शांतिप० मोक्ष० नी० मा० एकोनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८९ ॥
शुद्धो ब्राह्मणधर्मः कृष्णः शूद्रधर्म इति प्रागुक्तं तत्र शुक्लकृष्णयोः स्वरूपे विविनक्ति सत्यमिति सत्यं सत्यवस्तु प्रापकं ब्रह्मभेदः तपः स्वधर्मानुष्ठानं सत्येन ब्रह्मतपो रूपेण १ अनृतं तद्विपरीत
मत्रैदिकं यथेष्टाचरणं प्रकाशं स्वर्गं तमः अविद्यादिरूपो विपर्ययस्तेन ग्रस्ताः तमसामूला ज्ञानेन २ स्वर्गो देवत्वं प्रकाशभस्वप्राप्यः नरकं तिर्यकत्वं तमोगुणेन सत्यनृतं मानुषत्वं तदुभयमि
श्रणेन ३ सत्यानृते इति धर्माधर्मौ प्रकाशतमसौ सुखदुःखे इति संबंधः ४ श्लोकं व्याचष्टे तत्रेति ५ । ६ मृतानां संसारिणां यत्सुखं पुत्रपरिवर्णादिजंतुनि स्थं अतः सुखार्थं नयतेत । किंतु दुः
खस्योपाधिकस्य विमोक्षार्थमेव यतेत ७ तत्किं नित्यं सुखं नास्त्येवेत्याशंक्य सद्यपि न प्रकाशत इति सदृष्टांतमाह राद्विति नश्यते अंतर्हितं भवति ८

प्रवृत्तयः दृष्टादृष्टकलाः अभिधीयंते वेदे न ह्यतस्त्रिवर्गफलं तावत्परं सर्वानित्यसुखमेव आरम्भगुणविशेषस्तार्किकाभिमतः । धर्मार्थगुणभूतौ यस्य प्रधानभूतस्य सुखस्य तदर्थ आरंभ आरम्भ्यत इति व्युत्पत्त्या धर्मादिः अनुष्ठेय इति शेषः । यतस्तद्वेतुः धर्महेतुः अस्य सुखस्योत्पत्तिरभिव्यक्तिः आरंभस्त्रिवर्गस्य राहुप्रस्ते दुष्प्रकाशवत्सतोऽपि तमसा अप्रकाशमानस्य सुखस्याभिव्यक्तये सर्वोप्यारंभ इत्यर्थः ९ सुखार्थ आरंभ इत्यत्र शङ्कते यदेतदिति सुखानां परमास्थितिर्निर्व्वसत्त्वं । सुखान्न परमस्तीति पाठांतरं नोपगृहीमो नित्यसुखस्यानुपलंभात् । अनित्यस्य सुखस्य तुच्छत्वमाह न ही पुद्गेहादिषु नित्यत्वशुचित्वसुखत्वबुद्धिरूपो विपर्यासः ११ अस्य विपर्यासस्याभावे नित्यं सुखं प्रकाशत इत्याह यस्त्वेतैरिति एतदेव स्वर्गपदाभिधेयमित्याह न च त इत्यादिना तस्मात्स्वर्गा तत्सुखलुद्धिविधं सुखमुच्यते शरीरं मानसं च ॥ इह खल्वमुष्मिंश्च लोके वस्तुं प्रवृत्तयः सुखार्थमभिधीयंते न ह्यतः परं त्रिवर्गफलं विशिष्टतरमस्ति स एव काम्योगुणविशेषो धर्मार्थगुणारंभस्तद्वेतुरस्योत्पत्तिः सुखप्रयोजनार्थ आरंभः ९ ॥ भरद्वाज उवाच ॥ यदेतद्भवताऽभिहितं सुखानां परमास्थितिरिति न तदुपगृहीमो न ह्येषा मृषीणां महति स्थितानां प्राप्य एष काम्योगुणविशेषो न चैनमभिलषंति च तपसि श्रूयते त्रिलोककृद्ब्रह्मा प्रभुरेकाकीतिष्ठति ॥ ब्रह्मचारी न कामसुखेष्व्वात्मानमवदधाति ॥ अपि च भगवान् विश्वेश्वर उवाच ॥ काममभिवर्तमानमनंगत्वेन शममनयत् ॥ तस्माद्भूमौ न तु महात्मभिरयं प्रतिगृहीतो न त्वेषां तावद्दिशि षोऽगुणविशेष इति ॥ नैतद्भवतः प्रत्येभि भगवता तूक्तं सुखान्न परमस्तीति लोकप्रवादो हि द्विविधः फलोदयः सुकृताः सुखमवाप्य ते दुष्कृता दुःखमिति १० ॥ भृगुरुवाच ॥ अत्रोच्यते ॥ अनृतात् खलु तमः प्रादुर्भूतं ततस्तमोऽग्रस्ता अधर्ममेवानुवर्तते न धर्मम् ॥ क्रोधलोभहिंसा जृतादिभिरवच्छन्नान् खल्वस्मिंल्लोकेनामुत्र सुखमाप्नुवंति ॥ विविधव्याधिरुजोपतापैरवकीर्यंते ॥ वधबंधनपरिक्लेशादिभिश्च क्षुत्पिपासाश्रमकृतैरुपतापैरुपतप्यंते ॥ वर्षवाताद्युष्णातिशीतकृतैश्च प्रतिभयैः शारीरैर्दुःखैरुपतप्यंते ॥ बंधुधनविनाशविप्रयोगकृतैश्च मानसैः शोकैरभिभूयंते जरा मृत्युकृतैश्चान्यैरिति ११ यस्त्वेतैः शारीरमानसैर्दुःखैर्न संस्पृश्यते स सुखं वेद ॥ न चैते दोषाः स्वर्गे प्रादुर्भवन्ति तत्र खलु भवंति १२ सुसुखः पवनः स्वर्गे गंधश्च सुरभिस्तथा ॥ क्षुत्पिपासाश्रमो नास्ति न जरा न च पापकम् १३ नित्यमेव सुखं स्वर्गे सुखं दुःखमिहोभयम् ॥ नरके दुःखमेवाहुः सुखं तत्परमं पदम् १४ पृथिवी सर्वभूतानां जनित्री तद्विधाः स्त्रियः ॥ पुमान् प्रजापतिस्तत्र शुकंते जोमयं विदुः १५

थिनांप्रवृत्तिः सुखायैवेति युक्तमुक्तं सुखात्रपरमस्तीति १२ । १३ । १४ ऐहिकं सुखं तुच्छीकृत्य यथा स्वर्गार्थं सर्वबुद्धिमंतः प्रवर्तते एवं स्वर्गमपि क्षयिष्णुत्वेन तुच्छीकृत्य बुद्धिमत्तरामोक्षसुखार्थं यतं तद्व्याह पृथिवीति सर्वभूतानां जनित्री अविद्यापृथिवीत्रपृथिवीसर्वेषां क्लेशानां जन्मभूता यथाऽत्रानुभूयते तद्विषयानंतक्लेशसंततिभ्रमभूतास्तत्र स्वर्गोऽस्त्रियः सन्ति । यथाऽत्र पुमानविद्यावाननेकक्लेशभाजनंतथा तत्र प्रजापतिः । तस्यापि सोऽभिभूतः स नारमतः प्रजापतिर्वैस्वादिदितरमभ्यध्यायत तस्य रुद्रः शिरोऽहरत् मधुः केदमांतं हंतुमुद्यतौ यक्षराक्षसास्तं यमितुमुद्यताः इत्यादिश्रुतिस्मृतिस्तिस्यपि मयारत्यादिप्रतिपादनात् । एतावांस्तु विशेषः अवशुक्रं जन्मांतरबीजवासनाजालं पुण्यापुण्यमयम् । तत्र तु ते जो मयं केवलं पुण्यमयमिति । एवं च निरुपाधिसुखमेव परमः पुष्ट्यर्थो न स्वर्ग इति साधयत । मोक्षस्य निर्विषयसुखात्मत्वमुक्तम् १५

१९ ॥ इतिशांतिपर्वणीमोक्षपर्वणी नीलकंठीयेभारतमावदीपे नवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९० ॥ ॐ ॥ एवमनृतात्सल्लुतमः प्रादुर्भूतमित्यादिग्रंथश्रवणेन दुःखादुद्विग्नो मोक्षं च दुर्लभं मन्वा नश्चित्तुद्विद्वारा मोक्षप्रापकं पुण्यमेव श्रेय इति निश्चिन्वन्तस्त्रिशेषफलानि पृच्छतिसारासारविवेकायै दानस्येत्यादिना दानस्य दानरूपस्य धर्मस्वेत्येकः प्रश्नः १ शांतिरूपरतिः १।३।३ कस्याधिकारिणः किं रूपं धर्माचरणं ५ स्वधर्मो वर्णाश्रमनियतधर्मस्तस्याचरणे युक्ता अवहिताः बोध्यथा विपरीताकारः सविमुह्यते ६ स्वीकृतमेव धर्मं पृच्छति यदिति चतुर्णामाश्रमाणां धर्मश्चातु

इत्येतल्लोकनिर्माणं ब्रह्मणा विहितं पुरा ॥ प्रजाः समनुवर्तते स्वैः स्वैः कर्मभिरावृताः ॥ १६ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांति० मोक्ष० भृगुभरद्वाजसंवादेनवत्यधिकशत तमोऽध्यायः ॥ १९० ॥ ॐ ॥ ॥ भरद्वाज उवाच ॥ ॥ दानस्य किं फलं प्रादुर्धर्मस्य च स्तिरस्य च ॥ तपसश्च सुत तस्य स्वाध्यायस्य हुतस्य वा १ ॥ भृगु रुवाच ॥ हुतेन शाम्यते पापं स्वाध्यायैः शांतिरुत्तमा ॥ दानेन भोगानित्याहुस्तपसा स्वर्गमाप्नुयात् २ दानं तु द्विविधं प्रादुः परत्रार्थमिहैव च ॥ सन्धोयदीयते किंचि तत्परत्रोपतिष्ठते ३ असद्रथो दीयते यत्तु तद्दानमिह भुज्यते ॥ यादृशं दीयते दानं तादृशं फलमश्नुते ४ ॥ ॥ भरद्वाज उवाच ॥ ॥ किं कस्य धर्माचरणं किं वा धर्म स्य लक्षणं ॥ धर्मः कतिविधो वाऽपि तद्भवान्वक्तुमर्हति ५ ॥ भृगुरुवाच ॥ स्वधर्माचरणे युक्ता ये भवंति मनीषिणः ॥ तेषां स्वर्गफलावाप्तिर्योऽन्यथा स विमुह्यते ६ ॥ भरद्वाज उवाच ॥ यदेतच्चातुराश्रम्यं ब्रह्मर्षिविहितं पुरा ॥ तेषां स्वेस्वे समाचारास्तान्मेव कुमिहार्हसि ७ ॥ भृगुरुवाच ॥ पूर्वमेव भगवता ब्रह्मणालोकहितमनु तिष्ठता धर्मसंरक्षणार्थमाश्रमाश्चत्वारोऽभिनिर्दिष्टाः ॥ तत्र गुरुकुलवासमेव प्रथममाश्रममुदाहरंति ॥ सम्यक्प्रवृत्तौ च संस्कारनियमव्रतविनियतात्मा उभे संध्ये भास्क राग्निदेवतान्युपस्थाय विहाय तं द्रव्याऽऽलस्ये गुरोरभिवादनवेदाभ्यासश्रवणपवित्रीकृतान्तरात्मात्रिषवणमुपस्पृश्य ब्रह्मचर्याग्निपरिचरणगुरुशुश्रूषानित्यभिक्षामैक्ष्या दिसर्वनिवेदितां तारात्मा गुरुवचननिर्देशानुष्ठानाप्रतिकूलो गुरुप्रसादलब्धस्वाध्यायतत्परः स्यात् ८ ॥ भवति चात्र श्लोकः ॥ गुरुं यस्तु समासाध्य द्विजो वेदमवाप्नुया त् ॥ तस्य स्वर्गफलावाप्तिः सिध्यते चास्य मानसमिति ९ गार्हस्थ्यं खलु द्वितीयमाश्रमं वदंति ॥ तस्य समुदाचारलक्षणं सर्वमनुव्याख्यास्यामः ॥ समावृत्तानां स दाचाराणां सह धर्मचर्यफलार्थिनां गृहाश्रमो विधीयते ॥ धर्मार्थकामावाप्तिर्ह्यत्र त्रिवर्गसाधनमपेक्षया गृह्णितेन कर्मणा धनान्यादाय स्वाध्यायोपलब्धप्रकर्षेण वा ब्रह्मर्षि निर्मितेन वा अद्रिसारगतेन वा ॥ हव्यकव्यनियमाभ्यासदेवतप्रसादोपलब्धेन वा धनेन गृहस्थो गार्हस्थ्यं वर्तयेत् ॥ तद्वि सर्वाश्रमाणां मूलमुदाहरंति ॥ गुरुकुलनिवा सिनः परिव्राजका ये चान्ये संकल्पितव्रतनियमधर्मानुष्ठायिनस्तेषामप्यतएव भिक्षाबलिं संविभागाः प्रवर्तते १०

राश्रम्यं तेषामाश्रमाणां ७ तं च धर्मं विद्वा आल

स्यमनुयोगः अश्रमासोऽक्षरग्रहणं श्रवणंतदर्थविचारः ८ मानसमनःसिध्यते सत्यसंकल्पादिसिद्धिप्राप्ति ९ सम्यगुचितआचारः समुदाचारस्तस्य लक्षणं । समावृत्तानां समापितगुरुकुलवासानां स्नातकानां सह धर्मचर्यसहोभौचरतां धर्ममिति वदंत्योः सहाधिकारिकं धर्मं तच्चर्याफलं पुत्रजन्मप्रकर्षोपयाउपस्तस्य चाक्रायणस्य सर्वैर्वासाभिरज्ञाताः प्रस्तावादिदेवताउपदिशतोरज्ञासर्वैर्वाकुल्यव क्षिणाप्रदानहेतुः । निर्मितयाजनमध्यापनंप्रतिग्रहश्च । अद्रिसारमणिदिव्यौषधिस्वर्णं द्याकारास्तेभ्योऽप्येतेन प्राप्तेन । भिक्षाऽतिथिभ्यः । बलिर्भूमौ होमः । संविभागः पुत्रादिभ्यो विभजनं १०

ब्रह्मोपस्कारो धनवर्जनं ब्रह्मोपस्कारइति पाठे ब्रह्मणा फलमूलनीवारादीनामुपस्करः संपादनं सुखशक्त्या सुखवत्याशक्त्या न तु देहपीडया सत्क्रियाचकर्तव्येति शेषः ११ । १२ निवावेन पितृतर्पणेन ११ । १४ । १५ अपि चाप्रवात्सलवादि धर्ममाल्यादिलाभः संकल्पसमकालं सिद्धयतीत्यर्थः १६ त्रिवर्गो धर्मार्थकामास्तैः सहिता गुणानां सत्वरजस्तमसां निवृत्तिः कृतार्थता मुक्तिहेतोः सत्त्वगुणान्य

वानप्रस्थानां च ब्रह्मोपस्कारइति प्रायशः स्वल्वे ते साधवः साधुपथ्योदनाः स्वाध्यायप्रसंगिनस्तीर्थाभिगममदेशदर्शनार्थं पृथिवीपर्यटंतितेषां प्रत्युत्थानाभिगमना भिवादनानसूयवाक्प्रदानसुखशक्त्यासनसुखशयनाभ्यवहारसत्क्रियाचेति ११ भवति चात्र श्लोकः ॥ अतिथिर्यस्य भग्नशो गृहात्प्रतिनिवर्तते ॥ सदृखादुच्छ तंतस्मै पुण्यमादाय गच्छति १२ अपि चात्र यज्ञक्रियाभिर्देवताः प्रीयंते निषापेन पितरो विद्याभ्यासश्रवणधारणेन ऋषयः अपत्योत्पादनेन प्रजापतिरिति १३ श्लोकौ चात्र भवतः ॥ वात्सल्यात्सर्वभूतेभ्यो वाच्याः श्रोत्रसुखागिरः ॥ परितापोपघातश्च पारुष्यं चात्र गृह्णितम् १४ अबज्ञानमहंकारोदंभश्चैव विगृह्णितः ॥ अहिंसासत्यमक्रोधः सर्वाश्रमगतंतपः १५ अपि चात्र माल्याभरणवस्त्राभ्यंगनित्योपभोगनृत्यगीतवादित्रश्रुतिसुखनयनाभिरामदर्शनानां प्राप्तिर्भक्ष्यभोज्यलेह्यपे यचोष्याणामभ्यवहार्याणां विविधानामुपभोगः स्वविहारसंतोषः कामसुखावाप्तिरिति १६ त्रिवर्गगुणानिर्वातिर्यस्य नित्यं गृहाश्रमे ॥ स सुखान्यनुभूयेह शिष्टानां ग तिमाप्नुयात् १७ उच्छृतिर्गृहस्थोयः स्वधर्माचरणेरतः ॥ त्यक्तकामसुखारंभः स्वर्गस्तस्य न दुर्लभः १८ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि भृगुभरद्वा जसंवादे एकनवत्यधिकशतमोऽध्यायः ॥ १९१ ॥ ॥ भृगुरुवाच ॥ वानप्रस्थाः खल्वपि धर्ममनुसरंतः पुण्यानि तीर्थानि नदीप्रस्रवणानि सुविविक्तेष्वरण्येषु मृग महिषवराहशार्दूलवनगजाकीर्णेषु तपस्यंतोऽनुसंचरंतित्यक्तग्राम्यवस्त्राभ्यवहारोपभोगावन्यौषधिफलमूलपर्णपरिमितविचित्रनियताहाराः स्थानासनानि भूमि पाषाणसिकताशर्करावालुकाभस्मशायिनः काशकुशचर्मवल्कलसंवृतांगाः केशश्मश्रुनखरोमधारिणो नियतकालोपस्पर्शना अस्कंदितकालबलिहोमानुष्ठा यिनः समित्कुशकुसुमापहारसंमार्जनलब्धविश्रामाः शीतोष्णवर्षपवनविष्टं भविभिन्नसर्वत्वचो विविधनियमोपयोगचर्यानुष्ठानविहितपरिशुष्कमांसशोणितत्वग स्थिभूताद्यतिपराः सत्त्वयोगाच्छरीराण्युद्धरंते १ यस्त्वेतानियतश्चर्या ब्रह्मर्षिविहितां चरेत् ॥ सददेदग्निवहोषान् जयेल्लोकांश्च दुर्जयान् २

ताख्यातेर्जननात्रष्टाधिकारतेत्यर्थः शिष्टानां तत्त्वमसीत्यादिवाक्यैर्गुरुभिरनुशिष्टानां १७ उच्छः कणशजादानं तेन वृत्तिर्जिवनमस्य कामसुखमारंभाश्चेति द्वंद्वः १८ ॥ ॥ इति शांतिपर्वणि मो० नी लकंठीयेभारतमावदीपे एकनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९१ ॥ ॥ सिकताः सूक्ष्मपाषाणपांसवः शर्कराः कर्करसहिता मृत् बालुकाः लघूपलमिश्राः सिकताएव उपस्पर्शनं स्नानं बलिर्भूमावाहुतिः होमो वह्नौ बलिहोमयोः कालेऽनुष्ठायिनः विष्टं भोहेलनया सहनं नियमः पंचाभ्यादिसाधनं उपयोगाहारसंकोचः चर्यापर्यटनं विहितं विधानम् १।२

परिवाजकानामिति परिवर्धेणशय्यादिमोगसामग्री ३ । ४ कृत्वेति आत्ममयिप्रसमाश्रित्याऽभिमुखिद्वयस्वमुखेहविभिर्जुहोतिहोमं कुर्यात् । चित्ताग्निनायेरभिचयनं कृतं मुनिर्देहेस्तेषां लोकं प्राजापत्यपदं यद्वा स्वशरीरसंस्थमग्निहोत्रं प्राणाग्निहोत्रं भैक्ष्योपगतैर्हविर्भिः कृत्वेतिसंबन्धः । शरीरं शरीरस्य अग्निमिव प्रकाशमानं जीवं स्वमुखे निर्ममस्थाने परमात्मनि जुहोति जीवं ब्रह्मणि प्रविलापयति योगं करोतीत्यर्थः । सचित्तानां नष्टानामग्निना हस्वत्वमार्थं लोकमव्यक्तभावं भूयते च 'यथानिर्धनो वाह्निः स्वयोनौ वसुभ्याम्यति । तथा वृत्तिज्ञेयचित्तं स्वयोनौ वसुभ्याम्यति' इति उक्तं च । 'शकुनीनामिवाकाशे पदं न दृश्यते' इति । चिदातोनी ज्ञायते यो वै भागिर्न भागास्तु दत्ते च ते वै न संयदिवैनं न च यत्तेऽयं पुत्रमयं पौत्रं च यत् इत्यादौ दृष्टं यत्ते क्षिणोति ५ एव देवाहमोक्षेति सुतरां संकल्पितमुक्तासंकल्पहीना बुद्धिर्यस्य ब्रह्मैव लोको ब्रह्मलोकस्त ६ एवं स साधनां ब्रह्मविद्यां श्रुत्वा ब्रह्मसाक्षात्कारं रोपायं जिज्ञासमानः पृच्छति अस्मादिति परो लोकः परमात्मा ज्ञातुं साक्षात्कर्तुं ७ उत्तरे इति अत्रेदमवधेयं किमिह श्रौतो हिमवत्पुत्रं वामपर्वतलोकस्वेन प्रतिपाद्यते उत श्रुतिप्रसिद्धः परमात्मेति । तत्र भौतायं लोभं संभवति लाक्षणिकार्थस्याग्राह्यत्वात् । स्वर्गसदृशः पुण्यकृत् जन्मप्राप्त्योऽसौ भाग एव आश्रमत्रयधर्मफलस्योपसंहार्यत्वादिति प्राप्तेष्वमः । 'अनिधनं ज्योतिरिव प्रशांतं स ब्रह्मलोकं श्रयते मनुष्यः' इत्येतद्वाक्यसमन्तरमुत्थितयोः प्रभोत्तरयोर्ब्रह्मविद्या

परिवाजकानां पुनराचारः ॥ तद्यथा विमुच्याग्निधनकलत्रपरिवर्धेणसंगेष्वात्मनः स्नेहपाशानवधूय परिव्रजंति समलोष्टाश्मकांचनास्त्रिवर्गप्रवृत्तेष्वसक्तबुद्धयोऽरि मित्रोदासीनानां तुल्यदर्शनाः स्थावरजरायुजांडजस्वेदजोद्भिज्जानां भूतानां वाङ्मनः कर्मभिरनभिद्रोहिणोऽनिकेताः पर्वतपुलिनवृक्षमूलदेवतायतनान्यनुचरं तोवासार्थमुपेयुर्नगरग्रामं वा नगरेपंचरात्रिकाः ग्रामेचैकरात्रिकाः प्रविश्य च प्राणधारणार्थं द्विजातीनां भवनान्यसंकीर्णकर्मणा मुपतिष्ठेयुः पात्रपतितायाचितभैक्ष्याः कामक्रोधदर्पलोभमोहकार्पण्यदंभपरिवादाभिमानहिंसानिवृत्ता इति ३॥ भवंति चात्र श्लोकाः ॥ अभयं सर्वभूतेभ्यो दत्वा यश्चरते मुनिः ॥ न तस्य सर्वभूतेभ्यो भयमुत्पद्यते क्वचित् ४ कृत्वाऽग्निहोत्रं स्वशरीरसंस्थं शरीरमग्निस्वमुखे जुहोति ॥ विप्रस्तु भैक्ष्योपगतैर्हविर्भिश्चिताग्निना सौव्रजते हिलोकम् ५ मोक्षश्रमं यश्चरते यथोक्तं शुचिः सुसंकल्पितमुक्तबुद्धिः ॥ अनिधनं ज्योतिरिव प्रशांतं स ब्रह्मलोकं श्रयते मनुष्यः ६ ॥ भरद्वाज उवाच ॥ अस्माल्लोकात् परो लोकः श्रयते नोपलभ्यते ॥ तमहं ज्ञातुमिच्छामि तद्ब्रवान्वक्तुमर्हति ७ ॥ भृगु उवाच ॥ उत्तरे हिमवत्पार्श्वे पुण्ये सर्वगुणान्विते ॥ पुण्यक्षेत्रे मध्यमं कर्म यश्च स परो लोक उच्यते ८

प्रकरणस्थयोस्तत्परत्वे संभवत्यसन्निहिता प्रकृतप्राचीनाश्रमधर्मफलोपसंहारपरत्वकल्पनं न युज्यते । तेषां तत्र तत्र स्वर्गफलावाप्तिः सिध्यते चास्य मानसमिति स्वर्गस्तत्स्वतुल्यमिति 'सदहेदमिदं वदोपात्रं जयेल्लोकांश्च दुर्जयान्' इति फलस्योपसंहारेण तदनपेक्षणात् ततश्चानर्थक्यमिति तदनां विपरीतं बलाबलमिति न्यायेन सन्निधिप्रकरणार्थांश्च विरेव बाध्यते । यथा आकाशस्तत्किमादित्य प्रसर्वाणि हवा इमानि भूतान्याकाशादेव समुत्पद्यंते इति सर्वभूतोत्पादिलिगादृशश्रुतिर्भूताकाशपराऽपि ब्रह्मपरतया व्यवस्थाप्यते तद्वादिहापि द्रष्टव्यं । न च पूषा बुधं वरुणं च वदित उत कृष्टस्यास्य योग्यतया प्राचीनाश्रमत्रयधर्मफलत्वेनान्वयो भविष्यतीति युक्तं । प्रकरणानुगुणार्थसमर्पकत्वे संभवत्युक्तार्थयोगात् तस्मादन्यार्थत्वे सत्यन्यार्थतया प्रतीयमानमेतत्प्रभोत्तरमिति व्यासकृष्टमवहितहृदयैरालोचनीयमिति दिक् श्रुतियुक्तिभ्यां ज्ञातोऽपि परमात्मानसाक्षात्कृत्यते इति तत्साक्षात्कारोपायं ब्रूहीति प्रार्थितो भृगुराह उत्तरे इति उत्तरे आत्मोपलब्धिस्थानत्वादुक्तं उत्तरे हिमवत्पार्श्वे हिमवतुल्योऽन्यत्र मेरुशब्दोदितो नासावंशस्तस्य पार्श्वे स भीमप्रेष्ठानमध्ये पुण्ये बहुपुण्यमध्ये । सर्वेषु गैरमणीयत्वादिभिर्युते देशे पुण्यः अपहृतपाप्माक्षेप्यः सत्प्रकामः सत्यसंकल्पः काम्यः सर्वकामो पभोगयोग्यश्च परो लोकः परमात्माऽस्तीत्युच्यते । तथा हि संवत्शब्देन मध्यदेशस्य रम्यत्वादिकमुक्तं । 'हिमकपोहोर्ध्वे मेरुस्तिष्ठति पर्वतः ॥ तस्याभिर्भूमिर्वापश्च पंचाशत्कोटिभ्यो जनाः ॥

—लवणे सुसुरासपिर्दधि क्षीरजलात्मभिः ॥ सिंधुभिः सप्तभिर्द्विपिस्तत्संख्यैर्द्विगुणोत्तरेः ॥ भंदरः पारियात्रश्च' इत्यादिना । भूतवपि येषोऽनंतो व्यक्तआत्मा तं कथमहं विजानीयामित्युपक्रम्य सोऽविमुक्ते प्रतिष्ठितः सो विमुक्तः कस्मिन् प्रतिष्ठित इत्यादिना भुवोर्ग्राणस्य चयः संधिरित्यंतेन तस्य देशस्थानिरुपाधिवज्रापकविमुक्ताख्यसोपाधिकब्रह्मस्थानत्वेऽपि । सोपाधिकब्रह्मसुणाश्च 'य आत्माऽपहतपाप्मा विजरी विमृत्युर्विशोको विजिघ्रसोऽपि पासः सत्यकामः सत्यसंकल्पः' इति श्रुतिप्रसिद्धाः । तदिदमुक्तं हिमवत्पार्श्वे परो लोक इति ८ तत्रेति अपापकर्मत्वादिमुण्यत्तुष्टयवंतो मानवास्तत्र गताः संतो निरुपद्रवामवंतीति योजना तथा च श्रुतिः । 'तं वा एतं सेतुं तीर्त्वाऽधः सन्न नंधो भवत्युपतापी सन्न उपतापी भवति' इति सेतुमात्मानं तीर्त्वा प्राप्स्यसमाधिकाले ९ तत्र काले इति संबन्धः अमृत्यु रात्मा समाधिकाले प्रभवति ईश्वरो भवति । संकल्पादेवास्य पितरः समुत्तिष्ठंतीति तस्य सत्यसंकल्पत्वश्रवणात् । अतएव चानन्याधिपतिरितिसूत्राच्च सत्यसंकल्पत्वादेव विद्वाननन्याधिपतिरस्य ईश्वरोऽन्यो नास्ति किं त्वयमेव सर्वेश्वर इति सूत्रार्थः । अतएव स देशः हिमवत्पार्श्वोऽरुयोऽनुवोर्ध्वदेशः स्वर्गसदृशः सत्यसंकल्पादिगुणाविर्भावसाम्यात् । निरुपद्रवा इत्यस्य विवरणं व्याधयो न स्पृशंतीति १० आत्ममिथुन आत्मक्रीडा आत्मरतिरित्यादिभ्युत्तरैर्यसंगृह्णाति ग्लोभ इति परे जनात्मभूताश्च ते दाराश्चेति समाप्तः । स्वआत्मैव दारास्तत्र निरतः यतः अजनः बाधितबाह्यलोकः नान्वोन्यंबध्यते तत्र भेदाभावात् द्रव्येषु संकल्पमात्रोपनतेषु न विस्मय आश्चर्य बुद्धिर्नास्ति इदं सर्वं ब्रह्ममात्रेत्यादि श्रुतिभ्यः सर्वस्याऽत्ममात्रत्वावधारणात् हि पतः तत्र परोऽनात्मभूतः अध

तत्र ह्यपापकर्मणः शुचयो त्यंतनिर्मलाः ॥ लोभमोहपरित्यक्ता मानवानिरुपद्रवाः ९ सस्वर्गसदृशो देशस्तत्र ह्युक्ताः शुभा गुणाः ॥ काले मृत्युः प्रभवति स्पृशंति व्याधयो न च १० नलोभः परदारेषु स्वदारनिरतोजनः ॥ नान्योन्यंबध्यते तत्र द्रव्येषु च न विस्मयः ॥ परो ह्यधर्मो नैवास्ति संदेहो नापि जायते ११ कृतस्य तु फलं तत्र प्रत्यक्षमुपलभ्यते ॥ पानासनाशनोपेता प्रासादभवनाश्रयाः १२ सर्वकामैर्दृता केचिद्देवाभरणभूषिताः ॥ प्राणधारणमात्रं तु केषांचिदुपपद्यते १३ श्रमेण महता केचित्कुर्वंति प्राणधारणम् ॥ इदधर्मपराः केचित्केचिन्नैकृतिकानराः ॥ सुखिता दुःखिताः केचिन्निर्धना धनिनोऽपरे १४ इह श्रमो भयं मोहः क्षुधा तीव्रा च जायते ॥ लोभश्चार्थलुतो नृणां येन मुह्यं त्यपंडिताः १५ इह वार्ता बहुविधा धर्माधर्मस्य कारिणः ॥ यस्तद्देदो भयं प्राज्ञः पाप्मनानसलिप्यते १६

मः अनृतादिर्नास्ति एवं ब्रह्मलोकं न विदत्यनृतेना हि प्रत्यूढा इति श्रुतेरनृतस्याज्ञानस्य तरिषायकत्वाद् नृतामावेव वदन्ना विर्भावसंभवात् । संदेहः किं देहादिरात्मा उताऽन्योऽन्योऽपि कर्ताऽकर्ता वा अकर्ताऽपि एकोऽनेको वेत्येवं रूपः संशयः न जायते । तत्त्वापरोक्षीकरणात् छिद्यंते सर्वसंभवा इति श्रुतेः ११ कृतस्याऽनुष्ठितस्य योगस्य कर्ममात्रस्य वा एतं सर्वं तदभिसमेतियत्किंच प्रजाः साधु कुर्वंतीति ब्रह्मविद्यायां सर्वकर्मफलान्तर्भावश्रवणात् १२ सर्वकामैरितिसार्धलोकद्वयमेकं वाक्यं इहाऽस्मिन् भुवोऽसंधौ स्थिताः केचिद्योगिनः सर्वकामैर्दृता आहृताः संतो मुहुरावर्तत इति भावः प्राणे परमात्मनिधारणं सर्वेषां कामानां प्रविलापनं तन्मात्रमेव केषांचिद्विषयभोगेऽपि विरक्तानामुपपद्यते युज्यते ननु कामभोगः १३ मध्यमानां त्वेतदलेशसाध्यमित्याह श्रमेणेति केचिद्योगैश्चर्यप्राप्यधर्मपरा व्यासनारदादयः परोपकारार्थे वहितेषां सिद्धिर्न स्वभोगाय । केचिन्नैकृतिका आत्मवचनपरा ब्राह्मभोगे यो गजधर्मनाशयंतः । अतएव न्येधर्मपराः सुखिता नैकृतिकास्तु दुःखिताः यतो निर्धनाः क्षीणपुण्याः । अपरे धर्मपरास्तु धनिनो योगजधर्मेण परोपकारजधर्मधनवर्धयंतः १४ इहोति नैकृतिकानां हि लोके श्रमादिकं भवतीत्यर्थः १५ वार्ताः कुशलाः धर्माधर्मस्य धर्माधर्मयो रिति पूर्वोक्तसहसार्धश्लोकः । यद्वाति उभयधर्माधर्मावुपादेयहेतुतया वेद १६

सोपधंसद्वयं १७ तपोयोगजवर्मः १८ तस्मादिहैवधर्माधर्मविचारः कार्यइत्याहसाधेन इहोति विंताविचारः तमेवाह कर्मोति १९ इहमासतमंतपोयेषां ब्रह्मलोकंहिमवत्पार्श्व २० तत्रैतत्रैवजायं
तेआविर्भवन्ति २१ सत्कारयोगेआदरंश्रुच्छंतिप्रामुख्यंति अन्ययादोषमाह तिर्यगिति २२ इहैवसंसारे उत्तरादिशंहिमवत्पार्श्व २३ योगकलालाभेसदाऽचार्यएवशरणीकरणीयः । 'आचार्यवान्
पुरुषोवेद नैषातर्केणमतिरापनेया'इत्यादिश्रुतिभ्यइत्याह येगुरुनिति नियताःशमदमोपरत्यादियुक्ताः । ब्रह्मचारिणःब्रह्मण्येवचारःकायवाकमनसाप्रवृत्तिर्येषां । पंथानंगमनागमनमार्ग । सगुणं
ब्रह्मनिर्गुणवस्तुप्राप्तिद्वारंजानांति २४ ब्रह्मनिर्मितोवेदमकाशितः धर्माधर्मलोकस्यकर्तव्याकर्तव्यार्थौ २५ विस्मितःप्रत्यगद्वैतश्रवणेन २६ एषप्रत्यगात्माजगतःप्रसवःकारणं निखिलेनसाकल्ये

सोपधनिकृतिस्तेयंपरीवादोह्यसूयिता ॥ परोपघातोहिंसाचपैशुन्यमनृतंतथा १७ एतानासेवतेयस्तुतपस्तस्यप्रहीयते ॥ यस्त्वेतान्नाचरोद्विद्रास्तपस्त
स्यप्रवर्धते १८ इहचिंताबहुविधाधर्माधर्मस्यकर्मणः ॥ कर्मभूमिरियंलोकेहहृत्वाशुभाशुभम् ॥ शुभैःशुभमवाप्नोतितथाऽशुभमथान्यथा १९ इहप्रजापतिः
पूर्वदेवाःसर्षिगणास्तथा ॥ इष्टेष्टतपसःपूताब्रह्मलोकमुपाश्रिताः २० उत्तरःपृथिवीभागःसर्वपुण्यतमःशुभः ॥ इहस्थास्तत्रजायंतेयेवैपुण्यकृतोजनाः २१ य
दिसत्कारमृच्छंतिरित्यग्योनिषुचापरे ॥ क्षीणायुषस्तथाचान्येनश्यंतिपृथिवीतले २२ अन्योन्यभक्षणासक्तालोभमोहसमन्विताः ॥ इहैवपरिवर्तंतेनतेयांयु
तरादिशम् २३ येगुरुन्पर्युपासंतोनियताब्रह्मचारिणः ॥ पंथानंसर्वलोकानांविजानंतिमनीषिणः २४ इत्युक्तोऽयमयाधर्मःसंक्षिप्तोब्रह्मनिर्मितः ॥ धर्माधर्मौ
हिलोकस्ययोवैवेतिसंशुद्धिमान् २५ ॥ भीष्मउवाच ॥ इत्युक्तोभृगुणाराजन्भरद्वाजःप्रतापवान् ॥ भृगुंपरमधर्मात्माविस्मितःप्रत्यपूजयत् २६ एषतेप्रसवो
राजन्जगतःसंप्रकीर्तितः ॥ निखिलेनमहाप्राज्ञकिंभूयःश्रोतुमिच्छसि २७ ॥ ॥ इतिश्री० शांति० मोक्ष० भृगुभरद्वाजसंवादेद्विनवत्यधिकशततमोऽ
ध्यायः ॥ १९२ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ आचरस्यविधिंतातप्रोच्यमानंत्वयाऽनघ ॥ श्रोतुमिच्छामिधर्मज्ञसर्वज्ञोह्यसिमेमतः १ ॥ भीष्मउवाच ॥
दुराचारादुर्विचेष्टादुष्प्रज्ञाःप्रियसाहसाः ॥ असंतस्त्विति विख्याताःसंतश्चाचारलक्षणाः २ पुरीषंयदिवाभूत्रयेनकुर्वीतिमानवाः ॥ राजमार्गेगवांमध्येधान्यम
ध्येचतेशुभाः ३ शौचमावश्यकं कृत्वादेवतानांचतर्पणम् ॥ धर्ममाहुर्मनुष्याणामुपस्पृश्यनर्दांतरेत् ४ सूर्यंसदोपतिष्ठेतनचसूर्योदयेस्वपेत् ॥ सायंप्रातर्जपे
त्संध्यातिष्ठन्पूर्वातथेतराम् ५ पंचाद्रोभोजनंभुंज्यात्प्राङ्मुखोमौनमास्थितः ॥ नर्निद्यादन्नभक्ष्यांश्चस्वादुस्वादुचभक्षयेत् ६

नसंकीर्तितः । 'परैरदर्शितःपंथाःश्रुतियुक्तिबलान्मया ॥ यथाकथंचितुब्रूतिःपंडिताःशोधयंतुतम्' २७ ॥ इतिशांतिपर्वणिमोक्षपर्वणि नीलकंठीये भारतभाबदीपे द्विनवत्यधिकशततमोऽ
ध्यायः ॥ १९२ ॥ ॥ ॥ संक्षेपेणप्रागुक्तमाचारयोगंचविस्तरेणप्रतिपादयितुमध्यायत्रयमारभ्यते आचरस्यविधिंतातेत्यादि १ आचारोलक्षणंज्ञापकंयेषां यतआचारंजिज्ञा
ससेऽतःसाधुरसीतिभावः २ । १ शौचंकृत्वाउपस्पृश्यआचम्यनर्दांतरेदेवगाहेत् ततस्तर्पणमितिबंधः ४ अपेक्षावित्री संध्यामुपलक्ष्यतिष्ठन्पतिष्ठेत्तच्चस्वयुक्तैर्मन्त्रैः इतरांपश्चिमाय ५ पंच
पादौपाणीमुखेचेतिपंचआर्द्राण्यस्य भोजनमन्नं अन्नभक्ष्यान्भोदनमपूपादीश्च ६

आर्द्रपाणिः कृतोत्तरापोशनइत्यर्थः नार्द्रपाणिरित्यपपाठः ७ शुचिदेशंयज्ञादिशालां चेत्यं देवतायतनं ८ सामान्यसाधारणं पाकभेदंनक्षत्रादित्यर्थः ९ तयाकुर्वन्यथाकालभोजीउपवासफलंल
भेत्यर्थः १० । ११ ब्राह्मणमुक्तावशिष्टंमातुर्हृदयमिवहितकरं कृतं धात्रातथेउरासतेतस्यं ब्रह्मसमासतेआसादयंति आहारशुद्धासत्त्वशुद्धिःसत्त्वशुद्धौधुवास्मृतिः स्मृतिलभेसर्वग्रंथीनांविप्रमो
क्षइतिक्रमेणआहारशुद्धेर्ब्रह्मप्रापकत्वश्रुतेः १२ शंकुशुकःकीलबद्धशुकवत्पराधीनोव्यापंडितोवा । इत्यादिपाठेसंक्षेपकः कामलोभादिवशः कुशकुससंक्षेपणार्थोदेवादिकौ दंत्यद्वयवानेवमुख्यः
पाठः । संकुशुकोविकुशुकइतिमंत्रवर्णात् । अस्थिरःपापोवा यद्वाऽमृतं ब्राह्मणोच्छिष्टमित्यस्यप्रशंसार्थं हिंसाभयंयागादिकर्मनिष्ठते लोष्टेति लोष्टमर्दायज्ञियवेदिकरणार्थः । तृणच्छेदीबहिर्हर
णार्थः । नखखादीनक्षेच्छित्वाछित्वायज्ञशेषमांसांस्वादतीतितथा नित्योच्छिष्टंनित्यसोमपानं । 'पितापितामहोवापिसोमंयस्यनपीतवान् ॥ सवेदुर्ब्राह्मणोनाम'इत्युक्तेः तेनउच्छिष्टःसोमपायी संकु

आर्द्रपाणिःसमुत्तिष्ठेन्नार्द्रपादःस्वपेन्नशि ॥ देवर्षिर्नरिदुःप्राहएतदाचारलक्षणम् ७ शुचिदेशमनद्धाहं देवगोष्ठंचतुष्पथम् ॥ ब्राह्मणंधार्मिकंचैत्यंनित्यंकुर्यात्प्रद
क्षिणम् ८ अतिथोनांचसर्वेषांप्रेष्याणांस्वजनस्यच ॥ सामान्यभोजनंभृत्यैःपुरुषस्यप्रशस्यते ९ सायंप्रातर्भुज्याणामशनंवेदनिर्मितम् ॥ नांतराभोजनंदृष्ट
मुपवासीतथाभवेत् १० होमकालेतथाजुह्वनृतुकालेतथाव्रजन् ॥ अनन्यस्त्रीजनःप्राज्ञोब्रह्मचारीतथाभवेत् ११ अमृतं ब्राह्मणोच्छिष्टंजनन्याहृदयंकृतम् ॥
तज्जनाःपर्युपासंतैस्त्यंसंतःसमासते १२ लोष्टमर्दायज्ञच्छेदीनखखादीतुयोनरः ॥ नित्योच्छिष्टःशंकुशुकोनेहायुर्विंदतेमहत् १३ यजुषासंस्कृतंमांसंनिवृतो
मांसभक्षणात् ॥ नभक्षयेदृथामांसंपृष्ठमांसंचवर्जयेत् १४ स्वदेशेपरदेशेवाअतिथिनोपवासयेत् ॥ काम्यकर्मफलंलब्ध्वागुरुणामुपपादयत् १५ गुरुभ्यआस
नंदेयंकर्तव्यंचाभिवादनम् ॥ गुरुनभ्यर्च्ययुज्यंतेआयुषायशसाश्रिया १६ नेक्षेतादित्यमुद्यंतंनचनग्रांपरास्त्रियम् ॥ मैथुनंसततंधर्म्यगुह्येचैवसमाचरेत् ॥
१७ तीर्थानांहृदयंतीर्थंशुचीनांहृदयंशुचिः ॥ सर्वमार्यकृतंचौक्ष्यंवालसंस्पर्शनानिच १८ दर्शनेदर्शनेनित्यंसुखप्रश्नमुदाहरेत् ॥ सायंप्रातश्चविप्राणांप्रदिष्ट
मभिवादनम् १९ देवागरेगवांमध्येब्राह्मणानांक्रियापथे ॥ स्वाध्यायेभोजनेचैवदक्षिणंपाणिमुद्धरेत् २० सायंप्रातश्चविप्राणांपूजनंचयथाविधि ॥ पण्यानां
शोभतेपण्यंकृषीणांबाद्यतेछविः ॥ बहुकारंचसस्यानांवाह्येवाहोगवांतथा २१

सुकःफलाभिष्वंगी महदायुर्ब्रह्म १३ यजुषायजुर्वेदविदाऽध्वर्युणा मांसंयज्ञियमपि निवृतो न भक्षयेत् । वृथामांसमसंस्कृतमांसं पृष्ठमांसंचरममांसंश्राद्धशेषमित्यर्थः । 'पृष्ठंचरममात्रेस्यात्'इतिवि
श्वः । एतेनहिंसायुक्तोषभोनकर्तव्यइत्युक्तम् १४ किंतर्हिगृहस्थेनकर्तव्यमतआह स्वेति काम्यकर्मनीयंकर्मभिज्ञाचर्यंतस्यफलमत्रादि गुरुणांपित्रादीनां १५ । १६ धर्म्यंश्रुतकालिकं गुह्येहरसि
१७ हृदयंरहस्यं तीर्थगुरुः शुचिराग्निः आर्यकृतंशिष्टाचरितंसर्वचौक्ष्यंप्रशस्तं स्वार्थोपयज्ञं वालंगोपुच्छम् १८ प्रदिष्टंकर्तव्यत्वेनोपदिष्टम् १९ क्रियापथेश्रोतस्मार्तकर्मनुष्ठाने दक्षिणंपाणिमुद्धरेत्
यज्ञोपवीतीभवेत् । 'अजिनंवासावादक्षिणतलपवीयदक्षिणबाहुमुद्धरेत्स्वयत्तेसव्यमितियज्ञोपवीतमेतदेवविपरीतंप्राचीनावीत'इतिश्रुतेः २० सायमितिसार्धःश्लोकः विप्राणांपूजनमेवोक्तमपण्यमुत
माकृषिश्चतद्रूपफलमित्यर्थः । बाद्यतेस्थिरीक्रियते बद्धस्थैर्येइतिधातुः सधकारःपाठःप्रामादिकः । सस्यानांधान्यानांबहुकारंबहुलीकरणंचतदेवगवामिद्वियाणांबाह्येवाहःप्रापणंदिव्यरुच
ब्रपानादीप्राप्तिरपि विप्राणांपूजनमेवपण्यादिवदेष्टव्यमित्यर्थः २१

॥ ५७ ॥

मौचरतां धर्माभितिविधेर्देवतयोरभिहोत्रादिधर्मो विहितस्तत्कथमुच्यते एक एवेतीत्याशङ्क्याह नास्ति धर्मैः सहायतेति रुपादेरिति शेषः । कातर्हि विधेर्भेदिरित्यत आह केवलमिति मनसि धर्मज्ञान्ये
बाह्यसहायो विधिप्राप्तोऽप्यनर्थक इत्यर्थः यथोक्तं । 'मनसैव कृतं रामनशरीरकृतं कृतं । येनैवालिङ्ग्यते काता तेनैवालिङ्ग्यते सुता' इति । तस्मात् रुपादिसापेक्षं धर्ममनादृत्य मानसिके योगधर्म एव मनौ
दध्यादिति भावः ३१ एतमेव स्तोति धर्म इति यो निरुपति प्रलयस्थानं । देवत्वमनुष्यत्वादिप्रापको धर्म इत्यर्थः । तेषामेव देवमनुष्याणां दिविहार्दाकाशाख्ये ब्रह्मलोकेऽमृतकैवल्यकारणं धर्म एव ।
तथाप्रेत्यभावे अपूर्वे देहप्राप्तौ धर्मादेव सुखं तैर्धर्मकर्तृभिः ३२ ॥ इति शांतिपर्व० मोक्षधर्म० नीलकण्ठीये भारतमावदीपे त्रिनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९३ ॥ ॥ ॐ ॥ पूर्वमानसिको
धर्मो देवादीनां यो निरित्युक्तं तत्र किं स्वरूपोऽसौ धर्मः कथंच देवादिहेतुत्वं तस्येति पृच्छति अभ्यात्मा मिति आत्मानं चित्तमाधिकृत्य प्रवृत्तो योगधर्मोऽभ्यात्मं । यदिदं पुरुषस्य कर्तव्यत्वेन चित्यते
शास्त्रे विचार्यते तदभ्यात्मं । किंलक्षणं किंप्रकारकं चेति यद्यथा शब्दाभ्यासप्रभृत्यं कृतम् ।

11 40 11

अनुते सर्वान्कामान्सह । निष्क्रियं निष्कलं शांतम् इत्याद्याः । तस्याऽऽत्मविदः फलं सर्वकामावाप्तिस्तु ज्ञानमस्यात् । हितं च तत्तत्ज्ञानं ॥ ३ ॥ अभ्यारोपापवादव्यायेन ज्ञेयस्य ब्रह्मणस्तदस्य लक्षणं तावदाह पृथिवीति भूतानां जरायुजादीनां प्रमत्राप्ययावत्पत्तिलयस्थानभूतानि ५ यत आनंदं आत्मनः । 'आनंदो ह्येव खल्विमानि भूतानि जायते । आनंदेन जातानि जीवांति । आनंदं प्रयत्यभिः विशंति' इति श्रुतेः । सृष्टानि तत्रैव लयं याति यत इति यच्छब्दार्थमाह महामूतानि पृथिव्यादीनि भूतेभ्यो जरायुजादिभ्यो उत्पद्यन्ते सागरस्योर्मयो यथेति । ॥ अत्र जरायुजादिभ्यः स्वाद्युत्पत्तिलयो वदतातेषामानंदरूपत्वमुक्तं । खादीनां च संप्राकाशादिवत्कल्पनामात्रत्वं चोक्तम् ६ प्रसार्येति भूतानि खादीनि भूतात्मा जीवः यतो भूतान्येव देहाद्याकारेण परिणतान्यात्मत्वेन मन्यमानः । अस्ति खल्वन्योऽपरो भूतात्मा योऽयं सितसितैः कर्मफलैरभिभूयमानः सदस्यो निमापद्यत इति श्रुतिप्रसिद्धेश्च । एतेन कूर्मादंगादीनीव विषदादीनि प्रतीचोऽनन्यानीत्युक्तं ७ ननु कथं भौतिकेभ्यो भूतोत्पत्तिर्न हि पुत्रादितोत्पद्यत इति चेत् । अत्र ब्रूमः बीजाद्वयोवदात्तबीजानि बीजेभ्यो वटा इति वद्विष्यतीति । ननु तत्र प्रातिबीजं सूक्ष्मरूपेण वदोऽस्ति अंकुरोऽनुवर्तिते पीबीजोदरे कृत्स्नाति तिर्णसंनिवेशदर्शनात् । तर्हि प्रत्यगमेदेन गृहीते देहे सूक्ष्मरूपेण महामूतानि संजीति तुल्यमित्यभिप्रेत्याह । महामूतानीति भूतकृत् विश्वरः सर्वभूतेषु शरीरेषु च महामूतान्यकरो देव । कतेषु च तेषु-

—वैपम्यवैलक्षण्यपार्थक्येनावस्थितत्वं यत्तु जीवो देहाद्यात्माभिमानो न पश्यति देहेकः पार्थिवोऽंशः कथाप्यहतिन जानाति । अयं भावः जीवत्वाभिमानस्याग्रेष्वस्वसर्वकारणत्वे ग्राह्यं तदभावात्तु स्वमेव गृह्यमाणमपि तत्र श्रद्धते । ततश्च न बाह्यांतरसृष्टयोः सत्यत्वमिदं यातो निश्चिनोति ततो मे ददृष्टे बाधा दध्यत इति ८ जीवस्य जगदुपादानत्वप्रथनाय तस्यात्मभूते देहे स्वाद्यं शान्तिमजते शब्द इत्यादिना खानिच्छिद्राणि आकाशपवयोनिः कारणं तज्जम् ९ पाकः अत्रादिपक्तिस्तद्वेतुः १० पंचैव देहस्यानीति शेषः ११ इंद्रियाणि भूतेष्वंतर्भूतानि मन इति कर्ता जीव उच्यते । अस्य विज्ञानानि च वृत्तिरूपाणि एतदुभयात्मिका बुद्धिः सप्तमी क्षेत्रज्ञः साक्षी १२ चक्षुरिति पंचानामुपलक्षणं आलोचनाय विषयग्रहणाय अध्यवसानाय निश्चयाय क्षेत्रज्ञः साक्षिवदुदासीन बोधरूपत्वात् साक्षित्वस्यापि साक्ष्योपाधिकत्वात् तन्मधर्मत्वमिति वत्करणेन दर्शितम् १२ ऊर्ध्वमिति पादतलद्वयमारभ्य ऊर्ध्वस्थितं शरीरमुपर्यधश्च यत्साक्षिचैतन्यं पश्यति एतेन इदं बहिर्दृश्यमानं मंतरं व्योमोदरं कृतस्त्रं व्याप्तम् १४ एवं बुद्ध्यादिसाक्षिणो ब्रह्मभावमुक्ताऽस्य बुद्ध्याद्युपाहितस्य पूर्वमहामूतत्त्वं मुक्तं द्युतया श्रुत्या चालोचनीयमित्याह पुरुषैरिति कृत्स्नाः कास्त्र्येन वेदितव्यानि परीक्षणीयानि इंद्रियाणीति मनो बुद्ध्या रेप्युपलक्षणं तथाहि किमिंद्रियाणि प्राक्संतमेव घटादेकं गोचरं त्युतदृष्टिसमसमयमात्रसिद्धं । आद्येऽपि किं सत्त्वं सत्ता सामान्यसमवायो वा अर्थक्रियाकारिता वा नाद्यः सत्तायां सत्ता सामान्यांतराभ्युपगमेऽनवस्थापातात् अनभ्युपगमे तस्या अस्य सत्त्वापत्तेश्च । न द्वितीयः रज्ज्वां कल्पितस्यापि सर्पस्य भयकंपादे जनकत्वलक्षणार्थक्रिया

शब्दः श्रोत्रं तथा खानि त्रयमाकाशयोनिजम् ॥ वायोः स्पर्शस्तथा चेष्टा त्वक्त्रैव त्रितयं स्मृतम् ९ रूपं चक्षुस्तथा पाकस्त्रिविधं तेज उच्यते ॥ रसः क्लेशश्च जिह्वा च त्रयोजलगुणाः स्मृताः १० घ्रेयं घ्राणं शरीरं च एते भूमिगुणास्त्रयः ॥ महाभूतानि पंचैव षष्ठं च मन उच्यते ११ इंद्रियाणि मनश्चैव विज्ञानान्यस्य भारत ॥ सप्तमी बुद्धिरित्याहुः क्षेत्रज्ञः पुनरष्टमः १२ चक्षुरालोचनायैव संशयं कुरुते मनः ॥ बुद्धिरध्यवसानाय क्षेत्रज्ञः साक्षि वत्स्थितः १३ ऊर्ध्वपादतलाभ्यां यदवाक्रोर्ध्वं च पश्यति ॥ एतेन सर्वमेवेदं विद्वद्यभिव्याप्तमंतरम् १४ पुरुषैरिंद्रियाणीह वेदितव्यानि कृत्स्नाः ॥ तमोरजश्च सत्त्वं च तेऽपि भावास्तदाश्रिताः १५ एतां बुद्ध्या नरो बुद्ध्या भूतानां गतिं गतिम् ॥ समवेक्ष्य शनैश्चैव लभते शममुत्तमम् १६

कारित्वदर्शनात् । न च तत्र पुष्कलार्थक्रियाकारित्वं दृष्टं प्रसर्पणाद्यदर्शनादिति शंक्यं ताक्ष्योऽहमिति स्वस्मिंस्ताक्ष्यत्वकल्पनायाः सत्यविषयनिवर्तकत्वदर्शनात् । तथा च त्रैव्यमिति प्रतिमायां कल्पितचैत्रत्वस्य प्रतिमापीडनाच्चैत्रपीडाकरत्वदर्शनाच्च । ननु तत्र ताक्ष्यात्स्वस्य मेदेष्टुह्यमाणे एव शास्त्रप्राप्तस्य ध्यानादेः सत्यविषयनिवर्तकत्वं युक्तं गारुडशास्त्रप्रमाणात् देहेंद्रियादीनां त्वात्मन्यभेदे न दृश्यमानानां कथं कल्पितत्वमिति चेत् श्लाघनीयप्रज्ञो देवानां प्रियः । भेदग्रहे सत्यापियत्र कल्पनायाः पुष्कलार्थक्रियाकारित्वं दृष्टं किमुता भेदग्रहे । बाधोत्तरकालीनार्थक्रियाकारित्वाभावस्य रज्जुसर्पादौ देहेंद्रियादौ चतुल्यवदर्शनात् तस्मात्पारिषाद्रज्जूरगवदृष्टिसमसमयसिद्धं घटादिकमिंद्रियाणि गोचरं यतीति सिद्धं इंद्रियाण्यपि मनसोऽनवहिततायां सन्निहितमपि रूपादिकं न गोचरं यतीति मनोमात्राण्येव स्वप्नेतेषां तन्मात्रत्वा नुमत्वात् मनोऽपि प्रमात्राप्रयुक्तं सन्नावहितं भवतीति प्रमात्रात्मकमेव । प्रमातृत्वं चात्मनि बुद्धिर्व्यतिरेकेण सुषुप्त्यादौ न दृष्टमिति बुद्धेरेव धर्मः । बुद्धिश्च त्रिगुणात्मकस्याज्ञानस्य कार्यमतस्त्रिगुणात्मकानेव भावान् विषयीकरोति । तदिदमुक्तं इंद्रियाणितम आदिकमेव तेषां इंद्रियाणां भावा अपि तदाश्रिता इंद्रियाश्रिता इंद्रियजाः परंपर्याप्तम आद्याश्रिता एवेति १५ एतदेव प्रपंचयिष्यन् प्ररोचनाय तज्ज्ञानफलमाह एतामिति एतां त्रिगुणात्मिकां मूलप्रकृतिं बुद्धिं वा भूतानां त्वादीनां जरायुजादीनां चाऽऽतिमूढमनस्थानं गतिं लयस्थानं चेति बुद्ध्या विचारेणावेक्ष्य शनैर्वैराग्यविवेकट्टादिक्रमेणोत्तमं शमं पुंस्त्यगानंदं लभते । कंठगतविस्मृतचामीकरवन्नित्यमाप्तमप्यज्ञानादप्राप्तमिव तत्त्वमस्या दिवा कया लभते १६

भूतानां गत्या गती एवाह गुणैरिति तम आदिभिर्गुणैर्बुद्धिर्नैनीयते पुनः पुनरतिशयेन विषयात्मता नीयते । अतो बुद्धिरेव मनः षष्ठानींद्रियाणि भूतानि च द्विविधानि सैव । तदभावे बुद्धेरभावे गुणाः कुतः स्वरूपेण तेषां बाधा त्रकापि संतीत्यर्थः । एतेन सांख्याभिमतं तेषाम बाध्यत्वं नित्यानुमेयत्वं च निरस्तं । अयमर्थः रज्ज्वज्ञाने सति तत्कार्यसंस्तज्जं भयादिकं च दृश्यते । परीक्षादशायां तु सर्पाभावे सति रज्जौ न तन्मूलमज्ञानमुपलभ्यते नापि तज्जं भयादिकं । एवं बुद्ध्याभावे बुद्धेः कार्यकारणं च न दृश्यतीति गुणशब्देन सत्त्वादयो मन इन्द्रियविषयादयश्च गृह्यन्ते १७ इतीति यत्त एव तस्मात् तन्मयं बुद्धिमयं प्रलीयते बुद्धौ लीनायां उद्भवति बुद्ध्युद्भवे तस्मात्तथा बुद्धिमयत्वेन निदिश्यते वेदे । 'मनसा ह्येव पश्यति मनसा शृणोतीति । प्राणेभ्यो देवादेवेभ्यो लोकाः' इति च । बुद्धिमनसोरभेदा बुद्धिरेव श्रवणादि साधनं श्रोत्रादिरूपेण प्राणेभ्यश्चक्षुरादिभ्यश्च इंद्रियेभ्यः देवास्तदनुग्राहका आदित्यादयः लोका भूतभौतिका इति श्रुत्यर्थः १८ एतदेवाह द्वाभ्यां येनेति सा बुद्धिर्धेनद्वारेण पश्यति तच्चक्षुरित्यर्थः जिह्वा त्वचेति इत्थं भावे तृतीया जिह्वारूपया बुद्ध्या बुद्धिः कर्त्री रसं जानाति १९ तत्र हेतुः विक्रियते बुद्धिरेव चिदाभासविशिष्टा जीवा परसंज्ञाकर्तृत्वं करणत्वं चाप्यते तथा च श्रूयते 'स प्राणैव प्राणो नाम भवति वदन्वाक्पश्यन् चक्षुः शृण्वन् श्रोत्रं मन्वानो मनस्तान्यस्य कर्मनामान्येव' इति । सकृदित्यौगपद्यमुच्यते कर्त्रादिभावस्य ततश्चाकाशाद्वायुर्वाधोरग्निरितिक्रमो न वि

गुणैर्नैनीयते बुद्धिर्बुद्धिरेव इंद्रियाण्यपि ॥ मनः षष्ठानि भूतानि तदभावे कुतो गुणाः १७ इति तन्मयमेवैतत्सर्वं स्थावरजंगमम् ॥ प्रलीयते चोद्भवति तस्मान्निदिश्यते तथा १८ येन पश्यति तच्चक्षुः शृणोति श्रोत्रमुच्यते ॥ जिघ्रति घ्राणमित्याहूरसंजानाति जिह्वा १९ त्वचा स्पर्शयते स्पर्शं बुद्धिर्विक्रियते सकृत् ॥ येन प्रार्थयते किंचित् तदा भवति तन्मनः २० अधिष्ठानानि बुद्धेर्हि पृथगर्थानि पंचधा ॥ इंद्रियाणीति यान्याहुस्तान्यदृश्योऽधितिष्ठति २१ पुरुषेति ष्ठी बुद्धिस्त्रिषु भावेषु वर्तते ॥ कदाचिद्भते प्रीति कदाचिदनुशोचति २२ न सुखेन न दुःखेन कदाचिदपि वर्तते ॥ एवं नराणां मनसि त्रिषु भावेषु वस्थिता २३ सेयं भावात्मिका भावांस्त्रीनेतानति वर्तते ॥ सरितां सागरो भर्ता महावेला मिवोर्मिमान् २४

वक्षितः किंतु ज्ञानज्ञेयानां सहेवोत्पत्तिरित्यर्थः २० अधितिष्ठति रूपादीनि बुद्धिप्रकाशयत्येदेरित्यधिष्ठानानि करणानि बुद्धेः कर्त्याः अदृश्यश्चिदात्मा अधितिष्ठति स्वरूपसत्तामात्रेणोद्रियाणि व्यापारयत्ययस्कांत इव लोहम् २१ एतदेवाह पुरुषेति त्रिषु भावेषु सत्त्वरजस्तमो मयेषु सुखदुःखमोहात्मकेषु तानेव क्रमेणाह कदाचिदिति २१ एवं त्रिषु भावेषु वस्थिता बुद्धिर्मनसि वर्तते मनो द्वारा इंद्रियविषयेष्वपीति द्रष्टव्यम् २१ सेयमिति सेयं सर्वात्मिकाऽपि बुद्धिर्भावान् सुखदुःखमोहान् तदात्मिकाऽपि सती अतिक्रम्य वर्तते तत्र योग्यो दृष्टांतः । सरितां भर्ता पूरयिता ऊर्मिमान् सागरो महावेला मिवेति अयमर्थः यथा समुद्रप्रभवानां नदीनां समुद्रं प्राप्ता नावीचयः समुद्रोर्मिभिस्तिरोधीयते । एवं बुद्धिप्रभावां देहेंद्रियविषयाणां योगेन बुद्धौ लीयमानानां संस्कारा बुद्धेर्ब्रह्माकारतया तिराधीयं तदिति बुद्धेर्गुणातीतत्वमुच्यते । यथा घटप्रकाशे चक्षुरालोकसहकारेण समर्थं दीपप्रकाशे तु तन्निरपेक्षं विषयस्यैव प्रकाशात्मकत्वात् एवं धीवृत्तिश्चिदाभाससहकारेणैव घटादीन् प्रकाशयति यथोक्तं 'बुद्धितस्य चिदाभासावुभौ व्याप्तवतो घटं ॥ तत्राज्ञानंधियानश्येच्चैतन्पेन घटः स्फुरेत्' इति । आत्मनि धीवृत्तिरेवापेक्षिता विषयस्य प्रकाशात्मकत्वात् । प्रकाशमाने त्वानंदे धीवृत्तिः कतकरजो वत्स जातीयवृत्त्यंतरं विनाशयतीत्ययमपि विलीयते । तदा च संस्कारात्मना सती सा सत्त्वादिकायां भिषु सुखदुःखमोहाख्यान्यतिक्रम्य गता भवति सुषुप्तौ तु मोहस्याविनाशात् सुषुप्तिसमाध्योर्भेद इति २४

नन्वात्माकारवृत्तिमस्याबुद्धेरुणातीतत्वोपेगमेज्ञानसमकालमेवदेहपातःस्याद्विष्टायास्तस्यामूलकारणस्याज्ञानस्यानाशेनपुनरुत्पादायोगादित्याशंक्याह आतिभावेति सुखादिभावानतिक्रान्तापिबुद्धिर्भावेममसिनिर्वृत्तिकृतयासत्तामात्रेनसिर्वर्ततेज्ञानकालेसूक्ष्मरूपेणास्तीत्यर्थः । पुपश्चादभ्युत्थानकालेप्रवर्तमानंरजस्तद्भावंबुद्धिभावमनुवर्ततेतदुत्पत्तिरजोगुणेनशीतेनष्टमिवपुनर्धनीक्रियतइत्यर्थः । अयंभावः सत्यप्यज्ञाननाशेक्षालितलघुनमादगंधश्लेशतोनुवर्तमानाऽविद्याप्रारब्धकर्मपराधीनापुनःपुनर्देहादीनुत्थापयति । प्रारब्धकर्मोपरभेतुनिरन्वयनाशान्निप्रत्युहंकवलयमिति २५ साबुद्धिर्यदारजसालब्धात्मिकामवतितदाहिप्रसिद्धमिन्द्रियाणिप्रवर्तयतिततश्चविषयसंबंधात्सत्त्वंसत्त्वात्मिकाबुद्धिर्विषययाथात्म्यज्ञानंप्रवर्तते । तथातमोभावस्तमसाविषयाज्ञानेनजनितोभावोविषयविषयसंरूपःशुक्तिरजतादिःप्रीतियोगात्पुरुषगतरागादिदोषात्प्रवर्तते प्रमाकूपंविषयकूपंवाज्ञानंविषयेंद्रियसंबंधाज्जायतइत्यर्थः २५ ततश्चप्रीत्यादयःसत्त्वाद्यात्मा

अतिभावगताबुद्धिर्भावेमनसिवर्तते ॥ प्रवर्तमानंरजस्तद्भावमनुवर्तते २५ इन्द्रियाणिहिसर्वाणिप्रवर्तयतिसातदा ॥ ततःसत्त्वंतमोभावःप्रीतियोगात्प्रवर्तते २६ प्रीतिःसत्त्वंरजःशोकस्तमोमोहस्तुतेत्रयः ॥ येयेचभावालोकेऽस्मिन्सर्वेष्वेतेषुवैत्रेषु २७ इतिबुद्धिगतिःसर्वाव्याख्यातातवभारत ॥ इन्द्रियाणिचसर्वाणि विजेतव्यानिधीमता २८ सत्त्वंरजस्तमश्चैवप्राणिनांसंश्रिताःसदा ॥ त्रिविधावेदनाचैवसर्वसत्त्वेषुदृश्यते २९ सात्विकीराजसीचैवतामसीचेतिभारत ॥ सुखस्पर्शःसत्त्वगुणोदुःखस्पर्शोरजोगुणः ॥ तमोगुणेनसंयुक्तोभवतोव्यावहारिको ३० तत्रयत्प्रीतिसंयुक्तंकायेमनसिवाभवेत् ॥ वर्ततेसात्विकोभावइत्याचक्षीततत्तथा ३१ अथयदुःखसंयुक्तमप्रीतिकरमात्मनः ॥ प्रवृत्तरजइत्येवतन्नसंरम्यर्चितयेत् ३२ अथयन्मोहसंयुक्तमव्यक्तविषयंभवेत् ॥ अप्रतर्क्यमविज्ञेयंतमस्तदुपधारयेत् ३३ प्रहर्षःप्रीतिरानंदःसुखंसंज्ञांतचित्तता ॥ कथंचिदभिर्वर्ततइत्येतेसात्विकागुणाः ३४ अतुष्टिःपरितापश्चशोकोलोभस्तथाक्षमा ॥ लिंगानिरजसस्तानि दृश्यंतेहेत्वहेतुभिः ३५ अवमानस्तथामोहःप्रमादःस्वप्नतंद्रिता ॥ कथंचिदभिर्वर्ततेविविधास्तामसागुणाः ३६ दूरगंबहुधागामिप्रार्थनासंशयात्मकम् ॥ मनः सुनियतंयस्यससुखीप्रेत्यचेहच ३७ सत्त्वक्षेत्रज्ञयोरेतदंतरंपश्यसूक्ष्मयोः ॥ सृजतेतुगुणानेकएकोनसृजतेगुणान् ३८

नःप्रवर्तते भावाःशमदमकामक्रोधमयविषादादयः २७ बुद्धिर्व्याख्यानंसंप्रयोजनमुपसंहरति इतीति २८ प्रीतिःसत्त्वमित्युक्तमर्थप्रपंचयति सत्त्वेरजइत्यादिना २९ त्रैविध्यमेवाह सात्विकीति सादेन तमोगुणेप्रादुर्भूतेसतिसंयुक्तौपूर्वौतौसुखदुःखस्पर्शौनभवतःकितमोहपदेत्यर्थः ३० । ३१ संरम्यमीत्वा दुःखानुसंधानादुःखमेवबुद्धिर्भवतिइतिभीत्यादुःखेनचितयेन्नगणयेदित्यर्थः ३२ । ३३ इष्टवस्तुश्रवणदर्शनप्राप्त्युपभोगजानिसुखानिप्रहर्षप्रीत्यानंदसुखाख्यानिप्रियमोदप्रमोदानेदापरपर्यायाणिप्रज्ञावित्तानिर्विकल्पसुखतापुच्छब्रह्माख्या कथंचिदितिदीर्घमित्युक्तम् ३४ हेत्वहेतुभिर्हेतुभिरहेतुभिश्चाऽहाराद्यपूर्तौसत्यामतुष्टिः क्षुद्राध्यायनिवृत्तिहेतुभिःसर्वसंपत्तिमतस्तुयाऽतुष्टिःसानिहेतुकाकेवलमोहकार्यमित्यर्थः ३५ स्वप्नेनिद्रातत्सहितातंद्रितातंद्रायुक्तत्वं कथंचिदभावातिशयात् ३६ दूरगंडुर्लभेऽपिबस्तुन्यासकं । बहुधागाम्यनेकेषुविषयेषुगुणपत्रिपतिर्तुशीलं प्रार्थनादेहीतिदेवमाषणं । सुनियतंनिरुद्धवृत्तिकम् ३७ वृत्तिनिरोधफलंसत्त्वापुरुषान्यत्वाख्यातिमाह सत्त्वेति सत्त्वंबुद्धिसत्त्वं क्षेत्रज्ञःसाक्षी तयोरेतरेभेदंतस्मायःपिंडवदितरेतराविवेकात्प्रागुहीतं एकःसत्त्वं गुणानहंकारादीन् ३८

एतौमशकोदुंबरौ तयोःसत्त्वक्षेत्रज्ञयोः ३९ प्रकृत्यास्वभावेन ४० ननुमशकोदुंबरवज्रलमस्त्यवद्वातयोःसंयोगश्चेदुभयोरपिविभुत्वादपरिहार्यःसंयोगःस्यादित्याशंक्याह नेति नविदुरितिगुणानांजडत्वमुक्तं वेतीतिक्षेत्रज्ञस्यविदात्मत्वमुक्तं अतश्चिज्जडयोर्वास्तवसंबंधो नोपपद्यते । दृष्टांतेतुजडयोरेवमीनादिशरीरयोर्जलादिनाजडेनैवसंबंधः । एतदेवाह परिद्वष्टेति पुरुषोऽगुणानांदिहाहंकारादीनांद्रष्टाऽपिसंस्तान्संस्तृष्टान्स्वतादात्म्यापत्रान्मन्यते नहिद्रष्टृदृश्ययोःपुंगुणयोरभेदःसंभवति प्रतीयतेचाभेदः अहंगौरोऽहंकाणोऽहंसुखयहंकर्तेति । तस्मान्मरुमहाहृदयोरिवानयोराध्यासिकःसंबंधइत्यर्थः । संस्तृष्टेतिपाठेसमित्येकीभावेइतियास्कवचनादात्मन्येकीभावेनतादात्म्येनगुणानांस्तृष्टाकल्पकःसंस्तृष्टाविदात्माविद्ययामन्यतेऽभिमानं करोति ३९ ननुचिदात्मागुणसंगीचेदपिहितप्रदीपवत्प्रकाशयेदित्याशंक्याह इन्द्रियैरिति प्रदीपार्थमर्थप्रकाशनंयदचिच्छेदिरिवघटपिहितोदीपइत्यर्थः । इन्द्रियैर्मनसासहसृभिः ४१ संप्रयोगःसंबंधः ध्रुवोऽनादिः ४२ सत्त्वक्षेत्रज्ञयोःसंप्रयोगोऽनिर्वचनीयइत्याह आश्रयइति आत्मनोऽसंगत्वाभिर्गुणत्वावजतुकापुत्रूपरूपपिवद्वाततयोराश्रिताश्रयभावोऽस्तीत्यर्थः । क्षेत्रज्ञस्यकश्चनाऽऽश्रयोनास्ति स्वमहिमप्रतिष्ठत्वात् । गुणःसत्त्वस्येतनेतिप्राचीनपाठेतुसत्त्वस्याश्रयःप्रकृतिःशाखायाइवतरुःसनास्तिप्रकृतेस्तुच्छत्वात् । 'तुच्छत्वेनाश्रयपिहितंयदासीत् । अमृतेनहिप्रत्यूढा'इत्यादिश्रुतिभ्यस्तस्यास्तुच्छत्वावगतेः । कथंतर्हि सत्त्वस्यात्मलाभइत्यत आह चेतनासत्त्वस्वगुणइति शुक्तीदंतायथातत्राध्यस्तरजतस्यविशेषणंभवतितद्वचेतनास्वस्मिन्नध्यस्तस्यसत्त्वस्यविशेष

मशकोदुंबरौवाऽपिसंप्रयुक्तौयथासदा ॥ अन्योन्यमेतौस्यातांचसंप्रयोगस्तथातयोः ३९ पृथग्भूतौप्रकृत्यातौसंप्रयुक्तौचसर्वदा ॥ यथामत्स्योजलंचैवसंप्रयुक्तौतथैवतौ ४० नगुणाविदुरात्मानंसगुणान्वेत्तिसर्वशः ॥ परिदृष्टागुणानांबुसंस्तृष्टान्मन्यतेतथा ४१ इन्द्रियैस्तुप्रदीपार्थंकुरुतेबुद्धिसप्तमैः ॥ निर्विचेष्टैरजानद्भिःपदमात्माप्रदीपवत् ४२ सृजतेहिगुणान्सत्त्वक्षेत्रज्ञःपरिपश्यति ॥ संप्रयोगस्तयोरेषसत्त्वक्षेत्रज्ञयोर्ध्रुवः ४३ आश्रयोनास्ति सत्त्वस्यक्षेत्रज्ञस्यचकश्चन ॥ सत्त्वंमनःसंसृजतेनगुणान्वैकदाचन ४४ रश्मींस्तेषांसमनसायदासम्यङ्नियच्छति ॥ तदाप्रकाशतेऽस्यात्माघटेदीपोज्वलन्निव ४५ त्यक्तायःप्राकृतंकर्मनित्यमात्परतिर्मुनिः ॥ सर्वभूतात्मभूस्तस्मात्सगच्छेदुत्तमांगतिम् ४६ यथावारिचरःपक्षीसलिलेननलिप्यते ॥ एवमेवकृतप्रज्ञोभूतेषुपरिवर्तते ४७ एवंस्वभावमेवैतत्स्वबुद्ध्याविहरेन्नरः ॥ अज्ञोचन्नप्रहृष्यंश्चसमोविगतमत्सरः ४८ स्वभावयुक्तयायुक्तस्तु सानैत्यंसृजतेगुणान् ॥ ऊर्णनाभिर्यथासूत्रंविज्ञेयास्तंतुवद्गुणाः ४९

पंभवति । तमिमंसत्त्वेचेतनानुबोधमालक्ष्याऽत्माजडश्चेतनातद्वृणःसाचक्षणावस्थायिनीतिबुद्धबन्धवःप्रकृति । उक्तेर्हेतुमाह सत्त्वमिति संसृजतेनिर्दिशति प्रकाशयतीत्यर्थः वेप्रासिद्धं । मनआदिकमेवसत्त्वस्यकार्यप्रयत्नेनतन्मूलभूतागुणाअतस्तेषांसकार्याणामृषात्वमित्यर्थः । नहिनिपुणरपिपरीक्ष्यमाणंरज्जुरगोपादानमज्ञानंद्रष्टृपथमवतरतीतिभावः ४४ अध्यासनिवृत्त्युपायमाह रश्मीनिति वृत्तिबहुत्वापेक्षयाबहुवचनं तेषांतस्यतत्त्वस्यरश्मीनिर्वेन्द्रियाणि ४५ प्राकृतंस्वाभाविकंकर्मव्यक्तासंन्यस्येत्यर्थः । आत्परतिरनन्यनिष्ठोमुनिर्ध्यानशीलः सर्वेषांभूतानामात्मैवभवतीतिसर्वभूतात्मभूः । 'यएवदेहाहंब्रह्मास्मीतिसइदंसर्वभवति । आत्माहोषांसभवति'इत्यादिश्रुतिभ्यःआत्मनःसावात्म्यावगतेः तस्मात्संन्यासादेः ४६ एवंविदःकर्माळेपसदृष्टांमाह यथोति वारिचरोहंसः तथाचश्रुतिः । 'तंविदित्वानकर्मणालिप्यतेपापकेन'इति ४७ एवंस्वभावमलेपस्वभावं एतदात्मस्वरूपंस्वबुद्ध्यानिश्चित्येतिशेषः ४८ एवंविदोजीवन्मुक्तिमाह स्वेति स्वभावेस्वरूपेयुक्तिर्यागस्तयादेहेन्द्रियादितादात्म्याख्यासकृतापररूपतापरित्यज्यस्वरूपावस्थित्यायुक्तश्चसविद्धात्रित्यंगुणान्भूतभौतिकान्योगैश्वर्यबलेनसृजते । यस्यानुवितःप्रतिबुद्धआत्मेत्युपक्रम्य सविश्वकृत्सहिविश्वस्यकर्तेतिश्रुतेः । ऊर्णनाभिदृष्टांशोऽभिन्ननिमित्तत्वोपपादनायदर्शितः ४९

तत्रतेषु स्थानेषु ध्यानेन कर्मणि ल्युट् ध्येयवस्तुना संश्लिष्टमेकीभावं गतं । अध्ययनसंश्लिष्टमिति प्राचीनपाठे प्रणवेन चंडानां वदति दीर्घाच्चारितेनैकीभूतं । एकाग्रमेकं ध्येयमेवाग्रे विषयतया स्फुरति मनुशब्दादयस्तदेकाग्रं तत्रोपायः पिंडीकृत्येति । मनसा ह्येव प्रयति मनसा गृणोतीत्यादि श्रुतेर्मनःकर्मस्येव हींद्रियाण्यंगानितेन प्रसारितानि विषयान् स्पृशंति । तेनैव गुरुकृत्युक्तिबलेनाकुंचितानि न स्पृशंति । सेयमिंद्रियाणां मनोमज्जात्मनाऽवस्थितिः पिंडीकारः ९ एतमेव स्पष्टयति शब्दमिति ६ पंचानां श्रोत्रादीनां वर्गप्रमथनं तिव्याकुल्यं तीतितया एतानि शब्दादीनि ७ इंद्रियैः सह संभूय भ्रातं मनः समादध्यादधेयैकप्रवर्णं कुर्यात् किं कृत्वा पंचवर्गमनसि संगृह्य तत इति पूर्वोक्तप्रत्याहारानंतर्धमुच्यते ८ विसंचारिविषयसंचारशीलं । पंचेन्द्रियाणि विषयदेशे प्रापकाणि निर्गमद्वाराणि यस्य तत्पंचद्वारं । चलाचलं चलेष्वपि विषयेष्वचलं । नित्यमव्ययं । अंतराहार्दीकाशे निरालंबदेहाद्यालंबनशून्यं कृत्वा ध्यानपथे चतुर्विधे ध्यानालंबने मनः समादध्यात् ९ इंद्रियाणीति एषमनस्केंद्रियपिंडीकरणलक्षणो ध्यानपथः पूर्वोक्तो विधिरिति सः आलंबनत्वविवक्षितमित्यर्थः १० एतावताऽपि नाकृतकृत्यतेत्याह तस्येति तस्य मनोबुद्धींद्रियपंचकाख्यसंज्ञागत्याऽऽत्मनो जीवस्य षष्ठमांतरमंगमनः पूर्वसन्निरुद्धमपि स्फुरिष्यति अतिचंचल्येदृष्टांतो विद्युत् ११ । १२ वायुपथनाडीमार्गप्राप्येति शेषः । मनोभ्रातं भवति नानाविधानिरूपा

तत्र ध्यानेन संश्लिष्टमेकाग्रधारयेन्मनः ॥ पिंडीकृत्येन्द्रियग्राममासीनः काष्ठवन्मुनिः ६ शब्दं न विदेच्छेत्त्रेण स्पर्शं चानवेदयेत् ॥ रूपं न चक्षुषा विद्याज्जिह्वया रसांस्तथा ६ घ्रेयाण्यपि च सर्वाणि जह्यादध्यानेन योगवित् ॥ पंचवर्गप्रमाथीनिनेच्छेच्चैतानि वीर्यवान् ७ ततो मनसि संगृह्य पंचवर्गं विचक्षणः ॥ समादध्यान्मनो भ्रातमिंद्रियैः सह पंचभिः ८ विसंचारि निरालंबं पंचद्वारं चलच्चलम् ॥ पूर्वध्यानपथे धीरः समादध्यान्मनो वरा ९ इंद्रियाणि मनश्चैव यदा पिंडीकरोत्ययम् ॥ एष ध्यानपथः पूर्वो मया समनुवर्णितः १० तस्य तत्पूर्वसंरुद्धमात्मनः षष्ठमांतरम् ॥ स्फुरिष्यति समुद्राता विद्युदंबुधरे यथा ११ जलविंदुर्यथा लोलः पर्णस्थः सर्वतश्चलः ॥ एवमेवास्य चित्तं भवति ध्यानवर्त्मनि १२ समाहितं क्षणं किंचिदध्यानवर्त्मनितिष्ठति ॥ पुनर्वायुपथं भ्रातं मनो भवति वायुवत् १३ अनिवेदो गतकेशो गततंद्रिर मत्सरी ॥ समादध्यात्पुनश्चेतो ध्यानेन ध्यानयोगवित् १४ विचारश्च विवेकश्च वितर्कश्चोपजायते ॥ मुनेः समादधानस्य प्रथमं ध्यानमादितः १५

णिद्वेति शेषः । तस्मिन्नुक्तमुत्तनीलमाहुः पिण्डं हरितं लोहितं चेतियोगमार्गेऽनेकनाडीरूपश्रवणात् १६ गतकेशः प्रास्रमोऽप्यनिर्वेदो योगे निर्वेदशून्यः स्यात् । तथा गततंद्रिर्निरालस्यः । अमत्सरी परोत्कर्षसहः स्यात् । ध्यानेन ध्येयाकारप्रत्ययप्रवाहेण १४ विचारश्चेति प्रथमं समादधानस्य प्रागनुष्ठितयोगस्य योगिन आदित आदौ विचारो विचारारूपं ध्यानं विवेकारूपं वितर्कारूपं वा उपजायतेऽधिकारभेदेन । तथा हि मध्यमानासूक्ष्मे मनः कल्पिते पीतांबरादिविग्रहे चेतसः प्राणिधानं विचारः सोऽपि द्विविधः सविचारनिर्विचारभेदात् तत्र यदा शब्दतदर्थोऽस्तेष्वपूर्वकं भावना प्रवर्तते स आद्यः । तदुल्लेखं विना द्वितीयः । अयमेव स्थूलालंबनस्य वितर्कस्य सवितर्कनिर्वितर्कारूपस्य द्वैविध्यप्रकारेभेदोऽध्यामाधिकारयोग्यः । ननु विचारेऽपि तर्कवामानसिकीमौतिकीवामूर्तिरेवालंबनंतस्याश्च ध्यानेन कीटभृगवत् तत्सारूप्यमेव प्राप्य न तु कैवल्यमिति तावन् उपायविति चेत् । सत्यं द्विविधं ध्यानं भावना प्राणिधानं च तत्राद्यं सिद्धं कल्पितं वा विषयमधिकृत्य प्रवर्तते न वस्तुतत्त्वमवश्यमपेक्षते । द्वितीयं तु यथा गृह्यमाणे मणौ परोपदिष्टस्वाज्ञाततद्रतविशेषावगतयेत देवचक्षुर्यत्नेन प्राणिधीयत इति प्राणिधानं वस्तुतत्त्वविषयं तत्र यथा स्फटिकः स्वतः शुद्धो जपाकुसुमसन्निध्यान्मध्यमस्य तत्रैव रक्तः स्फटिक इत्यध्यासः । अधमस्य स्फटिकांशप्रमोषेण तत्रैव पद्मरागात्वाध्यासः । तत्रैव मूढतमस्य चंद्रिकायां चंद्रिका लत्वाध्यासः । एवांचिदात्मा स्वतः शुद्धो माया सान्निध्यादीशः ।-

-तत्रैव ब्रह्मभावप्रमोषे सत्यविद्यया सूत्रात्माध्यासः । तत्राप्यविद्याप्राबल्ये स विराडध्यासः । तत्र वस्तुनिर्चितं प्राणिधित्सतः क्रमेणोत्तरोत्तराध्यासनिवृत्तौ पूर्वपूर्वाध्यासोऽवतिष्ठते । सर्वात्मना त्वज्ञाननिवृत्तौ स्फटिकमणिवदनुपाध्यात्मतत्त्वं प्रकाशते । तत्र विचारेण मूर्त्याकारतानीति चित्ते मूर्तेरैकावयववत्यागेन स्मितमात्रं पदनखचंद्रमात्रं वा भावयेत् । ततस्तदाप्येकागुरुकृत्युतया विराजिमनो धारयेत् । तत उक्तक्रमेण निर्गुणप्रतिपत्तिः । तथा वितर्कालंबने स्थूलप्रतिमायां प्राणिधीयमानं चित्तं तत्रोपगं भवति । तथा हि प्रतिमाया विराड्भेदे नेपुंसि स्थाणुवदधस्तत्त्वेना चेतनतां गतायास्तत्त्वं चैतन्यमेव । तद्यथा तीव्राभिनिवेशेन निरीक्ष्यमाणं शुक्तिरजतं तिरोधीयते शुक्तिश्च प्रकाशते एवमीश्वरत्वेन चित्त्यमानाया मूर्तेर्जडत्वं तिरोधीयते चैतन्यं चाभिर्भवति । अतएव बाणादयः स्वाराध्यैः शिवादिभिः सह व्यवहरंतीति बहुलमुपाख्यायते । तथा चेतनमूर्तेरपि तत्त्वं विश्वरूपमेव । तन्निरीक्षणे तदेव विश्वरूपमाविर्भवति यदपश्यद्यशो दाकृष्णमुखे यच्चाजुनः कृष्णशरीरे । तदिदं वितर्कजं प्रत्यक्षं प्रकृत्योक्तं योगभाष्ये तत्परं प्रत्यक्षं तच्च श्रुतानुमानयोर्बाधमिति । तथानिर्विचारपरिपाकेऽपि सार्वज्ञ्यं संप्रितं । निर्विचारवैशारद्येऽध्यात्मप्रसादः । कृष्णशरीरे । तदिदं वितर्कजं प्रत्यक्षं प्रकृत्योक्तं योगभाष्ये तत्परं प्रत्यक्षं तच्च श्रुतानुमानयोर्बाधमिति । तथानिर्विचारपरिपाकेऽपि सार्वज्ञ्यं संप्रितं । निर्विचारवैशारद्येऽध्यात्मप्रसादः । कृतं भरातत्र प्रज्ञेत्यादिना । ततः पुनरुक्तक्रमेण निर्गुणप्रतिपत्तिः । तत्र यदा देहविस्मरणेन बाह्यमूर्त्याकारं चेतःसर्वोत्तमाना भवति तदा मृगीभूतस्य कीटस्य कीटभाव इवात्यजीवभावो निवर्तते केवलमूर्त्याकारो भवति सेयं महाविदेहानामधारणा । या प्रकृत्यसूत्रितं बहिरकल्पिता इति महाविदेहात् तत्संबन्धमात्मका शावरणक्षय इति । उक्तौ विचारवितर्कौ व्यक्तालंबनौ मध्यमाधमयोग्यौ । अव्यक्तालंबनावपि द्वौ सानंदसास्मिताद्युत्तमाद्युत्तमयोग्यौ । तत्र गुरुकृत्युतयाऽव्यक्ते चित्तं धारयतोऽप्यंतर्देहविस्मरणे सत्यहमेवेदं सर्वं स्मीति श्रुतिप्रसिद्धाः सार्वज्ञ्यसार्वकाम्यादय ईश्वरगुणा उपति

मनसा क्लिश्यमानस्तु समाधानं चकारयेत् ॥ न निर्वेदं मुनिर्गच्छेत्कुर्यादेवाऽऽत्मनो हितम् १६ पांसुभस्म करीषाणां यथा वैराशय

श्रिताः ॥ सहसा वारिणासिक्तानयांति परिभावनम् १७ किंचित्स्निग्धं यथा च स्याच्छुष्कचूर्णमभाविताम् ॥ क्रमशस्तु शनैर्गच्छेत्स

र्वतत्परिभावनम् १८ एवमेवेन्द्रियग्रामं शनैः संपरिभावेत् ॥ संहरे क्रमशश्चैव स सम्यक्प्रशमिष्यति १९

एते उक्तमस्य सोऽयं सानंदः । तेषां प्रविलापनेनास्मितामात्रमवशिष्यते सोऽयं सास्मितः सत्वपुरुषाभ्युत्थारुयातिसंज्ञो हृदयप्रयत्नेदोऽत्र विवेकशब्देनोच्यते सचात्युत्तमस्य परवैराग्यवतो नष्टाशेषभोगवासनस्यैश्वर्याविर्भावविनाऽपि भवतीति मुख्यः । सानंदस्याप्यत्रैवांतर्भावविवक्षित्वाचित्तयमेवोक्तं विचारश्च विवेकश्च वितर्कश्चेति । तदेतदव्यक्तमालंबनं । 'निद्रादौ जागरस्यांते यो भावः पजायते ॥ तं भावं भावयन् प्राज्ञः सुखमक्षय्यमश्रुते' इति शास्त्रे स्पष्टमुक्तमपि गुरुपदेशं विना दुर्गमं केशसाध्यं च देहामिमानवतां । यथोक्तं 'केशोऽधिकतरस्तेषामव्यक्तासक्तचेतसां' इति । एतेन प्राणालंबना गतिर्यथा व्यक्तो मया लंबनाज्ञेया । एतासु च तत्पृथगपि योगविधासु वितर्कस्थूललक्ष्मकारणचैतन्यपरमुगतो विचारः सूक्ष्मकारणचैतन्योस्त्रिभिरेव । विवेकः कारणचैतन्याभ्यामेव । निर्वीजस्तु कैवल्यरूपः फलभूत इति साधनरूपेष्वेव न गणित इत्यलं पल्लवितेन १९ मनसोति तुरप्यर्थे समाधानं समाधिकारयेत् कुर्यादेव स्वायं णिच् तदेवाह नेति निर्वेदो योगो न सेत्स्यतीत्युपरमो बोधात् १६ स उपरमो न कर्तव्यः कालक्रमेणावश्यं भावात्फलस्येति सदृष्टां ब्रमाह पांस्त्विति करीषं शुष्कगोमयचूर्णं एते पाराशर्यो जलेन सिक्तमात्राः संतः परिभावनमूर्त्याद्याकारेण कल्पनं नयांति न प्राप्नुवन्ति १७ बहुकालं जले क्लिप्ताः संतश्चिक्कणतां प्राप्य मूर्त्याद्याकारं ग्रीहीतुं शक्तास्तद्विचित्रं चिरकालयोगे हृदयमभ्रंतत्वाकारं कर्तुं शक्यमित्याह किंचिदिति अल्पस्नेहादभावितामपि चिरकालकृदात्संजातबहुलस्नेहं भावितुं शक्यमित्यर्थः १८ दार्ष्टान्तिके योजयति एवमेवेति संपरिभावे मूर्त्याद्याकारं नयेत् क्रमशश्च मूर्तेरैकावयववत्यागक्रमेण तमपि चित्तस्याकारं संहरेत् । अयं भावः यत्र यत्रालंबने स्थिरीभूतं चित्तं भवति तंतमाकारं परित्यज्य सोपानारोहक्रमेणोत्तरमाकारं प्राविशेत् । सर्वाकारोपरमेतु प्रशमिष्यति प्रशम्यति प्रकर्षेण शमं गच्छति निर्विकल्पं भवतीत्यर्थः । तथा हि वितर्काद्विचारं गच्छेद्विचारादानंदमानं दादस्मितां ततः कैवल्यमिति क्रमो योगशास्त्रे प्रसिद्धः १९

स्वयमितिबुद्धिर्गृह्यते धीर्मेनःपंचैन्द्रियगर्णचध्यानपथेपूर्वोक्तनित्याभ्यस्तेनयोगेकस्याप्यप्रविलास्यदग्धेनानलवत्स्वयमपिशाम्यति । यथोक्तं येनत्यज्यसितंयजेति । ब्रह्माकाराचेतो
वृत्तिःकतकरजोवदृश्यंतराणिशमयंतीस्वयमपिशाम्यतीत्यर्थः २० नतदिति ऐहिकात्परमसुखात्सर्वमसंपन्नात्सर्वमौमपदादामुष्मिकाद्विरप्यगर्भपदाद्वानतत्प्राप्यंयत्संयतात्मनोभिरुद्ध
चित्तस्ययोगिनोभवति तथाचश्रुतिः । 'समाधिनिर्धूतमलस्यचेतसोनिवेशितस्यात्मनियत्सुखंभवेत् ॥ नशक्यतेवर्णयितुंगिरातदास्यंतदंतःकरणेनगृह्यते'इति २१ रंस्यतेतद्वृत्तिज्ञःस्वयमेवत
त्ररतिप्राप्स्यति नतत्प्राप्ताहठापेक्षेत्यर्थः । निर्वाणकंवल्यं निरामयनिर्द्वैतं २२ ॥ इतिशांति०मो०नी०भा०पंचनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९५ ॥ ॥ तत्रपूर्वतत्राध्ययनसंक्षि
ष्टमेकाग्रधारयेन्मनइत्येकांतेजप्यसहितंमनएकाग्रंरुत्त्वानिरुंध्यादित्युक्तं तत्रजपस्यश्रेष्ठंविज्ञायतद्विधिविफलादिकंश्रुतानुवादपूर्वकंपृच्छति चातुराश्रम्येति चतुर्णामाश्रमाणांहितंचातुराश्र
म्यं तेतवउक्तंवनचनंश्रुतमित्युत्तरश्लोकाद्विपरिणामेनापकृष्यते । तेइतिसंबंधेषठीनकर्तृषठी येननलोकाव्ययनिष्ठेतिप्रतिषेधप्रसक्तिःस्यात् इतिहासाःपुरावृत्तानि १ कथातत्त्वावबोधकोवा
क्यप्रबंधः २ । ३ सांख्यवेदांतविचारः योगश्चित्तवृत्तिनिरोधः क्रियाःकर्माणि एतेषांविधिःप्रकाशनं किंजापकशब्देनविचारकृतयोगकृतकर्मठोवाउच्यतइत्यर्थः ४ यज्ञविधिर्ब्रह्मयज्ञ
स्वयमेवमनश्चैवंपंचवर्गचभारत ॥ पूर्वध्यानपथेस्थाप्यनित्ययोगेनशाम्यति २० नतत्पुरुषकारेणनचदैवेनकेनचित् ॥ सुखमेष्ट्यतितत्तस्ययदेवंसंयतात्मनः
२१ सुखेनतेनसंयुक्तोरेस्यतेध्यानकर्मणि ॥ गच्छंतियोगिनोहोवंनिर्वाणंतन्निरामयम् २२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिमोक्ष० ध्यानयोगकथनेपंचनव
त्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९५ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ चातुराश्रम्यमुक्तंतेराजधर्मास्तथैवच ॥ नानाश्रयाश्चबहवइतिहासाःपृथग्विधाः १ श्रुता
स्त्वतःकथाश्चैवधर्मयुक्तामहामते ॥ संदेहोऽस्तितुकश्चिन्मेतद्भवान्वक्तुमर्हति २ जापकानांफलावार्तिश्रोतुमिच्छामिभारत ॥ किंफलंजपतामुक्तंकथातिष्ठंति
जापकाः ३ जप्यस्यचविधिकुस्रंवनक्तुमर्हसिमेऽनघ ॥ जापकाइतिकिंचैतत्सांख्ययोगक्रियाविधिः ४ किंयज्ञविधिरेवैषकिमेतज्जप्यमुच्यते ॥ एतन्मेसर्वमाच
क्ष्वसर्वज्ञोह्यसिमेमतः ५ ॥ भीष्मउवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ यमस्ययत्पुरावृत्तंकालस्वब्राह्मणस्यच ६ सांख्ययोगौतु
यावुक्तौमुनिभिर्मोक्षदर्शिभिः ॥ सन्यासएववेदांतेवर्ततेजपनंप्रति ॥ वेदवादाश्चनिर्वृताःशांताब्रह्मण्यवस्थिताः ७ सांख्ययोगौतुयावुक्तौमुनिभिः
समदर्शिभिः ॥ मार्गोतावप्युभावेतौसंश्रितौनचसंश्रुतौ ८

विधिः १ अत्रेति अत्रजपविषये चकारान्मृत्युप्रभृतीनांग्रहणं पुरावृत्तंमन्त्राग्नेवक्ष्यमाणं १ सांख्ययोगीयावुक्तौतयोर्भध्येसांख्येजपक्रियात्यागएवेत्याह सांख्येति सार्वेन संन्यासइति
वेदांतेसांख्याख्ये तत्रहेतुमाह वेदेति चकारोहेत्वर्थः यतोवेदवादाःसर्वेब्रह्मण्यवस्थिताःपर्यवसन्नाननुपास्त्यादिविधिपराः । यतःशांतानिबृत्तिप्रधानाः । उपासनायाश्चमानसक्रियात्वा
त्तत्परत्वेवेदांतानांशांतत्वंनयुज्येतेत्यर्थः । नन्वाग्रायस्यक्रियार्थत्वादानर्थक्यमतदर्थानामितिपरमार्थिणाऽक्रियार्थानांसिद्धार्थावबोधकानाराजाऽसौगच्छतीत्यादिवाक्यानामानर्थक्योक्त्याऽ
प्रामाण्याभिधानादितितत्राह निर्वृताइति रज्जुरियंनसर्पइत्यादिवत्सिद्धार्थबोधकस्यापिवाक्यस्यभयकंपाद्यनर्थनिवर्तकत्वेनार्थवत्त्वोपपत्त्याप्रवृत्तिनैराकाङ्क्षेणकृतार्थत्वोपपत्तेः तथाचमा
नांतरानवगतब्रह्मात्मैक्यरूपसिद्धार्थपरत्वाद्देदांतानांनतत्रजपापेक्षाऽस्तीत्यर्थः ७ एवंब्रह्मात्मैक्यप्रभितौजपानपेक्षामुक्ताद्वयोरपिमार्गयोर्जपस्याऽऽरादुपकारित्वेनापेक्षासाक्षात्कारोत्पत्तावनपे
क्षाचाह सांख्येति संश्रितौजपमितिशेषः । तथाहि चित्तशुद्धिद्वारातत्त्वमसीतिवाक्यार्थज्ञानेआलंबवत्त्वत्वेनतयोमेप्र णजपउपकारोतिनपरतःसाक्षात्काररूपफलोपकारित्वेन ८

एतदेवाह यथेत्यादिना अत्रापिमार्गद्वयेऽपि मनःसमाधिर्मेनोनिग्रहइन्द्रियजयः ९ सत्यंप्रसिद्धं अग्निपरिचारोऽग्निपरिचर्या । विविकानांशुद्धानामाहारादीनामेकांतदेशानांवा । ध्या
नंध्ययाकारप्रत्ययप्रवाहः । तपआलोचनंविषयदोषदर्शनात्मकं । ब्रमोजितानामिन्द्रियाणांतत्त्वप्रतिपतियोग्यता १० विषयाणांविशेषेणवभ्रतांकामादीनांप्रातिसंहारोजयः । शमोनिग्र
हीतस्यमनसोविज्ञेपराहित्यं । एषइति एषमनःसमाध्यादिर्जपतःप्रवर्तकः कामनावतःस्वर्गादिजनकोजपांगभूतोधर्मइत्यर्थः ११ निवर्तकजपतोयज्ञंव्याचष्टे यथेति कर्मनिवृत्तिर्भोक्षःसय
यासंपद्यतेसयज्ञोनिवर्तकइत्यर्थः । कर्मनिवृत्तिप्रकारमाह एतदिति एतन्मनःसमाध्यादिपरिवर्तयेन्निष्कामानुष्ठानेनविपरीतंकुर्यात् १२ एतदेवाहाधेनं निवृत्तमिति विरतमित्यपिपाठः
मार्गविज्ञानेष्टि व्यक्तंबाह्यमाभ्यंतरंवाऽलंबनंयद्वितर्कविचारयोःप्रागुक्तंसूक्ष्मंस्थूलं च अव्यक्तंसांनंदसास्मितयोरालंबनं ततोऽनाश्रयंनिर्विषयंशुद्धचिन्मात्रमित्यर्थः १३ मार्गप्राप्तौहेतुमाह कु
शेति कदंबमुकुलसदृशाद्भुदयपिंडात्प्रस्थितानादयःकुशवत्स्थूलमूलाःसूक्ष्माग्राअग्रैर्द्वयपिंडंस्पृशंत्योमूलैर्ब्रह्मांडमापूर्यतिष्ठंति । तदिदमुक्तं कुशोज्ञयानिषण्णइत्यवस्तात् कुशइस्तइतिपुर
स्तात् । कुशैःशिखीत्युपरिष्ठात् । कुशैःपरिवृतइतिसमंतात् । तस्मिन्कुशजालमध्येइतिद्वयपिंडेऽपिकुशैश्छन्नोऽयंपुरुषइतिप्रभाद्वारापदीपस्येवास्यपुरुषस्यनाडीद्वाराब्रह्मांडव्याप्तिर
स्तीति श्रुतावपितावाअस्थैताहितानामनाज्जइत्युपक्रम्यतस्यवापुस्तस्यपुरुषस्यमाचीदिकमाश्रमाणादक्षिणादिग्दक्षिणेप्राणाइत्यादिनाऽयमेवाथोदशितः तथाचैतद्व्याख्यातंवार्तिके । 'क

यथासंश्रूयतेराजन्कारणंचात्रवक्ष्यते ॥ मनःसमाधिरत्रापितर्थेन्द्रियजयःस्मृतः ९ सत्यमग्निपरिचारोविविकानांचसेवनम् ॥ ध्यानंतपोदमःक्षांतिरन
सूयामिताशनम् १० विषयप्रतिसंहारोमितजल्पस्तथाशमः ॥ एषप्रवर्तकोयज्ञोनिवर्तकमथोजृणु ११ यथानिवर्ततेकर्मजपतोब्रह्मचारिणः ॥ एत
त्सर्वमशेषेणयथोक्तंपरिवर्तयेत् १२ निवृत्तमार्गमासाद्यव्यक्ताव्यक्तमनाश्रयम् १३ कुशोज्ञयानिषण्णःसन्कुशहस्तःकुशैःशिखी ॥ कुशैःपरिवृतस्तस्मि
न्मध्येछन्नःकुशैस्तथा १४ विषयेभ्योनमस्कुर्याद्विषयान्नचभावयेत् ॥ साम्यमुत्पाद्यमनसामनस्येवमनोदधत् १५ तद्वियाध्यायतिब्रह्मजपन्वैसंहितां
हिताम् ॥ संन्यस्यत्यथवातवैसमाधौपर्यवस्थितः १६ ध्यानमुत्पादयत्यत्रसंहिताबलसंश्रयात् ॥ शुद्धात्मातपसादांतोनिवृत्तद्वेषकामवान् १७ अ
रामोहोनिर्द्वंद्वोनशोचितिनसज्जते ॥ नकर्त्ताकारणानांचनकार्याणामितिस्थितिः १८

दंबपुष्पवत्सैषादेवताहृदयाश्रया ॥ बहिर्गतासुनाडीषुविविक्ताहृदयादधि ॥ यथाऽस्यनाड्यःपुंसःस्युरध्यात्मंसर्वतोगताः ॥ अधिभूतंतथैवास्यवायुमयःसमंतगाः ॥ एतस्मादेवनिःसृत्य
शरीरात्सर्वतोगताः ॥ अधिभूतात्मनैवायंनानीलक्षणवर्त्मना ॥ आपूर्वेदंजगत्सर्वस्थितआध्यात्मिकःपुमान्'इति । तथाचशरावपिहितप्रभावत्सर्वद्वारापिधानेहार्दाकाशेएकीभूतंज्ञानम
नादौसंसारेसमनुभूतनिखिलप्रपंचवासनावासितंतत्सर्वमवभासयतीतिचित्तःसार्वात्म्यमुक्तंभवति १४ नमइति बाह्यान्नचभावयेदित्यांतरांश्वविषयांस्त्यजेदित्युक्तं साम्यंजविब्रह्मणोरैक्यं तत्र
हेतुः मनस्येवमनःप्रविलापनं मनोहिनकूटस्थेलीयते तस्यतद्विकारत्वाभावात् । नापिमायायांतस्यास्तुच्छत्वात् । अतःपरिशेषात्स्वस्मिन्नेवतस्यल्यइत्युक्तं १५ तद्वियासाम्यधिया
प्रत्यगमेदेनेत्यर्थः । ब्रह्मशुद्धबुद्धमुक्तत्वादिलक्षणं अहंदेहोद्वियादिभिन्नोविशुद्धोऽस्मीतिभावयेदित्यर्थः । संहिताययायोग्यंप्रणवगायत्र्यादिरूपां संन्यस्यतिचित्तस्यैयंसंपत्तौसत्यां अथेत्याने
तथै वेत्यवधारणे १६ ध्यानमितिसार्धःश्लोकः ध्यानंधेयाकारप्रत्ययप्रवाहं । संहितायास्तदुत्पादकत्वेद्वारमाह शुद्धात्माशुद्धचित्तः तपसाविचारेण दांतोजितेन्द्रियः निवृत्तद्वेषाणांसर्व
भूताभयप्रदानांयोगिनायःकामोब्रह्मावाप्तिविषयस्तद्वाच १७ कारणानांकर्मणां कार्वाणफलभोसानाम् १८

प्रस्थापयेत्सज्जीकुर्यात् कश्चित्कर्मकर्तृवेभोगकर्तृत्वेवा १९ ध्यानक्रियापरोरुक्तत्वेनाभिमतयस्य ध्यानेश्वरानित्यर्थः । अतएवध्यानवानध्याननिष्ठः ध्यानद्वारकस्तत्त्वनिश्चयी यस्यसध्याननिश्चयः ध्यानेध्यानालंबनेसमाधिचित्तैकाग्रमुत्पाद्य तदप्यालंबनम् २० तस्यात्यक्तसर्वालंबनायां सर्वत्यागकृतो निर्बीजसमाधिस्तस्यसुखप्रत्यगानंदं विशतेइत्यप कृष्यते कोविशते यो निरिच्छोयोगफलेऽणिमादावपीच्छारहितः प्राणान्प्राणमनोबुद्धीं त्रियात्मकं लिङ्गशरीरं लोकांतरगतिसाधनं त्यजति समाधौ तनुं सुखमितिसामानाधिकरण्यं तत्प्रविशति न तूत्क्रामति तथाचश्रुतिः 'यो कामो निष्काम आसकामो न तस्य प्राणा उत्क्रामन्त्यत्रैव समवनीयन्ते' इति तस्य शुद्धब्रह्मविदः अत्रात्मनिसमवनीयन्ते एकीभावेन विलीयन्ते इति श्रुतिपदानामर्थः २१ ब्रह्मकायो ब्रह्मस्वरूपसुखं तस्य निषेवणं चेन्नेच्छति तर्ह्युत्क्रामति न जायते नैव जन्म प्राप्नोति योगीस्वेच्छया कैवल्यं वा ब्रह्मलोकं वा गच्छति न तु संसारं प्राप्नोतीत्यर्थः मार्गस्थो देवयानमार्गस्थः श्रीमद्भागवतेऽप्येतद्वर्णितं यद्विप्रयास्य नृपपारमेष्ठ्यभित्यादिना ३२ आत्मबुद्ध्या तत्त्वसाक्षात्कारेण विरजः रजोगुणयुक्तं कार्यब्रह्मभावरूपमापेक्षिकममृतं यथाऽऽहुः 'आ

नचाहंकारयोगेन मनः प्रस्थापयेत्कचित् ॥ नचार्थग्रहणे युक्तो नावमानी नचाक्रियः १९ ध्यानक्रियापरोरुक्तो ध्यानवानध्याननिश्चयः ॥ ध्याने समाधिमुत्पाद्य तदपित्यजतिक्रमात् २० सैव तस्यामवस्थायां सर्वत्यागकृतः सुखम् ॥ निरिच्छस्त्यजतिप्राणान्ब्राह्मीं संविशते तनुम् २१ अथवानेच्छते तत्र ब्रह्मकायनिषे वणम् ॥ उत्क्रामति च मार्गस्थो नैव कचन जायते २२ आत्मबुद्ध्या समास्थाय शांतीभूतो निरामयः ॥ अमृतं विरजः शुद्धमात्मानं प्रतिपद्यते २३ ॥ इति श्रीम हाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि जापकोपाख्याने षण्णवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९६ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ गतीनामुत्तमप्राप्तिः कथिता जापके ष्विह ॥ एकैवैषा गतिस्तेषामुत्तमा त्य परामपि १ ॥ भीष्म उवाच ॥ शृणुष्वावहितो राजन् जापकानां गतिर्विमो ॥ यथा गच्छंति निरयाननेकान् पुरुषर्षभ २ यथो क्तपूर्वपूर्वयो नानुतिष्ठति जापकः ॥ एकदेशक्रियश्चात्र निरयंस च गच्छति ३ अवमानेन कुरुते न प्रीयति मह्यति ॥ ईदृशो जापको याति निरयं नात्र संशयः ४ अहंकारकृतश्चैव सर्वे निरयगामिनः ॥ परावमानी पुरुषो मवितानिरयोपगः ५ अभिध्यापूर्वकं जप्यं कुरुते यश्च मोहितः ॥ यत्रास्य रागः पतति तत्र तत्रोपपद्यते ६ अथैश्वर्यप्रवृत्तेषु जापकस्तत्र सज्यते ॥ स एव निरयस्तस्य नासौ तस्मात्प्रमुच्यते ७ रागेण जापको जप्यं कुरुते तत्र मोहितः ॥ यत्रास्य रागः पतति तत्र तत्रोपपद्यते ८

मृतसंख्यं स्थानममृतत्वं हि भाष्यते' इति तदन्यद्विरजः आत्यंतिकममृतं समास्थाय सम्यगास्यावविषयीकृत्य शांतीभूतो निष्कामो निरामयो जरा मरणवर्जितो विशुद्धं निष्कलमात्मानं प्रतिपद्यते २१ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे षण्णवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९६ ॥ जापकानां योगसिद्धिप्राप्तिद्वारा जरा मरणराहित्यमिच्छया देहत्यागो ब्रह्मलोकं प्रति गमनं विशुद्धकैवल्यं चेत्युक्तमितोपन्यासाच्चित्तेषां गतिरस्तीति पृच्छति गतीनामिति प्राप्तिर्गतिः १ इतोऽन्यामतयः पूर्वोक्तगतितो हीना इति सूचयंस्तानु निरयपदं प्रयुज्यान एवोत्तरयति शृणुष्वेति २ एकदेशोति अपूर्णा गजपपर इत्यर्थः ३ अवमानेनाश्रद्धया जपे प्रीत्यादिरहितः ४ अहंकारकृतोदपेक्षतः पुरुषो जापकः ५ अभिध्याफलाभिसंधिः यत्र फले रागः प्रीतिस्तत्र तत्फलभोगनिमित्तमुपपद्य त्वेयोग्यं देहं प्राप्नोति ६ ऐश्वर्यमणिमादिकं तस्य प्रवृत्तानि प्रवृत्तयस्तेषु प्रवर्तमानेष्वणिमादिष्वित्यर्थः स एव तत्र राग एव ७ तत्रैश्वर्यविषये रागेण मोहितः ८

दुष्टाभोगासक्ता बुद्धिर्यस्य स दुर्बुद्धिः अकृतप्रज्ञो भोगानां दुरंतताज्ञानशून्यः १ । १० न संपूर्णो न संयुक्त इत्यस्याऽविरक्तोपि हठेन त्यक्तभोग इत्यर्थः ११ अनिवृत्तं स्वाभाविकं अनागतं कृत्वा । अनि मितमिषिपाठेऽपि स एवार्थः । अव्यक्तं वाच्यमनसातीतं ब्रह्मणि प्रणवे स्थितं तद्वारा प्राप्यं तद्भूतो ब्रह्मभावं गतः १२ दुष्प्रज्ञानेन कामाक्रांतया बुद्ध्या दोषारागादयः तदात्मका दुष्प्रज्ञानात्मकाः १३ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे सप्तनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९७ ॥ ॥ ॥ निरयपदार्थमसिद्धं गृहीत्वा पृच्छति कीदृशमिति कौतूहलं शुभकर्तु रप्यशुभनिरयप्राप्तिरित्याश्चर्यम् १ धर्ममूलं वेदः परमात्मा च तावाश्रयौ यस्य २ अमूनि वक्ष्यमाणानि परमात्मनां महाबुद्धीनां देवानां दिव्यदेहानां संस्थानान्याकृतयः वर्णाः श्वेतपीता द्याः नानारूपाण्यनेकविधानि ३ आक्रीडाः क्रीडास्थानान्युद्यानानि ४ । ५ परमात्मनः स्थानस्येति परमात्माभिन्नं स्थानमपेक्षयेत्यर्थः ६ एतदेव वर्णयति त्रिभिः अभयमिति अभयं नाशमयशून्यं यतोऽनिमित्तं स्वभावसिद्धं केशावविद्यास्मितारागद्वेषाभिनिवेशास्तैः समावृतं च न असंगत्वादां गंतुकमपि भयं तत्र नास्तीत्यर्थः । द्वाभ्यां प्रिया प्रियाभ्यामुक्तं । 'अशरीरं वावसंतं

दुर्बुद्धिरकृतप्रज्ञश्चले मनसि तिष्ठति ॥ चला मेव गतिर्याति निरयं वानियच्छति ९ अकृतप्रज्ञको बालो मोहं गच्छति जापकः ॥ समो हानिरयं याति तत्र गत्वाऽनुशो चति १० दृढग्राही करोमीति जाप्यं जपति जापकः ॥ न संपूर्णो न संयुक्तो निरयं सोऽनुगच्छति ११ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अनिवृत्तं परं यत्तदव्यक्तं ब्रह्मणि स्थितम् ॥ तद्भूतो जापकः कस्मात्स शरीरमिहा विशेष १२ ॥ भीष्म उवाच ॥ दुष्प्रज्ञानेन निरया बहवः समुदाहृताः ॥ प्रशस्तं जापकत्वं च दोषाश्चैते तदात्मकाः १३ ॥ इति श्रीम० शां० मो० जापकोपाख्याने सप्तनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९७ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कीदृशं निरयं याति जापको वर्णयस्व मे ॥ कौतूहलं हिराजन्मेतद्भवान्व कुमर्हति १ ॥ भीष्म उवाच ॥ धर्मस्यांशप्रसूतोऽसि धर्मिष्ठोऽसि स्वभावतः ॥ धर्ममूलाश्रयं वाक्यं शृणुष्वावहितोऽनघ २ अमूनियानि स्थानानि देवानां परमात्मनाम् ॥ नानासंस्थानवर्णानि नानारूपफलानि च ३ दिव्यानि कामचारीणि विमानानि सभास्तथा ॥ आक्रीडाविविधाराजपद्मिन्त्यश्चैव कांचनाः ४ चतुर्णालोकपालानां शुक्रस्याथ बृहस्पतेः ॥ मरुतां विश्वदेवानां साध्यानामश्विनोरपि ५ रुद्रादित्यवसूनां च तथाऽन्येषां दिवौकसाम् ॥ एते वै निरयास्ता तस्थानस्य परमात्मनः ६ अभयं चानिमित्तं च न तत्केशसमावृतम् ॥ द्वाभ्यामुक्तं त्रिभिर्मुक्तमष्टाभिस्त्रिभिरेव च ७ चतुर्लक्षणवर्जं तु चतुष्कारणवर्जितम् ॥ अप्रहर्षमनानंदमशोकं विगतकृमम् ८

नाप्रियाप्रियेऽप्यशते' इति श्रुतेः । यत्स्त्रिभिर्गुणैः प्रियाप्रियहेतुभिर्मुक्तं गुणातीतत्वं मपि कुतः यतोऽष्टाभिः पुरीभिः भूतैः त्रियमनो बुद्धिर्वासना कर्मवायवः ॥ अविद्याचेत्यनुवर्गमाहुः पुर्यष्टकं बुधाः इत्युक्ता मिर्मुक्तं कार्यनिवृत्त्या कारणनिवृत्तिलक्ष्यत इत्यर्थः । एतदपि कुतः त्रिभिर्ज्ञेयज्ञानज्ञातृभावैर्मुक्तं ७ इदमपि कुतः यत्तद्वर्णलक्षणवर्जं लक्ष्यते ज्ञायते विषयस्वरूपमपि स्तानिलक्षणा निदृष्टि श्रु तिमति विज्ञातयः । रूपादिहीनत्वात्प्रत्यक्षस्य विषयः । गुणजाति क्रियाहीनत्वात्प्रशब्दस्य । असंगत्वेन संबंधाग्रहान्नानुमानस्य । सर्वसाक्षित्वेनाजडत्वाच्च न बुद्धेः तथाचश्रुतिः । 'न दृष्टेर्द्रष्टारं पश्येर्न श्रुतेः श्रोतारं शृणुयानमतेर्भूतारमन्वीथानविज्ञाते विज्ञातारं विजानीया' इति चतुष्कारणवर्जितमुक्तेरवदृष्ट्यां विषयस्वरूपकारणैरूपादिमत्त्वादिभिर्वर्जितं । तथाचश्रुतयः अस्थूलमनञ्च त्याद्याः परमात्मनिसर्वविशेषाभिषेधंति । पूर्वब्रह्माभ्यामुक्तमिति पाठे तु पूर्वाभ्यां प्रियाप्रियादियोगमात्मन्यध्यारोप्योत्तरार्धेन तदपवाद इति ध्येयं आत्माप्रियादियुक्तमपि तत्त्वतो न दर्शनादिवि षय इत्यर्थः । प्रहर्ष इष्टविषयलाभजं सुखं आनंदस्तद्भोगजं सुखं ताभ्यां हीनमप्रहर्षमनानंदं । शोक आंतरं दुःखं क्रमो बाह्यं दुःखं ताभ्यां हीनमशोकं विगतकृमम् ८

जापकस्यामुष्मिकसुखेनिःस्पृहत्वंमदस्यैहिकसुखेऽपिनिस्पृहत्वमाख्यायिकयैवज्ञापयति राजाऽहमिति प्रथितंस्वर्णरत्नादि वदस्वभाज्ञापय यजनयाजनेअध्ययनाध्यापनेदानप्रतिग्रहो चेतिषट्कर्माणितेषामध्येप्रतिग्रहस्यांतर्भावादित्याशयः ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० कृतमलं सर्वंजपफलेन ५१ यज्जपितंजप्येतस्येतिशेषः ५२

राजोवाच ॥ राजाऽहंब्राह्मणश्चत्वंयदाषट्कर्मसंस्थितः ॥ ददानिवसुकिंचितेप्रथितंतद्वदस्वमे ३९ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ द्विविधाब्राह्मणाराजनधर्मश्चद्विविधःस्मृतः ॥ प्रवृत्ताश्चनिवृत्ताश्चनिवृत्तोऽहंप्रतिग्रहात् ४० तेभ्यःप्रयच्छदानानिनियमप्रवृत्तानराधिप ॥ अहंनप्रतिग्रहामिकिमिष्टंकिंददामिते ॥ ब्रूहित्वंनृपतिश्चेष्टतपसासाधयामिकिम् ४१ ॥ राजोवाच ॥ क्षत्रियोऽहंनजानामिदेहीतिवचनंकाचित् ॥ प्रयच्छयुद्धमित्येवंवादिनःस्मोद्विजोत्तम ४२ ब्राह्मणउवाच ॥ तुष्यसित्वंस्वधर्मेणतथातुष्टावयंनृप ॥ अन्योन्यस्यांतरंनस्तिपदिष्टंतत्समाचर ४३ ॥ राजोवाच ॥ स्वशक्त्याऽहंददानीतित्वयापूर्वमुदाहृतम् ॥ याचेत्वादीयतांमह्यंजप्यस्यास्यफलंद्विज ४४ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ युद्धंममसदावाणीयाचतीतिविकथ्यसे ॥ नचयुद्धंमयासार्धंकिमर्थयाचसेपुनः ४५ राजोवाच ॥ वाग्वज्राब्राह्मणाःप्रोक्ताःक्षत्रियाबाहुजीविनः ॥ वाग्युद्धंतदिदंतीवंममविप्रत्वयासह ४६ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ सैवाऽद्यापिप्रतिज्ञामेस्वशक्त्याकिंप्रदीयताम् ॥ ब्रूहिदास्यामिराजेंद्रविभवेसतिमाचिरम् ४७ ॥ राजोवाच ॥ यतद्वर्षशतंपूर्णजप्यंवेजपतात्वया ॥ फलंप्राप्तंतत्प्रयच्छममदित्सुर्भवान्नयदि ४८ ब्राह्मणउवाच ॥ परमंयुह्यतांतस्यफलंयज्जपितंमया ॥ अर्धंत्वमविचारेणफलंतस्यह्यवामुहि ४९ अथवासर्वमेवेहमामकंजापकंफलम् ॥ राजन्प्राप्नुहि कामंत्वंयदि सर्वमिहेच्छसि ५० ॥ राजोवाच ॥ कृतं सर्वेणभद्रंतेजप्यंयद्याचितंमया ॥ स्वस्तितेऽस्तुगमिष्यामिकिंचतस्यफलंवद ५१ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ फलप्राप्तिंनजानामिदंतंयज्जपितंमया ॥ अयंधर्मश्चकालश्चयमोमृत्युश्चसाक्षिणः ५२ ॥ राजोवाच ॥ अज्ञातमस्यधर्मस्यफलंकिमेकरिष्यति ॥ फलंब्रवीषिधर्मस्यनचेज्जप्यकृतस्यमाम् ॥ प्राप्नोतुतत्फलंविप्रोनाहमिच्छेससंशयम् ५३ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ नाददेऽपरवक्तव्यंदतंचास्यफलंमया ॥ वाक्यंप्रमाणंराजर्षममाद्यतवचैवहि ५४ नाभिसंधिर्मयाजप्येकृतपूर्वःकदाचन ॥ जप्यस्यराजशादूलकथंवेत्स्याम्यहंफलम् ५५ ददस्वेतित्वयाचोक्तंददानीतिमयातथा ॥ नवाचंदूषयिष्यामिसत्यंरक्षस्थिरोभव ५६ अथैवंवदतोमेऽवचनंनकरिष्यसि ॥ महानधर्मोभवितातवराजन्मृषाकृतः ५७ नयुक्तंतुमृषावाणित्वयावक्तुमरिंदम ॥ तथामयाप्यभिहितंमिथ्याकर्तुंनशक्यते ५८ संश्रुतंचमयापूर्वंददानीत्यविचारितम् ॥ तद्ब्रूहीष्वाविचारेणयदिसत्येस्थितोभवान् ५९ इहागम्यहिमाराजन्जाप्यंफलमयाचथाः ॥ तन्मेनिमृष्टंमृष्टीष्वभवसत्येस्थिरोऽपिच ६०

३९ अपरवक्तव्यंवाक्यांतरंनाददेनामीकुरे ५४ अभिसंधिःकामः निष्कामस्यजपस्यानंतफलमितिभावः ५५ दूषयिष्यामिअन्यथाकरिष्यामि ५६ । ५७ । ५८ । ५९ भेदयानिमृष्टंदत्तं ६०

३१ । ३२ नविशिष्यतेनविशेषःक्रियते ३३ एकःअतुल्यः अक्षरःअविनाशी ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० देहीतिउक्त्वेतिशेषः ४१ । ४२ । ४३ । ४४ नच्छंदयामिप्रतिग्रहीष्वेतिनप्रार्थितवानस्मि ४५ अविवादइति राष्ट्रपरागादीप्रतिग्रहमनिच्छतिब्राह्मणेयत्प्रकारांतरेणदानंतदातुः फलावहंप्रतिग्रहीतुश्चनदीषकमितिभावः तथाचस्मृतिः । 'मनसापात्रमुद्दिश्यजलम

नायंलोकोऽस्तिनपरोनचपूर्वान्सतारयेत् ॥ कुतएवजनिष्यास्तुमृषावादपरायणः ६१ नयज्ञफलदानानिनियमास्तारयंतिहि ॥ यथासत्यंपरेलोकेतथेहपुरुषर्षभ ६२ तपांसियानिचोर्णानिचारिष्यंतिचयतपः ॥ शतैःशतसहस्रैश्चतैःसत्यान्नविशिष्यते ६३ सत्यमेकाक्षरंब्रह्मसत्यमेकाक्षरंतपः ॥ सत्यमेकाक्षरोयज्ञःसत्यमेकाक्षरंश्रुतम् ६४ सत्यंवेदेषुजागर्तिफलंसत्येपरंस्मृतम् ॥ सत्याद्धर्मोदमश्चैवसर्वसत्येप्रतिष्ठितम् ६५ सत्यंवेदास्तथांगानिसत्यंविद्यास्तथावेधिः ॥ व्रतचर्यातथासत्यमोकारःसत्यमेवच ६६ प्राणिर्नाजननंसत्यंसत्यंसंततिरेवच ॥ सत्येनवायुरभ्येतिसत्येनतपतेरविः ६७ सत्येनचाग्निर्देहतिस्वर्गःसत्येप्रतिष्ठितः ॥ सत्यंयज्ञस्तपोवेदाःस्तोभार्मत्राःसरस्वती ६८ तुलामारोपितोधर्मःसत्यंचैवेतिनःश्रुतम् ॥ समक्षांतुल्यतोयतःसत्यंततोऽधिकम् ६९ यतोधर्मस्ततःसत्यंसर्वसत्येनवर्धते ॥ किमर्थममृतंकर्मकर्तुराजंस्वमिच्छसि ७० सत्येकुरुस्थिरंभावंमाराजन्नृतंकथाः ॥ कस्मास्वमनृणंवाक्यंदेहीतिकुरुषेऽशुभम् ७१ यदिजप्यफलंदत्तंमयानैषिस्यसेनृप ॥ धर्मभ्यःसंपरिभ्रष्टोलोकाननुचरिष्यसि ७२ संश्रुत्ययोनदिसेतयाचित्वायश्चनेच्छति ॥ उभावानृतिकावेतौनमृषाकर्तुमर्हसि ७३ ॥ राजोवाच ॥ योद्धव्यंरक्षितव्यंचक्षत्रधर्मःकिलद्विज ॥ दातारःक्षत्रियाःप्रोक्ताःगृहीयांभवतःकथम् ७४ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ नच्छंदयामितेराजन्नापितेगृहमावजम् ॥ इहाऽऽगम्यतुयाचित्वानगृहीषेपुनःकथम् ७५ ॥ धर्मउवाच ॥ अविवादोऽस्तुयुवयोर्वित्तमांधर्ममागतम् ॥ द्विजोदानफलेयुक्तोराजासत्यफलेनच ७६ ॥ स्वर्गउवाच ॥ स्वर्गमाविद्धिराजेंद्ररूपिणंस्वयमागतम् ॥ अविवादोऽस्तुयुवयोरुभौतुल्यफलयुवाम् ७७ ॥ राजोवाच ॥ कृतंस्वर्गेणमेकार्यंगच्छस्वर्गयथागतम् ॥ विप्रोयदीच्छतेगंतुंचीर्णंगृह्णातुमेफलम् ७८ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ बाल्येयदिस्यादज्ञानान्मयाहस्तःप्रसारितः ॥ निवृत्तलक्षणंधर्ममुपासेसंहितांजपन् ७९ निवृत्तमाचिराद्राजन्विप्रलोभयसेकथम् ॥ स्वेनकार्यंकरिष्यामित्वतोनेच्छेफलंनृप ८० तपःस्वाध्यायशीलोऽहंनिवृत्तश्चप्रतिग्रहात् ॥ राजोवाच ॥ यदिविप्रविमृष्टंतेजप्यस्यफलमुत्तमम् ॥ आवयोर्यत्फलंकिंचित्सहितंनौतदस्त्वह ८१ द्विजाःप्रतिग्रहेयुक्तादातारोराजवंशजाः ॥ यदिधर्मःश्रुतोविप्रसहैवफलमस्तुनौ ८२ मावाऽभूत्सहभोज्यंनौमदीयंफलमागुहि ॥ प्रतीच्छमत्कृतंधर्मयदितेमध्यनुग्रहः ८३ ॥ भीष्मउवाच ॥ ततोविकृतवेषौद्वौपुरुषौसमुपस्थितौ ॥ गृहीत्वाऽन्योन्यमावेष्टयकुचैलावचतुर्वचः ८४ नमेधारयसीत्येकोधारयाभीतिचापरः ॥ इहास्तिनौविवादोऽयमयंराजानुशासकः ८५

ध्येजलंक्षिपेत् । दातातत्फलमाप्नोतिप्रतिग्राहीनदीषभाकूँइति ७५ स्वर्गमिति पुण्यस्यदानेनपुण्यबंधनेनपुण्यनिवदानेनहीयतइत्यर्थः ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ द्यौपुरुषौकामक्रौषौ८४ । ८५

८६ । ८७ प्राधेनाहिराज्ञोऽनगुपेति तस्य कामो विकृतसंज्ञः शांतिस्वभावस्याविजायकस्य याचित्वाऽपि दीयमानेन गृह्णातीति राजानं प्रतियः क्रोधः स विकृतसंज्ञः । गोः फलं वाचं धेनुमुपासीति ।
 सत्यं ब्रवीम्यहमिदं न मे धारयते भवान् ॥ अनृतं वदसहित्वमृणंते धारया म्यहम् ८६ तापुभौ सुभृशं ततौ राजानमिदमुचतुः ॥ परीक्ष्यत्वं यथास्यावोनावामिह
 विगर्हितौ ८७ ॥ विरूप उवाच ॥ धारयामिनरव्याघ्रविकृतस्येह गोः फलम् ॥ ददतश्च न गृह्णाति विकृतो मे महीपते ८८ ॥ विकृत उवाच ॥ न मे धारयते किं
 चिद्विरूपोऽयं नराधिप ॥ मिथ्या ब्रवीत्ययं हि त्वां सत्याभासं नराधिप ८९ ॥ राजोवाच ॥ विरूप किं धारयते भवानस्य ब्रवीतु मे ॥ श्रुत्वा तथा करिष्येऽहमिति
 मेधीयते मनः ९० ॥ विरूप उवाच ॥ शृणुष्वावहितो राजन्यथैतद्धारयाम्यहम् ॥ विकृतस्यास्य राजर्षे निखिलेन नराधिप ९१ अनेन धर्मप्राप्त्यर्थं शुभाद
 तापुराऽऽनघ ॥ धेनुर्विप्राय राजर्षे तपः स्वाध्यायशीलिने ९२ तस्याश्वायं मयाराज न फलमभ्येत्य याचितः ॥ विकृतेन च मे दत्तं विशुद्धेनांतरात्मना ९३
 ततो मे सुकृतं कर्म कृतमात्मविशुद्धये ॥ गावौ च कपिले क्रीत्वा वत्सले बहुदोहने ९४ ते चोच्छृष्टये राजन्मया समयवर्जिते ॥ यथाविधियथाश्रद्धं तदस्याहंपुनः
 प्रभो ९५ इहाद्यैव गृहीत्वा तु प्रयच्छेद्विगुणं फलम् ॥ एवं स्यात्पुरुषव्याघ्रकः शुद्धः कोऽत्र दोषवान् ९६ एवं विवदमानो स्वस्त्वामिहाऽभ्यागतौ नृप ॥ कुरु धर्म
 मधर्मं वा विनयेनौ समादध ९७ यदिनेच्छति मे दानं यथादत्तमनेन वै ॥ भवानत्र स्थिरो भूत्वा मागे स्थापयिताऽद्य नौ ९८ ॥ राजोवाच ॥ दीयमानं न गृह्णा
 सि ऋणं कस्मात्त्वमद्य वै ॥ यथैव तेऽभ्यनुज्ञातं तथा गृह्णीष्व माऽचिरम् ९९ ॥ विकृत उवाच ॥ धारयामीत्यनेनोक्तं ददानीति तथा मया ॥ नाऽयं मे धारयत्य
 द्यगच्छतां यत्र वां च्छति १०० ॥ राजोवाच ॥ ददतोऽस्य न गृह्णासि विषमं प्रतिभाति मे ॥ दंडो हि त्वं मम तो नास्त्यत्र खलु संशयः १ ॥ विकृत उवाच ॥
 मयाऽस्य दत्तं राजर्षे गृह्णीयां तत्कथं पुनः ॥ काममत्रापराधो मे दंडमाज्ञापय प्रभो २ ॥ विरूप उवाच ॥ दीयमानं यदि मयाने विष्यसि कथं च न ॥ नियं स्यति त्वां
 नृपतिरयं धर्मानुशासकः ३ ॥ विकृत उवाच ॥ स्वं मया याचितेनेह दत्तं कथमिहाद्यत ॥ गृह्णीयां गच्छतु भवानभ्यनुज्ञां ददानीते ४ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥
 श्रुतमेतत्त्वयाराजन्नयोः कथितं द्वयोः ॥ प्रतिज्ञातं मया यत्तेतद्गृहाणा विचारितम् ५ ॥ राजोवाच ॥ प्रस्तुतं सुमहत्कार्यं मनयोगं ह्वरं यथा ॥ जापकस्य दृढी
 कारः कथमेतद्भविष्यति ६ यदि तावन्न गृह्णामि ब्राह्मणेनापवर्जितम् ॥ कथं न लिप्येयमहं पापेन महताऽद्य वै ७ तौ चोवाच सराजर्षिः कृतकार्यौ गमिष्यथः ॥ नेदा
 र्मीमामिहा साद्य राजधर्मो भवेन्मृषा ८ स्वधर्मः परिपाल्यस्तुराज्ञामिति विनिश्चयः ॥ विप्रधर्मश्च गृह्णोमीमनात्मानमाविशत् १०९

श्रुते धेनुसकृपाया वाचः जपस्य फलमित्यर्थः ८८ । ८९ । ९० । ९१ धेनुर्वाक् विप्राय परमेश्वराय धर्मप्राप्त्यर्थं न तु स्वार्थं ९२ । ९३ ततो मे मया पशुद्वयदानेन मया जपयज्ञफलं प्राप्तमिदानीमस्मा
 त्ददंनेच्छामीत्यर्थः ९४ । ९५ इहेति गृह्णापि पुनः प्रतिदानं करिष्यामीत्यर्थः ९६ । ९७ । ९८ । ९९ धारयामीति अप्रतिग्रहेणैवाहमेतन्नृणं करोमीत्यर्थः १०० । १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९

१० निक्षेपार्थं प्रतिगृह्यप्रदानार्थं ११ । १३ समं दानस्य प्रतिदानेन तु स्वयमस्तु सहेवेति तवैव तुभ्यं मया प्रतिदत्तमित्यर्थः १४ कामक्रोधाविति अत्र प्रतिग्रहीतुरनधिकारित्वाद्वा तादृशानसममे
 व पुण्यं अभ्ययापुण्यप्रदानेन बहुगुणापुण्यवृद्धिरवस्यादिति भावः कारितः प्रवर्तितः त्वंपदार्थो राजाऽत्र संबोध्यः १५ नायमिति आख्यायिका तात्पर्यमाह त्वत्कृते राजो बोधार्थं १६ मिष्टं
 परीक्षितम् १७ जापकानामिति गतिमुक्तिः स्थानं ब्रह्मलोकः लोकाः सूर्यादि स्थानानि इत्येयाजितास्तथा कीर्तयिष्ये इति शेषः १८ तेषु स्थानमाह प्रयातीति विरक्तस्य फलमुक्त्वा रागि
 णां लोकानाह अथवेति अभिममिलोकं एवमुत्तरत्र १९ तैजसेन तेजो मयेन स्वप्नरूपेण १९० भूमि शरीरेष्वेऽपि गच्छति तथा आकाशशरीरे निराळं बेपि गच्छति तेषां सूर्यादिलोकपाला

॥ ब्राह्मण उवाच ॥ गृहाण धारयेऽहं च याचितं संश्रुतं मया ॥ न चेद्गृहीष्यसे राजन शपिष्ये त्वानं संशयः ११० ॥ राजोवाच ॥ धिया जधर्मं यस्यायं कार्यस्येह विनि
 श्वयः ॥ इत्यर्थमेग्रहीतव्यं कथं तुल्यं भवेदिति ११ एष पाणिरपूर्वमे निक्षेपार्थं प्रसारितः ॥ यन्मे धारयसे विप्र तदिदानीं प्रदीयताम् १२ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ संहितां
 जपता यावान्गुणः कश्चित्कृतो मया ॥ तत्सर्वं प्रतिगृह्णीष्व यदि किंचिदिहास्ति मे १३ ॥ राजोवाच ॥ जलमेतन्निपतितं मम पाणौ द्विजोत्तम ॥ सममस्तु सहैवास्तु
 प्रतिगृह्णातु वै भवान् १४ ॥ विरूप उवाच ॥ कामक्रोधौ विद्धि नौ त्वमावाभ्यां कारितो भवान् ॥ सहेति च यदुक्तं ते समालोकास्तवास्य च १५ नायं धारयते किंचिज्जि
 ज्ञासा त्वत्कृते कृता ॥ कालो धर्मस्तथा मृत्युः कामक्रोधौ तथा शुभम् १६ सर्वमन्योन्यनिष्कर्षे निष्टुष्टं पश्यतस्तव ॥ गच्छ लोकान् जितान् स्वेन कर्मणा यत्र वां च्छसि
 १७ ॥ भीष्म उवाच ॥ जापकानां फलावाप्तिर्मया ते संप्रदर्शिता ॥ गतिः स्थानं च लोकाश्च जापकेन यथाजिताः १८ प्रयातिसंहिताध्यायी ब्रह्माणं परमेष्ठिनम् ॥
 अथवाऽग्निं समायाति सूर्यमाविशतेऽपि वा १९ स तैजसेन भावेन यदितत्र मृत्युत ॥ गुणां स्तेषां समाधत्ते रागेण प्रतिमोहितः १२० एवं सोमे तथा वायौ भूम्याकाशश
 रीरगः ॥ सरागस्तत्र वसति गुणां स्तेषां समाचरन् २१ अथ तत्र विरागी स गच्छति त्वथ संशयम् ॥ परमव्ययमिच्छन्सतमे वा विशते पुनः २२ अमृताच्चा मृतं प्राप्तः
 शांतीभूतो निरात्मवान् ॥ ब्रह्मभूतः स निर्द्वन्द्वः सुखी शांतो निरामयः २३ ब्रह्मस्थानमनावर्तमेकमक्षरसंज्ञकम् ॥ अदुःखमजरं शांतं स्थानं तत्प्रतिपद्यते २४ चतु
 र्भिलक्षणैर्हीनं तथा षड्विः षोडशैः ॥ पुरुषं तमति क्रम्य आकाशं प्रतिपद्यते १२५

नां गुणान् प्रकाशकत्वादीन् २१ अथेति तत्राद्यादौ तमेव परमेष्ठिनमेव परमुत्कृष्टं अव्ययं मोक्षं क्रमतश्च २२ अमृतात् परमेष्ठिमावात् आपोक्षिकामृतादमृतं कैवल्यं मुख्यं मुख्यममृतं ।
 शांतीभूतः निष्कामः निरात्मवान् आत्मा बुद्धिस्तद्वान् अहंकारस्तद्वर्जितः । अतएव ब्रह्मभूतः निर्द्वन्द्वः सुखदुःखाद्यतीतः । निरामयः द्वैतदर्शनहीनः २३ ब्रह्मैव स्थानं ब्रह्मस्थानं अनावर्त आवृ
 त्तिशून्यम् २४ जापकानां पार्थक्यफलमाह चतुर्भिरिति चतुर्भिः अत्यक्षागमानुमानचेतोभिः लक्षणैः लक्ष्यतेऽनेनेति व्युत्पत्त्या जापकैर्हीनं रूपगुणसंबंधजत्वादिभिः पूर्वोक्तैर्विरहितं । अतएव षड्
 भिरूपैः अशनापिपासाभ्यां प्राणधर्माभ्यां शोकमोहाभ्यां चित्तधर्माभ्यां जरामृत्युभ्यां देहधर्माभ्यां च हीनं च तदन्यत्वात् । अतएव प्राणाद्यात्मकषोडशकगणेनैव तेऽशनादयः संहितास्तैः ।
 प्राणाद्याश्च प्राणाच्छ्रद्धां खं वायुर्गोतिरापः पृथिवीं त्रियं मनो ब्रह्मादीर्यत्तपो भ्रंशः कर्मलोकेषु नामचेति श्रुत्युक्ताः आकाशं कारणं ब्रह्माति क्रम्य पुरुषमनुपाधि विष्णुमात्रं प्रतिपद्यत इति संबंधः १२५

नेच्छतिपुरुषप्राप्तिमितिशेषः सर्वसर्वात्मकतत्त्वाकाशाकारणं अधितिष्ठति तदमिमानो भवति । यच्चैत्यनेन 'सयदिपितृलोककाभोभवति संकल्पदेवास्यपितरः समुत्तिष्ठति' इत्यादिश्रुतेरर्थः सत्यकामः सत्संकल्पश्च विद्वानिति दर्शितं १५ अथवेति परवैराग्यवतः सर्वलोकत्यागोऽपि भवतीत्याह तत्रनिर्गुणे १७ । २८ ॥ इति शांतिपर्वणोऽक्षधर्मपर्वणो नीलकण्ठीयेभारतभावादी पेनवनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९९ ॥ ॥ किमिति उत्तरं समालोकास्तवास्यचेति विरूपवाक्यश्रवणानंतरं तौ हंशकुपेपलादीतस्य विरूपस्वभाषिते वचने विषये १ यदेतत्सद्यो मुक्तिं

अथनेच्छतिरागात्मासर्वतदधितिष्ठति ॥ यच्चप्रार्थयतेतच्चमनसाप्रतिपद्यते २६ अथवाचेक्षतेलोकान्सर्वान्निरयसंज्ञितान् ॥ निस्पृहः सर्वतोमुक्तस्तत्रैवमतेसु २७ एवमेषामहाराजजापकस्यगतिर्यथा ॥ एतत्तेसर्वमाख्यातं किंभूयः श्रोतुमर्हसि १२८ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि जापको पाख्यानेनवनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९९ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ किमुत्तरं तदा तौ स्मचक्रतुस्तस्य भाषिते ॥ ब्राह्मणो वाऽथ वाराजा तन्मे ब्रूहि पितामह १ अथवा तौ गतौ तत्र यदेतत्कीर्तितं त्वया ॥ संवादो वा तयोः को भूत्किं वा तौ तत्र चक्रतुः २ ॥ भीष्म उवाच ॥ तथेत्येषं प्रतिश्रुत्य धर्मसंपूज्य च प्रभो ॥ यमं कालं च मृत्युं च स्वर्गं संपूज्य चार्हतः ३ पूर्वयेचापरं तत्र समेता ब्राह्मणर्षभाः ॥ सर्वान्संपूज्य शिरसाराजानं सोऽब्रवीद्विजः ४ फलेनानेन संयुक्तो राजर्षे गच्छ मुख्यताम् ॥ भवता चाभ्युज्जातो जपेयं भूय एव ५ वरश्च मम पूर्वहिदतो देव्यामहाबल ॥ श्रद्धातेजपतो नित्यं भवत्विति विशांपते ६ ॥ राजो वाच ॥ यद्येवमफला सिद्धिः श्रद्धा च जपितुं तव ॥ गच्छ विप्रमया सार्धं जापकं फलमाप्नुहि ७ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ कृतः प्रयत्नः सुमहान्सर्वेषां सन्निधाविह ॥ सह तुल्यफलावांगच्छावो यत्र नौ गतिः ८ व्यवसायं तयोस्तत्र विदित्वा त्रिदशेश्वरः ॥ सह देवैरप्यथौ लोकपालैस्तथैव च ९ साध्याश्च विश्वे मरुतो वाद्यानि सुमहांति च ॥ नद्यः शैलाः समुद्राश्च तीर्थानि विविधानि च १० तपांसि संयोगविधिवेदास्तोमाः सरस्वती ॥ नारदः पर्वतश्चैव विश्वावसुर्हहाहुः ११ गंधर्वश्चित्रसेनश्च परिवारगणैर्युतः ॥ नागाः सिद्धाश्च मुनयो देवदेवः प्रजापतिः १२ विष्णुः सहस्रशीर्षश्च देवोऽर्चित्यः समागमत् ॥ अवाद्यंतां तारिक्षे च भर्षे स्तूर्याणि वा विभो १३ पुष्पवर्षाणि दिव्यानि तत्र तेषां महात्मनाम् ॥ ननु तु श्वाप्सरः संघास्तत्र तत्र समंततः १४ अथ स्वर्गस्तथा रूपा ब्राह्मणं वाक्यमब्रवीत् ॥ संसिद्धस्त्वं महाभागस्त्वं च सिद्धस्तथानृप १५ अथ तौ सहितौ राजन्नन्योन्यविधिना ततः ॥ विषयप्रतिसंहारमुभावेव प्रचक्रतुः १६

ममुक्तिलोकांतरप्राप्तिरिति त्रयं १ अर्हतः पूज्यान् ३।४।५ ॥ यदीति अफलातवयदियद्यपि मया फलस्य दत्तत्वात् तथापि जपप्रदानजपुण्येनैव तव फलवृद्धेर्जातत्वात् जापकं जपार्जितं फलं त्वमपि प्राप्नुहीत्यर्थः ७ प्रयत्नः तुभ्यं जपदानार्थं नोभावयोः ८ व्यवसायं निश्चयं ९ । १० संयोगविधिः जीवन्मुक्त्यप्यतिपादकावेदांताः स्तोमाः सामगीतिपूरणार्थानि अक्षराणि हाहाहु इत्यादीनि १२ । १२ । १३ । १४ । १५ अथेति अन्योन्यविधिना परस्पररोपकारेण सहितौ एककाल एव विषयाणां रूपादीनां प्रतिसंहारं प्रतीक्ष्य संहारं विषयकारणीभूतं द्वयसंहारंैव संहारम् १६

तत्रक्रममाह प्राणेति मूलाधारात्कुंडलिनीमुत्थाप्य ऊर्ध्वोर्ध्वं चक्रजयक्रमेण मनसि हृदयेऽनाहृतचक्रेऽप्यनिरुध्य तत्र स्थं मनः एकीभूतयोः प्राणापानयोः स्थाप्य वशं कृत्वा दधतुः धारयत इत्यर्थः १७ उपस्थितं उपस्थं कुरुतः तौ उपस्थितकृतौ बद्धपद्मासनावित्यर्थः । ध्रुवोरधः नासिकाग्रं पश्यंताविति शेषः । स्वनासिकाग्रं स्वेन द्रष्टुमशक्यमतो य एवायमादर्शो पुरुष एतमेवाहं ब्रह्मोपासेदिति श्रुतेः आदर्शस्य नासिकाग्रदर्शनमात्रसंजीतिध्रुवोरध इति विशेषणं । तेन नात्यंतं निमीलिताक्षः स्यात्तन्निद्राप्राप्तेः । नापि उदाटिताक्षः स्यात्तलोकदर्शनेन विक्षेपादित्युक्तं । उपस्थाप्योदरे तौ चेति पाठे तौ प्राणापानौ उदरे स्वाधिष्ठाने उपस्थाप्य मनसि च स्थाप्येति पूर्वोक्तान्वयः । ततश्च मनसा सह तौ प्राणापानौ ब्रुकुट्वा ध्रुवोर्मध्ये आज्ञाचक्रे धारयतः १८ तथा उक्तप्रकारेण जि

प्राणापानौ तथोदानं समानं व्यानमेव च ॥ एवं तौ मनसि स्थाप्य दधतुः प्राणयोर्मनः १७ उपस्थितकृतौ तौ च नासिकाग्रमधो ध्रुवोः ॥ ध्रुकुट्या चैव मनसा शनैर्धारयतस्तदा १८ निश्चेष्टाभ्यां शरीराभ्यां स्थिरदृष्टी समाहितौ ॥ जितात्मानौ तथाऽऽध्यायमूर्धन्यात्मानमेव च १९ तालुदेशमथोद्वाह्य ब्राह्मणस्य महात्मनः ॥ ज्योतिर्ज्वाला सुमहती जगत्प्रदिवं तदा २० हाहाकारस्तथा दिक्षु सर्वेषां सुमहानभूत् ॥ तज्ज्योतिः स्तूयमानं स्म ब्रह्माणं प्राविशतदा २१ ततः स्वागतमित्याह तत्तेजः प्रपितामहः ॥ प्रादेशमात्रं पुरुषं प्रत्युद्गम्य विशांपते २२ भूयश्चैवापरं प्राह वचनं मधुरं तदा ॥ जापकैस्तुल्यफलतायोगानां मात्रसंशयः २३ योगस्य तावदेनेभ्यः प्रत्यक्षं फलदर्शनम् ॥ जापकानां विशिष्टं तु प्रत्युत्थानं समाहितम् २४ उष्यतां मयि चेत्युक्त्वाऽचेतयत्सततं पुनः ॥ अथास्यं प्रविवेशास्य ब्राह्मणो विगतज्वरः २५ राजाऽप्येतेन विधिना भगवंतं पितामहम् ॥ यथैव द्विजशार्दूलस्तथैव प्राविशतदा २६ स्वयं भुवमथो देवा अभिवाद्य तनोऽब्रुवन् ॥ जापकानां विशिष्टं तु प्रत्युत्थानं समाहितम् २७ जापकार्थमयं नो यदर्थं वयमागताः ॥ कृतपूजाविमौ तुल्यौ त्वया तुल्यफला विमौ २८ योगजापकयोर्दृष्टं फलं सुमहदयं वै ॥ सर्वाल्लोकानति क्रम्य गच्छेतां यत्र वांछितम् २९ ॥ ब्रह्मो वाच ॥ महास्मृतिपठेद्यस्तु तथैवानुस्मृतिं शुभाम् ॥ तावप्येतेन विधिना गच्छेतां मत्सलो कताम् ३० यश्च योगे भवेद्भक्तः सोऽपि नास्त्यत्र संशयः ॥ विधिनाऽनेन देहातिममलोकानवाप्नुयात् ॥ साधयेगम्यतां चैव यथा स्थानानि सिद्धये ३१ ॥ भीष्म उवाच ॥ उक्त्वा स तदा देवस्तत्रैवांतरधीयत ॥ आमंत्र्य च ततो देवा ययुः स्वस्वं निवेशनम् ३२ ते च सर्वे महात्मानो धर्मसत्कृत्य तत्र वै ॥ पृष्ठतो नु ययूराजन् सर्वे सुप्रीतचेतसः ३३

तात्मानौ जितचित्तौ आत्मानं चित्तं प्राणसहितं मूर्धनि धारयत इति पूर्वोक्तान्वयः सुषुप्तामागंनेति शेषः १९ तालुदेशं ब्रह्मरं २० । २१ । २२ योगानां योगिनां २३ योगस्य योगिनः एतेभ्य एतेषां सभ्यानां समाहितं विहितं २४ उष्यतामिति अत्र चतुर्मुखास्थे प्रवेशोक्त्या दुःखहेतुव्यष्टिलिंगविशोगो जापकस्य ब्रह्मलोकंगतस्य सद्य एव भवतीत्युक्तं तत्र हेतुरचेतयदिति तस्य ब्रह्मात्मैक्यं बोधितवानित्यर्थः । अयमर्थो भगवद्गीतासु संगृहीतः 'सर्वद्वाराणि संयम्य मनो हृदि निरुध्य च ॥ मुर्ध्ना ध्यायात्मानं प्राणमास्थितो योगधारणं ॥ ओमित्येकाक्षरं ब्रह्म व्याहरन् मामनुस्मरन् ॥ यः प्रयातिसमद्वा बंधातिनास्त्यत्र संशयः' इति इतरेषु । 'ब्रह्मणा सह ते सर्वे संप्राप्तेः प्रतिसंचरे ॥ परस्याते कृतात्मानः प्राविशंति परंपदं' इति स्मृतेः कल्पाते व्यष्टिलिंगान्मुच्यते इति भेदः २५ । २६ । २७ वयं प्रियं वशे श्वरादयः त्वया चतुर्मुखेन २८ वांछितमनंतं सुखं २९ संहिताध्यायिनां फलमुक्त्वा षडंगध्यायिनां मन्वादिस्मृत्यध्यायिनां च फलमाह महास्मृतिमिति ३० साधये युष्मदिष्टमिति शेषः ३१ । ३२ । ३३

१४ ॥ इति शान्तिः ० मो० नी० भा० द्विशततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥ ॥ पूर्वजपकप्रसंगाद्योगस्यापिश्रेयस्त्वमुक्तं योगजापकयोर्दृष्टं फलं सुमहद्वद्वदिति । तथा उपपत्तामयिचेत्युक्ता चेत्तयस्ततः पुनरिति जपफलकाले ब्रह्मबोधस्यापि द्वारस्त्वमुक्तमेव योगोपि ज्ञानसहायप्रोक्तज्ञानफलकाले दिति मत्वा पुच्छति किमिति ज्ञानं विचारस्तत्सहितो योगो ज्ञानयोगस्तस्य । विद्यामेतां योगविधिषु कृत्स्नं तत्कारणं सांख्ययोगाभिपन्नमित्यादिलिंगादनयोः समुच्चयावगमात् वेदानां च किं फलं । तथानियमस्याभिहोत्रादेः भूतात्मा जीवः १ । २ । ३ कारणजगद्विज्ञेयः यत्र यन्निमित्तं विधिः कर्मकांडः ज्ञाने सति यत्फलं प्राप्यं मंत्रशब्दैर्देवाक्यैर्वाङ्मनसातीतत्वात्प्रकाशितं ४ अर्थशास्त्रं त्रिवर्गशास्त्रं आगमो वेदः मंत्राद्वेषेत्वादयो वेदांतर्गतास्तद्विज्ञेयैर्यज्ज्ञादिभिः फलं सुखमुपास्यते तत्किं वस्तु कथं केन प्रकारेण वा तत्प्राप्तिर्भविता क्वात्तत्सुखं देशातिरेकाप्रस्थानात्प्रत्येव ५ महीजाः स्यावरजंगमाः ६ ज्ञानं यतो यस्मिन्निषये ततो ज्ञानात् तदर्थानां मिथ्याप्रवृत्तिस्तत्

एतत्फलं जापकानां गतिश्चैषा प्रकीर्तिता ॥ यथाश्रुतं महाराज किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ३४ इति श्रीमहामारतेशां ० मो० जापकोपाख्याने द्विशततमोऽध्यायः ॥ २०० ॥

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ किं फलं ज्ञानयोगस्य वेदानां नियमस्य च ॥ भूतात्मा च कथं ज्ञेयस्तन्मे ब्रूहि पितामह १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अप्राप्युदाहरंतीममिति हासं पुरातनं ॥ मनोः प्रजापतेर्वा दं महर्षेः बृहस्पतेः २ प्रजापतिं श्रेष्ठतमं प्रजानां देवर्षिं संवत्सरो महर्षिः ॥ बृहस्पतिः प्रश्नमिमं पुराणं प्रच्छ शिष्योऽथ गुरुं प्रणम्य ३ यत्कारणं यत्र विधिः प्रवृत्तो ज्ञाने फलं यत्प्रवदंति विप्राः ॥ यन्मंत्रशब्दैरुक्तप्रकाशं तदुच्यते भगवन् यथावत् ४ यच्चार्थशास्त्रागममंत्रविद्विर्यज्ञैरनेकैरथ गोप्रदानैः ॥ फलं महद्विर्यदुपास्यते च किं तत्कथं वा भविता क्वात्तत् ५ महीमहीजाः पवनोऽंतरिक्षं जलौकसश्चैव जलं दिवं च ॥ दिवौकसश्चापियतः प्रसूतास्तदुच्यते भगवन् पुराणम् ६ ज्ञानं यतः प्रार्थयते नरो वै तत्तदर्थं भवति प्रवृत्तिः ॥ न चाप्यहं वेदपरं पुराणं मिथ्या प्रवृत्तिं च कथं नु कुर्याम् ७ ऋक्सामसंघांश्च यजूंषि चापि च्छंदांसि नक्षत्रगतिं निरुक्तम् ॥ अधीत्य च व्याकरणं स कल्पं शिक्षां च भूतप्रवृत्तिं न वेधि ८ समे भवान् शंसतु सर्वमेतत्सामान्यशब्दैश्च विशेषणैश्च ॥ समे भवान् शंसतु तावदेतज्ज्ञाने फलं कर्मणि वा यदस्ति ९ यथा च देहाच्च्यवते शरीरी पुनः शरीरं च यथाऽभ्युपैति ॥ मनु उवाच ॥ यद्यत्प्रियं यस्य सुखं तदाहुस्तदेव दुःखं प्रवदंति निष्ठम् १० इष्टं च मे स्यादितरञ्च न स्यादेतत्कृते कर्मविधिः प्रवृत्तः ॥ इष्टं त्वनिष्टं च न मां भजे तेत्येतत्कृते ज्ञानविधिः प्रवृत्तः ११ कामात्मकाश्छंदसि कर्मयोगा एभिर्विमुक्तः परमं भुवीत ॥ नानाविधे कर्मपथे सुखार्थी नरः प्रवृत्तो निरयं प्रयाति ॥ बृहस्पति उवाच ॥ इष्टं त्वनिष्टं च सुखा सुखे च साऽऽशस्तिवच्छंदं तत्कर्मभिश्च १२

ज्ञात्वा प्रवृत्तिं तदवाप्तये कथं नु कुर्या ७ सोऽहं भगवो मंत्रविदेवास्मि नास्मविदिति श्रुतेर्न कसामादि ज्ञानेऽपि भूतप्रवृत्तिं विद्यदाद्युपादानमात्मानं न वेधि ८ सामान्यशब्दैरस्तीत्येवोपलब्धव्य इत्यादिभिः विशेषणैः सत्यं ज्ञानमनंतं विज्ञानमानंदमित्यादिभिः ९ यत्र विधिप्रवृत्तइत्यस्योत्तरमाह यदिति १० ज्ञाने फलं यदित्यस्योत्तरमाह इष्टमिति ११ यच्चार्थशास्त्रेत्यस्योत्तरमाह कामेति कामात्मकाः कामप्रधानाः छंदसि वेदे एभिः कामैः कर्मपथे वेदे कौकिके वा निरयं स्वर्गं नरकं वा एतवाक्षिपत्यर्धेन इष्टमिति इष्टानिष्टे प्रियाप्रिये सुखदुःखे ततः सुखमिष्टं प्राह दुःखमनिष्टं त्याज्यं सा आशीः प्रार्थना सा च कर्मभिरेवं प्रार्थयितारमवच्छंदं तदिति पूर्ववत्तित्याप्रोति एतावदेव पुरुषः प्रार्थयते नान्यत्कर्म फलमस्तीत्यर्थः । स्वर्गकामो यजेत इत्येतेनाभिचरन्त्यजेत इत्यादेरुत्पत्तिरिति तस्यैव फलत्वेन श्रवणात् १२

विविधं तियज्ञेनेत्यादिवाक्यादेभिः कामैर्विमुक्तः स न कर्माण्यनुष्ठाय परं ब्रह्म विविधोत्पत्त्यादिवाराप्रविशेत् एतदर्थमेव कर्मविधिः प्रवृत्तः स्वर्गादिफलश्रवणं तु कामात्मकानेव च्छंदं तत् आवृणोति अत एभिः कामैर्विमुक्तः परमेवाददीत ब्रह्म ज्ञानार्थमेव कर्माण्यनुष्ठेयं त्रुद्रफलार्थमित्यर्थः १३ किं ज्ञेयादीभ्योपि ज्ञानार्थमनुष्ठेयानि नेत्याह आत्मोति आत्माचितं आदिभिः प्रथमैर्नित्यैरित्यर्थः । इध्यमानो रागादिदोषापनयेनाऽऽदर्शवद्दीप्यमानो द्युतिमान् स ब्रह्मसिद्धयप्रकाशवानत एव सुखार्थी सुमुमुक्षुः परमस्य तत्कर्मागोचरं । निराशिषमित्यनेन साशीस्त्ववच्छंदं तत्तीति परोक्तिर्निरस्ता अवैत्युपैति स्वसुखायाप्रोति १४ ननु बंधकानां कर्मणां कथं बंधनिवर्तकत्वं न हि सुरया आचांतः शुद्रयतीत्याशंक्याह प्रजाः सृष्टा इति एतौ मनः कर्मणां सारप्रदे अपि सत्पथौ ब्रह्मप्राप्तिमार्गौ । कथं त्यर्थः १५ स्वेनेति यथा चक्षुरूपः प्रणेताना यको निशात्ययेराऽयं ते तस्माऽसंवृतात्माऽनावृतस्वरूपः सन्स्वेनात्मना तैजसेन वा आलोकेन वर्जनीयं कंटकादिकं पश्यत्येवं ज्ञानं बुद्धिर्विज्ञानगुणेन विवेकेन युक्तं सदृशं पश्यति १६ दृष्टान्तं वृण्वन् ज्ञानफलस्य श्रेष्ठ्यमाह सर्पानिति उदपानं कूपं १७ ज्ञानपूर्वकं कृतं कर्म फलमित्याह कृत्स्न इति कर्मपंचात्मकं पंचमंत्रादय आत्मानो निष्पादका यस्य ॥ मनु उवाच ॥ एभिर्विमुक्तः परमाविवेश एतत्कृते कर्मविधिः प्रवृत्तः ॥ कामात्मकाश्छंदसि कर्मयोगा एभिर्विमुक्तः परमाददीत १३ आत्मादिभिः कर्मभिरिध्यमानो धर्मे प्रवृत्तो द्युतिमान् सुखार्थी ॥ परं हितं कर्म पथादपेतं निराशिषं ब्रह्म परं ह्यवैति १४ प्रजाः सृष्टा मनसा कर्मणा च द्वावेवैतो सत्पथौ लोकजुष्टौ ॥ दृष्टं कर्म शाश्वतं चांतवच्च शाश्वतं तथोदपानं ज्ञात्वा मनुष्याः परिवर्जयन्ति ॥ अज्ञानतस्तत्र पतंति कोचिज्ज्ञाने फलं पश्य यथा विशिष्टम् १७ कृत्स्नस्तु मंत्रो विधिवः प्रयुक्तो यज्ञायथोक्तास्त्वह दक्षिणाश्च ॥ अन्नप्रदानं मनसः समाधिः पंचात्मकं कर्म फलं वदंति १८ गुणात्मकं कर्म वदंति वेदास्तस्मान्मंत्रो मंत्रपूर्वहिकर्म ॥ विधिर्विधेयं मनसोपपत्तिः फलस्य भोक्ता तु तथा शरीरी १९ शब्दाश्चरूपाणि रसाश्च पुण्याः स्पर्शाश्च गंधाश्च शुभास्तथैव ॥ नरो न संस्थानगतः प्रभुः स्यादेतत्फलं सिद्धयति कर्मलोके २० यद्यच्छरीरेण करोति कर्म शरीरयुक्तः समुपाश्रिते तत् ॥ शरीरमेवायतनं सुखस्य दुःखस्य चाप्यायतनं शरीरम् २१

तथा समाधिर्काश्यं देवताध्यानादौ । यस्यैव देवतायै ह विर्यहीतं स्यात्तां ध्यायेदिति श्रुतेः फलं फलवत् १८ कर्तृस्वभावभेदात् कर्मणां फलभेदमाह गुणेति गुणात्मकं सात्त्विकं राजसंतामसं च विधेयं कर्मैत्यर्थः । तस्मादेतौ मंत्रोऽपि गुणात्मकस्तत्र हेतुर्भूतपूर्वहिकर्म तत्र सात्त्विको मंत्रोऽग्निमीले । राजस इषेत्वोक्त्वा । तामसः सर्वप्रविध्यह दयं प्रविध्येत्यादिः । एवं विधिरपि विधिः आत्मदिमान् सात्त्विकः कर्ता । विद्यादिहीनः केवलं प्रवृत्तिमात्रपरो राजसः । दंभाभिर्सां धिस्तामसः । तेषां कर्मक्रमेण वीर्यवत्तरवीर्यवत्त्रिवीर्यचमवति । यथा फलस्योपपत्तिस्तथा फलस्य भोक्ताऽपि सुखी दुःखी मूढश्च भवति १९ शब्दादयः कर्मफलं कर्मप्राप्ये लोके स्वर्गं सिद्धयति नरः प्रभुराधिकारी ज्ञानफले इति शेषः । न संस्थानगत इत्येकं पदं मरणमप्राप्तौ जीवनेव स्यात् इह कृत्वाऽमुत्र भोक्तव्यमित्यर्थः शरीरं न त्वशरीर आत्माऽतोऽशरीरत्वं लक्षणो मोक्षो न शरीरेण कर्मणा सिद्धयतीत्यर्थः २१

तर्हिवाचिकेनजपादिनामानसिकेनध्यानादिनावाभोक्षःसिद्धयतानेत्याह वाचेवि वाङ्मनसाभ्यां कृतं कर्म तद्वैवभोक्तव्यं न तु तदतीतं वस्तु गोचरयेदित्यर्थः २१ कर्मणिगुणः सत्त्वरजस्तमोवाकर्म गुणस्तं २३ अयथाप्रतिकूलं स्रोतश्चवाहंजलवेगेनाभिपारीभवतिनखिच्छया तथाकर्मपुरुषोऽप्युपैत्यनुवर्तते तत्रैवसातिशुभेत्तोषोनस्वशुभेइतिमौढ्यमेवेत्यर्थः २४ एवंकर्मगतिमुक्त्वाज्ञानं वक्ष्यामीतिप्रतिजानिते यतइति आत्मवंतो जितचित्ताजगद्वाप्तिक्रम्ययत्तत्पदं याति परं श्रेष्ठं यत् २५ यद्रसादिहीनमपिताम्पंचमकाराभ्रसादीन्जनानां मोक्षणामर्थे ससृजेज्जपादितवत् अवर्ण लोहितशुक्लकृष्णवर्णप्रधानं रजःसत्त्वतमोमयं तदन्वयः २६ सत्प्रधानपरमाण्वादि असत्शून्यसदसदनिर्वचनीयं मायाशबलं अतएवाक्षरमपरिणामि । नासदासीन्नोसदासीत्तदानीं नासीद्रजो नोव्योमापरोयत् इति श्रुतावपि सृष्टेः प्राक्सदस्रजःशब्दोदितानां प्रधानशून्यपरमाणूनां युक्तिप्रसक्तानां परव्योमशब्दितस्य मायाशबलस्य जगत्कारणश्रुतिप्रसक्तस्य निषेधात् २७ ॥ इतिशांतिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणिनीलकंठीये भारतमावदीपे एकाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०१ ॥ अक्षरात्मायासहायात् ननु नोव्योमापरोयदिति सृष्टेः प्राङ्मायाशबलस्य निषेधात् कथमक्षरेमाया

वाचातुयत्कर्मकरोति किंचिद्वाचैव सर्वसमुपाश्रुतेतत् ॥ मनस्तुयत्कर्मकरोति किंचिन्मनःस्थ एवायमुपाश्रुतेतत् २२ यथायथाकर्मगुणं फलार्थी करोत्ययं कर्मफले निविष्टः ॥ तथातथाऽयं गुणसंप्रयुक्तः शुभाशुभं कर्मफलं भुनक्ति २३ मत्स्योऽप्यथास्रोतइवाभिपारीतिथाकृतं पूर्वमुपैतिकर्म ॥ शुभेत्वसौ तुष्यति दुष्कृते तु न तुष्यते वैपरमः शरीरी २४ यतो जगत्सर्वमिदं प्रसूतं ज्ञात्वाऽऽत्मवंतो व्यतिरिक्तं तत् ॥ यन्मंत्रशब्दैरुक्तप्रकाशं तदुच्यमानं शृणुमेपरं यत् २५ रसैर्विमुक्तं विविधैश्च गंधैश्च बद्धमस्पर्शमरूपवच्च ॥ अग्राह्यमव्यक्तमवर्णमेकं पंचप्रकरान्सृजे प्रजानाम् २६ नस्त्रीपुमात्रापि न पुंसं च न सन्नघासत्सदसच्चतत्र ॥ पश्यंति यद्ब्रह्म विदो मनुष्यास्त दक्षरं नक्षरतीति विद्धि २७ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिमनुबृहस्पतिसंवादे एकाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०१ ॥ ध ॥ ॥ मनुस्वाच ॥ अक्षरात्त्वं ततो वायुस्ततो ज्योतिस्ततो जलम् ॥ जलात्प्रसूता जगती जगत्या जायते जगत् १ एतैः शरीरैर्जलमेव गत्वा जलाच्च तेजः पवनोंतरिक्षम् ॥ खाद्वै निवर्तंति न भाविनस्ते मोक्षं च ते वै परमाप्नुवन्ति २ नोष्णं न शीतं न मृदुनापि तीक्ष्णं न म्लंकषायं न मधुरं न तिक्तम् ॥ मशब्दवन्नापि च गंधवत्तन्नरूपवत्तत्परमस्वभावम् ३ स्पर्शं तनुर्वेदं रसं च जिह्वाघ्राणं च गंधान् श्रवणौ च शब्दान् ॥ रूपाणि च क्षुर्न च तत्परं यद्ब्रह्म त्वनध्यात्मविदो मनुष्याः ४

सहायादिति विशेषणं दीयते सत्यं । तुच्छत्वेनाभ्यपिहितं यदासीदिति तत्रैव वाक्यशेषे तुच्छत्वेनाभ्यप्युतेन तमसाभाभ्युपपन्नमपिहितमाच्छादितमित्युक्तेस्तमसश्च तुच्छत्वाभिधानात् । सपेण रज्ज्वा इव न परमार्थतोऽक्षरस्य सद्भितीयत्वमिति ज्ञेयं एवं च तुच्छज्ञानावृताच्छुक्तिखंडाव्रजतमिवाक्षरात्खाद्युत्पद्येत इति न कश्चिदोषः १ एवमक्षरे जगदारोप्यापवदति एतैरिति पार्थिवैः शरीरैर्लवणोदकम्यायेन शरीरिणः जलं गत्वेति सृष्टिविपरीतक्रमेण संहार उक्तः तेजसः पवनं ततोऽंतरिक्षं गत्वेति धोष्यं अंतरिक्षं भूताकाशं । आतल्यबलोपेक्षमी मायाशबलं खशब्दोदितमतीत्यये भाविनोभावोऽक्षरं तद्येषामात्मत्वेनास्ति ते निर्विशेषप्रत्यगात्मानं प्राप्तास्तेन निवर्तंति न संसरंति किंतु ते परमोक्षप्राप्नुवन्ति । ये भाविनस्ते परमाप्नुवन्तीति पाठे तु येन भाविनस्तेखात्खंप्राप्य निवर्तंति ये तु भाविनस्तेखादिपरं यत्तदाप्नुवन्तीति योजना २ एवं ज्ञातस्यापि परस्य योगैकगम्यत्वं कुलक्षणमाह नोष्णमिति न शीतं न मृदुनापि तीक्ष्णं न म्लंकषायं न मधुरमिति च संबंधः स्वभावः प्रमातृत्वादिति तद्वर्जं ३ कस्तर्हि रसादीनां वेदितेत्यत आह स्पर्शमिति तनुस्त्वग्निद्रियं त्वगादिभिस्तत्परं वस्तुन च गृह्णंति । यद्यतोऽनध्यात्मविदोऽर्त्मानमधिकृत्य प्रवृत्तो योगोऽध्यात्मतदनुमितिः ४

योगमेवाह निवर्तयित्वेति गुरुक्तयुक्त्येति शेषः नहि पुरुषकारेण शब्दात् श्रोत्रनिवर्तयितुं शक्यं । यथोक्तं वार्तिके 'ज्ञातो दातु उपरतस्ति तित्तुः समाहितो भूत्वात्मन्येवात्मानं पश्येत्' इति श्रुतेर्याख्याने । 'स्वातंत्र्यं येषु कर्तुः स्यात् करणं करणं प्रति ॥ तान्येव तु निषिद्धानि कर्माणीह शमादिभिः ॥ अस्वातंत्र्यं येषु स्यात्कर्तुः कर्मसु सर्वदा ॥ समाहितोक्त्याऽप्येदानीं तन्निरोधो विधीयते ॥ पिंडीकृत्येन्द्रियग्रामं बुद्धावारोप्यनिश्चलं ॥ विषयास्तस्मृतिस्त्यक्त्वातिष्ठेच्चिदुनो धत्तः ॥ एषोऽभ्युपायः सर्वत्र वेदतिष्ठतिष्ठितः ॥ तत्त्वमस्यादिवाक्योत्थज्ञानोत्पत्त्यर्थमादरात्' इति । ततो निवर्तकात्प्रमातुः परंतदुपाधिभूतबुद्ध्यादेः परं प्रत्यगभिन्नं स्वभावं स्वरूपसत्तां पश्यति ५ कोऽसीत्स्वभावइत्यत आह यतइति तेमुनयः समुदायं कर्त्रादिसंघातं यत्कारणं यद्वेतुकमाहुस्तं स्वभावं पश्यतीति पूर्वोक्तान्वयः समुदायमाह यः कर्ता प्रमाता येन ज्ञानकर्मकरणेन यत्प्राप्यमुद्दिश्य यस्मिन्देशे काले च यस्मिन्सुखे दुःखे वा निमित्तभूते तां तदनुकूलं प्रवृत्तियत्नमारभते यच्चारभ्य तत्कर्मदर्शनं गमनादिकं करोति किं कृत्वा करोति यतो रागद्वेषादितः अदृष्टादींश्चरेच्छातो वा गृहीत्वाऽवलंब्येति योजना । ततश्च कर्ता कर्मकरणं देशकालसुखदुःखप्रवृत्त्यारंभारुयो यत्नो गत्यादिकं रागादृष्टेश्चरादिकं च समुदायस्तस्य यद्वेतुश्चिन्मात्रं तदेव स्वभावइत्यर्थः ६ ननु किं तत्कारणं यदपेक्ष्य नित्ययोः अपि जीवेशयोः कार्यत्वमुच्यते इत्याशंक्याह यद्वेति वाशब्दएवाथं यदेव व्यापकमीश्वराख्यं साधकं व्याप्यं जीवाख्यं चाभूत् उभ

निवर्तयित्वारसनारंभेभ्यो घ्राणं च गंधाच्छ्रवणौ च शब्दात् ॥ स्पर्शात्त्वचं रूपगुणानुचक्षुस्ततः परं पश्यति स्वं स्वभावम् ६ यतो गृहीत्वा हिकरोति यच्च यस्मिंश्च ता मारभते प्रवृत्तिम् ॥ यस्मिंश्च यद्येन च यश्च कर्ता यत्कारणं ते समुदायमाहुः ६ यद्वाऽप्यभूद्वापकं साधकं च यन्मंत्रवत्स्थास्यति चापिलोके ॥ यः सर्वहेतुः परमात्म कारी तत्कारणं कार्यमतो यदन्यत् ७ यथाहिकश्चिः सुकृतैर्मनुष्यैः शुभाशुभं प्राप्नुतेऽथाविरोधात् ॥ एवं शरीरेषु शुभाशुभेषु स्वकर्मजैर्ज्ञानमिदं निबद्धम् ८ यथा प्रदीपः पुरतः प्रदीपः प्रकाशमन्यस्य करोति दीप्यन् ॥ तथेह पंचेन्द्रियदीपवृक्षाज्ञानप्रदीपाः परवंत एव ९ यथा चराज्ञावहो ह्यमात्याः पृथक् प्रमाणं प्रवदंति युक्ताः ॥ तद्वच्छरीरेषु भवंति पंचज्ञानैकदेशाः परमः सतेभ्यः १० यथा चिषोऽग्नेः पवनस्य वेगो मरीचयोर्कस्य नदीषु चापः ॥ गच्छंति चायांति च संचरंत्यस्तद्वच्छरीराणि शरीरीणां तु ११

योर्विभुत्वेनित्यत्वे च तुल्यत्वेन नियम्यनियामकभावो न स्यात् । 'तथाचांतःप्रविष्टः शास्ता जनानां सर्वात्मा' इत्यादयः श्रुतयो नोपपद्येरन् । एकस्योभयात्मत्वे मानमाह मंत्रवदिति 'एक एव तु भूतात्मा भूते भूते व्यवस्थितः ॥ एकधा बहुधा चैव दृश्यते जलचंद्रवत्' इति मंत्र एवात्र प्रमाणमित्यर्थः भूतात्मानि सात्मा एकधेति व्यापकत्वेन बहुधेति साधकत्वेन स्थास्यतीति स्थाणुत्वं कूटस्थत्वापरपर्यायमुच्यते । यथात्मकारी आत्मनैवैकाद्वितीयेन करोति सर्वमित्यात्मकारी । 'तदात्मानं स्वयमकुरुत' इत्यादि श्रुतेः तत्परं कारणं । 'आनंदाद्वेव खल्विमानि भूतानि जायंते' इत्यादि श्रुतेरानंदमया ख्य ईश्वरस्त्ववांतरकारणं शुद्धापेक्षया कार्यमित्यर्थः तदिदमुक्तं कार्यमतो यदन्यदिति • एवं स्वभावस्य परमकारणत्वमुक्त्वा ज्ञानात्मा मप्याह त्रिभिः यथाहीति सुकृतैः सम्यगनुष्ठितैः पुण्यपापैः कर्मजैः पुण्यपापैः शुभाशुभेषु शरीरेषु जडेषु इदमजडं स्वभावाख्यं परमकारणं ज्ञानं नित्यज्ञासिमात्रं निबद्धं शुभाशुभवज्जडाजडे अपि सह भवतोऽविरोधादित्यर्थः ८ यथेति यथा वृक्षाग्रस्थो दीपो भूयांसं विषयमवभासयति न तथा वृक्षमूलस्थः एवं पंचेन्द्रियरूपाश्चैतन्यप्रदीपयुक्ता वृक्षा इवाप्रकाशाज्ञानदीपेन प्रदीपाः परवंतश्चिः प्रकाशाधीनतया प्रकाशकृतः न स्वतइत्यर्थः तथा च श्रुतयः । 'येन वागभ्युद्यते येन चक्षुषि पश्यंति येनाहर्षं नो मत्स' इत्याद्याः ९ तेभ्य इन्द्रियेभ्यः सज्ञानरूपः स्वभावः परमः १० अस्य ज्ञानस्य नित्यत्वं साधयति यथा चिष इति शरीरेषु मनोद्वाराज्ञानं निबद्धमपि शरीराण्येव नश्यंति न ज्ञानमित्यर्थः ११

उपाधुधेययोर्ध्यानयोरदृश्यत्वेऽदृष्टांतमाह द्वाभ्यां यथाचेति गृहीत्वा व्यापारयित्वा १२ योगादुपायात्पश्यामीत्यनुमतिर्निद्रियात्माजीवःसबुद्धिःपरंबुद्धिचसममेककालंपश्यतीत्यर्थः १३ देहनाशोत्पत्त्यादिना बुद्ध्याधिभेदात्मानवाध्यते इत्याह द्वाभ्यां यथाऽऽत्मनश्चैव अंगं शरीरमन्यदात्मनः पृथक्स्वप्नांतरेस्वप्नमध्येषा पश्यति समनाःसबुद्धिःमनोबुद्धियुक्तः श्रोत्रादिभिर्दश भिरिन्द्रियैःपंचभिःप्राणैश्चसहितःसप्तदशात्मा मरणे आत्मनःशरीरं पृथक्स्वस्मात्पश्यन्नापितत्रात्मनोभिन्नस्वमजानन्शरीरांतरयुक्तो भवति लिंगात्स्थूलदेहात् लिङ्गतदेवदेहांतरं १४ सन्नियोक्तो मरणं फलसन्नियोगात्सुखदुःखप्रदकर्मसंबन्धात् अनेनलिङ्गेनशरीरभूतेन अदृष्टोऽनुभूतः १५ एवमात्मनोबुद्धितादात्म्यप्राप्तिकृतं संसारमुक्तावस्तुतोऽसंगत्वमाह नचक्षुषेर्तीन्द्रियाग्राह्यत्व मुक्तानस्पर्शमुपैतीत्यभोक्तृद्वाराऽसंगत्वमुक्तं चापीत्यकर्तृत्वद्वारा तेचक्षुराद्याः सपश्यन्तेतानितिसाक्षिस्त्वमुक्तं साक्षिणोऽपिबुद्धिदृष्टिग्राह्यत्वात् कर्मव्यतिहारेतच्च फलद्वारातुनपश्यती त्युक्तम् १६ असंगस्यापितप्तायःपिंडवद्धीतादात्म्यप्राप्त्यासंसारप्रतीतिरित्याह यथेति रूपं पैमल्यादिकं कश्चिदयःपिंडादिः तथापिसःवस्तुवृत्त्यादगृह्यत्वपिगलत्वाख्यमपरंरूपं गुणवायथान विभर्तितथैवतदस्याऽऽत्मनोरूपं चैतन्यदेहेदृश्यते ननुदेहोवस्तुतश्चेतनः तथापिलोहमतंचतुष्कोषत्वादिकेवह्लाविवात्मनिदेहगतंदुःखादिकंप्रतीयतइत्यर्थः १७ उक्तदृष्टांतैर्नययच्चक्षुरीरमात्मा

यथाचकाश्चित्परशुंगृहीत्वाधूमनपश्येज्ज्वलनंचकाष्टे ॥ तद्वच्छरीरोदरपाणिपादंछित्वानपश्यंतिततोयदन्यत् १२ तान्येवकाष्ठानियथाविमथ्यधूमंचपश्येज्ज्व लनंचयोगात् ॥ तद्वत्सबुद्धिःसममिन्द्रियात्माबुद्धिपरंपश्यतितंस्वभावम् १३ यथाऽऽत्मनोऽंगपतितं पृथिव्यांस्वप्नांतरेपश्यतिचात्मनोऽन्यत् ॥ श्रोत्रादियुक्तः समनाःसबुद्धिर्लिंगात्थागच्छतिलिङ्गमन्यत् १४ उत्पत्तिद्विव्ययसन्निपातैर्नयुज्यतेऽसौपरमःशरीरी ॥ अनेनलिङ्गेनतुलिङ्गमन्यद्वच्छत्यदृष्टःफलसन्नियोगात् १५ नचक्षुषापश्यतिरूपमात्मनो नचापिसंस्पर्शमुपैति किंचित् ॥ नचापितैःसाधयतेतुकार्यतेतंनपश्यंतिसपश्यतेतान् १६ यथासमीपेज्वलतोऽनलस्यसंताप जंरूपमुपैतिकश्चित् ॥ नचापरंरूपगुणंविभर्तितथैवतदृश्यतिरूपमस्य १७ तथामनुष्यःपरिमुच्यकायमदृश्यमन्यद्विशतेशरीरम् ॥ विसृज्यभूतेषुमहत्सुदेहं तदाश्रयंचैवविभर्तिरूपम् १८ खंवायुमग्निं सलिलंतथोर्वीसमततोऽभ्याविशतेशरीरी ॥ नानाश्रयाःकर्मसुवर्तमानाःश्रोत्रादयःपंचगुणान्श्रयंते १९ श्रोत्रंखतो घ्राणमथोपृथिव्यास्तेजोमयंरूपमथोविपाकः ॥ जलाश्रयंतेजउत्तरंसंचवाय्वात्मकःस्पर्शकृतोमुणश्च २०

प्राप्नोतितस्यतस्यधर्मानात्मन्यभिमन्यतइत्याह तथेति अदृश्यंतदस्यैः तदाभयं देहांतराश्रयं १८ अत्रप्रसंगात्पूर्वदेहस्यांगदेहांतरोपादानंचसप्रकारमाह स्वमितिभिभिः शरीरीत्रियमा णःखाद्युपादानकैर्देहांशैःखादीनाविशते । एवंश्रोत्रादयोपिसप्तदशानानाश्रयःस्वस्वोपादानगाःसंतोऽधिकर्मसुपूर्वप्रज्ञासहितेषुवर्तमानाःछिष्टाःपंचगुणान्शब्दादीन्श्रयंते अयमर्थः । स्थूल देहनाशोऽपिकर्मणावबद्धसप्तदशात्मकंलिङ्गमनश्यतिकितुदेहांतरंप्रविशतिगुणजलायुक्तान्पायेन तत्राचश्रुतिः । 'तमुत्कामंतं प्राणो नूत्कामतिप्राणमनूत्कामंतं सर्वे प्राणा अनूत्कामंतीति तं विद्या कर्मणी समन्वारमेते पूर्वप्रज्ञाचेति । तद्यथागुणजलायुक्तान्पायेन तं गत्वाऽन्यथाक्रममाक्रम्यात्मानमुपसंहरतीति' १९ तत्रकिमिन्द्रियंकस्यभूतस्यगुणंश्रयतेइतिव्यवस्थामाह श्रोत्रंखतःखस्य गुणंशब्दंश्रयतेइत्यनुपगः पृथिव्यागुणंमंध्राणंसंश्रयते । विपाकश्चक्षुरूपतेजःपरिणामस्तेजोमयंरूपंश्रयते । जलाश्रयंतेजोरसप्रकाशकरंरसोद्विपरंसंश्रयते । वाय्वात्मकःस्पर्शकृतः स्पर्शार्थकृतहंद्रियविशेषस्त्वक्तृभेववाय्वात्मकंगुणंस्पर्शश्रयते । शब्दादिवासनासहितापञ्चश्रोत्रादयःकर्मसुछिष्टाभवेतीत्यर्थः २०

पंचानामिन्द्रियाणामर्थाःशब्दाद्योभूतेषुखादिषुवसंति । तानिचपंचखादीर्नीन्द्रियेषुवसंति । सर्वाणिचैतानिश्ब्दादीनि खादीर्नीन्द्रियाणिचमनोनुगानि । मनोबुद्धिमन्वेतिबुद्धिःस्वभावमन्वेति तेन 'इन्द्रियाणिपराण्याहुरिन्द्रियेभ्यःपरमनः ॥ मनस्तुपराबुद्धिर्योबुद्धेःपरतस्तुसः' इतिगीतासंगता । तत्रश्वादीनांकारणमिन्द्रियाणितेषामनस्तस्यबुद्धिस्तस्याश्चिदात्मेतिक्रमात्सर्ववासनावा सितायांबुद्धौसर्वमस्तीतितदवियोगाच्चिदात्मापुनःपुनःसंसरतीत्यर्थः २१ एतदेवाह शुभेति स्वदेहेस्वकर्माजितेनूतनदेहेइन्द्रियादीनितदेवकर्माऽऽददते यदैहिकादन्यत्पूर्वजन्मकृतं परावराण्य र्थबुद्ध्यादीनि पूर्वसंस्कारादुत्तरोत्तरदेहेकर्माणि कुर्वन्मुच्यतइत्यर्थः २२ नन्वेवमपरिहार्यत्वाद्वासनासंततेरलंमोक्षाशयेत्याशंक्यानादिकालागतमपिभ्रमंतत्त्वधीःसमूलमुन्मूलयितुंक्षमतेइतिप्राति षादयितुंसदृष्टांतंसंसारस्यभ्रमपूर्वकत्वमाह चलमिति यथादृष्टिपथं दृष्टिज्ञानमनतिक्रांतिसम्यक्प्रामितं वस्तुतस्यपथाइवपथाहामोपादानादेमागौयस्यतद्यथादृष्टिपथं प्रातिज्ञानंतच्चलंबाधविषय तथाअस्थिरंजनःपरैतिपराकृत्यैवगच्छतिवस्तुतत्त्वं । यथानौस्थोनौचांचल्यंतीरतरावारोपयतिनौस्थैर्यंचतद्वाहितंभवत्येवंपरंपरमात्मानंकूटस्थमपिबुद्ध्युपधानादकूटस्थमिववासमानंबुद्धि मार्गप्रातिजनकत्वरूपंधीनिरोधेनपराकृत्यपरतत्त्वमभ्येति । एवंयथासूक्ष्मं पुस्तकाक्षरंमहद्वूपमिवमहत्तररूपमिवलोचनोतेजनबलेनमितिभाति तथासूक्ष्ममपिचिदात्मतत्त्वंबुद्धियोगात्स्थूल प्रपंचात्मनाभाति । एवंयथारूपंस्वमुखप्रतिबिंबंस्वरूपंस्वस्यमुखस्यतत्त्वंस्वदृष्टयोग्यमपिदर्पणालोचयतेदर्शयत्येवमेकमेवप्रत्यग्वस्तुस्वाज्ञानकल्पितधीर्दर्पणःपराभूतवियदाद्याकारेणावभा

महत्सुभूतेषुवसंतिपंचपंचेन्द्रियार्थाश्चतथेन्द्रियेषु ॥ सर्वाणिचैतानिमनोऽनुगानिबुद्धिमनोऽन्वेतिमतिःस्वभावम् २१ शुभाशुभकर्मकृतंयदन्यत्तदेवप्रत्याददते स्वदेहे ॥ मनोऽनुवर्ततिपरावराणिजलौकसःस्रोतइवानुकूलम् २२ चलंयथादृष्टिपथंपरैतिसूक्ष्मंमहद्वूपमिवाभिभाति ॥ स्वरूपमालोचयतेचरूपंपरतथाबुद्धि पथंपरैति २३ ॥ इतिश्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि मनुब्रह्मरूपतिसंवादे द्वाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०२ ॥ ॥ मनुखाच ॥ ॥ यदिन्द्रियैस्तूपहितंपुरस्तात्प्राप्तान्गुणान्संस्मरतेचिराय ॥ तेष्विन्द्रियेषूपहतेषुपश्चात्सबुद्धिरूपःपरमःस्वभावः १

सयति । तत्रयथाउपनेत्रदर्पणयोरपायेऽक्षरस्थौल्यंमुखस्यदृश्यत्वंचापैत्येवंधीनिग्रहेचितःस्थूलत्वंदृश्यत्वंचापैति । तदेवंकूटस्थस्यात्मनोविकारित्वेसूक्ष्मस्यस्थूलत्वेद्वूपस्यदृश्यत्वेचक्रमेणदृष्टांत त्रयं । एवंचानादिरपिप्रातिस्तत्त्वज्ञानेनपाश्चात्येनापिबाधितुंशक्या । नचप्रातिरुन्मज्जनसंभवति बुद्धेस्तत्त्वपक्षपातित्वात् । तस्मात्प्रातिज्ञानापनयायाऽऽत्मज्ञानेयतितव्यमितिभावः ॥ २३ ॥ इति शांतिपर्वणि मो०नी०भा०भा० द्वाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०२ ॥ ननुयदुक्तंनिर्विकारस्यविकारित्वंसूक्ष्मस्यस्थूलत्वमदृश्यस्यदृश्यत्वंचबुद्धियोगादितितत्र बुद्धयतिरिक्तस्यात्मनो ऽनुपलंभादित्याशंक्याह यदिति । 'आत्मेन्द्रियमनोयुक्तंभोक्तेत्याहुर्मनीषिणः' इतिश्रुतेः । समनस्केंद्रियैरुपहितंयज्जीवचैतन्यंतच्चिरायबहुकालंपुरस्तात्पूर्वप्राप्तान्गुणान्विषयान्कालांतरेसंस्मरतेबा ल्येऽहमिदमन्भवमिति । तदामनोरथकालेविषयेन्द्रियसन्निकर्षाद्यभावाज्ज्ञेयज्ञानज्ञातृवासनावासिताबुद्धिरेवसर्वात्मतांप्राप्तातदन्येनचैतन्येनावभास्यतेइत्यस्तिबुद्धयधिकश्चेतनइत्यर्थः । ननुत दाइन्द्रियाण्येवविषयवासनावासितानिबुद्ध्याप्रकाश्यंतइत्याशंक्याह तोष्विति इन्द्रियेष्वुपहतेषुविलीनेषुशब्दाद्यग्रहात् पश्चात्स्वप्रकाशे बुद्धेरूपंविपुटीज्ञेयज्ञानज्ञात्रात्मिकातद्वद्रूपमस्यस बुद्धिरूपः । 'ससमानःसबुभौलोकावनुसंचरतिध्यायतीवलेलायतीव' इतिश्रुतेः । समानोबुद्धितादात्म्यप्राप्तः परमःसर्वोत्कृष्टःस्वभावश्चिद्रूपआत्माबुद्धेरन्योऽस्त्वेव अयंभावः । यथाजाग्रत्काले घटचक्षुषोर्मास्यमासकयोर्व्यतिरिक्तःकूटस्थोनिर्विकारआदित्यःसत्तामात्रेणचक्षुषोऽनुग्रहंघटस्यचक्रकाशं करोत्येवंस्वप्नेऽपिमातृमेयात्मनास्थितांबुद्धितदन्यउदासीनः प्रकाशोऽवभासयेदिति । तस्मादस्तिबुद्धेरन्यस्तत्तादात्म्यप्राप्त्याविकारित्वाद्याकांतआत्मेतिसिद्धम् ।

1991

रूपमृन्मात्रमेव समनुपश्यन्ति यथाहुः । 'आदावंतेचयन्नास्तिवर्तमानेऽपितत्तथा'इति । तथातद्गताज्जदयास्तमयगतास्तद्दर्शिनःसवितुर्गतिं दूरात्त्वदोषात्प्रत्यक्षेणागृह्यमाणामपिदेशांतरप्राप्तिर्लिगेन धियापश्यन्ति । एवंदृश्यमानस्यासत्त्वे दृश्यमानस्यसत्त्वेचदृष्टांतद्वयमुक्तं ९ दार्ष्टान्तिकमाह तथेति यथेदंतथादूरस्थंरविगतिवदुर्लक्षं प्रकरणादात्मानंबुद्धिप्रदीपेनपूर्वोक्तरीत्यासमनुपश्यन्ती तदनुपज्यते । प्रत्यासन्ननिकटस्थमपिज्ञेयंप्रपंचंनिनीषन्तिनेतुमिच्छन्ति किंप्रति ज्ञानाभिसंहितंज्ञानशब्देनाभिसंहितंज्ञानशब्दाभिधेयंब्रह्म । 'सत्यंज्ञानमनंतंब्रह्म विज्ञानमानंदंब्रह्म'इत्यादिश्रुतिभ्यस्तत्प्रति ब्रह्मणिप्रविलापयितुमिच्छन्तीत्यर्थः १० एतच्चोपायेनैवसिद्ध्यतीतिसदृष्टांतमाह नहीति ११ उपादानोपादेययोरभेदान्मृगेणमृगइवज्ञानेनस्वसजातीयेनज्ञेयंगृह्यतेवशीक्रियते भूम्येववृक्षइत्यर्थः १२ मूर्तिषुस्थूलदेहेषु मूर्तिस्थंलिङ्गदेहस्थं ज्ञेयमात्मानं ज्ञानेनधीवृत्त्या १३ नन्वात्मनोधीवृत्तिविषयत्वेजडत्वापात्तिरित्याशंक्याह नोत्सहंतइति पराबुद्धिश्चरमाधीवृत्तिःपरं शुद्धंबोध्यंनपश्यतिघटवत् । तथाचवृत्तिव्याप्तिरेवब्रह्मण्यस्तिनतुफलव्याप्तिरित्यर्थः । यथोक्तं'फलव्याप्तत्वमेवेहशास्त्रकृद्भिर्निराकृतं ॥ ब्रह्मण्यज्ञाननाशायवृत्तिव्याप्तिरपेक्ष्यते'इति १४

॥२॥

दृष्टिकोपाधिलयेऽपि विज्ञानास्तेन तु शून्यशेष इति स दृष्टा माह यथेति अमावास्यासूर्येण सहवासं प्राप्य अलिंगत्वात् ज्ञापकोपाधिशून्यत्वात् तथाऽनर्हशरीरिणविद्धि १९ कोशः स्थूलशरीरं मूर्त्यावृत्त्या विमुक्तः १९ एवं सुप्तिमाध्यारात्मनः सत्त्वमुक्तावृत्त्या नलिंगेनापितदाह यथेति आकाशांतरमवकाशमेवं लिंगांतरमित्युक्तेः समाधौ पूर्वलिङ्गनाश उक्तः तथा दृष्टिदृष्टिभ्यामेव लिंगांतरोत्पत्तिरित्यर्थः १७ जन्मेति चांद्रमसीचंद्रमंडलस्पृष्टिर्धर्मः । एवं शरीरस्यैव जन्मा विनात्मन इत्यर्थः १८ तत्र परमतेन युक्तिमाह उत्पत्तीति उत्पत्त्यादिकालभेदात् परिमाणादिभेदेन शरीरभेदेऽपि स एवायं देवदत्त इति शरीरिण ऐक्यं प्रत्याभिज्ञायते एवममावास्यामित्यदर्शनं लभ्यते तददर्शनं मतोऽपि मूर्तिमान् लब्धदेहश्चंद्रोऽप्येक एव बाल्यादवस्थांतरप्राप्ताविव देहांतरप्राप्तावपि एक एव देहीत्यर्थः १९ देहदेहिनोऽसंबंधोऽयं प्रतीयमानोऽपि कालत्रयेऽपि नास्तीत्याह नेति विष्णुपदेहिनमचिद्रूपदेहः प्रकाशबंधकार इव स्मर्द्धृत्य कुं वामशकोतीत्यर्थः २० एवं सत्यपि देहं विना देहिनः प्रकाशो नापि देहिनं विना देहप्रकाश इति स दृष्टा माह द्वाभ्यां यथेति तयोराहुरद्वयोऽपि दृष्टेनाकादिना युक्त एव प्रकाशते एवमात्मा देहेनेत्ययमहमस्मीति प्रकाशते । देहमा वेतु सुषुप्तौ न स्पष्टप्रकाशत इत्यर्थः । विनाशमेवापीतो भवतीत्यादिभुतेः २१ यथेति दृष्टा तदा दार्ष्टिको व्यत्ययः यथाऽर्कविद्युत्कोराहुर्न प्रकाशते एवं चेतन्यमंतरेण जडो देहो न प्रकाशत इत्यर्थः ।

यथा चंद्रो ह्यमावास्यामलिंगत्वाद् दृश्यते ॥ न च नाशोऽस्य भवति तथा विद्धि शरीरिणम् १५ क्षीणकोशो ह्यमावास्यां चंद्रमानप्रकाशते ॥ तद्वन्मूर्तिविमुक्तोऽसौ शरीरी नोपलभ्यते १६ यथा काशांतरं प्राप्य चंद्रमा भ्राजते पुनः ॥ तद्वल्लिं मांतरं प्राप्य शरीरी भ्राजते पुनः १७ जन्मवृद्धिः क्षयश्चास्य प्रत्यक्षेणोपलभ्यते ॥ सा तु चांद्रमसीवृत्तिर्न तु तस्य शरीरिणः १८ उत्पत्तिवृद्धिवयसायथा स इति गृह्यते ॥ चंद्र एव त्वमावास्यां तथा भवति मूर्तिमान् १९ नोपसर्पाद्विमुक्तश्चाशशिनं दृश्यते तमः ॥ विसृजंश्चोपसर्पंश्च तद्वत्पश्य शरीरिणम् २० यथा चंद्रार्कसंयुक्तं तमस्तदुपलभ्यते ॥ तद्वच्छरीरसंयुक्तः शरीरीत्युपलभ्यते २१ यथा चंद्रार्कं निर्मुक्तः सराहुर्नोपलभ्यते ॥ तद्वच्छरीरनिर्मुक्तः शरीरी नोपलभ्यते २२ यथा चंद्रो ह्यमावास्यां नक्षत्रैर्युज्यते गतः ॥ तद्वच्छरीरनिर्मुक्तः फलैर्युज्यति कर्मणः २३ ॥ इति श्रीमाहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि मनुबृहस्पतिसंवादेऽधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०३ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ मनुवाच ॥ यथा व्यक्तमिदं शेषे तस्वप्ने चरति चेतनम् ॥ ज्ञानमिन्द्रियसंयुक्तं तद्वत्मेत्यभवाभवौ १

दार्ष्टिकेऽक्षरयोजना तु तद्वद्वाहुदप्रकाशमानं शरीरं स्वीयत्वेन यस्यास्तीति तद्वच्छरीरं श्रिदात्मा तेन विनिर्मुक्तः शरीरी नोपलभ्यत इति स्वर्गोऽवस्त इत्यादौ स्वर्गमात्रं च संशयशरीरमात्रानुपलं भो विवक्षितः अनयैवरीत्या पूर्वश्लोकेऽपि शरीरोपलंभे आत्मनोऽन्वयः प्रदर्शनीयः तथा श्रुतरीत्या चोभयोरपि श्लोकयोरात्मोपलंभे शरीरान्वयव्यतिरेकौ दर्शनीयौ २२ नन्वेवं मरणेशरीरमावादात्मनोऽप्यमावास्यादित्याशंक्यतत्रापिशरीरांतरसंबंधोऽस्तीति स दृष्टा माह तथेति अमावास्यासूर्येण सहवासं गतश्चंद्रोऽस्माभिनक्षत्रयुक्त्वेन समयांतरे देवा दृश्यमानोऽपि तद्युक्तोऽस्त्येव एव मेकशरीरनिर्मुक्त आत्मा कर्मणः फलभूतैः शरीरांतरेऽप्युज्यत एवेति न शरीरमावादात्माभावोऽस्ति हेत्वभावादित्यर्थः २३ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपेऽधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०३ ॥ ७२ ॥ देहसंबंधस्यापरिहार्यत्वं श्रुत्वामुमुक्षुः कृद्गोमामूदितितन्निवृत्तिसाधनं योगं वक्ष्यन् स दृष्टा माह यथेति यथा व्यक्तं स्थूलशरीरं शेषे तस्वप्ने चेतनं लिङ्गशरीरं प्रेत्य व्यक्ताद्वियुज्य चरति तद्वद्भवः संसारस्तथा इन्द्रियसंयुक्तं लिङ्गमपि शेषे सुषुप्तौ केवलं ज्ञानं प्रेत्य लिङ्गाद्वियुज्य चरति तद्वद्भवो भोक्ष इत्यर्थः १

ज्ञेयमात्मानं ज्ञानेन बुद्ध्या आत्मज्ञानात्मुच्यते तर्ज्ज्वियजया ज्वतीत्यर्थः २ विपर्यये बंधमाह स इति ज्ञाने बुद्धौ न पश्यति ३ अबुद्धिरविद्या अनित्या शुचिदुःखानात्मसुदेहादिषु नित्यसुखशुचिस्वात्मबुद्धिर्विपर्ययरूपा सा चाज्ञानजातया मन आलुप्यते रागाद्याकांतं भवति पंचश्रोत्रादयः मानसाः मनःप्रधानाः ४ अज्ञानतृप्तो मोहपूर्णः अवगाढोऽत्यंतमग्नः अदृष्टवत् धर्मधर्मयुक्तं यथा स्यात् तथा भूतात्मा जीवो विषयेभ्यः शब्दादिभ्यो भोगार्थमिव तं हेतुतः पुनर्जायते ५ अंतर्नाशं गतं मंतगतं द्वितीयाश्रितेति समासः तर्पस्तृष्णा ६ शाश्वतस्येति भावप्रधानो निर्देशः अन्यथा सुखदुःखसाधनयोर्विपरीतम् ७ प्रकृयेस्वच्छे आत्मनि बुद्धौ ८ प्रसृतैर्विषयेष्वनुगतैर्नित्यैर्निगृहीतैः इन्द्रियैरूप्यं ते निरूप्यं ते इति इन्द्रियरूपेभ्यः शब्दादिभ्यो यच्छेत् आत्मानं इन्द्रियसंज्ञं मनसैव निगृहीयात् ९ लवणोदकभ्यामेव कारणे कार्यलयनियमादिन्द्रियमनो बुद्धिज्ञानमहता पूर्वपूर्वस्योत्तरोत्तरस्मिन् प्रविलयाय तेषां कार्यकारणभावमाह इन्द्रियेभ्य इति पूर्वकारणं ज्ञानं जीवात्मा महत्परमात्मा तथा चानेनैकमेव श्रुतावपि इन्द्रियादीनां प्रविलापनं दृश्यते 'यच्छेद्वाङ्मनसी प्राज्ञस्तद्यच्छेज्ज्ञान आत्मनि ॥ ज्ञानमात्मनि महति नियच्छेत् यच्छेच्छात आत्मनि' इति । श्रुत्यर्थस्तु वाक्वाचं वागादिप्राज्ञेन्द्रियाणि मनसि नियच्छेत् मनसी इति तद्वर्ध्वा दसं वागादिव्यापारमुत्सृज्य मनोमात्रेणावतिष्ठेत्त्यर्थः मनोऽपि विषयविकल्पाभिमुखं ज्ञानशब्दोदितायां बुद्धौ निपच्छेत् । तां च महत्यात्मनि भोक्तिरनियच्छेत् यथां भसि प्रसन्नेतु रूपं पश्यति चक्षुषा ॥ तद्वत्प्रसन्नैर्द्रियत्वाज्ज्ञेयं ज्ञानेन पश्यति २ स एवलुलितैस्तस्मिन् यथारूपं न पश्यति ॥ तथेन्द्रियाकुलीभावे ज्ञेयं ज्ञानेन पश्यति ३ अबुद्धिरज्ञानकृता अबुद्ध्याऽऽकृष्यते मनः ॥ दुष्टस्य मनसः पंचसंप्रदुष्यंति मानसाः ४ अज्ञानतृप्तो विषयेष्ववगाढो न दृश्यते ॥ अदृष्टवच्च भूतात्मा विषयेभ्यो निवर्तते ५ तर्पच्छेदो न भवति पुरुषस्येह कल्मषात् ॥ निवर्तते तदा तर्पः पापमंतगतं यदा ६ विषयेषु तु संसर्गाच्छाश्वतस्य तु संश्रयात् ॥ मनसा चान्यथा कांक्षन्परं न प्रतिपद्यते ७ ज्ञानमुत्पद्यते पुंसां क्षयात् पापस्य कर्मणः ॥ यथाऽऽदर्शतले प्रकृये पश्यत्यात्मानमात्मनि ८ प्रसृतैरिन्द्रियैर्दुःखितैरेव नियतैः सुखी ॥ तस्मादिन्द्रियरूपेभ्यो यच्छेदात्मानमात्मना ९ इन्द्रियेभ्यो मनः पूर्वबुद्धिः परतरा ततः ॥ बुद्धेः परतरं ज्ञानं ज्ञानात्परतरं महत् १० अव्यक्तात्प्रसृतं ज्ञानं ततो बुद्धिस्ततो मनः ॥ मनः श्रोत्रादिभिर्युक्तं शब्दादीनां साधु पश्यति ११ यस्तांस्त्यजति शब्दादीनां सर्वाश्च व्यक्तयस्तथा ॥ विमुचेत्प्राकृतान् ग्रामांस्तान्मुक्त्वाऽमृतमश्नुते १२

अस्मीत्येतावन्मात्रेणावतिष्ठेत् । तमपि शेषे परस्मिन्नात्मनि परस्यां काष्ठायां अपास्तमस्तविशेषेनियच्छेदिति १० प्रविलापनक्रमनियमाय उत्पत्तिक्रममाह अव्यक्तादिति अव्यक्तात् शुद्धचिन्मात्रात् युक्तं वापृतं मनसः श्रोत्रादीनि श्रोत्रादिभ्यः शब्दादयः प्रसृता इत्यर्थः । तथा सुषुप्तौ श्रोत्रं सर्वैः शब्दैः सहाप्येति मनः सर्वैर्धर्मानैः सहाप्येतीत्यात्मनिसविषयाणां भिन्नियमन आदीनां लयः प्रबोधे च एतस्मादात्मनः सर्वप्राणायथाऽयतनं विप्रतिष्ठते प्राणेभ्यो देवादेवेभ्यो लोका इति प्राणशब्देभ्य इन्द्रियेभ्यो देवानामादित्यादीनां तेभ्यो लोकानां चोत्पत्तिः श्रूयते तस्मादुक्त एव शब्दार्थः ननु किमर्थमयं क्रमो विवक्ष्यते असमाधौ समाधिप्रमनित्यर्थमिति ब्रूमः तथाहि । पूर्वपूर्वकक्षातः उत्तरोत्तरकक्षां प्रविविक्ततो योगिनो निरुद्धयमानं चित्तं दैनं दिनलयाभ्यासाह्वयते प्रस्तपस्विवत् पूर्वावस्थां वासहसा गच्छति । तावेतौ लयविक्षेपो हेतयता भूयेते । 'लयविक्षेपरहितं मनः कृत्वा सुनिश्चलम् ॥ यदा यात्युन्मनीभावं तदा तत्परमं पदम्' इति । तत्र स्थूलप्रपंचात् सूक्ष्मं गच्छन्मध्येलीनः सुषुप्त एव । सूक्ष्मात्कारणं गच्छन्लीनो विदेहः । कारणात् शुद्धं गच्छन्लीनः प्रकृतिलयः । शुद्धं प्राप्नोतीति मुक्तः । तत्राद्यः संसायैव मध्यमौ क्रममुक्तिभाजौ अंत्यः सद्यो मुक्तिभागिति ११ तदेतदाह यस्तानिति त्यजति त्यजेत् व्यक्तयः व्यक्तीः शब्दाद्याश्रयभूतानि विषयादीनि कारणशरीराणि मुक्ताहादां काशे भासमानानि विमुचेत् प्राकृतान् प्रकृत्युत्थान् ग्रामान् ग्रामवदंतः करणपांथस्य संश्लेषस्थानानि स्थूलसूक्ष्मकारणशरीराणि मुक्ताऽमृतं कैवल्यमश्नुते १२

ननुकारणेलीयमानं कथं स्वदेवोपेण कारणमपि दूषयेत् अलक्षितलवणखिल्यइव जलं स्वस्वसेनेत्याशंक्याह यदेति बुद्धिर्व्यवसायो निश्चयः स एव गुणो धर्मस्तेनोपेताऽपि अंतरेऽहंकारे चरतीति तथा । यथा आकृत्यंतरेपेतमपि कुंडलं स्वर्णस्य मेव तद्वन्मनसि यदा बुद्धिर्भवति तदा सामन एव भवति । मधुरं जलं तु न खिल्यस्य कारणमिति तेन तद्वत्पुणं विजातीयसंसर्गकृतमेवेत्यर्थः १६ ननु त्रिगुणात्मको मनः शब्दितोऽहंकारो विजातीये निर्गुणे लीयमानः स्वधर्मेण तदपि दूषयेदेवेत्याशंक्याह गुणवद्विरिति ध्यानेन गुणः सत्त्वोत्कर्षाख्यो यस्मिन् स्तब्ध्यानगुणं मनोऽहंकारः गुणवद्वीरूपादिमद्विर्विषयैः सह यदा गुणोपेतं गुणान् सत्त्वादीन् मूलप्रकृतिमिति यावत् । तामव्यक्ताख्यामुपेतं प्राप्तं भवति तदा सर्वान् गुणान् सर्वगुणात्मकमव्यक्तमपि हित्वा निर्गुणं घट्वा प्रविष्टाऽप्यनिर्गुणं प्रतिपद्यते । यदि सत्त्वाद्योनप्रविष्टाऽप्याऽस्युस्तर्हि ते पुलीनं मनः सुप्तिप्रलययोरिव पुनरुन्मज्जेत् कारणस्यानाशात् । नचाहंकारो निमित्तांतराभावात् प्रोन्मज्जतीति वाच्यं श्रुतहान्यश्रुतकल्पनाप्रसंगात् । तत्त्वमसीति वाक्यार्थज्ञानात् कृतकृत्यत्वं भूयते । 'ज्ञात्वा देवं सर्वपाशापहानिः' इति श्रुतेः । न त्वहंकारस्य प्रधाने प्रलयात् कृतकृत्यत्वं निमित्तमप्रयोजकमिति तत्त्वसूत्रकृतं वा दृष्टस्याऽप्रयोजकत्वाभिधानात् । तस्मात् सत्त्वमपि प्रविष्टाऽपनीयं न च गुणात्मकस्य तस्य निर्गुणता भवत्युक्तदोषापातादतो रज्जुरगादिव द्वाध्वस्य प्रलयः । तद्विदुः संतमनो गुणान् हित्वा निर्गुणं प्रतिपद्यते गुणा गुपादायेत्यर्थः । हित्वेति दधाते रूपं न तु जहातेः न हिकारणमुक्त्वा कार्यस्यान्यप्राप्तिः संभवति तस्मान्न मनो लयाधिष्ठाने ब्रह्मणि मानसदोषप्रसक्तिरिति दिक् १७ अहंकाराद्युपादानं यदव्यक्ता

यदामनसिसा बुद्धिर्वर्तते स्तरचारिणी ॥ व्यवसायगुणोपेता तदा संपद्यते मनः १६ गुणवद्विर्गुणोपेतं यदा ध्यानगुणमनः ॥ तदा सर्वान् गुणान् हित्वा निर्गुणं प्रतिपद्यते १७ अव्यक्तस्येह विज्ञानेनास्ति तुल्यं निदर्शनम् ॥ यत्र नास्ति पदव्यासः कस्तं विषयमाप्नुयात् १८ तत्प्रसाचानुमानेन गुणैर्जात्याश्रुतेन च ॥ निनीषेत्परमं ब्रह्म विशुद्धेनांतरात्मना १९ गुणहीनो हितं मार्गं बहिः समनुवर्तते ॥ गुणाभावात् प्रकृत्यावानिस्तक्यं ज्ञेयसंमितम् २०

ख्यं गुणप्रयंतस्य स्वरूपं दुर्वचमित्याह अव्यक्तस्यति निदर्शनं दृष्टांतः अव्यक्तं न सत् नेह नानाऽस्ति किंचनेति श्रुत्या बाधात् । नापि न रं गवदसत् तत्कार्यस्योपलंभात् नापि सत्सद्विरोधात् । तस्मादनिर्वचनीयमित्याह पदव्यासो बागव्यापारो यत्र नास्ति पदस्तत्र निदर्शनमपि नास्तीत्यर्थः अतएव तदवाप्तिरपि न संभवतीत्याह कइति १८ अतः श्रवणादिजग्येन साक्षात्कारेणैवात्मतत्त्वं निश्चिनुयादित्याह तपसेति तपसा आलोचनेन ध्यानजेन साक्षात्कारेण । अनुमानेन मनसा ख्ययुक्त्यनुसंधानेन । गुणैः शमदमादिभिः । जात्या जात्युचितस्वधर्मेण । श्रुतेन वेदात् श्रवणेन । विशुद्धेनांतरात्मना मनसा परमं ब्रह्म निनीषेत् ज्ञातुमिच्छेत् । परमं शोधितपदार्थं तत्पदार्थं प्रतिप्रापयितुमिच्छेदिति वा नयते द्विकर्मत्वात् १९ उक्तविधया तत्त्वदर्शिर्नोऽतर्बहिः श्रुतुल्यबद्धेनानास्तीत्याह गुणहीन इति तं निष्प्रपंचं मार्गं बहिरन्वयेनापि सम्यगनुवर्तते अनुसरति द्वैतं तु पश्यन्नपि न पश्यतीत्यर्थः । ननु बहिः कार्योत्पन्नमेवोऽतः कारणस्मन्नाऽभेदः । यथा सुवर्णस्वरूपेण कुंडलादिकूपेण चाभिन्नं भिन्नं चेति व्यपदेशकं तद्वदिदमपि स्यात् किमिति बहिरपि मेदावभासः प्रत्यक्षादिप्रमाणसिद्धोऽप्यलप्यत इति चेन्न । 'स यथासंख्यं च नोऽन्तरोऽबाह्यः कस्त्रोरस च न एवं वा अरेऽयमात्मानं तरो बाह्यः कस्त्रः प्रज्ञानघन एव' इत्यात्मन एकरस्य श्रुतेः । अंतरेकारणं बाह्यं कार्यं तयो रभावादयं कस्त्रः प्रज्ञानमात्र इति श्रुत्यर्थः । बहिरपि ज्ञेयेन गुणेन चिदात्मना संमितं तत्र हेतुः गुणाभावात् मूलप्रकृतेस्तुच्छत्वात् प्रकृत्यावाचित्त्वाभावाद्वा तर्कैकगम्याः प्रधानपरमाणुत्वभावगून्यवादास्तत्कार्यं तद्विहितं निस्तक्यं तस्मादतर्बहिरेकरसं ब्रह्म । एकस्मिन्वस्तुनि परस्परविरुद्धयोर्भेदाभेदयोः समानसत्ता कत्वं श्रुतमश्रुतमित्यवश्यं हेतुः अन्यतरस्मिन् अव्यभिचारितत्वाद्देवपदेय इति निर्विवादमैकात्म्यमित्याकरे विस्तरः २०

बुद्धिर्नैर्गुण्यान्निर्विषयत्वाद्ब्रह्मप्राप्नोति सगुणत्वात् सविषयत्वात् त्रिवर्तते । ब्रह्म गः सकाशादिति शेषः गुणेषु प्रचारिणी ११ यथेति सुषुप्तौ यथा कार्यत्यागेन कारणज्ञानात्मानाऽवस्थानमेतुरीये कारणत्यागेन चिन्मात्राऽऽत्मनाऽवस्थानमपि संभवतीति भावः २२ एवमिति लौकिकदृष्टांताभिनयः प्रकृतितोऽज्ञानात् । शरीरिणश्चिदाभासाजीवाख्याः । निवृत्तावज्ञानस्य । यथाऽज्ञानाच्छक्तिरज्ज्वादाविव प्रवर्तते कर्मसुतत्रिवृत्तौ निवर्तते । अनिवृत्ता तु स्वर्गप्रवृत्तिफलम् २३ पुरुषो जीवः अभिमान इदमित्येवेति धीर्विषयवोवा भूतसंज्ञाफलं विनाशित्वनिश्चयः २४ ननु प्रवाहिन्यस्य विषयदादेः कुतो विनाश इत्याशंक्याह एतस्येति एतस्य मूलसंघस्य आद्याप्रवृत्तिः प्रथमसंघादामायाशबलादव्याकृता देव । तदनंतरं मिथुनाद्रीजांकुराभ्यामेव यत्किमव्यक्तिः अविशेषात् विशेषाः पंचमहाभूतानितद्वये अविशेषाः पंचतन्मात्राणि एकादशेन्द्रियाणि अहंकारश्च जात्यमिप्रायमेकवचनं द्वितीयाप्रवृत्तिस्तु मिथुनादमिव्यक्तिनियच्छति नियमयति न पुनर्यादच्छि कीलृष्टिरित्यर्थः । एवं च यथा घटशरावोदचनादीनां विशेषाणामविशेषोऽन्मात्रमेवं विषयदादिविशेषाणामप्यस्य विशेषः प्रधानमिति न प्रवाहिन्यत्वं लृष्टेरिति भावः २५ प्रकृतिप्रलयकालेऽप्येति विरक्तस्तु ज्ञानवान् प्रकृ

नैर्गुण्याद्ब्रह्मचाप्नोति सगुणत्वात् त्रिवर्तते ॥ गुणप्रचारिणी बुद्धिर्द्वैताशन इव धने २१ यथा पंचविमुक्तानि इंद्रियाणि स्वकर्मभिः ॥ तथा हि परमं ब्रह्म विमुक्तं प्रकृतेः परम् २२ एवं प्रकृतितः सर्वे प्रवर्तते शरीरिणः ॥ निवर्तते निवृत्तौ च स्वर्गं चैवोपयाति च २३ पुरुषः प्रकृतिर्बुद्धिर्विषयाश्चेन्द्रियाणि च ॥ अहंकारोऽभिमानश्च समूहो भूतसंज्ञकः २४ एतस्याद्याप्रवृत्तिस्तु प्रधानात् संप्रवर्तते ॥ द्वितीयामिथुनव्यक्तिमविशेषान्नियच्छति २५ धर्मादुत्कृष्यते श्रेयस्तथाऽश्रेयोऽप्यधर्मतः ॥ रागवान्प्रकृतिह्येति विरक्तो ज्ञानवान् भवेत् २६ ॥ इ० शां० मो० मनुब्रह्मरूपति० पंचाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०५ ॥ मनुखाच ॥ यदा तैः पंचभिः पंचयुक्ता निमनसा सह ॥ अथ तद्द्रक्ष्यते ब्रह्ममणौ सूत्रमिवापितम् १ तदेव च यथा मूत्रं सुवर्णं वर्तते पुनः ॥ मुक्तास्वथ प्रवालेषु मृन्मये राजते तथा २ तद्ब्रह्मोऽश्वमनुष्येषु तद्ब्रह्मस्ति मृगादिषु ॥ तद्वत्कीटपतंगेषु प्रसक्तात्मा स्वकर्मभिः ३ येन येन शरीरेण यत्कर्म करोत्ययम् ॥ तेन तेन शरीरेण तत्फलमुपाश्रुते ४ यथा ह्येकरसाभूमिरोषध्यर्थानुसारिणी ॥ तथा कर्मानुगा बुद्धिरंतरात्मानुदर्शिनी ५ ज्ञानपूर्वा भवेद्विप्सालिप्सा पूर्वाऽभिसंधिता ॥ अभिसंधिपूर्वकं कर्म कर्ममूलं ततः फलम् ६ फलं कर्म

त्मकं विद्यात्कर्म ज्ञेयात्मकं तथा ॥ ज्ञेयं ज्ञानात्मकं विद्याज्ज्ञानं सदसदात्मकम् ७ तिवाधेनात्मज्ञानवान् भवति मुच्यत इत्यर्थः २६ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये पंचाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०५ ॥ धर्मादुत्कृष्यते श्रेय इत्युक्तं व्याकुर्वन् कर्ममुपसंहरति यदा तैः पंचभिः पंचेत्यादिनाऽध्यायेन पंचभिः शब्दादिभिः स्वविषयैः सह पंचेन्द्रियाणि मनसा कारणेनापि सह युक्तानि निगृहीतानि मनसैव त्रैबुद्धेरपि ग्रहणं श्रुतिश्च । 'यदा पंचावतिष्ठते ज्ञानानि मनसा सह ॥ बुद्धिश्च न विचेष्टति तामाहुः परमां गतिम्' इति । आत्मानात्मनोरत्यंतविक्तत्वं मणिसूत्रदृष्टान्तेनोक्तं । ऐकात्म्यसिद्धयर्थं मनैव दृष्टान्तेन सर्वत्रात्मव्याप्तिमाह तदेवेति १ प्रसक्तात्मा आसक्तचित्तः आसंगहेतुमाह स्वकर्मभिरिति ३ येन येन पिड्येण देवेन गांधर्वेण प्राजापत्येन वा प्राप्येण हेतुभूतेन यस्य यस्य देहस्य प्राप्यर्थमित्यर्थः यद्यत्कर्म यज्ञादिकं ४ कर्ममेवाद्देहविशेषयोगे दृष्टांतमाह यथेति अंतरात्मा अनुदर्शी साक्षीयस्याः सा तथा साक्षिप्रकाश्याऽपि प्राक्कर्मानुसारिण्येव बुद्धिर्भवतीत्यर्थः ५ ज्ञानपूर्वा बुद्धिर्पूर्वाल्लिप्सारागस्ततोऽभिसंधिता अभिसंधिस्त्वमभिसंधिरित्यावत् सचेदं साधयेयमिति यत्नस्ततः कर्मस्पंदस्ततः फलावाप्तिः ६ फलमिति अनेन क्रमेण तत्तद्देहप्राप्त्यादिरूपं फलं कर्मात्मकं कर्मप्रभवं । कर्मतु ज्ञेयात्मकमहमर्थोद्भवं । अहमर्थोऽपि ज्ञानात्मा जीवरूपः सोऽपि सदसदात्माऽचिज्जडरूपः ७

ज्ञानानां चिज्जडग्रंथीनां फलानां दिवानां ज्ञेयानां बुद्धीनां कर्मणां संवितानां चक्षुषां तैयत्कालमिव कलं जास्मत्स्वकाशः । विद्यमात्रज्ञाकारश्च स्मृतिः कारणवृत्त्या ज्ञानं साक्षात्कारी भवत्यविद्या-
ज्ञानं दिव्यं ज्ञानमिति पाठे दिविहार्वाकाशाख्ये कारणे ब्रह्मणि भवति विषयवस्तुनि प्रतिष्ठितं ज्ञानम् ६ ज्ञेयस्वरूपमाह महदिति महत्त्रिविधपरिच्छेदशून्यमतस्वरूपमसावुद्धिः सापरादूरे
मृताय स्मात्तत् भूतं नित्यसिद्धं आत्मस्थं बुद्धिस्थं गुणेषु विषयेषु बुद्धिर्येषाम् ९ महत्त्वं व्याचष्टे पृथिवीति त्रिभिः १० कालोक्त्या ख्यं जमत्कारणम् ११ विष्णुः शुद्धं ब्रह्म १२ महत्त्वं
हेतुकं परमत्वं व्याचष्टऽनादिस्वादिति द्वाभ्यां अवयवोऽपक्षयशून्यः अंतर्वदन्तावृत्तेयविभागवत् । यत्रात्मपरमस्य स्य च घृणोति तद्वत् अयमद्वयं तत्परमस्य तद्ब्रह्ममितितस्य दुःखत्वं भुतेः १३
धामेव धाम आश्रयः माध्वं गत्या ज्ञात्वा कालविषयाव नित्याहुः स्मृतकात् १४ गुणेष्विति एते पुनः शुद्धचिदात्मानो गुणेषु मानमेव व्यवहारिषु प्रकाशं ते ज्ञानरूपेण । भयेषु वा सत्त्वेन घटः

ज्ञानानांचफलानांचज्ञेयानांकर्मणांतथा ॥ क्षयातिथ्यत्फलंविद्याज्ञानंज्ञेयप्रतिष्ठितम् ८ महद्विपरमंभूतंयत्प्रपश्यंतियोगिनः ॥ अष्टधास्तंनपश्यंतिह्यात्म
स्थंगुणबुद्ध्यः ९ पृथिवीरूपतोरूपमपाभिहमहतरम् ॥ अद्रघोमहतरंतेजस्तेजसःपवनोमहान् १० पवनाच्चमहद्व्योमतस्मात्परतरंमनः ॥ मनसोमहतीष्ट
द्विर्बुद्धेःकालोमहान्स्मृतः ११ कालात्सभगवानविष्णुर्यस्यसर्वमिदंजगत् ॥ नादिर्नमध्यंनैवांतस्तस्यदेवस्यविक्रते १२ अनादित्वादमध्यत्वादनंतत्वाच्च
सोऽव्ययः ॥ अत्येतिसर्वदुःखानिदुःखंहांतवदुच्यते १३ तद्ब्रह्मपरमंभोक्तंतद्धामपरमंपदम् ॥ तद्वत्वाकालविषयाद्विमुक्तामोक्षमाश्रिताः १४ गुणेष्वेते
प्रकाशंतेनिर्गुणत्वात्ततःपरम् ॥ निवृत्तिलक्षणोधर्मस्तथाऽऽनंत्यायकल्पते १५ ऋचोयजूंषिसामानिशरीराणिव्यपाश्रिताः ॥ जिह्वाग्रेषुप्रवर्तंतैयत्नसा
ध्याऽविनाशिनः १६ नचैवमिष्यतेब्रह्मशरीराश्रयसंभवम् ॥ नयत्नसाध्यंतद्ब्रह्मनादिमध्यंनचांतवत् १७ ऋचामादिस्तथासाम्रायजुषामादिरु
च्यते ॥ अंतश्चादिमतांहृष्टोन्त्वादिर्ब्रह्मणःस्मृतः १८ अनादित्वादनंतत्वात्तदनंतमथाव्ययम् ॥ अव्ययत्वाच्चनिर्दुःखंद्वंद्वाभावस्ततःपरम् १९ अदृष्ट
तोऽनुपायाच्चप्रतिसंधेश्वकर्मणः ॥ नतेनमर्त्याःपश्यंतियेनगच्छंतितत्पदम् २०

सन्पटः सन्नित्येवंरूपेण सुखात्मना वा । अउपवौकम् । 'अस्ति भाति प्रियं रूपं नाम चेत्यं क्षणं चकम् । आद्यं त्रयं ब्रह्म कृतं जगत्पुंसतो द्वयम्' इति ततो गुणेभ्यः परस्परकृष्टं ब्रह्म निर्गुणत्वादेव निवृत्तिलक्षणः शमदमोपरमादिकपोषणो निर्विकल्पकः स ब्रह्मातः सन्नान्तर्याम्योक्ताय १५ ऋच इत्यभ्ययनादिधर्मा लक्ष्यन्ते शरीराणि लिङ्गशरीराणि व्यवाभित्तास्तत्संस्कारकत्वेन तद्गतान् अनुभवाधेयातिशये चिदात्मनि गताः अतएव यत्नसाध्या विनाशिनश्च १६ ब्रह्मणितद्विपर्ययमाह चचेति शरीरमाभित्यसंभवत्वाविर्भावो यस्य तत्तादृशमपि यत्नसाध्यं न भवति धर्मवस्तुतोऽनादिमध्यम् नैकधेति वत्समासः ब्रह्मभावस्य साध्यत्वे विश्रितमनित्यत्वं स्यादित्यर्थः । यद्वा शरीरलिङ्गमाश्रयते पुण्यापुण्यकूपेण तिशरीराश्रयं शरीरात्संभवति तादृशं च यत्स्वरूपं ब्रह्मत्वं शरीरं उदासीनं चेत्यर्थः १७ ऋचाभिति ब्रह्मभावस्यादिमत्वे ध्रुवं विनाश इति भावः १८ अनादित्वाद्जन्यत्वात् नन्तरत्वात् सगुण्यत्वात् तद्वन्नानन्तव्यापकमव्ययं च व्योमवत् तद्वातिमानाप्तमावादीनि १९ नन्वयत्नसाध्यं नित्यं चार्त्तमुत्संघेऽस्मिन् तत्तत्र सर्वे न रज्यन्त इत्याशङ्क्याह अदृष्टतइति अदृष्टं माग्यं तद्वा क्लेशाद्गुणायुषादुषायाभावात् । अत्रादृष्टतइति चतुर्विधाध्यात्मिकगुणपुलक्षणम् ।

तथाकर्मणोविषयभोगाख्यस्यप्रतिसंधिःप्रतीपःसंधिविद्योगोविषयेऽप्यउपरमइतिवाच्यतेनपंचविधाबाह्यातुष्टिका । तेनतुष्टिद्वयेनहेतुनोपायेऽप्यप्रवर्तमानाःपुरुषायेनोपायेनतत्पदं गच्छति तत्रपश्यन्ति । तुष्ट्यस्तूक्ताःसाराख्यसप्तत्यांभाष्यात्मिकाश्चतस्रःप्रकृत्युपादानकालमाग्याख्याःबाह्याविषयोपरमात्पंचतुष्टयोऽभिहितःइति । अस्यार्थः शास्त्रात्प्रकृतिपुरुषयोर्विवेकोज्ञात स्वत्साक्षात्कारस्तुष्टिरूपःप्रकृतेःपरिणामःसचस्ययमेवपरिणामक्रमेणभविष्यतिर्किंचानायासेनेतिप्रकृत्याख्यातुष्टिरभस्तुच्यते । एतावताऽपिनकृतकत्वतासर्वस्याप्यनायासेनविवेकख्या त्यापत्तेरनर्थकःप्रवृत्ताविधिःस्यादत्तस्तन्मात्रेणकृतकत्वताकिंचिन्नेत्युपादानाख्यातुष्टिःसलिलमिदमुच्यते । प्रवृत्तापिकाख्यविशेषापेक्षैवैकव्यहेतुरित्यलमुत्पद्येत्येतिदूष्णीमवस्थानंकाला ख्यतुष्टिरोच्यते । कालोऽपिपूर्वपुण्यवशादेवविवेकसाक्षात्कारमदालसापत्यानांबालानामिवजनयिष्यतीतिकिंचानायासेनेतितुष्टिर्माग्याख्यातुष्टिशब्देनोच्यते । सैवहमुख्यत्वादह तइत्यनेनगृहीताऽन्यैवतत्पूर्वासां तुष्टीनामाक्षेपतोलाभादिति । विषयाःपंच तेषुत्रैराग्यापरतिपंच तत्रधनार्जनेदुःखं दृष्ट्वायाउपरतिःसापारं । राजबोरादिनाधननाशेदुःखं दृष्ट्वायासातु पारं । भोगेनापिधननाशं दृष्ट्वायदुःखंतज्जायाउपरतिःसापारापारं । भोगेऽपिज्ञातिस्वादिदोषदर्शनाद्याउपरतिःसाऽनुतमांभः नानुबहत्यमूतानिभोगःसंभवतीतिन्यायेनभोगेहिंसादोषद र्शनाद्याउपरतिःसाउतमांभः । एवंविषयोपरमात्पंचतुष्टयोऽत्रकर्मप्रतिसंधिशब्देनोच्यते । एवंनतुष्टयःतन्मात्रेणकृतकत्वतामवानस्योपायेऽप्यप्रवृत्तेरात्मदर्शनंनभवतीत्यर्थः २० कदा चित्तुष्टिनवकंजित्वाध्यानेनप्रवृत्तोऽपिध्यानजसिद्धिविपर्ययादप्यात्मतत्त्वंनपश्यतीत्याह विषयेषुचेति तत्रप्राणिनांस्वाभाविक्वोविषयेषुसंगविषयाश्चहार्दाकाशाख्यब्रह्मलोकगताःशाश्वताः

विषयेषु च संसर्गाच्छाश्वतस्य च दर्शनात् ॥ मनसा चान्यदा कांक्षन् परं न प्रतिपद्यते २१ गुणान्यदिह पश्यंति तदिच्छन्त्यपरे जनाः ॥

परं नैवाभिकांक्षंति निर्गुणत्वाद्गुणार्थिनः २२ गुणैर्यस्त्ववैर्युक्तः कथं विद्यात्परान्गुणान् ॥ अनुमानाद्विगंतव्यंगुणैरव्ययैः परम् २३

मधुमत्यायोगमूमौस्थितस्वयोगिनः संकल्पमात्रोपनताः । तद्भवेत्स्याः कामानुतापिधानादेहेनोपाधिनाऽऽच्छादिताः संकल्पादेवास्यपितरः समुतिष्ठन्तीत्यादिभ्यः । अतो हेतोरवि
रक्तो योगी ममसाऽन्यद्योगैश्वर्यसुखमिच्छन्सकलकामनिर्धूननप्राप्यपरंब्रह्मनप्रतिपद्यतेनसाक्षात्करोति । अत्राऽन्यदित्यनेनसिद्धिविपर्ययोदर्शितः । तत्रसिद्धयः सांख्यसप्तत्युक्ताः । ऊहः
शब्दोऽध्ययनंदुःखविघातास्त्रयः सुहृत्प्राप्तिः । दानं चसिद्धयोऽष्टौसिद्धेः पूर्वोक्तशस्त्रिविधः' इति । अस्यार्थः ऊहोवितर्कः श्रुतस्यार्थस्ययुक्तयाचितनमननमित्यर्थः । शब्दः शब्दजंज्ञानंमोक्ष
शास्त्रस्योपक्रमोपसंहारपर्यालोचनयातात्पर्यज्ञानं । अध्ययनमुपनिषत्त्रयस्यावाप्तिः । आध्यात्मिकाधिभौतिकाधिदैविकभेदेनत्रिविधंदुःखमतस्तद्विघाता अपिप्रयः । ताश्चमुख्याः सि
द्धयः । तथासुहृत्प्राप्तिः परविद्याप्रदसदाचार्यलामः । दानंचित्तशुद्धिजन्याविवेकप्राप्तिः दैवशोधनेइत्यस्यरूपं एताअष्टौसिद्धयः तत्रऊहशब्दाध्ययनसुहृत्प्राप्तपस्तारंसुतारंतारातारंरम्य
कंचेतिक्रमेणमीयंते । दानाद्याश्चतस्रस्तुसदामुदितंप्रमोदोमुदितंमोदमाना इतिचगीयंते । एतास्तुप्रज्ञाप्रासादसोपानभूता अपिकुयोगिनंप्राप्यविपर्यस्तफलाः सुस्तदिवमुक्तं सिद्धेः पूर्वोक्तशस्त्रि
विधः सिद्धेर्मोक्षकरिण्या अकुंशइवनिवारकस्त्रिविधएकोविद्यादिः पंचविधोविपर्ययः । द्वितीयोऽशक्तिः साचएकादशेत्रियवधाः सहबुद्धिवधैरशक्तिरुद्धिष्टेत्युक्ताबधिरत्वादयएकादशेत्रियवधाः ।
तुष्टीनांपूर्वोक्तानांसिद्धीनांचानुपदोक्तानांविपर्ययात्सप्तदशबुद्धिवधाः । तत्रगोबलीवर्दन्यायेनतुष्टीः पृथक्कृत्यविपर्ययाशक्तितुष्टयत्रिविधोऽकुशोमनसाचान्वदाकांक्षान्त्रित्यनेनसूचितः २१
अत्राप्यन्यकांक्षायांहेतुमाह गुणानिति गुणत्रयविषयान् यद्यस्मात्तत्तस्मात् परंनिर्विषयं गुणार्थिनः पुरुषाः २२ अतिमौढयाद्वाह्यगुणासक्तास्तुपरान्योगिगम्यान्विषयान्नाश्रवंतीत्याह
गुणैरिति उभयेषां तुल्यत्वेऽप्यांतरैर्गुणैर्ब्रह्मणः स्वरूपभूतैः सत्यकामत्वादिभिः परमुपलक्ष्यतेषूभेनेवाभिशाखाप्रेणैवाचंद्रकलामित्याह अनुमानादिति २३

अत्र स्वानुभवप्रमाणयति सूक्ष्मेणेति सूक्ष्मेण ध्याननिमित्तेन । 'दृश्यते स्वप्नया बुद्ध्या सूक्ष्मया सूक्ष्मदर्शिनः' इति श्रुतेः । शब्दश्रोत्रगन्धस्पर्शविषयका इन्द्रियाणां कयोराकाशमूल्यादिकृपैकोपादानकत्वनियमादुपादानोपादेययोश्च भेदादुदादिकृपं मनस्यवचनुरादिकृपेण मनसा यथा गृह्यते तद्वदृश्येऽपि दर्शनमात्रोपादाने दर्शनादभिन्ने इत्यर्थः १४ ईदृगभेदग्रहे हेतुमनुभवमेवाह ज्ञानेनेति ज्ञानं ब्रह्मात्माकाराधीवृत्तिस्तया बुद्धिदेहाद्यात्मप्रमकलुषिता निर्मलीकृत्य सर्वसंशयहीना कृत्वा तथा च श्रुतिः । 'मिथ्यते हृदयग्रंथि हि छिद्यंते सर्वसंशयाः । क्षीयंते चास्य कर्माणि तस्मिन् हृदये परावरे' इति तथा बुद्ध्या मनोऽपि संकल्पात्मकं संकल्पकरूपेण स्वप्नादौ स्थितमिति निश्चित्य तथा जाग्रत्कालेऽपि मनसं प्रियमात्रं शब्दादिसहितं मनोमात्रमिति निश्चित्य विलोमक्रमेणाक्षरं क्षरतीति व्युत्पत्त्या ब्रह्म इये परिणामितया विकारौ तद्विभ्रं चिन्मात्रं दर्शनं प्रतिपद्यते १५ बुद्ध्या चरमवृत्त्या ध्यानपरिपाकोत्पत्त्या प्रहीणो निर्वृत्तिको मनसा विचारात्मकेन समृद्धः पूर्वमिति शेषः श्रवणमननवानित्यर्थः । निराशिषं आशीरप्राप्तप्रार्थनातद्वहितं स्वेनैव रूपेण परमानंदत्वात् निर्गुणमात्मानमुपैति प्राप्नोति । विलोड्यमाना आशीर्भिराकूलीक्रियमाणा यथा वायुः काष्ठांतर्गतं वह्निं नोदीपयति किंतु त्यजत्येवमेतत्प्यंतस्य मात्मानं त्यजंतीत्यर्थः १६ उक्तमेवार्थं स्पष्टयति गुणेति विषयाणां भादानेनाभिमुख्येन संबन्धेनात्मनि प्रविलापने कृतं सति मनो बुद्धिपराय बुद्धयपेक्षया यत्परं ब्रह्मतस्मै तत्प्राप्तये मवाति । तेषां गुणानां विप्रयोगे पृथक्त्वेन ग्रहणे सति मनः सदा सर्वस्मिन्नपि गुणे बुद्धयवराय बुद्धयपेक्षया यद्वरं बुद्धिकल्पितं ब्रह्मलोकांतमैश्वर्यमवीक्ष्य तमैश्वर्यं तत्प्राप्तये मवाति । अनेन प्रकारेण विभिनां वचां विषया

सूक्ष्मेणमनसाविभोवाचावकुंनशक्रमः ॥ मनोहिमनसाग्राह्यदर्शनेनचदर्शनम् २४ ज्ञानेननिर्मलीकृत्यडि ३३ यामनस्तथा ॥ मनसाचेंद्रियग्रामगक्षरं
प्रतिपद्यते २५ बुद्धिप्रहीणोमनसासमृद्धोनिराशिर्बन्निर्गुणमभ्युपैति ॥ परंत्यजंतीहविलोडयन् प्रादुताशनंवायुरिविधनस्त्वच २६ गुणादानेविप्रयोगेचतेषां
मनःसदाबुद्धिपराक्राम्याम् ॥ अनेनैवविधिनासंप्रवृत्तो गुणापायेब्रह्मशरीरमेति २७ अव्यक्ताय्यापुरुषोऽव्यक्तकर्मासौऽव्यक्तत्वंगच्छतिह्यंतकाले ॥
तै रेवायंचेंद्रियैर्वर्धमानैर्गर्हायद्धिर्वावर्ततेऽकामरूपः २८

[illegible]

षट्तद्विंशतिविंशत्येनोपाधिकस्वतथोभेदः सचोपाधिभूताया अविद्याया मिदृशो निरवशेषेण लीयते इति दुःखमुक्तं ब्रह्मसारीरमेति । नन्वेवंपि नारमनिकुतो दुःखित्वमतीतिरित्याशंक्याह
चैरेवेति तैः प्रसिद्धैः अकामक इति च्छेदः ॥ जलसूर्यन्याधेनमृषवात्मनि दुःखित्वादिभ्रम इत्याह ग्लायद्विर्वा वागव्युपमार्थे ग्लायद्विवाऽऽवर्तेते लोकद्वये संवरति घटाकाशवत् आपो विमक्तिव्यत्य
यः तथाचसूत्रं । अतएवचोपमासूर्यप्रतिकृति का विवादिति सूर्यप्रतिकृतिः प्रतिविंबसूर्यः आदिपकाच्छटाकाशः तथावात्मनि भेदं गतिं चकारयंति श्रुतवा । यथाह्यं योतिरास्मा विवस्वानपोभिन्नावबुचे
कोऽनुगच्छन् ॥ उपाधिना क्रियते भेदरूपो देवः क्षेत्रेष्वेवमजोऽयमात्मा ॥ षट्संवृतमाकाशं नीयमानेयवाषट् ॥ षटो नीयेत नकाशं तद्वन्नीवो न मेतमः इत्यादयः १८ सर्वैरिति अयं विद्याभासो देहं
लिंगशरीरं प्राप्नोति पंचभूतानि स्थूलदेहाकारेण परिणतानि तदाऽऽश्रयश्च स्यात् अस्ति परमेषु विवभूतेनां इतर्यामिणा हीनः सन्नमच्छति गतिरुपलक्षणं किमपि कर्तुं न शक्नोतीत्यर्थः । कुतः अस्मा मर्थात्
कुत्र कर्मणे कर्म कर्तुमिति यः । इहति श्रौती प्रसिद्धिं एष होवसा धुर्मकारयतीत्यादिकां योतयति अयं भावः । जलसूर्यघटाकाशयोश्चाचस्य गमने इवात्मनि दुःखित्वादि कंभासमानमपि परमार्थतो
नास्ति नाप्यस्य तत्परिहारे सामर्थ्यमस्ति उपाधिपक्षपातित्वात् उपाधेश्च प्राकर्मनुरोधी श्वरेच्छपाचेष्टाश्रयत्वात् अतो तयोमिस्त्वे चरस्य युक्तमिति १९ नमूपाध्वं तयोमिणो रनादित्वाभिस्त्वयो
प्रवर्त्य प्रवृतकयोः सतोः कथां चिदाभासस्य दुःखान्मुक्तिः स्यादित्याशंक्याह पृथ्वेति यथाऽन्यैरदृष्टोऽपि पृथिव्या अंतोऽस्ति अविमुद्रयत्वात् एवं दुःखसंततैरप्यंतोऽस्ति जन्यत्वात् । यथावा
सर्वैरयंचेंद्रियैः संप्रयुक्तो देहं प्राप्नोति पंचभूताश्रयः स्यात् ॥ नासामर्थ्याद्गच्छति कर्मणे ह हीनस्तेन परमेणाव्ययेन २१ पृथ्व्यानरः पश्यति नांतमस्या ह्यंतश्चास्याभवि
ताचेति विद्धि ॥ परं नयंतीह विलोडयमानं यथा पूर्ववायुरिव वर्णवस्थम् ३० दिवाकरो गुणमुपलभ्य निर्गुणो यथा भवेदपगत रश्मिमंडलः ॥ तथा ह्यसौ मुनिरिह निर्विशेष
वान्सनिर्गुणं प्रविशति ब्रह्मचाव्ययम् ३१ अनागतं सुकृतवतां परागतिं स्वयं भुवं प्रभवानिधानमव्ययम् ॥ सनातनं यदमृतमव्ययं ध्रुवनिचाप्यतत्परममृतत्वमश्रुते
३२ ॥ इति श्रीमहामारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि मनुबृहस्पतिसंवादे षडधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०६ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥

युरणवस्थं तृणादिकं यथाश्रयं यथाप्रवाहं वायुनेव लोहघमानमित्यतस्तत्तथा त्वमानं वायुरेव परंपारं नयति । एवं कर्मवायुभिरुद्भूतमानं संसारसमुद्रस्थं जीवपोतं कर्माप्येव चित्तमुद्भूतं विजयनद्वारा परंपारं नयंतीत्यर्थः यथोक्तं । 'कर्मणैव हि संसिद्धिमास्थिता जनकादयः' इति संसिद्धिज्ञानयोग्यताय १० यथासूर्यरश्मीनामुद्ययास्तमयावेवं चैतन्यमात्मापि तस्तद्वत्स्याह दिवाकर इति गुणरश्मिभंडके न जगद्वापि त्वं पूर्वजीवः स तथा चित्तमुद्बोद्धानोदये सति ताराभिर्दिववत्संसारल्योदयोपपद्यतीत्यर्थः । निर्गतो विशेषवानुत्पत्तिस्त्वादिधर्मवानहंकारोपस्मारस्य निर्विशेषकत्वं ३१ प्रकरणार्थमुपसंहरति अनागतमिति अनादां संसारे सर्वमपि सुखं पुरुषस्य क्वचिज्जन्मनि प्राप्तमेवास्ति । इदं त्वमृतत्वमनागतं आगतस्य निवृत्त्ययोगात् । स्वयंभूषमजम् जन्मस्यावश्यं विनाशित्वात् । ममवत्यस्मात् त्रिधीयते लीयतेऽस्मिन् कार्यजातमिति प्रभवनिवार्तनं । एवमप्यव्ययं प्रधानवन्न परिणामिनिर्यं परिणामिनो नाशवश्यं भावेन नित्यत्वायोगात् । सनातनं वदन्तं । आदिमध्यांतशून्यं मोक्षस्वरूपं । अनादिमध्यामृतमित्यपि पाठः । अठवर्थनाशहीनं यतो ध्रुवमविचार्य ईदृशं प्रत्यगभिन्नं वस्तु निश्चाय्यज्ञात्वा तद्वेदप्रसिद्धं परमगौणममृतत्वं मोक्षमनुते प्राप्नोति । अपामसोमममृता अमूमेतिकं प्राप्य मप्यमृतत्वं श्रूयते तच्च गौणं कर्मजस्य नित्यत्वायोगात् । 'तद्यथेह कर्मचितो लोकः क्षीयत एतमेवामुप्रपुण्यचितो लोकः क्षीयते' इति श्रुतेश्च यथाहुः 'आमृतसंघं संस्थानममृतत्वं हि माच्यते' इति । मुख्यममृतत्वं प्राप्तस्तु पुनरावर्तते संसारभंडले । तस्मात्सनातनादिविशेषणविशिष्टं नित्यं शुद्धं मोक्षारूपं स्वतः सिद्धमप्यज्ञानादप्राप्तमिव कंठगतविस्मृतचामीकरवत्प्राप्तव्यमज्ञानापममात्रेणेति सिद्धम् ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावलीये एकविंशतिस्तमोऽध्यायः ॥ २०१ ॥

पूर्वाध्यायते निषाद्यतत्परममृतममृतमिति ब्रह्मासाक्षात्कारस्य मोक्षहेतुत्वमुक्तं तत्रभिर्गुणदर्शनसंगुणज्ञानपूर्वकमिति मत्वा सन्निहितं श्रीकृष्णप्रागेव महर्षीणां मुखात्परमात्मस्य मिति जानन् राजा
मत्तिसंवादाय कृष्णतत्त्वपृच्छति पितामहेत्यादिना । नन्विह पुंडरीकाक्षपदेन विग्रहमुपलक्ष्य तत्राच्युतत्वादिविशेषणमसंगतम् । नहि कृष्णशरीरं परादृष्टे वोत्पन्नमिति पक्षेऽपि परादृष्टानां ज
न्मविनाशवत्त्वात् कृतविग्रहस्यापि तद्वत्प्रत्याख्यातुं शक्यं विग्रहाविवक्षायां त्वस्माकमप्यच्युतत्वादिकंसमानमिति किं पुंडरीकाक्षेति विशेषणेनेति चेत् अत्र ब्रूमः मूवीजांकुरतरुफलोपमानि पंच
परमेश्वररूपाणि शुद्धशबलसूत्रविराड्विष्णुसंज्ञानियथापृथिव्यामोषधयः संभवन्तीति श्रौतदृष्टानुगुण्येन भूतुल्यायांचितितदनतिरिक्ता बीजादितुल्यामायाशबलादयः सन्ति तत्र ब्रह्माकृतमपि फलम
नेकबीजगर्भत्वाद्बीजांकुरतरुभ्यो महत्तरं । एवं विश्वाख्यविग्रहवद्ब्रह्माप्येकशबलादिगर्भत्वादीशसूत्रविराड्भ्यो महत्तरं अतएव ब्रह्मादोग्ये । आदित्यकंपुरुषहिरण्यकम्भ्रह्मिण्येकेशः इति
विग्रहभैर्विशेषितत्वात् स्यर्कसामचोष्णावितितदंगुलिपर्वत्वेन नृकसामशब्दाभिहितः कृष्णः प्रपंचो निरूपितः । न च तस्यामूर्तेरनित्यत्वं शक्यं । देवानां कार्यसिद्धयर्थमाविर्भवतिसाधया ॥ उत्प
न्नैतितवालोके सानित्याऽप्यभिधीयते इति बीजादृष्टानुरोधेन नित्याया अपितस्या जाविर्भावविरोधाभावाभावेऽपि तिलयशब्देन व्यक्तीयेते इत्येतस्याप्यस्य प्रतिपादकेनागमेन विरोधात् अत्र यद्वक्तव्यं त

युधिष्ठिर उवाच ॥ पितामह ॥ पुंडरीकाक्षमच्युतम् ॥ कर्तारमकृतं विष्णुं भूतानां प्रभवाप्ययम् १ नारायणं हृषीकेशं गोविंदमपराजितम् ॥ तत्त्वेन भरतश्रेष्ठश्रो
तुमिच्छामि केशवम् २ ॥ भीष्म उवाच ॥ श्रुतोऽयमर्थो रामस्य जामदग्न्यस्य जल्पतः ॥ नारदस्य च देवर्षेः कृष्णद्वैपायनस्य च ३ असितो देवलस्तात वाल्मीकिश्च महा
तपाः ॥ मार्कंडेयश्च गोविंदे कथयंत्यदुतं महत् ४ केशवो भरतश्रेष्ठ भगवानीश्वरः प्रभुः ॥ पुरुषः सर्वमित्येव श्रूयते बहुधा विभुः ५ किंतु यानि विदुर्लोकब्राह्मणाः शार्ङ्गधन्व
नि ॥ महात्मनि महाबाहो शृणु तानि युधिष्ठिर ६ यानि चाहर्मुन्यैर्द्रव्ये पुराणविदो जनाः ॥ कर्माणि त्विह गोविंदे कीर्तयिष्यामि तान्यहम् ७ महाभूतानि भूतात्मा महा
त्मा पुरुषोत्तमः ॥ वायुर्ज्योतिस्तथा चापः खंचगांचान्वकल्पयत् ८ सृष्ट्वा पृथिवीं चैव सर्वभूतेश्वरः प्रभुः ॥ अप्सर्वेव भवनंच के महात्मा पुरुषोत्तमः ९ सर्वतेजोमय
स्तस्मिन् शयानः पुरुषोत्तमः ॥ सोऽग्रजं सर्वभूतानां संकर्षणमकल्पयत् १० आश्रयं सर्वभूतानां मनसेतीह शुश्रुम् ॥ सधारयाति भूतानि उभे भूतमविष्यती ११

त्प्रागेवोक्तं तस्मात्पुंडरीकाक्षेऽप्यच्युतत्वादिकं विशेषणं युज्यत एव । तत्राच्युतं स्यद्दीनं कर्तारमर्थात् कार्यमात्रस्य अकृतमुत्पत्तिहीनं । विष्णुः पापकं बीजफलम्यायेन कारणस्वापिकारण
त्वात् । अतएव भूतानां विषयादीनां प्रभवाप्ययं योनिः १ अपराजितं देहादिधर्मैर्जरादिभिरिति शेषः २ जल्पतः जलपाद्वचनात् ३ महत्साक्षात्स्यम् ४ भगवान् 'ऐश्वर्यस्य समग्रस्य ज्ञानस्य
यशसः श्रियः ॥ वेरायस्य च धर्मस्य षण्णां भगवद्गीर्णना' इत्युत्तरूपपङ्गुणवान् । ईश्वरोऽतर्योमी प्रभुः राजवद्बहिःस्थित्वानियता । विभुर्व्यापकः ५ किंस्विति यानि कर्माणीत्युत्तरेण संबन्धः अनंतम
पिहरेमाहात्म्यं लेख्यं तव क्षये इति भावः ६ ७ भूतात्मेत्यादिनाक्रमेण पदत्रयोक्तानां जीवेशशुद्धानां वा व्यादिमहाभूतकल्पकत्वं सामानाधिकरण्यात् भेदश्चेत्कः ८ तत्र तत्सृष्टात् देवानुप्राविशदिति
श्रुताभीक्ष्णादिप्रवेशांतामैशीसृष्टिमाह स इति चात्तादीन् आप्तु आपः पुरुषवचस इति श्रुतेरबबुलेषु देहेषु ९ जाग्रदादिविमोक्षांतां जीवीसृष्टिमाह सर्वेत्यादिना तेजोमया वासनामयः जाग्रदा
सनामये स्वप्नदृष्टारितैजसपदप्रयोगात् तस्मिन् भ्रमये देहे संकर्षणमहंकारं १० मनसा साहासकल्पयदिति पूर्वेण संबन्धः ससमनस्कोऽहंकारः सोऽहमिदमग्रे व्याहरततोऽहं नामाभवदित्यहंकारसृष्टिमुक्ता
सोऽभिमेतसनारमतेतितदुवादेन मयारस्यादेर्मनो धर्मस्य श्रवणात् तत्सृष्टेस्तत्र विवक्षणात् 'सैवा ब्रह्मणोऽस्ति सृष्टिर्ममर्त्यः सन्नमृतामृत' इति श्रुतिसाम्यादपि जीवसृष्टिप्रकरणमिदमित्यवसीयते ११

नाभ्यां पद्ममिति स्वप्रवद्बहिरिव भासमानमप्यंतरे ब्रह्मादंमस्तिमानसत्त्वात् स्वेति दर्शितम् । नाभ्यामुपरितिष्ठति 'विश्वस्यायतनं महत्' इति श्रुतेः १२ पुष्करेनाभिकमले 'अथ यदिदमस्मि
न ब्रह्मपुरे देहरपुंडरीके वैश्व' इत्यादि श्रुतेरांतरमेव पुष्करमिह प्रतिपत्तव्यं न बाह्यं ब्रह्मपुरे ब्रह्मोपलब्धिस्थानेशरीरे देहरपुष्कं ससमनस्कोऽहंकारः पुष्करे स्थित्वा ब्रह्मा सर्वभूतस्रष्टा समभवदिति सं
बन्धः । हृदयपुंडरीकादौ निरुद्धं मन एव सर्वेश्वर इत्यसकृदावेदितम् १३ तस्मिन्निति एवं हृत्पुंडरीके ब्रह्मण जाविर्भवेति तमोगुणकार्यभूतो मधुर्नाम लयापरनामा योगविग्रहेन दिनलयाभ्या
सात् पूर्वजोऽनादिर्ब्रह्मासाय जाविर्भवाति १४ तमिति अपचितिमुवर्ति पुरुषोत्तमश्चिदात्मा योगेऽपस्थितं लयं बोधेनैव शमयेदित्यर्थः । एतच्च विज्ञेयादेरप्युपलक्षणं यदाहुः संप्रदाय

ततस्तस्मिन् महाबाहौ प्रादुर्भूते महात्मनि ॥ भास्करप्रतिमं दिव्यं नाभ्यां पद्ममजायत १२ सतप्रभगवान् देवः पुष्करे भ्राजयन् दिशः ॥ ब्रह्मा समभवत्तात सर्वभूत
पितामहः १३ तस्मिन्नापि महाबाहौ प्रादुर्भूते महात्मनि ॥ तमसा पूर्वजो जज्ञे मधुर्नाम महासुरः १४ तमुग्रमुग्रकर्माणमुग्रं कर्म समास्थितम् ॥ ब्रह्मणोऽपचितिं
कुर्वन् जघान पुरुषोत्तमः १५ तस्य तात वधात् सर्वदेवदानवमानवाः ॥ मधुसूदनमित्याहुर्कृष्णं सर्वसात्वताम् १६ ब्रह्माऽनुसमृजे पुत्रान् मानसान् दक्षसप्तमान् ॥
मरीचिमयंगिरसं पुलस्त्यं पुलहं कतुम् १७ मरीचिः कश्यपस्तात पुत्रमग्रजमग्रजः ॥ मानसं जनयामास तैजसं ब्रह्मवितमम् १८ अंगुष्ठात् समृजे ब्रह्मामरीचेरापि
पूर्वजम् ॥ सोऽभवद्भरतश्रेष्ठ दक्षो नाम प्रजापतिः १९ तस्य पूर्वमजायत दशतिष्ठश्च भारत ॥ प्रजापतेर्बुधितरस्तासां ज्येष्ठा भवदितिः २० सर्वधर्मविशेषज्ञः
पुण्यकीर्तिर्महायशः ॥ मरीचिः कश्यपस्तात सर्वासामभवत्पतिः २१ उत्पाद्य तु महाभागस्तासामवरजादश ॥ ददौ धर्माय धर्मज्ञो दक्ष एव प्रजापतिः २२
धर्मस्य वसवः पुत्रारुद्राश्चामिततेजसः ॥ विश्वे देवाश्च साध्याश्च मरुत्वंतश्च भारत २३ अपराश्च यवीयस्यस्ताभ्योऽभ्याः सप्तविंशतिः ॥ सोमस्तासामहाभागः
सर्वासामभवत्पतिः २४ इतरास्तु व्यजायंत गंधर्वास्तुरगान् दिजान् ॥ गाश्च किंपुरुषान्मस्यानु द्विजांश्च वनस्पतीन् २५ आदित्यानदितिर्जज्ञे देवश्रेष्ठान् महाव
लान् ॥ तेषां विष्णुर्वीरमो भूदो विदश्चामवत्प्रभुः २६ तस्य विक्रमणा चापि देवानां श्रीर्ध्ववर्धत ॥ दानवाश्च पराभूतादितेयीचासुरीप्रजा २७ विप्रचितिप्रधानां
श्वदानवामसृजदनुः ॥ दितिस्तु सर्वान्सुरान् महासत्त्वानजीजनत् २८ अहोरात्रं च कालं च यत्तु मधुसूदनः ॥ पूर्वाह्णं चापराह्णं च सर्वमेवानुकल्पयत् २९

विदः । 'लये संशोधयेद्विस्तं विक्षिप्तं शमयेत् पुनः' इत्यादि १५ तस्येत्यादिना आंतरसृष्टिप्रपंचो यावदव्यायसमाप्ति सात्परमात्मा तद्वतां सात्वतां योगिनामित्यर्थः १६ ब्रह्मेति मानसत्वं योगि
सृष्टेर्मूढसृष्टेः श्रूयद्यपि तुल्यं तथापि योगिनां जितमनस्कत्वात् सृष्टिर्न दुःखदा मूढानामतथात्वाद्दुःखदा ज्ञानाज्ञानरुतावेव हि मोक्षबंधाविति प्रसिद्धं । अत्र ब्रह्माह माजापत्यादेवाश्चासुराश्च तत्र का
नीयसा एव देवा जयायसा असुरास्तपुलोकेऽवस्थेयते इति श्रुत्यनुसारेण शमादयो देवाः शास्त्रबलेन निष्पाद्यतयायसाऽप्यत्वात् कनिष्ठाः । कामादयोऽसुराः स्वाभाविकत्वाज्ज्येष्ठाः । तेषां मात्मा
मोक्षयितुं मोहपार्श्वे बद्धं चमियः स्पर्धमानानां यद्विष्णवाख्यं सत्त्वं वर्द्धेत तदा देवानां जयोऽसुराणां पराजयश्चात्मविमोक्षहेतुर्भवतीत्याख्यायिका तात्पर्यं पदार्थः स्पष्टः १७ । १८ । १९ । २०
२१ । २२ । २३ । २४ इतराः कश्यपस्तियाः व्यजायंत व्यजनयंत २५ । २६ । २७ । २८ । २९

प्रध्यायाऽऽलोच्य समधुसूदनः पृथिवीमिति पृथिवीस्थसर्वभूतोपलक्षणम् ३० ज्ञतमनंत ३१ ३२ धातारं समष्ट्यहंकारं ३३ ततएवचतुर्मुखाद्योजाता इत्याह वैदेत्यादिना ३४ समव
तिनयमं 'समवर्तीपरेतरा' इत्यमरः ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० निरयमेव संतेतान् ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ एवमिति प्रादुर्भूतेनिरयसिद्धएवसन्नस्वभूतवाभूतः
अतएवभूतोत्पत्तिरित्यध्यायनामसंगच्छते महात्मना श्रीकृष्णेन हेतुना ४७ । ४८ विप्रहाविशिष्टस्य कृष्णस्य प्रातिपादितं जगदेतत्कमुपसंहरति एवमेवमिति केवलमानुषो न अपि तु परमात्मैक

प्रध्यायसोऽमृजन्मेधांस्तथास्थावरजंगमान् ॥ पृथिवीसोऽमृजद्विश्वासहितभूरितेजसा ३० ततः कृष्णो महाभागः पुनरेव युधिष्ठिर ॥ ब्राह्मणानां शतं श्रेष्ठं मु
खादेवासृजत्प्रभुः ३१ बाहुभ्यां क्षत्रियशतं वैश्यानां सूरुतः शतम् ॥ पद्भ्यां शूद्रशतं चैव केशवो भरतर्षभ ३२ स एव चतुरो वर्णान्समुत्पाद्य महात्पाः ॥ अद्य
क्षंसर्वभूतानां धातारमकारोत्स्वयम् ३३ वेदविद्याविधातारं ब्रह्माणममितद्युतिम् ॥ मृतमातृगणाभ्यर्क्षं विरूपाक्षं च सोऽमृजत् ३४ शासितारं च पापानां पितृ
णां समवर्तिनम् ॥ अमृजत्सर्वभूतात्मानि धिपंचधनेश्वरम् ३५ यादसामसृजन्नाथं वरुणं च जलेश्वरम् ॥ वासवं सर्वदेवानां मध्यक्षमकरोत्प्रभुः ३६ यावद्यावदभू
च्छ्रद्धादेहंधारयितुं नृणाम् ॥ तावतावदजीवं स्तेनासीद्यमकृतं भयम् ३७ न चैषामेधुनो धर्मो बभूव भरतर्षभ ॥ संकल्पादेवैतेषामपत्यमुपपद्यते ३८ ततस्ते
तायुगे काले संस्पर्शा जायते प्रजा ॥ न ह्यभून्मैधुनो धर्मस्तेषामपि जनाधिप ३९ द्वापरे मैधुनो धर्मः प्रजनामभव नृप ॥ तथा कलियुगे राजनं ब्रह्मापेदिरेजनाः
४० एषभूतपतिस्तत्तत्स्वधक्षश्च तथोच्यते ॥ निरपेक्षाश्च कौंतेय कीर्तयिष्यामि तच्छृणु ४१ दक्षिणापथजन्मान् सर्वे नरवराध्रकाः ॥ गुह्यं पुल्लिङ्गं शबराश्च
चुकामद्रुक् संह ४२ उत्तरापथजन्मान् कीर्तयिष्यामि तानपि ॥ यौनकां बोजगाधाराकिरातावर्चैः सह ४३ एते पापकृतस्तावच्चरन्ति पृथिवीमिमाम् ॥ श्वपा
कबलमृगानां सधर्माणो नराधिप ४४ नैते ह्युगता तच्चरन्ति पृथिवीमिमाम् ॥ त्रेताप्रभृतिर्वर्तन्ते ते जना भरतर्षभ ४५ ततस्तस्मिन् महायोरे संध्या काल उपस्थि
ते ॥ राजानः समसज्जंत समासाद्ये तरेतरम् ४६ एवमेष कुरुश्रेष्ठ प्रादुर्भूतो महात्मना ॥ देवं देवर्षिराचष्ट नारदः सर्वलोकहृक् ४७ नारदोऽप्यथ कृष्णस्य परं मेनेन
राधिप ॥ शाश्वतत्वं महाबाहो यथा वदस्व तर्षभ ४८ एवमेष महाबाहुः केशवः सत्यविक्रमः ॥ अर्चित्यः पुंडरीकाक्षो नैष केवलमानुषः ४९ ॥ इति श्रीमहाभारते
शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि सर्वभूतोत्पत्तिकथने सप्ताधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ के पूर्वमासं पतयः प्रजानां
भरतर्षभ ॥ के च र्षयो महाभागादिक्षु प्रत्येकशः स्मृताः १ ॥ भीष्म उवाच ॥ श्रूयतां भरतश्रेष्ठ यन्मां त्वं परिपृच्छसि ॥ प्रजानां पतयो येऽस्मिन् दिक्षु ये च र्षयः स्मृताः २

अतएव अर्चित्यः ४९ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदपि सप्ताधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ पूर्वध्यानाय कृष्णमाहात्म्यमुक्तं तत्र
ध्यानप्रतिपक्षाः कामादय आंतराः शत्रवः संति तेषां प्रशमाय पूर्वेषां गुरुणां स्मरणं कर्तव्यमित्येतदर्थोऽयमध्याय आरभ्यते । असतो मा सद्गमय तमसो मा ज्योतिर्गमयेति वेदे भग्यारोहं ब्रह्मवात्र
चातुर्वर्ण्यसाधारण्येन योगासेहाय जप्तोऽयं सर्वदिग्गतान् विप्रान् शमवतीति दिशास्वस्तिकमित्यस्मनाम के पूर्वमासं पतयः इत्यादि विरक्षरयोजनास्पष्टा १ । १

१ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ प्रवेक्षाप्रदिशंति आज्ञापयंतीति प्रवेशार्हज्ञानसीला इत्यर्थः प्रभावनाः प्रकर्षेण स्मृताश्च १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८

एकः स्वयं भूभगवानाद्यो ब्रह्मासनातनः ॥ ब्रह्मणः सप्त वै पुत्रा महात्मानः स्वयं भुवः ३ मरीचिरयंगिरसौ पुलस्त्यः पुलहः क्रतुः ॥ वसिष्ठश्च महाभागः सहजो वै स्वयं भु
वा ४ सप्त ब्रह्माण इत्येते पुराणे निश्चयंगताः ॥ अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि सर्वानेव प्रजापतीन् ५ अत्रिंशत्समुत्पन्नो ब्रह्मयोनिः सनातनः ॥ प्राचीनवर्हिर्भगवांस्तस्मा
त्प्राचेतसो दश ६ दशानां तनयस्त्वेको दक्षो नाम प्रजापतिः ॥ तस्य द्वे नाम नीलोके दक्षः कद्वति चोच्यते ७ मरीचेः कश्यपः पुत्रस्तस्य द्वे नाम नीस्मृते ॥ अरिष्टने
मिरित्येके कश्यपे त्यपरे विदुः ८ अत्रे श्वैवौरसः श्रीमान् राजा सोमश्च वीर्यवान् ॥ सहस्रं यश्च दिव्यानां युगानां पर्युपासिता ९ अर्यमा चैव भगवान्ये चास्य तनया वि
भो ॥ एते प्रदेशाः कथिता भुवनानां प्रभावनाः १० शशविंदोश्च भार्याणां सहस्राणि दशाच्युत ॥ एकैकस्यां सहस्रं तु तनयानां भूतदा ११ एवं शतसहस्राणि द
शतस्य महात्मनः ॥ पुत्राणां च न ते कंचिद्विच्छंत्यन्यं प्रजापतिम् १२ प्रजामाचक्षते विप्राः पुराणाः शाशविंदवीम् ॥ सृष्टिं विंशत्प्रभवो महावंशः प्रजापतेः १३
एते प्रजानां पतयः समुद्दिष्टा यशस्विनः ॥ अतः परं प्रवक्ष्यामि देवांस्त्रिभुवनेश्वरान् १४ भगोऽश्वार्यमा चैव मित्रोऽथ वरुणस्तथा ॥ सविता चैव धाता च विवस्वा
श्च महाबलः १५ त्वष्टा पूषा तथैव द्रोणादशो विष्णुरुच्यते ॥ इत्येते द्वादशादित्याः कश्यपस्यात्मसंभवाः १६ नासत्यश्चैव दक्षश्च स्मृतौ द्वावश्विनावपि ॥ मार्तंड
स्यात्मजावेतावष्टमस्य महात्मनः १७ ते च पूर्वसुराश्चेति द्विविधाः पितरः स्मृताः ॥ त्वष्टुश्चैवात्मजः श्रीमान् विश्वरूपो महायशः १८ अजैकपादहिर्बुध्न्यो विरूपा
क्षोऽथ रैवतः ॥ हरश्च बहुरूपश्च त्र्यंबकश्च सुरेश्वरः १९ सावित्रश्च जयंतश्च पिनाकी चापराजितः ॥ पूर्वमेव महाभागावसवोष्टौ प्रकीर्तिताः २० एत एव विधादेवा
नोरेव प्रजापतेः ॥ ते च पूर्वसुराश्चेति द्विविधाः पितरः स्मृताः २१ शीलयौवनतस्त्वन्यस्तथाऽन्यः सिद्धसाध्ययोः ॥ ऋभवो मरुतश्चैव देवानां चोदितो गणः २२
एवमेते समाम्नाता विश्वे देवास्तथाऽश्विनौ ॥ आदित्याः क्षत्रियास्तेषां विश्वमरुतस्तथा २३ अश्विनौ तु स्मृतौ शूद्रौ तपस्युग्रे समास्थितौ ॥ स्मृतास्त्वं गिरसो
देवा ब्राह्मणा इति निश्चयः २४ इत्येतत्सर्वदेवानां चातुर्वर्ण्यप्रकीर्तितम् ॥ एतान्वै प्रातरुत्थाय देवान्यस्तु प्रकीर्तयेत् २५ स्वजादन्यकृता चैव सर्वपापात्प्रमुच्यते ॥
यवक्रीतोऽथ रैव्यश्च अर्वावसु परावसू २६ औशिजश्चैव कक्षीवान् बलश्चांगिरसः स्मृतः ॥ ऋषिर्मेधातिथेः पुत्रः कण्वो बर्हिषदस्तथा २७ त्रैलोक्यभावनास्तात प्रा
च्यां सप्तर्षयस्तथा ॥ उन्मुचो विमुचश्चैव स्वस्त्यात्रेयश्च वीर्यवान् २८ प्रमुचश्चैव धमवाहश्च भगवांश्च दृढवतः ॥ मित्रावरुणयोः पुत्रस्तथाऽगस्त्यः प्रतापवान् २९ एते ब्रह्म
र्षयो नित्यमास्थिता दक्षिणादिशम् ॥ उषंगुः कवषो धौम्यः परिव्याधश्च वीर्यवान् ३० एकतश्च दितश्चैव त्रितश्चैव महर्षयः ॥ अत्रेः पुत्रश्च भगवांस्तथा सारस्वतः प्रभुः ३१

१९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ स्वजात्वरुणं कामतोऽकामतश्च कृतात् अन्यसंसर्गजात् २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१

१९ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ ॥ इति शांतिपर्वणि मीक्षपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे अष्टाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ १०८ ॥ ॥ एवं स्वस्त्ययनपूर्वकं कृष्णं ध्यायतः पुरुषस्यांत
राविभूतः कृष्णो हृद्गतान् कामादीन् योगप्रतिपक्षाव्नाशयतीत्यंतभूमिविक्रीडनाख्ये स्मिन्नध्याये वराहाख्यायिकामुत्वेन प्रतिपाद्यते पितामहमहाप्राज्ञेत्यादिना १ । १ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८

एतेचैवमहात्मानःपश्चिमामाश्रितादिशम् ॥ आत्रेयश्चसिष्ठश्चकाश्यपश्चमहानृषिः ३२ गौतमोऽथभरद्वाजोविश्वामित्रोऽथकौशिकः ॥ तथैवपुत्रोभगवानृचीक
स्यमहात्मनः ३३ जमदग्निश्चसप्तैतेऽदीचीमाश्रितादिशम् ॥ एतेप्रतिदिशंसर्वेकीर्तितास्तिग्मतेजसः ३४ साक्षिभूतामहात्मानोऽभुवनानांप्रभावनाः ॥ एवमेतेम
हात्मानःस्थिताःप्रत्येकशोदिशम् ३५ एतेषांकीर्तनंकृत्वासर्वपापात्प्रमुच्यते ॥ यस्यांयस्यांदिशिह्येतेतांदिशंशरणंगतः ३६ मुच्यतेसर्वपापेभ्यःस्वस्तिमांश्चगृ
हान्ब्रजेत् ३७ ॥ इतिश्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षपर्वणि दिशास्वस्तिकंनामअष्टाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०८ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥
पितामहमहाप्राज्ञयुधिसत्यपराक्रम ॥ श्रोतुमिच्छामिकात्स्न्येनकृष्णमव्ययमीश्वरम् १ यच्चास्यतेजःसुमहद्यच्चकर्मपुराकृतम् ॥ तन्मेसर्वयथातत्त्वंब्रूहिद्वंपुरुष
र्षभ २ तिर्यग्योनिगतोरूपंकथंधारितवान्प्रभुः ॥ केनकार्यनिसर्गेणतमाख्याहिमहाबल ३ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ पुराऽहंभृगयायातोमार्कण्डेयाश्रमेस्थितः ॥
तत्रापश्यंमुनिगणान्समासीनान्सहस्रशः ४ तत्रस्तेमधुपर्केणपूजांचकुरथोमयि ॥प्रतिगृह्यचतांपूजांप्रत्यनंदमृषीनहम् ५ कथेषाकथितातत्रकश्यपेनमहर्षिणा ॥
मनःप्रह्लादिर्नादिव्यांतामिहैकमनाःशृणु ६ पुरादानवमुख्याहिक्रोधलोभसमन्विताः ॥ बलेनमत्ताःशतशोनरकाद्यामहासुराः ७ तथैवचान्येबहवोदानवायुद्ध
दुर्मदाः ॥ नसहंतस्मदेवानांसष्टद्वितामनुत्तमाम् ८ दानवैरर्द्यमानास्तुदेवादेवर्षयस्तथा ॥ नशर्मलेभिरेराजनविशमानास्ततस्ततः ९ पृथिवीमार्तरूपांतिसमप
श्यन्निदिवौकसः ॥ दानवैरभिसंस्तीर्णाघोररूपैर्महाबलैः १० भारतामप्रहृष्टांचदुःखितांसंनिमज्जतीम् ॥ अथादितेयाःसंत्रस्ताब्रह्माणमिदमब्रुवन् ११ कथंशक्ष्यामहे
ब्रह्मन्दानवैरभिमर्दनम् ॥ स्वयंभूस्तानुवाचेदंनिसृष्टोऽत्रविधिर्मया १२ तेवरेणाभिसंपन्नाबलेनचमदेनच ॥ नावबुध्यंतिसंभूढाविष्णुमव्यक्तदर्शनम् १३ वराहरूपिणं
देवमघृष्यममरैरपि ॥ एषवेगेनगत्वाहियत्रतेदानवाधमाः १४ अंतर्भूमिगताघोरानिवसंतिसहस्रशः ॥ शमयिष्यतितच्छ्रुत्वाजहृषुःसुरसत्तमाः १५ बतोविष्णुर्महाते
जावाराहरूपमास्थितः ॥ अंतर्भूमिसंप्रविश्यजगामदितिजान्प्रति १६ दृष्ट्वाचसहिताःसर्वेदैत्याःसत्वममानुषम् ॥ प्रसह्यतरसासर्वसंतस्थुःकालमोहिताः १७ तत
स्तेसमभिद्रुत्यवराहंजगृहुःसमम् ॥ संकुद्धाश्चवराहंतंव्यकर्षतसमंततः १८ दानवेंद्रामहाकायामहावीर्यबलोच्छ्रिताः ॥ नाशकुवंश्चकिंचितेतस्यकर्तुंतदाविभो १९

९ पृथिवीबुद्धिशासनारूपबीजानामेप्रभूता दानवैः कामक्रोधाद्यैरभिसंस्तीर्णसर्वतोव्याप्ताम् १० । ११ । १२ । १३ वराहकृपिणं वरं चतुर्दशश्रेतिव्युत्पत्त्या श्रेष्ठकृत्ययोगस्तत्र रूपयितुमाविर्भावितुं शीलमस्यतं अहःशब्दस्य कृतवाचिस्वमहः स्वः कृतावित्यादिषु दृष्टं दानवाः कामक्रोधादयः १४ अंतर्मृगितादृश्याः १५ विष्णुः सर्वं वाराहं यागात्मकम् १६ सत्त्वं सत्त्वगुणं विष्णुं अमानुषं दिव्यं व्यवहितादिमाह कृत्वा यत्सत्त्वं शृंगताः संपूर्णस्यतिष्ठतेः समाप्तिवाचित्वात् १७ नाशक्रमेणाह तत्तत्तदिति १८ । १९

२० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ सनादसततमनितिभक्तानुग्रहाथैष्टतइतिसनातनः सनादनइत्यपेक्षिवेदकारस्यानेतकारोनेरुक्तः नदिनसहवर्तमानःसनातनइतियोगस्यदर्शित
त्वात् २७ । २८ । २९ । ३० महावर्ष्ममहाकायः ३१ आत्मापारमार्थिकंस्वरूपं आत्मनोजीवस्य ३२ स्वमात्मानंप्रत्यग्यापात्म्यंसमायातःप्राप्तः ३३ । ३४ । ३५ पृषजीवः अतपुवर्त

ततोऽगच्छन्विस्मयंतेदानवैर्द्राभयंतथा ॥ संशयंगतमात्मानंमेनिरेचसहस्रशः २० ततोदेवाधिदेवःसयोगात्मायोगसारथिः ॥ योगमास्थायभगवांस्त्वदाभरत
सत्तम २१ विमनादमहानादंक्षोभयन्दैत्यदानवान् ॥ सन्नादितायेनलोकाःसर्वाश्चैवदिशोदश २२ तेनसन्नादशब्देनलोकानांक्षोभआगमत् ॥ संत्रस्ताश्चभृशं
लोकेदेवाःशक्रपुरोगमाः २३ निर्विचेष्टंजगच्चापिबभूवातिभृशंतदा ॥ स्थावरंजंगमंचैवतेननादेनमोहितम् २४ ततस्तेदानवाःसर्वेतेननादेनभीषिताः ॥
पेतुर्गतासवश्चैवविष्णुतेजःप्रमोहिताः २५ रसातलगतश्चापिवराहस्त्रिदशद्विषाम् ॥ खुरैर्विदारयामासमांसमेदोस्थिसंचयान् २६ नादेनतेनमहतासनातनइति
स्मृतः ॥ पद्मनाभोमहायोगीभूताचार्यःसभूतराट् २७ ततोदेवगणाःसर्वेपितामहमुपाद्रवन् ॥ तत्रगत्वामहात्मानमूचुश्चैवजगत्पातिम् २८ नादोयंकीदृशोदेव
नैतंविद्मकथंप्रभो ॥ कोऽसौहिकस्यवानादोयेनविह्वलितंजगत् २९ देवाश्चदानवाश्चैवमोहितास्तस्यतेजसा ॥ एतस्मिन्नंतरेविष्णुर्वाराहरूपमास्थितः ॥ उद
तिष्ठन्महाबाहोस्तूयमानोमहर्षिभिः ३० ॥ ॥ पितामहउवाच ॥ ॥ निहत्यदानवपतीन्महावर्ष्मामहाबलः ॥ एषदेवोमहायोगीभूतात्माभूतभावनः ३१
सर्वभूतेश्वरोयोगीमुनिरात्मातथाऽऽत्मनः ॥ स्थिरीभवतरुष्णोऽयंसर्वविघ्नविनाशनः ३२ कृत्वाकर्मातिसाध्वेतदशक्यममितप्रभः ॥ समायातःस्वमात्मानंमहा
भागोमहाद्युतिः ३३ पद्मनाभोमहायोगीमहात्माभूतभावनः ॥ नसंतापोनभीःकार्याशोकोवासुरसत्तमाः ३४ विधिरेषप्रभावश्चकालःसंक्षयकारकः ॥ लोका
न्धारयतातेननादोमुक्तोमहात्मना ३५ सएषहिमहाबाहुःसर्वलोकनमस्कृतः ॥ अच्युतःपुंडरीकाक्षःसर्वभूतादिरीश्वरः ३६ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारते शांति
पर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि अंतर्भूमिविक्रीडनंनामनवाधिकाद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०९ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ योगंमेपरमंतातमोक्षस्यवदभारत ॥
तमहंतत्त्वतोज्ञातुमिच्छामिवदतांवर १ ॥ भीष्मउवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ संवादंमोक्षसंयुक्तंशिष्यस्यगुरुणासह २ कश्चिद्ब्राह्मणमा
सीनमाचार्यमृषिसत्तमम् ॥ तेजोराशिंमहात्मानंसत्यसंधंजितेंद्रियम् ३ शिष्यःपरममेधावीश्रेयर्थीसुसमाहितः ॥ चरणावुपसंगृह्यस्थितःप्रांजलिरब्रवीत् ४

तापादिकंनकार्यतन्मूलस्यात्मादशमस्यनष्टत्वादितिभावः ३६ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावादीये नवाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ १०९ ॥ एवमध्यायत्रयेणेश्वर
प्रणिधानमुक्तंयनशीघ्रतरंयोगःसिद्धयतियोगांतरायाश्चव्याधिदुःखादयो नश्यंत्यपेदानीप्रधानभूतयोगमेवजिज्ञासुःपृच्छति योगमेहति परमंसर्वाजयोगात्परमंनिर्वाजयोगंमोक्षस्यहेतुं मोक्षमे
इतिपाटञ्जलायोपेयविषयौद्वैप्रश्नौ तंसंयोगंमोक्षं १ । २ कश्चिदितिष्ठोकाभ्यांक्रमेणगुरुशिष्ययोर्गुणादर्शिताः ३ । ३

स्वभावं च कुत उपादानात्कुतो वा निमित्तादुत्पत्तौ स्वस्तु ह्यित्यपरं ब्रह्मणोऽप्युपादानं निमित्तं च ननु मातृपितृवत्पुण्यापुण्यवशांतरादिकम् ५ मूतेषु पंचसूपादानकारणेषु समेषु तस्य विपरीता विषमाः कथं च संप्रदायानि वर्तन्ते नितरां वर्तते । वेदेषु चाप्युपादानं कथं च संप्रदायानि वर्तन्ते । राजाराजसूयेन वर्तते । वैश्वदेवसूयेन वर्तते । तस्माच्छूद्रो यज्ञोऽनवकुसः इत्यादि लौकिकं स्मृतिवाक्यं तादृशं व्यापकं सर्ववर्णाश्रमसाधारणं न हि स्यात्सर्वभूतानीत्यादि इदमपि कथं हेतुसाम्येऽपि कार्यवैषम्ये किं जीतं ब्रूहीत्यर्थः श्लोकद्वयमेकैवाक्यं ५ । ७ ब्रह्ममुह्यं वेदगोप्यं वसुधन्तं ब्रह्मक्षणीयमुपकारकं वा ८ ब्रह्मणो मुखं वेदादिः प्रणवः उपयोपेययोरभेदात्प्रणवादीनां त्रासदेवत्वं ९ उपेयस्वरूपमाह पुरुषमिति १० एतदेवायं कृष्ण इत्याह तादिति वाष्णं यं वृष्णिषु कृतावतारं इति हासं तत्स्वरूपप्रकाशनपरं ग्रंथं ११ । १२ वाष्णं यं कृष्णाख्याने यत्परं कालचक्रं न स्वर्वाचीनं संवत्सराख्यं तत्केशवं वंदतीत्युत्तरेणान्वयः । माषाभावात्पृष्ठप्रलयोऽस्वलक्षणस्वरूपज्ञापकौ यस्य अध्यारोपापवादाभ्यां निष्पन्नं निरूप्यत इति न्यायेन ब्रह्मातुं शक्यं न तु शृंगमाहिकया गवाश्ववदित्यर्थः १३ सर्वभूतेषु यस्मिन् त्रैलोक्यं चक्रवर्त्तकः कठपिपीलिकावत्परवशत्वेन पारि

उपासनात्प्रसन्नोऽसि विभगवन्मम ॥ संशयो मे महान् कश्चित्मे व्याख्यातुमर्हसि ॥ कुतश्चाहं कुतश्च त्वं तस्म्यगब्रूहि यत्परम् ५ कथंचन सर्वभूतेषु समेषु द्विजसत्तम ॥ सम्यग्मृत्तानि वर्तन्ते विपरीताः क्षयोदयाः ६ वेदेषु चाप्युपादानं कथं च संप्रदायानि वर्तन्ते ७ ॥ गुरुवाच ॥ शृणु शिष्य महाप्राज्ञ ब्रह्मगुह्यमिदं परम् ॥ अध्यात्मं सर्वविद्यानामागमानां च यदसु ८ वासुदेवः परमिदं विश्वस्य ब्रह्मणो मुखम् ॥ सत्यं ज्ञानमथो यज्ञस्तितिक्षा दमार्जवम् ९ पुरुषं सनातनं विष्णुं यतं वेदविदो विदुः ॥ स्वर्गप्रलयकर्तारमव्यक्तं ब्रह्म शाश्वतम् १० तदिदं ब्रह्म वाष्णयमिति हासं शृणुष्व मे ॥ ब्राह्मणो ब्राह्मणैः श्राव्यो राजन्यः क्षत्रियैस्तथा ११ वैश्यो वैश्यैस्तथा श्राव्यः शूद्रः शूद्रैर्महामनाः ॥ माहात्म्यं देवदेवस्य विष्णोरमिततेजसः १२ अर्हस्त्वमसि कल्याणवाष्णं यं शृणु यत्परम् ॥ कालचक्रमनाद्यंतं भावाभावस्वलक्षणम् १३ त्रैलोक्यं सर्वभूतेषु चक्रवर्त्तपरिवर्तते ॥ यत्तदक्षरमव्यक्तममृतं ब्रह्म शाश्वतम् ॥ वदंते पुरुषव्याघ्रकेशं पुरुषं भम् १४ पितृन् देवान् पृषांश्चैव तथा वैयक्षराक्षसान् ॥ नागासुरमनुष्यांश्च सृजते परमोऽव्ययः १५ तथैव वेदशास्त्राणि लोकधर्माश्च शाश्वतान् ॥ प्रलयं प्रकृतिं प्राप्य युगादौ सृजते पुनः १६

वर्तते केशौ रिवचिद्रश्मिभिर्वा तिसर्वव्याप्नोतीति केशवस्तं पुरुषं पंचपुरुषा अभ्यस्य दयः पंचतेषामुपमं श्रद्धासुतं यं प्रकृतमित्यर्थः १४ पितृनिति अव्ययोऽपरिणामी १५ तथैवेति वेदकर्तृत्वं ब्रह्मणो महतो भूतस्य निःश्वसितमेतद्यद्देवदेव इत्यादि श्रुतिसिद्धं । वाचा विरूपमित्येति वेदनिर्णयत्ववचनं तु वर्णपदाद्यानुपूर्वविश्रंशमात्रपरं प्रलीयतेऽस्मिन्महदादिकार्यसंप्रलयस्तं करोतीति प्रकृतिस्तं कथं योत्पत्तिस्थानं मायाशबलमपि सृजेत्यर्थः । तथा च श्रुतिः 'नासदासीन्नोसदासीत्तदानीं नासीद्रजो नोव्योमापरो यत्' इति सत्सद्गजः शब्दितानां प्रधानगुण्यपरमाणूनामात्मनिकानां भिन्नश्रीतस्य परव्योमोऽपि मायाशबलापरनाम्नः सृष्टेः प्रागभावं वंदतीत्यपि ज्ञाप्यत्वं दर्शयति । मायायास्तुच्छत्वाद्ब्रह्मणश्चासंगत्वाद्ब्रह्मतयोरेकीभावलक्षणं तात्त्विकं शाबल्यं संभवति कुच्छयेनाश्वपिहितं यदासीत् असंगो ह्यस्य पुरुष इति श्रुतिभ्यां तस्मात्सृष्टेः प्राग्मायाशबलं ब्रह्मासीदित्युक्तिर्मायायां स्थित्वैव युक्तानुवस्तुवृत्त्या यथोक्तं । 'अस्याविद्ये स्याद्विद्यायामेवासि त्वाप्रकल्प्यते' इति । अतो युक्तमुक्तं प्रकृतिं सृजते इति रज्जुरगवत्प्रतीतिसमकालाया एव तत्सृष्टेरुपगमादिति दिक् १६

यथेति प्रत्यक्षं यथावसंते आग्रहणाधीष्मे मल्लिकावर्णसुकंदं बानियमेन पुष्पितामवं स्वेवं ब्रह्महरविष्णवादिषु प्रतिकल्पं पृष्टिप्रलयास्थितिकर्तृत्वं तदा तदा आविर्भवति १७ एतदेव व्याचष्टे अथेति तत्तत्तस्मिन्स्मिन् विषये लोकयात्राव्यवहारस्तस्य विधानं प्रमाणेन प्रमेयरूपापनंतं तेन सोपाधिकमेव ज्ञानमुत्पद्यते न निरुपाधिकमित्युक्तं भवति १८ युगांतं युगादौ अंतर्हितानुपूर्वयुगेऽभूयंस्तान् अनुज्ञाता उपदिष्टाः स्वयं भुवा ब्रह्मणा १९ वेदविद्वद्भगवान् वेदांगानि ब्रूहस्पतिर्वेदेति संबन्धः २० । २१ न्यायतंत्राणि तार्किकवैशेषिककापिलपातञ्जलादीनि हेतुयुक्तिः आगमो वेदः सदाचारः प्रत्यक्षं तैः प्रमाणैः कृत्वा एतैर्मुनिभिर्द्वय उक्तं तदुपास्यताममुख्यत्वात् तदुपास्यमेव न वेदां विज्ञेयमित्यर्थः । तथा चोपास्यस्या ब्रह्मत्वं श्रुतिराह 'तदेव ब्रह्म त्वं विदि न देवादिषुपासते' इति २२ अनाद्यं नास्ति आद्यं कारणं यस्य तत् यद्वा आदौ विदितमाद्यंतं द्रव्यदनाद्यं सर्गादावविदितमित्यर्थः । कथं तर्हि देवानविदुरित्यत आह एक इत्यादि २३ । २४ ब्रह्मज्ञानस्याऽऽस्त्यंतिकदुःखनिवर्तकत्वमुक्त्वाऽध्यारोपापवादभ्यामेव ब्रह्म निरूपयति पुरुषेति पुरुषेणाऽधिष्ठितानालोचितान् सोका मय तद्बुद्ध्यां प्रजायेयेति श्रुतेः तेन सांख्याभिमतं प्रकृतेः

यथर्तावृत्तुर्लिङ्गानि नानारूपाणि पर्यये ॥ दृश्यं ते तानि तान्येष्वथ भावा युगादिषु १७ अथ यद्यदा भातिकालयोगाद्युगादिषु ॥ तत्तदुत्पद्यते ज्ञानं लोकयात्राविधानजम् १८ युगांतं तर्हि तान्वेदान् सोतिहासान् महर्षयः ॥ लेभिरेतपसा पूर्वमनुज्ञाताः स्वयं भुवा १९ वेदविद्वद्भगवान् वेदांगानि ब्रूहस्पतिः ॥ मार्गवो नीतिशास्त्रं तु जगदजगतो हितम् २० गांधर्वनारदो वेदभरद्वाजो धनुर्ग्रहम् ॥ देवर्षिचरितं गार्ग्यः कृष्णाश्रयश्चिकित्सितम् २१ न्यायतंत्राण्यनेकानि तैस्तैरुक्तानि वादिभिः ॥ हेत्वागमसदाचारैर्यदुक्तं तदुपास्यताम् २२ अनाद्यंतत्परं ब्रह्म न देवानर्षयो विदुः ॥ एकस्तद्वेदभगवान् धातानारायणः प्रभुः २३ नारायणादपि गणास्तथा मुख्याः सुराऽसुराः ॥ राजर्षयः पुराणाश्च परमं दुःखभेषजम् २४ पुरुषाधिष्ठितान् भावान् प्रकृतिः स्रूयते यदा ॥ हेतुयुक्तमतः पूर्वजगत्सं परिवर्तते २५ दीपादन्येषां दीपाः प्रवर्तन्ते सहस्रशः ॥ प्रकृतिः स्रूयते तद्वदानं त्याज्यापचीयते २६ अव्यक्तात्कर्मजा बुद्धिरहंकारं प्रसूयते ॥ आकाशं चाप्यहंकारादयुराकाशं भवः २७ वायोस्तेजस्ततश्चापज्योऽथ वसुधो द्रुता ॥ मूलप्रकृतयो ह्यष्टौ जगदेतास्ववास्थिता २८ ज्ञानेन्द्रियाण्यतः पंचपंचकर्मेन्द्रियाण्यपि ॥ विषयाः पंचचैकंच विकारोऽहं मनः २९ श्रोत्रं त्वक्कृष्णी जिह्वा घ्राणं ज्ञानेन्द्रियाण्यथ ॥ पादौ पायुरुपस्थश्च हस्तौ वाक्कर्मणि अपि ३०

स्वातंत्र्यं निरस्तं अचेतने चेतनानाधिष्ठितेशकटादौ प्रवृत्त्यदर्शनाच्च युक्तं तत् । स्रूयते प्रसवोन्मुखी जायते भावान्महदादीन् हेतुर्धर्माधर्मौ ताभ्यां युक्तमत एव सर्गादावपितारतम्यं युक्तं अतर्हशात् हेतुयुक्तमिति सांख्यमतं प्रकृतेर्धर्माद्यप्रवर्त्यत्वं निरस्तं तेषां हि जलवत्स्वतः प्रवर्तमानायाः प्रकृतेः पापं सुखं परिणामं प्रतिब्रज्यातिपुण्यं च दुःखं परिणामं तत्रान्यतरेणान्यतरस्य स्वोदये प्रतिबंधशक्तिरपनीयत इति २५ दीपादिति हेतुयुक्तमित्यत्रापि वर्तते तैलवर्त्यादिहेतौ सति यथा दीपादने के दीपाः प्रभवन्तीत्येवमदृष्टोपग्रहात् प्रकृतिर्महदादिकार्यस्रूयते दीपवदानं त्याज्यापचीयते ईशादृष्टाभ्यां प्रकृतिः प्रवर्त्यत इति श्लोकद्वयतात्पर्यं २६ सृष्टिकर्ममाहाव्यक्तादिति कर्मजेति ईशादपि कर्ममाबल्यं दृश्यते तस्य कर्मपक्षेयवत्सदसफलदत्त्वात् बुद्धिर्महत्त्वं तथा च सर्गादौ कर्मैव प्रकृतिप्रवर्तयतीत्यर्थः । आकाशादिपदैः शब्दतन्मात्रादीनि ज्ञेयानि २० । २८ अतः पुरुषाधिष्ठितप्रकृत्याद्यष्टकात् विषया इति शब्दाद्याश्रयाः स्थूलाकाशादयः वाय्वाकाशयोरापि स्पर्शशब्दलिङ्गानुमेयतया विषयत्वं २९ वाक्कर्मणि त्वक्कृष्णी जिह्वं कर्मशब्देन सर्वेषां भिन्नविद्याणां कर्माणि वचनादानगतिविसर्गानंदाख्यानि ज्ञेयानि ३०

१८

ततश्चकिमित्यत आह तादिति तज्जीवस्वरूपकारणैर्वांसनाभिर्युक्तं कार्यस्य कर्मणः संग्रहकारयति तथा जीवः प्राग्वासानावशात्कर्मणि प्रवर्तत इत्यर्थः येन संग्रहेण तत्तादात्म्यं वर्ततेऽनुवर्तते वा सनावशात्कर्मकर्मवशाच्च वासना इति चक्रं चक्रवदनवरतप्रवाहं ७ अव्यक्तधीवासनादृष्टं नाभिवदंतरंग्यस्य । व्यक्तदेहेन्द्रियादि अराः नामिनेमिसंधानकाष्ठानितद्वहिरंग्यस्य । विकारीज्ञा नक्रियादिः परिमंडलनेमिस्तद्व्यापकं । स्निग्धं रजनात्मकं रजः अक्षइव चालकस्य । चक्रं जन्ममरणप्रवाहसंघातः । क्षेत्रज्ञेनाधिष्ठितं ध्रुवमविचार्यवर्तते ८ स्निग्धत्वाद्भ्रजो गुणाक्रांतत्वात् तिलपीठेस्तेलिकैः भागैः सुखदुःखयोगैः ९ कर्मेति तत्संघातात्मकं चक्रं तत्फलतृष्णयाऽहंकारोऽभिमानस्तत्परिग्रहात्तेन स्वीकृतं सत्कर्मकुरुते । कार्यकारणसंयोगे देहाज्ञानयोगे आगाभिनि स हेतुः तत्कर्मकारणं । विधेयापेक्षं पुंस्त्वं उपपादितः समर्थितः १० ननु कारणाभिन्नं कार्यमिति सारुपाः नहि कुंडलं कनकादभ्यस्तं किंतु कनकमेव संस्थानविशेषविशिष्टं कुंडलमित्युच्यते । तथा कारणात्कार्यमभिन्नमभिन्नं चेत्तु लोमिरुत्कमिष्यत एवं भावादित्यौ लोमिरिति शास्त्रे तदनुवादात् । प्रपंचः कार्यावस्थायाम्ब्रह्मणो भिन्नोऽपि कारणावस्थायामभिन्न इति सूत्रार्थः । अस्मिन्मतेऽपि कारणांशेन कार्यस्य कारणादभेदोऽस्ति । हेतुकार्यकारणयोगावश्वदेदमिच्छंति तेषामपितयोरप्यसिद्धत्वमस्त्यतो मल्लयोरिव न कार्यकारणयोः संयोगः कर्मनिमित्तो युज्यत इत्याशंक्य विवर्तवादाश्रये

तत्कारणैर्हि संयुक्तं कार्यसंग्रहकारकम् ॥ येनैतद्वर्तते चक्रमनादिनिधनमहत् ७ अव्यक्तनामं व्यक्तारं विकारपरिमंडलम् ॥ क्षेत्र ज्ञाधिष्ठितं चक्रं स्निग्धाक्षं वर्तते ध्रुवम् ८ स्निग्धत्वात्तिलवत्सर्वचक्रेऽस्मिन्पीठश्च तेजमतः ॥ तिलपीठैरिवाकम्यभोगैरज्ञानसंभवैः ९ कर्मतत्कुरुते तर्पादहंकारपरिग्रहात् ॥ कार्यकारणसंयोगे सहेतुरुपपादितः १० नाभ्येतिकारणं कार्यनकार्यकारणतथा ॥ कार्यव्यक्तेन करणे कालो भवति हेतुमात्र ११ हेतुयुक्ताः प्रकृतयो विकाराश्च परस्परम् ॥ अन्योन्यमभिवर्तते पुरुषाधिष्ठिताः सदा १२ राजसैस्तामसैर्भावैश्च्युतो हेतुबलान्वितः ॥ क्षेत्रज्ञमेवानुयाति पांसुर्वर्तते रितो यथा १३

णपरिहरति नाभ्येतीति रज्जूरगयोरिव कार्यकारणयोर्विषमसत्ताकत्वादन्वोऽन्यस्मिन्प्रवेशः कनककुंडलादिव ब्रह्मचरत इत्यर्थः । नाभ्येतीति पाठेऽपि नातिक्रामति न व्याप्नोतीत्यर्थः । कुतस्तर्हि गवाश्ववद त्यंतमिषयोः कार्यकारणभाव इत्याशंक्याह कार्यव्यक्तेन करणे इति भावे निष्ठा हेतुपुतीया अधिकरणेऽप्युत्तरं करणे अधिष्ठाने कार्याभिव्यक्तये हेतुमानदृष्टादिसहायांतरवान्कालो भवति प्रभवति अयं भावः । नमूदटन्यायेन प्रतीचिप्रपंचाभिव्यक्तये कारकव्यापारोऽपेक्ष्यते किंतु भोगप्रवृत्तौ द्वोधेतुः कालपरवत्त्वाभावो रगोत्पत्ताविति । कार्याणां तूपकरणेति पाठे तु उपकरणे सत्ताप्रदानरूपोपकारे कालपरवत्त्वमिति नकारकव्यापार इत्यर्थः । तथाच निरधिष्ठानकमासंभवादधिष्ठानाव्यस्तयोः सत्यपि ध्यावस्तु नोरत्यंतभेदेऽपि कार्यकारणभावो युज्यत इत्यर्थः ११ एवमधिष्ठानाध्यस्तयोः संबंधे कर्महेतुरित्युक्ताऽध्यस्तानामपि प्रकृत्यादीनां भिन्नसंयोगे कर्मवहेतुरित्याह हेत्विति हेतुयुक्ताः कर्मयुक्ताः अभिवर्तते संहृत्यंते प्रकृतयोऽष्टौ विकाराः षोडशेति चतुर्विंशतिः पूर्वोक्ताः १२ एवं देहांतरप्राप्तिव्युत्पादनप्रसंगात्कृतस्य कार्यस्य ब्रह्माविवर्तत्वमुक्ता प्रकृतमनुसरति राजसैरिति च्युतः पूर्वदेहाद्विभ्रष्टो जीवः भावेऽप्राप्यैर्भूतसूक्ष्मैः संस्कारैः समन्वित इत्येकदेशोऽप्यपकृत्यते हेतुना कर्मणा बलेन पूर्वप्रज्ञया विद्यया च समन्वितः । क्षेत्रज्ञं परमात्मानमनुलक्ष्य यातिलोकांतरं प्रति । 'प्राज्ञेनात्मना संपरिष्वक्तः सर्वज्ञः स्याति तं विद्या कर्मणि समन्वारभेत् पूर्वप्रज्ञा च । तमुत्क्रामंतं प्राणोऽनूत्क्रामति प्राणमनूत्क्रामंतं सर्वे प्राणा अनूत्क्रामन्ति' इति श्रुतिः १३

नाभ्येतीति श्लोकोक्ते कार्यकारणयोरध्यस्ताधिष्ठानत्वे देहदेहिना रप्याह नचेति तीरं आसत्तमो जैर्देहेन्द्रियमृतसूक्ष्माख्यैर्भावैः हेतुबलान्म्याच पूर्वोक्ताभ्यां न स्पृश्यते । अध्यस्तधर्माणामधिष्ठा नेऽनन्वयात् । तेन देहिना ते भावादयोऽपि न स्पृशंते असंगत्वात् । यथा वायौ सरजस्कत्वे प्रात्यानी रजस्कत्वं स्वतः प्रवृत्तमात्मनि देहादिसंगासंगौ १४ एतयोर्वायुरजसोरंतरं पृथक्भावः अभ्यासा देहादितादात्म्याभ्यासात् प्रकृतिशुद्धस्वरूपं न गच्छेन्नजानीयात् १५ अणुरात्मा स्वभावबद्ध इति केचित् । देहसंमित इत्यन्ये । विभुरपि स्वभावबद्ध इत्यपरे । असंग इत्यपरे । तत्र किं मतमुपा देयं किं हेतुमित्येतं संदेहं ऋषिर्मात्रः 'अनश्नन्नन्योऽभिचाकशीति । असंगो ह्ययं पुरुषः' इत्यादिः । अच्छिन्नत्वं । ननु स्वर्गकामो यजेतेति संगत्वमपि न श्रूयते तत्कथमसंगत्वमिदं इत्याशंक्याह तथेति कृतं क्रिययानिष्पादितं यल्लक्षणं मूर्द्धाभिषिक्तत्वादितेन संमितां तदुरोधिनीं वार्तां सुखदुःखप्राप्तिपरिहारोपायमृतां क्रियां समीक्षेत् तद्वदात्मानं क्रियाविष्टं कर्तारमीक्षेत् । यथा देहातिरिक्तमात्मानं जानन्नेव राजा राजसूयेन स्वाराज्यकामो यजेतेति वाक्यं देहसंमितं कृत्रिमं मूर्द्धाभिषिक्तत्वरूपलक्षणं राजसूयाधिकारि विशेषणं क्रियाकालेऽपेक्षते । एवं कर्तृत्वादि विशेषणं ममत्वरूपिविद्यासाधन काले फलकाले तु राजा देहमिव मुमुक्षुः कर्तृत्वाद्युज्ज्वलीति भावः १६ एतद्विज्ञानफलं मोक्षमाह बीजानीति क्षेत्रविद्यादिभिः १७ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावन चतैः स्पृश्यते भावेन ते तेन महात्मना ॥ सरजस्कोऽरजस्कश्च नैव वायुर्भवेद्यथा १४ तथैतदंतरं विद्यात्सत्त्वक्षेत्रज्ञयोर्बुधः ॥ अभ्यासात्सतथायुक्तो न गच्छेत्प्रकृतिपुनः १५ संदेहमेतमुत्पन्नमच्छिन्नद्वगवान्नुषिः ॥ तथावार्तां समीक्षेत् कृतलक्षणं संमिताम् १६ बीजान्यश्चुपदग्धानि नरो हंतियथा पुनः ॥ ज्ञानदग्धे स्तथा क्षेत्रे नात्मा संपद्यते पुनः १७ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि वाष्णेयाध्यात्मकथने एकादशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २११ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ प्रवृत्तिलक्षणो धर्मो यथासमुपलभ्यते ॥ तेषां विज्ञाननिष्ठानामन्यत्तत्त्वं न रोचते १ दुर्लभा वेदविद्वांसो वेदोक्तेषु व्यवस्थिताः ॥ प्रयोजनं महत्त्वात्तु मार्गमिच्छंति संस्तुतम् २ सद्गिराचरितत्वात्तु वृत्तमेतदगर्हितम् ॥ इयं सा बुद्धिरभ्येत्यययायाति परां प्रतिम् ३ शरीरवानुपादत्ते मोहात्सर्वान्परिग्रहान् ॥ क्रोधलोभादिभिर्भार्यैः कोराजसतामसैः ४ नाशुद्धमाचरेत्तस्मादभीप्सन्देहयापनम् ॥ कर्मणा विवरं कुर्वन्नलोकानामुयाच्छुभान् ५ लोहयुक्तं यथा हेम विपक्वं विराजते ॥ तथाऽपक्वकषायाख्यं विज्ञानं न प्रकाशते ६

दीपे एकादशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २११ ॥ ॥ अस्मिन्नध्याये क्षेत्रोदयलये हेतुहाना योपादानाय च प्रवृत्तयेति प्रवृत्तीत्यादिना तेषां कर्मनिष्ठानां यथाधर्मः समुपलभ्यते तथा विज्ञान निष्ठानां विज्ञानादन्यन्नरोचते १ वेदोक्तेष्वभिहोत्रादिषु श्रमादिषु व्यवसायिकारव्यवस्थिताः निष्ठावंतः प्रयोजनं स्वर्गमोक्षौ तयोर्भेदे संस्तुतं प्रशस्तं तं मोक्षमार्गं निवृत्तिरूपं महत्त्वादिच्छंति बुद्धि मत्तरा इति शेषः २ ननु जरामर्यमभिहोत्रं भस्मांतं शरीरमित्यादयो यावज्जीवं कर्मानुष्ठापका विषय उपरुध्वेरान्न वृत्तिमार्गादरे इत्याशंक्याह सद्गिरिति । 'एतद्वत्स्मवेत्पूर्वविद्वांसो महाशालाम हाश्रोत्रिया अभिहोत्रं न जुहुवांचाक्रिरे' इत्यादि श्रुतेरेतत्कर्मत्यागात्मकं वृत्तं न निर्धाय । 'आरुरुक्षोर्मुनेर्योगं कर्म कारणमुच्यते । योगारूढस्य तस्यैव शमः कारणमुच्यते' इति मगवेतैव प्रवृत्तिनिवृत्तिमार्ग योरधिकारभेदेन व्यवस्थापितत्वात् इयं निवृत्त्यात्मिका परांगतिमोक्षं ३ एतदभावेऽनिष्ठमाह शरीरेति शरीरवान् शरीराभिमानवान् ४ देहयापनं देहसंबंधविच्छेदमशरीरताख्यं मोक्षं । तत्रोपापमाह कर्मणेति विवरमात्मविविदिषाख्यं द्वारं शुभान् स्वर्गादीन् कर्मफलमृतां प्राप्नुयात् न स्वीकुर्यात् फलत्यागपूर्वकं चित्तशुद्धयर्थं कर्माप्येवाचरोदित्यर्थः ५ चित्तशुद्धयभावे दोषमाह लोहेति विपक्वं पाकहीनं भावे निष्ठा आविपक्वकषयेपुंसि बाह्या उपदेशो यस्य सा भित्तिरामादिदोषेऽपि स्थित्यर्थः ६

कषायाणामपाकेदोषमाह यथेति अनुष्ठवन्ननुसरन् आक्रम्योपमृद्य उत्क्रम्येति पाठः स्वच्छः ७ संरागोरागाधिक्यं व्रजनेदोषमाह क्रोधइति क्रोधोराजसः हर्षः सात्त्विको विषादः
स्तामसः ८ अभिधुवते अभिष्टौति चितोऽविकारित्वा द्विकारिणश्चेतसोजहत्वा तस्तुत्याक्रोशौ निरास्पदावित्यर्थः ९ विज्ञानाद्विपर्ययबुद्धेः आत्मानंदेहं पार्थिवं पृथ्वीविकारं गुणं १०
देहस्य पार्थिवत्वे युक्तिमाह द्वाभ्यां मृन्मयमिति शरणं गृहं मृद्विकारा मृद्विकारमन्नादिकं प्राप्य न नश्यति जीर्णीयमिति ११ मृद्विकारानाह मधिवाति १२ कांतारमातिष्ठन् संन्यासी औ
स्तुक्यं मिष्टान्नादौ रागं न समनुव्रजेत् आहारमन्नं यापनं देहनिर्वाहकं १३ संन्यासिवद्ब्रह्मणापि विरक्तेन स्थेयमित्याह तद्वदिति संसारो गृहं यात्रार्थं वेदांतश्रवणादिनिर्वाहार्थं न विव्रि
यम्रीत्यर्थः १४ एवं द्वयोरपि मिष्टान्नादौ वैराग्यमुपपाद्याश्रमद्वयसाधारणान्मोक्षधर्मानाह सत्येति सत्यं यथार्थमापणं शौचं मृज्जलाभ्यां बाह्यं भावशुद्धिरांतरमिति विविधं आर्जवमकौटिल्यं
यश्चाधर्मचरे लोभात्कामक्रोधावनुष्ठुवन् ॥ धर्म्यपंथानमाक्रम्य सानुबन्धो विनश्यति ७ शब्दादीन्विषयांस्तस्मान्नसंरागादयं व्रजेत् ॥ क्रोधो हर्षो विषादश्च जायंते हप
रूपरात् ८ पंचभूतात्मके देहे सत्त्वे राजसतामसे ॥ कमभिधुवते चायं कंवाऽऽक्रोशति किं वदन् ९ स्पर्शरूपरसाद्येषु संगं गच्छंति बालिशाः ॥ नावगच्छंति विज्ञाना
दात्मानं पार्थिवं गुणम् १० मृन्मयं शरणं गृहं मृद्विकारा न्नश्यति ११ मधुतैलं पयः सर्पिमासानिलवणं गुडः ॥ धान्यानि
फलमूलानि मृद्विकाराः सहाभसा १२ यद्वत्कांतारमातिष्ठन्नौस्तुक्यं समनुव्रजेत् ॥ ग्राम्यमाहारमादद्यादस्वादपि हियापनम् १३ तद्वत्संसारकांतारमातिष्ठन्नश्रम
तत्परः ॥ यात्रार्थमद्यादाहारं व्याधितो भेषजं यथा १४ सत्यशौचार्जवत्यागैर्वर्चसा विक्रमेण च ॥ क्षांत्या घृत्या च बुद्ध्या च मनसा तपसैव च १५ भावान्सर्वा
नुपावृत्तान्समीक्ष्य विषयात्मकान् ॥ शांतिमिच्छन्नदीनात्मा संयच्छेद्विद्वियाणि च १६ सत्त्वेन रजसा चैव तमसा चैव मोहिताः ॥ चक्रवत्परिवर्तंते ह्यज्ञाना
ज्जंतवो भृशम् १७ तस्मात्सम्यक् परीक्षितदोषान्ज्ञानसंभवान् ॥ अज्ञानप्रभवदुःखमहंकारं परित्यजेत् १८ महाभूतानां द्वियाणि गुणाः सत्त्वं रजस्तमः ॥
त्रैलोक्यं संश्वरं सर्वमहंकारे प्रतिष्ठितम् १९ यथेहनियतः कालो दर्शयत्यार्तवान् गुणान् ॥ तद्वद्भूतेष्वहंकारं विद्यात्कर्म प्रवर्तकम् २० संमोहकं तमो विद्यात्कृष्ण
मज्ञानसंभवम् ॥ प्रीतिदुःखनिबद्धांश्च समस्तांस्त्रीनथोगुणान् २१ सत्त्वस्य रजसश्चैव तमसश्च निबोधतान् ॥ प्रसादो हर्षजा प्रीतिरसंदेहो घृतिः स्मृतिः ॥
एतान्सत्त्वगुणान् विद्यादिमान् राजसतामसान् २२ कामक्रोधौ प्रमादश्च लोभो हौभयं क्रमः ॥ विषादशोकावरतिर्मानदपार्वनार्यता २३

त्यागो वैराग्यं वर्चोऽध्ययनादिजं तेजस्तेन तत्कारणं लक्ष्यं विक्रमो मनोजयै शौर्यं बुद्ध्याश्रयणजं मयया घृत्याक्लेशकालेऽपि चित्तविचारकयत्नेन मनसा क्रियमाणेन तपसा साध्वसाधुनोरालोचनेन
भावान्समीक्ष्येत्पुत्रेणान्वयः १९ संभवेत यथाक्रममिति पाठेयथाक्रमं संसारी चित्कामादिनामुपशुभ्रेष्ठमादिना संभवेत संयुज्येतेत्यर्थः अदीनात्मादारचितः १६ विपक्षे दंडमाह सत्त्वेनेति १७
अज्ञानात्प्रभवत्प्राप्तिर्यस्य तं १८ महेति ईश्वरादिकं सर्वमहंकारकल्पितमित्यर्थः १९ नन्वेतदहंकारकल्पितं चेत्यत्र प्रवृत्त्यभिनिवसंस्थानं स्यादित्याशंक्य पूर्वसंस्कारानुरोधात् समानरूपमे
व कल्प्यते इति सदृष्टांतमाह यथेति भूते भूतेन्द्रियादीनामुपलक्षणम् २० त्रिगुणात्मकस्याहंकारस्य गुणकार्याणि विभजते संमोहकमिति कृष्णमंधकारवदप्रकाशात्मकं प्रीतिदुःखेकमात्रसा
त्त्विकराजसे २१ तान् कार्यभूतान् विशेषगुणान् २२ कामादयो राजसाः विषादादयस्तामसाः २३

अस्य विभागस्य प्रयोजनमाह दोषाणामिति आत्मनि संस्थानं स्थितिमेकैकं प्रत्येकमनुलक्ष्य विमृशेत्को दोषः कियान् लक्षणः कियान् शिष्टाति नित्यमालोचयेदित्यर्थः २४ त्यक्ताः पूर्वमुपलभिरि
तिशेषः के पुनरिति अपरिहारा इत्यर्थः पंचात्रप्रश्नाः अफला आगता अपि निष्फला इत्यर्थः २५ २६ दोषैरिति सार्धं श्लोकपरं कंवाक्यं मूलात् मूलमज्ञानं तदारभ्य अवच्छिन्नैर्गुणैः मूलच्छदेनैव दो
षांश्छिद्यत्ततश्चेत्पश्चाच्छिन्नमूलतत्तु विलसितवत्कंचित्कालमनुवर्तमाना अप्यफला इत्यर्थः मूलच्छदे उपपद्यते इति तमाह विनाशयतीति संभूतमुत्पन्नमयस्मयलोहनिगडं । अयोवास्यधा
रामयं एवं कृतात्मा ध्यानसंस्कृता बुद्धिस्तामसैर्विपर्यासरूपैरविद्यादिदोषैः सह जैरनादिभिः सह नश्यति तावदाशयित्वा स्वयमपि कृतकरजो बद्धाम्यति अत्र वास्यधारानिगडं छित्त्वा स्वयमपि नश्य
तीति विवक्षया दृष्टांतदार्ष्टान्तिकयोः साम्यम् २७ चतुर्थप्रश्नोत्तरमुक्ता तृतीयप्रश्नोत्तरपादत्रयेणाह राजसमिति शुद्धात्मकं सत्त्वं तच्चाकलमं काममोहराहित्यात् गुणत्रयदेहिनां देहप्राप्तौ
बीजं आत्मवतो जितचित्तस्य तु सत्त्वसमं ब्रह्मतत्प्रापकम् । निर्दोषं हि समं ब्रह्मेति समशब्दस्य ब्रह्मणि प्रयोगात् २८ प्रथमप्रश्नोत्तरमाह तस्मादिति सत्त्वं बुद्धिः २९ अथवेति आत्मा दा
नाय बुद्धिर्वशीकाराय विहितं मंत्रवन्मंत्रशुक्तं यज्ञादिकं कर्म केचिदुक्तमिति ब्रूयुः सार्व्याः पशुबीजादिर्हि सामिश्रत्वात् तस्माज्जपादिरेव हि साहीनो धीशुद्धयुपायः श्रेयानिति भावः अत्रार्थसारव्य

दोषाणामेवमादीनां परीक्ष्य गुरुलाघवम् ॥ विमृशेदात्मसंस्थानमेकैकमनुसंततम् २४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ के दोषा मनसा त्यक्ताः के बुद्ध्या शिथिलीकृताः ॥ के पुनः
पुनरायांतिके मोहादफला इव २५ ॥ केषां बलाबलं बुद्ध्या हेतुभिर्विमृशेद्बुधः ॥ एष मे संशयस्तात तन्मे ब्रूहि पितामह २६ ॥ भीष्म उवाच ॥ दोषैर्मूलादवच्छिन्नैर्विशु
द्धात्मा विमुच्यते ॥ विनाशयति संभूतमयस्मयमयो यथा ॥ तथा कृतात्मा सहजैर्दोषैर्नश्यति तामसैः २७ ॥ राजसतामसं चैव शुद्धात्मकमकल्मषम् ॥ तत्सर्वदे
हिनां बीजं सत्त्वमात्मवतः समम् २८ ॥ तस्मादात्मवता वर्ज्यं रजश्च तम एव च ॥ रजस्तमोभ्यां निरुक्तं सत्त्वं निर्मलतामियात् २९ ॥ अथ वामं ब्रूयुरात्मादानाय
बुद्धतम् ॥ स वै हेतुरनादाने शुद्धमनुपालने ३०

वृद्धानामभिप्रायः । न हि स्यात्सर्वभूतानीति निषेधः पुरुषार्थो न तु कर्तव्यः । येनास्थाभिषोभी बंधुमालमेतत्त्यनेन समानविषयत्वं स्यात् । यथा आहवनीये जुहोतीति होमार्थस्याहवनीय
स्य पदे जुहोतीति होमार्थेनैव पदेनापवादस्तद्वत् । न च पुरुषार्थस्य सतः कर्तव्यत्वमपि निषेधस्य वक्तुं युक्तं कर्त्रधिकरणविरोधात् । तत्र हि पुरुषार्थेना नृत्वं देदिति निषेधे सत्यपि दर्शपूर्णमासप्रकर
णे पुनः कर्तव्यं तयाना नृत्वं देदित्यनृतवदने निषिध्यते क्रतुमध्ये कारणविशेषात्पुरुषार्थनिषेधोऽनृतवदेतु क्रतुवैकल्यमाभादिति । तस्माद्विप्रविषयत्वाद्धिसाविधितन्निषेधशास्त्रयोः परिहृत्यापवादमुत्सर्गाः
प्रवर्तत इत्यस्य न्यायस्याप्रवृत्तिः । अधिकारिभेदादपि तत्र तदप्रवृत्तिः । गृहासक्तो हि हिंसाशास्त्रेऽधिक्रियते न तु विरक्तः सत्ययदहरेव विरजेत दहरेव प्रजेदिति प्रवृत्त्या विधानात् । न च गृहाश्र
मोऽपि नित्यः सत्यरागतः प्राप्तस्वाह्न्यचर्चदेव प्रव्रजेदिति विधिरोधाच्च । तस्माद्यथाशयेनाभिवर्ज्यजेतेति शास्त्राच्छुमारणकामस्य ह्येनो विधीयमानो हिंसात्मकफलद्वारान हिंस्यादि
तिशास्त्रं निरुधेत्तद्वत्स्वर्गपश्वादि कामस्या गृहमेधिना ज्योतिष्टोमेन स्वर्गकामो यजेत चित्रया यजेत पशुकाम इत्यादिविधिः पशुबीजादिर्हि सात्मकसाधनद्वारान हिंस्यादिति शास्त्रं निरुणद्धिततश्च पुरु
षः प्रत्यवेति यथोक्तं दृष्टवदानुश्रविकः सत्याविशुद्धिस्तथा शययुक्त इति । यथा दृष्टः सुखोपायो दोषादियुक्त एव वैदिकोऽप्येति सार्वक्यकारिकार्थः । स्वमतमाह स वै इति सैवेति पाठेऽपि सैवदाशरथी
ति वत्संधिः सः मंत्रवानुपज्ञादिधर्मः अनादाने वैराग्ये हेतुनिमित्तमवति चित्तशुद्धिद्वारानित्या नित्यवस्तुविवेकादिप्रनादयाभवति । तथा शुद्धधर्मः शमादिस्तस्यापिरक्षणसंप्रवयज्ञादिधर्मो भवति -

अयमर्थः । विविदिषंतियज्ञेनेत्यादिश्रुतेरश्वेनजिगमिषतीत्यादौ गतावश्वेदेवविद्यायां यज्ञादीनां हिंसापुनश्चर्माणां साधनमवश्यमेव । तथा शांतीदातृत्वादिनामिष्टिरूपस्याप्यहिंसादर्धमस्य विद्यासाधनत्वं गम्यते । यथा द्वावश्वोरथेनियुक्ताविरुद्धदिक्क्रियौ संतावेवं देवशरथिनैनयतो ननु तयोरन्यतरस्येव द्विविधदिक्क्रियत्वे एवं यज्ञवैषदप्यहिंसाशास्त्रविरोधी चेत्तस्यैकाधर्म्यमजो विदित्यज्ञादिव्यतिरिक्तहिंसाया एवाहिंसाशास्त्रेणानर्थहेतुता बोध्यत इति तथा च सूत्रम् । सर्वापेक्षाचयज्ञादिश्रुतेरश्ववदिति । यस्तु काम्यो यज्ञस्तस्यास्त्वं शतो दोषहेतुत्वं ननः किंचिच्छेन्नम् । स्वल्पः संकरः सपरिहारः सप्रत्यवमर्श इति सांख्याचार्यवचनमपि तद्विषयमेव पुण्ये कर्मणि स्वल्पो हिंसाजन्मोऽधर्मसंस्कारः स्वरूपेनापि प्रायश्चित्तेन परिहर्तुं शक्योऽपरिहारे वा फलकाले सो दुःशक्यः सुखसमुद्रमग्नो हि दुःखकणिका सो दुर्महतीति सर्वमनवद्यं ३० वैदिकेऽपि कर्मणि राजसंतामसं कामक्रोधादिहेतुकृत्याप्यंसात्किंसेव्यमित्याह श्लोकत्रयेण रजसेति अधर्मेतिच्छेदः लौकिकं तुराजसंतामसं च कर्मसु त रांत्याज्यमिति भावः ३१ । ३२ सात्त्विकं तु मुमुक्षूणां पथ्यमित्यर्थः ३३ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये द्विदशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१२ ॥ पूर्वोऽध्यायः

रजसाऽधर्मयुक्तानिकार्याण्यपि समाधुते ॥ अर्थयुक्तानि चात्यर्थकामान्सर्वांश्च सेवते ३१ तमसालोभयुक्तानि क्रोधजानि च सेवते ॥ हिंसाविहाराभिरतस्तं द्रीनिद्रास मन्वितः ३२ सत्वस्थः सात्त्विकान् भावान् शुद्धान् पश्यति संश्रितः ॥ स देही विमलः श्रीमान् श्रद्धाविद्यासमन्वितः ३३ ॥ इति श्री० शां० मो० वाष्णेयाध्यात्मकथने द्वा दशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१२ ॥ भीष्म उवाच ॥ रजसासाध्यते मोहस्तमसा भरतर्षभ ॥ क्रोधलोभौ भयं दर्प एतेषां सादनाच्छुचिः १ परमं परमात्मानं देवम क्षयमव्ययम् ॥ विष्णुमव्यक्तसंस्थानं विदुस्तं देवसत्तमं २ तस्य मायापि न द्वांगानष्टज्ञानाविचेतसः ॥ मानवाज्ञानसंमोहात्ततः क्रोधं प्रयांति वै ३ क्रोधात्काममवाप्या थलोभमोहौ च मानवाः ॥ मानदर्पावहंकारमहंकारात्ततः क्रियाः ४ क्रियाभिः स्नेहसंबन्धात्स्नेहाच्छोकमनंतरम् ॥ सुखदुःखक्रियारंभाज्जन्मजन्मकृतक्षणाः ५ जन्मतो गर्भवासंतु शुक्रशोणितसंभवं ॥ पुरीषमूत्रविकृदं शोणितप्रभवाविलं ६ तृष्णाभिभूतस्तैर्बद्धस्तानेवाभिपरिप्लवन् ॥ संसारतंत्रवाहिन्यस्तत्र बुद्धयेतयोषितः ७ प्रकृत्याः क्षेत्रभूतास्तानराः क्षेत्रज्ञलक्षणाः ॥ तस्मादेवाविशेषेण नरोऽस्तीत्यादिशेषतः ८ कृत्याह्येताद्योरूपामोहयंत्यविचक्षणान् ॥ रजस्यंतर्हितामूर्तिरिंद्रियाणां सनातनी ९

यांति मं श्लोकत्रयं व्याख्यातुमयमध्याय आरभ्य रजसेति रजस्तमसोः कार्यमोहो विपर्ययोऽनात्मन्यारभ्य बुद्धिः । अज्ञानस्य हि द्वेशकी आवरणशक्तिर्विशेषशक्तिश्च । तत्राद्ययावस्तुस्वरूपं रज्ज्वा व्याव्रियते द्वितीयया सर्पादिस्वरूपं विक्षिप्यते तेजमेव अत्रक्रमेण तमोरजःशब्दाभ्यामुच्येते मोहजाः क्रोधादयः १ शुद्धेः फलं जीवब्रह्मात्मैक्यज्ञानमित्याह परममिति परममात्यंतिकं परं ब्रह्म कोशपं चकातीति । आत्मानं प्रत्येवं परमात्मानमात्मानमिति पाठांतरं स्पष्टार्थः । अक्षयं नाशहीनमव्ययं न ह्यसहीनं विदुः प्रायः शुच्य इति इदानीं तन्मोपि शुचिर्विंदतीत्यर्थः २ पि न द्वांगारूपाधिभिर्जडीकृ तं क्रियाः । अतएव नष्टज्ञानास्ततो विचेतसो निर्विवेकाः । ज्ञानसंमोहाद्विवेकव्याद्वत्ताज्ञानाद्वा । क्रोधं विक्षिप्तचित्तताम् ३ मान आत्मनि पूज्यता बुद्धिः । दर्प उच्छृंखलत्वं । अहंकारः परेषां तु च्छीकरणम् ४ जन्मजन्मकृतक्षणाः जन्ममरणयोः कृतस्वीकाराः ५ । ६ तैः क्रोधादिभिर्बद्धस्तान् भित्तिपरिष्ठंस्तर्षुमिच्छन् हेतौ शेषप्रत्ययः प्रथमं योषितो हेत्येव ज्ञानीयात् यतस्ताः संसारपटस्य तंत्रमिव तंत्रं तु विदितं तनुवा यद्वहंति • यथा प्रकृतिः क्षेत्रज्ञं ब्रह्मात्येवमेता अपरयोत्पत्तिक्षेत्रभूता जीववर्तन्तीत्यर्थः । अतीयादतिक्रामेत् संन्यसेदित्यर्थः । नचाभीयुरिति पाठेनानुसरेयुरित्यर्थः ८ शत्रुमारणार्थं मंत्रमधीशक्तिः कृत्यासैवपुताः रजसिरजोगुणैस्तर्हितासूक्ष्मरूपेण मूढिषट्पदवस्थिता इंद्रियाणां मूर्तिरिंद्रियैः कल्पितेत्यर्थः ९

तदात्मकात्स्नीप्रधानात् एतेन सार्धं श्लोकेन दोषनिमित्तकशब्दो विषयाः संकल्पकृता इति गौतमसूत्रार्थो दर्शितः । अस्वसंज्ञानमानपेति संज्ञाहीनान् कृमीन् युक्तालिङ्गादीन् अस्वकाननासान् १० शुक्रतोरेतोरूपात् स्नेहाद्वांशतः पुत्राः । रसतः स्वेदरूपात् स्नेहाद्युकादयः । एषा जंतुत्पातिः स्वभाववादेऽष्टष्टवादे च समानैवेत्यर्थः ११ एवं हेयमुक्ताज्ञेयमाह रज इति प्रवृत्तिप्रकाशात्मके रजःसत्त्वे तमसिलीयेते । तच्च तमोऽज्ञानाख्यं ज्ञानाधिष्ठानमधिष्ठानभूतज्ञानेऽध्यस्तं सदुद्धयहंकारयोर्लक्षणं ज्ञापकमवाति १२ तदुद्धयहंकारविशिष्टमज्ञानं देहिनां जीवानां देहप्राप्तौ बीजं । तस्य सकार्यस्याज्ञानस्य बीजमधिष्ठानभूतज्ञानं तदेव जीवसंज्ञितं देहिनां द्वाच्यं । तज्ज्ञानं बीजं संज्ञितमिति पाठे तदज्ञानविशिष्टज्ञानं बीजमीश्वरस्तत्संज्ञं पेश्वमेवाह कर्मणेति १३ अयं जीव ईश्वरो वा गर्भमातुरुदरे १४ तत्र मांसपिंडभूतोऽसौ पूर्ववासनावशाद्यं विषयं स्मरति तत्तद्वाहकमिंद्रियमस्या विभवतीत्याह कर्मणेत्यादिना १५ प्राणं गंधचिकीर्षयेति एतस्यैव वासनावशा

तस्मात्तदात्मकाद्वागाद्रीजाज्जायंति जंतवः ॥ स्वदेहजानस्वसंज्ञानयद्वदंगात्कृमीस्त्यजेत् ॥ स्वसंज्ञानस्वकांस्तद्वत्सुतसंज्ञानकृमीस्त्यजेत् १० शुक्रतोरेत तश्चैव देहाज्जायंति जंतवः ॥ स्वभावात्कर्मयोगाद्वा तानुपेक्षेत बुद्धिमान् ११ रजस्तमसि पर्यस्तं सत्त्वं च रजसि स्थितम् ॥ ज्ञानाधिष्ठानमव्यक्तं बुद्धयहंकारलक्ष णम् १२ तद्बीजं देहिनामाहुस्तद्बीजं जीवसंज्ञितम् ॥ कर्मणा कालयुक्तेन संसारपरिवर्तनम् १३ रमत्ययं यथा स्वप्ने मनसा देहवानिव ॥ कर्मगर्भैर्गुणैर्देही गर्भे तदु पलभ्यते १४ कर्मणा बीजभूतेन चोद्यते यद्यदिंद्रियम् ॥ जायते तदहंकाराद्वागयुक्तेन चेतसा १५ शब्दरागाच्छ्रोत्रमस्य जायते भावितात्मनः ॥ रूपरागात् थाचक्षुर्ग्राणं गंधचिकीर्षया १६ स्पर्शनेत्वक्तथा वायुः प्राणापानव्यपाश्रयः ॥ व्यानोदानौ समानश्च पंचधा देहयापनम् १७ संजातैर्जायते मात्रैः कर्मजैर्जर्मणा वृतः ॥ दुःखाद्यंतैर्दुःखमध्यैर्नरः शरीरमानसैः १८ दुःखं विद्यादुपादानादभिमानाच्च वर्धते ॥ त्यागातेभ्यो निरोधः स्यात्त्रिरोधज्ञो विमुच्यते १९ इंद्रियाणां रज स्येव प्रलयप्रभवो भू ॥ परीक्ष्य संचरेद्विद्वान्यथावच्छास्त्रचक्षुषा २० ज्ञानेन्द्रियाणां त्रिद्विधार्थोपसर्पत्य तर्षुलम् ॥ हीनैश्च करणैर्देहीनदेहं पुनरर्हति २१ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि वाष्णेयाध्यात्मकथने त्रयोदशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१३ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्रोपायं प्रव क्ष्यामि यथावच्छास्त्रचक्षुषा ॥ तत्त्वज्ञानाच्चरत्वा जन्मप्राप्तुयात्परमां गतिम् १ सर्वेषामेव भूतानां पुरुषः श्रेष्ठ उच्यते ॥ पुरुषेभ्यो द्विजानां बुद्धिजेभ्यो मंत्रदर्शिनः २ सर्वभूतात्मभूतास्ते सर्वज्ञाः सर्वदर्शिनः ॥ ब्राह्मणावेदशास्त्रज्ञास्तत्त्वार्थगतनिश्चयाः ३

तत्त्वत्वं दर्शितं १६ यापनं देहयात्रानिवाहः १७ संजातैः सम्पद्भिर्निष्पन्नैः मात्रैः श्रोत्रादिभिः कृत्वानरो वर्धमाना शरीरेण वृतः सन् जायते ब्रह्मणा सहेति पाठांतरं १८ दुःखाद्यंतैरित्येत द्वाचष्टे दुःखमिति उपादानादेर्हेन्द्रियादीनां गर्भगीकारात् अभिमानाज्जन्मानंतरं दुःखं देहवर्धते एवं त्यागाज्जन्मरणादपि वर्धते तस्तेभ्यो हेतुभ्यो निरोधो दुःखस्य स्यात्कर्तव्यो यतो निरोध ज्ञो विमुच्यते १९ रजस्यंतर्हितामूर्तिरिंद्रियाणामित्युपक्रांतमिंद्रियाणां रजोमात्रत्वमुपसंहरति इंद्रियाणामिति परीक्षयेति रजोरूपप्रवृत्तिनिरोधेनेन्द्रियनिरोधादुःखनिरोधो भवतीत्यर्थः २० अतर्षुलं तृष्णाहीनं ज्ञानेन्द्रियाणोपसर्पति न व्यावृत्ति इन्द्रियार्थान्प्राप्यापीति शेषः तत्फलमाह हीनैरिति हीनैः क्षीणैः करणैरिंद्रियैः २१ ॥ इति शां० मो० नी० भा० त्रयोदशाधिक द्विशततमोऽध्यायः ॥ २१३ ॥ अत्रेन्द्रियजयेज्ञानात्ज्ञानप्राप्त्यचरत्वा शमादीननुतिष्ठन् १ पुरुषो मनुष्यः द्विजास्त्रैवणिकाः मंत्रदर्शिनो ब्राह्मणाः २ तत्त्वार्थमतिगतो निश्चयो येषाम् ३

ज्ञानविदो ब्रह्मविदः ४ एवमुपायज्ञानप्रशस्तद्वयानाह तास्तानिति यथागमयथाशास्त्रं तास्तानिष्टापूर्वादीन् अर्थसामान्यफलसाम्यं मोक्षार्थनिरतिशयं इमान्वक्ष्यमाणान् ५ गुणा
नेवाह वागिति अनृतहिंसाकामादिरहित्यं वागादीनां शौचं सर्वेषु प्रवृत्तिभिरुत्थात्मकेषु च ६ ब्रह्मणि चर्या ब्रह्मचर्ययोगधर्मः ब्रह्मणोरूपं ब्रह्मप्रापकत्वात्तदभिन्नं परांगतिमोक्षं ७
गतिमेव विशिनष्टि लिंगमिति लिंगपंचप्राणमनोबुद्धिदेहोद्विषयसंघातरूपं । तेन ब्रह्मसंयोगो नास्त्यतएव शब्दादिहीनं श्रोत्रेणोपाधिना तदेव श्रवणं शब्दानुभवरूपमेवं रूपाद्यनुभवात्मकं
तथा च शब्दादीनां विचारित्वाद्यत्केवलानुभवरूपं तदेव सुखं ब्रह्म निर्विकल्पकावस्था परब्रह्मप्रापिकेत्यर्थः ८ वाचा संभाषा कथनं प्रवृत्तं यस्मिन् तत्तथा भूतं यद्ब्रह्मचर्यं तन्मनो मनोमात्रेणाव
स्थानं परिवर्जितं विषयं द्विष्यहीनं शब्देन वक्तुं योग्या स विकल्पकावस्थेत्यर्थः यद्ब्रह्म श्रवणमनोत्पया अच्यवसीयीत निश्चिनुयात् निर्विकल्पितं परोक्षज्ञानमित्यर्थः ९ ब्रह्मचर्याणां क्रमेण

नेत्रहीनो यथा ह्येकः कच्छाणिलभतेऽध्वनि ॥ ज्ञानहीनस्तथा लोके तस्माज्ज्ञानविदो धिकाः ४ तास्तानुपासते धर्मान् धर्मकामायथागमम् ॥ न त्वेषामर्थसामान्यं
तरेण गुणानि मान् ५ वाग्देहमनसां शौचं क्षमासत्यं धृतिः स्मृतिः ॥ सर्वधर्मेषु धर्मज्ञा ज्ञापयंति गुणाञ्जुमान् ६ यदिदं ब्रह्मणोरूपं ब्रह्मचर्यमिति स्मृतम् ॥ परंत
त्सर्वधर्मेभ्यस्तेन याति परांगतिम् ७ लिंगसंयोगहीनं यच्छब्दस्पर्शविवर्जितम् ॥ श्रोत्रेण श्रवणं चैव चक्षुषा चैव दर्शनम् ८ वाक्संभाषा प्रवृत्तं यत्तन्मनः परिवर्जि
तम् ॥ बुद्ध्या चाध्यवसीयीत ब्रह्मचर्यमकल्मषम् ९ सम्यग्प्रवृत्तिर्ब्रह्मलोकं प्राप्नुयात् मध्यमः सुरान् ॥ द्विजाभ्यो जायते विद्वान् कन्यसीवृत्तिमास्थितः १० सुदुष्करं
ब्रह्मचर्यमुपायं तत्र मे शृणु ॥ संप्रदीप्तमुदीर्णं च निगृहीयाद्विजोरजः ११ योषितां न कथाश्राव्याननिरीक्ष्या निरंबराः ॥ कथंचिद्दर्शनादासां दुर्बलानां विशेषजः
१२ रागोत्पन्नश्चरेत्कृच्छ्रं महार्तिः प्रविशेदपः ॥ मग्नः स्वप्ने च मनसा त्रिजं पेदधमर्षणम् १३ पाप्मानं निर्देहे देवमंतर्भूतं रजो मयम् ॥ ज्ञानयुक्तेन मनसा संततेन वि
चक्षणः १४ कुणपमेध्यसंयुक्तं यद्ददच्छिद्रबंधनम् ॥ तद्देहगतं विद्यादात्मानं देहबंधनम् १५ वातपित्तकफात्रकं त्वङ्मांसं स्रायुमस्थिच ॥ मज्जां देहं शिराजालै
स्तर्पयंति रसानृणाम् १६ दशविद्याद्वयमन्योऽत्र पंचेन्द्रियगुणावहाः ॥ याभिः सूक्ष्माः प्रतायंते धमन्योऽन्याः सहस्रशः १७ एवमेताः शिरानद्योरसोदादेहसाग
रम् ॥ तर्पयंति यथा कालमापगा इव सागरम् १८ मध्ये च हृदयस्यैका शिरा तत्र मनोवहा ॥ शुक्रं संकल्पजं नृणां सर्वगात्रैर्विमुच्यते १९

फलमाह सम्यगिति ब्रह्मैव लोकस्तं मोक्षं सुरान्सत्यलोकं कन्यसीकनीयसीम् १० संप्रदीप्तमुत्पन्नं उदीर्णं वृद्धिगतरजः कामादिरूपम् ११ रजोरागः १२ कृच्छ्रं 'उग्रहपातक्यहं
सायं ज्यहमद्यादयाचितं । ज्यहं परं च नाश्रीपात्प्राजापत्यो यमुच्यते' इत्यादिनोक्तलक्षणं महार्तिः शुक्रवृद्ध्या तं पीडितः । अह्नश्चिरिति वा पाठः स्वप्ने चरेतः स्त्रावेऽप्युमग्नः अधमर्षणमुतं
चसत्यं चेत्पुत्रयम् १२ रागयुक्तेनेत्यपपाठः मनसानिर्देहेदितिसंबन्धः १४ कुणपेति शरीरांतर्गतं मलांशं तद्यथा दृढबंधनमेव देह आत्मनो दृढबंधनमित्यर्थः १५ शिरानाड्यस्तासां जालैः
१६ दशवातादिदशकवहाः धमन्यो नाड्यः पंचस्विद्विधेषु गुणं स्वस्वविषयग्रहणपाटवमन्नसार्पणद्वारा आवहंतीति तथा याभिरश्वत्थपर्णशंकुतुल्याभिः १७ । हृदयस्य कंदं बकुलुमाकार
स्य सांसिद्धस्य मध्ये मनोवहा । 'अन्नमयं हि सौम्यमनः' इति श्रुतेरन्नरसैर्देहं तां तर्पयंति मनःप्रीणनकरीनाडी यथोक्तं । 'अश्वत्थपर्णनाडी बह्विधसति शताधिका । नाडी मनोवहेत्युक्तं योगशास्त्रे
विशारदैः' इति साहसिर्वगात्रेभ्यः शुक्रमादायोपस्थोन्मुखं करोति १९

एका शिरा कर्पणात्रेः संबदेत्यत आह सर्वमात्रेति तैजसं गुणमुत्पन्नं २० सजैर्भयनर्दहेः देहस्यात्संकल्पात्संभ्यं द्विष्येभ्यश्च जातैः संकल्पजैः सजैः स्त्रीदर्शनस्पर्शनादिभिः २१ शुक्रं संकल्पजमित्ये
तदुपपादयति स्वप्नेऽपीति स्त्रीसंगाभावेऽपि संकल्पजं रजः स्त्रीरागो यथा अभ्येतितयैव मनोवहानाडी शुक्रं सृजति २२ त्रीणि अन्नरसो मनोवहानाडी संकल्पश्चेति बीजानियस्य नृबीजमित्यपपाठः २३
मूतानां क्रोत्रेकादनुलोमप्रतिलोमगमनादूर्णसंकरकारिका विद्युर्विचारयेयुः विचार्य विरागादग्धदोषानिर्वासनाः २४ देहान्वासावनुप्रेयांतरमाह गुणानामिति मनसैव गुणसाम्यं निर्विकल्पत्वमा
गम्ययोगबलेनासाद्य मनोवहं सत्यलोकप्रदं पूर्वोक्तं सुषुम्नाख्यनाडी मार्गप्रत्यंतकाले प्राणा बुद्धिप्रेरणविमुच्यते । कः पोदेहकर्मादेहनिर्वाहमात्रार्थकर्मस्य । बाह्यप्रवृत्तिशून्य इत्यर्थः २५ देहबं
धच्छेदे योगमार्गक्रममुक्तिदमुक्त्वा जीवन्मुक्तिकं ज्ञानमार्गमाह भविष्येति मनसो विश्वात्मकस्वज्ञानं भविष्यामविष्यति । कीदृशं तत्ज्ञानं मन एव प्रजायत इति स्वप्न इव सर्वविषयाकारं भवतीति । एत

सर्वगात्रप्रतायिन्यस्तस्याह्यनुगताः शिराः ॥ नेत्रयोः प्रतिपद्यंते वहंत्यस्तैजसं गुणम् २० पयस्यं तर्हितं सर्पिर्यद्वन्निर्मथ्यते खजैः ॥ शुक्रं निर्मथ्यते तद्देहसं
ल्पजैः खजैः २१ स्वप्नेऽप्येव यथाऽभ्योति मनः संकल्पजं रजः ॥ शुक्रं संकल्पजं देहात् सृजत्यस्य मनोवहा २२ महर्षिर्भगवानत्रिर्वेदतच्छुक्रसंभवम् ॥ त्रिविजमिंद्र
दैवत्यं तस्मादिन्द्रियमुच्यते २३ ये वै शुक्रगतिं विदुर्भूतसंकरकारिकाम् ॥ विरागादग्धदोषास्तेनाप्युर्देहसंभवम् २४ गुणानां साम्यमागम्य मनसैव मनोवहम् ॥ देह
कर्मानुदन्प्राणानंतकाले विमुच्यते २५ भविता मनसो ज्ञानं मन एव प्रजायते ॥ ज्योतिष्मद्विरजो नित्यं मंत्रसिद्धं महात्मनाम् २६ तस्मात्तदभिघाताय कर्म कुर्या
दकल्मषम् ॥ रजस्तमश्च हित्वेह यथेष्टांगतिमाप्नुयात् २७ तरुणाधिगतं ज्ञानं जरादुर्बलतांगतम् ॥ विपक्वशुद्धिः कालेन आदत्ते मानसंबलम् २८ सुदुर्गमिव पं
थानमसीत्यगुणबंधनम् ॥ यथा पश्येत्तथा दोषानतीत्यामृतमश्नुते २९ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि वार्ष्णेयाध्यात्मकथने चतुर्दशा
धिकाद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१४ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ दुरंतेष्विन्द्रियार्थेषु सक्ताः सीदंति जंतवः ॥ ये त्वसक्ता महात्मानस्ते याति परमांगतिम् १ जन्ममृत्यु
जरादुःखैर्व्याधिभिर्मानसकृमैः ॥ द्वैव संततं लोकं घटेन्मोक्षाय बुद्धिमान् २ वाङ्मनोभ्यां शरीरेण शुचिः स्याद न हंकृतः ॥ प्रशांतो ज्ञानवान् भिक्षुर्निरपेक्षश्चरेत्सु
खम् ३ अथ वामनसः संगं पश्येद्भूतानुक्तं पया ॥ तत्राप्युपेक्षां कुर्वीत ज्ञात्वा कर्मफलं जगत् ४

ज्ञानवतः फलमाह मंत्रसिद्धं प्रणवोपास्ति सिद्धं मनो नित्यमनादिमायामात्रं सत्त्वं विरजं निर्वासनं ज्योतिष्मत्प्रकाशवत्सर्वज्ञं सर्वशक्तिं भवति यथोक्तं वासिष्ठे । 'विगतवासनामाशुविपाशतामुप
गतं मन आत्मतयोदितं यदभिवाञ्छितं तद्भवति क्षणात्सकलशक्तिमयो हि महेश्वरः' इति २५ तदभिघाताय मनोनाशाय अकल्मषं निवृत्तिरूपं यथा येन प्रकारेण इष्टांगतिमोक्षं २७ जरादुर्बलतां
तृतीयातत्कृतार्थेनेतिसमासः मानसंबलं संकल्पमादत्ते संहरति काले पूर्वभागे ननु दृष्टयोग्यतया २८ गुणादेर्द्विषयादयस्तदेव बंधनं २९ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीयेभारत
भावदीपे चतुर्दशाधिकाद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ पूर्वोक्तबंधनेऽमृतं चाधिकारिभेदानाह दुरंतेष्विन्द्रिय १ क्लमेः क्लेशैः संततं व्यासं दृष्ट्वैनतु ममेदानीं क्लेशो नास्ती
त्युपेक्षत २ घटनमेवाध्यायेन वागिति ३ अथवेत्यप्यर्थे भूतानुक्तं पयापि मनसः संगं बंधं पश्येत् यथोक्तं । 'कृपयापि कृतः संगः पतनायैव योगिना ॥ इति संदर्शयन्नाह भरतस्वैण पोषणं' इति ४

५ शुभं कर्माहिंसेति १ बुद्धयेवं सर्वयद्यमात्मोतिशास्त्रोत्थयासमाहितं स्थिरं रागद्वेषभ्रूयमेनमहिंसादिरूपं ७ । ८ अहं सर्वं जर्ज्वरित्याहसाधेन नापेति नापध्यायेत्परानिष्टं चिंतयेत् । अबद्धं स्वस्यायोग्यं रागादि रंकोनस्पृहयेत् । असन्नं माविवास्त्रीपुत्रादिकं चिंतयेत् । अथामोघेति यत्तस्यावश्यं भाविफलत्वं सूचितं । ज्ञाने ज्ञानसाधनेऽमानिस्वादौश्रवणादौ च । वाचामोघप्रयासेनेति पाठे वाचवेदांतवाक्येन । अवागोघप्रयोगेनेति पाठे वागिति वागादौ द्विषयापारोलक्ष्यते ओघ इति कालपरिणाममपेक्ष्य ऋतुलिङ्गवत्स्वयमेव ज्ञानाख्या चित्तपरिणामो भाविष्यति किमुत्ततयेत्युपदेशे याश्रेयो बुद्धिः सा कालाख्या तुष्टिरोपलब्धार्थः तदुभयं यत्र नास्ति तादृशो यमनियमादीनां योगांगानां प्रयोगस्तेन तत्ज्ञानं प्रवर्तते ९ सद्वाक्यं विवक्षतापुरुषेणेदं गवत्कव्यं ईदृ कथं यदहिंसावाचं वेदिति द्वयोः संबंधः १० कल्कापेतांशादयेन हीना ११ संभार एहि कआमुष्मिकोऽर्थः सर्वो वाचैव प्रबद्धोऽस्त्यतः साध्वीमेव वाचं वेद । वैराग्यं चेत्तामसं हिंसादिकं कर्मापि स्वीयं

यत्कृतं स्याच्छुभं कर्म पापं वा यदि वाऽश्रुते ॥ तस्माच्छुभानि कर्माणि कुर्याद्वा बुद्धिकर्मभिः ५ अहिंसा सत्यवचनं सर्वभूतेषु चार्जवम् ॥ क्षमा चैवाऽप्रमादश्च यस्यै ते स सुखी भवेत् ६ तस्मात्समाहितं बुद्ध्या मनो भूतेषु धारयेत् ॥ यश्चैनं परमं धर्मं सर्वभूतसुखावहम् ७ दुःखान्निःसरणं वेद सर्वज्ञः स सुखी भवेत् ॥ तस्मात्समाहितं बुद्ध्या मनो भूतेषु धारयेत् ८ नापध्यायेन्न स्पृहयेन्नावद्वंद्वं चिंतयेदसत् ॥ अथामोघप्रयत्नेन मनोज्ञाने निवेशयेत् ॥ वाचामोघप्रयासेन मनोज्ञं तत्प्रवर्तते ९ विवक्षता च सद्वाक्यं धर्मसूक्ष्ममवेक्षता ॥ सत्यां वाचमहिंसा च वेद न पवादिनीम् १० कल्कापेतामपुरुषामनुशंसामपैशुनाम् ॥ ईदृगल्पं च वक्तव्यमविक्षितेन चेतसा ११ वाक्प्रबद्धो हि संसारो विरागा व्याहरेद्यदि ॥ बुद्ध्याप्यनुगृहीतेन मनसा कर्मतामसम् १२ रजोभूतैर्हिकरणैः कर्मणि प्रतिपद्यते ॥ सदुःखं प्राप्य लोकेऽस्मिन्नरकायोपपद्यते ॥ तस्मान्मनोवाक्शरीरैराचरेद्द्वैर्यमात्मनः १३ प्रकीर्णमेषभारं हि यद्बद्धायैतदस्युभिः ॥ प्रतिलोमां दिशं बुद्ध्या संसारमबुधास्तथा १४ तमेव च यथादस्युः क्षिप्वा गच्छेच्छिवां दिशम् ॥ तथारजस्तमः कर्माप्युत्तमं ज्यप्राप्तुयाच्छुभम् १५ निःसंदिग्धमनीहो वैमुक्तः सर्वपरिग्रहैः ॥ विविक्तचारी लघ्वाशीतपस्वी नियतेंद्रियः १६ ज्ञानदग्धपरिक्लेशः प्रयोगरतिरात्मवान् ॥ निष्प्रचारेण मनसा परंतदाधिगच्छति १७ धृतिमानात्मवान् बुद्धिर्निगृहीयादसंशयम् ॥ मनो बुद्ध्या निगृहीयाद्विषयान् मनसाऽऽत्मनः १८ निगृहीतेंद्रियस्यास्य कुर्वाणस्य मनोवशे ॥ देवतास्तत्प्रकाशं ते हृष्टायां तितमीश्वरम् १९

व्याहरेत् । पुण्यं पापं वा कर्म स्वमुखेन प्रकाशितं चेन्नश्यतीति भावः १२ रजोभूतैः प्रवृत्तिपरैः फलितमाहाधेन तस्मादिति १३ सट्टांतं कर्म संन्यासमाह प्रकीर्णं तिद्वाभ्यां आमिषभारं वदंतं श्वोरागभ्यां दिशं राजकीयाद्यवरोधात्प्रतिकूला बुद्ध्या भाविष्यत्यवस्थान्यादिशं गच्छंतो यथानुबध्यते । एवमाविशं कर्म दायकमायमिमुल्लं संसारमयं बुद्ध्या कर्मापित्यजन्मवद्व्यते इति तात्पर्यम् । प्रकीर्णमेषो विशस्तमेषः आमिषमित्यर्थः तस्य भारः क्लीबत्वमायं १४ अनीहश्चेष्टाशून्यः तपस्वी मनसश्चेन्द्रियाणां चैकाग्र्यं परमं तपस्तद्वान् १५ प्रयोगो योगांगानामनुष्ठानं तत्र रतिः प्रीतिर्यस्य निष्प्रचारेण निरुद्धेन 'बुद्धिश्च न विच्छेदति ताभाहुः परमां गतिं' इति श्रुतेः १६ आत्मवान् बुद्धिमान् बुद्धिमहं ब्रह्मास्मीति वाक्यजाधीवृत्तिः मनः संकल्पविकल्पात्मकं बुद्ध्या तया वृत्त्या मनसा विषयान् शब्दादीन् तेषां विशेषणमात्मन इति मनो रूपानित्यर्थः १८ योगावांतरफलमाह निगृहीतेति तत्तस्याभवस्थायां देवता इन्द्रियाणि तं योगिनमीश्वरं यापि प्रविशंति एतेन तत्तत्पन्नत्वमपि ज्ञेयम् १९

ताभिर्देवताभिः संयुक्तमैकार्म्यं गतं मनो यस्य धीमात्रेण स्थायिनः सत्त्वे धीमात्रे ब्रह्ममूयाय ब्रह्मभावाय सुखोभावे इति कथम् १०. न प्रवर्तत योगैश्वर्यं न प्रकाशेतेति पाठे ऐश्वर्येण योगी विदितो न भवेत् योगतंत्रविरोधप्रधानैरेव यत्तैरुपक्रमेत् सत्यसंकल्पादीन् भावयेत् किं स्वस्थूलत्वादीनेवेत्यर्थः ननु कथमेकस्यात्मवस्तुनः सगुणत्वं निगुणत्वं चेत्तथाह येनेति तंत्रतंत्रप्रतिपाद्यं योमतं त्रयतः अनुतिष्ठतः येन रूपेण विशिष्टावृत्तिः स्यात्तदाचरेत् । सविशेषत्वं वृत्त्युपाधिकृतं तत्र तन्निर्देशोपलब्धमेवेति भावः ११ कणेति कणादीनि पिमक्षयेन्न योगैश्वर्यमुपजीवेतेत्यर्थः । कुलमापाः पक्षभाषाः यावत्कथं वर्णजं जलोष्मपक्षं सक्तवः सक्तवः १२ । १३ प्रवृत्तं कर्म तदनुरोधेन योगिंश्चाराय न कुर्यात् ज्ञानान्वितं कर्म क्रमेण इदं धेयं तदा कुर्वतो ज्ञानं ब्रह्म प्रकाशते १४ नन्वात्मामिन्नस्य ज्ञानस्याप्रकाशायोगात्कथं प्रकाशत इत्युक्तिरत आह ज्ञानेति श्रील्लोकान् जाग्रदादीन् विज्ञानं बुद्धिस्तदनुगतं । 'सधीः स्वप्नो भूत्वा व्यायती विलेकायतीव' इत्यादि श्रुतेः । अज्ञानेनानात्मादावात्मादिबुद्धिरूपेण विपर्ययेण प्रकाशमानमपि ज्ञानमवस्थाप्रयकालुष्यादप्रकाशमानमिवेत्यर्थः १५ ननु सांशमंशतः प्रकाशतेन तु निरंशमतोस्य सर्वात्मनाऽप्रकाशः प्रकाशो वा वाच्य इ

ताभिः संयुक्तमनसो ब्रह्मतत्संप्रकाशते ॥ जनैश्चापगते सत्त्वे ब्रह्मभूयाय कल्पते २० अथवानप्रवर्तत योगतंत्रैरुपक्रमेत् ॥ येन तंत्रयतस्तंत्रवृत्तिः स्यात्तदाचरेत् २१ कणकुलमाषपिण्याकशाकयावत्सक्तवः ॥ तथामूलफलं भैक्ष्यं पर्यायेणोपयोजयेत् २२ आहारनियमं चैव देशकाले च सात्त्विकम् ॥ तत्परीक्ष्यानुवर्तत तत्प्रवृत्त्यनुपूर्वकम् २३ प्रवृत्तं नोपरुधेत् शनैरग्निमिवेधयेत् ॥ ज्ञानान्वितं तथा ज्ञानकर्मवत्संप्रकाशते २४ ज्ञानाधिष्ठानमज्ञानं श्रील्लोकानाधितिष्ठति ॥ विज्ञानानुगतं ज्ञानमज्ञानेनापकृष्यते २५ पृथक्तात्संप्रयोगाच्च नाम्रयुर्वेदशाश्वतम् ॥ सतयोरपवर्गज्ञो वीतरागो विमुच्यते २६ वयोतीतो जरा मृत्युजित्वा ब्रह्मसनातनम् ॥ अमृतं तदवाप्नोति यत्तदक्षरमव्ययम् २७ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि वाष्णेयाध्यात्मकथने पंचदशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१५ ॥ ॥ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ निष्कलमपंब्रह्मचर्यमिच्छता चरितुं सदा ॥ निद्रासर्वात्मना त्याज्या स्वप्रदोषानवेक्षता १ स्वप्ने हि रजसादेहीतमसाचाभिभूयते ॥ देहांतरमिवापन्नश्चरत्यपगतस्पृहः २ ज्ञानाभ्यासाज्जागरणं जिज्ञासार्थमनंतरम् ॥ विज्ञानाभिनिवेशात्स जागर्त्यनिशंसदा ३

रथाशंक्याह पृथक्तादिति अवस्थाप्रयातीतमपि तत्संप्रयुक्तत्वेन गृह्यन्नसुयुः शाश्वतमनुपाधिमात्मानं दूषयन्तं न वेद तयोः पृथक्तापृथक् योरपवर्गपर्यंतं । रूपवृत्तेति पाठे रूपवृत्तं स्वभावरूपम बाध्यत्वेन बाध्यत्वेन च ज्ञानम् २६ वयोतीतो जितकालः सतो वीतजरा मृत्युर्जात्येति पाठांतरं सुगमम् २७ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये पंचदशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१५ ॥ ॥ ॥ ॥ पूर्वत्रयोगैश्वर्यमनुभूयाननुभूय ब्रह्मप्रविशोदित्युक्तं तत्रैश्वर्यानुभवं निदिशुमारभते निष्कलमपमिति मिष्कामं ब्रह्मचर्ययोगं निद्राअविद्यामोहकत्वात्पापया स्वप्नेति 'तस्य त्रय आवसथास्त्रयः स्वप्नाः' इति श्रुतेः जाग्रत्स्वप्नाविवयोगैश्वर्यमपि संप्रज्ञातकालिकं स्वप्नवत्प्रदोषादेवां गनाभं प्रणादयस्तान् १ स्वप्ने द्विविधेऽपि देही योगी अयोगी वा २ उक्तनिद्राप्रतियोगिजागरणमाह ज्ञानाभ्यासादिति 'तच्चित्तं तत्तत्कथनमन्योन्यं तत्प्रबोधनं' ॥ एतदेकपरस्वच ज्ञानाभ्यासं विबुधाः इत्युक्तविधा ज्ञानाभ्यासात् । जिज्ञासाविचारोऽर्थः प्रयोजनमस्य तज्जागरणमनंतरमनंतरम् । ज्ञाततत्त्वस्य तु मुख्यं जागरणमित्याह विज्ञानेति ३

अत्राहपूर्वपक्षीतिशेषः स्वप्नेदृश्यमानोऽयं देहादिर्भावः पदार्थः कोऽपि नृषितर्कं किं सत्योऽस्त्येवेति विकल्पमाद्येवाधानुपपत्तिरिति सूचयति विषयवानिवेति इवकारेण वस्तुतोनविषयवानित्यर्थः । ननु यथोपरिस्थोऽङ्गो जलेऽथ स्थ इवाभाति तद्वज्जाग्रदेहादिवैरान्यथा स्वप्ने भातीति तदा तदा स्वप्नस्यानिर्विषयत्वमित्याशङ्क्याह प्रलीनैरिति दृष्टांते जलोपरि संहृत्य स्थितेनाकते जसा प्रतिहतं चाधुपं तेजोऽप्रविलीनं प्रतिस्त्रोतः प्रवृत्तं स दुपरिस्थमप्यर्कं प्राक् प्रवृत्तिसंस्कारादहवविषयीकरोति अत्रास्त्रिपाणि विलीनानीति भेदः । अन्यथा प्रतिबिम्बमसमये पुरोवर्तिप्रव्यांतरवद्वाद्यदेशादिकमपि स्वप्ने दृश्येत तस्मात्स्वाप्नोभावो न सत्य इत्यर्थः । नाप्यसत्यः असत्यस्य शशङ्गादेर्मानायोगात् ४ एवं बुक्त्या निरुद्ध गतिकः सिद्धांत्यनुभवकैर्नैवोत्तरयति अत्रोच्यते इति योगेश्वर इति हारिरिति च हेतुर्गर्भविशेषणद्वयं योगिसंकल्पमात्र एव स्वाप्नोभावो वस्तुतया तु तदभाव एवेति भावः । एतद्व्याहारि वैदतयामहर्षयो वर्णयंति उपपन्नार्थयुक्तिमच्चैतदित्यर्थः । 'संकल्पादेवास्वपितरः समुतिष्ठति' इति श्रुतेर्यथा योगिसंकल्पजं पित्रादिकंतया स्मरसंकल्पजं स्वादिकमिति सुवचमित्याशयः ५ सर्वगतं सर्वप्राणिप्रसिद्धं इन्द्रियाणामुपरमे संकल्पस्वभावस्य मनसोऽनुपरमः स्वप्न इत्यर्थः । तत्तस्मिन् स्वप्ने विषये तत्प्रसिद्धं वक्ष्यमाणं निदर्शनं दृष्टांतः ६ तमेवाह कार्ये इति मनोरथवृत्तिवत्स्वाप्नप्रवृत्तिरपि संकल्पमात्रशरीरातया व्याप्येन्द्रियैर्विक्षेपात्सम्यक् न प्रतिभासः स्वप्ने तदभावाज्जाग्रदवस्थानां सम्य अत्राह को न्वयं भावः स्वप्ने विषयवानिव ॥ प्रलीनैरिन्द्रियैर्देही वर्तते देहवानिव ४ अत्रोच्यते यथा होतद्वेदयोगेश्वरो हरिः ॥ तथैतदुपपन्नार्थवर्णयंति महर्षयः ५ इन्द्रियाणां श्रमात्स्वप्नमाहुः सर्वगतं बुधाः ॥ मनसस्त्वप्रलीनत्वात्तदाऽहुर्निदर्शनं ६ कार्ये व्यासक्तमनसः संकल्पो जाग्रतो ह्यपि ॥ यद्वन्मनोरथैश्वर्यं स्वप्ने तद्वन्मनोगतम् ७ संसाराणामसंख्यानां कामात्मा तदवाप्नुयात् ॥ मनस्यंतर्हितं सर्वसवेदोत्तमपुरुषः ८ गुणानामपियद्येतत्कर्मणा चाप्युपस्थितम् ॥ तत्तच्छंसति भूतानि मनो यद्भावि तं यथा ९ ततस्तमुपसर्पति गुणाराजसतामसाः ॥ सात्विकावायथा योगमानं तर्त्य फलोदयम् १० ततः पश्यत्यसं बुद्ध्या वा तपित्तकफोत्तरान् ॥ रजस्तमो गतैर्भावैस्तदप्याहुर्दुरत्ययम् ११ प्रसन्नैरिन्द्रियैर्यद्यत्संकल्पयति मानसम् ॥ तत्तत्स्वप्नेऽप्युपगते मनो हृष्यन्निरीक्षते १२ व्यापकं सर्वभूतेषु तैस्तेऽप्रतिघ्नमनः ॥ आत्मप्रभावात्तं विद्यात्सर्वा ह्यात्मनि देवताः १३ मनस्यंतर्हितं द्वारं देहमास्थाय मानुषं ॥ यद्यत्सदसदव्यक्तं स्वपित्यस्मिन्निदर्शनं ॥ सर्वभूतात्मभूतस्थं तमध्यात्मगुणं विदुः १४

गमानमिति विशेष इत्यर्थः ७ स्वप्नोदेर्भनोगतत्वं व्याचष्टे संसाराणां भिति प्राचीनानंतजन्मसंस्कारात्कामात्मा विषयासक्तचित्तस्वप्नाद्यैश्वर्यमवाप्नुयात् कथं तदवाप्तिरत आह स उत्तम पुरुषोऽसंहतः साक्षी मातृमानमेयाकारं मनो वेदप्रकाशयति । न विक्रियारूपं भोक्तृत्वं साक्षिणोऽपि तु साक्ष्यप्रकाशकत्वमात्रं । यस्तु विक्रियावानुपमाता स दृश्यकोटिस्थ एव न तु साक्षीत्यर्थः ८ गुणानां सत्त्वादीनां मध्ये यद्यत्कर्मणा प्राचीनेन सत्त्वं रजस्तमो वा उपस्थितं भवति येन च कर्मणा भावितं संस्कृतं मनो यदा भवति तदा भूतानि नूक्षमाणितत्तच्छंसति तं तं रुपाद्याकारं स्वप्ने निवेदयंतीत्यर्थः ९ तत आकारदर्शनानंतरं आनंत्यफलोदयमनंतरमेव सुखाद्युदयं यथा स्यात्तथा स मुपसर्पति १० असं बुद्ध्याऽज्ञानात् वाताद्युत्तरान् त्रिभातुकान् देहान् पश्यंति तद्देहदर्शनात्तदुरत्ययं प्रा ग्वासनाप्राबल्याद्योगं विनाऽपरिहार्यं ११ तत्तत्तस्मिन्स्वप्ने १२ व्यापकमुपादानत्वादप्रतिघातशून्यं तत्र हेतुः आत्मप्रभावात्तमात्मानं देवता आकाशाद्याः आत्मज्ञानात्सर्वं ह्यंसात्सर्वं च प्राप्नोतीत्यर्थः १३ एवं स्वप्नावस्थामुक्त्वा सुषुप्त्यवस्थामाह मनसीतिसार्धेन द्वारं स्वप्नदर्शने द्वारभूतं सुषुप्तं देहं मनस्यंतर्हितमास्थाय तत्रैव देहैव पितस्वमात्मानमापिति गच्छति । कुत्र अस्मिन्नव्यक्ते सदात्मके मायाशब्दे । निदर्शनं निश्चितदर्शनं साक्षिरूपं तदेव सर्वेषां भूतानां मात्मभूतोऽहंकारस्तत्र प्रतिबिम्बितमात्मना तिष्ठतीति तथा । अध्यात्मगुणमात्माऽहंकारः गुणाश्च प्रकृतिरूपास्तेषामुपरीत्य ध्यातमगुणं । अहंकारादिगुणैरस्पृष्टं विवात्मकत्वात्सुषुप्तौ शब्दे साक्षिण्येवाहंकारादयो लीयंते इत्यर्थः १४

दृष्टांतभूतैस्वप्नसुषुप्ती उक्ता दार्ष्टान्तिके स जीवनिर्जीवावस्थे योगिगन्धे प्राच्यां संप्रज्ञाता वस्थामाह लिप्सेतेति देवैरंगुणं ज्ञानं वैराग्यं चैव धर्मेण न्यतममात्मप्रसादं चित्तप्रसादं शुद्धं मनश्चर इत्यर्थः १५ तपसा विषयाद्यालोचनेन युक्तं मनः पवं भूतं भवति तमसाऽपरं प्रासंतु मनः अर्कवज्जसिमात्रमेव भवति । तत्रोभयविषयमभावं देहिनाह त्रैलोक्येति देहाजीवस्त्रैलोक्यप्रकृतिः कारणं ब्रह्मेत्यर्थः । कारणीभूततमसोतेतु स एव महेश्वरः शुद्धब्रह्मभूत एवेत्यर्थः । यथोक्ते 'सोपाधिर्निरुपाधिश्च द्वेषावह्यविदुच्यते । सोपाधिकः स्यात्सर्वात्मानि रूपारब्धोऽनुपाधिकः' इति १६ तप इति अग्निहोत्रादिकंतपः तमदंभदर्पादि एतद्ब्रह्म तु देवासुरैर्हेतुभूतैरजस्तमोमयैर्न प्राप्यमिति गुप्तं प्रजापतिना कीदृशं ज्ञानलक्षणं ज्ञानस्वरूपं १० इममेव विभागं विमजते सत्वमिति १८ तत्पर मंतैभ्यः सात्विकासारिवकेभ्योभावेभ्य उत्कृष्टं ज्ञानमेव न तु तेयं अमृतं ज्ञानांतराबाध्यं ज्योतिः स्वप्रकाशमक्षरं व्यापकं भावितात्मानः ध्यानादिना शोधिता चित्ताः १५ उपसंहरति हेतुमदिति ज्ञानचक्षुषा तत्त्वदर्शना एतावद्वाच्यं तस्यासगुणलक्षणया च निर्गुणं । हेतुमद्युक्तियुक्तं यथा स्यात्तथा आख्यातुं शक्यं न तु शृंगग्राहिकया प्रदर्शयितुं । श्रवणमननाभ्यां विदितशाब्दयुक्तित्वं लिप्सेतमनसायश्च संकल्पादैश्वरं गुणम् ॥ आत्मप्रसादं तं विद्यात्सर्वा ह्यात्मनि देवताः १५ एवं हितपसा युक्तमर्कवत्तमसः परम् ॥ त्रैलोक्यप्रकृतिर्देही तमसोते महेश्वरः १६ तपो ह्यधिष्ठितं देवेस्तपोऽग्निसुरैस्तमः ॥ एतदेवासुरैर्गुप्तं तदाहुर्ज्ञानलक्षणम् १७ सत्त्वं रजस्तमश्चेति देवासुरगुणान्विदुः ॥ सत्त्वं देवगुणं विद्यादितरा वासुरौ गुणौ १८ ब्रह्मतत्परमं ज्ञानममृतं ज्योतिरक्षरम् ॥ ये विबुर्भावितात्मानस्ते यांति परमां गतिम् १९ हेतुमच्छक्यमाख्यातुमेतावज्ज्ञानचक्षुषा ॥ प्रत्या हारिणवा शक्यमक्षरं ब्रह्म वेदितुम् २० ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि वाष्णेयाध्यात्मकथने षोडशाधिकाद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २१६ ॥ ध ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ न स वेद परं ब्रह्म यो न वेद चतुष्टयम् ॥ व्यक्ताव्यक्तं च यत्तत्त्वं संप्रोक्तं परमर्षिणा १ व्यक्तं मृत्युमुखं विद्यादव्यक्तममृतं पदम् ॥ प्रवृत्तिलक्षणं धर्मं मृषिनां रायणोऽब्रवीत् २ तत्रैवाऽवस्थितं सर्वत्रैलोक्यं सचराचरम् ॥ निवृत्तिलक्षणं धर्मं मव्यक्तं ब्रह्म शाश्वतम् ३ प्रवृत्तिलक्षणं धर्मं प्रजापतिरथाब्रवीत् ॥ प्रवृ त्तिः पुनरावृत्तिर्निवृत्तिः परमा गतिः ४ तां गतिं परमामेति निवृत्तिपरमो मुनिः ॥ ज्ञानतत्त्वपरो नित्यं शुभाऽशुभानि दर्शकः ५ तदेवमेतौ विज्ञेयावव्यक्तपुरु षावुभौ ॥ अव्यक्तपुरुषाभ्यां तु यत्स्यादभ्यन्महतरम् ६

स्य प्रत्याहारेण विषयेऽप्येन्द्रियाणामाकर्षणेन ब्रह्मवेदितुं शक्यं योगांगेषु प्रत्याहार एव दुःशक इतरत्सु संपादमतो ब्रह्मप्राप्तिकाभेनेन्द्रियाणि जेतव्यानीत्यर्थः २० ॥ इति शां० मो० नी० भा० षोडशा धिकाद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २१६ ॥ उक्तं वक्ष्यमाणं च साधनजातं समुच्चिनोति न स इति धर्ममिति पाठे अयं तु परमो धर्मो यद्योगेनात्मदर्शनमिति याज्ञवल्क्योक्तलक्षणधर्मः । चतुष्टयं पूर्वोक्तं दृष्टांतभूतं स्वप्नसुषुप्त्याख्यं द्वयं दार्ष्टान्तिकं च सगुणनिर्गुणब्रह्मभावाख्यं द्वयमिति चतुष्टयं व्यक्तं दृश्यं अव्यक्तं चिदात्मा यत्तत्त्वमनारोपितं रूपं यस्य तत्परमर्षिणानारायणेन १ व्यक्ताव्यक्तयोस्तत्त्वं स्वरूपतः फल तश्चाह द्वाभ्यां व्यक्तमिति ऋषिर्वेदः स एव नारायणवाक्यत्वान्नारायणः २ ब्रह्माद्याधिपत्यांतं सर्वकर्म फलांतं भूतमित्यर्थः निवृत्तिर्देहेन्द्रियाहंकारांतानां बाधस्तल्लक्षणो धर्मस्तु ब्रह्मैव ३ प्रजापतिः स्रष्टारजोमयत्वात् ४ तां एषोऽस्य परम आनंद एषाऽस्य परमा संपादिति श्रुतिप्रसिद्धा केवल्यावस्थाऽशुभाऽशुभेभ्यस्तु संसारौ निश्चयेन द्रष्टुमिच्छन् तु मुनूष्वलौकिकियायां क्रियार्थायामिति प्वुत् । ज्ञानतत्त्वं चिदात्मतत्त्वं तद्विचारपरो नित्यं स्यात् ५ तत्तत्र तत्त्वाविचारे कर्तव्ये एव वक्ष्यमाणं प्रकारं जानीयात् अव्यक्तं प्रधानं पुरुषः क्षेत्रज्ञो जीवो महत्तर ईश्वरः प्रधानं क्षेत्रज्ञपतिर्गुणेश इति श्रुतिप्रसिद्धं त्रयम् ६

तेषु यन्महत्तरंतं विशेषकृत्वादिभिरपराभूतया विशिष्टं परमात्मानमवेक्षेत साक्षात्कुर्यात् विशेषेण बध्यत्वा बाध्यत्वलक्षणेनैव परीत्येन विशेषमेवाहानादीति उभौ प्रधानक्षेत्रज्ञो अनादी अनंतो अलिगोमानांतराविषयौ ७ नित्यौ मूढस्यापरिहार्यौ एवमादिपुं प्रकृत्योः साधर्म्यं विशेषणं भाववर्तकं धर्म्यत्वे धेविद्यात् ८ एवं कथं तदाह प्रकृत्येति अप्रसववर्मानिगुणश्च पुरुष इति धिपरीतम् ९ विकाराणां महदादीनां द्रष्टारं न तु दृश्यं एव प्रधानक्षेत्रज्ञयोः साधर्म्यं वैधर्म्यं लक्ष्यक्षेत्रज्ञेश्वरयोरेपि साधर्म्यमाह अग्राह्याविति अग्राह्योयतः पुरुषौ चिद्रूपौ अलिगौ लिङ्गयते ज्ञाप्यते ऽनेनेति गुणादिकं प्रति संबंधिलिङ्गं त्राह्मित्यादसंभवावर्त्यंत विविक्तौ १० नन्वलिंगयोर्जाद्विशयोर्लिङ्गभेदप्रयुक्तो भेदः कुतः स्यादित्याशङ्क्यौ पाधिकस्तयोर्भेदो न स्वत इत्याशयेनाह संयोगति संयोगो दृग्दृश्यसंबंधो लक्षणं ज्ञापकमुत्पत्तिराविर्भावहेतुश्च यस्य संयोगलक्षणोत्पत्तिः । कर्तृति कर्तुं बुद्धौ चित्प्रतिषिद्धत्वं लक्षणमुक्तं । ननु बुद्धिरेव चिच्छायापन्ना कर्त्री किं तदुभयेतरेण कर्त्रेत्याशङ्क्याह कर्मनिवृत्तिरिति कर्मणां शास्त्रीयाणां लौकिकानां च निवृत्तिर्निष्पत्तिर्यस्मात् अवयवयः । कर्ता शास्त्रार्थवशादिति न्यायेन विधिनिषेधशास्त्राभिस्तः कश्चिन्नियोज्यस्तावदस्ति । सच न बुद्धिः तस्याः काष्ठलोष्टसमत्वेनानियोज्यत्वात् । नापि पुरुषः अकर्तृत्वात् । अतः शास्त्रार्थवत्त्वाय तदुभयसंयोगजः कर्ता ऽवश्यं प्रधानेश्वर इति रिक्तलक्षणो ऽभ्युपेय इति । सकर्ता यद्यप्यथा यथाकरणेति

तं विशेषमवेक्षेत विशेषेण विचक्षणः ॥ अनाद्यं तावुभावेतावलिङ्गौ चाप्युभावापि ७ उभौ नित्यावविचळौ महद्भ्रमवत्तौ ॥ सामान्यमेतदुभयोरेवं ह्यन्यद्विशेषणम्
८ प्रकृत्यासर्गधर्मिण्या तथा त्रिगुणधर्मया ॥ विपरीतमतो विद्यातक्षेत्रज्ञस्य स्वलक्षणम् ९ प्रकृतेश्च विकाराणां द्रष्टारमगुणान्वितम् ॥ अग्राह्यौ पुरुषावेतावलिङ्ग
त्वादसंहतौ १० संयोगलक्षणोत्पत्तिः कर्मणा गृह्यते यथा ॥ करणैः कर्मनिवृत्तिः कर्ता यद्यद्विचेष्टते ॥ कीर्त्यते शब्दसंज्ञाभिः को ह मेषोऽप्यसाविति ११ उष्णीष
वान्यथा वस्त्रैस्त्रिभिर्भवति संवृतः ॥ संवृतोऽयं तथा देही स त्वराजसतामसैः १२ तस्माच्चतुष्टयं वेद्यमेतैर्हेतुभिरावृतम् ॥ यथा संज्ञो ह्ययं सम्यगंतकालेन मुह्यति
१३ श्रियं दिव्यामभिप्रेप्सुर्वर्ष्मवान्मनसा शुचिः ॥ शरीरौर्नियमैरुग्रैश्चरेन्निष्कल्मषं तपः १४

द्विधादिभिः साधनैर्विचष्टते कर्मकुलतथातथातसद्यो निप्रदेन कर्मणा सहितो गृह्यते अतः समानेऽपि दृष्ट्यसंयोगे दृष्टयोपाधिस्वरूपभेदात्कर्तृभेद इत्यर्थः । एवं च कर्ता व्यवहारतस्तृतीयोऽपि परमार्थतो दृष्टोऽतिरेकतु दृष्ट्यकोटिरिति दृष्टांतमुखेनाहार्थेन कीर्त्यत इति यथास्वस्वकौतेयस्वमजानानः कर्णः कः कौतेय इति पृच्छतिस एव लुप्येण प्रबोधितोऽहं कौतेय इति वक्ति । एवमज्ञः किं ब्रह्मेति पृच्छति ज्ञस्त्वहं ब्रह्मेति जानाति । एवमेकस्मिन्नपि वस्तुन्युपाधिभेदाज्ज्ञानान्नानकृतभेदाद्विभिन्नौ शब्दप्रत्ययौ भवतः संज्ञाप्रत्ययः एवं दृष्टेऽप्येषोऽसावितिसामीप्यासामीप्यकृतौ शब्दप्रत्ययावेकत्रापि विभिन्नौ भवत एव जीवेशाविति ११ ननु विनिगमकाभावाद् दृष्ट्यकोटिरेककर्ता कथं नेत्याशङ्क्याह उष्णीषवानिति ब्रह्मैव ब्रह्मवाच्छादके त्रिभिः स्थूलसूक्ष्मकारणदेवैः यथोष्णीष्युष्णीषादन्य एवं देहीगुणेभ्योऽन्य इत्यर्थः । नहि प्रतिबिम्बमुखं दर्पणे दृश्यमानमपि दर्पणकोटिगतं तथा जीवोऽपीति भावः १२ अतुष्टं द्वेपुं प्रधानयोः साधर्म्यवैधर्म्ये द्वे जीवेश्वरयोश्च साधर्म्यवैधर्म्ये इति एतैः पूर्वोक्तैरनाद्यं तत्त्वेनाचिच्छदत्वेनाऽसंहतत्वेन कर्तृत्वेन चेति चतुर्भिर्हेतुभिरावृतमपि मया सम्यग्ग्याख्यातमित्यर्थः । यथा संज्ञा उक्तविषं ज्ञानमनतिक्तांतः अंतकाळे सिद्धांतसमये १३ एतच्चतुष्टं संज्ञात्वाय कर्तृक्यंतदाह श्रियमिति दिव्यां दिविहा द्वाकां शो ब्रह्माणिभवां वर्ष्मवान् देहवान् शारीरैः शरीरनिर्वर्त्यैर्नियमैः शौचसंतोषतपः स्वाध्यायेश्वरपणिधानाख्यैः निष्कर्मपणिष्कामंतपोयोग्य १४

तपसायोगेन तद्गुलेनेत्यर्थः अंतर्मृतेनांतरेण न तु स मिच्छुशाण्यपय आदि बाह्यद्रव्यसाध्येन मास्वता दैतन्यप्रकाशनतादिविहादां काशोत्थ्यादिकंतपसायोगेन मासते । 'यावान्वाअयमाकाशस्तानानेषोऽस्तद्धृदय आकाश उभे अस्मिन् द्यावापृथिवी अंतरे वसमाहिते । उमावग्निश्च वायुश्च सूर्याश्चंद्रमसौ' इत्यादि श्रुतेः सर्वस्य तदंतर्गतत्वावगमात् । अतएव योगिनां व्यवहितादिसाक्षात्कार उपपद्यते १५ प्रकाशो विकसनं फलमित्यर्थः तपसोयोगस्य संशब्दितं 'योगिनस्तं प्रपश्यंति भगवंतं समातनं' इति सर्वत्र ख्यातं ज्ञानहेतुत्वेन तस्य स्वलक्षणमसाधारणं रूपं रजस्तमोग्रं प्रवृत्त्या वरणयोर्नाशकं कर्मवैराग्यपूर्वकं वेदांतश्रवणं १६ तपोविशेषावाह ब्रह्मेति १७ । १८ वैमनस्यं वैराग्यं विषये शब्दादौ कारणार्थी द्विधाणि अस्पृशिशृष्टान्मुजः तन्मात्रमाहारमात्रं न तु घनादिकं शिष्टेभ्योऽप्यादद्यात् १९ एवं विधसाधनसंपत्त्यभावेऽपि मोक्षेऽप्यायांतरमस्तीत्याह अंतंति अतज्ज्ञानमंतकाले बलौत्कर्षात्कुर्यात्तयज्ज्ञानं योगयुकेन मनसा ज्ञानैरुपपद्यते इत्यन्वयः अयमाशयः । आदिपर्वणि विष्ण्वनुग्रहदेवा अमृतलेभिरेराहुस्तुच्छलेनामृतार्थी देवपंक्तिस्थो देहभेदेन सहैव तच्छेभे इत्युपाख्यातं । तत्राख्यायिकानां स्वार्थे तात्पर्याभावात्ततः कश्चिद्विषेयोर्थ उन्नयः । सच यथोक्तसाधनानुष्ठानादसात्विका मुक्तिभाजः स्युः । असात्विकोऽपि मोक्षक्षेत्रमरणकाले मुक्तिमाप्नोतीति । तथा आश्वमेधिके संवत् मरुतीये काश्यावसतः संवत्स्य

त्रैलोक्यंतपसाव्याप्तमंतर्भूतेनभास्वता ॥ सूर्यश्चंद्रमाश्चैवभासतस्तपसादिवि १५ प्रकाशस्तपसोज्ञानंलोकेसंशब्दितंतपः ॥ रजस्तमोग्रंयत्कर्मंतपसस्त
त्स्वलक्षणम् १६ ब्रह्मचर्यमहिंसाचशरीरंतपउच्यते ॥ वाङ्मनोनियमःसम्यग्ज्ञानसंतपउच्यते १७ विधिज्ञेभ्योद्विजातिभ्योग्राह्यमन्नंविशिष्यते ॥ आहार
नियमनास्यपाप्माशाम्यतिराजसः १८ वैमनस्यंचविषयेयात्स्यस्यकरणानिच ॥ तस्मात्तन्मात्रमादद्याद्यावदत्रप्रयोजनम् १९ अंतकालेबलोत्कर्षाच्छनैः
कुर्यादनातुरः ॥ एवंयुक्तेनमनसाज्ञानंयदुपपद्यते २० रजोवर्ज्योऽप्ययंदेहीदेहवाञ्छद्दवच्चरेत् ॥ कार्यैरव्याहतमतिर्वैराग्याप्रकृतौस्थितः २१ आदेहादप्रमा
दाच्चेदेहांताद्विप्रमुच्यते ॥ हेतुयुक्तःसदासर्गोभूतानांप्रलयस्तथा २२

शवदर्शनेन शिवदर्शनसिद्धिः सूचिता । तेन काश्यामृतस्य शिवत्वेन तत्प्रतिभावतच्छरीरस्य क्लृप्तं सूच्यते । तथेहापि बलोत्कर्षादंतकाले ज्ञानं कुर्यादित्युच्यते । तेन सर्वेणैतेन वाक्यसं
दर्भेणाऽप्रहिजंतोः प्राणेषूत्क्रममाणेषु रुद्रस्तारकं न दृष्ट्वा चष्टेयेनासावमूर्तिभूत्वा मोक्षीभवतितस्मादविमुक्तमेव निषेवेताविमुक्तं न विमुचेदित्यस्याः श्रुतेरर्थः काश्यां त्रियमाणस्य रुद्रमुखात्तारकोपदेश
प्राप्त्या मुक्तिप्राप्तिरिति समस्तपुराणोपबृंहितः सूचित इति गम्यते । बलोत्कर्षादतियत्नेन काश्यां सादंतकाले ज्ञानं कुर्याद्विशेषदेशात्संपादयेत् १० एवं मोक्षसाधनान्तरमुक्त्वा आपेक्षिकस्वमप्याह
रज इति अयं देहीरजोवर्ज्यो बाह्ये त्रियमवृत्तिशून्यः समाधौ संत्यक्तस्थूलदेहोऽपि देहीपुरुषो देहवान् भूत्वा शब्दवत्शब्दादिमत्कार्यसूक्ष्मशरीरचरेदनुचरेत् । यस्तु कार्यैरठ्याहतमतिः सर्वैराग्या
त्सूक्ष्मभोगेष्वपि निस्पृहः प्रकृतौ लीयते न तु प्रकृतेः परंपुरुषं प्राप्नोति अयं भावः । स्थूलसूक्ष्मकारणशरीरैर्मुक्तो योगी सद्यो मोक्षमश्नुते । स्थूलमात्रविहीनो विदेहः स्थूलसूक्ष्माभ्यां विहीनः प्रकृति
लयः । एतौ हि सुस्थवदुत्तरकक्ष्यां प्रविशितौ मध्ये लयेनाभिभूतौ निर्विकल्पपदमनुभवत इव । अतएव तयोरसंप्रज्ञातः संसारहेतुः तथा च सूत्रितं । भवप्रत्ययो विदेहप्रकृतिलयानामिति ११
आदेहादेहपातावधि अप्रमादादनवधानत्वाद्यभावात् देहानां स्थूलसूक्ष्मकारणानामंताद्वाचाद्विशेषेण सद्य एव मुच्यते । पूर्वोक्तममुक्तिभाजावित्याह हेतिषति हेतुमूलाज्ञानंतदनाशाद्वि
देहादीनामन्येषां च भूतानां कर्माविनाशस्ततः सर्गप्रलयौ जन्ममरणेस्तद्वत्पर्यः १२

परप्रत्ययसर्गेणुद्वयसाक्षात्कारोदयेनियतिर्धर्मो नानुवर्तते शुद्धब्रह्मविस्तृतदधिगमउत्तरपूर्वाचयोरशेषविनाशान्तिन्यायेनपूर्वापस्यनाशउत्तरस्यासंश्लेषश्रवणीत्यागामिजन्मकारणाभावात्मुक्तिरित्यर्थः । परप्रत्ययामावेसंसारानर्थयोगइत्याह भावेति येविपर्ययमनात्ममुपकृत्यादिदेहातेष्वन्यतमस्मिस्तस्मिन्मुद्यायेवाआत्मबुद्धिकृत्वाभासतेभावानामहदादीनामंतप्रभवयोर्नाशोदययोरेवप्रज्ञाबुद्धिर्येषांतेतयामवन्ति विपर्यस्तमतीनांभोक्तकयाऽपिनास्तीत्यर्थः २१ घृत्याआसनाद्यप्रच्युत्यादेहान्धारयंतोयोगिनः शुद्ध्यासंक्षिप्तविषयेभ्यःप्रत्याहृतं चेतोयैस्ते स्थानेभ्योऽक्षयादिभ्योऽद्रियगोलकेभ्योऽर्धसमानाश्च्युतास्त्यक्तासमयकोशाः सूक्ष्मत्वावन्नमयापेक्षया ननुवस्तुतस्तान्प्रार्णोद्विषादीनुपासतेआत्मस्वेनाचितयान्ति यथोक्तपुराणांतरे । 'दशमं स्वेतराणीहतिष्ठतींद्रियचितकाः ॥ भौतिकास्तुशतंपूर्णसहस्रंरक्षाभिमानिकाः । बौद्धादशसहस्राणितिष्ठतिविगतज्वराः । पूर्णशतसहस्रंतुतिष्ठंत्यव्यक्तचितकाः ॥ पुरुषंनिर्गुणंप्राप्यकालं संरूपानविद्यते'इति ब्रह्मलोकेष्टेतिष्ठतीत्यर्थः २४ यस्मादेवंतस्माद्ययामं । 'इंद्रियेभ्यःपराह्यार्थाअर्थेभ्यश्चपरमनः ॥ मनस्तुपराबुद्धिर्बुद्धेरात्मानमहानपरः ॥ महतःपरमव्यक्तमव्यक्तात्पुरुषःपरः ॥ पुरुषात्रपरंकिंचित्साक्षात्परागतिः'इतीमंवेदमनतिश्रम्यतस्ततःपरंपरंस्थानंगत्वातत्रपरस्यांक्षायांविषयेत्येवमेवबुद्ध्याधीष्टस्याबुद्धयतेजानातिपरांक्षा । देहांतमव्यक्तादपिपरं एतेनाव्यक्तात्पुरुषःपरइतिश्रौतमव्यक्तपदंदेहपरंननुसांख्याभिमतव्यक्तपरमितिग्याख्यातं आनुमानिकाधिकरणेचेतस्स्पष्टं । तंदेहांतंकश्चिदेवभावितात्मायोगशोभितमतिर

परप्रत्ययसर्गेणुनियतिर्नानुवर्तते ॥ भावांतप्रभवप्रज्ञाआसतेयेविपर्ययम् २३ घृत्यादेहान्धारयंतोबुद्धिसंक्षिप्तचेतसः ॥ स्थानेभ्योऽर्धसमानाश्चसूक्ष्मत्वात्तानुपासते २४ यथागमंचगत्वविबुद्ध्यातत्रैवबुद्धयते ॥ देहांतंकश्चिदन्वास्तेभावितात्मानिराश्रयम् २५ युक्तधारणयासम्यक्कृतःकेचिदुपासते ॥ अभ्यस्यंतिपरंदेवंविद्युत्संशब्दिताक्षरम् २६ अंतकालेहुपासतेतपसादग्धकिल्बिषाः ॥ सर्वएतेमहात्मानो गच्छंतिपरमां गतिम् २७ सूक्ष्मंविशेषणंतेषामवेक्षेच्छास्त्रचक्षुषाम् ॥ देहांतंपरमंविद्याद्विमुक्तमपरिग्रहम् २८

स्वास्तेऽमुंशास्त्राचार्योपदेशमनुप्राप्यास्तेनिराश्रयंस्वमादिमपतिष्ठंपराकाष्ठाकूपस्वात् २५ युक्तमिति धारणयाधारणाविषयेणमूर्तब्रह्मणाकृष्णादिनावुक्ततादात्म्यसंबंधेनसेव्यसेवकभावेनवायुक्तं निबद्धमात्मानंकश्चिदुपास्ते सतइतिकर्मणिषष्टी । अविद्याशबलंकेचिदुपासते । अपरेपरंशबलादुत्कृष्टंनिर्गुणब्रह्माभ्यस्यंतिपुनःपुनरनुभवविषयतामापादयन्ति । विद्युत्संशब्दितं सकादिभातो ह्येषब्रह्मलोकइतिश्रुतेर्विद्युत्सकृदिभातस्थेनविद्युत्संशब्दितंकेनेषितमिस्त्युपनिषत्प्रसिद्धमिदंविशेषणं अक्षरमपरिणामि । ननुदेहांतपदेनैवैतदुक्तं सत्यं तत्रज्ञेयत्वेनोक्तमिहहृत्पास्यत्वेनोच्यते कः पुनरेतावतामेवः गृणु आद्येश्वरणादिप्रणाल्याऽभ्यस्तानात्मनिरसनेनात्मदत्तवावाप्तिःसर्पबाधेनेवरज्ज्वगतिः । द्वितीयेतुमूलप्रमाणभावेऽपितत्रपाणौपंचरत्नानीतिवदतोवाक्यंकदाचिरसंवाद्यतेतद्वत्त्वंब्रह्मासीतिगुरुवाक्येविश्वासमात्रप्रवृत्तआत्मनोब्रह्ममावंचितयंस्तमनुभवति सेयंसंवादिभ्रमवदुपास्तिब्रह्मसाक्षात्करफलेति २६ अंतेति तपसाऽविमुक्तोपासनेनांतकालेउपासतेब्रह्मप्राप्नुवन्ति असगतावित्यस्यरूपं एतेपंचयथायोगपरमानिर्विशेषांगतिक्रमेणसद्योवागच्छन्ति २७ सूक्ष्ममिति विशेषणंव्यावर्तकमुपाधिभूतंतेषांसांसाधिकब्रह्मणामवेक्षेतहेलनयाहेयत्वेनपश्येत् यथोक्तं कल्पतरौ । 'निर्विशेषंपरंब्रह्मसाक्षात्कर्तुमुनीश्वराः । येमंदास्तेऽमुं कंभंतेसविशेषमिरूपणैः । स्थिरीकृतेमनस्येषांसगुणब्रह्मचितनात् । तदेवाविर्भवेत्साक्षादपेतोपाधिकल्पनं'इतिदेहांतमव्यक्तलयाधिष्ठानं । देहंस्वितिपाठेअव्यक्तमेव परमंचरमंविशेषणं नततःपरमव्यक्तयेवमस्तीत्यर्थः । विमुक्तमपरिग्रहमित्यादिषादोनश्लोकएकंवाक्यं विमुक्तंस्थूलदेहाभ्यासहीनंअपरिग्रहंसंन्यासिनं २८

धारणासक्तमानसयोगिनं अंतरिक्षादंतरिक्षंहादांकाशस्तमारभ्याऽन्यतरमीशंसूत्रप्रमाणंवाविद्यादित्यर्थः । मर्त्येति यत्किंचिच्छ्रोतोपास्तियुक्तमर्त्यदेहाद्विमुच्यते २९ ततआरोहक्रमेणपरांगतियांति एकायनमेकंब्रह्मैवायनंप्राप्तिस्थानंयस्मिन् ३० कषायेति रागादिहीनमचलंयेवाशास्त्रीयंपरोक्षमपिज्ञानमुत्पद्यतेतेऽपियथाबलंयथावेराग्यंमुच्यते ३१ भगवंतंसर्वेश्वरंवन्तम् ३२ आत्मस्यंकोशपंचकांतर्गतम् ३३ संक्षेपेणज्ञेयंहेयंचाह एतावदिति अस्तित्वनास्तिचेत्यनेनरज्जुरगादिवज्जगताभ्रांतयोरस्तित्वनास्तिचेत्यनिर्वचनीयमित्युक्तं जगन्मिथ्यात्वज्ञेयंतु षणाचत्याज्येत्यर्थः ३४ विसृणुणालम् ३५ । ३६ तृष्णात्यागोपायमाह विकारमिति कार्यकारणशुद्धंजगन्नावितृष्णोभूत्वाविमुच्यते ३७ प्रकाशंस्पष्टं अमृतंमोक्षसाधनम् ३८ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठ्ये भारतमावदीपे सप्तदशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१० ॥ ॥ ॥ पूर्वसंक्षेपेणपुंश्रुत्योर्बैधर्म्यमुक्तंतद्विवरणायपंचशिक्षावयवम अंतरिक्षादन्यतरंधारणासक्तमानसम् ॥ मर्त्यलोकाद्विमुच्यंतेविद्यासंसक्तचेतसः २९ ब्रह्मभूताविरजसस्ततोयांतिपरांगतिम् ॥ एवमेकायनंधर्ममाहुर्वेदविदोजनाः ३० यथाज्ञानमुपासंतःसर्वेयांतिपरांगतिम् ॥ कषायवर्जितंज्ञानंयेषामुत्पद्यतेऽचलम् ॥ यांतितेऽपिपरांलोकानविमुच्यंतेयथाबलम् ३१ भगवंतमजंदिव्यं विष्णुमव्यक्तसंज्ञितम् ॥ भावेनयांतिशुद्धायेज्ञानतृप्तानिराशिषः ३२ ज्ञात्वाऽऽत्मस्थंहरिंचैवनिर्वर्तितितेऽव्ययाः ॥ प्राप्यतत्परमंस्थानंमोदंतेऽक्षरमव्ययम् ३३ एतावदेतद्विज्ञानमेतदस्तिचनान्तिच ॥ तृष्णाबद्धंजगत्सर्वंचक्रवत्परिवर्तते ३४ विसर्तंतुर्यथैवायमंतस्थःसर्वतोविसे ॥ तृष्णातंतुरनाद्यंतस्तथादेहगतः सदा ३५ सूच्यासूत्रंयथावस्त्रेसंसारयतिवायकः ॥ तद्वत्संसारसूत्रंहितृष्णासूच्यानिबद्धयते ३६ विकारंप्रकृतिंचैवपुरुषंचसनातनम् ॥ योयथावद्विजानातिस वितृष्णोविमुच्यते ३७ प्रकाशंभगवानेतद्विर्नारायणोऽमृतम् ॥ भूतानामनुकंपार्थजगादजगतोगतिः ३८ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणि वाष्ण्येयाध्यात्मकथने सप्तदशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१७ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ केनवृत्तेनवृत्तज्ञजनकोनिथिलाधिपः जगाममोक्षंमोक्षज्ञोभोमानुत्सृज्यमानुषान् १ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ येनवृत्तेनधर्मज्ञःसजगाममहत्सुखम् २ जनकोजनदेवस्तुमिथिलायांजनाधिपः ॥ और्ध्वदेहिकधर्माणामासीदुक्तोविचितने ३ तस्यस्मशतमाचार्यावसंतिसततगृहे ॥ दर्शयंतःपृथग्धर्मात्रानाश्रमनि वासिनः ४ सतेषांप्रित्यभावेचप्रेत्यजातौविनिश्चये ॥ आगमस्थःसभूयिष्ठमात्मतत्त्वेनतुष्याति ५

ध्यायद्वयमारभते तत्रतृष्णात्यागोमुख्यमुक्तिसाधनंसंचरात्तादुःशकइतिमन्वानोभिथिलायांप्रदग्धायानमेकिंचनदह्यतीतिपूर्वोक्तंस्वमताविद्वज्जनकवचनंस्मरंस्तद्वृत्तंपृच्छति केनेति १ महत्सुखंमोक्षं २ जनकोजनकऽयः नाम्राजनदेवः ऊर्ध्वदेहादित्यूर्ध्वदेहमक्षरीरब्रह्मतत्माधिकराणामौर्ध्वदेहिकानांविचितनेयुक्तोऽब्रह्मविदआसीत् ३ धर्माणुपासनामार्गान् पाठांतरपाषंडा लोकायतादयस्तेषांवादिनःप्रतिभदत्वेनजेतारः । पाषंडासिनइतिपाठेपाषंडान्वासयंतिआच्छादयंतिरिस्कुर्वन्तितेतथा ४ तत्रकेचिष्पाषंडादेहनाशादात्मनाशमिच्छन्ति । अन्येपुनर्देहस्यैवनाशंमिच्छन्ति । तत्राद्येजगद्वैचित्र्यानुपपत्तिर्मन्येप्रत्यक्षविरोधंचोद्भावयतांतेषांप्रेत्यभावेअस्मादेहादुत्क्रम्यभावेसत्तायांप्रेत्यजातौजन्मांतरकाभेचविषयेविनिश्चयेसभूयिष्ठंनतुष्याति यतआगमस्थः तत्रतार्किकाणांविभूनामात्मनापूर्वदेहंद्विषयवियोगमरणमपूर्वदेहंद्विषयसंबन्धोक्तमेतिविनिश्चयः । सांख्यानांस्वात्मनांकरणानांचविभूनामेवसत्ताअर्पयामसेरिवतत्रवृत्तिरामोजन्मवृत्ति-

—विलयोमृत्युरितिविनिश्चयः । तथाकर्ताभोक्ताविभुरात्मेतिपूर्वेषामात्मतत्त्वपरिभाषाभोक्तैवमकर्तृति । तत्रापापंहराकिंचितुष्यन्नपिभूयिष्ठनतुष्यति भागमविरोधात् । आगमोहि
स्वप्रवृत्तपूर्वदेहनाशोत्तरदेहप्राप्तिवदति । आत्मानं चाकर्तारमभोक्तारमेकं च । न तेषामिति पाठे आत्मतत्त्वेनेति तृतीया ९ कापिलेयः कपिलायाः पुत्रः परिधावन् एकप्रवासमकुर्वन् ९ सु
पर्यवसितार्थः सम्यक्निश्चितप्रयोजनः ७ कामैरनादृतं कामादवसितमिति पाठेयदृष्ट्या स्थितं नृपुत्रं भविष्यत्तं स्थापयितुमिति शेषः ८ सकपिलस्तेन पंचशिखसंज्ञेन तत्प्रशिष्यत्वा
त्तुल्यत्वं ९ पंचस्रोतासि विषयकेदारप्रणालिकायस्य तस्मिन्मनसि मानसं तत्रमित्यर्थः १० यत्र यस्मिन्नेति कापिलं कपिलमतामुपारि मंडलं मुनिसमूहं प्रति परमार्थेन्यवेदयदित्युत्तरे
ण संबंधः पंचस्रोतसि मनसि निष्णातः ऊहापोहकौशलवान् पंचरात्रो नाम विष्णुस्वप्नापकः क्रतुः । 'पुरुषो ह वेनारायणोऽकामयतात्पतिष्ठेयः सर्वणिभूतान्यहमेवेदः सर्वस्यामिति । स एतं पंचरात्रं पु
रुषमेधं यज्ञक्रतुमपश्यत्' इति शतपथोक्तस्तत्र विशारदोऽनुष्ठिताखिलकर्मैत्यर्थः ११ पंचअन्नमयप्राणमयमनोमयविज्ञानमयानंदमयान्नकोशान्मिथ आत्मनश्च विविकान् जानातीति पंचज्ञः अतएव
पंचकृत् पंचतद्विषयाण्युपासनानि । भृगुर्वैरागिरित्यस्यामुपनिषदसतपस्तत्त्वाऽर्धब्रह्मेति वयजानादिस्थादिविहितानि करोति स पंचकृत् । पंचशांतो दांतश्च परतस्ति तिक्षुः समाहितो मूर्त्वाऽऽत्मन्ये

तत्र पंचशिखो नाम कापिलेयो महा मुनिः ॥ परिधावन्महीकृत्त्राजगाम मिथिलामथ ६ सर्वसंन्यासधर्माणां तत्त्वज्ञानविनिश्चये ॥ सुपर्यवसितार्थश्च निर्द्वंद्वोनष्टसंश
यः ७ ऋषीणामाहुरेकं तं यं कामानावृत्तं नृषु ॥ शाश्वतं सुखमत्यंतमन्विच्छंतं सुदुर्लभम् ८ यमाहुः कपिलं सांख्याः परमर्षिप्रजापतिम् ॥ समन्येतेन रूपेण विस्मा
पयति हि स्वयम् ९ आसुरैः प्रथमं शिष्यं यमाहुश्चिरजीविनम् ॥ पंचस्रोतसि यः स त्रमास्ते वर्षसहस्रिकम् १० यत्र चासीनमागम्य कापिलं मंडलं महत् ॥ पंचस्रोत
सि निष्णातः पंचरात्रविशारदः ११ पंचज्ञः पंचकृत् पंचगुणः पंचशिखः स्मृतः ॥ पुरुषावस्थमव्यक्तं परमार्थं न्यवेदयत् १२ इष्टसंज्ञेण संपृष्टो भूयश्च तपसाऽऽसुरिः ॥
क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोर्व्यक्तिबुधे देवदर्शनः १३ यत्तदेकाक्षरं ब्रह्म नानारूपं प्रदृश्यते ॥ आसुरिर्मंडले तस्मिन् प्रतिपेदेतदव्ययम् १४ तस्य पंचशिखः शिष्यो मानुष्याः पय
साभृतः ॥ ब्राह्मणिकपिलानामकाचिदासीत्कुटुंबिनी १५ तस्याः पुत्रत्वमागम्य स्त्रियाः सपिवतिस्तनौ ॥ ततः सकापिलेयत्वं लेभे बुद्धिचनौष्ठिकम् १६
एतन्मे भगवानाह कापिलेयस्य संभवम् ॥ तस्य तत्कापिलेयत्वं सर्ववित्त्वमनुत्तमम् १७

वात्मानं पश्यतीति श्रुताः शांत्यादयो गुणायस्मिन् स पंचगुणः । ततश्च ब्रह्मिन्द्रैवमवर्तति श्रुतेः पंचभ्योऽतिरिच्यमानत्वात् शिखेति पंचशिखं पुच्छं ब्रह्मतत्त्वज्ञत्वात् मुनिरपि पंचशिखः ।
ननु पंचकृत् कथं पञ्चज्ञः स्यादिति चेत् गृणु यथाऽन्नमयं विकारमुपासीनस्तत्प्रकृतिमन्नं विराडाख्यमेति एवंमायया विकृतमानंदमानंदमयाख्यमुपास्या विकृतमानंदं तत्प्रकृतिमेतीति तेषां पास्तिः
प्रयवक्तव्या पञ्चज्ञानाय तस्य पंचमोपास्तिफलत्वात् तदेतदाह पुरुषेति पुरुषा अन्नमयादयः पंच अवसन्नतया बाधिततया तिष्ठंतीत्यस्मिन्निति पुरुषावरधं । अतएव शिरभायवयवरहित
त्वादव्यक्तमबाध्यत्वाच्च परमार्थमबाधयत् १२ तस्यापि गुरुमाहेष्ट्यादिना इष्टसंज्ञेन आत्मयज्ञेन हेतोर्तृतीया अध्ययनेन वसततीति वत् सम्यक्पृष्टः प्रश्नो यस्य संपृष्टः आत्मज्ञानार्थकृतप्र
श्न इत्यर्थः व्यक्तबाध्यत्वाबाध्यत्वेन स्पष्टतां देवदर्शनः दिव्यदृष्टिरित्यर्थः १३ सांख्यसंमतं गुणपुरुषांतरज्ञानरैव लयं प्रधानं चोपादानमिति पञ्चानिरस्यति यत्तदिति अक्षरमेव जगदुपादा
नतयानानारूपं न तु शरं प्रधानं अव्ययं ब्रह्म एव प्रतिपेदे ज्ञातवान् न तु गुणपुरुषांतरम् १४ । १५ । १६ भगवान्मार्कंडेयः सनत्कुमारो वा १७

सामान्यं सर्वेषां चार्थेषु सममुद्दिष्टम् १८ अमिसंरक्तो मत्तः १९ कदाचन समर्थाव सांख्येऽप्यनिवृत्तां विधीयते अपूर्वतया ज्ञानमतेन नृपुत्रया उन्नीयते २० जातिर्जन्म कर्मयागादि सर्व
ब्रह्मलोकांतं तेऽनिर्वेदो दुःखरूपत्वाद्दोषयुक्तत्वात् क्षाधिगुत्वाच्च २१ तं बोद्धमब्रवीदिति पूर्वेषामवयवः । तं कं पश्य सोऽहं स्यात्कर्मफलं च कांक्षते अन्नभ्वातिकमविश्वसनीयं शुक्तिरजस
द्यसद्विषयप्रदर्शकत्वात् । विनाशो च चंचलं ध्वंसिनमनियतकालं च अनुवंसत्त्वेनासत्त्वेनाननिश्चितम् २२ तमिममेतस्मिन्स्तु द्विलक्षणं मोहं विवरीतुं लोकायतान् संप्रत्युपन्यस्यति दृश्यमाने
इत्यादिना तेषां विवाऽभ्युत्थेजसवायवीयाः परमाणवः खरस्त्रेहोऽप्येव स्वभावाभ्यवयवे देहाद्याकारेण संहन्यमाना मदशक्तिवैजैतन्यजनयंति देहपवनतुचटादौ स्वभावादि तिसंस्तमात्मनं नास्ती
त्याहुः । असंतं च वेदं सतमाहुस्तदेतदाह विनाशो देहरूपात्मध्वंसे प्रत्यक्षे सति देहात्परमात्मतत्त्वमागमप्रमाणत्वेऽस्तीति कुवन्लोकविद्वद्भागमप्राप्यादीपराजिष्येत्यर्थः २३ ननु देह
स्यैवात्मत्वे स्वर्गकामोयजेतेत्यादयः परलोकफलाश्चोदना उपरुद्धयेरन्वित्याकांक्षयाहानात्मेति द्वाभ्यां आत्मनो मृत्युरात्मास्वरूपाभावएव केशो दुःखं जरा वयो हानिरास्यबोरो गश्वाऽऽत्मनो मुः
रेवांशेन स्वरूपनाशः । गृहस्येव दुर्बलं दुर्बलमंगपूर्वपूर्वतरं न इति सोऽऽज्ञेन नृहनाश इव भिन्नयादिना शोनाप्यं शत आत्मैव नश्यतीत्यर्थः । एवं सति च आत्मानं मोहात्पदं देहादप्यमन्यते तन्मत्तम

सामान्यं जनकं ज्ञात्वा धर्मज्ञो ज्ञानमुत्तमम् ॥ उपेत्य शतमाचार्यान् मोहयामास हेतुभिः १८ जनकस्त्वभिसंरक्तः कापिलेयानुदर्शनात् ॥ उत्सृज्य शतमाचार्या
न्पृष्ठतोऽनुजगाम तम् १९ तस्मै परमकल्याणप्रणतस्य च धर्मतः ॥ अक्षीत्परमं मोक्षं यत्तत्सांख्येऽभिधीयते २० जातिनिर्वेदमुक्त्वा सकर्मनिर्वेदमब्रवीत् ॥
कर्मनिर्वेदमुक्त्वा च सर्वनिर्वेदमब्रवीत् २१ यदर्थं धर्मसंस्मर्यः कर्मणां च फलोदयः ॥ तममाश्वासिकं मोहं विनाशो च चंचलमधुवम् २२ दृश्यमाने विनाशे च प्रत्यक्षे लोका
क्षिके ॥ आगमात्परमस्तीति बुवन्नपि पराजितः २३ अनात्मा ह्यात्मनो मृत्युः केशो मृत्युर्जरा मयः ॥ आत्मानं मन्यते मोहात्तदसम्यक्परमं तम् २४ अथ चे
देवमप्यस्ति यल्लोके नोपपद्यते ॥ अजरोऽयममृत्युश्च राजाऽसौ मन्यते यथा २५ अस्ति नास्तीति चाप्येतत्तस्मिन् सतिलक्षणे ॥ किमधिष्ठाय तद्व्यालोकया
त्रा विनिश्चयम् २६ प्रत्यक्षं हेतयोर्भूलं कृतं तैति ह्ययोरपि ॥ प्रत्यक्षेणागमोभिन्नः कृतांतो वान किंचन २७ यत्र यत्राऽनुमानेऽस्मिन्कृतं भावयतोऽपि च ॥
नान्यो जीवः शरीरस्य नास्तिकानां मते स्थितः २८

सम्यक् २४ स्वर्गकामचोदनाद्युपाराजोऽजरत्वा मरत्वाद्याशीरुपचारपवदंष्टमुल्लेखस्वर्गोपचारः तस्याद्धमपवाप्तेर्देवादहशो नाभिः । तस्मादभिरेवाग्नेर्न कं इदं न धूम इत्यादि वत्प्रत्यक्ष
विरुद्धाभुतिर्न स्वार्थे प्रमाणमित्याहायेति । तथाऽग्निहोत्रादेर्वैयर्थ्यमुदाहरति । 'अग्निहोत्रं प्रयीधमं त्विदं देहं समगुणं नम् ॥ बुद्धिर्पौरुषहीनानां जीविकेति नृहस्पतिः' इति २५ एवं प्रत्यक्षवि
रोधाच्छ्रुतिप्रामाण्यं दूषयित्वा व्याप्त्यग्रहादनुमानस्यापि तदूषयति अस्ति नास्तीति यथाऽन्नं तारकं गत्यभावोऽस्ति नास्तीति संशयेऽस्ति गत्यनुपलब्धेरिति प्राप्तेनास्ति देशांतं प्राप्तेरित्यनुमा
नेन यन्नस्यादि साधनंतदप्यसतिलक्षणे ज्ञापके हेतौ शतशः सहचरितयोरपि व्यभिचारदर्शनादसतित्वात् किं किं गमयिष्यायाऽलं व्यलोकयात्रायावद्भयादिव्यवहारस्य विनिश्चयं नृपान् किमपीत्यर्थः २६
कृतांतैति ह्ययोरनुमानागमयोः भिन्नः बाधितः न किंचन प्रमाणमित्यर्थः २७ फलितमाह यत्रेति यत्र पुत्राऽप्यनुमानेर्देशादहनित्यात्मान्यतमसाधके तावत्प्रसिद्धिभावयतः कृतं अलं भाव
नयाऽस्मिन्त्यर्थः । उक्तविधयानुमानस्याप्रमाणत्वात् शरीरस्य शरीरात् २८

अनुमानस्य प्रामाण्योपगमे तु तत्पक्षेहादनन्यात्मसिद्धिरित्याह रेत इति । यथा समानेऽपि भूतचतुष्टयसंयोगे वटकणिकायां वटपत्रपुष्पफलमूलत्वगादिकपरसादयोर्तर्हि ता एव तत्तद्वैतसितमानेष्वुप
 ष्ठमकभागे मनोबुद्धचर्हकारचित्तशरीराकारगुणादयोर्तर्हि ताः संत आ वि भवंति । यथा वा एकस्मादेव वेनूः मुक्तामृणोदकास्पयः सर्पिषोऽप्युत्सवावे यथा वा बहुत्रयं कल्पाद्विचित्राश्च माधेवा मितान्मद
 शक्तिरुत्पद्यत एव रेतस उपलब्धोपलब्धां शौचाभूतसंयोगाद्वा चैतन्यं जन्मते जातिर्जन्मा इत्यादेः यथा वा काष्ठव्यसंश्लेषात्तत्प्रकाशकोऽग्निर्जायत एवं भूतयोगादपि तत्प्रकाशकं चैतन्यमुत्पद्यते इति जडव
 यादजडोत्पत्तौ दृष्टान्तां तं पराभिमतम् । स्मृतिरिति यथा तर्कमते जडयो रप्यात्ममनसो योगादजडं स्मृत्यादिकं ज्ञानं जायते तद्वत्त्रापि भविष्यति । एवमुत्पन्नं चैतन्यमयस्कांतमणि लोहमिवैव त्रियसं
 घातं चालयिष्यति कार्यवैचित्र्यमपि पार्थिवांशगतजातिभेदादेव भविष्यति सूर्यकांतयोगादेव सूर्यरश्मयोऽग्निस्तु वृत्तेन पृथगंतरयो मा तद्वत् एव भोक्तृत्वं वहेजल गोषकस्ववत्संघातस्थैव युज्यते इति यु
 क्तं शरीरादन्यो जीवो नास्तीति २९ एतद्वृषयति प्रेतीति प्रेतीभूते देहे चैतन्यात्ययो देहातिरिक्तात्माऽस्ति रवे प्रमाणमित्यभ्याहृत्य योऽं । यद्विदेहश्चेन्नः स्यात्तर्हि मृतेऽपि देहे चैतन्यमुपलभ्येता तो न
 देहधर्मश्चैतन्यमित्यर्थः । प्रेत्यभूतात्यय इति पाठे मृत्वाभूतनाशः यस्मिन्सति देहो न नश्यति असति च नश्यति स देहादप्यहृत्यर्थः । तथा शीतज्वरनिवृत्त्यर्थं मंत्रप्रतिपाद्यादेव तालाकायतिकेन प्रा
 र्थ्यते सा चेज्जुतमयी स्यात्तर्हि घटादिवद्भ्रूयते सूक्ष्मशरीरस्य लोकांतरसंचारक्षमस्यास्वीकारात् । आदिषदाद्भूतावेशोऽपि ग्राह्यः यस्मिन् शरीरे भूतांतरमाविशति तदा तदेहपीडया मुख्यो देहपतिर्न
 बाध्यते किंत्वा विष्ट एव तदानीं तस्थैव देहाभिमानात् । तदपगमे तु मुख्य एव बाध्यतेऽतो न देह आत्मा दृष्टिरोपादित्यर्थः । मृते कर्मनिवृत्तिः कृतनाशः चादुत्पत्तावकृताभ्यागमश्च दोष इत्यर्थः ३०

रेतोवटवर्णिकायांघृतपाकाधिवासनम् ॥ जातिःस्मृतिरयस्कांतःसूर्यकांतोऽबुभक्षणम् २९ प्रेतीभूतेऽत्ययश्चैवदेवताद्युपयाचनम् ॥
मृतेकर्मनिवृत्तिश्चप्रमाणमितिनिश्चयः ३० नन्वेतेहेतवःसंतियेकेचिन्मूर्तिसंस्थिताः ॥ अमूर्तस्यहिमूर्तेनसामान्यंनोपपद्यते ३१
अविद्याकर्मचेष्टानांकेचिदाहुःपुनर्भवे ॥ कारणलोभमोहौदोषाणांनुनिषेवणम् ३२

एवंस्वमतेसाधकान्युक्तापरोक्तान्हेतूनाभासयति नन्वेतदिति मूर्तिसंस्थिताजडमेवाप्यादिकमितिसर्वेष्वोक्तोक्तवोजडाजडसिद्धिविवर्णवर्ण्यंतिनस्वजडसिद्धौ । द्वियस्मान्मूर्तादमूर्तस्यज्ञानस्योत्प
त्तौपृथिव्यादिचतुष्टयादाकाशोप्युत्पद्येतेत्यर्थः । सामान्यसादृश्यकार्यस्यकारणेनसहावगतमृद्भावादनतुमूर्तामूर्तयोरस्यंतविलक्षणयोस्तदुपपद्यते । यदपितर्कमतंजडयोरात्ममनसोयांगादजडं
ज्ञानमुत्पद्यतेतदपिहृत्वाद्भृजमासंभवात्प्रत्याख्येयमेव ३१ एवंलोकायतनमतनिरस्यसौगतमतनिरसितुमाश्रयस्यति अविद्येत्यादिभिन्निभिः तेहिलोकायताभिमतत्संघाताद्वाद्याद्वयमाध्या
त्मिकंसंघातरूपविज्ञानवेदनासंज्ञासंस्काराख्यपञ्चस्कंधात्मकमेहिकामुष्मिकंन्यवहारास्पदमभ्युपगच्छंत्यतोनेषामेतीभूतात्ययादयोदोषाःसंति । यद्यप्येतेषामपीतरवतस्थिरोभोक्ताप्रज्ञासिता
वाचेतनःसंहतानास्तितथापिअविद्या १ संस्कारो २ विज्ञानं ३ नाम ४ रूपं ५ षडायतनं ६ स्पर्शो ७ वेदना ८ तृष्णा ९ उपादानं १० मयो ११ जाति १२ जरा १३ मरणं १४ शोकः
१५ परिदेवनाः १६ दुःखं १७ दुर्मनस्ता १८ इत्यष्टादशकचित्संक्षेपेणकचित्तिस्वरेणचोक्ताःसर्वेषांसौगतानामप्रत्याख्येयाःपूर्वपूर्वउत्तरेषानिमित्तभूताघटीयंत्रवदावर्तमानाःसंघातंस्वाश्रयतया
ऽऽक्षिपंति । षडायतनंशरीरचेत्यस्यस्कंधपञ्चकस्यतदुपादानस्यषष्ठस्यचित्तस्यचाऽऽश्रयमूतत्वात् । एवंचसंघातोत्पत्तेर्लोकयात्रायाश्चनिर्वाहेसतिनस्थिरआत्माऽभ्युपेयइतिवदंति तत्राविद्या
स्वशब्दोपात्ताकर्मचेष्टालोभमोहशब्दैःसंस्कारोपादानतृष्णादुर्मनस्ताः इतरेदोषपदेनसंख्येयताः केचित्सौगताअविद्यादिकंपुनर्मवेदेहातरप्राप्तौकारणमाहुरितियोजना ३२

एतदेवस्पष्टपत्याविद्यामिति । अविद्यात्रेऽपूर्वकृतं कर्मबीजं गुणास्त्रेऽहोऽश्रयजलरूपा एवैवंप्रकारकस्तेषामविद्यादीनां पुनर्भवः पुनः पुनरुत्पत्तिप्रकारः ३३ तस्मिन्नविद्यादिकलापे गूढे सुप्तिप्रलययोः संस्कारात्मना स्थिते निमित्तभूते सति एकस्मिन्मरणधर्मादिदेहे भिन्नं विनष्टेऽप्यन्योऽस्मात्ततएवाविद्यादेर्देहोऽन्योजायते । तस्मिन्मृत्तानेन दग्धेष्वसति देहनाशात् सत्त्वसंक्षयं मोक्षमाहुः । सत्त्वस्य धीघातोः संक्षयः सम्यग्मैश्वर्यनिर्विषयप्रवाहित्वं कैवल्यमित्याहुः ३४ एतदूषयति यदेति स्वकृतोऽन्यत्वं मुक्तावपि क्षणिकानां विज्ञानादीनां यदा च जातितः आलयविज्ञानं बाह्यविज्ञानमिति तेषामन्यत्वं । यदा च शुभतः शुभाशुभतः पुण्यपापतोऽर्थतोऽर्थमोक्षतोऽविज्ञानानां पृथक्त्वं तदा बाह्येऽर्थसोऽयमित्यभेदप्रत्यभिज्ञानं प्राग्दृश्यघटस्थेऽववार्तमानिकादन्यत्वात् । एवमसंहितमनमिसंहितं मोक्षमोक्षादिकथं वा स्यात् अन्योऽमुमुक्षुरन्यः साधनाविष्टोऽन्योऽमुक्त इत्यापत्तेः ३५ एवं च सति दानाद्यप्यनर्थकं कुरु भोगकाले दातुरभावादित्याह एवमिति अन्येन विज्ञानेनाचरितमन्यद्विज्ञानांतरं प्रति प्रवर्तते फलं दातुं गच्छति ३६ इष्टापत्तिमाशंक्या हापीति अन्यत्वाविशेषाच्चैत्रपुण्यैरपि मैत्रः सुखी भवेदित्ययोऽदृश्यः स्पष्टः ३७ तथा हीति चैत्रज्ञानान्मैत्रज्ञानं पृथग्विसदृशं येन वैजात्येनैतत्पूर्व

अविद्याक्षेत्रमाहुर्हिकर्मबीजंतथाकृतम् ॥ तृष्णासंजननंस्नेहएषतेषांपुनर्भवः ३३ तस्मिन्नगूढेचदग्धेचभिन्नेमरणधर्मिणि ॥ अन्योऽस्माज्जायतेदेहस्तमा
हुःसत्त्वसंक्षयम् ३४ यदास्वरूपतश्चान्योजातितःशुभतोऽर्थतः ॥ कथमस्मिन्सङ्गत्येवंसर्ववास्यादसंहितम् ३५ एवंसतिचकाप्रीतिर्दानविद्यातपोबलैः ॥
यदस्याचरितंकर्मसर्वमन्यत्प्रपद्यते ३६ अपिहयमिहैवान्यैःप्राकृतैर्दुःखितोभवेत् ॥ सुखितोदुःखितोवाऽपिदृश्यादृश्याविनिर्णयः ३७ तथाहिमुसलैर्हन्युःश
रिरंतपुनर्भवेत् ॥ पृथग्ज्ञानंयदन्यच्चयेनैतन्नोपपद्यते ३८ ऋतुसंवत्सरौतिष्यःशीतोष्णेऽथप्रियाप्रिये ॥ यथाऽस्तीतानिपश्यंतितादृशःसत्त्वसंक्षयः ३९
जरयाऽभिपरीतस्यमृत्युनाचविनाशिना ॥ दुर्बलंदुर्बलंपूर्वगृहस्येवाविनश्यति ४० इंद्रियाणिमनोवायुःशोणितंमांसमस्थिच ॥ आनुपूर्व्याविनश्यंतिस्व
धातुमुपयांतिच ४१ लोकयात्राविघातश्चदानधर्मफलागमे ॥ तदर्थंवेदशब्दाश्चव्यवहाराश्चलौकिकाः ४२ इतिसम्यग्मनस्येतेबहवःसंतिहेतवः ॥
एतदस्तीदमस्तीतिनकिंचित्प्रतिदृश्यते ४३ तेषांविमृशतामेवतत्तत्समाभिधावताम् ॥ कचिन्निविशतेऽद्विस्तत्रजीर्यतिवृक्षवत् ४४ एवमर्थैरनर्थैश्चदुः
खिताःसर्वजंतवः ॥ आगमैरपकृष्यंतेहस्तिपैर्हस्तिनोयथा ४५

श्लोकोक्तं दायणं नोपपद्यते स्तश्चैत्रज्ञानधारैव सजातीयाविवक्षितेति चेत्तु पद्यमानस्य सद्यज्ञानस्याऽभिप्रायानं न तावत्पूर्वज्ञानं तस्य अणि कस्वेनोत्तरोत्पादे व्यापारायोगात् । तन्नाशश्चेन्मुमल्लेहता
च्छरीरादप्यन्यच्छरीरं पुनर्भवेत् ३८ किंच कृत्वादिविज्ञातोऽपि मोक्षः पुनः पुनरागत्य निवर्तते तज्ज्ञानधाराया आनंस्यादित्याह ऋत्विगिति तिष्ठः कलिरिति युगानामुपलक्षणं बहुदोषघ्नस्तत्वात्क्षण
कविज्ञानवादोऽनुपपन्न इत्यर्थः ३९ अस्तु तर्हि विज्ञानानामाश्रयः स्थिरः कश्चिदात्मेति तर्कमतमाशंक्याह जरयेति उपयमपयनप्रधानो विकरोति हि धर्मिणमिति न्यायेनानित्यधर्माश्रयस्य धर्मिणोऽ
ध्रुवमपक्षया दिनानाश इत्यर्थः ४० अनित्यधर्माश्रयोऽप्याकाशादिवन्नश्यतीत्याशंक्येन्द्रियवन्नश्यस्येवेत्याह इन्द्रियाणीति मनसो नाशः सांख्यसंमतः प्रोक्तः ४१ अस्ततर्हि बुद्ध्यादिगुणानाम
नाश्रयः शुद्धस्तत्त्वकर्तुर्भोक्तुश्च तस्य दानादिफलाप्राप्तीदानादिवैयर्थ्यं । ततश्च सर्वस्याप्यात्मसुखार्थस्य लोकोपेदव्यवहारस्योच्छेद इत्यर्थः ४२ इतीति मनःप्रभवेष्वावनेषु वैष्णव्याऽन्यतरोऽपि
निर्धारयितुं शक्यत इति भावः ४३ निर्णायकमानमाह एवमिति ४५

मेकोदितज्ञानेभ्योविहितेभ्योदुष्टविचारसंपर्कविहिते अर्थाभिरुपदिष्टा ७५ । ७६ सतिःसरीरे ॥८८ अनुपधिप्रमविप्रलंभादिरहितं वेदमूलकत्वात् अष्टलंवेदिककर्मकांश्चवन्नमायामूलकं अनु
 योक्तुपूर्वपक्षकर्तुं ७९ ॥ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्ष ० नीलकण्ठीये भारतमावर्द्धये अष्टादशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१८ ॥ जनकइति ज्ञपितोविज्ञाभितः विज्ञानेभ्योविहितेभ्यो
 एतदस्तीदमस्तीतिनकिंचित्प्रतिदृश्यतइत्यनेकमतोपन्यासपूर्वकंजगतोऽनिर्वचनीयत्वप्रसिद्धः सांपरायेभरणे भवामवौसंसारमोक्षौ १ अनुयदिसत्त्वासत्त्वाभ्यामनिर्वचनीयःसंसारस्तर्हिरेज्जूर
 गवन्निस्तत्त्वस्यतस्यविनाशाययत्नोनिष्फलो नित्यनष्टत्वात्तत्त्वोतिशंकते भगवन्निति प्रेत्यप्रमातृशदेरुद्रस्य संज्ञाविशेषविज्ञानं क्षुतिमूर्च्छावदस्यंतविस्मृतिरूपेभ्योऽपिनास्तिचेज्ज्ञानाज्ञानकृतो
 नकश्चिद्विशेषोऽस्ति २ ततश्चयत्ननेष्फल्यमित्याशंक्याह सर्वमिति उच्छेदनिष्ठमात्मनाशपर्यवसायिसर्ववमनिधमावि ३ असंसर्गइति यदिमोक्षभूतेषुद्विव्यागनादिषुसंसर्गोन्नतिसन्नपिसंस
 र्गःस्वर्गवद्विनाशिष्वेवचेत्स्यात्तर्ह्यविशयाभावात्कस्मैफलायकोऽत्रतत्त्वतोनिश्चयःकियेत क्रियमाणोवाकथंकरुतेतद्यदेत तस्माद्विनाशिस्वर्गस्तमेवमोक्षस्तच्चनिर्वचनीयपदेत्याशयः ० कविः

अर्थस्तथाऽत्यंतसुखावहांश्चलिप्संतपुतेबहवोविशुष्काः ॥ महतरंदुःखमनुप्रपन्नाहित्वाऽऽमिषंमृत्युवशंप्रयांति ७६ विनाशिनोह्यध्रुवजीवितस्यकिंबंधुभिर्भिन्नप
 रिग्रहैश्च ॥ विहाययोगच्छतिसर्वमेवक्षणेनगत्वाननिकर्ततेच ७७ भूव्योमसोयानलवायवोऽपिसदाशरीरंप्रतिपालयंति ॥ इतीदमालक्ष्यरसिःश्रुतोभवेद्विनाशिनो
 ऽप्यस्यनशर्मविद्यते ७८ इदमनुपधिवाक्यमच्छलंपरमविरामयमात्मसाक्षिकम् ॥ नरपतिरभिवीक्ष्यविस्मितःपुनरनुयुक्तुमिदंप्रचक्रमे ७९ ॥ ॥ इति
 श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षपर्वणि पंचशिखराव्ये षाषंडस्वडनंनम्र अष्टादशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१८ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥
 भीष्मउवाच ॥ जनकोजनदेवस्तुज्ञपितःपरमर्षिणा ॥ पुनरेतानुषप्रच्छसांपरायेभवामवौ १ ॥ जनकउवाच ॥ भगवन्पुनरेतसंज्ञाभक्तिकस्यचित् ॥
 एवंसातिकिमज्ञानंज्ञानंवाकिंकरिष्यति २ सर्वमुच्छेदनिष्ठस्यात्यव्ययैतद्विजोत्तम ॥ अप्रमत्तःप्रमत्तोवाकिंविशेषकरिष्यति ३ असंसर्गोहिभूतेषुसंसर्गोवाविना
 शिषु ॥ कस्मैक्रियेतकल्पेतनिश्चयःकोऽत्रतत्त्वतः ४ ॥ भीष्मउवाच ॥ तमसाहिप्रतिच्छन्नंविभ्रांतमिवचातुरम् ॥ पुनःप्रशमयन्वाक्यैःकविःपंचशिखोऽब्रवीत्
 ५ उच्छेदनिष्ठानेहास्तिभावनिष्ठानविद्यते ॥ अयंक्षपिसमाहारःशरीरैर्द्विचचेतसाम् ॥ वर्ततेपृथगन्योन्यमप्यपाश्रित्यकर्सु ६

कांतदर्शी १ विज्ञानघनपदैतेभ्योभूतेभ्यःसमुत्थायतान्येवातुविनश्यतिसपेक्षसंज्ञाऽस्तीति देहाद्युत्थितस्यव्याधिविशिष्टस्वरूपस्यनाशाद्विशेषविज्ञानाभावेयाज्ञवल्क्येनोक्तैर्मैत्रेयीभारमोक्षे
 दबुद्धयाअत्रैवमाभगवान्ममुहवितितमुपालब्धवतीनवाअरेमोहंमन्त्रीसीत्वादिनापुनर्याज्ञवल्क्येनमोक्षिता तद्विहापिव्याकुलंराजानमश्वत्थस्यध्वेन उच्छेदेति उच्छेदनिष्ठानशेषवसानंन
 नापिभावनिष्ठाविशेषपर्यवसानमस्तिकित्वविद्ययाआत्मन्यारोपितंबुद्धीद्वियादिकंरज्जुरसत्त्वेवलमपोयतेतावत्तैवानर्थनिवृत्तिः स्वरूपानंदस्यचकंउग्रतविस्मृतचामीकरवत्प्राप्तिरितिकृतकृत्यता
 ऽस्त्यतस्तदर्थोयत्नोन्ननिष्फलइतिभावः तथाचश्रुतिः । 'अविनाशिविअरेऽयमात्माऽनुचिच्छिन्नमिमांसासंसर्गस्त्वस्यभवति' इति सात्रापमाज्ञाभनर्थश्चप्रमातृताप्रमुलंकृतत्वमोक्षमितिउदभंस
 र्गोमोक्षइतिप्रतिपादयत्यात्मनिदेहाद्यभ्यारोपेवादायामित्यादिनः अथाहसंज्ञातः अस्मिन्भिकेऽन्यतरनाशेऽपिपंचातनाशइत्यभ्योपपत्तिरित्यस्यार्थः १

शरीरादीनामनात्मत्ववक्तुंप्रकृतीराह धातवइति धीयतेनिकीयतेकार्यमोक्षतिधातवउपादानानि ज्योतिषोभरेत्यनयोर्भवेज्जमिरयापिज्ञेयं पंचधातोवमिति पाठांतरंमुग्रं स्वभावेनेति
 सांख्यमताभिप्रायेणतेषांहीश्वरकालयोरभावाजीवानांचेदासीनत्वाददृश्यचकार्यत्वेनकारणाप्रवर्तकत्वात्स्वभावतएवगुणानांप्रवृत्तिरितिमतम् ० प्रवृत्तानिमृत्तानिशरीराकारेणपरिणमं
 तेइत्याहाकाशइति धानिखानिसआकाशःयःप्राणःसवायुः यक्ष्मासोऽग्निः यक्षोहितादिज्जोहवत्तदायः चकटितमस्ययादितत्पृथिवीत्यर्थः । नैकवेतिजरापुजादिभेदेन ८ शरीरोत्पत्तिमु
 क्काईद्रियोत्पत्तिमाह ज्ञानेति शरीरेवुद्धिर्जातरःप्राणश्चसर्वकर्मसंग्राहकोगुणः । कुतः यतोऽत्रइंद्रियाद्यष्टकंनिःसृतं । अर्थाःशब्दादयःस्वभावोऽर्थप्रकाशकत्वम् । चेतनाघटाद्याकारा
 दृतिः । मनःसंकल्पादिरूपमेतत्ज्ञानकार्यं । वायुकापीनुपापानापीतौचव्यानादीनामप्युलक्षणं । विकारोऽशितपीतादिपाचनेनैन्द्रियादीनामाप्यायनादिजातरकार्यं ९ श्रवणंश्रोत्रं
 स्पर्शनंत्वग्निद्रियं नासाघ्राणंचित्तंपूर्वकारणंयस्यार्थगणस्थतंचित्तपूर्वविभक्तमात्रोपादानकं गताःप्राणाः गुणाःगुणकार्यमूलाः १० विज्ञानसंयुक्ताचित्प्रतिबिंबगर्भाचेतनादृतिः विषयस्यो
 पादेयत्वहेयत्वोपेक्षणीयस्वैच्छिविधा ११ मूर्तयःरूपाश्रयद्रव्याणि बाह्याकाशयोरमूर्तत्वभूतेर्बाह्येन्द्रियाग्राह्यत्वात् ५चशब्दाद्याःमूर्तिभिःसहषट्गुणाविषयाः ज्ञानप्रमातृत्वसिद्धयेवि

धातवःपंचभूतेषुखंवायुज्योतिषोधरा ॥ तेस्वभावेनतिष्ठन्तिवियुज्यन्तेस्वभावतः ७ आकाशोवायुरुक्ष्माचस्तेहोयश्चापिपार्थिवः ॥ एषपंचसमा
 हारःशरीरमपिनैकधा ८ ज्ञानमृष्माचवायुश्चान्निविधःकार्यसंग्रहः ॥ इंद्रियाणींद्रियार्थाश्चस्वभावश्चेतनामनः ॥ प्राणापानौविकारश्चधातवश्चात्र
 निःसृताः ९ श्रवणंस्पर्शनंजिह्वादृष्टिर्नासातथैवच ॥ इंद्रियाणीतिपंचतेचित्तपूर्वगतागुणाः १० तत्रविज्ञानसंयुक्ताचित्प्रतिबिंबाचेतनाध्रुवा ॥
 सुखदुःखेतिधामादुरदुःखामसुखेतिच ११ शब्दःस्पर्शश्चद्रव्यचरसोर्ध्वश्चमूर्तयः ॥ एतेह्यामरणापंचषड्गुणाज्ञानसिद्धये १२ तेषुकर्मविसर्गश्चसर्व
 तत्त्वार्थनिश्चयः ॥ तमाहुःपरमंशुक्रंबुद्धिरित्यव्ययमहत् १३ इमंगुणसमाहारमात्मभावेनपश्यतः ॥ असंख्यदर्शनैर्दुःखमनंतनोपशाम्यति
 १४ अनात्मेतिचयदृष्टेनाहंममेत्यपि ॥ वर्ततेकिमधिष्ठात्राप्रसक्तादुःखसंततिः १५

षयकरणयोगाद्वितज्जायते १२ किंचतेषुश्रोत्रादिषु कर्मस्वर्मसाधनं विसर्गःसंन्यासोब्रह्मलोकदः । संन्यासाद्विज्ञानस्यानमितिस्मृतेःसर्वतत्त्वार्थनिश्चयोमोक्षहेतुः तंतत्त्वनिश्चयं परमंभेदं
 शुक्रंमोक्षबीजं बुद्धिरित्यव्ययं मोक्षदत्तादुःखमितिचाहुः महद्ब्रह्मतत्त्वदत्त्वात् १३ इममिति अस्मिन्संघातेअनात्मनिआत्मबुद्धिरमर्धहेतुरित्यर्थः १४ एवमध्यासोपसृक्ताऽपवाहमाहा
 आत्मेत्यादिना इतिचदृष्टतदनात्मेतिसंबंधः स्वप्नस्थानिद्रुतिविरोधादिवंतयाद्यदृष्टदृष्टकारादितत्त्वआत्मानेत्यर्थः । नहिदृष्टयंदुराभेतिमुक्तंतेनकारणेनअहमितिसमेतिचनवर्तते । यद्य
 भावेदेनप्रतीयेततन्मिथ्यायथाशुक्तिरजतम् । अहंकारदेहेन्द्रियादिकंसारमन्यभेदेनप्रतीयेतइत्यमहमस्मिकापोऽहंगौरोऽहमित्यतोमिथ्याततस्तत्संबंधिममकारास्पदंपुत्रादिकमपिमिथ्या
 अतोऽहमितिसमेतिचनवर्ततइतिमुक्तमुक्तम् । अनात्मेतिज्ञानिष्ठंनान्नचयमेत्यपीतिपाठेइतिविद्वदमित्येवमाकाराप्रतीतिरितिह । स्वायंज्यः तत्रनिष्ठापरिसमाप्तिर्यस्यतद्विषयइत्यर्थः ।
 तस्यार्थोप्यनात्माऽतोऽहमितिनवर्ततेममेत्यपिनवर्ततइतियोजना पाठांतरंरत्ननाकरं इतंसविमाप्रसक्तामतीयमानादुःखसंततिःसाकिमनिष्ठायाआत्मनोऽसंगत्वात् अहंकारस्यचमिथ्यात्वात्
 जूरमपीकमस्वमिरविहायैव । माहसोवक्षस्वाहशोऽलिपितिम्यायेनाहंकारान्मिथ्येत्यर्थः १५

अथेति इतिगुणनार्थेऽथोतिःशास्त्रेप्रसिद्धः सम्यग्गुणगुणनं पुनःपुनरभ्यस्यतेतत्त्वान्यास्मिन्नितिसम्यग्गवधौनामसाख्यशास्त्रं । सम्यग्गमनइतिपाठेसम्यक्सदेहनिर्मुक्तमनोयेनेतितदेव । स्या
गप्रधानंशास्त्रंत्यागशास्त्रम् १४ तदेवाह स्यागइति युक्तानामत्यर्थनित्योद्युक्तानांपुंसांसर्वकर्मस्यागएवनिश्चयतः कर्मणामितिघनादेरभ्युपलक्षणं येनुमिथ्याविनीतास्त्यागविनाशात्त्यादि
परास्तेषांक्लेशोऽविद्यादिरूपोमतः १७ सर्वशास्त्रतात्पर्यस्यागेएवेत्याह द्रष्टेति द्रव्यादित्यागनिमित्तंयज्ञकर्मोदीभ्युपदिशंतीतिशेषः । सर्वस्यागनिमित्तंयोगमुपदिशंति । यतःसात्यागस्य
समापनासमाप्तिःपराकाष्ठेत्यर्थः १८ तस्येति अयंवक्ष्यमाणायोऽङ्गप्रकारेभ्यःतस्यः तथाचत्यागस्यैवप्राधान्यंमाहविशाखिनःसमामनंति । 'त्यागएवहिसर्वेषामोक्षसाधनमुत्तमं ।
त्यजतैवहितज्जेतंत्यक्तुमत्यक्परंपद'इति अन्यथात्यागामात्रे १९ स्याज्यंगणमाह पंचेति भेतसिबुद्धौसंतीतिबुद्धित्यागेसर्वाणित्यक्तानिस्पृशितिभावः बलंप्राणशक्तिः २० शोफांशि

अत्रसम्यग्बोधोनामत्यागशास्त्रमनुत्तमम् ॥ शृणुयत्तवमोक्षायभाष्यमाणंभविष्याति १६ त्यागएवहिसर्वेषांयुक्तानामपिकर्मणाम् ॥ नित्यमिष्ट्याविनी
तानांक्लेशोदुःखवहोमतः १७ द्रव्यत्यागेतुकर्माणिभोगत्यागेवतान्यपि ॥ सुखत्यागेतपोयोगंसर्वत्यागेसमापना १८ तस्यमार्गोऽयमद्वैतःसर्वत्यागस्यद
र्शितः ॥ विप्रहाणायदुःखस्यदुर्गतिस्त्वन्यथाभवेत् १९ पंचज्ञानेन्द्रियाण्युक्तामनःषष्ठानिचेतसि ॥ बलषष्ठानिवक्ष्यामिपंचकर्मेन्द्रियाणितु २० हस्तौ
कर्मेन्द्रियज्ञेयमथपादौगतीन्द्रियम् ॥ प्रजनानंदयोःशोफोनिसर्गेपायुरिन्द्रियम् २१ वाक्शब्दविशेषार्थमितिपंचान्वितंविदुः ॥ एवमेकादशैतानिबु
द्ध्याऽऽशुविसृजेन्मनः २२ कर्णौशब्दश्चचित्तंचत्रयःश्रवणसंग्रहे ॥ तथास्पर्शेतथारूपेतथैवरसगंधयोः २३ एवंपंचत्रिकाह्येतेगुणास्तदुपलब्धये ॥
येनायंत्रिविधोभावःपर्यायात्समुपस्थितः २४ सात्त्विकोराजसश्चापितामसश्चापितेत्रयः ॥ त्रिविधावेदनायेषुप्रसूताःसर्वसाधनाः २५ प्रहर्षः
प्रीतिरानंदःसुखंसंशान्तचित्तता ॥ अकुतश्चित्कुतश्चिद्भार्चितितःसात्त्विकोगुणः २६ अतुष्टिःपरितापश्चशोकोलोभस्तथाऽभ्रमा ॥ लिंगानिरजसस्ता
निदृश्यंतहेत्वहेतुतः २७ अविवेकस्तथामोहःप्रमादःस्वप्नतंद्रिता ॥ कथंचिदपिवर्ततेविविधास्तामसागुणाः २८ अत्रयत्प्रीतिसंयुक्तंकायेमनसि
वाभवेत् ॥ वर्ततेसात्त्विकोभावइत्यपेक्षेततत्तथा २९ यत्त्वसंलोषसंयुक्तमप्रीतिकरमात्मनः ॥ प्रवृत्तरजइत्येवंततस्तदपिचितयेत् ३० अथयन्मोहसं
युक्तंकायेमनसिवाभवेत् ॥ अप्रतर्क्यमविज्ञेयंतमस्तदुपधारयेत् ३१

ॐ पायुर्गुदं २१ पंचान्वितं मन इति बुद्ध्या बुद्ध्या विसृजेन्मनस्त्यजेत् । मनस्त्यागे स विषयाणां कर्मेन्द्रियाणां त्यागो बुद्धित्यागे समनस्कानां ज्ञानेन्द्रियाणां च त्यागः सिद्ध इति प्रघट्टकार्यः २२
एतमेव स्पष्टयति कर्णादित्यादिना कर्णोऽश्रोत्रं करणं शब्दो विषयः चित्तं कर्ता श्रवणं क्रिया २१ पंचत्रिकाः सर्वाणि विषयकरणद्वंद्वानि समनस्कानीति त्रिका इत्युक्तं । एते गुणास्तत्तदुपलब्ध
ये शब्दादिज्ञानाभिव्यक्तये भवन्ति येनाऽनुभवाभिधेयं जनेन निमित्तेनायं त्रिविधो भावः करण कर्म कर्तृ रूपः पर्यायात्पृथगर्थतया स्ति २४ त्रैविध्यमेवाह सात्त्विक इति वेदनाः अनुभवाः सर्वाग्रहणीन्
साधयन्तीति सर्वसाधनाः २५ इष्टश्रवणदर्शनप्राप्तिपरिष्वंगजानि सुखानि प्रहर्षप्रतीत्यानन्दसुखशब्दितानि संशातचित्तता अमुके भुक्ते वाऽनुत्सुकता अकुतश्चिद्वैराग्यात्स्वतएव कुतश्चिदिति इष्टत्वा
भात् चित्तितो विचारितः चित्तत इति पाठे चित्तजः २६ भक्तमेति शब्देः हेतु इति पूर्ववत् २७ कथंचिदिति हेतु हेतुभिरित्यर्थः २८ अपेक्षेतेत्युक्ते उत्तरयोर्द्वयत्वमुक्तं २९ । ३० । ३१

पूर्वशब्दादीनां श्रोत्रादीनां च त्रिगुणात्मकाचित्ताप्रत्ययमुक्तं चित्तत्वागेनैव त्रिगुणकरणविषयाप्राप्त्या गोमवतीति ज्ञानाभायेदानीं विषयादिभ्योऽनन्यत्वं शब्दश्रोत्रादीनामुच्यते तस्माद्विलापनेनैवाविषयादे
प्रविलापनं भवत्वित्येतदर्थं श्रोत्रमिति द्वाभ्यां आकाशाश्रितं श्रोत्रमाकाशाखण्डभूतमेव कर्णश्चक्षुरस्य वच्छेदेन न मत्त एव श्रोत्रत्वात् एवं श्रोत्राश्रितः शब्दोऽपि परंपरया भूतमेव एवं सति शब्द
विज्ञाने उभयं व्योमश्रोत्रे विज्ञानस्य विषयो न । न हि शब्दं जानता श्रोत्राकाशावपि ज्ञायते तत्तज्ज्ञातावेषौ भवेतां किं न शिष्टमिति या शक्याह इतरस्य विज्ञानादन्यस्याज्ञानस्य बाधविषयो श्रोत्राकाशी
न भवतः शब्दस्य तु दुर्मयानन्यत्वात् । न हि घटरूपा विवदाश्रयाभिच्छब्दोः शब्दश्रोत्रोराकाशगुणकार्थयोग्यहणं प्रविलापनं वाकर्तुं शक्यं तस्मात् श्रोत्रादे प्रविलापनेनैव तदनन्यस्य शब्दाका
शादेरपि प्रविलापनं युक्तं श्रोत्रादीनां च चित्तादनन्यत्वात् । तानि शब्दाकाशादीन् च विस्मरणात्मकं चित्तमेव । चित्तमपि मनसोऽध्यवसायात्मकादनन्यदिति धीमात्रं सर्वमनसिलीनेलीनम
वतीत्यर्थः ३२ । ३३ सर्वेषामनोमात्रत्वे युक्तिमाह स्वकमेति एते बुद्बुदशब्दविषये द्वियपंचकद्वयेष्वाकाशं चित्तमनुगतं तिष्ठतीति विद्धि घटगरावादिष्विव मूर्त्त्या अवहेतुः स्वकर्मयुगपद्भावइति
पञ्चम्यर्थे प्रथमा स्वेष्टमिन्द्रियविषयाणां कार्माणिश्रवणस्पर्शनदर्शनादीनि ते पाद्यौ गपच्चात्सु सो स्थितमात्रस्य पुंसोल्लङ्घ्यात्मकं मनो युगपदुपस्थितान्न शब्दादीननुभवति तच्च ते पां मन आत्मकत्वाभा
वेन संगच्छते । उपादानं हि स्वकार्यैर्युगपत्संगतं भवत्यनुपादानं तु क्रमेणेति स्पष्टं । ये तु युगपच्छानानुपलब्धिर्मनसोल्लिंगमिति ज्ञानाद्यौ गपद्यमेवानुपादानस्य मनसः साधकं लिंगमाहुस्ते पांगाह
श्रोत्रं व्योमाश्रित्रं मतं शब्दः श्रोत्रं यमाश्रितः ॥

श्रोत्रं व्योमाश्रितं मूतं शब्दः श्रोत्रं समाश्रितः ॥ नोभयं शब्दविज्ञाने विज्ञानस्येतरस्य वा ३२ एवं त्वं क्रतुषी जिह्वा नासिका चेति पंचमी ॥ स्पर्शरूपरसगंधे तानि चे
तो मनश्च तत् ३३ स्वकर्म युगपद्भावो दशस्वेतेषु तिष्ठति ॥ चित्तमेकादशं विद्विद्विद्वादिदशमी भवेत् ३४ तेषामयुगपद्भाव उच्छेदो नास्ति तामसे ॥ आस्थितो
युगपद्भावो व्यवहारः सलौकिकः ३५ इन्द्रियाण्यपि सूक्ष्माणि दृष्ट्वा पूर्वश्रुता गमात् ॥ चित्तयन्त्रानुपयोति त्रिभिरेवान्वितो गुणैः ३६ यत्तमोपहतं चित्तमाशुसंहारम
धुवम् ॥ करोत्युपरमकाये तदाहुस्तामसं बुधाः ३७ यद्यदागमसंयुक्तं न कच्छन्मनुष्य इति ॥ अथ तत्राप्युपादत्ते तमो व्यक्तमिवानृतम् ३८

दानिमग्रस्ययुगपत्सर्वांगीणशैत्यानुभवेनहेतोर्बाधइत्यास्तातावत् । चित्तस्थापित्यापिकाबुद्धिर्द्वाविजमीद्वावशी भाषोभद्रप्रत्ययः १४ तेषांद्वादशानामात्मन्यारोपितानामयुगपद्वाषोडशदृश्य
परकंचित्तसर्वार्थभित्तियोगप्रसिद्धं । चित्तस्यसर्वार्थत्वमिहबुद्ध्यावियुगपद्भावइत्युच्यते तदन्वोविशेषविज्ञानराहित्यलक्षणोज्ञातृज्ञेयज्ञानयोगपद्याभावस्तामसोनिब्रारूपतमोमयःसुषुप्तिकालीन
स्तस्मिन्नस्त्यप्यात्मनउच्छेदोनास्ति उत्थितस्यसुखमहमस्वाप्समित्यादिपरामर्शात् । सतांसौम्यतदासंपन्नोभवतीतिसुषुप्तौब्रह्मसंपत्तिश्रवणात् । सएवदुर्मानुस्मृतिशब्दविधिभ्यइतिन्याया
च्चायुगपद्भावएवआत्मनोवास्तवंतत्त्वंयुगपद्भावस्तुस्वप्नवदज्ञानकृतइत्याह आस्थितइति लौकिकोननुपारमार्थिकः १५ व्यावहारिकंयुगपद्भावमुक्त्वाप्रातिभासिकंस्वप्नप्रकाशिकंतमाहेंद्रियाणीति
पूर्वश्रुतंश्रवणक्रियासाचस्पर्शनादीनामप्यलक्षणंतयाशब्दादीनाभागमःप्राप्तिःपूर्वानुभववासनातइत्यर्थः । सूक्ष्मार्णींद्रियाण्येकादशदृष्टावित्यन्यविषयसंगभावयन् मापुरुषःस्वप्नदर्शित्रिभिर्गुणः
सत्त्वादिभिर्गुणैरनुपर्येतिजाग्रदवस्थामनुसंचरतिस्वप्ने कायेइत्युत्तरादपकथ्यते स्वेशरीरेयथाकामेपरिवर्ततइतिश्रुतेः १६ तमोपहतंतमोगुणेनाभिभूतंचित्तंप्रवृत्तिप्रकाशात्मकमाशुसंहारंशीघ्रं
संहृत्यअध्वमोक्षवदानंत्यहीनमुपरमंपूर्वोक्तयुगपद्भावस्योच्छेदंकरोति तत्सुखंतामसमज्ञानप्रधानंशरीरएवसुषुप्तावमुभूयते १७ सुषुप्तिसादृश्यंकेवल्यस्याह यथाविति यत्सुखंमाममसंयुक्तमानं
दोब्रह्मेतिवेदबोधितंयद्यस्मिन्नकच्छंदैतदुःखंनानुपश्यति । नकिंचिदनुशाम्यतीतिपाठांतरेयत्रनकिंचित्सुखंदुःखंवाज्ञाताज्ञेयंवाऽस्ति किंतुदुःखंनानुभवदाचार्येपदेशमनुज्ञाम्यत्येव । तत्र
तस्मिन्नपि सुखेअव्यक्तमश्रुतंतमउपादत्तइव । वस्तुतस्तुतमोनास्ति तथापिद्वैतदर्शनाभावसाम्येनावृतमव्यक्तं च ज्ञात्रादिविद्यामाभावात् १८

एवंसुखमिवमोक्षेऽप्येषोऽहंकारादिघटांतोदयमानो गुणो भोग्यवर्गः स्वकर्मप्रत्ययः कर्महेतुकाविर्भावः प्रसंख्यातः प्रत्याख्यातः केषांचिद्विद्यावतां प्रपञ्जरवद्वर्तते केषांचिद्विद्यावतां कालत्रयेऽपि न
ह्यस्ति ३९ एतत्तत्समाहारं संवातं क्षेत्रमाहुः एतदितिविधेयापेक्षं कृत्वा मनसि संघातबीजमूतयोभावोपासत्तासंज्ञः शुक्तिरजतवदध्यस्तस्य मनसः सत्तास्फूर्तिप्रदः ४० एवमिति
सर्वेषु भूतेषु चतुर्विधेषु हेतुतः अनाद्यविद्याकामकर्मवशतः । स्वभावात्सत्यानृतयोरात्माऽनात्मनोर्मिणीकरणात् । व्यवहारे वर्तमानेषु सत्सु कउच्छेदउच्छेदवान् । कोवाशाश्वतः स्यात् ना
सतो विद्यते भावो नाभावो विद्यते सत इति न्यायेनासतः संघातस्य स्वरूपाभावादेव नोच्छेदप्रसंगः । अतएव शाश्वतत्वं चास्य नेत्यर्थः । यद्वा शाश्वत आत्मा वाक्यमुच्छेदवान् भवेदिति यापूर्व
त्वया आत्मोच्छेदं काकृतामानिरालंबनेत्यर्थः । एतेन पुं प्रकृत्योरत्यंतवैधर्म्यमुपपादितम् ४१ यथेति नद्यो नवाश्वत्कीः रूपणिनामच जहति त्यजंति नदाश्वतानदीर्नियच्छंति स्ववशे
कुर्वति यथाशुद्रनदी महानद्यां नामरूपेण जातिमहानदी च समुद्रे लीयते तद्वत्सत्यस्य महदादिघटांतात्मना स्थितस्योत्पत्तिविपरीतक्रमेण संक्षयः स्थूलं सूक्ष्मं लीयते सूक्ष्मं कारणे तच्च शुद्धे इत्यर्थः ४२ प्र

एवमेष प्रसंख्यातः स्वकर्मप्रत्ययोगुणः ॥ कथंचिद्वर्तते सम्यक् केषांचिद्वानिवर्तते ३९ एतदाहुः समाहारं क्षेत्रमध्यात्मचिंतकाः ॥ स्थितो मनसि यो भावः स वै क्षेत्रज्ञ
उच्यते ४० एवं सति कउच्छेदः शाश्वतो वाक्यं भवेत् ॥ स्वभावाद् वर्तमानेषु सर्वभूतेषु हेतुतः ४१ यथार्णवगतानद्योव्यक्तीर्जहति नामच ॥ नदाश्वतानियच्छं
ति तादृशः सत्वसंक्षयः ४२ एवं सति कुतः संज्ञा प्रेत्य भावे पुनर्भवेत् ॥ जीवे च प्रतिसंयुक्ते गृह्यमाणे च सर्वतः ४३ इमां च यो वेद विमोक्ष बुद्धिमात्मानमन्विच्छति चाप्र
मतः ॥ न लिप्यते कर्म फलैरनिष्टैः पत्रं बिसस्ये वजलेन सितम् ४४ दृढे हि पाशैर्बहुभिर्विमुक्तः प्रजानिमितैरपि देवैश्च ॥ यदा ह्यसौ सुखदुःखे जहाति मुक्तस्तदा
त्र्यांगतिमेत्यलिङ्गः ४५ श्रुतिप्रमाणगममंगलैश्च शेषे ते जरा मृत्युमया दभीतः ॥ क्षीणे च पुण्ये विगते च पापे ततो निमित्ते च फले विनष्टे ॥ अलेपमाकाशमलिङ्गमेवमा
स्थाय पश्यंति महत्यसक्ताः ४६ यथोर्णनाभिः परिवर्तमानस्तंतु क्षयेति ष्ठातिपात्यमानः ॥ तथा विमुक्तः प्रजहाति दुःखं विध्वंसते लोष्ट इवाद्रिमुच्छन्न ४७ यथा
रुरुः शृंगमथो पुराणं हित्वा त्वचं वाप्युरगो यथाच ॥ विहाय गच्छत्यनवेक्षमाणस्तथा विमुक्तो विजहाति दुःखम् ४८ हुमं यथा वाप्युदके पतंतं मुत्सृज्य पक्षी निपतत्य
सक्तः ॥ तथा ह्यसौ सुखदुःखे विहाय मुक्तः पराद्वर्ची गतिमेत्यलिङ्गः ४९

तिसंयुक्तेषु पापि मिश्रे जीवे सर्वतः सर्वात्मना दर्पणस्य सुखवदृष्टमाणे सति प्रेत्य भावे उपोष्य पापे संज्ञाय महदेव दसोऽस्मीति तद्वहणं कुर्वन् स्यान्न कुतश्चिन्नापि ग्रहणाभावात् सुखस्येवात्मन उच्छेदोऽप्यस्ती
ति नोक्तं कावकाश इत्यर्थः ४१ विद्याफलमाह इमामिति वेदशास्त्रतः अन्विच्छति शमादिपरोमवति बिसस्य मृगालस्य ४४ पाशैः स्नेहकर्मनिमित्तैः तेषां ग्रहणं प्रजेत्यादिना अलिङ्गः
पंचमाणमनो बुद्धिदशोऽत्रियात्मकलिङ्गहीनः ४५ श्रुतिप्रमाणं तत्त्वमसीति वाक्यं आगमोक्तमंगलं साधनं शब्दादि निमित्ते मोहोत्पत्तेः फलेषु दुःखात्मके महति बुद्धितत्त्वेऽस्मितामात्रे पश्यंति ।
तत्रैव हि सांख्यानगुणपुरुषांतरज्ञानमस्माकं च प्रतीचो ब्रह्मभावागमः प्रसिद्धः । असत्काविरक्ताः आकाशं हार्दाकाशाख्यं सन्तु ब्रह्मास्यायाऽऽश्रित्य अलिङ्गं निर्गुणं पश्यंतीति योजना ४६ यथेति
ऊर्णनाभिर्लूताः शीटस्तंतुक्षये तंतुमये गृहे यथा तिष्ठति तथैव पात्यमानोऽविद्यावशो जीविः कर्मैतंतु गृहेति तिष्ठति । तथा चोर्णनाभिस्तंतुक्षयं प्रजहाति एवं विमुक्तोऽपि । हाने फलमाह दुःखं विध्वंसते इति
दृष्टांतो लोष्ट इति पापपिंडः अद्रिपाषाणं कृच्छन्नवेगेन प्राप्नुवन् ४७ रुरुर्मृगभट्टः ४८ पराध्वी श्रेष्ठाम् ४९

केन हृत्तेन हृत्तज्जो जनको मिथिलापि इति युधिष्ठिरप्रश्नं श्रीजमुष्यस्यति अपि चेति ५० । ५१ अवेक्षते अर्थतः पर्यालोचयति कपिलं कपिलप्रशिष्यं पंचशिखम् ५२ ॥ इति शांतिपर्वणि
मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये एकोनविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१९ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ किं कुर्वन् सुखमाप्नोति किं कुर्वन् दुःखमाप्नुयादित्यारभ्य आद्यंतं सर्वभूतानां
ज्ञातुमिच्छामि कौरवेत्यतः प्राक्तनी एकादशाध्यायी उक्तवक्ष्यमाणस्वरूपज्ञानलाभार्थासाधनसंप्रतिष्ठानार्थाप्रायेण स्वष्टार्थावस्थापि विषयमापि पदान्यत्र व्याख्यायते १ श्रुतिसमाधयो वेदव्रतारः
२ दमो बाह्यं त्रियनिग्रहस्तद्वर्जितः अदांतः ३ । ४ । ५ तीक्ष्णो राजसः अभिमानकामादीन् ६ क्रव्याद्वचोव्याघ्रादिभ्यो मांसमक्षकेभ्यः ७ भूयोऽधिकम् ८ लिङ्गानि स्वरूपाणि

अपि च भवति मैथिलेन गीतं नगरमुपाहितमग्निनाऽभिर्वाक्ष्य ॥ नखलुममहिदह्यतेऽत्र किंचिस्त्वयमिदमाह किल स्मभूमिपालः ५० इदममृतपदं निशम्य राजा स्व
यमिह पंचशिखेन भाष्यमाणम् ॥ निखिलमभिसमीक्ष्य निश्चितार्थः परमसुखं विजहार वीतशोकः ५१ इमं हि यः पठति मोक्षनिश्चयं महीपते सततमवेक्षते तथा ॥
उपद्रवान् भानुभवत्यदुःखितः प्रमुच्यते कपिलमिवैत्यमैथिलः ५२ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि पंचशिखवाक्यं नाम एकोनविंशाधिकद्वि
शततमोऽध्यायः ॥ २१९ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ किं कुर्वन् सुखमाप्नोति किं कुर्वन् दुःखमाप्नुयात् ॥ किं कुर्वन्निर्भयो लोके सिद्धश्चरति भारत १
॥ भीष्म उवाच ॥ दममेव प्रशंसंति वृद्धाः श्रुतिसमाधयः ॥ सर्वेषामेव वर्णानां ब्राह्मणस्य विशेषतः २ नादांतस्य क्रियासिद्धिर्यथा वदुः पश्यते ॥ क्रियातपश्च सत्यं
च दमे सर्वं प्रतिष्ठितम् ३ दमस्तेजो वर्धयति पवित्रं दम उच्यते ॥ विपाप्मानिर्भयो दांतः पुरुषो विदते महत् ४ सुखं दांतः प्रस्वपिति सुखं च प्रतिबुध्यते ॥ सुखं
लोके विपर्येति मनश्चास्य प्रसीदति ५ तेजो दमेन ध्रियते तत्र तीक्ष्णोऽधिगच्छति ॥ अमित्रांश्च बहुन्नित्यं पृथगात्मनि पश्यति ६ क्रव्याद्वचोव्याघ्रादिभ्यो मांसमक्षकेभ्यः
सदाभयम् ॥ तेषां विप्रतिषेधार्थं राजा मृष्टः स्वयं भुवा ७ आश्रमेषु च सर्वेषु दम एव विशिष्यते ॥ यच्च तेषु फलं धर्मभूयो दांतेतदुच्यते ८ तेषां लिङ्गानि वक्ष्यामि येषां
समुदयो दमः ॥ अकार्पण्यमसंरंभः संतोषः श्रद्धानता ९ अक्रोधः अर्जवं नित्यं नातिवादोऽभिमानिता ॥ गुरुपूजाऽनमूया च दयाभूतेष्वपैशुनम् १० जनवा
दमृषावादस्तुतिनिंदा विवर्जनम् ॥ साधुकामश्च स्पृहयेन्नायति प्रत्ययेषु च ११ अवैरकत्सूपचारः समो निर्दाप्रशंसयोः ॥ सुवृत्तः शीलसंपन्नः प्रसन्नात्माऽत्मवान् प्र
भुः १२ प्राप्य लोके च सत्कारं स्वर्गं वै प्रेत्य गच्छति ॥ दुर्गमं सर्वभूतानां प्रापयन् मोदते सुखी १३ सर्वभूतहिते युक्तो न स्मयो द्विषते जनम् ॥ महाहृद इवाक्षोभ्यः
प्रज्ञातः प्रसीदति १४ अभयं यस्य भूतेभ्यः सर्वेषामभयं यतः ॥ नमस्यः सर्वभूतानां दांतो भवति बुद्धिमान् १५

समुदेत्यस्मादिति समुदयो हेतुः

अकार्पण्यमदीनस्वं असंरंभोऽभिनिवेशाभावः ९ अतिवादो लौकिकार्थमाषणं अभिमानिता गर्वः १० जनवादो राजादिवार्ता साधुकामो मोक्षार्थी प्रत्ययेषु सुखदुःखाद्यनुभवेषु आयतिमुत्तरकालं
न स्पृहयेत् प्राप्तसुखादिकं मुंजीत न तु कालांतरं यौतजौ हर्षविषादौ चित्तनीयावित्यर्थः नायति प्रत्ययो नृष्विति पाठे फलसंवादेन विश्वस्तो नृष्वदरं न कुर्यात् किंतु प्रागेवाकृतकार्येषु साधुष्वविश्वासानकर्त
व्यहृत्यर्थः ११ सूपचारः शास्त्रवर्जितादरः प्रसन्नात्मा शुद्धचित्तः आत्मवान् धृतिमान् प्रभुर्जितकामादिदोषः १२ दुर्गमं दुष्काले दुर्लभमन्नादिप्रापयन् दयावानित्यर्थः १३ स्मोति पश्यन् १४ १५

१५ । १० । १८ । १९ । २० ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीवैभारतमावदीपे विश्वयधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२० ॥ ॥ ॥ ॥ मृता
नामभयंयतइत्यहिंसाविधिः किमप्रीयोमीयंपशुमालभेतसुराग्रहंशुद्धातीतिवैदिकंवाह्यंक्रममवर्तनावाक्यं । तथाप्रीययेच्छंदिमत्तयामासेनसुरयानुप'इत्येवैदिकंवाह्यं सविधिःकिमे
ताभ्यांविद्वद्यतेनवेतिप्रभार्यः द्विजातयस्त्वैवर्णिकाः व्रतयज्ञदीक्षामंत्रदीक्षाचतयुक्ताः हविर्देवताशेषं अन्नमदनीयंमांसमद्यादि ब्राह्मणपूर्वोक्तद्विविधंतत्रोक्तोपःकामःस्वर्गपुत्रादि
स्त्वस्मै यत्तुंजतेतदिदंकथंयुक्तमयुक्तंवेतिपदार्थः १ अवेदोक्तेति मुंजानाअमोज्यंमांसादीतिशेषः । कार्यकारिणःकामाचारवतः इहैवपातिताइत्यर्थः । व्रतलुब्धादीक्षोक्तफलानुरागिणःस्वर्ग

नहृष्यतिमहृत्यथेव्यसनेचनशोचति ॥ सवैपरिमितप्रज्ञःसदांतोद्विजउच्यते १६ कर्मभिःश्रुतसंपन्नःसद्गिराचरितःशुचिः ॥ सदैवदमसंयुक्तस्तस्यभुंक्तेमहाफ
लम् १७ अनुसूयाक्षमाशांतिःसंतोषःप्रियवादिता ॥ सत्यंदानमनायासो नैषमार्गोदुरात्मनाम् १८ कामक्रोधौचलोभश्चपरस्येष्याविकथना ॥ कामक्रोधौ
शेकृत्वाब्रह्मचारीजितेंद्रियः १९ विक्रम्यघोरेतमसिब्राह्मणःसंशितव्रतः ॥ कालाकांक्षीचरेल्लोकात्रिरपायइवात्मवान् २० ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि
मोक्षधर्मपर्वणि दमप्रशंसायां विश्वयधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२० ॥ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ द्विजातयोव्रतोपेतायदिदंभुंजतेहविः ॥
अन्नं ब्राह्मणकामायकथमेतत्पितामह १ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ अवेदोक्तव्रतोपेताभुंजानाःकार्यकारिणः ॥ वेदोक्तेषुचभुंजानाव्रतलुब्धायुधिष्ठिर २
॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ यदिदंतपइत्याहुरुपवासंपृथग्जनाः ॥ एतत्तपोमहाराजउताहोर्कितपोभवेत् ३ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ मासपक्षोपवासेनमन्यंतेय
त्तपोजनाः ॥ आत्मतंत्रोपघातस्तुनतपस्तत्सतामृतम् ४ त्यागश्चसन्नतिश्चैवशिष्यतेतपउत्तमम् ॥ सदोपवासीसभवेद्ब्रह्मचारीसदाभवेत् ५ मुनिश्चस्यात्स
दाविप्रोदैवतंचसदाभवेत् ॥ कुटुंबिकोधर्मकामःसदाऽस्वप्नश्चभारत ६ अमांसादीसदाचस्यात्पवित्रश्चसदाभवेत् ॥ अमृताशीसदाचस्यादेवतातिथिपूजकः
७ विघसाशीसदाचस्यात्सदाचैवातिथिव्रतः ॥ श्रद्धधानःसदाचस्यादेवताद्विजपूजकः ८ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कथंसदोपवासीस्याद्ब्रह्मचारीकथंभवेत् ॥
विघसाशीकथंचस्यात्सदाचैवातिथिव्रतः ९ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ अंतराप्रातराशंचसायमाशंतथैवच ॥ सदोपवासीसभवेद्योनभुंक्तेऽतरापुनः १० भा
यांगच्छन्नब्रह्मचारीऋतौभवतिवैद्विजः ॥ ऋतवादीभवेन्नित्यंज्ञाननित्यश्चयोमरः ११ नभक्षयेदृथामांसममांसाशीभवत्यपि ॥ दानानेत्यःपवित्रश्चजस्वप्नश्च
दिवाऽस्वपन् १२ भृत्यातिथिषुयोभुंक्तेभुक्तवत्सुसदासदा ॥ अमृतंकेवलंभुंक्तेइतिविद्वियुधिष्ठिर १३

प्राप्यपतिष्यंतीत्यर्थः । लुब्धाइतिपाठेव्रतविधिनावांचिताइत्यर्थः १ एवंपरपीडाकरंयागाविकंविमिद्यदेहपीडाकरमपिधर्ममुलूगामनुपादेयानिद्विभोतराभ्यायदिति ३ आत्मतंत्रमात्मविद्यात
स्याउपघातोविघ्नः ४ आत्मविद्योपकारकंतपआह त्यागइति भूतमयंकरकर्मसंन्यासस्त्यागः सन्नतिभूताराधनं असंन्यासिनामापिभार्गमाह भवेति सकुटुंबिकोऽपिउपवासीस्यादिविशेषणवा
न्रमवेत् ५ धर्मकामःननुफलकामः अस्वप्नइतिच्छेदः ६ । ७ अविधिर्वैश्वदेवातेमासः देवतापूजानांपूजकः ८ । ९ । १० । ११ ह्यादेवपिपुत्रोभंविना अस्वपन्नितिच्छेदः ११ । १२

अमुक्तवत्सुनाश्रानःसततंयस्तुवैद्विजः ॥ अमोजनेनतेनास्यजितःस्वर्गोभवत्युत १४ देवताभ्य पितृभ्यश्चभृत्येभ्योऽतिथिभिःसह ॥ अवशिष्टंयुतोऽश्रातितमा
हुर्विघसाशिनम् १५ तेषालोकाह्यपर्यताःसदनेब्रह्मणासह ॥ उपस्थिताश्चाप्सरोभिःपरियांतिदिवौकसः १६ देवताभिश्चयेसार्धपितृभ्यश्चोपभुंजते ॥ रमंतेपुत्रपौत्रै
श्चतेषांगतिरनुत्तमा १७ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिः मोक्षधर्मः अमृतप्राश्निकोनामएकविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२१ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ यदि
दंकर्मलोकेऽस्मिन्शुभंवायदिवाऽशुभम् ॥ पुरुषयोजयत्येवफलयोगेनभारत १ कर्ताऽस्तिस्तस्यपुरुषउताहोनेतिसंशयः ॥ एतदिच्छामितत्त्वेनत्वत्तःश्रोतुंपितामह
२ ॥ भीष्मउवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ प्रहादस्यचसंवादमिद्रस्यचयुधिष्ठिर ३ असक्तंभूतपाप्मानंकुलेजातंबहुश्रुतम् ॥ अस्तव्यमन
हंकारंसत्वस्थंसमयेरतम् ४ तुल्यनिंदास्तुतिदांतंशून्यागारनिवासिनम् ॥ चराचराणांभूतानांविदितप्रभवव्ययम् ५ अकुप्यंतमहृष्यंतमप्रियेषुप्रियेषुच ॥ कां
चनेवाऽथलोष्टेवाउभयोःसमदर्शनम् ६ आत्मनिश्चयसिद्धान्नेधीरनिश्चितनिश्चयम् ॥ परावरज्ञंभूतानांसर्वज्ञंसमदर्शनम् ७ शकःप्रहादमासीनमेकांतिसंयतेंद्रियम् ॥
बुभुत्समानस्तत्प्रज्ञामभिगम्येदमब्रवीत् ८ यैःकश्चित्समतोलोकेगुणैःस्यात्पुरुषोऽष्टपु ॥ भवत्यनपगान्सर्वास्तान्मुणानलक्षयामहे ९ अथतेलक्ष्यतेबुद्धिःसमावा
लजनैरिह ॥ आत्मानंमन्यमानःसन्श्रेयःकिमिहमन्यसे १० बद्धःपाशैश्च्युतःस्थानाद्विषतांशमागतः ॥ श्रियाविहीनःप्रहादशोचितव्येनशोचसि ११ प्रज्ञाला
भातुदैतेयउताहोऽतिमत्तया ॥ प्रहादसुस्थरूपोऽसिपश्यन्व्यसनमात्मनः १२ इतिसंचोदितस्तेनधीरोनिश्चितनिश्चयः ॥ उवाचशुद्धययावाचास्वामिप्रज्ञामनु
वर्णयन् १३ ॥ प्रहादउवाच ॥ प्रवृत्तिश्चनिवृत्तिश्चभूतानांयोन्युच्यते ॥ तस्यस्तंभोभवेद्बाल्यान्नास्तिस्तंभोऽनुपश्यतः १४

अमुक्तवत्सुनाश्रानःअनभ्रन् १४ । १५ । १६ । १७ ॥ इति शांतिः नीलकण्ठीवै भा एकविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२१ ॥ यदिति इदंसदोपवासीस्यादित्यादिना
विहितंकर्म १ तस्यकर्ता अस्तिर्भवत्यर्थे पुरुषस्तस्यकर्ताभवतिनवेतिप्रभार्यः कर्तेतिकाणादाः अकर्तेतिकापिलाः । आद्येमोक्षानुपपत्तिः स्वामाविकस्यकर्तृत्वस्यवन्ध्याप्यवदाश्रयना
शमंतरेणाविनाशात् । अंत्येशास्त्रानर्थक्यापत्तिःजडस्याप्रेर्यत्वाच्चेतनस्याकर्तृत्वाच्चसंशयः २ । ३ तत्त्वविदालक्षणमेवज्ञानसाधनमितिप्रहादविशिष्टि असक्तमित्यादिना असक्तंफलेच्छा
रहितं अस्तव्यमनलस अनहंकारवीतगर्व सत्वस्थसात्विकं अतएवसमयेस्वोचितेज्ञमादौधर्मैरतम् ४ विदितःप्रभवश्चासावप्ययश्चेत्यपरिणाम्युपादानभूतःपरमात्मायेनतं ५ । ६ आत्म
अभुक्तवत्सुनाश्रानःसततंयस्तुवैद्विजः ॥ अमोजनेनतेनास्यजितःस्वर्गोभवत्युत १४ देवताभ्य पितृभ्यश्चभृत्येभ्योऽतिथिभिःसह ॥ अवशिष्टंयुतोऽश्रातितमा
हुर्विघसाशिनम् १५ तेषालोकाह्यपर्यताःसदनेब्रह्मणासह ॥ उपस्थिताश्चाप्सरोभिःपरियांतिदिवौकसः १६ देवताभिश्चयेसार्धपितृभ्यश्चोपभुंजते ॥ रमंतेपुत्रपौत्रै
श्चतेषांगतिरनुत्तमा १७ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिः मोक्षधर्मः अमृतप्राश्निकोनामएकविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२१ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ यदि
दंकर्मलोकेऽस्मिन्शुभंवायदिवाऽशुभम् ॥ पुरुषयोजयत्येवफलयोगेनभारत १ कर्ताऽस्तिस्तस्यपुरुषउताहोनेतिसंशयः ॥ एतदिच्छामितत्त्वेनत्वत्तःश्रोतुंपितामह
२ ॥ भीष्मउवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ प्रहादस्यचसंवादमिद्रस्यचयुधिष्ठिर ३ असक्तंभूतपाप्मानंकुलेजातंबहुश्रुतम् ॥ अस्तव्यमन
हंकारंसत्वस्थंसमयेरतम् ४ तुल्यनिंदास्तुतिदांतंशून्यागारनिवासिनम् ॥ चराचराणांभूतानांविदितप्रभवव्ययम् ५ अकुप्यंतमहृष्यंतमप्रियेषुप्रियेषुच ॥ कां
चनेवाऽथलोष्टेवाउभयोःसमदर्शनम् ६ आत्मनिश्चयसिद्धान्नेधीरनिश्चितनिश्चयम् ॥ परावरज्ञंभूतानांसर्वज्ञंसमदर्शनम् ७ शकःप्रहादमासीनमेकांतिसंयतेंद्रियम् ॥
बुभुत्समानस्तत्प्रज्ञामभिगम्येदमब्रवीत् ८ यैःकश्चित्समतोलोकेगुणैःस्यात्पुरुषोऽष्टपु ॥ भवत्यनपगान्सर्वास्तान्मुणानलक्षयामहे ९ अथतेलक्ष्यतेबुद्धिःसमावा
लजनैरिह ॥ आत्मानंमन्यमानःसन्श्रेयःकिमिहमन्यसे १० बद्धःपाशैश्च्युतःस्थानाद्विषतांशमागतः ॥ श्रियाविहीनःप्रहादशोचितव्येनशोचसि ११ प्रज्ञाला
भातुदैतेयउताहोऽतिमत्तया ॥ प्रहादसुस्थरूपोऽसिपश्यन्व्यसनमात्मनः १२ इतिसंचोदितस्तेनधीरोनिश्चितनिश्चयः ॥ उवाचशुद्धययावाचास्वामिप्रज्ञामनु
वर्णयन् १३ ॥ प्रहादउवाच ॥ प्रवृत्तिश्चनिवृत्तिश्चभूतानांयोन्युच्यते ॥ तस्यस्तंभोभवेद्बाल्यान्नास्तिस्तंभोऽनुपश्यतः १४

मिप्रतीचि श्रेयस्यानंदरूपे ज्ञानेचिन्मात्रे धीरंकुतर्कानभिभूतं अतएवनिश्चितनिश्चयं पराहिरण्यगर्भोऽवरोनीचोयस्मादीश्वरातज्ज्ञं अतएवसर्वज्ञे । 'आत्मनोवाअरेदर्शनेनदंसर्वविदितं'इ
त्यात्मज्ञानारसावेद्व्यश्रुतेः समंनिर्विशेषतद्वर्णनवंतं ७ बुभुत्समानःसंबोबुभुत्सन् ८ भवतिस्वयि अनपगान्स्थिरान् ९ बालजनेःसमारागद्वेषादिराहित्यात् मध्यमानोजानन्ना
त्मज्ञानार्थकिंश्रेयःप्रशस्ततरसाधनं १० । ११ । १२ । १३ अत्रसांख्यमतमादायकर्तृत्वनिराकरोति प्रवृत्तिमित्यादिना प्रवर्ततइतिप्रवृत्तिः निवर्ततइतिनिवृत्तिः पुरुषस्य
भोगापवर्गोसाधयितुमनुलोमप्रतिलोमपरिणामवतीमूलककतिस्तांकर्तृकरणक्रियाकृषामभ्रमन्नेभ्यांयोन्युच्यतेइत्यारम्भनिबुद्धिर्भोऽनुपश्यतः त
थाचभुतिः । 'तत्रकोमोहःकःशोकएकरममुपपद्यते'इति १४

रथादिबद्धे तनाप्रकृतिरधिष्ठातारं विना कथं प्रवर्ततेत्याशंक्याह स्वभावादिति यथावत्सीत्पतेः प्रागेवतद्विनिमित्तं श्रीरुधिरपूणेऽपि गवामूषसि प्रवर्तते न च तदा वात्सल्यादिकं तत्प्रवर्तकमस्ति वत्सस्यैवाजातत्वात् जाते तु वत्से वात्सल्यं त्वरयतां नाम प्रवृत्तिस्तु श्रीरस्वामाविकयेव । अद्वैतसर्वभावाभावाः स्वभावादेव प्रकृतितत्त्वसंप्रवर्ततेनास्ति प्रवर्तकापेक्षेत्यर्थः । नन्वेवं जितं सार्वभौमैरित्याशंक्याह भावामहदाद्या अभावास्तेषां प्रलयाश्च पुरुषार्थो न विद्यते इति । पुरुषार्थो भोगापवर्गात्मकः स आत्मनि नास्ति । नहि प्रकृतिः कर्त्री पुरुषो भोक्तेति वदामो येन सिद्धांताद्भवेत् । शास्त्रफलं प्रयोक्तारितलक्षणत्वादिति न्यायं न च पश्यामः किं तु या कर्त्री सैव भोक्ता आत्मनि तु भोक्तृत्वं जलचांचल्यवत्तिरिति वदामः १५ नन्वयस्कांतमणिवत् पुरुषस्योदासीनस्यापि सत्ता मात्रेण प्रवर्तकत्वमस्ति त्वया शंक्याह पुरुषार्थस्येति भोगापवर्गयोरभावे कारकः कारयिता कथं स्यात् सत्ता मात्रेण कारयितृत्वमपि विविक्रियमाणसत्त्वाधीनं विक्रियाचनरज्जुरागयमानायाः प्रकृतेर्वा स्तबी संभवतीति तन्कारकत्वमात्मनः । ततश्च न कुर्वतः अद्वैतस्तस्येह देहादौ स्वयं मानोऽहमित्यभिमानो भवेत् अविवक्ष्येति शेषः १६ कस्तावता दोष इत्यत आह यद्वति १८ आत्मनः कर्तृत्वे दृष्टविरोधमाह यदीत्यादिना १९ नन्वदृष्टानुकूल्यमात्रादारं भविष्यति इत्यत आहानिष्टस्येति हितार्थं यतमानानां स्वतंत्राणामप्यनिष्टादृष्टोत्पत्तिरप्युक्तैवेति भोक्तृत्वसमानियतस्य कर्तृत्वस्या भावे भोक्तृत्वस्याप्यभाव इत्यर्थः १९ ईशः कालश्चेति स्वभावस्यैव नामांतरमित्यभिप्रेत्याहानिष्टस्येति यथाऽनिष्टनिष्पत्तिरिति तिरोधानं चायत्त एव स्वभावादापतत्येवमन्यदप्यित्यर्थः । नहि

स्वभावात्संप्रवर्तते निवर्तते तथैव च ॥ सर्वे भावास्तथाऽभावाः पुरुषार्थो न विद्यते १५ पुरुषार्थस्य चाभावे नास्ति कश्चिच्चकारकः ॥ स्वयं न कुर्वतस्तस्य जातु मानो भवेदे ह १६ यस्तु कर्तारमात्मानं मन्यते साध्वसाधुवा ॥ तस्य दोषवती प्रज्ञा अतस्त्वज्ञेति मेमतिः १७ यदि स्यात्पुरुषः कर्ता शक्रात्मश्रेयसे ध्रुवम् ॥ आरंभास्तस्य सिद्धे युर्न तु जातु परा भवेत् १८ अनिष्टस्य हि निवृत्तिरिति निवृत्तिः प्रियस्य च ॥ लक्ष्ये तयतमानानां पुरुषार्थस्ततः कुतः १९ अनिष्टस्याभिनिवृत्तिमिष्टसंघट्टति मेव च ॥ अप्रयत्नेन पश्यामः केषांचित्स्वभावतः २० प्रतिरूपतराः केचिद्दृश्यंते बुद्धिमतराः ॥ विरूपेभ्योऽल्पबुद्धिभ्यो लिप्समाना घनागमम् २१ स्वभावाप्रेरिताः सर्वे निविशं ते गुणायदा ॥ शुभाशुभास्तदा तत्र कस्य किं मानकारणम् २२ स्वभावादेव तत्सर्वमिति मे निश्चितामतिः ॥ आत्मप्रतिष्ठा प्रज्ञा वाममनास्ति ततोऽन्यथा २३ कर्म जंत्विह मन्यते फलयोगं शुभाशुभम् ॥ कर्मणां विषयं कृत्स्नमहं क्षयामितच्छृणु २४ यथा वेदयते कश्चिदोदनं वायसो ह्यदन ॥ एवं सर्वाणि कर्माणि स्वभावस्यैव लक्षणम् २५

स्वभावजमदृष्टस्वभावप्रवर्तकमवति कार्यस्य कारणप्रवर्तकत्वादिति भावः १० । ११ प्रकृतेः स्वातंत्र्यमुपसंहरति द्वाभ्यां स्वभावेति गुणाः सुखदुःखादयः मानकारणमहं सुखी कर्ता भोक्ता चेत्यभिमानहेतुर्न किमपीत्यर्थः १२ आत्मप्रतिष्ठा मोक्षः प्रज्ञा आत्मज्ञानं तदपि स्वभावादेव बंधस्यैवात्मा तत्प्रतियोगिनिमुक्तिरप्यज्ञानादेवेत्यर्थः तथा च श्रुतिः । 'निनिरोधो न चोत्पत्तिर्न बद्धो न च साधकः । न मुमुक्षुर्न वै मुक्त इत्येषा परमार्थता' इति १३ ननु पर्जन्यवदीशकालस्थानीया प्रकृतिः साधारणं कारणं कर्म तु बीजवत्साधारणमिति शंकेते कर्मजमिति एतन्निरासं प्रतिजानीते कर्मणामिति विषयविशेषकार्यं १४ तदेवाह यथेति काकोऽन्नमिव कर्माणि स्वभावं प्रकाशयन्ति ननु वर्तयन्तीत्यर्थः लक्षणं ज्ञापकानि असाधारणो धर्म इति यावत् अवभावः । तंतव एव पदस्य कारणं तद्वत्तत्त्वत्वादि कंतु पटगतवैचित्र्यस्य । एवं स्वभाव एव जन्ममात्रहेतुस्तद्वत्तत्त्वमादिकंतु द्वैचित्र्येऽसाधारणो हेतुः एतदेवोक्तयोगैः । निमित्तमप्रयोजकं प्रकृतीनामावरणभेदस्तु ततः क्षेत्रिकमिति । धर्मादिगुणानां प्रवर्तकः किंतु तेन गुणप्रवाहस्याधर्मोत्पत्तिः स्मिती कुर्वता धर्मोत्पत्तिस्तथावरणदूरीक्रियते इति सूत्रार्थः एतदेव कर्मणां स्वभावज्ञापकत्वमिति १९

कलितमाह विकारानिति विकारान्धर्मान् पराप्रकृतिर्वाचीनानि गुणमप्यप्रकृत्यैवैक्याभेदां प्रकृतिमुपादानं ब्रह्मयोनौ विदुस्तस्य कर्मप्रधानस्य मेव दशिनः स्तंभो भवति तत्त्वमुपपश्यतः पराप्रकृतिय २६ ब्रह्मविदः कुतः स्तंभोऽस्तीत्याशंक्यप्रकृतिरेव कर्त्री न त्वास्मेति बोधादित्याह स्वभावेति कर्तृत्वमिमानो हि धर्मादेः कारणं तदभावादर्थाप्यमाव इत्यर्थः २० यस्माद्वेदजानामि सर्वमंतवादि तितस्मान्न शोचामीत्यर्थः २८ शोकाभावे हेतुमाह निर्मम इति मुक्तबंधनो निर्वासनः स्वस्थः स्वरूपप्रतिष्ठः अव्यपेक्षो देहाद्यनभिमानेन स्वरूपादप्रच्युतः मृतानां प्रमवाप्ययौ परंब्रह्म २९ लोकमात्मानं अव्ययं निरपायम् ३० प्रकृतौ विश्वकड्या विकारे धर्माधर्मफलयोः सुखदुःखयोः मम द्वेष्टारमहं न पश्यामि यश्च ममायते ममेवाऽऽचरति पुत्रमित्रादिरात्मीयस्तं च न पश्यामि ३१

विकारानेव यो वेद न वेद प्रकृतिपराम् ॥ तस्य स्तंभो भवेद्ब्रह्माल्यान्नास्ति स्तंभोऽनुपश्यतः २६ स्वभावभाविनो भावान् सर्वानेवेह निश्चयात् ॥ बुद्धयमानस्य दर्पो वा मानो वा किं करिष्यति २७ वेदधर्मविधिं कृत्स्नं भूतानां चाप्यमित्यताम् ॥ तस्माच्छक्रनशोचामि सर्वं ह्येदमंतवत् २८ निर्ममो निरहंकारो निराशीर्मुक्तबंधनः ॥ स्वस्थो व्यपेतः पश्यामि भूतानां प्रमवाप्ययौ २९ कृतप्रज्ञस्य दांतस्य विहृणस्य निराशिषः ॥ नायासो विद्यते शक्रपश्यतो लोकमव्ययम् ३० प्रकृतौ च विकारे च न मे प्रीतिर्न च द्विषे ॥ द्वेष्टारं च न पश्यामि यो मामद्यममायते ३१ नोर्ध्वमावाङ्मनतिर्यक् क्रनकचिच्छक्रकामये ॥ न हि ज्ञेयेन विज्ञानेन ज्ञाने कर्म विद्यते ३२ ॥ शक्र उवाच ॥ येनैषालभ्यते प्रज्ञा येन शांतिरवाप्यते ॥ प्रमूढितमुपायं मे सम्यक् प्रहादपृच्छतः ३३ ॥ प्रहाद उवाच ॥ आर्जवेनाप्रमादेन प्रसादेनात्मवत्तया ॥ वृद्धशुश्रूषया शक्रपुरुषो लभते महत् ३४ स्वभावाल्लभते प्रज्ञा शांतिमेति स्वभावतः ॥ स्वभावादेव तत्सर्वं किंचिदनुपश्यसि ३५ इत्युक्तो दैत्यपतिना शक्रो विस्मयमागमत् ॥ प्रीतिमांश्च तदाराजंस्तद्वाक्यं प्रत्यपूजयत् ३६ स तदाऽभ्यर्च्य दैत्येन्द्रं त्रैलोक्यपतिरीश्वरः ॥ असुरेन्द्रमुपासं यजगाम स्वानिवेशनम् ॥ ३७ ॥ इति श्रीमच्छांमो० शक्रप्रहादसंवादानामद्वाविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२२ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यथा बुद्ध्या महीपालो भ्रष्टश्रीर्विचरेन्महीम् ॥ कालदंडविनिष्पिष्टस्तन्मे ब्रूहि पितामह १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ वासवस्य च संवादं बलेर्वैरोचनस्य च २ पितामहमुपागम्य प्रणिपत्य कृतांजलिः ॥ सर्वानेवासुरान् जित्वा बलिं प्रपच्छ वासवः ३ यस्य स्मददतो वित्तं न कदाचन हीयते ॥ तं बलिनाधिगच्छ मित्रहन्नाचक्ष्वमे बलिम् ४

ऊर्ध्वस्वर्गं अवाकृतालं तिर्यक् मर्त्यलोकं न कामयेकचित्काले तत्र हेतुर्न हीति ज्ञेये विज्ञाने कर्म । पाठांतरे शर्मवानविद्यते इति न हि किंतु ज्ञाने एव न विद्यते इति योजना । विज्ञाने बुद्धौ ज्ञाने चिदात्मनि आत्मनो धर्माधर्मतत्फलाश्रयत्वाभावाद्दहनं किमपि कामये इत्यर्थः ३९ प्रज्ञाज्ञानं शांतिस्तत्फलम् ३९ प्रसादेन बुद्धेर्नैर्मल्येन आत्मवत्तया जितं त्रियतया महत्प्रमोदं ३८ अनात्मनः कर्तृत्वमुपपाद्योपसंहरति स्वभावादेवेति विद्यामुक्तिश्च मायिकयेवेत्यर्थः यथोक्तं श्रीमद्भगवते । 'विद्याऽविद्ये ममत नृविद्युद्वदशरीरिणाम् । मोक्षबंधकरी आद्ये माययामे विनिर्मिते' इति मम मायाविमः ३५ । ३६ । ३७ ॥ इति शांति० नी० भा० द्वाविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२२ ॥ ॥ इन्द्रियनिग्रहोऽहं कर्तृत्वाभिमानस्यानश्चकार्य इत्यध्यायद्वये मोक्षासंपदां चांचल्यात्तत्प्राप्तिनाशयोर्द्विषोको न कर्तव्यावित्याख्यायि कामुलेनाध्यायत्रयेणाह यथा बुद्धयेवादिना कालदंडविनिष्पिष्टो विपद्भक्तः १ । २ । ३ स्ववीर्यरूपापनाय बलिं स्तौति यस्येत्यादिना ४

सवायुर्वरुणश्चैवसरविःसचचंद्रमाः ॥ सोऽग्निस्तपतिभूतानिजलंचसभवत्युत ५ तंबलिनाधिगच्छामिब्रह्मन्नाचक्ष्वमेबलिम् ॥ सएवह्यस्तमयतेसस्मविद्योतते
दिशः ६ सर्वातिस्मवर्षाणियथाकालमतंद्रितः ॥ तंबलिनाधिगच्छामिब्रह्मन्नाचक्ष्वमेबलिम् ७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ नैततेसाधुमघवन्मयदेनमनुपृच्छसि ॥ पृष्ठ
स्तुनानृतं ब्रूयात्तस्माद्वक्ष्यामितेबलिम् ८ उष्ट्रेषुयदिवागोषुखरेष्वश्वेषुवापुनः ॥ वरिष्ठोभविताजंतुःशून्यागारेशचीपते ९ ॥ शक्रउवाच ॥ यदिस्मबलिनाब्र
ह्मन्शून्यागारिसमेयिवान् ॥ हन्यामेनंनवाहन्यातद्ब्रह्मन्नुशाधिमाम् १० ॥ ब्रह्मोवाच ॥ मास्मशक्रबलिर्हिंसीर्नबलिर्वधमर्हति ॥ न्यायस्तुशक्रप्रष्टव्यस्त्वया
वासवकाम्यया ११ ॥ भीष्मउवाच ॥ एवमुक्तोभगवतामर्हद्रःपृथिवीतदा ॥ चचारैरावतस्कंधमाधिरुह्यश्रियावृतः १२ ततोद्दर्शसबलिंखरवेषेणसंवृतम् ॥
यथाऽऽख्यातंभगवताशून्यागारकृतालयम् १३ ॥ शक्रउवाच ॥ खरयोनिमनुप्राप्तस्तुषभसोऽसिदानव ॥ इयंतेयोनिरधमाशोचस्याहोनशोचसि १४ अ
दृष्टवतपश्यामिद्विषतांशमागतम् ॥ श्रियाविहीनमित्रैश्चभ्रष्टवीर्यपराक्रमम् १५ यत्तद्यानसहस्रैस्त्वंज्ञातिभिःपरिवारितः ॥ लोकान्प्रतापयन्सर्वान्यास्य
स्मानवितर्कयन् १६ त्वन्मुखाश्चैवदैतेयाव्यतिष्ठंस्तवशासने ॥ अकृष्टपच्याचमहीतवैश्वर्येबभूवह १७ इदंचतेऽद्यव्यसनंशोचस्याहोनशोचसि ॥ यदाऽऽ
तिष्ठःसमुद्रस्यपूर्वकूलेविलेलिहन् १८ ज्ञातीनविभजतोवित्तंतदाऽऽसीतेमनःकथम् ॥ यत्तेसहस्रसमिताननृतुदेवयोषितः १९ बहूनिवर्षपूगानिविहारेदीप्यतः
श्रिया ॥ सर्वाःपुष्करमालिन्यःसर्वाःकांचनसप्रभाः २० कथमद्यतदाचैवमनस्तेदानवेश्वर ॥ छत्रंतवासीत्सुमहत्सौवर्णरत्नभूषितम् २१ ननृतुस्तत्रगंधर्वाः
षट्सहस्राणिसप्तधा ॥ यूपस्तवासीत्सुमहान्यजतःसर्वकांचनः २२ यन्नाददःसहस्राणिअयुतानांगवांश ॥ अनंतरंसहस्रेणतदाऽसीदैत्यकामतिः २३ यदा
चपृथिवीसर्वीयजमानोऽनुपर्यमाः ॥ शम्याक्षेपेणविधिनातदाऽऽसीत्किंनुतेहृदि २४ नतेपश्यामिभृंगारंनच्छत्रंव्यजनेनच ॥ ब्रह्मदत्तांचतेमालानपश्याम्यसु
राधिप २५ ॥ ॥ बालिरुवाच ॥ ॥ नत्वंपश्यामिभृंगारंनच्छत्रंव्यजनेनच ॥ ब्रह्मदत्तांचमेमालानत्वंद्रक्ष्यसिवासव २६ गुहायांनिहितानित्वंममरत्नानि
पृच्छसि ॥ यदामेभविताकालस्तदात्वंतानिद्रक्ष्यसि २७ नत्वेतदनुरूपंतेयशसोवाकुलस्यच ॥ समृद्धार्थोऽसमृद्धार्थ्यन्मांकथितुमिच्छसि २८ नहिदुःखेषु
शोचंतेनप्रहृष्यंतिचर्द्धिषु ॥ कृतप्रज्ञाज्ञानवृत्ताःशांताःसंतोमनीषिणः २९

२३ यदाचेति सूक्ष्माग्रःस्थूलमूलःषट्त्रिंशदंगुलोदंडःशम्यास्ताबलागतःश्रियायावदूरेपतेत्तावदेकदेवयजनं पर्वसर्वाऽपिपृथिवीशम्याप्रक्षेपविमिता तवदेवयजनानामपयांताऽभूदित्यर्थः पर्व
गाःपरिवृत्यगतवान् २४ भृंगारःकनकालकाकाःसौवर्ण्यद्वपात्रविशेषः २५ ॥ २६ गुहायांमूलप्रकृतौ निहितान्यंतर्हितानि २७ ॥ २८ ॥ २९

३० ॥ इतिशां. मो. नी. भा. त्रयोविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२३ ॥ ॥ पुनरिति प्रव्याहारायप्रकृतोक्तौ १ । २ । ३ । ४ । ५ इदंखरत्नममापराचादपितुकालपर्ययादि
त्यर्थः ६ जीवितंजीवत्यनेनेतिर्लिङं शरीरंस्थूलं । जात्यास्वभावेन देहाःस्थूलसूक्ष्ममेदेनद्विविधाः तृणजलायुकाम्यायेनमरणेऽपिलिङस्यस्थूलदेहांतरसंगतेरपरिहृतत्वात्स्थूलवर्लिङं
मप्यत्रेनाप्यायते । अन्नमयंहिसोम्यमनआपोमयःप्राणस्तेजोमयीवागितिश्चुतेः विनश्यतःमोक्षे अत्यर्थः । स्थूलसूक्ष्मदेहधर्मैर्गर्भमत्वाजनायादिमस्वप्रभृतिभिर्दृश्यैर्द्रष्टाऽहंततोत्रिविक्तमात्मानं
जानन्नव्याकुलीमवामीत्यर्थः ७ एतदेवाह नहीति ईदृशंभार्वागर्भदेहंप्राप्याहविवशोदेहधर्मैःपराभूतो नह्यस्मीतियोजना एवमात्मनोऽसंगत्वं ८ भूतानांस्थूलसूक्ष्माणानिधनंमरणानि
त्वंतुप्राकृतयाबुद्ध्यापुरंदरविकथ्यसे ॥ यदाऽहमिवभावीस्यात्तदानैवंवदिष्यसि ३० ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि बालिवासवसंवादोना
मत्रयोविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२३ ॥ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ पुनरेवतुतंशक्रःप्रहसन्निदमब्रवीत् ॥ निःश्वसंतंयथानागंप्रव्याहारायभा
रत १ ॥ शक्रउवाच ॥ यत्तद्यानसहस्रेणज्ञातिभिःपरिवारितः ॥ लोकान्प्रतापयन्सर्वान्यास्यस्मानवितर्कयन् २ दृष्ट्वासुकृपणांचेमामवस्थामात्मनोबले ॥
ज्ञातिमित्रपरित्यक्तःशोचस्याहोनशोचसि ३ प्रीतिंप्राप्यातुलांपूर्वलोकांश्चात्मवशोस्थितान् ॥ विनिपातमिमंबाह्यंशोचस्याहोनशोचसि ४ ॥ बालिरुवाच ॥
अनित्यमुपलक्ष्येहकालपर्यायधर्मतः ॥ तस्माच्छक्रनशोचामिसर्वहोत्रेदमंतवत् ५ अंतवंतइमेदेहाभूतानांचसुराधिप ॥ तेनशक्रनशोचामिनापराधादिदंमम
६ जीवितंचशरीरंचजात्यैवसहजायते ॥ उभेसहविवर्धेतेउभेसहविनश्यतः ७ नहीदृशमहंभावमवशःप्राप्यकेवलम् ॥ यदेवमाभिजानामिकाव्यथामेविजानतः
८ भूतानांनिधनंनिष्ठास्रोतसामिवसागरः ॥ नैतत्सम्यग्विजानंतोनरामुह्यंतिवज्रघृक् ९ येत्वेवंनाभिजानंतिरजोमोहपरायणाः ॥ तेकृच्छंप्राप्यसीदंतिबुद्धि
येषांप्रणश्यति १० बुद्धिलाभात्तुपुरुषःसर्वतुदतिकिलिबषम् ॥ विपाप्मालभतेसत्त्वंसत्त्वस्थःसप्रसीदति ११ ततस्तुयेनिवर्ततेजायंतेवापुनःपुनः ॥ कृपणाः
परितप्यंतेतैरर्थैरभिचोदिताः १२ अर्थसिद्धिमनर्थंचजीवितंमरणंतथा ॥ सुखदुःखफलेचैव न द्वेष्मिन्चकामये १३ हतंहंतिहतोह्येवयोनरोहंतिकंचम ॥ उ
भौतौनविजानीतोयश्चहंतिहतश्चयः १४ हत्वाजित्वाचमघवन्यःकश्चित्पुरुषायते ॥ अकर्ताह्येवभवतिकर्ताह्येवकरोतितत् १५ कोहिलोकस्यकुरुतेवि
नाशप्रभवानुभौ ॥ कृतंहितकृतेनैवकर्तातस्यापिचापरः १६

ष्टापरागतिः नत्वात्मनः नमुह्यंतीतिसंबंधः ९ मूढोनश्यत्यमूढस्तरतीत्याहद्व्याभ्यां येत्विति १० सत्त्वस्थोबुद्धिमान् संप्रसीदतिमोहजंकालुष्यंत्यजति ११ ततःसत्त्वान्निवर्ततेरजस्तमो
भ्यामभिमुखंतइत्यर्थः । अर्थैःकामादिभिः १२ स्वस्यतद्वैलक्षण्यमाह अर्थेति १३ अत्रयुक्तिमाह हतमिति हतंनिर्जीवंदेहंहंतितनुजीवं एतेनदेहस्यात्मत्वंनिरस्तं । योहतिदेहाद
न्योऽहंहंतेत्यभिमानीकर्तासोऽपिहतएव दृश्यत्वाद्देहवदात्मत्वेनप्रतीयमानोऽपिजडएव उभोयोहंतिबुद्ध्याऽत्मवादी योहतोदेहात्मवादी १४ हंतीतिहत्वा जयतीतिजित्वा । उभयत्राप्यन्ये
भ्योऽपिदृश्यंतइतिकनिष् तुगागमः आद्येऽनुनासिकलोपोऽधिकः इतांजेताचपुरुषाधमोधीतादास्यापन्नःकर्तृत्वाभिमानीपुरुषाभासोननुमुह्यःपुरुषःसह्यकर्तृव । योहिकर्ताधीधातुःसएवकरो
तितद्वननादिकम् १५ जगत्कर्तृत्वंमपिपुरुषेनास्तीत्याह कोहीति तल्लोकपूर्यं तेनजनिमतामनसाकृतं तस्ययनसोऽपिकर्तापरः १६

तमेवाहं प्रथिवीति मनोऽपि पापमौक्तिकमित्यर्थः मृतानि स्थूलसूक्ष्मसारीरानि १७ महाविद्योऽति विद्यावत्त्वबलवत्त्वाद्यौ मनोर्देहयोर्मौक्तिकयोर्विकारादधिकारिणादिवत्कालैकनिर्वर्त्यन
स्वारमसंबन्धिन इति जानतो ममनव्ययास्तीति श्लोकद्वयार्थः १८ तस्मिन् पूर्वदेहविकारे पूर्वोक्ते १९ दग्धकालात्मनेश्वरेणाश्रुदहतिवत्त्वादिः 'मया हतास्त्वं जहि मा व्यतिष्ठाः' इत्यादि स्मृतैः एव

प्रथिवीज्योतिराकाशमापोवायुश्च पंचमः ॥ एतद्योनीनि मृतानि तत्र कापरिदेवना १७ महाविद्योऽल्पविद्यश्च बलवान् दुर्बलश्च ॥ दर्शनीयो विरूपश्च सुमगो
दुर्भगश्च १८ सर्वकालः समादत्ते गभीरः स्वेन तेजसा ॥ तस्मिन् कालवशं प्राप्ते काव्यथामे विजानतः १९ दग्धमेवानुदहति दहते मेवानुदह्यते ॥ नश्यते नष्टमेवा
ग्रेलब्धव्यं लभते नरः २० नास्य द्वीपः कुतः पारो नावारः संप्रदृश्यते ॥ नांतमस्य प्रपश्यामि विधेर्दिव्यस्य चिंतयन् २१ यदि मे पश्यतः कालो मृतानि न विनाश
येत् ॥ स्यान्मे हर्षश्च दर्पश्च क्रोधश्चैव शचीपते २२ तुषभक्षंतु मां ज्ञात्वा प्रवि विक्तजनेष्टे ॥ विभ्रतं गार्दभं रूपमागत्य परिगृहसे २३ इच्छन्नहं विकुर्यां हिरूपाणि च
हुधात्मनः ॥ विभीषणानियानीक्ष्य पलायेथास्त्वमेव मे २४ कालः सर्वसमादत्ते कालः सर्वप्रयच्छति ॥ कालेन विहितं सर्वमाकृताः शक्रपौरुषम् २५ पुरा सर्वप्रव्य
थितं मयि कुद्रे पुरंदर ॥ अवैमि त्वस्य लोकस्य धर्मशकसनातनम् २६ त्वमप्येव मे स्वस्वमाऽऽत्मना विस्मयंगमः ॥ प्रभवश्च प्रभावश्च नात्मसंस्थः कदाचन २७ कौ
मारमेव ते चित्तं तथैवाद्यथा पुरा ॥ समवेक्षस्व मघवन बुद्धिर्विदस्व नैष्ठिकीम् २८ देवामनुष्याः पितरो गंधर्वो रगराक्षसाः ॥ आसन् सर्वे मम वशे तत्सर्वं वेत्थ वासव २९
ममस्तस्यै दिशेऽप्यस्तु स्या वैरोचनो बलिः ॥ इति मामभ्यपद्यं बभूवि मात्स्यै मोहिताः ३० नाहंत दनुशो चाभिनात्मभ्रंशं शचीपते ॥ एवं मे निश्चिता बुद्धिः शास्त्र
स्तिष्ठाम्यहं वशे ३१ दृश्यते हि कुले जातो दर्शनीयः प्रतापवान् ॥ सुखं जीवन्सहामात्यो भवितव्यं हिततथा ३२ दोष्कुले यस्तथा मूढो दुर्जातः शक्रदृश्यते ॥
सुखं जीवन्सहामात्यो भवितव्यं हिततथा ३३ कल्याणी रूपसंपन्ना दुर्भगा शक्रदृश्यते ॥ अलक्षणा विरूपा च सुभगा दृश्यते परा ३४ नैतदस्मत्कृतं शक्र नैतच्छ
क्रव्याकृतम् ॥ यत्त्वमेव गतो वज्रिन्यच्चाप्येव गता वयम् ३५ न कर्म भविताप्येतत्कृतं मम शतक्रतो ॥ ऋद्धिर्वाऽप्यथवानर्द्धिः पर्यायकृतमेव तत् ३६
पश्यामि त्वां विराजंतं देवराज मवस्थितम् ॥ श्रीमंतं पुतिमंतं धर्मजैर्मानं ममोपरि ३७ एवं नैव न चेत्कालो मामाक्रम्य स्थितो भवेत् ॥ पातयेयमहं वाद्यसव
ज्रमपि मुष्टिना ३८ न तु विक्रमकालोऽयं शांतिकालोऽयमामतः ॥ कालः स्थापयते सर्वकालः पचति वै तथा ३९ मां चेदभ्यागतः कालो दानवेश्वर पूजि
तम् ॥ गर्जंतं प्रतपंतं च कमन्यं नागमिष्यति ४०

मयेऽपि १० अस्य कालस्य विधेर्विधातुः विषयस्य पुण्यपापेतरस्य ११ । १२ । १३ इत्येवम् १४ । १५ धर्मवृद्धिहासवत् १६ प्रभवपेश्वर्य प्रभावस्तदा विष्करणं नात्मसंस्थो नाऽऽत्मा
धीनः १७ कौमारं बालस्येवाज्ञातवचितं १८ । १९ । ३० शास्त्रोत्तरस्य ११ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ नर्द्धिः ऋद्धिश्च भावः नैकधेति वस्तुमासः पर्यायः कालक्रमस्तेन
कृतं कर्माण्यपि कालमनुसरन्त्येव फलं विजानीय पण्यं ननु स्वतः इत्यर्थः ३६ । ३७ एवं मम बर्द्धमत्वादि कर्मैव स्थापितिशेषः न चेदित्यादितो पपतिः ३८ । ३९ । ४०

द्वादशानां अरुणो माघमासे तु सूर्यो वै फाल्गुने तथा इत्युक्तं रूपानां ४१ उद्दहामि मेवो मृत्वा मूर्ध्नो मृत्वा शोषयामीति काश्वर्यः आपः अपः ४२ । ४३ कालसैन्यं मासार्धमासादि ४४ नाहामिति
जीवस्य न स्वमितितटस्येश्वरस्य नाम्य इति प्रकृतेश्च कर्तृत्वं निविद्धं पर्यायेण कालक्रमेण भुज्यंते पालयंते सर्वे दियेते वा ४५ कोऽसौ कालस्तमाह मासेति मासाद्युपलक्षितस्तार्किकामिमत्प्रव्यविज्ञो
षः कालस्तस्य वेदमेवाधिष्ठानं मायाशबलं ब्रह्मेत्यर्थः । अहः संज्ञैरात्रिसंज्ञैश्च क्रतुभिः संवत् । नवैताम्यहानि भवन्ति नववैप्राणाः नवसुवर्गलोकाः नवस्वेव तत्सुवर्गेषु लोकेषु प्रतितिष्ठतोर्यतिमाति
तिष्ठति ह वै यपतारा प्रीरूपयंति इत्यर्थे वादिक फलवता कर्मकांडेन गृहीतमित्यर्थः उक्तं च भगवता यामिमां पुष्पितां वाचा मित्यादिना । एवमपि क्रतुद्वारमृतवो वसंताद्याः । 'ब्राह्मणोऽग्निमावधीत
वसंते षसंते ज्योतिषाय जेत' इति वसंतादिकालविहिताधानज्योतिष्टोमादिकं कर्मैव द्वारं प्राप्ति साधनं प्रत्यतस्तु द्वारं । वायुः सूत्रारमा 'वायुर्वै मौतमतस्त्वं वायुना वै गौतमतस्त्वृणां च लोकः परश्च लोकः
सर्वाणि च भूतानि संदृष्टवानि' इति श्रुतिप्रसिद्धः । सुखमिव प्रथमप्राप्यं त्यक्तवायुमुत्तं । वर्षमुत्तमिति पाठे वर्षतीति वर्षो धर्ममेवाख्यं ध्यानं तदेव मुखं यस्य निर्विषयध्यानैकगम्यं कालमाहुरीति प्रसिद्धेन
विशेषेण क्रियया संबंधः । तं मामापुरमृतमित्युपास्वेति श्रुतेरायुर्ब्रह्म तत्प्रतिपादको वेद उपा निषत्तद्विदः ४६ आहुरिति इह सर्वकालाख्यं ब्रह्मेत्याहुः । 'इह सर्वं वदय मात्मा ब्रह्मेव सर्वम्' इत्यागमव

द्वादशानां तु मवतामादित्यानां महात्मनाम् ॥ तेजस्यैकेन सर्वेषां देवराज घृतानि मे ४१ अहमेवोद्दहाम्यापो विसृजामि च वासव ॥
तपामि चैव त्रेलोक्यं विद्योताम्यहमेव च ४२ संरक्षामि विलुंपामि ददाम्यहमथा ददे ॥ संयच्छामि नियच्छामि लोकेषु प्रभुरीश्वरः ४३
तदद्य विनिवृत्तं मे प्रभुत्वममराधिप ॥ कालसैन्यावगाढस्य सर्वे न प्रतिभाति मे ४४ नाहं कर्तान् चैव ध्वं नान्यः कर्ता शचीपते ॥
पर्यायेण हि भुज्यंते लोकाः शक्रयदृच्छया ४५ मासमासार्धं वेदमानमहोरात्राभिसंवृतम् ॥ क्रतुद्वारं वायुमुखमायुर्वेदविदो जनाः ४६
आहुः सर्वमिदं चित्यं जनाः केचिन्मनीषया ॥ अस्याः पंचैव चितायाः पर्येष्यामि च पंचधा ४७

लेन तद्ब्रह्म चित्यं ध्येयमितिकेचिज्जोमिन्यादय आहुर्मे नीषया बुद्धयेन गुणास्त्रबलेन । अस्ति सर्वसर्वं ब्रह्म ननु प्रत्यगाभिन्नत्वेन तदुपास्यं किं पुनस्तु तत्प्रमेव तत्तथा ज्ञेयमित्यर्थः । 'तदेव ब्रह्म त्वं विद्विनेदं
यदि दनुषाते' इति श्रुत्याऽऽसक्तदुपास्यस्य ब्रह्म भावनिषेधात् । ननु ज्ञेयत्वमपि ब्रह्मणो निषिद्धं यन्मनसानमनुदहत्यादिभिर्येत्यत आह अस्या इति अस्याश्चितायाः पंचैव चित्यान् विषयान्नमय
माणमयमनोमयविज्ञानमयानंदमयान्कोशान् च ध्यापत्येकं चक्रकारान् पक्षद्वयशिरोंमध्यदेशेषु च्छादय पंचावयवा विंशतिष्ठान् पर्येष्यामि श्रुतावगच्छामि तथा हि श्रूयंते । 'सवाप्यपुरुषोऽन्नरसम
यः तस्येदमेव शिरः अयं दक्षिणः पक्षः अयमुत्तरः पक्षः अयमात्मा इहं पुच्छं प्रतिष्ठा' इति प्रतिपुरुषं शिरादयः पंचावयवाः तदयमर्थः यज्ज्ञेयं यज्ज्ञोपास्यं न तद्ब्रह्म अनात्मत्वात् आत्मा हि ब्रह्म कथं तर्ही
वं सर्वं वदय मात्मेति बाधायां सामानाधिकरण्यादिमिति ब्रह्म यज्ज्ञतममात्मा शुक्तिरिति वद अपि चाहुर्ब्रह्मः 'यो ध्यं स्याणुः पुमानेषु पंधिया स्याणुधीरिव । ब्रह्मास्मीति धियाऽशेषाहं बुद्धिर्विनिवर्त्यते'
इति । अलोषाहं बुद्धिः समष्ट्यहंकारः पूर्वोक्तरीत्या यथास्फटिके लौहित्यपञ्चरागस्त्वेदं नीलत्वान्मध्यस्य भुतरोत्तररूपबोधे पूर्वपूर्वरूपमेव तात्त्विकं मन्यते । एवं शुद्धचेतस्येह शस्त्रविराजोऽध्यस्तास्तत्र वे
दपरिच्छेदाभिमाननिवृत्तौ विराट्स्मीत्यध्यासोऽवशिष्यते तन्निवृत्तौ प्रारमास्मीति तस्यापि निवृत्तौ वाच्यमनसातीति किंचित्संभारं तदुपलक्षितं शिष्ये इति ४७

तदेतद्वाह गभीरमिति गभीरं तर्कागम्यं गहनं शास्त्रतोऽधिगतमपि दुष्प्रवेशं ब्रह्मविधिपरिच्छेदशून्यं महतोऽकारणवपाराधारशून्याणवैतुल्यम् । सलिलएकोऽवहाऽद्वैतीभवतीति च तस्यातादृशत
लिलेनोपमितमेकरसमित्यर्थः । क्षरं शुक्तिरिव रजतरूपेण स्वतो जन्मना शून्यमपि जगद्वृत्तेण क्षरं अक्षरं जीवरूपेण निर्विशेषमेव वस्त्वविद्यया सर्वविशेषयुक्तं भवतीत्यर्थः ४८ एतदेवाह सर्वेष्वि
ति यथाऽदर्पणेऽप्युत्पन्नविशेषस्वरूपस्यागमकमपि गमकं भवति एवं सत्त्वेऽप्युत्पन्नविशेषाच्चित्तप्रतिबिम्बरूपेणाविशेषलिङ्गनिरुपाधिचैतन्यस्य ज्ञापिका भवति । जीवस्यैवानुपाधिकं रूपं ब्रह्मेत्यर्थः अतएव ध्रुव
मुपाधिवर्मास्पृशिनम् ४९ भूतानामिति चित्ताद्याकारपरिणतपञ्चमहामूतसंबन्धिनं विषयांसं सच्चिदानंदानंतविपरीतमनृतजडदुःखपरिच्छिन्नारुण्यदुर्भेगस्थं भगवानप्यविद्ययाऽऽत्मनि मन्यते न
ह्येतावदविद्याप्रकाशितं दुःखित्वादिरूपमात्मनो गम्यं नित्यज्ञातत्वात्तस्य । किंतु यस्मात्प्रतीचोरुपात्तुनरन्यो ब्रह्माहो विष्णुर्विश्वेभ्यो देवात्मनो रूपं मतएव चानन्याधिपतिरिति न्यायात् ५०

गंभीरं गहनं ब्रह्म महतोऽयार्णवम्यथा ॥ अनादिनिधनं चादुरक्षरं क्षरमेव च ४८ सत्त्वेऽप्युत्पन्नविशेषनिर्लिङ्गमपि तत्स्वयम् ॥ मन्यंते ध्रुवमेवैनं ये जनास्तत्त्वदर्शिनः
४९ भूतानां तु विपर्यासं कुरुते भगवानिति ॥ न ह्येतावद्वेदम्यं न यस्मात्प्रभवेत्पुनः ५० गतिरिह सर्वभूतानामगत्वाक् गमिष्यति ॥ यो धावतानहातव्यस्तिष्ठन्नपि
न हीयते ५१ तमिन्द्रियाणिसर्वाणि नानुपश्यंति पञ्चधा ॥ आदुश्चैनं केचिदग्निकेचिदाहुः प्रजापतिम् ५२ ऋतून् मासां धर्मासांश्च दिवसांश्च क्षणांस्तथा ॥ पूर्वाह्णम्
पराह्णं च मध्याह्नमपि चापरे ५३ मुहूर्तमपि चैवाहुरेकं संतमने कथा ॥ तं कालमिति जानीहि यस्य सर्वमिदं वशे ५४ बहूनीं द्रुसहस्राणिसमतीतानि वासव ॥ बलवीर्यो
पपन्नानियथैव त्वं शचीपते ५५ त्वामप्यतिबलं शक्रदेव राजं बलोत्कटम् ॥ प्राप्ते काले महावीर्यः कालः संशमयिष्यति ५६ यद्दं सर्वमादत्ते तस्माच्छक्रस्थिरो भव ॥
मया त्वया च पूर्वैश्च न स शक्योति वर्तितुम् ५७ यामेतां प्राप्य जानीषे राज्यश्रियमनुत्तमाम् ॥ स्थिता मयी तितन्मिथ्या नैषा ह्येकत्र तिष्ठति ५८ स्थिता हीं द्रुसहस्रेषु
त्वद्विशिष्टतमेष्वियम् ॥ मां च लोलापरित्यज्य त्वामगाद्विबुधाधिप ५९ मैवं शक्रपुनः कार्षीः शांतो भवितुमर्हसि ॥ त्वामप्येवं विधं ज्ञात्वा क्षिप्रमन्यंगमिष्यति ६०
॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि बलिवासवसंवादे चतुर्विंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२४ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ शतक्रतुरथापश्य
द्वलेदीप्तां महात्मनः ॥ स्वरूपिणीं शरीराद्धिनिष्क्रामंतीं तदाश्रियम् १ तां दृष्ट्वा प्रभया दीप्तां भगवान्पाकशासनः ॥ विस्मयोत्फुल्लनयनो बलिं प्रच्छवासवः २
॥ शक्र उवाच ॥ बलेकेयमपक्रांतारोचमानां शिखंडिनी ॥ त्वत्स्थिता स केयूरादीप्यमाना स्वतेजसा ३

गतिमिति अगत्वा अप्राप्य नित्यप्राप्तत्वादिति भावः अहेतुत्वमविकारित्वं चोत्तरार्थायः ५१ इन्द्रियाणीति चित्तवृत्तिमात्रोपलक्षणं पञ्चधा पञ्चभिः प्रमाणविपर्ययविकल्पनिद्रास्मृत्याख्याः प्र
कारैः एनमिन्द्रियाद्यगम्यं केचिदौपनिषदाग्निं अयमग्निर्वैश्वानरो यो यमंतः पुरुषे अहं वैश्वानरो भूत्वेत्यादिभ्युत्तिस्मृतिप्रसिद्धं जाठरे आरोह्योपास्यमाहुः अपरे कर्मपरायणाः प्रजापतिसंवत्सरः प्र
जापतिरिति श्रुतं कालाभिमानिनं सूत्रात्मानं सर्वकर्मसंतर्पणीयं प्रतिनियतकालसर्वफलप्रदातारं ऋतुमासाद्यभिमानिदेवतात्मानमाहुरेकं संतमने कथा आहुः तथा च श्रुतिः । 'सुपर्णविप्राः कवयो वचो
भिरेकं संतं बहुधा कल्पयंति' इत्याद्या । 'तद्यदि दमाहुरमुं यजामुं यजेत्येतस्यैव सा विवृष्टिः' इत्याद्या च श्लोकत्रयम् ५१ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० ॥ इति शांति० मोक्ष०
नी० भा० चतुर्विंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२४ ॥ श्रीदर्पशमनाय श्रियश्चावयमाख्यायिका मुनेनाह प्रसंगाच्च श्रीद्वान् श्रीप्रांश्च धर्मान् कथयति शतक्रतुरित्यध्यायेन १ । ३ । ३

४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८

बलिरुवाच ॥ नहीमामासुरीं वेद्मि न देवीं च न मानुषीम् ॥ त्वमेनां पृच्छवामावायथेष्टं कुरु वासव ४ ॥ शक्र उवाच ॥ कात्वं बलेरपक्रांतारोचमानां शिखंडिनी ॥
अजानतो ममाचक्ष्व नाम धेयं शुचिस्मिते ५ कात्वं तिष्ठसि मामेवं दीप्यमाना स्वतेजसा ॥ हित्वा दैत्यवरं सुभुतन्ममाचक्ष्व पृच्छतः ६ ॥ श्रीरुवाच ॥ न मां विरो
चनो वेदनायं वैरोचनो बलिः ॥ आहुर्मादुःसहेत्येवं विधिं सेति च मां विदुः ७ भूतिर्लक्ष्मीति मामाहुः श्रीरित्येवं च वासव ॥ त्वं मां शक्र न जानीषे सर्वदेवान मां विदुः ८
॥ शक्र उवाच ॥ किमिदं त्वं मम कृते उता हो बलि नः कृते ॥ दुःसहे विजहास्येनं चिरसं वासिनी सती ९ ॥ श्रीरुवाच ॥ मोघातान विधाताणां विदधाति कथंचन ॥
कालस्तु शक्र पर्यागन्मैनं शक्रावमन्यथाः १० ॥ शक्र उवाच ॥ कथं त्वया बलिस्त्यक्तः किमर्थं वा शिखंडिनि ॥ कथंच मां न जह्यास्त्वं तन्मे ब्रूहि शुचिस्मिते ११ ॥
श्रीरुवाच ॥ सत्ये स्थिताऽस्मि दाने च व्रते तपसि चैव हि ॥ पराक्रमे च धर्मे च पराचीनस्ततो बलिः १२ ब्रह्मण्योऽर्थपुराभूत्वा सत्यवादी जितेन्द्रियः ॥ अभ्यसूय
द्वाह्मणानामुच्छिष्टश्चास्पृशद्भृतम् १३ यज्ञशीलः सदाभूत्वा मामेव यजते स्वयम् ॥ प्रोवाच लोकान्मूढात्मा कालेनोपनिपीडितः १४ अपाकृता ततः शक्र त्वयिव
त्स्यामि वासव ॥ अप्रमत्तेन धार्याऽस्मितपसा विक्रमेण च १५ ॥ शक्र उवाच ॥ नास्ति देवमनुष्येषु सर्वभूतेषु वा पुमान् ॥ यस्त्वामेको विषदितुं शक्यः त्वत्कमलाल
ये १६ ॥ श्रीरुवाच ॥ नैव देवो न गंधर्वो नासुरो न च राक्षसः ॥ यो मामेको विषदितुं शक्तः कश्चित्पुनरंदर १७ ॥ शक्र उवाच ॥ तिष्ठेथामयि नित्यं त्वं यथा तद्ब्रूहि मे शु
भे ॥ तत्करिष्यामि ते वाक्यमृतं तद्ब्रूतुमर्हसि १८ ॥ श्रीरुवाच ॥ स्यास्यामि नित्यं देवेंद्रयथा त्वयि निबोधत ॥ विधिना वेददृष्टेन चतुर्धा विभजस्व माम् १९
॥ शक्र उवाच ॥ अहं वै त्वां निधास्यामि यथा शक्तियथा बलम् ॥ न तु मेऽतिक्रमः स्याद्वै स दालक्षितवातिके २० भूमिरेवमनुष्येषु धारिणीभूतभाविनी ॥ सा ते
पादं तितिक्षेत समर्था हीति मे मतिः २१ ॥ ॥ श्रीरुवाच ॥ ॥ एष मे निहितः पादो योऽयं भूमौ प्रतिष्ठितः ॥ द्वितीयं शक्रपादं मे तस्मात्सुनिहितं कुरु
२२ ॥ ॥ शक्र उवाच ॥ ॥ आप एवमनुष्येषु द्रव्यः परिचारिणीः ॥ तास्ते पादं तितिक्षंतां मलमापस्तितिक्षितुम् २३ ॥ ॥ श्रीरुवाच ॥
॥ एष मे निहितः पादो योऽयं मप्सु प्रतिष्ठितः ॥ तृतीयं शक्रपादं मे तस्मात्सुनिहितं कुरु २४ ॥ ॥ शक्र उवाच ॥ ॥ यस्मिन् वेदाश्च यज्ञाश्च यास्मि
न् देवाः प्रतिष्ठिताः ॥ तृतीयं पादं मग्निस्ते सुष्ठु तं धारयिष्यति २५ ॥ ॥ श्रीरुवाच ॥ ॥ एष मे निहितः पादो योऽयं मग्नौ प्रतिष्ठितः ॥ चतुर्थं श
क्रपादं मे तस्मात्सुनिहितं कुरु २६ ॥ ॥ शक्र उवाच ॥ ॥ येषैस्तोमनुष्येषु ब्रह्मण्याः सत्यवादिनः ॥ ते ते पादं तितिक्षंतां मलं संतस्तितिक्षितुम् ॥
२७ ॥ ॥ श्रीरुवाच ॥ ॥ एष मे निहितः पादो योऽयं मत्सु प्रतिष्ठितः ॥ एवं हि निहितां शक्रभूतेषु परिधत्स्व माम् २८

१६ प्रणुदन्मदुर्गिकुर्न १७ विवेकदौर्लभ्यमाह नतदिति श्रीतस्मार्तलौकिकस्याप्याप्याविवेककाजनसमाजाःसदःपर्वतसमाख्याः मयंघर्मविवेकाजं धुरंधरासम्यश्रेष्ठः धर्मतत्त्वमपिदुरवगाहंकि
मुतब्रह्मतत्त्वमितिभावः १८ दुरन्धयानिदुर्ज्ञेयोदर्काणि नमोहगौतमइतिपाठेअहल्याजारस्येद्रस्यप्रपाजनानर्थममोद्धाटनं गीतमस्यचदारापहारेऽपिधैर्यवर्णनं स्थानादहल्यायाःशतत्वेनशि
यमर्थसिद्धिःपरमानमोहयेतथैवकालेव्यसनंनमोहयेत् ॥ सुखंचदुःखंचतथैवमध्यमंनिषेवतेयःसधुरंधरोनरः १६ यांयामवस्थांपुरुषोऽधिगच्छेत्तस्यांरमेतापरित
प्यमानः ॥ एवंप्रवृद्धंप्रणुदन्मनोजंसंतापमायासकरंशरीरात् १७ नतत्सदःसत्परिषत्सभाचसाप्राप्ययानंकुरुतेसदाभयम् ॥ धर्मतत्त्वमवगाह्यबुद्धिमान्योऽभ्युपै
तिसधुरंधुरःपुमान् १८ प्राज्ञस्यकर्माणिदुरन्धयानिनिवैप्राज्ञोमुह्यतिमोहकाले ॥ स्थानाच्च्युतश्चेन्नमुमोहचोत्तमस्तावत्कच्छांमापदंप्राप्यवृद्धः १९ नमंत्रबलवीर्ये
णप्रज्ञयापौरुषेणच ॥ नशीलेननवृत्तेनतथानैवार्थसंपदा ॥ अलभ्यंलभतेमर्त्यस्तत्रकापरिदेवना २० यदेवमनुजातस्यधातारोविदधुःपुरा ॥ तदेवानुचरिष्यामि
किमेमृत्युःकरिष्यासि २१ लब्धव्यान्येवलभतेगंतव्यान्येवमच्छति ॥ प्राप्तव्यान्येवचाप्रोतिदुःखानिचसुखानिच २२ एतद्विदित्वाकात्स्न्येनयोनमुह्यतिमानवः
कुशलीसर्वदुःखेषुसर्वैसर्वधनोनर २३ ॥ इतिश्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि शक्रनमुचिसंवादोनामषड्विंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२६ ॥
युधिष्ठिरउवाच ॥ मग्नस्यव्यसनेकच्छ्रेकिंश्रेयःपुरुषस्यहि ॥ बेधुनाशेमहीपालराज्यनाशेऽथवापुनः १ त्वंहिनःपरमोवक्तालोकेऽस्मिन्भरतर्षभ ॥ एतद्भवंतंपृच्छामि
तन्मेत्वंकुमर्हसि २ ॥भीष्मउवाच ॥ पुत्रदारैःसुखैश्चैववियुक्तस्यधनेनवा ॥ मग्नस्यव्यसनेकच्छ्रेष्टतिःश्रेयस्करीरुप ३ धैर्येणयुक्तंसततंशरीरंनविशीर्यते ॥ विशोक
तासुखंधत्तेधत्तेचारोग्यमुत्तमम् ४ आरोग्याच्चशरीरस्यसपुनर्विदतेश्रियम् ॥ यश्चप्राज्ञोनरस्तातसात्किंवृत्तिमास्थितः ५ तस्यैश्वर्यंचधैर्यंचव्यवसायश्चकर्मसु ॥
अत्रैवोदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ६ बलिवासवसंवादंपुनरेकयुधिष्ठिर ॥ वृत्तेदेवासुरेयुद्धेदैत्यदानवसंक्षये ७ विष्णुक्रांतेषुलोकेषुदेवाजेशतक्रतौ ॥ इज्यमानेषुदेवे
षुचातुर्वर्ण्येव्यवस्थिते ८ समृद्धमात्रेऽत्रैलोक्येप्रीतियुक्तेस्वयंभुवि ॥ रुद्रैर्वसुभिरादित्यैरश्विन्यामपिर्चापिभिः ९ गंधर्वैर्भुजंगैर्द्रैश्चसिद्धैश्चान्यैर्वृतःप्रभुः ॥ चतुर्दंतसुदां
तंचवारणेंद्रंश्रियावृतम् ॥ आरुह्यैरावतंशकस्त्रैलोक्यमनुसंययौ १० सकदाचित्समुद्रांतिकस्मिंश्चिद्विरिगहरे ॥ बलिवैरोचनिंवज्रीददर्शोपससर्पच ११ तमैरावतमूर्ध
स्थंप्रेक्ष्यदेवगणैर्वृतम् ॥ सुरेंद्रमिंद्रदैत्येन्द्रोऽनशुशोचनविव्यथे १२ दृष्ट्वात्मविकारस्थंतिष्ठंतंनिर्भयंबलिम् ॥ अधिरूढोद्विपश्रेष्ठमित्युवाचशतक्रतुः १३ दैत्यनव्यथ
सेशौर्यादथवावृद्धसेवया ॥ तपसाभावितत्वाद्वासर्वथैतत्सुदुष्करम् १४ शत्रुभिर्वशमानीतोहीनःस्थानादनुत्तमात् ॥ वैरोचनेकिमाश्रित्यशोचितव्येनशोचसि १५

लारूपत्वात्तर्गाहस्याच्च्युतः नस्वरसदृशोऽहमजितचित्तोऽस्मिंकिंतुगौतमवज्जितजितोऽस्मीतिभावः १९ अलभ्यंचित्तस्वास्थ्यम् २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि
नीलकण्ठीये भारतभाष्ये १६ विंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२६ ॥ ॥१०॥ ॥१०॥ ॥१०॥ ॥१०॥ ॥१०॥ ॥ मग्नस्यव्यसनेकच्छ्रेष्टत्यादिनाऽध्यायेनविपदिधैर्यमेव
श्रेयइतिपुनर्बलिवासवसंवादाख्यायिकामुत्तेनप्रदर्शयते १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५

१६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५

श्रेष्ठंप्राप्यस्वजातीनांमहाभोगाननुत्तमान् ॥ हतस्वरत्नराज्यस्त्वंब्रूहिकस्मान्नशोचसि १६ ईश्वरोहिपुराभूत्वापितृपैतामहेपदे ॥ तत्त्वमद्यहंतंद्वापसपत्नैःकिं
नशोचसि १७ बद्धश्चवारुणैःपाशैर्वज्रेणचसमाहतः ॥ हतदारोहतधनोब्रूहिकस्मान्नशोचसि १८ नष्टश्रीर्विभवप्रष्टोयन्नशोचसिदुष्करम् ॥ त्रैलोक्यराज्यनाशे
हिकोऽन्योजीवितुमुत्सहेत् १९ एतच्चान्यच्चपरुषंभुवंतंपरिभूयतम् ॥ श्रुत्वासुखमसंभ्रांतोबलिवैरोचनोऽब्रवीत् २० बलिरुवाच ॥ निमृहीतेमयिभृशंशक्रकिंकल्थि
तेनते ॥ वज्रमुद्यम्यतिष्ठंतंपश्यामित्वांपुरंदर २१ अशक्तःपूर्वमासीस्त्वंकथंचिच्छक्ततांगतः ॥ कस्त्वदम्यइमांवाचंसुक्रांस्तुमर्हति २२ यस्तुशत्रोर्वशस्थस्य
शक्तोऽपिदुरुतेदयाम् ॥ हस्तप्राप्तस्यवीरस्यतंचैवपुरुषंविदुः २३ अनिश्वयोहियुद्धेषुद्वयोर्विवदमानयोः ॥ एकःप्राप्नोतिविजयमेकश्चैवपराजयम् २४ माचतेऽ
भूत्स्वभावोऽयमितिदेवपुंगव ॥ ईश्वरःसर्वभूतानांविक्रमेणजितोबलात् २५ नैतदस्मत्कृतंशक्रनैतच्छक्रकृतंत्वया ॥ यत्त्वमेवंगतोवज्रिन्यद्वाऽप्येवंगतावयम् २६
अहमांसंयथाऽद्यत्वंभवितात्वंयथावयम् ॥ मावमंस्थामयाकर्मदुष्कृतंकृतमित्युत २७ सुखदुःखेहिपुरुषःपर्यायेणाधिगच्छति ॥ पर्यायेणाऽसिशक्रत्वंप्राप्तःशक्रन
कर्मणा २८ कालःकालेनयतिमांत्वांचकालोनयत्ययम् ॥ तेनाहंत्वंयथानाद्यत्वंचापिनयथावयम् २९ नमाटपितृशुश्रूषानचदैवतपूजनम् ॥ नान्योगुणसमाचा
रःपुरुषस्यसुखावहः ३० नविद्यानतपोदानंनमित्राणिनबांधवाः ॥ शक्रुवंतिपरित्रातुंनरंकालेनपीडितम् ३१ नागामिनमनर्थहिप्रतिघातशतैरपि ॥ शक्रुवंति
प्रतिव्योदुष्टेषुद्विषलान्नराः ३२ पर्यायैर्हन्यमानानांपरित्रातानविद्यते ॥ इदंतुदुःखंचच्छक्रकर्ताऽहमितिमन्यसे ३३ यदिकर्ताभवेत्कर्तानक्रियेतकदाचन ॥
यस्मानुक्रियेतकर्तातस्मात्कर्ताऽप्यनीश्वरः ३४ कालेनाहंत्वामजयंकालेनाहंजितस्त्वया ॥ गंतागतिमतांकालःकालःकलयतिप्रजाः ३५ इंद्रप्राकृतयाबुद्ध्याप्र
लयंनावबुद्धयसे ॥ केचित्त्वांबहुमन्यंतेश्रेष्ठंप्राप्तंस्वकर्मणा ३६ कथमस्मद्विधोनामजानन्नलोकप्रवृत्तयः ॥ कालेनाभ्याहतःशोचेन्मुह्येद्वाप्यथविभ्रमेत् ३७
नित्यंकालपरीतस्यममवामद्विधस्यवा ॥ बुद्धिर्व्यसनमासाद्यभिन्नानौरिवसीदति ३८ अहंचत्वंचयेचान्येभविष्यंतिसुराधिपाः ॥ तेसर्वेशक्रयास्यंतिमार्गमिंद्र
शतैर्गतम् ३९ त्वामप्येवंसुदुर्धर्षंज्वलंतंपरयाश्रिया ॥ कालेपरिणतेकालःकालयिष्यतिमामिव ४० बहूनींद्रसहस्राणिदैवतानांयुगेयुगे ॥ अभ्यतीतानि
कालेनकालोहिदुरतिक्रमः ४१ इदंतुलब्ध्वासंस्थानमात्मानंबहुमन्यसे ॥ सर्वभूतभवंदेवंब्रह्माणमिवशाश्वतम् ४२ नचेदमचलंस्थानमनंतंवाऽपिकस्य
चित् ॥ त्वंतुबालिशयाबुद्ध्याममेदमितिमन्यसे ४३ अविश्वस्तेविश्वसिषिमन्यसेवाऽधुवेधुवम् ॥ नित्यंकालपरीतात्माभवत्येवंसुरेश्वर ४४ ममेयमिति
मोहात्त्वंराजश्रियमभीप्ससि ॥ नेयंतवनचास्माकंचान्येषांस्थिरासदा ४५

१०७। ८। ९। ११०। १११। ११२। ११३। ११४। ११५। ११६। ११७। ११८। ११९ ॥ इति शान्तिः ० मो० नी० मा० सप्तविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१७ ॥ ॥ ॥
 विवेचने कृताऽऽत्मासिस्पृहणीयो विजानताम् ॥ सर्वलोको ह्ययं मन्ये बुद्ध्या परिगतस्त्वया १०७ विहरन्सर्वतो मुक्तो न क्वचित्परिषज्जते ॥ रजश्च हितमश्नत्वा
 स्पृशते न जितेन्द्रियम् ८ निष्प्रीतिं न हसन्तापमात्मानं त्वमुपाससे ॥ सुहृदं सर्वभूतानां निर्वैरां शान्तमानसम् ९ दृष्ट्वा त्वाममसंजाता त्वय्यनुक्रोशनीमतिः ॥ नाहमे
 तादृशं बुद्धं हंतुमिच्छामि बंधने ११० आनृशं स्यं पराधर्मो ह्यनुक्रोशश्च मे त्वयि ॥ मोक्षयंते वारुणाः पाशास्तवे मे कालपर्ययात् ११ प्रजानां सुपचारेण स्वस्तितेऽ
 स्तुमहासुर ॥ यदाश्च श्रून्नुषा वृद्धां परिचारेण योक्ष्यते १२ पुत्रश्च पितरं मोहात्प्रेषयिष्यति कर्मसु ॥ ब्राह्मणैः कारयिष्यंति वृषलाः पादधावनम् १३ शूद्राश्च ब्रा
 ह्मणीभार्यासु पयस्यंति निर्भयाः ॥ वियोनिषु विमोक्षयंति बीजानि पुरुषाय दा १४ संकरं कांस्यभाडैश्च बलिं चैव कुपात्रकैः ॥ चातुर्वर्ण्यं यदा लुप्तममर्यादं भविष्य
 ति १५ एकस्ते तदा पाशः क्रमशः परिमोक्ष्यते ॥ अस्मत्स्तेभ्यं नास्ति समं प्रतिपालय ॥ सुखी भवति राबाधः स्वस्थचेतानिरामयः १६ तमेव मुक्ता भग
 वाञ्छतः क्रतुः प्रतिप्रयातो गजराजवाहनः ॥ विजित्य सर्वानसुरां सुराधिपो न नंदहर्षेण भवचैकराट् १७ महर्षयस्तुष्टु बुरं जसा च तं वृषाकपिं सर्वचराचरेश्वरम् ॥
 हिमापहो हव्यमुवाह चाध्वरे तथाऽमृतं चार्पितमीश्वरोऽपि हि १८ द्विजो तमैः सर्वगतैरभिष्टुतो विदीप्ततेजामतमन्युरीश्वरः ॥ प्रशान्तचेता मुदितः स्वमालयं त्रिवि
 ष्टपंप्राप्य मुमोद वासवः ११९ ॥ इति श्रीमहाभारतेशान्तिः ० मोक्षः ० बलिवासवसंवादे सप्तविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२७ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
 पूर्वरूपाणि मे राजन् पुरुषस्य भविष्यतः ॥ पराभविष्यतश्चैव तन्मे ब्रूहि पितामह १ ॥ भीष्म उवाच ॥ मन एवमनुष्यस्य पूर्वरूपाणि शंसति ॥ भविष्यतश्च भद्रं
 ते तथैव न भविष्यतः २ अत्रान्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ श्रिया शक्रस्य संवादं तं निबोध युधिष्ठिर ३ महत्तस्तपसो व्युष्ट्या पश्यं लोकोपरावरौ ॥ सामा
 न्यमृषिभिर्गत्वा ब्रह्मलोकं निवासिभिः ४ ब्रह्मेवामितदीप्तौ जाः शान्तपाप्मानमहातपाः ॥ विचचारयथा कामं त्रिषु लोकेषु नारदः ५ कदाचित्प्रातरुत्थाय पिस्पृक्षुः स
 लिलं शुचि ॥ ध्रुवद्वारं भवांगं गंगामावततार च ६ सहस्रनयनश्चापिवर्ष्मिणं शंबरपाकहा ॥ तस्या देवर्षिजुष्टाया स्तीरमभ्याजगाम ह ७ तावाञ्छत्ययतात्मानौ
 कृतजप्यौ समासतः ॥ नद्याः पुलिनमासाद्य सूक्ष्मकांचनवालुकम् ८ पुण्यकर्मभिराख्याता देवर्षिकथिताः कथाः ॥ चक्रतुस्तौ तथाऽऽसीनौ महर्षिकथितास्त
 था ९ पूर्ववृत्तव्यपेतानि कथयंतौ समाहितौ ॥ अथ भास्करमुद्यंतं रश्मिजालपुरस्कृतम् १० पूर्णमंडलमालोक्य तावुत्थायोपतस्थतुः ॥ अभितस्तूदयंतं तम
 कर्मकर्मिवापरम् ११ आकाशे ददृशे ज्योतिरुद्यतार्चिः समप्रभम् ॥ तयोः समीपं तं प्राप्तं प्रत्यदृश्यत भारत १२ तत्सुपर्णांकरचितमास्थितं वैष्णवं पदम् ॥ भाभि
 रप्रतिमं भाति त्रैलोक्यमवभासयत् १३ तत्राऽभिरूपशोभाभिरप्सरोग्भिः पुरस्कृताम् ॥ ब्रह्मतीमं शुभं प्रख्यां ब्रह्मज्ञानो रिवाचिषम् १४ नक्षत्रकल्पाभरणां तामौ
 त्तिकसमस्रजम् ॥ श्रियं ददृशतुः पद्मां साक्षात्पद्मदलस्थिताम् १५ ॥ पूर्वरूपाणीति १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५

श्री.मो.१२
अ०
॥ २२८ ॥
॥ १०३ ॥

१६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४

साऽवरुह्य विमानाग्रादंगनानामनुत्तमा ॥ अभ्यागच्छ त्रिलोकेशं देवर्षिचापिनारदम् १६ नारदानुगतः साक्षाम्मघर्वास्तामुपागमत् ॥ कृतांजलिपुटो देवीनि
 दंष्ट्यात्मानमात्मना १७ चक्रं चानुपमां पूजां तस्याश्चापि स सर्ववित् ॥ देवराजः श्रियं राजन वाक्यं चेदमुवाच ह १८ ॥ शक्र उवाच ॥ कात्वं केन च कार्येण संप्राप्ता
 चारुहासिनि ॥ कुतश्चागम्येत सुश्रुगंतव्यं क्रचते शुभे १९ ॥ श्रीरुवाच ॥ पुण्येषु त्रिषु लोकेषु सर्वे स्थावरजंगमाः ॥ ममात्मभावं मिच्छंतीत्यतः परमात्मना
 २० साहं वैपंकजे जाता सूर्यरश्मिबोधिते ॥ भूत्यर्थं सर्वभूतानां पद्माश्रीः पद्ममालिनी २१ अहं लक्ष्मीरहं भूतिः श्रीश्चाहं बलमूदन ॥ अहं श्रद्धा च मेधा च सन्न
 तिर्विजितिः स्थितिः २२ अहं घृतिरहं सिद्धिर्हं बलमूतिरेव च ॥ अहं स्वाहा स्वधा चैव सन्नतिर्नियतिः स्मृतिः २३ राज्ञां विजयमानानां सेनाग्रं ध्वजेषु च ॥
 निवासधर्मशीलानां विषयेषु पुरेषु च २४ जितकाशिनि शूरे च संग्रामेष्वनिवर्तिनि ॥ निवसामि मनुष्ये द्रे स देवबलमूदन २५ धर्मनित्ये महाबुद्धौ ब्रह्मण्ये सत्यवादिनि ॥
 प्रश्रिते दानशीले च सदैव निवसाम्यहम् २६ असुरेष्ववसं पूर्वं सत्यधर्मनिबधना ॥ विपरीतास्तु तान् बुद्ध्या त्वयि वासमरोचयम् २७ ॥ शक्र उवाच ॥ कथं वृत्ते
 शुदैत्येषु त्वमवात्सीर्विरानमे ॥ दृष्ट्वा च किमिहामास्त्वं हित्वा दैतेय दानवान् २८ ॥ श्रीरुवाच ॥ स्वधर्ममनुतिष्ठत्सु धैर्यादचलितेषु च ॥ स्वर्गमार्गाभिरामेषु सत्वे
 पुनिरता ह्यहम् २९ दानाध्ययनयज्ञे ज्योतिषतृपुजनाम् ॥ गुरुणामतिथीनां च तेषां सत्यमवर्तत ३० सुसंमृष्टगृहाश्चासन्नजितस्त्रीकाहुताग्रयः ॥ गुरुशु
 श्रूषकादां ता ब्रह्मण्याः सत्यवादिनः ३१ श्रद्धधाना जितक्रोधा दानशीलाऽनसूयवः ॥ भृतपुत्राभृतामात्याभृतदाराह्यनीर्षवः ३२ अमर्षेण न चान्योन्यं स्पृहयंते
 कदाचन ॥ न च जातूपतप्यंति धीराः परसमृद्धिभिः ३३ दातारः संगृहीतार आर्याः करुणवेदिनः ॥ महाप्रसादाक्रजवोदहभक्ता जितेन्द्रियाः ३४ संतुष्टभृत्यस
 चिवाः कृतज्ञाः प्रियवादिनः ॥ यथाहं मानार्थं कराहीनिषेवायतव्रताः ३५ नित्यं पर्वसु सुस्नाताः स्वनुलिप्ताः स्वलंकृताः ॥ उपवासतपःशीलाः प्रतीता ब्रह्मवादिनः
 ३६ नैनानभ्युदियात्सूर्यो न चाप्यासन्नप्रवेशयाः ॥ रात्रौ दधि च सक्तूंश्च नित्यमेव व्यवर्जयन् ३७ कल्यं वृत्तं चान्वेक्षन् प्रयता ब्रह्मवादिनः ॥ मंगल्यान्यपि चाप
 इयन्न ब्राह्मणांश्चाप्य पूजयन् ३८ सदा हि वदतां धर्मं सदा चाऽप्रतिगृह्णताम् ॥ अर्थचराग्याः स्वपतां दिवा चास्वपतां तथा ३९ कृपणानां यद्वदन्तां दुर्बलात्तुर
 योषिताम् ॥ दयां च संविभागे च नित्यमेवाऽन्वमोदताम् ४० त्रस्तं विषण्णमुद्दिग्भयार्तं व्याधितं कृशम् ॥ हृतस्वव्यसनां च नित्यमाश्वासयंति ते ४१
 धर्ममेवान्ववर्तत न हि संति परस्परम् ॥ अनुकूलाश्च कार्येषु गुरुद्वेषे विनः ४२ पितृन् देवातिथींश्चैव यथावत्तेऽभ्यपूजयन् ॥ अवशेषाणि चाश्रंति नित्यं सत्यत
 पोषताः ४३ नैकेऽश्रंसि सुसंपन्नं न गच्छंति परस्त्रियम् ॥ सर्वभूतेष्ववर्तत यथाऽऽत्मनि दयां प्रति ४४

नैवाकाशेनपशुपुवियोनौचनपर्वसु ॥ इन्द्रियस्यविसर्गतेरोचयंतिकदाचन ४५ नित्यंदानंतथादाक्ष्यमार्जवैवैव नित्यदा ॥ उत्साहोऽथानहंकारःपरमंसौह
दंक्षमा ४६ सत्यंदानंतपःशौचंकारुण्यंवागनिदुरा ॥ मित्रेषुचानभिद्रोहःसर्वतेश्वभवत्प्रभो ४७ निद्रातंद्रीरसंप्रीतिरसूयाऽथानवेक्षिता ॥ अरतिश्चविषा
दश्चस्पृहाचाप्यविशन्नतान् ४८ साऽहमेवंगुणेष्वेवदानेवेष्ववसंपुरा ॥ प्रजासर्गमुपादायनैकंयुगविपर्ययम् ४९ ततःकालविपर्यासितेषांगुणविपर्ययात् ॥ अप
श्यंनिर्गतंधर्मकामक्रोधवशात्मनाम् ५० सभासदांचवृद्धानांसतांक्थयतांकिथाः ॥ प्राहसन्नभ्यसृयंश्चसर्ववृद्धान्गुणावराः ५१ युवानश्चसमासीनावृद्धानपिगता
न्सतः ॥ नाभ्युत्थानाभिवादाभ्यांयथापूर्वमपूजयन् ५२ वर्तयत्येवपितरिपुत्रःप्रभवतेतथा ॥ अभृत्याभृत्यतंप्राप्यरूपापर्यन्त्यनपत्रपाः ५३ तथाधर्मादपेते
नकर्मणागर्हितेनये ॥ महतःप्राप्नुवंत्यर्थास्तेषांतत्राभ्यवत्स्पृहा ५४ उच्चैश्चाभ्यवदन्नरात्रौनीचैस्तत्राग्निरज्वलत् ॥ पुत्राःपितृनृत्यचरन्नार्थश्चात्यचरन्पतीन्
५५ मातरंपितरंवृद्धमाचार्यमातिथिगुरुम् ॥ गुरुत्वान्नाभ्यनंदंतकुमारान्नाऽन्वपालयन् ५६ भिक्षांबलिमदत्वाचस्वयमन्नानिभुंजते ॥ अनिष्ठाऽसंवेभज्या
थपितृदेवातिथीनगुरुन् ५७ नशौचमनुरुद्धयंततेषांसूदजनास्तथा ॥ मनसाकर्मणावाचाभक्ष्यमासीदनावृतम् ५८ विप्रकीर्णानिधान्यानिकाकमूषिक
भोजनम् ॥ अपावृतंपयोऽतिष्ठदुच्छिष्टाश्चास्पृशन्वृतम् ५९ कुदालंदाप्रपिटकंप्रकीर्णकांस्यभाजनम् ॥ द्रव्योपकरणंसर्वेनान्वैक्षत्कुटुंबिनी ६० प्राकारा
गारविध्वंसान्नस्मतेप्रतिकुर्वते ॥ नाद्रियंतेपशून्बद्धायवसेनोदकेनच ६१ बालानांप्रेक्षमाणानांस्वयंभक्ष्यमभक्षयन् ॥ तथाभृत्यजनंसर्वमसंतर्प्यचदानवाः ६२
पायसंकुसरंमांसमपूपानथशङ्कुलीः ॥ अपाचयन्नात्मनोऽर्थेवृथामांसान्यभक्षयन् ६३ उत्सूर्यशायिनश्चासन्नसर्वेचासन्नप्रगेनिशाः ॥ अवर्तन्कलहाश्चात्रदिवा
रात्र्यृहेयृहे ६४ अनार्याश्चार्यमासीनंपर्युपासन्नतत्रह ॥ आश्रमस्थानविधर्मस्थाःप्राद्विषंतपरस्परम् ६५ संकराश्चाभ्यवर्तंतनचशौचमवर्तत ॥ येचवेदवि
दोविप्राविरुष्टमनृचश्चये ६६ निरंतरविशेषास्तेबहुमानावमानयोः ॥ हारमाभरणवेषंगतंस्थितमवेक्षितम् ६७ असेवंतजिष्यावैदुर्जनाचरितंविधिम् ॥
स्त्रियःपुरुषवेषेणपुंसःस्त्रीवेषधारिणः ६८ क्रीडारतिविहारेषुपरांसुदमवासुवन ॥ प्रभवद्भिःपुरादायानर्हेभ्यःप्रतिपादितान् ६९ नाभ्यवर्तंतनास्तिक्याद्वर्तंतः
संभवेष्वापि ॥ मित्रेणाभ्यर्थितंमित्रमर्थसंशयितेक्वचित् ७० वालकाटयग्रमात्रेणस्वार्थेनाघ्नततद्वसु ॥ परस्वादानरुषयोविपणव्यवहारिणः ७१ अदृश्यंताऽऽ
र्यवर्णेषुशूद्राश्चापितपोधनाः ॥ अधीयंतेऽव्रताःकेचिद्व्यावृतमथाऽपरे ७२ अशुभ्रुर्गुरोःशिष्यःकश्चिच्छिष्यसखोगुरुः ॥ पिताचैवजनित्रीचश्रांतौवृत्तोऽस
याविव ॥ अप्रभुत्वेस्थितौवृद्धावन्नंप्रार्थयतःसुतान् ७३ तत्रवेदविदःप्राज्ञागाभीर्येसागरोपमाः ७४ कृष्यादिष्वभवन्सक्तामूर्खाःश्राद्धान्यभुंजत ॥ प्रातः
प्रातश्चसुप्रश्नंकल्पनंप्रेषणक्रियाः ७५

05 | 06 | 07 | 08 | 09 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25

शिष्यानप्रहितास्तेषामकुर्वन्गुरवःस्वयम् ॥ श्वश्रूश्चशुरयोरग्रेभूःप्रेष्यानशासत ७६ अन्वशासच्चभर्तारंसमाह्वायाऽभिजल्पति ॥ प्रयत्नेनापिचारक्षच्चित्तपुत्र
स्यैवपिता ७७ व्यमज्ज्ञापिसंरंभाहुःखवासंतथाश्वसत ॥ अग्निदाहेनचोरैर्बाराजभिर्बाहृतंवनम् ७८ दृष्ट्वाद्वेषात्प्राहसंतसुहृत्संभाविताह्यऽपि ॥ कृतघ्नाना
स्तिकाःपापागुरुदाराभिर्मर्शिनः ७९ अभक्ष्यभक्षणरतानिर्मर्यादाहतत्विषः ॥ तेष्वेवमादीनाचारानाचरत्सुविपर्यये ८० नाहं देवेन्द्रवत्स्यामिदानवेष्वितिमे
मतिः ॥ तन्मांस्वयमनुप्राप्तामभिनंदशचीपते ८१ त्वयाऽर्चितांमां देवेशपुरोधास्यतिदेवताः ॥ यत्राहंतत्रमत्कांतामद्विशिष्टामदर्पणाः ८२ सप्तदेव्योजयाष्ट
म्योवासमेष्यंतितेऽष्टधा ॥ आशाश्रद्धाघृतिःक्षांतिर्विजितिःसन्नतिःक्षमा ८३ अष्टमीवृत्तिरेतासांपुरोगापाकशासन ॥ ताश्चाहंचासुरांस्त्यक्त्वायुष्मद्विषयमा
गताः ८४ त्रिदशेषुनिवत्स्यामोधर्मनिष्ठांतरात्मसु ॥ इत्युक्तवचनांदेवींप्रीत्यर्थंचननंदतुः ८५ नारदश्चात्रदेवर्षिर्वृत्रहंताचवासवः ॥ ततोऽनलसखोवायुःप्रववौ
देववर्त्मसु ८६ इष्टगंधःसुखस्पर्शःसर्वेन्द्रियसुखावहः ॥ शुचौवाग्न्यर्थितेदेशेत्रिदशाःप्रायशःस्थिताः ८७ लक्ष्मीसहितमासीनंमघवंतंदिदृक्षवः ८८ ततोदिवं
प्राप्यसहस्रलोचनःश्रियोपपन्नःसुहृदामहर्षिणा ॥ रथेनहर्ष्यश्चयुजासुरर्षभःसदःसुराणामभिसत्कृतोययौ ८९ अथेंगितंवज्रधरस्यनारदःश्रियश्चदेव्यामनसाविचा
रयन् ॥ श्रियैशशंसामरदृष्टपौरुषःशिवेनतत्रागमनंमहर्षिभिः ९० ततोऽमृतंद्यौःप्रववर्षभास्वतीपितामहस्यायतनेस्वयंभुवः ॥ अनाहताहुंदुभयोऽथनेदिरेतथा
प्रसन्नाश्चदिशश्चकाशिरि ९१ यथर्तुसस्येषुवर्षवासवोनधर्ममार्गाद्विचचालकश्चन ॥ अनेकरत्नाकरभूषणाचभूःसुघोषघोषाभुवनौकसांजये ९२ क्रियाभिरामाम
नुजामनस्विनोबभूःशुभेषुपुण्यकृतांपथिस्थिताः ॥ नरामराःकिन्नरयक्षराक्षसाःसमृद्धिर्मतःसुमनस्विनोऽभवन् ९३ नजात्वकालेऽसुमंकुतःफलंपपातवृक्षास्पवने
रितादपि ॥ रसप्रदाःकामदुघाश्चधेनवोनदारुणावाग्विचचारकस्थचित् ९४ इमांसपर्यासहसर्वकामदैःश्रियाश्चशक्रप्रमुखैश्चदेवतैः ॥ पठंतियेविप्रसदःसमागताः
समृद्धकामाःश्रियमाप्नुवंतिते ९५ त्वयाकुरूणांवरयत्प्रचोदितंभवाभवस्यैहपरंनिदर्शनम् ॥ तदद्यसर्वपरिर्कीर्तितंमयापरीक्ष्यतत्त्वंपरिगंतुमर्हसि ९६ ॥ इति
श्रीम० शांति० मोक्ष० श्रीवासवसंवादोनामअष्टाविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२८ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ किंशीलःकिंसमाचारःकिंविद्यःकिंपराक्रमः ॥
प्राप्नोतिब्रह्मणःस्थानंयत्परंप्रकृतेर्ध्रुवम् १ ॥ भीष्मउवाच ॥ मोक्षधर्मेषुनियतौलब्धाऽऽहारोजितेन्द्रियः ॥ प्राप्नोतिब्रह्मणःस्थानंतत्परंप्रकृतेर्ध्रुवम् २ अत्राप्युदा
हरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ जैगीषव्यस्यसंवादमसितस्यचभारत ३ जैगीषव्यमहाप्रज्ञंधर्माणामागतागमम् ॥ अक्रुध्यंतमत्कृष्यंतमसितोदेवलोऽब्रवीत् ४
इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे अष्टाविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२८ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ किंशीलइति १।२।३।४

१।१।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५॥ ॥ इति शांतिपर्वणि नीलकंठीये मारुतमावक्ष्ये

देवलउवाच ॥ ॥ नप्रीयसेवंधमानोनिंद्यमानोनकुप्यसे ॥ कातेप्रज्ञाकुतश्चैषाकितेतस्याः परायणम् ५ ॥ भीष्मउवाच ॥ इतितेनानुयुक्तः सतमुवाचमहा
तपाः ॥ महद्वाक्यमसंदिग्धंपुष्कलार्थपदं शुचि ६ ॥ ॥ जैगीषव्यउवाच ॥ ॥ यागतिर्यापराकाष्ठायाशांतिः पुण्यकर्मणाम् ॥ तांतेऽहंसंप्रवक्ष्यामिमहती
मृषिसत्तम ७ निंदत्सुचसमानित्यंप्रशंस सुचदेवल ॥ निह्वंतिचयेतेषांसमयंसुहृतंचयत् ८ उक्ताश्चनवादिष्यातिवक्तारमहितेहितम् ॥ प्रतिहंतुंनचेच्छंतिहंतारं
वैमनीषिणः ९ नाप्राप्तमनुशोचंतिप्राप्तकालानिकुर्वते ॥ नचासीतानिशोचंतिनचैवप्रतिजानते १० संप्राप्तायांचपूजायांकामादर्थेषुदेवल ॥ यथोपपत्तिकुर्वंति
शक्तिमंतः कृतव्रताः ११ पक्वविद्यामहाप्राज्ञाजितक्रोधाजितेंद्रियाः ॥ मनसाकर्मणावाचानापराध्यंतिकर्हिचित् १२ अनीर्षवोनचाऽन्योन्यंविहिंसंतिकदाचन ॥
नचजातूपतप्यंतेधीराः परसमृद्धिभिः १३ निंदाप्रशंसेचात्यर्थनवदंतिपरस्यये ॥ नचनिंदाप्रशंसाभ्यां विक्रियंतेकदाचन १४ सर्वतश्चप्रशंसायेसर्वभूताहितेरताः ॥
नकुद्वयंतिनहृष्यंतिनापराध्यंतिकर्हिचित् १५ विमुच्यहृदयग्रंथिंचक्रमंतियथासुखम् ॥ नयेषांबांधवाः संतियेचाऽन्येषांनबांधवाः १६ अमित्राश्चनसंत्येषांये
चाऽमित्रानकस्यचित् ॥ यएवंकुर्वतेमर्त्याः सुखंजीवतिसर्वदा १७ येधर्मचानुरुद्धयंतेधर्मज्ञाद्विजसत्तम ॥ येह्यतोविच्युतामार्गांतेहृष्यंत्युद्विजंतिच १८ आस्थि
तस्तमहंमार्गमसूयिष्यामिकंकथम् ॥ निंद्यमानः प्रशस्तोवाहृष्येऽहंकेनेहेतुना १९ यद्यदिच्छंतितत्तस्मादपिगच्छंतुमानवाः ॥ नमेनिंदाप्रशंसाभ्यांहास
वृद्धीभविष्यतः २० अमृतस्येवसंतृप्येदवमानस्यतत्त्ववित् ॥ विषस्येवोद्विजेन्नित्यंसंमानस्यविचक्षणः २१ अवज्ञातः सुखंशेतेइहचामुत्रचाभयम् ॥ विमु
क्तः सर्वदोषेभ्योयोऽवमंतासबुध्यते २२ परांगतिंचयेकेचिप्रार्थयंतिमनीषिणः ॥ एतद्भ्रतंसमाहृत्यसुखमेधंतितेजनाः २३ सर्वतश्चसमाहृत्यक्रतून्सर्वान्रजितें
द्रियः ॥ प्राप्नोतिब्रह्मणः स्थानंयत्परंप्रकृतेर्ध्रुवम् २४ नास्यदेवानगंधर्वानपिशाचानराक्षसाः ॥ पदमन्ववरोहंतिप्राप्तस्यपरमांगतिम् २५ ॥ इतिश्रीमहाभारते
शांतिपर्वणि मोक्षधर्मप० जैगीषव्यासितसंवादे उनत्रिंशदधिकाद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२९ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ प्रियः सर्वस्यलोकस्यसर्वसत्त्वाभिनांदिता ॥
गुणैः सर्वैरुपेतश्चकोन्वस्तिभुविमानवः १ ॥ भीष्मउवाच ॥ अत्रतेवर्तयिष्यामिपृच्छतोभरतर्षभ ॥ उग्रसेनस्यसंवादंनारदेकेशवस्यच २ ॥ उग्रसेनउवाच ॥
यस्यसंकल्पतेलोकोनारदस्यप्रकीर्तने ॥ मन्येसगुणसंपन्नोब्रूहितन्ममपृच्छतः ३ ॥ ॥ वासुदेवउवाच ॥ ॥ कुरुराधिपयान्मन्येऽशृणुतान्मेविवक्षतः ॥
नारदस्यगुणान्रसाधूनसंक्षेपेणनराधिप ४ नचारित्रनिमित्तोऽस्याहंकारोदेहतापनः ॥ अभिन्नश्रुतचारित्रस्तस्मात्सर्वत्रपूजितः ५

[illegible]

६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीये त्रिंश
धिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१० ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ एवं नानाख्यानमुखेनोक्तमधिकारिणः स्वरूपं श्रुत्वा ऽऽत्मनितस्वज्ञानाधिकारं पश्यन् मृगभरद्वाजसंवा
दादौ पूर्वसंक्षेपेण श्रुतमेवार्थविस्तरेण भ्रोतुमिच्छन् युधिष्ठिर उवाच आद्यंतमिति । आदि संसारहेतुं भंतं लयस्थानं भूतानां जीवानां अभिन्ननिमित्तोपादानस्वसूचनार्थः समाप्तः साक्षाच्चोभयाभ्रा

अरतिःक्रोधचापल्येभयंनैतानिनारदे ॥ अदीर्घसूत्रःशूरश्चतस्मात्सर्वत्रपूजितः ६ उपास्योनारदोबाढंवाचिनास्यव्यतिक्रमः ॥ कामतोयदिवालोभासस्मात्सर्वत्रपूजितः ७ अध्यात्मविधितत्त्वज्ञःक्षांतःशक्तोजितेंद्रियः ॥ ऋजुश्चसत्यवादीचतस्मात्सर्वत्रपूजितः ८ तेजसायशसाबुद्ध्याज्ञानेनविनयेनच ॥ जन्मनातपसावृद्धस्तस्मात्सर्वत्रपूजितः ९ सुशीलःसुखसंवेशःसुभोजःस्वादरःशुचिः ॥ सुवाक्यश्चाप्यनीर्घ्यश्चतस्मात्सर्वत्रपूजितः १० कल्याणंकुरुतेबाढंपापमस्मिन्नविद्यते ॥ नप्रीयतेपरानर्थैस्तस्मात्सर्वत्रपूजितः ११ वेदश्रुतिभिराख्यानैरर्थानभिजिगीषति ॥ तितिक्षुरनवज्ञातस्तस्मात्सर्वत्रपूजितः १२ समत्वाच्चप्रियोनास्तिनाप्रियश्चकथंचन ॥ मनोनुकूलवादीचतस्मात्सर्वत्रपूजितः १३ बहुश्रुतश्चित्रकथःपंडितोऽल्लालसोऽशठः ॥ अदीनोऽक्रोधनोऽलुब्धस्तस्मात्सर्वत्रपूजितः १४ नार्थेधनेवाकामेवाभूतपूर्वोऽस्यविग्रहः ॥ दोषाश्चास्यसमुच्छिन्नास्तस्मात्सर्वत्रपूजितः १५ दृढभक्तिरनिंद्यात्माश्रुतवाननृशंसवान् ॥ वीतसंमोहदोषश्चतस्मात्सर्वत्रपूजितः १६ असक्तःसर्वसंगेषुसक्तात्मेवचलक्ष्यते ॥ अदीर्घसंशयोवाग्मीतस्मात्सर्वत्रपूजितः १७ समाधिर्नास्यकामार्थेनात्मानंस्तौति कर्हिंचित् ॥ अनीर्धुर्मृदुसंवादस्तस्मात्सर्वत्रपूजितः १८ लोकस्यविविधंचित्तंप्रेक्षतेचाप्यऽकुत्सयन् ॥ संसर्गविद्याकुशलस्तस्मात्सर्वत्रपूजितः १९ नासूयत्यागमंकंचित्स्वनयेनोपजीवति ॥ अवंध्यकालोवश्यात्मातस्मात्सर्वत्रपूजितः २० कृतश्रमःकृतप्रज्ञोनचतृप्तःसमाधितः ॥ नित्ययुक्तोऽप्रमत्तश्चतस्मात्सर्वत्रपूजितः २१ नापत्रपश्चयुक्तश्चनियुक्तःश्रेयसेपरैः ॥ अभेत्तापरगुह्यानांतस्मात्सर्वत्रपूजितः २२ नहृष्यत्यर्थलाभेषुनालाभेतुव्यथत्यपि ॥ स्थिरबुद्धिरसक्तात्मातस्मात्सर्वत्रपूजितः २३ तंसर्वगुणसंपन्नंदक्षंशुचिमनामयम् ॥ कालज्ञंचप्रियज्ञंचकःप्रियंनकरिष्यति २४ ॥ इति श्रीमद्वाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणिवासुदेवोद्योतेनसंवादे त्रिंशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३० ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ आद्यंतंसर्वभूतानांज्ञातुमिच्छामिकौरव ॥ ध्यानंकर्मचकालंचतथैवायुर्युगेयुगे १

नात् । तदात्मानस्वयमकुरुतेतिभ्यायेनश्रुत्याचब्रह्मणस्तथात्वप्रातिपादनात् । किंलक्षणं ब्रह्मेति ध्यानकर्मणी तत्प्राप्तावंतरंगबहिरंगसाधने । कालं ' कलिः शयानो भवति संजिहानस्तु द्वापरः । उ
त्तिष्ठंश्चेता भवति कुतसंपद्यते चरन् ' इति श्रुतिप्रसिद्धं चतुर्विधं जीवलोकतत्त्वलोकस्य वा स्तवकपंभूतानां विद्यदादीनामागतिसुद्रमस्थानंगतिप्रवेशस्थानमूर्धनाभिभिवतं तु जालस्य तदेतत्संज्ञा तु मिच्छा
मि । श्रुत्यर्थस्तु शयानोऽविद्यावृतः पुमान् कलिरित्युच्यते । संजिहानो विषयेषु जातवैराग्यः सन्न विद्यासम्यक्हातुमिच्छन्मुमुक्षुर्द्वापर इत्युच्यते । उत्तिष्ठन् शमाद्यनुष्ठानाय सज्जीभवन् ब्रूतेत्यु
च्यते । चरन् शमादिकमाचरन् कृतकतयुगं भवति पुमानेवेत्यर्थः । धर्मतारतम्याच्चायुस्त्वारतम्यं युगे युगे पुंसि पुंसि ज्ञेयं सार्धः १

सर्गनिधनेभौतिकानां जरायुजादीनां चतुर्मुखादिरवांतरकारणमपि किं ब्रह्मैव ततोऽप्यद्वैत्यमिमांसाः १ । ३ पौनरुक्त्यभासकथाह पूर्वहीति ४ परमधर्मिष्ठायोगधर्मनिष्ठाद्विमेंजातेतिपूर्वेणा
न्वयः । दिव्यसंस्थानसंस्थितालौकिकस्वरूपनिष्ठावती । भूयोधिकं विस्तरेणेत्यर्थः । तथाच संक्षेपेण श्रुतस्यापि विस्तरार्थं पुनः प्रश्न इत्यपौनरुक्त्यम् ५ । ६ । ७ संदेहसंदेहविषयप्रश्ने
समूहं छिन्नधर्मार्थसंशयव्यासम् ८ तत्त्वं पदार्थोपच्छति भूतेति कर्तारमीश्वरमेव संतं कालस्य पूर्वोदाहृतश्रुतस्वशयानमजिहानोतिष्ठरसंचरद्रूपवती जीवस्य ज्ञानेन शयानस्वादिधर्मज्ञानेन ।
निष्ठाअंधं तम आदिरूपप्राप्तिः संजाताऽस्य तं कालज्ञानेन निष्ठितं । ईशोऽप्यविद्याया जीवतांगतः केन धर्मेण कीदृशं भावमश्नुत इति प्रश्नार्थः । तत्त्वमस्यादिवाक्याध्येतृप्राप्तिमेव जीवब्रह्माभेदम
नुवदति प्रष्टा । कस्मिन्नुभयवो विज्ञाते सर्वमिदं विज्ञातं भवतीत्यायवर्णे एकविज्ञानात्सर्वविज्ञानमसिद्धयनुवादकं ब्राह्मणे ब्रह्मब्रूयुर्धर्मो धर्मोऽप्युक्तिमिच्छन् ९ सर्वज्ञो ब्रह्मज्ञः १० भूतग्रामकर्तुः

लोकतत्त्वं च कात्स्न्येन भूतानामागतिगतिम् ॥ सर्गश्च निधनं चैव कुत एतत्प्रवर्तते २ यदि तेऽनुग्रहेषु द्विरस्मास्विह सतां विर ॥ एतं ब्रह्म तं पृच्छामि
तद्भवान्प्रब्रवीतु मे ३ पूर्वाहिकथितं श्रुत्वा भृगुभाषितमुत्तमम् ॥ भरद्वाजस्य विप्रर्षेस्ततो मे शुद्धिरुत्तमा ४ जाता परमधर्मिष्ठा दिव्यसंस्थानसंस्थिता ॥
ततो भूयस्तु पृच्छामि तद्भवान्वक्तुमर्हति ५ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्र ते वर्तयिष्येऽहमिति हासं पुरातनम् ॥ जगौ यद्भगवान्व्यासः पुत्राय परिपृच्छते
६ अधीत्य वेदानखिलान्सांगोपनिषदस्तथा ॥ अन्विच्छन्नेष्टिकं कर्म धर्मेनैपुणदर्शनात् ७ कृष्णद्वैपायनं व्यासं पुत्रो वैयासकिः शुक्रः ॥ पप्रच्छ संदेहमि
मं छिन्नधर्मार्थसंशयम् ८ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ भूतग्रामस्य कर्तारं कालज्ञानेन निष्ठितम् ॥ ब्राह्मणस्य च यत्कृत्यं तद्भवान्वक्तुमर्हति ९ ॥ भीष्म उवाच ॥
तस्मै प्रोवाच तत्सर्वं पिता पुत्राय पृच्छते ॥ अतीतानागते विद्वान्सर्वज्ञः सर्वधर्मवित् १० ॥ व्यास उवाच ॥ अनाद्यंतमजं दिव्यमजरं ध्रुवमव्ययम् ॥
अप्रतर्क्यमविज्ञेयं ब्रह्माग्रेसरं प्रवर्तते ११

स्वरूपं तावदाह अनाद्यंतमिति दिव्यं द्योतमानं चिन्मात्रं ब्रह्म त्रिविधपरिच्छेदगुण्यं वस्तु अग्रे सुष्ठेः प्राकृतं प्रवर्तते मायाशब्दलोकाज्जगदाद्यंतकृपां व्याप्य नति अनाद्यंतमिति अजमजरमव्ययमिति
यास्कोक्तान् जायतेऽस्ति वर्धते विपरिणमतेऽपक्षीयते नश्यति वेतिषट्भावे विकारांश्चितौ निषेधति अतएव चतुर्विकारि अप्रतर्क्यकारणैकियेणानुमीयते न चैतत्तथा अतएवाविज्ञेयं तत्तेरप्यविषयः ।
कथं तर्हि दृश्यते त्वय्यया बुद्धयेति श्रुतिर्ब्रह्मणो बुद्धिगम्यत्वमाह उच्यते स्वमुखस्य स्वदृश्यत्वं यथा दर्पणद्वारा न स्वतः एव ब्रह्मणोऽपि धीप्रतिबिंबितस्य धियो दृश्यत्वेनैव दृश्यत्वं स्वतः इति गृहाण । का
रणत्वादिकं तु ब्रह्मण्याविद्यकमविद्यादशायां स्थित्वेव कल्प्यत इत्यर्थः । एतच्चाक्षिप्य समाहितं वार्तिके 'नन्वविद्याविद्वेच्छेद्ब्रह्मदोषो महानयम् । निरविद्ये च विद्याया आनर्थक्यं प्रसज्यते' न
'अस्याविद्येत्यविद्याया भेदात्सिद्धा प्रकल्पते । ब्रह्मद्वारा त्वविद्येयं न कथंचन पुण्यते' इति श्रुतिश्च । 'नासदासीनो सदासीतदानीं नासीद्रजो नो व्योमापरो यत्' इति सृष्टेः प्राग्वस्तुतममुदध्या
ऽसत्सद्भजः शब्दितानां मानुमानिकानां गूणप्रधानपरमाणूनां भिन्नश्रौतस्य परव्योमशब्दितस्य जगत्कारणस्याप्यसत्त्वमिह । तस्माद्युक्तमेव ब्रह्मण्यानाद्यंतत्वादिविशेषणम् ११

कालज्ञानेन निष्ठितमिति द्वितीयप्रश्नोत्तरमाह काष्ठेति अत्र तस्माद्युक्तात्मकं मनश्चतुर्पदसंहारात् । कलाकाष्ठादिव्यजकैयद्यर्कसूर्यादिपदार्थजातं तत्सर्वमनोमात्रमित्यवगतेः । कृतत्रेतादि
रूपमपि तदेव सत्त्वादिगुणतारतम्यात् । तथामानुषपैतृकदेवब्राह्मणामहोरात्राणामुत्तरोत्तरं प्रमाणाधिक्यमपि सत्त्वोत्कर्षादेव तदप्येवमदृश्यपेक्षमेव । तत्रत्यानां तु तदस्मदीयघटीमात्रमेव ।
एतदेवैवस्यैवराधिनारैवतकेन ब्रह्मलोकस्थेन मुहूर्तमात्रत्वेनानुभूतः कालो लौकिकानामनेकसंवत्सरसंमितीव्यतीत इत्युपाख्यानैर्नव्यकीकृतपुराणेषु । तस्मात्स्वस्वदृष्ट्या सर्वोऽपि सुखी स्वल्पा
युर्दुःखी चिरायुः साधारणदृष्ट्या तु पापिनामरूपमायुः कलिप्राधान्यात् इतरेषां प्रापरादिप्राधान्यादधिकमिति विवेकः । तस्मात्कालजयार्थमनोनिग्रहेणास्मैव शरणीय इत्यध्यायतात्पर्यम् ।
अक्षरार्थस्तु भागः भगः सूर्यस्तत्संबन्धि कलाया दशमं शस्तेन सहितः त्रिंशत्कलो मुहूर्तः । स च सूपेस्वोदयादुदयांतरपर्यंतं यवान्कालस्तस्य षोडशोऽंशः पादो न नाडी चतुष्टयात्मकः । तस्या

काष्ठानि मे षादशपंचचैव त्रिंशत्तुकाष्ठा गणयेत्कलांताम् ॥ त्रिंशत्कलश्चापि भवेन्मुहूर्तो भागः कलाया दशमश्च यः स्यात् १२ त्रिंशन्मुहूर्तं तु भवेदहश्चरात्रिंशत्संख्यामुनि
भिः प्रणीता ॥ मासः स्मृतो रात्र्यहनी च त्रिंशत्संवत्सरो द्वादशमास उक्तः १३ संवत्सरं द्वे त्वयने वदंति संख्याविदो दक्षिणमुत्तरं च १४ अहोरात्रे विभजते सूर्यो मानुषलौ
किके ॥ रात्रिः स्वप्रायभूतानां चेष्टायै कर्मणामहः १५ पित्र्ये रात्र्यहनी मासः प्रविभागस्तयोः पुनः ॥ शुक्लोहः कर्म चेष्टायां कृष्णः स्वप्रायशर्वरी १६ देवैरात्र्यहनी व
र्षप्रविभागस्तयोः पुनः ॥ अहस्तत्रोदगयनं रात्रिः स्यादक्षिणायनम् १७ ये ते रात्र्यहनी पूर्वकीर्तिते जीवलौकिके ॥ तयोः संख्याय वर्षां ग्रं ब्राह्मे वक्ष्याम्यहः क्षपे १८
पृथक् संवत्सराग्राणि प्रवक्ष्याम्यनुपूर्वशः ॥ कृते त्रेतायुगे चैव द्वापरै च कलौ तथा १९ चत्वार्यहः सहस्राणि वर्षाणां तत्कृतं युगम् ॥ तस्य तावच्छती संध्या संध्यां शश्वत
थाविधः २० इतरेषु संध्येषु संध्यां शेषु ततस्त्रिषु ॥ एकपादेन हीयंते सहस्राणि शतानि च २१ एतानि शाश्वतान् लोकान्धारयंति सनातनान् ॥ एतद्ब्रह्म विदांता त वि
दितं ब्रह्म शाश्वतम् २२ चतुष्पात्स कलो धर्मः सत्यं चैव कृतयुगे ॥ नाधर्मेणागमः कश्चित्परस्तस्य प्रवर्तते २३ इतरेष्वगमाद्धर्मः पादशस्त्ववरोप्यते ॥
चौर्यकानृत्तमायाभिरधर्मश्चोपचीयते २४ अरोगाः सर्वसिद्धार्थाश्चतुर्वर्षशतायुषः ॥ कृते त्रेतायुगे तेषां पादशो हसते वयः २५ वेदवादाश्चानुयुगं हसंतीती
हनः श्रुतम् ॥ आयुषि चाशिषश्चैव वेदस्यैव च यत्फलम् २६

पिदशमांशः सार्धं द्वाविंशतिपलात्मकः । एतेन 'अ द्वादशनिमेषास्तु काष्ठा त्रिंशत्तुकाः कलाः । त्रिंशत्कलो मुहूर्तस्तु त्रिंशद्वात्र्यहनी तुते' इत्यादिलोकप्रसिद्धक्रमः प्रतिमुहूर्तं साधपलाधिक्यात्स्थू
लइति ज्ञेयम् । 'कला तु षोडशो भागः' इत्यमरः अन्येऽकाष्ठात्रयाधिका त्रिंशत्कलामुहूर्त इति व्याचख्युः ११ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ तावच्छती चतुःशती तथाविधश्च
तुःशतात्मकः कालः संध्यायुगयोरंतरं संध्यां शोयुगांतरयोरंतरम् २० । २१ एतत्कालाख्यं चतुर्युगात्मकं जीवस्वरूपं शाश्वतमाद्यंतगूण्यमनोरूपोपाधियोगाच्चतुर्विधमपि स्वरूपतः सर्वविकारही
नं ब्रह्मैवास्तीत्यर्थः २२ कृतयुगे युज्यते वासनावरत्रयावध्यतेऽस्मिन्पुरुषशरीरितयुगे स्वधर्मस्तस्मिन्कृतं साकल्येन निष्पादिते तस्य कृतयुगात्मनः पुरुषस्य अधर्मेण ज्ञेयनाद्यभिचारकर्मणा आगम
उपदेशवाक्यं सच परइति विशेषगाद्वेद एव २३ चौर्यकानृत्तं च कुत्सितमनृतं वेदविरुद्धं हिंसादिकर्म तेन वैदिकं कर्म पश्यते वेदयोग्यत्वात् नृदमेवेति दर्शितं मायाकर्मठकादिकृपा उपचीयते वर्धते २४

१० ततः परंपरविद्या ज्ञानमपराविद्या तेष्वपराययातदक्षरमभिगम्यतेयतद्वयमग्राह्यमित्यादिनातत्रापराक्रमेदोयजुर्वेदइत्यादिनायर्वेनेप्रसिद्धे १८ एतामिति अत्रकृताविषुचतु
स्त्रियेकक्रमेणधर्मस्यदशापादाधर्मस्यषट् । एतेषामपियुगकालात्परवद्वत्त्वाभ्यांफलतश्चतुर्गुणापादमात्रमधर्मः पादत्रयधर्मः सेयंसहस्रगुणितानाहंदिनंतावत्येवब्राह्मीरात्रिश्वेतिवदतास्य
यत्रान्यत्पश्यतितद्वर्णतन्मर्त्यमिति श्रुतेर्ब्राह्मणं पदमपि दिवा द्वैतदुःखेन रात्रावज्ञानशेषेण चानुविद्धत्वात्तज्जयिष्णुत्वाच्चतुर्मेवेति दर्शितम् १९ तवादीदिनादौ ध्यानमाविश्ययोगनिद्रया सुत्वा
न्निद्रियाणां जाज्ञेन ३० । ३१ इममेव सृष्टिप्रलयप्रकारमस्मदादिष्वप्यतिदिशति प्रतिबुद्ध इति अक्षय्यक्षेत्रमशक्यं स्वतो निर्विकारस्वरूपमपि ब्रह्माजीवः क्षपाक्षयोनिद्रानाशे सति प्रतिबुद्धः
सन्नविकुरुते मायया विकारयुक्तं करोति चकारो हेत्वर्थः तस्मान्महद्भूतमहंकारं सृजते तस्मादहंकाराद्यत्मात्मकं विद्यदाद्यात्मकं मनश्च सृजते मनोमात्रमेव कालाकाशादिकं सृष्टिप्रबोधावेव सृष्टि
प्रलयावित्यर्थः तथा च श्रुतिः । 'सद्यदास्वपितितदेनं वाक्सेवैनां मभिः सहाप्येतीति चक्षुः सर्वैरूपैः सहाप्येति' इत्यादिना सुषुप्तौ प्रत्यगात्मनि नामरूपप्रपञ्चप्रलयमुक्ता 'अवयदाप्रबुद्धयेतत्तस्मादात्मनः

अन्येकतयुगेधर्मास्त्रेतायां द्वापरेऽपरे ॥ अन्येकलियुगेतृणां युगहासानुरूपतः २७ तपः परं कृतयुगे त्रेतायां ज्ञानमुत्तमम् ॥ द्वापरे यज्ञ
मेवाहुर्दानमेकं कलौ युगे २८ एतां द्वादशसाहस्रीं युगाख्यां कवयो विदुः ॥ सहस्रपरिवर्तं तद्ब्राह्मं दिवसमुच्यते २९ रात्रिमेतावती चैव त
दादौ विश्वमीश्वरः ॥ प्रलये ध्यानमाविश्य सुत्वा सोऽस्ते विबुद्धयते ३० सहस्रयुगपर्यंतमहर्ष्यद्ब्रह्मणो विदुः ॥ रात्रियुगसहस्रांतांतेऽहोरात्र
विदो जनाः ३१ प्रतिबुद्धो विकुरुते ब्रह्माक्षय्यं क्षपाक्षये ॥ सृजते च महद्भूतं तस्माद्यत्मात्मकं मनः ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिप
र्वणि मोक्षधर्मपर्वणि शुकानुप्रश्ने एकत्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३१ ॥ ५ ॥ व्यास उवाच ॥ ब्रह्मतेजोमयं शुक्रं यस्य सर्व
मिदं जगत् ॥ एकस्य भूतं भूतस्य द्वयं स्थावरजंगमम् १ अहर्मुखे विबुद्धः सन्न सृजतेऽविद्याजगत् ॥ अग्र एव महद्भूतमाशु व्यक्तात्मकं मनः २

सर्वे प्राणा यथाऽऽयतनं विप्रतिष्ठंते प्राणेभ्यो देवा देवेभ्यो लोकाः' इति प्रबोधे च तत्तत्प्रमाणदेवलोकशब्दितानामाध्यात्मिकादिविकाधिलौकिकप्रपञ्चानामुत्पत्तिदर्शयति ३२ ॥ इति शांतिपर्वणि
मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे एकत्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३१ ॥ ५ ॥ ननु प्राक्सिद्धमज्ञातसत्ताकं जगत् समनस्कं त्रियसन्निकर्षाद्ब्रह्मतेजस्तन
एवायं घट इति प्रत्यभिज्ञायते च तत्कथं मनोमात्रमित्याशंक्याह ब्रह्मेति । 'मनोमहान्मतिर्ब्रह्मापूर्वबुद्धिः ख्यातिरीश्वरः' ॥ प्रज्ञासंविद्धिश्चैव स्मृतिश्च परिपच्यते ॥ पर्यायवाचकाः शब्दा मनसः
परिकीर्तिताः' इति स्मृतेर्ब्रह्ममहत्तत्त्वं सूक्ष्मबुद्धिः तच्च तेजोमयं सूक्ष्मवासनामयं सत्तास्तेजोमात्राः समन्यादवानहत्यादौ वासनासु तेजःशब्दप्रयोगात् तदेव शुक्रं बीजं विद्धीति शेषः । यस्य बी
जस्य एकस्य व्रणोत्तरवर्जितस्य भूतस्य जनिमतः पञ्चमर्थेष्वष्टी यस्मादिवं जगद्भूतमुद्भूतं स्थावरस्यास्तुनित्यं चेतनं जंगमं विनाशयनित्यमचेतनं स्वप्ने इव वासनामयं जगन्मनस्येव स्थितं पूर्वपूर्वसं
स्कारवशादिवदिति ज्ञायते तदिवदिति प्रत्यभिज्ञायते चेत्यर्थः । अहरिति अविद्येति महत्तत्त्वापिकारणमुक्तं । सृष्टिक्रममाहाग्रेहाते अग्रे सर्वादौ महद्भूतस्य भूतमुद्भूतं तदेवाशुशान्तिं
व्यक्तात्मकं विद्यदादिकं प्रसन्नमहत्सु च ते । आशुहविसांख्याभिमतः सृष्टिक्रमो निरस्तः शुगपसृष्टिरेव हि शास्त्रमिति दृष्टिसृष्टिवादिनां वंदाघोषः १

अभिभूयेति सार्द्धं लौकिकः मनःकर्तृ अर्चिष्मत्प्रकाशकं चिदात्मानमाभिभूय आहूतमानसान्प्रसन्नमहत्सु च ते अर्चिष्मानि विषाडैस्वीश्वरः मानसान् पूर्वसर्गादिभ्यो उत्तरसर्गादौ व्यसृजति ज्ञेयं ।
मनःप्रथमं सिसृक्षया बहुस्यां प्रजायेयेति श्रुतिसिद्ध्या प्रार्थनारूपयाऽनेन मनसो रूपांतरेणेति द्वितीयस्वरूपं विकुरुते विविधाकारां कुरुते आकाशादयः पञ्चेविसप्तमानसाः ३ । ४ । ५ । ६
७ गुणा इति आकाशादयः पञ्चक्रमेणैकद्वित्रिचतुःपञ्चगुणयुक्ता इत्यर्थः । तेषां भूतानां मध्ये यद्भूतं पावत्कालपर्यंतं यथा येन प्रकारेण वर्तते तद्भूतं । एकस्तच्छब्दस्तावच्छब्दार्थः । तावत्काल
पर्यंतं तावद्गुणं स्मृतं । अत्र पूर्वाद्धोक्ता व्यवस्थालूक्ष्मभूतेष्वेव ज्ञेया । स्थूलेषु तृणेषु चरणादूर्ध्वसर्वाण्यपि पञ्चगुणानि । त्रिवृत्करणपक्षे च आकाशाद्यैकमेकं द्विगुणकावितराणि पञ्चगुणान्ये
वेत्याशयः । तत्र पञ्चीकरणं स्वाकाशादीन् प्रत्येकं द्वेधा विभज्यैकस्मिन् नागेस्वेतरभूतचतुष्टयस्याऽर्चीकृतस्य चतुरश्रचतुर्थांशान्प्रसिप्यैकं स्थूलभूतं भवति । तथा त्रिवृत्करणं तेजोब्रह्माभिप्रत्ये
कं द्वेधा विभज्यैकस्मिन् त्रैस्वेतयोरर्धांश्च प्रसिपेदिति । एवं संकीर्णेष्वप्याकाशादिसंज्ञाः स्वभागाधिक्यादिति ज्ञेयं ८ ननु पञ्चीकरणपक्षे कथमाकाशे गंधाद्यनुपलंभः कथं वा त्रिवृत्करणपक्षे वायौ
गंधोपलंभ इत्याशंक्याद्ये स्थूलाकाशस्याप्रत्यक्षत्वेन तद्गतगंधादीनामप्यप्रत्यक्षत्वमित्यभिसंधाय द्वितीयं प्रत्याह उपलभ्येति अस्मिन्निदृष्टांताय यथाऽऽप्सु पलायं गंधादिगंधपलभ्यते एवं वा

अभिभूयेह चार्चिष्मद्व्यसृजत्सप्तमानसान् ॥ दूरं गवद्बुधागामिप्रार्थनासंशयात्मकम् ३ मनः सृष्टिविकुरुते चोद्यमानं सिसृक्षया ॥ आकाशं जायते तस्मात्तस्य शब्दं
गुणं विदुः ४ आकाशात् विकुर्वाणात्सर्वगंधवहः शुचिः ॥ बलवान् जायते वायुस्तस्य स्पर्शो गुणो मतः ५ वायोरपि विकुर्वाणा ज्योतिर्भवति भास्वरम् ॥ रोचिष्णुजा
यते शुक्रं तद्रूपगुणमुच्यते ६ ज्योतिषोऽपि विकुर्वाणा द्रव्यत्वापोरसात्मिकाः ॥ अद्भ्यो गंधस्तथा भूमिः सर्वेषां सृष्टिरुच्यते ७ गुणाः सर्वस्य पूर्वस्य प्राप्नुवंत्युत्तरोत्तरम् ॥
तेषां यावद्यथा यच्च तत्तावद्गुणं स्मृतम् ८ उपलभ्याप्सु चेद्वर्धके चिद्भूयुरने पुणात् ॥ पृथिव्यामेव तं विद्यादपां वायोश्च संश्रितम् ९ एते सप्तविधात्मानो नानावीर्याः पृथक्
पृथक् ॥ नाशक्रवन्प्रजाः स्रष्टुमसमागम्य कृत्स्नशः १० ते समेत्य महात्मानो ह्यन्योन्यमभिसंश्रिताः ॥ शरीराश्रयणं प्राप्तास्ततः पुरुष उच्यते ११ शरीरं श्रयणाद्भ
वति मूर्तिमत्षोडशात्मकम् ॥ तमाविशंति भूतानि महंति सहकर्मणा १२ सर्वभूतान्युपादाय तपसश्चरणाय हि ॥ आदिकर्ता स भूतानां तमेवाहुः प्रजापतिम् १३

यावप्यांगुलकव्यसंपर्कज एव गंधानुभवो न त्वाजानसिद्धद्रव्यसंपर्कज इत्यर्थः । अनैपुणादिति मूर्त्तानामेवायं पूर्वपक्षो न विदुषां काणादादीनां ते हि युक्तिबलेनैव वायौ गंधाभावं निश्चिन्वन्तीति दर्शितं
९ सप्तमनःसिसृक्षाशब्दतौ महदहंकारौ सूक्ष्माकाशादयश्च असमागम्याऽभिलिखत्वा १० महात्मानो व्यापकाः समेत्य त्रिदं विष्टं भवद्व्योन्यबलमाश्रित्यैकीभूयेत्यर्थः । पुरिति शरीरस्य
नामतप्रवसतीति पुरुष इत्यवयवार्थः ११ षोडशपञ्चस्थूलभूतानि सप्तमनस्कान्येकादशं त्रियाणि च तदात्मकं शरीरं षोडशानां सृष्टिस्तु व्यक्तात्मकं मन इति मनःसृष्ट्यैवोक्तेति तेषां पृथक्सिद्धिस्ता
किं कामिमतमंतव्या । नष्टोदशात्मकं पुरुषं तद्विषाडैस्त्थूलशरीरापेक्षया ह्यव्यक्तं । भूतानि सूक्ष्माणि महोति महत्त्वानि भुक्तावशिष्टकर्मसाहितानि तिबहुत्वं प्रतिपुरुषं महदादीनां भिन्नत्वमिति
पादनार्थं तेन तत्पुरुषीयासूक्ष्मबुद्धिरेव कर्माश्रयस्तदुपलक्षितोऽहंकारश्चेति ज्ञेयं १२ एवं स्थूलशरीरे लिंगशरीरस्य प्रवेशमुक्ता तत्र चैतन्यप्रवेशमाह सर्वेति आदिकर्ता सर्वभूतानि स्वोपाधि
मायैकदेशभूतानि उपादाय तमाविशतीति विपरिणामेनानुषज्यते । एतेन तत्सृष्टा तदेवानुमाविशदिति श्रुतेरयोर्दार्शितः । तपसो ज्ञानमयस्यालोचनस्य चरणाय तथा च श्रुतिः परमेश्वरस्य तत्त
दुपाध्यदुहरणं स्वस्वरूपज्ञानार्थमेवेत्याह । 'कंपं कपं प्रतिरूपो बभूव तदस्य रूपं प्रति चक्षणा य' इति तमेव उपाधिं प्रविश्य जीवभावमापन्नं प्रजापतिं ब्रह्मेत्याहुः तस्वमसीत्यादयः श्रुतयः १३

तत्र हेतुमाह सर्वे इति । सञ्जरीरांतस्थो वै एव ततः शरीरप्रवेशानंतरं । एतेन 'तत्तुमुप्रविश्य सत्यं ज्ञातुं भवदित्यादि सर्वं जानते च सत्यं भवत्' इत्येताद्याः श्रुतेरर्थो दर्शितः । सत्पृथिव्यर्मेजां स्थितत्वा
य्वाकाशौ सत्यानृतघटरज्जुरगादिसत्यं ब्रह्मेवाभवदिति श्रुतिपदानामर्थः एवमैश्वरीभूतवर्गीजैर्विचधीमयीमिति द्विविधसृष्टिमभिप्रेत्योक्तमभियुक्तैः । 'अन्यामां सवर्गीयोषित्वन्याकां चिन्मनोमयी'
इति 'घटो मृन्मयधीमयी' इति च । तथा सृष्टिद्वयवत्प्रलयद्वयमपि विदुषो विदेहकैवल्यकाले श्रूयते गताः कलाः पञ्चदश प्रतिष्ठा इति एवमेवास्परिग्रहपुरिमाः षोडशकलाः पुरुषायणाः पुरुषं प्राप्यास्तं
यंतीति च कलाः प्राणाच्छ्रद्धांस्त्रायुष्योतिरापः पृथिवीद्रियमित्याद्याः तत्रैश्वरीयावहारिकीं दृष्टिसृष्टिमभिप्रेत्य प्रतिष्ठासुवाद्यादिषु तत्तुपादानेषु प्राणादीनां प्रलयः पुरुषांतरमतीत्याहुतः । विद्वत्प्रती
त्यासु जैर्विप्रातिमासिकीं दृष्टिसृष्टिमभिप्रेत्य पुरुषएव कलाप्रलयउक्तः । तस्माद्युक्तमुक्तं सृष्टिद्वयं १४ वयः पक्षी अव्ययं आकाशादिष्वयं कटादि अपक्षयधर्म् १५ तेषां नरकिन्नरादीनां प्राणसृष्ट्यापि
स्याजैर्व्यावाथयाह्योर्हि स्त्रस्याद्यापि हिंस्त्रतैव दृश्यते । एवं पूर्वकल्पो हिंस्त्रस्वपुनः कल्पांतरेऽपि हिंस्त्रत्वमेवानुवर्तते । 'सूर्या चंद्रमसौ धाता यथा पूर्वमकल्पयत् दिवं च पृथिवीं चांतरिक्षमयोस्वः' इति श्रु
तिरपि पूर्वकल्पसंरूपामेवैश्वरीमपि सृष्टिमाह न्यायोऽपि समाननामकृत्वा चतुर्थावप्यविरोध इति । प्रतिकल्पमित्रादीनां नामानि रूपाणि कर्माणि च समानान्येव अतस्तद्वाचिनावैदिकशब्दानां

सवैसृजतिभूतानिस्थावराणिचराणिच ॥ ततःससृजतिब्रह्मादेवर्षिपितृमानवान् १४ लोकाग्रदीःसमुद्राश्चदिशःशैलान्धनस्पतीन् ॥ नरकिन्नररक्षासिवयःपशुम्
गोरगान् ॥ अव्ययंचव्ययंचैवद्वयंस्थावरजंगमम् १५ तेषांयेयानिकर्माणिप्राक्सृष्ट्यापतिपेदिरे ॥ तान्येवप्रतिपाद्यतेसृज्यमानाःपुनःपुनः १६ हिंसाहिंसेमृदु
क्रूरेधर्माधर्मावृताऽनृते ॥ तद्भाविताःप्रपद्यंतेतस्मात्तत्तस्यरोचते १७ महाभूतेषुनानात्ममिद्विद्यार्थेषुमूर्तिषु ॥ विनियोगंचभूतानांघातैवविधात्युत १८ केचि
त्पुरुषकारंतुप्राहुःकर्मसुमानवाः ॥ दैवमित्यपरेविप्राःस्वभावंभूतचित्तकाः १९ पौरुषकर्मदैवंचफलवृत्तिस्वभावतः ॥ अथएतेऽप्युभूतानविवेकंतुकेचन २०
एतमेवचनैवंचनचोभेनानुभेनच ॥ कर्मस्थाविषयंभूयुःसत्त्वस्थाःसमदर्शिनः २१

ह्यादिशब्दवज्जातिवाचित्वेनानाधुनिकत्वेनवेदस्यनित्यत्वंनविरुद्धयतेइतिसूत्रार्थः प्रतिकल्पसृष्टिवैकल्पेनकृतहानाकृताभ्यांगमौप्रसज्येतमित्येवकारार्थः १३ । १७ महामूर्तेष्विति घाताजगदि
ब्रजालविस्तारयितानानात्वंशक्तिरजतवत्प्रतिपुरुषांभेन्नस्वमहामूर्तेषुविद्यदादिषुइन्द्रियाण्येषुपुष्पादिषुमूर्तिषुब्रह्माकृतिषुसूतानांजीवानांविनियोगंभोक्तृभोग्यभावेनसंबन्धं सर्वदृष्टातार्थमिदंयथासुखा
द्यनुभवःप्रतिपुरुषानानाप्वमनुभवविषयोऽपिमहामूर्तादिनांनेत्यर्थः १८ घातैवेत्येवकारव्यावर्त्तान्परपञ्चानुपपन्नस्यतिकेचिदिति कर्मस्त्वेवपुरुषस्यसामर्थ्यमस्तीतिकर्मैवप्रधानमितिमीमांसकाः ।
दैवंआदित्याद्याग्रहाएवसदसत्फलदातारइतिदैवज्ञाः । स्वभावएवेतिस्वभाववादिनोवाह्याः १९ एतेषांसमुच्चयमतमाह पौरुषमिति अपृथग्मृताइतिच्छेदः दैवंकर्मचस्वभावानुगृहीतं
फलावर्ततेऽतस्त्रयएतेसमुदेतानतुतेषांविवेकंपृथग्भावंप्रकैकस्यप्राधान्यंइच्छांतिकेचन १० आर्हतमतमाह एतमिति श्लोकपादत्रयेणएतंविषयंमूर्तादीनानानास्वेकिकारणमितिचिंताया
विषयमेवमिति विशिष्यनब्रूयुः नानिर्वक्तुंशक्यमित्यर्थः । एवंनचेत्यपिनब्रूयुः अनिर्वाच्यत्वमपिनेत्यर्थः । नन्वेकैकइयेनकर्मदैवयोःकारणत्वंसुवचंदुर्वचंचाऽस्तुसमुच्चितयोस्तुसुवच
मित्याशंक्याह उभेचनब्रूयुरिति अस्तुतर्हितयोरपिदुर्वचमित्याशंक्याह अनुभेचनब्रूयुरिति उभयव्यतिरिक्तमपिकारणंनेत्यर्थः । कर्मस्थाइत्यार्हतानांयौगिकंनाम तेहिकर्माष्ट
कवशादेवजीवानांबंधस्तप्तशिलारोहणादिनानिर्जाराख्येनधर्मेणैवमोक्षइतिवदन्ति । सिद्धांतमाह सत्वस्थाःसमदाशीनइति अवयवार्थः । श्रुतौकिकारणंब्रह्मेत्युपक्रम्यकालः-

890211

स्वभावो नियतिर्वदच्छाभूताविशेषः पुरुषवृत्तिरित्यमिति काल इति दैवज्ञानां स्वभाव इति परिणामवादिनां सांख्यानां नियतिरितिकर्मवादिनां मीमांसकानां यदृच्छेत्यनियमवादिनामाहं तानां भूतानां
तिलोकायतानां पुरुषवृत्तिस्तदस्येश्वरवादिनां च जगत्कारणविषये मतान्युपपन्नस्य 'तेष्वानयोमाप्नुगता अपश्यन् देवात्मशक्तिस्वगुणैर्निगूढाश्च' इत्यनुभवबलेन सिद्धांतः कृतः । देवः प्रकाशमानो यथा
रमाप्रमग्वस्तुतद्वत्तांशक्तिरेव कारणमाहुः । स्वगुणैः सत्वरजस्तमोभिर्भुक्तामपि परीक्षादशायां नितरां गूढांतस्याः कार्यमात्मनो जगद्भानं प्रत्यक्षं सातुन प्रत्यक्षारज्जूरगहेत्स्वज्ञानवदिति श्रुत्यर्थस्त
देवदाह सत्त्वस्थाः रजस्तमोरहिते जतः करणे सत्त्वे संप्रज्ञातावस्थायां तिष्ठन्ति ते सत्त्वस्था योगिनः स मंत्रद्वैतकारणत्वेन द्रष्टुं शीलं येषां ते समदर्शिनः ब्रह्मैव कारणमिति पश्यन्तीत्यर्थः २१ ब्रह्मप्राप्तेः सा
धनं फलं चाह सार्धद्व्याभ्यां तप इति तपोयोगः निःश्रेयसं मोक्षहेतुः क्षमो मनो विग्रहः दमो बाह्येन्द्रियनिग्रहः तेन तपसा तया च श्रुतिर्योगिनां सर्वकामावासिदर्शयति 'विशुद्धसत्त्वः कामयतेषां
श्रकामांस्तत्तल्लोकं जयते तांश्च कामान्' इति जयते प्राप्नोति कामान् विषयान् २२ तपसेति तप ब्रह्मदर्शनं ब्रह्मभावः सर्वेश्वरत्वं च योगस्यैव फलमित्यर्थः २३ अध्येषत प्राग्जन्मभ्यधीतान् योग
बलेनैव स्मृतवन्तः अनादीति श्लोकस्य उत्तरार्धं आदौ वैदमयी दिव्यायतः सर्वाः प्रवृत्तवृत्तिरेषं कृषिपददंशं वेपि शारीरकभूत्रमाभ्यादी पुस्तकांतरेषु च दर्शनात् स्वयं भुवा 'यो ब्रह्मा षं विदधाति पूर्वं

ततोनिःश्रेयसंजंतोस्तस्यमूलंशमोदयः ॥ तेनसर्वान्वाप्नोति यान्कामान्मनसेच्छति ॥ २२ तपसातदवाप्नोति यद्भूतं सृजते
जगत् ॥ सतद्भूतश्च सर्वेषां भूतानां भवति प्रभुः ॥ २३ ऋषयस्तपसावेदान्त्यैषंतद्विनिशम् ॥ अनादिनिधना विद्यावागुत्सृष्टा
स्वयं भुवा ॥ २४ ऋषीणां नामधेयानि याश्च वेदेषु सृष्टयः ॥ नाम्ना रूपं च भूतानां कर्मणां च प्रवर्तनम् ॥ २५ वेदशब्देभ्य एवादौ निर्मि
यते सर्वे श्वरः ॥ नामधेयानि च र्षीणां याश्च वेदेषु सृष्टयः ॥ शर्वयते सुजातानामन्येभ्यो विदधात्यजः ॥ २६ नामभेदतपः
कर्मयज्ञाख्यालोकसिद्धयः ॥ आत्मसिद्धिस्तु वेदेषु प्रीच्यते दशभिः क्रमैः ॥ २७

यो वैवेदांश्च प्रहिणोति तस्मै' इति श्रुतेः परमेश्वराच्छब्देन उत्सृष्टा शिष्यप्रशिक्ष्यसंप्रदायक्रमेण प्रवर्तिता २४ । २५ वेदशब्देभ्य एवेति लोके हि दृष्टादृष्टद्वारकं शब्दानामर्थकरणत्वं कृतं यथा निष्णवादिभूतिसिद्धतः शिल्पिनस्तदाकृतिप्रतिपादकागमस्मरणं मूलं यथावा तक्षकदृष्टवटं जीवि यितुमिच्छतो विषमंत्रमंत्रोच्चारणं इंद्रजालपुरंसिद्धतः तोवाशावरमंत्रोच्चारणमेव मिहापिसमूरि ति व्याहरन् स भूमिमसृजतेति श्रुत्या दृष्टद्वारैवा योऽपि प्रतिपत्तिशब्दस्य हेतुत्वमुक्तं । तथा 'एतद्वै प्रजापतिर्देवानसृजत असृष्टमिति मनुष्यान् इदं वदति पितृन् तिरःपवित्रमिति ग्रहान् आशव इति स्तोत्रं विश्वानीति शस्त्रं अभिसौभगा येत्यन्याः प्रजाः' इति श्रुतेस्तत्तत्पदोच्चारणत एव देवादि सृष्टिर्गम्यते न तु तत्तदर्थस्मारकस्वरूपदृष्टद्वारेति सर्वथापि वेदशब्दादेव सृष्टिरित्यर्थः शर्षप्येते सर्गादावि त्यर्थः २६ नामेति आत्मसिद्धिरात्मनो मुक्तिर्दशभिः क्रमैः साधनैर्नामादिभिः सहिता वेदेषु प्रोच्यते तत्र नामांशस्यैव इत्यादि श्रुतेर्नामैति वेदाध्ययनं भेदः अर्धो वा एष आत्मनो यत्पत्नीति श्रुतेः पूर्वकृत्स्नस्य सतो दारकरणेनार्धत्वसंपादनं गार्हस्थ्यमिति यावत् । तपःकृच्छ्राद्यायणादिवानमस्याश्रम इत्यर्थः कर्मसंध्योपसनादिसर्वाश्रमसाधारणं । यज्ञो ज्योतिष्टोमादिः । आख्या कीर्तिक रंतुः साकारमाद्या पूर्तार्यं । आलोक आलोचनं मानसोऽयानादि धर्मः । सच्चिद्विषयः यज्ञां गोष्वश्वानादिषु उपावा अश्वस्य मेधस्य शिर इत्यादि शास्त्रविहिता विराडादिसृष्टिरेका । अध्यात्मं जाठरादिप्र तीकेषु वैश्वानराख्य कारणब्रह्मदृष्टिपराविधा बृहराद्यहं ग्रहोपास्त्याशुस्वरूपा वनति स्मृतीया । तत्तत्प्रसिद्धिः कैवल्यप्राप्त्या जीवत एव मुक्तिरिति दशभिः क्रमैः क्रम्यते षष्ठ्यन्ते संसारदुःखमो भिस्तैः २७

इतोऽप्यंतरंगमोक्षसाधनमाह यदुक्तमिति गहनंदुरवगाहं ब्रह्मवेदवादेषु वेदोक्तकर्मसु प्रस्तावादिदेवतात्वेनोक्तं । तदंतेषु वेदवादातिषूपनिषत्सु च यथायुक्तं विस्पष्टतरमुक्तं ब्रह्मक्रमयोगेन पूर्वोक्तं नामादिदशकेन लक्ष्यते । तत्त्वमस्यादिवाक्येभ्यस्तत्त्वं पदवाक्यार्थयोर्विशेषणां श्रुतमायातः करणां श्रमहाण्यातोऽयं देवदत्त इत्यत्र दत्तदेशकालरूपविशेषणां श्रमहाण्यात्त्वं देवदत्तस्वरूपमिव प्रत्यगभिन्नं ब्रह्मलक्ष्यते न तु शब्देन शृंगग्राहिकया अयंगौरयं महिष इति वदवेद्यते । यतो वाचो निवर्तत इति श्रुते ब्रह्मणोऽप्यर्थत्वाद्वाक्यार्थत्वाच्च २८ तत्र ब्रह्मणो लक्ष्यं स्वरूपं दर्शयति कर्मज इति देहिनः देहाभिमानिनो जीवस्य पृथग्भाषः पृथक् द्वैतदर्शनमित्यावत् तत्कर्मजं कर्मोपरमे सुप्तोसमाधौ च नास्तीत्यर्थः द्वंद्वैः सुखदुःखशीतोष्णमानापमानादिभिर्युक्तं तच्च पृथक् भावमात्मसिद्धिरात्ममोक्षरूपः पुरुषः । एतेन मुक्तमोक्षयोरभेदवचनेनानागतुं स्वस्वरूपमाश्रुतिरित्युक्तं । विज्ञानात्सम्यग्वाक्यजाज्ञानात्तज्ज्ञातिज्ञातृज्ञानज्ञेयभावं रूपभेदं त्यजतीत्यर्थः २९ भेदस्यागोपायमाह द्वे इति शब्दब्रह्मप्रणवः निष्णातः प्रणवोपास्तिकुशलः परमात्रात्रयातीततुरीय ३० प्रणवोपास्तिभेदेतरनिंदापूर्वकं स्तौति आलंभेति आलंभः पशुहिंसा हविर्वीह्यादिकं परिचारस्त्रैर्विक्रमेवा तपो ब्रह्मोपासकम् ३१ विधिरप्रवृत्तप्रवर्तनं तच्च त्रेतायामेव न तु कृते स्वतएव तत्र तस्मिन्नेः । अत्र धर्ममनुतिष्ठन्नपुरुषः कृतं धर्मानुष्ठानमारभमाणस्त्रेता आरब्धु

यदुक्तं वेदवादेषु गहनं वेददर्शयिभिः ॥ तदंतेषु यथायुक्तं क्रमयोगेन लक्ष्यते २८ कर्मजोऽप्यपृथग्भावो द्वंद्वयुक्तोऽपि देहिनः ॥ तमात्मा सिद्धिर्विज्ञानाज्ज्ञातिपुरुषो बलात् २९ द्वे ब्रह्मणी वेदितव्ये शब्दब्रह्मपरंचयत् ॥ शब्दब्रह्मणि निष्णातः परंब्रह्माधिगच्छति ३० आलंभयज्ञाः क्षत्राश्च हविर्यज्ञा विशः स्मृताः ॥ परिचारयज्ञाः शूद्रास्तु तपोयज्ञा द्विजातयः ३१ त्रेतायुगे विधिस्त्वेयज्ञानां न कृत्युगे ॥ द्वापरे विष्णुव्यां तियज्ञाः कलियुगे तथा ३२ अपृथग्धर्मिणो मर्त्याः ऋक्सामानियजूंश्चिच ॥ काम्या इष्टीः पृथग्दृष्टा तपोभिस्तप एव च ३३ त्रेतायां तु समस्ता ये प्रादुरासम्महाबलाः ॥ संयंतारः स्थावराणां जंगमानां च सर्वशः ३४ त्रेतायां संहता वेदाय ज्ञावर्णा श्रमास्तथा ॥ संरोधादायुषस्त्वेते भ्रश्यंते द्वापरे युगे ३५ दृश्यंते न च दृश्यंते वेदाः कलियुगेऽखिलाः ॥ उत्सीदंते स यज्ञाश्च केवलाऽधर्मपीडिताः ३६ कृत्युगे यस्तु धर्मो ब्राह्मणेषु प्रदृश्यते ॥ आत्मवत्सु तपो वत्सु श्रुतवत्सु प्रतिष्ठितः ३७ स धर्मव्रतसंयोगं यथा धर्मयुगे युगे ॥ विक्रियते स्वधर्मस्था वेदवादायथागमम् ३८

मिच्छन्नद्वापरस्तद्विमुखः कलिरिति पूर्वोदाहृतश्रुत्यर्थो न विस्मृतव्यः ३९ त्रेतायुगे इत्येतच्छ्लोकं व्याचष्टेऽप्यगित्यादिना पृथग्धर्मः पृथक् भेदस्तद्वंतः पृथग्धर्मिणो द्वैतिनस्तदभ्येऽप्यपृथग्धर्मिणोऽद्वैतनिष्ठामर्त्यास्तप एव योगमेव कृत्युगेऽनुतिष्ठंतीति शेषः । ऋगादीनि काम्या इष्टीश्च सौर्वचं निर्वेदं ब्रह्म च संकाम इति शास्त्रोक्ताः पृथक् पौमिरालोचने दृष्टा तत्फलमनात्ममृतस्वर्गादिरूपं दृष्टा तत्परित्यज्य योगपरा एव बभूवुरित्यर्थः ३३ त्रेतायां धर्मनृणां स्वतः प्रवृत्त्यभावात् संयंतारो धर्मशास्त्रारो वेदाश्च संहता यज्ञाद्यनुष्ठापनापसन्नदा आसन्नितिसार्धं श्लोकार्थः ३४ संरोधादिति सार्धः स्पष्टार्थः ३५ ३६ कृतादिशब्दानां कालवाचित्वं सिद्धात्कृत्याह कृते इति कृत्युगे यश्चतुष्पादमंडकः स इदानीमपि ब्राह्मणेषु दृश्यते इतस्ते एव कृत्युगकृपा इति भावः । आत्मवत्सु जितचित्तेषु तपो वत्सु योगनिष्ठेषु श्रुतवत्सु वेदां श्रवणादिमस्तु ३७ त्रेतायुगव्यवहारमाह सधर्मेति यथा धर्ममाचाराद्यनतिक्रम्य स्वधर्मस्थाऽअग्निहोत्रादिपराः वेदान् न वर्दंति ते वेदवादाः वैदिकाः । यथागमं वेदोक्तप्रमाणेन धर्मो यज्ञा विस्तरसहितं व्रतमेकादशयुगवासादिसंयोगस्तीर्थक्षेत्रप्राप्त्यादितत्सर्वतैर्विक्रियते कामपूर्वकं क्रियते । वैदिका अपि स्वर्गकामा एव यक्ष्यंते द्वापरे पुत्रादिकामा एव कलौ शत्रुमरणादिकामा एवेति युगे युगे इत्यस्वार्थः ३८

विष्टंतीति स्थानि स्थावराणि जंगमाणि च स्थानि च जंगमस्थानि भूयांसि वृद्धिमच्चराणि तया युगे युगे धर्माधर्माश्च वर्धन्ते इति च ३२ ऋतुर्दिमाभिशीतोष्णादीनि तथा ब्रह्महरादिष्वपि सृष्टिसंहारसामर्थ्यानि वर्धन्ते इति चेत्त्यर्थः ४० कालनामात्वं चतुर्युगात्मकस्य पुरुषस्वनानात्वं धर्मादिवृद्धिभेदेन पृथक्त्वं तज्ज्ञानादिनिधनं सत्प्रजाः सृते वर्धयत्यसि च संहारति च ४१ दधातीति यानि भूतानि चतुर्विधानि स्वभावेनैव ब्रह्मयुक्तानि सुखदुःखादिमंति वर्तन्ते तेषां भूतानां समयः कालः स्थानमधिष्ठानं मत्तम् । स एव च तानि भूतानि दधाति धारयति पोषयति च । तथा स एव भूतानि भवति स्वयमेव भूतात्मेत्यर्थः ४२ सगैति समय एव सर्गादिकं दधाति भवतीति चानुषज्यते न केवलं भूतात्मेव कालोऽपि तु सर्गाद्यात्माऽपीत्यर्थः । सर्गः सृष्टिः कालो दशादिः क्रियापञ्चाद्यादिः वेदास्तत्प्रकाशकाः कर्ता तदनुष्ठाता कार्यदेहादिपरिस्पंदः क्रियाफलस्वर्गः सर्वमेतत्काळात्मा पुरुष एवेत्यर्थः तथा च श्रुतिः । पुरुष एवेवं सर्वमिति ४३ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये

यथा विश्वानि भूतानि वृष्ट्या भूयांसि प्रावृषि ॥ सृज्यंते जंगमस्थानि तथा धर्मा युगे युगे ३९ यथर्तुं चतुर्लिंगानि माना रूपाणि पर्यये ॥ दृश्यंते तानि तान्येव तथा ब्रह्महरादिषु ४० विहितं कालनामात्मनादिनिधनं तथा ॥ कीर्तितं तत्पुरस्तात्ते तत्सृते चातिच प्रजाः ४१ दधाति भवति स्थानं भूतानां समयो मतम् ॥ स्वभावेनैव वर्तंते द्वंद्वयुक्तानि भूरिशः ४२ सर्गकालक्रियावेदाः कर्ता कार्यक्रियाफलम् ॥ प्रोक्तं ते पुत्रसर्वं वेयन्मां त्वं परिपृच्छसि ४३ ॥ इति श्रीमहाभारते शांति० मोक्षधर्मपर्वणि शुकानुप्रश्ने द्वात्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३२ ॥ व्यास उवाच ॥ प्रत्याहारं तु वक्ष्यामि सर्वया दौ गतेऽहनि ॥ यथेदं कुरुतेऽध्यात्मं सुसूक्ष्मं विश्वमीश्वरः १ दिविसूर्यस्तथा सप्तदहंति शिखिनोऽर्चिषः ॥ सर्वमेतत्तदार्चिर्भिः पूर्णं जाज्वल्यते जगत् २ पृथिव्यां यानि भूतानि जंगमानि ध्रुवाणि च ॥ तान्येवाग्रे प्रलीयंते भूमि त्वमुपयांति च ३ ततः प्रलीने सर्वस्मिन् स्थाने जंगमे तथा ॥ निर्वृक्षानि स्तृणाम् मिदृश्यंते कूर्मपृष्ठवत् ४ भूमेरपि गुणं गंधमाप आददते यदा ॥ आत्तगंधा तदा भूमिः प्रलयत्वाय कल्पते ५ आपस्तत्र प्रतिष्ठंति ऊर्मिमत्यो महास्वनाः ॥ सर्वमेवेदमापूर्यतिष्ठंति च चरंति च ६ अपामपि गुणं तात ज्योतिराददते यदा ॥ आपस्तदा त्वात्तमुणा ज्योतिः पूपरमंति वै ७ यदाऽऽदित्यं स्थितं मध्ये गूहंति शिखिनोऽर्चिषः ॥ सर्वमेवेदमार्चिर्भिः पूर्णं जाज्वल्यते नभः ८ ज्योतिषोऽपि गुणं रूपं वायुराददते यदा ॥ प्रशाम्यति ततो ज्योतिर्वायुर्दोषयते महान् ९ ततस्तु स्वनमासाद्य वायुः संभवमात्मनः ॥ अधश्चोर्ध्वं चतिर्यक्क्रदो धवीति दिशो दश १० वायोरपि गुणं रूपांशमाकाशं सते यदा ॥ प्रशाम्यति तदा वायुः खंतुतिष्ठति नादवत् ११ अरूपमरसस्पर्शमगंधं न च सूर्मिमत् ॥ सर्वलोका प्रणदितं खंतुतिष्ठति नादवत् १२ आकाशस्य गुणं शब्दमभिव्यक्तात्मवं मनः ॥ मनसो व्यक्तमव्यक्तं ब्राह्मः संप्रतिसंचरः १३

भारतभावदीपे द्वात्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३२ ॥ ॥ ॥ ॥ क्रमप्राप्तं प्रलयमाह प्रत्याहारमिति । प्रतीपमुत्पत्तिक्रमविपरीतमाहरणं प्रत्याहारः ईश्वरः काळात्मा अध्यात्ममात्मनि सुसूक्ष्मं कारणावस्थम् १ संकर्षणमुखोद्धृतस्य शिखिनोऽग्रे रचिषः सप्तेतिसंबंधः अर्चिर्भिः सौरीभिराग्नेयीभिश्च ज्वालाभिः २ ध्रुवाणि स्थावराणि ३ गंधं काटिग्यहेतुं तृत्वभूमिः काटिग्यस्य ज्वाला जलमाश्रयतीत्यर्थः । प्रलयत्वाय कारणभावाय ५ । ६ आपोऽप्यात्तमुणा अभिनाशोपितरसाभिमाश्रयंति ७ । ८ रूपं वायुराददते काटिग्यस्य ददने इत्यस्य रूपम् ९ स्वनं शब्दतन्मात्रम् १० नादः शब्दस्य पूर्वकं वर्णविभागहीनम् ११ सर्वेषु लोकेषु शब्दादिषु दृश्येषु प्रणदितं ब्रह्मोपस्यत तथा १२ मनसः सकाशात् प्रकृतं स्फुटीभूतं शब्दमनो यस्य सति अतो मन एवाग्नि-

अथकार्यमकंशब्दादिस्थूलसर्ववृत्त्यर्थं स्वतस्त्वयकंस्वयं एवमनोऽवसानाप्रतिपत्तिरुक्तः । आद्याविराट्संवी'मनःप्रजापतिमनुज'इतिभुतेःमनःकल्पितोविराट्मनस्येवलीयतइत्यर्थः । १३
सूत्रात्मप्रलयमाह तदात्मगुणमितिद्वाभ्यां तद्विराडुपादानमस्मदीयं परिच्छेदाभिमानिनोपुख्यं कार्य आत्मगुणनिःसीमज्ञानवैराग्यैश्वर्यधर्मोत्पत्तिकर्मांशविशेष अंतर्भावितपुण्योऽयं प्रवे
इयमसतिचंद्रमाःहेरप्यगर्भीयंसमष्टिमनः एवंयष्टिमनस्पुनरतेसतिकुत्रचंद्रमस्याधिष्ठानेततश्चोपतिष्ठते एनंपुरुषं आत्मगुणइतिशेषः अयमर्थः । द्वेब्रह्मणीवेदितव्येइत्युपक्रमात्परब्रह्मप्राप्तिकामः
प्रणवाख्यमपरमं ब्रह्मोपासीनोभूतशुद्धावुक्तक्रमेणस्थूलभूत आत्मकंविराज्यकार्यसंहृत्यसर्वात्मनास्थूलदेहं विस्मृत्यमनोमात्रेणावस्थायेतियावत्तत्त्वमुक्तबंधनंमनश्चंद्रसंज्ञमुकारार्थतांप्रातिपन्नंसदैश्व
र्ययुक्तंभवति यथोक्तं 'विगतवासनमाद्युविपाशतामुपगतंमन आत्मतयोदितं ॥ यदभिर्वांछितं तद्वतिष्ठत्वात्सकलशक्तिमयोहिमंश्वरइति'इति १४ तंतुचंद्राख्यसमष्टिमनउपाधिसंकल्पसंकल्पमा
प्रशरीरमुकारार्थमहताकालेनवशीकुरुतेमकारार्थेकारणेप्रविष्टापयतियोगी । मत्तःसंसंकल्पश्चित्तविचारारम्भिकेतेषुतिष्ठत्यस्यतःसंकल्पविरोधोदुःशकः । तच्चसंकल्पवशीकरणंमकारार्थत्वेनाह
मेवेवंसर्वोस्मीत्येवंरूपेणावस्थानमेवज्ञानमनुत्तमंश्रेष्ठं १५ ईशस्यापिपुण्याहद्वाभ्यां कालइति कालोऽर्धमात्रार्थःशोधितत्वंपदार्थः अस्मीत्येतावन्मात्रप्रत्ययात्मा विज्ञानमुक्तलक्षणंसावर्त्या
नुभवात्मकमीशमिरतिगिलितिसतीत्यर्थः । कालमपिब्रह्मप्राशक्तिर्भवति अयमर्थः । अर्धमात्रायाःपरतोविदुनादशकिंशताख्याश्चतस्रोऽवस्थाः तत्राकारउकारमकारानपेक्षयाऽर्धमात्रा
पुरीयंतामप्यपेक्ष्यशक्तिर्व्युत्थानवतीजीवन्मुक्तयाख्यापुरीया । शांतागुविदेवैकैवस्वंपुनरुत्थानायाप्राप्तमननीया । तथाचईश्वरमासत्तुरीयस्तुरीयइतिभुतिः अस्यामर्थः विश्वैजसप्राप्तपुरी

तदात्मगुणमाविश्यमनोप्रसतिचंद्रमाः ॥ मनस्पुनरतेचापिचंद्रमस्पुनरतिष्ठते १४ तंतुकालेनमहतासंकल्पंदुरुतेवशे ॥ चित्तं प्रस
तिसंकल्पस्तच्चज्ञानमनुत्तमम् १५ कालो गिरिविज्ञानं कालं बलमिति श्रुतिः ॥ बलं कालो प्रसतितु तं विद्या कुरुते वशे १६ आ
काशस्य तदाघोषं तं विद्वान् कुरुतेऽस्मिन् ॥ तदव्यक्तं परं ब्रह्म तच्छाश्वतमनुत्तमम् ॥ एवं सर्वाणि भूतानि ब्रह्मैव प्रतिसंचरः १७
यथावत्कीर्तितं सम्यगेवमेतदसंशयम् ॥ बोध्यं विद्यामयं दृष्ट्वा योगिभिः परमात्मभिः १८

येष्वकारोकारमकारार्धमात्रार्थेषु प्रत्येकमेकैकस्मिन् विश्वादिचतुष्टयमस्ति तेन प्रोद्गमभेदमवति । तत्र तुरीयोऽव्यक्तकपोजागरणं विदुनादशकयउत्तरोत्तरं लक्ष्मत्वात्स्वप्रपुष्टिपुरीयकपाः । तत्र
मकारार्थस्य ईश्वरस्य द्वास्तुरीयोऽर्धमात्रातस्यापि तुरीयः शक्तिरितिसाशक्तिरिदं ब्रह्म शब्देनोच्यते विदुनादयोः काले एवांतर्भावविवक्षित्वा कालं बलमिति युक्तम् । अत्र शंकते बलं कालो प्रसतिरिव
तिगुणवदकार्येन विचारणार्थः । अस्मीति जीवानुभवेन ब्रह्मणोपकापः क्रियतइत्यर्थः । उत्तरमाह तमिति तं कालं विद्यानेह नानास्ति किंचनेति शास्त्ररूपा अस्मीत्यस्यापि बाधिका सुषुप्त्यादिदृष्टांतेन
वशो कुरुते । अस्मिताप्रलयस्य सुषुप्त्यादौ प्रत्यक्षत्वात् तद्विशिष्ट आत्मेत्यर्थः १५ विद्याक्रममाह आकाशस्येति यदा विद्या कालं वशो कुरुते तदा आकाशस्य गुणेषोऽनादमर्धमात्रा विदुनादशक्रमेण तु
रीयस्य तुरीयमीश्वरमात्मनि तुरीये कुरुते प्रविष्टापयति । तदोपलभाधिष्ठानमव्यक्तं चोपावस्थीतत्वात् परं चोपातशब्दब्रह्मपेक्षया श्रेष्ठं तदेव शशाश्वतं नित्यनिर्मुक्तं अनुत्तमनास्पुतमंचरमयस्मा
त्तया । पुरुषात्परं किंचित्साक्षात्सापरागतिरिति श्रुतेः एवमिति एवं प्रतिसंचरः प्रलयवशः तस्वरूपं पुनर्वाणिभूतानि ब्रह्मैवेति बाधायां सामानाधिकरण्यम् । रज्जूरगवदीश्वरांतसर्व
भूतबाधेन ब्रह्मैवावशिष्यते सप्रलयो नृपवद्व्यं सवाविष्टातिमात्रम् १७ इतदेव शास्त्रमतिपाद्यं ब्रह्म तत्त्वमित्याह यथावदिति बोध्यं बोधयितुं योग्यमन्वर्थनामानं शिष्यं विद्यामयमत्यौत्कंठेन विद्या
धित्वा विद्यामयं दृष्ट्वा ब्रह्मत्वाकीर्तितम् । 'ब्रह्मविद्ब्रह्मैवभवति'इतिभुतेः परमात्मविश्वयोमिनाः परमात्मविद्वत्पदार्थमिदं विदित्विदं शेषम् १८

उपसंहरति एवमिति विस्तारसंक्षेपौष्ठिमलयावुक्ताविशिष्यः ब्रह्माव्यक्तेष्वगदप्रत्ययमात्रमाह ॥ योपेयो पुनः पुनर्पुनस्तद्विद्वत्तैरात्रित्यैवाह १९ ॥ इति शांतिपर्वणि श्रीब्रह्मपर्वपर्वणि नील
कंठीये भारतमावदीये त्रयस्त्रिंशदधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २३३ ॥ अत्येवार्थस्यैवाद्याय विस्तरेण सांख्ययोगीविवर्णस्तदधिकारिणं निरूपयत्यध्यायद्वयेन भूतमावेनियुक्तं यदित्यादिना १

एवं विस्तारसंक्षेपौ ब्रह्माव्यक्ते पुनः पुनः ॥ युगसाहस्रयोरदावहोरात्रस्तथैव च १९ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि शुकानुप्रश्ने त्रयस्त्रिंशदधिक
द्विंशततमोऽध्यायः ॥ २३३ ॥ व्यास उवाच ॥ भूतग्रामेनियुक्तं यत्तदेतत्कीर्तितं मया ॥ ब्राह्मणस्य तु यत्कृत्यं तत्तेवक्ष्यामि तच्छृणु १ जातकर्मप्रभृत्यस्य कर्मणां
दक्षिणावताम् ॥ क्रियास्यादासमावृत्तेराचार्ये वेदपारमे २ अधीत्य वेदान् खिलान् गुरुशुश्रूषणे रतः ॥ गुरुणामनृणो भूत्वा समावर्तेत यज्ञवित् ३ आचार्येणाम्यनु
ज्ञातश्चतुर्णामेकमाश्रमम् ॥ आविमोक्षाच्छरीरस्य सोऽप्यतिष्ठेद्यथाविधि ४ प्रजासर्गेण दारैश्च ब्रह्मचर्येण वा पुनः ॥ वने गुरुसकाशे वा यतिधर्मेण वा पुनः ५ गृहस्थ
स्त्वेव धर्माणां सर्वेषां मूलमुच्यते ॥ यत्र पक्वकषायो हि दातः सर्वत्र सिध्यति ६ प्रजावानश्चोत्रियो यज्वा मुक्त एव ऋणैस्त्रिभिः ॥ अथान्यानाश्रमान्पश्चात्पूतोगच्छेत क
र्मभिः ७ यत्पृथिव्यां पुण्यतमं विद्यास्थानं तदा वसेत् ॥ अतस्तस्मिन् प्राप्तामर्षं तं तु यज्ञात्तिस्रोतमे ८ तपसा साधुत्वात्तैः शान्ताः शान्त्येन वा ॥ इज्यया वा प्रदानैर्वा वि
प्राणां वर्धते यशः ९ यावदस्य भवत्यस्मिन् कीर्तिलोकियशस्करी ॥ तावत्पुण्यकृतौ लोका न नान्ता न्पुरुषोऽश्नुते १० अध्यापयेदधीयीत याजयेत यजेत वा ॥ नष्टथाप्र
तियुक्तीयात्र च दद्यात्कथंचन ११ याज्यतः शिष्यतो वा जपे कन्याया वा धर्ममहत् ॥ यदापच्छेद्यजेदद्यानैकोऽश्रीयात्कथंचन १२ गृहमावसतो ह्यस्य नान्यतीर्थं प्रतिग्र
हात् ॥ देवर्षिपितृगुरुर्वर्धेद्वा तुरमुक्षताम् १३ अंतर्हितं रित्तानां यथाशक्तिः पूषताम् ॥ द्रव्याणामतिशक्त्याऽपि देयमेषां कृतादपि १४ अर्हतामनुरूपाणां
नादेयं ह्यस्ति किंचन ॥ उच्चैः श्रवसमप्यश्वं प्रापणीयं ततः विदुः १५ अनुनीय यथाकांक्षं त्यक्तं धोमहाव्रतः ॥ स्वैः प्राणैर्ब्राह्मणप्राणान्परित्राय दिवंगतः १६ रंति देव
श्च सांक्रुत्यो वसिष्ठाय महात्मने ॥ अपः प्रदाय शीतोष्णामाकृष्टे मदीयते १७ आत्रेयश्चैद्रदमनो हर्हते विविधं धनम् ॥ इत्यालोकान्ययौ धीमानमंतान्समहीपतिः १८
शिविरोशीनरौ गानिसुतं चाग्रियमौरसम् ॥ ब्राह्मणार्थमुपाहृत्य नाकृष्टं धितोगतः १९ अतर्दनः काशिपतिः प्रदाय नयने स्वके ॥ ब्राह्मणाया तु लां कीर्तिमिह चासुत्र
चाश्रते २० दिव्यमष्टशलाकं तु सौवर्णं परमर्धिमत् ॥ छत्रं देवाश्चोदयन् स श्रोऽभ्यपतदिवम् २१ सांक्रुतिश्च तथाऽत्रेयः शिष्येभ्यो ब्रह्मनिर्गुणम् ॥ उपदिश्य महा
ते जागतो लोकाननुत्तमान् २२ अंबरीषो गवां दत्त्वा ब्राह्मणेभ्यः प्रतापवा ॥ अर्बुदमिदं शैवं च सराश्रोऽभ्यपतदिवम् २३ सावित्रीकुंडले दिव्येशरीरं जनमेजयः ॥
ब्राह्मणार्थं परित्यज्य जग्म तु लोकां मुत्तमम् २४ सर्वरत्नं वृषादभिर्गुणवाशः प्रियाध्वजः ॥ रम्यमावसथं चैव दत्त्वा स्थलं कमास्थितः २५

1199911

11

1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 26

32

—सर्करवह्निवालुकाविवर्जितेशब्दजलाश्रयादिभिः ॥ मनोऽनुकूलेननुचसुपीनेगुहानिवाताश्रयणेनयोजयेत्'इतिश्रुत्युक्तः । कर्मयोगः । 'युक्ताहारविहारस्य युक्तचेष्टस्य कर्मसु ॥ युक्तस्वप्नावबोधस्य योगो भवति दुःखहा' इतिगीतोक्तः । अनुरागः सच्छिष्यः अपोद्भव्य एषोदकाद्याहारणायासादिचित्तानिरासार्थावेतयोयोगौ । उपायभासनादियोगस्त्रिरुन्नतस्थाप्यसमंशरीरभिरयादिश्रुतिप्रसिद्धः । अपायोरागाद्यपचयः । निश्चयोऽनुवेदवाक्यादौफलावश्यभावबुद्धिः । निश्चयइतिमुपायुत्तुगितिभिसःस्वादेशः । उपायापायनिश्चयैश्चक्षुरादिभिश्चसहितान्वेशादीन् द्वादशयुंजीतेतिपूर्वेणसंबंधः । चक्षुश्चक्षुरादीनि । आहारः आहारशुद्धौसत्त्वशुद्धिरितिश्रुतिप्रसिद्धः । संहारः स्वाभाविकविषयप्रवृत्तिसंकोचः । मनःसंक्लपविकल्पात्मकं दर्शनं जन्ममृत्युजराव्याधिदुःखदोषानुदर्शनमेतामिद्वादशसमुत्तुरनुसरेदित्यर्थः सार्धः ३ एवंद्वादशविशेषणविशिष्टस्याधिकारिणोयत्कर्तव्यं तद्वाह यच्छेदिति वागादिवाद्यैर्द्रियगोपायमुत्सृज्यमनोमात्रेणावतिष्ठेत् । मनोऽपिविषयविकल्पाभिमुखमध्यवसायस्वभावयाबुद्ध्यानियच्छेत् । बुद्धिमात्रेणावतिष्ठेदित्यर्थः । इदमेवोक्तमज्ञानमिन्द्रियमनोतिरिक्तकर्मात्मविषयं तेनज्ञानेनसूक्ष्मत

चक्षुराहारसंहारैर्मनसादर्शनेनच ॥ यच्छेद्वाङ्मनसीषुद्ध्यायइच्छेज्ज्ञानमुत्तमम् ४ ज्ञानेनयच्छेदात्मानंयइच्छेच्छांतिमात्मनः ॥ एतेषां चेदनुद्रष्टा पुरुषोऽपिसुदारुणः ५ यदिवासर्ववेदज्ञोयदिवाऽप्यनुचोद्विजः ॥ यदिवाधार्मिकोयज्वायदिवापापकृतमः ६ यदिवापुरुषव्याघ्रोयदिवाक्लेशधारितः ॥ तस्यैवंमहादुर्गजरामरणसागरम् ७ एवंह्येतेनयोगेनयुंजानोह्येवमंततः ॥ अपिजिज्ञासमानोऽपिशब्दब्रह्मातिवर्तते ८ धर्मोपस्थोहीवरूथउपायापायकूबरः ॥ अपानाक्षः प्राणयुगः प्रज्ञायुर्जीवबंधनः ९ चेतनावंधुरश्चारुश्चाचारग्रहनेमिमान् ॥ दर्शनस्पर्शनवहोघ्राणश्रवणवाहनः १० प्रज्ञानाभिः सर्वतंत्रप्रतोदोज्ञानसारथिः ॥ क्षेत्रज्ञाधिष्ठितोधीरश्रद्धादमपुरःसरः ११ त्यागसूक्ष्मानुगः क्षेम्यः शौचगोध्यानगोचरः ॥ जीवयुक्तो रथो दिव्यो ब्रह्मलोके विराजते १२ अथ संत्वरमाणस्य रथमेवं युयुक्षतः ॥ अक्षरं गुणमनसो विविधव्यामिश्रीघ्रम् १३

मया बुद्ध्या आत्मानं बुद्धिविविक्तं यच्छेत् । बुद्धिमप्यात्मानं प्रविलापयेदित्यर्थः । कः पः शांतिं कैवल्यमात्मनश्छेत् । एतेन 'यच्छेद्वाङ्मनसीप्राज्ञस्तयच्छेज्ज्ञानमात्मानं ॥ ज्ञानमात्मनि महति तयच्छेच्छांतिमात्मानं' इत्यस्याऽश्रुतेरर्थो दर्शितः । अत्र श्रुत्युक्त्यापामहदाख्यसमष्टिबुद्धेशब्देनैव संग्रहः अन्यत्समानं । योगफलमाह एतेषामिति वागादीनामनुद्रष्टा शांतात्मा येन ज्ञातः स पुरुषः साधुरसाधुर्वासुच्यत एवेति सार्धं श्लोकद्वयार्थः ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । एवं पूर्वश्लोकोक्तप्रकारेण एवमंततः शांतात्मा प्राप्य विधायि ज्ञातमानोऽपि किमु तानुतिष्ठन् शब्दब्रह्मकर्मकांडमतिक्रम्य प्रवर्तते । परोक्षज्ञानवानपि स्वकर्मत्यागजं दोषं न प्राप्नोतीत्यर्थः ८ अक्षरं ब्रह्म प्राप्नुकामस्य रथरूपकेन योगमुपायमुपदिशंस्तदंगानि बाह्याभ्याह धर्मोपस्थ इत्यादिना धर्मोपस्थादिस्तदेवोपस्थं ज्ञानसारथेरुपवेशनस्थानं यस्य । हीरकार्यो विवृत्तिः सेवकवर्धयगुत्तिर्यस्य । उपायापायो प्रागुक्तौ कूबरो धूर्द्धौ यस्य ९ चेतनासाधनतासेवबंधुरः फलकद्वयसंश्लेषः आचारः शीलं तस्य ग्रहो गीकारः । दर्शनादिचतुष्टयं वाहनमश्वादिरूपं १० प्रज्ञाज्ञमादिप्रावर्ण्य नाभिर्मध्यममागोरयिन उपवेशनस्थानं तंत्रं ज्ञानं तदर्थं निश्चयः ११ सूक्ष्मानुगश्चेष्टः संनिपत्योपकारी शौचमार्गेणैव गच्छतीति शौचगः ध्यानं ध्येयैकतानतासेवगोचरः प्राप्योऽधो यस्य जीवयुक्तो जीवेन मुमुक्षुणा युक्तो योजितः यस्मै ब्रह्मलोकस्तत्समीपे १२ रथं योगं विधिमंतरं मसाधनम् १३

संवेति देशबंधश्चित्तस्थधारणेतिसूत्रितं एकस्मिन् विषये चित्तस्थस्यापनधारणासाधविषयमेवादनेकधेतिसप्तधारणा इत्युक्तम् । वाग्यत इति यमनियमादीनामुपलक्षणम् । पृष्ठतो विप्रकृष्टतराश्चंद्रसूर्यध्रुवमंडलादिधारणाः । पार्श्वतः किंचित्सान्निहृष्टा नासाग्रमध्यकंठरूपादिधारणाभ्याः संति तथाऽपि ताः प्रधारणाः । प्रशिष्यप्रपौत्रादिकादवद्वप्रज्ञादयः ताव्यवहिता इति अस्य तमव्यवहिताः सप्तैवधारणा इत्यर्थः अत्र पुराणांतरे 'दशमन्वतराणीह तिष्ठतीं द्विप्रचितकाः । यौतिकास्तु शांतं पूर्णसहस्रं त्वाभिमामिकाः । बोद्धादज्ञसहस्राणि तिष्ठंति विगतज्वराः । पूर्णशतसहस्रं तु तिष्ठंत्यव्यक्तचितकाः' इतिभूतेष्वभिमानाख्याहंकारेऽव्यक्ते चेतिसप्तकापेक्षेयैर्द्रियबुद्धिधारणे अधिके उक्ते अप्यहंकारधारणा नामंतर्भवतः १४ क्रमश इति पयःपयसोजलस्य षष्ठयं प्रथमा बुद्धिस्तो बुद्ध्या तत्र तत्र विषये स्थिरया तत्तदैश्वर्यं प्रतिपद्यते । अत्र पृष्ठ्यादिधारणानां स्थानबीजदेवतायोगिप्राज्ञवत्कथोक्ताज्ञेयाः यथा 'पावादिजानुपर्यंतं पृथिवीस्थानमुच्यते । आजानोः पायुपर्यंतं मर्त्यानां प्रकीर्तितम् । आपायोर्हृदयांतं ब्रह्मस्थानं तदुच्यते । ह्रस्वमध्यात्तु भ्रुवोर्मध्यं वायुस्थानं तदुच्यते । आभ्रमध्यात्तु मूर्ध्नी तमाकाशमिति चोच्यते । पृथिव्यावायुमास्थायलकारेण समन्वितम् । ध्यायंश्चतुर्मुखाकारं ब्रह्माणं सृष्टिकारणम् । धारयेत्पंचवटिकाः पृथिवीजयमाप्नुयात् । वायुनेत्रायुमारोप्य वकारेण समन्वितम् । स्मरन्नारायणं देवं चतुर्बाहुं शुचिस्मितम् । शुद्धस्फटिकसंकाशपीतवाससमच्युतम् । धारयेत्पंचवटिकाः सर्वरोगैः प्रमुच्यते । ब्रह्मबलिलमारोप्य रेफाक्षरसमन्वितं । इयं वरप्रदं व्रतं रुणादित्यसंनिभम् । भस्मोद्धूलितसर्वांगं सुप्रसन्नमनुस्मरन् । धारयेत्पंचवटिकाः पंचवह्निना सौ न दहते । मारुतं मरुतां स्थाने वर्णं देवसमन्वितं । धारयेत्पंचवटिकां वायुर्धूमगोमवेत् । वर्णोपकारः देवईश्वरः रूपं रुद्रवत् । 'आकाशे वायुमारोप्य हका

सप्तधाधारणाः कृत्वा वाग्यतः प्रतिपद्यते ॥ पृष्ठतः पार्श्वतश्चान्यास्तावत्यस्ताः प्रधारणाः १४ क्रमशः पार्थिवं च वायवं च तथापयः ॥ ज्योतिषो यत्तदैश्वर्यमहंकारस्य बुद्धितः ॥ अव्यक्तस्य तथैश्वर्यं क्रमशः प्रतिपद्यते १५ विक्रमाश्चापि यस्यैते तथा युक्तेषु योगतः ॥ तथा योगस्य युक्तस्य सिद्धिमात्मनि पश्यतः १६ निर्मुच्यमानः सूक्ष्मत्वाद्वाणीमानि पश्यतः ॥ शैशिरस्तु यथा धूमः सूक्ष्मः संश्रयते नभः १७

रोपरि शंकरं । विंदुरूपं महादेवं व्योमाकारं सदाशिवम् । चित्तेन चित्तयेतत्तत्संयुक्तं मपि धारयेत्' । अत्र लकारादिबीजस्थानेष्वकारोकारमकारार्चमात्राभिदूष्यसेत् । अव्यक्तधारणायां षष्ठ्यानां तदंतरे बुद्धिब्रह्मवशिष्यते तथा च तत्रैवोपसंहृतम् । 'स्वं तस्मात्प्रणवेनैव प्राणायामैक्षिभिस्त्रिभिः । ब्रह्मादिकार्यरूपाणि स्वेस्वे संहृत्य कारणे । विशुद्धचेतसा पश्यन्नादांते परमेश्वर' इति । अहंकारधारणास्वरूपं तु सूक्ष्मदेहासंगेनाहमेवेदं सर्वं इस्मीत्यभिमानः अस्यैव तत्त्वमस्यादिवाक्यजाविद्याविनाशकयाऽव्यक्तधारणा १५ विक्रमा इति योगत उपायतः युक्तेषु योगे प्रवृत्तेषु योगिन एते वक्ष्यमाणा विक्रमाः अनुभवक्रमाः यथा येन प्रकारेण भवति तथा वक्ष्यामीति शेषः । आत्मनि देहाभ्यंतरे पश्यतो ध्यायतः पुरुषस्य युक्तस्य योगस्य सिद्धिसंयुक्तयोगसंबंधिनीं सिद्धिभूजयादिकां वक्ष्यामीति शेषः १६ तत्र विक्रमानाह निर्मुच्यमान इत्यादिना पश्यतः प्रत्यगात्मानं इमानि वक्ष्यमाणा निरूपाणि निर्मुच्यमानो गुरुक्तयुक्तया स्थूलदेहाभ्यां संत्यजन् सूक्ष्मत्वात् पश्यतीति शेषः न त्वविमुच्यमानः स्थूलदृष्टिः । शैशिरधूमोऽत्र यथा योनीहाराख्यो ममः संश्रयत इत्यनेन तस्य सुवनकोशे व्याप्तिर्दर्शिता अत्रायं प्रयोगः शमादिसंपन्नो विविक्ते देशे स्थिरसुखमास न मध्यासीनः प्राणायामपुरःसरं गुरुक्तयुक्तया स्थूलदेहाभ्यां संगेन पादादिजानुपर्यंतं मूर्ध्नी स्थाने चित्तधारयतः स्थानतिरोधानपूर्वकं नीहारा मात्रमवभासते यथारज्जुर्गोचेषु धारयत उरगतिरोधानेन रज्जुमात्रं । तदालुसाधरमागोजानुपरिष्ठात्तन एव देहो नीहारा मग्नोऽसंदिग्धा विपर्यस्ततया भातिसोऽयं भूमिजयः । अस्मिन् सिद्धे ज्ञान्वादिपाठ्यं तेजलस्थाने चित्तधारयतो धूमः स्थानं च तिरोधीयते । पायुर्ध्वं भासमानं च कल्पांतां भवमप्यवद्व्राति तद्विद्वदयं जले भूमिं संहारो जलज्यश्चेत्युच्यते एवमुत्तरप्रापि भूतसंहारजयौ ज्ञेयौ १०

१८ आत्मनिर्देहाभ्यन्तरेव हि रूपप्रकाशसंलोकितो विचारमग्नौ भवतीत्यर्थः १९ तस्मिन्निति अस्य योगिनः अकस्मिन् अतिप्रतिपत्तिरिति वाच्यं नित्यजो वायुः पीतशस्त्रः पीतशस्त्रवत्पीतानि गिलिता निशस्त्रादिच्छेदकत्वाद्वा जगामारपर्वतादीनि शस्त्राण्येन तद्वत् गिलिताखिलमजलतेजो रूपः केवलेन भवति सततं दीप्यमानः प्रकाशते इत्यर्थः । तदेवोक्तं प्राक् वायुर्दीप्यते महान् तदानीरा श्रयमूर्णांतो र्यद्रूपमति लघुतेन सवर्णस्य समानरूपस्य ऊर्णांतुवन्निरालंबनेऽतिरक्षेप्यतस्य वायुवशादेत्यर्थः । तस्य योगिनोऽपि रूपं हृन्मध्यादारभ्योपरितनं प्रकाशते न त्वन्यत्र किंचिद्वाया काशव्यतिरिक्तम् २० अथ तेजःसंहारवायुजयानंतरं वायव्यं वायुसंबन्धितं सूक्ष्मरूपादिहीनं स्वरूपं कर्तुं श्वेताप्रवृत्त्यावरणरूपं रजस्तमोमलमूयत्वात् प्रकाशमयत्वाच्च स्वच्छाम् । गतिः गम्यते तत्त्वं प्राप्यते ऽनवेति भूमध्यादिमूर्धातमाकाशस्थानं गतिस्तां गत्वा तत्र विलयं प्राप्याऽशुक्लं नीलरूपं सुषिरमाकाशमात्रं स्थानलयपूर्वकं पूर्ववत् प्रकाशत इति पूर्वोक्तं नव्यः । तदिदमशुक्लं चेतसः सौक्ष्म्यं सौख्यमिति पाठे प्रसादकरं ब्राह्मणस्य ब्रह्मबुधोक्तं शास्त्रं अपिः पादपुरणार्थः । अव्यक्तमिति पाठे लोकाप्रसिद्धयोगैकगम्यसेधव्योमसंविदायुलयमाकाशजयश्चेत्युच्यते । अयमेव तांत्रिका

तथा देहादिमुक्तस्य पूर्वरूपं भवत्युत ॥ अथ धूमस्य विरमेद्वितीयं रूपदर्शनम् १८ जलरूपमिवाकाशे तथैवात्मनि पश्यति ॥ अपां व्यतिक्रमे चास्य वह्निरूपं प्रकाशते १९ तस्मिन् परतेऽजोऽस्य पीतशस्त्रः प्रकाशते ॥ उर्णारूपसवर्णस्य तस्य रूपं प्रकाशते २० अथ श्वेतां गतिं गत्वा वायव्यं सूक्ष्ममप्युत ॥ अशुक्लं चेतसः सौक्ष्म्यमप्युक्तं ब्राह्मणस्यैव २१ एतेष्वपि हि जातेषु फलजातानि मे शृणु ॥ जातस्य पार्थिवेश्वर्यैः सृष्टि रत्र विधीयते २२ प्रजापतिरिवाक्षोभ्यः शरीरात्सृजते प्रजाः ॥ अंगुल्यंगुष्ठमात्रेण हस्तपादेन वा तथा २३ पृथिवीं कं पयत्येको गुणो वा योरिति श्रुतिः ॥ आकाशभूतश्चाकाशे सवर्णत्वात् प्रकाशते ॥ वर्णतो मुख्यते चापि कामा त्पिबति चाशयान् २४ न चास्य तेजसां रूपं दृश्यते शाम्यते तथा ॥ अहंकारेऽस्य विजिते पंचैते स्युर्वंशानुगाः २५ षण्णामात्मनि बुद्धौ च जितायां प्रभवत्यथ ॥ निर्दोषप्रतिभाद्येन कृत्वा समभिर्वर्तते २६ तथैव व्यक्तमात्मानमव्यक्तं प्रतिपद्यते ॥ यतो निःसरते लोको भवति व्यक्तसंज्ञकः २७ तत्राव्यक्तमयी विद्या शृणु त्वं विस्तरेण मे ॥ तथा व्यक्तमयं चैव सांख्ये पूर्वो निर्बोधमे २८

पांभूतशुद्धिप्रकारः संप्रदायापरिज्ञानाद्यपावद्विद्वान्तीतनैर्नानुष्ठीयते २१ 'पृच्छ्याप्यते जोऽनिलस्ये स्यात्पितृपचारमके योगगुणे प्रवृत्ते । न तस्य रोगो न जरानमृत्युः प्राप्तस्य योगाग्निमयशरीरं' इति श्रुत्युक्तं पंचमूतजयफलं पृथिवीवायुराकाशापोज्योतीषीति श्रुत्यन्तरोक्तक्रमेणोपबृंहयति एतेष्वित्यादिना जातस्य सितस्य २२ । २३ आकाशभूतस्ये हेतुः सवर्णत्वादिति । आकाशवत्सवर्णतश्च नित्य इति श्रुतेराकाशेन समानरूपत्वात् वर्णत आकृतिर्तो मुख्यते विधीयते अरूपत्वादेवातर्धानशक्तिमपि प्राप्नोतीत्यर्थः । जलजयफलमाह कामादिति इच्छया आशयान्त्वा जलस्य वापीकूपतटः कादीन् पिबत्यगस्त्यवत् २४ नचेति आकाशजये आकृते रेवाऽऽकाशभूततया विधानम् । अत्र तु सत्यामप्याकृतौ अदृश्यत्वमुच्यते । उक्तक्रमेण भूतजयं विनावापूर्वोक्ता हंकारधारणयाऽहंकारे विजिते नातरीयकत्वेनैवाकाशादयोजिताः स्युरित्यर्थः २५ षण्णामिति पंचमूताम्यहंकारश्चेष्टामात्मभूतायां बुद्धौ एतेनाहंकाराद्भूतव्यतिरेक उक्तः तेन सप्तैव धारणाः प्रभवत्येवमर्थवान् भवति निर्दोषप्रतिभासंशयविपर्ययशून्यं ज्ञानं सर्वेश्वरः सर्वज्ञश्च भवतीत्यर्थः २६ व्यक्तं बुद्ध्यादिरूपमात्रमानमव्यक्तमव्यक्तत्वेन जीवि जगत्कारणं ब्रह्म भावेन जानातीत्यर्थः २७ अव्यक्तमयी मध्यमं प्रधानं मे मतः पूर्वोक्तं बोधोपायं कथ्यते निबोध २८

पंचेति 'मूलप्रकृतिरविकृतिर्ब्रह्माद्याः प्रकृतिविकृतयः सप्त ॥ षोडशकस्तु विकारो न प्रकृतिर्न विकृतिः पुरुषः' इति सांख्योक्तं नित्यत्वानियोगे पातं गलीये सांख्ये वेदातिविचारे चतुल्यानि विशेषशास्त्रमैव प्रयोजकम् २९ तत्र त्रयं कलक्षणमाह प्रोक्तमिति तत्र महदादिविकारं त्रयोविंशकम् ३० विपरीतजन्मद्वयादिहीनं अव्यक्तं चतुर्विंशं एतेभ्योऽन्यमेकमेव जीवात्मानं प्रति शरीरं मिश्रमिति सांख्यामन्यंतततो विशेषमाह द्वाविति द्वौ जीवेश्वरौ वेदेषु कर्मकद्विषु यजमानोपपद्यंश्च तेन यदृष्टं देवतायाश्चेतनत्वं मनिच्छंतो मीमांसका अपरास्ताः । सिद्धांते पुत्रे वेदादिषु दाहंतो जीवब्रह्मरूपौ ३१ 'कायोपाधिरयं जीवः कारणोपाधिरीश्वरः' इति श्रुत्यनुसारेण जीवेश्वरविभागमाह चतुरिति चतुर्लक्षणजन्मादिविकारवन्महदहंकारपंचतन्मात्रैकादत्रेन्द्रियपंचमूतानि तज्जंतुपाधिकं चतुर्वर्गायिनं व्यक्तं जीवं अव्यक्तजं मायोपाधिमीश्वरं तथेति तदुभयमपि बुद्धमचेतनं च चिदचिदात्मकमित्यर्थः । अयजत्तत्र चन्द्रायेन प्रतिबिंबो जीवो विवचेतम्यमीश्वर इति । द्वासुपर्णासु युजा सखायेत्यादि श्रुतिसंमतं जीवेश्वरविभागमाह सत्त्वमिति सर्वबुद्धिः क्षेत्रज्ञश्चिदात्मा तदेतत्सत्त्वं येन स्वप्नं पश्यत्ययोऽयं शरीर उपपन्नः स क्षेत्रज्ञस्तो वेतौ सत्त्वक्षेत्रज्ञाविति पैगिरहस्यं ब्राह्मणे कथा

पंचविंशतितत्त्वानि तुल्यान्युभयतः समम् ॥ योगे सांख्येऽपि च तथा विशेषतः त्रमे शृणु २९ प्रोक्तं तद्व्यक्तमित्येव जायते वर्धते च यत् ॥ जीर्यते प्रियते चैव चतुर्भिर्लक्षणे युतम् ३० विपरीतमतो यत्तदव्यक्तमुदाहृतम् ॥ द्वावात्मानौ च वेदेषु सिद्धांतेष्वप्युदाहृतौ ३१ चतुर्लक्षणं त्वाद्यं चतुर्वर्गं प्रचक्षते ॥ व्यक्तमव्यक्तजं चैव तथा बुद्धमचेतनम् ॥ सत्त्वं क्षेत्रज्ञ इत्येतद्वयमप्यनुदाशितम् ३२ द्वावात्मानौ च वेदेषु विषयेष्वनुरज्यतः ॥ विषयात्प्रतिसंहारः सांख्यानां विद्विलक्षणम् ३३ निर्ममश्चानहंकारो निर्द्वंद्वश्छिन्नसंशयः ॥ नैव कुद्वयति न द्वेष्टि नानृताभाषते गिरः ३४ आकुष्ठस्ताडितश्चैव मैत्रेण ध्याति नाशुभम् ॥ वाग्दंडकर्ममनसां त्रयाणां च निवर्तकः ३५ समः सर्वेषु भूतेषु ब्रह्माणमभिर्वर्तते ॥ नैवेच्छति न चानिच्छो यात्रामात्रव्यवस्थितः ३६ अलोलुपोऽव्यथो दांतो न कृती न निराकृतिः ॥ नास्येन्द्रियमनेकाग्रं नाविक्षिप्तमनोरथः ३७ सर्वभूतसदृश् मैत्रः समलोष्टाश्चान्न च नः ॥ तुल्यप्रियाप्रियो धीरस्तुल्यनिदात्मसंस्तुतिः ३८ अस्पृहः सर्वकामेभ्यो ब्रह्मचर्यं दृढव्रतः ॥ अहिंसः सर्वभूतानामीह क्सांख्यो विमुच्यते ३९

रूपानात् । यद्यपि तृतीयया करणत्वेन निर्दिष्टस्याचेतनस्य सत्त्वस्य भोक्तृत्वं मघनेनाप्युपद्रुः क्षेत्रज्ञस्य निर्विकारस्य तथाऽपि तयोरन्यः पिप्पलस्वात्तृतीति सत्त्वस्य भोक्तृत्वस्य न्ययात्पुपस्याचे तन्यानुविद्धत्वं कथं । 'यथास्य यथोतिरात्मा विवस्वानपो मित्रा ब्रह्मैकोऽनुगच्छन्' ॥ उपाधिना क्रियते मेदरूपो देवः क्षेत्रेष्वेवमजोऽयमात्मा' इति श्रुत्यन्तराच्च एतद्वयं जीवेश्वरविभागे प्रकारद्वयमपि दर्शितं श्रुत्या ३१ अनयोः पक्षयोः क्रमेण मूढा मूढाद्विभेदेन व्यवस्था माह द्वाविति विषयाद्वादिविषयमारभ्य प्रतिसंहार उत्पत्तिक्रमवैपरीत्येन संप्रविलापनं कर्तव्यमिति सांख्या नामोपनिषदानालक्ष्यते नैवेतिलक्षणं शास्त्रं अयमर्थः । मूढानां तात्त्विक एव जीवेश्वरादिभेदो बुद्धानां तु विषयप्रतिबिंबभावेनेति प्रतिबिंबोपाधेः सत्त्वस्य प्रविलये चिन्मात्रमेव शिष्यत इति ३३ एवं ज्ञात तत्रस्य जीवमुक्तस्य लक्षणान्याह निर्मम इत्यादिना ३४ ध्याति ध्यायति वाग्दंडः पारुष्यं कर्मतादृशमेव हिंस्रं तयामनोऽपि परानिष्ठापितेषां ३५ ब्रह्माणं चतुर्मुखः ३६ कृती कार्यवान् निराकृतिस्तुच्छवेषः नाविक्षिप्तः सर्वादितीमनोरथीयस्य सत्त्वानमवतिसत्त्वसंस्कृष्ट इत्यर्थः ३७ । ३८ । ३९

योगमतेविशेषवक्तुंतिजानीते यथेति योगैश्वर्यमणिमादिपरमार्थमृतेसदतिक्रांतस्तदुल्लेख्यमतःपरवैराग्यबलेनमनुतस्वज्ञानबलेनानृतसदसांख्यइवशुक्तिरजतवद्भाषितवात्रिष्कामतिवृत्तिसाक
प्यादपसरतिननुवृत्तिमूलज्ञानमुच्छिनत्ति अयमर्थः । अस्माकंमिथ्याज्ञानोद्भवोदेहोद्विषयादिःप्रपंचोऽविद्ययाज्ञानबाधेसतिबाध्यतेरजूरमादिवत् । योगानांनुसृत्यात्प्रधानतउत्पन्नःप्रपंचः
सत्यस्तदाकाराश्रितस्यवृत्तयोऽपिसत्याः वृत्तिसाकृत्पंचैतन्यस्यसत्यमेव तत्रवृत्तिनांनिरोधेचितस्तदाकारताऽपिनिवर्तते तथाचसूत्रितं । योगश्चित्तवृत्तिनिरोधस्तदाद्रष्टुःस्वरूपेऽवस्थानं
वृत्तिसाकृत्प्यमितरत्रेति । सोऽयंसांख्ययोगयोर्विशेषोयथाप्रतिज्ञमुपपादितः ४० उपसंहरति इतीति । भावोवक्तुविवक्षातद्विशेषजाबुद्धिः फलतस्तुनतयोर्भेदोऽस्तीतिभावः । यथोक्तंभगवता
'यत्सांख्यैःप्राप्नोतेस्थानंतद्योगैरपिगम्यते ॥ एकंसांख्यंचयोगंचयःपश्यतिसपश्यति'इति ब्रह्माणंपरंब्रह्म पुंस्त्वमार्थ ११ ॥ इतिश्रीमहाभारते शांतिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणिनीलकण्ठेभारत
मावदीपेष्टत्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१६ ॥ सांख्ययोगपक्षयोर्भेदोऽप्येसांख्यमेवश्रेष्ठइत्याह अथेति शास्त्राचार्योपदेशजंपरोक्षज्ञानरूपंप्रवृत्तिसमुद्रतरणसाधनंयुहीत्वाधी
रोक्ष्यानवानात्मनःशांतिंमोक्षहेतुंज्ञानमेवाश्रयेत् । 'तमेवधीरोविज्ञायप्रज्ञांकुर्वीतब्रह्मणः'इतिश्रुतेर्ज्ञानंशास्त्रतःतपायतत्रिष्टोभवेदित्यर्थः १ अत्रज्ञानशब्दार्थपृच्छति किमिति तत्संश्रयणोयंज्ञानं
किंविद्यारजूरगादिभ्यामेवाविद्यामात्रनिरासेनवस्तुतत्त्वज्ञापिकाधीवृत्तिबाधेउतप्रवृत्तिलक्षणोऽध्यानेनकीदृशंगवद्वेयसाकृत्प्यप्रापकोऽर्थ इतिवाभास्मोच्छेदलक्षणाशून्यवादिर्लौकायतिकयोःसं

यथायोगाद्विमुच्यंतेकारणैर्यैर्निबोधत ॥ योगैश्वर्यमतिक्रांतोयोनिष्कामतिमुच्यते ४० इत्येषाभावजाबुद्धिःकथितातेनसंशयः ॥ एवंभवतिनिर्द्वंद्वोब्रह्माणंचा
धिगच्छति ४१ ॥ इतिश्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि शुकानुप्रश्नेष्टत्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३६ ॥ ॥ ४१ ॥ व्यासउवाच ॥
अथज्ञानप्रबंधरीरोहृत्वाशांतिमात्मनः ॥ उन्मज्जंश्चनिमज्जंश्चज्ञानमेवाभिसंश्रयेत् १ ॥ शुकउवाच ॥ किंतुज्ञानमथोविद्यायथानिस्तरतेद्वयम् ॥
प्रवृत्तिलक्षणोऽधर्मोऽनिवृत्तिरितिषावद २ ॥ व्यासउवाच ॥ यस्तुपश्यन्स्वभावेनविनाभावमचेतनः ॥ पुष्यतेचपुनःसर्वान्प्रज्ञयासुक्तहेतुकात् ३ येषांचै
कांतभावेनस्वभावात्कारणमतम् ॥ पूत्वातृणमिषीकांवातेलभंतेनकिंचन ४

मतानिवृत्तिरितिवातद्वद । यथायेनप्रकारेणद्वयंजन्ममरणादिनिस्तरतेतथावदेति १ अत्राहमित्यनुभवजडोऽहंकारस्तत्प्रकाशश्चप्रयेतेतदुभयमात्मेतिमाहाः । अहमयंएवात्माप्रकाशस्तत्त्वमुणः
सच्चिदानावस्यायीतितात्किंकाः । नित्यप्रकाशएवात्माहमयोऽनात्मेतिसांख्याः । तत्राप्यात्मानात्मानौद्वावपितात्विकावितिब्रह्मः । अनात्मेवस्तिपरश्चिवात्मातुदेहनाशेनश्यतीति लोकाय
तिकाः । आत्मेवसत्योऽनात्मापुषेतिवेदांतवादाः । द्वयमपिनास्तीतिशून्यज्ञादिनः । एवमात्माभावेसातेज्ञानानर्थक्यस्यादित्यर्थंतावदुच्यते यस्तिवृत्ति यस्तुभावमधिष्ठानसत्ताविनास्वभावेनैवाहं
कारादिकंस्वरूपेणैवमातीतिपश्यन्निर्धिष्ठानकांस्वाभाविकीजगत्तातिवदन्सर्वान्निष्कामप्रज्ञयासुक्ताःऊहापोहकौशलेनरहिताः हेतुयुक्तयोपेक्षातान्निर्बुद्धीमित्यर्थः । प्रज्ञयेतितृतीयायाआ
र्थाऽल्लुक् पुष्यतेपुष्णातितादृशेनबोधेनरंजयति । अचेतनोमूढःसन्किंचनतत्त्वंलभतेइत्युत्तरेणान्वयः । निर्धिष्ठानकप्रमासंभवाच्छून्यवादीश्च्यंतंहेयइतिभावः ३ एवंनैरात्म्यवावंदूषधि
त्वाऽऽत्मेच्छेदवादलोकायतमतंदूषयति येषांमिति । येषांलोकायतानाभेकांतभावेनदृष्टत्वेनस्वभावादेवक्षीरादिकंवेद्याकेःकाम्यंनस्तीत्याहृत्वाच्यनुप्रहावीशादेितस्वेप्रमाणामावात्प्रत्यक्षेणच
तेषामदृष्टत्वादितिमतं । तेकिंतुणमुंजपूत्वासंशोष्यतदंतर्गतांम्रागदष्टामिषीकामपिकिंचनलभंतेइतिकाकादृष्टविदृष्टवादिस्त्वतेषामुक्तं । चनशब्दोऽप्यर्थोभिन्नक्रमश्च । नह्यवशेनमात्रेण-

वस्वभावोभिश्चेतुंशक्यामुंजांतस्वेपीकायाअप्यसत्त्वावतैः । वृत्तिश्चमुंजेपीकादृष्टतिनैवदेहादन्यमात्मानमाह । तंस्वाच्छरीरात्प्रवृत्तमुंजादिवहपीकांवेयेनेति । युत्वानुजामुंजीवति
पाठेतेभवणपूर्वकंकिंचित्तत्त्वंलभंतेऽपिगुणपमेवानुपासिताचार्याइत्यंकल्पयंतीत्यर्थः ४ स्वभावादेवशून्यजगत्तातिस्वभावादेवचदेहाद्युत्पत्तिरितिपञ्चद्वयमप्यनर्थकमित्याह येचेति ५ त
देवदूषयति स्वभावोहीति मोहकार्ययन्मनस्तद्वदः मूर्धनंनसाकल्पितइत्यर्थः । स्वस्यैवभावःसत्ताकारणमितिपक्षः परितःस्वस्येतरेषांवभावःकारणमित्यन्यः । इतयोस्वभावप
रिभावयोर्भिरुक्तंनिर्वचनंतत्त्वमेतद्वक्ष्यमाणंशृण्वतिशेषः ६ स्वभावादेवक्षीरदधिम्यायेनसर्वोत्पत्तौकुष्यादित्यत्रप्रज्ञाकौशलंचानर्थकस्यादित्याह कुष्यादीत्यादिना ७ गदानारोगाणां

येचैनंपक्षमाश्रित्यनिवर्तत्यल्पमेधसः ॥ स्वभावंकारणंज्ञात्वानश्रेयःप्राप्नुवंतिते ६ स्वभावोहिविनाशायमोहकर्ममनोभवः ॥ निरुक्तमेतयोरेतस्वभावपरिभाव
योः ६ कुष्यादीनीहकर्माणिसस्यसंहरणानिच ॥ प्रज्ञावद्भिःप्रकृतानियानासनगृहाणिच ७ आक्रीडानांगृहाणांचगदानामगदस्यच ॥ प्रज्ञावंतःप्रयोक्तारोज्ञान
वद्विरनुष्ठिताः ८ प्रज्ञासंयोजयत्यर्थैःप्रज्ञाश्रेयोऽधिगच्छति ॥ राजानोभुंजतेराज्यंप्रज्ञयातुल्यलक्षणाः ९ परावरंतुभूतानांज्ञानेनैवोपलभ्यते ॥ विद्ययातात
सृष्टानांविद्यैवेहपरागतिः १० भूतानांजन्मसर्वेषांविधिधानांचतुर्विधम् ॥ जरायुजांडजोद्भिज्जस्वेदजंचोपलक्षयेत् ११ स्थावरेभ्योविशिष्टानिजंगमान्युपधारयेत् ॥
उपपन्नं हि यच्चेष्टाविशिष्येतविशेष्यया १२ आहुर्वबहुपादानिजंगमानिद्वयानितु ॥ बहुपाद्योविशिष्टानिद्विपादानिबहून्यपि १३ द्विपदानिद्वयान्याहुःपार्थिवानी
तराणिच ॥ पार्थिवानिविशिष्टानितानिह्यन्नानिभुंजते १४ पार्थिवानिद्वयान्याहुर्मध्यमान्युत्तमानितु ॥ मध्यमानिविशिष्टानिजातिधर्मोपधारणात् १५ मध्यमानि
द्वयान्याहुर्धर्मज्ञानीतराणिच ॥ धर्मज्ञानिविशिष्टानिकार्याकार्योपधारणात् १६ धर्मज्ञानिद्वयान्याहुर्धर्मज्ञानीतराणिच ॥ वेदज्ञानिविशिष्टानिवेदोह्येषुप्रतिष्ठितः
१७ वेदज्ञानिद्वयान्याहुःप्रवक्तृणीतराणिच ॥ प्रवक्तृणिविशिष्टानिसर्वधर्मोपधारणात् १८ विज्ञायंतेहियैर्वेदाःसधर्माःसक्रियाफलाः ॥ सधर्मानिखिलावेदाः
प्रवक्तृभ्योविनिःसृताः १९ प्रवक्तृणिद्वयान्याहुरात्मज्ञानीतराणिच ॥ आत्मज्ञानिविशिष्टानिजन्माजन्मोपधारणात् २० धर्मद्वयंहियोवेदसर्वज्ञःसर्ववित् ॥
सत्यागीसत्यसंकल्पःसत्यःशुचिरथेश्वरः २१ ब्रह्मज्ञानप्रतिष्ठंहितं देवा ब्राह्मणं विदुः ॥ शब्दब्रह्मणिनिष्णातंपरेचकृतनिश्चयम् २२

अगदस्यौषधस्य अनुष्ठिताःप्रयोजिताः ८ तुल्यलक्षणाःप्रज्ञाधिक्यादैश्वर्याधिक्यभाजः ९ भूतानांपरंरूपंविदारमाअवरंमायातदुभयंज्ञानेनधीवृत्त्यैवबाध्याबाध्यरूपयोपलभ्यतेज्ञायते
विद्ययाधीवृत्त्या परागतिलयस्थानं १० एवंधीमयोऽष्टिप्रकयावृत्ताव्यावहारिकौतावाहविवृत्तप्रशंसार्थं भूतानामिति जरायुजंमनुष्यपश्यादि । अंडजंक्षिसर्पादि । उद्भिज्जंपुणवन
स्पत्यादि । स्वेदजंयूकालिष्ठादि ११ यद्यस्माद्विशेष्यविशेषकत्वायाचेष्टासाविशिष्येतविशिष्टंकुयात् । वृक्षादीनांपूर्वोक्तरीत्यादर्शनादिमत्त्वेऽपिप्रत्यक्षेणदर्शनादिमंतोजंगमास्ततः
श्रेष्ठाइत्यर्थः १२ । १३ पार्थिवानिपृथिवीचराणिमानुषाणि इतराणिस्त्रेचराणि १४ । १५ उत्तमानिनिर्णेतुंमध्यमेष्टेवावांतरतारतम्यमाह मध्यमानीत्यादिनाआत्मज्ञानिविशि
ष्टानीत्यंतेन १६ । १७ । १८ । १९ । २० धर्मद्वयंप्रवृत्तिनिष्ठातिरूपम् २१ तत्रापिब्रह्मज्ञानेप्रतिष्ठासमाधिर्यत्पननुप्रवृत्तिर्धर्म शब्दब्रह्मणिवेदशास्त्रे २२

अंतस्थं परचित्तं बहिष्ठं व्यवहृतादि तेजानाम्भिताद्विजादेवाश्च अन्येनामब्राह्मणाभसुराश्चेत्यर्थः २३ । २४ । २५ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्ष० नीलकंठीये भारतमावदिपे सप्तत्रिंशदधि
कश्चिद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३० ॥ आत्माज्ञानं विना कर्मापि कृतं तत्तदेवमवति । 'यो वा एतदक्षरं गार्ग्यं विदित्वाऽस्मिँल्लोके यजति ददाति तपस्तप्यतेऽपि बहूनि वर्षं सहस्राण्यंतं तदेवावस्यमवति' इति
श्रुतेः । अत आत्मानं जिज्ञास्य ज्ञात्वा तत्प्राप्त्यर्थं कर्माणि कुर्वीत विविदिषति यज्ञेनेत्यादि श्रुतेरित्याह एवेति दृष्टिर्वर्तनं पूर्वतरानित्या एषानित्यो महिमा ब्राह्मणस्येति श्रुतेः १ तत्र कर्मणि संश
यश्चेन्न भवेत्तर्हि कर्मकृतं सत्सिद्धये भवति संशयस्वरूपं विवृणोति किं सिद्धिं किं कर्म स्वभावो नित्यमेवेति ज्ञानं ज्ञानजनकत्वेन कर्मकाव्यं वेत्यर्थः । नित्यं चेन्न काव्यं स्यात् काव्यं चेन्न तदकरणे प्रत्यवायः
स्यादिति भावः २ तत्र तस्मिन् संशये सति पुरुषं प्रति ब्रह्मोद्देशेन ज्ञानं ज्ञानजनकं चेत् कर्मस्यातर्हिसंप्रवेदविधिभिस्त्यविधिरपि स्यात् । आत्मविविदिषार्थेऽपि कर्मभिर्नित्यप्रयोगस्यापि सि
द्धिरस्तीत्यर्थः । अत्र हेतुद्वयमुपपत्तेरुपलब्धेऽवेति यथा काव्योऽपि दारुद्र्यं क्रूरवर्णोऽपि भवति । नहि कामार्थमन्यास्त्रीकृत्वर्थमन्यास्त्रीपरिणयेत्युपपद्यते । उपलब्धते च संयोगपृथक्त्वान्या
येन नित्यस्यापि विदित्वादेः काव्यत्वं तद्विदाहृतं तत्कर्मणामुभयार्थत्वेन प्राधान्यवर्णयिष्याम्यहं स्वचक्षुः ३ स्वभाववादनिरासमुपक्रांतमुपसंहारिष्यन्मतांतराण्युपन्यस्यति केचिदिति

अंतस्थं च बहिष्ठं चाधियज्ञाधिदेवतम् ॥ ज्ञानाम्भिताहिपश्यति ते देवास्तात ते द्विजाः २३ तेषु विश्वमिदं भूतं सर्वं च जगदाहितम् ॥ तेषां माहात्म्यभावस्य सदृशं
नास्ति किंचन २४ आद्यं ते निधनं चैव कर्म चातीत्य सर्वशः ॥ चतुर्विधस्य भूतस्य सर्वस्येशः स्वयं भुवः २५ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि
शुकानुप्रश्ने सप्तत्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३७ ॥ व्यास उवाच ॥ एषा पूर्वतरावृत्तिर्ब्राह्मणस्य विधीयते ॥ ज्ञानवानेव कर्माणि कुर्वन् सर्वं प्रसिद्धयति १
तत्र चेन्न भवेदेवं संशयः कर्मसिद्धये ॥ किंतु कर्म स्वभावोऽयं ज्ञानं कर्मेति वा पुनः २ तत्र वेदविधिः सस्याज्ज्ञानं चेत् पुरुषं प्रति ॥ उपपत्त्युपलब्धिभ्यां वर्णयिष्यामि तच्छृणु
३ पौरुषकारणं केचिदाहुः कर्मसुमानवाः ॥ दैवमेकं प्रशंसन्ति स्वभावमपरे जनाः ४ पौरुषं कर्म दैवं च कालवृत्तिस्वभावतः ॥ त्रयमेतत्पृथग्भूतमविवेकं तु केचन ५ एतदे
वं च नैवं च न चोभेनानुभे तथा ॥ कर्मस्थाविषयं युः सत्वस्थाः समदर्शिनः ६ त्रेतायां द्वापरे चैव कलिजाश्च संशयाः ॥ तपस्विनः प्रज्ञां ताश्च सत्वस्थाश्च कृत्युगे ७

पौरुषमिह जन्मांतरे वा कृतं कर्म दैवं ग्रहाः काकहातिप्राप्तत्वं स्वभावः स्वरूपमात्रं ४ इति क्रमेण मीमांसकस्य दैवज्ञस्य गूढ्यवादि लोकायतयोश्च मतान्युपन्यस्यैतेषां विकल्पासमुच्चयावाह पौरुषमिति
पौरुषं दैवं च कर्म दृष्टादृष्टद्वयद्वयः स्वभावमनुसृत्य कर्मका लौकिकत्वावित्यर्थः । अविवेकं समुच्चयं पृथग्भूतं ते कमेव प्रधानं न त्वितरावित्यर्थः ५ आहतं मतमाह एतदिति तैर्हित्यादिति । स्याद्वास्ति ।
स्यादस्ति च नास्ति च । स्यादस्ति चावक्तव्यः । स्याद्वास्ति चावक्तव्यः । स्यादस्ति च नास्ति चावक्तव्यः । स्यादवक्तव्य इति सप्तमं गीनयः सर्वत्र योज्यते । अत एतदेवमिति स्यादस्तीत्युक्तं ।
चाप एतन्न एवं च नेति संबंधेन स्याद्वास्ति स्यादवक्तव्य इति चोक्तं । न चोभे इत्यनेन स्यादस्ति च नास्ति च स्यादस्ति च नास्ति चावक्तव्य इति चोक्तं । नानुभे इति स्यादस्ति चावक्तव्यः स्याद्वास्ति चाव
क्तव्य इति चोक्तं । कर्मस्था आहंता विषयं घटादिपुतदेवमस्तीत्यादिब्रूयुरितिसंबंधः । एतेषु पक्षेषु कृतानां कृताभ्यागमप्रसंगात् स्वभावमात्रप्रपञ्चस्तु च । बंधमोक्षादिवस्तुमात्रस्वरूपस्या
स्ति नास्तीत्यादिविकल्पग्रस्तत्वेनानवधारणात्मक आहृतपक्षोऽपि तुच्छ एव । परिशेषात्समुच्चयपक्षपक्षेयान्न व्यवहारे । परमार्थस्तु सत्वस्था योगिनः समदर्शिनो ब्रह्मैव कारणत्वेन पश्यन्ति ६
त्रेतायामिति पापानुवेधादेवाप्रश्रौतेषु संशयो मन्वीर्यः प्रज्ञां तानि संशयाः ७

अपृथगिति वेदत्रयेऽपि भिन्नपक्षयैः कामादीन् पृथक्कृत्य तपोज्ञानमुपासते श्रयंति ८ अतो ज्ञातास्ते वस्तुति तप इति ९ यद्वत्वा ब्रह्मभूत्वा तमूतो ब्रह्मभूतः १० किंतु ज्ञानमिति ज्ञानशब्देन विद्यावा
कर्मजोऽतिशयोक्ता आत्मनाशो वैति पृष्टं । तत्रात्यः स्वभाववादनिरासेन निरस्तः । आद्ये प्रमाणं प्रदर्शयन्मध्यमं निरस्यति तदिति तद्वत्त्वेन दैवदेवपुत्रकर्मकादिष्वपि प्रस्तावा विदेवतादेनोक्तं तथापि
गहनमज्ञातमेव तत्र वेददर्शिनिरपि । वेदादिषु पुनरुपेक्षानुविद्यैकप्रमाणं ब्रह्मण्युक्तं । कर्मयोगे भावना आत्मके योगे तत्फलक्यते । ननु पासनाया कीदृशं गन्धायै न ब्रह्मभावस्य प्राप्यत्वं वक्तुं युक्तं अन्य
त्वेनानित्यत्वापातादित्यर्थः ११ प्रमेयसिद्धयर्थं ब्रह्मणि प्रमाणमुत्तं वेदं स्तौति आलंभेत्यादिना १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० ।
पाणिना १७ वर्णयितुं पुष्पाति अंगानियोगांगानियमादीनि वेदाध्यायिनिष्पृष्यंतीत्यर्थः १८ कालानां त्वं कालो जीवस्तस्य नानात्वं कृतत्रेतादिरूपेण तथाहि । परमं पराङ्मुखः शयानः पुरुषः
कलिरित्युच्यते । अधर्महातुमिच्छन् संनिहानो द्वापरः । धर्ममनुष्ठातुमुक्त उतिष्ठंतेता । धर्मचरन कृतं भवति तथा च श्रुतिः । 'काळीः शयानो भवति संनिहानस्तु द्वापरः ॥ उतिष्ठंतेता भवति

अपृथग्दर्शनाः सर्वे क्रवसांसुयजुःपुच ॥ कामद्वेषौ पृथक्त्वात् तपःकृत उपासते ८ तपो धर्मेण संयुक्तस्तपो नित्यः सुसंशितः ॥ तेन सर्वानवाप्नोति कामान्यान्मनसे
च्छति ९ तपसा तदवाप्नोति यद्वत्त्वात् सृजते जगत् ॥ तद्वत्त्वं ततः सर्वभूतानां भवति प्रभुः १० तदुक्तं वेदवादेषु गहनं वेददर्शिनः ॥ वेदादिषु पुनर्युक्तं कर्मयोगेन ल
क्ष्यते ११ आलंभयज्ञाः क्षत्राश्च हविर्यज्ञा विशः स्मृताः ॥ परिचारयज्ञाः शूद्राश्च जपयज्ञा द्विजातयः १२ परिनिष्ठितकार्यो हि स्याध्यायेन द्विजो भवेत् ॥ कुर्यादन्य
न्न वा कुर्यान्मैत्रो ब्राह्मण उच्यते १३ त्रेता दैविके लवेदायज्ञा वर्णाश्रमास्तथा ॥ संरोधादायुषस्त्वेते व्यस्यंते द्वापरे युगे १४ द्वापरे विप्रव्यांति वेदाः कलियुगे तथा ॥
दृश्यंते नापि दृश्यंते कलेरंते पुनः किल १५ उत्सीदंति स्वधर्माश्च तत्राधर्मेण पीडिताः ॥ गर्वाभूमेऽथे चापामोषधीनां च ये रसाः १६ अधर्मा तर्हि ता वेदा वेदधर्मास्तथा
ऽऽश्रमाः ॥ विक्रियंते स्वधर्मस्थाः स्थावराणि चराणि च १७ यथा सर्वाणि भूतानि भृष्टिर्भौमानि वर्षति ॥ सृजते सर्वतो गानितथा वेदा युगे युगे १८ निश्चितं कालना
नात्वमनादिनिधनं च यत् ॥ कीर्तितं यत्पुरस्तान्मेसूते यच्चातिच प्रजाः १९ यच्चेदं प्रभवः स्थानं भूतानां संयमो यमः ॥ स्वभावेनैव वर्तते द्वंद्वसृष्टानि भूरिशः २०
सर्गः कालो घृतिर्वेदाः कर्ता कार्यं क्रिया फलम् ॥ एतत्ते कथितं तात यन्मां त्वं परिपृच्छसि २१ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि शुकानुप्रश्ने अष्ट
त्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३८ ॥ भीष्म उवाच ॥ इत्युक्तोऽभिप्रशस्यैतत्परमर्षेस्तु शासनम् ॥ मोक्षधर्मार्थं संयुक्तमिदं प्रष्टुं प्रचक्रमे १ ॥ शुक उवाच ॥
प्रज्ञावान् श्रोत्रियो यज्वाकृतप्रज्ञोऽनसूयकः ॥ अनागतमनैति ह्यं कथं ब्रह्माधिगच्छति २

कृतं संपद्यते चरन् इति । सत्कालोऽनादिनिधनः प्रजाः सृजतेऽतिचेति जी
वस्य तत्पदार्थाभेदोक्तः १९ यच्चेदं कालाख्यं भूतानां प्रभवोऽपत्तिः स्थानं पोषणं संयमः प्रलयः यमो निपतंतीर्यामी यप्रवर्तते भूतानि स्वभावेन ब्रह्मभावेन ननु भिन्नतेन रूपेण २० काल एव सर्वादि
तेन ज्ञानं नाम विद्येऽपत्तिचोऽज्ञानकृतजीवत्वभावेन ब्रह्मभावप्रकाशिकानस्वात्मन्यतिशय आत्मोच्छेदो वेत्यध्यायद्वयेन स्पष्टीकृतम् २१ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदी
पे अष्टत्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३८ ॥ एतज्ज्ञानपदार्थव्याख्यानप्रसंगादात्मनोऽनाधेयातिशयत्वमुक्तं तच्च न कर्जात्मपक्षे उच्छेदपक्षे वा युज्यते । अतः परिशेषादसंगतमवादिनोऽसारय
योगयोरेव व्यवतिष्ठत इति तयोरेव विभागार्थं अध्यायद्वयमारभ्यते इत्युक्त इत्यादि १ अनागतं प्रत्यक्षानुमानाभ्यामज्ञातं । अनैतिह्यं यूपहवनीयादिवदलौकिकमपीदमिदमिति वेदेनापि निर्दिश्यं २

३। अथायत्प्रकारकवैकाग्र्यं ४ विद्यादिपदेः कर्मणां भ्रमस्तदुपपन्नोक्तः ५ स्वयंभुवश्चरस्यमहोभूतानिपूर्वसृष्टिः । तानिचप्राणभृद्भामेजीवसंवेशरीरिषुशरीरामिमानिषुमूढजीवेषुभूविष्टनिविष्टानि । तैरात्मत्वेनयुहीतानीत्यर्थः । पृथक्पृथक्स्थितिरितिपाठेभौतिकसृष्टेःपृथगेवभूतसृष्टिस्ततःप्राचीनत्वादितिसप्तवर्षः ६ खेपुनासादिरेध्रेषु ७ योगमतेआत्माभोक्तैवतुक्ता सांख्यमतेतुनभोक्तानापिकर्तेति तत्राद्यदूषयत्युत्तरस्यैवसिद्धातत्त्वंज्ञापयितुं क्रांतेइति क्रांतेपादेद्विषेबलेपाणीद्विषेचाविष्णुशक्रौतत्प्रयोक्तारौतिष्ठतः । मटाइवराजकीयरथशकटादी । तत्रयथामटगतंजयराजयादिरयगतंहासद्वय्यादिराजाआत्मन्यभिमानादध्यारोपयतितद्विद्विदात्मादेवतैद्विद्यगतभोक्तृत्वसंज्ञत्वादिकमविद्यायास्वस्मिन्नारोपयत्यहंभोग्यहंखंजइति । यथाचपराजयोनमृत्येतदभिमानाभावादेवभोगोऽपिविष्णवादीनास्ति । आत्मनिस्वविद्यैवतद्भावनमिति सिद्धमात्मनोऽकर्तृत्वमभोक्तृत्वं । नन्वात्मैवकर्ताभोक्ताचास्तुकिमंतर्गडुभिर्विष्णवादिभिरिद्विचित्रं अनिमोक्षापत्तेः । स्वाभाविकस्यकर्तृत्वादेर्विष्णवदाश्रयनाशमंतरेणनाशयोगाच्च कर्णोऽस्थानं श्रोत्रमिंद्रियं दिशोदेवताः । जिह्वास्थानं घागिंद्रियं सरस्वतीदेवता । एतच्चान्ये

तपसाब्रह्मचर्येणसर्वत्यागेनमेधया ॥ सांख्येवायदिवायोगएतत्पृष्ठोवदस्वमे ३ मनसश्चेन्द्रियाणांचयथैकाग्र्यमवाप्यते ॥ येनोपायेनपुरुषैस्तत्त्वंव्याख्यातुमर्हसि ४ ॥ व्यासउवाच ॥ नान्यत्रविद्यातपसोर्नान्यत्रेन्द्रियनिग्रहात् ॥ नान्यत्रसर्वसंत्यागात्सिद्धिर्विदितिकश्चन ५ महाभूतानिसर्वाणिपूर्वसृष्टिःस्वयंभुवः ॥ भूयिष्ठं प्राणभृद्भामेनिविष्टानिशरीरिषु ६ भूमेर्देहोजलात्स्नेहोज्योतिषश्चक्षुषीस्मृते ॥ प्राणापानाश्रयोवायुःखेष्वाकाशंशरीरिणाम् ७ क्रांतेविष्णुर्बलेशक्रःकोष्ठेऽग्निर्भोक्तुमिच्छति ॥ कर्णयोःप्रदिशःश्रोत्रंजिह्वायांवाक्सरस्वती ८ कर्णौत्वक्क्षुषीजिह्वानासिकाचैवपंचमी ॥ दर्शनीयेन्द्रियोक्तानिद्वाराण्याहारसिद्धये ९ शब्दःस्पर्शस्तथारूपंरसोगंधश्चपंचमः ॥ इंद्रियार्थान्पृथग्विद्यादिन्द्रियेभ्यस्तुनित्यदा १० इंद्रियाणिमनोयुंक्तेवश्यान्यंतेववाजिनः ॥ मनश्चापिसदायुंक्तेभूतात्माहृदयाश्रितः ११ इंद्रियाणांतथैषांसर्वेषामीश्वरंमनः ॥ नियमेचविसर्गेचभूतात्मानमानसस्तथा १२ इंद्रियाणीन्द्रियार्थाश्चस्वभावश्चेतनामनः ॥ प्राणापानौ चजीवश्चनित्यंदेहेषुदेहिनाम् १३ आश्रयोनास्तिसत्यस्यगुणाःशब्दोचेतना ॥ सत्त्वंहितेजःसृजतिनगुणान्वैकथंचन १४

षामपिस्थानादीनामुपलक्षणं ८ दर्शयंतितानिदर्शनीयानि कर्तरिकृत्यः तानिचतानीन्द्रियाणिचेतिसमासः विभक्तिलोपआर्षः आहारःशब्दादिग्रहः ९ इंद्रियेभ्यएवैन्द्रियार्थांभूमां गवत्तदुपगमूतान्विद्यात् १० मनःकर्तृयंतासारणिः भूतात्माबुद्ध्युपाधिर्जीवः ११ एषांशब्दादीनां ईश्वरमुत्पत्तिस्थितिलयहेतुः नियमेसंहारे विसर्गसृष्टौ १२ इंद्रियार्थांषडादयः स्वभावःक्षीतोष्णादिषमः चेतनाधीवृत्तिः देहेषुहृदयगुहायामेववर्तते स्वमहवर्कमांदयेततएवाविभवंतीत्यर्थः १३ ननुदेहस्यापीन्द्रियार्थत्वादेहांतमंतबुद्धौस्थितिःस्वस्वकारोहणम्यायमनुसरतीत्याह आभ्यस्यइति सत्यस्यबुद्धेराश्रयोपःप्रागुक्तोदेहःसोऽपिनास्ति स्वाप्रदेहवत्तस्यापिप्रतिभानमात्रत्वात् । कस्तर्हिस्तत्त्वस्याश्रयःकिंचतस्यरूपमतआह गुणाइति त्रिगुणात्मिका मूलप्रकृतिरेवस्वविकारस्यबाह्यारंभणविकारोनाममेयमितिभुतेःशब्दमात्रस्वरूपस्यसत्त्वस्याभ्यस्यइत्यर्थः ननुचेतनासत्त्वस्याश्रयःस्वरूपंवा असंगत्वादविकारत्वाच्च । ननुगुणाबुद्धेरेववर्माः संतु तथाचसात्त्विकोऽयंराजसोऽयमितिचेतनांतदुपाधिकेपुरुषेभ्यपदेशेयुज्यतइत्याशंक्याह सत्त्वंहीहि तेनोवासनासत्त्वंसृजतिनगुणान् अनादिवासनाहिसत्त्वस्यकारणंसाचत्रिगुणात्मिकेतिसत्त्वकार्यंरंगुणानांघटे सात्त्विकोयसित्यादिव्यपदेशस्तुपरंपरयाऽपिपुज्यतइतिभावः १४

सतद्वर्णचिदात्मानं षोडशभिःपंचेन्द्रियाणिपंचेन्द्रियार्थांस्वभावादयश्चपहतेः मनीषीमनोनिग्रहशीलः आत्मनिबुद्धौ १५ । १६ अशरीरस्थंरुद्रकृष्णकारणशरीररहितं १७ मर्त्येषुमरणधर्मवत्तुअनुपश्यतिगुरुवेदवाक्यमनु ब्रह्मभूयसेनिर्विशेषब्रह्मभावाय १८ अभिजनःशिष्यकुलादिः समं ब्रह्मैवपश्यंतितेसमदर्शिनः १९ एतदेवप्रसिद्धिविधयाआह सहीति ध्रुवेषुस्थाधरेषु २० योगफलमाह सर्वभूतेष्विवति संप्रज्ञातेसोपाधिकारस्यासांसर्वभूतेष्वारमानमनुस्यूतंपश्यति अहमेवेदंसर्वोऽस्मीत्यनुभवतीत्यर्थः । आत्मनिनिष्कलेअसंप्रज्ञातावस्थार्थांसर्वभूतान्यात्मन्येवविकीनानिपश्यति । तत्केनकंपश्येदितिभुतेः । तथाचद्विविधाब्रह्मभाववत्कोभवति सचोक्तः । 'सोपाधिर्भिरुपाधिश्चद्वैधाब्रह्मविदुच्यते ॥ सोपाधिकःस्यात्सर्वात्मानिरुपाक्योऽनुपाधिकः'इति ११ वेदस्यआत्माशब्दःसमात्मनिस्वस्वरूपेयावान्देशतःकालतश्चयावत्प्रमाणोऽस्तितावानात्माजीवःसर्वोऽपि वाचोविषयआत्मेत्यर्थः सचपरात्मन्यधिष्ठानेस्वस्व

एवंसतदर्शदेहेतुतंषोडशभिर्गुणैः ॥ मनीषीमनसाविप्रःपश्यत्यात्मानमात्मनि १५ नह्ययंचक्षुषादृश्योनचसर्वैरपीन्द्रियैः ॥ मनसातुप्रदीपेनमहानात्माप्रकाशते १६ अशब्दस्पर्शरूपतंदरसागंधमव्ययम् ॥ अशरीरंशरीरेषुनिरीक्षेतनिरीन्द्रियम् १७ अव्यक्तंसर्वदेहेषुमर्त्येषुपरमाश्रितम् ॥ योऽनुपश्यतिसप्रेत्यकल्पतेब्रह्मभूयसे १८ विद्याभिजनसंपन्नेब्राह्मणेगविहस्तिनि ॥ शुनिचैवश्वपाकेचपंडिताःसमदर्शिनः १९ सहिसर्वेषुभूतेषुजंगमेषुध्रुवेषुच ॥ वसत्येकोमहानात्मायेनसर्वमिदंततम् २० सर्वभूतेषुचात्मानंसर्वभूतानिचात्मनि ॥ यदापश्यतिभूतात्माब्रह्मसंपद्यतेतदा २१ यावानात्मनिवेदात्मातावानात्मापरात्मनि ॥ यएवंसततंवेदसोऽमृतत्वायकल्पते २२ सर्वभूतात्मभूतस्यविभोर्मृतहितस्यच ॥ देवाऽपिमागैर्मुह्यंतिअपदस्यपदैषिणः २३ शकुंतानामिवाकाशेमत्स्यानामिवचोदके ॥ यथा गतिर्नदृश्येततथाज्ञानविदांगतिः २४ कालःपचतिभूतानिसर्वाण्येवात्मनाऽत्मनि ॥ यस्मिंस्तुपच्यतेकालस्तंवेदेहनकश्चन २५ नतदूर्ध्वनतिर्यक्चनाधोनच पुनःपुनः ॥ नमध्येप्रतिगृह्णातिनैवकिंचित्कुतश्चन २६ सर्वेऽतस्थाइमेलोकाबाह्यमेषानकिंचन ॥ यद्यजस्रंसमागच्छेद्यथाबाणोगुणच्युतः २७ नैवांतंकारणस्येयाद्यपिस्यान्मनोजवः ॥ तस्मात्सूक्ष्मात्सूक्ष्मतरंनास्तिस्थूलतरंततः २८ सर्वतःपाणिपादंतत्सर्वतोक्षिशिरोमुखम् ॥ सर्वतःश्रुतिमल्लोकेसर्वमावृत्यतिष्ठति २९ तदेवाणोरणुतरंतंमहद्भ्योमहतरम् ॥ तदंतःसर्वभूतानांध्रुवतिष्ठन्नदृश्यते ३०

रूपे तथाचश्रुतिः । 'यावद्ब्रह्मविष्टितंतावतीवागिति' विष्टितंविविधाकारेणस्थितं ३१ सर्वेषांभूतानामात्मभूतस्यप्रत्यग्रूपस्य विभोःआकाशानुस्यस्य परिच्छेदाभिमानिनामेवदेवयानःपितृयाणोऽभ्योवासागोऽस्ति अतस्तस्यमागैर्भेषणीयेदेवाअपिबुह्यति । देवापीत्यपेराषांसंधिर्व्यवहितक्रिययासंबंधश्च । अपदस्यमार्गरहितस्य पदैषिणोब्रह्मभूयोः तथाचश्रुतिः । 'नतस्वप्राणाउत्तमस्यत्रैवसमवनीयंते ब्रह्मैवसन्नब्रह्माप्येति'इति । अत्रैवस्वात्मन्येवसमवनीयंतेएकीभावेनलीयंते । 'अस्यपरित्रष्टुरिमाःषोडशकलाःपुरुषायणाःपुरुषंप्राप्यास्तंगच्छंति'इतिश्रुत्यंतराच्च विदुष्येवप्राणवनःप्रभृतीनांकलानाप्रत्ययोऽध्यवसेयः ३३ एतदेवदृष्टांतेनस्पष्टयति शकुंतानामिति ज्ञानविदांब्रह्मविदां २४ कालपचकूपोजीवः पचतिजरयति पच्यतेजीयंतेयस्मिंस्तं परमात्मानं २५ तन्मुक्तस्वरूपं प्रतिगृह्णातिविषयीकरोति एतेनदेशविशेषप्राप्तिर्मुक्तिरितिपञ्चःपरास्तः २६ अंतस्यामुक्तस्वरूपांतर्गताः एषांलोकानांमध्येबाह्यंकिंचित्स्थानंनास्तिपद्यतिप्राप्यं स्थात् २७ अंतंस्त्रिभिर्मनंतत्वात्तस्य २८ कारणस्यज्ञेयंस्वरूपमाह तस्मादितिसार्धाभ्याम् २९ । ३०

परिमितं षण्मासमात्रं तथाच श्रुतिः । 'वद्विर्मसिस्तु युक्तस्य निस्त्युक्तस्य योगिनः ॥ आनन्दः परमो गुह्यः सम्यग् योगः प्रवर्तते' इति । संश्लिप्तवतः सम्यक् कृती क्षणनियमः रागादिच्छेदकत्वं मिह शितत्वं अक्षरमस्मितानिर्मुक्तं शुद्धात्मस्वरूपं तेन साम्यतां समतालक्षणभेदाभावं स्वार्थेण २२ योगविज्ञानाह प्रमोहो ह्यति प्रमोहो ह्यति । प्रमोहो ह्यति । आवर्त उभयास्पर्शीक पायः । प्राणैति दिव्यगंधादिग्रहणं च । मातृताकृतिरिति शीघ्रगतिरदर्शनसिद्धिराकाशगमनंचेत्युक्तं २३ प्रतिभासकलशास्त्रार्थमानं उपसर्गादिद्वयांगनासंगादयस्तां श्रोतृपसंगृह्ययोगव लेन लब्ध्वा अनादृत्य चाऽऽत्मनि बुद्धिं वेवनिवर्तयेत्संहरेत् बुद्धिकल्पितत्वात्तेषां तत्रैव संहारस्य युक्तत्वात् २४ त्रैकाल्ये प्रातःपूर्वात्रेऽपररात्रे च चैत्ये बद्धमूलतरो वृक्षाग्रेषु वृक्षपुरतः २५ को ष्टेहृदयपुंडरीके एकाग्रं यथास्यात्तथानिश्चयं वस्तु भांडं वनाद्युत्तरं तन्मनाः भांडमिव निश्चयमनानिश्चयं चिंतयेत् २६ येनोपायेन पूर्वोक्तेन व्यकालं बनेनाऽव्यक्तालं बनेन वा २७ । २८ ना

एवंपरिमितकालमाचरन्संश्लिप्तवतः ॥ आसीनो हिरहस्ये को गच्छेदक्षरसाम्यताम् २२ प्रमोहो भ्रम आवर्तो प्राणश्रवणदर्शने ॥ अहुतानिरसस्पर्शो शीतोष्णमारु ताकृतिः २३ प्रतिभामुपसर्गाश्चाप्युपसंगृह्ययोगतः ॥ तांस्तत्त्वविदनादृत्य आत्मन्येव निवर्तयेत् २४ कुर्यात्परिचययोगे त्रैकाल्ये नियतो मुनिः ॥ गिरिशृंगे तथा चैत्ये वृक्षाग्रेषु च योजयेत् २५ संनियम्येन्द्रियग्रामं कोष्ठे भांडमना इव ॥ एकाग्रं चिंतयेन्नित्यं योगान्नोद्वेजयेन्मनः २६ येनोपायेन शक्येत सन्नियंतुं चलं मनः ॥ तंच युक्तो निषेवेत न चैव विचलेत्ततः २७ शून्यागारिगुहाश्चैव देवतायतनानि च ॥ शून्यागाराणि चैकाग्रो निवासार्थमुपक्रमेत् २८ नाभिष्वजेत्परं वाचा कर्मणामनसाऽपि वा ॥ उपेक्षको यताहारो लब्धालब्धे समो भवेत् २९ यश्चैनमभिनंदेत यश्चैनमपवादयेत् ॥ समस्तयोश्चाप्युभयोर्नाभिध्यायेच्छुभाशुभम् ३० न प्रहृष्येत लभे पुनालाभेषु च चिंतयेत् ॥ समः सर्वेषु भूतेषु सधर्मा मातारिश्चनः ३१ एवं स्वस्थात्मनः साधोः सर्वत्र समदर्शिनः ॥ षण्मासान्नित्ययुक्तस्य शब्दब्रह्मातिवर्तते ३२ वेद नार्ताः प्रजादृष्टा समलोष्टाश्मकांचनः ॥ एतस्मिन् विरतो मार्गे विरमेन्न च मोहितः ३३ अपि वर्णावकृष्टस्तु नारीवाधर्मकांक्षिणी ॥ तावप्येतेन मार्गेण गच्छेतां परमां गतिम् ३४ अजं पुराणमजरं सनातनं यदि द्वियैरुपलभेत निश्चलेः ॥ अणोरणीयो महतो महतरं तदात्मना पश्यति मुक्तमात्मवान् ३५

भिष्वजेत्परिगृहीयात् । परिग्रहो हि दुःखाद्येत्युक्तेः २९ अपवादयेन्न देव स्वार्थेण २० मातरिश्चनो वायोः सधर्मा तुल्यधर्माऽसंगोऽनिकेतश्च २१ शब्दब्रह्म प्रणवः अतिवर्तते स्वा र्थापरोक्षीकरणेनात्यंतं प्रकाशते ३२ प्रजाः कांचनलाभायैवेदनात्तद्विष्णुपतस्मिन् विज्ञानादिभागैर्विरतो विरक्तो विरमेद्विज्ञानादिभ्यो न च मोहितो भवेत् ३३ श्रद्धावानेवात्राधिकारी त्याह अपीति वर्णावकृष्टः शूद्रः एतेन तत्त्वमस्यादिवाक्यार्थविचारात्मके सांख्ये त्रैवर्णिकारवाधिकारिणो मनो निरोधो ध्यायेत योगमार्गे तु वृद्ध्यादयोऽप्यधिकारिण इति गम्यते ३४ योगवि द्यामुपसंहरति अजमिति इन्द्रियैर्भेदो बुद्धियुक्तैर्निश्चलैः सद्भिर्गुणलक्षितं यन्नामरूपातीतं स्वरूपं तदेवाजं जन्महीनं यतः पुराणपुराऽपि न वमत एवाऽजरं सर्वभावविकारहीनमतः सनातनं नित्यमेकरूपं वस्तु उपलभेत तद्वस्तु अणोरप्यणीयः दुर्लक्ष्यमित्यर्थः महतोऽपि महतरं तन्मनः । तत् आत्मना बुद्ध्या युक्तमात्मवान् जितचित्तः पश्यति । एतेन 'यदापंचावतिष्ठते ज्ञानानिमनसा सह ॥ बुद्धिश्च न विचेष्टति तामाहुः परमां गतिम् ॥ तां योगमिति मन्यते स्थिराभिर्द्रियधारणा ॥ अममत्तस्तदा भवति योगो हि प्रमवाप्ययौ' इति श्रुतेरर्थो दर्शितः ३५

सांख्यविद्यामुपसंहरति इदमिति अनुदृश्य शुरुवचनमनुब्रूयतां श्रुतं श्रुत्वा त्वाज्ज्वल्यस्वयं च युक्त्या परीक्षयेत् सांख्यमसिद्धां परमेष्ठिसाम्यतां च तुरुल्लसमतां प्रयाति । आभूतगतिं मूलसंख्यपर्यंतं ब्रह्म लोके ब्रह्मणा सह समानभोगभाजो भूत्वा ब्रह्मणा सह मुच्यंते मनीषिणः शुद्धचिन्ताः । निर्विचिकित्सपरोक्षज्ञानस्यैवैतत्फलमपरोक्षज्ञानिनामक्षरसाम्यतायाः प्रागुक्तत्वात् । एतेन 'वेदांता विज्ञान सुनिश्चितार्थाः संन्यासयोगाद्यतयः शुद्धसत्त्वाः । ते ब्रह्मलोकं तु परांतकाले परामृतात्परिमुच्यंति सर्वे' इति श्रुतेरर्थो दर्शितः परांतकाले ब्रह्मणो मोक्षकाले तस्मिन् चैव मुच्यंते ३६ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्ष० नी० भा० चत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४० ॥ समाप्ता ब्रह्मविद्या तस्याः कर्मभिः समं समुच्चयं खंडयति यदिदमिति 'कुर्वन्नेवेककर्माणि जिजीविषेच्छतं समा' इति । 'न कर्मणान प्रजया धमेन त्यागेनैके अमृतस्वमानशुः' इति कर्मकरणत्यागविधां परस्परविरोधादेककार्यकारित्वमलममानो विसृज्य कार्यगतं प्रतिपद्येतेऽतः पृच्छति कामिति । १ । २ क्षराक्षरौ न श्वरान

इदं महर्षेर्वचनं महात्मनो यथावदुक्तं मनसाऽनुदृश्य च ॥ अवेक्ष्य चेमां परमेष्ठिसाम्यतां प्रयाति चाभूतगतिं मनीषिणः ३६ ॥ इति श्रीमहाभारते शांति० मोक्ष० शु कानुप्रश्ने चत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४० ॥ धृ ॥ शुक उवाच ॥ यदि देवदेवचनं कुरु कर्मत्यजेति च ॥ कांदिशं विद्यया यांति कांच गच्छंति कर्मणा १ एतद्वै श्रोतुमिच्छामि तद्भवान्प्रब्रवीतु मे ॥ एतच्चान्योन्यैरूप्ये वर्तते प्रतिकूलतः २ ॥ भीष्म उवाच ॥ इत्युक्तः प्रत्युवाचेदं पराशरसुतः सुतम् ॥ कर्मविद्याम यावेतौ व्याख्यास्यामि क्षराक्षरौ ३ यांदिशं विद्यया यांति यांच गच्छंति कर्मणा ॥ शृणुष्वैकमनावत्स गृह्यते दंतं तं ४ अस्ति धर्म इति प्रोक्तं नास्तीत्यत्रैव यो वदेत् ॥ तस्य पक्षस्य सदृशमिदं मम भवेद्यथा ५ द्वाविमावथ पंथानौ यत्र वेदाः प्रतिष्ठिताः ॥ प्रवृत्तिलक्षणो धर्मो निवृत्तौ च सुभाषितः ६ कर्मणा बद्धयते जंतुर्विद्यया तु प्रमु च्यते ॥ तस्मात्कर्मन कुर्वति यतयः पारदर्शिनः ७ कर्मणा जायते प्रेत्य भूर्ति मान् षोडशात्मकः ॥ विद्यया जायते नित्यमव्यक्तं ह्यव्ययात्मकम् ८ कर्मत्वे प्रशंसंति स्वल्पबुद्धिरतानराः ॥ तेन ते देहजालानि रमयंत उपासते ९ ये स्म बुद्धिं परां प्राप्ता धर्मनै पुण्यदर्शिनः ॥ न ते कर्म प्रशंसंति कूपं नद्यां पिबन्निव १० कर्मणः फल माप्नोति सुखदुःखे भवाभवौ ॥ विद्यया तदवाप्नोति यत्र गत्वान शोचति ११ यत्र गत्वान भ्रियते यत्र गत्वान जायते ॥ न पुनर्जायते यत्र यत्र गत्वान वर्तते १२ यत्र तद्ब्रह्म परममव्यक्तमचलं ध्रुवम् ॥ अव्याकृतमनाया समव्यक्तं चावियोगि च १३

श्वरौ मार्गाविति शेषः ३ गृह्यमाकाशमिवानंतं एतदंतरे मेतयो रंतरम् ४ आस्तिकनास्तिकयो रिव पृच्छयमानं तारतम्यं यथास्तिकस्य क्लेशावहंतं ब्रह्मेतन्ममेत्यर्थः ५ द्वाविति निवृत्तावात्मद र्शने च धर्मः सुभाषितः आत्यंतिको धर्मः स उक्तः । अयं तु परमो धर्मो यद्योगेनात्मदर्शनमिति ६ । ७ षोडशात्मको देहः प्रेत्य मृत्वा पुनर्जायते उत्पद्यते विद्यया नित्यमव्यक्तं द्वे त भिन्नं जायते आवि र्भवति ८ रमयंतः क्लयादीन् रजयंतस्तद्वा सना वासिताः देहशतानि प्राप्नुवन्ति ९ । १० । ११ यत्रेति यत्र निर्विशेषे ब्रह्मणि गत्वा प्रविश्य न जायते अयमहमस्मीति न जानास्यात्मानं तत्र हेतुर्न वर्त ते गता विशेषविज्ञानाभावाज्जीव एव नश्यति तथाच श्रुतिः । विज्ञानघन एवैते भ्यो भूते भ्यः समुत्थाय तान्मेवानुविनश्यतीति ११ न वर्तते इत्यत्रापि हेतुमाह यत्रेति यत्र यस्यामवस्थायां तद्ब्रह्माऽवियोगिजीवेश्वरभेदेन वियोगवन्न भवति उपाध्यभावेन ब्रह्माभेदादेव वर्तते न तु स्वरूपनाशादित्यर्थः । 'अविनाशी वा अरेऽयमात्माऽनुच्छिन्ति धर्मा मात्राऽसंसर्गस्त्वस्य भवति' इति श्रुतेः । मीयंते विषया अनया सामात्राऽतः करणवृत्तिस्तथा असंसर्ग इति श्रुत्यर्थः । सूत्रप्रणयप्रकृतिभ्योऽप्यवच्छिनति परममव्यक्तमचलमिति ध्रुवं कूटस्थं नित्यम् । अव्याकृतमविरूपम् ।-

—सनायासमहेतुप्रत्यगात्मत्वात् । अव्यक्तमहंकारादस्यत् । अमृतमिति पाठेऽपि स एवार्थः । व्यक्तआविर्भावतिरोभाववांश्चाहंकारएवततोऽन्यद्भेदोऽर्थः ११ द्वंद्वैः सुखदुःखादिभिः मानसेन कर्मणा संकरोन १२ चंद्रमसं कर्ममयानामध्ये उत्कृष्टतमं सर्वस्वराख्यं प्रजापतिमुपचयापचयवर्तमानं प्रतिमासं दर्शकला माश्रयेणं ब्रह्मद्वयेषामपि कर्ममयानामैश्वर्यमित्यर्थः १९ दृष्टान्ते प्रमाणमाह तदेतदिति ऋषिणा ब्रह्मद्वयकदर्शनायाज्ञात्वेन । 'सर्वसंस्वरः प्रजापतिः षोडशकलस्तस्य रात्रय एव पंचदशकला भुवोऽस्य षोडशी कला सारात्रिभिरैवावपूर्यतेऽपचक्षीयते सोऽमावास्याः' इति तस्मात् षोडशकलायां सर्वमिदं प्राणमूदनुप्रविश्यतः प्रातर्जायते' इति दृष्टान्तमुक्त्वा 'यो वै सर्वस्वरः प्रजापतिः षोडशकलः अयमेव स योऽयमेव विष्णुः स तस्य विसृज्यते पंचदशकला आत्मैषास्य षोडशी कला सवितेनैवावपूर्यतेऽपचक्षीयते' इति दार्ष्टान्तिकं प्रोक्तम् । अनुमीयते च चंद्रगतीद्विहासौ कर्मपूर्वकावस्मदीयद्विहासवदिति १३ एकादशेति वैराजं मनश्चंद्रस्तत्राऽस्मदीयं मनः । मनसा ह्येव पश्यतीत्यादिभ्युतेर्मन एकादशोऽत्रियात्मकं तद्वैराजमप्यतस्तत्रात्रय इवात्रितारख्यं कर्मैव कलास्तासां संहारेण संभूतो मनोमयः सुप्रात्माऽस्मदादिभिश्च मूर्तिमानिति हेतोस्तं विराजं व्याप्तिं जीवचकर्मगुणात्मकं त्रिगुणात्मकं कर्मफलभूतं चंद्रवद्विहासमाजं विद्धि १७ तस्मिन् जीवोपाधिभूते मनसि च देवोद्योतनवान् चित्प्रकाशस्तं क्षेत्रज्ञं परमात्मानं विजानीयात् । अयमेव स योऽयमेव

द्वंद्वैर्नयत्राध्यते मानसेन च कर्मणा ॥ समाः सर्वत्र मैत्राश्च सर्वभूतहिते रताः १४ विद्यामयोऽन्यः पुरुषस्तात कर्ममयोऽपरः ॥ विद्धि चंद्रमसं दर्शकलायाः स्थितम् १५ तदेतदृषिणा प्रोक्तं विस्तरेणानुमीयते ॥ नवजं शशिनं दृष्ट्वा कृतं तु मिवांबरे १६ एकादशविकारात्मा कलासंभारसंभृतः ॥ मूर्तिमानिति तं विद्धिता त कर्मगुणात्मकम् १७ देवोयः संश्रितस्तस्मिन् त्रिबुधिरिव पुष्करे ॥ क्षेत्रज्ञं तं विजानीयान्नित्यं योगजितात्मकम् १८ तमोरजश्च सत्त्वं च विद्धि जीवगुणात्मकम् ॥ जीवमात्मगुणं विद्यादात्मानं परमात्मनः १९ सचेतनं जीवगुणं वदंति सचेष्टते जीवयते च सर्वम् ॥ ततः परं क्षेत्रविदो वदंति प्राकल्पयद्यो भुवनानि सप्त २० ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि शुकानुप्रश्ने एकचत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४१ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ शुक्र उवाच ॥ क्षरात्प्रभृतियः सर्गः सगुणानां द्वियाणि च ॥ बुद्धैश्चैश्वर्याति सर्गोऽयं प्रधानात्मानः श्रुतम् १

विदित्यनुपवादोदाहृतश्रुतेरुपाधिद्वयस्य एकपक्षेत्रज्ञ इत्यर्थः । योगेन जितो निरुद्ध आत्मा चित्तं येन तं जीवं क्षेत्रज्ञं विजानीयादित्यो जना १८ तम इति तम आदिकं प्रयं जीवस्य विज्ञानमयकोशस्य गुणाः कर्तृत्वादयः । विज्ञानं यजंतं नुत इत्यादिभ्युतेः तदात्मकं गुणत्रयमेव कर्त्रादिधर्मकं न त्वात्मैत्यर्थः । जीवं विज्ञानमात्मगुणं चिदाभासगुणश्चैतन्यं तदुक्तं विद्धि । आत्मानं चिदाभासं परमात्मनो गुणैर्ज्ञानैश्वर्यादिभिर्युक्तं विद्धीत्यव्याहृत्यो जयम् । चिदाचिदात्मा जीवोऽचिदंशस्यागेन ब्रह्मैवेत्यर्थः १९ अध्यायार्थमुपसंहरति सचेतनमिति चेतनया सहितं स्वयमचेतनं देहं जीवगुणं जीवगुणेन चैतन्येन युक्तं वदंति यतः स जीवश्चेष्टते न तु देहः । जीवयते चेतयते च देहं न तु देहः स्वयं चेतनः ततो जीवादिपरंतवदंति यः सप्त भुवनानि भूभुव आदीनि प्राकल्पयत् परमात्मा प्रत्यगात्मत्वात् । ब्रह्मन्यामादिवत् क्रियाप्राप्तमिति ज्ञानकर्मणो ब्रह्मप्राप्तौ समसमुच्चयोन घटत इत्यर्थः २० ॥ इति शांति० मो० नी० भा० एकचत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४१ ॥ स्वबोधलयावनार्थं वृत्तमनुवदति क्षरादिति क्षरात्प्रधानाद्यः सर्गश्चतुर्विंशतित्वात्मकः साधारणः स आत्मन ईशादिति श्रुतम् । तथा सगुणानि सविषयाणीन्द्रियाणि बुद्धेयं दैश्वर्यं सामर्थ्यं तत्कृतोऽतिसर्ग उत्कृष्टदृष्टिस्तत्पुरुषकृतोऽसाधारणः अयं च बंधकत्वेन प्रधानः भेषः । ऐश्वर्यं चैति द्विविधा तद्विस्तृतं जैवीधीमयी नृष्टिर्वैद्यदेतुर्नैवैशीभूतमयीति प्राक्श्रुतमित्यर्थः १

सर्वसिद्धतामाचारं कालहेतुर्कीदृशानुसारिणी अनुवर्तितुं पुनः श्रोतुम् १ कुरु कर्मस्य जेति श्रुत्योरेतदेतमविरोधं च कथं विजानीयां विषयविभागेन विविच्य कथं जानीयाम् ३ लोकवृत्तांतो लोकीतिः तत्स्वतत्त्वं धर्माधर्ममूलकत्वं तज्ज्ञः पूतो धर्मानुष्ठानेन बुद्धि कृत्वा संस्कृत्य विमुक्तात्मा त्यक्तदेहः ४ तत्रमाऽस्तु कर्मणां ज्ञानेन सह समुच्चयः क्रमसमुच्चयस्तु भविष्यतीत्याशयमाह यथेति एषा कर्मभिर्बुद्धि संस्कृत्य तथाऽऽत्मदर्शनमित्येवं रूपा ५ श्रेयांसि श्रेयो हेतून् यज्ञादीनन्विच्छन् विविदिषंति यज्ञेनेति श्रुतेः ६ । ७ । ८ । ९ बुद्धि कृत्वाऽऽत्मानं द्रक्ष्यामीति स्वाभिप्रायं

भूय एव तु लोके स्मिन् सद्धृत्तिकालहेतुकीम् ॥ यथासंतः प्रवर्तते तदिच्छाम्यनुवर्तितुम् २ वेदेव च न मुक्तं तु कुरु कर्मस्य जेति च ॥ कथमेतद्विजानीयां तच्च व्याख्यातुमर्हसि ३ लोकवृत्तांतं तत्त्वज्ञः पूतोऽहं गुरुशासनात् ॥ कृत्वा बुद्धिं विमुक्तात्मा द्रक्ष्याम्यात्मानमव्ययम् ४ ॥ व्यास उवाच ॥ यथा वै विहिता वृत्तिः पुरस्ताद्ब्रह्मणा स्वयम् ॥ एषा पूर्वतरैः साद्विराचीर्णा परमर्षिभिः ५ ब्रह्मचर्येण वै लोकान् जयंति परमर्षयः ॥ आत्मनश्च ततः श्रेयांस्यन्विच्छन् मनसाऽऽत्मानि ६ वने मूलफलाशी च तप्यन्सुविपुलं तपः ॥ पुण्याय तनचारी च भूतानामविर्हिसकः ७ विधूमे सन्नमुसलेवानप्रस्थप्रतिश्रये ॥ काले प्राप्ते च रन्मैश्वर्यं कल्पते ब्रह्मभूयसे ८ निस्तुतिर्निर्नमस्कारः परित्यज्य शुभाशुभे ॥ अरण्ये विचरेत्काकीयेन केनचिदाशितः ९ ॥ शुक्र उवाच ॥ यदिदं वेदवचनं लोकवादे विरुध्यते ॥ प्रमाणे वाऽप्रमाणे च विरुद्धे शास्त्रता कुतः १० इत्येतच्छ्रोतुमिच्छामि प्रमाणं त्वमयं कथम् ॥ कर्मणामविरोधेन कथं मोक्षः प्रवर्तते ११ ॥ भीष्म उवाच ॥ इत्युक्तः प्रत्युवाचेदं गंधवत्याः सुतः सुतम् ॥ ऋषिस्तत्पूजयन्वाक्यं पुत्रस्यामिततेजसः १२ ॥ व्यास उवाच ॥ ब्रह्मचारी गृहस्थश्च भवानप्रस्थोऽथ भिक्षुकः ॥ यथोक्तचारिणः सर्वे गच्छंति परमां गतिम् १३ एको वाऽप्याश्रमानेन १४ ॥ इति श्रेयथाविधि ॥ अकामद्वेषसंयुक्तः स परत्र विधीयते १४ चतुष्पदी हि निःश्रेणी ब्रह्मण्येषा प्रतिष्ठिता ॥ एतामा रुह्य निःश्रेणी ब्रह्मलोके महीयते १५ आयुः २८ अर्धगं ब्रह्मचार्यनसूयकः ॥ गुरौ वा गुरुपुत्रे वा वसेद्धर्मार्थकोविदः १६ जघन्यशायी पूर्वस्या दुत्थाय गुरुवेश्मनि ॥ यज्ञशिष्येण कर्तव्यं कार्यं दासेन वा पुनः १७ कृत्वा शिष्ये वत्सर्वं कृत्वा तिष्ठेत्तपार्श्वतः ॥ किं करः सर्वकारी स्यात्सर्वकर्मसु कोविदः १८ कर्मातिशेषेण गुरावध्येत व्यंभुषता ॥ दक्षिणोऽनपवादी स्यादाहूतो गुरुमाश्रयेत् १९ शुचिर्दक्षो गुणोपेतो ब्रूयादिष्टमिवांतरा ॥ चक्षुषा गुरुमव्यग्रो निरीक्षेत जितेन्द्रियः २० नाभुक्तवति चाश्रीयादपीतवति नोपि वेत् ॥ नातिष्ठति तथा सीतनासुप्ते प्रस्वपेत् २१ उत्तानाभ्यां च पाणिभ्यां पादावस्थं दृष्टुं शत ॥ दक्षिणं दक्षिणेनैव सव्यं सव्येन पीडयेत् २२

ब्रह्मयितुं पृच्छति यदिदमिति कुरु कर्मस्य जेति वाक्यद्वयमपि प्रमाणं चेद्विरुद्धयोर्वाक्ययोरशास्त्रत्वमप्रमाणं चेत्सुतरामशास्त्रत्वमतोऽनयोः शास्त्रयोः प्रामाण्यसिद्धयर्थं व्यवस्थावक्तव्येत्याशयः १० । ११ तद्वाक्यं कृत्वा बुद्धिं विमुक्तात्मा द्रक्ष्याम्यात्मानमात्मनीतिकर्मणां चित्तसंस्कारार्थं त्ववचनं पूजयन्सिद्धांतत्वेन मानयंश्चातुराश्रम्य धर्मानेव गंधवत्याः योजनगंधायाः सुतो व्यास उवाच १२ ब्रह्मचारीति परमां गतिं मोक्षं तेन समुच्चितानामसमुच्चितानां वा आश्रमधर्माणां तत्त्वजिज्ञासाहेतुत्वं मुक्तम् १३ परत्र ब्रह्मणि विषये विधीयते ज्ञातुं योग्यः क्रियते १४ चतुष्पदी चातुराश्रम्य रूपा १५ । १६ । १७ । १८ कर्मातिशेषेण निःशेषं कर्म कृत्वेत्यर्थः १९ । २० अभुक्तवति गुराविति शेषः २१ । २२

अधीष्वाध्यापय. २३ । २४ । २५ समावृत्तः समापितः ब्रह्मचर्यकृत्यः २६ अनपगः समीपस्थः २७ । २८ । २९ । ३० ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारत
भावदीपे द्विचत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ १४९ ॥ क्रमप्राप्तान् गृहस्थधर्मानाह द्वितीयमिति १ वृत्तयोजीविकाः १ कापोतीमुंछति १ षट्यजनयाजनाध्ययनाध्यापनदानप्रति
ग्रहाः कर्मस्य एको गृहस्थः त्रिभिर्व्यजनाध्ययनदानैः अन्यो बानप्रस्थः द्वाभ्यां दानाध्ययनाभ्यां ब्रह्मसत्रे प्रजपोपास्तौ ४ अप्रगार्हस्थ्ये ५ प्राणीछागादिः अप्राणी अश्वत्थादिः यजुषा छेदनम्

अभिवाद्य गुरुं ब्रूयादधीष्वाध्यापयन्निति ॥ इदं करिष्ये भगवन्निदं चापि कृतं मया २३ ब्रह्मंस्तदपि कर्ता ऽस्मि यद्ब्रवान्वक्ष्यते पुनः ॥ इति सर्वमनुज्ञाप्य निवेद्य च
थाविधि २४ कुर्यात्कृत्वा च तत्सर्वमारव्येयं गुरवे पुनः ॥ यांस्तु गंधान्नरसान्वाऽपि ब्रह्मचारी न सेवते २५ सेवेतान् समावृत्त इति धर्मेऽपि निश्चयः ॥ ये केचिद्वि
स्तरेणोक्तानि यमा ब्रह्मचारिणः २६ तान्सर्वानाचरेन्नित्यं भवेच्चानपगो गुरोः ॥ स एव गुरवे प्रीतिमुपहृत्य यथा बलम् २७ आश्रमादाश्रमेऽप्येव शिष्यो वर्तेत क
र्मणा ॥ वेदव्रतोऽपि चतुर्थे चायुषो गते २८ गुरवे दक्षिणां दत्त्वा समावर्तेद्यथाविधि २९ धर्मलब्धैर्युतोदारैरग्नीनुत्पाद्य यत्नतः ॥ द्वितीयमायुषो भागं गृ
हमेधी भवेद्ब्रती ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि शुकानुप्रश्ने द्विचत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४२ ॥ व्यास उवाच ॥
द्वितीयमायुषो भागं गृहमेधेव सेत ॥ धर्मलब्धैर्युतोदारैरग्नीनाहृत्य सुवतः १ गृहस्थवृत्तयश्चैव चतस्रः कविभिः स्मृताः ॥ कुसुलधान्यः प्रथमः कुंभधान्य
स्त्वनंतरम् २ अश्वस्तनोऽथ कापोतीमाश्रितो वृत्तिमाहरेत् ॥ तेषां परः परो ज्यायान् धर्मतो धर्मजित्तमः ३ षट्कर्मावर्तयत्येकस्त्रिभिरन्यः प्रवर्तते ॥
द्वाभ्यामेकश्चतुर्थस्तु ब्रह्मसत्रे व्यवस्थितः ४ गृहमेधिवतान्यत्र महातीह प्रचक्षते ॥ नात्मार्यपाचयेदन्नं न वृथा घातयेत्पशून् ५ प्राणीवाय दिवाऽप्राणी संस्कारं
यजुषाऽर्हति ॥ न दिवा प्रस्वपेज्जातु न पूर्वापररात्रिषु ६ न भुंजीतां तराकालेना नृतावाहयेत्स्त्रियम् ॥ नास्यानश्न गृहे विप्रो वसेत्कश्चिदपूजितः ७ तथाऽ
स्यातिथयः पूज्या हव्यकव्यवहाः सदा ॥ वेदविद्याव्रतस्नाताः श्रोत्रिया वेदपारगाः ८ स्वधर्मजीविनो दाताः क्रियावंतस्तपस्विनः ॥ तेषां हव्यं च कव्यं चाप्यर्ह
णार्थं विधीयते ९ नखरैः संप्रयातस्य स्वधर्मज्ञापकस्य च ॥ अपविद्धाग्निहोत्रस्य गुरोर्वालीककारिणः १० संविभागोऽत्र भूतानां सर्वेषामेव शिष्यते ॥ तथैवा
पचमानेभ्यः प्रदेयं गृहमेधिना ११ विघसाशी भवेन्नित्यं नित्यं चाभृतभोजनः ॥ अमृतं यज्ञशेषं स्याद्भोजनं हविषा समम् १२ भृत्यशेषं तु योऽश्नाति तमाहुर्विघसा
शिनम् ॥ विघसं भृत्यशेषं तु यज्ञशेषमथामृतम् १३ स्वदारनिरतो दातो ह्यनसूयुर्जितेन्द्रियः ॥ ऋत्विक् पुरोहिताचार्यमार्तुलातिथिसंश्रितैः १४

त्रैजैव ऋत्विक्त्वर्थमेव संस्कारमर्हति न तु भक्षणमात्रार्थं १ अंतरा भोजनद्वयमध्ये स्त्रियं भैथुनायेति शेषः ७ । ८ । ९ नखरैर्नखैः दंभार्थं नखलोमधरस्यै अपविद्धमविधिनान्यक्तमग्निहोत्रं येन तस्य एवं वि
धानां चांढालादीनां च भूतानामत्रगार्हस्थ्ये संविभागोऽस्ति १० अचमानेभ्यो ब्रह्मचारि संन्यासिभ्यः ११ विघसा मृत्ये व्याख्याति अमृतमिति १२ । १३ । १४

आभीभिः समोऽब्रवीत् १५ समादानं समाध्यायं कलहात् १६ जितेन्द्रियाः कृत्वा वितः आचार्यादयः तन्मन्त्राणां धिता ब्रह्मलोकाधीनप्रतिनयंतीत्याह आचार्य इति सार्वाभ्याम् १७ । १८ । १९ आतेति
वृत्तेस्त्वदेव तपोऽपणीया इत्यर्थः २० । २१ नचेति अर्थाशयाऽग्निहोत्रादीन् कुर्यात् तिस्रोऽवस्थयानाः कुंभधान्यमुंछति लंकापोती च तासां परमुत्तरमुत्तरं श्रेयः २२ चातुराश्रम्यमध्येऽपि परंपरश्रेयः
परस्परमित्यप्यपाठः २३ । २४ । २५ चक्रधराश्च कर्तृभो मां प्रादयस्तल्लोकानां सदृशीं गतिं तत्तुल्यताम् २६ सुपुष्पितो रमणीयः २७ पृषागार्हस्थ्यं योनिः स्वर्गस्य कारणं यस्मात्तस्मात्

वृद्धबालातुरैर्वैद्यैर्जातिसंबन्धिबांधवैः ॥ मातापितृभ्यां जामीभिर्भ्रात्रा पुत्रेण मार्यया १५ दुहित्रादासवर्गेण विवादन समाचरेत् ॥ एतां विमुच्य संवादान् सर्वपापैर्वि
मुच्यते १६ एतैर्जितस्तु जयति सर्वलोकान् संशयः ॥ आचार्यो ब्रह्मलोकेशः प्राजापत्येऽपि ताप्रभुः १७ अतिथिर्स्त्विद्रलोकस्य देवलोकस्य च त्विजः ॥ जामयो
ऽप्सरसां लोकेश्वरश्च देवतुजातयः १८ संबन्धिबांधवादिस्तु पृथिव्यां मातृमातुलौ ॥ वृद्धबालातुरकृशास्त्वाकाशे प्रभविष्णवः १९ भ्राताऽप्येष्टः समः पित्रा भार्या पुत्रः
स्वकांतनुः ॥ छाया स्वादासवर्गश्च दुहिता कृपणं परम् २० तस्मादेतैराधिक्षितः सहेन्नित्यमसंज्वरः ॥ गृहधर्मपरो विद्वान् धर्मशीलो जितकृमः २१ न चार्थवद्दः
कर्माणि धर्मवान्काश्चिदाचरेत् ॥ गृहस्थवृत्तयस्ति स्रस्तासां निःश्रेयसं परम् २२ परंपरं तथैवाहुश्चातुराश्रम्यमेव तत् ॥ यथोक्तानि यमास्तेषां सर्वकार्येषु भूषता
२३ कुंभधान्यैरुंछति लंकापोती चास्थिता तथा ॥ यस्मिंश्चेतवस्त्यर्हास्तद्राष्ट्रमभिवर्धते २४ पूर्वान् दशदशपरान् पुनाति च पितामहान् ॥ गृहस्थवृत्तींश्चा
प्येतावर्तयेद्योगतव्यथः २५ सचक्रधरलोकानां सदृशीमाप्नुयाद्भूतिम् ॥ जितेन्द्रियाणामथ वागतिरेषा विधीयते २६ स्वर्गलोको गृहस्थानामुदारमनसाहितः ॥
स्वर्गो विमानसंयुक्तो वेददृष्टः सुपुष्पितः २७ स्वर्गलोको गृहस्थानां प्रतिष्ठानियतात्मनाम् ॥ ब्रह्मणा विहिता यो निरेषायस्माद्विधीयते ॥ द्वितीयं क्रमशः प्राप्य
स्वर्गलोके महीयते २८ अतः परंपरममुदारमाश्रमं तृतीयमाहुस्त्यजतां कलेवरम् ॥ वनौकसां गृहपतिनामनुत्तमं शृणुष्व संश्लिष्टशरीरकारिणाम् २९ ॥ इति
श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि शुकानुप्रश्ने द्विचत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४३ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ प्रोक्ता गृहस्थवृत्तिस्ते विहिता यामनीषिभिः ॥
तदमंतरं ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥
नाम् ॥ प्रोक्ता तानां पुण्यदेशनिवासिनाम् ३ ॥ व्यास उवाच ॥ गृहस्थस्तु यदा पश्येद्दलीपलितमात्मनः ॥ अपत्यस्यैव चापत्यं वनमेव तदाश्रयेत् ४

द्वितीयंगार्हस्थ्यम् २८ गृहपतिनां हस्वत्वमार्थं गृहस्थेभ्यः श्रेष्ठं संश्लिष्टमस्त्विजमार्गसंश्लेषवत्तच्च तच्छरीरं च तस्य कारिणां शरीरशोषकाणामित्यर्थः २९ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्ष
धर्मपर्वणि नीलकंठीये भारत भावदीपे द्विचत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४३ ॥ ॥ ३० ॥ ॥ मोक्षेति मकषेणोक्ता मोक्षाशब्दे १ एतां गृहस्थवृत्तिमवधूयति रस्तुत्य कां वृत्ती
यां कापोती वृत्तिमपि संयोगः सहधर्मचारिणी संयोगस्तत्र यद्भवते न सिद्धानां वाचस्पत्याश्रमभोक्ताश्रयोयेषां तेषां वृत्तिः श्रूयतामिति द्वयोः संबंधः २ सर्वलोकाभाश्रमाश्चाऽस्यायेषां संविभागशमा
द्विषयत्वात् सर्वाश्रमकृत्यवैवातर्भूतमित्यर्थः १ । ४

१। ६ अत्रापिबनेष्वपि पंचमहाभक्त्यु अग्रिहोत्रं दशपूर्णमासौ चातुर्मास्यानि पशुः सोम इत्येतेषु वा ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४ चतुर्थश्चतुर्थ्यां श्रमे विहितोपनिषदः शांतीदातोऽपरत
स्ति तिलुः समाहितो भूत्वाऽऽत्मन्येवात्मानं पश्यतीत्याद्युपनिषदिविदितो धर्मः साधारणः सर्वे आश्रमेषु अन्योऽसाधारणः १५। १६। १७। १८ प्रत्यक्षो धर्मो धर्मफलं सत्यसंकल्पत्वादिकं येन ते
प्रत्यक्षधर्माणः १९। २० निरानंदाः कृच्छ्रां प्रायणादिपरत्वात् २१ अनक्षत्राः नक्षत्रग्रहताराभ्योऽप्येतां रतमः प्रभृतयः अनाष्टव्यानिर्भयाः २२ तद्यस्कारा मेकाहसाध्याभिष्टिप्राजापत्यांश्चै

तृतीयमायुषोभागं वानप्रस्थाश्रमे वसेत् ॥ तानेवाग्नीन्परिचरेद्यजमानो दिवौकसः ५ नियतो नियताहारः षष्ठभक्तोऽप्रमत्तवान् ॥ तदग्रिहोत्रं तागावो यज्ञांगानि
च सर्वशः ६ अफालकृष्टं ब्रौह्मिवं नीवारं विषसानि च ॥ हवींषि संप्रयच्छेत्तमखे ज्ञापि पंचसु ७ वानप्रस्थाश्रमेऽप्येताश्चतस्रो वृत्तयः स्मृताः ॥ सद्यः प्रक्षालकाः
केचित्केचिन्मासिकसंचयाः ८ वार्षिकसंचयं केचित्केचिद्दशवार्षिकम् ॥ कुर्वत्यतिथिपूजां ध्येयज्ञतंत्रार्थमेव वा ९ अभावकाशा वर्षासु हेमं तेजलसंश्रयाः ॥ ग्राम्ये
च पंचतपसः शश्वच्चमितभोजनाः १० भूमौ विपरिवर्तंते तिष्ठति प्रपदैरपि ॥ स्थानासनैर्वर्तयंति सवनेष्वभिषिचते ११ दंतोलूखलिकाः केचिदश्मकुट्टास्तथा
परे ॥ शुक्लपक्षे पितृव्ये केयवागूकथितां सकृत् १२ कृष्णपक्षे पितृव्ये भुंजते वायथागतम् ॥ मूलैरेके फलैरेके पुष्पैरेके द्रव्यताः १३ वर्तयंति यथा न्यायं वैखान
सगतिं श्रिताः ॥ एताश्चान्याश्च विविधा दीक्षास्तेषां मनीषिणाम् १४ चतुर्थश्चोपनिषदो धर्मः साधारणः स्मृतः ॥ वानप्रस्थादृहस्थाच्च ततोऽन्यः संप्रवर्तते १५
अस्मिन्नेव युगे तात विप्रैः सर्वार्थदर्शिभिः ॥ अगस्त्यः सप्तऋषयो मधुच्छंदोऽघमर्षणः १६ सांख्यिः सुदिवा तं डिर्यथा वा सोक्तश्रमः ॥ अहो वीर्यस्तथा काव्यस्तां
ड्यो मेधातिथिर्बुधः १७ बलवान्कर्णनिर्वाकः शून्यपालः कृतश्रमः ॥ पुनर्धर्मं कृतवंतस्ततः स्वर्गमुपागमन् १८ तात प्रत्यक्षधर्माणस्तथा यायावरागणाः ॥ ऋ
षीणामुग्रतपसां धर्मनैपुणदर्शिनाम् १९ अन्येषां परिमेयाश्च ब्राह्मणा वनमाश्रिताः ॥ वैखानसावालाखिल्याः सैकताश्च तथापरे २० कर्मभिस्ते निरानंदा धर्मनि
त्याजितेन्द्रियाः ॥ गताः प्रत्यक्षधर्माणस्ते सर्वे वनमाश्रिताः २१ अनक्षत्रास्त्वनष्टव्यादृश्यं ते ज्योतिषांगणाः ॥ जरया च परित्यूनो व्याधिना च प्रपीडितः २२
चतुर्थे चायुषः शेषे वानप्रस्थाश्रमं त्यजेत् ॥ सद्यस्कारानि रूप्येष्टिं सर्ववेदसदक्षिणाम् २३ आत्मयाजी सोऽऽमरतिरात्मक्रीडात्मसंश्रयः ॥ आत्मन्यग्नीं समारो
प्यत्यक्त्वा सर्वपरिग्रहान् २४ साद्यस्कांश्च यजेद्यज्ञानिष्टीश्चैवेह सर्वदा ॥ यदेव याजिनां यज्ञादात्मनी ज्याप्रवर्तते २५

घातवीणा सर्ववेदसदक्षिणां सर्वस्वदक्षिणां सर्वान्वेदां सदक्षिणां नित्यपपाठः २६ आत्मयाजी जीवन्मुक्तादिकृत् आत्मरतिरात्मनिष्ठः संधिरार्षः आत्मक्रीडाश्चाऽऽत्मसंश्रयश्च न तु कथादिक्रीडो
राजाद्याश्रयः २७ तीव्रतरवैराग्याभावे तु पक्षांतरमाह साद्यस्कांश्च सद्यस्वक्रियंते वान्मध्यमज्ञादीन् इष्टीश्च दशपूर्णमासमिष्टिं दशदिस्तामिस्तावद्यजेत् यदेव यस्मिन्नेव काले याजिनां यज्वनां
यज्ञात्कर्ममया दम्य आत्मन्यग्न्या आत्मन्यज्ञोपायाः प्रवर्तंते तावदेव तावत्कुर्यादित्यर्थः यथोक्तं मय वता 'आरुह्योर्मुनेयो मर्मकारणमुच्यते । यो मां कुरुस्व तस्यैव कामः कारणमुच्यते' इति २५

आत्मनीज्यायाः स्वरूपमाह त्रीनिति हृदयं गार्हपत्यो ममोन्वाहार्पयन्न आस्यमाह वनीय इति वैश्वानरविद्योक्तप्रकारेण आत्ममोक्षणाद्देहात्तावद्व्यात्मनि देहि एवाग्नीन्त्यजेत् प्राणाग्रिहोत्रविधिना
'तद्यद्भक्तं प्रथममागच्छेत्तद्वोमीपं सत्प्रथममाहुतिं जुहुयात्ताजुहुयात्प्राणायत्वाद्' इत्यादि श्रुतेर्यजुषोऽक्षरानामंतरं पंचप्रासान् प्राश्रियात्पश्चात् अकुत्सयन्नमनिदन् २६ वाच्यवापयित्वा २७
२८ न चेहनामुत्र चेहलोकनिमित्तं २९ लोकनिमित्तं वा कर्तुं कर्मानुष्ठातुमीह ते हच्छति २९ यमेव हि सा सत्यास्ते यन्न चर्या परिग्रहाख्येषु वाच्यौ च संतोषतपः स्वाध्याये चरप्रणिधानाख्येषु निय
मेषु स्वशास्त्रेति स्वस्य संन्यासविधेः शास्त्रतत्प्रस्थं तु त्रैलोक्यानि मूलो कममुं च परित्यज्यात्मानमन्विच्छेदित्येवं रूपे आहुतिमंत्रः शिखां यज्ञोपवीतमित्येतत्सर्वम् स्वाहेत्यप्सु प्रक्षिप्येति श्रुति
निर्दिष्टः तत्रोभयप्रापिविक्रमः पराक्रमो यस्य स तथा यथेष्टाचिरजीवितावासयोः मुक्तिर्वाक्रममुक्तिर्वाच्छ्रयामवतीत्यर्थः १० त्रीनाश्रमानपेक्षया धिष्ठिता भिक्त्वेन स्थितं यतो धिष्ठितिमधि

त्रींश्चैवाग्नीन्त्यजेत्सम्यगात्मन्येवात्ममोक्षणात् ॥ प्राणेश्चोयजुषः पंचषट्प्राश्रियादकुत्सयन् २६ केशलोमनखान्वाप्यवानप्रस्थो मुनिस्ततः ॥ आश्रमादाश्रमं
पुण्यं पूतो गच्छति कर्मभिः २७ अभयं सर्वभूतेभ्यो दत्वायः प्रवजेद्विजः ॥ लोकास्तेजो मयास्तस्य प्रेत्यचानंत्यमश्नुते २८ सुशीलवृत्तो व्यपनितकल्मषो न चेहना
मुत्र च कर्तुमीह ते ॥ अरोषमोहो गतसंधिविग्रहो भवेदुदासीनवदात्मविन्नरः २९ यमेषु चैवानुगतेषु न व्यथेत्स्वशास्त्रसूत्राहुतिमंत्रविक्रमः ॥ भवेद्यथेष्टा गतिरात्मवेदि
निन संशयो धर्मपरे जितेन्द्रिये ३० ततः परं श्रेष्ठमतीव सद्गुणैरधिष्ठितं त्रीनधिष्ठितिमुत्तमम् ॥ चतुर्थमुक्तं परमाश्रमं शृणु प्रकीर्त्यमानं परमंपरायणम् ३१ ॥ इति श्रीम०
शां० मोक्ष० शुकानुप्रश्ने चतुश्चत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४४ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ वर्तमानस्तथैवाश्रवानप्रस्थाश्रमे यथा ॥ योक्तव्योऽऽत्मा कथं शक्त्या
वेद्यं वैकांक्षतापरम् १ ॥ व्यास उवाच ॥ प्राप्य संस्कारमेताभ्यामाश्रमाभ्यां ततः परम् ॥ यत्कार्यं परमार्थं तु तदिहैकमनाः शृणु २ कषायं पाचयित्वाऽऽशुश्रेणिस्थाने
पुत्राग्निषु ॥ प्रवजेच्च परं स्थानं पारिव्राज्यमनुत्तमम् ३ तद्भवानेव मम्यस्य वर्ततां श्रूयतां तथा ॥ एक एव चरेद्धर्मसिद्धयर्थं मसहायवान् ४ एकश्चरति यः पश्यन्नजहाति न
हीयते ॥ अनग्रिरनिकेतश्च ग्राममन्नार्थमाश्रयेत् ५ अश्वस्तनविधाता स्यान्मुनिर्भावसमाहितः ॥ लघ्वाशीनियताहारः सकृदन्ननिषेविता ६ कपालं वृक्षमूलानि कुचै
लमसहायता ॥ उपेक्षा सर्वभूतानामेतावद्विष्णुलक्षणम् ७ यस्मिन्वाचः प्राविशति कूपे प्रस्तादिपादव ॥ न वक्तारं पुनर्यातिसकैव ल्याश्रमे वसेत् ८

काशमाद्यात्मिकाहुतिर्भस्मिंस्त्वं परममोक्षहेतुत्वात् ३१ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे चतुश्चत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४४ ॥ ॥
पूर्वप्रासाद्यस्कांश्च यथेष्टां निश्चिच्छेत्तद्वेनान्नस्य स्वापे वैश्वानरात्मोपासनमुक्तं कर्मव्यग्रस्पृशकमिति मन्वानः पृच्छति वर्तमान इति यथा यथावत् आत्मा कथं योक्तव्यः संधिरार्षः
परिवेद्यं ब्रह्म १ उत्तरमाहाधेन प्राप्तेति एताभ्यामाश्रमाभ्यां ब्रह्मचर्यगार्हस्थ्याभ्यां संस्कारं चित्तशुद्धिप्राप्त्यात्मा योक्तव्य इति पूर्वोक्तमर्थः । चित्तशुद्धौ सत्यावानप्रस्थायाश्रमेऽपि योगम
म्यस्येदित्यर्थः । ऋजुमार्गमाह यदिति सार्धेन २ कषायं चित्तदोषपाचयित्वा विच्छेद्यं कृत्वा स्थानेष्वश्रमेष्वनुत्तमं इदं मतं श्रेष्ठमित्यर्थः ३ एवं वक्ष्यमाणरीत्या धर्मयोगम् ४
पश्यन्नात्मदृष्ट्वा तत्किं चित्पदार्थं सर्वव्यापित्वात् न हीयते मोक्षमुत्तात् ५ भावसमाहितश्चित्तसमाधानवान् ६ कपालं पाणपात्रं विवर्णकाषायवर्णं कुपैलित्युच्यते उपेक्षा प्रीति
द्वे पराहित्यम् ७ यस्मिन्निति आकुश्यमानो नाक्रोशेदित्यर्थः ८

एतदेवाह नैवेदि १० नैवेद्यमवरोजयितुं १० वेनसंज्ञातेऽहमेवेदं सर्वोऽस्मीति पश्यता येन कृपादीन गृह्णतां च जनपूर्णमपि स्थानं गृह्णन्ति मिव भवति ब्राह्मणं ब्रह्मिष्ठम् ११ ॥ १२ अहेः सार्पा
तृणान् जनसमुदायं सौहित्यान् गृह्णाज्जनितपुत्रैः १३ ॥ १४ निवेशमाज्ञां १५ अभ्याहतं दोषाक्रान्तिरमित्रस्वाजातशत्रोः १६ सर्वभूतेभ्यो यस्येति शेषः १७ निर्भयत्वमुक्ताकृतज्ञानं
दयासिमप्याह यथेति नागपदेऽस्ति पदे पदमामिनां नृपश्वादीनां पदमपि धीयतेति रोधीयते तथेन्द्रादीनां पदजातानि स्थानानि कौजरेकुपुथिर्कौजरीरकपांजरयतीति कुंजरः समाधिस्थो
योगीतस्य स्थाने कौजरे पदे । 'यथा कृताय विजिताया धरेऽस्याः संयंस्थे मेवैनं सर्वतदमिमेति यस्मिन् च प्रजाः साधु कुर्वन्ति यस्तद्वेद' इति श्रुतेः । कृतायश्चतुरंकपाशः तत्र त्रिभ्यो कानामिभयो गेक
स्तकर्मफलानामंतर्भाव इति श्रुत्यर्थः १८ वाहीतिकं विवृणोति एवमिति एवं दृश्यमानप्रकारं धर्मार्थं अहिंसायां सर्वभूताभयदानरूपे संन्यासयोगे १९ ॥ २० प्रज्ञानमात्मानुभवस्तेन तृप्तस्य

नैव पश्येन्न शृणुयादवाच्यं जातुकस्य चित् ॥ ब्राह्मणानां विशेषेण नैव ब्रूयात्कथंचन ९ यद्ब्राह्मणस्य कुशलं तदेव सततं वदेत् ॥ तूष्णीमासीत निंदायां कुर्वन्मैष ज्यमा
त्मनः १० येन पूर्णमिवाकारं भवत्येकेन सर्वदा ॥ शून्यं येन जनाकीर्णं तदेवा ब्राह्मणं विदुः ११ येन केनचिदाच्छ्रोत्रेन केनचिदाक्षितः ॥ यत्र कचन शायी च तदेवा
ब्राह्मणं विदुः १२ अहेरिव गणादिति सौहित्यान्नरकादिव ॥ कुणपादिव च स्त्रीभ्यस्तदेवा ब्राह्मणं विदुः १३ ननु द्रव्ये प्रहृष्येन्न मानितोऽमानितश्च यः ॥ सर्वभूतेष्व
भयदस्तदेवा ब्राह्मणं विदुः १४ नामिने देतमरणं नाभिने देतजीवितम् ॥ कालमेव प्रतीक्षेत निदेशं भूतकोयथा १५ अनभ्याहतचित्तः स्याद नभ्याहतवाग्भवेत् ॥ निर्मु
क्तः सर्वपापेभ्यो निरमित्रस्य किं भयम् १६ अभयं सर्वभूतेभ्यो भूतानामभयं यतः ॥ तस्य मोहाद्विमुक्तस्य भयं नास्ति कुतश्चन १७ यथानागपदेऽन्यानि पदानि पद
गामिनाम् ॥ सर्वाण्येवाऽपि धीयन्ते पदजातानि कौजरे १८ एवं सर्वमहिंसायां धर्मार्थमपि धीयते ॥ अमृतः स नित्यं वसति यो हिंसां न प्रपद्यते १९ अहिंसकः समः सत्यो
धृतिमान्निपतेन्द्रियः ॥ शरण्यः सर्वभूतानां गतिमाप्नोत्यनुत्तमाम् २० एवं प्रज्ञानतृप्तस्य निर्भयस्य निराशिषः ॥ नमृत्युरतिगोभावः स ह्यत्युमधिगच्छति २१
विमुक्तं सर्वसंगेभ्यो मुनिभाषाशब्दस्थितम् ॥ अस्वमेकचरं शांतं तदेवा ब्राह्मणं विदुः २२ जीवितं यस्य धर्मार्थं धर्मो ह्यर्थमेव च ॥ अहोरात्राश्च पुण्यार्थं तदेवा ब्राह्मणं
विदुः २३ निराशिषमनारंभं निर्भयस्कारमस्तुतिम् ॥ निर्मुक्तं बंधनैः सर्वैस्तदेवा ब्राह्मणं विदुः २४

मृत्युक्रमोभावस्तस्मात्तिथीऽतिक्रम्यतां न भवति किंतु स एव मृत्युमतिक्रमयतीत्यर्थः 'समयाऽहमानमाख्यमृत्वा लोहो विभ्रंसे तैर्वहते विष्वं चो विभेनः' इति श्रुतेः कृत्वा प्राप्य ते का पादयोऽसुराम्
त्युक्ता इति श्रुत्यर्थः आख्यः जननायोग्यः स्वार्थे तद्धितः परवर्मा २१ संगेभ्यः स्थूलसूक्ष्मकारणशरीरेष्वहमित्याभिमानेभ्यः आकाशवन्निर्भयत्वात् शून्यवदस्त्वं निर्देशं
अतएवैकचरं शरण्यं शून्यज्ञानमात्रम् २२ यस्य कृतकस्य स्पर्शजीवमुक्तस्य जीवितं धर्मार्थं धर्ममेवाख्यानं विवर्तयन्तं स माधियुग्योत्पत्त्यर्थं तथाच श्रुतिः 'क्षणमेकं कृतशतस्य चतुःसप्तत्या यत्फलं
तदवाप्नोति' इति । धर्ममेव सफलमाह सोऽपि धर्मो ह्यर्थं हरंति ते हरयस्तस्मिन् पवर्तन्ते तेषामर्थं योगिनो हि पुण्यं तद्वत्कारंति । 'तस्य पुत्रादावमुपयंतितु हृदः साधु कृत्यांश्चिंतः पापकृत्यां'
इति श्रुतेः । 'अहिंसाप्रतिष्ठायां तस्मिन् भौवैरस्यागः' इत्यप्यनिर्भयो जायते फलं स्मर्यते च । रत्यर्थमिति पाठे परेषां सुखार्थं अहोरात्राः समाधयोऽनुत्तमानां च पुण्यार्थं लोकशिक्षार्थं २३
निर्गतिरिति रदुति न वदन्तस्तेन पुण्यं सांनिगमित्यर्थः बंधनैर्वा तनाभिः २४

सर्वाणि भूतानि सुखे रमन्ते सर्वाणि दुःखस्य भृशं त्रसन्ति ॥ तेषां भयोत्पादनजातखेदः कुर्यान्न कर्माणि हि श्रद्धाधानः २५ दानं हि भूताभयदक्षिणायाः सर्वाणि दानान्यधितिष्ठ
तीह ॥ तीक्ष्णांतनुं यः प्रथमं जहाति सोऽनंत्यमाप्नोत्यमयं प्रजाभ्यः २६ उत्तान आस्येन हविर्जुहोति लोकस्य नाभिर्जगतः प्रतिष्ठा ॥ तस्यांगमंगानि कृताकृतं च वैश्वा
नरः सर्वमिदं प्रपेदे २७ प्रादेशमात्रे हृदि निःसृतं यत्तस्मिन् प्राणानात्मया जीजुहोति ॥ तस्याग्निहोत्रं हुतमात्मसंस्थं सर्वेषु लोकेषु स देवकेषु २८ देवं त्रिधातुं त्रिवृतं सुपर्णये
विद्युश्चर्यां परमात्मतां च ॥ तसर्वलोकेषु महीयमाना देवाः समर्त्याः सुकृतं वदन्ति २९ वेदांश्च वेद्यं तु विधिं च कृत्स्नमथो निरुक्तं परमार्थतां च ॥ सर्वशरीरात्मनियः प्रवेदतस्यै
व देवाः स्पृहयन्ति नित्यम् ३० भूमावसक्तं दिवि चाप्रमेयं हिरण्यं मोऽडजमंडमध्ये ॥ पतत्रिणं पक्षिणं तस्मिन् विदेद भोग्यात्मनिरिदमदीप्तः ३१

सर्वाणि भूतानि सुखे रमन्ते सर्वाणि दुःखस्य भृशं त्रसन्ति ॥ तेषां भयोत्पादनजातखेदः कुर्यान्न कर्माणि हि श्रद्धाधानः २५ दानं हि भूताभयदक्षिणायाः सर्वाणि दानान्यधितिष्ठ
तीह ॥ तीक्ष्णांतनुं यः प्रथमं जहाति सोऽनंत्यमाप्नोत्यमयं प्रजाभ्यः २६ उत्तान आस्येन हविर्जुहोति लोकस्य नाभिर्जगतः प्रतिष्ठा ॥ तस्यांगमंगानि कृताकृतं च वैश्वा
नरः सर्वमिदं प्रपेदे २७ प्रादेशमात्रे हृदि निःसृतं यत्तस्मिन् प्राणानात्मया जीजुहोति ॥ तस्याग्निहोत्रं हुतमात्मसंस्थं सर्वेषु लोकेषु स देवकेषु २८ देवं त्रिधातुं त्रिवृतं सुपर्णये
विद्युश्चर्यां परमात्मतां च ॥ तसर्वलोकेषु महीयमाना देवाः समर्त्याः सुकृतं वदन्ति २९ वेदांश्च वेद्यं तु विधिं च कृत्स्नमथो निरुक्तं परमार्थतां च ॥ सर्वशरीरात्मनियः प्रवेदतस्यै
व देवाः स्पृहयन्ति नित्यम् ३० भूमावसक्तं दिवि चाप्रमेयं हिरण्यं मोऽडजमंडमध्ये ॥ पतत्रिणं पक्षिणं तस्मिन् विदेद भोग्यात्मनिरिदमदीप्तः ३१

दिनोक्तप्रकारं सर्वेषु लोकेषु हुतं भवति तस्य सर्वात्मकत्वात् तेन यदवदानं गृहीतं तेन वदानेन सर्वब्रह्मांतं पृथगीत्यर्थः । तद्यज्जत्तं प्रथममागच्छेदित्यादिना ग्रंथेन श्रुतौ च तदुपपादितम् २८ एवं प्रणवमात्रा
सुप्रथममकारार्थं वैश्वा नरमुपासीना ये ते देवा त्रिधातुं यो तमानं भूदमते जोषत्रात्मकं सूत्रात्मानमुपकारार्थं विद्युः । तथा त्रिवृतं त्रिभिर्गुणैर्बुधं सुपर्णमीश्वरं मायोपार्थिमकारार्थं मय्यां सूक्ष्मतमां परमो निरुपा
धिरात्मा परमस्वस्वर्गं तद्वाचं विद्युः अतएव तेषां सुकृतं देवादयो वदन्ति प्रशंसन्ति । ब्रजं तीति पाठे सुकृतं ब्रह्मानंदं । 'यद्वै तत्सुकृतं सो वै सः' इति श्रुतेः २९ विद्याफलमाह वेदानिति वेद्यं वि
यवादि विधिकर्मकांडं निरुक्तं शाब्देकमप्यपरलोकादि परमार्थतां सत्यस्वभावतां चात्मनः एतत्सर्वशरीरात्मानि परमपूषेवास्तीतियो वेदतस्य तमेव सर्वेश्वरदेवाः सेवितुं स्पृहयन्ति ३० अस्य सुपर्णे
त्वं व्याचष्टे भूमाविति अग्रमेव प्रसंगारमत्वात् हिरण्यमप्यंश्चमयं अंजं ब्रह्मांतं तत्राविर्भूतं अंजमप्येति ह्यस्य मध्ये हृदं बुजे भोग्यात्मनि शरीरे अंतरिक्षे हार्वाकाशे मायायां एवं च देहपुंडरी
कं माया रूपमुपाधित्रयमाधारत्वेनाधेया ब्रह्मणः पृथगुक्तं भवति । 'अथ यद्विदमस्मिन् ब्रह्मदुरेदं दूरं पुंडरीकं वेदमहरोऽस्मिन् ब्रह्मं तस्मात्तस्मिन् यदंतस्तद्वेदं ह्यं' इति श्रुतेः । रश्मिभिरिव प्रसूतमै
श्वर्यः श्रोत्रादिभिर्दीप्तो जीवमांशमिदः । पतत्रिणं बहुपतत्रस्थानीयाभिरंगदेवताभिर्मुक्तं यस्याग्निरास्यं तं पूर्वाद्यौर्नामिध्वरगौक्षितिरित्यादिभिर्मुक्तं पक्षिणमिदं संगमोदप्रभो वा कम्पयति
विशेषरूपपद्मं बंधनं वा जीवितमभूतं मया हिरण्यमयः स कुनिर्मलनामेति श्रुतं तत्त्वतो यो वेदतदेवावदतीति पूर्वोक्तम् ३१

जंतोर्भावादिभिरात्मना बुद्धिः सायमावर्षादिविविधाकारं कुरुते तदा सामान्यस्य च ३ पृथग्भावात्पृथग्विषयत्वात् विक्रियते विकारं प्राप्नोति तानेव विकारानाह शृण्वतीति ४
५ तानि बुद्धेरविकारान् अहङ्कारादिविविधाकाराणां भावेण सात्त्विकादिषु ६ तानेवाह कदाचिदिति प्रीतिशोकोभयाभावाः क्रमेण सात्त्विकराजसतामसाः ७ एतान् भावान्तिवर्तते बुद्धिः सरितावेगा
न सागरोर्मिरिव तिरोधते निरोधकाले इत्यर्थः ८ यदेति अधिष्ठानानां त्रियगोलकानि बुद्ध्यामेवावर्तमानानि परस्परं पृथग्भूतानि मेधाकृपादिज्ञानं तत्राहितानि मेध्यानि ९ सर्वाणीति यद्विचित्रं
यदा अनुविधीयते बुद्ध्याऽनुगतं भवति तदा पूर्वमविभागता अपृथग्भूताऽपि बुद्धिः पञ्चान्मनसि संकल्पात्मके भावेण दौर्बल्ये १० बुद्ध्याऽनुगृहीतमिन्द्रियसंस्पर्शजं घटं गृह्णात्येवं कृपादीनां नुपूर्येण न तु
योग्येन १० भावाः सात्त्विकादयः त्रिषु मनोबुद्धयहंकारेषु अन्वयार्थमनुसृत्य वर्तते इत्यन्वयार्थाः एकस्मिन् कृपादिपिंडे मनुः प्रीतिः सपत्न्या द्वेषस्तामर्विदुः श्वेत्प्रस्य मोह इत्यांतरा एव भावा वि
षयदर्शने भाविर्भवतीत्यर्थः ११ इत्येवानुभववैषम्याद्विषय एवात्रिगुणात्मिकाऽपि लाः प्रादुस्तममंदं १२ नहि ह्यपिंडे सदैव मन्त्रादीनां प्रीत्यादयोऽनुवर्तते येन तान् प्रति तेषां सत्त्वाद्यात्मत्वं निश्चयेत १
न ह्येकः पदार्थ एकमेव भोक्तारं प्रतिकदाचिदसत्त्वात्मा कदाचित्सत्त्वात्मेति युक्तम् १३ नहि हि मन्त्राद्योऽपि प्रीत्यप्रीतिविषयोऽपि विह्वलाहात्म्यमतिवर्तते तस्माद्बुद्ध्यादय एव सत्त्वाद्यात्मानो न स्वार्थाः

बुद्धिरात्मामनुष्यस्य बुद्धिरेवात्मनाऽऽत्मनि ॥ यदा विकुरुते भावतदा भवतिसामनः ३ इन्द्रियाणां पृथग्भावाद्बुद्धिर्विक्रियते ह्यतः ॥ शृण्वती भवति श्रोत्रं स्पृ
शती स्पर्श उच्यते ४ पश्यती भवते दृष्टी रसती रसनं भवेत् ॥ जिघ्रती भवति घ्राणं बुद्धिर्विक्रीयते पृथक् ५ इन्द्रियाणि तु तान्याहुस्तेष्वहङ्कारोऽधितिष्ठति ॥
तिष्ठती पुरुषे बुद्धिस्त्रिषु भावेषु वर्तते ६ कदाचिन्न भवते प्रीतिः कदाचिदपिशोचति ॥ न सुखेन न दुःखेन कदाचिदिह युज्यते ७ सेयं भावात्मिका भावांस्त्रीनेतानति
वर्तते ॥ सरितां सागरोर्भर्ता महावेला मेवोर्मिमान् ८ यदा प्रार्थयते किंचित्तदा भवतिसामनः ॥ अधिष्ठानानि वै बुद्ध्यां पृथगेतानि संस्मरेत् ॥ इन्द्रियाण्येव मेध्या
नि विजेत व्यानिकृत्स्नशः ९ सर्वाण्येवानुपूर्येण यदाऽनुविधीयते ॥ अविभागता बुद्धिर्भावेन न सिवर्तते १० ये चैव भावा वर्तन्ते सर्वेषु वर्तन्ते त्रिषु ॥ अन्वयार्थाः
संप्रवर्तन्ते रथनेमिराह ११ प्रदीपार्थमनः कुर्यादिन्द्रियैर्बुद्धिसत्तमैः ॥ निश्चरद्विर्यथायोगमुदासीनैर्यदृच्छया १२

रज्जुरगादिव दनिर्वचनीयत्वात्तेषां १३ नहि व्यवहितवदादिसत्त्वे प्रत्यक्षं क्रमते तस्य तत्रासामर्प्यात् १४ नाप्यनुमानं बहिष्कृतमन्यायेन तत्सत्त्वसाधकस्यानियतस्य लिंगस्य भावात् १५ नापि लोक
वाक्यं तस्याप्राप्त्यादिदोषशंका कलंकितत्वात् १६ नापि वेदवाक्यं नेह नानास्ति किंचनेति सर्वसत्ताप्राप्तिनो वेदस्य यत्किंचित्पदार्थसत्त्वासाधकत्वात् १७ ननु 'अविमुक्तं वै कुरुक्षेत्रं देवानां देवयजमं
सर्वेषां भूतानां ब्रह्मसदनमत्र हि जंतोः प्राणेषु क्रममाणेषु रुद्रस्तारं ब्रह्म व्याचष्टे ॥ येनासावमृतीभूत्वा मोक्षी भवति तस्मादविमुक्तमेव निषेता विमुक्तं न विमुचेत्' इत्यादि श्रुतेरविमुक्तादीनां सद्भावं प्रमावं
तदविमोक्तं च प्रकाशयत्याः कागतिः अज्ञातवस्तुनः सत्त्वाभावे कर्मोपास्तिकादयो कृच्छेदापरेति चेन्न अविद्यावद्विषयत्वात्तयोः यथास्वाप्ने रज्जुरगत्रमेऽपनीते रज्जुः सत्त्वा सप्तो मृतेति सत्त्वा सत्य
विभाग आभिमानिकोऽविद्यापेक्षः परमार्थस्तयोर्मिथ्यात्वाविशेषेऽप्यनुवर्तते तद्वदित्येवेहि १८ तस्मादविद्यावतां वज्रपंजरायितमपि जगद्विद्यावतां दृष्टिसमसमयमात्रमेवेति युक्तं मुक्तं बुद्ध्यादय ए
व सत्त्वाद्यात्मानो न स्वार्था इति १९ अन्वयार्थानां स्वरूपसत्त्वाभावे कर्मादिन्द्रियसत्त्विकादितत्त्ववदादिज्ञानं वास्यादित्याशङ्क्याह प्रदीपार्थमिति १९ इन्द्रियैः करणैः बुद्धिसत्तमैर्हेतुभिः इयमत्र प्रक्रि
या त्रिविधं सत्त्वं शुक्तिरजतादीनां प्रातिभासिकं च दानां व्यावहारिकं ब्रह्मणः पारमार्थिकं चेति क्रमेण तानि सत्त्वस्वरूपानि १९ तत्र सत्त्वमब्रह्माभिन्नत्वाद्विषयाभापितमा इत्युच्यते बुद्धिसत्तमे-

-रिति बुद्धिस्थविषयसिद्धयर्थः १३ अन्वयमेन वसतीति वृत्तीया १४ इन्द्रियैरहिमभूतैर्मनःप्रदीपार्थसत्त्वावरकाज्ञाननाशं कुर्यात् १५ तत्तत्स्वतः प्रकाशमाने सत्तमे विषया अध्यस्यते १६ यथैन्द्रियैः शुक्ती
दंशं शवरकाज्ञानेनाशिते शुक्तिर्बुद्धिस्थ रजतभावेन श्रुतयनतिरिक्तेन भाति १७ इन्द्रियान्वयव्यतिरेकयोरधिष्ठानग्रहणोपपन्नः १८ एवं घटाद्यध्यासेऽप्यिन्द्रियद्वारामनसा सत्त्वावरकाज्ञानेनाशिते
स्वतः प्रकाशमानं सत्तमं बुद्धिस्थविषयादिभावेन सत्तमाऽनन्येन भाति १९ अत इन्द्रियसत्तमस्यैव ग्रहणार्थः २० विषयादिकं तुरज्जुगवदविद्यामात्रमात्रमात्रमात्रं २१ तथा च श्रुतिस्तमेव मां तमनु
भातिसर्वमित्यादिष्ठानमानमन्वयस्तस्य घटादेर्मानमाह लोकेऽपि घटानुभवः पटानुभव इत्यादावनुभवशब्दः प्रास्यर्थस्य भवते ज्ञानार्थत्वेन पाश्चात्यप्रकाशवाचकोऽनुशब्दसामर्थ्यात् पूर्वतरमधिष्ठानप्र
काशमाक्षिपाति २२ इममेव तार्किकानिर्विकल्पकज्ञानमित्याचक्षते भाषातरेण २३ तथा च विषयाणां स्वरूपसत्त्वाभावेऽपि रज्जुरगवदविद्यामात्रमात्रमात्रमात्रं २४ इति सर्वमवदातम् २५ एतज्ज्ञानफळमाह
एवमिति इदं जगदेवं स्वभावं बुद्धिमात्रकस्तिमिति जानन्नमुह्यति २६ नहि स्वाप्रधननाशादिना प्रबुद्धः शोकादिकं प्राप्नोतीत्यर्थः २७ नन्वेवं घटमात्रविद्यापिष्ठानब्रह्मज्ञातमेवेति किं भ्रमणादिने

एवं स्वभावमेवेदमिति विद्वान्मुह्यति ॥ अशोचन्न प्रहृष्यद्विनिर्त्यविगतमत्सरः १३ नचात्मा शक्यते द्रष्टुमिन्द्रियैः कामगोचरैः ॥ प्रवर्तमानैरनघैर्दुष्करैरुक्ता
त्मभिः १४ तेषां तु मनसारश्मी न्यदासम्यङ्निवृच्छति ॥ तदा प्रकाशतेऽस्यात्मा दीपदीप्ता यथाऽऽकृतिः १५ सर्वेषामेव भूतानां तमस्य पगते यथा ॥ प्रकाशं
भवते सर्वतथेदमुपधार्यताम् १६ यथा वारिचरः पक्षी नलिप्यति जले चरन् ॥ विमुक्तात्मा तथा योगी गुणदोषैर्न लिप्यते १७ एवमेव कृतप्रज्ञो न दोषैर्विषयांश्चरन् ॥
असज्जमानः सर्वेषु कथंचनमलिप्यते १८ त्यक्त्वा पूर्वकृतं कर्म रतिर्यस्य सदाऽऽत्मनि ॥ सर्वभूतात्मभूतस्य गुणवर्गेष्वसज्जतः १९ सत्त्वमात्मा प्रसरति गुणान्वा
ऽपि कदाचन ॥ न गुणा विदुरात्मानं गुणान्वेद स सर्वदा २० परिद्रष्टा गुणानां च परिस्त्रष्टा यथा तथम् ॥ सत्त्वक्षेत्रज्ञयोरेतदंतरं विद्धि मुक्षमयोः २१ सृजतेऽत्र गुणा
नेक एको न सृजते गुणान् ॥ पृथग्भूतोऽप्रकृत्या तौ संप्रयुक्तौ च सर्वदा २२ यथा मत्स्योऽद्विरन्यः स्यात्संप्रयुक्तौ तथैव तौ ॥ मशको दुर्बरो वाऽपि संप्रयुक्तौ यथा सह
२३ इषीका वा यथा मुंजे पृथक् सह चैव च ॥ तथैव सहितवेताव न्योऽन्यस्मिन् प्रतिष्ठितौ २४ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि शुकानुप्रश्ने अष्ट
चत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४८ ॥ व्यास उवाच ॥ सृजते तु गुणान् सत्त्वक्षेत्रज्ञस्त्वधितिष्ठति ॥ गुणान् विक्रियतः सर्वानुदासीनवदीश्वरः १

स्याशङ्क्याह नचेति १३ कामगोचरः काम्यमानविषयगोचरः अनघैर्निर्दोषैर्पीन्द्रियैः आत्मा स्वरूपेण ज्ञातपुत्रपुत्राद्यो न पररूपेण १४ नहिरजतात्मना ज्ञाता शुक्तिः शुक्तिकार्याय प्रभवति तत्र १५ दुष्करै
र्दुष्कृतिभिरुक्तात्मभिरशोभितचित्तैः पुरुषैः १६ कथं तद्वात्मानं ज्ञेय इत्यत आह तेषामिति आकृतिर्घटादिकृपं १७ भवते प्राप्नोति कंठगतविस्मृतचामीकरवदज्ञानापगममात्रलभ्य आत्मेत्यर्थः १८
विद्याफलमाह यथेति गुणदोषैः पुण्यपापैः प्राकृतैः १९ क्रियमाणैरपि न लिप्यत इत्याह एवमिति विषयांश्चरन्नपि न लिप्यते तत्र हेतुरसज्जमान इति सर्वेषु प्रादिष्वप्यसज्जमानस्तत्राज्ञादिवैः शोका
दिभिर्न लिप्यते एवं देहासंगी देहकृतैरपि कर्मभिर्न लिप्यत इत्यर्थः २० संन्यासपूर्वकमात्मनशीलस्य सार्वभौमस्य भोग्यानां सत्त्वबुद्धीन्द्रियाण्यात्माकाराण्येव भवन्ति तेषां पिचिदचितोर्वि
भाग एवास्ति न त्वैक्यं भवतीत्याह द्वाभ्यां त्यक्त्वेति २१ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ शेषं प्राग्व्याख्यातं २४ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारवभावदीपे अष्टचत्वारिंशदधि
कद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४८ ॥ सृजत इति १ गुणान् विषयान् २ गुणान् सत्त्वादीन् ३ विक्रियतः विकारं भजमानान् अनुकुर्य उदासीनस्याप्यधिष्ठातृत्वमयस्कांतमपि वज्रोदय १

पुतदेवाह स्वभावोति अभिप्रमितिप्राधान्यसूचनायोर्णनामिहृष्टातः एतेगुणाः प्रध्वस्तस्तस्वज्ञानेनदर्शनममताः संतो न निवर्तते घटादिवन्नमस्यति किं तु रज्जुगादिष्वद्वाधप्रध्वंसपदार्थैरुच्यते । तत्रहेतुः प्रवृत्तिर्नोपलभ्यते इति निवृत्तस्य हि घटादेः कपालादिरूपेण प्रवृत्तिर्लभ्यते प्रध्वतोऽवस्तु इति । इह तु तादृक्प्रवृत्त्यदर्शनात्तिरस्वयनाज्ञा एव गुणानामित्यर्थः । एकेषु रूपाः अपरेतार्किकाः निवृत्तिरात्यंतिकी दुःखानामात्मगुणानामिवृत्तिर्भवतीत्याहुः । एवंसांख्यद्वयोऽपिसंसारहेतोर्दृश्यसंयोगस्यानादिभावस्यापि नाशमिच्छति ३ एवं निवृत्तिबाधपक्षौ स प्रधार्यक्त्याऽऽलोच्ययथामतिनिश्चिनुयादसिद्धांतं कुर्वत एतदनुरोधेनैवगर्भशयः जन्मादिकाभोऽपि बाधपक्षे आध्यासिको निवृत्तिपक्षे तादृक् इति ४ अनादीति हि शब्दोभित्यानि त्ययोर्धर्मधर्मिभावात्संभवप्रसिद्धितोक्तः । उपपन्नपदमर्थविकरोति हि धर्मिणमिति म्यायेन दुःखादिधर्मिणिविकारिणि नित्यत्वात्संभवाद्वेयावद्रूपनाशादर्शनेनात्मन्यावदुःखनाशलक्ष

स्वभावयुक्तं तत्सर्वं यदि मानमृजते गुणान् ॥ ऊर्णनाभिर्यथासूत्रं मृजते तद्गुणास्तथा २ प्रध्वस्ताननिवर्तते प्रवृत्तिर्नोपलभ्यते ॥ एवमेकैक्यस्य त्विति निवृत्ति रिति चापरे ३ उभयसंप्रधार्यैतदध्यवस्येयथामति ॥ अनेनैव विधानेन भवेद्गर्भशयो महान् ४ अनादिनिधनो ह्यात्मा तं बुद्ध्या विचरेन्नरः ॥ अकृष्यन्नप्रहृष्य श्रानित्यं विगतमत्सरः ५ इत्येवं हृदयं यथि बुद्धिर्चिंतामयं दृढम् ॥ अनित्यं सुखमासीत् अशोचंश्छिन्नसंशयः ६ ताम्येयुः प्रच्युताः पृथ्व्या यथा पूर्णानदीनराः ॥ अवगाढा ह्यविद्वांसो विद्वि लोके ममंतथा ७ न तु ताम्यति वै विद्वान्स्थले चरति तत्त्ववित् ॥ एवं यो विदतेऽऽत्मानं केवलं ज्ञानमात्मनः ८ एवं बुद्धानरः सर्वमृता नामागतिं गतेम् ॥ स भवेक्ष्य च वैषम्यं लभते शममुत्तमम् ९ एतद्वै जन्मसामर्थ्यं ब्राह्मणस्य विशेषतः ॥ आत्मज्ञानं शमश्चैव पर्याप्तं तत्परायणम् १० एतद् बुद्ध्या भवेच्छुद्धः किमन्यद्बुद्धलक्षणम् ॥ विज्ञायैतद्विमुच्यंते कृतकृत्या मनीषिणः ११ न भवति विदुषामहद्वयं यदविदुषां सुमहद्वयं परत्र ॥ न हि गतिरधिकाऽस्ति कस्यचिद्भवति हिया विदुषः सनातनी १२ लोकमातुरममूयते जनस्तत्तदेव च निरीक्ष्य शोचते ॥ तत्र पश्य कुशलानशोचतो ये विदुस्तदुभयं कृताकृतम् १३

णमोक्षस्थाप्यसंभवाच्च साधीयानयं पक्ष इत्याशयः ५ बुद्धिधर्माश्चिंतादयस्तत्प्रधानं बुद्धिर्चिंतामयम् ६ वायतीवलेलायतीवेत्यादिभूतेः । इत्थं कर्मोभेद्यमनित्यं विद्याविनाशयं छिन्नेति शेषः ६ पृथ्व्याः सकाशात्तदीं प्रतिच्युता अविद्वांसस्तरणविद्याहीना उन्मज्जननिमज्जनैस्ताम्येयुः क्लिश्येयुः ७ सार्धं श्लोकेन दृष्टांतमुक्त्वा दार्ष्टान्तिकमाहात्म्येन एवमिति आत्मनः स्वस्यात्मानं प्रत्यंचंतस्य स्वरूपलक्षणं केवलं ज्ञानमिति बुद्धिचिन्मात्रमित्यर्थः ८ शमं सुखम् ९ जन्मसामर्थ्यं कृष्यजन्ममनोययोक्ताचारवतोऽवश्यं भावीत्यर्थः । यथा तं पूर्वं परायणं मोक्षप्रापकम् १० शुद्धः पुण्यपापहीनः ११ भयमघः पातजं या विदुषो मतिस्ततोऽधिका कस्यचिद्भतिर्नास्ति १२ लोक्यत इति लोकोभोगं पुरुषादिस्तमातुरं दोषाक्रांतं जनः असूयते दोषेण पश्यति भोगवैकल्यात् । तथा तत्तदेव लोकस्यातुरं निरीक्ष्य शोचते च तत्रेति बुद्ध्या बुद्धयोर्महद्वैलक्षण्यमित्यर्थः । येषु रूपास्तदुभयं शोकाशोककृतं कृतकृत्यं क्रमेण रोपितानां रोपितमिति विदुस्तदुक्तं शलाकृत्यर्थः १३

किमेनेन कोशलेनेत्यत आह पदिति इह लोके कुर्वतो यात्रिष्कामं कर्म तत्प्राचीनकर्मणां नाशकं न हिकर्मणा सर्वकर्मोच्छेदोऽस्तीत्यर्थः किंतु तदुभयमिह जन्मविपूर्वं जन्मनि च कृतं कर्म तस्य विदुषः प्रियमप्रियं वानजनयतीत्यतो विद्यासंपादनीयेति भावः । नैनं कृताकृतं तपतः न क्लिप्यते कर्मणा पापकेनेत्यादिभ्यां त्वित्यर्थः १४ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये एकोनपञ्चाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४९ ॥ ॥ ७ ॥ विद्याप्रापकं धर्मपूजति यस्मादिति १ अन्वेषेधादिमामूदिते निवृत्तिधर्मलक्षणायाऽऽह विशिष्टमिति १

यत्करोत्यनभिसंधिपूर्वकं तच्च निर्णुदति तत्पुराकृतम् ॥ न प्रियं तदुभयं न चाप्रियं तस्य तज्जनयतीह कुर्वतः १४ ॥ इति श्रीम० शां० मोक्ष० शुक्लनुप्रश्ने ए कोनपञ्चाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४९ ॥ ॥ शुक्लवाच ॥ यस्माद्धर्मात्परो धर्मो विद्यते नेह कश्चन ॥ यो विशिष्टश्च धर्मश्चैव तं भवान्प्रब्रवीतु मे १ ॥ व्यास उवाच ॥ धर्मो ते संप्रवक्ष्यामि पुराणमृषिभिः कृतम् ॥ विशिष्टं सर्वधर्मैश्च त्वमिहैकमनाऽग्रं २ इंद्रियाणि प्रमाथीनि बुद्ध्या संयम्य यत्नतः ॥ सर्वतो निष्पतिष्णुनि पिता बालानि वात्मजान् ३ मनसश्चेंद्रियाणां चाप्येकाग्रं परमं तपः ॥ तज्ज्यायः सर्वधर्मैश्च सधर्मः पर उच्यते ४ तानि सर्वाणि संधाय मनः षष्ठानि मे धया ॥ आत्मतृप्त इवाऽऽसीत् बहुचित्यमचित्यम् ५ गोचरेभ्यो निवृत्तानि यदास्थास्यंति वैश्रमणि ॥ तदा त्वमात्मनात्मानं परं द्रक्ष्यसि शाश्वतम् ६ सर्वोत्मानं महात्मानं विधूयामिव पावकम् ॥ तं पश्यंति महात्मानो ब्राह्मणा ये मनीषिणः ७ यथा पुष्पफलोपेतो बहुशाखो महाद्रुमः ॥ आत्मनो नाभिजानीते कमे पुष्पं कमे फलम् ८ एवमात्मानं जानीते कगमिष्ये कुतस्त्वहम् ॥ अन्यो ह्यत्रांतरात्माऽस्ति यः सर्वमनुपश्यति ९ ज्ञानदीपेन दीप्तेन पश्यत्यात्मानमात्मानि ॥ दृष्ट्वा त्वमात्मनाऽऽत्मानं निरात्मा भव सर्ववित् १० विमुक्तः सर्वपापेभ्यो मुक्तश्च इवोरगः ॥ परां बुद्धिं वाप्येह विपाप्मा विगतज्वरः ११ सर्वतः श्रोतसंधोरानदीं लोकप्रवाहिनीम् ॥ पंचेंद्रियग्राहवर्ती मनः संकल्परोधसम् १२ लोभमोहवृणच्छत्रां कामक्रोधसरीमृपाम् ॥ सत्यतीर्था नृत्तक्षोभां क्रोधपंकां सरिद्राम् १३ अव्यक्तप्रभवां शीघ्रां दुस्तरामकृतात्माभिः ॥ प्रतरस्वनदीं बुद्ध्या कामग्राहसमाकुलाम् १४ संसारसागरगमां यो निपातालदुस्तराम् ॥ आत्मकर्मोद्भवां तात जिह्वावर्ती दुरासदाम् १५ यांतरंति कृतप्रज्ञा घृतिमंतो मनीषिणः ॥ तां तीर्णः सर्वतो मुक्तो विघृतात्माऽऽत्मविच्छुचिः १६ उत्तमां बुद्धिमास्थाय ब्रह्मभूयान् भविष्यसि ॥ संतीर्णः सर्वसंसारोत्पन्नात्मा विकल्पः १७

निष्पतिष्णुनि निष्पत्तमालानि संनिपत्यैकाग्रं कुर्यादिति संबंधः ३ । ४ बहुचित्यं त्रिपुटी ५ गोचरेभ्यो बाह्याभ्यंतरविषयेभ्यः वैश्रमणिपरस्मिन् ब्रह्मणिसर्वाधिष्ठाने ६ विधूयामिव निरुपाधि ब्राह्मणा ब्रह्मविदः ७ । ८ आत्मा बुद्धिरचेतनत्वाद्ब्रह्मवत् सर्वबुद्ध्यादिकं ९ ज्ञानदीपेन ब्रह्माकारांतःकरणवृत्त्या आत्मानं ब्रह्म आत्मनि देहे आत्मनेति पाठे आत्मना ज्ञानदीपेनेति सामानाधिकरण्यं निरात्मानिरुपाधिः १० विपाप्येति देहांतरसंबन्धनिरासः विगतज्वर इति जीवन्मुक्तिसुखान् ११ सर्वतः श्रोतसंभवे कथाप्रवहंती नदी संसारनदी लोका नृवादयंती रोधस्तीरं १२ । १३ शुद्धाज्ञानेन १४ यो निपातना १५ । १६ ब्रह्मभूयान् ब्रह्मैव १७

भूतान्यज्ञाननिशामय १५ पर्वतस्थोज्ञानपर्वतरुदः यथोक्तं 'प्रज्ञाप्राप्तादमारुह्य शोच्यः शोचतो जनान् ॥ भूमिष्ठानिवशे लस्थः सर्वान्प्राज्ञो नृपश्यति' इति १८ एनं यो मेनाज्ञाननदी तरणरूपम् १९ । २० । २१ नैवेति पुमानेतद्ब्रह्मरूपादिरूपेण न वेदनामरूपशून्यत्वात् भूतमव्ययोर्भवउत्पत्तिः कारणतदात्मकम् २२ अभवोऽनुत्पत्तिरात्मा तस्य प्रतिपत्त्यर्थ एतद् भवेत्ययोगधर्मः २३ यद्यपि तत्र भेदेन जगदुत्पत्तिप्रकाराभिद्यंते तथाऽपि शमादिसंपन्नस्य सर्वधर्मास्पाशेषु सावस्थान्त्यस्य सत्त्वशुद्धिः स्वसंपर्कशून्यतयाऽवस्थान्त्यमुक्तिरितिसर्ववादिसंमतम् । वादिनो देहनाशो वा शून्यभावो वा दुःखनाशो वा लिंगमंगो वा विद्यानिष्ठातिर्वास्वरूपप्रतिष्ठा चित्तिशक्तिर्वा परमानंदा वा सिद्धेति शब्दतत्त्वविकल्पयंतितदेतदभिसंधायाह यथेति यथा सर्वाणि मतानि येन प्रकारेण मुक्तौ पर्यवस्यंति तथा तेनैव प्रकारेण मदीयान्येतानि च सिद्धौ पर्यवस्यंतीति मया यथा तथेति भावप्रधानो निर्देशः याथा तथ्येन कथितानीत्यर्थः । हे पुत्र तानि मतानि भवति फलतो

भूमिष्ठानीव भूतानि पर्वतस्थो निशामय ॥ अकुप्यन्न प्रहृष्यन् नृशंसमंतिस्तथा १८ ततो द्रक्ष्यसि सर्वेषां भूतानां प्रभवाप्ययौ ॥ एनं वै सर्वभूतेभ्यो विशिष्टं मे निरेबुधाः ॥ धर्मधर्मभृतां श्रेष्ठामुनयस्तत्त्वदर्शिनः १९ आत्मनो व्यापिनो ज्ञानमिदं पुत्रानुशासनम् ॥ प्रयताय प्रवक्तव्यं हि तायानुगताय च २० आत्मज्ञानमिदं गुह्यं सर्वगुह्यतमं महत् ॥ अब्रुवं यदहं तात आत्मसाक्षिकमंजसा २१ नैव स्त्रीनपुमानेतन्नैव वेदनपुंसकम् ॥ अदुःखमसुखं ब्रह्मभूतमव्ययमात्मकम् २२ नैतज्ज्ञात्वा पुमान् स्त्रीवा पुनर्भवमवाप्नुते ॥ अभवप्रतिपत्त्यर्थमेतद्धर्मविधीयते २३ यथामतानि सर्वाणि तथैतानि यथा तथा ॥ कथितानि मया पुत्र भवंति न भवंति च २४ तत्प्रीतियुक्तेन गुणान्वितेन पुत्रेण सत्पुत्रदमान्वितेन ॥ पृष्ठो हि संप्रीतिमना यथार्थब्रूयात्सु तस्येह यदुक्तमेतत् २५ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि शुकानुप्रश्ने पंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५० ॥ व्यास उवाच ॥ गंधानरसान्नानु रूंध्यात्सुखं वानां लंकाराश्चाप्युयात्तस्य तस्य ॥ मानं च कीर्तिं च यशश्च नेच्छेत्स वै प्रचारः पश्यतो ब्राह्मणस्य १ सर्वान्वेदानधीयते शुश्रूषुर्ब्रह्मचर्यवान् ॥ ऋचो यजूंषि सामानियो वेदनसर्वे द्विजः २ ज्ञातिवत्सर्वभूतानां सर्वविस्सर्ववेदवित् ॥ नाकामोऽप्रियते जातु न तेन न च वै द्विजः ३ इष्टीश्च विविधाः प्राप्य कर्तुं श्रेयासदक्षिणान् ॥ प्राप्नोति नैव ब्राह्मण्यमविधानात्कथंचन ४ यदाचायं न बिभेति यदा चास्मान्निश्चयति ॥ यदानेच्छति न द्वोष्टि ब्रह्म संपद्यते तदा ५ यदान कुरुते भावं सर्वभूतेषु पापकम् ॥ कर्मणामनसा वाचा ब्रह्म संपद्यते तदा ६

विरोधाभावात् । न भवंति च निर्देष्टुमशक्यत्वात् । तस्मात्सर्वैरपि तां प्रकैरिदं शास्त्रमुपादेयमिति सिद्धम् २४ तदिति तस्मादुक्तविशेषणवताऽधिकारिणा पृष्ठो गुरुः प्रीतिपूर्वकमिदं वेदितव्यं २५ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये पंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५० ॥ गंधानरसानित्याद्यध्यायः साधनविधानार्थं जीवन्मुक्तलक्षणरूपापनार्थं च नानुरंध्यान्नानु रूंध्रेत् नापितस्य तस्य गंधादेरलंकारान्वर्जनानि च प्राप्नुयात् गंधादिरागद्वेषौ न कार्यौ किंतु दासीतैवेत्यर्थः । प्रचारो व्यवहारः पश्यतो विदुषः १ द्विजो मुख्यो ब्राह्मणः २ कस्तर्हि द्विज इत्येत आह ज्ञातिवदिति यो दयालुर्ब्रह्मविस्सर्ववेदविद्यश्चाकाम आत्मज्ञानेन नृपुंसो जातुकदाचिन्न प्रियते तथा च श्रुतिः । 'योऽकामो निष्काम आसकामः स्यान्न तस्य प्राणा उरकामस्य त्रैवसमवनीयं तैव सन्न ब्रह्माप्येति' इति । तेनाकामत्वेन द्विजो नेति न च किंतु द्विज एव । यो निर्देयः सकामश्चनासौ वेदविन्न ब्राह्मणश्चेति भावः ३ अविधानादयानेष्काम्ययोरननुसरणात् ४ एतदेव विदुषोऽपि यदेत्यादिना ५ । ६

७८ समुद्रेऽस्या आप इव यत्र पुंक्षिकामालीयंते समोक्षमाह ननु कामकामो विषयामिलापी ९ तेषां सर्वेषु लोकेषु कामचारो भवतीति श्रुते ब्रह्मविदेव पूर्णकामो तत्त्वव्यवहाराद्येन सद्गतिः सः विद्वान्कामैः संकल्पमात्रोपनतैः कांतो मनोहरः ननु कामकामः स्वर्गाद्यर्थी कुतः सवा इति स्वर्गप्राप्त्यसंयोगाविप्रयोगांता इति नियमेन ततोऽभ्यस्तइति भावः १० उपनिषद्ब्रह्मस्य सत्यं हितकरं वाक्यं उत्तरोत्तराभावे पूर्वपूर्वव्यर्थमित्यर्थः ११ स्वर्गः सगुणब्रह्मभावः शमो निगुणब्रह्मभावः १२ क्लेदनमिति संतोषाद्वेतोः सत्त्वं बुद्धिप्रसादमिच्छसि इच्छेत पंचमलकारोऽयं । एतदेव सत्त्वं शांतिलक्षणं मोक्षस्य सूचकं कीदृशं सत्त्वं तुष्णया सह शोकमनसोः संकल्पः संशयो वाऽप्रमनः शब्दार्थः संतापं संताप्य क्लेदनं विक्लितिकरणं तंदुलस्येव पाचकमित्यर्थः संतापमिति गुणमूलतम् १३ षड्भिः संतोषसहितैर्विशोकत्वादिभिः समग्रो ज्ञानतृप्तः १४ एवमुक्तलक्षणमुक्तामुक्तिसाधनमाह षड्भिरिति फलभूतत्वात् सुखस्वर्गवर्णपूर्वकैः सत्यदमदानतपस्यागशमाख्यैरुपनिषत्संज्ञैः सत्यादिपराजसतामसत्वेन

कामबंधनमेवैकं नान्यदस्तीह बंधनम् ॥ कामबंधनमुक्तो हि ब्रह्मभूयाय कल्पते ७ कामतो मुच्यमानस्तु धूमा आदिव चंद्रमाः ॥ विरजाः कालमाकांक्षन्धीरो धैर्येण वर्तते ८ आपूर्यमाणमचलप्रतिष्ठं समुद्रमापः प्रविशंति यद्वत् ॥ तद्वत्कामायं प्रविशंति सर्वे स शांतिमाप्नोति न कामकामः ९ सकामकांतो न तु कामकामः स वै कामास्वर्गमुपैति देही १० वेदस्योपनिषत्सत्यं सत्यस्योपनिषदं ॥ दमस्योपनिषदानंदानस्योपनिषत्तपः ११ तपसोपनिषत्त्यागस्त्यागस्योपनिषत्सुखम् ॥ सुखस्योपनिषत्स्वर्गः स्वर्गस्योपनिषच्छमः १२ क्लेदनं शोकमनसोः संतापं तुष्णया सह ॥ सत्त्वमिच्छसि संतोषाच्छांतिलक्षणमुत्तमम् १३ विशोको निर्ममः शांतः प्रसन्नात्मा विमत्सरः ॥ षड्लक्षणवानेतैः समग्रः पुनरेष्यति १४ षड्भिः सत्त्वगुणोपेतैः प्राज्ञैरधिगतं त्रिभिः ॥ ये विदुः प्रेत्य चात्मानमिह स्थंतं गुणं विदुः १५ अकृत्रिममसंहायं प्राकृतं निरुपस्कृतम् ॥ अध्यात्मं सुकृतं प्राप्तः सुखमव्ययमश्नुते १६ निष्प्रचारं मनः कृत्वा प्रतिष्ठाप्य च सर्वशः ॥ यामयं लभते तुष्टिं सानशक्वाऽऽत्मनोऽन्यथा १७ येन तृप्यत्यंशुं जानो येन तृप्यत्यवितवान् ॥ येनास्त्रहो बलं धत्ते यस्तं वेदसवेदवित् १८ संगुप्तान्यात्मनो द्वाप्यपि धाय विचिंतयन् ॥ यो ह्यास्ते ब्राह्मणः शिष्टः स आत्मारतिरुच्यते १९

पिसंभाषिते अतस्तद्व्यावृत्तये सत्त्वगुणोपेतैरिति । त्रिभिश्च श्रवणमनननिदिध्यासनैरागमानुमानानुभवेर्वाऽधिगतमात्मानमिह स्थंशरीरांतस्थं प्रेत्य जीवत्येव देहे देहाभिमानाद्बुद्ध्यापये विदुर्जानी युस्ते तं गुणपूर्वोक्तं मुक्तलक्षणं विदुः प्राप्नुयुः १५ अकृत्रिममजन्यमतत्वाऽसंहायं प्राकृतं स्वभावसिद्धं । निरुपस्कृतं गुणावानमलापकर्षणात्मकसंस्कारहीनम् । अध्यात्ममात्मनि देहे सुकृतं ब्रह्मतस्मात्सुकृतमुच्यते इति श्रुतिप्रसिद्धं प्राप्तः सुखमव्ययमश्नुते । यद्वा अध्यात्मग्रंथयः प्राप्तः सोऽपि ध्यानादिक्रमेणाव्ययं सुखमश्नुते । ग्रंथेऽप्युपनिषदूपे नित्यत्वादकृत्रिमत्वमसंहायत्वं च । प्राकृतं वाक्यार्थमयादास्वरसतोऽर्थप्रत्यायकं । निरुपस्कृतं द्वैतिनामिव हठानाकृत्यार्थं । एतेन परोक्षज्ञानस्यापि पुण्यवृद्धिहेतुतया क्रममुच्यते त्वमुक्तं तथा च स्मृतिः । 'दिनो दिने तु वेदांतश्रवणाद्भक्तिसंयुतात् ॥ गुरुशुश्रूषया लब्धात्कृच्छ्राशीति फलं भवेत्' इति १६ न केवलं शास्त्रीयज्ञानमात्रान्मुक्तिः किंतु साधनांतरापेक्षाऽप्यस्तीत्याह निष्प्रचारमिति ७ म्यथामनो निरोधाभावे न शक्या प्राप्नुमिति शेषः १७ येन ब्रह्मणा १८ संगुप्तानि प्रमादात्सम्यग्रक्षितानि द्वारार्णो विद्यापि धाय निरुध्य विचिंतयन् ध्यायन् १९

अविशेषवर्तते २० अविशेषाणीति विशेषाविशेषलिङ्गमात्रालिङ्गानिगुणपञ्चाणीत्योगोक्तैर्गुणावयवेषु । विशेषाःस्थूलपृथिव्यादयपकादशोत्रियाणिच । अविशेषःपञ्चतन्मात्राणिबुद्धिश्च
लिङ्गमात्रमहत्तत्त्वं लिङ्गप्रधानं तत्र पूर्वप्रागेनउत्तरप्रागेतिपद्यमानोयोगीगुणानापरिचयजति । तत्राविशेषाणिभूतानीतिपञ्चतन्मात्राणिगुणाइतिमहद्व्यक्तंजहतोमुनेस्त्यजतामुनिमा
दुःखसंसारारूपमपोह्यते । सविशेषाणीतिपाठेभूतशब्देनपञ्चतन्मात्राण्येवस्वकार्यस्थूलभूतसहितानीत्यर्थः २१ अतिक्रांतबाधितगुणक्षयगुणैश्वर्ययेनतं विषयैराश्लिष्टम् २२ मुक्तोविरक्तः
समोरागद्वेषशून्यः पर्यवतिष्ठतेस्थिरोभवति शरीरस्थोजीवन्नेत्रसर्वायानतिक्रम्यवर्तते २३ परमकारणनिर्गुणब्रह्म कार्यतामव्यक्तताम् २४ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नी
लकंठीये भारतमावदीपे एकपञ्चाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ विस्तरेणोक्तमध्यात्मसुखसंग्रहार्थसंक्षिपति ब्रह्मानीत्यादिनाऽध्यायेन । ब्रह्मानी
मानपमानादीनि अर्थवर्मावाधिष्ठितोऽपिपुरुषोयदिभोक्तार्योस्यात्तर्हि सइदंमहद्व्यात्मश्राव्यः १ मूतेषुजरायुजादिषु पञ्चसुपञ्चात्मकेषु एतेनमावाभावकालानामपिभौतिकत्वमुक्तं ।
मनुपञ्चम्योमूतेभ्योऽधिकानिकालदिगात्ममनासिचत्वारिद्व्यपिगुणाश्चतुर्विंशतिः कर्मसामान्यविशेषसमवायाश्चभावपदार्थाःसप्तमोऽभाषादार्थश्चेतिकाणादामन्यतेतत्कथं सर्वस्यपञ्चात्म

समाहितं परेतत्त्वैर्क्षीणकाममवस्थितम् ॥ सर्वतःसुखमन्वेतिवपुश्चाद्रमसंयथा २० अविशेषाणिभूतानिगुणांश्चजहतोमुनेः ॥
सुखेनापोह्यतेदुःखंभास्वरेणतमोयथा २१ तमतिक्रांतकर्माणमतिक्रांतगुणक्षयम् ॥ ब्राह्मणंविषयाश्लिष्टंजरामृत्यूनविदतः २२
सयदासर्वतोमुक्तःसमःपर्यवतिष्ठते ॥ इंद्रियाणीन्द्रियार्थाश्चशरीरस्थोऽतिवर्तते २३ कारणंपरमंप्राप्यअतिक्रांतस्यकार्यताम् ॥
पुनरावर्तनंनास्तिसंप्राप्तस्यपरंपदम् २४ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि शुकानुप्रश्ने एकपञ्चाशदधिकद्वि
शततमोऽध्यायः ॥ २५१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ व्यासउवाच ॥ ॥ ब्रह्मानीमोक्षजिज्ञासुरर्थधर्मावनुष्ठितः ॥ वक्रागुण
वताशिष्यःश्राव्यःपूर्वमिदंमहत् १ आकाशंमारुतोऽज्योतिरापःपृथ्वीचपञ्चमी ॥ भावाभावौचकालश्चसर्वभूतेषुपञ्चसु २

कस्वंप्रतिज्ञायतइतिचेत् अत्रोच्यते । नतावत्कालोनामपदार्थांतरमतीतानागतत्वादिव्यवहारहेतुःकिंचिदस्ति नूतनत्वपुराणत्वादिवद्व्यगताभिरेवातीतत्वावस्थामिस्तादृग्व्यवहारोपपत्तेः ।
नापिदिक् आकाशोऽवसूर्योपाधिकीप्राच्यादिकरूपनेत्युपगमात् । नापिमनस्तस्यइन्द्रियत्वेनभोत्रादिवद्ब्राह्मणसजातीयगुणाश्रयत्वस्यावयवकथ्यत्वेनपांचभौतिकत्वात् । पराभिमतमनस्तुग्रा
ह्यसजातीयगुणानाश्रयत्वेनद्विकालवर्गेन्द्रियत्वंयुज्यते । गुणाऽपिआश्रयान्नातिरिच्यतेइतिनपृथक्पदार्थः तथाद्रव्यस्यैवस्वास्थ्यप्रच्युतिःपरिस्पंदारमाऽवस्थाविशेषःकर्मैतिनतदपिपृथक्पदार्थः ।
तथासत्सदितिव्यवहारविषयत्वस्यस्वकल्पितस्यसामान्यादिषुसद्भावेऽप्यनवस्थादिदोषमयातेभ्योव्यावृत्तंद्रव्यगुणकर्मस्वेवानुगतंसामान्यमित्यप्यसत् । अधिष्ठानसत्त्वेनैवसत्सदितिव्यवहारस्यो
पपत्तोस्त्यामनगुणतस्यतस्यकल्पनायाअनौचित्यात् । नित्यद्रव्यवृत्तयोऽनंताविशेषाइत्युपगमस्त्वेकात्म्येनित्यद्रव्याणामेवामावात्रिरालंबनोमानांतरासिद्धश्च । समवायवद्रूपादिकमापिसमवा
यंविनैवद्रव्येस्थास्यतीतिसमवायकल्पनाऽप्यनर्थिका । यथावदःपटान्योन्याभावः । एवंभूतलंघ्यसंसर्गाभावोऽपिमविच्यति तथाचोक्तं । 'भावांतरमभावोद्विक्कयाचितुव्यपेक्षया'इति । प्रागभाव
प्रभवंसाभावयोस्त्वसत्प्रतियोगिकत्वादेवासिद्धिः । सद्भाषाभावोभिरुच्यतइतिन्यायेनतन्निरूपकाभावात् । तस्मादभौतिकःपदार्थएवनास्तीतिमुक्तंभावाभावकालानामपिपञ्चात्मकत्वम् १

अंतरात्मकमाकाशतन्मयंश्रोत्रमिन्द्रियम् ॥ तस्यशब्दगुणंविद्यान्मूर्तिशास्त्रविधानवित् ३ चरणंमारुतात्मेतिप्राणापानौचतन्मयौ ॥ स्पर्शनंचेंद्रियंविद्यात्तथा
स्पर्शंचतन्मयम् ४ तापःपाकःप्रकाशश्चज्योतिश्चक्षुश्चपञ्चमम् ॥ तस्यरूपगुणंविद्यात्ताम्रगौरासितात्मकम् ५ प्रकृदःक्षुद्रतास्नेहइत्यपामुपदिश्यते ॥ असृङ्
मज्जाचयच्चान्यत्स्निग्धंविद्यात्तदात्मकम् ६ रसनंचेंद्रियंजिह्वारसश्चापांगुणोमतः ॥ संघातःपार्थिवोधातुरस्थिदंतनखानिच ७ श्मश्रुरोमचकेशश्चशिरास्नायुच
चमच ॥ इंद्रियंघ्राणसंज्ञातंनासिकेत्यभिसंज्ञिता ८ गंधश्चेंद्रियार्थोऽयंविज्ञेयःपृथिवीमयः ॥ उत्तरेषुगुणाःसंतिसर्वसत्त्वेषुचोत्तराः ९ पञ्चानांभूतसंघानांसंतति
मुनयोविदुः ॥ मनोनवमेषांतुबुद्धिस्तुदशमीस्मृता १० एकादशस्त्वनंतात्मासर्वःपरउच्यते ॥ व्यवसायात्मिकाबुद्धिर्मनोव्याकरणात्मकम् ॥ कर्मानुमाना
द्विज्ञेयःसजीवःक्षेत्रसंज्ञकः ११ एभिःकालात्मकैर्भावैर्यःसर्वःसर्वमन्वितम् ॥ पश्यत्यकलुषंकर्मसमोहंनानुवर्तते १२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांति० मोक्ष० शुकानु
प्रश्नेद्विपञ्चाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५२ ॥ व्यासउवाच ॥ शरीराद्विप्रमुक्तंहिसूक्ष्मभूतंशरीरिणम् ॥ कर्मभिःपरिपश्यंतिशास्त्रोक्तैःशास्त्रवेदिनः १
यथामरीच्यःसहिताश्चरंतिसर्वश्रुतिष्ठंतिचदृश्यमानाः ॥ देहैर्विमुक्तानिचरंतिलोकांस्तथैवसत्त्वान्यतिमानुषाणि २ प्रतिकूपंयथैवाप्सुतापःसूर्यस्यलक्ष्यते ॥
सत्त्ववत्सुतथासत्त्वंप्रतिरूपंसपश्यति ३ तानिसूक्ष्माणिसत्त्वानिविमुक्तानिशरीरतः ॥ स्वेनसत्त्वेनसत्त्वज्ञाःपश्यंतिनियतेंद्रियाः ४

तिसःसमोऽसकामकर्मनानुवर्तते । ज्ञातात्मतत्त्वतयानिष्कामोभवतीत्यर्थः ११ ॥ इतिशांतिपर्वणिमोक्षधर्म० नी० भारतमावदीपे द्विपञ्चाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५२ ॥ एवंपञ्चभूता
निअविद्याकामकर्माणिमनोबुद्धीचेतिदशकःक्षेत्रंततोऽन्यएकादशोऽनंतरात्मासचलिगारभैवेतिप्रमोमाभूदितितस्यापिदशकांतर्गतत्वंसाधयतिशरीरादित्यादिनास्थूलशरीराद्विप्रमुक्तमापिशरीरि
णंसूक्ष्मशरीरवंतंअतएवसूक्ष्मभूतंदुर्लभंशास्त्रोक्तैःकर्मभिर्योगानुष्ठानैःपश्यंतिशास्त्रज्ञायोगिनः । लिङ्गात्मानंसमाधौसाक्षात्कुर्वतीत्यर्थः । लिङ्गदेहसत्त्वेविद्वदनुभवंप्रमाणमुक्ताशुकिमप्याह
यथेति यथागगनोदरेसूक्ष्मशरीचिकानिविद्धाःसंस्थोऽपिरुद्धदृष्ट्यानुष्ठानं । गुरुक्तयुक्त्यानुदृश्यमानास्ताएवातिविस्पष्टंगृह्यते । तथादेहैःस्थूलैर्विमुक्तानिरहितानिसत्त्वानिस्थूलदृष्ट्यानुदृश्यंत
इत्यर्थः । लोकांश्चरंतीतिश्रुतं २ प्रतिकूपंप्रत्युपाधि सूर्यस्यतापोरहिममंडलमप्युल्लक्ष्यते एवंसत्त्ववत्सुजीवहेषुसत्त्वसत्त्वप्रधानंलिङ्गंप्रतिरूपंप्रतिव्यक्तिसयोगिपश्यति ३ एतदेवाह तानीति ४

सर्वेषां योगयोगिनां योगं युजतां सत्त्वात्मा लिख्यते होवति इति प्रतीतिर्यथेष्टं परशरीरप्रवेशादावपि योग्यो भवति । आत्मनि चित्तितं कल्पितं कर्मजं रजः कामादिव्यसनं जहतां । प्रधानस्य जगत्कारणस्याद्वै
धमप्यं गमावस्तादास्थ्ययोगैश्चर्यततोऽपि मुक्तानां सर्वोत्सवस्यासु सर्वकालेषु योगिनां लिङ्गदेहोवतिष्ठतीति द्वयोः संबन्धः ५ । ६ तेषामिति तेषां योगिनां मूलात्मा जीवः सततं सर्वदा सूक्ष्मैः सप्तभिर्गुणै
गुणकार्यैर्मेहदहंकारपंचतन्मात्राख्यैर्युक्तो नित्यं चरिष्णुरिन्द्रादिलोकेषु संचरणशीलः । सदाऽनित्यः कालत्रयेऽपि मिथ्यात्वादनित्यो बाधितो व्यवहारतोऽजरामरश्च भवति ७ एवं योगिनां सूक्ष्मदे
हापरोक्ष्यमुक्तं मुक्तानां पितदस्तीत्याह मनहति मनोबुद्धिभ्यां पराभूतो जितः स्वप्नेष्वपि स्वदेहपरदेहं च स्थूलादभ्यन्तरीति तथा ८ । ९ । १० एवं स्वप्नद्वयगमेशयनं प्राप्नोति तत्रत्यैर्जाठराभ्यादि
भिर्दुःखानामोति तद्दृष्ट्या तन्मात्रादेरभावादि त्याह अहेति अहेति प्रसिद्धयर्थं मठयं ऊष्माजाठरीयस्तदंतर्गतः ११ अस्यैव दुर्ज्ञेयत्वमाह तमिति तमेतमात्मानं अतितेजाः परमेश्वरस्तस्यांश
मिवांशं मूर्तिषु देहेषु १२ कथं तद्वात्मप्राप्तिरत आह योगेति अनुच्छासान्यचेतनानि स्थूलशरीराणि अमूर्तानि सूक्ष्मशरीराणि वज्रोपमानि ब्राह्मणप्रलयेऽप्यविनाशीनिकारणशरीराणि अतिक्रामंती
तिशेषः केतमात्मानं ये परीप्सवः प्राप्नुमिच्छन्ति ते भवन्ति योगेन देहत्रयमुद्धवयतां मात्मप्राप्तिरित्यर्थः १३ आश्रमकर्ममुक्तं कर्मच्छिद्रेषु एतन्मदुक्तं वाक्यं योगयोगप्रधानं शांतिर्योगिनां निरव्यतीत

स्वपतां जाग्रतां चैष सर्वेषां मात्मचित्तितम् ॥ प्रधानाद्वैधमुक्तानां जहतां कर्मजं रजः ५ यथाऽहनि तथा रात्रौ यथा रात्रौ तथाऽहनि ॥ वशोतिष्ठति सत्त्वात्मा सततं
योगयोगिनाम् ६ तेषां नित्यं सदानि नित्योभूतात्मा सततं गुणैः ॥ सप्तभिस्त्वन्वितः सूक्ष्मैश्चरिष्णुरजरामरः ७ मनोबुद्धिपराभूतः स्वदेहपरदेहवित् ॥ स्वप्नेष्व
पि भवत्येष विज्ञाता सुखदुःखयोः ८ तत्रापि लभते दुःखं तत्रापि लभते सुखम् ॥ क्रोधलोभौ तु तत्रापि कृत्वा व्यसनमच्छति ९ प्रीणितश्चापि भवति महतोऽर्थान्
वाप्यहि ॥ करोति पुण्यं तत्रापि जीवन्निवचपश्यति १० अहोष्मांतर्गतश्चापि गर्भं स्वमुपेयिवान् ॥ दशमासान्वसन् कुक्षौ नैषोऽन्नमिव जीर्यते ११ तमेतमिति
तेजोऽंभूतात्मानं हृदि स्थितम् ॥ तमोरजोभ्यामाविष्टानानुपश्यंति मूर्तिषु १२ योगशास्त्रपराभूत्वा तमात्मानं परीप्सवः ॥ अनुच्छासान्यमूर्तानि यानि वज्रो
पमान्यपि १३ पृथग्भूतेषु मृष्टेषु चतुर्थांशमकर्मसु ॥ समाधौ योगमेवैतच्छांदिलयः शममब्रवीत् १४ विदि त्वासप्तसूक्ष्माणि षडंगं च महेश्वरम् ॥ प्रधानविनियो
गज्ञः परं ब्रह्मानुपश्यति १५ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि शुकानुप्रश्ने त्रिपंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५३ ॥

कीदृशं योगं समाधौ शमं समाधिकालीनं कारणमावात्परमूतं शमं सर्वदृश्यपञ्चमात्मकं । तत्र संन्यासिनां ध्यानार्थं एव संन्यास इतरेषां माश्रमिणामपि कर्मच्छिद्रेषु ध्यानं विहितमेवेत्यर्थः । सोऽयं
शमश्चादौ गेऽपि शांतिर्यथा आग्नेयं सर्वस्वदं ब्रह्म तज्जलानिति शांतोपासीतेत्यादिना विहितः । तत्र ब्रह्मण एव जायते तत्रैव लीयते तेनैवाऽनिति चेष्टते चेति तज्जलानिति हेतोर्नित्यः सर्वब्रह्म उत्पन्न
मतो ब्रह्मैव । अतएकात्म्यदर्शित्वेन रागद्वेषादिशून्यतया शांतोभूत्वा उपासीतेति श्रुत्यर्थः १४ उपसंहरति विदित्वेति सप्तसूक्ष्माणि इंद्रियार्थमनोबुद्धिमहत्त्वाव्यक्तपुरुषान्मास्त्रतो विदित्वा
षडंगं महेश्वरजगत्कारणं योगबलेन विदित्वा षडंगानि तु 'सर्वज्ञता तृप्तिरनादिबोधः स्वतंत्रतानित्यमलुप्तदृष्टिः । अनंतशक्तिश्चाविर्भावो विभुज्ञः षडादुरंगानिमहेश्वरस्य' इति वायुपुराणोक्तानि ।
प्रधानं त्रिगुणात्मकमज्ञानं तस्य विनियोगो विपरिणाम इदं जगदिति जानन्न परं ब्रह्म शास्त्राग्रस्थानीयादीश्वरादांतरं चंद्रस्थानीयं अनुगृह्येदवाक्यमनु ध्यानेन पश्यति साक्षात्करोति १५ ॥ इति
शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे त्रिपंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५३ ॥

एवमध्यायद्वयेन स्थूलसूक्ष्मशरीराभ्यामात्मानं विविच्य मूलज्ञानादपि तं विवेकुमारमते हृदीति हृदयक्षेत्रे मोहो वैचित्त्यंतं देवसंघयो बीजंतस्मात्संभवो यस्य विधित्साकर्तुमिच्छा परिविच्यतेऽस्मि
न्निति परिषेचनमालवालम् १ आचारो मूलं परिविच्यतेऽनेनेति परिषेचनजलम् २ । ३ तत्फलं रस्यादितदिच्छन्नः आयसैर्लोहमयवह्नेः पाशैर्बन्धकैः शरीरैर्वासनाभिर्वा ४ वासनाजित्वा काम
मपकर्षति निरुक्तं तदिदुःखयोः सुखदुःखयोः वैषयिकसुखमपि दुःखमेवेति मत्वा दुःखयोरित्युक्तं त्यजमानस्त्यजं स्त्यक्तुमिच्छन्न हेतौ शानच् ५ येन रुपादिना हेतुना तं कामपादपंसरो हतिवर्धयति स एव
रुपादिस्तं वर्धकं हति ६ मूलमज्ञानं साम्येन निर्विकल्पसमाधिना एतेन तार्किकाणामात्मत्वेनामिमता दामंदमया रुपादज्ञानादप्यन्य आत्मेति कारणादपि विवेको दर्शितः ७ बंधबंधकत्वं वक्ष
मिति पाठेत्यागम् ८ अग्रिमाध्याये विद्यां विवक्षंस्तं ब्रह्मैव संसारपूर्वोक्तज्ञानकृतं कुराज्यरूपकेणाह शरीरं पुरमित्यादिना भोगाय तन्वाच्छरीरं पुरं भोगजसुखाभिमानिस्वाबुद्धिः स्वामिनी त
त्त्वबुद्धेर्निश्चयात्मिका या बुद्धेः स्वामिन्या अथ चित्तकममास्थस्थानीयं मनः विचारपरत्वात् ९ बुद्धेर्भोगार्थविषयधनमप्यंतींद्रियाणि पौराः ते च मनसाऽमात्येन प्रवर्त्या इति मनः पौरा इत्युच्यते ।

॥ व्यास उवाच ॥ हृदिकामद्गुमश्चिन्मोहसंचयसंभवः ॥ क्रोधमाममहास्कंधो विधित्सापरिषेचनः १ तस्य चाज्ञानमाधारः प्रमादः परिषेचनम् ॥ सोऽभ्यसू
यापलाशो हि पुरा दुष्कृतसारवान् २ संमोहचित्ता विटपः शोकशाखो भयांकुरः ॥ मोहनीभिः पिपासाभिर्लताभिरनुवेष्टितः ३ उपासते महादृक्षं सुलुब्धास्तत्फले
प्सवः ॥ आयसैः संयुताः पाशैः फलदं परिषेच्यतम् ४ यस्तान्पाशान् वशे कृत्वा तं वृक्षमपकर्षति ॥ गतः स दुःखयोरंतं त्यजमानस्तयोर्द्वयोः ५ संरोहत्यकृतप्रज्ञः
सदा येन हि पादपम् ॥ सतमेव ततो हंति विषग्रं थिरिवातुरम् ६ तस्यानुगतमूलस्य मूलमुद्ध्रियते बलात् ॥ योगप्रसादात्कृतिना साम्येन परमासिना ७ एवं योगेद
कामस्य केवलस्य निवर्तनम् ॥ बंधवैकामशास्त्रस्य स दुःखान्यतिवर्तते ८ शरीरं पुरमित्याहुः स्वामिनी बुद्धिरिष्यते ॥ तत्त्वबुद्धेः शरीरस्थं मनो नार्थचित्तकम् ९
इंद्रियाणि मनः पौरास्तदर्थं तु पराकृतिः ॥ तत्र द्वौ दारुणौ दोषौ तमोनामरजस्तथा ॥ तदर्थमुपजीवंति पौराः सहपुरेश्वरैः १० अद्वारेण तमेवार्थं द्वौ दोषावुपजी
वतः ॥ तत्र बुद्धिर्हि दुर्धर्षा मनः सामान्यमश्रुते ११ पौराश्चापि मनस्त्रस्तास्तेषामपि चलास्थितिः ॥ तदर्थं बुद्धिरध्यास्ते सोऽनर्थः परिषीदति १२

तदर्थं तेषां त्रिपौराणां पालनार्थं मनसः पराकृतिर्महती क्रिया प्रवृत्तिर्विज्ञानक्षेत्रारामादिदृष्टादृष्टार्थाधिका । तत्र कृतौ द्वौ दोषौ रजस्तमसीराजसतामसाहंकारो दारुणौ क्रियाफलमन्यथं
तोषित्तामात्यस्य कालुष्यं कुर्वता । तमेवार्थं क्रियाफलं सुखदुःखं मनसाऽमात्येन सदोषेणानिर्मितं पौरावुपजीवंति भवन्ति पुरेश्वरैर्मनोबुद्धयहंकारैः सह १० एवं सत्यद्वारेणाऽविहितेन निषिद्धेन
चमार्गेण पारदार्पादिनाराजसतामसाहंकारोक्तारितं सुखादिरूपमप्यर्थमुपजीवतः तत्र एवं सति दुर्धर्षाऽपि बुद्धिः शुद्धस्त्वमयत्वेन रजस्तमसोरवशत्वात् साऽपि दोषकलुषितेन मनसा सह समानत्वं भजते
मनसः प्रधानत्वात् । एवं बुद्धिरपि सदोषत्वेन । 'यथा धर्ममधर्मं च कार्यं चाकार्यमेव च । अयथा वत्प्रजानाति बुद्धिः सा पार्थराजसी । अधर्मधर्ममिति यामन्यते तमसाऽऽवृता ।
सर्वार्थान् विपरीतांश्च बुद्धिः सा पार्थतामसी' इति भगवदुक्तं रूपवती भवति ११ ततोऽपि किं स्यादित्यत आह पौरा इति बुद्धेर्मनसोर्द्विषाण्यपि दुष्टानि भूत्वा न क्वचित्स्थेयं लभंते एवं बुद्धिरपि
दुष्टासतीत्यर्थं यमर्थं धनपुत्रादिकं हितमित्यध्यवस्यतिसंप्रदानार्थं दुःखदायी भूत्वा परिषीदति नश्यति १२

मष्टोऽप्यथोदुःखदइत्याह यदिति । यद्विद्विहितमनःअर्थनाशादूर्ध्वमध्यास्तेस्मरतितन्मनोऽपिपरिषीदति । मनस्तापेनबुद्धिरपितप्यतइत्याह पृथगिति । संकल्परूपेणमनोयदाबुद्धेःसका
शात्पृथक्भवतितदात्स्केवलमनइत्युच्यते । वस्तुतस्तुतदेवबुद्धिरतस्तत्तापेनबुद्धिरपितप्यतइत्यर्थः ११ बुद्धिमनसोरनात्मनोस्तापेआत्मनःकिंनष्टमतआहसाधैम तत्रेति एनमात्मानंतत्र
बुद्धौविधृतंप्रतिबिंबरूपेणस्थापितंरजोबुद्धिगतोरजोगुणोदुस्त्रैकफळदःपर्यवतिष्ठतव्याप्नोति । तथाचबुद्धिधर्माःपरिच्छेदपरितापादयस्तदुपहितेआत्मनिभांतीत्यर्थः । 'बुद्धेर्गुणेनात्मगुणेनचैव
द्वाराग्रमात्रोह्यवरोऽपिदृष्टः । सहिस्वप्नोभूत्वाध्यायतीवलेलायतीव'इत्यादिश्रुतिभ्यस्तैर्बुद्धिगुणैरात्माऽपितप्यतएवेति । फलितमाह तदिति तत्तस्माद्धेतोःमनोरजसासहस्रव्यंकुरुतेप्रवृत्त्यु
न्मुखंभवतीत्यर्थः । ततःकिमतआह संगतमनउपाधिकंतमात्मानंपौरंजनमिन्द्रियाणिचादायस्ववशेकृत्वामनःकर्तृरजसेरजःफळादुदुःखायप्रयच्छति । यथादुष्टोऽमात्योराजानंपौरंजनं
चस्थाधीनंकृत्वाशत्रवेऽर्पयतितद्वद्राजसेनमनसाआत्माबुद्धिरिन्द्रियाणिचबद्धानीत्यर्थः १४ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे चतुःपंचाशदधिकद्विंशतत

यदर्थं पृथग्मध्यास्ते मनस्तत्परिषदिति ॥ पृथग्भूतं मनो बुद्ध्या मनो भवति केवलम् १३ तत्रैतन्निविष्टं तन्मनः पर्यवतिष्ठते ॥ तन्मनः कुरुते सख्यं रजसा सहसं
गतम् ॥ तं चादाय जनं पौरं रजसे संप्रयच्छति १४ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि शुकानुप्रश्ने चतुःपञ्चाशदधिकाद्विशतत
मोऽध्यायः ॥ २५४ ॥ ध ॥ ॥ ध ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ भूतानां परिसंख्यानं भूयः पुत्रनिशामय ॥ द्वैपायनमुखाद्भष्टं श्लाघया परयाऽनघ १
दीप्तानलनिभः प्राहमगवान्धूमवर्चसे ॥ ततोऽहमपि वक्ष्यामि भूयः पुत्रनिदर्शनम् २ भूमेः स्थैर्यं गुरुत्वं च काठिन्यं प्रसवार्थता ॥ गंधो गुरुत्वं शक्तिश्च संघातः स्था
पनाघृतिः ३ अपां शैत्यं रसः क्लेदो द्रवत्वं स्नेहसौम्यता ॥ जिह्वा विस्म्यंदनं चापि भौमानां श्रपणं तथा ४ अग्नेर्दुर्धर्षता ज्योतिस्तपःपाकः प्रकाशनम् ॥ शोको रागो ल
घुस्तैक्ष्ण्यं सततं चोर्ध्वभासिता ५ वायोरनियमस्पर्शो वादस्थानं स्वतंत्रता ॥ बलं शैथिल्यं च मोक्षं च कर्म चेष्टात्मता भवः ६

मोऽध्यायः ॥ २५४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ एवं प्रसृतस्य बंधस्य मोक्षार्थं वासेनोक्तमुपायं वक्तुं प्रतिजानीते श्रीभूमः मृतानामिति चिदात्मोपाधि मृतानां स्वादीनां परिसंख्यानं निवारणं भूय इति प्रागुक्तमेवाध्यातमं पुनः श्लाघया धन्योऽहमीदृशमध्यातमं ज्ञातवानिति बुद्ध्या निशामय शृणु १ दीपेति अज्ञानेनानावृतो वह्निनिभः आवृतो घूमतुल्यः निदर्शनं निश्चितं शास्त्रमज्ञानापनोदकम् २ 'एतद्वैतदक्षरं गार्गि ब्राह्मणमभिवदंत्यस्थूलमनष्वहस्वमदीर्घ' इत्यादि श्रुत्या ब्रह्मणि निषिद्धानां चतुर्विधपरिमाणादिगुणानामाश्रयो मृतान्येवेत्यात्मनो निर्गुणत्वसिद्ध्यर्थं भूयः आदिगुणां निवृत्तमनसि भूमेरिति । स्थैर्यमचांचल्यम् । गुरुत्वं पतनप्रतियोगीगुणः । प्रसवो धान्याद्युत्पत्तिस्तदर्थता । गुरुत्वं प्रपमानतापिंडपुष्टिः । शक्तिर्गन्धद्रव्यरसामर्थ्य । संघातः श्लिष्टावयवत्वम् । स्थापनमनुष्याद्याश्रयत्वं धृतिः पांचभौतिके मनसि यो धृत्यंशः स पार्थिवः स्थैर्यशब्देनैवोपातइति धृतिशब्देनाप्रमृतांतरप्रवेशस्थानत्वमुच्यते ३ जिह्वारसनेत्रियं । विश्यं दनं प्रस्त्रवणम् । चादिमकरकादिरूपेण संघातश्च । भौमानांतंडुलादीनां श्रपणं पाचनम् ४ ज्योतिर्ज्वलनकर्म लघुः शीघ्रगामित्वम् ५ अनियमस्पर्शोऽनुष्णाशीतरपर्शः । वादस्थानं वागिन्द्रियगोळकानि । स्वतंत्रतागमनादौ मोक्षो मूत्रादेः कर्मसंस्तेपणादि चेष्टाश्चास्त्रप्रश्नादिः । आत्मताप्राणरूपेण चितुपाधित्वम् । भवोजन्ममरणे ६

1193.11

अन्नश्रयमाश्रयत्वाभावः । अनालंबनमाश्रयांतराशून्यत्वम् । अव्यक्तरूपस्पर्शशून्यत्वात् । अविकारिताद्व्यांतरानारम्भकत्वम् ७ भूतत्वंश्रोत्रेन्द्रियोपादानत्वात् । विकृतानिदेहांतर्गतच्छिद्राणि । अत्रभूतत्वविकृतत्वादयोभूतांतरेऽपिसंभवंतीति अधिकगुणत्वंतत्रास्तितथापिगुणाःपंचाशदेवपंचाशतमित्यर्थः । पंचभूतात्ममाविताःपंचानांभूतानामात्माप्रातिस्विकंस्वरूपंतत्रलक्षिताः ८ धैर्योपपत्तिरूहापोहकौशलं व्यक्तिःस्मरणम् । विसर्गोविपरीतःसर्गोभ्रातिः । कल्पनामनोरथवृत्तिः । क्षमाप्रसिद्धा । सत्वेराग्यादि । असत्तरागद्वेषादि । आश्रुताअस्थिरत्वम् ९ इष्टानिष्टानांवृत्तिविशेषाणांविपत्तिर्नाशोनिद्रारूपावृत्तिरित्यर्थः । व्यवसायवृत्ताहः । समाधिताचित्तस्थैर्यनिरोधइत्यर्थः । संशयःकोटिद्वयस्पृग्ज्ञानं । प्रतिपत्तिःप्रत्यक्षादिप्रमाणवृत्तिः १० अत्रबुद्धिमनसीएकीकृत्यशकतेकथमिति ननुभूम्यादीनांजडानांस्थैर्यादयोजडाएवगुणाइतियुक्तम् । इन्द्रियमनसांतुपश्याम्यहंदुःख्यहंजानाम्यहमित्यात्माभेदेनप्रतीयमानानांकथमनात्मत्वं । अनात्मत्वेनाहंकेतुगुणानांधैर्योपपत्त्यादीनांविपत्तिःपंचाशद्वृत्तिरिति । अत्रिन्द्रियगुणाःपंचाशद्वृत्तिरिति । अत्रोत्तरंयदेतद्बुद्धमनश्चेत्यादिप्रज्ञानंब्रह्मेत्येवाश्रुतिमनुसरन्नाह आहुरिति ननुपंचाशद्भूतगुणाःपंचबुद्धिगुणाइतिपंचपंचाशद्वा । चतुर्दशानुपदीक्ताबुद्धिगुणाइतिपक्षेचतुःषष्टिर्बुद्धिगुणाःस्युरित्याशंक्याह

आकाशस्यमुणःशब्दोव्यापित्वंछिद्रताऽपिच ॥ अनाश्रयमनालम्बमव्यक्तमविकारिता ७ अप्रतीधातिताचैवभूतत्वंविकृतानिच ॥ गुणाःपंचाशतंप्रोक्ताःपंच
भूतात्मभाविताः ८ धैर्योपपत्तिर्व्यक्तिश्चविसर्गःकल्पनाक्षमा ॥ सदसच्चाशुताचैवमनसोनववैगुणाः ९ इष्टानिष्टविपत्तिश्चव्यवसायःसमाधिता ॥ संशयःप्रतिप
त्तिश्चबुद्धेःपंचगुणान्विदुः १० ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कथंपंचगुणाबुद्धिःकथंपंचेंद्रियागुणाः ॥ एतन्मेसर्वमाचक्ष्वसूक्ष्मज्ञानंपितामह ११ ॥ भीष्मउवाच ॥
आहुःषष्टिंबुद्धिगुणान्वैभूतविशिष्टानित्यविषक्ताः ॥ भूतविभूतीश्चाक्षरसृष्टाःपुत्रननित्यंतदिहवदंति १२ तत्पुत्रचिंताकलिलंतदुक्तमनागतंवैतवसंप्रतीह ॥ भूता
र्थतत्त्वंतदवाप्यसर्वंभूतप्रभावाद्भवशांतबुद्धिः १३ ॥ इति श्रीमहाभारते शां० मो० शुकानुप्रश्ने पंचपंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५५ ॥ ॥

भूतविशिष्टाः पंचभूतान्यपि बुद्धेरेव गुणाः पूर्वे च पंचपंचाशदिति षष्टिषु द्विगुणानाहुः । ते च नित्येन चैतन्येन विषयकामिश्रिताः जडानामपि तृतीनां चिदनुबन्धेनैव ज्ञानरूपस्त्वव्यवहार इति न कश्चिदोष इति भावः । वृत्तिभिश्चैतन्यस्य संबंधो जगत्तुकाष्टवन्मामूक्षित्या शयेनाह भूतेति भूतानि पंचतद्विभूतयश्च मनो बुद्धिभ्यां सह उक्ताः षट्षष्टिरित्येकसप्ततिपदार्थानक्षरेण ब्रह्मणा प्रशासितान्मुष्टान् वदंति वेदाः सर्वे खल्विदं ब्रह्मतज्जगत्तानितीत्यादयः । नन्वक्षरस्य सर्वस्य षट्षष्टे परिणामित्वं स्यादित्याशंक्याह पुनर्न नित्यं तदिह वदंतीति तत्तत्तत्त्वमक्षरस्याक्षरत्वादपरिणामित्वादेव नित्यं न । यथा क्षीरस्य नित्यं दधि स्रष्ट्वंतद्वद्वर्कितं हि शुक्तिकायां रजतं प्रातेकादाचित्कं द्वाष्टि स म समं चितो विश्वस्रष्ट्वमित्यर्थः । एवं चितोऽपरिणामित्वात्तज्जगद्रज्जूरगवन्मृषैवेति ब्रह्मा द्वैतं सिद्ध्यतीति भावः तथा च श्रुतिः । 'अजायमानो बहुधा विजायते' इति जन्मादिभावविकारमलभमान एव बहुरूपो भवतीति श्रुत्यर्थः ११ इदमेव मदुक्तं वेदसंमतमित्याह तदिति तत्तस्मिन् पूर्वश्लोकोक्ते जगदुत्पत्त्यादि विषये यत्तत्तुभ्यमनागतमनागमं वेदविरुद्धमुक्तमन्यैर्वादिभिस्तस्मिन् ताकलिकं विचारतो दुष्टं यौक्तिकैरुक्तमपि युक्तिविरुद्धमेव श्रौतमेव मतं युक्तिमत्तरमित्यर्थः । त्वंसंप्रति इह लोके तन्मदुक्तं मृतार्थस्य नित्यसिद्धस्य ब्रह्मणस्तत्त्वं याथात्म्यं सर्वकृत्स्नमवाप्य भूतप्रभावाद्वा द्वैतश्रयात् ल्यब्लोपे पंचमी तस्याप्यज्ञातानिर्घृति का बुद्धिर्यस्य तथा भव ११ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारवभावदीपे पंचपंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ १५५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

ननु क्वांतुद्धितैव श्रेयश्चेत्पुनरुत्पत्तिरिति तस्मिन्नेव भूतस्थे स्वयमेव भवति किं साधनायासेनेत्याहं कथं प्राप्तामांतरप्राप्तिवन्मृत्पुनर्जन्मनीतुस्वरूपनाशोदयो कृतहानाकृताभ्यागमाविदोष प्रसक्तेः । स्मृतिस्तु स्वरूपदेहमात्रविस्मरणपरेति निर्णयार्थं मृत्युप्रजापतिसंवादमारभते यद्भूमेपृथिवीपालादित्यादिना १ । २ । ३ वर्तितवर्तते ४ । ५ कस्येति स्थूलस्य सुदृढस्य वा देहस्याऽऽत्मनश्च वेति कुतः पुरुषात् केन निमित्तेन ६ आख्यायिकासु खेन कुत इत्यस्योत्तरं तावदाह पुरेत्यादिना ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ सैन्यइति यच्छि

युधिष्ठिर उवाच ॥ यद्भूमेपृथिवीपालाः शेरते पृथिवीतले ॥ पृतनामध्य एते हि गतसंज्ञा महाबलाः १ एकैकशो भीमबलानागायुतबलास्तथा ॥ एते हि निहताः संख्ये तुल्यतेजोबलैर्नरैः २ नैवापश्यामि हंतारं प्राणिनां संख्ये परम् ॥ विक्रमेणोपसंपन्नास्तेजोबलसमन्विताः ३ अथ चेमे महाप्राज्ञाः शेरते हि गतासवः ॥ मृता इति च शब्दोऽयं वर्तत्येषु गतासुषु ४ इमे मृता मृतपतयः प्रायशो भीमविक्रमाः ॥ तत्र मे संशयो जातः कुतः संज्ञा मृता इति ५ कस्य मृत्युः कुतो मृत्युः केन मृत्युरिह प्रजाः ॥ हरत्यमरसं काशतन्मे भूहि पितामह ६ ॥ भीष्म उवाच ॥ पुरा कृतयुगे तातरा राजा ह्यासीद कपनः ॥ सशत्रुवशमापन्नः संग्रामे क्षीणवाहनः ७ तस्य पुत्रो हरिर्नाम नारायणसमो बले ॥ सशत्रुभिर्हतः संख्ये सबलः सपदानुमः ८ सराजाशत्रुवशः पुत्रशोकसमन्वितः ॥ यदृच्छया शांतिपरो ददर्श भुवि नारदम् ९ तस्मै स सर्वमाचष्ट यथा वृत्तं जनेश्वरः ॥ शत्रुभिर्ग्रहणं संख्ये पुत्रस्य मरणं तथा १० तस्य तद्वचनं श्रुत्वा नारदोऽथ तपोधनः ॥ आख्या न मिदमाचष्ट पुत्रशोकापहतदा ११ ॥ नारद उवाच ॥ राजन शृणु समा ख्यानमद्येदं बहुविस्तरम् ॥ यथा वृत्तं श्रुतं चैव मयेदं सुधाधिप १२ प्रजाः सृष्ट्वा महातेजाः प्रजासर्गे पितामहः ॥ अतीव वृद्धा बहुलानां मृष्यतपुनः प्रजाः १३ न ह्यंत रमभूत्किंचित्क्वचिज्जंतुभिरच्युत ॥ निरुच्छासमिवोन्नद्धं त्रैलोक्यमभवत् १४ तस्य चिंता समुत्पन्ना संहारं प्रतिभूपते ॥ चिंतयन्नाप्यगच्छच्च संहारे हेतुकारणम् ॥ १५ तस्य रोषान्महाराज खेम्योऽग्निरुदतिष्ठत ॥ तेन सर्वादिशो राजन ददाह स पितामहः १६ ततो दिवं भुवं खंच जगच्च स चराचरम् ॥ ददाह पावको राजन भगवत्को पसंभवः १७ तत्रादह्यंत भूतानि जंममानि ध्रुवाणि च ॥ महता क्रोधवेगेन कुपितेऽपि पितामहे १८ ततोऽध्वरजटः स्थाणुर्वेदाध्वरपतिः शिवः ॥ जगाम शरणं देवो ब्रह्मा णं परवीरहा १९ तस्मिन्नाभिगते स्थाणौ प्रजानां हितकाम्यया ॥ अब्रवीत्परमो देवो ज्वलन्निव तदा शिवम् २० करवाण्यद्यकं कामं वरार्होऽसि मतो मम ॥ कर्ता ह्यस्मि प्रियं शंभो तव यद्ददिवर्तते २१ ॥ इति श्रीमहाभारते शांति० मोक्ष० मृत्युप्रजापतिसंवादोपक्रमे षट्पंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५६ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ स्थाणु उवाच ॥ प्रजासर्गे निमित्तं मे कार्यं वत्तामि मां प्रभो ॥ विद्विषुष्टास्त्वया हीमामाकुप्याऽऽसां पितामह १

ब्रेभ्यः १४ संख्येस्य ग्रहणं प्रादि १७ ध्रुवाणि ध्रुवाद्यौ ध्रुवापृथिवीत्यादिभ्योऽप्युपि ध्रुवादीनि १८ अध्वरः ऋषिंसायां अहिंसेवजटाश्वशिरसि धार्यत्वेन मान्यायस्य सोऽध्वरजटो वबालः । हरिजट इति पाठेऽपि हरिश्चक्रेन तद्वज्रः पालकस्वमालक्ष्यपूर्ववद्वार्यः १९ । २० । २१ ॥ ॥ इति शांतिपर्वणि मीलकंटीये भारतमावदीये षट्पंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५६ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ प्रजेति कार्यं वत्तामि मां प्रभो माकुप्यकोपमाकुप आसां जातु १

२ नमवेवर्णयेयुः ३ । ४ । ५ । ६ उरुवमपि नृजविशेषः ७ । ८ । ९ । १० अविदेवैर्भहंकाराधिष्ठातृत्वे ११ आवृत्तिजाः प्रजायाचाधियाचे आवृत्त्या जाताः मृत्वा मृत्वा पुनर्जायंतामित्यर्थः १२ सत्रिजग्राहसं हतवान् १३ प्रवृत्तिजन्म निवृत्तिमरणं अनेनार्थं तं प्रजानां पुच्छेदो नाप्यर्थं तं भूमेर्भार इति दर्शितं १४ विश्वेभ्यः सर्वेभ्यः १५ । १६ उमो

तव तेजोऽग्निना देवप्रजादह्यंति सर्वशः ॥ तादृशममकारुण्यं माकुप्याऽऽसां जगत्प्रभो २ ॥ प्रजापतिरुवाच ॥ न कुप्येन च मे कामो न भवेयुः प्रजा इति ॥ लाघवार्थं ध रण्यास्तु ततः संहार इष्यते ३ इयं हि मांसदा देवी भारता समचोदयत् ॥ संहारार्थं महादेव भारेणाप्सु निमज्जति ४ यदाऽहं नाधिगच्छामि बुद्ध्या बहुविचारयन् ॥ संहारमासां वृद्धानां ततो मां क्रोध आविशत् ५ ॥ स्थाणु उवाच ॥ संहारार्थं प्रसीदस्व माकुधो विबुधेश्वर ॥ मा प्रजाः स्थावरं चैव जंगमं च व्यनीन शत् ६ पल्वलानि च सर्वाणि सर्वे चैव तृणोलपम् ॥ स्थावरं जंगमं चैव भूतग्रामं च तुर्विधम् ७ तदेतद्भस्मसाद्रूतं जगत्सर्वमुपहृतम् ॥ प्रसीद भगवन्साधो वर एष वृत्तो मया ८ नष्टान पुनरेष्यं ति प्रजा ह्येताः कथंचन ॥ तस्मान्निवर्ततामेतत्तेन स्वेनैव तेजसा ९ उपायमन्यं संपश्य भूतानां हितकाम्यया ॥ यथाऽस्मीजंतवः सर्वे न दह्येरन्पितामह १० अभावं हि नमच्छेयुरुच्छिन्नप्रजनाः प्रजाः ॥ अधिदेवेन युक्तोऽस्मि त्वया लोके श्वरेश्वर ११ त्वद्गंधं हि जगन्नाथ एतत्स्थावरजंगमम् ॥ प्रसाद्य त्वां महादेव याचाम्यावृत्तिजाः प्रजाः १२ ॥ नारद उवाच ॥ श्रुत्वा तु वचनं देवः स्थाणोर्नियतवाङ्मनाः ॥ तेजस्तत्सन्निजग्राह पुनरेवांतरात्मानि १३ ततोऽग्निमुपसंगृह्य भगवाँल्लोकपूजितः ॥ प्रवृत्तिं च नि वृत्तिं च कल्पयामास वै प्रभुः १४ उपसंहरतस्तस्य तमग्निरोषजंतदा ॥ प्रादुर्बभूव विश्वेभ्यः खेम्यो नारी महात्मनः १५ कृष्णरक्तांबरधरा कृष्णनेत्र तलांतरा ॥ दि व्यकुंडलसंपन्ना दिव्याभरणभूषिता १६ सा विनिःसृत्य वै खेम्यो दक्षिणामाश्रिता दिशम् ॥ ददृशाते च तां कन्यां देवौ विश्वेश्वरा बुभौ १७ तामाहूय तदा देवौ लोकाना मादिरीश्वरः ॥ मृत्यो इति महीपालजहिचेमाः प्रजा इति १८ त्वं हि संहारबुद्ध्या मे चिंतिता रुषितेन च ॥ तस्मात्संहर सर्वास्त्वं प्रजाः सजडपंडिताः १९ अविशेषेण चैव त्वं प्रजाः संहर कामिनि ॥ मम त्वं हि नियोगेन श्रेयः परमवाप्स्यसि २० एवमुक्ता तु सा देवी मृत्युः कमलमालिनी ॥ प्रदध्यौ दुःखिता बाला सा श्रुपातमतीव च २१ पाणिभ्यां चैव जग्राहतान्यश्रूणि जनेश्वरः ॥ मानवानां हितार्थाय यया चे पुनरेव ह २२ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि मृत्युप्र जापतिसंवादे सप्तपंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५७ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ विनीय दुःखमबलासाऽऽ त्मनैवायते क्षणा ॥ उवाच प्रांजलिर्भूत्वा तमेवावर्जिता तदा १ त्वया सृष्टा कथं नारी मादृशी वदतां वर ॥ रौद्रकर्माभिजायेत सर्वप्राणिभयंकरी २ विभेम्यह मधर्मस्य धर्म्यमादिश कर्ममे ॥ त्वं मां भीतामवेक्षस्व शिवेनेक्षस्व चक्षुषा ३

ब्रह्मरुद्रौ १० । १८ । १९ । २० । २१ पाणिभ्यामश्रूणि जग्राह मृत्योर

श्रुपातेषु गपत्सर्वभूतक्षयोऽस्मादिति भावः २२ ॥ इति शांति० मो० नी० भा० सप्तपंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५७ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ विनीय प्रयाप्य आवर्जिताऽस्तु मृता १ । २ । ३

णीचैव तृतीयेषु न पुंसकम् ३१
२८। २९ अपध्यास्यंतीत्युक्तं ब्राह्मणम् नत्वामिति त्वयि दोषं न वदित्यर्थः ३० पुरुषेष्विति 'रूपं रूपं प्रतिरूपो
बभूव' इति श्रुतेः सर्वेषां प्रतिरूपं ब्रह्म तत्त्वं च तद्वाच्यमप्राप्तस्य नमः च त्वमिति ब्रह्म मां प्राप्स्यतीत्यर्थः । 'तेन च न ह वा एवं विदिषा पंकर्माणि विध्यते' इति श्रुतेर्ब्रह्म ज्ञायास्ते पापकरोऽपि न भविष्यतीति भावः ३१

दृष्टव्यं देहभेदेऽपि प्राणनांते जीवनांते परलोकंगत्वा जायता देववत्पुनर्जन्ताश्च भवन्ति । सुप्तिप्रबोधवत्कर्मोपरमोद्भवकृते जन्ममरणे इत्यर्थः । एतेन केन मृत्युरित्यस्योत्तरमुक्तम् १९ कस्य मृत्युरित्यस्योत्तरमाह वायुरिति वायुः पञ्चवृत्तिः प्राणः देहभेदे देहनाशो देवानामिन्द्रियाणां देवो राजा नानावृत्तिर्नानादेहगतः एतेन देहस्यैव मृत्युर्न प्राणानामात्मनो वा ५० सर्वे इति देवाः क्षीणपुण्यामर्त्यत्वं मर्त्याश्च कृतपुण्या देवत्वं प्राप्नुवन्तीत्यर्थः ४१ । ४२ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे अष्टपञ्चाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९८ ॥ एवं प्राणिनां कर्माधीना मृत्युव्याधिसंबन्धसंतत इति ज्ञात्वा तन्निवृत्तिधर्ममूलां मन्वानो धर्मतत्त्वेऽप्यार्यजैर्न म्लेच्छागमानानां पथत्वेन संहिदानो धर्मस्वरूपं लक्षणप्रमाणाभ्यां जिज्ञासमानः पृच्छति इमे वै इति १ । १

तत्र चोदनालक्षणोऽर्थो धर्म इति स्मृतेर्मुख्यधर्मस्य लक्षणं वेद एव इतरदपि न मूलतया धर्मलक्षणं न स्वतः इति सिद्धं पूर्वतरे । कवयो विद्वांसोऽर्थप्रयोजनमेव धर्मलक्षणमाहुः यथोक्तं । 'परिनिर्मथ्य वाग्जालमिदमेव सुनिश्चितं ॥ नोपकारात्परं पुण्यं नापकारादप्यपरं' इति अधर्मलक्षणमपकार इत्यपि प्रच्छेदयेयं । एतदेव विवृणोति अपीति धर्म्याणि धर्माय हितानि कर्मण्युत्तरावरे व्यवस्यंति न्यूनानाधिकभावेन विपरीतं च निश्चिन्वन्ति तथा हि गार्हस्थ्येऽपि मोक्षोऽस्त्यलसाः संन्यासमिच्छन्ति त्यागेनैव मोक्षो विषयलं पटागार्हस्थ्यमिच्छन्तीति कस्तर्ह्यत्र निर्णय इत्याशंक्याह लोकेति लोकव्यवहारमनुष्ठाय नियमः कृतः यथाऽविज्ञितचित्तस्य पुरुषधौरेयस्य गार्हस्थ्येऽपि जनकवासिष्ठादिवन्मोक्षोऽस्ति । अन्यस्य वेदांश्रवणादौ दृष्टविज्ञेयनिवृत्त्यर्थः संन्यास इति ४ इह वा परत्रोभयत्र वा धर्मः फलतीति प्रश्नस्योत्तरमाह उभयत्रेति ५ नेपुण्यमेवाह नचेति केचिदित्याहुरिति शेषः आपदितुपथापापवाद्यन्वपापवादी भवति अधर्मकृदापि धर्मकृद्वति । तथे

॥ भीष्म उवाच ॥ सदाचारः स्मृतिर्वेदास्त्रिविधं धर्मलक्षणम् ॥ चतुर्थमर्थमित्याहुः कवयो धर्मलक्षणम् ३ अपि दुक्तानि धर्म्याणि व्यवस्यंत्युत्तरावरे ॥ लोकयात्रार्थमेवेधर्मस्य नियमः कृतः ४ उभयत्र सुखोदरकं इह चैव परत्र च ॥ अलब्धानि पुण्यं धर्मपापः पापेन युज्यते ५ न च पापकृतः पापान्मुच्यंते केचिदापदि ॥ अपापवादी भवति यथा भवति धर्मकृत् ॥ धर्मस्य निष्ठाया चारस्तमेवाश्रित्य भोक्तृस्य ६ यथा धर्मसमाविष्टो धनं गृह्णाति तस्करः ॥ रमते निर्हरं स्तेनः परवितमराजके ७ यदाऽस्य तद्वरं त्यजेत दाराजानामिच्छति ॥ तदा तेषां स्पृहयते ये वै तुष्टाः स्वकैर्धनैः ८ अभीतः शुचिरभ्येति राजद्वारमशंकितः ॥ न हि दुश्चरितं किंचिदंतरात्मनि पश्यति ९ सत्यस्य वचनं साधुन सत्याद्विद्यते परम् ॥ सत्येन विहृतं सर्वं सर्वसत्ये प्रतिष्ठितम् १० अपि पापकृतो रौद्राः सत्यं कृत्वा पृथक् पृथक् ॥ अद्रोहमविसंवादं प्रवर्तते तदाश्रयाः ११ ते चेन्मिथो घृतिं कुर्युर्विनश्येयुरसंशयम् ॥ न हर्तव्यं परधनमिति धर्मः सनातनः १२ मन्यंते बलवंतस्तं दुर्बलैः संप्रवर्तितम् ॥ यदानियतिर्दौर्बल्यमथैषामेव रोचते १३ न ह्यत्यंतं बलवंतो भवंति सुखिनोऽपि वा ॥ तस्माद नार्जवेषुर्द्धिर्न कार्या ते कदाचन १४ असाधुभ्योऽस्य न भयं न चौरभ्यो न राजतः ॥ अकिंचित्कस्य चित्कुर्वन्निर्भयः शुचिरावसेत् १५ सर्वतः शंकते स्तेनो मृगोग्राममिवेयिवान् ॥ बहुधाऽऽचरितं पापमन्यत्रैवानुपश्यति १६ मुदितः शुचिरभ्येति सर्वतो निर्भयः सदा ॥ न हि दुश्चरितं किंचिदात्मनोऽन्येषु पश्यति १७ दातव्यमित्ययं धर्म उक्तो भूतहिते रतैः ॥ तं मन्यंते धनयुताः कृपणैः संप्रवर्तितम् १८ यदानियतिर्कार्पण्यमथैषामेव रोचते ॥ न ह्यत्यंतं धनवंतो भवंति सुखिनोऽपि वा १९

वोक्तमापद्धर्मेषु कर्णपर्वणि वायुविष्टिरंजिवांसोरजुनस्य बोधायनमवतासत्यवादिनो हिंसास्य चारुयानमुक्तं तद्विहानुसंधेयं भोक्तृस्येति स्मृत्यसि ६ पुरुषः परपापमेव पश्यति प्रकाशयति न च स्वीयमिति सृष्टांतमाह यथेति त्रिभिः ७ । ८ । ९ यद्यप्येवं तथापि सत्यमेव श्रेय इत्याह सत्यस्येति १० पापिनामपि सत्यमस्याज्यमित्याह साधेन अपीति सत्यं शपथम् ११ अघृतिं तमयस्यागम् १२ तं पूर्वार्थोक्तधर्मं नियतिर्दौर्बल्यं देवप्रतिकूल्यं तदाश्वेशमेव सधर्मो रोचते १३ रुचौ हेतुं त्वं तमाह नहीति उपसंहरति तस्मादिति अनाजवैकोटिह्ये १४ । १५ मृग इव आचरितं स्वेन शठः परमपि शठं मन्यते इत्यर्थः १६ । १७ उक्तम्यायस्य त्राप्यति दिशति दातव्यमिति कृपणैर्निर्धनैः १८ । १९

साध्यासाध्यौ धर्मलक्षणमाह यदन्वैरिति २० यदिति अन्वस्वमायां यामिति शेषः उपपत्तिर्नारिकेलिकुमर्हति स्वस्यैव दुष्टत्वात् यद्यदि अन्यस्यान्यं ततस्तस्मिन्नेव औपपत्ये विषये कुर्वा दृग्गोचरी कुर्यात्तदानुष्ठेयवियोजना अन्यस्येति द्वितीयायेष्वष्टी २१ । २२ अतिरिक्तैरावश्यकाधिकभागे भोगसाधनैर्धनादिभिः कुसीदं दुष्टवर्धनप्रयोगः सदीनपोषणार्थमेव कार्या न धनमात्रद्वयार्थं २३ समये संन्यासं संतिष्ठेरत्तं मुखाभवेयुस्तथा तन्मार्गाचरणशीलो दमदानदयापरो भवेदित्यर्थः । तत्र दाने विशेषमाह अथवेति धर्मवज्जदानादौ २४ प्रियेण साभ्रानतुहिसया अभ्युपगतं प्राप्तं प्रियाभ्युपगतं पश्यताऽल्लोचय लक्षणोद्देशं लक्षणकीर्तनं एवं यदात्मनः प्रियं तद्व्यपेक्षितं तत्रैव विषयः २५ लोकेति दयाप्रधानमित्यर्थः सूक्ष्मधर्मार्थं सूक्ष्मधर्मलाभाय नियतं नियमितम् २६ अनाजवैकोटिह्ये २७ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि मीलकंठीये भारतमावदीपे ऊनषष्ठ्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५९ ॥ ॥ ॥ ॥ अत्र प्रत्यवतिष्ठते सूक्ष्ममिति ब्रह्मलक्षणचोदनालक्षणवेदेकबोधधर्मजातं प्रतिमास्फूर्तिः साचापुमानलक्षणा त्वदुक्तं युक्तिविरुद्धमित्यर्थः १ निग्रहात्कृतकार्पण्येण २ इमानि भूतानि शरीरवन्ति द्विप्र

यदन्वैर्विहितं नेच्छेदात्मनः कर्मपुरुषः ॥ न तत्परेषु कुर्वीत जानन्नप्रियमात्मनः २० योऽन्यस्य स्यादुपपत्तिः संकर्वि वक्तुमर्हति ॥ यदन्यस्य ततः कुर्यान्नमृष्येदिति मे मतिः २१ जीवितुं स्वयं चेच्छेत्कथं सोऽन्यं प्रघातयेत् ॥ यद्यदात्मनि चेच्छेत्तत्परस्यापि चिंतयेत् २२ अतिरिक्तैः संविभजेद्भोगैरन्यान् किंच नान् ॥ एतस्मात्कारणाद्वात्राहुः सीदं संप्रवर्तितम् २३ यस्मिंस्तु देवाः समये संतिष्ठेरत्तथा भवेत् ॥ अथवा लाभसमयोऽस्थितिर्धर्मोऽपिशोभना २४ सर्वप्रियाभ्युपगतं धर्ममाहुर्मनीषिणः ॥ पश्येत्तलक्षणोद्देशं धर्माधर्मयुधिष्ठिर २५ लोकसंग्रहसंयुक्तं विधात्रा विहितं पुरा ॥ सूक्ष्मधर्मार्थं नियतं सतांचरितमुत्तमम् २६ धर्मलक्षणमाख्यातमेतत्ते वुरुसत्तम ॥ तस्माद नार्जवेषुर्द्धिर्न ते कार्या कथंचन २७ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि धर्मलक्षणे एकोनषष्ठ्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५९ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ सूक्ष्मं साधुसमुद्दिष्टं नियतं ब्रह्मलक्षणम् ॥ प्रतिभात्वस्ति मे काचित्तां ब्रह्मामनुमानतः १ भूयांसो हृदये मे प्रश्नास्ते व्याहृतास्त्वया ॥ इदं त्वन्यत्प्रक्षयामिन राजन्निग्रहादिव २ इमानि हि प्राणयंति सृजंत्युत्तारयंति च ॥ न धर्मः परिपाठेन शक्यो भारतवेदितुम् ३ अन्यो धर्मः समस्थस्य विषमस्थस्य चापरः ॥ आपदस्तु कथं शक्याः परिपाठेन वेदितुम् ४ सदाचारो मतो धर्मः संतस्त्वाचारलक्षणाः ॥ साध्यासाध्यं कथं शक्यं सदाचारो ह्यलक्षणः ५

सिद्धं स्वेन स्वयमेवाऽऽत्मानं प्राणयंति जीवंति सृजंत्युत्तारयंति देहाकाराश्चावयंति तथाच श्रुतिः । 'अग्रादयेव सत्त्वमाभिमूतानि जायंते ॥ अग्नेन जातानि जीवंति ॥ अन्नं प्रयस्यमि संवि शंतीति ' त्वया हि परस्वसुखदुःखोत्पादनेन जातो धर्माधर्मौ स्वस्यापि कालांतरे सुखदुःखप्रदौ भवत इत्युक्तं तत्केवलं परिपाठेनाऽऽप्रायमात्रेण न निश्चेतुं शक्यं । अत्रत्यैव जन्ममुखादिहेतुत्वदर्शनाद्दृष्टेनैव कारणेन स्वाभाविकेन धर्मेण जगद्वैचित्र्यसिद्धौ वैदिकधर्मस्यादृष्टस्वरूपनाया अनुदवाचेत्याशयः ३ व्यवस्थित्यभावात्पि वैदिकधर्मो दुर्ज्ञेय इत्याहान्य इति । आपदामानं स्यात्तदमा अभ्यनंता इति दुर्ज्ञेयपदधर्म इत्याह आपदस्तिवति तस्मादव्यवस्थितरूपस्य वैदिकधर्मस्य न धर्मत्वमित्याशयः ४ सदासाचारो धर्मो धर्माचरणाच्च सत्त्वमित्यन्योन्याश्रयेण लक्ष्यलक्षणयोः साध्यासाध्ययोरभिधेकादपि सदाचारोऽपि धर्मत्वमित्याह सदाचार इति ५

दृश्यते हीति 'अथास्थेयमुपपन्नं तत्तुल्यं श्रीप्रवरं' इत्यादिभिर्विधैः श्रुतमात्रेऽपि प्राकृताः श्रुतामुपपन्नविवेदात्तन्मर्भुद्वयानुवृत्तिः । अगस्त्यादिरप्राकृतोऽपि बहुहिताकरं दंडकारण्यशापा
खयधर्मचकार । अतोऽष्टेषु शिष्टलक्षणदर्शनाच्छिष्टेषु च लक्षणदर्शनात्सदाचारोऽपि निर्णय इत्यर्थः ९ कालमेवेन धर्ममन्ययंती वेदाभ्यश्रद्धया जनवस्थितत्वादित्याह वेदोति ७ । ८
लोकसंग्रहोलोकरं जनमात्रं वेदयंत्यात्रायार्थमिति वेदाः स्मृतयः ९ ते आम्नायाः अत्र स्मृतिषु प्रमाणं प्रमाणत्वं प्रमाणं श्रुतिर्निरपेक्षत्वात् अममाणं स्मृतिर्भूलश्रुतिसापेक्षत्वात् तयोः परस्परविरोधे
औदुंबरीसर्वावेष्टपितव्या औदुंबरीस्पृष्टोद्वायेदिति तत्र वेष्टनस्मृतिः सापेक्षत्वादप्रमाणं चेत्तत्सामान्यास्तत्सर्वोऽपि स्मृतिरप्रमाणं तत्तत्तन्मूलभूतायाः श्रुतेरन्यप्रमाणत्वेन विनिगमनाविरहात्प्रत्यक्षा
प्रत्यक्षयोरपि श्रुत्योरप्रमाणमित्याह प्रमाणेऽपीति १० धर्मस्येति संस्थास्वरूपं जनमेजयाश्वमेधेन्द्रापरधादश्वमेधसंस्थालोपोदष्टः ११ स्वयं विघ्ननवाविघ्नउक्तं वावेदितुं शक्यं न वा कुर्वन् धर्म
तत्त्वमित्यर्थः १२ प्रथमं कर्मकांडे अक्षयं हवैचातुर्मास्ययाजिनः कुतं भवति । अपामसोममृता अभूमेत्यादि श्रुतेर्गंधर्वनगरवदद्भुतदृश्यते । कविभिरन्वीक्ष्यमाणः यत्कृतकंतद्वनित्यं कार्यत्वाद्धट

दृश्यते हि धर्मरूपेणाधर्मप्राकृतश्चरन् ॥ धर्मचाधर्मरूपेण कश्चिदप्राकृतश्चरन् ६ पुनरस्य प्रमाणं हि निर्दिष्टं शास्त्रकोविदैः ॥ वेदवादाश्चानुयुगं हंसंतीतीह नः श्रु
तम् ७ अन्ये कृतयुगे धर्मास्त्रेतायां द्वापरे परे ॥ अन्ये कलियुगे धर्मा यथाशक्ति कृता इव ८ आम्नायवचनसंस्थामित्ययं लोकसंग्रहः ॥ आम्नायेभ्यः पुनर्वेदाः प्रसृताः सर्व
तोमुखाः ९ ते चेत्सर्वप्रमाणं वै प्रमाणं ह्यत्र विद्यते ॥ प्रमाणेऽप्यप्रमाणेन विरुद्धे शास्त्रताकुतः १० धर्मस्य क्रियमाणस्य बलवद्भिर्दुरात्मभिः ॥ याथाविक्रियते संस्था
ततः साऽपि प्रणश्यति ११ विघ्नचैव न वा विघ्नशक्यं वावेदितुं न वा ॥ अणीयानक्षुरधारायागरीयानपि पर्वतात् १२ गंधर्वनगराकारः प्रथमं संप्रदृश्यते ॥ अन्वीक्ष्य
माणः कविभिः पुनर्मच्छत्यदर्शनम् १३ निपानानीषमोभ्योऽपि क्षेत्रे कुल्ये च भारत ॥ स्मृतिर्हि शाश्वतो धर्मो विप्रहीणो न दृश्यते १४ कामादन्येच्छया चान्येकारणै
रपरैस्तथा ॥ असंतोऽपि वृथाचारं भजंते बहवोऽपरे १५ धर्मो भवति सक्षिप्रं प्रलापस्वेव साधुषु ॥ अथैतानादुरुन्मत्तानपि चावहसंत्युत १६ महाजनाद्युपावृत्तारा
जधर्मसमाश्रिताः ॥ न हि सर्वहितः कश्चिदाचारः संप्रवर्तते १७ तेनैवान्यः प्रभवति सोऽपरं बाधते पुनः ॥ दृश्यते चैव स पुनस्तुल्यरूपो यदृच्छया १८ येनैवान्यः
स भवति सोऽपरं न पि बाधते ॥ आचाराणामनैकाग्र्यं सर्वेषामुपलक्षयेत् १९

वत् । तद्यथेककर्मविधिलोकः क्षीयत एव मेवामुत्र पुण्यचित्तलोकः क्षीयत इत्युपपत्तिपूर्वकमुपनिषत्सु ईक्ष्यमाणः अदर्शनं याति तुच्छ इव भवति ११ निषीयते पशुभिर्जलमस्मिन्निति निपानं वाप्यादिस
भीपस्यः कुद्रजकाधारः कुल्यायाकेदारान्प्रतिनीयमानायथासद्यः शुभ्यति एवं शाश्वतो वेदिको धर्मो विप्रहीणः स न कलैरंतेन दृश्यते इति स्मृतिरस्ति भविष्यविषया १० विप्रहीणत्वमेवोपपादयति
कामादिति कामात्काम्यामिहोत्रादिः अन्येच्छया मृतकाध्यापनादिः अपरैः कारणैर्ज्ञाद्युद्देशेन धनलाभाय व्रतादिः असंतोऽपि कामिकाः दृष्ट्याश्रद्धाराहित्यात् ११ सकामादिमन्त्रिः कृतोऽधर्मो भ
वति श्रुतदृष्ट्यासाधुषु च धर्मः प्रलापमात्रं धर्मो नास्तीति वदंति मूढाः प्रलापमेवाहायेति १५ महाजनाः ब्रह्मकर्मादरेषु कार्ये न स्यात् अनादरे शिष्टाचारव्याकोप इति भावः १७ तेनैव
आचारेणैव अन्यो विधाविश्रादिः अपरं जामदग्यादिकं सः आचारवान्तुल्यरूपो वसिष्ठादिः १८ उक्तानुवादपूर्वकमाचाराणामनैकाग्र्यं व्यभिचारित्वमाह येनैवेति १९

इवं श्रुतिस्मृतिसदाचाराणामप्रामाण्यमुक्त्वा स्वमतमाह चिरामिपन्न इति अनाद्यविगानप्रवृत्तेन स्वभावेनैव सुखदुःखकार्यकार्यव्यवस्थानश्रुत्यादिप्रमाणकेन धर्मोऽप्यर्थः संस्थामर्यादा २०
इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे षष्ठ्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अत्रेति अत्र सुखादिव्यवस्थायां
स्वभावपरनियामकउतधर्मइति विमर्शं तुलाधारवाक्यानि धर्मप्रमाणत्वेनोदाहरंतीत्यर्थः १ । २ । ३ । ४ जलवासेमर्ही विप्रेक्ष्यतपोबलादूरदर्शनादिसिद्धिप्राप्येत्यर्थः ५ वेदाय समा
चिरामिपन्नः कविभिः पूर्वधर्म उदाहृतः ॥ तेनाचारेण पूर्वेण संस्था भवति शाश्वती २० ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि धर्मप्रामाण्याक्षेपे षष्ठ्य
धिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६० ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममिति हासं पुरातनम् ॥ तुलाधारस्य वाक्यानि धर्मजाजलिना सह १ वने वनचरः कश्चिज्जा
जलिर्नाम वै द्विजः ॥ सागरोद्देशमागम्य तपस्तेपे महातपाः २ नियतो नियताहारश्चिराजिनजटाधरः ॥ मलपंकधरो धीमान्बहून्वर्षगणान्मुनिः ३ सकदाचिन्म
हाते जाजलवासो महीपते ॥ चचारलोकान् विप्रर्षिः प्रेक्षमाणो मनोजवः ४ संचिंतयामास मुनिर्जलवासे कदाचन ॥ विप्रेक्ष्य सागरांतां वैमर्ही स वनकाननाम् ५ नम
यासदृशोऽस्तीह लोके स्थावरजंगमे ॥ अप्सु वैहायसं गच्छेन्मया योऽन्यः सहेति वै ६ अदृश्यमानो रक्षोभिर्जलमध्ये वदंस्तथा ॥ अब्रुवंश्च पिशाचास्तं नैवं त्वं वक्तुम
र्हसि ७ तुलाधारो विगंधमविराणस्यामहायशाः ॥ सोऽप्येवं नार्हते वक्तुं यथा त्वं द्विजसत्तम ८ इत्युक्तो जाजलिर्भूतैः प्रत्युवाच महातपाः ॥ पश्येयं तमहं प्राज्ञं तुला
धारं यशास्विनम् ९ इति ब्रुवाणं तं वृषिर्क्षां स्युद्धृत्य सागरात् ॥ अब्रुवन्गच्छं पंथानमास्थायेमं द्विजोत्तम १० इत्युक्तो जाजलिर्भूतैर्जगाम विमनास्तदा ॥ वाराण
स्यां तुलाधारसमासाद्या ब्रवीदिदम् ११ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ किं कृतं दुष्करं तात कर्म जाजलिना पुरा ॥ येन सिद्धिं परां प्राप्तस्तन्मे व्याख्यातुमर्हसि १२ ॥ भीष्म उवाच ॥
अतीव तपसा युक्तो घोरेण सबभूवह ॥ तथोपस्पर्शनरतः सार्यं प्रातर्महातपाः १३ अग्नीं परिचरन् सम्यक् स्वाध्यायपरमो द्विजः ॥ धानप्रस्थविधानज्ञो जाजलिर्ज
लितः श्रिया १४ वने तपस्यतिष्ठत्स न च धर्ममवैक्षत ॥ वर्षास्वाकाशशायी च हेमं तेजलसंश्रयः १५ वातातपसहो ग्रीष्मेन च धर्ममविदत् ॥ दुःखशय्याश्च विविधा
भूमौ च परिवर्तते १६ ततः कदाचित्समुनिर्वर्षास्वाकाशमास्थितः ॥ अंतरिक्षाज्जलं मूर्ध्ना प्रत्यगृह्णान्मुहुर्मुहुः १७ अथ तस्य जटाः क्लिन्ना बभूवुर्ग्रथिताः प्रभो ॥
अरण्यगमनान्नित्यं मलिनोऽमलसंयुतः १८ सकदाचिन्निराहारो वायुभक्षो महातपाः ॥ तस्थौ काष्ठवदव्यग्रो न च चालचकार्ही चित् १९ तस्य स्मस्थानुभूतस्य
निर्विचेष्टस्य भारत ॥ कुलिंशकुनौराजत्रीडं शिरसि चक्रतुः २० सतौ दयावान्ब्रह्मर्षिरुपप्रेक्षत दर्पती ॥ कुर्वाणौ नीडकं तत्र जटासु तृणतंतुभिः २१ यदानसच
लत्येव स्थाणुभूतो महातपाः ॥ ततस्तौ सुखविश्वस्तौ सुखं तत्रोषतुस्तदा २२

काशमसंग्रहं नक्षत्रादिगच्छेद्वगच्छेत् मया सह गच्छेत् सोऽन्यः कोऽस्तीति यो उदय १ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ उपस्पर्शनरतः स्नानाचमनरतः १३ श्रिया वैद्वि
यया १४ न च धर्ममवैक्षत धर्मवानस्मीति मानं न प्राप्येत्यर्थः १५ । १६ । १७ अमलसंयुतः निष्पापः १८ । १९ । २० उपप्रेक्षत उपेक्षां चक्रे नवारितवानित्यर्थः २१ । २२

२१ प्राजापत्येनगर्भाधानविधिना २४ । २५ । २६ । २७ । २८ कालसमयेकालमयादायासस्या तेशकुंतकाःपक्षिणःपक्षवंतोबभूवुः २९ पक्षीन् आपोमस्वर्गययः ३० । ३१ द्विजान्शकुं
अतीतास्वथवर्षासुशरत्कालउपस्थिते ॥ प्राजापत्येनविधिनाविश्वासात्काममोहितौ २३ तत्रापातयतांराजनशिरस्यंडानिखेचरौ ॥ तान्यबुध्यततेजस्वीसवि
प्रःसंशितव्रतः २४ बुद्ध्वाचसमहातेजानचचालचजाजलिः ॥ धर्मेकृतमनानित्यंनावर्म्मसत्त्वरोचयत् २५ अहन्यहनिचागत्यततस्तौतस्यमूर्धनि ॥ आश्वासि
तौनिवसतःसंप्रहृष्टौतदाविभो २६ अंडेभ्यस्त्वथपुष्टेभ्यःप्राजायंतशकुंतकाः ॥ व्यवर्धतचतत्रैवचचाकंपतजाजलिः २७ सरक्षमाणस्त्वंडानिकुलिंगानांघृतव्रतः
तथैवतस्थौधर्मात्मानिर्विचेष्टःसमाहितः २८ ततस्तुकालसमयेबभूवुस्तेऽथपक्षिणः ॥ बुभुधेतांस्तुसमुनिर्जातपक्षांकुलिंगान् २९ ततःकदाचित्तांस्तत्रपश्य
न्पक्षिन्यतव्रतः ॥ बभूवपरमप्रीतस्तदामतिमतांवरः ३० तथातानपिसंवृद्धान्दृष्ट्वाचापुवतामुदम् ॥ शकुनौनिर्भयोतत्रऊषतुश्चात्मजैःसह ३१ जातपक्षांश्चसो
ऽपश्यदुड्डीनान्पुनरागतान् ॥ सायंसायंद्विजान्विप्रोनचाकंपतजाजलिः ३२ कदाचित्पुनरभ्येत्यपुनर्गच्छंतिसंततम् ॥ त्यक्तामातापितृभ्यातिनचाकंपतजा
जलिः ३३ तथातेदिवसंचापिगत्वासायंपुनर्नृप ॥ उपावर्तततत्रैवनिवासार्थंशकुंतकाः ३४ कदाचिद्विसानपंचसमुत्पत्यविहंगमाः ॥ षष्ठेऽह्निसमाजग्मुर्नचाकं
पतजाजलिः ३५ क्रमेणचपुनःसर्वेदिवसान्सुबहूनथ ॥ नोपावर्ततशकुनाजातप्राणाःस्मतेयदा ३६ कदाचिन्मासमात्रेणसमुत्पत्यविहंगमाः ॥ नैवागच्छंस्ततो
राजनप्रातिष्ठतसजाजलिः ३७ ततस्तेषुप्रलीनेषुजाजलिर्जातविस्मयः ॥ सिद्धोस्मीतिमतिचक्रेततस्तमानआविशत् ३८ सतथानिर्गतान्दृष्ट्वाशकुंताभियत
व्रतः ॥ संभावितात्मासंभाव्यभृशंप्रीतमनाऽभवत् ३९ सनद्यांसुपस्पृश्यतर्पयित्वाहुताशनम् ॥ उदयंतमथादित्यमुपातिष्ठन्महातपाः ४० संभाव्यचटकान्मू
र्ध्निजाजलिर्जपतांवरः ॥ आस्फोटयत्तथाऽऽकाशेधर्मःप्राप्तोमयेतिवै ४१ अथांतरिक्षेवागासीतांचक्षुश्चावजाजलिः ॥ धर्मेणनसमस्त्वंवैतुलाधारस्यजाजले ४२
वाराणस्यामहाप्राज्ञस्तुलाधारःप्रतिष्ठितः ॥ सोऽप्येवंनार्हतेवकुंयथात्वंभाषसेद्विज ४३ सोऽमर्षवशमापन्नस्तुलाधारदिदक्षया ॥ पृथिवीमचरद्राजनयत्रसायंगृ
होमुनिः ४४ कालेनमहताऽगच्छत्सतुवाराणसीपुरीम् ॥ विक्रीणंतंचपण्यानि तुलाधारंददर्शसः ४५ सोऽपिदृष्ट्वैवतंविप्रमायांतंभांडजीवनः ॥ समुत्थायसुसंह
ष्टःस्वागतेनाभ्यपूजयत् ४६ ॥ तुलाधारउवाच ॥ आयानेवासिविदितोममब्रह्मसंशयः ॥ ब्रवीमियत्तुवचनंतच्छृणुष्वद्विजोत्तम ४७ सागरानूपमाश्रित्यतप
स्तसंत्वयामहत् ॥ नचधर्मस्यसंज्ञात्वंपुरावेत्थकथंचन ४८ ततःसिद्धस्यतपसातवविप्रशकुंतकाः ॥ क्षिप्रंशिरस्यजायंततेचसंभावितास्त्वया ४९

तान् ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ प्रलीनेषुप्रलीनेषु मानोमवः ३८ । ३९ । ४० संभाव्यवर्धयित्वा आस्फोटयद्वाहुशब्दमकरोत् ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ मांडूमुलघनंतेन
जीवनंयस्य 'स्याद्वांडमन्वाभरणमप्रेमूलवणिग्धने' इतिविश्वः ४६ आयानागच्छन् ४७ सामरानूपंसागरसमीपस्थंसजरूपदेशं संज्ञाधर्मवानुहमितिज्ञानम् ४८ । ४९

पारीकाहारायसंवरणम् ५० । ५१ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्ष० नी० मा० एकषष्ठ्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ १३१ ॥ इतीति १ वाणिजवणिकपुत्रेति साधिक्षेपमाह अपण्यविक्रेतृत्वाद्वा
व्यापनीत्यर्थः २ अध्यगाःअधिगतवानसि ३ । ४ धर्मरहस्यमेवाह सर्वभूतहितमिति ५ अल्पद्रोहेण आपदिवानानुपहृत्यभूतानिमोगःसंभवतीतिन्यायेनाद्रोहेणवृश्यसंभवाद्वा ६ अलक्तंलाक्षा
रससारं पञ्चकुण्डलंकाष्ठविशेषौ कस्तूर्यादीन्गंधान् ७ रसानलवणादीन् क्रीत्वेवनतुस्वयमुत्पाद्य ८ ननुलाक्षाखणमांसानिपतनीयानिविक्रयेइतिलाक्षादिविक्रयेदोषस्मृतेस्तद्वतःकथंधार्मि
जातपक्षायदातेचगताश्चारीमितस्ततः ॥ मन्यमानस्ततोधर्मचटकप्रभवंद्विज ५० खेवाचंत्वमथाश्रीषीर्माप्रतिद्विजसत्तम ॥ अमर्षवशमापन्नस्ततःप्राप्तो
भवानिह ॥ करवाणिप्रियंकितेतद्ब्रूहिद्विजसत्तम ५१ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षप० तुलाधारजाजलिसंवादे एकषष्ठ्यधिकद्विशततमो
ऽध्यायः ॥ २६१ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ इत्युक्तःसतदातेनतुलाधारेणधर्मिता ॥ प्रोवाचवचनंधीमान्जाजलिर्जपतांवरः १ ॥ जाजलिर्वाच ॥ विक्रीणतः
सर्वरसान्सर्वगंधांश्चवाणिज ॥ वनस्पतीनोषधीश्चतेषांमूलफलानिच २ अध्यगानैष्ठिकीं बुद्धिं कुतस्त्वामिदमागतम् ॥ एतदाचक्ष्वमेसर्वनिखिलेनमहामते ३
॥ भीष्मउवाच ॥ एवमुक्तस्तुलाधारोब्राह्मणेनयशस्विना ॥ उवाचधर्मसूक्ष्माणिवैश्योधर्मार्थतत्त्ववित् ४ ॥ तुलाधारउवाच ॥ वेदाहंजाजलेधर्मसरहस्यंसनातनम् ॥
सर्वभूतहितंमैत्रंपुराणंयजनाविदुः ५ अद्रोहेणैवभूतानामल्पद्रोहेणवापुनः ॥ यावृत्तिःसपरोधर्मस्तेनजीवामिजाजले ६ परिच्छिन्नैःकाष्ठतृणैर्मयेदंशरणंकृतम् ॥
अलक्तंपद्मकंतुंगंधांश्चोच्चावचांस्तथा ७ रसांश्चतांस्तान्विप्रर्षेमद्यवर्ज्यान्बहून्हम् ॥ क्रीत्वावैप्रतिविक्रीणेपरहस्तादमायया ८ सर्वेषांयःसुहृन्नित्यंसर्वेषांचहि
तेरतः ॥ कर्मणामनसावाचासधर्मवेदजाजले ९ नानुरुद्धयेविरुध्येवानद्वेष्मिनचकामये ॥ समोऽहंसर्वभूतेषुपश्यमेजाजलेव्रतम् ॥ तुलामेसर्वभूतेषुसमातिष्ठति
जाजले १० नाहंपरेषांकृत्यानिप्रशंसामिनगर्हये ॥ आकाशस्येवविप्रेन्द्रपश्यन्लोकस्यचित्रताम् ११ इतिमांत्वंविजानीहिसर्वलोकस्यजाजले ॥ समंमतिमतांश्चि
ष्टसमलोष्टाश्मकांचनम् १२ यथांधवधिरोन्मत्ताउच्छासपरमाःसदा ॥ देवैरपिहितद्वाराःसोपमापश्यतोमम १३ यथावृद्धातुरकृशानिस्पृहाविषयान्प्रति ॥
तथार्थकामभोगेषुममापिविगतास्पृहा १४ यदाचायंनविभेतियदाचास्मान्निविभ्यति ॥ यदानेच्छतिनद्वेष्टिब्रह्मसंपद्यतेतदा १५ यदानकुरुतेभावंसर्वभूते
षुपापकम् ॥ कर्मणामनसावाचाब्रह्मसंपद्यतेतदा १६ नभूतो नभविष्योऽस्तिनचधर्मोऽस्तिकश्चन ॥ योऽभयःसर्वभूतानांसंप्राप्नोत्यभयंपदम् १७ यस्मादुद्वि
जतेलोकःसर्वोमृत्युमुखादिव ॥ वाक्कूराहंडपरुषात्संप्राप्नोतिमहद्वयम् १८

कत्वमित्याशंक्याह सर्वेषामिति अयमर्थः लोकेहिउपकारिणंप्रत्युपकुर्वतिअद्रोहिणेनद्रुह्यंतिचेत्युत्सर्गः तत्सामान्यादैहिकौउपकारापकारौजन्मांतरेऽपि सुखदुःखप्रदानायप्रभवतो नत्वाकस्मि
कंकस्यचित्सुखंदुःखंवाऽस्तिजन्मांतरीपंकारणंविनेत्यनुमीयतेस्तःस्वभाववाक्स्तावदयुक्तम् । भुत्यादीनांधर्मेप्रामाण्यमपिवक्ष्यमाणरीत्यायुज्यतपवेति ९ । १० आकाशस्यअत्रपटलस्य
चित्रतांविविधाकारत्वम् ११ । १२ अपिहितद्वाराआच्छादितंविषगोलकाः १३ । १४ । १५ । १६ । १७ विपक्षेदोषमाह यस्मादिति १८

‘मानःपयःपिड्यान्मानवादधिरूरेनैष्टपरावतः’ इतिमंत्रलिङ्गात्कुशाचारस्यप्रामाण्यम्यतेतदप्यस्मात्स्वस्तीत्याह यथावदिति अहिंसाणामितिहिंसामयःकुलाचारोऽप्यप्रमाणमित्युक्तं मंत्रार्थं
स्तुपिड्यात्पित्रादिसंसेवितान्मानवात्तन्मूर्तस्तत्प्रकाशितात् वेदाविरुद्धादित्यर्थः पथोमार्गात्रोस्मान् इरंमानैष्टनयतपरावतःबह्वायुष्मतोऽस्मानिति १९ शिष्टाचारप्रमाण
यति प्रनष्टइतिद्व्याभ्यां शाश्वतःशश्वद्रवःपरंपरयावेदमूलकत्वादनानिर्धर्मःशिष्टाचारःसप्रनष्टः यतःसदाचारेणकचिदंशेविरुद्धेनमोहितःमोहंप्रापितः यथा‘भवत्युनञ्जानांत्राणिपेचे’ ‘यःपूज
यितुंपितृदेवमनुष्यान्पेचञ्जानिगुणः’ इतिश्रुतिस्मृतिभ्यामवेदस्यश्रेष्ठतमस्यापिबीभत्सआचारआपदिश्वमांसभक्षणरूपःप्रदर्शितः पुराणेवाक्रुषमादीनामहायोगिनामाचारंष्ट्वाअर्हताद
योमोहिताःपापंढमार्गमनुगताइत्युक्तम् । तेनमोहरूपेणकारणेन वैद्योविद्यावान् तपस्वीजितेन्द्रियः बलवान्जितकामक्रोधःसोऽपिबिमुह्यते विमुच्यतइतिपाठेतेनसदाचारेणेत्यर्थः
अयंभावः । ‘सर्वनाशेसमुत्पन्नेसर्वस्यजतिपण्डितः । अर्धनाशेसमुत्पन्नेसर्वस्यजतिदुर्मतिः’ इतिन्यायेनमूढाःशिष्टाचारमंशेविगीतंष्ट्वाकृत्स्नमपित्यजंतिस्वभाववादंचानुरुध्यन्ते । बुद्धास्तु

यथावद्वर्तमानानांष्ट्वापुत्रपौत्रिणाम् ॥ अनुवर्तमानमहेष्टतमहिंसाणामहात्मनाम् १९ प्रनष्टःशाश्वतोर्धर्मःसदाचारेणमोहितः ॥ तेनैवैष्टतपस्वीवाबल
वान्वाविमुह्यते २० आचाराज्जाजलेप्रज्ञाःक्षिप्रंधर्ममवाप्नुयात् ॥ एवंयःसाधुभिर्दीतश्चरेदद्रोहचेतसा २१ नद्यांचिहयथाकाष्ठमुह्यमानंयदृच्छया ॥ यदृच्छ
यैवकाष्ठेनसंधिगच्छेतकेनचित् २२ तत्रापराणिदारूणिसंसृज्यन्तेपरस्परम् ॥ तृणकाष्ठकरीषाणिकदाचित्रसमीक्षया २३ यस्मान्नोद्विजतेभूतंजातुकिं
चित्क्थंचन ॥ अभयंसर्वभूतेभ्यःसंप्राप्नोतिहृदामुने २४ यस्मादुद्विजतेविद्वन्सर्वलोकोवृकादिव ॥ क्रोशतस्तीरमासाद्ययथासर्वजलेचराः २५ एवमेवाय
माचारःप्रादुर्भूतोयतस्ततः ॥ सहायवान्द्रव्यवान्यःसुभगोऽथपरस्तथा २६ ततस्तानेवकवयःशास्त्रेषुप्रवदंत्युत ॥ कीर्त्यर्थमल्पहृल्लेखाःपटवःकृत्स्नानि
र्ण्याः २७ तपोभिर्यज्ञदानैश्चवाक्यैःप्रज्ञाश्रितैस्तथा ॥ प्राप्नोत्यभयदानस्ययद्यत्फलमिहाशुभे २८ लोकेयःसर्वभूतेभ्योददात्यभयदक्षिणाम् ॥
ससर्वयज्ञैरीजानःप्राप्नोत्यभयदक्षिणाम् २९

श्रुत्यंतरविरुद्धंविद्वद्वाशमात्रंयत्कातेनैवसदाचारेणमुच्यतइति २० एतदेवाह आचारादिति धर्ममोक्षोपयोगिनमधिकारं उपसंहरति एवमिति । साधुभिश्चीर्णधर्मयश्चरेत्सधर्म
माप्नुयादित्यन्वयः २१ नद्यामिति नदीप्रवाहेणकाष्ठानांभिवर्कमप्रवाहेणपितृपुत्रादीनांसंयोगवियोगावित्याशयः २२ । २३ लोकस्यकर्माधीनत्वात्सुखार्थीनकंचिदुद्वेजयेदित्याह
यस्मादिति एतत्फलमाह अभयमिति २४ विपक्षेदोषमाह यस्मादिति । वृकःहिंस्रपाशुः दृष्टांतेवदवाग्निः २५ अयमभयदानलक्षणः यतस्ततःसर्वोपायसाध्यःसहायादिसाध्योर्बन्दीमोचना
द्विरूपः सुभगःप्रेष्यहेतुः परःपरलोकहेतुश्च २६ ततोऽभयदानात् तान्साहयादियुक्तान्प्रवदंतिप्रकृष्टान्वदंति तेचयदिअल्पहृल्लेखाःअल्पबाह्यसुखंहृदिलेखेवप्रातिष्ठितयेषांतेबाहि
र्ण्याःकीर्त्यर्थमभयदानंकुर्तुः येपटवःकुशलाः कृत्स्नब्रह्मन्मूलकएवतदर्थमेवाभयदानमितिनिर्णयोपेयां अभयदानं सर्वेषांसंमतमित्यर्थः २७ तपआदिभिर्धन्यफलमभ्युतेतदभयदानस्याभय
दानेनप्राप्नोति २८ एतदेवप्रसूति लोकेइत्यादिन् २९

३०।३१ अभयदानस्यपार्थिकफलमाह सर्वेति सर्वेषांभूतानामात्मभूतस्यप्रत्यगात्मनः‘आत्माहोषांसमवतिपत्रत्वस्यसर्वमात्मैषांभूतत्वेनकंपश्येत्’ इत्यादिश्रुतिप्रसिद्धानिर्विकल्पकावस्थाउक्ता
सर्वभूतानिपश्यतइति‘आत्मनोवाअरेदर्शनेनश्रवणेनमत्यात्रिज्ञानेनेदंमर्वाविदितं’ इतिश्रुतिप्रसिद्धसार्वज्ञ्यफलासाविकल्पावस्थाउक्ता । अतएवास्यविभुत्वेनगगनस्येवगत्यमावादेवापि संधिरार्थः
मार्गेमुद्यन्ति पदं ब्रह्मलोकादितद्रहितस्य पदैषिणो देवाः ३२ अभयदानश्रेष्ठ्युपसंहरति दानमिति ३३ अस्थैवस्तुत्यर्थकाम्यकर्मक्षात्रिणस्त्वेनमिदंति सप्येति सुभगःस्वर्गी व्यापतिनाशं कर्म
णांकर्मफलानांस्वर्गादीनां ३४ अकारणःकारणमनुष्ठानप्रयोजकफलतद्दीनः सूक्ष्मोऽभयदानात्मकः भूतं ब्रह्मभवंस्वर्गादिउभयार्थमेव धर्माणांशमादीनांयज्ञादीनांचप्रवचनमध्ययनंवेदेकृतं
अतःस्थूलधर्माद्यज्ञादेरन्यःसूक्ष्मधर्मोऽस्तीतिभावः ३५ कुतःसूक्ष्मधर्मोऽदुर्ज्ञेयःयतोबहुनिहवः‘सप्तदशप्राजापत्यान्पशूनालभतेसप्तदशःप्रजापतिःप्रजापतेरास्या’ इत्यादिविधयःश्रेयःसाधनत्वेनहिं

नभूतानामहिंसायाज्यायान्धर्मोऽस्तिकश्चन ॥ यस्मान्नोद्विजतेभूतंजातुकिंचित्क्थंचन ॥ सोऽभयंसर्वभूतेभ्यःसंप्राप्नोतिमहामुने ३० यस्मादुद्विजतेलोकः
सर्पाद्वैश्मगतादिव ॥ नसधर्ममवाप्नोतिहृल्लोकेपरत्रच ३१ सर्वभूतात्मभूतस्यसर्वभूतानिपश्यतः ॥ देवाऽपिमार्गेमुद्यन्तिअपदस्यपदैषिणः ३२ दानंभूताऽभ
यस्याहुःसर्वदानेभ्यउत्तमम् ॥ ब्रवीमि ते सत्यमिदंश्रद्धस्वचजाजले ३३ सएवसुभगोभूत्वापुनर्भवतिदुर्भगः ॥ व्यापतिर्कर्मणांष्ट्वाजुगुप्संतिजनाःसदा ३४
अकारणोहिनैवास्तिधर्मःसूक्ष्मोहिजाजले ॥ भूतभव्यार्थमेवधर्मप्रवचनंकृतम् ३५ सूक्ष्मत्वान्नसविज्ञातुंशक्यतेबहुनिहवः ॥ उपलभ्यांतराचान्यानाचारान
वबुध्यते ३६ येचच्छिदतिवृषणान्येचमिदंतिनस्तकान् ॥ वहंतिमहतोभारान्बध्मंतिदमयंतिच ३७ हत्वासत्वानिखादंतितान्क्थंचनविगर्हसे ॥ मानुषामा
नुषानेवदासभावेनभुंजते ३८ वधबंधनिरोधेनकारयंतिदिवानिशम् ॥ आत्मनश्चापिजानातियहुःखंवधबंधने ३९ पंचेन्द्रियेषुभूतेषुसर्ववसतिदेवतम् ॥
आदित्यश्चंद्रमावायुर्ब्रह्माप्राणःक्रतुर्यमः ४० तानिजीवानिविक्रीयकामृतेषुविचारणा ॥ अजोऽग्निर्वरुणोमेषःसूर्योऽश्वःपृथिवीविराट् ४१ धेनुर्वत्सश्चसोमोवैवि
क्रीयेतन्नसिध्यति ॥ कातैलेकाघृतेब्रह्मन्मधुन्यप्यौषधेषुवा ४२ अदंशमश्वेदेशेसुखसंवर्धितान्पशून् ॥ तांश्चमातुःप्रियान्जानन्नाक्रम्यबहुधानराः ४३ बहु
दंशाकुलान्देशान्नयंतिबहुवर्दमान् ॥ वाहसंपीडिताधुर्याःसीदंत्यविधिनापरे ४४ नमन्येभ्रूणहत्याऽपिविशिष्टातेनकर्मणा ॥ कृषिसाध्वितिमन्यंतेसाचष्टतिःसुदा
रुणा ४५ भूमिभूमिशयांश्चैवहंतिकाष्ठमयोमुखम् ॥ तथैवानडुहोयुक्तान्समवेक्षस्वजाजले ४६

सामुपदिशंतोऽहिंसाशास्त्रमुपमृद्वंतीत्यर्थः । तर्हितदप्रमाणमेवेत्याशंक्याह उपलभ्येति ‘उक्षाणंवावेहतंवाक्षदंते’ ‘महोक्षंवामहाजंवाश्रोत्रियायोपकल्पयेत्’ इतिश्रुतिस्मृतिविहितोमधुपकं
गवालंमपकअचारः । ‘मागामनागामादितिंविधिष्ठ’ इतिमंत्रलिङ्गावगतोगवोत्सर्गविधिस्तद्विरुद्धोऽन्यआचारः । तत्राऽनागामितिविशेषणात्क्रत्वर्थहिंसाविधेर हिंसाविधिर्ज्यायानितिगम्यते
अनागस्त्वस्यप्राजापत्यपशुष्वपितुल्यत्वादित्यास्तांतावत् ३६ यदुक्तमलकपत्रकादीन्यपण्यानिविक्रीणासीतितत्राह येचेति नस्तकान्नासागर्भान् वहंतिवाहयंति ३७ । ३८ । ३९
४० । ४१ । ४२ । ४३ अविधिना क्रत्वर्थाऽपिहिंसादोषावहाकिमुताऽक्रत्वर्थेत्यर्थः ४४ एतदेवाह न मन्येइति ४५ भूमिशयांश्चर्पादीन् अयोमुखंकाष्ठलागलम् ४६

आप्यायध्वमज्यादेवभागमिति श्रुतिप्रसिद्धमज्याइतिगवानाम नहुंतुंशक्याअज्याइतियोगाद्रवामवधपस्यंश्रौतमित्यर्थः । चकारकृतवान् आलभेक्षिंस्यात् पृषध्रोगालभन्निवेतिपाठेर्गा
गोजातीयापृषध्रबाणोलमन्स्पृशन्निव व्याघ्रभ्रांत्यानि सृष्टोधाणोगविपतितोनतुगविविसृष्टइत्यर्थः ३० । ३८ शतमिति यथेन्द्रस्यब्रह्महत्यानार्यादिपुरजआदिरूपेणक्षिताएवंनहुषकृतागो
वृषहत्यासर्वभूतेष्वेकाधिकशतरोगरूपेणक्षितेत्यर्थः ४९ भ्रूणहमिति 'ब्राह्मणाश्चैवगावश्चकुलभेकं द्विधाकृतम् ॥ एकत्रमंत्रास्तिष्ठतिहविरेकत्रतिष्ठति' इतिस्मृतेर्गवांब्राह्मणेनसहसमानवंशत्वा
द्गोघ्नोऽपिभ्रूणहैवेत्यर्थः ५० एवमुक्त्वाऽपितपसाध्यानेनतंप्रत्यवेदयन्प्रतीपमेवेदयन् हंतारमपिधीपूर्वमहंतारंनहुषंध्यामबलेनज्ञात्वातथैवलोकेऽपिममादात्कृतोऽपिगोवधोऽथाधिरूपेणसर्व
लोकापकारायाभूत्किमुतबुद्धिपूर्वकृतइतिज्ञापितवंतइत्यर्थः ५१ केवलेति मधुपर्कादौगवाद्यालंभःपूर्वैःकृतइत्यंशपरंपरामात्रात्करोविनतुतस्त्रबुद्ध्या ५१ कारणाद्धेतुतः येनभूतानामभयं

अद्र्याइतिगवानामकएताहंतुमर्हति ॥ महच्चकाराकुशलंवृषंगांवाऽलभेतुयः ४७ ऋषयोयतयोह्येतन्नहुषेप्रत्यवेदयन् ॥ गांमातरंचाप्यवधीर्दृषभंचप्रजाप
तिम् ४८ अकार्येनहुषाकार्षीर्लेप्स्यामस्त्वत्कृतेव्यथाम् ॥ शतंचैकंचरोगाणांसर्वभूतेष्वपातयन् ४९ ऋषयस्तेमहाभागाःप्रजास्वेवहिजाजले ॥ ब्रूण
हंनहुषंत्वादुर्नतेहोष्यामहेहविः ५० इत्युक्त्वातेमहात्मानःसर्वेतत्त्वार्थदर्शिनः ॥ ऋषयोयतयःशांतास्तपसाप्रत्यवेदयन् ५१ ईदृशानशिवान्घोरानाचारा
निहजाजले ॥ केवलाचरितत्वात्तुनिपुणोनावबुद्धयसे ५२ कारणाद्धर्ममन्विच्छेन्नलोकचरितंचरेत् ॥ योहन्याद्यश्चमांस्तौतितत्रापिशृणुजाजले ५३ समौ
तावपिमेस्यातांनहिमेऽस्तिप्रियाप्रियम् ॥ एतदीदृशकंधर्मप्रशंसंतिमनीषिणः ५४ उपपत्त्याहिसंपन्नोयतिभिश्चैवसेव्यते ॥ सततंधर्मशीलैश्चनिपुणेनो
पलक्षितः ५५ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि तुलाधारजाजलिसंवादे द्विषष्ट्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६२ ॥ ॥ ॥
॥ जाजलिरुवाच ॥ ॥ अयंप्रवर्तितोधर्मस्तुलाधारयतात्वया ॥ स्वर्गद्वारंचवृत्तिंचभूतानामवरोत्स्यते १ कृष्याह्यन्नंप्रभवतिततस्त्वमपिजीवसि ॥ पशु
भिश्चौषधीभिश्चमर्त्याजीवंतिवाणिज २ ततोयज्ञःप्रभवतिनास्तिक्यमपिजल्पसि ॥ नहिवर्तेदयंलोकोवार्तामुत्सृज्यकेवलाम् ३ ॥ ॥ तुलाधारउवाच ॥
वक्ष्यामिजाजलेवृत्तिंनास्मिन्ब्राह्मणनास्तिकः ॥ नयज्ञंचविनिंदामियज्ञवितुसुदुर्लभः ४

सधर्मइतिजानीयान्नगतानुगतिकःस्यादित्यर्थः ९३ प्रियाप्रियं हर्षविषादौतौहिर्हिंसायां प्रवर्तयतः तथाचापस्तंभः । 'दृष्टोदृष्यतिदृष्टो धर्ममतिक्रामति धर्मातिक्रमान्न इवतीति कुद्रोहस्यापि
तू नपीति' तस्मात्सर्वभूताभयप्रदानमेव महान् धर्म इत्याशयः ९४ सेव्यते धर्मः निपुणेन चक्षुषोपलक्षितश्च ५५ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे द्विषष्ट्य
धिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६२ ॥ ॥७॥ ॥७॥ ॥७॥ ॥७॥ ॥७॥ ॥७॥ ॥ ये चर्च्छिद्वंति वृषणानित्यादिना कृषिदूषयतास्वपालोकद्वयनाशितमि
त्याह अयमिति १ । २ नास्ति कथं हिंसात्मकत्वेन यज्ञनिंदा ३ वृत्तिमहिंस्त्रा जीविकावक्ष्यामिव चिमि अस्मद्वृत्त्यावानप्रस्थवृत्त्या मन्येन वा जीविकायाः संभवात् किं हिंसात्मकया कृष्येति
भावः । न च कृषिद्रोहमात्रा न्नास्ति कथं यज्ञनिंदा वा कृता भवतीत्याह नास्मीति तथापि यज्ञवित्तयज्ञो वै विष्णुरिति श्रुतेर्यो यज्ञभोक्तारं परमात्मानं वेद इत्युल्लेखः ४

119 30M

ब्राह्मणानां ब्रह्मविद्यां ब्रह्मा प्रो जीवहविषस्त्यागस्तस्मै योगो वेत्यर्थः । स्वयं यो गं क्षत्रयज्ञं हिंसा मयं ण्योतिष्ठो मादं ५ क्षत्रयज्ञं विशिनाष्टि । लुब्धैरिति हेमह्वान् आस्तिकैर्बेदप्रामाण्य
वादिभिः वेदवादान् अर्थवादान् तेषां स्तुतिमात्रेतात्पर्यमित्यविज्ञाय सत्यवदाभासमानं स्वरूपतः अनृतं आविद्यकब्राह्मण्याद्यध्यासमूलत्वात् लुब्धैः संप्रवर्तितं तथा च श्रुतिः । ' नीहारेण प्रावृ
ता जल्पा चासुतृष उक्थशासश्चरति ' इति अज्ञानेन आवृताः जरुष्या अर्थवादगिरा असुतृषः प्राणपोषकाः उक्थशासः कर्मानुशासनपराः १ इदमिति । ' यज्ञाया युष्मान् सह क्षिणाभिरायु
ष्मान् । प्राची दिग्घोतुर्दक्षिणाऽध्वर्योः ' इत्यादि श्रुतिस्मृतिविहिता दक्षिणा देया । षड्वेद्या द्वादश देया इति तादृशश्च दक्षिणावानयं यज्ञः प्रशस्यते । अन्यथा अतो यज्ञादेव स्तैर्म्यं लुब्धस्य यजमा
नस्य सामर्थ्ये सति योक्तदक्षिणामददत्तः प्रकर्षेण भवति । विकर्माणितस्य कर्माणि विपरीतान्यश्रेयस्कराणि च भवन्ति यथोक्तं । ' प्रभुः प्रथमकल्पस्य योऽनुकल्पेन वर्तते ॥ सनाप्रोतिफलं त
स्य परत्रेति श्रुतिः स्मृतिः ' इति ' नास्ति यज्ञसमोरिपुः ' इति च ७ एवं क्षत्रयज्ञं निन्दित्वा ब्राह्मण्यज्ञस्वरूपमाह यदेवेति सुकृतं सुकृतार्जितं हठ्यं तदेव त्रिविधमाह नम इति नमस्कारात्मकेन ह
विषेति सामानाधिकरण्यं यो नमसा स्वध्वर इति यज्ञो येन नम इति हि ब्राह्मणं भवतीति श्रुस्मृतिभ्यां नमस्कारस्यैव यज्ञत्वावगतैः तथा स्वाध्यायैर्हविषेति संबन्धः । ' वयमग्ने अर्बता वासुवीर्यं ब्रह्मणा वाचि
तये राजानां अति ' इति वेदस्यापि यज्ञत्वश्रुतेः अर्बता अश्वेन ब्रह्मणा वेदेन वाऽग्नेर्वाचितयेमजानीम । तथा चाश्वमेधघृतुरूपत्वं ब्रह्मयज्ञस्योक्तं आश्वलायनगृह्येऽपि ' आते अग्रं ऋचा हविर्हृदा तष्टं मराम

नमो ब्राह्मणयज्ञाय ये च यज्ञविदो जनाः ॥ स्वयज्ञं ब्राह्मणा हित्वा क्षत्रयज्ञमिहास्थिताः ५ लुब्धैर्वित्तपरैर्ब्रह्मन्नास्तिकैः संप्रवर्तितम् ॥ वेदवादानविज्ञाय सत्याभास
मिवानृतम् ६ इदं देयमिदं देयमिति चायं प्रशस्यते ॥ अतस्तैर्न्यंप्रभवति विकर्माणि च जाजले ७ यदेव सुरुतं हव्यं तेन तुष्यंति देवताः ॥ नमस्कारेण हविषा स्वाध्या
यैरौषधैस्तथा ॥ पूजा स्याद्देवतानां हियथाशास्त्रनिर्दर्शनम् ८ इष्टापूर्तादसाधूनां विगुणा जायते प्रजा ॥ लुब्धेभ्यो जायते लुब्धः समेभ्यो जायते समः ९ यजमाना
यथाऽऽत्मानमृत्विजश्च तथा प्रजाः ॥ यज्ञात्प्रजा प्रभवति न भर्सां भद्रवामलम् १० अग्नौ प्रास्ताहुतिर्ब्रह्मन्नादित्यमुपगच्छति ॥ आदित्याज्जायते वृष्टिर्वृष्टेरन्नंततः
प्रजाः ११ तस्मात्सुनिष्ठिताः पूर्वैः सर्वान्कामांश्चलेभिरे ॥ अकृष्टपच्यपृथिवी आशीर्भिरुधोऽभवन् १२

सि ॥ तेतेभवन्तुक्षणक्रषभासोवशाउते'त्येतएव'उक्षाणश्चक्रषभाश्चवशाश्चमवन्तियहमन्वाध्यायमधीयतेइति' । तथाऔषधैर्व्रीहियवादिभिः'पशुभ्योवैमेघाउदक्रामन्तौव्रीहिश्चैवयवश्चमृतावजायेतात्स्माद्वाहुःपुरोडाशसग्रंलोक्य'इतिचतयोर्हविष्ठावगमात्पुरुषास्वगोऽजानांपशूनामभ्यस्त्वश्रुतेश्च'तएतउत्क्रांतमेघाअभ्यःपशवः'इति तथाचैतैस्त्रिभिर्हविर्भेदेवतापूजायज्ञाख्याकर्तव्येतिशास्त्रेवेदेनिदर्शनंप्रत्यायकंवचनमस्ति तदप्युदाहृतमेव ८ ननु'इष्टान्भोगान्हिवोदेवादास्यंतियज्ञभाविताः'इतिभगवतायज्ञानांधनपुत्रादिप्राप्त्यर्थंत्थोक्तेःकिंतैर्मोक्षानुपयोगिभिरित्याशंक्याहइष्टेति । इष्टंइष्टिपशुसोमादि आपूर्ततयाकारामादि असाधूनांकामनावतांयज्ञात्तादमेवलुब्धमपत्यंभवाति । समेभ्योरागद्वेषभूत्येभ्यइष्टादिकर्तृभ्योऽनीप्सिताऽपितादृशीप्रजाजायतइत्यर्थः ९ अंत्यमर्षव्याचष्टे यजमानाइति ऋत्विजोयजमानाश्चयथाआत्मानंसंकाममकामंवापश्यंतितथाउभयैषामपिप्रजाभवति तथाहि क्रत्वंगोपासनस्यऋत्विक्कर्वकस्यापिफलंउभयगामिदृष्टं आत्मनेवायजमानायवायंकामंकामयतेतमागायानीति १० यज्ञस्यप्रजादेतुस्वेमनुवाक्यंप्रमाणयाति अत्राविति ११ तस्माद्यज्ञात् सुनिष्ठितायज्ञमात्रनिष्ठानबुक्कामपराः पूर्वैर्विनाऽविफलाभिसंधिसर्वान्कामान्नांतरीयकतयालेभिरे यथोक्तमापस्तंबेन । 'तद्यथाऽऽग्नेफलार्थैर्भिर्भितेच्छायागंधइत्यनूत्पद्येतेएवंधर्मचर्यमाणमर्याअनूत्पद्यंते'इति । एतदेवाह अकृष्टेति यथाच कर्षणाभावान्नगवांभुवोभूमिशयानांवाहिसाभवति अमयन्फलपुष्पवत्यइतिशेषः । आशीर्भिर्जगतःशुभानुध्यानेन ११

नतेइति यज्ञानास्वामाविकत्वादात्मनश्चाऽनाधेयातिशयत्वाच्चकर्मणःफलकर्तरिपश्यति शंकमानागन्नेफलमस्तिनवेतिचिन्दिहामाः १३ असाधवः धूर्ताः दाभिकाः सस्मेत्यादिसार्धः अ
प्रमाणेनकुतर्केणप्रमाणवेदंअशुभंकुर्यात्तसःपापकृतांलोकान्गच्छेत्स्मेत्यन्वयः । सचसदेवाकृतप्रज्ञोभवतिनकदाचिदपिमुच्यतइत्यर्थः १४ । १५ एवंश्लोकत्रयेणफलाभिसंधिगुण्यंकर्म
प्रशस्यदाभिककुताकिचिनिदिती इदानींविद्वदभिसंधिमाह कर्तव्यमिति । कर्मेत्युत्तरश्लोकादपकृष्यते कर्मकर्तव्यं नित्यमित्येवकर्तव्यं कुतोनिर्णयतःवेदितिनिश्चितंब्राह्मणोवेदनिष्ठःमयं
वेत्ति कर्माकरणेइतिशेषः । ब्राह्मणशब्दार्थमाह ब्रह्मेति लोकेऋत्विग्यविर्मैत्राभ्यादिरूपेणब्रह्मैववर्ततेइतियोवेत्तिकर्तव्यतांकर्तुमर्हतांआत्मनिचयोवर्णाध्यासपूर्वकंकर्तुंस्वचपुनर्नैवेतिसब्राह्म
णइत्यर्थः । कर्तृत्वाभिमानंफलाभिलाषंचत्यक्ताकर्मणिषुब्रह्महर्षिकुर्वाणाअशनपानादाविबस्वरसेनैवकर्माणिकुर्वतीत्यर्थः १६ यदुक्तमतःस्तेभ्यंप्रभवतीतिविगुणात्कर्मणोदोषोऽस्तीतित्राह
विगुणमिति एवंविदोब्राह्मणस्यविगुणमपिकर्मज्यायः तथाचानुशुश्रुमवेदे । 'यदुचैवास्मिन्शब्दव्यकुर्वीत्यदिचनार्चिषमेवामिसंभवतीति' । अंत्येष्ट्यभावेपिविदुषोचिरादिगतिरस्त्येवकिमुत
तत्रांगवैगुण्येइतिश्रुत्यर्थः । किंचैवंविदःकर्मणिसर्वैर्भूतैःश्वसूकरादिभिरमेध्यपशुभिरुपघातोऽपिज्यायान् आत्मानुसंधानहेतुत्वात् ननुमूढस्यसांगमपिकर्मज्यायइतिभावः । तथाफलमा

नतेयज्ञेष्वामसुवाफलं पश्यति किंचन ॥ शंकमानाः फलं यज्ञेयेयजेरन्कथंचन १३ जायंते साधवो धूर्ता लुब्धा वित्तप्रयोजनाः ॥
सस्मपापकृतां लोकान् गच्छेदशुभकर्मणा १४ प्रमाणमप्रमाणेन यः कुर्यादशुभं नरः ॥ पापात्मा सोऽकृतप्रज्ञः सदैव हृद्विजोत्तम १५
कर्तव्यमिति कर्तव्यं वेत्ति ब्राह्मणो भयम् ॥ ब्रह्मैव वर्तते लोके नैव कर्तव्यतां पुनः १६ विगुणं च पुनः कर्म ज्याय इत्यनुशुश्रुम् ॥
सर्वभूतोपघातश्च फलभावे च संयमः १७ सत्ययज्ञादमयज्ञा अर्थलुब्धार्थतृप्तयः ॥ उत्पन्नत्यागिनः सर्वे जना आसन्नमत्सराः १८
क्षेत्रक्षेत्रज्ञतत्त्वज्ञाः स्वयज्ञपरिमिष्टिताः ॥ ब्राह्मवेदमधीयंतस्तोषयंत्यपरानपि १९ अखिलंदैवतं सर्वं ब्रह्म ब्रह्मणिसंश्रितम् ॥
तुष्यंति तुष्यतो देवास्तस्मात्सत्यजा जले २०

वैतपचातफलस्यइदमेकमानेनोपघातेननष्टमितिबुद्धिस्तत्सत्त्वेसंयमःप्रायश्चित्तमुक्तंनान्यथा चकारोहेत्यर्थः तथाचान्नातमेतरेयके । 'तदाहुर्नस्यगार्हपत्याहवनीयावंतरेणानोवारयोवाऽश्वोवाप्रति
पद्येतकातत्रप्रायश्चित्तिरिति नैतन्मनसिकुर्यादित्याहुरात्मन्यस्यहिताभवंतीति तच्चेन्मनसिकुर्वीतगार्हपत्यादविच्छिन्नामुदकधारांहरेतंतुतन्वनरजसोभानुमान्विहीत्याहवनीयात्सातत्रप्रायश्चित्तिः'
इति । अनःशकटं एतत्पुनर्यत् अत्ययजमानस्य आत्मनिस्वरूपे द्वियस्मात् तातानिअनआदीनि सुपांसुलुगितिसुपोढादेशः १७ एवंविदुषःकर्मयज्ञंप्रशस्ययज्ञांतरमप्याहशिष्टाचारप्रदर्शनमुखेन
सत्त्वेति । अर्थलुब्धाःपरमपुरुषार्थलोभवंतःअर्थेषुधनेषुविषयेषुसिद्धेर्षावे वैराग्यतृप्ताइत्यर्थः । परमपुरुषार्थेनैवतृप्ताइतिवा उत्पन्नत्यागिनः श्वस्तनसंग्रहयकुर्वतः अमत्सराइतिच्छेदः १८ स्वयज्ञो
योगः ब्राह्मवेदंप्रणवं १९ कथंतोषयंतीत्यतआहाखिलमिति सर्वब्रह्मप्रणवः कार्यकारणोभयरूपत्वात् । 'एतद्वैसत्यकामपरंचापरंचब्रह्मयदोकारः'इतिश्रुतेः तदखिलंदैवतंसर्वदेवतात्मकं वाच्य
वाचकयोरभेदात् । ओंकारःसर्वदेवत्यइत्यनुक्रमणिकायांकात्वायनवचनाच्च । तच्चब्रह्मणिब्रह्मविदिस्थितं अतस्तुष्यतोऽभूतोब्रह्मविदस्तुष्यच्च सत्सम्यर्थेषुषी ब्रह्मविदिगृहेसतिदेवाविराटन
वभूताआदित्यादयस्तुष्यंति तथाचोक्तंछांदोग्ये । 'प्राणेषुप्यतिचक्षुस्तुप्यतिचक्षुषितुप्यस्यादित्यस्तुप्यति'इत्यादि । भुंजानोऽपिविद्वान्निश्चंतर्पयतिकिमुतयजमानइत्याशयः २०

किंचनरसांतरं नाभिनंदति हृद्विजोत्तमः २१ ईदृक्प्रज्ञालाभेइदमाह धर्मेति धर्माधाराधर्मकाभ्याः धर्मसुखाःधर्मेणसुखंयेषां कृत्स्नंकार्याकार्यव्यवसितंनिश्चितंयेःईदशावयवस्यः । नः
अस्माकंतत्त्वतःस्वरूपात्तुद्वौचिदाभासात्मकात्तुत्रात्मकप्राणसंज्ञात्तुभूयःबहुतरंविश्वव्यापकत्वात्प्राणएवसर्वापेक्षयामूयान्नततोऽपिबहुतरः । प्राणाद्युत्पत्तिस्थानंभूतात्माऽस्तीतिप्राज्ञःकर्म
भिःशुद्धातःकरणईदंतेआलोचयति २२ तृतीर्षवोयप्रगत्वानशोचंतितत्तद्ब्रह्मणःस्थानंसात्विकाःप्राप्नुवंतीतिद्वयोःसंबंधः । ज्ञानंशास्त्रजंविज्ञानमनुभवस्तद्वतः २३ । २४ नैवेति ते
तृतीर्षवः 'तस्यनामयदध्यशः'इतिश्रुतेर्यशोब्रह्म । धर्मेधनसाध्यैःकर्मभिःसत्तावर्त्मयोगमनुवर्तते यजंतेचाविर्हिसया २५ विदुःहविज्ञेन एतान्निर्धनान् ऋत्विजोनयाजयंति यतःफलार्थिनोधना
र्थिनः २६ कथंतर्हितेयज्ञसंपादयंतीत्यतआह स्वमेवेति स्वमात्मानमेवअर्थयज्ञोपकरणसामग्रीसंकल्पसमकालोत्पां कुर्वाणामानसिकंयज्ञंचक्रुः तथाचोपबृंहितंत्रिताख्यायिकयाप्रागेव मंत्र
लिङ्गंच । 'त्रितःकूपेऽवदितोदेवान्हवतकृतये'इति उतयेयज्ञसंतत्यविच्छेदाय । परिनिष्ठितं समापितं कर्मयैस्तेतथाभूता अपिलोकानुग्रहार्थमानसैर्यज्ञैर्यजंतेइत्यर्थः २७ यस्मादेवंविधानलुब्धाः

यथा सर्वसैस्तुतो नाभिनंदति किंचन ॥ तथा प्रज्ञानतृप्तस्य निष्पत्तिः सुखोदया २१ धर्माधाराधर्मसुखाः कृत्स्नव्यवसितास्तथा ॥ अस्ति नस्तत्त्वतो भूय इ
ति प्राज्ञस्त्ववेक्षते २२ ज्ञानविज्ञानिनः केचित्परंपारं तृतीर्षवः ॥ अतीव पुण्यदंष्टुर्षु पुण्याभिजनसंहितम् २३ यत्र गत्वानशोचंति न च्यवंति व्यथंति च ॥
ते तु तद्ब्रह्मणः स्थानं प्राप्नुवंतीह सात्विकाः २४ नैव ते स्वर्गमिच्छंति न यजंति यशोधनैः ॥ सतावर्तमानुवर्तंते यजंते चाविर्हिसया २५ वनस्पतीनोषधौ च फलमूलं
च ते विदुः ॥ न चैतान् ऋत्विजो लुब्धा याजयंति फलार्थिनः २६ स्वमेव चार्थं कुर्वाणायज्ञंचक्रुः पुनर्द्विजाः ॥ परिनिष्ठितकर्माणः प्रजानुग्रहकाम्यया २७ तस्मात्ता
नृत्विजो लुब्धा याजयंत्यशुभान्नरान् ॥ प्रापयेयुः प्रजाः स्वर्गे स्वधर्माचरणेन वै ॥ इति मे वर्तते बुद्धिः समा सर्वत्र जाजले २८ यानियज्ञेष्विहेज्यंति सदा प्राज्ञा द्वि
जर्षभाः ॥ तेन ते देवयानेन पथायांति महामुने २९ आवृत्तिस्तस्य चैकस्य नास्त्यावृत्तिर्मनीषिणः ॥ उभौतौ देवयानेन गच्छतो जाजले यथा ३०

रिविजोनयाजयंतितेचतान्नेच्छंतितस्मात्तानेवाशुभान्मोक्षेच्छारहितास्तेलुब्धाःऋत्विजोयाजयंतीत्याह तस्मादिति इतरेतसाधवःस्वधर्माचरणेनपरान्नउपकुर्वंतितुधर्मफलंकामयंतेसमबुद्धि
त्वादित्याह प्रापयेयुरिति इतीतिइतिहेतोः सदसद्वृत्त्योर्विभिन्नत्वादहंसद्वृत्तमेवानुसरामीत्यर्थः २८ यानीति यानिमागंदेवतानिधूमराज्यादीनिपुनरावृत्तिप्रदमार्गप्रदर्शकानिअधिरहरादी
निअपुनरावृत्तिप्रदमार्गप्रदर्शकानिवा । प्राज्ञाःकर्मठाउपासकावा इत्यंतियजंते तेनयजनेन 'तयथायथोपासतेतथेतःप्रेत्यभवंति'इतिश्रुतेस्तेयजमानाःयथाभावन्तेनतेनदेवयानेनपथाभार्गेण
अन्नपितृयाणोऽपिदेवयानपदेनोच्यते तेपितृलोकंदेवलोकंवायांति । 'कर्मणापितृलोकविद्ययादेवलोकः'इतिश्रुतेः २९ तस्यदेवयानेनगतस्यापि एकस्यकर्मठस्यावृत्तिरस्ति । अथैतमेवाध्वानंपुन
र्निवर्ततइतिधूमादिमार्गेणगतानामावृत्तिश्रुतेः । मनीषिणोमनोरोधशीलस्योपासकस्यवास्त्यावृत्तिः नचपुनरावर्ततइत्यर्चिरादिमार्गेणगतानामावृत्तिश्रुतेः । उभौकर्मठापासकौ देवैःधूमाभ्या
दिभिरातिवाहिकैःसहयांत्यस्मिन्निदिदेवयानस्तेनदिव्येनमार्गेणयदप्युभावपिगच्छतस्तथाऽपिसंकल्पभेदात्तयोरावृत्त्यादृतीभवतइतिमहद्वैलक्षण्यमित्याशयः ३०

विदुषांसत्यसंकल्पानामैश्वर्यमाह स्वयमिति अननुहृदयपलक्षणं सर्वमेषांसीभयादीनामिवसंकल्पेनैवसिस्थयतीत्यर्थः । उन्नाधेनवः ३१ तेषांक्रतवोऽपिमानसिकाएवेत्याहार्येन स्वयमिति सिद्धसंकल्पत्वाद्यूपदक्षिणादीन्मनसैवसृजंतीत्यर्थः । ततश्चक्रिमित्यत आह यइति भावितात्मायोमाभ्यासशोधितचित्तःसमधुपकेगांआलब्धुर्हितुमर्हति । नकर्मणालिप्यतेपापकेमेतिविदुषिदोषालेपश्रुतेः ३२ इतरस्तुपशुबीजादिवधात्प्रत्यवेत्येवेत्याह नतादृशाइति मृताःनगवोषधादिमिर्यष्टुमर्हाइत्यर्थः । इतीति यस्मात्स्याग्निनामीदृहमाहात्म्यंतस्माज्जेतो रित्यर्थः ३३ संक्षेपेणस्याग्निमोलक्षणमाह निराशिषमिति ३४ कांगर्तियाति 'तस्मादादुरयजमानमददानमासुरोबत'इतिश्रुतेःसआसुरःकामपिगर्तिदेवमार्गपितृमार्गवानयातीत्यर्थः । कयंतर्हिगर्तियातीत्यत आहार्येन इदमिति इदंनिराशिषमितिश्चोक्तकलक्षणंदैवतंदैवतामिवसेवययंकृत्वायथायथावतयज्ञंपरमात्मानम् । 'यज्ञोवैविष्णुः'इतिश्रुतेः । अवाप्तयात् ३५ मुनीनांस्वयंप्रानुपादायवजंतेस्वाप्तदक्षिणैरित्युक्तरूपाणामात्मयाजिनांप्रतत्त्वंहृदयंनस्मशृणुमोनश्रुतवतोबयं यतःकष्टंगहनंअतस्त्वांपृच्छामि अस्ययोगधर्मस्य नावेक्षमाणाःनआलोचनं

स्वयंचैषामनडुहोयुज्यंतिचवहंतिच ॥ स्वयमुस्त्राश्चदुह्यंतेमनःसंकल्पसिद्धिमिः ३१ स्वयंयूपानुपादाययजंतेस्वाप्तदक्षिणैः ॥ यस्तथाभावितात्मास्यात्सगामा
लब्धुमर्हति ३२ ओषधीभिस्तथाब्रह्मन्यजेरंस्तेनतादृशाः ॥ इतित्यागंपुरस्कृत्यतादृशंप्रब्रवीमि ते ३३ निराशिषमनारंभंनिर्नमस्कारमस्तुतिम् ॥ अक्षीणं
क्षीणकर्माणंतंदेवाब्राह्मणंविदुः ३४ नश्रावयन्नचयन्नददद्ब्राह्मणेषुच ॥ काम्यांवृत्तिलिप्समानःकांगर्तियातिजाजले ॥ इदंतुदैवतंकृत्वायथायज्ञमवाप्नुयात् ३५
॥ जाजलिरुवाच ॥ नवैमुनीनांशृणुमःस्मृतत्वंपृच्छामितेवाणिजकष्टमेतत् ॥ पूर्वेपूर्वेचास्यनावेक्षमाणानातःपरंतमृषयःस्थापयंति ३६ यस्मिन्नेवात्मतीर्थेनपशवः
प्राप्नुयुर्मखम् ॥ अथस्मकर्मणाकेनवाणिजप्राप्नुयात्सुखम् ॥ शंसमेतन्महाप्राज्ञभृशंश्रद्धधामिते ३७ ॥ तुलाधारउवाच ॥ उतयज्ञाउतायज्ञामखंनार्हंति तेकचित् ॥
आज्येनपयसादघ्नापूर्णाहुत्याविशेषतः ॥ वालैःशृंगेणपादेनसंभरत्येवगौर्मखम् ३८ पत्नीचानेनविधिनाप्रकरोतिनियोजयन् ॥ इष्टंतुदैवतंकृत्वायथायज्ञमवाप्नुयात् ३९

कृतवन्तः । अवेक्षमाण्यपि अतः परमपितृधर्मनस्थापयंतिलोकेन प्रवर्तयंतिरहस्यस्थादेव ३५ यस्मिन्निति विभक्तिप्रतिकरूपकमवयवयर्थे एव एवं यद्येवं तदुक्तकारेण आत्मतीर्थ आत्मैव तीर्थं यज्ञभूमि
स्तत्र पक्षावः पशुमायाः संदमतो मखं मानसिकं कर्तुं प्राप्नुयुः तत्प्राप्ते बहुपुण्यसाध्यत्वात् । अथ तर्हि प्राप्नुयात् प्राप्नुयुः वचनव्यत्ययवार्थः तत्कर्म ते तव वाक्यमिति शेषः ३७ उतेति
एकवचनस्य अधिकविवक्षायामन्योऽप्यर्थे किंच येषां दाभिकानां यज्ञा अपि श्रद्धादिराहित्यादयज्ञा मवन्ति ते कश्चिदंतर्वा हिर्वा मखं नार्हति श्रद्धवानां त्वेकया गवैव बाह्यक्रतुसिद्धिरित्याह आज्ये
नेति दर्शपूर्णमासयोः श्रूयते । सर्वस्मै वा पतयज्ञाय गृह्यं ते यज्जुवायामाज्यम् । ऐंद्रं योऽमावास्याया ऐंद्रं च मावास्याया । आधानप्रकारेण च द्वादशगृहीतेन सुचंपूरयित्वा सप्तवत्या पूर्णा
हतिर्जुहोतीति आज्येनेति शेषः । सप्तते अग्नेसमिध इत्यृचा विशेषत इति श्रौतमखो दर्शितः । तत्राशक्तानां तु बालैर्गोपुच्छे पितृतर्पणादिना गृगेण गोशृगेणाभिषेकादिना पादेनेति पादरज
स्येत्यर्थः एतेषां गोस्पर्शनादीनां च सद्यः पापनाशकर्त्तृपरलोकप्रदत्वं च स्मृत्युक्तं दर्शितम् ३८ मनुष्यमावे विशेषवान् श्रौतो मखः कथं स्यादित्यत आह पत्नीमिति अनेन पशुर्हिसारहिते
नाऽज्यादिसाध्यक्रतुविधिनाऽऽज्यादिभ्यं देवतार्थे विनियोजयन् हेतोः शतृप्रत्ययः । विनियोगहेतोः पत्नी च मानसी मेव करोति श्रद्धामिति शेषः तस्मादपत्नीकोऽभिहोत्रमाहरेत् तस्मादपत्नी-

॥ १३९ ॥

—कस्याधानं नृवैतीत्युक्ताश्रद्धापक्षीसत्पञ्चमानइतिबहुषब्राह्मणेऽपक्षीकस्वाग्निहोत्राधानादौश्रद्धायाःपक्षीत्वदर्शनात् इष्टं भावेकः यागमेववैवतवदत्यंतसेवनीयंकृत्वाययाययावद्यज्ञंविष्णुं प्राप्नुयात् ३९ तत्रयागविक्षेपंनियमयति पुरोडाशोहीति हिशब्देनतप्तउत्क्रांतमेधाजमेध्याःपशवइतिपशूनाममेधयत्वंतस्मादाहुःपुरोडाशसत्रंलोक्यमितिपुरोडाशसत्रप्राशस्त्यंचश्रुतिप्रसिद्धंछ्योतयते मेधोवज्रस्तदहोमेधयः । 'सर्वेषांवापपशूनामिधेनयजतेयःपुरोडाशेनयजते'इतिश्रुतेः । मूलेपशूनामितिनिर्द्धारणेपक्षी पशूनाममेधयत्वात्पुरोडाशस्यचापश्रुत्वात् तेनपशुसंबंधीयोमेधस्तदर्हःपुरोडाशइतिश्रुत्यनुसारेणस्मृत्यर्थोवर्णनीयः । एवंश्रद्धावतामविदुषांयज्ञमुक्ताविदुषांयज्ञमाह सर्वाइति ४० तीर्थयज्ञभूमिः यत्रैवात्मसमाधानंतत्रैवसर्वाणि तीर्थानिसंतीत्यर्थः । तीर्थमितियज्ञाद्युपलक्षणं ईदृशकानहिंस्त्रान् कारणैरयित्वसमर्थत्वविद्वत्स्वतारतम्यैः ४१ उपपत्त्यायुक्त्या ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये मार

पुरोडाशोहिसर्वेषांपशूनामेध्यउच्यते ॥ सर्वानद्यःसरस्वत्यःसर्वेपुण्याःशिलोच्चयाः ४० जाजलेतीर्थमात्मैवमास्मदेशातिथिर्भव ॥ एतानीदृशकान्धमानाचरन्निहजाजले ॥ कारणैर्धर्ममन्विच्छन्सलोकानापुतेशुभान् ४१ ॥ भीष्मउवाच ॥ एतानीदृशकान्धर्मास्तुलाधारःप्रशंसति ॥ उपपत्त्याभिसंपन्नान्नित्यंसद्भिर्निषेवितान् ४२ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि तुलाधारजाजलिसंवादे त्रिषष्ट्यधिकद्विशततमोऽध्यायः २६३ ॥ ५ ॥ तुलाधारउवाच ॥ सद्भिर्वायदिवाऽसद्भिःपंथानमिममास्थितम् ॥ प्रत्यक्षंक्रियतांसाधुततोज्ञास्यसितद्यथा १ एतेशकुंताबहवःसमंताद्विचरन्तिह ॥ तवोत्तमांगेसंभूताःश्येनाश्वान्याश्वजातयः २ आहूयैनान्महाब्रह्मन्विशमानांस्ततस्ततः ॥ पश्येमान्हस्तपादैश्चश्लिष्टान्देहेषुसर्वशः ३ संभावयन्तिपितरंत्वयासंभाविताःखगाः ॥ असंशयंपितावैत्वंपुत्रानाहूयजाजले ४ ॥ भीष्मउवाच ॥ ततोजाजलिनातेनसमाहूताःपतन्निणः ॥ वाचमुच्चारयन्तिस्मधर्मस्यवचनात्किल ५ अर्हिसादिकृतंकर्मइहचैवपरत्रच ॥ श्रद्धानिहन्तिवैब्रह्मन्साहताहन्तितनरम् ६ समानांश्रद्धधानानांसंयतानांसुचेतसाम् ॥ कुर्वतांयज्ञइत्येवयज्ञोजातुनेष्यते ७

तमानदिवि प्रषष्ट्यधिकद्विंशत्तमोऽध्यायः ॥ २६१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ एवंश्रुत्यविरोधेनाहिंसात्मकोधर्मःप्रतिपादित
स्तत्रदृष्टप्रत्ययोत्पादनपूर्वकंश्रद्धाप्रकृत्यितुमारभते सज्जिरिति क्रियतां कुरु पर्यायमादिष्टमस्वफलं च त्वया प्रत्यक्षं क्रियतामित्यध्याहृत्यवायोज्यम् आहूयतत्फलं यथा तथा ज्ञास्यसीति च
तुर्येन संबन्धः १ । २ ततस्ततःतेषुतेषुनीडेषु प्रवेशाय श्लिष्टान्संकुचितइस्तत्पादान् ३ । ४ वाचमुच्चारयन्ति निःशंकं प्रत्युत्तरं प्रयच्छन्तीत्यर्थः तत्र हेतुः धर्मस्याहिंसात्मकस्य संब
धि नो वचनात्प्रियवचनादित्यर्थः ५ एवमहिंसाधर्मप्रत्ययमुत्पाद्य फलितमाह अहिंसादीति हिंसा आदिपदार्थः इह परत्र च प्रत्यक्षफलमिति शेषः तत्र हि फलमनुभवेन दर्शयित्वा हिंसा फ
लमाह श्रद्धामिति हिंसाश्रद्धाविश्वासनिहन्तीत्यध्याहृत्यवायोज्यं तं विश्वासवातिनम् ६ समानां कामाकांक्षामयोस्तुल्यानां संयतानां दांतानां सुचेतसां रातानां यज्ञः कर्तव्य इत्येवाभिसं
धय कर्तव्या यज्ञमनुविष्टान्नुत्तु कर्तव्याभिमानं फलं चाभिसंधायति एतन्मार्गः । तेषां यज्ञो जातुकदाचिन्नेष्यत इति नार्हेति विवक्षितम् ७

अद्यास्तौति अद्वैत्यादिना विवस्वान्प्रकाशकपश्चिदात्मतत्त्वबन्धिनीवैवस्वतीब्रह्मविषयिणीविधावत् सैतृसूर्यस्यसूर्यवैवस्वतीप्रकाशधर्मिणः सत्वस्यदुहितेवदुहितासात्विकीत्यर्थः । सैवचश्रद्धा
अवित्रीपालयित्री प्रसवित्रीविशुद्धजन्मप्रदा तथावाङ्मनसयोरपिसांतरंगं । निश्चयात्मिकाहिश्रद्धा संकल्पात्मकसंशयात्मकमनस्ततोबहिरंगं । ततोऽपिबाह्यतरावाणी जपध्यान
जधर्मापेक्षयाश्रद्धवश्रेष्ठेत्यर्थः ८ एतदेवाह वाग्बुद्धमिति वाचास्वरवर्णविपर्यासेनयद्वन्द्विन्ननष्टमंत्राद्युच्चारणेत्च्छ्रद्धाश्रायतेसमाधते । मनसाठयग्रेणयन्नष्टदेवताध्यानादितच्छ्रद्धाहीनं
तुठ्यर्थमेवकर्मात्तोनप्राप्तुमर्हतिकंचित् ९ श्रद्धाशुचित्वयोःश्रद्धाधिकेत्यत्राख्यायिकामाहात्रेति १० कर्तव्यस्यकृपणस्य वार्द्धपेक्षाम्यविक्रयिणः ११ भीमांसित्वाविचार्य १२ । १३

श्रद्धावैवस्वतीसैयंसूर्यस्यदुहितादिज ॥ साऽवित्रीप्रसवित्रीचबहिर्वाङ्मनसीततः ८ वाग्बुद्धंत्रायतेश्रद्धामनोवृद्धंचभारत ॥ श्रद्धावृद्धंवाङ्मनसीनकर्मत्रातुमर्हति
९ अत्रगाथाब्रह्मगीताःकीर्तयन्तिपुराविदः ॥ शुचेरश्रद्धधानस्यश्रद्धधानस्यचाशुचेः १० देवावित्तममन्यंतसदृशंयज्ञकर्मणि ॥ श्रोत्रियस्यकदर्यस्यवदान्यस्यच
वार्धुषेः ११ भीमांसित्वोभयंदेवाःसममन्नमकल्पयन् ॥ प्रजापतिस्तानुवाचविषमंरुतामित्युत १२ श्रद्धापूर्तंवदान्यस्यहतमश्रद्धयेतरत् ॥ भोज्यमन्नंवदान्यस्यक
दर्यस्यनवार्धुषेः १३ अश्रद्धधानएवैकोदेवानानार्हतेहविः ॥ तस्यैवात्रनभोक्तव्यमितिधर्मविदोविदुः १४ अश्रद्धापरमंपार्पश्रद्धापापप्रमोचनी ॥ जहातिपापंश्रद्धा
वानसर्पोजीर्णाभिवत्त्वचम् १५ ज्यायसीयापवित्राणांनिवृत्तिःश्रद्धयासह ॥ निवृत्तशीलदोषोयःश्रद्धावाप्नोतएवसः १६ किंतस्यतपसाकार्यंकिंवृत्तेनकिमात्मना ॥
श्रद्धामयोऽयंपुरुषोयोयच्छ्रद्धःसएवसः १७ इतिधर्मःसमाख्यातःसद्भिर्धर्मार्थेदर्शभिः ॥ वयंजिज्ञासमानास्तुसंप्राप्ताधर्मदर्शनात् १८ श्रद्धांकुरुमहाप्राज्ञततः
प्राप्स्यसियत्वरम् ॥ श्रद्धावान्श्रद्धधानश्चधर्मश्चैवहिजाजले ॥ स्ववर्त्मनिस्थितश्चैवगरीयानेवजाजले १९ ॥ भीष्मउवाच ॥ ततोऽचिरेणकालेनबुलाधारःसए
च ॥ दिवंगत्वामहाप्राज्ञौविहरेतांयथाशुखम् २० स्वस्वस्थानमुपागम्यस्वकर्मपरिवर्जितम् ॥ एवंबहुविधार्थंचतुलाधारेणभाषितम् २१ सम्यक्केदमुपालब्धो
धर्मश्चोक्तःसनातनः ॥ तस्यविख्यातवीर्यस्यश्रुत्वावाक्यानिमहाजिः २२ तुलाधारस्यकौंतेयशांतिमेवान्वपद्यत ॥ एवंबहुमतार्थंचतुलाधारेणभाषितम् ॥ यथौ
पम्योपदेशेनकिंभूयःश्रोतुमिच्छसि २३ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि तुलाधारजाजलिसंवादे चतुःषष्ट्यधिकद्विशततमो
ऽध्यायः ॥ २६४ ॥ ॥ ध ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ प्रजानामनुकंपार्थगीतराज्ञाविचरन्तुना १

हविर्दातुमितिशेषः १४ । १५ निवृत्तःशीलदोषआचारलाञ्छनरागादिर्यस्यसनिर्दोषशीलवान् १६ यत्तयासात्विकीराजसीतामसीवाश्रद्धायस्यसयच्छ्रद्धः सएवसात्विकोराजसस्ता
मतोवा १७ धर्मदर्शनाख्यान्मुनेर्धर्मवयंभासवतः १८ श्रद्धावान्वेदवाक्ये श्रद्धावानस्तदर्थमनुष्ठातुंममेदंश्रेयइतिनिश्चयवान् धर्मोधर्मात्मा गरीयान्श्रेष्ठतरः १९ अचिरेणाऽल्पेन
दिवंगादांकाशारूपंब्रह्म विहरेतांसत्यकामःसत्यसंकल्पइतिश्रुतेयोर्गैश्वर्येणक्रीडामकुरुतां । स्वस्वस्थानेवासदेशंस्वकर्मभिःपरिवर्जितमर्जितमुपागम्येतिसार्धः २० । २१ । २२ यथौ
पम्योपदेशेनयथावदुष्टांतकीर्तनेन २३ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये मारतभावदीपे चतुःषष्ट्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६४ ॥ ॥ ध ॥ ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ प्रजानामनुकंपार्थगीतराज्ञाविचरन्तुना १

छिन्नाविशस्तास्थूणाप्रतिमाशरीरस्यर्त । 'स्थूणावसिस्मृता प्रतिमायांगृहस्तंभे'इतिविश्वः । गोमहेगवालंभवतिवज्रे यज्ञवाटस्य कर्मणिषष्ठी यज्ञवाटस्थान्ब्राह्मणान्निर्दयान्प्रेक्षमाणः २
निश्चितवचनंनिर्वचनं एवास्वस्तिगोभ्योऽस्तिस्वति ३ तदेवाह अव्यवस्थितेत्यादिना हिंस्रक्षत्रयज्ञस्तदन्योब्राह्मणयज्ञइतिमर्यादा अव्यवस्थिताविचलितामर्यादायेषातैः यतोविमूढैः
तत्रापिहेतुर्नास्तिर्कैर्नास्तिब्रह्मेतिषदद्भिः संशयात्मभिः आत्मादेहोऽभ्योऽवा अभ्योऽपिकर्ताऽकर्तावा अकर्ताऽप्येकोऽनेकोवा एकोऽपिसंगवानसंगोवाइत्यादिरूपःसंशयस्तद्वानात्माचि
तंयेषातैः अव्यक्तैर्यज्ञादिद्वारैरुयातिमिच्छद्विरितिभावः हिंसाकृतौपश्चात्तःश्रेष्ठःश्रुतः ४ सर्वेति बहिर्वेद्यामिवसर्वकर्मसुज्योतिष्टोमादिष्वापिनराःकामकारादेवपशून्निर्हंसन्तिननुशास्त्रात्
यतोधर्मात्मानुःसर्ववेदार्थस्त्वविद्विंसामेवाऽब्रवीत्प्रशशंस । 'ननुवसन्तेवसन्तेज्योतिषायजेत प्रतिसंवत्सरंसोमः'इतिश्रुतिस्मृतिभ्यामित्यत्वेनविहितेषुज्योतिष्टोमादिषुविहितःपश्चात्तःकर्मका
मकारःस्यात् 'जायमानोवैब्राह्मणस्त्रिभिर्ऋणवाजायते ब्रह्मचर्येणऋषिभ्योयज्ञेनदेवेभ्यःप्रजयापितृभ्यः'इत्यृणश्रुतेश्चानधीत्यानिष्ठाप्रजामनुत्पाद्यचकथमनृणोवास्यात् अनाहिताग्नितायाश्चोप
पातकेषुस्मरणात् कृताधानस्यसमर्थस्यक्रत्वनारंभोकाकथंस्यादितिचेन्न मार्हस्यस्यैवकामकारस्वेतन्मूलकानामाधानादीनामपितथास्वाज्यामानोवैइत्यत्रापिनोत्पद्यमानइत्यर्थः किंतुगृहस्थो
ऽधिकारीवासंपद्यमानइतिव्याख्येयं अन्यथापित्रादिष्वकृताधानेषुपुत्रादीनामनाहिताग्निवाजनेतदोषभाक्कोपपत्तेः किंचयदहरेवैनंश्रद्धोपनमेदयादधीताययजेतेतिशतपथश्रुतेराधानादिविवि

छिन्नस्थूणंवृषदंष्ट्राविलापंचगवांभृशम् ॥ गोमहेयज्ञवाटस्यप्रेक्षमाणःसपार्थिवः २ स्वस्तिगोभ्योऽस्तुलोकेषुततो
निर्वचनंकृतम् ॥ हिंसायांहिप्रवृत्तायामाशीरेषांतुकाल्पिता ३ अव्यवस्थितमर्यादैर्विमूढैर्नास्तिर्कैर्नरैः ॥ संशया
त्मभिरव्यक्तैर्हिंसासमनुवर्णिता ४ सर्वकर्मस्वहिंसाहिधर्मात्मानुब्रवीत् ॥ कामकाराद्विहिंसन्तिबहिर्वेद्यांपशून्नराः
५ तस्मात्प्रमाणतःकार्योधर्मःसूक्ष्मोविजानता ॥ अहिंसासर्वभूतेभ्योधर्मोभ्योज्यायसीमता ६ उपोष्यसंशितो
भूत्वाहित्वावेदकृताःश्रुतीः ॥ अचारइत्यनाचारःकृपणाःफलहेतवः ७

पुश्रद्धावानधिकारी श्रद्धावाधीतसांगवेदस्याऽऽपातप्रतिपन्नवेदार्थस्य 'छवाह्येतेअदृढायज्ञरूपाअष्टादशोक्तमवरंयेषुकर्म । एतच्छ्रेयोयेऽभिनंदन्तिमूढाजराभृत्युतेपुनरेवाविजन्ति'इतिश्रुत्याषो
डशऋषिजोषजमानःपत्नीचेत्यष्टादशतैर्निष्पाद्यानांयज्ञानामदृढत्वत्कर्तृणांचमूढत्वदंष्ट्रांयस्याज्योतिष्टोमादिभ्योर्हिंसावद्वयोयज्ञेभ्यःप्रागेवापनीता । तथाचवसन्तेवसन्तेज्योतिषायजेतेति
विधितोनिर्दार्ढवादानुमितनिषेधाच्चातिरात्रेषोऽशिनंगृह्णातिनातिरात्रेषोऽशिनंगृह्णातीतिविहितप्रतिषिद्धत्वात्षोडशग्रहणवज्ज्योतिष्टोमोऽपिकृताकृतएवेति । अश्रद्धावानस्यतत्रप्रवृत्तिःकाम
कारकृतेव । नचोपनिषद्व्ययनात्प्रागेवज्योतिष्टोमेप्रवृत्तिःसंभवतियेननिर्दाश्रवणात्प्राकृतब्रह्मआवश्यकत्वबुद्धिश्चसंभाव्येत । स्वाध्यायोऽध्येतव्यइतिब्रह्मचर्येणार्थज्ञानपर्वतस्योपनिषद्व्यय
यनस्यासिद्धत्वात् । ननुकांडद्वयाध्यायपिकर्मकांडएवश्रद्धावानहमस्मिन्नज्ञानकांडेइतिचेत्तर्हिमोहसर्पदृष्टस्यतवकर्मनिबंमधुरीकुर्वतस्तत्त्वज्ञानसितेयंतिकायेताननःकिंचिच्छिन्नं । सर्वथाऽप्याज्ञा
नात्कामकारकृताहिंस्रकर्मणिप्रवृत्तिरितिसिद्धं तस्मादुक्तविधएवश्लोकार्थः ५ प्रमाणतःप्रमाणयोर्बलाबलेविजानतासूक्ष्मोधर्मःकार्यः तमेवाह अहिंसेति ६ गृहस्थस्यपंचसुनानामपरिहार्यत्वात्कथ
महिंसाकार्येत्यतआह उपोष्येति उपसमीपेग्रामस्यवासंकृत्वाभिन्नार्थग्रामंप्रविशेदितिविधेःसंन्यस्येत्यर्थः । संशितस्तीक्ष्णव्रतोभूत्वावेदेनकृताःश्रुतीःफलश्रुतीः'अक्षय्यहवैचातुमांस्ययाजिनःसुकृतं
भवति'इत्याद्याहित्वाआचारइतिबुद्ध्याऽआचारोयदृष्टाचारहीनःस्यात् पुरुषस्येदमेवश्रेयइतिबुद्ध्यामर्कमर्थश्रयोदित्यर्थः । कृपणाःक्षुद्राः फलमेवकर्मणिप्रवृत्तौहेतुःकारणंयेषांतथाभूताः ७

एतदेवकर्मनिर्दिष्टास्तीति यदीति यज्ञादिपरमानवाद्युपार्मासंनखादितिहतिःसरपधर्मोपशस्यते ८ वेदिकधर्मनिर्दिष्टाकामकारकतंकर्मनिर्दिष्टा सुरामितिसाधेन आसर्वमर्थं कसरा
दनंतिलमिश्रीदनं ९ एवंनिरस्ताखिलदोषोविष्णुमात्मानमेवश्रयेविस्थाह विष्णुमिति १० तस्यार्चनार्थंनमस्कारेवसुरामासाद्यपेक्षितमित्याह पायसैरिति ११ चोक्षेर्विशुद्धेः १२ आपदः
अरीरंशौषयंतिशरीरंवापदानाशमिच्छत्यतोऽत्यंतं हिंसाशून्यस्यकथंशरीरनिर्वाहइत्याह शरीरमिति १३ यथेति शरीराविरोधेनैवधर्मचरेन्नतुधर्मोरोधेनशरीरंनाशयेत् १४ ॥ इति
शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे पंचषष्ठ्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ १४५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ एवमहिंसाधर्मस्यावश्यानुष्ठेयत्वमुक्ताकदाचित्परनिर्बन्धाद्धि

यदियज्ञांश्चवृक्षांश्चयूषांश्चोद्दिश्यमानवाः ॥ वृथामांसंनखादंतिनैषधर्मःप्रशस्यते ८ सुरामत्स्यान्मधुमांसमासवंकसरोदनम् ॥ धूतैःप्रवर्तितं ह्येतन्नैतद्देवेषु
कल्पितम् ९ मानान्मोहाच्चलोभाच्चलौल्यमेतत्प्रकल्पितम् ॥ विष्णुमेवाभिजानंतिसर्वयज्ञेषुब्राह्मणाः १० पायसैःसुमनोभिश्चतस्यापियजनंस्मृतम् ॥ य
ज्ञियाश्चैवयेवृक्षावेदेषुपरिकल्पिताः ११ यच्चापिकिंचित्कर्तव्यमन्यच्चोक्षैःसुसंरुक्तम् ॥ महत्सवैःशुद्धमवैःसर्वदेवाहमेवतत् १२ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ शरी
रमापदश्चापिविवर्दत्यविहिंसितः ॥ कथंयात्राशरीरस्यनिरारंभस्यसेत्स्यते १३ ॥ भीष्मउवाच ॥ यथाशरीरंनगलायेन्नेयामृत्युवशंयथा ॥ तथाकर्मसुवर्तेत
समर्थोधर्ममाचरेत् १४ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि विचरन्नुगीतायां पंचषष्ठ्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६५ ॥ ॥
॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कथंकार्यंपरीक्षेतशीघ्रंवाऽथाचिरेणवा ॥ सर्वथाकार्यदुर्गेऽस्मिन्भवान्नपरमोगुरुः १ ॥ भीष्मउवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपु
रातनम् ॥ चिरकारेस्तुयत्पूर्ववृत्तमांगिरसेकुले २ चिरकारिकमद्रंतेभद्रंतेचिरकारिक ॥ चिरकारीहिमेवावीनापराध्यतिकर्मसु ३ चिरकारीमहाप्राज्ञोऽगौतम
स्याभवस्तुतः ॥ चिरेणसर्वकार्याणिविष्टयार्थान्प्रपद्यते ४ चिरंसंचितयत्यर्थांश्चिरंजाग्रच्चिरंस्वपन् ॥ चिरंकार्याभिपत्तिंचिरकारीतथोच्यते ५ अलसग्र
हणंप्राप्तोदुर्मेधावीतथोच्यते ॥ बुद्धिलाघवयुक्तेनजनेनादीर्घदर्शना ६ व्यभिचारेतुकार्स्मिन्विद्यतिक्रम्यापरान्सुतान् ॥ पित्रोक्तःकुपितेनाथजहीमांजननीमि
ति ७ इत्युक्त्वासतदाविप्रोऽगौतमोजपतावरः ॥ अविष्टयमहाभागोवनमेवजगामसः ८ सतथेतिचिरेणोक्त्वास्वभावाच्चिरकारिकः ॥ विष्टयचिरकारित्वाच्चि
हयामासवैचिरम् ९ पितुराज्ञांकथंकुर्यान्नहन्त्यामातरंकथम् ॥ कथंधर्मच्छलेनास्मिन्निमज्जेयमसाधुवत् १० पितुराज्ञापरोधर्मःस्वधर्मोमातृरक्षणम् ॥ अस्व
तंत्रंचपुत्रस्वंकिंतुमानानुपीडयेत् ११ स्त्रियंहत्वामातरंचकोदिजातुसुखीमवेत् ॥ पितरंचाप्यवज्ञायकःप्रतिष्ठामवाप्नुयात् १२

सामुप्रस्थिताकालविलंबादिनापरिहरोदितिप्रश्नपूर्वकमाख्यायिकामुक्तेनाह कथंकार्यमित्यादिना कार्यदुर्गेगुर्वादिवचनादवश्यकर्तव्येहिंसामयत्नेनदुष्करेचसतीत्यर्थः १।२।३।४ चिरका
रिनामनिर्बन्धि चिरमिति कार्याभिपत्तिःकार्याधिगमः तथातेनहेतुनाचिरकारीत्युच्यते १ यद्यतेउपादीयतेकोकेनेनेतिग्रहणंनामधेयं अलसइतिग्रहणमलसग्रहणंप्राप्तः लाघवंनीचता जने
नाप्यवदइतिबंधः १ पित्रागौतमेन इमांजननीनहस्यात् ७।८।९ धर्मच्छलेधर्मसंकटे १०।११।१२

युक्तमुचितं समंस्तुलादुष्ठे इहद्विधावपिधर्मोपरस्परविरोधोऽनन्ययुक्तमौक्यमहमेतौनातिवर्तेतमामतिशयेननातिवर्ते किमेतत्किञ्चन्यथादितितितंतात्तमपआम् ११ गोत्रस्थनाम्नः १२ बुद्धयेना
नामि संभवमुत्पत्तिहेतुम् १३ जातकर्मणिअहमाभवपरशुभंवेतिप्राह अहमेवाच्छेद्योभवपरशुरिवमदीयेषुशत्रुषुच्छेदकोमवेतिमंत्रप्रदार्थः उपकर्मोपनयनात्प्रवासादेत्यपुत्रस्यशिरःपरिगृह्य
जपतीतिगृह्याविहितसर्वसंस्कारबहिर्भूत्वादिदमुपकर्म तथाआत्मावैपुत्रनामासीतिप्राह पितुःपालयितुः एवंपितुराशिषमात्मभावंचदधतोगौरवानिश्चितमित्यर्थः ११।१७।१८।१९ मो

अनवज्ञापितुर्युक्ताधारणंमातृरक्षणम् ॥ युक्तक्षमाभुभावेतौनातिवर्तेतमांकथम् १३ पिताह्यात्मानमाधत्तेजायायांजज्ञिवानिति ॥ शीलचारित्रगोत्रस्यधार
णार्थकुलस्यच १४ सोऽहमात्रास्वयंपित्रापुत्रत्वेप्रकृतःपुनः ॥ विज्ञानमेकथंनस्याह्युद्धयेचात्मसंभवम् १५ जातकर्मणियत्प्राहापितायच्चोपकर्मणि ॥ पर्याप्तः
सदृढीकारःपितुर्गौरवानिश्चये १६ गुरुरग्न्यःपरोधर्मःपोषणाभ्यापनान्वितः ॥ पितायदाहधर्मःसवेदेष्वपिसुनिश्चितः १७ प्रीतिमात्रंपितुःपुत्रःसर्वपुत्रस्यवै
पिता ॥ शरीरादीनिदेयानिपितात्वेकःप्रयच्छति १८ तस्मात्पितुर्वचःकार्यंनविचार्यंकदाचन ॥ पातकान्यपिपूयंतेपितुःशासनकारिणः १९ भोग्येभोज्ये
प्रवचनेसर्वलोकनिदर्शने ॥ भर्त्राचैवसमायोगेसीमंतोन्नयनेतथा २० पिताधर्मःपितास्वर्गःपिताहिपरमंतपः ॥ पितरिप्रीतिमापन्नेसर्वाःप्रीयंतिदेवताः २१
आशिषस्ताभजंत्येनंपुरुषंप्राहयत्पिता ॥ निष्कृतिःसर्वपापानांपितायच्चाभिर्नंदति २२ मुच्यतेबंधनात्पुष्पंफलंवृक्षात्प्रमुच्यते ॥ क्लिश्यन्नपिसुतंस्नेहःपिता
पुत्रंनमुचति २३ एतद्विचिंतितंतावत्पुत्रस्यपितृगौरवम् ॥ पितानारूपतरंस्थानंचितयिष्यामिमातरम् २४ योह्ययंमयिसंघातोमर्त्यत्वेपांचभौतिकः ॥ अ
स्यमेजननीहेतुःपावकस्ययथाऽरणिः २५ मातादेहारणिःपुंसांसर्वस्यार्तस्यनिर्हृतिः ॥ मातृलाभेसनाथत्वमनाथत्वंविपर्यये २६ नचशोचतिनाप्येनंस्थाविर्यं
मपकर्षति ॥ श्रियाहीनोऽपियोगेहमंबेतिप्रतिपद्यते २७ पुत्रपौत्रोपपन्नोऽपिजननीयःसमाश्रितः ॥ अपिवर्षशतस्यांतेसद्विहायनवच्चरेत् २८ समर्थंवाऽस
मर्थंवाकृशंवाप्यकृशंतथा ॥ रक्षत्येवसुतंमातानान्यःपोष्टाविधानतः २९ तदासदृष्टोभवतितदाभवतिदुःखितः ॥ तदाशून्यंजगतस्ययदामात्रावियुज्यते ॥
३० नास्तिमातृसमाच्छायानास्तिमातृसमागतिः ॥ नास्तिमातृसमंत्राणंनास्तिमातृसमाप्रिया ३१ कुक्षिसंधारणाद्वात्राजिननाज्जननीस्मृता ॥ अंगानां
वर्धनादंबावीरसूत्वेनवीरसूः ३२ शिशोःशुश्रूषणाच्छुश्रूमातादेहमनंतरम् ॥ चेतनावात्तरोह्न्याद्यस्यनासुपिरंशिरः ३३

ग्येवस्त्रादौ भोज्येऽन्नादौ प्रवचनंवेदाध्ययने लोकनिदर्शनेलौकिकशिक्षायां भर्त्रेतिगर्भाधानादिसर्वसंस्कारोपलक्षणम् १०।११।१२।१३।१४।१५ निर्बुद्धिःसुखंतत्कर्त्री १६
हेअंबइत्युक्ता २७ द्विहायनवद्विष्वान्भवत् २८।२९।३०।३१ वीरसूवीरपुत्रसूः १२ मातेवशुश्रूस्तामनंतरमव्यवहितमात्मनोदेहंसचेतनावात्तरोह्न्यात् सकः यस्यशिरःसु
पिरंभेदोमज्जादिनारिक्तंशुष्कालाबुवत्पाथिपातितंताद्विपरीतमशुपिरंस्यात् ३३

प्राणउपस्थेद्विधं तत्संश्लेषेभ्युनेह्यर्थः । अभिसंधिः पुत्रोभेगौरोजायेतवेदमवतीतसर्वमायुरित्यादिभिरुपपत्तिः कृतोदं पतीभ्यामेव । तमभिलाषमातापितावाउमौवाकुरुतस्तत्र मूर्तार्थोयाथाव्यं मातयेवतत्कर्तृत्वं स्थितं निष्ठितं पितरितुसोऽभिलाषः पाक्षिकोभवतीत्यर्थः ३४ मरणमात्रेण गर्भधारणमात्रेण संबन्धेन मातापुत्रे प्रीतिमाकादं स्नेहमासक्तिचकरोति अतः प्रत्युप कारायतस्यामपि प्रीतिस्नेहौ पुत्रेण कार्यावित्यर्थः वस्तुतस्तु पितुरेव प्रजाः यथोक्तं प्रागेव 'मातामह्नापितुः पुत्रेण जातः स एव सः' इति भस्त्राचर्मकोशः पितुराज्ञाऽनुष्ठाननीयेति भावः ३५ ननु न चैतद्विद्वोऽप्यह्नाः स्मोवयमब्राह्मणावेति श्रुतेः पितृत्वे एव संशयात्कथं तदाज्ञानुष्ठाननीयेत्यत आह पाणीति धर्मचार्ये च कामे च नातिचरामीति प्रतिज्ञापूर्वकं स्वयंपाणिग्रहं कृत्वा यदि पुरुषाः स्त्रियः परदारान् प्रतिपत्तिरित्येतद्विहितेयाच्यतां प्रार्थनीयतां पूज्यतां भित्तियावत् नार्हति धर्मत्यागात् । अयमाशयः यद्विधः पितृसोऽज्ञातत्वादशिष्टत्वाच्च नानुरोध्याममनुपितासती पतिर नुरोध्यावेति ३६ किं हि पित्राज्ञया माताहंतव्येत्याशंक्याह मरणादिति पर्युर्मावः कर्मवापार्यपाकयितृत्वं तस्मात् तथाचमार्गपर्वचप्राणैर्वियोजयितुमिच्छतोऽस्य मर्तृत्वादि गुणान्यस्योन्मत्तस्येव वचनान्मातरं न हि सिध्येदस्याशयः ३७ ननु व्यभिचारिणी स्त्री हंतव्येवाभ्ययाकुलसंकरापत्तेरित्याशंक्याह एवमिति एवमपीत्यर्थः व्युत्तरन्नाचरन् महादोषं

दंपत्योः प्राणसंश्लेषेयोऽभिसंधिः कृतः किल ॥ तं माताचपिताचेति भूतार्थो मातरि स्थितः ३४ माताजानातियद्वोत्रं माताजानातियस्यसः ॥ मातुर्भ रणमात्रेण प्रीतिः स्नेहः पितुः प्रजाः ३५ पाणिबंधं स्वयंकृत्वा सहधर्ममुपेत्य च ॥ यदायास्यंति पुरुषाः स्त्रियो नार्हं तियाच्यताम् ३६ भ्रूणाद्विस्त्रियो भर्ता पात्याच्चैव स्त्रियः पतिः ॥ गुणस्यास्य निवृत्तौ तु न भर्तानपुनः पतिः ३७ एवं स्त्रीनापराधोति नर एवापराध्यति ॥ व्युत्तरंश्च महादोषं नर एवापराध्यति ३८ स्त्रिया हि परमो भर्ता देवतं परमं स्मृतम् ॥ तस्यात्मना तु सदृशमात्मानं परमंददौ ३९ नापराधोऽस्ति नारीणां नर एवापराध्यति ॥ सर्वकार्या पराध्यत्वान्नापराध्यंति चांगनाः ४० यश्च नोक्तोऽथ निर्देशस्त्रियामैथुनतृप्तये ॥ तस्य स्मारयतो व्यक्तमधर्मो नास्ति संशयः ४१ एवं नारी मातरं च गौरवे चाधिके स्थिताम् ॥ अवध्यांतु विजानीयुः पशवोऽप्यविचक्षणाः ४२

पारदार्यं यदि प्रार्थयितैव न स्यात्तर्हि नायं दोषः प्रसज्येतातः प्रथमप्रवृत्तेः पुंस्येवायं दोष इत्यर्थः ३८ ननु स्त्रिया अपितु ननु मोदनादपराधोऽस्येवेत्याशंक्याह स्त्रिया हीति तस्याऽऽत्मना शरी रेण सदृशमिन्द्रमालक्ष्येति शेषः आत्मानं शरीरं परमं श्रेष्ठं ददौ स्वपतिवेषेणागताय परस्मै पतिबुद्ध्या शरीरं प्रयच्छंत्यामममातुर्न व्यभिचारदोषोऽस्ति गर्भानुत्पत्तेः कुलसंकराभावाच्चेत्यं व ध्येत्यर्थः ३९ उपसंहरति नापराध इति किंच सर्वेषु कार्येषु पराध्यत्वादनुरोध्यात्वादपराधत्वेन सर्वथा पुरुषाधीनत्वात् तथाच बलात्कारकृते व्यभिचारादौ स्त्रियो नापराध्यंतीत्यर्थः ४० यश्च नेति च न शब्दोऽप्यर्थे योऽपि मैथुनजन्यतृप्तये निर्देशो वचनमुक्तं इदं प्रतीतिशेषः एवं तु पाक्यापते त्वष्टुः पुत्रस्त्रिशिराद्वेण हतस्तद्वत्यायास्तृतीयांशः स्त्रीषुरजोरूपेण स्यात्पितो द्वौ वृक्षमूयो निर्ग्यो सोषरूपौ स्थापितौ तदा स्त्रीभिर्वरः प्रार्थितः । काममाविजानितोऽसंभवा मेति अस्माकं जननपर्यंतं पुरुषसंगोऽस्ति वाति सोऽर्थनिर्देशः स्त्रिया उक्तः तस्य तस्मारयतः स्वहत्यांशनिधाने न तस्मरणप्रयोजकस्यैव व्यक्तमधर्मो न तु ममातुरत्र संशयो नास्ति तस्माद्विद्वस्यापराधमममातुर्वधो न भ्याम्यह इति भावः ४१ यावत्कृत्स्नानारीमवध्याजानीयुस्तत्रापि मातरं तत्रापि गौरवेणातिव्रत्यधर्मं स्थितां । पशवोऽपि पुत्राया अपि किमु तमादृश इत्यर्थः ४२

समावायः समूहः पितुस्तोषणेन स्वर्गप्राप्तिरित्यर्थः मर्त्यानां देवतानां च समावायं मातरं स्नेहादभ्येतीति योजना मातात्वदृष्टद्वारा लोकद्वयप्रदाहलोकपालावित्रीचेति भावः ३३ । ३४ तेन तावत्कालेन संस्थाव्यतिक्रमं मरणानौचित्यं ३५ श्रुतमध्ययनं धैर्यकोधादिजपेस्यैव तयोः प्रसादेन ३६ । ३७ सांत्वितो विश्रांतिप्रापितः प्रतिपादितः प्रापितः ३८ परवान् नृत्वंयाऽहं नाथवानस्मीत्युक्तस्तेन सांत्वनादिना तृप्तः सन्नप्रणयिष्यति मयि प्रणयं करिष्यति अत्रास्मिन्नर्थे चितितेति अकुशलेन्द्रलौक्येन स्त्रीदूषणे जाते विषये स्त्रिया अहल्याया व्यतिक्रमो ना देवतानां समावायमेकस्थं पितरं विदुः ॥ मर्त्यानां देवतानां च स्नेहादभ्येतीति मातरम् ३३ एवं विमृशतस्तस्य चिरकारितया बहु ॥ दीर्घः कालो व्यतिक्रान्तस्ततोऽ स्याभ्याममपिता ३४ मेधातिथिर्महाप्राज्ञो गौतमस्तपसि स्थितः ॥ विमृश्य तेन कालेन पत्न्याः संस्थाव्यतिक्रमम् ३५ सोऽब्रवीद्दृश संतप्तो दुःस्वेनाश्रुणिव र्तीयन् ॥ श्रुतधैर्यप्रसादेन पश्चात्तापमुपागतः ३६ आश्रमं मम संप्राप्तस्त्रिलोकेशः पुरंदरः ॥ अतिथिव्रतमास्थाय ब्राह्मणं रूपमास्थितः ३७ समयासांत्वितो वा ग्भिः स्वागतेनाभिपूजितः ॥ अर्घ्यपाद्ययथान्यायं मया च प्रतिपादितः ३८ परवानस्मि चेत्पुनः प्रणयिष्यति तेन च ॥ अत्र चाकुशले जाते स्त्रियानास्ति व्यति क्रमः ३९ एवं स्त्रीनचैवाहं नाध्वगस्त्रिदशेश्वरः ॥ अपराध्यति धर्मस्य प्रमादस्त्वपराध्यति ४० ईर्ष्याजं व्यसनं प्रादुस्तेन चैवोर्ध्वरेतसः ॥ ईर्ष्यात्वं हमाक्षि तोमग्नो दुष्कृतसागरे ४१ हत्वा साध्वीं च नारीं च व्यसनित्वा च्छवासिताम् ॥ मर्त्यव्यत्वेन भार्याचको नुमांतरयिष्यति ४२ अंतरेण मयाऽऽज्ञप्तश्चिरकारीत्युदारधीः ॥ यद्यद्यचिरकारी स्यात्समां त्रायेत पातकात् ४३ चिरकारिकमद्रं ते भद्रं ते चिरकारिक ॥ यद्यद्यचिरकारी त्वंततोऽसि चिरकारिकः ४४ ब्राह्मिमां मातरं चैव तपो यच्चार्जितं मया ॥ आत्मानं पातकेभ्यश्च भवाद्यचिरकारिकः ४५ सहजं चिरकारित्वमतिप्रज्ञतया तव ॥ सफलं तत्तथा तेऽस्तु भवाद्यचिरकारिकः ४६ चिरमाशं सितो मात्राचिरं गर्भेण धारितः ॥ सफलं चिरकारित्वं कुरु त्वंचिरकारिक ४७ चिराय ते च संतापाच्चिरं स्वपिति धारितः ॥ आवयोश्चिरं संतापादेव क्षयचिरकारिक ४८ एवं स दुःखितो राजन्महर्षिगातमस्तदा ॥ चिरकारिददर्शाथ पुत्रं स्थितमथांतिके ४९ चिरकारी तु पितरं दृष्ट्वा परमदुःखितः ॥ शस्त्रं त्यक्त्वा ततो मूर्ध्ना प्रसा दायोपचक्रमे ५० गौतमस्तंततो दृष्ट्वा शिरसापतितं भुवि ॥ पत्नीं चैव निराकारां परामभ्यागमन्मुदम् ५१ न हिसा तेन संभेदं पत्नीनीतामहात्मना ॥ विजने चाश्रमस्थेन पुत्रश्चापि समाहितः ५२ हन्यादिति समादेशः शस्त्रपाणौ सुते स्थिते ॥ विनीते प्रसवत्यर्थे विवासे चाऽत्मकर्मसु ५३ बुद्धिश्चासीत्सुतं दृष्ट्वा पितुश्च रणयोर्नतम् ॥ शस्त्रग्रहणचापल्यं संवृणोति भयादिति ५४

स्ति ३९ अध्वग इति स्वर्गमार्गेण गच्छते त्रेणाहल्यादृष्ट्वा मोहं प्राप्तेनैतत्कृतमिति सूचितं धर्मस्य योगधर्मसंबन्धि प्रमादोऽनवधानता इदं स्यात्पराधत्वं द्वे पराहित्याम्मुनिनेहोक्तं ननु व्यवहा रतः ५० तेन प्रमादेन हेतुना ऊर्ध्वरेतसो मुनयः ५१ । ५२ अंतरेण प्रमादेन ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० निराकारां लब्ध्या पाषाणभूतां पुराणां तरेणौ तमशापेनैव पाषाणभूतामिति स्मर्यते ६१ । ६२ । ६३ । ६४

६९ । ६९ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ ॥ ॥ इति ज्ञातिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि भीष्मकंटीये भारतभावदीपे षष्ठ्यष्टाधिक
 त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ २६६ ॥ ॥ एवमहिंसैव धर्मो हिंसैव च पापमिति स्थिते दंडं चान्न दंडं च तोराज्ञः कथं महिंस्त्वं स्यादव दंडयतो वा कथं प्रजासंरक्षणं स्यादिति पृच्छति कथमिति १ । २ अ
 व्याहृतं दंडयानामप्यदंडयत्वं प्राक्नेचिदनुक्तं वधाय वध्येष्विति शेषः १ वधो नाम स च धर्म इति वदतो व्याघात इत्यर्थः ४ । ५ संकरमेवाह ममेति लोकयात्रा तीर्थगमनवाणिज्यादि व्यवहारः

ततःपिशाचिरंस्तुत्वाधिरं चाघ्रायमूर्धनि ॥ चिरंदोर्म्यापरिष्वज्यचिरंजिवेत्युदाहृतः ६५ एवंसगौतमःपुत्रं प्रीतिर्हर्षगुणैर्युतः ॥ अभिनंद्यमहाप्राज्ञइदं वचनमब्रवीत् ६६ चिरकारिकभद्रंतेचिरकारीचिरंभव ॥ चिराययदितेसौम्यचिरमस्मिनदुःखितः ६७ गाथाश्चाप्यब्रवीद्विद्वान्गौतमोमुनिसत्तमः ॥ चिरकारिषुधीरेषुगुणोद्देशसमाश्रयाः ६८ चिरेणमित्रंबध्नीयाधिरणचकृतंत्यजेत् ॥ चिरेणहिकृतंमित्रंचिरंधारणमर्हति ६९ रागेदर्पेचमानेचद्रोहेपापेचकर्मणि ॥ अप्रियेचैवकर्तव्येचिरकारीप्रशस्यते ७० बंधूनांसुहृदांचैवभृत्यानांस्त्रीजिमस्यच ॥ अव्यक्तेष्वपराधेषुचिरकारीप्रशस्यते ७१ एवंसगौतमस्तत्रप्रीतःपुत्रस्यभारत ॥ कर्मणा तेनकौरव्यचिरकारितयातथा ७२ एवंसर्वेषुकार्येषुविमृश्यपुरुषस्ततः ॥ चिरेणनिश्चयंकृत्वाचिरंनपरितप्यते ७३ चिरंधारयतेरोषंचिरंकर्मनियच्छति ॥ पश्चात्तापकरंकर्मनकिंचिदुपपद्यते ७४ चिरंवृद्धानुपासीतचिरमन्वास्यपूजयेत् ॥ चिरंधर्मनिषेवेतकुर्याच्चान्वेषणंचिरम् ७५ चिरमन्वास्यविदुषश्चिरंशिष्टान्निषेव्यच ॥ चिरंविनीयचात्मानंचिरंयात्यनवज्ञताम् ७६ ब्रुवतश्चपरस्यापिवाक्यंधर्मोपसंहितम् ॥ चिरंपृष्टोऽपिचब्रूयाच्चिरंनपरितप्यते ७७ उपास्यबहुलास्तस्मिन्नाश्रमेसुमहातपाः ॥ समाःस्वर्गगतोविप्रःपुत्रेणसहितस्तदा ७८ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि चिरकारिकोपाख्याने षट्षष्ट्यधिकाद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६६ ॥

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कथंराजाप्रजारक्षेत्रनचकिंचित्प्रधातयेत् ॥ पृच्छामित्वांसतांश्रिष्ठतन्मेब्रूहिपितामह १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ दुमत्सेनस्यसंवादंराज्ञासत्यवतासह २ ॥ अव्याहृतंव्याजहारसत्यवानितिनःश्रुतम् ॥ वधायोन्नीयमानेषुपितुरेवानुशासनात् ३ ॥ अधर्मतांयातिधर्मोयात्यधर्मश्चधर्मताम् ॥ वधोनामभवेद्धर्मो नैतद्भवितुमर्हति ४ ॥ दुमत्सेन उवाच ॥ अथचेदवधो धर्मो धर्मः को जातु चिद्भवेत् ॥ दस्यवश्चेन्नहन्येरन्सत्यवन्संकरो भवेत् ५ ॥ ममेदमितिनास्यैतत्प्रवर्तंतकलौयुगे ॥ लोकयात्रानचैवस्यादथचेद्वैत्यशंसनः ६ ॥ सत्यवानुवाच ॥ सर्वएते त्रयोवर्णाःकार्याब्राह्मणबंधनाः ॥ धर्मपाशनिबद्धानामन्योऽप्येवंचरिष्यति ७ ॥ योयस्तेषामपंचरेतमाचक्षीतवैद्विजः ॥ अयमेनशृणोतीतितस्मिन्राजाप्रधारयेत् ८

कलौयुगेऽधर्मप्रधानेकालेवेत्येव हिंसयाप्यसंकरप्रकारमिति शेषः नोऽस्मभ्यंशसकथय १ त्रयःअप्रविद्गन्धाःब्राह्मणाधीनाःकार्याः धर्मशास्त्रनिबद्धानांतेषुधर्मपाशेननिबद्धेषुतस्तु अन्योऽपिप्र
तिष्ठोमानुलोमजातःसूतमानवादिरेवंत्रैवर्षिकवच्चरिष्यतिधर्मम् ७ अपचरेद्ब्राह्मणवचनमतिक्रमेत् प्रधारयेदंभम् ८

तस्यात्मकस्यात्तत्त्वशरीरं सत्येति पाठे जंतुस्तस्याभेदेनाऽविनाशेन यत्प्रवृत्तं शास्त्रतत्कार्यं एतदेव व्यतिरेकमुद्धेनाह नेति कर्मादीभ्यसमीक्ष्य सम्यग्गमालोच्याम्यथा विधिविपरीतप्रकारं छे
दात्मकं गासनं कार्यमिति योज्यम् ९ यत्तः एकस्मिन् ध्वरे हते तत्संबन्धिनामनागसांबहूनांबधोभवतीत्याह दस्यूनिति पुरुषेण हते न ते भार्यादयः यस्मादेकस्यापराधेन बहूनांबधोऽनुचितस्त
स्मात्तसम्पत्प्रधारयेद्विचारयेत् १० तमेवाहासाधुश्चेति साधोः सकाशाच्छीलं लभते ११ फलितमाह नमूलेति यतो मूलघातो नैव धर्मः १२ उद्वेजनं सर्वस्वापहरणादिभयप्रदर्शनेन परंतु
चोरस्य वधेन ते तदीयामार्यादयो न ह्निश्यावृत्तिलोपेन क्लेशं न प्रापणीयाः १३ यदोति तेवस्यवः १४ विभ्रदिति संन्यासिनोऽपि शास्या इत्यर्थः १५ गरीयांसमपि क्त्वात्युरिति शेषः पुनः पुनरप
राधेयदाकृते तदा ते विसर्गनाहंति प्रथमापराधे इवेति व्यतिरेकदृष्टान्तः १६ यत्र यत्र समवेमर्यादापांसंयंतुं नियंतुम् १७ यमोर्द्ध्वनेत्यहस्यमानेषु चोरेषु पूर्वपूर्वकाळे १८ सुशास्यत्वे हेतूनाहम्

तत्त्वाभेदेनयच्छास्त्रं तत्कार्यं नान्यथाविधम् ॥ असर्माक्षयैवकर्माणिनीतिशास्त्रं यथाविधि ९ दस्युन्निहंतिवैराजाभूयसोवाप्यनागसः ॥ भार्यामातापितापुत्रोहन्यंते
पुरुषेणते ॥ परेणापकृतो राजा तस्मात्सम्यक्प्रधारयेत् १० असाधुश्चैव पुरुषो लभते शीलमेकदा ॥ साधोश्चापि ह्यसाधुभ्यः शोभना जायते प्रजा ११ नमूलवातः
कर्तव्यो नैषधर्मः सनातनः ॥ अपि स्वल्पवधेनैव प्रायश्चित्तं विधीयते १२ उद्वेजनेन बंधेन विरूपकरणेन च ॥ वधदंडेन ते क्लिश्यान पुरोहितसंसदि १३ यदा पुरोहितं
वाते पर्येयुः शरणैषिणः ॥ करिष्यामः पुनर्ब्रह्मन्नपापमिति वादिनः १४ तदा विसर्गमर्हाः स्युरिति दंष्ट्रात्तु शासनम् ॥ विभ्रदं डाजिनं मुंडो ब्राह्मणोऽर्हति शासनम् १५
गरीयांसो गरीयांसमपराधे पुनः पुनः ॥ तदा विसर्गमर्हति न यथा प्रथमे तथा १६ ॥ द्युमत्सेन उवाच ॥ यत्र यत्रैव शक्ये रत्नसंयंतुं समये प्रजाः ॥ सतावान्प्रोच्यते
धर्मो यावन्न प्रतिलंघ्यते १७ अहम्यमानेषु पुनः सर्वमेव पराभवेत् ॥ पूर्वपूर्वतरे चैव सुशास्या ह्यभवन जनाः १८ मृदवः सत्यभूयिष्ठा अल्पद्रोहाऽल्पमन्यवः ॥ पुरा
धिगदं ड एवासीद्वागदं डस्तदनंतरम् १९ आसीदादानदंडोऽपि वधदंडोऽद्य वर्तते ॥ वधेनापि न शक्यं ते नियंतुं मरे जनाः २० नैव दस्युर्मनुष्याणां न देवानामिति
श्रुतिः ॥ नगंधर्वपितृणां च कः कस्येह न कश्चन २१ पद्मं श्मशानादादत्ते पिशाचाच्चापि देवतम् ॥ तेषु यः समयं कश्चित् कुर्वीत हतश्चिद्विषु २२ ॥ सत्यवानुवाच ॥
तान्न शक्रोषि चेत्साधून् परिब्रातुमर्हिसया ॥ कस्यचिद्भूतभयस्य लाभेनांतं तथा कुरु २३

वदति १९ अयकलौ एकस्मिन्हतेऽपीतरेनप्रस्यंतीत्यर्थः अतःसर्वेऽपिचोरपञ्जीयाहंतठयाप्वेत्याशयः २० नैवेति कःकस्येहेतिगतएवप्रश्नः नकश्चनकस्यापीत्युत्तरंचदस्युनषेतद्रायांपी नावधोनास्तीत्यर्थः संबंधाभावात् २१ चोरेषुमर्धादाकरणमपिनसंभवतीत्याह पञ्चमिति पञ्चशवालंकारमादत्ते पिशाचात्पिशाचोपहतादादत्तेचैलाविकमितिशेषः कीदृशंसमवदैवतं देवताशपथादिरूपं यःकश्चिन्मूढोमनुप्राज्ञइत्यर्थः २२ साधून्कर्तुंमितिशेषः भूतंभवयायोपदिश्यतइतिन्यायेनसिद्धंपश्चादिकंसाध्यायकर्मणेभवतीतिभूतमव्यज्जन्वेनकतःकस्याचित्कर्तृतालोभे नतेषामर्तनाशंकुठ । तथाहिसर्वमेधेब्रह्मणेब्राह्मणमालभेतेत्यादिनासर्वजातीयानांसर्वकर्मणांचनराणामालंभउक्तः । तथाचराजाबहून्वध्यान्निरोधयकालेसर्वमेधेभालभेतेत्यर्थः । तेनपापिष्ठाअपि यज्ञपशूभूयस्वर्गायाति । 'पशुर्वेनीयमानःसमस्यंप्रापयत्यदेवाध्वान्कमयतंतुतदेवाअमृवन्नोहेस्वर्गवैवालोकेमयापिष्यामइतिसतयेत्यब्रवीत्'इतिश्रुतेः । बध्यानपिक्रतुप्रवेशेनोपकुर्यादेवेतिभावः २३

तेराजानस्तादृश्यःस्तेनेभ्योऽपप्रपंतेममापिराज्येस्तेनइतिलज्जाकुर्वतेऽतस्तथावृतालोकयाधार्थप्रजानामिदोषत्वंकामयानाःपितरश्चवतपस्विनोभवन्ति । तथाचराजानःप्रतिजानतेछादोग्ये
'नमेस्तेमोजनपदेनकदर्योनमद्यपः ॥ नानाहिताग्निर्नाविद्वान्नस्वैरीस्वैरिणीकुतः'इति २४ विप्रास्यमानाऽस्ति प्राप्तेनैवप्रजाःसाध्योभवन्तिनतुराजानोदुष्कृतीन्नुष्टान्कामात्प्र
त्यपितुक्रतुप्रयोजनेनैवघ्नंत्येवंचसुकृतेनैवप्रजाःशासते २५ एवंविधेरान्नि'यद्यदाचरतिश्रेष्ठस्तत्तदेवेतरेजनाः'इतिन्यायेनोत्तरोत्तरंप्रजाःश्रेयस्याभवन्तीत्याह श्रेयसइति २६ राज्ञास्वचित्तं
जित्वेवप्रजाःशास्याअन्यथातापवैनमपहसन्तीत्याह आत्मानमिति २७ । २८ दुष्कृतदुष्टकर्मकारिणं अनंतरान्नपुत्रसोदर्यादीन् २९ विपक्षेदोषमाह यत्रोति यत्रराज्येजच्छति
प्राप्नोति ३० स्वोक्तैःसांप्रदायिकत्वमाह इतीति ३१ आश्वासयद्भिः प्रजाइतिशेषः एतन्मूलदलेप्रथमकरूपेणमुल्लेखेनाहिसामयेनदंडेनअयेद्वशीकुर्यात् धिग्दंडंवाग्दंडमादानदंडंबंधदंडं

राजानोलोकयात्रार्थतप्यन्तेपरमंतपः ॥ तेऽपत्रपन्तितादृग्भ्यस्तथावृत्ताभवन्तिच २४ वित्रास्यमानाःसुकृतोनकामात्प्रतिदुष्कृतीन् ॥ सुकृतेनैवराजानोभूयिष्ठं
शासतेप्रजाः २५ श्रेयसःश्रेयसोऽप्येवंवृत्तलोकोऽनुवर्तते ॥ सदैवहिगुरोर्वृत्तमनुवर्तन्तिमानवाः २६ आत्मानमसमाधायसमाधित्सातियःपरान् ॥ विषयेष्विन्द्रियव
श्रमानवाःप्रहसन्तितम् २७ योराज्ञोदंभमोहेनकिंचित्कुर्यादसांप्रतम् ॥ सर्वोपायैर्नियन्म्यःसतथापापान्निवर्तते २८ आत्मैवादौनियन्तव्योदुष्कृतंसंनियच्छता ॥
दंडयेच्चमहादंडैरपिबंधूनन्तरान् २९ यत्रवैपापकृद्नीचोनमहद्दुःखमर्च्छति ॥ वर्धतेतत्रपापानिधर्मोहसतिचधुवम् ३० इतिकारुण्यशीलस्तुषिद्वान्वैब्राह्मणोऽव
शात् ॥ इतिचैवानुशिष्टोऽस्मिपूवस्तातपितामहैः ३१ आश्वासयद्भिःसुमृशमनुक्रोशात्तथैवच ॥ एतत्प्रथमकल्पेनराजाकृतयुगेजयेत् ३२ पादोनेनापिधर्मेणग
च्छेत्रेतायुगेतथा ॥ द्वापरेतुद्विपादेनपादेनत्वधरेयुगे ३३ तथाकलियुगेप्राप्तेराज्ञोदुश्चारितेनह ॥ भवेत्कालविशेषेणकलाधर्मस्यषोडशी ३४ अथप्रथमकल्पेनस
त्यवन्संक्रोभवेत् ॥ आयुःशक्तिचकालंचनिर्दिश्यतपआदिशेत् ३५ सत्यायहियथानेहजह्याद्धर्मफलमहत् ॥ भूतानामनुकंपार्थमनुःस्वायंभुवोऽब्रवीत् ३६
॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि दुमत्सेनसत्यवत्संवादे सप्तषष्ठ्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६७ ॥ ॥ ध ॥ ॥ ध ॥ ॥ ध ॥
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ अविरोधेनभूतानांयोगःषाड्गुण्यकारकः ॥ यःस्यादुभयभाग्धर्मस्तन्मेब्रूहिपितामह १

चयगक्रमेण प्रजासु प्रवर्तयेदिति तात्पर्यम् ३२ । ३३ । ३४ अयेति निर्दिश्य निश्चित्य तपोद्वन्द्वम् । 'राजभिः कृतदंढास्तु शुद्धं प्रतिमलिनाजनाः' इति दंढस्यापितपोवृद्धिहेतुत्वस्मृतः ३५ उक्तस्यैव प्रमाणमाह सत्यायेति सत्याय ब्रह्मप्राप्तये हि प्रसिद्धं महद्गर्मफलं ज्ञानं स्वर्गादेः सुदृष्टत्वात् यथा येन प्रकारेण हनजह्यात्तादृशमर्हिसाख्यं धर्ममनुरब्रवीत् ३६ ॥ इति शान्तिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीये सप्तषष्ठ्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ ३६७ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ वृत्तमनूय पृच्छति अविरोधेनेति राज्ञामस्य हिंसाप्रधानः षाड्गुण्यकारकः षड्गुणाण्यैश्वर्यादयो यैर्भगवच्छब्दभाग्यभवति उत्पत्त्यादयः प्रकृतिगुणावातेषां समूहः षाड्गुण्यन्तस्य कारको हेतुर्गोचर इति शेषः । 'ऐश्वर्यस्य समग्रस्य ज्ञानस्य यशसः श्रियः ॥ वैराग्यस्य च धर्मस्य षण्णां भगवतीर्गणा ॥ उत्पत्तिं च विनाशं च भूतानां भागतिमिति ॥ वेत्ति विद्यामविद्यां च सवाच्यो भगवानिति' १

1198811

उभयमाक्षमेव विवृणोति गार्हस्थ्यस्येति गार्हस्थ्येपंचसूनाभिवायाः योगेतुर्हि सासर्वात्मना स्याज्वा अदूरे समीपे एककार्यार्थत्वेन संप्रस्थितयोः प्रवृत्तयोः । 'न्यायागतधनस्तस्वज्ञाननिष्ठो ऽतिप्रियः ॥ श्राद्धकृतस्य वादी वगृहस्थोऽपि विमुच्यते ॥ प्राणायामैर्देहे देवोधारणाभिश्च किं लिखान् ॥ प्रत्याहारेण संसर्गान् ध्यानेनाभैश्च रान्गुणान्' इति स्मृतिभ्यां गुणान् जीवत्वादीन् अतस्तु स्यार्थयोरेतयोर्मध्ये किं स्विच्छेदः २ उभौ गार्हस्थ्ययोगधर्मौ ३ । ४ अत्रोति अक्षराधिक्यमाधम ५ 'तद्यथैवादीमनुष्यराजभागतेऽन्यस्मिन् च गार्हस्थ्यज्ञानं वा वेदं वा वाक्च' इति श्रुतिमनुष्यस्य त्वं पुंस्यं पृष्ठहागताय मनुष्यकंगामाळे मे वेदतत्त्वंध्यांगां अदंतोर्हि संति ६ नियुक्तां हंतुं पुरस्कृतां दृष्ट्वा वेदाइत्यब्रवीदिति त्वयोः संबंधः दृष्टेत्यस्याध्याहारश्च ७ वेदाइति गर्हायां श्रुतिः ८ प्रविश्य योगबलेनेत्यर्थः यतिकपिलमुनिं हंहो इति विस्मये वेदायदिमताः गर्हितत्वेन संमताः अत्रापि गर्हायाः श्रुतेरनुवादः अपरे हि सांनून्याधर्माः केन मताः प्रामाण्यमप्रामाण्यं धार्मिकमज्ञान

गार्हस्थ्यस्यचधर्मस्ययोगधर्मस्यचोभयोः ॥ अदूरसंप्रस्थितयोःकिंस्विच्छ्रेयःपितामह २ ॥ भीष्मउवाच ॥ उभौधर्मौमहाभागबुभौपरमदुश्चरौ ॥ उभौमहा
फलौतौक्षुसद्भिराचरिताबुभौ ३ अत्रतेवर्तयिष्यामिप्रामाण्यमुभयोस्तयोः ॥ शृणुष्वैकमनाःपार्थच्छिन्नधर्मार्थसंशयम् ४ अप्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥
कपिलस्यगोश्वसंवादंतन्निबोधयुधिष्ठिर ५ आभ्रायमनुपश्यद्विपुराणंशाश्वतंध्रुवम् ॥ नहुषःपूर्वमालेभेत्वदुर्गामितिनःश्रुतम् ६ तानियुक्तामदीनात्मासत्वस्थः
संयमेरतः ॥ ज्ञानवान्नियताहारोददर्शकपिलस्तथा ७ सद्युद्धिमुत्तमांप्राप्तो नैष्ठिकीमकुतोभयाम् ॥ सतमिशिथिलांसत्यांवेदाश्चइत्यब्रवीत्सकृत् ८ तांमामृषिः
स्यूमरश्मिःप्रविश्ययतिमब्रवीत् ॥ हंहोवेदाश्चयदिमताधर्माःकेनापरेमताः ९ तपस्विनोष्टतिमंतःश्रुतिविज्ञानचक्षुषः ॥ सर्वमार्षहिमन्यंतेव्याहृतंविदितात्मनः
१० तस्यैवंगततृष्णस्यविज्वरस्यनिराशिषः ॥ काविवक्षाऽस्तिवेदेषुनिरारंभस्यसर्वतः ११ ॥ कपिलउवाच ॥ नाहंवेदान्विनिदामिनाविवक्ष्यामिकर्हिचित् ॥
पृथगाश्रमिणांकर्माण्येकार्थानीतिनःश्रुतम् १२ गच्छत्येवपरित्यागीवानप्रस्थश्चगच्छति ॥ गृहस्थोब्रह्मचारीचउभौतावापिगच्छतः १३ देवयानाहिपंथानश्च
त्वारःशाश्वतामताः ॥ एषांज्यायःकनीयस्त्वंफलेषूक्तंबलाबलम् १४

काण्डयोस्तुल्यमतो नान्यतरत्रिंशेति भावः ९ तपस्विनः आर्षमन्यन्ते किंविदितात्मनः नित्यज्ञानवतः परमेश्वरस्य ठग्राहृतं । 'अस्य महताभूतस्यानिःश्वसितमेतद्यद्गवेदः' इति श्रुतेर्निःश्वासवदयलोच्चारितं श्वेदं अतोऽत्रैकमप्यक्षरमप्रमाणीकर्तुमशक्यमित्यर्थः १० ननु 'एष ह्येव साधु कर्मकारयतितं यमभ्यो लोकेभ्य उन्निनीषते एष ह्येवासाधु कर्मकारयतितं यमः' इति श्रुत्यासतां मुक्तिमसतां बंधं च दातुं विवक्षाभेदेन ज्ञानकर्मकाद्वेप्रवृत्ते इत्याशंक्याह तस्येति तस्य ईश्वरस्य गततृष्णस्य कलाशाहीनस्य विष्णुस्य द्वेषहीनस्य निराशिषः नीरागस्य निरारंभस्यावाप्तसकलकामत्वात् न वैषम्यविवक्षया वेदवचनं संभवतीत्यर्थः ११ नाहमिति विवक्ष्यामि विषमाम्बुक्ष्यामि १२ एकार्थत्वमाह गच्छत्येवेति परित्यागी संन्यासी गच्छत्येव परंपदमिति शेषः १३ देवयानाः देवमात्मानं यात्येभिरिति तथाभूताश्च त्वारआश्रमाः एषां ज्यायस्त्वकनीयस्त्वकपञ्चलाबलं फलेषु निमित्तेषूक्तं यथोक्तं 'संन्यासी मोक्षमाप्नोति ब्रह्मलोकं वनति यथा । स्वलोकं मुषिलोकं च गृहस्थब्रह्मचारिणौ' इति १४

एवंविदित्वासर्वार्थानारभेतेतिवैदिकम् ॥ नारभेतेतिचान्धत्रनौष्टिकीश्रूयतेश्रुतिः १५ अनारंभेत्तदोषःस्याद्वारंभेदोषोऽन्तमः ॥ एवंस्थितस्यज्ञात्तस्यदुर्विज्ञेयं
लाबलम् १६ यद्यत्रकिंचित्प्रत्यक्षमहिंसायाःपरमं तम् ॥ ऋतैर्त्वागमशास्त्रेभ्योब्रूहितद्यदिपश्यसि १७ ॥ ॥ स्पूरश्मिरुवाच ॥ ॥ स्वर्गकामोयजेतेतिसत्
तंश्रूयतेश्रुतिः ॥ फलंप्रकल्प्यपूर्वहिततोयज्ञःप्रतायते १८ अजश्चाश्वश्चमेषश्चगौश्चपक्षिमणाश्चये ॥ ग्राम्यारण्याश्चौषधयःप्राणस्यान्नामितिश्रुतिः १९ तथैवा
नैह्यहरहःसायंप्रातर्निरूप्यते ॥ पशवश्चाथधान्यंचयज्ञस्यांगमितिश्रुतिः २०

प्रत्यक्षानुमानागमगम्यंतस्वज्ञानफल कर्मफलतुष्ट्यैकगम्यं नतप्रप्रत्यक्षानुमानैर्नैकमतइतिकर्मतस्यागविद्ययोर्बलाबलसुज्ञेयमेव यत्तु आपस्तंबेनोक्तं । तत्रयेपुण्यकृतस्तेषांप्रकृतयःपराज्वलंत्य उपलभ्यंतइतिताराकूपिणांकर्मकृतामपिप्रत्यक्षज्योतिर्भयस्वामिति तदपिश्रौतमेव नहिमुकुतावापृथानिष्पत्तीविद्यन्नक्षत्राणीतिद्युतिर्मंतरेणतेषांचेतनस्यमध्यवसातुंशक्यं अचेतनत्वतुजौमि निसंमतमित्यास्तांतावत् यत्तुतेनैवस्यातुकर्मावयवेनतपसावाकश्चित्सशरीरितवंतलोकंजयति संकलासिद्धिश्चस्यान्नतुतज्यैष्ठ्यमाश्रमाणामितिज्ञानफलस्यप्रत्यक्षत्वमभ्युपेत्यापितस्सा धकाश्रमस्यज्यैष्ठ्यंनिषिद्धं यच्चगौतमेन ऐकाश्रम्यंत्वाचार्याःप्रत्यक्षविधानाद्वाहृस्थस्येतिमस्मांतशरीरंकुटुंबेषुचौदेशोवाध्यायमधीयानइतिप्रत्यक्षभुतिमूलकतथागाहृस्थस्यज्यैष्ठ्यमुक्तं तत्सर्वंनहिनिदानिच्यंनिदितुंभवर्ततेऽपितुविधेयंस्तोतुमितिभ्यायेनज्ञानादधिकारिणामाश्रमधर्मेषुश्रद्धोत्पादनार्थमितिब्रह्मव्यमिति १० अत्रप्रत्यवतिष्ठते स्वर्गेति यागविधातुहेइत्यस्व स्वर्गस्यस्वरूपाविवक्षायांकृत्स्नंशास्त्रमनर्थकस्याद्वैत्यार्थःप्रताबतेप्रतम्यते १८ ननुस्वर्गोनास्तीतिनब्रूमःकिंमुहिंसायुक्तंतरसाधनंनिंदामइत्याशंक्यप्राणविद्यायांसहोवाचकिमेऽर्धमविष्यतीति यत्किंचिदिदमाश्रम्यआशकुनिभ्यइतिभुतिप्रत्यक्षंचसर्वस्यान्नत्वेप्रमाणयति अजभ्येतिसार्धेन भेषोमुक्तशिराः प्राण्याओषधयोववाद्याः पत्ययद्वंमंत्रद्वंक्षणेतत्सद्दोषोनास्तीतिभावः १९ यदेवंतदाश्रौतेकर्मणिहिंसादोषःकैमुतिकम्यायनिरस्तइत्याक्षयेन्नह १५

११ अन्योम्यवराः परस्परपेक्षयाश्रेष्ठाः सप्तषास्रभेदिषाश्चाहुतिः तेन नौरजोमनुजोऽथ श्रमेषाम्भतरमर्दना ॥ ग्राम्याः सप्तसमाक्याताः पशवः साधुवेदिभिः ॥ सिंहाण्याव्राचराहाश्च महि
षावारणास्तथा ॥ ऋक्षाश्चवानराश्चैव सप्तारण्याः प्रकीर्तिताः इति उत्तममिति संज्ञा संज्ञाता यस्य पुरुषो वा बलुकृतमिति श्रुतेरुत्तमसंज्ञितं पुरुषाक्यमाप्यज्ञेष्वाकृतं विनियुक्तं पुरुषवैदेवाः पशुनालमंत
इति वेदाः प्राहुस्तच्च शिष्टैराहुतं । पुरुषो ह वै नारायणो कामयतास्पतिष्ठेयं सर्वभूतान्यहमेव सर्वस्यामिति स एतं पुरुषमेव पंचरात्रं यज्ञक्रतुमपश्यत् इति श्रुतेः पूर्वैर्ब्रह्मादिभिः पूर्वतरैर्नारायणादिभिः
यत्र सर्वोत्कृष्टः पुरुषोऽपि श्रुति आचाराच्च हिंस्यते तत्र काकया इतरेषामिति भावः सार्वः ११ स्वांशक्तिविद्वान्मन्वेदमजस्याश्वस्य पुरुषस्य वा आलंभनं कर्तुं शक्यमिति ज्ञानप्रकः पुमानात्मनो जी
वान्निविचिन्वीत न विवेचयेत् आलंभार्थमिति शेषः किं तु सर्वोऽप्यास्तिकः स्वस्य ज्ञप्यं क्रतुं कुर्यादेवेत्यर्थः १॥ न चात्र हिंसादोषोऽस्ति प्रत्युत स्वर्गाधिनापश्वादीनां नवाउपतन्निग्रयसेनरिष्यसिदेवोद्भवे

एतानिसहयज्ञेनप्रजापतिस्वल्पयत् ॥ तेनप्रजापतिर्देवतायामुपयत् ॥ २१ तदन्योन्यवराःसर्वेप्राणिनःसप्तसप्तधा ॥ यज्ञेषूपकृतंविश्वंप्रादुरुत्तमसंज्ञितम् २२
एतच्चैवाभ्यनुज्ञातंपृवःपूर्वतरैस्तथा ॥ कोजातुनविचिन्वीतविद्वान्स्वांशक्तिमात्मनः २३ पशवश्चमनुष्याश्चद्रुमाश्चौषधिभिःसह ॥ स्वर्गमेवाभिकांक्षंतेनचस्व
र्गस्ततोमखात् २४ ओषध्यःपशवोवृक्षावीरुदाज्यंपयोदधि ॥ हविर्भूमिर्दिशःश्रद्धाकालश्चैतानिद्वादश २५ ऋचोयजूंषिसामानियजमानश्चषोडश ॥ अग्निर्ज्ञे
योगृहपतिःसप्तदशउच्यते २६ अंगान्येतानियज्ञस्ययज्ञोमूलमितिश्रुतिः ॥ आज्येनपयसादघ्राशकृताऽऽमिक्षयात्वचा २७ बालैःभृंगेणपादेनसंभवत्येकगो
र्मखम् ॥ एवंप्रत्येकशःसर्वयद्यदस्यविधीयते २८ यज्ञंवहंतिसंभूयसहार्त्वाग्निःसदक्षिणैः ॥ संहृत्येतानिसर्वाणियज्ञंनिर्वर्तयंत्युत २९ यज्ञार्थानिहिसृष्टानियथार्था
श्रूयन्तेश्रुतिः ॥ एवंपूर्वतराःसर्वेप्रवृत्ताश्चैवमानवाः ३० नहिनस्तिनारभतेनाभिद्रुह्यतिर्केचन ॥ यज्ञोयष्टव्यइत्येवयोयजत्यफलेप्सया ३१ यज्ञांगान्यपिचैता
नियज्ञोक्तान्यनुपूर्वशः ॥ विधिनाविधियुक्तानिधारयंतिपरस्परम् ३२ आम्रायमार्षपश्यामियस्मिन्वेदाःप्रतिष्ठिताः ॥ तंविद्वांसोऽनुपश्यंतिब्राह्मणस्यानुदर्श
नात् ३३ ब्राह्मणप्रभवोयज्ञोब्राह्मणार्पणएवच ॥ अनुयज्ञंजगत्सर्वयज्ञंश्चानुजगत्सदा ३४

विषयिभिःसुगेभिः'इतिमंत्रवर्णादयमुपकारपवेत्याह पञ्चवश्वेति मन्त्रात्प्रसंगविनास्वर्गस्ततोविस्तृतोनास्ति जपादिजःस्वर्गःस्वरूपइतिभावः नरिष्यसिर्हिस्यसेदेवोइतदेवानेव १० । १९ । २१
यज्ञोमूलं लोकस्थितेरितिशेषः श्रुतिर्यज्ञाद्रवतिपर्जन्यइत्यादिर्भगवद्वचनरूपा वेदस्यापीश्वरकृतृकरत्याभ्युपगमेनभगवद्वीताभामुपनिषदामपिसमानकृतृकत्वेनश्रुतिस्त्वौचित्यात् । शक्ततागोमयेन
आमिक्षयादधिमिश्रेणपयसा स्वचाआनुदुहेचर्मपिनिर्वापादेर्निधानात् शेषंव्याख्यातं २० । २८ संहृत्यनुजोपसंहारस्यायेनैकीकृत्य आरभेतैवयज्ञमितिभावः २९ । ३० हिसारंमयो
रुपपादितमदोषस्वमुपसंहरति नैति फलार्थिनामेवहिसारंभौदोषावहौनत्वफलार्थिनामभेदमावश्यकमितिबुद्ध्यायज्ञमनुतिष्ठतामित्यर्थः ३१ यज्ञांगान्योषध्यादीनि यज्ञोक्तानियुपदा
र्वादिवत्समासः विधियुक्तान्यलौकिकानियुपाहवनीयादीनि विधिनोक्त्यणप्रणयनादिरूपेण आरभ्यंतिस्वस्वकार्येपरस्परमुपकुर्वंतीत्यर्थः ३२ ब्राह्मणस्यक्रियायांप्रवर्तकस्यवाक्यस्य ३३
ब्राह्मणप्रभवोवेदविप्रोद्भवः नपुंसकमनपुंसकेनेत्येकशेषपूर्वकोऽयंवासाः ३४

ब्रह्मणो वेदस्य तस्मात्प्रणवपूर्विकायज्ञादिक्रियाकर्तव्यत्वम् ११ । १२ स्तोमाः सामपुराणरात्रिहायिहायुह्यादीनि १३ मानुषाद्वैद्यमुपैतीति मंत्रवर्णादाधानकादिहैवदेवमावप्रामोति
सोमं सुनोति भवति द्युमां अहेति मंत्रवर्णात् सोमं सुनोति स्वर्गाधिपत्यं प्राप्नुवतीत्येवमादितः प्रगवा नृजानैश्चर्यसंपन्नतमो भवानेवेष १४ स्वर्गविधिना स्वर्गं प्रदज्योतिष्ठो मादिनायतः प्रेक्ष्य महस्वर्गं
फलं भवति १५ वेदवादविदः यो वेदगतानर्थवादान् वेदतस्योभयं फलसमर्पकमर्थवादद्वयं प्रमाणं स्तुत्यर्थे नेत्यर्थः । यथायस्य वर्णमयी जुहूर्भवति तस्य पापं श्लोकं शृणोतीति फलं स्वर्गं जुहू संवधा
द्विवक्षितस्वार्थं किंतु रुक्षणया स्तुतिमात्रपरम् । एवं सर्वैश्च लोकानामोति सर्वाश्च कामान्पस्तमात्मानमनुविद्याविजानातीत्यात्मज्ञानफलमपि ज्ञेयम् । ननु लोके वेदसाधारणस्य कर्मात्मनो
जुहूवदव्यभिचरितक्रतुसंबंधाभावात् कथं तज्ज्ञानफलस्य जुहूफलवदव्यवस्था उच्यते वेदातिरिक्तभात्मा वेदेकगम्योपपादवनीयादिवदलौकिकोऽस्ति तस्य च क्रतुसंबंधो न व्यभिचरति
आमुष्मिकव्यहारमात्रस्य तत्सापेक्षत्वात् । ऐहिकव्यहारे च तदनपेक्षणाद्देहात्मवादेऽपि तदुपपत्तेः । यद्यपि जातपुत्रः कृष्णकेशोऽग्नीनादधीतेत्यादिविशेषणमात्रस्य पत्न्यादिवच्छोके वेदसा
धारणत्वेऽपि फलभोक्तृत्वं तथात्वमस्ति । तस्माज्जुहूस्वर्गकामस्याप्यव्यभिचरितक्रतुसंबंधात् सापेक्षत्वात् वेदनाश्याधीतमपि तज्ज्ञानं क्रतुप्रवेशं लभते तत्फलस्य चार्थवादत्वमिति पुक्तमुत्पश्यामः

ओमिति ब्रह्मणो योनिर्नमः स्वाहास्वधावषट् ॥ यस्यैतानि प्रयुज्यंते यथाशक्ति कृतान्यपि ३५ न तस्य त्रिषु लोकेषु परलोकमयं विदुः ॥ इति वेदावदंती हासिद्धाश्च
परमर्षयः ३६ ऋचो यजूंषि सामानिस्तोभाश्च विधिचोदिताः ॥ यस्मिन्नेतानि सर्वाणि भवन्तीह सर्वे द्विजः ३७ अग्न्याधेये यज्ञवतियच्च सोमे सुतो द्विजः ॥ यच्चेतरे
र्महायज्ञैर्वेदतद्गवानपुनः ३८ तस्माद्ब्रह्म न्यजेच्चैव याजयेच्च विचारयन् ॥ यजतः स्वर्गविधिना प्रेत्य स्वर्गफलं महत् ६९ नायं लोकोऽस्त्ययज्ञानां परश्चेति विनि
श्चयः ॥ वेदवादविदश्चैव प्रमाणमुभयंतदा ४० ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि गोकपिलीये अष्टषष्ठ्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६८ ॥
॥ कपिल उवाच ॥ एतावदनुपश्यंति यतयो याति मार्गनाः ॥ नैषां सर्वेषु लोकेषु कश्चिदस्ति व्यतिक्रमः १

तथा च सूत्रम् । शेषत्वात्पुरुषार्थवानिरिदो यथान्येभ्योऽपि विवेति । ननु विद्याफलं प्रत्यक्षमिति तत्राप्युक्तमापस्तम्बमुद्देशमपणंतच्छास्त्रविप्रतिषिद्धं बुद्धे चैव मप्रापणमिहैव ननुः सपुल
मेतेति बुद्धे आत्मनि ज्ञाते के मप्रापणमानंदप्राप्तिर्नास्ति ज्ञातात्मतत्त्वस्यापि बुद्धोपलभात् अयुक्तं च तत् रजोमूर्त्त्या च सतेऽन्यत्र शंसन्नितिकर्ममागादप्यज्ज्ञानं प्रशंसतो निर्वाच्यणात् तस्मा
ज्जुह्वात्मज्ञानफलयोः समानमर्थवादत्वमिति पूर्वपक्षः ४० ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि गोकपिलीये अष्टषष्ठ्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६८ ॥ ॥ ७ ॥
अत्रोत्तरमाह एतावदिति यतयोमनियमादिमंतोयातिप्रकरणादात्मानं प्राप्नुवति ते मार्गनाः प्रागेव शुद्धात्मप्राप्ते मार्गं विविधावस्थायां स्थिता एतावदुच्यते न परिच्छिन्नब्रह्माहं पार्थितिकं कर्मफलम
नुपश्यंति गुरुशास्त्रोपदेशमनुसाक्षात्कुर्वति तथा च श्रुतिर्ब्रह्माविद्यामोति परमिति महत्फलमुपलभ्य 'यो वेदमिदं हि ब्रह्म' इति शरीरगुहासंस्थित्यादिलक्षणं ब्रह्म
यो वेदसः परमेष्ठो यन्नव्याकृतावस्थागतः सर्वकामभागभवतीति च दर्शयति ननु फलं च तैर्यवादत्वमुक्तमिदं शक्याह नैषामिति एषां यतीनां सर्वेषु लोकेषु भोग्यपदार्थेषु कश्चिद्व्यतिक्रमो भिद्यता
संकल्पत्वं नास्ति । संकल्पादेवास्त्यपि ततः सनुतिष्ठति संकल्पादेव तत्तत्कृतेरिति श्रुतिन्यायाभ्यां तथाहि छांदोग्ये सर्वाश्च लोकानामोति सर्वाश्च कामानिति प्रजापतिना आत्मज्ञानफलमु
पपन्नस्तत्तदेवोद्दिश्यैव विरोचनौ प्रजापती ब्रह्मचर्यमुपयुः तं प्रापेदेवा आत्मानमुपासते तस्मात्तेषां सर्वेषु लोकाः सर्वेषु कामा आस्ता इति परलोकतिसकपार्थवादो न सिद्धवन्निर्दिष्टः । एतस्याविवक्षायां-

-कुरुक्षेत्रं कर्मफलमप्यविवक्षितं स्यात् न्यायसाम्बाह्वाकारणिकफलत्वाच्च । ननु के वेदादप्यस्य कर्मात्मनो जुह्वावनिर्वाहः क्रतुसंबंधाति । सत्यं तथापि अन्यत्र धर्मात् अन्यत्र धर्मात् यो
श्चनायापि पापेशोर्कं मोहं जरां मृत्युमत्येतीति विदितवेदांतवेद्यस्य धर्माद्यतीतस्याशनायादिरहितस्याऽऽत्मनो ज्ञानं न कर्मागर्भं प्रतिपद्यते । यत्र स्वस्य सर्वेषां धर्माभ्युत्थनं केन कपश्येदिति तद
धिगमे द्वैतोपमर्दश्रवणात् । तस्मान्नात्मज्ञानफलस्यार्थवादत्वं वर्णमयी दृष्टा हेनमुच्यते तथा च सूत्रं अधिकोपदेशात्तु वादरायणस्यैवं दर्शनादिति १ यत्तु बुद्धे चैव तस्मै मप्रापणमिहैव ननुः सपु
पलमेतेत्यापि वचनमुदाहृतं तत्राह निर्वृद्धा इति निर्वृद्धाः शीतोष्णा विजहर्ष विषादशून्याः अतएव निरैर्मस्काराः न केचिन्नमस्कुर्वति यतो निराशीर्बिधनाः प्रार्थनापात्राः शून्याः यतः पापेभ्यो
वासनाहेतुभ्यो विमुक्ताः शुचयः स्वभावशुद्धाः अमला आर्गुलशून्याः । यतएव विद्याभरतसंवर्तादयो बहव उपलभ्यंतेऽत आपस्तंबोक्तिर्ज्ञानाधिकारिणां कर्मणि श्रद्धोत्पादनार्था ।
अन्यथा पूर्वोदाहृतं न तदीयेन ज्ञानफलाभ्युपगमवचनेन विरोधः स्यात् एतेन गौतमोक्तिरप्येकाग्रम्यपराभ्याख्यातावेदितव्या १ । ३ लोकाः लोकयंत इति लोकाः काम्यमाना विषयाः सनातनानित्य

निर्वृद्धानिर्नमस्कारानिराशीर्बिधनाः ॥ विमुक्ताः सर्वपापेभ्यश्चरंति शुचयोऽमलाः २ अपवर्गेऽथ संत्यागे बुद्धौ च कृतनिश्चयाः ॥ ब्रह्मिष्ठा ब्रह्ममूताश्च ब्रह्मण्येव
कृतालयाः ३ विशोकानष्टरजसस्तेषां लोकाः सनातनाः ॥ तेषां गतिं परां प्राप्य गार्हस्थ्ये किं प्रयोजनम् ४ ॥ सूर्य इमं उवाच ॥ यद्येषां परमाकाष्ठा यद्येषां पर
मागतिः ॥ गृहस्थानव्यपाश्रित्य नाश्रमोऽन्यः प्रवर्तते ५ यथामातरमाश्रित्य सर्वे जीवन्ति जंतवः ॥ एवंगार्हस्थ्यमाश्रित्य वर्तत इतराऽऽश्रमाः ६ गृहस्थ एव यजते
गृहस्थस्तप्यते तपः ॥ गार्हस्थ्यमस्य धर्मस्य मूलं यत्किंचिदेजते ७ प्रजनाद्यभिनिर्जृताः सर्वे प्राणभृतो जनाः ॥ प्रजनं चाप्युतान्यत्र न कथंचन विद्यते ८
यास्तु स्युर्बहिरोषध्यो बहिरन्यास्तथाऽद्विजाः ॥ ओषधिभ्यो बहिर्यस्मात्प्राणात्काश्चिन्न दृश्यते ९ कस्यैषा वाग्भवेत्सत्यामोक्षो नास्ति गृहादिति ॥ अश्रद्धा
नैरप्राज्ञैः सूक्ष्मदर्शनवर्जितैः १० निरासैरलसैः श्रान्तैस्तप्यमानैः स्वकर्मभिः ॥ शमस्योपरमोदृष्टः प्रव्रज्यायामपंडितैः ११ त्रैलोक्यस्यैव हेतुर्हि मर्यादा
शाश्वती ध्रुवा ॥ ब्राह्मणो नाम भगवान् जन्मप्रभृतिपूज्यते १२

सिद्धाः । तद्वत्सत्याः कामा अकृता पिधाना इति श्रुतेः अतएव वेदादितादात्म्याभ्यासः गार्हस्थ्येऽसत्यस्वर्गादिप्रवक्तृमाधिकारनिमित्ते किमपि प्रयोजनं नास्ति न हि प्राप्ताः प्राज्यो भिक्षाम
न्विच्छति ४ ननु तथाऽपि के केयजनादीनां गार्हस्थ्यप्रवृत्तिस्वदर्शनात्कर्मसमुच्चितैव विद्याफलाय भवतीत्यभिप्रेत्याह यदीति यदि एषा निर्वृद्धादिविशेषणवत्तैव ज्ञाननिष्ठा तर्हि सा गार्हस्थ्य
मंतरेण न भवति प्रवर्तते एनाभिधादातुं समर्थो भवति ५ । ५ एजते एजकंपने यत्किंचिदुत्सार्थं चेष्टेत तस्य धर्मफलस्य सुखस्य मूलं गार्हस्थ्यमेव ७ जनायेन प्रजनादिना प्रजोत्पादनादिना
भिनिर्जृताः तैः सखिनो भवन्ति तत्प्रजनं प्रजनाद्यन्यत्राश्रमांतरे नास्ति ८ यास्त्विति बर्ही विगुणानि ओषधयो वाभ्यानि बहिरन्या ओषधोऽद्विजाः सोमपूतिताद्यास्तासामपि मूलं
दृष्ट्यादि गार्हस्थ्यमेवेति व्यवहितातीतेन संबंधः तथाह । 'अग्नौ प्रास्ताहुतिः सम्पगादित्यमुपतिष्ठते । आदित्याज्यायते दृष्टिर्दृष्टे रन्ततः प्रजाः' इति ओषधेभ्यः प्राणादौ तैस्मानाधि
करणे पंचम्यौ ओषध्यात्मकात् प्राणाद्विनिर्जृताश्चिद्वृत्त्यते अतो विश्वोत्पत्त्यादिहेतुर्गार्हस्थ्यमेवेति भावः ९ तथापि सोमसाधनस्य गार्हस्थ्यस्य नास्तित्याशंक्याह कस्येति १० निरासैः
अप्रतिष्ठैः काण्वादिदोषाद्गार्हस्थ्यं कर्तुं भक्तैरित्यर्थः । अथैव स्वकर्मभिः काण्वादिप्रवृत्तैः प्राकृतैस्तप्यमानैः ११ ब्राह्मणवेदवित् १२

ईदृशं ब्राह्मण्यमज्ञात्वा मूढाः कर्मसु सज्जन्ते योगं चाब्रमन्वन्ते इत्याह नेति चतुर्भिः दानादिक्रियायाः फलं चित्तशुद्धिस्तामन्तरेण विनानश्रुजानंति गुर्वादिभिरुक्तं नानुबुद्धयन्ते ब्राह्मण्यमिति शेषः । अन्यतरस्वर्गादि ३४ यमाश्रित्य संश्रितानामाश्रमाणां स्वकर्माभिः सहितं तपः वेदांश्च श्रवणाद्यात्मकमात्मा लोचनं घोरत्वं संसारमूला ज्ञानदाहकत्वमागतं भवति तस्य दारं चरितुमशक्नुवंत एता निविगुणान्यनैकांतिका निव्यभिचारीणि पश्यन्तीति त्रयाणां संबंधः । पुराणमन्त्रादि शाश्वतं मुमुक्षुणां नित्यानुष्ठेयं ध्रुवमव्यभिचारिफलं ३५ अप्रमादः सावधानता अपराभवः कामाद्यनाक्रांतता ३६ फलं प्रति प्रत्यक्षफलानि कर्माणि यमनियमासनप्राणायामप्रत्याहारधारणाध्यानसमाध्याख्यानां । व्युष्टिः पारमेश्वर्यं तद्वन्ति ध्रुवाण्यभिनाशीन्यपि । विगुणानियज्ञादिकर्मत्यागा मिश्रफलानि । अनैकांतिकाभिश्चेति पश्यन्ति ३७ गुणाः गुणकार्याणि ज्ञादीनि यज्ञादीनामंततत्फलत्वं ज्ञानज्ञाननिष्ठामेव अपस्वेति भावः ३८ एवं श्रद्धोपपत्तिभ्यां कर्मतस्यागदिशोराकृष्य माणतयाऽऽन्यतरस्य श्रेयस्त्वे संहिहानः स्युः परश्चिः पृच्छति यथा चेति कुरु कर्मस्य जेति परस्परविरुद्धं पक्षद्वयमुपदिशतो वेदस्य प्रामाण्यं यथानिर्वहेत् यथा च त्यागश्चादत्यागः । एतौ प क्षां वक्षौ 'कुर्वन्नेवेह कर्माणि जिजीविषेच्छतंसमाः । त्वज्जबेव हितवज्जेयं त्यक्तुः प्रत्यक् परंपदं' इति स्थितिभ्यां विस्पष्टमुक्ती । भगवन्सर्वैश्वर्यज्ञानादिसंपन्न तत्तयोस्तत्त्वं मम ह्यब्रवीहि १९

नांतरेणानुजानंतिदानयज्ञक्रियाफलम् ॥ अविज्ञायचतत्सर्वमन्यद्रोचमतेफलम् ३४ स्वकर्मभिःसंश्रितानांतपोघोरत्वमागतम् ॥ तंसदाचारमाश्रित्यपुराणं
शाश्वतंध्रुवम् ३५ अशक्नुवंतश्चरितुंकिंचिद्धर्मेषुसूत्रितम् ॥ निरापद्धर्मआचारोद्यप्रमादोपराभवः ३६ फलवन्तिचकर्माणिव्युष्टिमन्तिध्रुवाणिच ॥ विगुणानिचपश्यं
तितथाऽनैकांतिकानिच ३७ गुणाश्चात्रसुदुर्ज्ञेयाज्ञाताश्चात्रसुदुष्कराः ॥ अनुष्ठिताश्चांतवन्तइतित्वमनुपश्यसि ३८ ॥ स्यूमरश्मिरुवाच ॥ यथाचवेदप्रामा
ण्यंत्यागश्चसफलोयथा ॥ तौपंधानाबुभौव्यतौभगवंस्तद्ब्रवीहिमे ३९ ॥ कपिलउवाच ॥ प्रत्यक्षमिहपश्यंतिभवंतःसत्पथेस्थिताः ॥ प्रत्यक्षंतुकिमत्रास्तियद्ग
वंतउपासते ४० ॥ स्यूमरश्मिरुवाच ॥ स्यूमरश्मिरहंब्रह्मन्जिज्ञासार्थमिहगतः ॥ श्रेयस्कामःप्रत्यवोचमार्जवान्निविवक्षया ४१ इमंचसंशयंधोरंभगवान्प्र
ब्रवीतुमे ॥ प्रत्यक्षमिहपश्यंतोभवंतःसत्पथेस्थिताः ॥ किमत्रप्रत्यक्षतमंभवंतोयदुपासते ४२

अत्रानुभवमेवमाद्यनुत्तरमाह प्रत्यक्षमिति सतःपयाज्ञप्रतिषेधोभोमस्वप्नस्थित्याःसंतोमवतइहजीवत्वेवदेहेप्रत्यक्षंपश्यंतुपरीक्षयंतु विधौलेह कितत्परीक्षणीयंप्रत्यक्षंयतंप्रत्यक्षीकरो
मिष्टहेप्रत्यक्षेणपश्यामीतिविषयकरणयोरपिप्रत्यक्षस्यप्रयोगादितितत्राह प्रत्यक्षमिति यद्वचतःकर्मठाउपासतेप्रार्थयंते तत्प्रत्यक्षंसुखाद्यनुभवरूपमत्रास्मिन्लोकेकिंकिंस्वरूपमस्तीति
४० तत्रसुखाद्यनुभवंपरीक्षितुमशक्तःप्रतिवादिस्वंपरित्यज्यशिष्यत्वेनकपिकमनुसरन्स्युमरश्मिकवाच स्यूमेति इहागतोमविप्रविष्टः विवक्षयास्वपक्षनिर्वाहेच्छयाबहतेरिवरूपं नप्राति
भट्टयेनेत्यर्थः ४१ संशयंकिंविषयात्मकंप्रत्यक्षंज्योतिष्टोमादिप्राश्नय । उतइंद्रियमनोबुद्ध्याख्यकरणान्तरकम् । आद्ये एकस्यायुवत्यांकासुकसप्तस्योरामद्वेषदर्शनेनविषयस्यसुखरूप
पत्वाभिममेनकाम्यत्वायोगात् । अंत्ये सुखकरणत्वादेवतेषासुखरवाभावेनाकाम्यत्वात् । अयस्वरूपसुखामित्यक्तयेकरणपाटवेभवकाम्यतदाविरक्तानांविनाऽपिविषयंसुखसिद्धेःस्वर्गकामा
दिपदवैयर्थ्यं । परामिमतचित्तसंस्कारपक्षान्तरेकादित्यस्यतरामिर्णयात्संशयस्यबोत्तरेषंविशेषंजिज्ञासुःकपिकोक्तिमनुवदति प्रत्यक्षमिति विषयःप्रत्यक्षं बुद्धिःप्रत्यक्षतरं प्रत्यक्षतमं
तुकिंबुद्धिविशिष्टश्चिदापासः । उतबुद्धिनिष्कृष्टोऽन्याःकश्चिदात्मेति । संभवंतत्तपासतेतमेवसंस्कारितिविपरिणासेनानुपपन्नमीयम् ४२

स्वमतमाह अन्धप्रेति तर्कप्रधानानिवेदविरोधीनिष्ठायावताईतसौम्यकाण्डालिकादिशास्त्राणितेभ्योऽन्यत्रतामिवर्जयित्वाआगमस्पर्धयथावयावदगममधिगतवानस्मि । तत्राङ्गमङ्गकपा
शुपतपाचरात्रादिरित्येतांशकानिरस्यति आममइति तर्कशास्त्राणिवेदार्थनिर्णायकानिपूर्वोत्तरमासांसेसांख्यपातंजलेष । अत्रवेदस्यस्वतःप्रामाण्यमास्थीयतेनानुमानांतरसेवादसापेक्षं ४३
तान्येतामियथाश्रममाश्रमधर्ममतिक्रम्योपासीत । तत्राप्यागमोपीमासाद्वयोपगृहीतःसिद्धयति । सांख्यपातंजलेष्वंशतोवेदविरोधानसिद्धयतः । तथाहि सांख्यैरहिंसेवप्रशस्यते ।
पातंजलैश्चित्तिनिरोधपूव । तावुभौयागाद्यनुष्ठानमतिबंधकावतोनसिद्धयतः । ननु'पूच्छा'प्यतेजोऽनिलस्तेसमुत्थितेपंचात्मकेयोगगुणेष्ववते ॥ नतत्ररोगोनजरानमृत्युःप्राप्तस्ययोगाग्निमयंशरीरं'
इतिपंचमूतजयाद्योगिनामप्यजरत्वामरत्वादिसिद्धिप्रत्यक्षागममूलादवते । सत्त्वं मतिक्षणपरिणायिनोअन्मवतःशरीरस्याजरत्वामरत्वेप्रत्यक्षानुमानविरुद्धे । अतोयाप्रत्यक्षस्यरूपमिवरूपं
यस्याइतिप्रत्यक्षाविरुद्धाचादनुमानाविरुद्धाचआगमनिश्चयादृश्यतेइत्यतमत्पागतिविषयमोमप्राप्त्यादिदूषासैवसिद्धिरिति ४४ एवमुपपन्नंस्वमतंपरमतोजिज्ञासयानिंदाति नौर्नावीति
ययानाविनिवृद्धानौः स्त्रोतसाह्यमाणानतारवत्येवमपपरंपरवाक्यनौकासनिबंधनापूर्वपूर्वकर्मवासनाबंधवतीमाश्रितावयंजन्मजरामृत्युप्रवाहंनतर्तुक्षमाइत्यर्थः । फलितमाह एतदिति एतत्
प्रत्यक्षतमंउपपन्नउपसन्नःशिष्योऽस्म्यधिकार्यस्मीतिवा अधीक्ष्यपय ४५ ननुतरतिशोकमात्मविदितित्वयाज्यधीतमस्त्येव । निर्द्वैतानिर्भमस्कारादित्यादिनामयाऽप्युक्तंचकिमतःपरम

अन्यत्रतर्कशास्त्रेभ्यः आगमार्थयथागमम् ॥ आगमो वेदवादास्तु तर्कशास्त्राणि चागमः ४३ यथाश्रममुपासीत आगमस्तत्र सिध्यति ॥ सिद्धिः प्रत्यक्षरूपा च दृश्य
त्यागमनिश्चयात् ४४ नौर्नावीवनिषद्वा द्विस्रोतसासनिबन्धना ॥ हियमाणा कथं विप्रकुबुद्धीस्तारयिष्यति ॥ एतद्भवीतु भगवानुपपन्नोऽस्म्यधीहिभो ४५ नैवत्या
गीनसंतुष्टो नाशोको न निरामयः ॥ नानिर्विधित्सो नावृत्तो नापवृत्तोऽस्तिकश्चन ४६ भवंतोऽपे च हृष्यंति शोचंति च यथावयम् ॥ इन्द्रियार्थाश्च भवतां समानाः सर्व
जंतुषु ४७ एवं च तुर्णावर्णानामाश्रमाणां प्रवृत्तिषु ॥ एकमालंबमानानां निर्णये किं निरामयम् ४८ ॥ कपिल उवाच ॥ यद्यदाचरते शास्त्रमर्थ्यं सर्वप्रवृत्तिषु ॥ य
स्य यत्र ह्यनुष्ठानं तत्र तत्र निरामयम् ४९ ज्ञानं गृह्यते सर्वं यो ज्ञानं ह्यनुवर्तते ॥ ज्ञानावपेत्य यावृत्तिः सा विनाशयति प्रजाः ५०

व्यापयितव्यामित्याशङ्क्यतत्रप्रत्यक्षविरोधमुपन्यस्यति नैवेति । नापुरुषः निर्विधित्सञ्चिकीर्वाण्यः आह्वानसंगमिमुखः अपवृत्तो निष्कर्मो ४९ । ४७ एकं सर्वेषामपीप्सितं सुखमालम्बमाना
नां सुखार्थिनां वर्णादीनां निर्णये सिद्धादे किं सुखं निरामयमपचयहीनं तदधीहीति पूर्वैर्न संबन्धः ४८ जत्रोत्तरमाह यद्यदिति वैदिकमवैदिकं यद्यच्छास्त्रं यद्यस्य मोक्षशास्त्रस्यार्थमाधरते सम्यग
नुतिष्ठति भावकर्मणोरितिकर्मणितश्च तत्तदर्थमर्थोत्पद्यो जनादनपेतं सफलं इतत्प्रसिद्धमेवेत्याह यस्येति अयं भावः । सर्वज्ञानं धर्मिण्यत्रांतं प्रकारे तु विपर्यय इति न्वायेन सर्वेषां घटस्वरूपे
तत्साक्षात्कारसाधने च सुखं मीलनादौ च न विगानमेवमात्मनि साक्षाद्विप्रतिपत्त्यानेकेषु बिकल्पेषु गूढं क्षणिकविज्ञानं कर्ता भोक्तेत्यादिषु सत्स्वपि मोक्षे तत्स्वरूपं निरस्ता शेषविषयदर्शनं तत्साधनं च
शमदमोपरमिति तिस्रश्चाश्रद्धासमाधानात्मकमभिगीतं । एवं व्यावहारिकप्रक्रियायां विमानेऽपि फलसाधनयोरविगानात् । यत्र यत्र मते स्थित्वाऽस्य शमाद्यनुष्ठानं संपद्यते तेन तत्र तत्र निरामयं सर्वं
दोषशून्यं स्वरूपं लभ्यते । एतेनान्यत्र तर्कशास्त्रेभ्य इति पूर्वाव्युक्तं शास्त्राद्विगानमुपादेयांशस्याविज्ञानादेवेत्युक्तं । उक्तं च व्यावहारिकप्रक्रियायां सर्वासां मभिगीतत्वमनवस्थितत्वं च । 'यथा
ययामभेदेत्पुंस्त्र्य्युत्पत्तिः प्रत्यगात्मनि ॥ सा सैव प्रक्रियान्नेया साऽप्यसा चानवस्थिता' इति ४९ ज्ञानमिति यथोक्तसाधनानुष्ठानादुत्पन्नं ज्ञानं सर्वसंसारनाशयति कस्य योज्ञानं ह्यनुवर्तते तस्य ज्ञानं
विनाया वैदिक्यपि मृत्तिः सा प्रजानां शयति जन्ममरणप्रवाहपातनेन क्लेशयति ५०

एकपञ्चैतद्वर्गो न हीन आत्मा यत्र भवति तदेकार्थ्यं नाम ज्ञानं भवतां ज्ञानिनामिच्छेकश्चिदुपपद्यते उपसम्प्रोभूत्वा प्राप्नोति भवेत्यर्थः । शमाद्यभावात् ५१ अतः सवयूयं प्राप्ता इत्याह शास्त्रं हीत्यादिना ५२ ब्रह्मत्रिविधपरिच्छेदशून्यं वस्तु तस्य स्तेना अपलापकर्तारः निरारंभाः शमाद्यारंभशून्याः ५३ नैर्गुण्यं फलभावं गुणान्न ज्ञानैश्वर्यादीन् नानुयुजते आत्मसंवेद्यतामापाद्य परेषु न योजयति । पाषाणवत्स्वयं मज्जन्तो नान्यमुद्धतैश्च कुर्वन्तीत्यर्थः ५४ । ५५ संयमेधारणाध्यानसमाध्यात्मके समये इति पाठे सिद्धांते ५६ एतत्कर्मणां प्राशस्त्यं संन्यासस्याप्राशस्त्यं च प्रवृत्तयोवाचां शिलासाः ५७ । ५८ । ५९ व्यक्तं प्रत्यक्षसिद्धं तदेव मय्यंत इति ब्रह्मात्रपराः अतएव शास्त्रादपेतमिह लोकमेव पश्यन्ति । शास्त्रदोषान् शास्त्रोक्तान् कृतहानां कृताभ्यागमादिदोषान् प्राप्य मवेदिकं च मतमाश्रित्य यथा लोकावताः शोचन्ति तथा वयमपि शोचाम इत्यर्थः । अत्र हेतुमाह इन्द्रियायां इति शीतोष्णादीनां स्पर्शः सर्वेषां सुखादिप्रदः पञ्चपामरपंडितानां तुल्यरूप इत्यर्थः

भवतो ज्ञानिनो व्यक्तं सर्वतश्च निरामयाः ॥ ऐकात्म्यनामकश्चिद्विकृतादिपुण्यते ५१ शास्त्रं ह्यबुद्ध्या तत्त्वेन केचिद्वादबलाज्जनाः ॥ कामद्वेषाभिभूतत्वाद्दंकार
वशंगताः ५२ याथातथ्यमविज्ञायशास्त्राणां शास्त्रदस्यवः ॥ ब्रह्मस्तेनानिरारंभादंभमोहवशानुगाः ५३ नैर्गुण्यमेव पश्यन्ति न गुणाननुयुञ्जते ॥ तेषां तमः शरीरा
णां तम एव परायणम् ५४ यो यथा प्रकृतिर्जंतुः प्रकृतेः स्याद्वशानुगः ॥ तस्य द्वेषश्च कामश्च क्रोधो दंभोऽनृतं मदः ॥ नित्यमेवाभिवर्तते गुणाः प्रकृतिसंभवाः ५५ एवं
ध्यात्वाऽनुपश्यन्तः संत्यजेयुः शुभाशुभम् ॥ परांगतिमभीप्सन्तो यतयः संयमे रताः ५६ ॥ रूपमरश्मिरुवाच ॥ सर्वमेतन्मया ब्रह्म न शास्त्रतः परिकीर्तितम् ॥ न ह्य
विज्ञायशास्त्रार्थप्रवर्तते प्रवृत्तयः ५७ यः कश्चिन्न्याय्य आचारः सर्वशास्त्रमिति श्रुतिः ॥ तदन्याय्यमशास्त्रं तदित्येषा श्रूयते श्रुतिः ५८ न प्रवृत्तिर्क्लेशे शास्त्रात्काचिद
स्तीति निश्चयः ॥ यदन्यद्वेदादेभ्यस्तदशास्त्रमिति श्रुतिः ५९ शास्त्रापेतं पश्यन्ति बहवो व्यक्तमानिनः ॥ शास्त्रदोषान्न पश्यन्ति शोचन्ति च यथा वयम् ॥ इन्द्रिया
र्थाश्च भवतां समानाः सर्वजंतुषु ६० एवं च तुर्णां वर्णानामाश्रमाणां प्रवृत्तिषु ॥ एकमालंबमानानां निर्णये सर्वतो दिशम् ६१ आनन्दं त्यक्त्वदमानेन शक्तेनावर्जितात्मना ॥
अविज्ञानहतप्रज्ञाहीनप्रज्ञास्तमोवृत्ताः ६२ शक्यत्वेकेन युक्तेन कृतकृत्येन सर्वशः ॥ पिंडमात्रं व्यापाश्रित्य चरितुं विजितात्मना ६३ वेदादंव्यापाश्रित्य मोक्षो
ऽस्तीति प्रभाषितम् ॥ अपेतन्यायशास्त्रेण सर्वलोकविमर्शिणा ६४

१० एवमित्युच्यतेऽसंख्यः एकसुखार्थिनां वर्णादीनां भवेद्यत्स्वया आत्मना चित्तेन आवर्जिताः शान्तिनीताः संधिरार्षः कीदृशो न स्वया निरण्ये सिद्धाते सर्वतो दिशं सर्वतः प्रकारं सर्वशास्त्रसिद्धांत
स्वयाऽऽनर्थवदमानेन पद्यदाचरते शास्त्रमित्यत्र प्राग्व्याख्यातरीत्या प्रकाशयता । मातनोपसंभापेति वदेर्भासनायैतद् शक्तेनोहापोहकुशलेन । कीदृशावयं अविज्ञानेनाऽऽत्मानुभवेन
हताप्रज्ञास्वरूपनिष्ठायेषां अतएव हीने विषये एव प्रज्ञाधीर्येषां । एतद्वारावरणविश्लेषयोः कारणमाह तमोवृताहति ११ । १२ यद्यपि त्वयेयं निष्ठोका तथापि दुष्करेत्याह शक्यं त्विति द्वयेन
येन सर्वशः सर्वतो दिशं चरितुं शक्यं तेन योऽस्तीति प्रमापितुं युक्तमित्यभ्याहृत्स्वव्यवहितेन योज्यं संन्यासं विना मोक्षो दुष्प्राप इत्यर्थः १३ । १४

11 9 8 50

अत्रानुपपत्तिमाहसार्धद्वयेन इदं विवक्षितं कर्मकाण्डस्यैवार्थप्रतिपत्तुर्नानास्तैक्यस्यास्मिन्मते स्यादित्यर्थः ६९ । ७६ एतस्य कर्मकाण्डस्य आनन्त्यमानन्त्यहेतुत्वं अयंभावः कर्मज्ञानकाण्डयोः पार्थगर्थ्येवैवैकस्मिन्नर्थेपर्यवसानाभावाद्वाक्यभेदात्स्यात् । सचसंभवत्येकवाक्यत्वेवाक्यभेदोद्दिष्टतद्वतिभ्यामेनायुक्तः अतः कर्मकाण्डस्यैवज्ञानकाण्डशेषत्ववाच्यं वैपरीत्यस्य प्रागेव निरस्तत्वादिति ७७ । ७९ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपेऽनसप्तस्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६९ ॥ ॥ ॐ ॥ कर्मणां ज्ञानां गत्वं विवक्षुस्तद्वैयर्थ्यशंकां तावत्परिहरत्यर्थेन वेदा इति शब्दब्रह्मकर्मोपास्तिकाण्डः परंब्रह्मप्रत्यगात्मा १ तत्रगर्भाधानमारभ्य कर्मकाण्डो ज्ञानशेषत्वं भजत इत्याह शरीरमिति वेदे उपनिषत्काण्डे यत्तुं शरीरं कुरुते गर्भाधानविधिनोत्पादयति । 'विष्णुर्गोत्रिकरूपपुत्रत्वश्चाकृपाणिर्पिशुतु आसिंचतु प्रजापतिर्वातागर्भदधातुते' इत्यादि मंत्रैस्तच्छरीरमेव कुरुते संस्कुरुते । विष्ण्वादिदेवतास्मरणपूर्वकमाहिते गर्भे विष्ण्वादेव ज्ञानैश्वर्यसंपन्नपञ्चजीव आविर्भवति । शरीरसंस्कारेण शरीराभिमानिनः स्वास्थ्यदर्शनात् २ अत्रैव वैदिकप्रसिद्धिमाह कृतेति कृतं श्रौतस्मार्तसंस्कारैः पित्रासंस्कृतं शुद्धं चाध्ययनादिना शरीरं

इदं पुण्यं कर्म बुद्ध्याभिमतं ॥ दानमध्ययनं यज्ञः प्रजासंतानमाजवम् ६५ यद्यतदेव कृत्वा जपेनावे मोक्षोऽस्ति कस्यचित् ॥ धिक्कर्तारं च कार्यं च श्रमश्चायं नि
रर्थकः ६६ नास्तिक्यमन्यथा च स्याद्वेदानां पृष्ठतः क्रिया ॥ एतस्यानंत्यमिच्छामिमगवन् श्रोतुमंजसा ६७ तत्त्वं वदस्व मे ब्रह्म षुपसन्नोऽस्म्यधीहिभोः ॥ यथा ते
विदितो मोक्षस्तथेच्छाम्युपशिक्षितुम् ६८ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि गोकपिलीये ऊनसप्तत्यधिकाद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६९ ॥ ॥
॥ कपिल उवाच ॥ वेदाः प्रमाणं लोकानां न वेदाः पृष्ठतः कृताः ॥ द्वे ब्रह्मणी वेदितव्ये शब्दब्रह्म परं च यत् १ शब्दब्रह्मणि निष्णातः परं ब्रह्माधिगच्छति ॥ शरीरमेतत्कु
रुते यद्वेदे कुरुते तनुम् २ कृतशुद्धशरीरो हि पात्रं भवति ब्राह्मणः ॥ आनंत्यमत्र बुद्धयेदं कर्मणां तद्भवीमि ते ३ अनागममनैति ह्यं प्रत्यक्षं लोकसाक्षिकम् ॥ धर्म इत्येव ये
यज्ञान्वितन्वंति निराशिषः ४ उत्पन्नत्यागिनो लुब्धाः कृपासूयाविवर्जिताः ॥ धनानामेष वैपंथास्तीर्थेषु प्रतिपादनम् ५ अनाश्रिताः पापकर्मकदाचित् कर्मयोगिनः ॥
मनः संकल्पसंसिद्धा विशुद्धज्ञाननिश्चयाः ६ अकुप्यन्तोऽनसूयन्तो निरहंकारमत्सराः ॥ ज्ञाननिष्ठास्त्रिशुक्लाश्च सर्वभूतहिते रताः ७

यस्यसम्प्राप्त्यणःपात्रं ब्रह्मविद्यायायोग्यंभवति । तत्रश्रौतःसंस्कारोजातेष्टयादिः 'यस्मिन्जातपूतामिष्टिनिर्वपतिपूतएवसतेजस्व्यन्नादङ्गव्रियावीपशुमान्भवति'इतिश्रुत्युक्तफलकः । स्मृत्यन्तरे 'यस्यैतेअष्टाचत्वारिंशत्संस्काराःसब्रह्मणःसायुष्यंसंरूपतांस्कोकतांजयति'इति । 'महायज्ञैश्चयज्ञैश्चब्राह्मीयंकुरुतेतनुः'इतिच । एतेनज्ञानशेषत्वंकर्मकांडस्योक्तंभवति । कर्मणाफलमानंत्यं मोक्षोपयोगिचित्तशुद्धिरूपमत्राःस्मिन्नेवलोकेप्रत्यक्षंबुद्ध्यजानीहि । नहिचित्तशुद्धिःस्वसाक्षिकीस्वर्गवद्वैकगम्यापर्वतवद्विवदनुमेयावेतिवक्तुंशक्यं १ तदेतदाह अनागममनैतिह्यमिति । येनक्रमेणकर्मणामानंत्यहेतुत्वंस्यात्तमाह । धर्मइति निराशिषोनिष्कामाः ४ उत्पन्नस्यागिनोषनसंग्रहशून्याः कृपासूयाभ्यांरागद्वेषौलक्ष्यौतद्वर्जिताः तीर्थेषुसत्पात्रेषु ९ तच्छक्षणं अनाश्रिताइति अभिहोत्रादिमंतःसर्वदापापकर्मानाश्रितास्तेतीर्थभूताइत्यर्थः । एवंधर्ममनुतिष्ठंतईदृशामवतीत्याह मनइत्यादिद्व्याभ्यां विशुद्धंनिर्विषयंज्ञानंब्रह्मतत्रनिश्चयोयेषां ५ ज्ञानेज्ञानोपायेश्चक्षणमननिदिध्यासनाख्येनिष्ठायेषां । त्रिशुद्धाजन्मकर्मविद्याचेतित्रीणिशुद्धानिगद्वानियेषां ७

अभ्युक्ता आदरवतः राजानो जनकादयः ब्राह्मणायाश्चैव दयः ८ प्रत्यक्षो धर्मो धर्मफलसंयुक्तसंस्कृत्यादिकं वेदांते परंतो पाधिकं ब्रह्म अवरं नीचं यस्मात्तस्मिन् विरुपाधिकं ब्रह्मणि ९
१० । ११ मात्राभीयंते विषया अनपेक्षिताः सुखिताः नानुवृण्वन्ते अपि दुःखास्तमेवानुवृण्वन्ते धर्मेच्छलं चर्चनं १२ छलाभावमेवाह यपवेति १३ दुर्बलात्मनोऽशक्तस्य १४ । १५
तेषां यज्ञादिकं सर्वमानस्य मासीदिति तृतीयेनान्वयः १६ । १७ शंसितानां प्रकृत्यानां १८ आनंत्यं ब्रह्म शाश्वती श्रुतिर्गोता ब्रह्मार्पणं ब्रह्म हविरित्यादिः १९ संभूतानां पूर्णानां चोत्त्वमाविद्यानि
वर्तनसमर्थं तमितिसार्धं श्लोकद्वयमेकं वाक्यं पाठक्रममनुवृण्वन्तं धर्ममेव पारुष्यं । यः सदाचारः सतामापन्नमाचारान् सदाचारइति सदाचारलक्षणं सच अप्रमादः सावधानता

आसनगृहस्थायुषिष्ठा अव्युक्ताः स्वकर्मसु ॥ राजानश्च तथा युक्ता ब्राह्मणाश्च तथा विधि ८ समाह्वार्जवसंपन्नाः संतुष्टा ज्ञाननिश्चयाः ॥ प्रत्यक्षधर्माः शुचयः श्रद्धा
नाः परावरे ९ पुरस्ताद्भावितात्मानो यथावच्चरितवताः ॥ चरंति धर्मं कच्छेऽपि दुर्गे चैवापि संहताः १० संहत्य धर्मं चरतां पुरासीत्सुखमेव तत् ॥ तेषां नासीद्विधा
तव्यं प्रायश्चित्तं कथंचन ११ सत्यं हि धर्ममास्थाय दुराधर्षतमामताः ॥ न मात्रामनुवृण्वन्ते न धर्मं च्छलमंततः १२ य एव प्रथमः कल्पस्तमेवाभ्याचरन्सह ॥ तेषां
नासीद्विधा तव्यं प्रायश्चित्तं कदाचन १३ तस्मिन् विधौ स्थितानां हि प्रायश्चित्तं न विद्यते ॥ दुर्बलात्मन उत्पन्नं प्रायश्चित्तमिति श्रुतिः १४ एवं बहुविधा विप्राः पुराणायज्ञ
वाहनाः ॥ त्रैविद्यवृद्धाः शुचयो वृत्तवंतो यशस्विनः १५ यजंतोऽहरहर्ह्यज्ञैर्निराशीर्बधनाश्रुधाः ॥ तेषां यज्ञाश्च वेदाश्च कर्माणि च यथागमम् १६ आगमाश्च यथाकाले
संकल्पाश्च यथाक्रमम् ॥ अपेतकामक्रोधानां दुश्चराचारकर्मणाम् १७ स्वकर्मभिः शंसितानां प्रकृत्या शंसितात्मनाम् ॥ ऋजुनां शमनित्यानां स्वेष्टकर्मसु वर्तताम् १८
सर्वमानंत्यमेवासीदिति नः शाश्वती श्रुतिः ॥ तेषामदीनसत्त्वानां दुश्चराचारकर्मणाम् १९ स्वकर्मभिः संभूतानां तपोधोरत्वमागतम् ॥ तंसदाचारमाश्चर्यं पुराणं शा
श्वतं ध्रुवम् २० अशकुवद्विश्वरितुं किंचिद्धर्मेषु सूक्ष्मताम् ॥ निरापद्धर्म आचारो ह्यप्रमादोऽपराभवः २१ सर्ववर्णेषु जातेषु नासीत्कश्चिद्व्यतिक्रमः ॥ व्यस्तमेकं चतु
र्धा हि ब्राह्मणा आश्रमं विदुः २२ तंसंतो विधिवत्प्राप्य गच्छंति परमां गतिम् ॥ गृहेभ्य एव निष्क्रम्य वनमन्ये समाश्रिताः २३ गृहमेवाभिसंश्रित्य ततोऽन्ये ब्रह्मचारिणः ॥
त एते दिवि दृश्यंते ज्योतिर्भूता द्विजातयः २४ नक्षत्राणीव धिष्येष्टु बहवस्तारकागणाः ॥ आनंत्यमुपसंप्राप्ताः संतोषादिति वैदिकम् २५

अपरामवः कामक्रोधादिभिरनभिभूततापत्रचपुराठयतिक्रमः अपूज्यपूजनं पूज्यानामपूजनं चेत्यादिनां सीदतंसदाचारमेकमाश्रमं संतं वृत्तं ब्रह्मणा आहुः । कैठ्यस्तं धर्मेषु सूक्ष्मतां सूक्ष्मं धर्मं
माप्सरितुमशकुवद्विः तथा हि । मानसिकं व्यवहारं वारयितुमक्षमैर्ब्रह्मचारिभिर्गर्ह्यमाश्रितं । तत्र कृतैर्यज्ञादिभिः कषायेष्वपि पक्षेऽप्येवैराग्यबहुलं धानप्रस्थमास्थितं तेष्वेव सम्यक्
पक्षेऽप्यारिज्यामित्यारोहक्रमेण चतुराश्रम्यं स्थितमित्यर्थः शेषं व्याख्यातं २० । २१ । २२ तमितिसार्धं श्लोकः तंसदाचारं संतो गृहेभ्यो निष्क्रम्य वनमन्ये समाश्रिताः
गतिं गच्छंति । विधिवदित्यादिसर्वत्र योज्यं चतुर्थेऽप्यश्रमेऽप्युक्तं सदाचारवर्तामोक्षोऽस्तीत्यर्थः २१ । २४ संतोषाद्वैराग्यादानं तं ब्रह्मभावं प्राप्ताः अगस्त्यवसिष्ठादयः २५

तादृजा आधिकारिका यद्यागच्छंति संसारं तथाऽपि पापे यो निप्रवेशजैर्दुःखैर्भलिष्यते । यद्वा गृहांतरप्रवेशवद्विच्छिन्नतेषां देहांतरप्रवेशः । यथा प्रातमनुक्रमणिकायां । मित्रावरुणयोर्दक्षितयोर्ध्वशी
मत्सरसंघट्टावा सती वरे कुंभेरेतोऽपतततोऽगस्त्यवसिष्ठावजायेतामिति वसती वर्यः सोमाभिषवायां आपस्तस्संघां विवासती वरे । तेषां शुद्धब्रह्मविदामपि हिरण्यगर्भस्येव वावदधिकारसमाप्तिविदे
हकैवल्यमस्ति वावदधिकारमवस्थितिराधिकारिकानामिति न्यायात् । ननु 'कार्तिक्या कृतिकायो गेदः कुर्यात्स्वामिदर्शनं' ॥ सप्तजन्ममधे द्विप्रोधानाद्यो वेदपारगः इत्येकं कर्मानेकजन्ममार्गं कंदर्पं ।
तत्र प्रथमेऽस्मिन्नेव जन्मनि तत्त्वज्ञानोदयेऽपि प्रारब्धकर्मणां भोगादेव जयइति न्यायेन प्रारब्धकर्मबलादप्यानिष्टजन्मान्यनिवार्याप्येवेत्याशंक्याह कर्मयोनितइति अत्रेदं विचार्यते किं सप्तजन्मा
नितेषु च भवसादीनि दुःखान्यशनपानादिजन्मानितुल्यमिच्छिकेकमेव स्वामिदर्शनार्थं कर्मप्रापयत्युत्कर्षांतरसमेतं । आयेइह साधनबुद्ध्याऽनुष्ठितस्य तस्य गर्भवासाद्यनिष्टप्रापकत्वेशास्त्र
स्याऽनर्थकरत्वं स्यात् । अंत्ये तत्त्वज्ञानेन कर्मांतरमाशोसति जन्मायोगाद्दर्शनशास्त्रानर्थक्यं स्यात्तस्मात् प्रातस्यद्विधुवो मृत्युर्ध्रुवं जन्ममृतस्वचेति शास्त्रादिविच्छिन्ने जन्ममरणप्रवाहे सप्तजन्मसु विप्र
त्वादियोगो दर्शनफलं न तु सप्तजन्मान्यपि । तस्माद्युक्तमुक्तं प्रारब्धकर्मोपस्थापितयोनिप्रवेशनिमित्ततः पापकृत्यैः पापफलदुःखैस्तेन लिप्यंतइति २६ ब्राह्मणो ब्रह्मविस्वेन यथार्थनामा । अन्यो

यद्यागच्छंति संसारं पुनर्योनिषु तादृशाः ॥ न लिप्यंते पापकृत्यैः कदाचित्कर्मयोनितः २६ एवमेव ब्रह्मचारी शुश्रूषो रनिश्चयः ॥ एवं युक्तो ब्राह्मणः स्यादन्यो
ब्राह्मणको भवेत् २७ कर्मैवंपुरुषस्याह शुभं वायदिवाऽशुभं ॥ एवं पक्कषायाणामानंत्येन श्रुतेन च २८ सर्वमानंत्यमासीद्वै एवं नः शाश्वती श्रुतिः ॥ तेषामपेतत्
णानां निर्णिकानां शुभात्मनां २९ चतुर्थोऽपि षड्धर्मः साधारणइति स्मृतिः ॥ संसिद्धैः साध्यते नित्यं ब्राह्मणैर्नियतात्मभिः ३० संतोषमूलस्त्यागात्माज्ञाना
धिष्ठानमुच्यते ॥ अपवर्गमतिर्नित्यो यतिधर्मः सनातनः ३१ साधारणः केवलो वायथा बलमुपासते ॥ गच्छतां गच्छतां क्षेमं दुर्बलोऽत्रावसदिति ॥ ब्रह्मणः पद
मन्विच्छन्संसारान्मुच्यते शुचिः ३२ ॥ स्यूमरश्मिरुवाच ॥ ये भुंजते ये ददते यजंतेऽधीयते च ये ॥ मात्राभिरुपलब्धाभिर्येवात्यागं समाश्रिताः ३३

ब्राह्मणको ब्राह्मणप्रतिकृतिः दारुणजवब्राममात्रधारीत्यर्थः २७ एवं ब्राह्मणइति ब्राह्मणकइति च कर्मसंज्ञं सद्रूपं पुरुषस्य नाम आह एवं भिष्कामकर्मप्रनाद्या आनंत्येन त्वं पदार्थसाक्षात्कारजेन
श्रुतेन तत्त्वमसि वाक्यार्थज्ञानेन २८ सर्वकृत्स्नमाश्रयं प्राकृत्यादीश्वरो मदन्यः कश्चिदस्तीति शंक्या समाधौ पारिदश्यमानमप्यामंत्यमसर्वभूतश्रुतानंतरंतु सर्वमित्यर्थः । आसीदित्यनेन सर्वानं
त्यस्या कृत्रिमत्वमुक्तं शाश्वती श्रुतिः श्रेष्ठं चापि मां विद्वीतित्वमसीति च जीवस्य सिद्धब्रह्मभावकीर्तनात् निर्णिकानां विशुद्धानां शुभात्मनां मोक्षबुद्धीनां २९ चतुर्थः जाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्यभिमानि
विश्वतैजसप्राज्ञानपेक्ष्यचतुर्थो निर्विशेषः परमात्मा तद्विषयिणी या उपनिषद्विद्यातदर्थो धर्मः शमदमो परमति तिस्राश्च द्वा समाध्यात्मकः साधारणो वर्णाश्रमाणां मतिशेषः । संसिद्धैः शुद्धचित्तैः निय
तात्मभिर्निच्छदचित्तैः नित्यंतुरीयं ब्रह्म साध्यते माप्यते । ज्ञानं शास्त्रीयं श्रवणमपि निर्विशेषं संन्यासे एव मवतीत्यर्थः ३० आपवर्गप्रदामतिर्विद्या ब्रह्मसाक्षात्काररूपावृत्तिर्यस्मिन्निति नित्यं आवश्यकः ।
एष नित्यो महिमा ब्राह्मणस्येति श्रुतेः सनातनः संप्रदायागतः ३१ साधारण आश्रमांतरवर्मसंमिश्रः यथा बलं यथा वैराग्यं गच्छतां गच्छतां भिषिपुरुषमात्रस्य वणिग्याधादेरपि क्षेमं क्षेमहेतुः
दुर्बलो रागी । ज्ञानफलमुपसंहरति ब्रह्मणइत्यर्थेन ३२ मात्राभिर्धर्मैः त्यागसंन्यासं गार्हस्थ्ये संपासे वा यथोक्ताचारवर्ताय यपि निष्ठचित्तं सत्तुल्यस्तथाऽपि प्रेत्य भावे मरणेकः स्वर्गजित्तमः ३३

३४ परीति द्वयोर्मोक्षसमानेऽपि त्पामीदृष्टसुखं बहुप्राप्नोतीत्यर्थः ३५ ऐक्यमौलिकफलत्वम् ३६ एकत्वेन ज्ञानकर्मणोः समप्राधान्येन पृथक्केन प्रधानगुणभावेन ३७ शरीरपक्तिः स्थूलसूक्ष्म शरीरशुद्धिः कर्माणि कर्मप्रयोज्या साध्यसाधनयोरभेदोपचारः ज्ञानं तु शब्दः पूर्ववैलक्षण्यसूचनार्थः मोक्षसाधनमित्यर्थः । तत्रक्रममाह कषायेति चित्तदोषकर्मभिः पाचिते सति रसः प्रीतिर्ब्रह्मानंदस्तस्य ज्ञाने शास्त्रजेतिष्ठति सति ३८ आनृशंस्यं भूतदया क्षमा अभिमवेप्य विक्षिप्ता चित्ता शांतिर्मनोजयः सत्यं यथार्थभाषणं आर्जवमयक्रतुं शमः कर्मभ्युपरातिः ३९ कर्मनिश्चयं कर्मफलनिश्चयं कषायपाकिमनुवैराग्याद्युत्पत्तिमनुसंजाता बुद्धयेत ४० यामिति परमगतेर्लक्षणम् ४१ यत्र ते वेदाः वेदितव्यं कर्मब्रह्मस्वरूपं यथा स्थितिकर्मणामनुष्ठानं ब्रह्मणश्च ज्ञानं प्राप्या जनहंकारेणावस्थानं च दृश्यते स एव वेदवित् । अन्यस्तु वातरेचको मन्त्रापरनामा चर्मकोशः वातवेदक इति गौडाः पठन्ति व्याचक्षते च वातवशाद्वेदको भाषकः वेदपरिभाषणे इति धातुः ४२ मानं मेयं मातृस्थितिं च वेदादिपदोपात्ता क्रमेण व्युत्पद्यते सर्वमित्यादिनाऽऽध्यायशेषेण अस्ति वर्तमानं नास्त्यतीतानागतं तस्य सर्वस्य निष्ठास्वरूपम् ४३ मानमुक्त्वा मेयमाह एषेवेति सर्वत्र सर्वेषु शास्त्रेष्वेषा एवैवा निष्ठा । काऽसौ एतज्जगदस्ति च प्रतीतिकाले नास्ति च बाधकाले । ननु घटादिरपि स्थितिकालेऽस्ति प्राक्प्रध्वंसाभावकालेनास्तीत्येव ।

एतेषां प्रेत्यभावे तु कृतमः स्वर्गजित्तमः ॥ एतदाचक्ष्वमे ब्रह्म न्यथा तत्त्वेन पृच्छतः ३४ ॥ कपिल उवाच ॥ परिग्रहाः शुभाः सर्वे गुणतामभ्युपागताः ॥ न तु त्यागसु खंप्राप्ता एतत्त्वमपि पश्यसि ३५ ॥ स्यूमरश्मिरुवाच ॥ भवन्तो ज्ञाननिष्ठा वैष्टहस्थाः कर्मनिश्चयाः ॥ आश्रमाणां च सर्वेषां निष्ठायामैक्यमुच्यते ३६ एकत्वेन पृथक्त्वेन विशेषो नात्र दृश्यते ॥ तद्यथा वद्यथान्यायं भगवान्प्रब्रवीतु मे ३७ ॥ कपिल उवाच ॥ शरीरपक्तिः कर्माणि ज्ञानं तु परमा गतिः ॥ कषाये कर्मभिः पक्वे स ज्ञाने च तिष्ठति ३८ आनृशंस्यं क्षमा शांतिरहिंसा सत्यमार्जवम् ॥ अद्रोहोऽनभिमानश्च हींस्ति तिक्षा शमस्तथा ३९ पंथानो ब्रह्मणस्त्वेते एतैः प्राप्नोति यत्परम् ॥ तद्विद्वाननुबुद्धयेत मनसा कर्मनिश्चयम् ४० यां विप्राः सर्वतः शांता विशुद्धा ज्ञाननिश्चयाः ॥ गतिं गच्छन्ति संतुष्टास्तामाहुः परमां गतिम् ४१ वेदांश्च वेदितव्यं च विदित्वा च यथा स्थितिम् ॥ एवं वेदविदित्याहुरतोऽन्यो वातरेचकः ४२ सर्वविदुर्वेदविदो वेदे सर्वप्रतिष्ठितम् ॥ वेदे हि निष्ठा सर्वस्य यद्यदस्ति च नास्ति च ४३ एषे व निष्ठा सर्वत्र यत्तदस्ति च नास्ति च ॥ एतदंतं च मध्यं च सच्चाऽसच्चा विजानतः ४४

शंका निरासाय चकार द्वयेन समानकालिकमस्ति त्वनास्ति त्वधर्मद्वयं समुच्चिनोति । तेन बुद्धानां प्रतीयमानमपि मायापुरवन्नास्त्येव । अबुद्धानां च तत्त्वतोऽस्त्यंता सदापि वज्रपंजरवद्भूतमस्त्येव । एतदेव विवृणोति एतदिति विजानतस्तत्त्वज्ञस्यैतत्परिदृश्यमानां विद्यादे अंतं च मध्यं च अनुवाद्यापेक्षं क्रीबत्वं अंतश्च मध्यश्च अंतो निर्विशेषं लयस्थानं मध्यः सविशेषं लयस्थानं सत्तत्प्राख्यं वस्तुतस्तस्य सति एतदुक्तं भवति एतद्वैराजं कृपं शुद्धाऽऽह्मणोऽन्यदेव रजतमिव शुक्लः । एतन्मायाशब्दलादप्यनन्यत्वं कुंडलमिव कनकात् । एतत्तत्त्वमादप्यनन्यत्वं उपनेत्रदृशः स्थूलाक्षरामिव सूक्ष्मात् । तेनैतदसदज्ञानमात्रमनिर्वचनीयमिति । नन्वेक एव मायावी सर्वलपस्थानमस्तु किमिति ततोऽन्यत्रिर्मायं कल्प्यते इति चेच्छ्रुतिप्रामाण्यादिति भूमः तथा हि श्रुतिः । स यथा सर्वासामपां स मुद्रं प्रकाय न मेवं सर्वेषां रूपाणां च लुरेकाय न मित्येव समुद्रदृष्टा तेन कार्यं लयाधिष्ठानं माया विनमुक्त्वा स यथा सैव वसिष्ठ उवाच के प्रास्तद्वद कमेवानुविलीयत इति लवणोदकदृष्टा तेन कार्यं कारणो भयलयाधिष्ठानं चिन्मात्रं दर्शयति । यथा उवाच के प्रास्त सैव वसिष्ठस्तत्र स्वोपादानभूतमुदकं विलीयते मत्तुकरका वस्वरूपमात्रेण परिमाणानां तरेका देवकार्यकारणे बुद्धेर्ब्रह्मणि कीर्तिते इति श्रुत्यर्थः ४४

पूर्वविदः समाधि व्युत्थानयोः स्थितिमाह समाप्तमिति त्याग इत्येवमेव प्रारामभुपुष्पकीपुत्रहारीरेन्द्रियप्राणमनोबुद्धयहंकारांतामात्यागे निर्विकल्पसमाधौ सत्येव सम्यगात्मवति एतदेव सर्ववेदार्थः यथोक्तं वासिष्ठे । 'निर्विकल्पसमाधिर्हि सिद्धांतः सर्वेषां स्वयः' इति । अपिसंराधने प्रत्यक्षानुमानाभ्यामिति सूत्रं च संराधने समाधौ प्रत्यक्षं श्रुतिः प्रामाण्यं प्रत्यनपेक्षत्वात् । अनुमानं स्मृतिः मूलसापेक्षत्वात् । दृश्यते त्वय्यया बुद्ध्या योगिनस्तं प्रपश्यंतीति श्रुतिस्मृतिभ्यां समाधावात्मनः सम्यग्दर्शनं भवतीति सूत्रार्थः । व्युत्थानावस्थामाह संतोष इति श्रुता हि 'ते ये शतमानुषा आनंदाः स एको मनुष्यमंधर्वाणामानंदः श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य' इत्यादिनोत्तरोत्तरं शतगुणेषु मानुषानंदा विब्रह्मानंदा तेऽनानंदेषु श्रोत्रियत्वाकामहतत्वयोरनुगमो दृष्टः । तत्र श्रोत्रियत्वं सर्वत्र समानं । अकामहतत्वोत्कर्षादेव चानंदोत्कर्षस्तस्येव संतोषशब्दितस्य सर्वानंदेष्वनुगतस्य पराकाष्ठाव्युत्थिते ब्रह्मविदिज्ञेयेत्यर्थः ४५ अपवर्गस्वरूपमाह ऋतमिति ऋतमबाधितं सत्यं सच्चर्यश्चेति सत्यं मूर्तामूर्तप्रपंचात्मकं तदाधिष्ठानत्वात् यतः सर्वस्यात्माऽतो विदितं यतः स्यात्वरं जंगमं च तत्तदेहतादात्म्यापन्नमतो वेदितव्यं सर्वमविकलं सुखं दुःखासंभिन्नं सुखमित्यर्थः । उत्तरं सर्वोत्कृष्टं शिवं शांतमद्वैतं तुरीयमित्यर्थः । शिवमद्वैतं च तुर्यमन्यं तदिति श्रुतेः ब्रह्मत्रिविधपरिच्छेदगूणं अव्यक्तस्य प्रभव आविर्भावो यस्मात्तदीशस्याप्यधिष्ठानं । अव्ययं अपरिणामि

समाप्तं त्याग इत्येव सर्ववेदेषु निष्ठितम् ॥ संतोष इत्यनुगतमपवर्गे प्रतिष्ठितम् ४५ ऋतं सत्यं विदितं वेदितव्यं सर्वस्यात्मास्थावरं जंगमं च ॥ सर्वसुखं यच्छिवमुत्तरं च ब्रह्माव्यक्तं प्रभवश्चाव्ययं च ४६ तेजः क्षमा शांतिरनामयं शुभं तथा विधं व्योम सनातनं ध्रुवम् ॥ एतैः सर्वैर्गम्यते बुद्धिनेत्रैस्तस्मै नमो ब्रह्मणे ब्राह्मणाय ४७ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि गोकपिलीये सप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७० ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ धर्ममर्थचक्रामंच वेदाः शंसन्ति भारत ॥ कस्य लाभो विशिष्टोऽत्र तन्मे ब्रूहि पितामह १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्र ते वर्तयिष्यामि इति हासं पुरातनम् ॥ कुंडधारेण यत्प्रीत्याभक्तायोपकृतं पुरा २ अधनो ब्राह्मणः कश्चित्कामाद्धर्ममवैक्षत ॥ यज्ञार्थं सततोऽर्थार्थं तपोत्पत्तदारुणम् ३ सनिश्चयमथोक्त्वा पूजयामास देवताः ॥ भक्त्या न चैवाध्यगच्छद्धनं संपूज्य देवताः ४ ततश्चितामनुप्राप्तः कृतमद्वैतं तु तत् ॥ यन्मे दुतं प्रसीदेत मानुषैरजडीकृतम् ५ सोऽथ सौम्येन मनसा देवानुचरमंतिके ॥ प्रत्य पश्य जलधरं कुंडधारमवस्थितम् ६ दृष्ट्वैतं महाबाहुं तस्य भक्तिरजायत ॥ अयं मेधास्यति श्रेयो वपुरेतद्विदादृशम् ७

त्वान्निर्त्यं चादसंगं ११ प्रकरणार्थमुपसंहरति तेज इति तेजः इन्द्रियजये सामर्थ्यं । क्षमा अपकारिष्वपि क्रोधानुत्पत्तिः । शांतिर्निष्कामत्वेन सर्वस्मात्कर्तव्यादुपरमः । एतन्नयमनामयं शुभं निर्दुःखस्य सुखस्य प्राप्नोति हेतुः । तथेति प्राप्य प्रापकस्वरूपविभागार्थः । तथा विधं नास्ति विधो विधानं कर्तव्यता यत्र तदविधमकृत्रिमं । व्योम जगत्कारणं व्योमवदसंगं । सनातनं नित्यं कल्पं ध्रुवमविनाशि । एतैस्तेज आदिभिस्त्रिभिः कारणैर्धर्म्यते अधिगम्यते ज्ञानापनोदे सति । कैः बुद्धिनेत्रैः पुरुषैः तस्मै ब्रह्मण नम इति विद्यायावीर्यवशा यप्रचयगमनाय च नमस्करोति भगवान्कपिलः ब्राह्मणाय ब्रह्मविदमिब्राय ४७ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीये सप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७० ॥ ॥ मोक्षधर्माननुष्ठानमुक्तस्य त्रिवर्गे कः श्रेष्ठतम इति पृच्छति धर्ममिति १ तत्राख्यायिका पूर्वकं धर्मस्य प्राधान्यमाहात्रेत्यादिना कामाद्धर्ममवैक्षतफलकामनया धर्मकरिष्यामीति चितितवान् धर्मश्चार्थसाध्य इत्यर्थार्थो रंतपोऽस्त्यतः २ । ३ । ४ । ५ जलधरं मेवं कुंडधारनामतः ६ धास्थतिविधायस्यति ७

८।९ उपकारेनियमेनप्रवर्तयतीतिप्रकारनियता १० । ११ । १२ तेजसाप्रभावेन १३ निरुपस्कृतोभोगवर्जितः निदर्शनकुंडधारमकेःप्रत्यय १४ अयादिशंभुदेवैःफलयाचकान्निवेद्यंतं दे
वाज्ञायाचकेभ्यःफलानिसमर्पयंतंवा १५ अशुभेषु कर्मसुपस्थितेषुप्राग्दत्तमपिराज्यादिकंप्रच्छिदंतिहरंति १६ भूमौपतितोब्राह्मणहितार्थी १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४

संनिष्ठश्चदेवस्यनचान्यैर्मानुषैर्वृतः ॥ एषमेदास्यतिधनं प्रभूतंशीघ्रमेवच ८ ततोपैश्वर्यं धैश्चमाल्यैरुच्चावचैरपि ॥ बलिभिर्विविधाभिश्चपूजयामासतं द्विजः
९ ततस्त्वल्पेनकालेनतुष्टोजलधरस्तदा ॥ तस्योपकारनियतामिमांवाचमुवाचह १० ब्रह्मणेचसुरापेचचौरेभग्रवतेतथा ॥ निष्कृतिर्विहितासद्भिःकृतघ्रेना
स्तिनिष्कृतिः ११ आशायास्तनयोऽधर्मःक्रोधोऽसूयासुतःस्मृतः ॥ लोभःपुत्रोनिष्ठत्यास्तुकृतघ्नोनाहतिप्रजाम् १२ ततःसब्राह्मणःस्वप्रेकुंडधारस्यतेजसा ॥
अपश्यत्सर्वभूतानिकुशेषुशयितस्तदा १३ शमेनतपसाचैवभक्त्याचनिरुपस्कृतः ॥ शुद्धात्माब्राह्मणोरात्रौनिदर्शनमपश्यत् १४ मणिभद्रं सतत्रस्थं देवतानां
हादुतिम् ॥ अपश्यत्महात्मानं व्यादिशंतं युधिष्ठिर १५ तत्र देवाः प्रयच्छंतिराज्यानिचधनानिच ॥ शुभैः कर्मभिरारब्धाः प्रच्छिदंत्यशुभेषुच १६ पश्यतामथय
क्षाणांकुंडधारोमहादुतिः ॥ निपत्यपतितोभूमौदेवानांभरतर्षभ १७ ततस्तदेववचनान्मणिभद्रोमहामनाः ॥ उवाचपतितंभूमौकुंडधारकिमिष्यते १८ कुंड
धारउवाच ॥ यदिप्रसन्नादेवामेभक्तोऽयंब्राह्मणोमम ॥ अस्यानुग्रहमिच्छामि कृतं किंचित्सुखोदयम् १९ ततस्तंमणिभद्रस्तुपुनर्वचनमब्रवीत् ॥ देवानामेव
वचनात्कुंडधारंमहादुतिम् २० ॥ मणिभद्रउवाच ॥ उत्तिष्ठोत्तिष्ठभद्रंतेकृतकृत्यःसुखीभव ॥ धनार्थीयदिविप्रोऽयंधनमस्मैप्रदीयताम् २१ यावद्धनं प्रार्थयतेब्रा
ह्मणोऽयंसखातव ॥ देवानांशासनात्तावदसंख्येयंददाम्यहम् २२ विचार्यकुंडधारस्तुमानुष्यंचलमधुवम् ॥ तपसेमतिमाधत्तब्राह्मणस्ययुधिष्ठिर २३ कुंडधार
उवाच ॥ नाहंधनानियाचामिब्राह्मणायधनप्रद ॥ अन्यमेवाहमिच्छामिभक्त्यानुग्रहंकृतम् २४ पृथिवीरत्नपूर्णं वामहृद्धारत्नसंचयम् ॥ भक्त्यायनाहमिच्छा
मिभवेदेषुधार्मिकः २५ धर्मेऽस्यरमतांशुद्धिर्धर्मैवोपजीवतु ॥ धर्मप्रधानोभवतुममैषोऽनुग्रहोमतः २६ ॥ मणिभद्रउवाच ॥ सदाधर्मफलंराज्यंसुखानिविवि
धानिच ॥ फलान्येवायमश्नातुकायकेशविवर्जितः २७ ॥ भीष्मउवाच ॥ ततस्तदेवबहुशःकुंडधारोमहायशः ॥ अभ्यासमकरोद्धर्मेततस्तुष्टास्तुदेवताः २८
मणिभद्रउवाच ॥ प्रीतास्तेदेवताःसर्वाद्विजस्यास्यतथैवच ॥ भविष्यत्येषधर्मात्माधर्मेचाधास्यतेमतिः २९ ततःप्रीतो जलधरःकृतकार्योयुधिष्ठिर ॥ ईप्सितं
मनसोलब्ध्वावरमन्यैःसुदुर्लभम् ३० ततोपश्यत्चीराणिसूक्ष्माणिद्विजसत्तमः ॥ पार्श्वतोऽभ्याशतोऽन्यस्तान्यथनिर्वेदमागतः ३१ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ अयं
नसुकृतंवेतिकोन्वन्योवेत्यतंकृतम् ॥ गच्छामिवनमेवाहंवरंधर्मेणजीवितुम् ३२

२५ । २६ । २७ धर्मेधर्मनिमित्तं अभ्यासपुनःपुनर्धर्ममेवविप्रार्थययाचत

वेनकामस्तदयोधर्मोऽर्थश्चेतित्रयमपिदुर्लभंनिष्कामधर्मैवश्रेष्ठानित्याख्यायिकातात्पर्यमुक्तंभवति २८ । २९ । ३० चीराप्यपश्यतोपादेयत्वेनैकतविरक्तोभूदित्यर्थः शेषंस्पष्टार्थः ३१ । ३२

३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ ॥ इतिशां. भो. नी. भा. एकस
प्तमधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७१ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ निष्कामधर्मस्यश्रेष्ठमयुक्तं तद्विज्ञानं न्यस्येव तस्योतिवत्तं हिंसायज्ञनिंदायैवमध्याय आरभ्यते बहुनामिति एकं चित्तशुद्धिरीश्वरप्री
भीष्मउवाच ॥ निर्वेदादेवतानांचप्रसादात्सद्भिजोत्तमः ॥ वनंप्रविश्यसुमहतप आरब्धवांस्तदा ३३ देवतातिथिंशेषेणफलमूलाशनोद्विजः ॥ धर्मेचास्यमहा
राजहृदाबुद्धिरजायत ३४ त्यक्त्वामूलफलंसर्वपणाहारोऽभवद्विजः ॥ पूर्णत्यक्त्वाजलाहारःपुनरासीद्विजस्तदा ३५ वायुभक्षस्ततःपश्चाद्ब्रह्मवर्षगणानभूत् ॥
नचास्यक्षीयतेप्राणस्तदहुतमिवाभवत् ३६ धर्मेचश्रद्धवानस्यतपस्युग्रेचवर्ततः ॥ कालेनमहतातस्यदिव्यादृष्टिरजायत ३७ तस्यबुद्धिःप्रादुरासीद्यदिद
द्यामहंधनम् ॥ तुष्टःकस्यचिदेवेहमिथ्यावाद्भवेन्मम ३८ ततःप्रहृष्टवदनोभूयआरब्धवांस्तपः ॥ भूयश्चाचित्तयत्सिद्धोयत्परं सोऽभिमन्यते ३९ यदिदद्या
महंराज्यंतुष्टोवैयस्यकस्यचित् ॥ सभवेदचिराद्राजानामिथ्यावाग्भवेन्मम ४० तस्यसाक्षात्कुंडधारोदर्शयामासभारत ॥ ब्राह्मणस्यतपोयोगात्सौहृदेनाभिचो
दितः ४१ समागम्यसतेनाथपूजांचक्रेयथाविधि ॥ ब्राह्मणःकुंडधारस्यविस्मितश्चाभवन्नृप ४२ ततोऽब्रवीत्कुंडधारोदिव्यंतेचक्षुरुत्तमम् ॥ पश्यराज्ञां गतिं
विप्रलोकांश्चैवतुचक्षुषा ४३ ततोर्राजसहस्राणिमग्नानिनिरयेतदा ॥ दूरादपश्यद्विप्रःसदिव्ययुक्तेनचक्षुषा ४४ ॥ कुंडधारउवाच ॥ मांपूजयित्वाभावेनय
दित्वंदुःखमाप्नुयाः ॥ कृतंमयामवेत्तिकेकश्चेत्तुऽनुग्रहोभवेत् ४५ पश्यपश्यचभूयस्त्वंकामानिच्छेत्कथंनरः ॥ स्वर्गद्वारंहिसंरुद्धंमानुषेषुविशेषतः ४६ ॥ भीष्म
उवाच ॥ ततोऽपश्यत्सकामंचक्रोधंलोभंभयंमदम् ॥ निद्रांतंर्द्धायाऽऽलस्यमावृत्त्यपुरुषान्स्थितान् ४७ ॥ कुंडधारउवाच ॥ एतैर्लोकांभुसंरुद्धादेवानां
मानुषाद्रयम् ॥ तथैवदेववचनाद्विप्रं कुर्वंति सर्वशः ४८ नदेवैरननुज्ञातःकश्चिद्भवतिधार्मिकः ॥ एषशक्तोऽसितपसादातुराज्यंधनानिच ४९ ॥ भीष्मउवाच ॥
ततःपपातशिरसाब्राह्मणस्तोयधारिणे ॥ उवाचचैनंधर्मात्मा महान्मेऽनुग्रहःकृतः ५० कामलोभानुबंधेनपुरातेयदमूयितम् ॥ मयास्नेहमविज्ञायतत्रमेक्षंतुमहं
सि ५१ क्षांतमेवमयेत्युक्त्वाकुंडधारोद्विजर्षभम् ॥ संपरिष्वज्यबाहुभ्यांतत्रैवांतरधीयत ५२ ततःसर्वास्तदालोकान्ब्राह्मणोऽनुचचारह ॥ कुंडधारप्रसादेन
तपसासिद्धिमागतः ५३ विहायसाचगमनंतथासंकल्पितार्थता ॥ धर्माच्छक्यातथायोगाद्याचैवपरमागतिः ५४ देवताब्राह्मणाःसंतोयक्षामानुषचारणाः ॥
धार्मिकान्पूजयंतीहनघनादद्यान्नकामिनः ५५ सुप्रसन्नाहितेदेवायतेधर्मेरतामतिः ॥ धर्मेसुखकलाकाचिद्धर्मेतुपरमंसुखम् ५६ ॥ इतिश्रीमहाभारते शांति
पर्वणि मोक्षधर्मपर्वणिकुंडधारोपाख्याने एकसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७१ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ बहूनांयज्ञतपसामेकार्था
नापितामह ॥ धर्मार्थनसुखार्थार्थकथंयज्ञःसमाहितः १

तिर्वातदर्शानामध्येधर्मार्थयोयज्ञःसमाहितोविनियुक्तःसकथंकीदृशस्वरूपस्यात् । तुल्यार्थस्वर्गार्थधनार्थचयोनभवति तदर्थीहिर्हंसानानुरुध्यतेस्तोऽधर्ममात्रार्थस्ययज्ञस्यस्वरूपंब्रूहीत्यर्थः १

उच्छ्वस्तेर्ब्राह्मणस्येतिसंबंधः २ यज्ञंविष्णुं । यज्ञोवैविष्णुरिति श्रुतेः । समादधेसमाहितोऽमृत ३ इयामाक्रमशनमदनीयं सूर्यपर्णीसुवर्चलेतिज्ञाकविशेषो प्रयमेतद्वन्ययन्नियत्रयं ४ उम
गम्यप्राप्य वनेवानप्रस्थाश्रमे । यद्वन्नःपुरुषोभवातितद्वन्नास्तस्यदेवताइति श्रुतेर्यमाहापीति ५ पुष्करधारिणीनामतः सत्येसत्यसंज्ञेमर्तंरिवक्ष्यमाणरित्याहिंसाप्रधानेनयज्ञेनयष्टुमिच्छ
तिनानुविधीयतेहिंसायज्ञमश्रेयस्त्वेनमन्यमानानुविधानमानुकूल्यनं करोति ६ तथाऽपिशापाद्वीतासतीभर्तुःस्वभावमनुरुक्ष्यास्तेइत्यर्थः । मायूरिति मयूरपिच्छैःसन्निवेशविशेषेणगुंफितेस्त
स्यावस्त्रंवर्णितंविस्तारितं जीर्णंतिस्वयंगलितस्वंपणानां पिच्छानां च ७ अकामयायज्ञंयज्ञफलंवाऽनिच्छंत्यापुष्करमालिन्याहोतुर्भर्तुरनुज्ञासनाद्यज्ञःकृतः । एतेनभार्यायाअपिकर्तृत्वमुक्तं
स्वंगत्वमात्रं । शुक्रस्येति आज्ञाभिरसकृत्कृतया आज्ञया आज्ञातिरिति पाठेवंशजः ८ सहवासिकोयजमानस्यसत्यसंज्ञस्वप्रतिवेशीसमूहोऽभून्मूहोभूत्वाचसत्यंमुनिमब्रवीत् दुष्कृतमिति ।

॥ भीष्मउवाच ॥ अत्र तेवर्तयिष्यामि नारदेनानुकीर्तितम् ॥ उच्छृतेः पुरावृत्तं यज्ञार्थं ब्राह्मणस्य च २ ॥ नारद उवाच ॥ राष्ट्रधर्मोत्तरे श्रेष्ठे विदर्भेष्वभवाङ्घ्रिजः ॥
उच्छृतिर्ऋषिः कश्चिद्यज्ञं यष्टुं समादधे ३ श्यामा कमशनं तत्र सूर्यपर्णी सुवर्चला ॥ तित्तं च विरसं शाकं तपसा स्वादुतांगतम् ४ उपगम्य वने शुद्धिं सर्वभूताविर्हिसया ॥
अपि मूलफलैरेष्टोयज्ञः स्वर्ग्यः परंतप ५ तस्य भार्या व्रतकृशा शुचिः पुष्करधारिणी ॥ यज्ञपत्नी समानीता सत्येनानुविधीयते ६ सा तु शापपरित्रस्ता तत्स्वभा-
वानुवर्तिनी ॥ मायूरजीर्णपर्णानां वस्त्रं तस्याश्च वर्णितम् ७ अकामया कृतस्तत्र यज्ञो होत्रनुशासनात् ॥ शुक्रस्य पुनराज्ञाभिः पर्णादोनामधर्मविवेकः ८ तस्मि-
न्वने समीपस्थो मृगोऽभूत्सहवासिकः ॥ वचोभिरब्रवीत्सत्यं त्वये दंडुष्कृतं कृतम् ९ यदि मंत्रांगहीनोऽयं यज्ञो भवति वैकृतः ॥ मांभोः प्रक्षिप होत्रे त्वं गच्छ स्वर्गमर्नि-
दितः १० ततस्तु यज्ञे सा वित्री साक्षात्तं संन्यमंत्रयत् ॥ निमंत्रयंती प्रत्युक्तानहन्त्यां सहवासिनम् ११ एवमुक्तानिवृत्ता सा प्रविष्टाय ज्ञपावकम् ॥ किं नु दुश्चरितं य-
ज्ञे दिदृक्षुः सारसा तलम् १२ स तु बद्धांजलिं सत्यमया च द्दरिणः पुनः ॥ सत्येन सपरिष्वज्य संदिष्टो गम्यतामिति १३ ततः स हरिणो गत्वा पदान्यष्टौ न्यवर्तत ॥ सा
धुर्हिसयमां सत्यहतो यास्यामि सद्गतिं १४ पश्य ह्यप्सरसो दिव्यामया दत्तेन चक्षुषा ॥ विमानानि विचित्राणि गंधर्वाणामहात्मनाम् १५

यथायवमयेपुरोडाशेघ्नीहीणामेधसुमनस्यमानइतिमंत्रस्यलिङ्गामावालोपः । यथावाज्योतिष्टोमेअनुबन्ध्यायांगोपज्ञोऽस्थानेपश्वभावेपयस्येत्याश्वलायनाद्युपदिष्टायांपयस्यापाह्वय्याद्यवदान
लोपोमंत्रलोपश्च । एवंसतिसामर्थ्यमंत्रांगहीनंपन्नं कुर्वतां दुष्कृतं भवतीत्यर्थः ९ ननुदरिद्रेणमयापशुः केतुं न शक्यतेऽतोऽनुकल्पेनैवश्यामाकचरुणापशुकार्यं क्रियतइत्याशंक्याह यदीति होत्रेहूय
तेऽस्मिन्निति व्युत्पत्त्याजग्रौ मांपर्णादंमृगमूर्तं १० सावित्रीसवितृभंडलाधिष्ठात्रीदेवताप्रत्यक्षमेत्यसंन्यमंत्रयत्नमवर्ज्यंपशुरग्नौहोतव्यइत्युक्तवती प्रत्युक्ताप्रत्याख्याता तत्रहेतुःनहन्यामिति ११
रसातलंदिदृशुःसायज्ञपावकंपविष्टेति संबंधः । यज्ञेदुश्चरितंदुष्टमाचरितं किं न्वितिसमीपवर्तिनूजनोंस्प्रेक्षानिर्देशः १२ सत्यंसत्यसंज्ञं अयाचसमामग्नौप्रक्षिपेतिप्रमितवान् ततोहि
सायांदांषंपश्यतापर्यग्निकृतानारण्यानुरसृजंतीतिशास्त्रदृष्ट्यासत्येनसमृगःपरिष्वज्यस्पृष्टा । एतेनाश्लंभाविपर्यग्निकरणांतलक्ष्यते । तावत्कृत्वासंदिष्टमाज्ञसः १३ सदरिणआरमनो
वधमात्रेणस्वस्यस्वर्गतिपश्यन् १४

ततश्च नि पञ्चानां यजमानानां वसहोऽस्वर्गातिस्पृहालमेनेदरांतुर्वमभूयादिति स्पृहालमेन विषेष्टममेन च तेषां दद्यात्प्राप्तं स्वर्गार्थिनमा लोक्याह सायांकृतया मिव स्वर्गशासनाप्रतीतिसमर्थयत्तन्मात्रं
तत्रानितिसंबंधः १५ सन्निति केन विविमितेन प्रगतौ प्राप्तौ धर्मस्तस्य निमित्तस्य निष्कृतिप्रतीकारमाधत्तस्यात्मानं मोचितवान्नैव सौयज्ञस्य समीचीनोपधिहिंसा भयत्वात् १७ आनुभावे
न पशुं इत्यादि स्पर्धायाः प्राप्ताभिप्रायेण यज्ञिपायज्ञायहिता १८ न तु सर्वस्यापीदृङ्गलकरणमुक्तमित्याशंक्याह ततश्च याजयत अहमावधारः याजितवान् भार्यायाः पुष्करघा-
रिण्याहिसामययज्ञमनिच्छंतेत्याः १९ तथा तेन स्वर्गप्रदत्त्वेन ह्येनैः सत्यवादिनां ब्रह्मणादिनां त्वसौ नो धर्मः सोधर्मइति पाठे ते तुभ्यंसत्यं श्रयामि किंतु सत्यं यः सत्यवादिनां धर्मः
ब्रह्मतिविवेकापिशंपुंस्त्वं । अत्राख्यायिका तात्पर्यं पशुकार्षेयमाकादिकारांश्च कुरोडाशादीन् कुर्वीदिति गम्यते तथा च गृह्ये । अथ श्वोमृतेष्टकाः पशुनास्थालीपाकेन वातिपशुस्थाने
॥ तस्य निष्कृतिमाधत्तत्त्वसौ

ततःससुचिरंहृद्धारपृहालग्नचक्षुषा ॥ मृगमालोक्यर्हिसार्यास्वर्गवासंसमर्थयत् १६ स्तुधमोमृगोभूत्वाबहुवर्षोषितोवने ॥ तस्यनिष्कृतिमाधतनत्वसौ
यज्ञसंविधिः १७ तस्यतेनानुभावनमृगर्हिसात्मनस्तदा ॥ तपोमहत्समुच्छिन्नंतस्माद्विसानयज्ञिया १८ ततस्तंभगवान्धर्मोयज्ञयाजयतस्वयम् ॥ स
माधानंचभार्यायालेभेसतपसापरम् १९ अर्हिसासक्लोधमोर्हिसाधर्मस्तथाहितः ॥ सत्यंतेशंप्रवक्ष्यामिनोधर्मःसत्यवादिनाम् २० ॥ इतिश्रीमहाभारतेशां
तिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणि यज्ञनिदानाम द्विसप्तत्यधिकाद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७२ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कथंभवतिपापात्माकथंधर्मकरोतिवा ॥ केन
निवेदमादत्तेमोक्षंवाकेनगच्छति १ ॥ भोष्मउवाच ॥ विदिताःसर्वधर्मास्तेस्थित्यर्थंत्वंतुपृच्छसि ॥ शृणुमोक्षंसनिवेदंपापंधर्मचमूलतः २ विज्ञानार्थंहे
पंचानामिच्छापूर्वंप्रवर्तते ॥ प्राप्यैकंजायतेकामोद्वेषोवाभरतर्षभ ३ ततस्तदर्थयततेकर्मचारभतेमदत् ॥ इष्टानारूपगंधानामभ्यासंचाचिकीर्षति ४
ततोरागःप्रभवतिद्वेषश्चतदनंतरम् ॥ ततोलोभःप्रभवतिमोहश्चतदनंतरम् ५ लोभमोहाभिभूतस्यरागद्वेषान्वितस्यच ॥ नधर्मेजायतेबुद्धिर्व्याजाद्धर्मकरो
तिच ६ व्याजेनचरतेधर्ममर्थव्याजेनरोचते ॥ व्याजेनसिद्धयमानंपुण्येनपुकुरुनंदन ७ तत्रैवकुरुतेबुद्धिततःपापंचिकीर्षति ॥ सुहृद्विर्गर्भमाणो
ऽपिपंडितैश्चापिभारत ८ उत्तरंन्यायसंबद्धंब्रवीतिविधिचोदितम् ॥ अधर्मस्त्रिविधस्तस्यवर्धतेरागमोहजः ९ पापंचितयतेचैवप्रभगीतिकरातिच ॥
तस्याधर्मप्रवृत्तस्यदोषान्पश्यंतिसाधवः १० एकंशीलाश्चभित्रत्वंभजंतेपापकर्मिणः ॥ सनेहसुखमाप्नोतिकुतपुनपरत्रवै ११

तस्याधर्मप्रवृत्तस्य दावान्पश्यति सधिवः ॥ १० ॥ सुखशाली भवति न भवति तत्तत्तत् ॥ ११ ॥
स्थालीपाकोऽभिधीयते एवमन्यत्र पुरोडाशाभिज्ञादीनामपि पशुन्याने विधानमत्र गंतव्यं । तस्मान्न हि सायज्ञः श्रेयानि जियज्ञानि देत्यध्यायनाम तत्र हि सायज्ञानि देत्यवगंतव्यं २० ॥ इति शां
तिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमाषदीपे द्विसप्तत्यधिकोऽष्टमोऽध्यायः ॥ २७२ ॥ अहिंसाधर्मपञ्चैरागमोत्पादनाद्वारा मोक्षहेतुरिति निश्चित्य धर्मविरोधिनः पापस्योत्पातिप
रिहायेतरञ्चोपादानाय जिज्ञासते कथमिति १ । २ पञ्चानां गद्गादीनामेकप्रपञ्चवरागद्वेयौ जायेते इत्यर्थः ३ तदर्थकाम्यस्य प्राप्तये द्वेषस्य हानाय च अभ्यासं पुनः पुनः सेवनं ४ । ५ । ६
व्याजेन कपटन अर्थमर्थजातं ७ पापं पित्रादिब्रह्म ८ न्यायसंबन्धमहारेण्यहारेण्यस्य कलङ्कः सुखी भवेदित्यादि त्रिभिधः कायिको वाचिको मानसश्च ९ पापं परानिष्टं १० । ११

नुरुध्यवागादिबाह्येन्द्रियव्यापारदुत्सृज्यमनोमात्रेणावतिष्ठेत मनोऽपि विषयविकल्पाभिमुखमध्यवसायस्वरूपायां बुद्धौ धारयेत् । तदिदमुक्तं यच्छेद्वाग्मनसीब्रुव्येति । तांबुद्धिज्ञानचक्षुषा
शुद्धत्वं पदार्थबोधेन समष्टिदृष्ट्या वा ज्ञानशुद्धत्वं पदार्थमप्यात्मावबोधेनायमात्मा ब्रह्मेत्यवबोधेन वाक्यजवृत्त्या यच्छेत् आत्मानं धीवृत्तिमप्यात्मना परमचेतन्यप्रकाशेन नियच्छेत् । इन्द्रियाणि
मनसिमनोबुद्धौ बुद्धित्वं पदार्थे तत्र ब्रह्माकारवृत्तीनां शुद्धात्मनि चेति क्रमेण प्रवृत्ताप्यस्वरूपात्मनाऽवतिष्ठेत्यर्थः १२ । १३ । १४ । १५ । १६ निनीषेन्ननुमिच्छेदात्मानं कुत्र ब्रह्मणः
पदं पदनीयं यत्र ब्रह्मा चतुर्मुखोऽपिलीयत तत्स्थानं राहोः शिरः इति वद मे देभे दोषचारात् षष्ठी १७ अमृतत्वं वेदां तश्च वणाद्यभ्यासात् असांगित्वं वैराग्यात् कामक्रोधविवर्जनं संतोषक्षमादादयः
अदैन्यं परिपूर्णकामता अनुदीर्घत्वं दर्पाहंकारराहित्यं अनुद्वेगो निर्भयत्वं अव्यवस्थितिरनिकेतत्वं १८

कामतोऽन्यथा कामवेपरीत्येन नियमो योगो निष्कामः कर्तव्यः योगजतिदीनेच्छेदित्यर्थः १९ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये चतुःसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अथैव निनीषद्भक्षणः पदमित्यत्रोक्तं भक्षणः पदे विषये एव १ । २ कुत इत्यत्रांतरकारणप्रश्नः कमभ्येतीति पार्थितिकोपादानकारणप्रश्नः १ आद्योत्तरमाह येभ्य इति भूतानि जरायुजादीनि काले कर्मोद्भवसमये भावाभावानि निखिलप्राणिधीवासनातया प्रचोदितः प्रेरितः परमात्मा महामूतानिखादीनि ४ कः सृजति कश्चास्य प्रवर्तको भाव इत्यत आह तेभ्य इति कालश्चतुर्गुणात्मा अधर्मे रतोऽधर्मतित्यक्षुधर्मरंभीधर्मे रत इति चतुर्विधः कलिद्वारपरेताकृत्तुगसंज्ञो जीव आत्मा बुद्धिस्तया प्रचोदितः एतभ्यः कालबुद्धिर्मह भूतेभ्यः परं चेतनमीरामचेतनं प्रधानं वाऽन्यदस्तीति बोध्यात् सोऽसदलीकं ब्रूयात् । नान्योऽतोऽस्ति ब्रह्मेति प्रष्टुं त्वरानिषेधश्रुतः । तुच्छत्वेनाभ्यपिहितं यदासीत् ततमस्तन्महिनाऽजायते कस्मिन् तुच्छाज्ञानमाहात्म्यादुःख्यादिरूपेण ब्रह्मैवाजायतेति श्रुतेर्दृश्यमानकार्यमेवास्ति ननु परीक्षायां तिरोधीयमानं कारणमस्ति रज्जूरगोपादानाज्ञानवदतोऽन्येषां नित्यानुमेयत्वेनाभिमतं प्र

एवमार्गो हि मोक्षस्य प्रसन्नो विमलः शुचिः ॥ तथावाक्कायमनसां नियमः कामतोऽन्यथा १९ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि योगाचारानुवर्णनं नाम चतुःसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्रैवोदाहरंतीममिति हासं पुरातनम् ॥ नारदस्य च संवादं देवस्यासितस्य च १ आसीनं देवलं वृद्धं बुध्या बुद्धिमतां वरम् ॥ नारदः परिप्रच्छ भूतानां प्रभवाप्ययम् २ ॥ नारद उवाच ॥ कुतः सृष्टमिदं विश्वं ब्रह्म न स्थावरजं ममम् ॥ प्रलये च कमभ्येति तद्ब्रवान् प्रब्रवीतु मे ३ ॥ असित उवाच ॥ येभ्यः सृजति भूतानि काले भावप्रचोदितः ॥ महाभूतानि पंचेति तान्याहुर्भूतचितकाः ४ तेभ्यः सृजति भूतानि काल आत्मप्रचोदितः ॥ एतेभ्यो यः परं ब्रूयादसद्ब्रूयादसंशयम् ५ विद्विन्नारदं पंचैतान् शाश्वतान् चलान् ध्रुवान् ॥ महतस्तेजसो राशीन् कालषष्ठान् स्वभावतः ६ आपश्चैवांतरिक्षं च पृथिवी वायु पाक्वौ ॥ नासीद्धि परमं तेभ्यो भूतेभ्यो मुक्तसंशयम् ७

धानं तदस्थेश्वरश्च तदुभयं दृश्याद्भूतान्यदचेतनं चेतनं वा नास्तीति स्पष्टम् ५ एतान् स्वादीन् अचलात्परिणामशून्यान् ध्रुवानाद्यंतशून्यान् स्वप्रघट्टवाजातत्वादेव त्वनाद्यंतवत्त्वदृष्टिर्भूतेषु प्रातिरेकेत्यर्थः । जात एव न जायते माया मात्रा मिदं द्वैतमिति श्रुत्या च बोलोकदृष्टवाजातो घटादिः स एव परमार्थतो न जायते स्वप्रघट्टादित्याद्युनेरर्थः । द्वितीयायास्तु स्पष्ट एवार्थः महतो महत्तराख्यः यदुद्धि सूक्ष्मस्य तेजसः सत्त्वप्राधान्येन प्रकाशमयस्य राशीनि वराशीन् कार्याणि विद्वि काल उक्तं कृत्वा जीवः मय एव प्रवेष्टेतात् स्वभावतः इति पूर्वकल्याणि प्राधान्येन १ तान्नेवाह आप इति महत्त्वस्यापि भौतिकत्वात् सात्मकेभ्यो भूतेभ्यः परमं पुच्छं किमपि तत्त्वं नासीत् उपपत्त्या श्रौतमुक्तया लौकिकानुमानेन वा कश्चित् दस्तीति विद्व्यात्तर्हि अंते अमदज्ञानमवब्रूयात् तथाहि दुःखस्य मूलं गरीरं तस्यापि कारणं कर्म कर्मण्यपि प्रवर्तको रागादिदोषः स चाज्ञानादेव मवतीति श्रौती उपपत्तिस्तामसूत्रयद्गगनक्षवादः । दुःखजन्मप्रवृत्तिदोषमिदं चाज्ञाना नामुत्तरेतरापायेतदन्तराभावादपवर्गइति । तस्मान्मूलकारणमज्ञानमेव । ननु संसारकारणमज्ञानमस्तु तस्य त्रिविदादिपंचकारणत्वे किं मानमिति चेत् अत्र पुच्छात्मः किं तदज्ञानं यत्संसारकारणमुच्यते न तावज्ज्ञानाभावमात्रं तस्य सुषुप्तमपि सत्त्वेन दोषाद्यजनकत्वात् अमात्राद्वापोत्पत्त्यसंभवाच्च । नापि संशयज्ञानं अन्वधारणात्मकस्य तस्य प्रवृत्त्याद्युपयोगित्वात् । तस्मादतस्मिन्

इदं हि सविपरीतज्ञानं तत्राज्ञाननिवेहादवात्तबुद्धिरसंसारकारणमिति वाच्यं । न च सिंहो नागवद्व्यादौ मागवकोऽसि इत्युद्धिरास्ति प्रयोत्तमति नृभूतं सिंहमाणवकयोर्भेदस्मृतिः सत्त्वात् अस्मिन् सत्त्वबुद्धययोगमात्रं तत्तु पाणवकोऽसि इत्यतः कार्यदिसंबन्धस्यायकं गौणमिति प्रसिद्धं । देहादिस्तु शुक्तिरजतवदात्मनितादात्म्येनाध्यस्तइति तृशोऽहं गरीऽहमिति त्रदेहयर्मस्य गरीत्वादेः प्रत्ययो न गौणः सिंहमाणवकयोरिव देहात्मनोर्भेदस्य लोकाप्रतिद्वरात् । ननु माऽस्तु तयोर्भेदप्रसिद्धिः तथाऽपि स्फाटिकलौहित्यन्यायेन धर्ममात्राध्यानेनैव तृशोऽहमित्यादिव्यवहारोपपत्तावात्मनिकिदेहाद्यव्यासकलनमिति चेत् किं तदमर्थमेवात्मानं प्रवेष्टुं ततोऽन्य आद्ये इडापतेः नहि जडयोर्देहाहमोऽन्यधर्मस्थान्यत्राध्यासे किंचिदस्माकं हीयते । अहमर्थस्य चैतन्याश्रयत्वेनाजडत्वात्कारणवद्वयत्वादिना हेतुना नात्मत्वादेव निरस्तं । अंत्ये 'निःसंगस्य संसारेन कूटस्थस्य विकारिणा । आत्मनोऽनात्मना योगो वास्तवो नोपपद्यते' इति वृद्धवचनात् शुक्तिरजतवदनिर्वचनीय एव तयोरज्ञानकृतः संबन्ध इत्यज्ञानमेवातिशरणीकरणीयं । तथा च स्वप्रवृत्तज्ञानेनैव सर्वव्यवहारोपपत्तौ त्रिविदादीनां पृथक्त्वकल्पनं गरीयस्तरमित्युपेक्षणीयं । तस्माद्युक्तमुक्तमसद्ब्रूयादसंशयमिति । आसिद्धेः परममिति पाठोऽप्यवन्मोक्षं भूयः परममधिकं नोपरत्यानवायुक्तया कश्चिद्ब्रूयात् यदि ब्रूयात् तर्ह्यसदज्ञानमेव ब्रूयात् । मोक्षे तु न वा भूतानि नाप्यज्ञानमिति भावः । अस्तिद्धिः परमे

नोपपत्त्या नवायुक्त्या त्वसद्ब्रूयादसंशयम् ॥ वेद्यैतानि निर्वृत्तान् षडेते यस्य राशयः ८ पंचैव तानि कालश्च भावाभावौ च केवलौ ॥ अष्टौ भूतानि भूतानां शाश्वतानि भवात्ययौ ९ अभावं यांति तेऽप्येव तेभ्यश्च प्रभवत्यपि ॥ विनष्टोऽप्यनुतान्येव जंतुर्भवति पंचधा १० तस्य प्रमिमयो देहः श्रोत्रमाकाशसंभवम् ॥ सूर्याच्चक्षुरसुर्वयोरस्य स्तुखलुशोणितम् १२ चक्षुषीनासिकाकर्णौ त्वं जिह्वेति च पंचमी ॥ इंद्रियाणींद्रियार्थानां ज्ञानानि क्वयो विदुः १२ दर्शनं श्रवणं घ्राणं स्पर्शनं रसनं तथा ॥ उपपत्त्या गुणा विद्वि पंचपंचसु पंचधा १३

तेभ्य इति पाठेऽपि एतेभ्यः परमस्तीति यत्तत्रासिद्धिप्रमाणभावः यतः नोपपत्त्या नवायुक्त्या त्वसद्ब्रूयादित्यो ज्यं सार्धः ७ एतान् षडभिनिर्वृत्तान् सर्वप्रकार्येऽनुगतान् वेत्यजानीषे । यस्यैते राशयः कार्याणितदसच्छब्दाच्च यमज्ञानचवेत्य । अहमज्ञ इत्यनुभवो नीहारेण प्रावृत्ता जल्प्या भेति श्रुतिश्चाज्ञानसद्भिप्रमाणमस्तीति भावः ८ भावो भावनं पूर्वसंस्कारः अभावोऽज्ञानं भावांतरमभावो हिकया विरुद्धपक्षयोऽपि न्यायेन तदभिभावकुरमेव न तु सप्तपदार्थरूपमित्युक्ता गेव । कालो जीवः पंचभूतानि चेत्यष्टौ भूतान्यनादीनि शाश्वतान्यखंडवदं चायमाना भूतानां स्थावरजंगमा नां भवात्पद्यावुत्पत्तिलक्षणानि ९ एतदेव वाच्येऽभावमिति । मनुस्थावरजंगमदेहाद्यवयवानां भूत्यादीनां स्वस्वकारणेलयोज्यते । जीवस्य तु रूपस्थानं नास्ति नान्योऽतोऽस्ति ब्रह्मेति प्रष्टुं तन्निषेधादत आह विनष्टइति तान्येव भूतानि नष्टान्यनुकृतीकृत्य जंतुः पंचधा भूत्वानष्टोऽपि भवति । विज्ञानघन एवेतेभ्यो भूतेभ्यः समुत्थाय तान्येवानुविनश्यतीति जलचंद्रन्यायेनोपाधिभूतभूतनाशेन तत्राज्ञस्याविश्रवणा १० पंचधा त्वमेव विदुषोऽस्ति तस्यैत्यादिना ११ इंद्रियार्थानां शब्दादीनां ज्ञानानि ज्ञानकरणानि १२ पंच इंद्रियाणि पंचसु रूपादिषु पंचधा दर्शनादिक्रिया रूपेण वर्तमानानि तान् गुणानेवोपररायतया विद्वि । अयमर्थः । प्रकाशप्रकाशयोगवन्नाणयोः पार्थिवस्वमेवैकजातीयत्वावगमाद्विषयपंचकप्रकाशमनः पंचभूतात्मकं तत्प्रवर्तको विज्ञानमयोऽविवादा एव तस्यैव पूर्वापरीभावो दर्शनादिक्रिया अतः प्रवृत्त इत्येव तद्व्याख्यानामागुणात्मस्वमुपपन्नमिति १३

रूपमिति तद्विज्ञाऽपलब्धविज्ञानमयस्यगुणाः पंचधाभूतेन तेनैवोपलब्धवाउपलब्धते इन्द्रियैः करणैः १४ उपलब्धः स्वरूपमाह रूपमितिसार्धप्रयेण मनःसहितानिन्द्रियाणीतिज्ञेयं के प्रज्ञोविज्ञानात्मा क्षेत्रज्ञश्चतयोऽसमाहारः अथवाक्षेत्रयुक्तोक्षेत्रज्ञः बुद्धिर्विजिष्ठश्चेतनइत्यर्थः १५ क्षेत्रात्क्षेत्रज्ञनिवृत्तिरिति चित्तमिति १६ चित्तादीनंतःकरणवृत्तिभेदाभ्याचष्टे पूर्वमिति चेतयतेजानाति सामान्यतइदमितिज्ञानमनवष्टतविशेषचित्तमिति पृथगितिकोऽद्वयमुपस्यस्ययाद्विचारात्मकज्ञानमिदंवाइदंनेतितम्नोव्यवस्यतिनिश्चिनोतिययासावृत्तिर्बुद्धिः । यइन्द्रिय रथान्वयस्येतिसउपलब्धः बुद्धिमान्बुद्धयुपहितः १७ इन्द्रियसंघातश्चात्रादिपंचकं एतेनबुद्धेरिन्द्रियत्वादुपलब्धतातोऽपिनिष्कृष्टेऽनुपाधिचिन्मात्रस्वरूपः क्षेत्रज्ञादितोभवति १८ मेहनं शिथं मुखंवाभिद्रियमदनसाधनंच १९ एतेषाविषयानाह जल्पनेति २० पायूपस्थमितिपूर्वार्थस्योत्तरार्थव्याख्यानम् २१ बलमिति पंचवृत्तिः प्राणः यथाममतथासर्वेषाएतानिपादितिमया वाचाउक्तानीतिशेषः । चेष्टाकर्मयथागमंसंशब्दितामयाइतिपाठेस्पष्टोऽर्थः । तेनसामान्याकरणवृत्तिः प्राणाद्यावायवः पंचेतिसंख्यानासंमतः प्राणस्वेन्द्रियानतिरेकपक्षः परास्तः । निर्विके

रूपंगंधोरसःस्पर्शःशब्दश्चैवाथतद्रणाः ॥ इन्द्रियैरुपलब्धतेपंचधापंचपंचभिः १४ रूपंगंधरसंस्पर्शशब्दचैवाथतद्रणान् ॥ इन्द्रियाणिनबुध्यतेक्षेत्रज्ञस्तैस्तुबुध्य ते १५ चित्तमिन्द्रियसंघातात्परंतस्मात्परमनः ॥ मनसस्तुपराबुद्धिः क्षेत्रज्ञोबुद्धितः परः १६ पूर्वचेतयतेजंतुरिन्द्रियैर्विषयान्पृथक् ॥ विचार्यमनसापश्चादथ बुद्ध्याव्यवस्यति ॥ इन्द्रियैरुपलब्धार्थान्बुद्धिमास्तुव्यवस्यति १७ चित्तमिन्द्रियसंघातमनोबुद्धिस्तथाऽष्टमी ॥ अष्टौज्ञानेन्द्रियाण्याहुरेतान्यध्यात्मार्चितकाः १८ पाणिपादंचपायुश्चमेहनंपंचमंमुखम् ॥ इतिसंशब्दमानानिगुणकर्मैन्द्रियाण्यपि १९ जल्पनाभ्यवहारार्थंमुखमिन्द्रियमुच्यते ॥ गमनेन्द्रियंतथापादौकर्म णःकरणैरौ २० पायूपस्थं विसर्गार्थमिन्द्रियेतल्यकर्मणी ॥ विसर्गंचपुरीषस्यविसर्गेचापिकामिके २१ बलंषष्ठंषडेतानिवाचासम्यग्यथामम ॥ ज्ञानचेष्टेन्द्रिय गुणाःसर्वेषांशब्दितामया २२ इन्द्रियाणांस्वकर्मभ्यःश्रमादुपरमोयदा ॥ भवतीन्द्रियसंत्यागादथस्वपितिवैनरः २३ इन्द्रियाणांव्युपरमेमनोव्युपरतंयदि ॥ सेवते विषयानेवतंविद्यास्वप्नदर्शनम् २४ सात्विकाश्चैवयेभावास्तथातामसराजसाः ॥ कर्मयुक्तान्प्रशंसंतिसात्विकानितरांस्तथा २५ आनंदःकर्मणांसिद्धिःप्रति पत्तिःपरागतिः ॥ सात्विकस्यनिमित्तानिभावान्संश्रयतेस्मृतिः २६

पनसामान्यमितिन्यायेनसुषुप्तौसर्वेन्द्रियोपरमेप्राणानुपलंभापक्षेः तुल्यन्यायेनतथामनसोऽप्यनिद्रियत्वापक्षेः २२ एवंजाग्रदवस्थापरीक्षिता सुषुप्तिरवमयोःस्वरूपमाह इन्द्रियाणांमिति इन्द्रियाण्यष्टौचित्तमनोबुद्धिसहितानिप्राणव्यतिरिक्तानिपंचकैर्निद्रियाणि च तेषासंत्यागात्पराव्यस्तंनेवस्वरूपमात्रेणतदाक्षेत्रज्ञास्तइत्यर्थः । नरइतिमूलाज्ञाननाशाभावाज्जीवत्वंदर्शितम् २३ अव्ययतमितिच्छेदः २४ मनस्वेविषयाणामेवावात्कथंतद्भानमतआह सात्विकाइति येभावाभावात्तेचित्तंइतिमावासासनामयाविषयादेजाग्रत्प्रसिद्धास्तानेवसात्विकादी न्कर्मयुक्तान्भोगप्रदकर्मयुक्तान्प्रशंसंतिति स्वमेऽपीतिशेषः । जाग्रद्वासनाएवकर्मोद्भवस्वमेऽपिभातीत्यर्थः २५ एतदेवाह आनंदइति आनंदःसुखं कर्मणांसिद्धिरैश्वर्यं प्रति-तिज्ञानं परागतिःपरंराम्यंधर्मा वा धर्मोज्ञानंविरागैश्वर्यं सात्विकमेतदुपमितिसंस्तुतेः । सात्विकरूपपरपरमृतिगितितानिहेतुभूतानामंदादीन्भावान्वासनाःसंश्रयते । सात्विकःपुमान् जाग्रद्वासनाहेतुकानानंदादीन्स्वप्नेस्मरतीतिभाः २६

सात्विकस्येत्युपलक्षणत्वेनव्याचष्टे जंतुष्विति सात्विकेपुराजसेषुतामसेषुवाजंतुष्वेकतमेषुषुकेचिद्येभावायावासनाविधिकर्मगतिमास्थितास्तानेवभावान्स्मृतिःसंश्रयतइतिपूर्वणसंबंधः । सात्विकादिसंस्कारेष्वन्यतमःप्राक्रमोपोद्वलितःस्वप्नेतादृशान्भावान्स्मारयतीत्यर्थः । स्मृतिरूपमपितज्ज्ञानंभोगप्रदकर्मवशादेवप्रत्यक्षवदवभातीतिभावः । जाग्रत्स्वप्नयोरुपपादनफलं दर्शयति भावयोरिति द्वित्वजात्यभिप्रायं जाग्रद्भावजातीयस्यस्वाप्नभावजातीयस्यचगमनमपसरणंजागरीयभावस्यस्वप्नेस्वाप्नजागरेचद्वयस्यापिसुषुप्तौप्रत्यक्षंदृष्टतदेवमित्यमपुनरावृत्ति स्वभावमीप्सितं नित्यासुषुप्तिरेवमुक्तिःसैवापेक्षितव्या उच्छेदजील्योर्भावयोरत्यंतिकोच्छेदस्यापिसंभवादित्यर्थः २७ बह्वयौष्ण्यवदात्मनितयोरनुच्छेदमाशंक्याह इन्द्रियाणीति पूर्वो क्तानिचतुर्दशेन्द्रियाणि त्रयःसात्विकादयोभावाः एतेसप्तदशगुणाभोक्तरष्टादशस्यात्मनोभोग्याजतोभोक्तोभोग्ययोःस्वस्वामिभावसंबंधोबह्वयौष्ण्यवतादात्म्याभावादुच्छेद्योभवतीत्यर्थः । शरीरेसप्तदशात्मिकायामविद्यायांप्रविष्टोयोऽष्टादशःसशाश्वतोभोक्तेत्यर्थः २८ मनुभोक्तुर्विक्रियावतःकथंशाश्वतत्वमित्याशंक्याह अथवेति अविद्यायासाहितास्तेअष्टादशगुणाभोग्याएव भोक्तरप्यविद्यासंहतत्वात्पारार्थ्यमस्त्यतःसोऽपिभोग्यवर्गोऽतर्भूतइत्यर्थः । शरीरिणांचिदात्मनायस्यानुभवस्यार्थभोक्ताभोग्यमिच्छतिसर्वशेषीपरमप्रेमास्पदंतस्यैवेतदष्टादशभोग्याः । बहुत्वंभोक्तुमेदकृतानुभवमेदाभिप्रायं शरीरिणाभितिकर्मणिषष्टी भोक्तादयोऽनुभवाश्रिताः अस्यानुभवस्यसत्त्वेप्रमाणमाह तद्वियोगेहीति यतोऽनुभवाभावेसाविद्यास्तेनसंति । प्रमा

जंतुष्वेकतमेष्वेवंभावायेविधिमास्थिताः ॥ भावयोरिप्सितंनित्यंप्रत्यक्षंगमनंतयोः २७ इन्द्रियाणिचभावाश्चगुणाःसप्तदशस्मृताः ॥ तेषामष्टादशोदेहीयःशरीरेसशाश्वतः २८ अथवासशरीरास्तेगुणाःसर्वेशरीरिणाम् ॥ संश्रितास्तद्वियोगेहिसशरीरानसंतिते २९ अथवासंनिपातोऽयंशरीरंपांचभौतिकम् ॥ एकश्चदशचाष्टौचगुणाःसहशरीरिणा ॥ ऊष्मणासहविंशोवासंघातःपांचभौतिकः ३० महान्संधारयत्येतच्छरीरंवायुनासह ॥ तस्यप्रभावयुक्तस्यनिमित्तंदेहभेदने ३१

प्रादिभावाभावसाधकस्यानुभवस्याभावेप्रमाज्ञादयएवमसिद्धयंत्यतःप्रमासिद्धतरइत्यर्थः । यथोक्तवार्तिके 'प्रमाणमप्रमाणंचप्रमाभावस्तथैवच ॥ यदाश्रिताःप्रवर्ततेतदासंभावनाकुतः'इति अप्रमाणंमातृमेयात्मकं ३९ नन्वनुभवोऽपिप्रमोदास्पददुःखानुभवस्यापिप्रार्थ्यत्वापत्तेरित्यतआहायवेति । सन्निपातएकीभावः शरीरस्थूलसूक्ष्मभेदेनद्विविधं एकोऽनुभवःशरीरिणामो कासहदशचाष्टौचेत्यष्टादशपूर्वोक्तागुणाःऊष्मणाजाठराग्निनासहविंशोविंशतेर्गणः अयंकृत्स्नोऽपिपांचभौतिकःसंघातः । अत्रानुभवस्यधीवृत्तिरूपत्वंवृत्तिवृत्तिमतोर्भेदंचविभक्तित्वासंघातमध्ये पाठः तेनवृत्तिरूपोऽनुभवःक्षेत्रज्ञइतिशंकांपरास्ययोमातृमानमेवप्रमाणानांतदाभासानांतदभावानांचप्रकाशकोयोऽखंडसंविद्रूपोऽनुभवःसक्षेत्रज्ञइतिस्थितं ३० अस्यैवदेहेप्रवेशादिकमाह महान्नित्यादिना महानेकविंशतितमउक्तविधोऽनुभवोवायुनाप्राणेनोपकरणेनसहशरीरंविंशात्मकंक्षेत्रधारयति । ननुतत्प्राणेपत्रपत्रउदतिष्ठदितिप्राणस्यैवमुख्यंशरीरधारकत्वमुच्यतइत्याशं क्याह तस्येति तस्यमहतोनिमित्तमुपकरणंदेहभेदनेदेहनाशे । यथाघटनाशेमुद्गरोनिमित्तमात्रंभेतापुरुषएवंमहानेवधारयितादेहस्यवायुस्तुनिमित्तमात्रं । निमित्तमात्रपरतयाचश्रुतिरप्यु पपन्नैवेतिनकश्चिदोषः तथाचश्रुत्यंतरं । 'नप्राणेननापानेनमत्यांजीवितिकश्चन ॥ इतरेणतुजीवितियस्मिन्नेतातुपाश्रितौ'इति प्रभावयुक्तस्येत्यनेन'अपाणिपादोजवनोग्रहीतापश्यत्यचक्षुः सशृणोत्यकर्णः ॥ सवेत्तिवेद्यंननुतस्यास्तिवेत्तातमाहुरयंपुरुषमहांतं ॥ पराऽस्यशक्तिर्विविधैवश्रूयतेस्वाभाविकीज्ञानबलक्रियाच'इत्यादिश्रुत्यर्थोदर्शितः ३१

एवंप्रविष्टस्य देहनाशोत्पत्ती अनुनाशोत्पत्ती अपि स्त इत्याह यथैवेति सार्धेन यथैव किंचिद्वादिक्मुत्पद्यते न इति च तथैवायं प्रारब्धपुण्यपापविनाशातिपंचवंगच्छति संचितपुण्यपापाभ्यां समीरितः कालेन देहं देहांतरं विंशति ३२ कृताश्रयोऽविद्याकामकर्मभिर्निष्पादितदेहांतरः । वाशब्द इवार्थे ३३ तत्र देहसंबंधकृते मरणादौ सतिसंबंधदर्शिन आत्मनोऽनात्मना देहपुत्रादिना संबंधवस्तुतोऽविद्यमानमपि भ्रांत्या पश्यंतः ३४ पुत्रादिसंबंधं तावन्निषेधति न हीति ३५ देहादिसंबंधं निषेधति नैवेति कदाचिद्विद्यया कर्मदाहे सति परमांगतिं मोक्षं याति ३६ तथापि प्रारब्धकर्मणामवश्यमोक्तव्यत्वात् पुण्येति ३७ संचितकर्मणां ज्ञानेनैव दाह इत्याह पुण्येति तत्क्षये पुण्यपापक्षये सति अस्य जीवस्य ब्रह्मभावे ब्रह्मविद्ब्रह्मैव भवतीति श्रुतिसिद्धे ब्रह्मविद्याव्यक्ती मूले सति परमांगतिं कैवल्यं पश्यंति पंडिताः शास्त्रदृष्टान्तव्यस्य कैवल्यमप्येन प्रपुंशक्यत इति ३८ ॥ इति शांतिः मोक्षो नीलकण्ठीवे भारतभावादीपे पंचसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७९ ॥

यथैवोत्पद्यते किंचित्पंचवंगच्छते तथा ॥ पुण्यपापविनाशातिपुण्यपापसमीरितः ॥ देहं विंशतिकालेन ततोऽयं कर्मसंभवम् ३२ हित्वा हित्वा ह्ययं प्रैति देहादेहं कृताश्रयः ॥ कालसंचोदितः क्षेत्री विशीर्णाद्वा गृहाद्वा हम् ३३ तत्र नैवानुत्पद्यते प्राज्ञानिश्चितनिश्चयाः ॥ कृपणास्त्वनुत्पद्यंते जनाः संबंधदर्शिनः ३४ न ह्ययं कस्यचित्कश्चिन्नास्य कश्चन विद्यते ॥ भवत्येको ह्ययं नित्यं शरीरसुखदुःखकृत् ३५ नैव संजायते जंतुर्न च जातु विपद्यते ॥ याति देहमयं मुक्ता कदाचित् परमांगतिम् ३६ पुण्यपापमयं देहं क्षपयन् कर्मसंक्षयात् ॥ क्षीणदेहः पुनर्देही ब्रह्मत्वमुपगच्छति ३७ पुण्यपापक्षयार्थं हि सांख्यज्ञानं विधीयते ॥ तत्क्षये ह्यस्य पश्यंति ब्रह्मभावे परमांगतिम् ३८ ॥ इति श्रीमहाभा० शां० मो० नारदासितसंवादे पंचसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७९ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ भ्रातरः पितरः पौत्रा ज्ञातयः सुहृदः सुताः ॥ अर्थहेतोर्हताः क्रूरैरस्माभिः पापकर्मभिः १ ये यमर्थोद्भावात् तृष्णाकथमेतां पितामह ॥ निवर्तयेयं पापानि तृष्णया कारिता वयम् २ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ गीतं विदेहराजेन मांडव्यायानुपृच्छते ३ सुसुखं वत जीवामि यस्य मेनास्ति किंचन ॥ मिथिलायां प्रदीप्तायां न मे दद्याति किंचन ४ अर्थाः खलु स मृद्धा हि बाढं दुःखं विजानताम् ॥ असमृद्धास्त्वपि स दामो ह्ययं त्यविचक्षणान् ५ यच्च कामसुखं लोके यच्च दिव्यं महत्सुखम् ॥ तृष्णाक्षयसुखस्यैते नार्हतः षोडशीं कलाम् ६ यथैव शृंगोः काले वर्धमानस्य वर्धते ॥ तथैव तृष्णावितेन वर्धमानेन वर्धते ७ किंचिदेवममत्वेन यदा भवति कल्पितम् ॥ तदेव परितापयनाशे संपद्यते पुनः ८

उक्तविधज्ञानप्रतिबंधिकासर्वार्थहेतुस्तृष्णा ममतात्यागेन नाशनीयेत्याह भ्रातर इत्यादिनाऽध्यायेन १ । १ । ३ । ४ अर्था ब्रह्मलोकां ताविषयाः समृद्धाः संपन्नाः हिमसिद्धं विजानतां विवेकिनां दुःखमेव यदा ह भगवान् पतंजलिः परिणामतापसंस्कारदुःखैर्गुणवृत्तविरोधाच्च दुःखमेव सर्वविवेकिन इति परिणामे दुःखं विनश्यदवस्थः पुत्रादिर्दुःखं वदाति विद्यमानोऽपि चैत्रपुत्रवन्नायं गुणवानिति तापयन् दुःखं वदाति । गुणवान् विनष्टोऽपि हापुत्र इति स्मृत्वा मृत्वादुःखसंस्कारोद्बोधनेन दुःखं वदाति । सर्वधारमणीयेऽपि तस्मिन् चलं गुणवृत्तमिति न्यायेन प्रतिक्षणपरिणामितया चित्तस्थसूक्ष्मराजसंतामसदुःखमोहहेतुं परिणामयोगिनः प्रवृत्तानंति ननु भंदाः । अंतःसंज्ञाः स्थावरवज्रारसहामूढास्तदुःखमिति विद्वन्ते भास्त्रिमात्रकल्पो हि विद्वानत्यंतदुःखलेशेनाप्युद्धिजतेऽतो विवेकिनः सर्वब्रह्मलोकांतदुःखमेवेति सूत्रार्थसंक्षेपः ५ । ६ । ७ । ८

प्राप्येति धर्मार्थमपि विस्तृतं लिख्यते यथोक्तं 'वर्मायस्य विदेहावरतस्य निरीहिता ॥ प्रक्षालनादिपंकस्य दूरादस्पर्शमंवर' इति धर्ममपि अर्थप्राप्यैवोपपुंजीत कामास्त्वर्थप्राप्यापि विसर्जयेत् ९ आत्मना सोपमः आत्मौ बभूवे न सर्वेषां सुखमिच्छेत् दुःखं च नेच्छेदित्यर्थः सर्वपुण्यप पतंचयं १० ततोऽपि किमत आह उभे इति सत्यो नृते जाग्रत्स्वप्नशोकानंदाविष्टवियोगसंयोगजौ त्यक्त्वा कुतः यस्मात्प्रियाप्रियेष्टानिष्टेष्वतन्मूलमूलेत्यजति तेन च मयं संसारं अमयमैश्वर्यं प्रशातो निर्विकल्पः निरामयो निर्द्वन्द्वः ११ । १२ चारित्र्यसंदाचारं १३ । १४ ॥ इति शांतिपर्वणि न कामान नुरुध्येत दुःखं कामेषु वैरतिः ॥ प्राप्यार्थमुपपुंजीत धर्मकामान विसर्जयेत् ९ विद्वान् सर्वेषु मूलेषु आत्मना सोपमो भवेत् ॥ कृतकृत्यो विशुद्धात्मा सर्वत्यजति चैवह १० उभे सत्यानृत्ये त्यक्त्वा शोकानं दौ प्रियाप्रिये ॥ भयाभयंच संत्यज्य स प्रशातो निरामयः ११ यादुस्त्यजादुमंतिभिर्यां जीयंति जीर्यतः ॥ योऽसौ प्राणांतिको रोगस्तां तृष्णां त्यजतः सुखम् १२ चारित्र्यमात्मनः पश्यंश्चंद्रशुद्धमनामयम् ॥ धर्मात्मा लभते कीर्तिं प्रेत्य चेह्यथा सुखम् १३ राज्ञस्तद्वचनं श्रुत्वा प्रीतिमान भवद्विजः ॥ पूजयित्वा च तद्वाक्यं मांडव्यो मोक्षमाश्रितः १४ ॥ इति श्रीम० शांति० मोक्ष० मांडव्यजनकसंवादे षट्सप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७६ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अतिक्रामतिकालेऽस्मिन् सर्वभूतभयावहे ॥ किं श्रेयः प्रतिपद्येत तन्मैत्रिहि पितामह १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ पितुः पुत्रेण संवादं तं निबोध युधिष्ठिर २ द्विजातेः कस्यचित्पार्थ स्वाध्यायनिरतस्य वै ॥ पुत्रो बभूव मे धावी मे धावी नामनामतः ३ सोऽब्रवीत्पितरं पुत्रः स्वाध्यायकरणे रतम् ॥ मोक्षधर्मेऽप्यकुशलं मोक्षधर्मविचक्षणः ४ ॥ पुत्र उवाच ॥ धीरः किं स्वित्तात कुर्यात्प्रजानक्षिप्रं ह्यायुर्भ्रंश्यते मानवानाम् ॥ पितस्तथाऽऽख्याहियथार्थयोगं ममानुपूठ्या बिभर्धमं चरेयम् ५ ॥ पितो वाच ॥ अधीत्य वेदान् ब्रह्मचर्येषु पुत्र पुत्रानिच्छेत्पावनार्थं पितृणाम् ॥ अग्नीनाघायविधिवच्चेष्ट्यज्ञो वनं प्रविश्याथ मुनिर्भूषेत् ६ ॥ पुत्र उवाच ॥ एवमभ्याहते लोके सर्वतः परिवारिते ॥ अमोघासुपतंतीषु किं धीर इव भाषसे ७ ॥ पितो वाच ॥ कथमभ्याहते लोकः केन वा परिवारितः ॥ अमोघाः काः पतंतीह विनुभीषयसीव माम् ८ ॥ पुत्र उवाच ॥ मृत्युनाऽभ्याहते लोको जरया परिवारितः ॥ अहोरात्राः पतंती मेतच्च कस्मान्न बुद्धयसे ९ यदाऽहमेव जानामि न मृत्युस्तिष्ठतीति ह ॥ सोऽहं कथं प्रतीक्षिष्ये ज्ञानेनापि हितश्चरन् १० रात्र्यां रात्र्यां व्यतीतायामायुरल्पतरं यदा ॥ गाधोदके मत्स्य इव सुखं विंदेत कस्तदा ११ पुष्पाणीव विचिन्वंत मन्यत्र गतमानसम् ॥ अनवाप्तेषु कामेषु मृत्युरभ्येति मानवम् १२ श्वः कार्यमद्य कुर्वीत पूर्वाह्ने चापराह्निकम् ॥ न हि प्रतीक्षते मृत्युः कृतं वाऽस्य न वा कृतम् १३ अद्यैव कुर्याच्छ्रेयोमात्वा कालोऽत्यगामहान् ॥ को हि जानाति कस्याद्य मृत्युकालो भविष्यति १४ अकृतेष्वेव कार्येषु मृत्युर्वै संप्रकर्षति ॥ युवैव धर्मशीलः स्यादनिमित्तं हि जीवितम् १५

नी० भा० षट्सप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७६ ॥ तृष्णात्यागिना चत्वार आश्रमायथाक्रमं सेव्या न वेति पृच्छति अतिक्रामतीति १ क्रमानुष्ठानमनियतायुषामशक्यमतो यत्र कुत्राचिदाश्रमे स्थितैर्मोक्षपरैर्भविष्यति विवक्ष्यन् पूर्वोक्तं देहासंप्रस्ताति अत्रापीति २ स्वाध्यायनिरतस्य केवलाध्ययननिरतस्य १ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५

१५।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९ ॥ इति शांतिपर्वणिमोक्ष

कृते धर्मे भवेत्प्रीतिरिह प्रेत्य च शाश्वती ॥ मोहेन हि समाविष्टः पुत्रदारा र्थमुद्यतः १६ कृत्वा कार्यमकार्यं वा तुष्टिमेवां प्रयच्छति ॥ तं पुत्रपशुसंपन्नं व्यासक्तमनसं नरम् १७ सुतं व्याघ्रं महौघो वा मृत्युरादाय गच्छति ॥ संचिन्वानकमेवैनं कामानामवितृप्तकम् १८ वृकीवोरणमासाद्य मृत्युरादाय गच्छति ॥ इदं कृतमिदं कार्यमिदमन्यत्कृतकृतम् १९ एवमीहा समायुक्तं मृत्युरादाय गच्छति ॥ कृतानां फलमप्राप्तं कार्यानां कर्मसंगिनाम् २० क्षेत्रापणगृहासक्तं मृत्युरादाय गच्छति ॥ दुर्बलं बलवतं च प्राज्ञं शूरं च डंकविम् २१ अप्राप्तसर्वकामार्थं मृत्युरादाय गच्छति ॥ मृत्युर्जरा च व्याधिश्च दुःखं चानेककारणम् २२ असंत्याज्यं यदामर्त्यैः किं स्वस्थ इव तिष्ठति ॥ जातमेवांतकों ता यजरा चाभ्येति देहि नम् २३ अनुषक्ता द्वये नैते भावाः स्थावरजंगमाः ॥ न मृत्युसेना मायांती जातु काश्चित्प्रबाधते २४ बलात्सत्यमृते त्वेकं सत्ये ह्यमृतमाश्रितम् ॥ मृत्योर्वागृहमेतद्वेयाग्रमेव सतीरतिः २५ देवानामेष वै गोष्ठो यदरण्यामिति श्रुतिः ॥ निबंधनीरज्जुरेषायाग्रमेव सतीरतिः २६ छित्त्वेनां सुकृतोयांति नैनां छिंदंति दुष्कृतः ॥ यो न हि सति सत्त्वानि मनोवाक्कर्महेतुभिः २७ जीवितार्थापनयनैः प्राणिभिर्न सबद्धयते ॥ तस्मात्सत्यव्रताचारः सत्यव्रतपरायणः २८ सत्यकामः समो दातः सत्येनैवांतकं जयेत् ॥ अमृतं चैव मृत्युश्च द्वयं देहे प्रतिष्ठितम् २९ मृत्युरापद्यते मोहात्सत्येनापद्यतेऽमृतम् ॥ सोऽहं सत्यमहिं सार्थी कामक्रोधबहिष्कृतः ३० समाश्रित्य सुखं क्षेमं मृत्युं हास्याम्य मृत्युवत् ॥ शांतियज्ञरतो दातो ब्रह्मयज्ञो स्थितो मुनिः ३१ वाङ्मनः कर्मयज्ञश्च मविष्याम्युदगायने ॥ पशुयज्ञैः कथं हि सैर्मादृशो यष्टुमर्हति ३२ अंतवद्विरुतप्राज्ञः क्षत्रयज्ञैः पिशाचवत् ॥ आत्मन्येवात्मना जात आत्मनिष्ठोऽप्रजः पितः ३३ आत्मयज्ञो भविष्यामेनमां तारयति प्रजा ॥ यस्य वाङ्मनसी स्यातां सम्यक्प्रणिहिते सदा ३४ तपस्त्यागश्च योगश्च सतैः सर्वमवाप्नुयात् ॥ नास्ति विद्या समं च क्षुर्नास्ति विद्या समं फलम् ३५ नास्ति राग समं दुःखं नास्ति त्याग समं सुखम् ३६ नैतादृशं ब्राह्मणस्यास्ति वित्तं यथैकता समता सत्यता च ॥ शीले स्थितिर्देवविधानमाज्वंततस्ततश्चोपरमः क्रियाभ्यः ३७ किं ते धनैर्बाधैर्वैवाऽपि किं ते किते दारैर्बाह्येण यो मारिष्यसि ॥ आत्मानमन्विच्छ गुह्यं प्रविष्टं पिता महास्ते कृताः पिता च ३८ भीष्म उवाच ॥ पुत्रस्यैतद्वचः श्रुत्वा तथाऽकार्षीत्पितानृप ॥ तथा त्वमपि वर्तस्व सत्यधर्मपरायणः ३९ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणिपिता पुत्रसं० सप्तसत्यधिकाद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २७७ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ किं शीलः किं समाचारः किं विद्यः किं परायणः ॥ प्राप्नोति ब्रह्मणः स्थानं यत्परं प्रकृतेर्ध्रुवम् १

धर्मपर्वणिनीलकण्ठीये भारतमावदीपे सप्तसत्यधिकाद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २७७ ॥ ॥ ॥ ॥ तृष्णां त्यक्त्वा शीघ्रं मोक्षमिच्छेदिति श्रुत्वा मोक्षसाधनानि पृच्छति किं शील इति । शीलं सुस्वभावः आचरणमाचारः विद्याज्ञानं परायणमत्यंतं प्राप्तं कार्यं ब्रह्मलोकव्यावृत्तयेत्यपरमिति १

क्रमेणोत्तरं मोक्षधर्मेऽपुनिरतोऽध्यायमविद्यापारिशीलनशीलो लब्धाहारो हितं मितं मेध्यं चान्नादिकं स्वीकुर्वन् द्वयोरेकमुत्तरं जितेन्द्रिय इति इन्द्रियजय एव महती विद्या मुमुक्षुणां शरणं च प्रकृतेः परं निर्विशेषं अतएव धर्ममविचलं २ समो रागद्वेषहीनः समुपोऽपि पृथग्विषयिष्यति तत्रैव निवृत्ते न चक्षुषेत्यादिना ४ मैत्रायणगतो भिन्नः सूर्यस्तस्येवं मैत्रं तदयनं गमनं तच्च मैत्रायणं तत्र गतः सूर्यस्तस्येवं विभिन्नमार्गः अनिकेतो ग्रामैकरात्रविधिना चरेदित्यर्थः ५ कंचनो हि इयनाभिमन्येताऽभिमानमहंकारं दर्पं न कुर्यात् ६ ग्राममध्ये जनसमाजे प्रदक्षिणमनुकूलं सव्यं प्रतिकूलं वा नाचरेत् भिक्षार्थं चर्यामनेकगृहाद्वनमनापन्नोऽकुर्वन्नित्यर्थः । पूर्वकेतितः प्राङ्मित्रितो न गच्छेद्भोजनार्थमिति शेषः ७ अवकीर्णः सुगुप्तश्च न वाचा ह्यप्रियं वदेत् ८ मृदुः स्यादप्रतिकूलो विस्त्रब्धः स्यादकथनः ८ विधूमेन्यस्तमुसले व्यंगारे मुक्तवज्जने ॥ अतीतपात्रसंचारे भिक्षालिप्से तवै मुनिः ९ प्राणयात्रिकमात्रः स्यान्मात्रलाभेष्वनादृतः ॥ अलाभेन विहन्येत लाभश्चैवं न हर्षयेत् १० लाभं साधारणं नेच्छेन्न भुंजीताभिपूजितः ॥ अभिपूजितलाभं हि जुगुप्सेतैव तादृशः ११ न चान्नदोषान्निदेत न गुणानभिपूजयेत् ॥ शय्यासने विविक्ते च नित्यमेवाभिपूजयेत् १२ शून्यागारं वृक्षमूलमरण्यमथ वा गुह्यम् ॥ अज्ञातचर्यां गत्वाऽन्याततोऽन्यत्रैव संविशेत् १३ अनुरोधविरोधाभ्यां समः स्यादचलो ध्रुवः ॥ सुकृतं दुष्कृतं चोभे नानुरुध्येत कर्मणा १४ नित्यतृप्तः सुसंतुष्टः प्रसन्नवदनं द्रियः ॥ विभीर्ज्य परोमौनी विरोग्यं समुपाश्रितः १५ अम्यस्तं भौतिकं पश्यन् भूतानामागतिं गतिम् ॥ निरुपहः समदर्शी च पक्वापकेन वर्तयन् ॥ आत्मनायः प्रशंतात्मा लब्धाहारो जितेन्द्रियः १६

॥ भीष्म उवाच ॥ मोक्षधर्मेऽपुनिरतो लब्धाहारो जितेन्द्रियः ॥ प्राप्नोति परमं स्थानं यत्परं प्रकृतेर्ध्रुवम् २ स्वगृहादभिनिःसृत्य लाभेऽलाभे समो मुनिः ॥ समुपोऽपि पृथग्विषयिष्यति तत्रैव निवृत्ते न चक्षुषेत्यादिना ४ मैत्रायणगतो भिन्नः सूर्यस्तस्येवं मैत्रं तदयनं गमनं तच्च मैत्रायणं तत्र गतः सूर्यस्तस्येवं विभिन्नमार्गः अनिकेतो ग्रामैकरात्रविधिना चरेदित्यर्थः ५ कंचनो हि इयनाभिमन्येताऽभिमानमहंकारं दर्पं न कुर्यात् ६ ग्राममध्ये जनसमाजे प्रदक्षिणमनुकूलं सव्यं प्रतिकूलं वा नाचरेत् भिक्षार्थं चर्यामनेकगृहाद्वनमनापन्नोऽकुर्वन्नित्यर्थः । पूर्वकेतितः प्राङ्मित्रितो न गच्छेद्भोजनार्थमिति शेषः ७ अवकीर्णः सुगुप्तश्च न वाचा ह्यप्रियं वदेत् ८ मृदुः स्यादप्रतिकूलो विस्त्रब्धः स्यादकथनः ८ विधूमेन्यस्तमुसले व्यंगारे मुक्तवज्जने ॥ अतीतपात्रसंचारे भिक्षालिप्से तवै मुनिः ९ प्राणयात्रिकमात्रः स्यान्मात्रलाभेष्वनादृतः ॥ अलाभेन विहन्येत लाभश्चैवं न हर्षयेत् १० लाभं साधारणं नेच्छेन्न भुंजीताभिपूजितः ॥ अभिपूजितलाभं हि जुगुप्सेतैव तादृशः ११ न चान्नदोषान्निदेत न गुणानभिपूजयेत् ॥ शय्यासने विविक्ते च नित्यमेवाभिपूजयेत् १२ शून्यागारं वृक्षमूलमरण्यमथ वा गुह्यम् ॥ अज्ञातचर्यां गत्वाऽन्याततोऽन्यत्रैव संविशेत् १३ अनुरोधविरोधाभ्यां समः स्यादचलो ध्रुवः ॥ सुकृतं दुष्कृतं चोभे नानुरुध्येत कर्मणा १४ नित्यतृप्तः सुसंतुष्टः प्रसन्नवदनं द्रियः ॥ विभीर्ज्य परोमौनी विरोग्यं समुपाश्रितः १५ अम्यस्तं भौतिकं पश्यन् भूतानामागतिं गतिम् ॥ निरुपहः समदर्शी च पक्वापकेन वर्तयन् ॥ आत्मनायः प्रशंतात्मा लब्धाहारो जितेन्द्रियः १६

विस्त्रब्धो निर्भयः अविक्लथनो धर्मोऽहमिति श्लाघामकुर्वन् ८ यदा पात्राणां परिशेषणपात्रवृत्तानां संचारे अतीते सतीति हृते शरावत्पाते इत्यनेनैतदेवोक्तं ९ मात्रा आहारपूर्तिस्तत्राप्यनादृतः किमुत ब्रह्मादौ अकामे सति न विहन्येत हिंसितो न स्यात् १० साधारणं सर्वयोग्यं त्रकंदमादिलामं ११ अन्नदोषान्पर्युपेतत्वादीन् शय्येति पक्वति शय्यमासनमुपवेशनं च कांक्षेतेत्यर्थः १२ विविक्तमेवाह शून्येति अन्यापैशार्ची अन्यत्रात्मनि १३ अनुरोधयोगस्य विरोधः संगस्य ताभ्यां समो ब्रह्म स्यात् । निदोषं हि समं ब्रह्मेति गीता । अचल उक्तातिगत्या गतिशून्यः ध्रुवः कूटस्थः नानुरुध्येत कांक्षेत कर्मणा दयाद्वेषादिना १४ १५ अम्यस्तं पुनः पुनर्यथा स्यात्तथा भौतिकं तद्वज्जातमात्मनो देहेन्द्रियादिपश्यन्नारमत्वेनालोचयन् भूतानां चान्येषां पकेन मक्तादिना अपके न मूलादिना वर्तयन् जीविकां कुर्वन् । पक्षापक्षेणेति पाठे मित्रा मित्रसमूहेन वर्तयन् मित्रवदमित्रमापि पश्येदित्यर्थः । आत्मना हेतुना आत्मलाभार्थमित्यर्थः अध्ययनेन वसतीति वत् १६

१७। १८ अनपाश्रितःसंगमकुर्वन् अपूर्वचारकःपूर्वाश्रमियेषुदेशादिषुचरतीति तदभ्यः १९ नसंसृज्येदतयोर्गृहेनवसेत् अज्ञातं पूर्वमकृतमाहारादिलिप्सिस्त्वैवेत्यज्ञातलिप्सिलिप्सेतलब्धु
मिच्छेत् कषादिस्वादनुप्रयोगः समूलकापेक्षपतीतिवत् २० मोक्षसाधनमेषसंन्यासधर्मः मोक्षयानंमोक्षप्रापकम् २१ लोकाविषयाः तेजोमयास्तैजसांतःकरणमयाः । 'सत्यकामःसत्य
संकल्पः'इति श्रुतेः तथाविदेहकैवल्यकालेआनन्त्यायवाङ्मनासातीतप्रत्यगात्मप्राप्तयेकल्पतेप्रव्रज्येतिशेषः २२ ॥ इति शांति०मो०नी०भा०अष्टसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७८ ॥
उक्तःसंन्यासेदेवतांशभूतैःसार्वभौमैर्भगवद्भक्तैरपिप्राथर्यतइत्येतद्दर्शयितुंयुधिष्ठिरप्रश्नमाह धन्याइति १ देवैर्धर्मादिभिर्बीजप्रदैः जातिजन्मप्राप्यापि यद्यस्मादस्माभिरपिदुःखंप्राप्तमतःशरीरा
णांधारणंदुःखमित्युत्तरेणान्वयः २ यतएतद्दुःखमतोदुःखसंज्ञकंदुःखमाशंकंसंन्यासंकरिष्यामः मारणतोषणनिशामनेषुनेतिसूत्रेजानातेभारणार्थंत्वानुवादात्पशुंसंज्ञपयतीतिब्राह्मणदर्श

वाचोवेगंमनसःक्रोधवेगंहिंसावेगमुदरोपस्थवेगम् ॥ एतान्वेगान्विषहेद्वैतपस्वीनिंदाचास्यहृदयंनोपहन्यात् १७ मध्यस्थएवतिष्ठेत्प्रशंसानिंदयोःसमः ॥ एतत्प
वित्रंपरमंपरिव्राजकआश्रमे १८ महात्मासर्वतोदांतःसर्वत्रैवामपाश्रितः ॥ अपूर्वचारकःसौम्योअनिकेतःसमाहितः १९ वानप्रस्थगृहस्थाभ्यांनसंसृज्येतकर्हि
चित् ॥ अज्ञातलिप्संलिप्सेतनचैनंहर्षआविशेत् २० विजानतांमोक्षएषश्रमःस्यादविजानताम् ॥ मोक्षयानमिदंलुक्त्वाविदुषांहारितोऽब्रवीत् २१ अभयंसर्वभू
तेभ्योदत्वायःप्रव्रजेद्दृहात् ॥ लोकास्तेजोमयास्तस्यतथाऽऽनन्त्यायकल्पते २२ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि हारीतगीतायां अष्टसप्तत्य
धिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७८ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ धन्याधन्याइतिजनाःसर्वेऽस्मान्प्रवदंत्युत ॥ नदुःखिततरःकश्चित्पुमानस्माभिरस्तिह १
लोकसंभावितैर्दुःखंयत्प्राप्तंकुरुसत्तम ॥ प्राप्यजातिंमनुष्येषुदेवैरपिपितामह २ कदावयंकरिष्यामःसंन्यासंदुःखसंज्ञकम् ॥ दुःखमेतच्छरीराणांधारणंकुरुसत्तम ३
विमुक्ताःसप्तदशभिर्हेतुभूतैश्चपंचभिः ॥ इंद्रियार्थैर्गुणैश्चैवअष्टाभिश्चपितामह ४ नगच्छंतिपुनर्भावंमुनयःसंशितव्रताः ॥ कदावयंगमिष्यामोराज्यंहित्वापरंतप
५ ॥ भीष्मउवाच ॥ नास्त्यनंतंमहाराजसर्वसंख्यानगोचरः ॥ पुनर्भावोऽपिविख्यातोनास्तिकिंचिदिहाचलम् ६

नाच्चसंज्ञपयतेषुलिणेरणिटीतिगिलोपेनिमित्तापायेनैमित्तिकस्याप्यपायइतिन्यायेनपुष्टिवृत्तिः ३ सप्तदशभिःपंचप्राणाद्वेगानोबुद्धीदशज्ञानकर्मेन्द्रियाणितैःहेतुभूतैर्मुक्तिविरोधितयासंसारवर्धकैः
पंचभिः । 'कामंक्रोधंचलोभंचभयंस्वप्नंचपंचमं'इतिप्रागुक्तैर्योमदोषैः इंद्रियार्थैःशब्दादिभिः गुणैःसत्त्वादिभिः अष्टाभिःपंचस्थूलमूतानिअविद्याहंकारकर्माणिचेतिअष्टत्रिंशतागणेनविमुक्ताः
४ पुनर्भावंजन्मगमिष्यामःपारिव्राज्यंकरिष्यामः ५ एवंदुःखातुरंराजानंदुःखस्यांतवतांबोधयन्नास्त्वयति नास्तीति अनंतंनास्तिदुःखमितिशेषः अस्त्येवदुःखांताख्योमोक्षइत्यर्थः ।
यतःसर्वसंख्यानंपरिच्छेदस्तस्यविषयः । ननुप्रलयेपिसर्वस्यांतोस्तिनतावतांसंसारनिवृत्तिरस्त्यतआह पुनर्भावोभावोभवपुनर्जन्मसोऽपिविख्यातोऽतवश्चेन । नसपुनरावर्ततइतिश्रुत्यासर्व
थादिसंप्रतिपत्त्याचप्रसिद्धोऽतः । ननुतथाप्यैश्वर्यलुब्धैरस्माभिःसकयंप्राप्तुंशक्यइत्यतआह नास्तिकिंचिदिहाचलमिति । अतोऽन्यदार्तमिति श्रुतेरैश्वर्यस्याप्यंतोमविषयतीत्यर्थः ६

एषपेयैर्दोषइतिमन्यसेतदपिनेतिनच तत्रहेतुःप्रसंगतपेयैर्यस्यापिसंगहेतुस्त्वेनमोक्षप्रतिबंधकत्वात्तथाऽपिधर्मज्ञायुपयुगोगाच्छमाद्यभ्यासादेवकालेनकियताऽपिगामेभ्ययप्राप्त्यय मोक्षमि
तिशेषः । 'बहूनांजन्मनामंतैर्ज्ञानवान्मां प्रपद्यते'इतिगीतावचनात् ७ किंचाद्यजीवःपुण्यपापयोःसुखदुःखयोर्नैशनइष्टे ततएवसुखदुःखोर्येनैवतमसारागद्वेषात्मकेनाज्ञानेनरुध्यते । देवप्रापि
ताभ्यांसुखदुःखाभ्यामनुद्विग्नोमोक्षार्थमुगोर्गंकुपादेवेत्यर्थः ८ सुखदुःखयोरुच्छेद्यत्वंदर्शयितुमात्मधर्मत्वंदृष्टात्पूर्वकंव्युदस्यति यथेतिद्वाम्भ्यां अंजनमयःकज्जलप्रचुरः मनःशिलायाइदंमा
नःशिलंरक्तपीतंरजः यथास्वयमरूपोऽपिवायुरंजनादिसंबंधात्तद्वर्णवानिवमूत्वास्वयोनिदिक्शब्दितमाकाशं चतद्वर्णवंतमिषकरोत्येवंतमसाऽऽवृतोऽवियोपाधिःसमष्टिजीवःस्वयंविषणोरागा
दिराहित्याहोपास्पृगपिदेहद्वयसंबंधात्तद्वर्णोऽस्त्वकाणस्वसुखित्वादिभिस्त्वानिवमूत्वात्ययोनिमंतर्पानिगमनंनानिगुणापीतनःप्राप्तिर्यथाचतद्वर्णपादेदेदुःखमिति । विषयविनि
योरनन्यत्वात्प्रतिबिंबगतंकपादिकंवस्तुतोबिंबएवावभासतेएवंजीवगतोऽपिसंसारोब्रह्मण्येवास्ति तयोरभेदात् । अतोदुःखादेरात्मधर्मत्वाभावात्सुखेनोच्छेद्यत्वंस्यादित्यर्थः ९ । १० ननु
देहात्मयोगोऽनादिस्वादुरुच्छेद्यइत्याशंक्याह ज्ञानेनेति तमःअतस्मिस्तद्वद्विरूपोविपर्ययःसचआत्मसंगेऽपिदुःखित्वादिभ्रमोऽज्ञानजोज्ञानेननश्यतियदातदाप्रकाशतेब्रह्मसनातनंसदैक

नचापिमन्यसेराजन्नैषदोषःप्रसंगतः ॥ उद्योगादेवधर्मज्ञाःकालेनैवगमिष्यथ ७ नेशेज्यंसतर्तदेहीनृपतेपुण्यपापयोः ॥ ततएवसमुत्थेनतमसारुध्यतेऽपिच
८ यथांजनमयोवायुःपुनर्मानःशिलंरजः ॥ अनुप्रविश्यतद्वर्णोदृश्यतेरंजयन्दिशः ९ तथाकर्मफलैर्देहीरंजितस्तमसावृतः ॥ विवर्णोवर्णमाश्रित्यदेहेषुप
रिवर्तते १० ज्ञानेनहियदाजंतुरज्ञानप्रभवंतमः ॥ व्यपोहतितदाब्रह्मप्रकाशतिसनातनम् ११ अयत्नसाध्यंमुनयोवदंतियेचापिमुक्तास्तउपासित
व्याः ॥ त्वयाचलोकेनचसामरेणतस्मान्नशाभ्यंतिमहर्षिसंघाः १२ अस्मिन्नर्थेपुरागीतंशृणुष्वैकमनानृप ॥ यथादैत्येनवृत्रेणभ्रष्टैश्वर्येणचेष्टितम् १३
निर्जितेनासहायेनहृतराज्येनभारत ॥ अशोचताशत्रुमध्येबुद्धिमास्थायकेवलाम् १४ भ्रष्टैश्वर्यपुरावृत्रमुशनावाक्यमब्रवीत् ॥ काचित्पराजितस्याद्यन
व्यथातेऽस्तिदानव १५ ॥ वृत्रउवाच ॥ सत्येनतपसाचैवविदित्वाऽसंशयंह्वहम् ॥ नशोचामिनहृष्यामिभूतानामागतिंगतिम् १६

कृपं । अनादिरपिदेहात्मयोगोऽनाद्यात्मकस्तत्त्वज्ञानेनोच्छेदुंशक्यइत्यर्थः ११ तच्चसनातानंब्रह्मअयत्नसाध्यंकर्मप्राप्यंन अनित्यत्वापत्तेः कर्मजंलुत्पाद्यमाप्यंसंस्कार्यविकार्यवास्यात् ।
नहिंसंयत्नेनपिबुद्धौपास्त्याब्रह्मोत्पाद्यं अनित्यत्वापत्तेः । नापिग्रामवद्भ्रमनेनप्राप्यमात्मत्वात् । अन्यत्वेघटवज्जडत्वापत्तेः । नापिव्रीहिवदवघातेनोपास्त्यादोषापनयेनसंस्कार्य असंगत्वा
त्संगित्वेवन्ह्यौष्ण्यवत्तदनिवृत्त्यपत्तेः । नापिविकार्यक्षीरादिवद्विकारयुक्तस्यानित्यत्वापत्तेः । अतोज्ञानेनाज्ञानापनोदेसतिकंठगतविस्मृतचामीकरवत्सिद्धमपिसाध्यमित्रोच्यते त
स्माद्युक्तमुक्तमयत्नसाध्यमिति येइति अत्रविद्वदनुभवएवप्रमाणमितिभावः । नशाभ्यंतिब्रह्मोपासनात्रोपरमंते उद्योगिनोऽवश्यंब्रह्मप्राप्तिरतस्त्वयोद्योगवतामवितव्यमितिभावः १२
१३ केवलासंगहीनाम् १४ । सत्येनाऽबाधितार्थेनवेदाक्येन तपसामननध्यानात्मकेनात्मालोचनेन चआगतिसंसारं गतिंमोक्षमसंशयंविदित्वा नशोचामिनहृष्यामि तथाच ।
मत्वाधीरोर्ध्वशोकौजहातीतिश्रुतिः १५

कालेति युगचतुष्टययोग्याः पुण्यपापाख्याधर्माः लक्ष्यं ते केचिन्नरकेकानिचिदूतानि दिव्यानि स्वर्गाहाणि १७ क्षपयित्वा भोगेन स्वर्गे नरके वा तं कालं नीत्वा पुण्यापुण्ये समाप्य ताभ्यामेव नृतिर्यगा
दियोनिप्रापकाभ्यां चोदिताः संतः पुनः पुनर्भवन्ति कालचोदिता इत्यस्य व्याख्यानं सावशेषेण कालेनेति १८ कामबंधनबंधनाः कामपाशबद्धाः १९ जीवनिजीवन्तिभूतानि अदृष्टवान्नदृष्ट
महद्व्यवहितमतीतमनागतादिचतुर्धातिगच्छतिप्रामोतीति जामातीस्वदृष्टवानतीत्रियज्ञानी अहंवेद्वीतिशेषः संसरतो जीवान् शास्त्रनिदर्शनं शास्त्रप्रत्ययं च जानामीत्यर्थः २० एतदेवाह
तिर्यगिति चरित्वा तादृशं कर्म कृत्वा पुनरादिकं प्रपद्यते इति सार्धेन संबंधः कृतांतविधिसंयुक्तो यमयातनांते २१ गतमिति । 'यावत्संपातमुषित्वा यैतमेवाभ्यानं पुनर्विर्तते' इति श्रुतेः संपतत्यमेने
तिसंपातः कर्मयावत्तावत्कालं स्थित्वा पुनरत्रयथागतमायांतीति सर्वदेति जन्ममरणप्रवाहस्यानंत्यमुक्तं २२ एतच्चान्नप्रत्येवेति बहुष्वनो विषेशः कालेति कर्ममानेन भितं तेनैककर्म्य
श्रयतो नायमव्याप्तीति दर्शितं एवं सृष्टिस्थितयोः परायणं परमात्मानं भाषमाणं कथयंतं तद्वत्प्रतिभगवानुशानाशुकाचार्योऽसुरयो निजातस्यापीदृशं ज्ञानमित्याश्चर्यमत्वा तदुद्धिपरीक्षार्थं प्रत्यमा

कालसंचोदिता जीवामज्जंति नरकेऽवशाः ॥ परितुष्टानि सर्वाणि दिव्यान्याहुर्मनीषिणः १७ क्षपयित्वा तु तं कालं गणितं कालचोदिताः ॥ सावशेषेण कालेन संभवन्ति
पुनः पुनः १८ तिर्यग्योनिसहस्राणि गत्वानरकमेव च ॥ निर्गच्छन्त्यवशा जीवाः कामबंधनबंधनाः १९ एवं संसरमाणानि जीवान्यहमदृष्टवान् ॥ यथा कर्म तथा लाभ
इति शास्त्रनिदर्शनम् २० तिर्यग्गच्छन्ति नरकं मानुष्यं देवमेव च ॥ सुखदुःखे प्रिये द्वेष्ये चरित्वा पूर्वमेव ह २१ कृतांतविधिसंयुक्तः सर्वलोकः प्रपद्यते ॥ गतं गच्छं
ति चाध्वानं सर्वभूतानि सर्वदा २२ कालसंख्यानसंख्यातं सृष्टिस्थितिपरायणम् ॥ तं भाषमाणं भगवानुशानाप्रत्यभाषत ॥ धीमन्दुष्टप्रलापांस्त्वं तात कस्मात्प्रभा
षसे २३ ॥ वृत्र उवाच ॥ प्रत्यक्षमेतद्भवतस्तथाऽन्येषामनीषिणाम् ॥ मया यज्जयलुब्धेन पुरा तप्तं महत्तपः २४ गंधानादाय भूतानां रसांश्च विविधानपि ॥
अवर्धन्तीन् समाक्रम्य लोकान्वैस्वेन तेजसा २५ ज्वालामालापरिक्षितो वैहायस चरस्तथा ॥ अजेयः सर्वभूतानामासं नित्यमपेतभीः २६ ऐश्वर्यं तपसा प्राप्तं भ्रष्टं तच्च
स्वकर्मभिः ॥ घृतिमास्थाय भगवन्नशोचामिततस्त्वहम् २७ युयुत्सुनामहेंद्रेण पुंसां सार्धं महात्मना ॥ ततो मे भगवान्दृष्टो हरिर्नारायणः प्रभुः २८ वैकुण्ठः पुरु
षोऽनंतः शुक्रो विष्णुः सनातनः ॥ मुंजकेशो हरिश्चमभुः सर्वभूतपितामहः २९

एव दृष्टप्रलापानसुरभावविनाशकाननर्थकान्वादानसुरोभूत्वा कथं भाषयति २९ । २९ गंधाद्यादानंतदाश्रयोपमर्देन अवर्धंति सितवान् २५ वैहायसचरो विमानेन मच्छन् २६ । २७
युयुत्सुना योद्धुमिच्छन्ना ततस्तत्र पुद्गलात् मेमया भगवान्सर्वैश्वर्यं संपन्नो दृष्टवान् साहचर्यमागतः स प्रबलकोकितः हरिः पापहर्ता नारायणो नारस्य जीवसंघस्याऽयमंत्यस्थानं पुंस्त्वं लोकात्
प्रसुरंत्यामी २८ वैकुण्ठो विकुण्ठाया अपत्यं विकुण्ठानामासुरीं ब्रह्मलोकं पुनः सृष्टिं कृत्वा तस्मिन् स्थितः स्वयमेवैन्द्रः पुत्रो जज्ञे इत्यनुक्रमणिका वाक्यात् । विकुण्ठं मृतानां मेलनं करोतीति विकुण्ठः स्वायंत्यद्वितः
तथा च नामनिर्वचनाध्यायेव दयति । 'संश्लेषिता मयाम्भिरिन्द्रियाणां च वायुना ॥ बाधुना चैव तेजश्चैव कुंठस्वंततो मम' इति विद्यासागरीये । पुरुषः पूर्णः । यतोऽनंतस्त्रिविधपरिच्छेदशून्यः । शुक्रः शुद्धः ।
विष्णुः सर्वापनशीलः । सनातनः कूटस्थः । मुंजकेशोऽंजवत्पीतकेशः । हरिश्चमभुः पिंगलश्चमभुः । हिरण्यश्चमभुर्हिरण्यकेश इति श्रुतेः । सर्वभूतानि विराट्स्वपितामामावीतस्यापि पिताशुब्रह्म २९

तत्त्वप्रासंगिकस्य विष्णुदर्शनात्मकस्य तपसः इन्द्रविजयत्रैलोक्याधिपत्यहेतोः सावशेषं कर्म गतिजिज्ञासोत्पादकं शेषं किंचिदस्तीत्याह नूनमिति ३० महदैश्वर्यं ब्रह्मवर्णे ब्राह्मणादिषु भूतमैश्व
र्यं ब्राह्मणैश्चैव निवर्तते च कथं अपमर्थः सर्वाश्च लोकानां मोक्षसर्वाश्च कामान्पुस्तमात्मानमनुविद्या विजानातीत्यात्मसाक्षात्कारफलमैश्वर्यं भूतबद्धे कर्मफलाविशेषः । न च पुनरावर्तत इति श्रुति
व्याकोपश्च । अनंतं चेत् अस्थूलमनण्डरमादिनिर्विशेषब्रह्म प्रतिपादकश्रुतिविरोधः । निर्विशेषसर्वविशेषो ब्रह्मणोऽसमसत्ता कत्वायोगादिति ३१ प्रवर्तते चेष्टां कुर्वति कोऽतर्कामीत्यर्थः शा
श्वतो ब्रह्मभूतेति शेषः किं फलं शाश्वतप्रापकं ज्ञानं यज्ञादिफलं ३२ कर्मणा यज्ञादिना ज्ञानेन उपास्या फलं विद्याख्यं ३३ । ३४ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतमा
वदीपेष्कोनाशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ दुर्वहं भभारं निर्वोदं हरिं शरणीकरोति नमइति तलमधोभागः साकाशमाकाशसहितं सर्वमुपरितनं बाहुगो

नूनंतु तस्य तपसः सावशेषमिहास्ति वै ॥ यदहंप्रष्टुमिच्छामि भगवन्कर्मणः फलम् ३० ऐश्वर्यं वै महद्ब्रह्मवर्णे कस्मिन् प्रतिष्ठितम् ॥ निवर्तते चापि पुनः कथमैश्वर्यमु
त्तमम् ३१ कस्माद्भूतानि जीवन्ति प्रवर्तते यथा पुनः ॥ किं वा फलं परंप्राप्य जीवन्ति प्रवर्तते यथा पुनः ३२ केन वा कर्मणा शक्यमथ ज्ञानेन केन वा ॥ तदवाहुं फलं विप्रतन्मे
व्याख्यातुमर्हसि ३३ इति दमुक्तः समुनिस्तदानीं प्रत्याह यत्तच्छृणु राजसिंह ॥ मयोच्यमानं पुरुषर्षभ त्वमनन्यचित्तः सहसोदरीयैः ३४ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते
शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि वृत्रगीतासु एकोनाशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७९ ॥ ॥ ७ ॥ उशनोवाच ॥ नमस्तस्मै भगवते देवाय प्रभविष्णवे ॥
यस्य पृथ्वी तलं तात साकाशं बाहुगोचरः १ मूर्धायस्य त्वनंतं च स्थानं दानवसत्तम ॥ तस्याहं ते प्रवक्ष्यामि विष्णोर्माहात्म्यमुत्तमम् २ तयोः संवदतो रेवमाजगा
ममहामुनिः ॥ सनत्कुमारो धर्मात्मा संशयच्छेदनाय वै ३ स पूजितोऽसुरेन्द्रेण मुनिनोशनसा तथा ॥ निषसादा सने राजन् महाहर्षमुनिपुंगवः ४ तमासीनं महाप्रज्ञमुश
नावाक्यमब्रवीत् ॥ ब्रह्मस्मै दानवैर्द्राय विष्णोर्माहात्म्यमुत्तमम् ५ सनत्कुमारस्तु ततः श्रुत्वा प्राह वचोऽर्थवत् ॥ विष्णोर्माहात्म्यसंयुक्तं दानवैर्द्राय धीमते ६ शृणु सर्व
मिदं दैत्यविष्णोर्माहात्म्यमुत्तमम् ॥ विष्णौ जगत्स्थितं सर्वमिति विद्विपरंतप ७ सृजत्येष महाबाहो भूतग्रामं चराचरम् ॥ एष चाक्षिपते काले काले विसृजते पुनः ८
अस्मिन् गच्छन्ति विलयमस्माच्च प्रभवन्त्युत ॥ नैष ज्ञानवता शक्यस्तपसानैव चेज्यया ॥ संप्राप्नुमिन्द्रियाणां तु संयमेनैव शक्यते ९ बाह्ये चाभ्यंतरे चैव कर्मणोर्मन
सिस्थितः ॥ निर्मलीकुरुते बुद्ध्या सोऽमुत्रानंत्यमश्नुते १०

चरो मध्यस्थमित्यर्थः १ अभंतं स्थानं मोक्षः २ विष्णुवत्प्रहमाह तयोरिति १ । ४ । ५ । ६ माहात्म्यं महाश्रुतौ आत्मा च तस्य भावः विष्णोर्जगज्जन्मादिकर्तृत्वं प्रत्यगभिन्नत्वं च
शृणु उत्तमं तच्छृणु स्य मोक्षदत्वात् । तदेवाह विष्णौ जगत्कनकेकुंडलाभिवस्थितं विद्वि चेतनाचेतनं सर्वविष्णुरेवेत्यर्थः ७ एतदेव व्युत्पादयति सृजतीति ८ निमित्तस्वमुक्त्वा उपादान
त्वमाहाधेन अस्मिन्निति कार्ययत्नलीयते यतश्चोद्भवति तदुपादानमित्यर्थः । एवमभिन्ननिमित्तोपादानत्वलक्षणं जगत्कारणत्वं विष्णोरुक्तं तस्य दुर्ज्ञेयत्वमाह नेति संयमेन योगेन ९ सं
यमेनैवेत्येव शब्देन यज्ञादीनामात्मप्राप्तावसाधनत्वं माभूदित्याह बाह्ये इति बाहुमान् बाह्ये यज्ञादौ विविदिषंति यज्ञेनेत्यादि श्रुतेर्विविदिषाहेतौ । आभ्यंतरे शांतोदांत उपरतस्तिष्ठः समाहितो-

भूत्वाऽऽत्मन्येवात्मानं पश्यति' इति श्रुतेर्दर्शनहेतुत्वेनांतरंगे समाधौ । मनसि संकल्पे च इदं मेनेनांगं संस्क्रियत इति स्मृतेरात्मविविदिषा चित्तसंस्कारान्तराभिसंधौ च बुद्ध्यानिश्चयेन स्थितो निष्ठाया न तानि बाह्यज्ज्ञादीनि निर्मलीकुरुते तैश्चित्तं शोधयतीत्यर्थः । सोऽमुत्र देहाभिमानस्यागलभ्ये आत्मलोके गत्वा आनन्त्यं मोक्षमश्नुते १० निर्मलीकरणे दृष्टांतांतरमाह यथेति हिरण्यकर्ता कर्णकारः ११ जातिशतैर्जन्मशतैः अनेन यज्ञादिनाशमादिना अतियत्नेन त्वेकजातौ एकजन्मन्यपि १२ दृष्टांतांतरमाह लीलयेति १३ ननु कर्मसु क्रियमाणेष्वपि चित्तशुद्धिर्न दृश्यते अतस्तत्करणं व्यर्थमित्याशंक्य दृष्टांतपूर्वकमाह तस्या फलं सिध्यतीत्याह त्रिभिः यथाचेति १४ । १५ युक्तो योजितः गुणैः सत्त्वाद्यैः प्रसंगिषु रूपादिसंगिषु दोषः अभ्यासजेन बाह्याभ्यंतरसा धनानां पुनः पुनरावृत्त्युत्पत्तेन १६ रक्तानि जीवजातानीति शेषः कर्मविशेषान्तरागविरागहेतुः १७ यथा वा कर्मणि प्रवर्ततेऽविद्यादशायां यस्मिन्निमित्ते तिष्ठति कर्मभ्यो निवर्तते विद्यायां सत्यां आनुपूर्व्येति च्छेदः पूर्वकपमार्थ १८ एवं साधनाभिमुखीकृतस्य ज्ञेयमाह अनादीति अनादिनिधनः नित्यः द्योतत इति देवाश्चिन्मात्रः । ननु नित्यज्ञानं नास्त्येव घटज्ञानं जातं पटज्ञानं नष्ट

यथा हिरण्यकर्ता वै रूपमग्नौ विशोधयेत् ॥ बहुशोऽतिप्रयत्नेन महताऽऽत्मकृतेन ह ११ तद्वज्जातिशतैर्जीवैः शुद्ध्यतेऽनेन कर्मणा ॥ यत्नेन महता चैवाप्येकजातौ विशुद्ध्यते १२ लीलयाऽल्पं यथामात्रात्प्रमृज्यादात्मनो रजः ॥ बहुयत्नेन महता दोषानिर्हरणं तथा १३ यथा चाल्पेन माल्येन वा सितं तिलसर्षपम् ॥ नमुंचतिस्व कंगंधं तद्वत्सूक्ष्मस्य दर्शनम् १४ तदेव बहुभिर्माल्यैर्वास्यमानं पुनः पुनः ॥ विमुंचतिस्व कंगंधं माल्यगंधे च तिष्ठति १५ एवं जातिशतैर्युक्तो गुणैरेव प्रसंगिषु ॥ बुद्ध्या निवर्तते दोषो यत्नेन अभ्यासजेन ह १६ कर्मणा स्वप्नरक्तानि विरक्तानि च दानव ॥ यथा कर्मविशेषांश्च प्राप्नुवंति तथा शृणु १७ यथा वत्सं प्रवर्तते यस्मिन् स्थितिवा वि भो ॥ तत्तेऽऽनुपूर्व्या व्याख्यास्येत दिहैकमनाः शृणु १८ अमादिनिधनः श्रीमान् हरिर्नारायणः प्रभुः ॥ देवः सृजति भूतानि स्थावराणि चराणि च १९ सर्वैर्षु भूतेषु क्षरश्चाक्षर एव च ॥ एकादशविकारात्मा जगत्पिबति रश्मिभिः २० पादौ तस्य महीं विद्धि मूर्धानं दिवमित्युत ॥ बाहवस्तुदिशो दैत्यश्रोत्रमाकाशमेव च २१ तस्य ते जोमयः सूर्यो मनश्चंद्रश्च सै स्थितम् ॥ बुद्धिर्ज्ञानगतानित्यं रसस्त्वप्सु प्रतिष्ठितः २२ भुवोरनंतरास्तस्य ग्रहादानवसत्तम ॥ नक्षत्रचक्रं नेत्राभ्यां पादयोर्भूश्च दानव २३

मित्यनुमवादिष्याशंक्याह श्रीमानिति श्रीयते आजीयत इति श्रीरूपाधिस्तद्वान् घटाकाशवदौ पाधिकावुत्पत्तिलयौ न तु स्वत इत्यर्थः हरिः संहर्ता नारायणः सर्वाश्रयः प्रभुः सर्वनिर्णयता १९ अस्यैव सार्वभौम्यं वक्तुं न विधिसर्गोपादानत्वमाह सदा इति सर्वेषु भूतेषु शरीरेषु क्षरभंघातः अक्षरो जीवः एकादश इन्द्रियाणि पिबति गृह्णाति रश्मिभिरिन्द्रियैः अन्नक्षरं हाति महतः सर्गः प्रथमः उक्तः । भूतेष्विति भूतसर्गो द्वितीय उक्तः । एकादशेति वैकारिकस्तृतीयपेन्द्रियकः सर्ग उक्तः । तत्प्रेत्रयः प्राकृताः सर्गाः यथोक्तं वैष्णवे । 'प्रथमो महतः सर्गो विज्ञेयो ब्रह्मस्त्वयः ॥ तस्मा प्राणाद्वितीयस्तु भूतसर्गो हि स स्मृतः ॥ वैकारिकस्तृतीयस्तु सर्गोऽपेन्द्रियकः स्मृतः ॥ इत्येव प्राकृतः सर्गः स स्मृतो बुद्धिपूर्वकः' इति १० एकात्म्यसिद्धये नारायणावयवत्वेन कृत्स्नं जगत्त्रिकल्पयति पादावित्यादिना दिवं स्वर्लोकं २१ तेजोमयश्चाक्षुषः मनश्चंद्रमसीत्यादावाधारावेयमावोगंगायां जलमिति वदमेदं विवक्षया ज्ञेयः बुद्धिर्मेदत्त्वं ज्ञानगतादृतिरूपज्ञानाकारा रसस्त्वप्सु प्रति स्थितः आपोरसनेत्यर्थः २१ अनंतराः सन्निहिताः नेत्राभ्यां नेत्ररश्मिभिर्विद्वत्समिति शेषः पादयोः पादावेव भूः २३

रज इति एते गुणावक्ष्यमाणा विधया षट्प्रकारानारायणाख्यचैतन्याशुविद्वत्पादाद्वारमनःपद्धिजीवसंज्ञाभवेति आश्रमाणामितिसंधिरार्थः कर्मणो जपादेः फलं तस्मात्प्राप्तिरेव सर्वस्य सुकृतस्य फलं सप्तस्वर्गात्मकं सुखमित्यर्थः २४ अकर्मणो नैककर्मस्य संन्यासस्य फलं मोक्षः छंदांसि मंत्रादयः अक्षरं प्रणवः २५ बहवो वर्णा आश्रमाश्चाऽऽश्रयो यस्य परमो धर्म आत्मदर्शनं यथोक्तं याज्ञ वल्क्येन । 'इत्याचारदमार्हिंसादानस्वाध्यायकर्मणां ॥ अयंतु परमो धर्मो यद्योगेनात्मदर्शनं' इति । तपः कृच्छ्रं चाद्राघणादि तत्फलमप्ययमेवेत्यर्थः सत्कार्य असत्कारणं २६ श्रु त्तिर्मन्त्राः शास्त्रं शास्तीति शास्त्रं प्रवर्तना वाक्यं ब्राह्मणं ग्रहापेन्द्राव्याद्याः सोमपात्राणि षोडशकृत्विजः ब्रह्मा ब्राह्मणाच्छंस्यामीन्द्रोऽपोता एते सर्ववेदीयाः । होता मैत्रावरुणोऽच्छावाको ग्रा वस्तोता एते ऋग्वेदिनः । अध्वर्युः प्रतिप्रस्थातानेष्टो ब्रह्मा एते यजुषाः । उद्गाता प्रस्तोता प्रतिदत्ता सुब्रह्मण्य एते सामगाः २७ तेऽऽस्विजः पृथग्दर्शना अपीन्द्रा महेन्द्रोऽन्योऽग्नेर्वैश्वानरोऽन्य इति शास्त्रेण पृथक्पिता महादीर्गकर्मपृथक्च वशात्पृथग्यतोऽपि तस्यैकता तथा कारणत्वेन संविदिति तथा च कार्यायनः । कर्मपृथक्त्वादिपृथगभिधानाः स्तुतयो भवन्त्येकैव ब्रह्मा देवतेति । श्रुति रपि 'तद्यदि दमादुरभ्युजा मुंयजेत्येतस्यैव सा विमृष्टिः' इति २८ नानेति अयमिति बुद्धिस्थ आश्रयः परामृश्यते । 'सचैकं संतं बहुधा कल्पयंति यो देवानां नाम धा एक एव' इत्यादिः अनुभवेनैव तज्ज

रजस्तमश्च सत्त्वं च विद्धि नारायणात्मकम् ॥ सोऽऽश्रमाणां फलं तात कर्मणस्तत्फलं विदुः २४ अकर्मणः फलं चैव स एव परमव्ययः ॥ छंदांसि यस्य रोमाणि ह्यक्षरं च स रस्वती २५ ब्रह्माश्रयो बहुमुखो धर्मो हृदिसमाश्रितः ॥ सब्रह्म परमो धर्मस्तपश्च सदसच्च सः २६ श्रुतिशास्त्रग्रहोपेतः षोडशर्त्विक् कृतुश्च सः ॥ पिता महश्च विष्णुश्च सोऽश्विनौ स पुरंदरः २७ मित्रोऽथ वरुणश्चैव यमोऽथ धनदस्तथा ॥ ते पृथग्दर्शनास्तस्य संविदंति तथैकताम् ॥ एकस्य विद्धि देवस्य सर्वजगदिदं वशे २८ नाना भूतस्य दैत्येद्रतस्यैकत्वं वदत्ययम् ॥ जंतुः पश्यति विज्ञानात्ततो ब्रह्म प्रकाशते २९ संहारविक्षेपसहस्रकोटीस्तिष्ठंति जीवाः प्रचरंति चान्ये ॥ प्रजाविसर्गस्य च पा रिमाण्यं वापीसहस्राणि बहूनि दैत्य ३० वाप्यः पुनर्योजनविस्तृतास्ताः क्रोशं च गंभीरतया ज्वगाढाः ॥ आयामतः पंचशताश्च सर्वाः प्रत्येकशो योजनतः प्रवृद्धाः ३१ वाप्याजलं क्षिप्यति बालको ट्यात्वह्ना सरुचाप्यथ न द्वितीयम् ॥ तासां क्षये विद्धि परं विसर्गं संहारमेकं च तथा प्रजानाम् ३२

नोजानातीत्याह जंतुरिति विज्ञानादस्यासोपाधिकावस्थायां सार्वभौम्यं पश्यति वृत्तिविलये तु ब्रह्माद्वैतं २९ ब्रह्मप्राप्तेरतिदौर्लभ्यमाह संहारेति संहारस्य स्मिन्नाविक्षिपत्यास्मिन्निति व्युत्प त्यासंहारविक्षेपशब्दाभ्यां जगत्स्योदयकाळकल्पसंज्ञक उच्यते तस्य सहस्रकोटीः कालाश्च नोरत्यंतसंयोगे इति द्वितीया तावत्कालपर्यंतं केचिज्जीवास्तिष्ठंति स्थावरा भूत्वा आसते प्रचरंति जंगमा भवंति चान्ये । तत्राप्येकैकस्य कल्पस्यातिप्रमाणत्वं मर्यादतरेणाह प्रजाविसर्गस्येति पारिमाण्यं स्वायेंतद्वितः बहूनीत्यसंख्येयस्त्वमुक्तं ३० वापीत्येतद्वाचष्टे वाप्य इति द्वाभ्यां योजन विस्तृताः पंचशता इति वाक्यशेषाद्विस्तारयोजनसंख्याज्ञेया आयामतो दैर्घ्यतो योजनतः पंचशता इति संबंधः ज्ञाता इति लिङ्गव्यत्ययार्थः । पंचशतं योजनानीत्यर्थः । अवगाढा नास्तिऽ वगाढोऽवगाहो यासां ताः दुरवगाहा इत्यर्थः । मागुरिमतेनावेत्युपसर्गस्याकारलोपकृत्वान्नसमासः अतएव प्रत्येकशः प्रवृद्धाः ३१ वाप्या इति अयमर्थः यदि बालको ट्या के शो ग्रेणैकैकस्मि न्दिबसे एक एक एव बिंदु रुद्धियेत न द्वितीयः तेन क्रमेणैकैकवाप्या उच्छोषणेन बहुसहस्राप्युच्छेदः स्याच्च हिंसा रस्यापि विना ज्ञानमुच्छेदः स्यात् । एकस्य मुक्तयेकस्य विसर्गस्य नाशोऽप्यनंता जीवाः संतीति सर्वथाऽपि संहारस्यानच्छेद एव । तथोक्तं भगवता नांतो न चादिर्न च सप्रतिष्ठेति ३२

एवंमुक्तिदौर्लभ्यायसंसारस्यानन्तरमुक्ताभिदानिरजःसर्वतमश्चैवविद्विनारायणात्मकमितिपूर्वोक्तं गुणप्रयरेजकस्वच्छस्वमकिनत्वसाभ्याम्रक्तमेतत्कृष्णशब्दैर्विवक्षित्वातेषामगभेदेनपङ्कपा
णिप्रकल्प्यते तथाहि । त्रिदंष्ट्रविष्टंभवद्गुणप्रयमन्योन्यव्यतिरेकेणनतिष्ठति तत्रयदातमसआधिक्यंस्वरजसोर्नृनत्वसमत्वेतदाकृष्णोवर्णः । अंत्ययोर्वैपरीत्येधूमः । तथारजसआधि
क्येसस्वतमसोर्नृनत्वसमत्वेनीलवर्णः । अंत्ययोर्वैपरीत्येमध्यममध्यमोवर्णः । तच्चरक्तंलोकानांसह्यतरं लोकानांप्रवृत्तिकुशलानाममूढानांसाहसिकानांसत्त्वस्याधिक्येजस्तमसोर्नृनत्वस
मत्वेहारिद्रःपीतवर्णस्तत्त्वसुखकरं । अंत्ययोर्वैपरीत्येगुह्यतत्त्वसुखकरं । ततःकृष्णोमुख्यसर्गःस्थावरश्चतुर्थः धूमस्तैर्यग्योन्यःपंचमः पीतोदेवसर्गःषष्ठः नीलोमानुषसर्गःसप्तमः मध्यमो
ऽनुग्रहसर्गोऽष्टमः । शुक्लःकौमारसर्गोऽनवमः । यथोक्तंवेष्णवे 'मुख्यसर्गश्चतुर्थस्तुमुक्यावस्थावराःस्मृताः ॥ तिर्यक्स्त्रोतस्तुयःप्रोक्तस्तैर्यग्योन्यःसउच्यते ॥ तदुध्वस्त्रोतसंघोदेवसर्गस्तु
सस्मृतः ॥ ततोऽध्वस्त्रोतसंघोतसप्तमःसतुमानुषः ॥ मध्यमोऽनुग्रहःसर्गःसार्विकस्तामसश्चसः ॥ पंचैतेवैकृताःसर्गाःप्राकृतास्तुत्रयःस्मृताः ॥ प्राकृतावैकृताश्चैवकौमारोनवमःस्मृतः' ॥
अत्रानुग्रहशब्देनद्वयाहप्राजापत्यादेवाश्चासुराश्चेतिश्रुतिप्रसिद्धाःशमकामादिचेतोदृश्यनुप्राहिकादेवताउच्यंतेसचानुग्रहोजातिभेदाद्भिन्नः यथोक्तंवायुपुराणे 'अष्टमोऽनुग्रहःसर्गःसचतुर्धाव्यव
स्थितः ॥ विपर्ययेणवाशक्तयासिद्ध्यातुष्टयातयैवच ॥ स्यादरेषुविपर्यासस्तिर्यग्योनिषुशक्तितः ॥ सिद्धचारमनामनुष्येषुतुष्ट्यादेवेषुकरुणशः'इति ३३ परंस्त्विति एतेषुसर्गेषुशुक्लकौमा
रसर्गः रागद्वेषराहित्यात् विमलंनिष्पापमतएवविशोकम् विशोकस्वमपि कुतः यतोगतकर्मप्रवृत्त्याख्यश्रमहीनं सिद्धयतिभोजंसाधयति । एतच्चात्यंतदुर्लभमित्याह गत्वेति योनि

षड्जीववर्णाःपरमंप्रमाणंकृष्णोधूमोनीलमथास्यमध्यम् ॥ रक्तंपुनःसह्यतरंसुखंतुहारिद्रवर्णंसुसुखंचशुक्लम् ३३ परंतुशुक्लंविमलंविशोकंगतकर्मसिद्धयतिदानवै
द्र ॥ गत्वातुयोनिप्रभवाणिदैत्यसहस्रशःसिद्धिमुपैतिजीवः ३४ गतिंचयादर्शनमाहदेवोगत्वाशुभंदर्शनमेवचापि ॥ गतिःपुनर्वर्णकृताप्रजानांवर्णस्तथाकाल
कृतोऽसुरेन्द्र ३५ शतंसहस्राणिचतुर्दशेहपरागतिर्जिघृक्षुणस्यदैत्य ॥ आरोहणंतत्कृतमेवविद्विस्थानंतथानिःसरणंचतेषाम् ३६

प्रभवाणिजन्मानिनस्वयोनिजानिष्टद्युत्रादिवत् तेषांअधिकारिकाणानेतरवद्योभिजंजम्भ गत्वाप्राप्य यथोक्तं । 'मनुष्याणांसहस्रेषुकश्चिद्यततिसिद्धवे ॥ यततामपिसिद्धानांकाश्चि
न्मभितितत्त्वतः'इति १४ यासिद्धिजीवपैतिताव्याचष्टे गतिमिति शुभंदर्शनंसंख्याखंगत्वाप्राप्यदेवदंष्ट्रोयांगतिंदर्शनमात्मानुभवाम्भिकामाहउक्तवान् सैवशुक्लवर्णमृतांसिद्धिरित्यर्थः ।
तथाचश्रुतिः । 'सप्तमेवपुरुषंअह्यततममपश्यदिदमदृशंमिति तस्मादिदंष्ट्रोनाभेदंष्ट्रोहवैनामतमिदंष्ट्रंसंतभिद्वष्ट्याचक्षते'इति । ततमंतततममित्येकस्यतकारस्यछांदसलोपः इदंष्ट्र
अदर्शनमपश्यं एतेनेदमिहवाक्यंप्रमाणत्वेनदर्शितं । इदमेवाभ्यत्रापितुल्यमित्याह गतिरिति वर्णःसत्त्वादितारतम्यं वर्णोऽपिकारुतः कालःप्रागुक्तश्चतुर्गुणात्माजीवोधर्मैरतोधर्ममालंबमानो
धर्मोद्व्याप्तोऽधर्मैरतइतिक्रमेणकृतमेताद्व्यापरकलिसंज्ञः तथाचजीवस्यप्राग्भवीयसंस्कारवशाद्यादृशःसत्त्वाद्याविभावंस्तादृशीगतिरित्यर्थः ३५ शतमिति सैयंजीवगुणस्यगतिःपरापार्य
तिकीदृशानांभिन्निपाणामंतःकरणचतुष्टयस्यचकरणगणस्यभेदाच्चतुर्दशसंख्याकासतीतावंतिशतानिसहस्राणिशतसहस्राणिलक्षानिवाविषयभेदाद्भवति तथाहि विषयभेदाद्भूतिभेदंश्रुतिराह
'अयंवैहरयोऽयंवैदशचशतानिचसहस्राणिचप्रभुतानिचेसादि' । आरोहणमुपर्युपरिसोपानारोहक्रमेणोर्ध्वगतिः तैरेवचतुर्दशभिःसत्त्वतारतम्यप्रधानैःकृतंतत्कृतं स्थानंचतेषुतेषुपदेषुस्यैयं
स्थानिःसरणंचतेभ्यःपदेभ्यश्श्रुतिः तेषांजीवानांतत्कृतैव तस्मादेतेचतुर्दशसार्विकमार्गप्रवणाःकार्याइत्यर्थः ३६

अन्यथादोषमाह कृष्णस्येति कृष्णस्यस्थावरत्वप्रापकस्ववर्णस्यनिकृष्टानीचागतिः यतःसमावीस्याबरोनरकेनरकप्रवेकर्मणिसज्जतेऽनोरकेपच्यमानएवास्ते । तत्रैवतस्यस्थानंस्यतिः
दुर्गतिभिःतैरेवचतुर्दशभिर्दुर्मागंमृतेर्भवति । स्थानावधिमाह सुबहूनेति प्रजाविसर्गान्कल्पान् ३७ सुबहूनेत्यस्यव्याख्या शतंसहस्राणिलक्षमित्यर्थः हरितंघुम्रंतिर्यग्योनित्वं अमीशोदीनः
शीतवाताद्यदितःसर्वतोमृत्पुमयदर्शिव युगक्षयेपापभोगक्षयेइदेहिवर्णद्वयंकेवलामोगभूमिरेवाऽतोऽम्रमोगेनक्षपितकृष्णस्यदैवतप्राचीनपुण्योदयेसतिजीवस्तपसाविवेकेनसंवृतात्माव्याप्तचित्तो
भूत्वा ३८ सत्त्वगुणेनयुक्तःसंबुद्धचातमोगुणप्रवृत्तिंदूरीकुर्वन्चटोपततेश्रेयसेतदासर्वोत्कर्षेसतिलोहितमष्टममनुग्रहसर्गमुपैति शमकामाद्यभिमानिवेशताभावंप्राप्नोतीत्यर्थः । सत्त्वापकर्षेतु
नीलात्रीकत्वंप्राप्यमनुष्यलोकेपरिवर्ततेगतागतंकरोति चकारोवाशब्दस्यार्थं ३९ सनीलत्वंप्राप्तः तत्रमानुषलोके संहारविसर्गकल्पं बंधनैर्विधिनिषेधनिगदेःक्रियमानस्तपोवृद्धिकुर्वाणो
हारिद्रंपष्ठंनैवेद्यताभावमुपैति । तत्रापिसंहारविक्षेपशतेकल्पशतेजातेसति व्यतीतेव्यतिगच्छति कर्मव्यतिहारेतद् गतिकार्यस्यस्ववीधातोरंतःप्रच्छिद्यस्यईधातोर्व्यतिपूर्वस्येदंरूपं । त
याचदेवोभूत्वामनुष्यत्वमुपैतिमानुषश्चमृत्वादेवत्वमुपैतीत्यर्थः ४० एतदेवाह हारिद्रेत्यादिना देवसहस्रशःकल्पान्संचरन्प्राविप्रमुक्तोविषयवियोगहीनोनिरयेचसंवर्तकृतानिकल्पेकल्पेक

कृष्णस्यवर्णस्यगतिर्निकृष्टाससज्जतेनरकेपच्यमानः ॥ स्थानंतथादुर्गतिभिस्तुतस्यप्रजाविसर्गान्सुबहून्वदंति ३७ शतंसहस्राणिततश्चरित्वाप्राप्नोतिवर्णहरितं
तुपश्चात् ॥ सचैवतस्मिन्निवसत्यनीशोयुगक्षयेतपसासंवृतात्मा ३८ सवैयदासत्त्वगुणेनयुक्तस्तमोव्यपोहन्चटतेस्वबुद्ध्या ॥ सलोहितवर्णमुपैतिनीलान्मनुष्यलो
केपरिवर्ततेच ३९ सतत्रसंहारविसर्गमेकंस्वधर्मजैर्विधनैःक्रियमानः ॥ ततःसहारिद्रमुपैतिवर्णसंहारविक्षेपशतेव्यतीते ४० हारिद्रवर्णस्तुप्रजाविसर्गात्सहस्रश
स्तिष्ठतिसंचरन्चै ॥ अविप्रमुक्तोनिरयेचदैत्यततःसहस्राणिदशाऽपराणि ४१ गतीःसहस्राणिचपंचतस्यचत्वारिसंवर्तकृतानिचैव ॥ विमुक्तमेनंनिरयाच्च
विद्वि सर्वेषुचान्येषुचसंभवेषु ४२ सदेवलोकेविरहत्यभीक्ष्णंततश्च्युतोमानुषतामुपैति ॥ संहारविक्षेपशतानिचाष्टौमर्त्येषुतिष्ठत्यमृतत्वमेति ४३ सोऽस्मादथभ्रश्य
सिकालयोगात्कृष्णेतलेतिष्ठतिसर्वकृष्टे ॥ यथात्वयंसिध्यतिजीवलोक्तततेऽभिधास्यान्यसुरप्रवीर ४४

तानिफलानिभुञ्जानोगतीःसंचरंस्तिष्ठतीतिपूर्वोक्तान्वयः । गतिसंख्यादशपंचचत्वारिचेत्येकोनविंशतिसहस्राणि अयमर्थः । एकोनविंशतिमुखःप्रविवेकमुगतिश्रुतेः स्वप्रोपमेस्वर्गेपिदर्शोत्रिया
णिपंचप्राणाममआदिचतुष्टयंचेत्येकोनविंशजिह्वाग्रद्वारासनामयानिभोगसाधनानिवर्ततेतान्यैवपूर्ववत्तावंतिशतानिसहस्राणिचमंति । अत्रादिष्वोपिभोगोरागहेतुत्वात्पुण्यक्षेपकत्वादनित्यस्याच्च
निरयएवेतिस्वर्गोऽपिनिरयभोगउक्तः । ततश्चैनंनरानिरयाद्भोगप्रदकर्मणःसकाशात्विमुक्तंविद्वि स्वर्गोऽपिज्ञयवानित्यर्थः । अन्येष्वपिभोगेषुस्थावरतैर्यग्योन्यादिषुमानुषवर्णेषु तस्मात्ति
र्यक्सर्गवदेवसर्गोऽपिभोगभूमित्वाद्देयएवेतिभावः ४१ । ४२ व्यतीतेइत्यस्यार्थस्पष्टयति सइति देवामानुषत्वंमानुषाश्चदेवत्वंमजंतइत्यर्थः । अमृतत्वं अष्टौपूर्वोक्तानिश्रोत्रत्वक्चक्षु
जिह्वाप्राणचित्तमनोबुद्ध्याख्यानिज्ञानैर्वियाणि दृष्टिसृष्टिमाश्रित्यतान्येवस्वस्वविषयलयादयकारणानीतिविषयभेदात्तान्येवशतानिसहस्राणिवालयादयान्मर्त्येषुयास्तिष्ठतिसउपैतीत्यन्वयः
४३ सोऽस्मात्संकल्पकृताहयोदयप्रवाहात्कालःकलिरूपस्तद्योगाच्चप्रभ्रश्यकृष्णेतलेतलवदधोगतेसर्वकृष्टेसर्वेभ्योनीचेस्थावरेतिष्ठति । अयमारोहावरोहप्रवाहपतितःसिद्धयतिमुच्यते ४४

भक्त्युपायमेवाह दैवानीति समुत्पद्यमानसहस्रशतानिदेवानिसंश्रित्यरक्तादिकमेणांतेशुक्लरवसवराहोकांसंभावतीतिसंबंधः । एकस्यानेकधाभावोऽप्युक्तः बुद्धेःश्रोत्रत्वक्शुर्जिह्वाघ्राणमनोबुद्धिरूपेणसप्तधाभूतायास्तत्तदिन्द्रियवृत्तिभेदात्पूहानांशतानिसहस्राणिवापूर्ववद्वन्ति । तत्रदैवानिसात्त्विकानिशमदमादीन्येवसंश्रित्यप्रथमंरक्तःशमाद्यभिमानिदेवतारूपोऽत्यंतंशमादिमान्भवति । ततोहारिद्रोदैवस्ततःशुक्लःश्रीमारोबालवद्रागद्वेषशून्योभवति ततअष्टावराप् अष्टौपुयःअवराअनुत्कृष्टाःपश्चाद्भूतावायेषुतान्सगुणात्मरूपान्लोकान् अर्चयतमानधूमादिमार्गप्राप्यचंद्रलोकादचर्यादचर्यतरोर्चिरादिमार्गप्राप्योन्नतलोकास्ततोऽप्यर्चयतमान् । ज्ञानैकप्राप्यलोकान्पोगफलमूतान् । तस्याभिध्यानात्तृतीयंदेहमेदेविश्वैश्वर्यकेवलआप्तकामइत्यादिश्रुतिप्रसिद्धंतृतीयमैश्वर्यप्राप्नोतीत्यर्थः ४९ अष्टावरानित्येतद्याचष्टे अष्टाविति शतशब्दार्थःप्राग्वत् अयमर्थः सप्तांगएकोनविंशतिमुखइतिजाग्रत्स्वप्नयोस्तुल्यवच्छ्रवणात्सप्तजाग्रदवस्थापंचमूतात्मकास्थूलदेहःशब्दादिपंचकंचाऽस्यद्रष्टुंरंगमिवांगस्वरूपमूतमप्यविद्यादर्पणेनमुखवत्पराक्त्वंप्रापित्वस्यसत्तःप्राप्तयेएकोनविंशतिर्देहोन्द्रियाणिप्राणपंचकंमनोबुद्धयहंकारचित्तचतुष्टयंचेतिमुखानीवप्राप्तिद्वाराणि । अविद्याकामकर्मोत्पत्तिश्चकंचाऽसंघातोजाग्रदस्वप्नेऽपितुल्यइतिप्राप्त्यापुनानितान्येषषष्टिशतानीतियोजना । अदात्वविद्यादित्रयंत्रिशकारपृथग्गण्यते तदाऽपिसर्वेषामावृत्त्याषष्टिः । सुषुप्तौचानंदमुक्तेतोमुखइतिश्रुतेर्भोग्यआनंदोभोगसाधनंचेतिद्वयंचेत्षष्टिस्तदात्तजुवरपर्यार्यः । एतानिमहाद्युतीनांपूर्णप्रकाशानामात्मविदांमनोवि

दैवानिसव्यूहशतानिसत्तरक्तोहरिद्रोऽथतथैवशुक्लः ॥ संश्रित्यसंभावतिशुक्लमेतमष्टावरानर्चयतमान्सलोकान् ४९
अष्टौचषष्टिचशतानिचैवमनोविरुद्धानिमहाद्युतीनाम् ॥ शुक्लस्यवर्णस्यपरागतिर्यात्रीण्येवरुद्धानिमहानुभाव ४६
संहारविक्षेपमनिष्टमेकंचत्वारिचान्यानिवसत्यनीशः ॥ षष्ठस्यवर्णस्यपरागतिर्यासिद्धावसिद्धस्यगतक्रमस्य ४७
सप्तोत्तरंतत्रवसत्यनीशःसंहारविक्षेपशतंसंशेषम् ॥ तस्मादुपावृत्यमनुष्यलोकेततोमहान्मानुषतामुपैति ४८

रुद्धानिमनसैवविशेषेणरुद्धानि । मूढदृष्ट्यापुनर्मूतान्पिबिदुषामनोमाप्राप्येवेत्यर्थः । सेयंशुक्लस्यवर्णस्यगतिःसंक्षेपेण । त्रीणिजाग्रत्स्वप्नसुषुप्ताख्यानिरुद्धानिचेच्छिवमद्वैतंचतुर्थमन्यते सआत्मासविज्ञेयइतिश्रुतिप्रसिद्धस्यतुर्थस्यप्राप्तिः । एवशब्देनत्रयरोधात्मिकैवतुर्थप्राप्तिस्तुर्थस्यप्रत्यक्षत्वेनाप्राप्यत्वात् ४९ एवंविदोजीवन्मुक्तस्यापिपारब्धकर्मभोगस्यापरिहार्यत्वमाह संहारेति एकंसंहारविक्षेपशतमनिष्टंवसतीति एकंभोगापारब्धंजन्मदृष्टिसृष्टचमिप्रायेणलयोदयशतात्मकमिहदेहवसतीत्यध्याहृत्ययोज्यं । अस्यैवयोगिनःक्रममुक्तिमाह चत्वारितीति । अनीशोयोगैश्वर्योपस्थापितान्दिव्यान्भोगास्त्यक्तुमसमर्थोयोग्यभ्यानिचत्वारिमहर्जमस्तपःसत्यलोकाख्यानियोगबलतारतम्येनैश्वर्यतारतम्यवतिक्रममुक्तिस्थानानिवसत्यधिवसति । वासेनिमित्तमाह षष्ठस्येति यागतिःसत्त्वशुद्ध्यात्मिकातस्याःसिद्धावप्यसिद्धस्यशुद्धब्रह्मसाक्षात्कारेणजीवन्मुक्ततामप्राप्त्यगतक्रमस्यनष्टरागादिदोषस्य । योगविदोऽपिब्रह्मात्मैक्यज्ञानात्क्रममुक्तिमागमवतीत्यर्थः ४७ योगप्रष्टुगतिमाह सप्तेति अनीशःसम्पद्योगमनुष्ठानुमशकः तत्रपरोक्षत्वेननिर्दिष्टेस्वर्गलोके सप्तपूर्वोक्तानिश्रोत्रादिपंचकंमनोबुद्धीचतान्युत्तराणिसत्त्वोत्कर्षबलेनोत्कृष्टानियस्मिन्तादृशंसंहारविक्षेपशतंसंशेषकमंशेषसहितं । ध्येयब्रह्मसाक्षात्कारेहि'तद्यथैवीकातूलपमौप्रोतंप्रदूयेतैवहास्यसर्वेषामानःप्रदूयते'इति निःशेषपापदाहश्रुतेस्ततःप्रागारब्धयोगस्ययोगिनःकर्मशेषमस्तीतिपुक्तंशुद्धकर्मासन्नयोगीप्राग्योगसिद्धेर्मृतश्चेदुश्लोकंस्वर्गलोकंचगच्छतीत्यर्थः । ततश्चमानुषंजन्मप्राप्यमहाचक्रशुशीलविद्यादिनापूज्योभवति ४८

तस्मान्मानुषाद्वावादुपावृत्यनिष्क्रम्याऽप्युत्तरमुत्तरंभूतसर्गप्रतिगतुंसंतिष्ठतिप्रस्थानं करोति पूर्वाभ्यासवशादुत्तरोत्तरांयोगभूमिकामारोहतीत्यर्थः । सएवंप्रतिष्ठमानःसप्तकृत्वःसप्तवारंलोकां परैतिपर्यटतिसंहारविक्षेपयोःसमाधिष्ठुस्थानान्यांकृतःसंवादितःप्रभावेऽश्वर्ययेनसः अयमर्थः । प्रथमांभूमिकारुढोयोगीमृतःस्वर्गप्राप्यततश्चतुःसार्वभौमोराजामवाति एवंतोऽयंभूलोकजयः । एवमुत्तरोत्तरयोगकलावृद्ध्याउत्तरमुत्तरंलोकंजयति । अंतर्ब्रह्मलोकंसप्तमंप्राप्यापिपुनरावर्ततेयदिध्येयवस्तुन्यहंनकुर्वीत तंकुर्वीतब्रह्मणासहैवमुच्यते तत्रप्रमाणानि । 'प्राप्यपुण्यकृतान्लोकानुषित्वाशाश्वतीःसमाः ॥ शुचीनांश्रीमतांगेदेयोगप्रष्टोऽमिजायते ॥ तत्रतंबुद्धिसंयोगंलभतेपौर्वदेहिकं ॥ यततेचततोभूयःसंसिद्धौकुचनंदन'इतिगीता । 'आब्रह्ममुवनाल्लोकाःपुनरावर्तिनोऽर्चुन'इतिच । 'ब्रह्मणासहैतसर्वेसंप्राप्तेप्रतिसंचरे ॥ परस्यातेकतात्मानःप्रविशंतिपरंपदं'इतिच ४९ सप्तेति एवशब्दोभिन्नक्रमः संहारमितिणमुक्तं सप्तमूरादिसत्यलोकांलोकांमनोबुद्धिसहितानिज्ञानेन्द्रियाणिवासंहृत्यैवबोधेनबाधित्वाजीवलोकेसंतिष्ठतिसम्यक्मोहशोकाभावादास्ते । संहारेबीजमुपपन्नानिसंभाव्यतेषांबुद्ध्यादीनांभूरादीनांवातुःस्वरूपत्वंनिश्चित्यततोदेहादेवव्ययमपरिणामिस्थानमतपवानंतंत्रिविधपरिच्छेदशून्यंशुद्धंब्रह्मएतिप्राप्नोति । तत्तुत्यानंकेचिदेवस्यमहादेवस्यसंबंधिकेच्छासमितिवदंतिशांभवाः । विष्णोर्वैकुण्ठमि

तस्मादुपावृत्यततःक्रमेणसोग्रेणसंतिष्ठतिभूतसर्गम् ॥ सप्तकृत्वश्चपरैतिलोकान्संहारविक्षेपकृतप्रभावः ४९ सत्त्वैवसंहारमुपपन्नानिसंभाव्यसंतिष्ठतिजीवलोके ॥ ततोऽव्ययंस्थानमनंतमेतिदेवस्यविष्णोरथब्रह्मणश्च ॥ शेषस्यचैवाथनरस्यचैवदेवस्यविष्णोःपरमस्यचैव ५० संहारकाले परिदग्धकायाब्रह्माणमायांतिसदाप्रजाहि ॥ चेष्टात्मनोदेवगणाश्चसर्वेयेब्रह्मलोकादपराःस्मतेऽपि ५१ प्रजाविसर्गंतुसंशेषकालेस्थानानिस्वान्ये वसंतिजीवाः ॥ निःशेषतस्तत्पदंयांतिचांतिसेर्वेदेवायेसदृशामनुष्याः ५२ येतुच्युताःसिद्धलोकात्क्रमेणतेषांगतिंयांतियथानुपूर्व्या ॥ जीवाःपरतद्गलतुल्यरूपाःस्वंस्वंविधिंयांतिविपर्ययेण ५३

तिवैष्णवाः । ब्रह्मणोब्रह्मलोकइतिहैरण्यगर्माः । शेषस्याऽनंतस्येतितद्भक्ताः । नरस्यजीवस्यैवतत्परंस्थानमितिशांभवाः । देवस्यद्योतमानस्यचिन्मात्रस्यविष्णोर्व्यापकस्यपरब्रह्मणस्तुर्धर्ममूर्तिस्वरूपस्यपरमस्येतितद्विष्णोःपरमंपदमितिश्रुतिप्रसिद्धमित्योपनिषदाः ५० एवंशब्दजान्त्रिकस्यान्मोक्षेऽप्यस्यसर्ववादिसंमतंप्रस्तुतमाह संहारेति परितःसर्वात्मनादग्धबोधेनमस्मीकृताःकायाःस्थूलसूक्ष्मकारणदेहायामिस्ताः ब्रह्माणंब्रह्म पुंस्त्वमार्थं देवगणांन्द्रियाणि येब्रह्मस्वरूपालोकादपराअर्वाचीनाःप्रकृत्यादयस्तेऽपिपरिदग्धकायाःसंहारकालेमोक्षेब्रह्मप्राप्नुवन्ति ५१ एवमात्मबोधजमास्यांतिकंप्रलयमुक्त्वाऽन्तरप्रलयमाह प्रजेति प्रलयकालेआसन्नतरेयेदेवत्वंप्राप्ताअमुक्तकृत्स्नकर्मफलास्तेपूर्वकल्पाजितानिस्वानिस्थानानिकल्पांतरेऽपिसरंतिलमंते । सर्वेषांकल्पानांपूर्वपूर्वकल्पसादृश्यात् । 'सूर्यांचंद्रमसौधातायथापूर्वमकल्पयत्'इतिश्रुतेश्च । येस्वंतेकल्पांतेनिःशेषतःनिःशेषितकाळास्तेस्वर्गनाशेइतरवन्मनुष्यत्वमेवयांतीत्यर्थः । प्रलयशतेनापिकृतंकर्मनश्यतितत्त्वज्ञानमंतरेणेतिभावः ५२ विधिमदृष्टंपुण्यपापंतत्फलंयांतिप्राप्नुवन्ति एकस्मिन्नपिकल्पेअसकृदारोहावरोहौवर्तंतेऽतःसंसारभीरुणातत्त्वज्ञानमेवाश्रयणीयमितिभावः ५३

एवं सपरिकरां ब्रह्मविद्यामुक्तातद्व्रतोद्वष्टिमाह स इति स ब्रह्मविद् यावत्संशेषमुक्तं शेषं प्रारब्धकर्म तदपरित्यज्य युंक्ते इति संशेषमुगस्ति । तावत्तदंगेषु तत्स्वरूपे एव प्रजाः सर्वास्ते शुक्ले देव्यौ पराव
रविश्चैव सर्वे ते इति शेषः । ब्रह्मविदो विशुद्धकैवल्यवाचिकस्तंजगदस्ति अनंतरं नास्तीत्यर्थः । अत्र किं मानमत आह विशुद्धभावो योगसंशोधितचित्तो भूत्वा संशयधारणाध्यानसमाध्यात्मकं
संपन्नमनुष्ठाय एतत्परिदृश्यमानं विद्यदादिपञ्चैन्द्रियरूपमित्येव विद्धीति शेषः । तथा हि प्राणेश्वरो देवादेवैभ्यो लोका इतीन्द्रियेभ्यः साक्षात्परंपरया च देवानां लोकानां वसृष्टिः श्रूयते । स्वप्नमयैव
जालबहुपपद्यते चैतज्जगतः प्रतिभासमात्रस्वमित्युपपादितमवस्तात् ५४ उपसंहरति शुद्धामिति शुद्धानिरवद्यापरमां गतिं शुद्धचिन्मात्रमावशुद्धेन मनसा विचिन्वन् श्रवणमननध्यानाभ्यासेन
तु मिच्छन् परेति त्रैलोक्यं परावृत्त्यपतिप्रामोति । ततो ब्रह्मसाक्षात्कारानंतरमव्ययं स्थानं बोक्षमुपैति । ग्रामवत्प्राप्य त्वमस्ति वत्यत आह ब्रह्म न हि त्रिविधपरिच्छेदशून्यस्य गगनस्येव प्राप्यत्वं
संभवति । अथापि दुष्प्रापमविद्यादिना व्यवधानात् शाश्वतं नित्यं प्राप्तमप्यभ्येतिकं ठगतचामीकरवदित्यर्थः । तथा च श्रुतयो ब्रह्मवाह दमय आसीत्तदाऽऽत्मानमेवावेदं ब्रह्मास्मीति ब्रह्मैव स

सयावदेवास्ति सशेषभुक्ते प्रजाश्च देव्यौ च तथैव शुक्ले ॥ तावत्तदंगेषु विशुद्धभावः संयम्य पंचेन्द्रियरूपमेतत् ५४ शुद्धांगतितां परमां परैति शुद्धेन नित्यं मनसा विचि
न्वम् ॥ ततोऽव्ययं स्थानमुपैति ब्रह्म बुद्ध्यापमम्येति सशाश्वतं वै ५५ इत्येतदाख्यातमहीनसत्त्वनारायणस्येह बलं मया ते ५६ ॥ ॥ वृत्र उवाच ॥ एवं
गते मेन विषादोऽस्ति कश्चित्सम्यक्प्रपश्यामिव च स्तथैतत् ॥ श्रुत्वा तु ते वाचमदीनसत्त्वविकल्मषोऽस्म्यद्य तथा विपाप्मा ५७ प्रवृत्तमेतद्भगवन्महर्षे महायुते
श्चक्रमनंतवीर्यम् ॥ विष्णोरनंतस्य सनातनं तत्स्थानं सर्गाय प्रसर्वे प्रवृत्ताः ॥ सवैमहात्मा पुरुषोत्तमो वै तस्मिन् जगत्सर्वमिदं प्रतिष्ठितम् ५८ ॥ ॥ भीष्म
उवाच ॥ एवमुक्त्वा सकौंतेय वृत्रः प्राणानवा सृजत् ॥ योजयित्वा तथाऽऽत्मानं परं स्थानमवाप्तवान् ५९ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अयं स भगवान् देवः
पितामहजनार्दनः ॥ स नत्कुमारो वृत्राय यत्तदाख्यातवान्पुरा ६० ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ मूलस्थायी महादेवो भगवान्स्वेन तेजसा ॥ तत्स्थः सृजति
तान्भावान्नानारूपान्महामनाः ६१

॥ ब्रह्माप्येतितस्वयस्ययमात्माब्रह्म'इत्याद्यःसिद्धवद्ब्रह्मभावंजीवस्योपादिशन्ति ५५ अहीनसत्त्व ५६ एवमुक्तप्रकारेणगतेजगतोमनोमात्रस्वेस्थितेसति वचोवचोर्थब्रह्माद्वैत विकल्मषोनिरवद्यः
विषाम्माशोकमोहहीनः ५७ श्रुतंविष्णुमाहात्म्यमनुसंधत्ते प्रवृत्तमितिसार्धेन ५८ एवमिति इंद्रेणसहस्रयुध्यन् अंतकालेप्रवृत्तमेतदित्यादिसार्धंश्लोकेनविष्णुमनुसंधायाऽऽत्मानंब्रह्माणियोज
यित्वा ५९ अयंसंहतिपुरोवर्तिनंकृष्णमंगुल्यानिर्दिशति श्रीकृष्णएवसर्वशास्त्रप्रतिपाद्यइत्यर्थः ६० राजवन्मूर्तिमांस्तदस्यईश्वरइतियुधिष्ठिरस्यभ्रमोमामूदितिभीष्मउवाच मूलेषि मू
लमधिष्ठानंतद्वन्निर्विकारेणरूपेणतिष्ठतीतिमूलस्थायी । योऽधिष्ठानचिद्रूपःसमहादेवोमहान्नाचिदात्मायायानिष्ठुष्टोभूस्थानीयःप्रथमःसएवमायाशब्दलोभगन्धवाङ्मिथैश्वर्यवान्कारणात्माभवति ।
बीजस्थानीयश्चदचिदुभयात्माद्वितीयःसोऽपिस्वेनस्वकीयेनतेजसोपलक्षितस्तैजसाख्यकार्यब्रह्मतांप्राप्तस्मृतीयोवृक्षस्थानीयोभवतितत्स्यस्तस्मिन्ब्रह्माङ्गरूपेकार्येतिष्ठत्यर्थंश्रीकृष्णोऽनेकबीजग
र्भफलस्थानीयश्चतुर्थः । तान्मावान्कार्यकारणरूपान्मृत्सबीजामावान्मृत्तजति । महामनाःमहत्परिच्छेदाभिमानानूयंसत्यसंकल्पादिषुणकंमनोयस्यसतया ६१

अस्यरूपमाह तुरीयेति तस्यमूलस्थायिनेश्चिन्मात्रस्यतुरीयार्धेनाष्टमांशेननिष्पन्नमिमंमूर्तिमंतंकेशवंविद्धि । अच्युतमितिमूर्तिमतपस्यानदविद्यंनित्यत्वमुक्तं तथाहि । मूलस्थायिपूर्णचै
तन्यमगवतिमार्यांशस्यसमप्राधान्यादर्धम् । तैजसेत्वाविद्यकेसमष्टिकार्थेबीजांशस्यार्धस्यैवसत्त्वानुरीयांशश्चैतन्यस्यास्ति । व्यष्टिकार्येतुपरिच्छिन्नेदेहाद्यभेदाभिमानादष्टमांशश्चैतन्यस्या
स्ति । तदिदमुक्तंतुरीयार्धेनतस्येवंविद्धीति । नन्वेवमस्मदादितुल्यपवायमिति तमुद्दिश्याम्यसंभगवानितियुधिष्ठिरोक्तिर्युक्ता । उपाध्यंशाविवक्षायांत्वस्माकमपितथात्वमस्तीत्याशं
क्याह तुरीयार्धेनेति पूर्वोक्तरीत्याकृष्णेपक्वफलाभेईशादिस्त्रष्ट्वंयुक्तमपक्वफलाभेष्वस्मात्तत्त्वनीशत्वंस्फुटमिति तत्तत्सहास्माकंसांन्यप्रसंगः ६२ एतदेवकार्यकारणयोर्लैयप्रतिपादनेनद्रव
याति अर्वागितिसार्धेन अर्वाङ्स्थितःस्थायीसमष्टिकार्यात्मातृतीयोऽस्मदादिशरीरापेक्षयानित्योऽपिकल्पातेपरिवर्ततेनश्यतीत्यर्थः । यस्तुभगवान्द्वितीयोऽतिबलोऽनेकब्रह्माण्डलयोद
यबीजमूतःप्रभुरंतर्पामीसोऽपिअस्वापइवापस्तासु । सलिलएकोद्रष्टाऽद्वैतोभवतीतिभ्रूत्यापरावरवर्जितसलिलामत्वेनानिरूपितेअखंडैकरसब्रह्मणिशेतेलीयते । ईश्वरस्यास्यानित्यत्वंव्य
वहारोपेक्षयैवोच्यतेननुपरमार्थतद्वहतिनतल्लयोक्तिरसंगता । तानित्यनुवाद्यमप्यशब्दमपेक्ष्यबहुत्वंविधेयलोकापेक्षं पुंस्त्वंच तमखंडैकरसंलोकमात्मानंशाश्वतंनित्यप्राप्तमेवविधाताचतुर्मुखःप्रसन्ना
त्माशुद्धचित्तःसन्नविद्यापनयमात्रेणवरतिगच्छतिप्राप्नोति ब्रह्मादीनांचेतनानामपितदेवल्यस्थानमित्यर्थः ६३ सोयमनंतपरमात्मासर्वाणिकारणानिचाशून्वानिस्वसत्तास्फूर्तिप्रदानेनपूर्णा

तुरीयार्धेन तस्येवं विद्विक्तेष्ववमध्युतम् ॥ तुरीयार्धेन लोकांस्त्रीन्भावयत्येव बुद्धिमान् ६२ अर्वाक्स्थितस्तु यः स्थायीकल्पांते परिवर्तते ॥ स शेते भगवानप्सु योऽसावतिबलः प्रभुः ॥ तान् विधाता प्रसन्नात्मा लोकांश्चरति शाश्वतान् ६३ सर्वाण्यथ न्यानिकरोत्यनन्तः सनातनः संचरते च लोकान् ॥ स चानिरुद्धः सृजते महात्मा तत्स्थं जगत्सर्वमिदं विचित्रम् ६४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ वृत्रेण परमार्थज्ञदृष्टामन्ये त्मनो गतिः ॥ शुभा तस्मात्स सुखितो न शोचति पितामह ६५ शुकः शुक्लाभिर्जातीयः साध्यो नावर्ततेऽनघ ॥ तिर्यग्गतेश्च निर्मुक्तो निरयाच्च पितामह ६६ हरिद्रवर्णे रक्ते वा वर्तमानस्तु पार्थिव ॥ तिर्यगेवानुपश्येत्कर्मभिस्तामसैर्घृतः ६७ वयं तु भृशमापन्ना रक्तादुःखसुखे सुखे ॥ कां गतिं प्रतिपत्स्यामो नीलां कृष्णाधमामथ ६८

निकरोति । सनातनः सर्वदेकरूपोऽपिमाधिकउपाधिविशिष्टेनरूपेणभीकृष्णात्मनालीकान्संचरते । सचैवंमृतोऽप्यस्मदादिवदुपाधिधर्मेणननिरुध्यतेऽतोऽनिरुद्धोऽहंकारःसन्नजगत्सृजते म
हात्मासर्वाधारत्वयोग्यः तथाचश्रुतिः । 'अस्मान्मायीसृजतेविश्वमेतत्सस्मिंश्चाग्न्योमाययासन्निरुद्धः'इतिस्त्रिष्टुप्मायासन्निरुद्धादन्यत्वमाह तत्स्थंबीजेतत्परिवलेबीजानीवपरमात्मनिरुक्षणेत्वं
जगदस्ति तथाचश्रुतिः । 'हिरण्यइमंभूर्हिरण्यकेशः'इति । विग्रहधर्मवन्तमीश्वरमुपदिश्यइयमेवर्माग्निः सामेत्यूक्तसामात्मनानिरूपितंप्रपंचंतस्यसामर्क्येणावितितदंगुलिपर्वत्वेननिर्दिश
ति अतस्तत्स्थंजगदंगुलिपर्वत्वेनयुक्तम् ६४ एवंब्रह्मविद्याश्रुत्यातत्प्रस्वस्याधिकारोऽस्तिनास्तिवेतिसंदिहानःपृच्छति वृत्रेणेति स्मनःआत्मनः तस्मादात्मगतिदर्शनात् १५ शुक्ला
मिजातीयःशुक्लवंश्यः साध्यःसाध्यसंज्ञकोदेवइतिनावर्तते ६६ हारिद्रवणंसत्वाधिक्येतमःसाम्येरजसोल्पत्वेचषष्ठेदेवतासंगेउक्ते तथारकेरजसआधिक्येसत्त्वस्यसाम्येतमसोऽन्यूनत्वेचमध्यमेऽनु
ग्रहसर्गेचवर्तमानः । तमोरजसोःसाम्यात्कदाचिदावरणस्यप्रवृत्तौर्वाउद्रेकःस्यात्तेनतत्स्तिर्यगादिसंभारयते ६७ वयंनुहारिद्राश्रुताःकेवलरजःप्रधानेरकेवर्तमानानीलांभानुर्षोवाकृष्णांततो
ऽप्यधर्मातिर्यग्गतिंवा । कृष्णयासहितामधर्मांकृष्णाधर्मात् ६८

एवंभीतं पुधिष्ठिरमाश्वासयति शुद्धेति हेपांडवायुसंपन्नाःस्थ ६९ सिद्धसंख्यासिद्धेष्टगणनाम् ७० ॥ इति शांति० मो० नी० मा० अशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८० ॥ ॥ अहोहात १

॥ भीष्मउवाच ॥ शुद्धाभिजनसंपन्नाः पांडवाः संशितव्रताः ॥ विहृत्य देवलोकेषु पुनर्मानुषमेष्यथ ६९ प्रजाविसर्गचसुखेन काले प्रत्येत्य देवेषु सुखानि भुक्त्वा ॥ सु
खेन संयास्यथ सिद्धसंख्यामावोभयं भूद्विमलाः स्थ सर्वे ७० ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि वृत्रगीतासु अशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः
॥ २८० ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ अहो धर्मिष्ठताता वृत्रस्यामिततेजसः ॥ यस्य विज्ञानमतुलं विष्णोर्भक्तिश्च तादृशी १ दुर्विज्ञेयं पदं तात विष्णोरमितते
जसः ॥ कथं वाराज शार्दूलपदं तु ज्ञातवानसौ २ भवता कथितं ह्येतच्छ्रद्धेचाहमच्युतम् ॥ भूयस्तु मे समुत्पन्ना बुद्धिरव्यक्तदर्शनात् ३ कथं विनिहतो वृत्रः शक्रेण
पुरुषर्षभ ॥ धार्मिको विष्णुभक्तश्च तत्त्वज्ञश्च पदान्वये ४ एतन्मे संशयं ब्रूहि पृच्छते भरतर्षभ ॥ वृत्रस्तुराज शार्दूलयथा शक्रेण निर्जितः ५ यथा चैवाभवद्युद्धं तच्चाच
क्षपितामह ॥ विस्तरेण महाबाहो परं कौतूहलं हि मे ६ ॥ भीष्मउवाच ॥ रथे नेंद्रः प्रयातो वै सार्धं देवगणैः पुरा ॥ ददर्शाथाग्रतो वृत्रं धिष्ठितं पर्वतोपमम् ७ योजना
नां शतान्यूर्ध्वपंचोच्छ्रितमरिंदम ॥ शतानि विस्तरेणाथ त्रीण्येवाभ्यधिकानिवै ८ तत्प्रेक्ष्य तादृशं रूपं त्रैलोक्येनापि दुर्जयम् ॥ वृत्रस्य देवाः सं त्रस्तान् शांतिमुपले
भिरे ९ शक्रस्य तु तदाराज ब्रूहस्तं भो व्यजायत ॥ भयाद् वृत्रस्य सहसा दृष्ट्वा तद्रूपमुत्तमम् १० ततो नादः समभवद्वादित्राणां च निःस्वनः ॥ देवासुराणां सर्वेषां तस्मि
न्युद्धे ह्युपस्थिते ११ अथ वृत्रस्य कौरव्यदृष्ट्वा शक्रमवस्थितम् ॥ न संभ्रमो न भीः काचिदास्थावासमजायत १२ ततः समभवद्युद्धं त्रैलोक्यस्य भयंकरम् ॥ शक्रस्य च सुरै
र्द्रस्य वृत्रस्य च महात्मनः १३ असिभिः पट्टिशैः शूलैः शक्तितो मरुद्गैः ॥ शिलाभिर्विविधाभिश्च कार्मुकैश्च महास्वनैः १४ शस्त्रैश्च विविधैर्दिव्यैः पावकैः लकाभिरेव च ॥
देवासुरैस्ततः सैन्यैः सर्वमासीत् समाकुलम् १५ पितामहपुरोगाश्च सर्वदेवगणास्तथा ॥ ऋषयश्च महाभागास्तद्युद्धं द्रष्टुमागमन् १६ विमानाग्र्यैर्महाराज सिद्धाश्च भ
रतर्षभ ॥ गंधर्वाश्च विमानाग्रैरप्सरोभिः समागमन् १७ ततो तरिक्षमावृत्य वृत्रो धर्मभृतावरः ॥ अश्मवर्षेण देवेन्द्रं समाकिरदतिद्रुतम् १८ ततो देवगणाः क्रुद्धाः सर्वतः
शरवृष्टिभिः ॥ अश्मवर्षमपोहंत वृत्रप्रेरितमाहवे १९ वृत्रस्तुकुरु शार्दूलमहामायो महाबलः ॥ मोहयामास देवेन्द्रं मायायुद्धेन सर्वशः २० तस्य वृत्रादितस्याथ मोह आसी
च्छतक्रतोः ॥ रथंतरेण तं वृत्रवसिष्ठः समबोधयत् २१ ॥ वसिष्ठउवाच ॥ देवश्रेष्ठोऽसि देवेन्द्र दैत्यासुरनिबर्हण ॥ त्रैलोक्यबलसंयुक्तः कस्माच्छक्रविषीदसि २२
एष ब्रह्मा च विष्णुश्च शिवश्चैव जगत्पतिः ॥ सोमश्च भगवान् देवः सर्वेषां परमर्षयः २३ मा कार्षीः कश्मलं शक्रकश्चिदेवेतरो यथा ॥ आर्यायुद्धे मर्तिं कृत्वा जहि शत्रून् सुराधिप २४

पदं स्थानं पदं पदनीयम् १ वृत्रवधख्यापके त्वद्वचसि श्रद्धा च वेणवस्य वृत्रस्य वधानर्हस्त्ववेति विरुद्धकोटिद्वयेन व्यक्तं स्पष्टमन्यतरकोटिनिश्चयाकंदर्शनं व्यक्तदर्शनं तदमात्रावयवकदर्शनात् ३
पदान्वये व्यक्तदर्शनं वेदांतवाक्यार्थविचारे ४ ॥ १९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४

२५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

एष लोकगुरुयक्षः सर्वलोकनमस्कृतः ॥ निरीक्षते त्वां भगवं स्त्यज मां हि सुराधिप २५ एते ब्रह्मर्षयश्चैव बृहस्पतिपुरोगमाः ॥ स्तवेन शक्रादिव्येन स्तुवंति त्वां जया
यवै २६ ॥ भीष्मउवाच ॥ एवं संबोध्य मानस्य वसिष्ठेन महात्मना ॥ अतीव वासवस्यासीद्वलमुत्तमतेजसः २७ ततो बुद्धिमुपागम्य भगवान्पाकशासनः ॥
योगेन महता युक्तस्तां मायां व्यपकर्षत २८ ततो गिरसुतः श्रीमांस्ते चैव सुमहर्षयः ॥ दृष्ट्वा वृत्रस्य विकांतमुपागम्य महेश्वरम् २९ ऊचुर्वृत्रविनाशार्थं लोकानां
हितकाम्यया ॥ ततो भगवतस्ते जोज्वरो भूत्वा जगत्पतेः ३० समाविशतदारौद्रो वृत्रं लोकपतितदा ॥ विष्णुश्च भगवान् देवः सर्वलोकाभिपूजितः ३१ ऐंद्रं समावि
शद्भ्रं लोकसंरक्षणे रतः ॥ ततो बृहस्पतिर्धोमानुपागम्य शतक्रतुम् ॥ वसिष्ठश्च महातेजाः सर्वेषां परमर्षयः ३२ ते समासाद्य वरदं वासवं लोकपूजितम् ॥ ऊचुरेकाग्रम
नसोजहि वृत्रमिति प्रभो ३३ ॥ महेश्वरउवाच ॥ एष वृत्रो महान् शक्रबलेन महता वृतः ॥ विश्वात्मा सर्वगश्चैव बहुमायश्च विश्रुतः ३४ तदेनमसुरश्रेष्ठं त्रैलोक्येनापि
दुर्जयम् ॥ जहित्वं योगमास्थाय मावमंस्थाः सुरेश्वर ३५ अनेन हितपस्तं बलार्थं मम राधिप ॥ षष्टिर्वर्षसहस्राणि ब्रह्माचारं मे वरं ददौ ३६ महत्त्वं योगिनां चैव म
हामायत्वमेव च ॥ महाबलत्वं च तथा तेजश्चाग्र्यं सुरेश्वर ३७ एतत्त्वां मामकं तेजः समाविशति वासव ॥ व्यग्रमेनं त्वमप्येनं वज्रेण जहि दानवम् ३८ ॥ शक्रउवाच ॥
भगवंस्त्वत्प्रसादेन दितिजं सुदुरासदम् ॥ वज्रेण निहनिष्यामि पश्य तस्ते सुरर्षभ ३९ ॥ भीष्मउवाच ॥ आविश्यमाने दैत्ये तु ज्वरेणाथ महासुरे ॥ देवतानामृषीणां
च हर्षां न्नादो महान् भूत् ४० ततो दुंदुभयश्चैव शंखाश्च सुमहास्वनाः ॥ मुरजाडिडिभाश्चैव प्रावाद्यंत सहस्रशः ४१ असुराणां तु सर्वेषां स्मृतिलोपो महान् भूत् ॥
मायानाशश्च बलवान्क्षणेन समपद्यत ४२ तथा विष्टमथो ज्ञात्वा ऋषयो देवतास्तथा ॥ स्तुवंतः शक्रमीशानं तथा प्राचोदयन्नपि ४३ रथस्थस्य हि शक्रस्य युद्धकाले
महात्मनः ॥ ऋषिभिस्तूयमानस्य रूपमासीत्सुदुर्दृशम् ४४ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि वृत्रवधे एकाशीत्यधिकद्विशततमो
ऽध्यायः ॥ २८१ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ वृत्रस्य तु महाराज ज्वराविष्टस्य सर्वशः ॥ अभवन् यानि लिङ्गानि शरीरे तानि मे शृणु १ ज्वलितास्योऽभवद्गोरोवैवर्ण्यं
चागमत्परम् ॥ गात्रकंपश्च सुमहान्श्वासश्चाप्यभवन् महान् २ रोमहर्षश्च तीव्रोऽभून्निःश्वासश्च महान् ३ शिवाचा शिवसंकाशातस्य वक्रात्सुदारुणा ३ निष्पपात
महाघोरा स्मृतिः सा तस्य भारत ॥ उल्काश्च ज्वलितास्तस्य दीप्ताः पार्श्वे प्रपेदिरे ४ गृध्राः कंकाबलाकाश्च वाचो मुंचन्सुदारुणाः ५ वृत्रस्योपरि संसृष्टाश्च क्रतुपरिबभ्रुः
६ ततस्तं रथमास्थाय देवाप्यायित आहवे ॥ वज्रोद्यतकरः शक्रस्तं दैत्यं समवैक्षत ६ अमानुषमथो नादं समुचमहासुरः ७ व्यजृम्भच्चैव राजेन्द्र तीव्रज्वरसमन्वितः ७
अथास्य जृम्भतः शक्रस्ततो वज्रमवासृजत् ॥ सवज्रः सुमहातेजाः कालाग्नि सदृशोपमः ८ धिकाद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८१ ॥ ॥ वृत्रस्येति १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८

९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२ यस्त्वमितिय
 क्षिप्रमेवमहाकायंवृत्रंदैत्यमपातयत् ॥ ततोनादःसमभवत्पुनरेवसमंततः ९ वृत्रंविनिहतं दृष्ट्वा देवानां भरतर्षभ ॥ वृत्रंतुहत्वामघवादानवारिर्महायशाः १० वज्रेण
 विष्णुयुक्तेनादिवमेवसमाविशत् ॥ अथवृत्रस्य कौरव्यशरीरादमिनिःसृता ११ ब्रह्मवध्यामहाघोरा रौद्रालोकभयावहा ॥ करालदशनाभीमाविहता कृष्णपिंगला ॥
 १२ प्रकीर्णमूर्धजा चैव घोरनेत्राचभारत ॥ कपालमालिनी चैव कृत्येव भरतर्षभ १३ रुधिरार्द्रा च धर्मज्ञा चैव लवल्कलवासिनी ॥ साऽभिनिष्क्रम्य राजेंद्रतादृशरूपा भ
 यावहा १४ वज्रिणं मृगयामास तदा भरतसत्तम ॥ कस्यचित्त्वथ कालस्य वृत्रहा कुरुनंदन १५ स्वर्गायाभिमुखः प्रायाल्लोकानां हितकाम्यया ॥ साविनिःसरमाणं तु
 दृष्ट्वा शक्रं महीजसम् १६ जग्राह वध्या देवेन्द्रं सुलग्नाचाभवत्तदा ॥ सहितस्मिन्समुत्पन्ने ब्रह्मवध्या कृतेभ्ये १७ नलिन्या बिसमध्यस्थ उवासाब्दगणान्वहन् ॥ अनुसृ
 त्य तु यत्नात्स तया वै ब्रह्महत्यया १८ तदा गृहीतः कौरव्यनिस्तेजाः समपद्यत ॥ तस्याव्यपोहने शक्रः परं यत्नं चकार ह १९ नचाशक्तां देवेन्द्रो ब्रह्मवध्यां व्यपोहि
 तुम् ॥ गृहीत एव तु तया देवेन्द्रो भरतर्षभ २० पितामहमुपागम्य शिरसा प्रत्यपूजयत् ॥ ज्ञात्वा गृहीतं शक्रं स द्विजप्रवरवध्यया २१ ब्रह्मासंचितयामास तदा भरतसत्तम ॥
 तामुवाच महाबाहो ब्रह्मवध्यां पितामहः २२ स्वरेण मधुरेणाथ सांत्वयन्निवभारत ॥ मुच्यतां त्रिदशेन्द्रोऽयं मत्प्रियं कुरु भाविनि २३ ब्रह्मिणिते करोम्यद्यकामं किं त्वमिहे
 च्छसि २४ ॥ ब्रह्मवध्यां च ॥ त्रिलोकपूजिते देवे प्रीतिं त्रैलोक्यकर्तारि ॥ कृतमेव हि मन्याभिनिवासं तु विधत्स्व मे २५ त्वया कृते यं मर्यादालोकसंरक्षणार्थिना ॥ स्था
 पनावै सुमहती त्वया देव प्रवर्तिता २६ प्रीतिं तु त्वयि धर्मज्ञ सर्वलोकेश्वरप्रभो ॥ शक्रादपगमिष्यामि निवासं संविधत्स्व मे २७ ॥ भीष्म उवाच ॥ तथेति तां प्राह तदा ब्र
 ह्मवध्यां पितामहः ॥ उपायतः स शक्रस्य ब्रह्मवध्यां व्यपोहत २८ ततः स्वयं भुवाध्यातस्तत्र वह्निर्महात्मना ॥ ब्रह्माणमुपसंगम्य ततो वचनमब्रवीत् २९ प्रातोऽस्मि
 भगवन् देवत्वत्सकाशमर्निदित ॥ यत्कर्तव्यं मया देव तद्ब्रवान्वकुमर्हति ३० ॥ ब्रह्मोवाच ॥ बहुधा विभाजिष्यामि ब्रह्मवध्यामिमामहम् ॥ शक्रस्याघविमोक्षार्थं चतुर्भा
 गं प्रतीच्छ्वै ३१ ॥ अग्रि उवाच ॥ मम मोक्षस्य कोऽतो वै ब्रह्मन्ध्यायस्व वै प्रभो ॥ एतदिच्छामि विज्ञातुं तत्त्वतो लोकपूजित ३२ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यस्त्वांज्वलंतमासा
 द्यस्वयं वै मानवः कचित् ॥ बीजौषधिरसैर्वह्नेन यक्ष्यति तमो वृतः ३३ तमेषायास्यति क्षिप्रं तत्रैव च निवत्स्यति ॥ ब्रह्मवध्या हव्यवाहव्ये तु ते मानसो ज्वरः ३४ इत्युक्तः
 प्रतिजग्राह तद्रुचो हव्यकव्यभुक् ॥ पितामहस्य भगवांस्तथा च तदभूत्प्रभो ३५ ततो वृक्षौषधितृणसमाहूय पितामहः ॥ इममर्थं महाराज वक्तुं समुपचक्रमे ३६ ततो वृ
 क्षौषधितृणं तथैवोक्तं यथा तथम् ॥ व्यथितं वह्निवद्राजन् ब्रह्माणमिदमब्रवीत् ३७ अस्माकं ब्रह्मवध्यायाः को तो लोकपितामह ॥ देवेनाभिहतानस्मान् पुनर्हंतुमर्हसि ३८

आदितामिरधिकारी बीजः पुरोडाशादिना भोषधिरसेः सोमेन पयसादिभिर्वा ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८

३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ ब्रह्मविदां च ऋषीं प्रस्थाप्यत्यंतदुःखदोनाशहेतुश्च भवतीत्यध्यायतात्पर्यम् ५७

वयमग्निं तथा शीतं वर्षं च पवने रितम् ॥ सहामः सततं देव तथा च्छेदनभेदने ३९ ब्रह्मवध्यामिमामद्यभवतः शासनादयम् ॥ गृहीष्यामस्त्रिलोकेशमोक्षं चितयतां
 मवान् ४० ॥ ब्रह्मोवाच ॥ पर्वकाले तु संप्राप्ते यो वै छेदनभेदनम् ॥ करिष्यति नरो मोहात्तमेषाऽनुगमिष्यति ४१ ॥ भीष्म उवाच ॥ ततो वृक्षौषधितृणमेव मुक्तं
 महात्मना ॥ ब्रह्माणमभिसंपूज्य जगाम शुभयागतम् ४२ आहूयाप्सरसो देवस्ततो लोकपितामहः ॥ वाचामधुरया प्राह सांत्वयन्निवभारत ४३ इयमिन्द्रादनु
 प्राप्ता ब्रह्मवध्यावरागनाः ॥ चतुर्थमस्याभागांशं मयोक्ताः संप्रतीच्छत ४४ ॥ अप्सरस ऊचुः ॥ ग्रहणे कृतबुद्धीनां देवेश तव शासनात् ॥ मोक्षं समयतोऽस्माकं
 चितयस्व पितामह ४५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ रजस्वला सुनारीषु यो वै मैथुनमाचरेत् ॥ तमेषायास्यति क्षिप्रं व्येतु वो मानसो ज्वरः ४६ ॥ भीष्म उवाच ॥ तथेति ह
 ष्टमनस इत्युक्ताप्सरसांगणाः ॥ स्वानि स्थानानि संप्राप्य रोमिरे भरतर्षभ ४७ ततस्त्रिलोककृद्देवः पुनरेव महातपाः ॥ अपः संचितयामास ध्यातास्ताश्चाप्यथाग
 मन् ४८ तास्तु सर्वाः समागम्य ब्रह्माणमभितौजसम् ॥ इदमूचुर्वचो राजन् प्रणिपत्य पितामहम् ४९ इमाः स्मदेव संप्राप्तास्त्वत्सकाशमर्निदम ॥ शासनात्तव लोके
 शसमाज्ञापय नः प्रभो ५० ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इयं वृत्रादनु प्राप्ता पुरुहूतं महाभया ॥ ब्रह्मवध्या चतुर्थांशमस्यायूयं प्रतीच्छत ५१ ॥ आप ऊचुः ॥ एवं भवतु लोके
 शयथावदसि नः प्रभो ॥ मोक्षं समयतोऽस्माकं संचितयितुमर्हसि ५२ त्वं हि देवेश सर्वस्य जगतः परमा गतिः ॥ कोऽन्यः प्रसादो हि भवेद्यत्र कृच्छ्रात्समुद्धरेत् ५३
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अल्पा इति मतिं कृत्वा यो नरो बुद्धिमोहितः ॥ श्लेष्ममूत्रपुरीषाण्युष्मासु प्रतिमोक्षयति ५४ तमियं यास्यति क्षिप्रं तत्रैव च निवत्स्यति ॥ तथा
 वो भविता मोक्ष इति सत्यं ब्रवीमिवः ५५ ततो विमुच्य देवेन्द्रं ब्रह्मवध्या युधिष्ठिर ॥ यथा विमृष्टं वासमगदेव शासनात् ५६ एवं शक्रेण संप्राप्ता ब्रह्मवध्या जनाधिप
 पितामहमनुज्ञाप्य सोऽश्वमेधमकल्पयत् ५७ श्रूयते च महाराज संप्राप्ता वासवेन वै ॥ ब्रह्मवध्या ततः शुद्धिहयमेधेन लब्धवान् ५८ समवाप्य श्रियं देवो हत्वाऽरीश्वरसह
 स्रजः ॥ प्रहर्षमतुलं लेभे वासवः पृथिवीषते ५९ वृत्रस्य रुधिराच्चैव शिखंडाः पार्थजज्ञिरे ॥ द्विजातिभिरभक्ष्यास्ते दीक्षितैश्च तपोधनैः ६० सर्वावस्थं त्वमप्ये
 षां द्विजातीनां प्रियंकुरु ॥ इमे हि भूतले देवाः प्रथिताः कुरुनंदन ६१ एवं शक्रेण कौरव्यशुद्धिं सौक्ष्म्यान् महासुरः ॥ उपायपूर्वे निहतो वृत्रो ह्यमिततेजसा ६२ एवं
 त्वमपि कौंतेय पृथिव्यामपराजितः ॥ भविष्यसि यथा देवः शतक्रतुरमित्रहा ६३ ये तु शक्रकथां दिव्यामिमां पर्वसु पर्वसु ॥ विप्रमध्ये वदिष्यंति न ते प्राप्स्यंति किलिब
 षम् ६४ इत्येतद्वृत्रमाश्रित्य शक्रस्यात्यहुतं महत् ॥ कथितं कर्म ते तात किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ६५ ॥ इति श्रीमहाभारतेशां मोक्षब्रह्महत्याविभागे द्वाशीत्यधिक
 दिशततमोऽध्यायः ॥ २८२ ॥ ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षपर्वणि नीलकंठीये मारुतभाषदीपे द्वाशीत्यधिकदिशततमोऽध्यायः ॥ २८२ ॥

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ पितामहमहाप्राज्ञसर्वशास्त्रविशारद ॥ अस्मिन्वृत्रवधेदेवविवक्षाममजायते १ ज्वरेणमोहितोवृत्रःकथितस्तेजनाधिप ॥ निहतोवासवेने
हवज्रेणेति तदाऽनघ २ कथमेषमहाप्राज्ञज्वरःप्रादुर्बभौकुतः ॥ ज्वरोत्पत्तिनिपुणतःश्रोतुमिच्छाम्यहंप्रभो ३ ॥ भीष्म उवाच ॥ शृणुराजनज्वरस्येमंसंभवंलो
कविश्रुतम् ॥ विस्तरंचास्यवक्ष्यामिदादृशश्चैवभारत ४ पुरामेरोर्महाराजशृंगैलोक्यपूजितम् ॥ ज्योतिष्कं नामसावित्रं सर्वरत्नविभूषितम् ५ अप्रमेयमना
घृष्यं सर्वलोकेचभारत ॥ तत्र देवो गिरितटे हेमधातुविभूषिते ६ पर्यंकद्वयविभ्राजशुपविष्टो बभूवह ॥ शैलराजसुताचास्यनित्यं पार्श्वे स्थिता बभौ ॥ तथा देवाम
हात्मानो वसवश्चामितौ जसः ७ तथैव च महात्मानावश्विनौ भिषजांवरौ ॥ तथा वैश्रवणो राजा गुह्यैरभिसंवृतः ८ यक्षाणामीश्वरः श्रीमान्कैलासनिलयः प्रभुः ॥
उपासंतमात्मानमुशनाचमहामुनिः ९ सनत्कुमारप्रमुखास्तथैव च महर्षयः ॥ अंगिरःप्रमुखाश्चैव तथा देवर्षयोऽपरे १० विश्वावसुश्च गंधर्वस्तथानारदपर्वतौ ॥
अप्सरोगणसंघाश्च समाजगुरुरनेकशः ११ ववौ सुखं शिवो वायुर्नानागंधवहः शुचिः ॥ सर्वर्तुकुसुमोपेताः पुष्पवंतोऽद्रुमास्तथा १२ तथा विद्याधराश्चैव सिद्धाश्चैव
तपोधनाः ॥ महादेवं पशुपतिं पर्युपासंत भारत १३ भूतानि च महाराजनानां रूपधराण्यथ ॥ राक्षसाश्च महारौद्राः पिशाचाश्च महाबलाः १४ बहुरूपधराह
ष्टानानां प्रहरणोद्यताः ॥ देवस्यानुचरास्तत्र तस्थिरेचानलोपमाः १५ नंदी च भगवांस्तत्र देवस्यानुमते स्थितः ॥ प्रगृह्य ज्वलितं शूलं दीप्यमानः स्वतेजसा ॥
१६ गंगा च सरितां श्रेष्ठा सर्वतीर्थजलोद्भवा ॥ पर्युपासत तं देवं रूपिणी कुरुनंदन १७ स एव भगवांस्तत्र पूज्यमानः सुरर्षिभिः ॥ देवैश्च सुमहातेजामहादेवो व्यति
ष्ठत १८ कस्यचित्त्वथ कालस्य दक्षो नाम प्रजापतिः ॥ पूर्वोक्तिन विधानेन यक्ष्यमाणोऽब्रवीत् १९ ततस्तस्य मखं देवाः सर्वे शक्रपुरोगमाः ॥ गमनाय समागम्य
बुद्धिमापेदिरेतदा २० ते विमानैर्महात्मानो ज्वलनार्कसमप्रभैः ॥ देवस्यानुमते गच्छन् गंगाद्वारमिति श्रुतिः २१ प्रस्थिता देवता दृष्ट्वा शैलराजसुता तदा ॥ उवा
च च च नंसाध्वी देवं पशुपतिं पतिम् २२ भगवन् कनुर्यात्येते देवाः शक्रपुरोगमाः ॥ ब्रूहितत्त्वेन तत्त्वज्ञ संशयो मे महानयम् २३ ॥ महेश्वर उवाच ॥ दक्षो नाम म
हाभागे प्रजानां पतिरुतमः ॥ हयमेधेन यजेत तत्र यांति दिवौकसः २४ ॥ उमोवाच ॥ यज्ञमेतं महादेव किमर्थं नाधिगच्छसि ॥ केन वा प्रतिषेधेन गमनं तेन विद्यते
२५ ॥ महेश्वर उवाच ॥ सुरैरेव महाभागे पूर्वमेतदनुष्ठितम् ॥ यज्ञेषु सर्वेषु मनभाग उपकल्पितः २६ पूर्वोपायो पत्रेन मार्गेण वरवर्णिनि ॥ न मे सुराः प्रयच्छं
ति भागं यज्ञस्य धर्मतः २७ ॥ उमोवाच ॥ भगवन् सर्वभूतेषु प्रभावान्यधिको गुणैः ॥ अजय्यश्चाप्यघृष्यश्च तेजसा यशसा श्रिया २८ अनेन ते महाभाग प्रतिषे
धेन भागतः ॥ अतीव दुःखमुत्पन्नं वेपथुश्च ममानघ २९

१९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९

३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१

॥ भीष्म उवाच ॥ एवमुक्त्वा तु सा देवी तदा पशुपतिं पतिम् ॥ तूष्णीं भूताऽभवद्राजन्दह्यमानेन चेतसा ३० अथ देव्यामतं ज्ञात्वा हृद्रतं यच्चिकीर्षितम् ॥ स समा
ज्ञापयामास तिष्ठत्वमिति नंदिनम् ३१ ततो योगबलं कृत्वा सर्वयोगेश्वरेश्वरः ॥ तं यज्ञं समाहाते जाभीमैरनुचरैस्तदा ३२ सहसा घातयामास देवदेवः पिनाष्टक ॥
केचिन्नादानमुचंत केचिद्वासांश्च चक्रे ३३ रुधिराणां परेराजंस्तत्राग्निं समवाकिरन् ॥ केचिद्यूपान्समुत्पाट्य बभ्रुर्विहृताननाः ३४ आस्यैरन्ये चाग्रसंततथैव
परिचारकाः ॥ ततः स यज्ञो नृपते वध्यमानः समंततः ३५ आस्थाय मृगरूपं वैखमेवाभ्यगमतदा ॥ तंतुयं जंतथारूपं गच्छंतमुपलभ्य सः ३६ धनुरादाय बाणे
नतदान्वसरत प्रभुः ॥ ततस्तस्य सुरेशस्य क्रोधादमित तेजसः ३७ ललाटात्प्रमृतो घोरः स्वेदबिंदुर्बभूवह ॥ तस्मिन्पतितमात्रे च स्वेदबिंदौ तदा भुवि ३८ प्रा
दुर्बभूव सुमहानग्निः कालानलोपमः ॥ तत्र जाचायततदा पुरुषः पुरुषर्षभ ३९ ह्रस्वोतिमात्रं रक्ताक्षो हरिश्चमश्रुर्विभीषण ॥ ऊर्ध्वकेशोऽतिरोऽर्मांगः श्येनोऽलूकस्त
थैव च ४० करालकृष्णवर्णश्च रक्तवासास्तथैव च ॥ संयज्ञं सुमहासत्त्वोऽदहत्कक्षामिवानलः ४१ व्यचरत्सर्वतो देवान्प्राद्रवत्सक्रवींस्तथा ॥ देवाश्चाप्याद्रवन्सर्वे
ततो भीतादिशोदश ४२ तेन तस्मिन्विचरता पुरुषेण विशांपते ॥ पृथिवी ह्यचलद्राजत्रतीव्रभरतर्षभ ४३ हाहा भूतं जगत्सर्वमुपलक्ष्य तदा प्रभुः ॥ पितामहो
महादेवं दर्शयन् प्रत्यभाषत ४४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ भवतोऽपि सुराः सर्वे भागं दास्यांति वै प्रभो ॥ क्रियतां प्रतिसंहारः सर्वदेवेश्वरत्वया ४५ इमा हि देवताः सर्वाः ऋषयश्च
परंतप ॥ तव क्रोधान्महादेव नशांतिमुपलेभिरे ४६ यश्चैष पुरुषो जातः स्वेदाते विबुधोत्तम ॥ ज्वरोनामैष धर्मज्ञलोकेषु प्रचरिष्यति ४७ एकीभूतस्य नत्वस्य घा
रणे तेजसः प्रभो ॥ समर्था सकला पृथ्वी बहुधा सृजता मयम् ४८ इत्युक्तो ब्रह्मणा देवीभागे चापि प्रकल्पिते ॥ भगवंतं तथेत्याह ब्रह्माणममितौ जसम् ४९ परांचप्री
तिमगमदुत्स्मयंश्च पिनाकघृक् ॥ अवाप च तदा भागं यथोक्तं ब्रह्मणा भवः ५० ज्वरंच सर्वधर्मज्ञो बहुधा व्यसृजतदा ॥ शांत्यर्थं सर्वभूतानां शृणु तच्चापि पुत्रक ५१
शीर्षाभितापो नागानां पर्वतानां शिलाजतु ॥ अपांतु नीलिकां विद्यान्निर्मोकं भुजगेषु च ५२ खोरकः सौरभेयाणामुषरं पृथिवीतले ॥ पशूनामपि धर्मज्ञदृष्टिप्रथ्वरो
धनम् ५३ रंघ्रागतमथाश्वानां शिखोद्भेदश्च वर्हिणाम् ॥ नेत्ररोगः कोकिलस्य ज्वरः प्रोक्तो महात्मना ५४ अवीनां पित्तभेदश्च सर्वेषामिति नः श्रुतम् ॥ शुकानां
पिसर्वेषां हिक्किा प्रोच्यते ज्वरः ५५ शार्दूलेष्वथ धर्मज्ञश्रमो ज्वर इहोच्यते ॥ मानुषेषु तु धर्मज्ञज्वरोनामैष भारत ५६ मरणे जन्मनितथामध्ये चाविशते नरम् ॥
एतन्माहेश्वरं तेजो ज्वरोनामसुदारुणः ५७ नमस्यश्चैव मान्यश्च सर्वप्राणिभिरीश्वरः ॥ अनेन हि समाविष्टो वृत्रो धर्मभृतांवरः ५८ व्यजृंभत ततः शक्रस्तस्मैव ज
मवामृजत् ॥ प्रविश्य वज्रं वृत्रं च दारयामास भारत ५९ दारितश्च स वज्रेण महायोगी महासुरः ॥ जगाम परमं स्थानं विष्णोरमित तेजसः ६०

शिलाजतुधातुविशेषः नीलिकारोवाकं ५२ खोरकः पशूनां पादरोगः ५३ रंघ्रागवमश्वगलरंघ्रागवमासखं ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६०

॥ १६८ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये मारुतमावदीये अथ कौत्स्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८३ ॥ प्राचेतसस्येति वृत्रभीतोपसंहारेभ्यंसमभवाद्देवः पितामह
नार्दनः ॥ सनत्कुमारो वृत्राय यत्तदाख्यातवान्पुरेति श्रीकृष्णप्रकरणप्रतिपाद्यत्वोक्त्या निर्विशेषब्रह्मावाप्तिद्वारत्वमुक्तं तत्प्रसक्तानुप्रसक्तत्वेन वृत्रवधं ज्वरोत्पत्तिं चोक्त्वा पुनरपितस्यैव मूर्तिम
तः परमेश्वरस्य परमकारुणिकत्वं दर्शयितुं द्विषंतमपि भगवान्दंडपूर्वकमनुग्रहातीतिदक्षाख्यायिका मुनेनोक्तं तत्र कैमुतिकन्यायेन भक्तेष्वनुग्रहः सिध्यतीति भक्त्या भगवतोषणार्थेनाम्नामहसहस्रं च
विष्णुभक्त्या हितेनेदं जगद्व्याप्तमभूत्तदा ॥ तस्माच्च निहतो युद्धे विष्णोः स्थानमवाप्तवान् ६१ इत्येष वृत्रमाश्रित्य ज्वरस्य महतो मया ॥ विस्तरः कथितः पुत्रविम
न्यत्प्रब्रवीमि ते ६२ इमां ज्वरोत्पत्तिमदीनमानसः पठेत्सदायः सुसमाहितो नरः ॥ विमुक्त रोगः स सुखी मुदा युतोलभेत कामान्सयथामनीषितान् ६३ ॥ इति श्रीम
हामारतेशांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि ज्वरोत्पत्तिर्नाम न्यशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८३ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ प्राचेतसस्य दक्षस्य कथं वै स्वर्गं
तरे ॥ विनाशमगद्ब्रह्म ह्यमेधः प्रजापतेः १ देव्यामन्युः कृतं मत्वा क्रुद्धः सर्वात्मकः प्रभुः ॥ प्रसादात्तस्य दक्षेण स यज्ञः संधितः कथम् ॥ एतद्वेदितुमिच्छेयं तन्मे ब्रूहि
यथास्तथम् २ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ पुरा हि मवतः पृष्ठे दक्षो वै यज्ञमाहरत् ॥ गंगाद्वारे शुभे देशे क्रुषि सिद्धिनिषेविते ३ गंधर्वाप्सरसा कीर्णेनानाहुर्मलतावृते ॥ ऋ
षिसंवैः परिवृतं दक्षं वर्मभृतां वरम् ४ पृथिव्यामंतरिक्षे च ये च स्वर्लोकासिनः ॥ सर्वे प्राजल यो भूत्वा उपस्थुः प्रजापतिम् ५ देवदानवगंधर्वाः पिशाचो रगराक्षसाः ॥
हाहा हूहूश्च गंधर्वौ तुं बुरुनारदस्तथा ६ विश्वावसुर्विश्वसेनो गंधर्वाप्सरसस्तथा ॥ आदित्यावसवोरुद्राः साध्याः सहमरुद्गणैः ७ इंद्रेण सहिताः सर्वे आगता यज्ञभागिनः ॥
ऊष्मपाः सोमपाश्चैव धूमपा आज्यपास्तथा ८ ऋषयः पितरश्चैव आगता ब्रह्मणा सह ॥ एते चान्ये च बहवो भूतग्रामाश्चतुर्विधाः ९ जरायुजांडजाश्चैव सहसास्वेदजो
द्विजैः ॥ आहूता मंत्रिताः सर्वे देवाश्च सह पत्निभिः १० विराजंते विमानस्था दीप्यमाना इवाग्रयः ॥ तान् दृष्ट्वा मन्युनाऽऽविष्टो दधीचिर्वाक्यमब्रवीत् ११ नायं यज्ञो
नवाधर्मो यत्र रुद्रो न इज्यते ॥ वधबंधं प्रपन्नवै किमु कालस्य पर्ययः १२ किमु मोहात्प्रपश्यंति विनाशं पर्युपास्थितम् ॥ उपस्थितं महाघोरं न बुध्यंति महाध्वरे १३
इत्युक्त्वा समहायोगी पश्यति ध्यानचक्षुषा ॥ स पश्यति महादेवं देवीं च वरदां शुभाम् १४ नारदं च महात्मानं तस्या देव्याः समीपतः ॥ संतोषं परमं लेभे ह
तिनिश्चययोगवित् १५ एकमंत्रास्तु ते सर्वे येनेशो न निमंत्रितः ॥ तस्माद्देशादपक्रम्य दधीचिर्वाक्यमब्रवीत् १६ अपूज्य पूजनाच्चैव पूज्यानां चाप्यपूजनात् ॥
नृघातकसमं पापं शश्वत्प्राप्नोति मानवः १७ अनृतं नोक्तपूर्वमेन च वक्ष्ये कदाचन ॥ देवतानामृषीणां च मध्ये सत्यं ब्रवीम्यहम् १८

वक्तुमयमध्याय आरभ्यते मोक्षधर्मेषु पाठाच्चास्य स्तवस्य साक्षात्स्वज्ञानहेतुतया शमदमादिवन्मोक्षोपयोगित्वं इतरेषां तु यज्ञादिविहितं शुद्धयुत्पादनद्वारा तद्वेदुस्त्वभिः पयमेव पदशः सत्यमिदं भ
ज्यते तत्र प्राचेतसस्य दक्षस्येत्यादिनाम्नामहसहस्रेण स्तुतवान् वृत्रमध्वजमित्यंतः स्पष्टार्थो ग्रंथः तस्य तात्पर्यं परमेश्वरप्रोहिणः कृतं कर्मानर्थावहंतं दनुग्रहमंतरेण दुश्चिकित्स्यं चेति स एव प्रार्थयति १
२१ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८

१९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५०

आगतं पशुभर्तारं स्रष्टारं जगतः पतिम् ॥ अध्वरे ह्यग्रभोक्तारं सर्वेषां पश्यत प्रभुम् १९ ॥ दक्ष उवाच ॥ संतिनो बहवोरुद्राश्च लहस्ताः कपर्दिनः ॥ एकादशस्थानग
तानाहं वेदमिहेश्वरम् २० ॥ दधीचि उवाच ॥ सर्वेषामेव मंत्रोऽयं येनासौ न निमंत्रितः ॥ यथाहं शंकरादूर्ध्वं नान्यं पश्यामि देवतम् ॥ तथा दक्षस्य विपुलो यज्ञोऽयं
न भविष्यति २१ ॥ दक्ष उवाच ॥ एतन्मखेशाय सुकर्णपात्रे हाविः समस्तं विधि मंत्रपूतम् ॥ विष्णोर्नयाम्यप्रतिमस्य भागं प्रभुर्विभुश्चाहवनीय एषः २२ ॥ देव्यु
वाच ॥ किं नामदानं नियमं तपो वा कुर्यामहं येन पतिर्ममाद्य ॥ लभेत भागं भगवानर्चित्यो ह्यर्थं तथा भागमथो हृत्तीयम् २३ एवं ब्रुवाणां भगवान्स्वपत्नीं प्रहृष्टरूपः क्षुभि
तामुवाच ॥ न वेत्सि मां देवि कृशोदरां गि किं नाम युक्तं वचनं मखेशे २४ अहं विजानामि विशालनेत्रे ध्यानेन हीनानविदंत्य संतः ॥ तवाद्यमोहेन च सेंद्रदेवा लोकास्त्रयः सर्व
त एव मूढाः २५ मामध्वरेशं सितारः स्तुवंति रथं तरं सामगाश्चोपगांति ॥ मां ब्राह्मणा ब्रह्मविदो यजंते ममाध्वर्यवः कल्पयंते च भागम् २६ ॥ देव्युवाच ॥ सुप्राकृतोऽपि पु
रुषः सर्वः स्त्रीजनसंसदि ॥ स्तौति गवायते चापि स्वमात्मानं न संशयः २७ ॥ भगवानुवाच ॥ नात्मानं स्तौमि देवेशि पश्य मे तु नु मध्यमे ॥ यं स्रक्ष्यामि वरारोहेया
गार्थं वरवर्णिनि २८ इत्युक्त्वा भगवान्पत्नीमुमां प्राणैरपि प्रियाम् ॥ सोऽसृजद्भगवान्वक्राहूतं घोरं प्रहर्षणम् २९ तमुवाचाक्षिपमखंदक्षस्येति महेश्वरः ॥ ततो वक्रा
द्विमुक्तेन सिंहेनैकेन लीलया ३० देव्यामन्युव्यपोहार्थं हतो दक्षस्य वै क्रतुः ॥ मन्युना च महाभीमामहाकाली महेश्वरी ३१ आत्मनः कर्मसाक्षित्वेन सार्धं सहानुगा ॥
देवस्यानुमतं मत्वा प्रणम्य शिरसा ततः ३२ आत्मनः सदृशः शौर्याद्वलरूपसमन्वितः ॥ स एव भगवान्क्रोधः प्रतिरूपसमन्वितः ३३ अनंतबलवीर्यश्च अनंतबलपौ
रुषः ॥ वीरभद्र इति ख्यातो देव्यामन्युप्रमार्जकः ३४ सोऽसृजद्भगवान्वक्राहूतं घोरं प्रहर्षणम् २९ तमुवाचाक्षिपमखंदक्षस्येति महेश्वरः ॥ ततो वक्रा
द्विमुक्तेन सिंहेनैकेन लीलया ३० देव्यामन्युव्यपोहार्थं हतो दक्षस्य वै क्रतुः ॥ मन्युना च महाभीमामहाकाली महेश्वरी ३१ आत्मनः कर्मसाक्षित्वेन सार्धं सहानुगा ॥
देवस्यानुमतं मत्वा प्रणम्य शिरसा ततः ३२ आत्मनः सदृशः शौर्याद्वलरूपसमन्वितः ॥ स एव भगवान्क्रोधः प्रतिरूपसमन्वितः ३३ अनंतबलवीर्यश्च अनंतबलपौ
रुषः ॥ वीरभद्र इति ख्यातो देव्यामन्युप्रमार्जकः ३४ सोऽसृजद्भगवान्वक्राहूतं घोरं प्रहर्षणम् २९ तमुवाचाक्षिपमखंदक्षस्येति महेश्वरः ॥ ततो वक्रा
द्विमुक्तेन सिंहेनैकेन लीलया ३० देव्यामन्युव्यपोहार्थं हतो दक्षस्य वै क्रतुः ॥ मन्युना च महाभीमामहाकाली महेश्वरी ३१ आत्मनः कर्मसाक्षित्वेन सार्धं सहानुगा ॥
देवस्यानुमतं मत्वा प्रणम्य शिरसा ततः ३२ आत्मनः सदृशः शौर्याद्वलरूपसमन्वितः ॥ स एव भगवान्क्रोधः प्रतिरूपसमन्वितः ३३ अनंतबलवीर्यश्च अनंतबलपौ
रुषः ॥ वीरभद्र इति ख्यातो देव्यामन्युप्रमार्जकः ३४ सोऽसृजद्भगवान्वक्राहूतं घोरं प्रहर्षणम् २९ तमुवाचाक्षिपमखंदक्षस्येति महेश्वरः ॥ ततो वक्रा
द्विमुक्तेन सिंहेनैकेन लीलया ३० देव्यामन्युव्यपोहार्थं हतो दक्षस्य वै क्रतुः ॥ मन्युना च महाभीमामहाकाली महेश्वरी ३१ आत्मनः कर्मसाक्षित्वेन सार्धं सहानुगा ॥

४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ येनामधेयैरिति उत्तरार्धेनानीतिशेषः
 ७२ नन्विहनाम्राप्तसहस्रेणेत्यष्टाधिकं सहस्रं नाम्रावक्तव्यत्वेन प्रतिज्ञातं । तत्र नामपाठे किंचिदधिकानिषट्शतनामान्युपलभ्यते । नचस्तुतिपदेभ्यो विपरिणामेन नामान्युपलभ्यते अन्यशब्द
 रुद्रकोपान्महाकायाः कालाग्रिसहशोपमाः ॥ क्षोभयन्सुरसैन्यानिभीषयंतः समंततः ४७ क्रीडन्ति विविधाकाराश्चिक्षिपुः सुरयोषितः ॥ रुद्रकोधात्प्रयत्नेन सर्वदेवैः
 सुरक्षितम् ४८ तं यज्ञमदहच्छीघ्रं रुद्रकर्मा समंततः ॥ चकार भैरवंनादं सर्वभूतभयंकरम् ४९ छित्वा शिरो वै यज्ञस्य ननाद च मुमोद च ॥ ततो ब्रह्मादयो देवादक्षश्चै
 व प्रजापतिः ५० ऊचुः प्रांजलयः सर्वे कथ्यतां को भवानिति ॥ वीरभद्र उवाच ॥ नाहं रुद्रो न वा देवी नैव भोक्तुमिहागतः ५१ देव्यामन्युक्तं मत्वा कुद्धः सर्वात्मकः प्रभुः ॥
 दृष्टुं वानैव विप्रेन्द्रा नैव कौतूहलेन वा ५२ तव यज्ञविघातार्थं संप्राप्तं विद्धि मामिह ॥ वीरभद्र इति ख्यातो रुद्रकोपाद्विनिःसृतः ५३ भद्रकालीति विख्याता देव्याः कोपा
 द्विनिःसृता ॥ प्रेषितौ देवदेवेन यज्ञांतिकमिहागतौ ५४ शरणं गच्छ विप्रेन्द्र देवदेव मुमापतिम् ॥ वरं क्रोधोऽपि देवस्य वरदानं न चान्यतः ५५ वीरभद्र वचः श्रुत्वा दक्षो
 धर्मभृतां वरः ॥ तोषयामासस्तोत्रेण प्रणिपत्य महेश्वरम् ५६ प्रपद्ये देवमीशानं शाश्वतं ध्रुवमव्ययम् ॥ महादेवं महात्मानं विश्वस्य जगतः पतिम् ५७ दक्षप्रजापते
 र्यज्ञेद्रव्यैस्तैः सुसमाहितैः ॥ आहूता देवताः सर्वाः ऋषयश्च तपोधनाः ५८ देवो नाहूयते तत्र विश्वकर्मा महेश्वरः ॥ तत्र कुद्धा महादेवि गणांस्तत्र व्यसर्जयत् ५९ प्रदी
 पयज्ञवाटे तु विदुतेषु द्विजातिषु ॥ तारागणमनु प्राप्ते रौद्रे दीप्ते महात्मनि ६० शूलनिर्मितं हृदयैः कूजद्भिः परिचारकैः ॥ निखातोत्पाटितैर्यूपैरपविद्धैरितस्ततः ६१
 उत्पतद्भिः पतद्भिश्च गृधैरामिषगृद्धिभिः ॥ पक्षवातविनिर्धूतैः शिवाशतनिनादितैः ६२ यक्षगंधर्वसंघैश्च पिशाचोरगराक्षसैः ॥ प्राणापानौ सनिरुध्य वक्रस्थानेन य
 त्ततः ६३ विचार्य सर्वतो दृष्टिं बहुदृष्टिर्मित्रजित् ॥ सहसा देवदेशो ह्यग्निकुंडात्समुत्थितः ६४ विभ्रत्सूर्यसहस्रस्य तेजः संवर्तकोपमः ॥ स्मितं कृत्वाऽब्रवीद्वाक्यं ब्रूहि
 किं कर्वाणिते ६५ श्राविते च मखाध्याये देवानां गुरुणा ततः ॥ तमुवाचांजलिं कृत्वा दक्षो देवप्रजापतिः ६६ भीतशंकितवित्रस्तः स बाष्पवदनेक्षणः ॥ यदि प्रसन्नो
 भगवान्यादि चाहं भवप्रियः ६६ यदि वाऽहमनुग्राह्यो यदि वा वरदो मम ॥ यद्गन्धं क्षितं पीतमशितं यच्च नाशितम् ६८ चूर्णीकृतापविद्धं च यज्ञसंभारमीदृशम् ॥
 दीर्घकालेन महता प्रयत्नेन सुसंचितम् ॥ तन्न मिथ्या भवेन्मह्यं वरमेतमहं वृणे ६९ तथा स्त्विह ह्यहं भगवान् भगवन्ने प्रहरो हरः ॥ धर्माध्यक्षो विरूपाक्षश्चक्षुः प्रजापतिः
 ७० जानुभ्यामवनीं गत्वा दक्षो लब्ध्वा भवाद्भरम् ॥ नाम्नामष्टसहस्रेणस्तुतवान् वृषभध्वजम् ७१ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यैर्नामधेयैःस्तुतवान् दक्षो देवप्रजापतिः ॥
 वक्तुमर्हसि मे तात श्रोतुं श्रद्धाममानघ ७२ ॥ भीष्म उवाच ॥ श्रूयतां देवदेवस्य नामान्यनुक्तकर्मणः ॥ गूढव्रतस्य गुह्यानि प्रकाशानि च भारत ७३

स्यान्यायेत्वकल्पने प्रमाणाभावात् । नच तावताऽपि संख्या पूर्तिः संभवति तस्माद्ब्रूत इह नामसमाप्ता इत्यव्याख्येयमेतत्सहस्रनामस्तोत्रं नापि पठनीयं न्यूनत्वेन वा गवज्ज्वात् वाग्वज्रोहिर्मन्त्रोऽ
 ध्येतारं नाशयति तथा चोक्तं शिक्षायां । 'मन्त्रोहीनः स्वरतो वर्णतो वा मिथ्या प्रयुक्तो न तर्क्यमाह ॥ स वाग्वज्रो यजमानं हिनस्ति पथे ब्रह्मणः स्वरतोऽपराधात्' इतींद्रं हंतुं कामेन त्वष्ट्रापुत्रार्थिना-

स्वाहं ब्रह्मणः पूर्वधेयैः तिम्रेण होमं कृत्वा तैर्ब्रह्मणः स्वदेवैः सिद्धयेऽतो दासं प्रयोज्यंतं च न प्रयुक्तं प्रत्युताऽऽद्युवाच मेव तत्पठितमितींद्रपवतत्पुत्रस्य नाशको जात इत्युपाख्यायते त्वष्टा हतपुत्र इत्यनुवाके । तस्मा
 दस्यस्तवस्य मोक्षं प्रत्वा दूर्णतश्चात्यंतं हीनत्वा त्रेष्टार्थं प्रदत्तं युज्यतेऽपि तु पाठे नान्यं करत्वं मेवेति चेदुच्यते इदमिह जाबालाः समामनंति । अथ हैनं ब्रह्मचारिण ऊचुः किं जप्येनामृतत्वं ब्रूहीति सहोवा
 च याज्ञवल्क्यः शतरुद्रियेणेत्येतानि ह वा अमृतस्य नामधेयान्येतैर्ह वा अमृतो भवतीति । अत्र नामजपस्यामृतसाधनत्वं गम्यते तेषां च नामान्युनाधिकभावेनानेका सुशास्त्रा सुपठितानां गुणोपसंहार
 न्यायेनैकत्रोपसंहारेण भवितव्यं । तच्चास्मदादीनामशक्यमिति भगवान्वा दारायणस्तेतिरीयकाजसनेयकादिप्रसिद्धास्त्रास्त्रविद्यमानानां नामानुपसंहारमिह कृतवान् । यथा ह्यापस्तंबादिः क
 ल्पकारः स्वपरशास्त्रास्यान्यंगान्युपदिश्याऽऽग्नेयमष्टाकपालमिति यथा समाप्ता मिति मध्ये प्रधानं सिद्धवन्निर्दिश्य पुनरुपरिष्ठात्त्रयान्यंगान्युपदिशति तद्विहापिनमस्ते देवदेवेशोऽस्यादिना कानि
 चिन्नामान्युपदिश्य 'त्रिसौ पर्णतथा ब्रह्मयजुषां शतरुद्रियं' इति सुपर्णशतरुद्रियेनाममालायां सिद्धवन्निर्दिश्य शेषमपि नामधेयगणं पठति । तथा च यथा प्रतिज्ञातमष्टोत्तरसहस्रनाम्रां संख्यां पूर्यते
 नाम्यथा । तदिदमभिप्रेत्योक्तं गुह्यानीति गुह्यान् यश्चाद्युपहृतेष्वप्रकाशयानि ७३ ॥ आदिपुरुषाय नमः ॥ नमस्ते देवेति ब्रह्मविद्याधिकाराध्यात्मपरतयैवैतानि व्याख्येयानि तथा हि हे
 देवजगन्निर्माणक्रीडापरतेतुभ्यं नमः । ते इति युष्मदर्थस्य दृश्यस्य प्रमेयस्यानिर्देशः देवेश देवा इन्द्रियाणि ईशो बुद्धिः 'पुबुद्धिः ख्यातिरीश्वरः' इति स्मृतेः एतदुभयात्मक एतेन प्रमाणप्रमात्रो निर्देशः
 कृतः । एवं नामत्रयेण ज्ञेयज्ञानज्ञात्रात्मकत्वं देवस्योक्तं तत्प्राप्त्युपायं त्रयेणाह देवारीति देवाः शमाद्या इन्द्रियवृत्तयस्तेषामरयोऽसुराः कामादयस्तेषां बलरूपसूदन । तथा च शमकामादिषु दे

नमस्ते देवदेवेश देवारि बलसूदन ॥ देवेन्द्र बलविष्टं भदेवदानवपूजित ७४ सहस्राक्षविरूपाक्षश्चक्षुः क्षाधिप्रिय ॥ सर्वतः पाणिपादांत सर्वतोऽक्षिशिरोमुख ७५
 सर्वतः श्रुतिमंल्लोके सर्वमावृत्य तिष्ठति ॥ शंकुकर्णमहाकर्णकुंभकर्णार्णवालय ७६ गर्जेद्रकर्णगोकर्णपाणिकर्णनमोऽस्तुते ॥ शतोदरशतावर्तशतजिह्वनमोऽस्तुते
 ७७ गायंति त्वागायत्रिणोऽर्च्यैर्कर्मकिणः ॥ ब्रह्माणं त्वाशतक्रतुमूर्ध्वं खमिव मे निरे ७८

वासुरशब्दयोः प्रबोभो दृष्टो ह्यहम्राजा पात्या देवाश्चासुराश्चेति । देवानामिन्द्रियाणामिन्द्रो बुद्धिस्तस्या बलं विषयप्रावण्यं तद्विशेषेण स्तत्रातीति देवेन्द्र बलविष्टं । अतएव देवैर्निद्राद्यैर्दानैर्बाणाद्यै
 श्वपूजिताऽऽदरनैरंतर्पसत्कारसेवित । एवं च कामादिजयोधीनिरोधस्त्रादरादिश्च मेयाद्यात्मकस्य वस्तुनः प्रापक इत्युक्तं भवति ६ ॥ ७४ योगे प्रथमं प्राप्यायाः सांबमूर्तेः स्वरूपमाह चतुर्भिः स
 हस्रमक्षानियुगपत्सर्वविषयप्रकाशकानां त्रियाणिस्य सर्वज्ञेत्यर्थः । अतएव विरूपाण्यस्मदादीं त्रियेभ्यो बिलक्षणानि व्यवहितादिग्राहकाराणां त्रियाणिस्य । ५५ क्षत्रीणि सोमसूर्याद्या
 रुपाण्यक्षानियस्य । यक्षाधिपः कुबेरः स प्रियो यस्य । अथामूर्तेर्ज्ञेयं स्वरूपमाह सर्वत इति चतुर्भिः मगवद्वीतास्वपि ज्ञेयं यत्तत्प्रवक्ष्यामीति प्रतिज्ञाय सर्वतः पाणिपादांतदित्यादिना इदमेव
 स्वरूपमुक्तं सर्वतः पाणयः पादाः अंतः सन्निधिश्च यस्य स सर्वतः पाणिपादांतः एवमुत्तरत्र तथा च श्रुतिः 'विश्वतश्च लुत विश्वतो मुखो विश्वतो बाहुः कृत विश्वतस्पात् ॥ संबाहुभ्याधमति संपतत्रैर्द्यावा
 भूमिजमयं देव एकः' इति धमति वशीकरोति सर्वेषु संबोधनपदेषु नमस्ते इत्यनुषंजनीयं । लोके सर्वमावृत्य तिष्ठतीत्यप्रविपरिणामेन लोके सर्वमावृत्य तिष्ठति संबोधनमूहनीयं सार्धः श्लोकः ८ । ७५
 शंकुकर्णादयः सप्त ईश्वरगणाः सर्वाभिन्नत्वादीशस्य तदात्मत्वमुच्यते ७ शतोदरेत्यर्थो वैश्वरूप्यप्रथमार्थः १ ॥ ७६ । ७७ अस्वैव त्रैवर्णिकोपास्वत्वेऽश्रुतिपठति गायंतीति गायत्रिणस्त्रिसंध्यं
 गायत्रीजपपराः त्वामेव गायंति गायत्रीप्रतिपाद्यस्त्वमेवासीत्यर्थः । अकिंण अकोपासनपराः त्वामर्कं सवितारं मंडलाधिष्ठातारमर्चयुपातिष्ठंते संध्यालु । ब्रह्माणं ब्रह्मविदं चतुर्मुखं । शतक्रतुं देवेन्द्रं । ऊर्ध्वं
 सर्वोपाधिभ्य उद्धृतं खमिव आकाशवत्सर्वगतश्चानित्यः असंगश्च तादृशं मे निरे मुनयः । अत्रापि गायत्रिणोऽर्कः । अर्कः । अर्क्यर्थः । ब्रह्मन् । शतक्रतो । ऊर्ध्वं । सतुल्यत्वेन मतइति नामान्युपेयानि ७ । ७८

मूर्तां अष्टरूपायां मूर्त्यं बुद्धिवाय्वाकाशसूर्यचंद्रयजमानात्मिकायां सर्वदेवतान्तेहस्युद्गनाय ७९ हेमवन्हेसोमशरीरित्यादीन्यष्टौ नामान्यूह्यानि ८॥ ८० भगवन्नित्यादीनि पूर्वोक्तेषु च सदसस्प
मवाच्ययेत्युत्तरार्धे एकं ६ ॥ ८१ भवत्यस्मादिति भवः । शृणाति हि नस्तीति शर्वः । रुपापंद्रावयतीति रुद्रः । पशूनां ब्रह्मादिस्थावरांतानां जीवानां ६ ॥ ८२ नानारूपत्वेन स्तौति त्रिजटायेत्या
दिना त्रिशूलवरेण पणितुं व्यवहर्तुं शीलमस्य तस्मै त्रिशूलवरपाणिने । त्रीणि शास्त्राचार्यध्यानाभ्यासकानि नेत्राणीव गमकानि बोधकानि यस्य स उच्यते चकः । त्रीणि सोमसूर्याग्नाख्यानि नेत्राणि य
स्य ६ ॥ ८३ चंडः सर्वसूदनक्षमः । कुंडः अभवत्स्वस्मिन्सर्वधारयितुं भ्रमः । अंडं ब्रह्मांडं । दंडिने दंडधराय शासि त्रेहत्यर्थः । समश्वासो कर्णश्चेति समकर्णः ऋजुर्बक्रश्च । दंडीचासौ मुं
दश्चेति दंडिमुंडः परिव्राजकः ७ ॥ ८४ ऊर्ध्वाऽऽश्वाऽदंष्ट्राः केस्राश्च यस्य । शृङ्गाय शृङ्गाय असंगिने । तथाऽपि भवतताय अवसन्नेन बाध्यै न रूपेण जगदात्मना तताय विस्तृताय । अतएव विलोहिता
यरजोगुणिने । धूम्राय तमोगुणिने । नीलग्रीवाय जगद्रक्षणार्थं कंठे विषधारित्वेन सात्विकाय ६ ॥ ८९ नास्ति प्रतिकरूपः सदृशो यस्य । विविधानि रूपाणि यस्य । शिवाय परमकल्या

मूतौहितेमहामूर्तेसमुद्रावरसन्निभ ॥ सर्वावैदेवतास्मिन्मावोगोष्ठइवासते ७९ भवच्छरीरेपश्यामिसोममग्निजलेश्वरम् ॥ आदित्यमथवैविष्णुं ब्रह्माणचंबृहस्प
तिम् ८० भगवान्कारणकार्यक्रियाकरणमेवच ॥ असतश्चसतश्चैवतथैवप्रभवाप्ययौ ८१ नमोभवायशर्वायरुद्रायवरदायच ॥ पशूनांपतयेनित्यंनमोऽस्त्वंधकघा
तिने ८२ त्रिजटायत्रिशीर्षायत्रिशूलवरपाणिने ॥ त्र्यंबकायत्रिनेत्रायत्रिपुरघ्नायवैनमः ८३ नमश्चंद्रायकुंडायअंडायांडधरायच ॥ दंडिनेसमकर्णायदंडिमुंडाय
वैनमः ८४ नमोर्ष्वदंष्ट्रकेशायशुक्लायावततायच ॥ विलोहितायधूम्रायनिलग्रीवायवैनमः ८५ नमोस्त्वप्रतिरूपायविरूपायशिवायच ॥ सूर्यायसूर्यमालायसू
र्यध्वजपताकिने ८६ नमःप्रमथनाथायवृषस्कंधायधन्विने ॥ शत्रुंदमायदंडायपर्णचिरपटायच ८७ नमोहिरण्यगर्भायहिरण्यकबचायच ॥ हिरण्यकृतचूडायहि
रण्यपतयेनमः ८८ नमःस्तुतायस्तुत्यायस्तूयमानायवैनमः ॥ सर्वायसर्वभक्षायसर्वभूतांतरात्मने ८९ नमोहोत्रेस्थमंत्रायशुक्लध्वजपताकिने ॥ नमोनाभायना
भ्यायनमःकटकटायच ९० नमोस्तुकृशनासायकृशांगायकृशायच ॥ संहृष्टायविहृष्टायनमःकिलकिलायच ९१ नमोस्तुशयमानायशयितायोत्थितायच ॥
स्थितायधावमानायमुंडायजटिलायच ९२ नमोनर्तनशीलायमुखवादित्रवादिने ॥ नाद्योपहारलुब्धायगीतवादित्रशालिने ९३

णायतुर्गब्रह्मणे । सूर्यायसूर्यमंडलरूपाय । सूर्यमालापतस्मिन्मालशेषोभतेसूर्यमंडलांतर्वर्तिनेपरमेश्वराय । सूर्यवत्प्रलयाःध्वजाःपताकाश्चस्य ६ ॥ ८६ प्रमथाःशिवगणाः । वृष
स्येवस्कंधौयस्यपर्णानिभूर्जत्यचःचीराणिवल्कलानिपटायस्यशबररूपिणस्तापसस्यवा ६ ॥ ८७ । ४ । ८८ । १ । ८९ नामायनामौजगदस्यास्तीतिनामः मत्वर्थायोऽच्यस्येतिचेतीकारा
लोपः । नाभ्यायनामिभर्हतीतिनाभ्यः नाभिनभंचेतिप्रत्ययेनमादेशः नाभिस्थानीयाय । अस्यअरनेमिस्थानेकारणकार्यप्रपंचौ तथाचश्रुतिः । 'तद्यथाऽरेषुनेमिरर्पितोनाभावर
आर्पिताएवमस्मिन्प्राणेष्वेतमर्पितं' प्राणेष्वह्मणिसर्वकार्यकारणेच । कटानामावरकाणामपिकटायआवरकाय । नामद्वयेनातर्बाहिर्व्याप्तिर्दंशिता १ ॥ ९० किलकिलायशब्दविशेषरूपाय ६ ॥ ९१
सर्वक्रियाकर्तृत्वेनस्तौति नमोऽस्तिवत्यादिना ७ ॥ ९१ मद्याभिवानिनाद्यानिकमलाचिदान्येषोपहारस्तबलुब्धाय । 'हरिस्तेसाह्वकंमलबलिमाधायपदयोः'इत्येतदनेनसूचितं ४ ॥ ९३

षष्ठोऽष्टोऽधिकः । श्रेष्ठोऽष्टोऽधिकः । बलोबलाभिमानादेवताइन्द्रस्तस्यप्रयनंपराजयस्तत्कर्त्रे । कालस्यापिनाथायनियंत्रे । कल्यायसमर्थाय । क्षयायमहाप्रलयाय । उपक्ष
 यायअवांतरप्रलयाय ७ ॥ ९४ भीमव्रतमनशनादितस्यधरायधर्त्रे ४ ॥ ९५ विभीषणायनिर्भयाय । भीष्मायभयंकराय । हेभीम व्रतैःशमादिभिःधरणमाकर्षांत्यस्यतस्मै
 व्रतधराय ६ ॥ ९६ पक्षयज्ञेआममपक्षंशमशानेउभयाविधमांसलुब्धाय ५ ॥ ९७ वृषायवृष्टिकर्त्रे । वृष्यायवृषोधर्मस्तत्रहितायधर्मवृष्टिकर्त्रे । गोवृषायनदिरूपाय । वृषायध
 र्माय । कटंकटाय कटीगतौनित्यवीप्सयोरितिद्वित्वंमुमागमभार्षः वाय्वादिरूपेणनित्यंगमनशीलायेत्यर्थः कालायवा । दंडायनियंत्रे । पचपचायनित्यंभूतानांपाककर्त्रे कटिपच्योः
 पचायच् ७ ॥ ९८ गौर्वरः अतिवरोधेनुःईप्सितमाघदानंवरः ततोऽप्यधिकदानमतिवरः वरदेवरदाय किंबंतस्यातोधातोर्तित्यालोपेक्षं ५ ॥ ९९ रक्तोरागवान् विरक्तस्तद
 न्यस्तदुभयात्मकाय । भावनायध्यात्रे । संभिन्नायकारणरूपेणसर्वतोनुस्यूताय । विभिन्नायकार्यरूपेणव्यावृत्ताय । छायायछायावतेगृहतर्वादिरूपाय । छायाशब्दादर्शनाद्यन्

नमोज्येष्ठायश्रेष्ठायबलप्रमथनायच ॥ कालनाथायकल्यायक्षयायोपक्षयायच १४ भीमदुंदुभिहासायभीमव्रतधरायच ॥ उग्रायचनमोनित्यंनमोऽस्तुदशबाहवे
१५ नमःकपालहस्तायचित्तिभस्मप्रियायच ॥ विभीषणायभीष्मायभीमव्रतधरायच १६ नमोविहृतवक्त्रायखड्गजिह्वायदंष्ट्रिणे ॥ पक्वान्नमांसलुब्धायतुंबी
वीणाप्रियायच १७ नमोवृषायवृष्यायगोवृषायवृषायच ॥ कटंकटायदंडायनमःपचपचायच १८ नमःसर्ववरिष्ठायवरायवरदायच ॥ वरमाल्यगंधवस्त्रायवरा
तिवरदेनमः १९ नमोरक्तविरक्तायभावनायाक्षमालिने ॥ संभिन्नायविभिन्नायच्छायायातपनायच १०० अघोरघोररूपायघोरघोरतरायच ॥ नमःशि
वायशांतायनमःशांततमायच १०१ एकपाद्द्विनेत्रायएकशीर्ष्णेनमोऽस्तुते ॥ रुद्रायक्षुद्रलुब्धायसंविभागप्रियायच २ पंचालायसितांगायनमःशमशमाय
च ॥ नमश्चंद्रिकघंटायघंटायाघंटघंदिने ३ सहस्राध्मातर्घंटायघंटापालापियायच ॥ प्राणघंटायगंधायनमःकालकलायच ४ हूंहूंकारपारायहूंहूंकार
प्रियायच ॥ नमःशमशमेनित्यंगिरिवृक्षालयायच ५

आतपनआतपः ७ ॥ १०० । ५ ॥ १०१ एकपादेकपदे ६ ॥ २ पंचालायविश्वकर्मणे स्वर्णकारलोहकारतक्षादिकर्मकर्त्रे इत्यर्थः । शमशमायनित्यंशाम्यतीतिपचपचवत् । चंडिकाशत्रुभयंकरीघंटायस्यतस्मैचंडिकघंटाय । घंटायघंटानादरूपाय । अघंटघंदिनेनादहेत्वभावेऽपिनादवते अनादतध्वनिरूपायेत्यर्थः ६ ॥ ३ पुंसांसहस्रैर्युगपदाध्माताएकाऽपिसतीप्रति बिंबार्कवत्प्रत्येकेपरिसमासाघंटाऽस्ययोगबलवतःसतथा । तादृशघंटामालाप्रियाय । प्राणःपंचवृत्तिर्षायुःसप्तघंटावच्छब्दहेतुर्यस्यतस्मैप्राणघंटायः । गंधःप्रासिद्धः कलकलउष्माकोलाहलो वा ५ ॥ ४ हुंकारःक्रोधवर्णस्तस्यपरोऽतःशमोहुंकारोयाज्ञिकप्रासिद्धः । 'हुंइतिहिंहुत्यभूर्भुवःस्वरोमितिजपत्येषोऽभिहिंकारः' इत्याश्वलायनाद्युक्तोऽभिहिंकारस्तस्यपारोभूरादिलोकेभ्यःपरंशांतं ब्रह्म । हुंहकारआकाशऊकारःषष्ठीशिवमूर्तिःसूर्यस्ताभ्यानामरूपात्मकःप्रपंचोलक्ष्यते मकारस्तस्यकारणमीश्वरस्तस्यपारस्तूरीयंशांतंब्रह्म तदिदमुक्तंहुंहुंहुंकारपारायेति । हुंहुंकारप्रियायेति क्रोधवर्जहुंकारद्वयप्रियाय । शमशमशांतोभवशांतोभवेत्याचष्टेशमशमेतिशाम्यशाम्येत्यपोक्षितेभौवादिकत्वमार्षे शमशमतीतिशमशमतस्मैशमशमे आचारकिंबंतात्कर्तरिकिप् ५ । ९

गर्भमांसद्वयजिह्वावक्षआद्यवदानगतंमांसं तत्रसृगालवल्बुधाय । यद्वा गर्भमांसं वपातस्यालुब्धाय । अनुताडुतिर्वपादुतिरितिमाहणात् । तारकाययज्ञभोक्तृत्वेनपापमोचकाय । तराय
तरत्यनेनेतिव्युत्पत्त्यायज्ञोपकरणाय । यजिनेयजमानाय । हुतायवाहणमुखेनप्राय ७ ॥ ६ यज्ञवाहायऋत्विगादिरूपेणयज्ञनिर्वोद्रे । दातायजितेन्द्रि
याय । तप्यायसत्वमयाय । आतपनायरजोमयाय । तप्यंस्त्वंतापकरंजइतिसांख्यप्रसिद्धेः तद्व्यातव्यर्हन्त्यादिरूपाय । तदनांतद्वतीनांनदीनांपतयेसमुद्राय ७ ॥ ७ अन्नदाय
१०० ॥ ४ । ८ । ४ । ९ बालाश्वतेअनुचराश्वतान्नगोपायतीतिबालानुचरगोतःतस्मै गुपेरौणादिकस्तत्र एतेनचामिपानादिश्रीकृष्णलीलासूचिता ७ ॥ ११० प्रीणिकर्माणियजनाध्ययन
दानानि ४ ॥ ११ कलकलःकोलाहलः ४ ॥ १२ प्राणभग्रायजितश्वासाय वाहिताभ्यादिविधितिशेष्यस्वैवपूर्वनिपातः दंडआयुषं स्फोटनंविदारणं ६ ॥ १३ सांख्यायकपिलायनिरीश्वर

गर्भमांससृगालायतारकायतरायच ॥ नमोयज्ञाययजिनेहुतायप्रहुतायच १६ यज्ञवाहायदांतायतप्यायातपनायच ॥ नमस्तटायतट्यायतटानांपतयेनमः ७
अन्नदायान्नपतयेनमस्त्वन्नभुजेतथा ॥ नमःसहस्रशीर्षायसहस्रचरणायच ८ सहस्रोद्यतशूलायसहस्रनयनायच ॥ नमोबालार्कवर्णायबालरूपधरायच ९ बाला
नुचरगोतायबालक्रीडनकायच ॥ नमोवृद्धायलुब्धायलुब्धायक्षोभणायच ११० तरंगांकितकेशायमुंजकेशायवैनमः ॥ नमःषट्कर्मतुष्टायत्रिकर्मनिरतायच ११
वर्णाश्रमाणांविधिवत्पृथक्कर्मनिर्वर्तिने ॥ नमोघुष्यायघोषायनमःकलकलायच १२ श्वेतपिंगलनेत्रायकृष्णरक्तेक्षणायच ॥ प्राणभग्रायदंडायस्फोटनायकृशायच
१३ धर्मकामार्थमोक्षाणांकथनीयकथायच ॥ सांख्यायसांख्यमुख्यायसांख्ययोगप्रवर्तिने १४ नमोरथ्यविरथ्यायचतुष्पथरथायच ॥ कृष्णाजिनोत्तरीयायव्या
लयज्ञोपवीतिने १५ ईशानवज्रसंघातहरिकेशनमोऽस्तुते ॥ त्र्यंबकांबिकनाथायव्यक्ताव्यक्तनमोऽस्तुते १६ कामकामदकामघ्नतावृत्तविचारिणे ॥ स
र्वसर्वदसर्वघ्नसंध्यारागनमोऽस्तुते १७ महामेघचयप्रख्यमहाकालनमोऽस्तुते ॥ स्थूलजीर्णागजटिलेवल्कलाजिनधारिणे १८ दीप्तसूर्याग्निजटिलेवल्कलाजिन
वाससे ॥ सहस्रसूर्यप्रतिमतपोनित्यनमोऽस्तुते १९ उन्मादनशतावर्तगंगातोयार्द्रमूर्धज ॥ चंद्रावर्तयुगावर्तमेघावर्तनमोऽस्तुते १२० त्वमन्नमत्ताभोक्ताचअन्नदो
ऽन्नभुगेवच ॥ अन्नस्रष्टाचपक्ताचपक्कभुक्पवनोऽनलः २१ जरायुजांडजाश्चैवस्वेदजाश्चतथोद्भिजाः ॥ त्वमेवदेवदेवेशभूतग्रामश्चतुर्विधः १२२

वादिने । सांख्यमुख्यायसेश्वरपातंजलाय । सांख्यवेदांतविचारः । योगोनिदिब्यासनं । अनुग्रहद्वाराएतयोःप्रवर्तकाय ४ ॥ १४ रथस्तदभावोविरथस्तदुभयार्हायरथ्यविरथ्याय । चतुर्षुज
लामिवाय्वाकाशेषुपंथायस्यरथस्यतद्वते रतायेतिपाठेप्रसिद्धोऽर्थः ४ ॥ १५ ईशानहेर्देशितः वज्रसंघातवत्कठिनशरीर । हरिकेशपिंगकेश । त्र्यंबकात्रिनेत्राचासौअंबिकाच
तस्यानाथ ह्रस्वत्वमर्षि । व्यक्तकार्यरूप । अव्यक्तकारणरूप ६ ॥ १६ कामेतिद्वौ ८ ॥ १७ हेस्थूलहेजीर्णाग । जटिलवदाचरतिजटिलतस्मैजटिले ६ ॥ १८ दीप्तौयौसूर्याग्नीतद्वद्दीप्यमा
नजटावते ४ ॥ १९ हेउन्मादनश्यामोहकशतमावर्तयस्मिन्मंगलात्मेयेतेनार्द्रमूर्धज । चंद्रावर्तयतिपुनःपुनरितिचंद्रावर्तत्यर्थः ९ ॥ १२० त्वमितिअन्नभुगन्नपालकः ९ ॥ ११ जरे
तिजरायुजांडजाइतिनामद्वयं संधिरार्थः । हेदेवहेदेवेश । भूतग्रामश्चतुर्विधइत्येकंनाम ७ ॥ १२

चरेति ब्रह्मेतिब्रह्मविदांचरेतिचानामद्वयं ४ ॥ २३ जनसइति ६ ॥ २ हायिहायीतिसामभीतिपुराणार्थास्तोमाः तेष्वेकंचतुरक्षराख्यः । सुरश्रेष्ठेत्येकंब्रह्मवादिनेयेतिपंचममुने
यं ९ २५ यजुरिति वेदोपनिषद्गणस्तुतिपठनीयेतिचतुर्थं ४ ॥ ३०० । १२५ वर्णावराःसंकरजाः । विद्युत्स्तनितंसृष्टिकोमेघशब्दः । गर्जितंनिर्दृष्टिकःसः नवनामानि ९ ॥ २०
१० ॥ २८ वृक्षाणामिति ककुदोमुख्याःन्यग्रोधाश्चत्यादयः । पततांपक्षिणांद्वाभ्यामुपासनायविमूतयउक्ताः ९ ॥ २९ ॥ ४ ॥ ३० स्वमितिद्वौ । अर्धरोवाद्यविशेषस्तद्वान्न
मतोज्ञातः शास्त्रकृद्भिरितिशेषः २४ । ३१ । ३२ दशलक्षणसंयुक्तोधर्मःइत्येकं । लक्षणानिच अहिंसासत्यास्तेष्वब्रह्मचर्यापरिग्रहायमाइति शौचसंतोषतपःस्वाध्यायेश्वरप्रणिधा
नानिनियमाइतिचयोगीक्तानि क्षमासत्यादीनिमनूक्तानिवा ८ । ३३ तृणौषध्यइतिद्वे । भुगपक्षिणइतिद्वे । द्रव्यकर्मणामारंभइत्येकं । कालःपुष्पफलप्रदइत्येकं ९ ॥ ३४ आदि

चराचरस्यस्रष्टात्वंप्रतिहर्तातथैवच ॥ त्वामाहुर्ब्रह्मविदुषोब्रह्मब्रह्मविदांवर २३ मनसःपरमायोनिःखंवायुज्योतिषानिधिः ॥ ऋक्सामानितथोकारमाहुस्त्वांब्रह्म
वादिनः २४ हायिहायिहुवाहायिहाहुहायितथाऽसकृत् ॥ गायंतित्वांसुरश्रेष्ठसामगाब्रह्मवादिनः २५ यजुर्मयोऋङ्मयश्चत्वमाहुतिमयस्तथा ॥ पठयसेस्तु
तिभिश्चैववेदोपनिषदांगैः २६ ब्राह्मणाःक्षत्रियावैश्याःशूद्रावर्णावराश्चये ॥ त्वमेवमेघसंघाश्चविद्युस्तनितगर्जितः २७ संवत्सरस्त्वमृतवोमासोमासार्धमेवच ॥
युगंनिमेषाःकाष्ठास्त्वंनक्षत्राणिग्रहाःकलाः २८ वृक्षाण ककुदोऽसित्वंगिरीणांशिखराणिच ॥ व्याघ्रोमृगाणांपततांताक्षर्योऽनंतश्चभोगिनाम् २९ क्षीरोदोद्यु
दधीनांचयंत्राणांधनुरेवच ॥ वज्रःप्रहरणानांचव्रतानांसत्यमेवच ३० त्वमेवद्वेषइच्छाचरागोमोहःक्षमाऽक्षमे ॥ व्यवसायोद्युतिलोभःकामक्रोधोजयाजयौ
३१ त्वंगदीत्वंशरीचापिखट्वांगीझर्झरीतथा ॥ छेतामेताप्रहर्तात्वंनेतामंतापितामतः ३२ दशलक्षणसंयुक्तोधर्मोऽर्थःकामएवच ॥ गंगासमुद्राःसरितःपल्व
लानिसरांसिच ३३ लतावल्लयस्तृणौषध्यःपशवोभुगपक्षिणः ॥ द्रव्यकर्मसमारंभःकालःपुष्पफलप्रदः ३४ आदिश्चांतश्चदेवानांगायत्र्योकारएवच ॥ हरितो
रोहितोनीलःकृष्णोरक्तस्तथाऽरुणः ॥ कहुश्चकपिलश्चैवकपोतोमेचकस्तथा ३५ अवर्णश्चसुवर्णश्चवर्णकारोघनोपमः ॥ सुवर्णनामाचतथासुवर्णप्रि
यएवच ३६ त्वमिंद्रश्चयमश्चैववरुणोघनदोऽनलः ॥ उपप्लवश्चित्रभानुःस्वर्भानुर्भानुरेवच ३७ होत्रंहोताचहोम्यंचहुतंचैवतथाप्रभुः ॥ त्रिसौ
पर्णंतथाब्रह्मयजुषांशतरुद्रियम् ३८

श्वेत्यर्थः ४ हरितादिर्दशविधोवर्णः १० ॥ १५ ॥ ६ स्वमिति उपप्लवउपरागः ९ ॥ ३७ होत्रमित्यर्थं हुयतेस्मिन्नितिहोत्रंवाह्निः । होतायजमानः । प्रसृष्टस्यफलदईश्वरः ५ त्रिसौपर्णंत्रिसौ
पर्णेविदितंमामजातं । शतरुद्रसंबंधिनामजातंयस्मिन्स्तच्छतरुद्रियं । तवब्रह्मदेवरूपं तेनद्रोणपर्वस्यशतरुद्रियस्यशिखोमहेश्वरःशंभुरितिनामाष्टोत्तरशतादेश्वर्यावृत्तिः । वेदांतरेऽपिशतंरुद्र
नामानिसंभाव्यतेतद्व्यावृत्तयेयजुषामिति । यजुषांशतरुद्रियमित्येतावत्युक्तेद्रोणपर्वस्यस्यापिशतरुद्रियस्यमूलमूलिमावेनयजुःसंबंधित्वसंभवाद्ब्रह्मेत्युक्तं । तस्यतथात्वेऽपिसाक्षाद्देवत्वाभावात् ।
ततश्चहुतंचैवतथाप्रभुरित्यंतान्यष्टाशित्याधिकंशतत्रयंनान्नाभवति । तथापवित्रंचपवित्राणामित्यादीनिनिमेषोन्मेषकर्मैतान्यष्टादशाधिकंशतद्वयतेनषडाधिकपदशतानिनाम्नाभिहास्यतानि ।
अत्राधिकसहस्रस्यशेषद्वयधिकंनान्नाशतचतुष्टयांत्रिसुपर्णशतरुद्रियान्यांपूरणीयं । तथाहि । त्रिसुपर्णात्रयेचतुर्दशमंत्राः १४ सर्वशास्त्रागतानांनान्नामुपसंहार्यत्वात् । खिलसहितेषुनमकानुशाकेषु-

प्रथमेषोऽशमंत्राएकादशनामानिचेतिसप्तविंशतिः २७ द्वितीयेषाचत्वारिंशत् ४८ तृतीयचतुर्थयोःषडसप्ततिः ७५ ततस्त्रिकेद्विनवतिः ९२ ततोद्विकेऽप्यशीति ८१ रितिनामान्येषां
त्ययोः चतुर्विंशतिः २४ मंत्राःशेषस्त्रिंशत् १७ सप्तदशमंत्राः । नब्रह्मानचगोविंदइत्यादयोमूलश्लोकाश्चैकविंशतिः २१ सर्वेषांसंकलनेद्वयधिकंशतचतुष्टयंप्रत्यक्षपञ्चदशतयुत
मष्टाधिकंसहस्रंभवति । तथाचामृतत्वकामस्यायनामसमाप्रायस्त्रिपुणंत्रयशतकद्रियाभ्यासमुद्धितएवश्रेयस्करोनत्वमप्याभ्युनवेनवाग्वत्त्वापत्तेरितिर्निर्णयः ॥ ३८ पवित्रमिति गिरिगि
रिवदचेतनंदेहंकायतिशद्वयतीतिगिरिकः आतोऽनुपसर्गेकहृदिकः अचेतनमपिदेहादिचेतनं करोतीत्यर्थः । अचेतवदचित्तोदेवोअर्थादितिमंत्रलिंगं । हिंदुकः हिंदुतेगस्यामतकुंरुतेइति
हिंदुकः हिंदुगतावित्यस्माद्वाहुकाहुकञ्चिदामासइत्यर्थः । वृक्षःवृक्षपतेछेद्यतइतिवृक्षः उपाधिविशिष्टेनरूपेणनाशवान् । जीवःशुद्धस्वरूपेणजीवत्येवननश्यतीत्यर्थः । तथाचश्रु
तिर्विज्ञानचनएवैतेभ्योभूतेभ्यःसमुत्थायतान्येवामुविनश्यतीत्यविनाशीवाअरेष्यमास्तेतिच । पुद्गलःपुण्यतेगलतिचेतिपुद्गलोदेहः ७ । ३९ अग्रमदाग्रमदयास्त्रियाहीनः ऊर्ध्वरेताइत्य
र्थः १० ॥ १४० लोहिताअंतर्गताचक्षिरस्य पुंवद्वावाभावार्थः ७ ॥ ४१ चलाचलःअत्यंतचलः । तद्वावतोऽभ्यानत्येतीतिश्रुतेः ६ । ४२ मत्स्यइवमत्स्योजीवः संसारंनदी

पवित्रंचपवित्राणामंगलानांचमंगलम् ॥ गिरिकोहिंदुकोवृक्षोजीवःपुद्गलएवच ३९ प्राणःसत्त्वरजश्चैवतमश्चाग्रमदस्तथा ॥ प्राणोऽपानःसमानश्चउदानोव्यान
एवच १४० उन्मेषश्चनिमेषश्चक्षुतंजृम्भितमेवच ॥ लोहितांतर्गताचक्षिरमहावक्रोमहोदरः ४१ सूचीरोमाहरिश्मश्रुर्ध्वकेशश्चलाचलः ॥ गीतवादित्रतत्त्वज्ञो
गीतवादनकप्रियः ४२ मत्स्योजलचरोजाल्योऽकलःकेलिकलःकलिः ॥ अकालश्चातिकालश्चदुष्कालःकालएवच ४३ मृत्युःक्षुरश्चकृत्यश्चपक्षोऽपक्षक्षयंकरः ॥
मेघकालोमहादंष्ट्रःसंवर्तकबलाहकः ४४ घंटोऽघंटोघटीघटीघरुचेलीमिलीमिली ॥ ब्रह्मायिकमग्रीनादंडीमुंडस्त्रिदंडघट् ४५ चतुर्युगश्चतुर्वेदश्चातुर्होत्रप्रवर्तकः ॥
चातुराश्रम्यनेताचचातुर्वर्ण्यकरश्चयः ४६ सदाचाक्षप्रियोधूर्तोगणाध्यक्षोगणाधिपः ॥ रक्तमाल्यांबरधरोगिरिशोगिरिकप्रियः ४७ शिल्पिकःशिल्पिनांश्रेष्ठः
सर्वशिल्पप्रवर्तकः ॥ भगनेत्राकुशश्चंडःपूष्णोदंतविनाशनः ४८ स्वाहास्वधावषट्कारो नमस्कारो नमोनमः ॥ गूढवतो गूढतपास्तारकस्तारकामयः ४९

जलेचरतीतिजाल्योवासानाजालकः वरुणस्तुअकलोदुर्धरः कलनंधरणंकलः केलिरेवकलोयस्य लीकयाऽस्यबद्धत्वंनान्यवशतयेत्यर्थः १० । ४३ क्षुरःछेदनसाधनं कृत्यःछेतुंयो
ग्यः कृतीछेदनेइत्यस्यरूपं । पक्षोमित्रंअपक्षःअमित्रं तस्यक्षयंकरः संवर्तकबलाहकःकल्पांतमेवः ८ ॥ ४४ घंटोघटीघटोघटीघटिघटःप्रकाशवाच । अघंटोमायावृत्तत्वेनप्रच्छन्नप्रकाशः ।
घटयतिकर्मफलैर्योजयतिनरानितिघटी । घटीघंटावान् । चरुचेली चरंतितेचरवःस्यावरजंगमाजीवास्तैःसारिमिरिवचेलतिक्रीडतइतिचरुचेली । मिली मिलनंसंश्लेषणंमिलः घजघनंवेकः
तदस्यास्तीतिमिली कारणतयासर्वकार्येष्वनुस्यूतइत्यर्थः । द्विवचनंनिरव्ययमितिप्रदर्शनार्थः । यद्वा मिलीइतिद्विवचनात्तेनमिलिषिलिहितिमंत्रपदंसाभ्यासमुद्धृतंभवति । गौडास्तुछद्रचीलि
चिलीमिलीइतिपठंति अस्मिन्पक्षेघटीप्रणवः रुद्रेविसंबुद्धिः मिलीरुचीलिचिलिशब्दावपिद्विस्वपरौघेयो ब्रह्मप्रणवःअग्नीनांकायिकंकायेमवकायिकंजाया । सइममेवास्मानंदेवापातयसतःपदि
श्चपत्नीचामवतामितिश्रुतेः बह्विजायास्वाहेत्यर्थः । तेन ओंरुद्रचीलिचीलिचिलिचिलिमिलीमिलीओंस्वाहेत्यष्टावज्ञाणोर्मप्रचक्षुतोभवति । दंडी मुंडइतिपरमहंसः । त्रिदंडमितित्रिदंडीउक्तः
१३ । ४५ १५ ४६ गिरिकंकाषायंतस्त्रिप्रयमस्य ॥ ४७ शिल्पिकोऽल्पहिंसी ॥ ४८ नमस्कारस्यैकप्रकारंनमोनमो नमइतिशिशुप्रयोगः । सारकःप्रणवः तारकामयःप्रचुरपक्षत्रयाकाशरूपः १॥४९

घाताआदिकर्ताविष्णुः । विधाताभौतिकस्रष्टाचतुर्मुखः । संघताएकीकृत्यस्थापकः । संहर्तामहेश्वरः । विधाताविधिरष्टकर्मैत्यर्थः । सारजः सर्वोपिष्ठानमूलःकारणारमा । अ
धरोनास्तिधरोधर्तायस्येति सर्वबाधावधिभूतःशुद्धात्मा । ब्रह्माब्रह्मविद् । तपआदिचतुष्टयंब्रह्मविद्यासाधनं १९ ॥ १५० भूतानांजराजुजादीनामारमा । भूतकृद्विवाद्युत्पादकः ।
भूतोनित्यसिद्धः । भूतमतीतं मध्यमवतीतिकर्तरिकृत्यः । वर्तमानंमविष्यंचतयोर्भवउत्पत्तिर्भस्मान्मायाशबलात्स्याप्युद्भवउत्पत्तिस्थानं । मूर्ध्वःस्वरितिनामप्रथं इतोधुवश्चेत्येकं
नाम इतोद्वयमानाद्विवादोपिधुवः शाश्वतइत्यर्थः । दांतोजितेद्वियः । अतएवमहेश्वरइतरेभ्योब्रह्मादिभ्यर्हेश्वरेभ्योऽपिमहात् १० ॥ ५१ अदांतनाशनइतिच्छेदः चंद्रमावर्त
यतिमासः युगमावर्तयतिवरूपः सएवसंवर्तःसंप्रवर्तकः सृष्टिहेतुः ९ ॥ ५२ कामःरुच्यमिलाषः बिबुःरेतोऽशःपुत्रबीजभूतः स्रजइतिसमासांतष्टृआर्षः नंदीतिदेव्यर्माय अमुकइति
च्छेदः ॥ ५३ शकुनिःपक्षिवदसंगः ॥ ५४ गोनदःकुष्णावतारेगोपबाललीलायांगौरिवनंदतिअवकरोतीतितथा । गोप्रसारोगवांप्रकर्षणतारकोविषजलाच्छिलावृष्टितश्मोवर्धनो

घाताविधातासंघाताविधाताधारणोदरः ॥ ब्रह्मातपश्चसत्यंचब्रह्मचर्यमथार्जवम् १५० भूतात्माभूतकृत्भूतोभूतमव्यभवोद्भवः ॥ मूर्ध्वःस्वरितश्चैवधुवोदांतोम
हेश्वरः ५१ दीक्षितोऽदीक्षितःक्षांतोदुदांतोऽदांतनाशनः ॥ चंद्रावर्तयुगावर्तःसंवर्तःसंप्रवर्तकः ५२ कामोबिबुरणुःस्थूलःकर्णिकारस्रजप्रियः ॥ नंदीमुखोभीम
मुखःसुमुखोदुर्मुखोऽसुखः ५३ चतुर्मुखोबहुमुखोरणेष्वग्निमुखस्तथा ॥ हिरण्यगर्भःशकुनिर्महोरगपतिर्विराट् ५४ अधर्महामहापार्श्वश्चंडधारोगणाधिपः ॥
गोनर्दोगोप्रतारश्चगोवृषेश्वरवाहनः ५५ त्रैलोक्यगोसागोविंदोगोमार्गोऽमार्गएवच ॥ श्रेष्ठःस्थिरश्चस्थाणुश्चनिष्कंपःकंपएवच ५६ दुर्वारणोदुर्विषहोदुःसहोदुर
तिक्रमः ॥ दुर्धर्षोदुष्प्रकंपश्चदुर्विषोदुर्जयोजयः ५७ शशःशशांकःशमनःशीतोष्णक्षुज्जराधिकृत ॥ आधयोव्याधयश्चैवव्याधिहाव्याधिरेवच ५८ ममयज्ञमृग
व्याधोव्याधीनामागमोऽगमः ॥ शिखंडीपुंडरीकाक्षःपुंडरीकवनालयः ५९ दंडधाररुच्यंवकश्चउग्रदंडोडनाशनः ॥ विषाग्निपाःसुरश्रेष्ठःसोमपास्त्वंमरुत्पातिः ॥
अमृतपास्त्वंजगन्नाथदेवदेवगणेश्वरः ॥ विषाग्निपामृत्युपाश्चक्षीरपाःसोमपास्तथा ॥ मधुश्च्युतानामग्रपास्त्वंत्वमेवतृषिताद्यपाः ६१

द्वरणेनाऽऽपसारकः । गोवृषाणामीश्वरोनंदीवाहकस्य ७ ॥ ५५ गोसागोवामिद्विषाणांमार्गमहेश्वरगत्याश्रयःइद्विषाणालकइत्यर्थः । अमार्गः इद्विषाणग्रहाइत्यर्थः श्रेष्ठःप्रशस्य
तमः । स्थिरश्चलनहीनः । स्थाणुर्त्रैलोक्यधारणस्तंभः । निष्कंपः कंपकंपवान् ९ ॥ ५६ दुर्वारणोमृत्युरूपेणाऽऽगतःसन्धुःसेनापिवारयितुमशक्यः । अमृतरूपेणानुगृह्णातिचे
दुर्विषहोदुषस्यापिविषस्यहंता । संग्रामेदुःसहःदुरतिक्रमश्च । दुर्धर्षोभीषयिषुमप्यशक्यः । दुर्विषोदुःस्तेनवेष्टुंयातुंप्रवेष्टुमशक्यः विष्णुगोसावित्यस्यकप्रत्ययरूपं । जयोजयस्वरूपी
नरोधर्मराजारूपोवा ९ ॥ ५७ शशःशीघ्रगः । शशांकश्चंद्रः । शमनोयमः ८ ॥ ५८ यज्ञमृगस्त्वव्याधवहंता । व्याधीनामागमः । व्याधीनामश्च ९ ॥ ५९ त्रीणि
वेदाख्यान्यंबकानिचक्षुपियस्य । विषरूपमग्निपिबतीतिविषाग्निपाः । विषाग्रपादितिपाठेविषमेवाग्रपादश्चैलोक्ययाक्रमणादौयस्यास्तिस्तथा ८ ॥ १५० विषाग्नेःसकाशात्पातीति
विषाग्निपाःसर्वत्रपिबतीत्येववा मधुश्च्युतानांस्वर्गादिमुक्ताग्रहानामग्रोपूर्वपातीविषयमरसकः आपन्नप्रातेत्यर्थः । तृषितानांदेवानामाद्योब्रह्मावंपातीतिवृषिताद्यपाः १० ॥ ६१

हिरण्यरेतावतिः । विश्वकृत्विश्वकर्ता ११ । १२ विश्वकृतविश्वकृतीतिविश्वकृत् विश्वसंहर्तृत्वार्थः । विश्वकृताविश्वसृजांप्रजापतीनांवरण्योवरणीयः । विश्ववहतिपालनपोषणे
नस्वस्मिन्धारयतीतिविश्ववाहः चंद्रेत्यर्थःस्तुतिरेव ॥ १३ सरस्वतीनदी वाग्दर्शनरूपा । बलवैराग्यं । निमेषोन्मेषादिकं कर्मयस्यसनिमेषोन्मेषकर्मा । यंविनानिमेषादिकमापिकर्तु
नकश्चिच्छकरोतीत्यर्थः । तथाचश्रुतिः 'नदित्वदारेनिमेषश्चनेशे'इति त्वत्तत्त्वत्तःआरेकुरात् स्वांविनेत्यर्थः । निमेषश्चनिमेषोऽपि नईशेनेशितवान् । पूर्वेषांमहादीनामपिपक्षमपातोऽपि
स्वप्नेरणंविमानासीत्किमुतेदानींतनानामल्पसाराणामितिश्रुतिपदार्थः ॥ १४ नब्रह्मानचगोविंदइत्यादयएकविंशतिश्लोकाजपहोमादौएकैकनामगणनयापथंनस्यंतीतिप्रागुक्तं ६५ । ६६
१७ पुंसंस्तद्व्याख्यातृयाज्ञानेनाभिभूय एकःज्ञेयज्ञानज्ञानुभावशून्यः । समुद्राणांकामानामतेनाशेसतिविश्रुतिप्रकाशते । कामंसमुद्रमाविशेतिमंत्रलिंगात्समुद्रशब्दःकामवचनः । 'यदा
सर्वेप्रमुच्यंतेकामाये'इत्यहदिश्रिताः ॥ अथमर्त्योऽमृतोभवत्यमब्रह्मसमभूते'इतिकामातिब्रह्मभावश्रुतेश्च ६८ ईदृशपसत्वेविद्वद्भुवमंप्रमाणयति यंविनिद्राइति । विनिद्रत्वेहेतुःजितश्वासा

हिरण्यरेताःपुरुषस्त्वमेवत्वंस्त्रीपुमांस्त्वंचनपुंसकंच ॥ बालोयुवास्थविरोजोर्णदंश्रस्त्वंनागेंद्रशक्रस्त्वंविश्वकृद्विश्वकर्ता ६२ विश्वकृद्विश्वकृतांवरण्यस्त्वंविश्ववाहो
विश्वरूपस्तेजस्वीविश्वतोमुखः ॥ चंद्रादित्यौचक्षुषीतेहृदयंचपितामहः ६३ महोदधिःसरस्वतीवाग्बलमनलोऽनिलः ॥ अहोरात्रंनिमेषोन्मेषकर्मा ६४ नब्र
ह्मानचगोविंदःपौराणारूपयोनते ॥ माहात्म्यंवेदितुंशक्तायाथातथ्येनतेशिव ६५ यामूर्तयःसुसूक्ष्मास्तेनमह्यंयातिदर्शनम् ॥ ब्राहिमांसतत्तरक्षपितापुत्रमि
वोरसम् ६६ रक्षमारक्षणीयोऽहंतवानघनमोऽस्तुते ॥ भक्तानुकंपीभगवान्भक्तश्चाहंसदात्वयि ६७ यःसहस्राण्यनेकानिपुंसामावृत्यदुष्टंशः ॥ तिष्ठत्येकःसमुद्रां
तेसमेगोप्ताऽस्तुनित्यशः ६८ यंविनिद्राजितश्वासाःसत्वस्थाःसंयतेंद्रियाः ॥ ज्योतिःपश्यंतियुंजानास्तस्मैयोगात्मनेनमः ६९ जटिलेदंडिनेनित्यंलंबोदरशरी
रिणे ॥ कमंडलुनिषंगायतस्मैब्रह्मात्मनेनमः १७० यस्यकेशेषुजीमूतानद्यःसर्वांगसंधिषु ॥ कुक्षौसमुद्राश्चत्वारस्तस्मैतोयात्मनेनमः ७१ संभक्ष्यसर्वभूतानि
युगतिपर्युपस्थिते ॥ यःशेतेजलमध्यस्थस्तंप्रपद्येऽशुशायिनम् ७२ प्रविश्यवदनंराहोयःसोमंपिबतेनिशि ॥ ग्रसत्येकंस्वर्भानुभूत्वामांसोऽभिरक्षतु ७३

इति । सनिद्रोहिस्वप्नित्येव एवमपिहृदेननिरुद्धेवायोसुषुप्तिदृशानुचक्षांभवतितावारयितुंस्त्वस्याइति । तत्राप्यज्ञानमस्येवेतिनासौसमाधिःकिसत्त्वोत्कर्षस्यपरस्यांकाष्ठायांजायमानाहं
ब्रह्मास्मीतिवाक्यजावृत्तिःकतकरजोवत्प्रपंचंप्रविलाप्यस्वयमपिसंस्कारात्मनातिष्ठतीतिसत्त्वशब्दाच्चा तस्यातिष्ठंतीतिसत्त्वस्याःसंपतेंद्रियाइतिजाग्रदावृत्तिः उपोतिःचितितंमात्रंयुंनाना
योगिनः ६९ अस्मिन्योगेप्रथममालंबनीयंमूर्तिमद्रूपमुपादिशति जटिलेजटिलवदाचरन्जटिलस्मै आचारकिंबतादातोःकर्तरिक्लिप् । लंबोदरंयच्छरीरंतद्वते कमंडलुर्जलपात्रंतदेवनि
षंगःबाणाधारोयस्य कमंडलुजलेनैक्यक्षराक्षसादीन्नाशयतेइत्यर्थः । ब्रह्माचतुर्मुखस्तदात्मने १७० इदंउर्ध्ववैराजीधारणामाह यस्येति ७१ अस्याप्युपसंहारमाह संभक्ष्येति जल
मिषजलंनिर्विषंब्रह्मतत्रयोमायावीशेतेलीनोभवति । कथंसर्वभूताभ्याकाशादीनिषंसंक्षयस्वात्मनिप्रविलाप्यस्वयमपिलीयतइत्यर्थः ७२ इमंराजयोगमनुष्ठानमसमर्थस्यहठयोगमा
ह प्रविश्येति सुखस्यऊर्ध्वफलकेयच्छिद्रंतत्रचमांसकंडोलंबेदेतद्वदिकेतलंबिकेतिचान्यत्रउच्यते साहचर्यद्रस्यैवैवत्ययोरिदंविगतयोर्नादयोःसंहारकत्वाद्वाहोवदनमित्युच्यते ।-

तत्रहिजिह्वाग्रेव्यावृत्त्यधारितेसतिवायुर्निरुद्धोभवति सयंस्नेहरीनाममुद्राहृद्योगिनांप्रसिद्धा सोमंतत्रयममृतंपिबते निशिरात्रौज्ञानज्ञेयज्ञातृविभागाभावलक्षणायांसत्या निशासद्वावेरत
मेवहेतुमाह यतःस्वर्भानुःराहुःकुरुपःअर्कचाचंद्रं इडापिंगलेप्रसतितंमार्गंनिरोधेनहृदयविभागंमिलितयःसमांशमेश्वरोऽभितोरक्षतु । अत्रग्रंथांतरवाक्यानिस्वरूपयोगे । 'इडायांपि
गलायाचवरतश्चंद्रमास्करी ॥ इडायांचंद्रमाज्ञेयःपिंगलायांरविःस्तुतः'इति श्रिवयोगे । अथतेषोऽष्टाधारांमप्रवक्ष्यामिविशेषतइत्युपक्रम्य 'नवमंघंटिकाधारंजिह्वाग्रंतदपयेत् ॥ सुधाक
लास्त्रयेषासातुसंतृप्तिकारिणी ॥ यालंबिकाचालनदोहनान्बांहीर्षाकृतासाविपरीतमार्गात् ॥ यस्तालुमूलांतरगर्भदेशेप्रवेशेस्तोन्मनतांप्रयाति ॥ ईश्वरप्रोक्ते 'लंबिकोर्ध्वस्थितेगर्भेरेसनाविप
रीतगां ॥ संभोजयंतप्रयत्नेनसुवाकूपेविषक्षणः ॥ मुद्रेषास्नेहरीमोक्ताभक्तानाममुरीधतः ॥ निरंतरकृताभ्यासात्पीयूषंप्रत्यहंपिबेत् ॥ तेनमिग्रहसिद्धिःस्यान्मृत्युमातंगकेशरी'इति । इयमेवभूमध्य
दृष्टिरित्याह दत्तात्रेयः 'अंतःकपालविवरेजिह्वाव्यावृत्त्यवारयेत् ॥ भूमध्यदृष्टिरप्येषामुद्राभवतिस्नेहरी'इति ७३ द्विविधेऽप्योगेद्विविधविघातकंमंत्रजातंपठति येचेति गर्भाहवास्यंतं

येचानुपतितागर्भायथाभागानुपासते ॥ नमस्तेभ्यःस्वधास्वाहाप्राप्नुवतुमुदंतुते ७४ येऽंगुष्ठमात्राःपुरुषादेहस्थाःसर्वदेहिनाम् ॥ रक्षंतुतेहिमानित्यंनित्यंचाप्याय
यंतुमाम् ७५ येनरोदंतिदेहस्थादेहिनोरोदयंतिच ॥ हर्षयंतिनहृप्यंतिनमस्तेभ्योऽस्तुनित्यशः ७६ येनदीपुसमुद्रेपुपर्वतेषुगुहासुच ॥ वृक्षमूलेषुगोष्ठेषुकांतारे
गहनेषुच ७७ चतुष्पथेषुरथ्यासुचत्वरेषुतटेषुच ॥ हस्त्यश्वरथशालासुजीर्णोद्यानालयेषुच ७८ येषुपंचसुभूतेषुदिशासुविदिशासुच ॥ चंद्रार्कयोर्मध्यगतायेच
चंद्रार्करश्मिषु ७९ रसातलगतायेचयेचतस्मैपरंगताः ॥ नमस्तेभ्योनमस्तेभ्योनमस्तेभ्योऽस्तुनित्यशः १८० येषानविद्यतेसंख्याप्रमाणंरूपमेवच ॥ असं
ख्येयगुणारुद्रानमस्तेभ्योऽस्तुनित्यशः ८१ सर्वभूतकरोयस्मात्सर्वभूतपतिर्हरः ॥ सर्वभूतांतरात्माचतेनत्वंननिमंत्रितः ८२ त्वमेवहीज्यसेयस्माद्यज्ञैर्विविधद
क्षिणैः ॥ त्वमेवकर्तासर्वस्यतेनत्वंननिमंत्रितः ८३ अथवामाययादेवसूक्ष्मयातवमोहितः ॥ एतस्मात्कारणाद्वापितेनत्वंननिमंत्रितः ८४ प्रसीदममभद्रंतेभाव
भावगतस्यमे ॥ त्वयिमेहृदयदेवत्वयिषुद्धिर्मनस्त्वयि ८५ स्तुत्वैषसमहादेवविररामप्रजापतिः ॥ भगवानपिसुप्रीतःपुनर्दक्षमभाषत ८६ परितुष्टोऽस्मितेदक्ष
स्तवेनानेनसुव्रत ॥ बहुनात्रकिमुक्तेनमत्समीपेभविष्यसि १८७

शिशवःअनुचतुर्मुखसृष्टिमनुपतिताःनिर्गतास्त्वत्तइतिशेषः । यथायथावज्रागान्यज्ञेयपासतेदेवाःपितरश्चतेभ्योनमः तेचस्वाहास्वधाशब्दाभ्यांदतेनहृदयकव्येनमुदंहर्षप्राप्नुवतु ७४ आधि
दैवात्तर्गातिप्रार्थ्याच्यारममृतात्प्रार्थयतेद्वाभ्यां येऽंगुष्ठेति । अंगुष्ठमात्राः जीवाः ७५ प्राणांप्रणमति वेइति देहिनोजीवानयतारोदयंत्यतोरुद्राख्याएतेप्राणाःश्रुताः ७६ आधिभौतिके
भ्यःसुखंप्रार्थयते येनदीप्तिवत्यादिना ७७ । ७८ । ७९ तस्मैतत्पदार्थायईश्वरार्थमित्यर्थः परमुत्कृष्टवैराग्यादिकंगताःप्राप्ताः । 'तदितिवाएतस्यमहतोभूतस्यनामभवति'इतिश्रुत्याईश्वरस्य
तच्छब्दाभिधेयत्वमुक्तं १८० येषामितिसावर्तियमेवमर्थयंतरणईश्वरस्योक्तं ८१ स्वयज्ञेईश्वरस्यानिमंत्रणयुक्तिमाह सर्वेति उपादानत्वादंतयांमित्रादंतरात्स्वाच्चनव्यवाहितस्यपुण्यभूतस्ये
वतवनियंत्रणयुक्तमित्यर्थः ८२ । ८३ ननुउपादानत्वादिनाकूपेणमांजानक्यानिंदितवानसीत्याशंक्याह अथवेति ८४ भावगतस्यसृष्टावधिकृतत्वेनराजसभावगतस्य स्रवैक्याहंत्वामजान
तइत्यर्थः हृदयंचित्तं चित्तंनिश्चयः संकल्पश्चत्वज्ञेयस्वरूपमास्तीत्यर्थः ८५ । ८६ । ८७

८८ वाक्यवचनं वाक्यपञ्चमुचितं वाक्यविधावाक्यानिषुसंमतयुक्तिमतम् ८९ तुभ्येतव दृष्टपूर्वकल्पे अतःसर्वेषांकरूपानां समानरूपत्वादास्मिन्नपिकल्पेत वैहयज्ञहर्ताऽहंजातोऽतोमन्युर्दैन्यं नकार्यं अप्रतिकर्त्तृत्वाद्वाविनइत्यर्थः पुरातनपुराणं १९० । ९१ इतस्ततोत्रजर्णगमूतव्रतव्रयंविधिस्तुस्तस्तुतयेवैदिकधर्ममनुवातेवेवाविति ९२ वेदोक्तपोदेवादिभिश्चीर्णतदपेक्षयामया वक्ष्यमाणं व्रतं श्रेष्ठमित्याह अपूर्वमिति अपूर्ववेदषडंगसारूप्योगतर्करनधिगतं किंतिर्हैकेवलं राक्षुपनिषत्स्वरथाश्रमस्थपदेनप्रकाशितम् । सर्वतोभद्रफलकालेसाधनकालेष्वश्रेष्ठरूपं सर्वतो मुखं सर्वेषुवर्णेष्वश्रेष्ठेषुचाऽभिमुखं सर्वेषामिहाधिकारोऽस्तीत्यर्थः । अवयवयोगेहेतुत्वात् अवदैर्भूयसाकालेनाऽऽवसाधयैः सहस्रसंवत्सरसंप्राप्तेः कर्मभिर्वावशाहैः संयुक्तं दशार्पचयमाऽपंच नियमाश्चतएवाहानियज्ञक्रतवोयेषां अहःशब्दस्यक्रतुवाचिस्त्वंनैताम्यहानिभवंतीत्यादौप्रसिद्धम् । मूयसाकालेनपुण्येनवायमनियमवद्विलेब्धमित्यर्थः । दशार्हेतिपाठेत्तद्वतयागबुड्यैर्लब्ध मित्यर्थः । गौडास्तुदशार्धैतिपठंतितादवदैः प्राप्तं दशार्धैः पंचभिः सव्योजातमित्यादिभिर्भूतैः संयुक्तं भाग्येयंमस्तस्योजातविषं च भूतैः परिगृह्यत्रयं वकमितिजलेनमिश्रयित्वेत्यादिभुतेः । आस्मिन्पक्षेऽस्याश्रममितिपाशुपतव्रतस्यैवविशेषणम् गूढमस्याश्रमस्थइतिपदयात्रेणसूचितमप्रकाशम् अतएवाप्राज्ञैः कर्मठैर्नैदितम् ९३ वर्णोति सूतसंहितायांमस्याश्रमस्थइत्यत्रत्यमाश्रमपदवर्णो

अश्वमेधसहस्रस्यवाजपेयशतस्यच ॥ प्रजापतेमत्प्रसादात्फलमग्नीभिर्विष्यसि १८८ अथैनमब्रवीद्वाक्यंलोकस्याधिपतिर्भवः ॥ आश्वासनकरंवाक्यंवाक्य
विद्वाक्यसंमितम् ८९ दक्षदक्षनकर्तव्योमन्युर्विघ्नमिमंप्राप्ति ॥ अहंयज्ञहरस्तुभ्यंदृष्टमेतत्पुरातनम् १९० मूयश्चतेवरंदधितंत्वंगृहीष्वसुव्रत ॥ प्रसन्नवदनो
भूत्वातदिहैकमनाःगृणु ११ वेदात्पडंगादुद्धृत्यसारंययोमाञ्चयुक्तिवः ॥ तपःसुतसंविपुलंदुश्चरदेवदानवैः १२ अपूर्वसर्वतोभद्रंसर्वतोमुखमव्ययम् ॥ अब्दै
र्दशादसंयुक्तंगूढमप्राज्ञानिंदितम् १३ वर्णाश्रमकृतैर्धर्मैर्विपरितंकाचित्समम् ॥ गतांतैरप्यवसितमध्याश्रममिदंब्रतम् १९४

पल्लवणीकृत्यवर्णाश्रमधर्मानतिक्रान्तमतिवर्णाश्रमव्रततद्वानतिवर्णाश्रमीति तेन पदेन ब्रह्मविदं विवक्षित्वा । 'ब्रह्मचारी बृहस्पत्यश्च वानप्रस्थोऽथ भिक्षुकः । अतिवर्णाश्रमीति षोडशिकाच्छेषा विचक्षण' इत्युपक्रम्य मूलसाग्रं येन तल्लक्षणाभ्युक्ता । 'धस्यवर्णाश्रमाचारो गलितः स्वात्मदर्शनात् । सर्वर्णानाश्रमास्तर्वातीत्यस्वात्मनि स्थितः' । तथा 'न विधिर्न निषेधश्च न वर्ज्या वर्ज्यकल्पना । आश्रमविज्ञानिनामस्ति तथा चान्यज्जनार्दन' इति तस्य यथेष्टाचरणमप्यनुज्ञातम् । तद्विषमभिप्रेत्य कचिद्व्येवर्णादिधर्मैर्विपरीतमुक्तं । एतेन स्वस्थैतदसंमतमिति सूचितं । तथा च सूत्रं 'सर्वान्नाश्रमतिश्च प्राणात्ययेतद्वर्शनादिति' । छांदोग्ये उपस्तिर्हवाक्रावण इभ्यग्रामे प्रव्राणक उवाच सहेभ्यं कुरुमाषाण्सादृतं विमिश्रेतं होवाच नेतोऽभ्ये विद्यंते यद्यभेदमेव उपनिहता इत्येतेषां भेदे हीति होवाच ता मस्मै प्रवदौहं तानुपानमिदं चिच्छृष्ट्वेमेपीतं स्यादिति होवाच न स्विदेतेऽप्युच्छिष्टा इति न वा अजीविष्यमिमान्सावभितिक्रमो मउदपानमिति ब्रह्मविद उच्यते । अतएवोक्तं । 'तथाचरेत वै योगी सतां धर्ममदूषयन् । जनायथाऽवयम्ये रन्मच्छेयुर्नैव संगमय' इति । 'साक्षात्कृतात्मतस्वस्य यथेष्टाचरणं यथे' । शुनांतस्वहशांचैव कोमेदोऽशुचिभक्षणे' इति च कचिद्विपरीतमपि वस्तुतः सप्तमेव विदुषः कर्तृत्वाभिमानाभावेन तत्र विधिनिषेधयोरप्रवृत्तेः । गतातैर्ज्ञातसिद्धातैरभ्यवसितं निश्चितं अत्याश्रमं परमं हंसपारिव्राज्यं यद्यप्याश्रमालिङ्गधारणं ब्राह्मणस्यैव तथापि तद्धर्माः शमादयः सर्ववर्णसाधारणाः । अतएव बृहस्पत्यादीनामप्यत्याश्रमित्वमुक्तं ब्रह्मचारीत्युदाहृतसूतसंहिताश्लोके । तद्विशिनष्टि । इदं व्रतमिदं वक्ष्यमाणं व्रतमस्त्यस्मिन्नितीधं ब्रह्ममिदं सप्तपदं ९४

किंतु तद्वत्तमिह यत आह मयेति मया वेदकत्रा उत्पादितं प्रकटीकृतं पृथक् भूयत इत्यर्थं शिष्टोपनिषदि व्रतमेतत्पाशुपतं अग्निरिति भस्मवायुरिति भस्मजलमिति भस्मस्थलमिति भस्मगद्योमेति भस्मसर्वं
हवा इदं भस्म मनस्ता निचक्षूंषि भस्माभ्यग्निरित्यादिना भस्मगृहीत्वानि मृत्पां गानि संस्पृशेत् तस्माद्ब्रतमेतत्पाशुपतं पाशविमोक्षयेति पशवो जीवाः पाशोऽविद्या यद्यापि संन्यासो भस्मोद्ब्र-
ह्मचर्यमपि विद्यार्थमुक्तं तथापि संन्यासस्य तीव्रतरवैराग्याधिकारिकत्वेन दुःशकत्वाद्भस्मधारणस्यैव मुख्यं विद्यागत्वं ध्येयं ९५ । ९६ । ९७ ब्रह्मसंमितो वेदेन तुलितः अस्मिन्स्तवेऽर्घवं
वृषागोर्घं पौराणां शङ्कति ९८ विद्याकामैर्ब्रह्मसाक्षात्कारार्थिभिः ९९ । १०० । १०१ । १ । १ । ४ । ९ नाम जपे विशेषविधिमाह देवस्येति गुह्यस्मकार्तिकेयस्य अत्रायं प्रयोगः शुचिः

मयापाशुपतदक्षशुभमुत्पादितपुरा ॥ तस्यचीर्णस्यतत्सम्यक्फलंभवतिपुष्कलम् १५ तच्चास्तुतेमहाभागत्यज्यतांमानसोज्वरः ॥ एवमुक्तामहादेवःसपत्नीकः
सहानुगः ॥ अदर्शनमनुप्राप्तोदक्षस्यामितविक्रमः १६ दक्षप्रोक्तंस्तवमिमंकीर्तयेद्यःशृणोतिवा ॥ नाशुभंप्राप्नुयात्किंचिद्दीर्घमायुरवाप्नुयात् १७ यथासर्वेषुदेवे
षुवरिष्ठोभगवाञ्छिवः ॥ तथास्तवोवरिष्ठोऽयंस्तवामां ब्रह्मसंमितः १८ यशोराज्यसुखैश्वर्यकामार्थधनकांक्षिभिः ॥ श्रोतव्योभक्तिमास्थायविद्याकामैश्वर्यततः
१९ व्याधितोदुःखितोदीनश्चोरग्रस्तोभयार्दितः ॥ राजकार्याभियुक्तोवामुच्यतेमहतोभयात् २०० अनेनैवतुदेहेनगणानांसमतां वजेत् ॥ तेजसायशसाचैवयु
क्तोभवतिनिर्मलः १ नराक्षसापिशाचावानभूतानविनायकाः ॥ विघ्नं कुर्युर्देहेतस्ययत्रायंपठ्यतेस्तवः २ शृणुयाच्चैवयानारतिद्वक्ताब्रह्मचारिणी ॥ पितृ
पक्षेमातृपक्षेपूज्याभवतिदेववत् ३ शृणुयाद्यःस्तवंकृत्स्नंकीर्तयेद्वासमाहितः ॥ तस्यसर्वाणिकर्माणिसिद्धिगच्छंत्यभीक्ष्णशः ४ मनसार्चितितंयच्चयच्चशचा
ऽनुकीर्तितम् ॥ सर्वसंपद्यतेतस्यस्तवस्यास्यामुकीर्तनात् ५ देवस्यचगुहस्यापिदेव्यानंदीश्वरस्यच ॥ बलिंसुविहितंकृत्वादमेननियमेनच ६ ततस्तुयु
क्तोऽह्नीयान्नमान्याशुयथाक्रमम् ॥ ईप्सितान्नलभतेसोऽर्थान्भोगान्कामांश्चमानवः ७ मृतश्चस्वर्गमाप्नोतितिर्यक्षुचनञ्जायते ॥ इत्याहभगवान्भ्यासः
पराशरसुतःप्रभुः २०८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेज्ञातिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणि दक्षप्रोक्ताशिवसहस्रनामस्तवे चतुरशीत्याधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८४ ॥
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अध्यात्मं नाम यदिदं पुरुषस्येह विद्यते ॥ यदध्यात्मं यतश्चैव तन्मे ब्रूहि पितामह १

कृतमित्यक्रियः कालाभिरुद्रोपनिषदुक्तप्रकारेण मरुमघृत्वा रुद्राणां श्रद्धत्वा मुक्तसंगो मृतशुद्ध्यादिपूर्वपूर्वोक्ताष्टादशाक्षरमंत्रेण त्रिभिश्चतुश्चतुश्चतुर्भिरंत्ये त्रिभिश्चवर्णैः पंचान्वयंकृत्वा पंचक्षरोक्त विधिना वाग्यासध्यानपूजादिकं कृत्वा गुहादिभ्योऽगदेवताभ्यः पूजापूर्वकं बलिदत्वा यथाशक्त्यर्पणसंधानपूर्वकं स्तवमावर्त्योत्तरपूजां कृत्वा ह्वादिदेवो विसर्जयौदिति ६। ७। २०८ ॥ इति शान्ति पर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे दक्षप्रोक्तशिवसहस्रनामस्तवे चतुरशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८४ ॥ ॥ ५ ॥ एवं स्तवपाठादिना विशुद्धचेतसो यज्ञो यंतस्पृच्छति अध्यात्मा मिति पुरुषस्याऽऽत्मनि स्वरूपे वर्तत इत्यध्यात्मं दृष्ट्या दृश्यविवेकार्थं शास्त्रं चाध्यात्मंतत्तर्किकुतश्चेत्पच्यत इति प्रश्नः १

सर्वज्ञानमिति पूर्वमसकृदुक्तमप्यध्यात्ममिहसंक्षिप्यवत्तुपसंहारार्थं तेन उपक्रमोपसंहारयोरैकरूप्येणाऽभ्यासेन च शास्त्रस्याध्यात्मपरत्वे निश्चिते मध्येयद्वर्णाश्रमधर्मजपादिकमुक्ततत्प्रकरणात्तदंगमावभजतइतिज्ञाप्यते । तत्रयदध्यात्ममित्यस्योत्तरं पृथिवीत्यादि । ततश्चेत्यस्योत्तरं पुरुषेतिष्ठतीति बुद्धिरित्यादि । अनयोः पुं बुद्धयोर्विवेकार्थं शास्त्रमध्यात्मं सर्वज्ञायतेऽनेनेतिसर्वज्ञानं तदेव परं सर्वश्रेष्ठं बुद्ध्या बुद्धिमत्तया व्याख्या विस्पष्टकथनं २ भूतानां जरायुजादीनां ३ शरीरस्थूलसूक्ष्मं च तेषां भूतानां गुणसंघातः कार्यसमूहः गुणा बुद्ध्या दयो भौतिकाः परमकारणे आत्मनि प्रलीयन्ते ४ तत आत्मनः सकाशात् भूतानि जीवाः यांति लीयन्ते । यथा सौ पुतादात्मनोऽहमर्थस्य जीवस्योद्भवस्तत्रैव च कथं एवमहमर्थेषु भूतेषु महाभूतानामपिलयोदयौ भवतइत्यर्थः ५ भूतानि खादीनि भूतानां जीवानां अल्पीषां सिकूर्माणां स्वांगानीवानायासेनैव दृष्टिमात्रेणाविर्भावयितुं तिरोभावयितुं च शक्यानि ६ शरीरस्य भूतकार्यत्वमुक्तं तत्र तत्तद्भूतानां विविधं नक्ति आकाशादिति घोषः शब्दः यः शरीरे प्रसिद्धः संघातः कठिनांशः रसो लोहितादिद्रव्यांशः रूपं गौरादि कृष्णाच्च ७ एतन्मयं भूतमयं तस्माद्बुद्धिश्च तत्तस्माद्भूतकर्तुं ब्रह्मणः सकाशाद्बुद्धिश्च ते

भीष्म उवाच ॥ सर्वज्ञानं परं बुद्ध्या यन्मां त्वमनुपृच्छसि ॥ तद्व्याख्यास्यामि ते तात तस्य व्याख्यामिमां शृणु २ पृथिवी वायुराकाशमापो ज्योतिश्च पंचमम् ॥ महाभूतानि भूतानां सर्वेषां प्रभवाप्ययौ ३ सतेषां गुणसंघातः शरीरं भरतर्षभ ॥ सततं हि प्रलीयन्ते गुणास्ते प्रभवन्ति च ४ ततः सृष्टानि भूतानि तानि यांति पुनः पुनः ॥ महाभूतानि भूतेभ्य ऊर्मयः सागरे यथा ५ प्रसारयित्वेह गानिकूर्मः संहरते यथा ॥ तद्वद्भूतानि भूतानामल्पीयां सिस्थवीयसाम् ६ आकाशात् खलु यो घोषः संघातस्तुमही गुणः ॥ वायोः प्राणो रसस्त्वद्बुद्ध्यो रूपं तेजस उच्यते ७ इत्येतन्मयमेवैतत्सर्वं स्थावरजंगमम् ॥ प्रलये च तमभ्येतितस्माद्बुद्धिश्च ते पुनः ८ महाभूतानि पंचैव सर्वभूतेषु भूतकृत् ॥ विषयान्कल्पयामास यस्मिन् यदनुपश्यति ९ शब्दश्रोत्रे तथा खानि त्रयमाकाशयोनिजम् ॥ रसः स्नेहश्च जिह्वा च अपामेते गुणाः स्मृताः १० रूपं चक्षुर्विपाकश्च त्रिविधं ज्योतिरुच्यते ॥ श्रेयं घ्राणं शरीरं च एते भूमिगुणाः स्मृताः ११ प्राणः स्पर्शश्च चेष्टा च वायो रते गुणाः स्मृताः ॥ इति सर्वगुणाराजं व्याख्याताः पांचभौतिकाः १२ सत्त्वरजस्तमः कालः कर्म बुद्धिश्च भारत ॥ मनः षष्ठानि चैते पुद्गलैश्चरः समकल्पयत् १३ यदूर्ध्वपादतलयोरवाङ्मूर्धश्च पश्यसि ॥ एतस्मिन्नेव कृत्स्ने यं वर्तते बुद्धिरन्तरे १४ इंद्रियाणि नरे पंच षष्ठं तु मम उच्यते ॥ सप्तमी बुद्धिमेवाहुः क्षेत्रज्ञः पुनरष्टमः १५ इंद्रियाणि च कर्ता च विचेतव्यानि भागशः ॥ तमः सत्त्वरजश्चैव तेऽपि भावास्तदाश्रयाः १६

जायतइति शब्दमात्रेणोच्यते न तु वस्तुतस्तत्र लीयते तत्पथ्यते वारणज्वा मुरगइव ८ भूतकृद्वर्तकारः भूतेषु देहेषु भूतानि खादीभिर्यथा कल्पयामास यस्मिन् भूते देहांतस्थेयस्कार्यमनुपश्यति न च दृष्टिर्विशेषः ९ तदेवाह त्रिभिः शब्देति १० । ११ । १२ सत्यमिति एतेषु शब्दादिषु पंचदशसु सात्विकादिकं कालोऽस्तीति तद्विधमैः प्रागुक्तरीत्या चतुर्गुणात्मा चिदाभासरूपो जीवो वा । कर्म बुद्धिः स्वविषयस्वरूपनिश्चयः । यद्वा कर्मव्यापारः शब्दस्याव्ययप्रत्यायनं श्रोत्रस्य शब्दप्रत्यायनमित्यादिः । बुद्धिः प्रतीतिगोचरस्येदमित्यमेवेत्यमेवेत्यवधारणं । मन इदमित्यन्वेति संज्ञयः कर्मसहिता बुद्धिपंचमीमपेक्ष्य मनः षष्ठं ईश्वरोभावात् १३ अस्मिन्पादतलादिमूर्धांति शरीरे तस्या बुद्धिरेव शब्दादिमनोऽतैकविंशतितत्त्वरूपेत्याह । यदूर्ध्वमिति १४ बुद्धिरेव सत्त्वरूपत्वमाह इंद्रियाणीति पुनः शब्दोद्देश्यात् सप्तकादष्टमस्य दशो रसं तत्वे लक्षण्यद्योतनार्थः १५ भागशः कार्यविभागेन तेऽपि भावाः सात्विकादयोऽर्थाः तदाश्रया इन्द्रियकर्त्राश्रयाः तत्तत्त्वोत्थिता इत्यर्थः १६

विभागमेवाह चक्षुरिति चक्षुरिन्द्रियमात्रं साक्षी इंद्रियाभ्यवधानेन द्रष्टा चिन्मात्र उदासीनः १७ गुणैस्तम आदि पंचभिः नेनीयते पुनः पुनरतिशयेन वा विषयान् प्रतिनीयते बुद्धिरेव इंद्रियाणि चकारात्तम आदि पंच बुद्धिरेव अत्र हेतुः बुद्धयभावे कुतो गुणा इति १८ एतदेव व्याचष्टे येनेति द्वाभ्यां १९ । २० एतानि मनः षष्ठानि बुद्ध्या कल्पितानीति शेषः अवयवदोषेऽवयवीभिर्द्रियेषु दुष्टेषु बुद्धिर्दुष्यति २१ पुरुषे साक्षिणितिष्ठती आध्यात्मिक संबंधेन वर्तमाना प्रिपुसात्विकादिपुरुषादुःखमोहात्मकेषु भावेषु विषयितया बुद्धिर्वर्तते २२ एवं दृग्दृश्ययोः पुं बुध्योरत्यंतभेदेऽप्याध्यात्मिक संबंधादेव कर्ममन्वानास्तार्किकाः पुमांसमेषु स्वादिमंतमाहुः ननु स्नेनेति मोहावस्थोक्ता २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । १०१ । १०२ । १०३ । १०४ । १०५ । १०६ । १०७ । १०८ । १०९ । ११० । १११ । ११२ । ११३ । ११४ । ११५ । ११६ । ११७ । ११८ । ११९ । १२० । १२१ । १२२ । १२३ । १२४ । १२५ । १२६ । १२७ । १२८ । १२९ । १३० । १३१ । १३२ । १३३ । १३४ । १३५ । १३६ । १३७ । १३८ । १३९ । १४० । १४१ । १४२ । १४३ । १४४ । १४५ । १४६ । १४७ । १४८ । १४९ । १५० । १५१ । १५२ । १५३ । १५४ । १५५ । १५६ । १५७ । १५८ । १५९ । १६० । १६१ । १६२ । १६३ । १६४ । १६५ । १६६ । १६७ । १६८ । १६९ । १७० । १७१ । १७२ । १७३ । १७४ । १७५ । १७६ । १७७ । १७८ । १७९ । १८० । १८१ । १८२ । १८३ । १८४ । १८५ । १८६ । १८७ । १८८ । १८९ । १९० । १९१ । १९२ । १९३ । १९४ । १९५ । १९६ । १९७ । १९८ । १९९ । २०० । २०१ । २०२ । २०३ । २०४ । २०५ । २०६ । २०७ । २०८ । २०९ । २१० । २११ । २१२ । २१३ । २१४ । २१५ । २१६ । २१७ । २१८ । २१९ । २२० । २२१ । २२२ । २२३ । २२४ । २२५ । २२६ । २२७ । २२८ । २२९ । २३० । २३१ । २३२ । २३३ । २३४ । २३५ । २३६ । २३७ । २३८ । २३९ । २४० । २४१ । २४२ । २४३ । २४४ । २४५ । २४६ । २४७ । २४८ । २४९ । २५० । २५१ । २५२ । २५३ । २५४ । २५५ । २५६ । २५७ । २५८ । २५९ । २६० । २६१ । २६२ । २६३ । २६४ । २६५ । २६६ । २६७ । २६८ । २६९ । २७० । २७१ । २७२ । २७३ । २७४ । २७५ । २७६ । २७७ । २७८ । २७९ । २८० । २८१ । २८२ । २८३ । २८४ । २८५ । २८६ । २८७ । २८८ । २८९ । २९० । २९१ । २९२ । २९३ । २९४ । २९५ । २९६ । २९७ । २९८ । २९९ । ३०० । ३०१ । ३०२ । ३०३ । ३०४ । ३०५ । ३०६ । ३०७ । ३०८ । ३०९ । ३१० । ३११ । ३१२ । ३१३ । ३१४ । ३१५ । ३१६ । ३१७ । ३१८ । ३१९ । ३२० । ३२१ । ३२२ । ३२३ । ३२४ । ३२५ । ३२६ । ३२७ । ३२८ । ३२९ । ३३० । ३३१ । ३३२ । ३३३ । ३३४ । ३३५ । ३३६ । ३३७ । ३३८ । ३३९ । ३४० । ३४१ । ३४२ । ३४३ । ३४४ । ३४५ । ३४६ । ३४७ । ३४८ । ३४९ । ३५० । ३५१ । ३५२ । ३५३ । ३५४ । ३५५ । ३५६ । ३५७ । ३५८ । ३५९ । ३६० । ३६१ । ३६२ । ३६३ । ३६४ । ३६५ । ३६६ । ३६७ । ३६८ । ३६९ । ३७० । ३७१ । ३७२ । ३७३ । ३७४ । ३७५ । ३७६ । ३७७ । ३७८ । ३७९ । ३८० । ३८१ । ३८२ । ३८३ । ३८४ । ३८५ । ३८६ । ३८७ । ३८८ । ३८९ । ३९० । ३९१ । ३९२ । ३९३ । ३९४ । ३९५ । ३९६ । ३९७ । ३९८ । ३९९ । ४०० । ४०१ । ४०२ । ४०३ । ४०४ । ४०५ । ४०६ । ४०७ । ४०८ । ४०९ । ४१० । ४११ । ४१२ । ४१३ । ४१४ । ४१५ । ४१६ । ४१७ । ४१८ । ४१९ । ४२० । ४२१ । ४२२ । ४२३ । ४२४ । ४२५ । ४२६ । ४२७ । ४२८ । ४२९ । ४३० । ४३१ । ४३२ । ४३३ । ४३४ । ४३५ । ४३६ । ४३७ । ४३८ । ४३९ । ४४० । ४४१ । ४४२ । ४४३ । ४४४ । ४४५ । ४४६ । ४४७ । ४४८ । ४४९ । ४५० । ४५१ । ४५२ । ४५३ । ४५४ । ४५५ । ४५६ । ४५७ । ४५८ । ४५९ । ४६० । ४६१ । ४६२ । ४६३ । ४६४ । ४६५ । ४६६ । ४६७ । ४६८ । ४६९ । ४७० । ४७१ । ४७२ । ४७३ । ४७४ । ४७५ । ४७६ । ४७७ । ४७८ । ४७९ । ४८० । ४८१ । ४८२ । ४८३ । ४८४ । ४८५ । ४८६ । ४८७ । ४८८ । ४८९ । ४९० । ४९१ । ४९२ । ४९३ । ४९४ । ४९५ । ४९६ । ४९७ । ४९८ । ४९९ । ५०० । ५०१ । ५०२ । ५०३ । ५०४ । ५०५ । ५०६ । ५०७ । ५०८ । ५०९ । ५१० । ५११ । ५१२ । ५१३ । ५१४ । ५१५ । ५१६ । ५१७ । ५१८ । ५१९ । ५२० । ५२१ । ५२२ । ५२३ । ५२४ । ५२५ । ५२६ । ५२७ । ५२८ । ५२९ । ५३० । ५३१ । ५३२ । ५३३ । ५३४ । ५३५ । ५३६ । ५३७ । ५३८ । ५३९ । ५४० । ५४१ । ५४२ । ५४३ । ५४४ । ५४५ । ५४६ । ५४७ । ५४८ । ५४९ । ५५० । ५५१ । ५५२ । ५५३ । ५५४ । ५५५ । ५५६ । ५५७ । ५५८ । ५५९ । ५६० । ५६१ । ५६२ । ५६३ । ५६४ । ५६५ । ५६६ । ५६७ । ५६८ । ५६९ । ५७० । ५७१ । ५७२ । ५७३ । ५७४ । ५७५ । ५७६ । ५७७ । ५७८ । ५७९ । ५८० । ५८१ । ५८२ । ५८३ । ५८४ । ५८५ । ५८६ । ५८७ । ५८८ । ५८९ । ५९० । ५९१ । ५९२ । ५९३ । ५९४ । ५९५ । ५९६ । ५९७ । ५९८ । ५९९ । ६०० । ६०१ । ६०२ । ६०३ । ६०४ । ६०५ । ६०६ । ६०७ । ६०८ । ६०९ । ६१० । ६११ । ६१२ । ६१३ । ६१४ । ६१५ । ६१६ । ६१७ । ६१८ । ६१९ । ६२० । ६२१ । ६२२ । ६२३ । ६२४ । ६२५ । ६२६ । ६२७ । ६२८ । ६२९ । ६३० । ६३१ । ६३२ । ६३३ । ६३४ । ६३५ । ६३६ । ६३७ । ६३८ । ६३९ । ६४० । ६४१ । ६४२ । ६४३ । ६४४ । ६४५ । ६४६ । ६४७ । ६४८ । ६४९ । ६५० । ६५१ । ६५२ । ६५३ । ६५४ । ६५५ । ६५६ । ६५७ । ६५८ । ६५९ । ६६० । ६६१ । ६६२ । ६६३ । ६६४ । ६६५ । ६६६ । ६६७ । ६६८ । ६६९ । ६७० । ६७१ । ६७२ । ६७३ । ६७४ । ६७५ । ६७६ । ६७७ । ६७८ । ६७९ । ६८० । ६८१ । ६८२ । ६८३ । ६८४ । ६८५ । ६८६ । ६८७ । ६८८ । ६८९ । ६९० । ६९१ । ६९२ । ६९३ । ६९४ । ६९५ । ६९६ । ६९७ । ६९८ । ६९९ । ७०० । ७०१ । ७०२ । ७०३ । ७०४ । ७०५ । ७०६ । ७०७ । ७०८ । ७०९ । ७१० । ७११ । ७१२ । ७१३ । ७१४ । ७१५ । ७१६ । ७१७ । ७१८ । ७१९ । ७२० । ७२१ । ७२२ । ७२३ । ७२४ । ७२५ । ७२६ । ७२७ । ७२८ । ७२९ । ७३० । ७३१ । ७३२ । ७३३ । ७३४ । ७३५ । ७३६ । ७३७ । ७३८ । ७३९ । ७४० । ७४१ । ७४२ । ७४३ । ७४४ । ७४५ । ७४६ । ७४७ । ७४८ । ७४९ । ७५० । ७५१ । ७५२ । ७५३ । ७५४ । ७५५ । ७५६ । ७५७ । ७५८ । ७५९ । ७६० । ७६१ । ७६२ । ७६३ । ७६४ । ७६५ । ७६६ । ७६७ । ७६८ । ७६९ । ७७० । ७७१ । ७७२ । ७७३ । ७७४ । ७७५ । ७७६ । ७७७ । ७७८ । ७७९ । ७८० । ७८१ । ७८२ । ७८३ । ७८४ । ७८५ । ७८६ । ७८७ । ७८८ । ७८९ । ७९० । ७९१ । ७९२ । ७९३ । ७९४ । ७९५ । ७९६ । ७९७ । ७९८ । ७९९ । ८०० । ८०१ । ८०२ । ८०३ । ८०४ । ८०५ । ८०६ । ८०७ । ८०८ । ८०९ । ८१० । ८११ । ८१२ । ८१३ । ८१४ । ८१५ । ८१६ । ८१७ । ८१८ । ८१९ । ८२० । ८२१ । ८२२ । ८२३ । ८२४ । ८२५ । ८२६ । ८२७ । ८२८ । ८२९ । ८३० । ८३१ । ८३२ । ८३३ । ८३४ । ८३५ । ८३६ । ८३७ । ८३८ । ८३९ । ८४० । ८४१ । ८४२ । ८४३ । ८४४ । ८४५ । ८४६ । ८४७ । ८४८ । ८४९ । ८५० । ८५१ । ८५२ । ८५३ । ८५४ । ८५५ । ८५६ । ८५७ । ८५८ । ८५९ । ८६० । ८६१ । ८६२ । ८६३ । ८६४ । ८६५ । ८६६ । ८६७ । ८६८ । ८६९ । ८७० । ८७१ । ८७२ । ८७३ । ८७४ । ८७५ । ८७६ । ८७७ । ८७८ । ८७९ । ८८० । ८८१ । ८८२ । ८८३ । ८८४ । ८८५ । ८८६ । ८८७ । ८८८ । ८८९ । ८९० । ८९१ । ८९२ । ८९३ । ८९४ । ८९५ । ८९६ । ८९७ । ८९८ । ८९९ । ९०० । ९०१ । ९०२ । ९०३ । ९०४ । ९०५ । ९०६ । ९०७ । ९०८ । ९०९ । ९१० । ९११ । ९१२ । ९१३ । ९१४ । ९१५ । ९१६ । ९१७ । ९१८ । ९१९ । ९२० । ९२१ । ९२२ । ९२३ । ९२४ । ९२५ । ९२६ । ९२७ । ९२८ । ९२९ । ९३० । ९३१ । ९३२ । ९३३ । ९३४ । ९३५ । ९३६ । ९३७ । ९३८ । ९३९ । ९४० । ९४१ । ९४२ । ९४३ । ९४४ । ९४५ । ९४६ । ९४७ । ९४८ । ९४९ । ९५० । ९५१ । ९५२ । ९५३ । ९५४ । ९५५ । ९५६ । ९५७ । ९५८ । ९५९ । ९६० । ९६१ । ९६२ । ९६३ । ९६४ । ९६५ । ९६६ । ९६७ । ९६८ । ९६९ । ९७० । ९७१ । ९७२ । ९७३ । ९७४ । ९७५ । ९७६ । ९७७ । ९७८ । ९७९ । ९८० । ९८१ । ९८२ । ९८३ । ९८४ । ९८५ । ९८६ । ९८७ । ९८८ । ९८९ । ९९० । ९९१ । ९९२ । ९९३ । ९९४ । ९९५ । ९९६ । ९९७ । ९९८ । ९९९ । १००० । १००१ । १००२ । १००३ । १००४ । १००५ । १००६ । १००७ । १००८ । १००९ । १०१० । १०११ । १०१२ । १०१३ । १०१४ । १०१५ । १०१६ । १०१७ । १०१८ । १०१९ । १०२० । १०२१ । १०२२ । १०२३ । १०२४ । १०२५ । १०२६ । १०२७ । १०२८ । १०२९ । १०३० । १०३१ । १०३२ । १०३३ । १०३४ । १०३५ । १०३६ । १०३७ । १०३८ । १०३९ । १०४० । १०४१ । १०४२ । १०४३ । १०४४ । १०४५ । १०४६ । १०४७ । १०४८ । १०४९ । १०५० । १०५१ । १०५२ । १०५३ । १०५४ । १०५५ । १०५६ । १०५७ । १०५८ । १०५९ । १०६० । १०६१ । १०६२ । १०६३ । १०६४ । १०६५ । १०६६ । १०६७ । १०६८ । १०६९ । १०७० । १०७१ । १०७२ । १०७३ । १०७४ । १०७५ । १०७६ । १०७७ । १०७८ । १०७९ । १०८० । १०८१ । १०८२ । १०८३ । १०८४ । १०८५ । १०८६ । १०८७ । १०८८ । १०८९ । १०९० । १०९१ । १०९२ । १०९३ । १०९४ । १०९५ । १०९६ । १०९७ । १०९८ । १०९९ । ११०० । ११०१ । ११०२ । ११०३ । ११०४ । ११०५ । ११०६ । ११०७ । ११०८ । ११०९ । १११० । ११११ । १११२ । १११३ । १११४ । १११५ । १११६ । १११७ । १११८ । १११९ । ११२० । ११२१ । ११२२ । ११२३ । ११२४ । ११२५ । ११२६ । ११२७ । ११२८ । ११२९ । ११३० । ११३१ । ११३२ । ११३३ । ११३४ । ११३५ । ११३६ । ११३७ । ११३८ । ११३९ । ११४० । ११४१ । ११४२ । ११४३ । ११४४ । ११४५ । ११४६ । ११४७ । ११४८ । ११४९ । ११५० । ११५१ । ११५२ । ११५३ । ११५४ । ११५५ । ११५६ । ११५७ । ११५८ । ११५९ । ११६० । ११६१ । ११६२ । ११६३ । ११६४ । ११६५ । ११६६ । ११६७ । ११६८ । ११६९ । ११७० । ११७१ । ११७२ । ११७३ । ११७४ । ११७५ । ११७६ । ११७७ । ११७८ । ११७९ । ११८० । ११८१ । ११८२ । ११८३ । ११८४ । ११८५ । ११८६ । ११८७ । ११८८ । ११८९ । ११९० । ११९१ । ११९२ । ११९३ । ११९४ । ११९५ । ११९६ । ११९७ । ११९८ ।

ध्रुवोऽनादिः ३७ प्रदीपार्थप्रदीपप्रयोजनमावरणभंगं निश्चक्षुर्भिरचेत्तनैस्तएवाजानद्भिः इन्द्रियाणिप्रदीपवत्सहकारीणि तद्विरिन्द्रिषवत्कारणं चिदात्मातुप्रमातृवन्तृतीयः । एतेनबुद्धयतिरि
च्छेत्तनःसिद्धइतिभावः ३८ दीपवक्षुर्भाधीमानूरज्जूरगभिर्वेन्द्रियबुद्धिभ्यांचित्तिचञ्चमवभासयतीत्याह एवमिति ३९ ऊर्णनाभिदृष्टांतोऽध्यारोपप्रसंगेपरिणामवादमाश्रित्यध्येयः ४० वस्तुत
त्त्वमाह प्रभवस्ताइति यथाप्रभवस्तोघटोविहीनेनकपालाद्यात्ममारूपेणवर्तते नवंगुणानिवर्तते यतोघटकपालवन्नित्तानांगुणानांप्रवृत्तिःसूक्ष्मावयवद्वारानोपलभ्यतेस्तोरज्जूरगवदुच्छिद्यतए
वेत्यर्थः । येतुनिवृत्तिमन्यन्तेतेषांप्रवृत्त्यनुपलंभोदोषोबुष्परिहरइतिभावः ४१ हृदयग्रंथिचिदाचितोरात्ममनसोस्तादात्म्यं बुद्धिश्चचित्ताचतदुभयप्रधानंबुद्धिर्चितामयं ४२ पृथ्वीमहतीमिमां
संसाररूपानदीमनुप्रच्युताःपतिताः गाधंतलं अविद्धांतोऽजानंतः एवमयंजीवोबुद्धियोगमनुप्रच्युतस्ताम्येत् ४३ । ४४ यथाविद्वदविदुषोर्तरमेवंविदुषांमिथोऽतरंनास्तीत्याह नहीति

सृजतेहिगुणान्सत्वंक्षेत्रज्ञःपरिपश्यति ॥ संप्रयोगस्तथोरषसत्वंक्षेत्रज्ञयोर्ध्रुवः ३७ इन्द्रियैस्तुप्रदीपार्थंक्रियतेबुद्धिरंतरा ॥ निश्चक्षुर्भिरजानद्भिरिन्द्रियाणिप्रदीप
वत् ३८ एवंस्वभावमेवैतत्तद्बुद्ध्याविहरन्नरः ॥ अशोचन्नप्रहृष्यंश्चसर्वैविगतमत्सरः ३९ स्वभावसिद्धमेवैतद्यदिमान्सृजतेगुणान् ॥ ऊर्णनाभिर्यथासूत्रंविज्ञेयास्तं
तुवद्गुणाः४० प्रध्वस्ताननिवर्ततेप्रवृत्तिर्नोपलभ्यते ॥ एवमेकेव्यवस्यंतिनिवृत्तिरितिचापरे ४१ इतीदंहृदयग्रंथिंबुद्धिचिंतामयंदृढम् ॥ विमुच्यसुखमासीतविशो
कश्छिन्नसंशयः ४२ ताम्येयुःप्रच्युताःपृथ्वीमोहपूर्णानदीनराः ॥ यथागाधमविद्वांसोबुद्धियोगमयंतथा ४३ नैवताम्यंतिविद्वांसःप्लवंतःपारमंभसः ॥
अध्यात्मविदुषोधीराज्ञानंतुपरमंप्लवः ४४ नभवतिविदुषांमहद्भयंयदविदुषांसुमहद्भयंभवेत् ॥ नहिगतिरधिकाऽस्तिकस्यचित्सकृदुपदर्शयतीहतुल्यताम् ४५
यत्करोतिबहुदोषमेकतस्तच्चद्रूषयतियत्पुराकृतम् ॥ नाप्रियंतदुभयंकरोत्यसौयच्चद्रूषयतियत्करोतिच ४६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि
पांचभौतिके पंचाशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८५ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ सुदुःखाच्चसुमृत्योश्चत्रसंतेप्राणिनःसदा ॥
उभयंनोयथानस्यात्तन्मेब्रूहिपितामह १ ॥ भीष्मउवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ नारदस्यचसंवादंसमंगस्यचभारत २

तत्र हेतुः सकृदिति सकृद्विभातो ह्येष ब्रह्मलोक इति श्रुतिः प्रत्ययाद्यतिकृतं तत्तारतम्यं मोक्षेनास्तीति दर्शयतीत्यर्थः ४५ एवं विदः फलमाह यदिति यदयं ज्ञानी बहुदोषं कर्म करोति यच्चानेन पुराज्ञानात् पूर्वकाले कृतं तच्चैकतएकेन ज्ञातेनैव दूषयति नाशयति । 'तद्यथा पुष्करपलाश आपो न श्लिष्यंत एवमेव विदिषा पं कर्म न श्लिष्यते ॥ तद्यथैषीकतूलमग्नौ प्रोतं प्रदूयेतैवं हास्य सर्वपाप्मानः प्रदूयंते' इति श्रुतिभ्यां तत्त्वविदः क्रियमाणकर्माणि पूर्वकर्मदाहयोरवगमात् । दृष्टमपि फलमाह यच्चाज्ञानदशायामप्यमाप्रियमनिष्टं परकृतं दूषयति यच्च रागादिदोषास्त्वयं करोति तदुभयमाप्रियदूषणकारणात्मकं न करोति द्वैतदर्शनाभावात् । स्वयमदुष्टः परदोषमपि न पश्यतीत्यर्थः ४६ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे पञ्चाशीत्यधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २८५ ॥ विद्वच्छरणानिवक्तुमारभते सुदुःखादिति यान्येव विद्वच्छरणानि ताभिर्विद्यासाधनानि त्यभिप्रेत्योभयं नोऽस्माकं कथं केन प्रकारेण स्यादिति प्रश्नः १ समं गं विद्वांसमुदाहरत्तस्योत्तरमाह अत्रापीति २

अम्बेशिरसानमंतिस्थं तूरसाप्रणमसेऽत्यंतं विनीतोऽसीत्यर्थः । बाहुभ्यांतरसंविभवनदीं अत्यंतसंकटेऽपिनिरपेक्षोऽसीत्यर्थः । एतत्सुखलिङ्गज्ञानतृप्तानां ३ बालवद्रागद्वेषशून्यः ४ म
वतीतिभयवर्तमानं भयगोयेतिकर्तृरिक्तस्यः भूतमविष्ययोस्तत्त्वमविद्यमानत्वं आदावन्तेचयत्रास्तिवर्तमानेऽपितत्तथेतिन्यायेनवर्तमानस्यापितत्त्वतदेव यथोक्तं भगवता । 'नासतो विद्यते
माघो नाभावो विद्यते सतः' इति । नह्यैव जालिकप्रदर्शितवन्नद्विद्वान्भ्यां विद्वान्मुह्यतीत्यर्थः ५ अभ्युपेत्यापि जगत्सत्यत्वमारंभान्न फलानि फलवैचित्र्यं दुःखहेतुरेवेति ज्ञानत्रपेता रंभादिरप्यहं
मुह्यामीत्याह उपक्रमानिति ६ नन्वनारंभे कर्षणीवितव्यमित्याशंक्याह अगाधाश्चेति अगाधानिर्ग्रथामूर्खाः । गाधप्रतिष्ठा लिप्सथोर्ग्रथेचेति स्मृतेः अप्रतिष्ठा धनदारादिशून्याः ग
तिमंतोर्ग्रथभनादिमंतः जडामत्तादयः अस्मान्निरारंभान्निरारंभा अपि जीवंतीत्यर्थः ७ कृतस्ते जीवंतीत्यत आह विहितेनैवेति प्राक्कर्मेणैव जीवंति नस्वारंभादिति समाजयपूजय ८
९ यदावयं न शोचेम शोकमूलस्याज्ञानस्याभावात् तदानोऽस्माकंधर्मेणात्मनि ब्राह्मण्याद्यध्यासोपजीविना ब्रह्मादिना वा कर्मणालौकिकेन वा किंप्रयोजनं न किमपीत्यर्थः । 'एतद्वस्मवैताद्विद्वांस
नारद उवाच ॥ उरस्तेषां प्रणमसे बाहुभ्यांतरसां च ॥ संप्रहृष्टमनानित्यं विशोक इवलक्ष्यसे ॥ उद्वेगं न हिते किंचित्सुसूक्ष्ममपि लक्षये ॥ नियतं तद्वस्वस्थो बालवच्च
विचेष्टसे ४ ॥ समंग उवाच ॥ भूतं भव्यं भविष्यं च सर्वमेतत्तु मानद ॥ तेषां तत्त्वानि जानामि ततो न विमना ह्यहम् ५ उपक्रमानहं वेद पुनरेव फलोदयान् ॥ लोके फला
निचित्राणि ततो न विमना ह्यहम् ६ अगाधाश्चाप्रतिष्ठाश्च गतिमंतश्च नारद ॥ अंधाजडाश्च जीवंति पश्यास्मानपि जीवतः ७ विहितेनैव जीवंति अरोमांगादिबौकसः ॥
बलवंतोऽबलाश्चैव तस्मादस्मान्समाजय ८ सहस्रिणोऽपि जीवंति जीवंति शतिनस्तथा ॥ शाकेन चान्ये जीवंति पश्यास्मानपि जीवतः ९ यदानशोचेम हि किं नुनः
स्याद्धर्मेण वानारद कर्मणा वा ॥ कृतांतवश्यानि यदा सुखानि दुःखानि वा यन्न विधर्षयंति १० यस्मै प्राज्ञाः कथयंते मनुष्याः प्रज्ञा मूलं ह्यर्द्रियाणां प्रसादः ॥ मुह्यंति शोचं
ति तथैर्द्रियाणि प्रज्ञालाभो नास्ति मूढेर्द्रियस्य ११ मूढस्य दर्पः स पुनर्मोह एव मूढस्य नायं न परोऽस्ति लोकः ॥ न ह्येव दुःखानि सदा भवंति सुखस्य वा नित्यं शोलाभ एव
१२ भवात्मकं संपरिवर्तमानं न मादृशः संप्रवरं जातु कुर्यात् ॥ इष्टान्भोगान्नानु रुध्येत्सुखं वानर्चितयेद्दुःखमभ्यागतं वा १३ समाहितो न स्पृहयेत्परेषां नानागतं चाभिनं
देच्चलाभम् ॥ न चापि हृष्येद्विपुलेऽर्थलाभे तथाऽर्थनाशे च न वै विषीदेत् १४

आहुर्ऋषयः कावषेयाः किमर्थावयमध्वेष्यामहे किमर्थावययक्ष्यामहे' इति श्रुतेस्तत्त्वाविदो न च मां द्यनुतिष्ठन्तीत्यर्थः । शोकाभावे हेतुः कृतांतोति कृतांतवश्यान् यंतवंतियद्यस्मात्तस्मात् न धर्षयं
त्यस्मानिति शेषः १० प्रसादो मोहादिराहित्यं प्रज्ञायामूलं इंद्रियाण्येव मुह्यन्ति शोचन्तीति यस्मै प्राज्ञाः कथयन्ते स प्राज्ञ इत्यध्याहृत्य योज्यं । इदयो मोहादिर्दृश्यस्य बुद्ध्याद्यनैकमेव भिन्नस्याहंकारस्यै
व धर्मो न त्वदृश्यस्य दृग्गात्मन इत्यर्थः ११ दर्पभाउयोस्मीत्यादि गर्वः समो हश्चेत्काहानिरत आह मूढस्येति न हीति तस्मात्सुखादेरागमापायित्वात्सुखहमिति दर्पो दुःखहमिति दैन्यं च न कार्यमि
ति भावः १२ भवात्मकं संसाररूपं भावेति पाठे दृश्यात्मकं संस्वरं मादृश आत्मज्ञो देहाभिमानशून्यो जातुकदाचिन्न कुर्यान्न स्वीकुर्यात् तथा च श्रुतिः । 'आत्मानं चेद्विजानीयादयमस्मी
ति पूरुषः ॥ किमिच्छन् कस्य कामाय शरीरमनुसंज्वरेत्' इति भोगाद्यर्चितनमेव विज्वरस्वेहेतुरित्याह इष्टानिति १३ अर्चितायामपि हेतुः समाहितो योगारूढः अर्चितत्वादेव न रूपहा
दिमान् भवतीत्यर्थः परेषां सुखादीन्नेच्छेत् १४

समाहितत्वं च शमदमादिरूपेण शीलेनैव भवति न बांधवादिभिरित्याह नेति शान्तिनिर्विकल्पतां १५ योगं विभाज्ज्ञानं सुखं च नास्तीत्याह नास्तीति योगसाधनमाह धृतीति धृतिर्मनःप्राणं
द्वियप्रियाणां स्तंभसामर्थ्यं १६ योगप्रवृत्त्यर्थं लौकिकं प्रियं निंदति प्रियमिति उत्तेकोदपः तान् प्रियहर्षोत्तेकान् १७ आअस्येतिच्छेदः अस्पृहस्योऽभिविष्टेनादितिसंबंधः । विमु
क्तश्च विमुच्यते भूयश्चातिविश्वमायानि वृत्तिरिति श्रुतिभ्यां द्विमुक्तिमायानि वृत्त्योः प्रतिपादनात् तत्त्वविदामिन्द्रजालत्वविदामिवावरणां शनिवृत्तावपि विक्षेपांशानुवृत्तिरस्तीति गम्यते । सा च प्रतिबिम्ब
भ्रमादौ दृष्टा तेन जीवन्मुक्तिसिद्धीरागद्वेषराहित्यसिद्धिश्च । अन्यथा ज्ञानसमकालमेव देहपातापत्तिः यस्तु देहपातावधिसाक्षिवन्नपश्यति विषयेषु संगंचकरोति तस्य जातमपि ज्ञानं नश्यतीति
भावः यथोक्तं भगवता । 'इन्द्रियाणां हि चरतां यन्मनोऽनुविधीयते ॥ तदस्पृहरति प्रज्ञावायुनां वामिवांभसि' इति बुद्धिना ज्ञातप्रणश्यतीति च १८ । १९ इह वा अमुत्र वा न भयमित्यन्वयः २०
महद्ब्रह्म विजानामि अव्ययं तपो योगं कृत्वा संप्राप्तोऽपि न प्रबाधते शीतोष्णादिजः शोको देहस्वाभावादावश्यं प्राप्नोति न च मूढेष्विव बहुद्रेष्टुं तस्यातीव प्रतापोऽस्तीति भावः २१ ॥ ॥ इति श्री
महाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि षडशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८६ ॥ ॥ ॥ ॥ एवमुपदेशप्रधानां ब्रह्मविद्यां श्रुत्वा तामेवोपपत्तिप्राधान्येन जिज्ञासमानः पृच्छति

नर्बाधवानचवित्तनकौल्यनचश्रुतनचमंत्रानवीर्यम् ॥ दुःखान्नातुंसर्वएवोत्सहंतेपरत्रशौलेनतुयांतिशांतिम् १५ नास्तिबुद्धिरयुक्तस्यनायोगाद्भिंदतेसुखम् ॥
धृतिश्चदुःखत्यागश्चेत्युभयंतुसुखंनृप १६ प्रियंहिहर्षजननंहर्षउत्सेकवर्धनः ॥ उत्सेकोनरकायैवतस्मात्तान्संत्यजाम्यहम् १७ एतान्शोकभयोत्सेकान्मोहनान्सुख
दुःखयोः ॥ पश्यामिसाक्षिवल्लोकेदेहस्याऽऽस्यविचेष्टभात् १८ अर्थकामौपरित्यज्यविशोकोविगतज्वरः ॥ तृष्णामोहौतुसंत्यज्यचरामिपृथिवीमिमाम् १९
नचमृत्योर्नचाधर्मान्नलोभान्नकुतश्चन ॥ पीतामृतस्येवास्यंतमिहवाऽमुत्रवाभयम् २० एतद्ब्रह्मनविजानामिमहत्कृत्वातपोव्ययम् ॥ तेननारदसंप्राप्तोनमांशोकःप्रबा
धते २१ ॥ इतिश्रीमहाभारते शांतिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणि समंगनारदसंवादे षडशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८६ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥
अतत्त्वज्ञस्यशास्त्राणांसंततंसंशयात्मनः ॥ अकृतव्यवसायस्यश्रेयोब्रूहिपितामह १

अतस्त्वज्ञस्यशास्त्राणामिति तस्यशास्त्रं तार्किकपाशुपतपांचरात्रसांख्यपातंजलाविजयपतिप्रधानमुपदेशप्रधानंच । तत्रवैदिकेशास्त्रेपूर्वोत्तरमीमांसेउपदेशप्रधाने । वैशेषिकतार्किकपाशुपतपांचरात्रसांख्यपातंजलादीनिउपपत्तिप्रधानानि । अवैदिकेऽपिलीकायतंशास्त्रमुपपत्तिप्रधानं । आर्हतसौगतेशाक्यबुद्धमुनिप्रणीतागमप्रधाने । तत्रापिसौगतेचत्वारोभेदाः । सौत्रांतिकवैभाषिकयोगाचारमाध्यमिकाः । सर्वाण्येतानिविभिन्नप्रस्थानानिमोक्षार्थंचप्रवृत्तानि । मोक्षश्च'नान्यःपंथाविद्यतेऽयनाय'इति एकमार्गःश्रूयते । सर्वेषुचशास्त्रेषुस्वमतेष्वमोक्षोऽस्तिन परमतेइतिसादोषंप्रतिपाद्यते । विनिगमनाविरहाच्चनैतेषामन्यतमस्यश्चैष्यमध्यवसातुंशक्यं नाप्येषामैकमत्यंवक्तुंशक्यं विभिन्नप्रस्थानतायाःस्पष्टत्वात् ऐकशाख्यापत्तेश्च । अतःशास्त्राणांतत्त्वानवधारणात्संशयःकिमुपादेयमिति । ननु'मिथ्यतेहृदयग्रंथिशिष्यतेसर्वसंशयाः'इतिश्रुतेरात्मानुभवएवसंशयोच्छेदंकरिष्यतिकिमुत्तमतयेत्याशंक्याह अकृतव्यवसायस्येति व्यवसायआत्मदर्शनार्थंशमदमाद्यनुष्ठानंननुकुर्वतकिं हितंस्पातपब्रूहि ।

यद्यापिसर्वज्ञानं धर्मिण्यभ्रांतं प्रकृतिरनुविष्य पश्यति न्यायेनाशरीरतादृक्क्षणेनोभेतत्साधने शमादौ सर्वेषां शास्त्राणामेकमस्यमस्ति तथाहि । शून्यदेहात्मवादिनो माध्यमिकलौकायातिकौसंघातस्य तुच्छः संतस्यैव कर्तृत्वादिधर्माश्च यत्त्वं प्रययितुमेव सदात्मानमपलपतः । एवं तार्किकादयोऽप्यहमर्थस्यैव कर्तृत्वादिकं प्रययितुं विदात्मानमपलपन्ति अतो न तेषामात्मापलापेतात्पर्यं किंतु संघाता वेस्तुच्छत्वादौ । तथा सांख्या अपि आत्मनोऽसंगत्वे मेव प्रययितुं प्रधानादिकं कल्पयन्ति । ननु तेषामात्मनः कर्तृत्वे प्रधानादिसत्यत्वे आत्ममेवेदातात्पर्यमस्ति एवं तं प्रांतरतात्पर्यमप्यूह्य । सर्वथाऽपि देहमाशोबादुःखनाशोवा निर्विषयज्ञानधारावाचितितन्मात्रं न परमानंदो वा मोक्ष इति शब्दजविकल्पमात्रं सुषुप्तवृद्धतदर्शनाभावः सर्वेषां मोक्षेतुल्यः शमादीनां साधनत्वं च व्यावहारिकप्रक्रियाणामात्मतत्त्वप्रतिपादनप्रकारमेदानां च तेषां परस्परविरोधात्त्रैकशाल्यं विधिमुक्तेनैव अखंडसच्चिदानंदैकरसंभ्रमवेदांता विस्फुटं प्रतिपादयन्तीति तेषामेव श्रेष्ठ्यंच स्पष्टं । तथाऽपि सर्वशास्त्रा विरोधेनैवोत्तरमाह गुरुपूजेति गुरुपूजाऽर्बुदश्चैतः प्रणिधानं तस्यैव परमगुरुत्वात् । सपूर्वेषां गुरुः कालेनानवच्छेदादितत्त्वपातं जले परमगुरुत्वाक्तेः । वृद्धानामाचार्याणां तथाच 'पस्य देवपराभक्तिर्यथा देवे तथा गुरौ ॥ तस्यैते कविताद्वयार्थाः प्रकाशं ते महात्मनः' इति श्रुत्यर्थो दर्शितः । शास्त्राणामविक्रमेण तत्सर्वेषां सर्वत्र मोक्षस्य प्रतिपादनात् अवर्णं गुरुमुखेन ग्रहणं एतच्च मननं नि

॥ भीष्मउवाच ॥ गुरुपूजाचसततंवृद्धानांपर्युपासनम् ॥ श्रवणंचैवशास्त्राणांकूटस्थंश्रेयउच्यते २ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ गालवस्यचसं
वादंदेवर्षेनारिदस्यच ३ वीतमोहकृमंविप्रंज्ञानतृप्तंजितेंद्रियः ॥ श्रेयस्कामोयतात्मानंनारदंगालयोऽब्रवीत् ४ यैःकश्चित्समतोलोकेगुणैश्चपुरुषोमुने ॥ भवत्यनप
गान्सर्वास्तान्गुणानलक्षयामहे ५ भवानेवंविधोऽस्माकंसंशयंछेत्तुमर्हति ॥ अमूढश्चिरमूढानांलोकतत्त्वमजानताम् ६ ज्ञानेह्येवंप्रवृत्तिःस्यात्कार्याणामविशेषतः ॥
यत्कार्यंनव्यवस्यामस्तद्भवान्वक्तुमर्हति ७ भगवन्नाश्रमाःसर्वेपृथगाचारदर्शिनः ॥ इदंश्रेयइदंश्रेयइतिसर्वेप्रबोधिताः ८ तांस्तुविप्रस्थितान्दृष्ट्वाशास्त्रैःशास्त्राभिनं
दिनः ॥ स्वशास्त्रैःपरितुष्टाश्चश्रेयोनोपलभामहे ९ शास्त्रंयदिभवेदेकंश्रेयोव्यक्तंभवेत्तदा ॥ शास्त्रैश्चबहुभिभूर्यःश्रेयोगुह्यंप्रवेशितम् १० एतस्मात्कारणाच्छ्रेयःक
लिलंप्रतिभातिमे ॥ ब्रवीतुभगवांस्तन्मेउपसन्नोऽस्म्यधीहिमोः ११

द्विध्यासनयोस्त्युपलक्षणं गुरुदेवपूजाश्रवणादिप्रयंचकृतस्थमाधिकारिभात्यांतिकमैकांतिकं च ज्ञेयस्तद्रूपंतराधनत्वादुच्यते १ । ३ वीतेति जितेंद्रियः श्रेयस्कामहातिचाशिष्यलक्षणं शे
पंगुरुलक्षणं ४ भवतिस्थयि अनपगान्स्थिरान् ५ लोक्तस्वमात्मवाधारम्यम् ६ अज्ञानमेवाह ज्ञानेहीति कार्याणांतत्तच्छास्त्रोदितकर्तव्यानांवैत्यवंदमतसशिलारोहणकृच्छ्रचांद्राय
णामिहोत्रादीनामविशेषतइदं श्रेयइदनेतिविशेषावधारणहेत्वभावेनसाम्यात् एवंसमेवप्रवृत्तिःस्थात् ततश्चपरस्परविरुद्धधर्मद्वयाचरणादुभयभ्रष्टःस्यादित्यर्थः । अतस्तेषांकार्याणामध्येयद
स्माकंकार्यैकतुल्यचित्ततत्रव्यवस्थामोक्षानिश्चिनुमः सर्वत्रश्रेयोबुद्धिसाम्यात् अतोभवान्विशेषदशीतद्वक्तुमर्हति ७ एतदेवाह भगवन्निति नास्तिश्रमोऽमुष्ठानजोयस्मिन्नित्यश्रमंज्ञानंतस्येमेसाध
काआश्रमःशास्त्राणि पृथगाचारपूर्वोक्तदर्शयितुंशीलंयेषांतेपृथगाचारदर्शिनः तैराश्रमैःसर्वेनराःप्रबोधिताः ८ तान्प्रबोधितान्प्रविविधेनमार्गेणप्रस्थितान्शास्त्राभिर्नंदिनःस्वेस्वेषास्त्रेअभिर्नंदि
तुंशीलंयेषांतान्दृष्ट्वायथावयंस्वशास्त्रैःपरितुष्टास्तथातानपिदृष्ट्वाभंदिद्वानाःसंतःश्रेयःप्रशस्ततरंनोपलभामहेनभिश्चेतुंसमर्थाःस्मः ९ । १० कलिलंनानाशंकाकुलं अधीहिअध्यापय ११

आश्रमाः शास्त्राणि चत्वारि तत्र धर्मो नास्त्येवेत्येकं शास्त्रं । अवैदिकः शाक्यादिकल्पितश्चैत्येवंदमादिरेव धर्मो नाम्यइत्यपरं । वेदोक्तएव धर्मो नाम्यइति तृतीयं । धर्माधर्मातीतवस्तुमात्रमस्तीति चतुर्थं । यथासंकल्पिताः संकल्पितं संकल्पमनसि कृताः यो येन श्रेयस्त्वेन भावितस्तस्य तदेव श्रेयइत्यर्थः तथा च श्रुतिः तथया यथोपासते तथेतः प्रेत्य भवतीति संकल्पानुसारेण फलं दर्शयति तान्समाश्रित्य अनुपश्यन् गुरुभ्योऽधिगम्य सम्यगालोचय एतान् ब्रह्मचा आलोचयन् स्वयमेवेतेषु प्रज्ञस्तं यत्तज्ज्ञास्यसीति भावः १२ गुणोद्देशमात्रमज्ञानगुणभूतानां धर्माणामुद्देशं संकीर्तनं पृथग्विरुद्धेन प्रकारेण प्रस्थितं । यथा परेषां तस्य शिलारोहणादि धर्मः स एवास्माकमधर्मः । यथा वाऽस्माकमधीषोमीयपश्चालं मोक्षधर्मः स एव परेषां धर्म इत्यर्थः १३ नेति ते आश्रमाः स्थूलदृष्ट्या निरीक्ष्यमाणाः सम्यगभिप्रेतं धर्ममात्मतत्त्वं नान्यातिन प्रापयति तेषामेव परांगतिमभ्येक्ष्य ह्यशः सम्यग्वक्त्रजुयया स्यात्तथा १४ एतदेवाह यत्त्विति मित्राणां सर्वम्

नारद उवाच ॥ आश्रमास्तात चत्वारो यथासंकल्पिताः पृथक् ॥ तान्सर्वाननुपश्यत्वं समाश्रित्येति गालव १२ तेषां तिषांतथा हित्वा माश्रमाणां ततस्ततः ॥ नानारूपगुणोद्देशं पश्य विप्रस्थितं पृथक् १३ नयांति चैव ते सम्यगभिप्रेतमसंशयम् ॥ अन्ये पश्यन्तथा सम्यगाश्रमाणां परांगतिम् १४ यत्तु निःश्रेयसं सम्यक् तच्चैवासंशयात्मकम् ॥ अनुग्रहं च मित्राणामभिप्रेतं च निग्रहम् १५ संग्रहं च त्रिवर्गस्य श्रेय आहुर्मनीषिणः ॥ निवृत्तिः कर्मणः पापात्स तत्तं पुण्यशीलता १६ सद्भिश्च समुदाचारः श्रेय एतदसंशयं ॥ मार्दवं सर्वभूतेषु व्यवहारेषु चार्जवम् १७ वाक्चैव मधुरा प्रोक्ता श्रेय एतदसंशयम् ॥ दैवतेभ्यः पितृभ्यश्च संविभागोऽतिथिष्वपि १८ असत्यागश्च भृत्यानां श्रेय एतदसंशयम् ॥ सत्यस्य वचनं श्रेयः सत्यज्ञानं तु दुष्करम् १९ यद्भूतहितमत्यंतमेतत्सत्यं ब्रवीम्यहम् ॥ अहंकारस्य च त्यागः प्रमादस्य च निग्रहः २० संतोषश्चैकचर्या च कूटस्थं श्रेय उच्यते ॥ धर्मेण वेदाध्ययनं वेदानां तथैव च २१ ज्ञानार्थानां च जिज्ञासा श्रेय एतदसंशयम् ॥ शब्दरूपरसस्पर्शान्सहगंधेन केवलान् २२ नात्यर्थमुपसेवेत श्रेयसोर्थी कथंचन २३ नक्तंचर्यां दिवा स्वप्रमालस्यं पैशुनं मदम् ॥ अतियोगमयोगं च श्रेयसोर्थी परित्यजेत् २४ आत्मोत्कर्षणमार्गे तपरेषां परिनिंदया ॥ स्वगुणैरेव मार्गे तविप्रकर्षं पृथग्जनात् २५ निर्गुणास्त्वेव भूयिष्ठमात्मसंभाक्तानराः ॥ दोषैरन्यान् गुणवतः क्षिपंत्यात्मगुणक्षयात् २६ अनूच्यमानास्तु पुनस्ते मन्यं तु महाजनात् ॥ गुणवत्तरमात्मानं स्वेन मानेन दर्पिताः २७ अब्रुवन्कस्य चिन्निदामात्मपूजामवर्णयन् ॥ विपश्चिदुणसंपन्नः प्राप्नोत्येवमहद्यशः २८ अब्रुवन्चातिसुरभिर्गंधः सुमनसां शुचिः ॥ तथैवाव्याहरन् भाति विमलो भानुरंबरे २९ एवमादीनि चान्यानि परित्यक्तानि मेधया ॥ ज्वलंतियशसालोके यानि न व्याहरंति च ३०

तामयप्रदानामनुग्रहं अभिप्रेतं मित्राणां हि मित्राणां च निग्रहं श्रेय आहुरित्यभिप्रेतं नान्यः हिंस्रनिग्रहस्य श्रेयस्त्वोक्त्या हिंस्रसत्त्वस्यातिनिन्द्यत्वमुक्तं १५ । १६ । १७ सर्वतंत्रसाधारणधर्मप्रसंगाद्वैदिकधर्ममाह दैवतेभ्य इत्यर्थेन १८ सत्यस्य अबाधितात्मतत्त्वस्य वचनश्रवणादिकं १९ सत्यं सत्यप्रापकं २० । २१ जिज्ञासा अनुभवेच्छा २२ । २३ अवियोगं आहारादीनां यथोक्तं नास्य भूतस्तु योगोऽस्ति न चैकात्मन भूतः ॥ न चातिस्वप्रशीलस्य जाग्रतो नैव चार्जुन इति २४ आत्मेति विप्रकर्षमुत्कर्षं नीचादुत्कर्षनेच्छेदपितृभ्यां देवेति भावः २५ आत्मनो गुणाः क्षयपेक्ष्यं तदुमयात् गुणक्षयादिति समाहारः क्षिपंति निंदंति २६ अनूच्यमानाः शिक्ष्यमाणाः २७ विपश्चिदुणां ब्रह्मसर्वभूतान्यासित्यादयः महद्यशो ब्रह्म । 'न तस्येकोऽश्नतस्य नाम महद्यशः' इति श्रुतिप्रसिद्धेः २८ । २९ । ३०

३१ असत्सारवर्जितं यथासाक्षात्तया प्रोक्तः ३२ मूढानामिति यथातुर्यः सूर्यकान्तबोगास्त्वनस्याभिरुपदर्शयति परं ब्रह्मोऽधिकुशब्दयोगात्सुप्रमंतरारामाददर्शयतीत्यर्थः ३३ मृगयंते श्रेयोर्थिनः पृथग्विधानानां शास्त्रभेदमित्रां ३४ । ३५ वासंपरीक्षेत वस्तुमिच्छेत् ३६ षडतिकरः संकरः ३७ आमुपासंगमाप्रेषेवेत्यर्थः ३८ अप्रदृष्टांतमाह अपामिति अबादीनां संगमात्रं यथाशीतोष्णबुद्धः खदंतयासदसंसंग एव पुण्यपापदइत्यर्थः ३९ विषयं विषयमनुवर्तत इत्यनुविषयोरसः तमपश्यंतः इदं मधुरमिदं तत्कामिरयनालोचयंतः केवलं गर्तं पूरणमात्रार्थं भुंजते । विषयो देवतादिशेषतश्च न लोके दीप्यते मूर्खैः केवलात्मप्रज्ञां सया ॥ अपि चापिहितः श्रेयस्तविद्यः प्रकाशते ३१ असदुच्चैरपि प्रोक्तः शब्दः समुपशम्यति ॥ दीप्यते त्वेव लोके पुनैरपि सुभाषितम् ३२ मूढानामवलितानामसारं भाषितं बहु ॥ दर्शयंत्यंतरात्मानमभिरूपमिवांशुमान् ३३ एतस्मात्कारणात्प्रज्ञां मृगयंते पृथग्विधाम् ॥ प्रज्ञालाभो हि भूतामामुत्तमः प्रतिभाति मे ३४ नापृष्टः कस्यचिद्ब्रह्मनाप्यन्यायेन पृच्छतः ॥ ज्ञानवानपि मेधावी जडवत्समुपाविशेत् ३५ ततो वासंपरीक्षेत धर्मनित्येषु साधुषु ॥ मनुष्येषु वदान्येषु स्वधर्मनिरतेषु च ३६ चतुर्ण्यत्र वर्णानां धर्मव्यतिकरो भवेत् ॥ न तत्र वासं कुर्वीत श्रेयोर्थी वैकथंचन ३७ निरारंभोऽप्ययमिह यथा लब्धोपजीवनः ॥ पुण्यं पुण्येषु विमलं पापं पापेषु चामुयात् ३८ अपामप्रेस्तथेदोश्च स्पर्शं वेदयते यथा ॥ तथा पश्यामहे स्पर्शं मुभयोः पुण्यपापयोः ३९ अपश्यंतोऽनुविषयं भुंजते विषसाशिनः ॥ भुंजानाश्चात्मविषयान्विषयान्विद्धि कर्मणाम् ४० यत्रागमयमानानामसत्कारेण पृच्छताम् ॥ प्रब्रूयाद्ब्रह्मणो धर्मं त्यजेत्तद्देशमात्मवान् ४१ शिष्योपाध्यायिकावृत्तिर्यत्र स्यात्सुसमाहिता ॥ यथावच्छास्त्रसंपन्ना कस्तं देशं परित्यजेत् ४२ आकाशस्थान् भुवं यत्र दोषं भूयुर्विषश्चिताम् ॥ आत्मपूजाभिकामो वैको वसेत्तत्र पंडितः ४३ यत्र संलोडिता लुब्धैः प्रायशो धर्मसेतवः ॥ प्रदीप्तामिव चैलांतं कस्तं देशं संत्यजेत् ४४ यत्र धर्ममनाशं काश्चरेयुर्वीतमत्सराः ॥ भवेत्तत्र वसेच्चैव पुण्यशीलेषु साधुषु ४५ धर्ममर्थनिमित्तं च चरेयुर्धर्ममानवाः ॥ न ताननुवसेज्जातु ते हि पापकृतो जनाः ४६ कर्मणायत्र पापेन वर्तते जीवितेऽप्यसवः ॥ व्यवधावेत्तत्स्वर्णससर्पाच्छरणादिव ४७ येन खट्वांसमारूढः कर्मणाऽनुश्रयी भवेत् ॥ आदितस्तत्र कर्तव्यमिच्छता भवमात्मनः ४८ यत्र राजाचराश्च पुरुषाः प्रत्यनंतराः ॥ कुटुंबिनामग्रभुजस्त्यजेत्तद्राष्ट्रमात्मवान् ४९ श्रोत्रियास्त्वग्रभोक्तारो धर्मनित्याः सनातनाः ॥ याजनाध्यापने युक्ता यत्र तद्राष्ट्रमावसेत् ५० स्वाहास्वधावपदकाराय त्रसम्यगनुष्ठिताः ॥ अजस्रं चैव वर्तते वसेत्तत्राविचारयन् ५१ अशुचीन्यत्र पश्येत्तद्ब्राह्मणान् वृत्तिकर्षितान् ॥ त्यजेत्तद्राष्ट्रमासन्नमुपसृष्टमिवामिषम् ५२

नशीलाः शिष्टाः । ये तु आत्मविषयान्बुद्धेर्विशेषतो बंधकान्तरसंविशेषां परीक्षापूर्वकं भुंजते तां कर्मणां विषयान्कर्मपाशगोचरां विद्धि । इन्द्रियपोषकाणां कदाचिदपि न संसारोपरमसंभावनाऽस्तीत्यर्थः ४० गुरुशिष्यधर्मानाह यत्रेत्यादिना आगमप्रमाणजं ज्ञानमात्मनश्छेत्तामागमयमानानां कथं जंतस्य रूपम् ४१ । ४२ आकाशस्थानिरालंबनाः अविद्यमानान्दोषान्भूयुरित्यर्थः ४३ संलोडिताः आकुलीकृताः ४४ भवेत्तत्र सन्निहितः ४५ काम्यनिषिद्धे निंदति धर्ममिति द्वाभ्याम् ४६ । ४७ अनुश्रयी पूर्वकर्मवासनावान् रुद्धारूढस्तद्विदुः सप्रस्तः ४८ ४९ । ५० । ५१ उपसृष्टं सविषम् ५२

आत्मवान्जितचित्तः ५१ । ५२ येदांतेऽपसृष्टाःसक्रोधास्तेषु येवसाधुषुदुराचारास्तेषु ५५ कामानविषयाभिलाषान् कामेशःसर्वसंपत्तिमान् ५६ विषयवासिनःस्वदेशस्थानप्रत्युपस्थिते प्रतीपस्तेनोपस्थिते हीयमानेसतीत्यर्थः ५७ प्रधानेनप्राधान्येन संख्यातुंकीर्तयितुम् ५८ एवमनयादिशा वृत्तिजीविकासुद्विश्य तपसास्वधर्मेण प्राणिहितेआत्माचित्तयस्य पाठांतरेप्रणिहितःसमाहितःआत्माचित्तयस्य बहुलंश्रेयोमोक्षारण्यम् ५९ ॥ इति शान्तिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नी० मारतभावदीपे सप्ताशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८७ ॥ सर्वतंत्रसाधारणानहिंसाप

प्रीयमाणानरायत्रप्रयच्छेयुरयाचिताः ॥ स्वस्थचितोवसेत्त्रकृतकृत्यइवात्मवान् ५३ दंडोयत्राविनीतेषुसत्कारश्चकृतात्मसु ॥ चरेत्तत्रवसेच्चैवपुण्यशीलेषु साधुषु ५४ उपसृष्टेषुदांतेषुदुराचारेषुसाधुषु ॥ अविनीतेषुलुब्धेषुसुमहदंडधारणम् ५५ यत्रराजाधर्मनित्योराज्यधर्मेणपालयेत् ॥ अपास्यकामान्कामेशो वसेत्तत्राविचारयन् ५६ यथाशीलाहिराजानःसर्वान्विषयवासिनः ॥ श्रेयसायोजयत्याशुश्रेयसिप्रत्युपस्थिते ५७ पृच्छतस्तेमयातातश्रेयएतदुदाहृतम् ॥ नहि शक्यंप्रधानेनश्रेयःसंख्यातुमात्मनः ५८ एवंप्रवर्तमानस्यवृत्तिप्राणिहितात्मनः ॥ तपसैवेहबहुलंश्रेयोव्यक्तंभविष्यति ५९ ॥ इति श्रीमहाभारते शान्तिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि श्रेयोवाचिकोनामसप्ताशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८७ ॥ ४ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कथंनुयुक्तःपृथिवीचरेदस्मद्विधोनुपः ॥ नित्यं कैश्चगुणैर्युक्तःसंगपाशाद्विमुच्यते १ ॥ भीष्मउवाच ॥ अत्रतेवर्तयिष्येऽहमितिहासंपुरातनम् ॥ अरिष्टनेमिनाप्रोक्तंसगरायानुपृच्छते २ ॥ सगरउवाच ॥ किंश्रेयः परमंब्रह्मन्कृत्वेहसुखमश्नुते ॥ कथंनशोचेन्नक्षुभ्येदेतदिच्छामिवेदितुम् ३ ॥ भीष्मउवाच ॥ एवमुक्तस्तदाताक्षर्यःसर्वशास्त्रविदांवरः ॥ विबुद्धयसंपदंचाग्र्यांसद्रा क्यमिदमब्रवीत् ४ सुखंमोक्षसुखंलोकेनचमूढोऽवगच्छति ॥ प्रसक्तःपुत्रपशुपुधनधान्यसमाकुलः ५ सक्तबुद्धिरशांतात्मानशक्यंतच्चिकित्सितुम् ॥ स्नेहपाशसि तोमूढोनसमोक्षायकल्पते ६ स्नेहजानिहतेपाशान्वक्ष्यामिशृणुतान्मम ॥ सकर्णकेनशिरसाशक्याःश्रोतुंविजानता ७ संभाव्यपुत्रान्कालेनयौवनस्थान्निवेश्यच ॥ समर्थान्जीवनेज्ञात्वामुक्तश्चरयथासुखम् ८ भार्यापुत्रवर्तीवृद्धालालितापुत्रवत्सलाम् ॥ ज्ञात्वाप्रजहिकालेनपरार्थमनुदृश्यच ९ सापत्योनिरपत्योवामुक्तश्चर यथासुखम् ॥ इंद्रियैरिन्द्रियार्थास्त्वमनुभूययथाविधि १० कृतकौतूहलस्तेषुमुक्तश्चरयथासुखम् ॥ उपपत्त्योपलब्धेषुलोकेषुचसमोभव ११ एषतावत्समासे नतवसंकीर्तितोमया ॥ मोक्षार्थोविस्तरेणाथभूयोवक्ष्यामिच्छृणु १२

धानांमोक्षधर्मान्श्रुत्वास्वाज्ञांतदनुष्ठानंदुःशकमितिमन्वानःपृच्छति कथमिति १ सर्वस्यासारतांभावयन्नेवसंगपाशाद्विमुच्यतइतिवक्तुमाख्यायिकामुखेनाह अत्रेति २ । ३ संपदमपदेशयो र्मतांश्रियम् ४ । ५ सक्तेति सक्ताविषयनिमग्नासाचासौबुद्धिश्च अशांतश्चासौआत्माचतृष्णाकुलमनः तत्तद्व्यं चिकित्सितुमशक्यम् । नसशक्यश्चिकित्सितुमितिपाठांतरेस्पष्टोर्थः सितोबद्धः ६ सकर्णकेनशिरसेत्येताभ्यांपदाभ्यांसावधानेनजीवतेत्यर्थोलक्ष्यते • निवेदयद्दरैःसंयोज्य ८ परार्थमितिमंपुरुषार्थमोक्षं प्रजहित्यज ९ । १० कृतकौतूहलःछिन्नैरसुख्यः कृहिसायांश्चा दित्स्त्वनिष्ठायांकृतमिति रूपं उपपत्त्यापलब्ध्याउपलब्धेषुलोकेषुविषयेषुसमोरागद्वेषहीनः ११ एषयोगपूर्वकस्यामः मोक्षार्थोमोक्षप्रयोजनः १२

मुक्ताश्छिन्नस्नेहपाशाः सक्तभावाःविषयासक्तचित्ताः १३ उक्तेर्येष्टांतमाह । आहारेति आहारसंचिन्वतिसंगृह्णतितादृशाःकीटादयोनश्यति नत्संग्रहिणइत्यर्थः १४ ननु'वृद्धौचमाता पितरौस्नाह्वीमार्यासुतःशिशुः ॥ अप्यकार्यशतंकृत्वामर्त्ययामनुरब्रवीत्'इतिस्मृतेःसंग्रहविनाकथंमात्रादिजीवनस्यादित्याशंक्याह स्वजनेइतित्रिभिः यथाउत्पत्त्यादिकंतत्तत्कर्माधीनमेवं भोजनादिकमपीतिमात्रादिविषयेचित्तानकार्येत्यर्थः १५ । १६ मात्रापित्राकृतेनस्वकृतेनवासंग्रहमधिगच्छतीति योजना १७ धात्राप्राक्कर्मफलविभाजकेन १८ स्वस्याकिंचित्करत्वादपिमात्रादिषोषणेचित्तानकार्येत्याह स्वयमित्यादिना अद्वेतेतिच्छेदः १९ । २० जीवंतमिति मरणेअग्रे रक्षणेगृहादौ असमाप्तेऽप्यन्नादौवैनंभर्तारंजीवंतमपिपरित्यज्यस्वकर्मणैवयथाभार्यादिप्रिय तेषश्चाहदुमयनागादूर्ध्वमपितथैवमारिष्यत्येवेत्यर्थः २१ यदेति मृतदेशांतरस्यंदास्मन्नंसुखितंदुःखितंवाज्ञास्यसिनाप्युपकरिष्यसियथैवमात्मनेदंबोद्धव्यंमासपिमृतदेशांतरगतंपुत्रादयो न

मुक्तावीतभयालोकेचरंतिसुखिनोनराः ॥ सक्तभावाविनश्यंतिनरास्तत्रनसंशयः १३ आहारसंचयाश्चैवतथाकीटपिपीलिकाः ॥ असक्ताःसुखिनोलोकेसक्ताश्चैव विनाशिनः १४ स्वजनेनचतेचिंताकर्तव्यामोक्षबुद्धिना ॥ इमेमयाविनाभूताभविष्यंतिकथंत्विति १५ स्वयमुत्पद्यतेजंतुःस्वयमेवविवर्धते ॥ सुखदुःखेतथामृत्युं स्वयमेवाधिगच्छति १६ भोजनाच्छादनेचैवमात्रापित्राचसंग्रहम् ॥ स्वकृतेनाधिगच्छंशिलोकेनास्त्यकृतंपुरा १७ धात्राविहितभक्ष्याणिसर्वभूतानिमेदिनीम् ॥ लोकेविपरिधावंतिरक्षितानिस्वकर्मभिः १८ स्वयंमृत्पिण्डभूतस्यपरतंत्रस्यसर्वदा ॥ कोहेतुःस्वजनंपोषुरक्षितुंवाऽदृढात्मनः १९ स्वजनंहियदामृत्युर्हृत्येवतवपश्य सः ॥ कृतेऽपियत्नेमहतितत्रबोद्धव्यमात्मना २० जीवंतमपिचैवेनंभरणेरक्षणेतथा ॥ असमाप्तेपरित्यज्यपश्चादपिमरिष्यसि २१ यदामृतंचस्वजनंनज्ञास्य सिकदाचन ॥ सुखितंदुःखितंवाऽपिननुबोद्धव्यमात्मना २२ मृतेवात्ययिजीवेवायदामोक्ष्यातिवैजनः ॥ स्वकृतंननुबुद्धैवंकर्तव्यंहितमात्मनः २३ एवंविजामन् लोकेऽस्मिन्कःकस्येत्यभिनिश्चितः ॥ मोक्षेनिवेशयमनोभूयश्चाप्युपधारय २४ क्षुत्पिपासादयोभावाजितायस्येहदेहिनः ॥ क्रोधोलोभस्तथामोहःसत्त्वान्मुक्त एवसः २५ द्यूतेपानेतथास्त्रीपुमृगयायांचयोनरः ॥ नप्रमाद्यतिसंमोहात्सततमुक्तएवसः २६ दिवसेदिवसेनामरात्रौरात्रौपुमान्सदा ॥ भोक्तव्यमितियःखिन्नो दोषबुद्धिःसउच्यते २७ आत्मभावंतथास्त्रीपुमुक्तमेवपुनःपुनः ॥ यःपश्यतिसदायुक्तोयथावन्मुक्तएवसः २८ संभवंचविनाशंचभूतानांचिष्टितंतथा ॥ यस्तत्त्व तोविजानातिलोकेऽस्मिन्मुक्तएवसः २९

ज्ञात्यंतिनोपकरिष्यतीति २२ अत्यल्पमिदमुक्तंत्वयिमृतेवाजीवतिवाजनःपुत्रादिःस्वकृतंजरारोगादिकंभोक्ष्यतिस्वचनतद्वृत्तिर्कृतुशक्रोषिष्वमभ्येऽपितवेतिबुद्ध्या २३ । २४ यस्यदेहिनः येनपुंसा सत्त्ववान्सत्त्वाधिकः २५ द्यूतेइत्यादयःसामीप्येप्रसन्नः नप्रमाद्यतिआत्मानंविस्मृत्यतत्राभिनिविष्टो नभवति २६ कियत्प्रत्यहंभोक्तव्यंकियत्प्रतिरात्रंभोक्तव्यमितियोभोगात् खिन्नः २७ आत्मेति आत्मभावंचित्तस्यस्वभावं स्त्रीपुविषयमृतासु मुक्तरूपमिच्छायादृष्टं सक्तमितिपाठेसक्तंसंगस्तं भावेनिष्ठा आत्मनोभवनंभावोजन्मस्त्रीसंगजन्महेतुत्वेनयःपश्यतीत्यर्थः युक्तःसावधानः २८ संभवमिति जन्ममरणजीवनकेशज्जोमुच्यतइत्यर्थः २९

वाहः धान्यपूर्णशकटं सहस्रेषु कोटिष्वितिसमानाधिकरणं प्रसूतपुरुषाद्वारपरिमितं धान्यं । यद्वापेचकुण्डलकोमापस्तेषां दशपलं तानि सार्धं त्रयोदशप्रस्थः प्रस्थशतमाढकस्ते शतद्वयं द्रोणः कुंमस्ते दशमाह इति । यात्रार्थं देहव्यवहारार्थं अधिकसंग्रहोऽर्थ इति यः पश्यति ३० अद्वितीयाविक्रयाभावात् ३१ न पश्यन्निर्त्येकपदं मृत्युनाऽभ्याहतं लोकमित्यनुकल्प्यते ३२ अग्नीषोमाविति अग्निर्जाटरोभोक्ता सोमोऽन्नं भोज्यं अहं तु ततोऽभ्यहृतियोऽनुपश्यतिसमाधेः सुखदुःखादिभिरद्भुतैर्मायिकैर्न संस्पृश्यते संगवान्न भवति ३३ । ३४ क्षौममतसीसूत्रमयं कुशचरितृणव

प्रस्थं वाहसहस्रेषु यात्रार्थं चैव कोटिषु ॥ प्रासादे मंचकं स्थानं यः पश्यति समुच्यते ३० मृत्युनाऽभ्याहतं लोकं व्याधिभिश्चोपपीडितम् ॥ अद्वितीयाविक्रयः पश्यति समुच्यते ३१ यः पश्यति संतुष्टो न पश्यंश्च विहन्यते ॥ यश्चाप्यल्पेन संतुष्टो लोकेऽस्मिन्मुक्त एव सः ३२ अग्नीषोमाविदं सर्वमिति यश्चानुपश्यति ॥ न च संस्पृश्यते भावैरद्भुतैर्मुक्त एव सः ३३ पर्यंकशय्याभूमिश्च समानेयस्य देहिनः ॥ शालयश्च दध्मं च यस्य स्यान्मुक्त एव सः ३४ क्षौमं च कुशचीरं च कौशेयं वल्कलानि च ॥ आविकं चर्म च समं यस्य स्यान्मुक्त एव सः ३५ पंचभूतसमुद्भूतं लोकं यश्चानुपश्यति ॥ तथा च वर्तते दृष्टालोकेऽस्मिन्मुक्त एव सः ३६ सुखदुःखे समे यस्य लभालाभौ जयाजयौ ॥ इच्छाद्वेषौ भयोद्वेगौ सर्वथा मुक्त एव सः ३७ रक्तमूत्रपुरीषाणां दोषाणां संचयांस्तथा ॥ शरीरं दोषबहुलं दृष्ट्वा चैव विमुच्यते ३८ वलीपलितसंयोगं कार्यं वैवर्ण्यमेव च ॥ कुजभावं च जरयायः पश्यति समुच्यते ३९ पुंस्त्वोपघातं कालेन दर्शनोपरमं तथा ॥ बाधिर्यं प्राणमंदत्वं यः पश्यति समुच्यते ४० गतानृषींस्तथा देवानसुरांश्च तथा गतान् ॥ लोकदस्मात्परं लोकं यः पश्यति समुच्यते ४१ प्रभावैरन्वितास्तैस्तैः पार्थिवैर्द्राः सहस्रशः ॥ ये गताः पृथिवीं त्यक्त्वा इति ज्ञात्वा विमुच्यते ४२ अर्थीश्च दुर्लभालोके केशांश्च सुलभांस्तथा ॥ दुःखं चैव कुटुंबार्थे यः पश्यति समुच्यते ४३ अपत्यानां चैव गुण्यं जनं विगुणमेव च ॥ पश्यन्भूयिष्ठशालोके को मोक्षं नाभिपूजयेत् ४४ शास्त्रालोकाच्च यो बुद्धः सर्वं पश्यति मानवः ॥ असारमिव मानुष्यं सर्वथा मुक्त एव सः ४५ एतच्छ्रुत्वा मम वचो भवांश्चरतु मुक्तवत् ॥ गार्हस्थ्ये यदिवामोक्षे कृता बुद्धिरावि कृत्वा ४६ तत्तस्य वचनं श्रुत्वा सम्यक्संपृथिवीपतिः ॥ मोक्षजैश्च गुणैर्युक्तः पालयामास च प्रजाः ४७ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि सगरानिष्ठनेमिसंवादे अष्टाशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८८ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ तिष्ठते मे सदा तात कौतूहलमिदं हृदि ॥ तदहं श्रोतुमिच्छामि त्वतः कुरुपितामह १ कथं देवर्षिरुशनाः सदा काव्यो महामतिः ॥ असुराणां प्रियकरः सुराणामप्रियेरतः २ वर्धयामास तेजश्च किमर्थममि तौ जसाम् ॥ नित्यं वैरनिबद्धाश्च दानवाः सुरसत्तमैः ३

खं कौशेयं कोशजं आविकं कंबलं ३५ तथा च साम्येनेत्यर्थः ३६ । ३७ । ३८ । ३९ प्राणमंदत्वं दौर्बल्यं ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ मोक्षजैर्ज्ञानजैरद्वेषैश्च दृष्ट्वादिभिः ४७ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीये अष्टाशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८८ ॥ एवं रागद्वेषहीनोऽतीतसंगो मुच्यते इत्युक्तं । संगदोषाज्जन्मनामहानप्यधोगतिस्वर्गमार्गप्रतिबंधं च लभत इति वक्तुं शुकोपाख्यानं प्रस्तूयते तिष्ठते इति स्थेयाख्यायां तद् कौतूहलमाश्चर्यं चिरकालं मम हृदि वर्तते इत्यर्थः १ । २ वर्धयामास चिच्छेद अभितौ जसां देशानां १

शुकस्त्वं शुकोऽप्यत्र ४ नेति तस्याकाशगतिः कुतः कुठितेत्यर्थः सप्तर्षिर्वाङ्मिषेण स्थितस्य शुकस्य मूर्तिविषयक एवायं प्रश्नो न मन्त्रस्य मूर्तिविषयः तेन यथा भौमानां वसिष्ठादीनां स्वर्गेऽपि मतिरस्ति तेषां भामस्य शुकस्यास्तीति गम्यते ५ । ६ कारणाक्रियातदात्मके निमित्ते सति एवं लुपाख्यायते असुराः किल देवान् बाधित्वा भृगुपत्न्या आश्रमं प्रविशन्ति तं च देवाः प्रवेष्टुमशक्त्वा तां विष्णुं शरणमीयुस्ततो विष्णुश्चक्रेण भृगुपत्न्याः क्रूरश्चिच्छेदततो हता वशिष्ठा असुरास्तत्पुत्रं शुकं शरणमीयुः । स च मातृवधा खिन्नोऽसुरेभ्योऽभयं ब्रुवा देवान् बाधत इति ७ इंद्रो जगतः प्रभुर्धनं हस्तदीयकांशस्य प्रभुरित्यन्वयः ८ तस्य धनस्य आत्मानं शरीरं ९ आपन्नमन्युः प्राप्तदेव्यः १० । ११ । १२ । १३ बभौ आत्मानं दर्शितवान् १४ महायोगिनः शिवस्य प्रभुर्यो

कथंचाप्युशनाप्रापशुकत्वममरद्युतिः ॥ ऋद्धिचसकथं प्राप्तः सर्वमेतद्ब्रवीहि मे ४ नयाति च स तेजस्वी मध्येन न भसः कथम् ॥ एतदिच्छामि विज्ञातुं निखिलेन पितामह ५ ॥ भीष्म उवाच ॥ शृणुराज ब्रह्महितः सर्वमेतद्यथा तथम् ॥ यथामतियथा चैतच्छ्रुतपूर्वमयाऽनघ ६ एष भार्गवदायादो मुनिर्मान्यो दृढव्रतः ॥ सुराणां विप्रियकरो निमित्ते कारणात्मके ७ इंद्रोऽथ धनदो राजाय क्षरक्षोधिपः सदा ॥ प्रभविष्णुश्च कोशस्य जगतश्च तथा प्रभुः ८ तस्यात्मानमथाविश्य योगसिद्धो महा मुनिः ॥ रुद्धा धनपतिं देवयोगेन हतवान्वसु ९ हते धने ततः शर्मनले भेधनदस्तथा ॥ आपन्नमन्युः संविग्रः सोऽभ्यगात् सुरसत्तमम् १० निवेदयामास तदा शिवायामित तेजसे ॥ देवश्रेष्ठाय रुद्राय सौम्याय बहुरूपिणे ११ योगात्मके नोशनसारुद्धाममहत्वं सु ॥ योगेनात्मगतं कृत्वानिःसृतश्च महातपाः १२ एतच्छ्रुत्वा ततः कुद्धो महायोगी महेश्वरः ॥ संरक्तनयनो राजन् शूलमादाय तस्थिवान् १३ कासौ कासाविति प्राहृहीत्वा परमायुधम् ॥ उशनादूरतस्तस्य बभौ ज्ञात्वा चिकीर्षितम् १४ समहायोगिनो बुद्धांतरोषं वै महात्मनः ॥ गतिमागमनं वेति स्थानं चैव ततः प्रभुः १५ संचिंत्योग्रेण तपसामहात्मानं महेश्वरम् ॥ उशना योगसिद्धात्मा शूलाग्रे प्रत्यदृश्यत १६ विज्ञातरूपः स तदा तपःसिद्धोऽथ धन्विना ॥ ज्ञात्वा शूलं च देवेशः पाणिना समना मयत् १७ आनतेनाथ शूलेन पाणिना मित तेजसा ॥ पिनाकमिति चोवाच शूलमुग्रायुधः प्रभुः १८ पाणिमध्यगतं दृष्ट्वा भार्गवं तमुपापतिः ॥ आस्यं विवृत्य ककुदीपाणिना प्राक्षिपच्छनैः १९ स तु प्रविष्ट उशनाकोष्ठं माहेश्वरं प्रभुः ॥ व्यचरन्नापितत्रासौ महात्मा भृगुनंदनः २० ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ किमर्थं व्यचरद्राजशुशना तस्य धीमतः ॥ जठरे देवदेवस्य किंचाकार्षीन् महाद्युतिः २१ ॥ भीष्म उवाच ॥ पुरा सौतर्जलगतः स्थाणुभूतो महाव्रतः ॥ वर्षाणामभवद्राजन् प्रयुतान्यर्षुदानि च २२ उदतिष्ठतस्तत्त्वा दुश्चरं च महाहृदात् ॥ ततो देवातिदेवस्तं ब्रह्मा वै समसर्पत २३

गतिद्वयः शुकः १५ । १६ सशुकः धन्विना रुद्रेण शूलं शुकयुतं शूलस्थे शूलं प्रयोक्तुमशक्यमिति तमेव शूलं धनुरूपं कर्तुं पाणिना समना मयत् संनामितवान् १७ शूलमेव पिनाकपदेनोवाच यतः पाणिनाऽनामयदतः पिनाकं तेनाद्यपदस्याद्यंतवर्णाभ्यां द्वितीयस्य मध्यमाभ्यां कप्रत्यययुक्ताभ्यां पिनाकपदं निष्पन्नमिति योगप्रदर्शनं कृतं १८ पाणिमध्यगतं धनुपाऽपि देवमशक्य इति मत्वा ककुदीदेवानां पट्टाधिपती रुद्रः प्राक्षिपदास्ये १९ कोष्ठमुदरं २० व्यचरदेवमवब्रवीन् गतांगतः किंचतादृशमकार्षीत् पदतिशेषः २१ । २२ । २३

२४ वृद्धिश्चक्रस्योत्कर्षं तत्संयोगेनतपोयोगेन २५ सञ्जुक्तः २६ निलिल्लेनेतिरांगतिजगामवत्रामेत्यर्थः २७ नि.स.रंनिर्गमं तेनरुद्रेण २८ २९ । ३० । ३१ कार्येणेति तेनशिश्ना
त्रिगर्भनेनकार्येणनिमित्तेनास्मदादिवत्रमसोमध्यतोनाध्यगच्छतनाधिगम्यते कर्मणि तद् जामदग्न्यस्यरामस्येवास्यस्वर्गातिर्निरुद्धेत्यर्थः । अन्येतुभचक्रस्थोऽपिशुक्रःसूर्याद्विप्रकर्षात्त्वमध्यगतो
नदृश्यतइतितन्मात्रपरतयैवैतद्व्याचरुस्तस्मिन्पक्षेचक्रवहेतुर्नसंगच्छतइत्यालोचनीयं ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ ॥ इतिशांतिपर्वणिमो० नी० भा० एकोननवत्यधिकद्विशततमो

तपोवृद्धिमपृच्छच्चकुशलंचैवमव्ययः ॥ तपःसुचीर्णमितिचप्रोवाचवृषभध्वजः २४ तत्संयोगेनवृद्धिचाप्यपश्यत्सतुशंकरः ॥ महामतिरचित्यात्मासत्यधर्म
रतःसदा २५ सतेनाढ्योमहायोगीतिपसाचधनेनच ॥ व्यराजतमहाराजत्रिषुलोकेषुवीर्यवान् २६ ततःपिनाकीयोगात्माध्यानयोगंसमाविशत् ॥ उशना
तुसमुद्विग्नोनिलिल्लेजठरेततः २७ तुष्टावचमहायोगीदेवंतत्रस्थपुवच ॥ निःसारंकाक्षमाणःसतेनस्मप्रतिहन्यते २८ उशनातुतथोवाचजठरस्थोमहामुनिः ॥ प्र
सादंमेकुरुष्वेतिपुनःपुनररिंदम २९ तमुवाचमहादेवो गच्छाशिश्नेनमोक्षणम् ॥ इतिसर्वाणिस्त्रोतांसिरुद्धात्रिदशपुंगवः ३० अपश्यमानस्तद्वारं सर्वतःपिहितो
मुनिः ॥ पर्यक्रामदह्यमानइतश्चेतश्चेतजसा ३१ सवैनिष्क्रम्यशिश्नेनशुक्रत्वमभिपोदिवान् ॥ कार्येणतेननभसोनाध्यगच्छतमध्यतः ३२ विनिष्क्रांतंतुतं
दृष्ट्वाज्वलंतमिवतेजसा ॥ भवोरोषसमाविष्टःशूलोद्यतकरस्थितः ३३ अवारयततंदेविकुद्वपंशुपतिपतिम् ॥ पुत्रत्वमगमदेव्यावारितेशंकरेचसः ३४ ॥ देव्युवाच ॥
हिंसनीयस्त्वयानैवममपुत्रत्वमागतः ॥ नहिदेवोदरात्काश्चिन्निःसृतोनाशमृच्छति ३५ ततःप्रीतोभवोदेव्याप्रहसंश्चेदमब्रवीत् ॥ गच्छत्वेषयथाकामामिति राज
न्पुनःपुनः ३६ ततःप्रणम्यवरदंदेवंदेवीमुमांतथा ॥ उशनाप्रापतद्धीमान्नातिमिष्टामहामुनिः ३७ एतत्तेकथितंतातभार्गवस्यमहात्मनः ॥ चरितंभरत
श्रेष्ठयन्मांत्वंपरिपृच्छसि ३८ ॥ इतिश्रीमहाभारते शांति० मोक्ष० भवभार्गवसमागमे एकोननवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८९ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥
अतःपरंमहाबाहोयच्छ्रेयस्तद्वीहिमे ॥ नतृप्याम्यमृतस्येवचसस्तेपितामह १ किंकर्मपुरुषःकृत्वाशुभंपुरुषसत्तम ॥ श्रेयःपरमवाप्नोतिप्रेत्यचेहचतद्वद २
॥ भीष्मउवाच ॥ अत्रतेवर्तयिष्यामियथापूर्वमहायशाः ॥ पराशरंमहात्मानंप्रच्छजनकीनृपः ३ किंश्रेयःसर्वभूतानामस्मिंल्लोकेपरत्रच ॥ यद्वेत्प्रति
पत्तव्यंतद्भवान्प्रब्रवीतुमे ४ ततःसतपसायुक्तःसर्वधर्मविधानवित् ॥ नृपायानुग्रहमनामुनिर्वाक्यमथाब्रवीत् ५

५ अध्यायः ॥ २८९ ॥ रुद्रेणापिहंतुमशक्यस्तस्यजठरेऽपियोनजीर्णोयश्चावायाःपुत्रस्वंगतस्तादृशस्यापिसंगदोषादूर्ध्वगतिःप्रतिबद्धाकिमुताभ्येषामितिमत्वाभीतोराजापुनःसर्वसंगदोषघस्मरं
श्रेयःकितकारणंचकिंकर्मेतिपृच्छति अतःपरमिति १।२ अभ्यर्हितत्वात्प्रथमंश्रेयःकारणंकर्मेवाहपराशरगीतयाऽत्रेति ३ प्रतिपत्तव्यंज्ञातव्यंनस्त्वृष्टातव्यं क्रियासाध्यस्यश्रेयसोऽनित्यत्वापत्तेः
तथाचप्रयोगः यस्मत्कृतंनित्यंकार्यत्वाद्वद्वदिति श्रुतिश्च 'दद्ययेदकमंचितोलोकःक्षीयतएवमेवामुप्रपुण्याहितोलोकःक्षीयते'इति ४ सर्वेषांदर्शाश्रमाणाधर्माणांविधानमाचारस्तद्विद ५

४ धर्मस्यलक्षणमाह धर्मेति कर्मविधिर्यजेतजुहुयादद्यादित्यादिःसर्वधर्मैः एतेनचोदनालक्षणोऽर्थोधर्मइत्युक्तंभवति चोदनेतिक्रियायाःप्रवर्तकंवचनंयजेतेत्यादीदमेवधर्मेप्रमाणंच ७ त
स्मिन्धर्मेआश्रमिणःसंतस्तत्रिष्टाःकुर्वते विधीलेट् ८ कर्मापेक्षितंविचारजनकंयस्यादित्यतआह चतुर्विधेति यात्राजीविकाब्राह्मणस्यप्रतिग्रहो राजन्यस्यकरादानं वैश्यस्यकृष्यादि शूद्रस्यमृति
वैतनमितिचतुर्विधा ९ सुकृतासुकृतंपुण्यपापनिषेव्यवृत्तिमिच्छतां दशानामर्धपंचभूतानितेषुप्रविभक्तानांविभज्यस्थितानांपंचत्वंप्राप्तानांभूतानांप्राणिनांवृत्त्यनुरूपचतुर्विधाऽप्यवांतरतारत
म्याद्भुविधागतिःश्रूयते पापिनांतियेकंपुण्यवतांस्वर्गस्तयोःसाम्येमानुषस्वतत्त्वज्ञानेनोच्छेदेमुक्तिरिति १० जीवानांकर्मानुराजितत्वंसदृष्टांतमाह सौवर्णमिति यथाताम्राविमयंपात्रंसौव
र्णेनराजतेनवारसेननिषिच्यतेचेत्सौवर्णमिवराजतमिववाटश्यतेतद्वज्जंतुःपूर्वकर्मानुसारीनिषिच्यतेनिषिकोभवतिप्राक्कर्मा ११ एतत्तत्कवलेनसाधयति नाबीजादिति यथाश्रीष्मेपांसुगुडितंबी
जमदृष्टमपिवर्षास्वंकुरोत्पादनेनानुमीयतेइवदृष्टादृष्टाभ्यांकारणाभ्यांसुखादिकंजायते देहक्षयंदेहाविपत्यंदेहनाशंवा । कर्मभिरेवदेहीहपरत्रचनुत्वंप्राप्नोतिअन्यथाकृतनाशकृताभ्यागमोप्रसज्ज
यातामितिभावः १२ अत्रप्रत्ययतिष्ठतेचार्वाकः दैवमिति दैवंपुण्यपापलक्षणंनपश्यामि नाप्यनुमानंतस्यसाधनमस्ति । ननुसुखादिवैचित्र्याप्यथानुरूपतिरेवतत्रमानमित्याशंक्याह

॥ पराशरउवाच ॥ धर्मएवकृतःश्रेयानिहलोकेपरत्रच ॥ तस्माद्विपरमंनास्तियथाप्रादुर्भनीषिणः ६ प्रतिपद्यनरोधर्मस्वर्गलोकेमहीयते ॥ धर्मात्मकःकर्मविधि
र्देहिनांनृपसत्तम ७ तस्मिन्नाश्रमिणःसंतःस्वकर्माणीहकुर्वते ८ चतुर्विधाहिलोकेऽस्मिन्यात्रातातविधीयते ॥ मर्त्यायत्रावतिष्ठतेसाचकामात्प्रवर्तते ९ सुकृतासु
कृतंकर्मनिषेव्यविविधैःक्रमैः ॥ दशार्धप्रविभक्तानांभूतानांबहुधागतिः १० सौवर्णराजतंचापियथाभांडंनिषिच्यते ॥ तथानिषिच्यतेजंतुःपूर्वकर्मवशानुगः ११
नाबीजाज्जायतेकिंचिन्नाकृत्वासुखमेधते ॥ सुकृतैर्विदतेसौख्यंप्राप्यदेहक्षयंनरः १२ दैवतातनपश्यामिनास्तिदैवस्यसाधनम् ॥ स्वभावतोहिसंसिद्धादेवगं
धर्वदानवाः १३ प्रेत्ययांत्यकृतंकर्मनस्मरंतिसदाजनाः ॥ तेवैतस्यफलप्राप्तौकर्मचापिचतुर्विधम् १४ लोकयात्राश्रयश्चैवशब्दोवेदाश्रयःकृतः ॥ शांत्यर्थंम
नसस्तातनैतद्भूदानुशासनम् १५

स्वभावतइति व ह्यौष्ण्यादिवस्वभावतएवतज्जायतेनकारणांतरादित्यर्थः ११ तत्रसिद्धातीशंकते प्रेत्येति मनुप्रेत्याऽकृतंकर्मकर्मफलंनयांतिनप्राप्नुवन्तिपंचसतिकृतहानादिदोषप्रसंगइत्यर्थः
नचेष्टापत्तिः लोकवाहविरोधादित्याह स्मरंतीति तस्यकर्मणःफलप्राप्तावकस्माद्राजमार्गपतितद्रव्यलभेरोगाद्युत्पत्तौचसत्त्वातेजनाःसदाचतुर्विधंकर्मपुण्यपापंनीतिरनीतिश्चेतितस्कारणत्वे
नतुल्यवत्स्मरंति । अन्यथानीतिमतामापिदुःखमनीषिमतामापिखल्वचदृश्यमानंनोपपद्यतेइत्यर्थः । अन्येतुप्रेत्यजातिकृतंकर्मैतिपठित्वाभूत्वाजन्मांतरेकृतंकर्मजन्मांतरेफलप्राप्तौसत्याचतु
र्विधंनित्यनैमित्तिककाम्यनिषिद्धलक्षणकारणत्वेननस्मरंतीतिचार्वाकवचनत्वेनैतमपिष्ठोक्तंन्याचक्षते १४ लोकेति पुण्यादिचतुष्टयंसुखादिहेतुत्वेनस्मरंति तथैवचवेदेऽपिशृण्वंति । पुण्यो
वैपुण्येनकर्मणाश्रयतिष्ठतज्जायतप्राप्यवरात्रिबोधतेति वेदशब्दोऽपियःकर्मप्राधान्यपरःसोऽपिशांत्यर्थपरिद्विस्वस्यहानिचदृष्टोत्तमानांसमाधानार्थप्राकृतकर्मणातवशशुःसुखीत्वंचदुःखीतिना
त्रतवदोषोऽस्तीतिनसंतापस्त्वयाकार्यइतिप्रयुज्यते अतएवदैवप्रतिपादनंभूदानांबृहस्पत्यादीनांलोकायतागमपणेतृणांशासनंभवति नहिधर्मःप्रत्यक्षस्यविषयः अयोग्यत्वात् नाप्यनुमा
नस्य तस्यापिप्रत्यक्षपूर्वकत्वात् तदुभयाविषयेयःशब्दःसकैवल्यंनार्थइतिभावः १५

एतद्वयति चक्षुवेति इन्द्रियमनोवाक्शरीरेषु प्रत्येकं चतुर्विधं पुण्यपापनीत्यास्यां कंतादृशं प्रकारं फलं प्रतिपद्यते अथमर्थः । कार्यवैचित्र्यात्कारणवैचित्र्यतावदवश्यं कल्प्यं तच्च कर्मवैचित्र्यं कृतं लोके वेदे च कृतं विहाय समानेऽपि भौतिकत्वेऽनंतानवस्थिता प्रामाणिकस्वभाववादं कल्पयतो विस्पष्टं मूर्खत्वमिति भावः १६ एतदेवाह निरंतरमिति कर्मेति तत्फलं लक्ष्यते कदाचिन्निरंतरं दुःखमेव लभते कदाचित्सुखमेव लभते कदाचिन्मिश्रं युगपदुःखं लभते पादे भेदः खंडस्तेषु सुखमिति । न चैतत्स्वभाववादे युज्यते न हि बहिरुष्णस्वभावः कंचित्कालमुष्णः कंचित्कालं शीतः कंचित्कालं लघुष्णः शीतश्च दृश्यते । नन्वाशुतरविनाशिनः कर्मणः कथं कालांतरीयं फलं युज्यत इत्याशंक्याह ननु नाशोऽस्य विद्यत इति अस्य कर्मणः कर्मजन्यस्य पुण्यपापात्मकस्यापुन्यस्यैव प्रतीतिरूपस्यैव भोगविनाशो नास्तीत्यर्थः १७ इमं श्लोकं व्याचष्टे कदाचिदिति कूटस्थं पक्षपातशून्यं दुष्कृता विरोधेनेत्यर्थः १८ । १९ अथ सति तेति च्छेदः सुखावहाः पुण्यपापयोः समूलोच्छेदे यस्तु संतदावहंतीति तथा २० नियतो यावज्जीवमेकैकभागी अतो द्वयोरप्यागमापायित्वा भित्तिं समाधाने ब्रह्मदर्शनहेतौ समाधौ प्रपद्यते २१ न चैतत्पितुः पुत्रस्य वा सुकृतेनामुं शक्यमित्याह नाय

चक्षुषामनसावाचा कर्मणा च चतुर्विधम् ॥ कुरुते यादृशं कर्म तादृशं प्रतिपद्यते १६ निरंतरं च मिश्रं च लभते कर्म पार्थिव ॥ कल्याणं यदि वा पापं न तु नाशोऽस्य विद्यते १७ कदाचित्सुकृतं तात कूटस्थमिव तिष्ठति ॥ मज्जमानस्य संसारे यावदुःखाद्विमुच्यते १८ ततो दुःखक्षयं कृत्वा सुकृतं कर्म सेवते ॥ सुकृतक्षयाच्च दुष्कृतं ताद्विद्धि मनुजाधिप १९ दमः क्षमा धृतिस्तेजः संतोषः सत्यवादिता ॥ हीरहिंसाऽव्यसनिता दाक्ष्यं चेति सुखावहाः २० दुष्कृते सुकृते चापि न जंतुर्नियतो भवेत् ॥ नित्यं मनः समाधाने प्रयतेत विचक्षणः २१ नायं परस्य सुकृतं दुष्कृतं चापि सेवते ॥ करोति यादृशं कर्म तादृशं प्रतिपद्यते २२ सुखदुःखे समाधाय पुमानन्येन गच्छति ॥ अन्येनैव जनः सर्वः संगतो यश्च पार्थिवः २३ परेषां यदसूयेत न तत्कुर्यात्स्वयं नरः ॥ यो ह्यसूयस्तथा युक्तः सोऽवहा संनियच्छति २४ भूरि राजन्यो ब्राह्मणः सर्वभक्ष्यो वैश्योऽग्नीहोत्रावाही न वर्णो लसत्य ॥ विद्वांश्चाशीलौ वृत्तहीनः कुलीनः सत्यादिभ्रष्टो ब्राह्मणः स्त्रीच दुष्टा २५ रागी युक्तः पचमानोऽऽत्महेतोर्भूखो वक्ता नृपहीनं चराष्ट्रम् ॥ एते सर्वे शोच्यतां पांति राजन्यश्चायुक्तः स्नेहहीनः प्रजासु २६ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि पराशरमीतायां नवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९० ॥ ॥ ४ ॥

मिति यो यथा करोति स तथा प्राप्नोतीत्युत्तरार्थः २१ सुखदुःखहेतुपुण्यपापे समाधाय तत्स्वज्ञानेन आत्मनि प्रविलाप्य पुमानन्येन ज्ञानवर्त्मना गच्छतीति वस्तुमिति ॥ यश्च संगतोजनः पार्थिवः पृथिवीस्थः स्त्रीपुत्रपशुमृदधनारामादिः सोऽन्यतो गच्छति । न तु स्वर्गोऽपवर्गोऽपकरोतीत्यर्थः २३ परेषामिति यत्कर्म परकृतं मसूयेत दमयं नित्यं कर्म करोतीति दोषवत्तयाऽऽवृत्तितत्स्वयं न कुर्यात् । तत्किमसूयाऽपि कर्तव्यानेत्याह यो युक्तो योगी असूयुर्दाषदर्शी सोऽवहा संनियच्छति नियमेन स्वीकरोति तस्मात्संगासूयावर्जितो योगयुक्तो भवेदिति निष्कृष्टोर्थः २४ यथाऽसूयावान् योगी निन्द्य एवं विरक्तोऽपि योगशून्यो निन्द्य एवेति बहुदृष्टांतपूर्वकमाह भीरुरिति द्वाभ्यां प्रजासु स्नेहहीन इति त्यक्तैषणत्वमुक्तं सोऽपि चेदयुक्तो योगाभ्यासहीनस्तर्हि शोच्यतां याति तेन यो गोऽन्यसमीय इति भावः २५ । २६ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावर्षीये नवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९० ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥

एवं सुखादिहेतूनां प्राक्कर्मणामस्ति त्वं बुद्ध्यासकलकमोच्छेदाय योगमाश्रयेदिति सूचितं तदेव व्याचष्टे मन इति द्वाभ्यां मनोमयोरर्थः शरीरं तदेव रथ इव लोकांतरगतिसाधनं । इन्द्रियाः शब्दादयो ह या इव बाह्या यस्य तं प्राप्य यो ज्ञानसंभूतैस्तत्तादाकारवृत्तिसंवलितैरिन्द्रियैश्चिदाभिगच्छति विषयाश्चिन्मयत्वेनैव पश्यति स बुद्धिमान् । देहं प्राप्य ब्रह्मभावेन विश्वं पश्यन्मुच्यत इत्यर्थः १ अन्वयमुक्त्वा व्यतिरेकमाह सेवेति अश्रितेन यत्किंचिदालंबनमनाश्रितेन निरालंबेन मनसा स्थितस्यातएव वृत्तिहीनस्य पुंसः सेवामक्तिर्ध्यानरूपेश्वरप्रणिधानं शस्यते निर्विकल्पकमाधिनाऽवस्थानं श्रेष्ठमित्यर्थः । हे द्विज कीदृशीसेवा अतिहस्ताभिर्वृत्ता हस्तशब्देन तस्मादध्यं कर्म लक्ष्यते अतिहस्तोऽतिक्रांतकर्मा । सर्वपाप्मानंतराति नैनं कृताकृततपतः क्षीयंते चास्य कर्माणीत्यादि श्रुतिभ्यः क्षीणकर्मा ब्रह्मवित्तं प्राप्य निर्वृत्तानिष्पन्ना सदाचार्यप्रसादाल्लब्धानुपरस्परानुलुपाव्रिष्टा । परोक्षज्ञानिनानां परस्परपदेशोऽधिकारः किं त्वपरोक्षज्ञान्येवोपदेष्टा युक्त इत्यर्थः । यथोक्तं । 'परोक्षज्ञानमात्रेण नाचार्यत्वेनियुज्यते' इति । 'तद्विज्ञानार्थसगुरुमेवाभिगच्छेत्समित्पाणिः श्रोत्रियं ब्रह्मनिष्ठं । उपदेक्ष्यंति ते ज्ञानं ज्ञानिनस्तत्त्वदर्शिनः' इति श्रुतिस्मृत्योर्ब्रह्मनिष्ठं तत्त्व

॥ पराशर उवाच ॥ मनोरथं यथं प्राप्य इन्द्रियार्थं हयं नरः ॥ रश्मिभिर्ज्ञानसंभूतेर्योगच्छतिसंभूद्धिमान् १ सेवाश्रितेन मनसा वृत्तिहीनस्य शस्यते ॥ द्विजातिहस्ताभिर्वृत्ताननु तुल्यात्परस्परात् २ आयुर्न सुलभं लब्ध्वा नावर्षे द्विशापते ॥ उत्कर्षार्थं प्रयतेत नरः पुण्येन कर्मणा ३ वर्णभ्यो हि परिभ्रष्टो न वै संमानमर्हति ॥ न तु यः सत्क्रियां प्राप्य राजसं कर्म सेवते ४ वर्णोत्कर्षमवाप्नोति नरः पुण्येन कर्मणा ॥ दुर्लभं तमलब्ध्वा हि हन्यात्पापेन कर्मणा ५ अज्ञानाद्विकृतं पापं तपसैवाभिनिर्गुदेत् ॥ पापं हि कर्म फलति पापमेव स्वयंकृतम् ॥ तस्मात्पापं न सेवेत कर्मदुःखफलोदयम् ६ पापानुबन्धं यत्कर्म यद्यपि स्यान्महाफलम् ॥ तन्न सेवेत मेधावी शुचिः कुशलिनं यथा ७ किं कष्टमनुपश्यामि फलं पापस्य कर्मणः ॥ प्रत्यापन्नस्य हिततो नात्मा तावद्विरोचते ८ प्रत्यापत्तिश्च यस्येह बालिशस्य न जायते ॥ तस्यापि सुमहांस्तापः प्रस्थितस्योपजायते ९ विरक्तं शोध्यते यस्त्रं न तु कृष्णोपसंहितम् ॥ प्रयत्नेन मनुष्येन्द्रपापमेवं निबोधमे १० स्वयंकृत्वा तु यः पापं शुभमेवानुतिष्ठति ॥ प्रायश्चित्तं न रः कर्तुमुभयं सोऽश्रुते पृथक् ११ अज्ञानानुकृतां हिंसा महिंसा व्यपकर्षति ॥ ब्राह्मणाः शास्त्रनिर्देशादित्याहुर्ब्रह्मवादिनः १२

दर्शन इति विशेषणञ्च १ एतदेव शीघ्रं साधनीयमित्याहायुरिति न सुलभं किंतु दुर्लभं नावर्षे द्विषयसेवनेन नाशयेत् किंतु पुण्येन कर्मणोत्कर्षार्थमुत्तरोत्तरश्रेष्ठभूमि लभार्थं प्रयतेत १ वर्णभ्यो वृत्रभीतासूक्तेभ्यः षड्भ्यः कृष्णधूमनीलरक्तहारिद्रशुकैभ्यः सत्वरजस्तमसां ह्यसृष्टितारतम्यात्कल्पितेभ्यः परिभ्रष्ट उच्च वर्णां ब्रीचवर्णप्राप्तः संमानं श्रेष्ठं नार्हति परिभ्रष्टत्वमेव व्याचष्टे नस्त्विति ४ तं वर्णोत्कर्षमलब्ध्वा कुपुरुषः पापेनात्मानं हन्यात्प्राप्तानां रकपातेना हिंसात् ५ पापं दुःखं पापं कर्मोति संबन्धः ६ कुशलिनें कारुकं चंडालविशेषमित्यर्थः ७ कुत्सितं च तत्कष्टं च किं कष्टं ततः पापाद्धेतोः प्रत्यापन्नस्य विपरीतदृष्टेः अनात्मा देहादिरेव विशेषेण आत्मत्वेन रोचते ८ प्रत्यापत्तिर्बैराग्यं प्रस्थितस्य योगे प्रवृत्तस्य उत्तरमूल्यामाप्तापोजायते प्रस्थितस्य मृतस्य वा तापो न रजः ९ विरक्तं स्वभुः शुद्धं सद्धिपरीतेन रागेणाक्रांतं वस्त्रं शोध्यते परंतु कृष्णेन मल्लातकेनोपसंहितं रक्तं शोध्यते एवमेव पापं किंचिच्छोधि तुं शक्यं किंचिदज्ञाप्यमिति निबोधदुध्यस्व १० धीपूर्वकृतं न नश्यतीत्याह स्वयमिति ११ अहिंसा अहिंसया तृतीयालोपार्थः ब्रह्मण इति पाठे देवसंबन्धिनः १२

तथाऽस्य पुंसः कर्मकामकृतं विहिंसा अहिंसा नैवानुर्कषति ब्रह्मवादिनः स्मृतिकाराः यथोक्तं । 'प्रायश्चित्तैरप्येत्येनोयद्विज्ञानकृतं भवेत् ॥ कामतो व्यवहार्यस्तु वचनादिद्विजायते' इति । कर्मकृतमि
ति पाठे कामत इत्यध्याहर्तव्यं । तथा कामकृतं चास्येति पाठे त्वकामकृतवत् कामकृतमपि अहिंसापकर्षतीत्यर्थः १९ एवं परमतमुपन्यस्य कामतोऽस्मात्मतो वाकृतं कर्म बह्वर्पणमोगमदत्तानैव न
इयतीति स्वमतमाह अहं त्वित्यादिना गुणयुक्तं पुण्यं कर्म प्रकाशं बुद्धिपूर्वकं प्रकाशज्ञात्वेत्यर्थः । गुणयुक्तं मिदं १४ मनसा बुद्धिपुक्तानि इदमित्युक्त्या न्नवेति विमर्शपूर्वकमिदमित्युक्तं कर्तव्यमेवेति नि
श्चित्येत्यर्थः । यथा तथं स्थूलसूक्ष्मतारतम्येन फलं तिस्रस्तुःखादिकं यच्छति १५ नित्यमव्यभिचारिफलमुल्बणं नरकावहं उग्रेण हिंसेन यथा बुद्धिपूर्वकृतं कर्म नियमेन फलदमेव बुद्धिपूर्वकृतम
पि । तयोर्विशेषस्तु फलबहुत्वात्पवत्कृतो न तु फलसदसद्भावकृत इति श्लोकत्रयार्थः १६ ननु कर्मफलस्यापारिहार्यत्वे कथं विश्वाभिन्नेन वसिष्ठस्य पुत्रशतं हतं तत्फलं नरकपातश्च न प्राप्त इत्याशंक्यालौ
कि कत्वा न्नतदुदाहरणमित्याह कृतानीति १७ । १८ नवे अपक्वे सलिलं न्यस्तं चेद्दीयते कपालमेव न वेतरेपक्वे जलं न्यस्तं चेत्तथा भावं यथा पूर्वरूपं स्थितं तथा रूपत्वं भवप्राप्तिन हीयते । एवं ते जस्वि

तथा कामकृतं नास्य विहिंसा नैवानुर्कषति ॥ इत्याहुर्ब्रह्मशास्त्रज्ञा ब्राह्मणा ब्रह्मवादिनः १३ अहं तु तां वत्पश्यामि कर्मयद्वर्तते कृतम् ॥ गुणयुक्तं प्रकाशं वा पापेनानुपसंहि
तम् १४ यथा सूक्ष्माणिकर्माणिकफलं तीह यथा तथम् ॥ बुद्धियुक्तानि तानि ह कृतानि मनसा सह १५ भवत्यल्पफलं कर्म सेवितं नित्यमुल्बणम् ॥ अबुद्धिपूर्वधर्मज्ञक
तमुग्रेण कर्मणा १६ कृतानि यानि कर्माणि दैवतैर्मुनिभिस्तथा ॥ न चरेत्तानि धर्मात्माश्रुत्वा चापि न कुत्सयेत् १७ संचिंत्य मनसाराजं निदित्वा शक्यमात्मनः ॥
करोति यः शुभं कर्म स वै भद्राणि पश्यति १८ नवे कपाले सलिलं संन्यस्तं हीयते यथा ॥ न वेतरे तथा भावं प्राप्नोति सुखभावेन १९ सतो येऽन्यतु यतो यंतस्मिन्नेव प्राप्ति
च्यते ॥ वृद्धे वृद्धि मवाप्नोति सलिले सलिलं यथा २० एवं कर्माणि यानि ह बुद्धियुक्तानि पार्थिव ॥ समानि चैव यानि ह तानि पुण्यतमान्यपि २१ राज्ञा जेतव्याः
शत्रवश्चोन्नताश्च सम्यक्कर्तव्यं पालनं च प्रजानाम् ॥ अग्निश्चेत्यो बहूभिश्चापि यज्ञैरत्येवैवावनमाश्रित्य स्थेयम् २२ दमान्वितः पुरुषो धर्मशीलो भूतानि चात्मान
मिवानुपश्येत् ॥ गरीयसः पूजयेदात्मशक्त्या सत्येन शीलेन सुखं नरेन्द्र २३ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि पराशरगीतायां एकनवत्याधि
कद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९१ ॥ ॥ पराशर उवाच ॥ कः कस्य चोपकुरुते कश्च कस्मै प्रयच्छति ॥ प्राणी करोत्ययं कर्म सर्वमात्मा र्थमात्मना १

न पापपुण्यो दासीनं कर्म न हि नस्ति इतरं तु हि नस्त्येवेति भावः १९ । २० समानि चाद्विपमाणि २१ एवं साधारणं धर्ममुक्त्वा राज्ञा विशेषमानां ह राज्ञेति अंत्येव यस्य विरक्तेनापि मध्ये मध्य
मे विरक्तेन २२ आत्मानमिवेत्यहिंसासूचिता गरीयसो गुरुतरान् ब्रह्मविद्याप्रदानं सत्येन ब्रह्मप्राप्तये अध्यवनेन वसतीति वद्वेत्तौ तृतीया २३ ॥ इति शांतिपर्वणि नीलकण्ठ्ये भारतभाष
दीपे एकनवत्याधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९१ ॥ नन्वहं राजा येषां मुनीनां पालयिताऽस्मि तेषां योगफलस्य षष्ठांशहर्ता चास्म्यतो मम ब्रह्मप्राप्तयेन गुरुसेवाऽपेक्ष्यते तेषां हिंसादिभिर्मर्दीया हिंसा
देरपि बुद्धिसंभवात् यथोक्तं पार्तजले । अहिंसाप्रतिष्ठायां तस्मिन्निवौ वैरत्यागः इत्याशंक्याह कः कस्येति सत्यं यदिकर्मजन्यो मोक्षः स्यात्तर्हि युज्येतैतत् ज्ञानैकप्राप्त्यो मोक्षः दृष्टार्थं च ज्ञा
नं भोजनादिवन्नेतरेण प्राप्तमितरस्योपकरोति कर्मदृष्टफलं भोजनादि आत्मना शरीरे त्रियबुद्धिरूपेणाऽऽत्मार्थमात्मन एव तृत्याद्यर्थं न तु परार्थकर्मकश्चित्करोतीत्यर्थः १

ननु मातृदेवो मवापि देवो मवेत्यादिभ्युतेर्देवद्वारा धितो माप्रादिरुपकरोत्येवेत्याशंक्यानुपकारिणं माप्रादिकमापित्यजं त्येव लोकेऽस्तोन कश्चित्कंचिदुपकरोतीत्याह गौरवेणेति यत्तु माप्राद्याराध
नंतदप्यामुष्मिकायै हि कायवास्वाहितायै ननु माप्रादिहितायेति भावः १ कथं तर्ह्येतमहितमाचरेदित्यत आह विशिष्टस्येत्यादि विशिष्टात्प्रतिग्रहो निधनस्य दानेन बुरूपः सधनस्य तु दानं पुण्य
तरमित्यर्थः २ दानप्राप्तस्य प्रकारमाह न्यायेति ४ ऋद्धिघनसमृद्धिना नुस्मरेत्तर्ह्यर्थोऽप्यनुषंगीयं १ निधनस्यापि दानफलमस्तीत्याह अपहति फलमन्नदानस्येति शेषः ६ । ७
अतिथिपूजाफलमुक्त्वा देवपूजाफलमाह तैरेवेति समाठरं माठरेण पारिपाश्विकेन सहितं समाठरं सूर्य अतोऽयच्छेदय इति संबंधः । 'माठरः पिंगलो दंडश्चंडाशोः पारिपाश्विकाः' इत्यमरः ८ । ९
गौरवेण पारित्यक्तानि स्नेहं पारिवर्जयेत् ॥ सोदर्यं भ्रातरमपि किमु तान्यं पृथग्जनम् २ विशिष्टस्य विशिष्टाच्चतुल्यौ दानप्रतिग्रहौ ॥ तयोः पुण्यतरं दानं तद्विजस्य प्रय
च्छतः ३ न्यायागतं धनं चैव न्यायेनैव विवर्धितम् ॥ संरक्ष्यं यत्नमास्थाय धर्मार्थमिति निश्चयः ४ न धर्मार्थं नृशंसेन कर्मणा धनमर्जयेत् ॥ शक्तिः सर्वकार्याणि कु
र्यान्नर्द्धमनुस्मरेत् ५ अपो हि प्रयतः शितास्तापिता ज्वलनेन वा ॥ शक्तितोऽतिथयेदत्वाक्षुधातार्थाश्रुते फलम् ६ रंति देवेन लोकेऽसिद्धिः प्राप्ता महात्मना ॥ फ
लपत्रैरथो मूलैर्मुनीनि चित्वांश्च सः ७ तैरेव फलपत्रैश्च समाठरमतोषयत् ॥ तस्माल्लेभे परं स्थानं शैव्योऽपि पृथिवीपतिः ८ देवताऽतिथिभृत्येभ्यः पितृभ्यश्चात्मन
स्तथा ॥ ऋणवान् जायते मर्त्यस्तस्माद नृणतां व्रजेत् ९ स्वाध्यायेन महर्षिभ्यो देवेभ्यो यज्ञकर्मणा ॥ पितृभ्यः श्राद्धदानेन नृणामभ्यर्चनेन च १० वाचा शेषावहार्ये
ण पालनेनात्मनोपि च ॥ यथा वदृत्य वर्गस्य चिकीर्षेत्कर्म आदितः ११ प्रयत्नेन च संसिद्धा धनैरपि विवर्जिताः ॥ सम्यग्धुत्वा हुतहवमुनयः सिद्धिमागताः १२ वि
श्वाभिन्नस्य पुत्रत्वमृचीकतनयोऽगमत् ॥ ऋग्भिस्तु त्वामहाबाहो देवान्वै यज्ञभागिनः १३ गतः शुक्रत्वमुशनादेव देवप्रसादनात् ॥ देवींस्तु त्वा तु गगने मोदते यशसा
वृतः १४ असितो देव लश्चैव तथानारदपर्वतौ ॥ कक्षीवान् जामदग्न्यश्च रामस्ताडयस्तथाऽऽत्मवान् १५ वसिष्ठो जमदग्निश्च विश्वामित्रोऽत्रिरेव च ॥ भरद्वाजो हरि
श्मश्रुः कुंडधारः श्रुतश्रवाः १६ एते महर्षयः स्तुत्वा विष्णुमृग्मिः समाहिताः ॥ लेभिरेतपसा सिद्धिं प्रसादात्तस्य धीमतः १७ अनर्हाश्चार्हतां प्राप्ताः संतः स्तुत्वा तमे
वह ॥ न तु वृद्धि मिहान्विच्छेत्कर्म कृत्वा जुगुप्सितम् १८ येष्यार्धमेणते सत्यायेऽधर्मेण धिगस्तुतान् ॥ धर्मवैशाश्वतं लोकेन जह्याद्धनकांक्षया १९ आहिताग्निर्हि
धर्मत्मायः स पुण्यकृतुतमः ॥ वेदा हि सर्वराजेंद्रस्थितास्त्रिष्वग्निषु प्रभो २०

१० वाचा वेदशास्त्रमय्या श्रवणमननादिनेत्यर्थः शेषावहार्येण पंचयज्ञशेषेणाग्नेन पालनेन भूतदयवाऽऽत्मनोऽप्यनृणतां व्रजेत् तथा मृत्यवर्गस्य पुत्रादेः आदितः कर्मजातकर्मादिचिकीर्षेतेना
प्यात्मन एवा नृणतां व्रजेत् ११ प्रयत्नेन ध्यानधारणादिना हुत्वा हुतवहं अग्निहोत्रं कृत्वेत्यर्थः १२ ऋचीकतनयोऽगमदित्यत्राऽजीगर्तसुतोऽगमदिति पठनीयं शुनः कोपो ह्यजीगर्तपुत्रः स न
विश्वाभिन्नपुत्रतामापेति बह्वचब्राह्मणे समाप्रायते । न च तनयशब्दो गोत्रपरः कर्तुं शक्यः । ऋचीको हि भार्गवो जामदग्न्यस्य रामस्य पूर्वजः अथर्षीकादयोभ्येत्यपितरो राममब्रुवन्निस्थादिपर्व
णिसंमतपंचकाख्याने लिङ्गदर्शनात् अजीगर्तस्त्वांगिरसः । यथैवांगिरसः सप्तपेयांस्तव पुत्रतामिति विश्वामित्रप्रतिबह्वचब्राह्मणे शुनः शेषवचनादयथा कथंचिद्वाप्यतस्तमाधेयं । यो विश्वामित्रपुत्र
रत्नमगमत्सदेनाऽस्तुत्वा सिद्धिमागत इत्यध्याहृत्य पूर्वोक्तार्थः ११ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २०

२१ अग्निरिति जनयितायः पितास एव न स्वन्व्येऽन्नदातृभयत्रातृप्रभृतयः परिचर्याः सेव्याः २२ क्लीबः कान्हीनः सन्त्यः प्रीतिभोगात् केवलं कृपाप्रयादृष्टमापश्यति । दाक्ष्येण स्वर्पदेन हीनभा
यासञ्जन्यः सन्त्यो धर्मपरः । नदाति इत्येकपदं दानति छिन्नति दातः दानभार्जवच्छेदनयोरित्यस्मात्कर्तरि कः सन्त्यो न दातः नेकधेति वत्समासः हिंसाशून्य इत्यर्थः २३ ॥ इति शांतिपर्व
णि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे त्रिनवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९२ ॥ ॥ ॐ ॥ पूर्वाध्यायेयतः स्वस्योपकर्ताऽन्यो नास्त्यत आत्मोपकाराय स्वधर्ममानं त्यक्त्वा
ऽन्यान्सेवेतेत्युक्तं तत्र ब्रह्मसेवाप्रशंसार्थं शूद्रवृत्तिमहीकरोति वृत्तिरिति वर्णेभ्यो ब्राह्मणस्यैवैक्येभ्यः हीनस्य शूद्रस्य वृत्तिर्जाविका वृद्धसेवासेवकान् धर्मिष्ठान् कुरुतेऽतः शोभना दृष्टा दृष्टो मयार्थे

सचाप्यभ्याहितो विप्रः क्रियायस्य न हीयते ॥ श्रेयो ह्यनाहिताग्निवमग्निहोत्रं न निष्क्रियम् २१ अग्निरात्मा च माता च पिता जनयिता तथा ॥ गुरुश्च नरशार्दूलपरि
चर्यायथा तथम् २२ मानं त्यक्त्वा यो नरो वृद्धसेवी विद्वान् क्लीबः पश्यति प्रीतिभोगात् ॥ दाक्ष्येण हीनो धर्मयुक्तो न दातो लोकेऽस्मिन् वै पूज्यते सद्भिरार्यः २३ ॥ इति
श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि पराशरगीतायां त्रिनवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९२ ॥ ॥ पराशर उवाच ॥ वृत्तिः सकाशाद् वर्णेभ्यस्त्रिभ्यो
हीनस्य शोभना ॥ प्रीत्योपनीतानिर्दिष्टा धर्मिष्ठान् कुरुते सदा १ वृत्तिश्चेन्नास्ति शूद्रस्य पितृपैतामहीध्रुवा ॥ न वृत्तिपरतो मार्गे चतुश्शूषा तु प्रयोजयेत् २ सद्भिस्तु स
हसंसर्गः शोभते धर्मदर्शिभिः ॥ नित्यं सर्वास्वस्था सुनासद्भिरिति मे मतिः ३ यथोदयगिरौ द्रव्यं सन्निकर्षेण दीप्यते ॥ तथा सत्सन्निकर्षेण हीनवर्णोऽपि दीप्यते ४
यादृशेन हि वर्णेन भाव्यते शुक्लमंबरम् ॥ तादृशं कुरुते रूपमेतदेव मवेहि मे ५ तस्माद्गुणैश्च ज्येष्ठामादौषेषुकदाचन ॥ अनित्यमिह मर्त्यानां जीवितं हि चलाचलम् ६
सुखे वायदिवा दुःखे वर्तमानो विचक्षणः ॥ यश्चिनोति शुभान्येव स तत्राणीह पश्यति ७ धर्मादपेतं यत्कर्म यद्यपि स्यान्महाफलम् ॥ न तत्सेवेत मेधावी न तद्धितमिहो
च्यते ८ यो ह्यत्वागो सहस्राणि नृपो दद्यादरक्षिता ॥ सशब्दमात्रफलभागा जामवतितस्करः ९ स्वयं मूरसृजन्नाग्नेधातारं लोकसत्कृतम् ॥ धाताऽसृजत्पुत्रमेकं लो
कानां धारणे रतम् १० तमर्चयित्वा वैश्यस्तु कुर्यादत्यर्थं वृद्धिमत् ॥ रक्षितव्यं तुराज न्यैरुपयोज्यं द्विजातिभिः ११ अजिह्वैरशठक्रोधैर्हव्यकव्यप्रयोक्तृभिः ॥ शूद्रैर्नि
र्मार्जनं कार्यमेवं धर्मो न नश्यति १२ अप्रनष्टे ततो धर्मे भवंति सुखिताः प्रजाः ॥ सुखेन तासां राजेन्द्र मोदंते दिवि देवताः १३ तस्माद्योरक्षातिष्ठतः सधर्मेणेति पूज्यते ॥
अधीते चापियो विप्रो वैश्यो यश्चार्जने रतः १४ यश्च शूषते शूद्रः स ततं नियतं द्वियः ॥ अतोऽन्यथामनुष्येद्रस्वधर्मात्परिहीयते १५

स्वात् । न ह्यिया जनकरा दानवाणि ज्यादयो विप्रादिर्जाविकास्तेषां धर्मिष्ठतायै भवत्यतः तत्सेवया लोकद्वयसाधयेदिति भावः १ परतस्त्रैवर्णिकसेवाव्यतिरेकेण १ शूषा भवेत्तौति सद्भिरित्या
दिना ३ द्रव्यं मणिकां च नादि दीप्यते सूर्यसन्निकर्षेण अतएव संभ्योः सूर्यरश्मयो द्रव्यप्रमा विचक्षणो ब्रह्मण्यते ४ । ५ । ६ तत्राणि शास्त्राणि सप्तशास्त्रदशीत्यर्थः ७ । ८ । ९
पुत्रं वर्ज्यं देवता १० ऋद्धिमत् कृषिगोरक्ष्यादि ११ अजिह्वैर्धर्महीनैः अशठक्रोधैर्विद्वत्शाठ्यक्रोधाहीनैः निर्मार्जनं नृभिः शूद्रादि १२ । १३ तस्मादिति धर्मेण रक्षणीति पू
ज्यते न तु नृपस्वमात्रेणेत्यर्थः १४ । १५

प्राणसंतापपूर्वकमपि निर्दिष्टादत्ताः काकिण्योऽपि महाफलाः ॥ कपिललाभिकरण्यायेन बहुत्वेऽत्रिस्ते पर्यवसन्ति । तिस्रोऽपि काकिण्य इत्यर्थः १६ यादृशं तादृशं स भद्रमश्रद्धावो नित्यं ददाति
तथा च श्रुतिः । 'श्रद्धया देयं अश्रद्धया देयं श्रिया देयं हि या देयं संविदा देयं' इति १७ तत्तुष्टपापात्रतुष्टार्थं अभिष्टुतं सर्वतः प्रशस्तम् १८ तं धर्मं दानं दानात्मकम् १९ अतिक्रामेन्न वाग्धि विविधे
नोपायेन संश्रयाद्ब्रह्मपाशात् २० दाक्ष्येण सेवार्थोत्साहेन २१ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे त्रिनवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९३ ॥ दानप्रशंसा

प्राणसंतापनिर्दिष्टाः काकिण्योऽपि महाफलाः ॥ न्यायेनोपार्जितादत्ताः किमुतान्याः सहस्रशः १६ सत्कृत्य हि द्विजातिभ्यो यो ददाति नराधिपः ॥ यादृशं तादृशं
नित्यमश्रातिफलमूर्जितम् १७ अभिगम्य च तत्तुष्ट्या दत्तमादुरभिष्टुतम् ॥ याचितेन तु यदसंतदादुर्मध्यमं बुधाः १८ अवज्ञया दीयते यत्तथैवाश्रद्धयाऽपि वा ॥
तमादुरधमं दानं मुनयः सत्यवादिनः १९ अतिक्रामेन्मज्जमानो विविधेन नरः सदा ॥ तथा प्रयत्नं कुर्वीत यथा मुच्येत संश्रयात् २० दमेन शोभते विप्रः क्षत्रियो विजये
न तु ॥ धनेन वैश्यः शूद्रस्तु नित्यं दाक्ष्येण शोभते २१ ॥ इति श्रीम० शांति० मोक्ष० पराशरगीतायां त्रिनवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९३ ॥ पराशर उवाच ॥
प्रतिग्रहगता विप्रेक्षत्रिये युधिनिर्जिताः ॥ वैश्ये न्यायार्जिताश्चैव शूद्रे शूषयार्जिताः १ स्वल्पाप्यर्थाः प्रशस्यन्ते धर्मस्यार्थमहाफलाः ॥ नित्यं त्रयाणां वर्णानां शु
शूषुः शूद्र उच्यते २ क्षत्रधर्मा वैश्यधर्माना वृत्तिः पतते द्विजः ॥ शूद्रधर्मा यदा तु स्यात्तदा पतति वै द्विजः ३ वाणिज्यं पाशुपाल्यं च तथा शिल्पोपजीवनम् ॥ शूद्रस्या
पि विधीयते यदा वृत्तिर्न जायते ४ रंगावतरणं चैव तथा रूपोपजीवनम् ॥ मध्यमा सोपजीव्यं च विक्रयलोहचर्मणोः ५ अपूर्विणानकर्तव्यं कर्म लोके विगर्हितम् ॥ कृत
पूर्वतुल्यजतो महान् धर्म इति श्रुतिः ६ संसिद्धः पुरुषो लोके यदाऽऽचरति पापकम् ॥ मदेनाभिष्टुतममास्तच्च न ग्राह्यमुच्यते ७ श्रूयंते हि पुराणेषु प्रजाधिगदं दशासनाः ॥
दाता धर्मप्रधानाश्च न्यायधर्मानुवृत्तिकाः ८ धर्म एव सदानूनामिह राजन् प्रशस्यते ॥ धर्मवृद्धा गुणानेव सेवंते हिनराभुवि ९ तं धर्ममसुरास्तातनामृष्यन्त जना
धिप ॥ विवर्धमानाः क्रमशस्तत्र तेऽन्वाविशन् प्रजाः १० तासां दर्पः समभवत्प्रजानां धर्मनाशनः ॥ दर्पात्मनां ततः पश्चात्क्रोधस्तासामजायत ११ ततः क्रोधाभि
भूतानां वृत्तं लज्जा समन्वितम् ॥ हींश्चैवाप्यनशद्राजस्ततो मोहो व्यजायत १२ ततो मोहपरीतास्ताना पश्यन्त यथापुरा ॥ परस्परावमर्देन वर्धयन्त्यो यथा सुखम्
१३ ताः प्राप्य तु सधिगदं डो नकारणमतोऽभवत् ॥ ततोऽभ्यगच्छन् देवाश्च ब्राह्मणांश्चावमन्यह १४

प्राकृता प्राणसंतापनिर्दिष्टा इत्यादिना तदर्थं मर्याजं नोपायं नियमयन्नन्यान्पि प्रसंगाद्भवन्वक्ष्यति प्रतिग्रहगता इत्यादि १ । २ न पतत इति संबन्धः ३ शिल्पं चित्रलेखनादि वृत्तिः सेवा रूपा ४
रंगेरुयादिवेषणाऽवतरणं रूपोपजीवनं जलमण्डपिकेति दाक्षिणात्येषु प्रसिद्धं यत्र सुखमवलम्ब्य व्यवसायधर्ममयैराकारैराजामात्यादीनां चर्या प्रदर्श्यते ५ अपूर्विणा येन पूर्वमद्याद्युपजीवनं न कृतं
सोऽपूर्वीति न तत्र कर्तव्यम् ६ संसिद्धो लब्धावन्न वृद्धादिः न ग्राह्यं वृद्धैराचरितमपि न स्वीकर्तव्यम् ७ मदएव कुतोऽभवदित्यत आह श्रूयंते हीत्यादिना ८ । ९ अशुराः कामक्रोधादयः १० । ११
अनशदन इत्यत १२ । १३ नकारणं तासां नियमने इति विशेषः ततस्ताः प्रजा देवान् ब्राह्मणांश्चावमन्याऽभ्यगच्छन् विषयान् सेवंते इत्यर्थः १४

एवंकामक्रोधादिद्वारेण प्रजानां बंधनं प्रदर्शयति संक्षेपेण तत्रिष्टुष्टुपायमाह एतस्मिन्मिति देवाः शमदमादयः देवैश्चरस्ततोऽपि वरं शिंवतुर्थं जाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्यभिमानिभ्यो विश्वतैजसप्राज्ञेभ्यो विराट्पुत्रांतर्त्याभिभ्यश्च परंचतुर्थं ब्रह्म शिवमद्वैतंचतुर्थं मन्यंते स आत्मा स विज्ञेय इति श्रुतिप्रसिद्धं बहुरूपं माययेति शेषः । इन्द्रो मायाभिः पुरुषरूपं दधति इति श्रुतेः गुणैर्निवृत्तजानैश्चर्यादिभिरधिकम् १५ तेन शिवेन साक्षात्कृतेन तेऽसुराः कामक्रोधादयः गगनगाः मायाख्याख्याकृतांतर्गताः सपुराः पुरैः स्थूलसूक्ष्मकारणशरीरैः सहिताः क्षितौ ऐश्वर्ये शुद्धचिन्मात्रे पातिताः प्रविष्टाः एकेन बाणेन जीवात्मना शुद्धचिन्मात्रांतः प्रविष्टेन तथा च श्रुतिः । 'प्रणवो घटुः शरोऽह्मा ब्रह्म तल्लक्ष्यमुच्यते । अप्रमत्तेन वेदव्यंशरत्नमयो भवेत्' इति । देवैरिन्द्रियैराप्यायितेन तेजसा संस्कारशेषेणेत्यर्थः १६ मन्वेवं संस्कारशेषेण पुरांपतनं सुप्तिमूर्च्छयोरप्यस्तीत्यत आह तेषामिति तेषां कामादीनामधिपतिर्भोमयं करोमहामोहः शूलपाणिना शूलवतीक्षणाग्रया शुद्धया आयुधमूतया पाणिस्थवत्स्वाधीनयेत्यर्थः १७ तस्मिन्महामोहे हते सर्वं भावं ब्रह्म भावं मानवाजीवाः प्रत्यपद्यंत । 'ब्रह्म विद्मस्तेवमवति ब्रह्मैव सन्ब्रह्माप्येति' इति श्रुतेः यथा पुरेतिः सृष्ट्या दीपयामरीच्यादयो वेदैकनिष्ठा आसंतथा त

एतस्मिन्नेव काले तु देवादेव वरं शिवम् ॥ अगच्छन् शरणं धीरं बहुरूपं गुणाधिकम् १५ तेन स्मृते गगनगाः सपुराः पातिताः क्षितौ ॥ त्रिधाऽप्येकेन बाणेन देवाप्यायिते तेजसा १६ तेषामधिपतिस्त्वासीद्भिर्मोभीमपराक्रमः ॥ देवतानां भयकरः सहतः शूलपाणिना १७ तस्मिन्हतेऽथ स्वं भावं प्रत्यपद्यंत मानवाः ॥ प्रापद्यंत च वेदान्वैशाखाणि च यथापुरा १८ ततोऽभिषिच्य राज्ञेन देवानां दिव्यासवम् ॥ सप्तर्षयश्चान्वयुंजन्नराणां दंडधारणे १९ सप्तर्षीणामथोर्ध्वं च विप्रथुर्नाम पार्थिवः ॥ राजानः क्षत्रियाश्चैव मंडलेषु पृथक् पृथक् २० महाकुलेषु ये जाता वृद्धाः पूर्वतराश्च ये ॥ तेषामप्यासुरोभावो हृदयान्नापसर्पति २१ तस्मात्तेनैव भावेन सानुषंगेण पार्थिवाः ॥ आसुराण्येव कर्माणि न्यसेवन्भीमविक्रमाः २२ प्रत्यतिष्ठंश्च तेऽप्येव तान्येव स्थापयंत्यपि ॥ भजंते तानि चाद्यापि ये बालिशतरानराः २३ तस्मादहं ब्रवीमि त्वाराजन्संचित्य शास्त्रतः ॥ संसिद्धाधिगमं कुर्यात्कर्म हिंसात्मकं त्यजेत् २४

स्वज्ञानोत्तरमपि जीवन्मुक्ता अनादि सद्भासनावशाद्देवैकनिष्ठा एवासन्नित्यर्थः १८ तत इति देवानां भिद्रियाणां राण्येव शिखे दिवि हार्दाकाशे वासवंदासयति स्वरूपचैतन्येन शरीरैर्द्रियादीनि तिवासवश्चिदात्मा तमभिषिच्य ब्रह्म निष्ठत्वेन जितेन्द्रिया भूत्वा सप्तर्षयो वसिष्ठाद्याः लोकशिखांकृतवन्त इत्यर्थः १९ आधिकारिकेभ्यः सप्तर्षिभ्योऽपि ब्रह्मविदः श्रेष्ठमाह सप्तर्षीणामिति । 'अर्वाग्बिलश्च मस ऊर्ध्वं बुधस्तस्मिन् यशोनिहितं विश्वरूपम् । तस्यासतः ऋषयः सप्तरीरे वा गृभी ब्रह्मणा संविदाने' ति श्रुतेः । शिरसि सहस्रारं ब्रह्म निहितं तस्य समीपे श्रोत्रादिस्थानेषु ह्यप्येव गोतममरद्वाजा विद्यादिश्रुत्या ऋषिद्विर्विधीयते ततोऽप्यचस्तनेषु मूलाधारादिषु चक्रेषु राजशब्दितततदेवताधिष्ठितेषु ब्रह्मैव विराजते इत्यर्थः ऋषीणां श्रोत्रादीनामूर्ध्वं मुपरि सहस्रारविषुः बिभक्तं पृथुप्रयनादवयवोपचयात् पृथुशरीरं तद्विहितोऽशरीरः परमात्माऽस्ति पार्थिवः पृथिवीशरीरं तदाश्रितः तथा च । अशरीरं शरीरेष्वनवस्थेष्ववस्थितमिति श्रुत्या शरीरस्यापिशरीरस्यैवं श्रुतं राजत इति राजानः षड्वक्त्राधिपगणेशाद्याः क्षत्रियायोगविघ्नविनाशिन इत्येव सार्यः २० ईदृजाननिदानस्य कामादिजयस्य दौर्लभ्यमाहावधानार्थं महाकुलेष्वित्यादिना २१ । २२ २३ संसिद्धो नित्यसिद्ध आत्मा तदधिगममात्मज्ञानमासुरमावनिवृत्तये संपादनीयमित्यर्थः तत्रोपायः कर्म हिंसात्मकं त्यजेदित्यादि २४

१५ । १५ इष्टेति सर्वेष्वपि जन्मसु इष्टादियोगोऽस्त्येवेत्यर्थः २७ आत्मनो भूतैरतिरज्यते अतीव दुष्टो भवति २८ । १९ ईहकोऽन्नाद्यर्थो २० हृदिक्रियत इवेति हृदये वासना नानृतमनृतमहंकारोऽज्ञानं वातद्रहितं नैकधेति वत्समासः निर्वासनं निरहंकारं निर्गताज्ञानं वामनो यदा भवति तदा कल्याणं ब्रह्म नंदमृच्छति प्राप्नोति २१ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये मारुतमावदीपे चतुर्विंश्याधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २९४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ उक्तवक्ष्यमाणयोः संगतिमाह एष इति १ तपःप्रशंसितुं गार्हस्थ्यं निंदाति प्रायेणे

न संकरेण द्रविणं प्रचिन्वीयाद्विचक्षणः ॥ धर्मार्थन्यायमुत्सृज्य न तत्कल्याणमुच्यते २५ सत्वमेवं विधोदांतः क्षत्रियः प्रियबांधवः ॥ प्रजाभृत्यांश्च पुत्रांश्च स्वधर्मेणानुपालय २६ इष्टानिष्टसमायोगे वैरं सौहार्दमेव च ॥ अथ जातिसहस्राणि बहूनि परिवर्तते २७ तस्मादुणे पुरज्येथामादोषेषुकथंचन ॥ निर्गुणोऽपि हि दुर्बुद्धिरात्मनः सोऽतिरज्यते २८ मानुषेषु महाराज धर्माधर्मौ प्रवर्ततः ॥ न तथा न्येऽप्युभूतेषु मनुष्यरहितेष्विह २९ धर्मशीलो नरो विद्वान्नीहकोऽनीहकोऽपि वा ॥ आत्मभूतः स दालो केचरे दूतान्य हिंसया ३० यदा व्यपेत हृदये खं मनो भवति तस्यैव ॥ नानृतं चैव भवति तदा कल्याणमृच्छति ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि पराशरगीतायां चतुर्विंश्याधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २९४ ॥ ॥ ॥ पराशर उवाच ॥ एष धर्मविधिस्तात गृहस्थस्य प्रकीर्तितः ॥ तपोविधिं तु वक्ष्यामि तन्मे निगदतः शृणु १ प्रायेण च गृहस्थस्य मम त्वं नाम जायते ॥ संगतं नरश्रेष्ठ भावैराजसतामसैः २ गृहाण्याश्रित्य गावश्च क्षेत्राणि च धनानि च ॥ दाराः पुत्राश्च भृत्याश्च भवंतीह नरस्यैव ३ एवं तस्य प्रवृत्तस्य नित्यमेवानुपश्यतः ॥ रागद्वेषौ विवर्धेते ह्यनित्यत्वमपश्यतः ४ रागद्वेषाभिभूतं च नरं द्रव्यवशानुगम् ॥ मोहजातारतिर्नाम समुपैति नराधिप ५ कृतार्थं भोगिनं मत्वा सर्वो रतिपरायणः ॥ लाभग्राम्यसुखादन्यं रतितो नानुपश्यति ६ ततो लोभाभिभूतात्मा संगद्वर्धयते जनम् ॥ पुष्ट्यर्थं चैव तस्येह जनस्यार्थं चिकीर्षति ७ सजानन्नपि चाकार्यमर्थार्थं सेवते नरः ॥ बालस्नेहपरीतात्मा तत्क्षयाच्चानुत्पद्यते ८ ततो मानेन संपन्नो रक्षत्रात्मपराजयम् ॥ करोति येन भोगी स्यामिति तस्माद्विनश्यति ९ तथा हि बुद्धियुक्तानां शाश्वतं ब्रह्मवादिनाम् ॥ अन्विच्छतां शुभं कर्म नराणां त्यजतां सुखम् १० स्नेहाय तननां शास्त्रधननां शास्त्रपार्थिव ॥ आधिव्याधिप्रतापाच्च निर्वेदमुपगच्छति ११ निर्वेदादात्मसंबोधः संबोधाच्छास्त्रदर्शनम् ॥ शास्त्रार्थदर्शनाद्वा जंस्तप एवानुपश्यति १२ दुर्लभो हि मनुष्येन्द्र नरः प्रत्यवमर्शवान् ॥ यो वै प्रियसुखेक्षीणस्तपः कर्तुं व्यथस्यति १३ तपःसर्वगतं तात हीनस्यापि विधीयते ॥ जितेन्द्रियस्य दांतस्य स्वर्गमार्गं प्रवर्तकम् १४

त्यादिना १ । ३ । ४ । ५ भोगिनमात्मानमिति शेषः ६ जन्तुदुर्बंदासीदासादिकं अर्थधर्मं चिकीर्षति विक्षिपति वृद्धयर्थं कुसीदव्यापारं करोतीत्यर्थः ७ । ८ येन रुयादिना भोगी भोगसंपन्नः स्यामिति मनसि करोति तस्मादेव रुयादितो विनश्यति ९ बुद्धियुक्तानां फलासंगिनां त्यजतां निषिद्धकाम्यकर्माणीति शेषः १० स्नेहाय तनं स्त्रीपुत्रादि ११ तप एवानुपश्यति श्रेयस्त्वेन १२ प्रत्यवमर्शवान् सारासाराविवेकवान् प्रियसुखेक्षुष्या विजुष्यन्निमित्तं क्षीणः क्लेशं प्राप्तः तत्र दोषदृष्ट्या तपः कर्तुं निश्चिनोति १३ सर्वगतं साधारणं दमदयादानादि हीनस्य शूद्रादेरापि १४

प्रजापतिः पूर्वयजमानावस्थायां किञ्चिन्मनिकविदेशेव तानि सूत्रोपासनादीनि सोपासनानि कर्माणि वा आस्थापय फलावस्थायां प्रजापत्यजदितिसंबंधः १५ एवमादित्यादयोऽपि पूर्वयजमाना स्तत्पदप्रापकाणि कर्माणि कृत्वा आदित्यादिमात्राप्रसाद इत्यर्थः । तथाच श्रुतिः । 'अग्निर्वा अकामवत अन्नादो देवानां स्थामिति स एतमप्रवेकृतिकाभ्यः पुरोडाशमष्टाकपालं निरवपत्' इत्यादि । यो निरवपत्स यजमानस्तस्मिन्मिश्रशब्दप्रयोगो भाविर्नोदृष्टिमाश्रित्य ज्ञेयः । यस्मै निरवपत्स देवतात्मा तद्भावाच्च कल्पति तरे प्राप्यत इति प्रसिद्धं १५ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ नामाप्यमिति अकृतकर्मणा कृतकृत्यत्वहीनानामनुत्पन्नतत्त्वज्ञानानां तपसःफलानि उपभोगपरित्यागो वैराग्यं २१ शास्त्रमवेक्ष्य लोभं त्यजेदितिसंबंधः २४ तत असंतोषालोभाच्च २५ प्रज्ञानाशेषि किं स्यादत आह नष्टेति न्यायं कर्तव्या कर्तव्यनिर्णयं यो वै प्रियसुखेक्षीण इत्युपक्रांतमुपसंहरति तस्मादिति २६ कृतस्य तपसः फलं सुखमकृतस्य दुःखं २७ प्राकाश्यं विख्यात

प्रजापतिः प्रजाः पूर्वमसृजत्तपसा विभुः ॥ क्वचित्क्वचिद्ब्रह्मपरोव्रतान्यास्थाय पार्थिव १५ आदित्यावसवोरुद्रास्तथैवाभ्यश्चिमा रुताः ॥ विश्वे देवास्तथा साध्याः पितरोऽथ मरुद्गणाः १६ यक्षराक्षसगंधर्वाः सिद्धाश्चान्ये दिवौकसः ॥ संसिद्धास्तपसा तातयेचान्ये स्वर्गवासिनः १७ ये चादौ ब्राह्मणाः सृष्टा ब्रह्मणा तपसा पुरा ॥ ते भावयंतः पृथिवीं विचरंति दिवं तथा १८ मर्त्यलोके च राजानो ये चान्ये गृहमेधिनः ॥ महाकुलेषु दृश्यंते तत्सर्वतपसः फलम् १९ कौशिकानि च वस्त्राणि शुभान्या भरणानि च ॥ वाहनासनपानानि तत्सर्वतपसः फलम् २० मनोनुकूलाः प्रमदारूपवत्यः सहस्रशः ॥ वासः प्रासादपृष्ठे च तत्सर्वतपसः फलम् २१ शयनानि च मुख्यानि भोज्यानि विविधानि च ॥ अभिप्रेतानि सर्वाणि भवंति शुभकर्मणाम् २२ नामाप्यंतपसः किञ्चित्त्रैलोक्येऽपि परंतप ॥ उपभोगपरित्यागः फलान्यकृतकर्मणाम् २३ सुखितो दुःखितो वाऽपि नरो लोभं परित्यजेत् ॥ अवेक्ष्य मनसं शास्त्रं बुद्ध्या च नृपसत्तम २४ असंतोषोऽसुखायेति लोभादिन्द्रियसंभ्रमः ॥ ततोऽस्य नश्यति प्रज्ञा विद्येवाभ्यासवर्जिता २५ नष्टप्रज्ञो यदा तु स्यात्तदा न्यायं न पश्यति ॥ तस्मात्सुखक्षये प्राप्ते पुमानुग्रंतपश्चरेत् २६ यदिष्टं तत्सुखं प्राहुर्द्वेष्ट्यं दुःखमिहेष्यते ॥ कृताकृतस्य तपसः फलं पश्य स्वयादृशम् २७ नित्यं भद्राणि पश्यंति विषयांश्चोपभुंजते ॥ प्राकाश्यं चैव गच्छंति कृत्वा निष्कल्मषं तपः २८ अप्रियाण्यवमानांश्च दुःखं बहुविधात्मकम् ॥ फलार्थी तत्फलं त्यक्त्वा प्राप्नोति विषयत्मकम् २९ धर्मे तपसि दाने च विधित्सा चास्य जायते ॥ सकृत्वा पापकान्ये वं निरयं प्रतिपद्यते ३० सुखेतुर्वर्तमानो वै दुःखे वाऽपि नरोत्तम ॥ सुवृत्ताद्यो न चलते शास्त्रचक्षुः समानवः ३१ इषु प्रपातमात्रं हि स्पर्शयोगे रतिः स्मृता ॥ रसने दर्शने घ्राणे श्रवणे च विशांपते ३२ ततोऽस्य जायते तीव्रवेदना तत्क्षयात्पुनः ॥ अबुधान प्रशंसंति मोक्षं सुखमनुत्तमम् ३३

तां १८ । २९ धर्मे इति धर्मादौ यथा कालं कर्तव्यं सति अल्पविधित्सा अविहितकार्यं चिकीर्षा जायते । तथाच विषयकर्मकाले यो न्यायिककर्माणि कामकारेण करोति सताभ्येव पापनिवृत्त्या नरकं प्रतिपद्यते । एतेन नित्याकरणमात्रात्प्रत्येवैतीति परास्तं अभावाद्वा बोधे तस्य संभवाच्च ३० । ३१ इष्विति यावता कालेन गुणव्युत्पादो भावो भूमौ पतति तावत्कालिकमेव कृत्वा विषयं सुखमित्यर्थः । स एव न्यायोरसनादावपीत्याहरसनहाति ३२ तत्क्षयात्सुखक्षयाच्च तद्विहितं सुखमेव कुतो नरान्प्रार्थयंते इत्याशंक्याह अबुधा इति यतो मूढाः अतो नित्यं सुखं मोक्षाख्यं न प्रशंसंति अपि किमु तदर्थं यतिष्यंते । बुधाय न प्रशंसंतीति पाठे येन तीव्रवेदना दुःखेन हेतुना बुधाः मोक्षं प्रशंसंतीति संबन्धः ३२

ततो विषयस्वशांतीं प्रवेदना करत्वा ज्ञेयोः तस्य विवेकिनो ज्ञायसे फलार्थं फलावभोज्याय गुणाः शमादयो भवन्त्युत्पद्यंते ततश्चतुर्कामार्थानां भिभविंशकुत इत्याह धर्मेति ३४ ननु सर्वप्रारब्धकर्मार्थानां किमेहि केन यस्मै नेत्याशंक्य प्रारब्धप्रयत्नयोर्विषयौ विमजते अप्रयत्नेति प्रारब्धकर्मोपस्थापिताः कृत्रिमपानादयः सेव्याः तेषु हि क्वचित्फलविसेवा ददर्शनेन पुरुषकारस्य दीर्घत्वाच्च धर्मेहि पुरुषकारप्राप्त्यर्थं अन्यथा विधिनिषधशास्त्रमनर्थकं स्यादिति भावः ३५ मानिनामिति पूर्वार्थोक्तानामुचिता क्रिया उत्तरार्धोपात्तैः कर्तुं मशक्येत्यर्थः संवृतात्मना मूढमनसा ३६ उभयेषां भौमिभजते क्रियमाणमित्यादिना कर्मयज्ञादिकं मानुषं मनुष्यो हमित्यभिमानवता कृतं यस्मादेवं तस्मात्तेषां शास्त्रचक्षुषां तपसो विचारादव्ययकर्मन विद्यते ३७ संवृतात्मना धर्ममाह स धर्मनेति कर्मनिश्चयं यज्ञादौ बुद्धिश्च ३८ । ३९ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षो नीलकंठीये भार० पंचनवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९५ ॥ एवं धर्मान् श्रुत्वा तरोत्तरमुत्कर्षयितुः पृच्छति वर्ण इति

ततः फलार्थं सर्वस्य भवंति ज्यायसे गुणाः ॥ धर्मवृत्त्या च सततं कामार्थाभ्यां न हीयते ३४ अप्रयत्ना गताः सेव्या गृहस्थैर्विषयाः सदा ॥ प्रयत्नेनोपगम्य स्वधर्म इति मेमतिः ३५ मानिनां कुलजातानां नित्यं शास्त्रार्थचक्षुषाम् ॥ क्रियाधर्मविमुक्तानामशक्त्या संवृतात्मनाम् ३६ क्रियमाणं यदा कर्मनाशं गच्छति मानुषम् ॥ तेषां नान्यदृते लोके तपसः कर्म विद्यते ३७ सर्वात्मनाऽनुकुर्वीत गृहस्थः कर्मनिश्चयम् ॥ दाक्ष्येण हव्यकव्यार्थं स्वधर्मे विचरन् ३८ यथानदिनदाः सर्वे सागरेयांति संस्थितिम् ॥ एवमाश्रमिणः सर्वे गृहस्थेयांति संस्थितिम् ३९ ॥ इति श्रीमोक्षांतिः ० मोक्षः ० प० पराशरगीतायां पंचनवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९५ ॥ ॥ जनक उवाच ॥ वर्णो विशेष वर्णानां महर्षे केन जायते ॥ एतदिच्छाम्यहं ज्ञातुं तद्ब्रह्म विदतां वर १ यदेतज्जायतेऽपत्यं स एवायमिति श्रुतिः ॥ कथं ब्राह्मणतो जातो विशेषग्रहणं तः २ ॥ पराशर उवाच ॥ एवमेतन्महाराज येन जातः स एव सः ॥ तपसस्त्वपकर्षेण जातिग्रहणतां गतः ३ सुक्षेत्राच्च सुवीजाच्च पुण्यो भवति संभवः ॥ अतोऽन्यतरतो हीनादवरो नाम जायते ४ वक्राहुजाभ्यामुरुभ्यां पद्भ्यां चैवाथजज्ञिरे ॥ सृजतः प्रजापते लोकां निधर्मविदो विदुः ५ मुखजा ब्राह्मणास्तातवाहुजाः क्षत्रियाः स्मृताः ॥ ऊरुजा धनिनो राजन्पादजाः परिचारकाः ६ चतुर्णामेव वर्णानां मागमः पुरुषर्षभ ॥ अतोऽन्ये त्वतिरिक्ता ये ते वै संकरजाः स्मृताः ७ क्षत्रियातिरथा वष्टा उग्रा वै देहकास्तथा ॥ श्वपाकाः पुल्कसाः स्तेनानिषादाः सूतमागधाः ८ अयोगाः करणावात्याश्चांडालाश्च नराधिप ॥ एते चतुर्भ्यो वर्णेभ्यो जायंते वै परस्परान् ९ ॥ जनक उवाच ॥ ब्रह्मणे केन जातानां नानात्वं गोत्रतः कथम् ॥ बहूनी हि हि लोके वै गोत्राणि मुनिसत्तम १०

तत्र वर्णाः पूर्वोक्ताः पट्टकणधूम्रनीलरक्तपीतश्चेताः क्रमेण बुद्धिसत्त्वे तमोरजोऽशयोराधिरयसाभ्यापकर्षजाः । तत्र विशेषः स्वाभाविकवर्णादाधिक्यं तमोरजसोऽहास इत्यर्थः १ यदेतदिति सात्त्विकस्य ब्रह्मणोऽपत्यं लोकाः सात्त्विकैरेव ब्राह्मणैर्भवितव्यं कथं रज आदिप्रयामं क्षत्रादिविशेषजातिग्रहणं तत उत्पन्नस्येत्याक्षेपार्थः २ । ३ तपसोऽप्यपकर्षः कुत इत्यत आह सुक्षेत्रादिति सात्त्विकयोर्दपत्योः पुण्यः संभवस्तयोरन्यतरस्य हीनत्वे हीन इत्यर्थः ४ अन्यतरहीनत्वमपि कुत इत्याशंक्योत्पत्तिस्थानभेदादित्याह वक्रादिति द्व्याभ्याम् ५ । ६ । ७ अंबष्ठादीनां स्वरूपं जातिविवेकाद्विवेकव्यं । 'सर्वगो ब्राह्मणान्सूतेराज्ञीमूर्धा वसिष्ठकं ॥ वैश्याः बध्निषाधुंशूद्रा पारसवश्चसः' इत्यादिना ८ । ९ ननु निरवयवादव्याकृताज्जगज्जातमिति सर्वत्र श्रूयते तत्र कुतोऽवयवकल्पनेति शंकते ब्रह्मणेति ब्राह्मणेति पाठे केन ब्रह्मणेत्यध्याहृतं नानात्वं ब्रह्मक्षत्रियादिमावेन भिन्नत्वं गोत्रतोऽन्यतः गोत्राणि ब्रह्मक्षत्रियादीन्युग्रां वष्टादीनि च तस्माज्जातितारतम्यमयुक्तमित्यर्थः १०

तस्यादरेऽपि विचारमाह यत्रेति यथाकाशीवतानुद्रायामुत्पादिताः पुत्रा ब्राह्मणत्वं नीताननुते निषादस्वंप्राप्ता इत्यर्थः । तस्मात्कारणद्वारा कार्यद्वारा वा जातिभेदो न युक्त इति भावः ११ तदेतदभ्युपगमेनैव परिहरिष्यन्नस्यार्थस्य दुर्ग्रहत्वमाह राजत्रिति अपकृष्टेन वर्णतारतम्यदृष्टिमतारजस्तमोऽस्तेन १२ । १३ । १४ । १५ । १६ मूलेति मूलकार्यब्रह्म तत्र चत्वारि गोत्राणि नामाभिसमुत्पन्नानि गुणयोगात् तथाच श्रुतिः 'एतमंगिरा इत्याचक्षतेऽगानां हिरसस्तेनेति तदेवा अमुब्रज्यं वै नः सर्वेषां वसिष्ठ इति तस्माद्वसिष्ठ इत्याचक्षत एतमेव संतं' इत्यादिका १७ कर्मतोऽन्यानि गोत्राणि । 'तस्येवं विश्वं मित्रमासीद्यदिदं किंचित् तस्माद्विश्वमित्र इत्याचक्षत एतमेव संतं' इत्यादि श्रुतेः कर्मजान्येव सर्वाणि गोत्राणि परमात्मनिकर्मजान्येव वर्णाश्रमगोत्ररूपमेति

यत्र तत्र कथं जाताः स्वयोनिमुनयोगताः ॥ शुद्धयो नौ समुत्पन्ना बियो नौ च तश्चाऽपरे ११ ॥ पराशर उवाच ॥ राजत्रैतद्भवेद्ब्राह्मणपकृष्टेन जन्मना ॥ महात्मना समुत्पत्तिस्तपसा भावितात्मनाम् १२ उत्पाद्य पुत्रान्मुनयो नृपते यत्र तत्र ह ॥ स्वेनैव तपसा तेषां ऋषित्वं विदधुः पुनः १३ पितामहश्च मे पूर्वमृष्यशृंगश्च काश्यपः ॥ वेदस्तांड्यः कृपश्चैव काशीवत्कमठादयः १४ यक्नीतश्च नृपते द्रोणश्च वदतांवरः ॥ आयुर्मतंगो दत्तश्च दुमदो मात्स्य एव च १५ एते स्वां प्रकृतिं प्राप्ता वै देहतपसोऽऽश्रयात् ॥ प्रतिष्ठिता वेदविदो दमेन तपसैव हि १६ मूलगोत्राणि चत्वारि समुत्पन्नानि पार्थिव ॥ अंगिराः काश्यपश्चैव वसिष्ठो भृगुरेव च १७ कर्मतोऽन्यानि गोत्राणि समुत्पन्नानि पार्थिव ॥ नामधेयानि तपसा तानि च ग्रहणं सताम् १८ ॥ जनक उवाच ॥ विशेषधर्मान् वर्णानां प्रब्रूहि भगवन्मम ॥ ततः सामान्यधर्माश्च सर्वत्र कुशलो ह्यसि १९ ॥ पराशर उवाच ॥ प्रतिग्रहो याजमंचतथैवाध्यापनं नृप ॥ विशेषधर्मा विप्राणां रक्षाक्षत्रस्य शोभना २० कृषिश्च पाशुपाल्यं च वाणिज्यं च विशामपि ॥ द्विजानां परिचर्या च शूद्रकर्मनराधिप २१ विशेषधर्मान् नृपते वर्णानां परिकीर्तिताः ॥ धर्मान् सारधारणांस्तात विस्तरेण शृणुष्व मे २२ आनृशंस्यमहिंसा चाप्रमादः संविभागिता ॥ श्राद्धकर्मातिथेयं च सत्यमक्रोध एव च २३ स्वेषु दारेषु संतोषः शौचं नित्यानसूयता ॥ आत्मज्ञानं तितिक्षा च धर्माः साधारणा नृप २४ ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्यास्त्रयो वर्णा द्विजातयः ॥ अत्र तेषामधीकारो धर्मेषु द्विपदांवर २५ विकर्मावस्थिता वर्णाः पतंतं नृपते त्रयः ॥ उन्नमंतियथा संतमाश्रित्येह स्वकर्मसु २६ नचापिशूद्रः पततीनिश्च योनचापि संस्काराः सति हि ॥ श्रुतिप्रवृत्तं न च धर्ममाधुतेन चास्य धर्मे प्रतिषेधनं कृतम् २७ वैदेहकं शूद्रमुदाहरंति द्विजामहाराज श्रुतोपपन्नाः ॥ अहं हि पश्यामि नरेन्द्र देवं विश्वस्य विष्णुं जगतः प्रधानम् २८

प्रघटकार्थः । तानि च गोत्राणि तपसा वर्जितानामधेयापरपर्यायाणि सतां ग्रहणमाख्यं वर्णविवाहादिश्रौतस्मार्तव्यवहारालंबनं भवतीति शेषः १८ एवं वर्णाद्युत्पत्तिज्ञात्वा तदीयां साध्यां व्यवशेषधर्मान् पृच्छति विशेषेति १९ । २० । २१ । २२ आनृशंस्यविप्रयोदशकोमणसर्ववर्णाश्रमसाधारणः २३ । २४ अधीकारः सपत्नस्य घड्यमनुष्ये बहुलमिति दीर्घः धर्मेषु पूर्वोक्तेषु २५ विकर्मनिषिद्धं कर्म स्वकर्मसु संतं नरमाश्रित्य वर्णाः सत्त्वादिगुणजा उन्नमंति २६ नचेति संस्काराहोहितदमावपते ब्रह्मधत्तयेत्यर्थः । धर्मे आनृशंस्यविप्रयोदशककूपे २७ हे वैदेह द्विजाः शूद्रकं प्रजापतिं ब्राह्मणमुत्सवमाहः अहं तु तं विष्णुं ब्रह्मविष्णुमुरुषं पश्यामि ब्रह्मविष्णुहि ब्राह्मणक्षत्रियो यथोक्तं द्रोणपर्वणि द्रोणं प्रकृतम् । 'ब्रह्मरूपो भवद्वाद्योऽज्ञात्रे नारायणोपमः' इति श्रुतिः ।

—वस्तुतस्तु ये स्थूलशरीरं त्यक्त्वा लिङ्गमेवात्मत्वेन प्रतिपन्नास्ते विदेहाः ये तु स्थूलसूक्ष्मेत्येकाप्रधानाख्यं कारणमात्मत्वेन प्रतिपन्नास्ते प्रकृतिकयाः प्रथमतिर्क्रांता ब्राह्मणाः । आद्यस्य मुक्तिर्जन्मद्वयेन उपविता । द्वितीयस्यैकेनाऽस्य सत्यः एवं सति द्विजाः शूद्रवैदेहकं विदेहेषु विदितं माहः शूद्रो विद्वज्जन्मनी प्राप्य ब्राह्मणो भवतीत्यर्थः । स्वमते तु स प्रधानमत एकमेव जन्म प्राप्य मुच्यते इति २८ नन्वयज्ञस्य शूद्रस्य चित्तशूद्र्यमावात्कथं विदेहत्वादिकं स्यादत आह सतामिति सतावृत्तं दमदयादानादि निहीनाः शूद्राः उद्दिधीर्षव आत्मानमुद्धतुं मिच्छन्तः निहीनानुजिहीर्षव इति पाठे कामादीन् दोषान् उज्जिहीर्षव उच्छेत्तुं मिच्छन्त इत्यर्थः २९ मोदते मोदते ३० एनं नरेन्द्र पतिं हीनतां नयति ३१ । ३२ दुष्टकर्मत्यागे जातिकर्मणोर्द्वयोरन्यतरस्याविच्छेदोऽस्त्वमाह द्वा

सतावृत्तमधिष्ठाय निहीना उद्दिधीर्षवः ॥ मंत्रवर्जनदुष्यंति कुर्वाणाः पौष्टिकीः क्रियाः २९ यथा यथा हि सद्भूतमालंबंती तरेजनाः ॥ तथा तथा सुखं प्राप्य प्रेत्य चेह च मोदते ३० ॥ जनक उवाच ॥ किं कर्म दूषयत्येनमथो जातिर्महामुने ॥ संदेहो मे समुत्पन्नस्तन्मे व्याख्यातुमर्हसि ३१ ॥ पराशर उवाच ॥ असंशयं महाराज उभयंदोषकारकम् ॥ कर्मचैव हि जातिश्च विशेषं तु निशामय ३२ जात्या च कर्मणा चैव दुष्टं कर्म न सेवते ॥ आत्या दुष्टश्च यः पापं न करोति स पूरुषः ३३ जात्या प्रधानं पुरुषं कुर्वाणं कर्मधिकृतम् ॥ कर्मत दूषयत्येनं तस्मात्कर्मन शोभनम् ३४ ॥ जनक उवाच ॥ कानि कर्माणि धर्म्याणि लोकेऽस्मिन् द्विजसत्तम ॥ न हि संतीह भूतानि क्रियमाणा नि सर्वदा ३५ ॥ पराशर उवाच ॥ शृणु मेऽत्र महाराज यन्मां त्वं परिपृच्छसि ॥ यानि कर्माण्याहिंसाणि नरं त्रायंति सर्वदा ३६ संन्यस्याग्नीनुदासीनाः पश्यंति विमतज्वराः ॥ नैः श्रेयसं कर्मपथं समारुह्य यथाक्रमम् ३७ प्रश्रिता विनयोपेता दमनित्याः सुसंशिताः ॥ प्रयांति स्थानमजरं सर्वकर्मविवर्जिताः ३८ सर्ववर्णा धर्मकार्याणि सम्यक्त्वा राजन्सत्यवाक्यानि चोक्ता ॥ त्यक्त्वा धर्मं दारुणं जीवलोके याति स्वर्गं नात्र कार्यो विचारः ३९ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि पराशरगीतार्याषण्णवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९६ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ पराशर उवाच ॥ पिता सखा योगुरवस्त्रियश्च न निर्गुणानां प्रभवन्ति लोके ॥ अनन्यभक्ताः प्रियवादिनश्च हिताश्च वश्याश्च तथैव राजन् १ पिता परं देवतं मानवानां मातुर्विशिष्टं पितरं वदंति ॥ ज्ञानस्य लाभं परमं वदंति जितेन्द्रियार्थाः परमाप्नुवन्ति २ रणाजिरेयत्र शराग्निसंस्तरे नृपात्मजो घातमवाप्य दह्यते ॥ प्रयातिलोकानमरैः सुदुर्लभा निषेवते स्वर्गफलं यथा सुखम् ३ श्रांतं भीतं भ्रष्टशस्त्रं रुदंतं पराङ्मुखं पारिवहं श्वहीनम् ॥ अनुद्यंतं रोगिणं याचमानं न वै हिंस्याद्बालवृद्धौ च राजन् ४ पारिवहैः सुसंयुक्तमुद्यतं तुल्यतां गतम् ॥ अतिक्रमेत्तं नृपतिः संग्रामे क्षत्रियात्मजम् ५

भ्यां जात्येति ३३ । ३४ । ३५ । ३६ संन्यस्याग्नीन् पारिव्राज्यं कृत्वेत्यर्थः यथाक्रमं वितर्कविचारानंदास्मिताख्यासु योगभूमिषु पूर्वपूर्वभूमिकार्यकोत्तरोत्तरभूमिकामारुह्य कर्मपथं योगं ३७ प्रश्रिताः श्रद्धावन्तः सुसंशिताः अतिसूक्ष्मबुद्धयः ३८ त्यक्त्वा अधर्ममितिच्छेदः ३९ ॥ इति शांतिपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपेषणवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९६ ॥ कानि धर्मकार्यापीत्यपेक्षायामाह पितेति निर्गुणानां भक्त्यादिहीनानां पित्रादयो योक्तं सेवाफलं दातुं न प्रभवन्ति येषु भक्तास्ते पित्रादिसेवाफलं प्राप्नुवन्त्येवेत्यर्थः १ लाभं लाभहेतुं जितां हिंसायां हिंसेनादिविषयविभक्तः १ । ३ पारिवहैः रथाश्च वचादिभिः अनुद्यंतं मापुषमप्रेरयंतमुद्यहीनं वा ४ अतिक्रमेज्ये ५

६।७ विष्टातोमृदुः ८ स्निग्धैर्मात्रादिभिः क्रियमाणान्यभ्यन्तरादीनि नायुरिति परमाणैः प्राणात्रपोषयेत् ९ गृहस्थानामिति विनाशबंधक्षयं यद्वा विःपक्षीपरमात्मा । पुरःसपक्षीभूत्वा हिरण्यःशकुनिर्ब्रह्मनाम द्वापुर्णाहत्यादिभ्युत्तिष्ठपरमात्मनिपक्षिवाचिहृदप्रयोगदर्शनात् तेन इत्थंभावेत्तीया परमात्मभावेनशं परमानंदमभिकांक्षतामित्यर्थः । पुलिनेषुपुलिनव स्तुलीयेषुनिधनंमरणंश्रेयःक्रियावतातीर्थयास्युचितकर्मवता तथाचक्षुतिः । 'यस्यहस्तौचपादौचमनश्चैवसुसंयतम् । विद्यातपश्चकीर्तिश्चसतीर्थफलमश्नुते'इति पुलिनेष्वपिसमुद्रगामिन्य पवनयःप्रशस्ताः तथाचक्षुतिः । 'इदंतेऽन्यामिरसमानमद्भिर्वाःकाश्चसिंधुप्रवहंतिनद्यः । सपौजीर्णाभिवस्वचंजहातिपापंशिरस्कोऽभ्युपेत्य'इति । योऽप्सुनावंप्रतिष्ठितविदमत्येवतिष्ठतीतिच भावतारकाशुपापणवक्रांशमविद्यापदस्वंप्राप्तं तथाऽपिप्रापुरोडाशंचतुर्धाकरोत्याभेयंचतुर्धाकरोतीतिवत्सामान्यशास्त्रविशेषेणावर्धयतेएवमत्रहिजंतोः प्राणेषुकममाणेषुउत्तरस्तारकप्रत्ययाचष्टेयेनासावमृतीभूत्वामोक्षमिवतीतिविशेषश्रुतेरविमुक्तातर्गतस्वेऽप्युत्तमिदमन्यते । अप्राप्यप्सुइतिश्रौतसप्तमीपुलिनेष्वितिपदेनसामीप्येठयाख्याता तेनाऽप्राप्तमीपऽपिमरणंयुक्तम् १० तच्चनहतेनसंपादनीयमित्याह आयुर्वीति तथाहितेनहियदृच्छामरणप्रकारेणयदकारणाद्भवत्यज्ञानमाप्रापनयेनस्वतःसिद्धमोक्षरूपंतत्कारणैस्तीर्थमरणे ईडदुपपादितंभवति यथोक्तंवासिष्ठेऽखिलग्रंथे । 'मोक्षक्षेत्रेविमूढांतःकरणायेऽववामनाः । क्षेत्रमाहात्म्यतस्तेऽपिसंतिष्ठेत्प्रफलांश्चिता'इतिविमूढांतःकरणाददंमुक्तिक्षेत्रमित्यप्यजानंतः

तुल्यादिहवधःश्रेयान्विशिष्टाच्चेतिनिश्चयः ॥ निहीनात्कातराच्चैवकृपणाद्गृहीतोवधः ६ पापात्पापसमाचारान्निहीनाच्चनराधिप ॥ पापएषवधःप्रोक्तोनरकायेति निश्चयः ७ नकश्चिद्वातिवैराजन्दिष्टांतवशमागतम् ॥ सावशेषायुषंचापिकश्चिन्नैवापकर्षति ८ स्निग्धैश्चक्रियमाणानिकर्माणीहनिवर्तयेत् ॥ हिंसात्मकानिसर्वाणि नायुरिच्छेत्परायुषा ९ गृहस्थानांतुसर्वेषांविनाशमभिकांक्षताम् ॥ निधनंशोभनंतातपुलिनेषुक्रियावताम् १० आयुषिक्षयमापन्नेपंचत्वमुपगच्छति ॥ तथाह्यका रणाद्भवतिकारणैरुपपादितम् ११ तथाशरीरंभवतिदेहाद्येनोपपादितम् ॥ अध्वानंगतकश्चायंप्राप्तश्चायंगृहाद्गृहम् १२ द्वितीयंकारणंतत्रनान्यत्किंचनविद्यते ॥ तदेहंदेहिनायुक्तंमोक्षभूतेषुवर्तते १३ शिरास्त्राव्यस्थिसंघातंभीभत्सामेध्यसंकुलम् ॥ भूतानामिंद्रियाणांचगुणानांचसमागमम् १४ त्वगंतंदेहमित्याहु र्विद्वान्सोऽध्यात्मचितकाः ॥ गुणैरपिपरिक्षीणंशरीरंमर्त्यतांगतम् १५

क्षेत्रफलंमोक्षस्तद्विभक्त्यामुकादित्यर्थः । अप्रहिजंतोरित्युदाहृतश्रुत्यायद्यप्यप्राप्यज्ञानापनयीऽस्त्येवतथापिसंप्राप्तमादिकंविनामरणेनहृतात्साध्यतइतिमोक्षस्यापिहृतात्साध्यत्वमुपचारा दुक्तंभवति ११ तीर्थेऽपिहृतात्मरणंभिवति तथेति देहात् स्वच्छोपेक्षमी देहप्राप्येनपुंसापंचत्वमित्यमुक्त्युपपादितंदेहेनजलप्रवेशादिनासंपादितं तस्यतथाशरीरंपूर्वदेहप्रकारमे वशरीरंभवतिदेहत्यागीयातनाशरीरंमौतीत्यर्थः । सोऽयमध्वानंमोक्षमार्गगतोऽपिकुस्मिन्तत्त्वादध्वानंगतकः यतोऽयंमोक्षक्षेत्रेऽपिगृहाद्गृहंदेहादेहंप्राप्तः १२ तत्किमस्यमोक्षोनास्त्ये वेत्याशंक्याह द्वितीयमिति तत्रगृहाद्गृहांतरप्राप्तोद्वितीयंकारणंकाश्यामृतस्यापिवातनादेहप्राप्तावेकंकारणंहठमरणमभूत् । ततोऽपिदेहांतरप्राप्तोद्वितीयंकारणंनस्ति । तस्ययातना देहस्यभोगदेहस्वेनकर्मदेहत्वाभावादेहांतरोत्पादकत्वंनास्तीत्यर्थः । तदेहंकीदृशमावै देहिनांसोऽपियातनादेहोमोक्षभूतेषुमोक्षयोभ्येष्टुद्रक्षिणाचेषुयुक्तमात्महत्यापापनिर्हरणाययातनार्थंयोजि त्वर्तते १३ यातनादेहस्यस्वरूपमेतदेहस्यमित्याह शिरेति गुणानांविषयाणांवातनामयानात् १४ त्वगंतंत्वगेवांस्तेसमीपेयस्य त्वगस्यमात्रंभेदोमांसवाजैतमित्यर्थः । गुणैः सादृशादिभिः मर्त्यतंवायकीयमपिपूर्वासातनावशान्मनुष्यतामिवगतम् १५

अतएवतत्राशोऽपिमर्त्यशरीरनाशवदेवेत्याह शरीरिणेति केचुकिनाकंशुकिमिवमुक्तेनपरित्यक्तंभूतैरपंचीकृतैः प्रकृतिस्वस्वकारणं यद्वा भूतैर्यातनादेहारंभकैःप्रकृतिमात्मानंप्राप्तैः 'एवमे वास्पपरित्रपुरिमाःपोडशकलाःपुरुषायणाःपुरुषंप्राप्यास्तंयति'इतिश्रुतेस्ततोभूमौनिमज्जतिळोकदृष्ट्या । तथाचनतस्यप्राणाउत्क्रामंत्यत्रैवसमवनीयंतइतिप्राणानांप्रत्यगात्मानिविद्वद्दृष्ट्यालयं प्रदुर्धसत्तत्त्वस्याधमातोमृतःशेतइतिलोकदृष्ट्याशरीरस्यमौल्योऽपिश्रुत्याप्रदर्शितः । इदमपिद्रुविशाचानामेवदृष्ट्यानस्वस्मद्गृह्यातेष्वेवतस्यवर्तनादितिध्येयं १६ ननुप्राप्तेमाघमा हात्मवेवाराणस्यामृतस्यापिहृणस्यदशजन्मानिस्मर्यतेतत्कथंद्वितीयंकारणंतत्रेतिजन्मांतरप्रापकंकारणांतरंतस्यनास्तीत्युक्तमित्याशंक्याहार्वेन भावितमिति तत्पिशाचशरीरंकर्मयोगेन आत्महत्यायाद्विद्वद्दृष्ट्यादीनामनेकजन्मप्रापकाणामनेकेषाकर्मणांकाश्यांकृतानांसंभवात्तत्कर्मवासनयातत्रतत्रयातनाशरीरेजायते । नचैवंदेशांतरमरणादविशेषइत्याशंक्याह इदमिति इदंयातनाशरीरादभ्यव्यव्रजविषयेनिमग्नसत्प्रियतेतत्स्वभावेस्तच्चपुंशोऽपरोविसर्गोजन्मकर्मणःफलभूतोदृष्टः यातनाशरीरविसर्गस्तुत्यक्तशरीरसजातीयोनभवतीत्यर्थः । विमर्दइतिपाठेऽपि

शरीरिणापरित्यक्तंनिश्चेष्टंगतचेतनम् ॥ भूतैःप्रकृतिमापन्नेस्ततोभूमौनिमज्जति १६ भावितंकर्मयोगेनजायतेतत्रतत्रह ॥ इदंशरीरंवैदेहप्रियतेयत्रयत्रह ॥ तत्स्वभावोऽपरोदृष्टोविसर्गःकर्मणस्तथा १७ नजायतेतुनृपतेकंचित्कालमयंपुनः ॥ परिभ्रमतिभूतात्माद्यामिवांशुधरोमहान् १८ सपुनर्जायतेराजन्प्राप्ये हायतनंनृप ॥ मनसःपरमोह्यात्माइंद्रियेभ्यःपरमनः १९ विविधानांचभूतानांचंगमाःपरमानृप ॥ जंगमानामपितथाद्विपदाःपरमामताः ॥ द्विपदाना मपितथाद्विजवैपरमाःस्मृताः २० द्विजानामपिराजेंद्रप्रज्ञावतःपरामताः ॥ प्राज्ञानामात्मसंबुद्धाःसंबुद्धानाममानिनः २१ जातमन्वेतिमरणंनृणामिति विनिश्चयः ॥ अंतवंतिहिकर्माणिसेवंतेगुणतःप्रजाः २२ आपन्नेतृत्तरांकाष्ठांसूर्येयोनिधनंनृजेत् ॥ नक्षत्रेचमुहूर्तेचपुण्येराजन्सपुण्यकृत् २३ अयोजयि त्वाक्केशेनजर्ण्णाव्यचदुष्कृतम् ॥ मृत्युनाऽऽत्मकृतेनेहकर्मकृत्वाऽऽत्मशक्तिभिः २४ विषमुद्वंनंदाहोदस्युहस्तात्तथावधः ॥ दंष्ट्रिभ्यश्चपशुभ्यश्चप्राकृतोव घउच्यते २५ नचैभिःपुण्यकर्माणोयुज्यंतेचाभिसंधिजैः ॥ एवंविधैश्चबहुभिरपरैःप्राकृतैरपि २६ ऊर्ध्वमित्वाप्रतिष्ठंतेप्राणाःपुण्यवतानृप ॥ मध्यतो मध्यपुण्यानामधोदुष्कृतकर्मणाम् २७

संप्राप्तः १७ यातनादेहस्यदुनतोवैलक्षण्यमाह नजायतइति भूतात्मारुद्रपिशाचः नजायतेस्वेनरूपेणनाविर्भवतियावत्पापक्षयं १८ आयतनमधिष्ठानंप्राप्तोपाधिजनितकालुष्यत्यागेनावग म्य । आयतनस्वरूपमाह मनसइति निःसंकरूपमेवमोक्षलक्षणमित्यर्थः । तस्मान्निःसंकरूपस्तदवस्थास्थिष्ठेदेतन्मोक्षलक्षणमितिमैत्रायणीयश्रुतेः १९ एवंजंतुतारतम्यवर्जितादेशविशेषायत्तांग तिमृक्का कालायत्तांगतिवक्तुंजंतुतारतम्यंतावदाह विविधानामिति २० आत्मसंबुद्धायोगिनः अमानिनोयोगैश्चर्यकृतदर्पहीनाः २१ दर्पत्यागमूलंविशेकमाह जातमिति २२ पुण्यकृतब्रह्मलो कंभूमधिकारीत्यर्थः २३ तत्रमुक्त्यंसाधनंजर्ण्णजेनअयोजयित्वेति अप्रापियाहृच्छिकमेवमरणंश्रेयइत्याह मृत्युनेति आत्मकृतेनकालजेन २४ विषमिति योगीअत्यंतठयाधिपीडाग्रस्तोऽ विदुर्जरणनेच्छेदित्यर्थः २५ १६ उत्तरायणेभूतानांपुण्यकृतांगतिमाह ऊर्ध्वमिति सूर्यमंडलंभित्वेत्यर्थः । मूर्ध्वद्वारेणतेविरजाःप्रयांतीतिश्रुतेः मध्यतोमनुष्यलोके प्रासंगिकोऽयमर्धच्छोकः २७

देशकालनिरपेक्षागतिस्तुकेवलमज्ञानाकृपयाप्रपन्नमात्रावेवेष्टाह एकस्मिन् २८ वस्त्वप्रवाधनार्थश्रुतिधर्मयुक्तं यथास्यात्तथावृद्धानुपास्यप्रभवेत् सोऽज्ञानशत्रुः प्रज्ञाशरणोन्मथितः प
रैतिनश्यति हेराजपुत्र २९ आश्रमत्रयधर्मः प्रज्ञाप्राप्त्युपाय इत्याह अधीत्येति श्रेयःस्थित्वाश्रेयोत्यर्थतिष्ठतिसन्नद्धो भवतीति श्रेयःस्थित्वा मोक्षकामः । आतोमनिष्कनिष्कनिष्पश्चेति क
निर्बन्तोऽयं शब्दः ३० अध्ययनादियोग्याभ्यासो निर्प्रशंसति उपभोगैरिति चतुर्भिः ११ । ३१ । ३३ यो धर्मावमंतासकामात्मा भवेत्स च कामेन वंच्यते ३४ प्रीतिपुराणेन प्रीत्याचिरंतनेन पुराणेने
तिपाठः स्वच्छः दीपोपमानिस्नेहेन सं वर्धनीयानि यावदर्थान्न सर्वांश्चिष्यान् दयावान्मृतानि पश्यति विरक्तोऽर्थांश्चिष्यति यः समहीयते इत्युत्तरेण संबन्धः ३५ । ३६ पुनरावृत्तिमर्तंगतिमाह

एकः शत्रुर्न द्वितीयोऽस्ति शत्रुरज्ञानमुल्लेखः पुरुषस्य राजन् ॥ येनावृत्तः कुरुते संप्रयुक्तो घोराणिकर्माणिसुदारुणानि २८ प्रवाधनार्थश्रुतिधर्मयुक्तं वृद्धानुपास्यप्र
भवेत्तस्य ॥ प्रयत्नसाध्यो हि सराजपुत्र प्रज्ञाशरणोन्मथितः परैति २९ अधीत्य वेदंतपसा ब्रह्मचारीयज्ञानशक्त्या सन्निह्येह पंच ॥ वनंगच्छेत्पुरुषो धर्मकामः श्रे
यःस्थित्वास्थापयित्वा स्ववंशम् ३० उपभोगैरपित्यक्तं नात्मानं सादयेन्नरः ॥ चंडालत्वेऽपि मानुष्यं सर्वथा तात शोभनम् ३१ इयं हियोनिः प्रथमायां प्राप्य जगती
पते ॥ आत्मवैशक्यतेनातुं कर्मभिः शुभलक्षणैः ३२ कथं न विप्रणश्ये मयोनितोऽस्या इति प्रभो ॥ कुर्वति धर्मममुजाः श्रुतिप्रामाण्यदर्शनात् ३३ यो दुर्लभत
रप्राप्य मानुष्यां द्विषते नरः ॥ धर्मावमंता कामात्मा भवेत्स खलु वंच्यते ३४ यस्तु प्रीतिपुराणेन चक्षुषा तात पश्यति ॥ दीपोपमानिभूतानि यावदर्थान्न पश्यति ३५
सात्वेनान्नप्रदानेन प्रियवादेन चाप्युत ॥ समदुःखसुखो भूत्वा स परत्र महीयते ३६ दानं त्यागः शोभनामूर्तिरद्वयो भूपल्लाव्यंतपसैव शरीरम् ॥ सरस्वती नैमिष
पुष्करेषु ये चाप्यन्येषु देशेषु धिव्याम् ३७ गृहेषु येषामसवः पतंतितेषामथो निर्हरणं प्रशस्तम् ॥ यानेन वै प्रापणं च श्मशाने शौचेन नूनं विधिना चैव दाहः ३८
इष्टिः पुष्टिर्यजनं याजनं च दानं पुण्यानां कर्मणां च प्रयोगः ॥ शक्त्या पित्र्यं यच्च किंचित्प्रशस्तं सर्वाण्यात्मार्ये मानवोऽयं करोति ३९ धर्मशास्त्राणि वेदाश्च षडंगानि नरा
धिप ॥ श्रेयसोऽर्थे विधीयंते नरस्या क्लिष्टकर्मणः ४० ॥ भीष्म उवाच ॥ एतद्वै सर्वमाख्यातं मुनिना सुमहात्मना ॥ विदेहराजाय पुरा श्रेयसोऽर्थे नराधिप ४१
॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि पराशरमीतायां सप्तमव्याधिकाद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २९७ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ पुनरेव तु
पप्रच्छ जनको मिथिलाधिपः ॥ पराशरं महात्मानं धर्मे परमनिश्चयम् १ ॥ जनक उवाच ॥ किं श्रेयः का गतिर्ब्रह्मन् किं कृतं न विनश्यति ॥ क्व गतो न निवर्तेत तन्मे
ब्रूहि महामते २ ॥ पराशर उवाच ॥ असंगः श्रेयसो मूलं ज्ञानं ज्ञानगतिः परा ॥ चीर्णतपो न प्रणश्येद्वापः क्षेत्रे न नश्यति ३

दानमित्यादिना शोभनामूर्तिः शांता आकृतिः हेमूय अद्रव्योऽद्रिस्तपसा च शरीरं द्वाढ्यं शोभनीयं तत्र आपः कस्या इत्यत आह सरस्वतीति अन्ये कुक्षेत्राद्याः ३० उक्तपदार्थे प्रकारांतरमाह
गृहेष्विति ३८ । ३९ । ४० । ४१ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि भिलकंठीये भारतमावदीये सप्तमव्याधिकाद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २९७ ॥ उक्तमर्थसंक्षेपेण वक्तुमारभते पुनरेवेष्टा
अध्यायं १ श्रेयःश्रेयःप्राधानं १ ज्ञानमेव परागतिः हेतुना हेतुमात्रस्वरूप प्रत्यक्षिरेव परागतिरित्यर्थः धापोदानं क्षेत्रे सत्प्राप्ते बीजमिति पाठे बीजमिव न्युत्पत्तिरिति संप्रवार्थः ३

किं कृतं न विनश्यतीत्यर्थे बोधोत्तरं प्रायेणाध्यायशेषः अयमेतिच्छेदः अयं कृतं मयं करं दानं दत्त्वा संन्यासं कुरुतेत्यर्थः । सिद्धिमोक्षमनिवर्तनं स्थानं इदं चतुर्थप्रश्नस्योत्तरं ४ अयं सर्वभूते
भ्यो यो ददाति तमभितः सदाऽभयं वर्तते ५ बुद्धिमानासंगशून्यः बुद्धिर्धर्मसाविषयसंगवान् ६ श्लिष्यते आर्लिगति तदार्थः पर्णवत्पर्णमिव ७ कारणाफलदानात्मिका क्रियातन्निवृत्त्य
पेक्षी समभिपद्यते फलं प्राप्नोति ततोऽवमंता कर्ता कर्तृत्वाभिमाना ८ न भिद्यंते कर्मफलैर्न किं श्यंति तेषां कर्माश्लेषात् कस्तर्हि भिद्यतेऽत आह बुद्धीति न बुध्यते दुश्चेष्टितमिति शेषः ९ । १०
यथानद्यां बद्धः सेतुर्नैव सीदति स्रोतः पुष्टिकरोति एवमसक्तो धर्म एव सेतुर्नैव सीदति संन्यस्तपो बुद्धिश्च स्फीता भवतीत्यर्थः ११ समाधिना नियमेन दृष्टांते दाष्टांतिके तु
समाधिना ध्यानेन यथामणिः सौरं तेज आदत्ते एवं जीवो ब्रह्म भावमादत्ते मणिद्वारा वहेरिव योगद्वारा ब्रह्म भावाभिषक्तिर्भवतीत्यर्थः १२ सौम्यतां रम्यतां यथाश्रयं पुनः पुनर्वासनाभ्यासाद्बु
द्धिर्वाऽधर्ममयं पाशं यदा धर्मेऽभिरज्यते ॥ दत्त्वाऽभयकृतं दानं तदा सिद्धिमवाप्नुते ४ यो ददाति स ह्यस्त्राणि गवामश्वशतानि च ॥ अभयं सर्वभूतेभ्यः सदा तमभिवर्त
ते ५ वसन् विषयमध्येऽपि न वसत्येव बुद्धिमान् ॥ संवसत्येव दुर्बुद्धिरसत्सु विषयेष्वपि ६ नाधर्मः श्लिष्यते प्राज्ञपयः पुष्करपर्णवत् ॥ अप्राज्ञमधिकं पापं श्लिष्यते
जतुकाष्ठवत् ७ नाधर्मः कारणापेक्षी कर्तारमभिमुंचति ॥ कर्ता खलु यथा कालं ततः समभिपद्यते ८ न भिद्यंते कृतात्मान आत्मप्रत्ययदर्शिनः ॥ बुद्धिर्मेन्द्रिया
णां हि प्रमत्तो यो न बुद्धयते ॥ शुभाशुभे प्रसक्तात्मा प्राप्नोति सुमहद्वयम् ९ वीतरागोजितक्रोधः सम्यग्भवति यः सदा ॥ विषये वर्तमानोऽपि न स पापेन युज्यते १० म
र्यादायां धर्मसेतुर्नैव सीदति ॥ पुष्टस्रोत इवा सक्तः स्फीतो भवति संन्यस्तः ११ यथा भानुगतं तेजो मणिः शुद्धः समाधिना ॥ आदत्ते राजशार्दूलतथा योगः प्रव
र्तते १२ यथा तिलानामिह पुष्पसंश्रयात् पृथक् पृथग्यातिगुणोति सौम्यताम् ॥ तथानराणां तु विभावितात्मना यथाश्रयं सत्त्वगुणः प्रवर्तते १३ जहाति दारांश्च ज
हाति संपदः पदं च यानं विविधाश्च स क्रियाः ॥ त्रिविष्टपे जातमतिर्यदानं रस्तदास्य बुद्धिर्विषयेषु भिद्यते १४ प्रसक्तबुद्धिर्विषयेषु यो नरो न बुध्यते ह्यात्मा हितं कथंचन ॥
स सर्वभवानुगतेन चेतसा नृपामिषेण वज्रपो विकृष्यते १५ संघातवन्मर्त्यलोकः परस्परमपाश्रितः ॥ कदलीगर्भनिःसारो नौरिवाप्सु निमज्जति १६ न धर्मकालः
पुरुषस्य निश्चितो न चापि मृत्युः पुरुषं प्रतीक्षते ॥ सदा हि धर्मस्य क्रियैव शोभनाय दानरो मृत्युमुखेऽभिवर्तते १७ यथा धः स्वगृहे युक्तो ह्यभ्यासादेव गच्छति ॥ तथा
युक्तेन मनसा प्राज्ञो गच्छति तां गतिम् १८ मरणं जन्म निप्रोक्तं जन्मवैमरणाश्रितम् ॥ अविद्वान्मोक्षधर्मेषु बद्धो भ्रमति चक्रवत् १९ बुद्धिमार्गं प्रयातस्य सुखं त्विह प
रत्र च ॥ विस्तराः क्लेशसंयुक्ताः संक्षेपास्तु सुखावहाः ॥ परार्थविस्तराः सर्वेत्यागमात्माहितं विदुः २०

लंतदभावेऽल्पः सत्त्वगुणः प्रवर्तते १९ भिद्यते शब्दादिभ्यो व्यावृत्तो भवति १४ आमिषेण बहिर्गम्यतेन ज्ञानो मरत्यः १५ संघातवद्देहोन्द्रियादिसमुदायवत् मर्त्यलोकः स्त्रीपुत्रपश्वादिसमुदायः
अपाश्रित उपकारकः १६ नेति सदा मृत्युः सन्निहितोऽस्तीति सदैव धर्मः कार्य इत्यर्थः १७ धर्मेण चित्तशुद्धौ सत्पांयोगाभ्यासः कार्य इत्याह यथेति अगोचरेऽपि मार्गे गुरुकृत्युक्त्याभ्यासादेव
गच्छतीत्यर्थः १८ योगाभावेऽनिष्टमाह मरणमिति जन्मानि जन्मानिमित्तं मोक्षधर्मेषु मोक्षधर्मान् भजानन् १९ ज्ञानमार्गे प्रवृत्तस्य तु भयन्नापि सुखमित्याहाधेन बुद्धीति विस्तराः वेता
निकाभ्यभिहोत्रादीनि संक्षेपास्त्यागादयः परार्थजन्यमभूतकार्य २०

मृणालेति लुप्तविभक्तिकं विसर्ततुः कर्दममिवात्मोपाधिभूतमनस्यजतीत्यर्थः २१ मनःकृतः संसारो मनसेन नश्यतीत्याह मनइति त्मानमात्मानं संधिराषः प्रणयते योगोन्मुखं करोति सयोगी
एनमनोरूपमात्मानमभियुजति परस्यां काष्ठायां युनाक्तिप्रविलपयति युक्तो यो मसिद्धः तं परं सर्वोपाधिहीनमात्मानम् २२ परार्थे इन्द्रियनृप्यर्थे एतदेव स्वकार्यमिति यो मन्यते मूढः सः स्वकार्यात्
योगात् २३ योगाच्च युतस्य गतिमाह अधइति स्वर्गपरांगतिमिद्वलोकम् २४ योगस्य स्पगतिमाह मृन्मयेइति द्रवः द्रवः द्रव्यजलादिनश्यति न क्षीयते न क्षरतीत्यर्थः । इयतीति शोतनूकरणे
इत्यस्य रूपं शरीरं बुद्धिलिंगं वा तत्तं आलोचितं विषयं ब्रह्मलोकं तं अश्रुते व्याप्नोति न तु स्यजतीत्यर्थः २५ शरीरपदेन लिङ्गस्यैव भोक्तृत्वं सूचितं तद्व्याचष्टे विषयानिति यो विषयान् अश्रुते आ
लोकइव व्याप्नोति प्रकाशयति साक्षीनासौ भोक्तेत्यर्थः । यस्तु आत्मा बुद्धिप्रधानश्चिदाभासो जीवो भोक्ता भोगांस्त्यजेद्देवाग्निं विशात्स एव भोक्तुं व्यवस्यति अभ्यवसायं करोति । तथा च श्रुतिर्द्विवि
धमात्मानं दर्शयति 'द्वा सुपर्णा सयुजा सखाया समानं वृक्षं परिषस्वजाते । तयोरन्यः पिप्पलं स्वाद्वयनमन्नं पयो अभिचाकशीति' इति भोक्तुं विनश्यतीति पाठे भोगार्थं जन्मांतरलाभायेव प्रियत इत्यर्थः

यथा मृणालानुगतमाशुमुंचति कर्दमम् ॥ तथाऽऽत्मा पुरुषस्येह मनसा परिमुच्यते २१ मनः प्रणयतेऽऽत्मानं स एनमभियुजति ॥ युक्तो यदा स भवति तदा तं पश्यते
परम् २२ परार्थे वर्तमानस्तु स्वकार्यं योऽभिमन्यते ॥ इन्द्रियार्थेषु संयुक्तः स्वकार्यात्परिमुच्यते २३ अधस्तिर्यग्गतिं चैव स्वर्गं चैव परांगतिम् ॥ प्राप्नोति सुकृते रात्मा
प्राज्ञस्येहेतरस्य च २४ मृन्मये भाजने पके यथा वै नश्यति द्रवः ॥ तथा शरीरं तपसा तप्तं विषयमश्रुते २५ विषयानश्रुते यस्तु न स भोक्ष्यसंशयम् ॥ यस्तु भोगांस्त्य
जेद्वात्मा स वै भोक्तुं व्यवस्यति २६ नीहारेण हि संवीतः शिश्रोदरपरायणः ॥ जात्यंध इव पंधानमावृतात्मानबुध्यते २७ वणिग्यथा समुद्राद्वै यथार्थं लभते धनम् ॥
तथा मर्त्या र्णवे जंतोः कर्मविज्ञानतोगतिः २८ अहोरात्रमये लोके जरा रूपेण संसरन् ॥ मृत्युर्ग्रसति भूतानि पवनं पन्नगो यथा २९ स्वयंकृतानि कर्माणि जातोजंतुः प्रप
द्यते ॥ नाकृत्वा लभते कश्चिदत्र प्रियाप्रियम् ३० शयानं यांतमासीनं प्रवृत्तं विषयेषु च ॥ शुभाशुभानि कर्माणि प्रपद्यंते नरं सदा ३१ न ह्यन्यतीरमासाद्य पुन
स्तर्तुं व्यवस्यति ॥ दुर्लभो दृश्यते ह्यस्य विनिपातो महार्णवे ३२ यथा भावावसन्नाहिनैर्महाभसितंतुना ॥ तथा मनोभियोगाद्वै शरीरं प्रचिकीर्षति ३३ यथा समुद्रमभितः
संश्रिताः सरितोऽपराः ॥ तथाऽऽद्या प्रकृतिर्योगादभिसंश्रियते सदा ३४ स्नेहपाशैर्बहुविधैरासक्तमनसो नराः ॥ प्रकृतिस्था विषीदंति जले सैकतवे श्मवत् ३५

२३ नन्वभोक्ताऽऽत्मा कुतो नोपलभ्यत इत्यत आह नीहारेणेति आवृतात्मा जीवः न बुध्यते अनावृतं स्वस्वरूपमित्यर्थः तथा च श्रुतिरभोक्तारमीशमावृतं दर्शयति । 'न तं विदाय य इमांजजाना
न्यद्युक्ता कर्मतरं बभूव । नीहारेण प्रावृता जल्प्या चासुतृपञ्चशश्वरंति' इति २७ यथार्थं मूलधनानुसारेण यथा धनलाभः एवं कर्मविज्ञानानुसारेण गतिरित्यर्थः २८ तस्मादात्मभोक्षायते ते
स्याज्ञयेनाह अहोरात्रेति अहोरात्रमये कालप्रधाने २९ । ३० । ३१ ज्ञात तत्त्वस्य जन्मांतरं नास्तीत्याह दृष्टांते नैव न हीति अन्यत् जलात्परम् ३२ भावेन धीवराभिप्रायेण धीवरस्तंतुना नाव
मिव मनः अभियोगेन भावनाभिनिवेशेन शरीरं प्रचिकीर्षति अंतर्भावितं यथोऽयं कारयितुमिच्छतीत्यर्थः ३३ अभियोगबलादेव नदीसमुद्रदृष्टांते न मनसो मूलप्रकृतौ लयमाह यथेति योगात् अभि
योगात् अभिसंश्रियते मनसेति शेषः ३४ योगाभावे दोषमाह स्नेहेति प्रकृतिस्थाः अज्ञानवशाः ३५

शरीरगृहसंज्ञस्य शौचतीर्थस्य देहिनः ॥ बुद्धिमार्गप्रयातस्य सुखं त्विह परत्र च ३६ विस्तराः क्लेशसंयुक्ताः संक्षेपास्तु सुखावहाः ॥ परार्थविस्तराः सर्वत्याग
मात्महितं विदुः ३७ संकल्पजो मित्रवर्गो ज्ञातयः कारणात्मकाः ॥ भार्या पुत्रश्च दासश्च स्वमर्थमुपभुंजते ३८ न मातानपिता किंचित्कस्यचित्प्रतिपद्यते ॥ दान
पथ्योदनोजंतुः स्वकर्मफलमश्रुते ३९ माता पुत्रः पिता भ्राता भार्या मित्रजनस्तथा ॥ अष्टापदपदस्थाने दक्षमुद्रेवलक्ष्यते ४० सर्वाणि कर्माणि पुरा कृतानि शुभा
शुभान्यात्मनो यांति जंतोः ॥ उपस्थितं कर्म फलं विदेत्वा बुद्धितथा चोदयतेऽंतरात्मा ४१ व्यवसायं समाश्रित्य सहायान्योऽधिगच्छति ॥ न तस्य कश्चिदारंभः
कदाचिदवसीदति ४२ अद्वैधमनसंयुक्तं शूरंधीरं विपश्चितम् ॥ न श्रीः संत्यजते नित्यमादित्यमिव रश्मयः ४३ आस्तिक्यव्यवसायाभ्यामुपायाद्विस्मयाद्वि
या ॥ समारभेद निंद्यात्मानसोऽर्थः परिषीदति ४४ सर्वः स्वानि शुभाशुभानि नियतं कर्माणि जंतुः स्वयंगर्भात्संप्रतिपद्यते तदुभयं यत्नेन पूर्वकृतम् ॥ मृत्युश्चापरि
हारवान्समगतिः कालेन विच्छेदिना दारोऽशूर्णमिवाश्मसारविहितं कर्मातिकं प्रापयेत् ४५ स्वरूपतामात्मकतंच विस्तरं कुलान्वयं द्रव्यसमृद्धिसंचयम् ॥ नरो हि सर्वो
लभते यथा कृतं शुभाशुभेनात्मकतेन कर्मणा ४६ ॥ भीष्म उवाच ॥ इत्युक्तो जनको राजन्याथा तथ्यं मनीषिणा ॥ श्रुत्वा धर्मविदां श्रेष्ठः परां मुदमवापह ४७ ॥
इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि पराशरगीतायां अष्टनवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९८ ॥ ॥ पराशरगीता समाप्ता ॥ ॥ ध ॥

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ सत्यं दमं क्षमां प्रज्ञां प्रशंसंति पितामह ॥ विद्वांसो मनुजालोके कथमेतन्मतं तव १
तं विना शारुयं प्रापयेत् । दारोऽकाष्ठस्य चूर्णमश्मसारविहितं क्रकचकृतं समाशीतोष्णसाम्यवती गतिर्यस्य स समगतिर्वायुः दारुचूर्णमिव मृत्युर्नरं कालेनांतं नयतीत्यर्थः । तस्माद्यदृच्छयागतैर
ब्रादिभिः प्राणान्धारयित्वा मोक्षार्थं यतनीयमिति सिद्धम् ४५ स्वरूपतां स्वस्वरूपं हि रण्यं पशवो विवाहा इति श्रुतं रूपमिव रूपं यस्य स्वकुलानुसारिविधाहादिकं तदेव तत्ताता आत्मकतं विस्तरं पुत्रसं
तत्यादिपौकल्यं कुलान्वयं सत्कुले जन्म यथा कृतं कृतमनातिक्रम्य यस्मात्सर्वप्राक्कर्मवशादेव लभ्यते तत्तदर्थं यत्नमकुर्वन्नात्मलाभात्तत्परं विद्यत इति वचनादात्मतत्त्वसाक्षात्कारार्थं यतैवेति
भावः ४६ । ४७ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि भीष्मकटीये भारतमावदीपे अष्टनवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९८ ॥ ॥ ॥ अन्नाद्यर्थं यत्नमकुर्वता यत्कर्तव्यं त
विरूपयितुं हंसगीता आरभ्यते सत्यं दमं क्षमां प्रज्ञामित्यादिना १

तं विना शारुयं प्रापयेत् । दारोऽकाष्ठस्य चूर्णमश्मसारविहितं क्रकचकृतं समाशीतोष्णसाम्यवती गतिर्यस्य स समगतिर्वायुः दारुचूर्णमिव मृत्युर्नरं कालेनांतं नयतीत्यर्थः । तस्माद्यदृच्छयागतैर
ब्रादिभिः प्राणान्धारयित्वा मोक्षार्थं यतनीयमिति सिद्धम् ४५ स्वरूपतां स्वस्वरूपं हि रण्यं पशवो विवाहा इति श्रुतं रूपमिव रूपं यस्य स्वकुलानुसारिविधाहादिकं तदेव तत्ताता आत्मकतं विस्तरं पुत्रसं
तत्यादिपौकल्यं कुलान्वयं सत्कुले जन्म यथा कृतं कृतमनातिक्रम्य यस्मात्सर्वप्राक्कर्मवशादेव लभ्यते तत्तदर्थं यत्नमकुर्वन्नात्मलाभात्तत्परं विद्यत इति वचनादात्मतत्त्वसाक्षात्कारार्थं यतैवेति
भावः ४६ । ४७ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि भीष्मकटीये भारतमावदीपे अष्टनवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९८ ॥ ॥ ॥ अन्नाद्यर्थं यत्नमकुर्वता यत्कर्तव्यं त
विरूपयितुं हंसगीता आरभ्यते सत्यं दमं क्षमां प्रज्ञामित्यादिना १

१।३।४ हेद्विजपक्षिन् १।६ भोजमृताशांमृतमुजोदेवाः तपःस्वधर्माचरणं दमोबाह्येद्विधनियमः सत्यंयथार्थभाषणं आत्माभिगुप्तिश्चित्तजयः ग्रंथीनरागादीन् स्ववशंस्वाधी
नतां प्रियाप्रिययोर्हर्षविषादौनकर्तव्यावित्यर्थः ७ अरुंतुदोममंछिन्नृशंसवादीनिधुरवादीचनस्यात् हीनतोनीचात्परंशास्त्ररहस्यंचनाददीत उपतीमकल्याणीदाहकरीं पापलोक्या

॥ भष्मिउवाच ॥ अत्रतेवर्तयिष्येऽहमितिहासंपुरातनम् ॥ साध्यानामिहसंवादं हंसस्यचयुधिष्ठिर १ हंसोभूत्वाऽथसौपर्णस्त्वजोनित्यः प्रजापतिः ॥ स
वैपर्योतेलोकांस्त्रीनथसाध्यानुपागमत् ३ ॥ साध्याऊचुः ॥ ॥ शकुनेवयंस्मदेवावैसाध्यास्त्वामनुयुक्ष्महे ॥ पृच्छामस्त्वांमोक्षधर्मभवांश्चकिलमोक्षवित् ४ शु
तोऽसिनःपंडितोधीरवादीसाधुशब्दश्चरतेतेपतत्रिन् ॥ किमन्यसेष्टतमं द्विजत्वंकस्मिन्मनस्तेरमतेमहात्मन् ५ तन्नःकार्यं पक्षिवरप्रशाधियत्कार्याणामन्यसे
श्रेष्ठमेकम् ॥ यत्कृत्वावैपुरुषःसर्वबंधैर्विमुच्यतेविहगेंद्रेहशीघ्रम् ६ ॥ हंसउवाच ॥ इदंकार्यममृताशाःशृणोमितपोदमःसत्यमात्माभिगुप्तिः ॥ ग्रंथी
न्विमुच्यहृदयस्यसर्वान्प्रियाप्रियेस्ववशमानयीत ७ नारुंतुदःस्यान्नृशंसवादीनहीनतःपरमभ्याददीत ॥ ययास्यवाचापरउद्विजेतनतांवदेदुषतीपापलोक्याम्
८ वाक्सायकावदनाभिषपतंतियैराहतःशोचतिरात्र्यहानि ॥ परस्यनामर्मसुतेपतंतितान्पंडितोनावसृजेत्परेषु ९ परश्चेदेनमतिवादबाणैर्भृशंविध्येच्छमएवेहका
र्यः ॥ संरोष्यमाणःप्रतिहृष्यतेयःसआदत्तेसुकृतं वैपरस्य १० क्षेपायमाणमभिषंगव्यलीकंनिगृह्णातिच्वलितंयश्चमन्युम् ॥ अदृष्टचेतामुदितोऽनसूयुःसआदत्ते
सुकृतं वैपरेषाम् ११ आकुश्यमानोनवदामि किंचित्क्षमाम्यहंताडयमानश्चनित्यम् ॥ श्रेष्ठंहेतव्यक्षमामादुरार्याःसत्यंतथैवार्जवमानृशंस्यम् १२ वेदस्योपनिष
त्सत्यंसत्यस्योपनिषदमः ॥ दमस्योपनिषन्मोक्षएतत्सर्वानुशासनम् १३ वाचोवेगंमनसःक्रोधवेगंविधित्सावेगमुदरोपस्थवेगम् ॥ एतान्वेगान्योविषहेदुदीर्णा
स्तमन्येऽहंब्राह्मणं वैमुनिंच १४ अक्रोधनःकुप्यतां वैविशिष्टस्तथातितिक्षुरतितिक्षोर्विशिष्टः ॥ अमानुषान्मानुषेवैविशिष्टस्तथाऽज्ञानाज्ज्ञानविद्वैविशिष्टः १५
आकुश्यमानोनाकुश्येन्मन्युरेनंतितिक्षतः ॥ आक्रोष्टारंनिर्दहति सुकृतंचास्यविंदति १६ योनात्युक्तःप्राहुरूक्षंप्रियंवायोवाहतोनप्रतिहंतिधैर्यात् ॥ पापंचयोने
च्छतितस्यहंतुस्तस्येहदेवाःस्पृहयंतितिनित्यम् १७ पापीयसःक्षमेतैवश्रेयसःसदृशस्यच ॥ विमानितोहतोकुष्टपुवंसिद्धिं गमिष्यति १८ सदाऽहमार्यान्निष्ठतोऽप्युपा
सेनमोविधित्सोत्सहतेनरोषः ॥ नवाऽप्यहंलिप्समानःपरैर्मिनचैवकिंचिद्विषयेणयामि १९

नरकप्रदाम् ८।९।१० क्षेपायमाणमभिषेपकारिणं अभिषंगव्यलीकमभिनिवेशवशादप्रियम् ११।१२ उपनिषद्ग्रहस्य वेदाधिगमस्यफलंसत्यवचनमित्यर्थः तस्यापिफलंदमः १३
विधित्साविशिष्टापिपासा धेत्पानेऽस्यरूपं तृष्णाधेममित्यर्थः ब्राह्मणं ब्रह्मिष्ठं मुनिं ध्यायिन् १४ अज्ञानाज्ज्ञानहीनान्मूढात् ज्ञानविद्वद्भिरविद्वद्भिरज्ञानोवा १५ अत्युक्तोऽत्यंतनिदि
तःस्तुतोवाकृक्षंप्रियवानप्राहेतियोज्यं तस्यस्पृहयंतितिलिप्तंतेहृत्यर्थः १०।१८ निष्ठतोऽपिपूजां विधित्सागुण्या उत्सहतेच्छसति परैर्मिधर्मादपगच्छामि विषयेणविषयकाभार्थनयामि
देवतादिकंप्रार्थयामि १९

ब्रह्ममहत् २०।२१ उत्सेधनउत्तमनकरः ब्रह्मादिमंदपस्तंभमूतइत्यर्थः २२ नैर्गुण्यदोषं अनुयुजकाःस्पर्धावतः २३ इदंसर्वमेतस्यसर्वस्यफलं २४ अदुधानाक्रोष्टृन्शुनकानिवनबो
धयेत् नवर्धयेन्नर्दितयेत् २५।२६।२७।२८ अस्पृहयन्परेषामाशांजितवान् २९ वत्सश्चतुरःस्तनानिविनान्स्तस्यादीननुपदोक्तान्नुचरेत् सत्यंदमंक्षमाप्रज्ञामित्युपक्रांता
न्वाचतुःसंख्यान आचक्षेकथयामि पारावारस्यसमुद्रस्य ३०।३१।३२ यादृशैरिति श्लोकं व्याचष्टे यदीति ३३ मानुषविषयंमोर्गंद्रुमपिनेच्छति विनाशित्वात्तस्येत्यर्थः तदेवाहइदुरन्तमयो
ऽपिनसमःकिंतूपचयापचयधर्मा । तथावायुरप्यसमएव मंदमध्यमतीव्रमेदात् । एवंसर्वविषयमुच्चावचमुपचयापचयवतंतयोवेदसएववेदनान्यइत्यर्थः ३४ अदुष्टंरागद्वेषभयंयथास्यात्तथां

नाहंशतःप्रतिशपामिकंचिदमंदारं ह्यमृतस्येहवेद्भि ॥ गुह्यं ब्रह्मतदिदं ब्रवीमि न मानुषाच्छ्रेष्ठतरं हि किंचित् २० निर्मुच्यमानःपापेभ्योघनेभ्यइवचंद्रमाः ॥ विरजाः
कालमाकांक्षन्धीरोधैर्येणसिध्यति २१ यःसर्वेषांभवतिह्यर्चनीयउत्सेधनस्तंभइवाभिजातः ॥ यस्मैवाचंसुप्रसन्नावदंतिसवैदेवान्गच्छतिसंयतात्मा २२ नतथावक्तु
मिच्छंतिकल्याणान्पुरुषेगुणान् ॥ यथैषांवक्तुमिच्छंतिनैर्गुण्यमनुयुजकाः २३ यस्यवाङ्मनसीगुप्तेसम्यक्प्रणिहितेसदा ॥ वेदास्तपश्चत्यागश्चसइदंसर्वमाश्रुयात्
२४ आक्रोशनविमानाभ्यांनाशुधान्बोधयेदुधः ॥ तस्मान्नवर्धयेदन्यंनचात्मानंविर्हिसयेत् २५ अमृतस्येवसंतृप्येदवमानस्यपंडितः ॥ सुखं ह्यवमतःशेतेयोऽवमंता
सनश्यति २६ यत्क्रोधनोयजतियद्दातियद्वातपस्तप्यतियज्जुहोति ॥ वैस्वतस्तद्धरतेऽस्यसर्वमोघःश्रमोभवतिहिक्रोधनस्य २७ चत्वारिण्यस्यद्वाराणिसुगु
प्तान्यमरोत्तमाः ॥ उपस्थमुदरं हस्तौवाक्क्रतुर्थांसवर्मवित् २८ सत्यंदमं ह्यार्जवमानृशंस्यं घृतिं तितिक्षामतिसेवमानः ॥ स्वाध्यायनित्योस्पृहयन्परेषामेकांतशी
ल्यूर्ध्वगतिर्भवेत्सः २९ सर्वाश्चैनाननुचरन्त्वस्वच्चतुरःस्तनान् ॥ नपावनतमं किंचित्स्तत्यादध्यगमं क्वचित् ३० आचक्षेऽहंमनुष्येभ्योदेवेभ्यःप्रतिसंचरन् ॥ सत्यं
स्वर्गस्यसोपानंपारावारस्यनौरिव ३१ यादृशैःसंनिवसतियादृशांश्चोपसेवते ॥ यादृगिच्छेच्चभवितुंतादृग्भवतिपूरुषः ३२ यदि संतंसेवतियद्यसंतंतपस्विनंयदिवा
स्तेनमेव ॥ वासोयथारंगवशंप्रयातितथासतेषांवशमभ्युपैति ३३ सदादेवाःसाधुभिःसंवदंतेनमानुषंविषयंयातिद्रष्टुम् ॥ नैदुःसमःस्यादसमोहिवायुरुच्चावचंविष
यंयःसवेद ३४ अदुष्टंवर्तमानेतुहृदयांतरपूरुषे ॥ तेनैवदेवाःप्रीयंतेसतांमार्गस्थितेनैव ३५ शिश्रोदरेयेनिरताःसदैवस्तेनानरावाक्पुरुषाश्चनित्यम् ॥ अपेतदोषा
नपितान्विदित्वा दूराद्देवाःसंपरिवर्जयंति ३६ नवैदेवाहीनसत्वेनतोष्याःसर्वाशिनादुच्छ्रुतकर्मणावा ॥ सत्यव्रतायेतुनराःकृतज्ञाधर्मेरतास्तैःसहसंभजंते ३७ अ
व्याहृतं व्याहृताच्छ्रेयआहुःसत्यंवदेद्याहृतंतद्वितीयम् ॥ धर्मंवदेद्याहृतंततृतीयंप्रियंवदेद्याहृतंतचतुर्थम् ३८

तरंपूरुषेऽस्तर्थाभिणिवर्तमानेसतितेनैवांतर्थाभिणान्नातेनदेवाःप्रीयंते कीदृशेन अधिकारावस्थायांसतांमार्गस्थितेन योऽस्तर्थामीसएवजीवइत्यर्थः तथाचश्रुतयः । 'अयमात्माब्रह्मअहंब्रह्मा
स्मितस्वमसि'इत्याद्या जीवब्रह्मणोरभेदप्रतिपादिकाः ३५ अपेतदोषान्प्राप्यश्रितेनेतिशेषः ३६ हीनसत्वेननीचबुद्धिना संभजंतेसुखंविभज्यसेवते ३७ अव्याहृतंमौनंश्रेयःप्रथममितिशेषः
यत्सत्यंवदेत्तद्वितीयंश्रेयइतिव्याहृतंसद्विरितिशेषः मौनादपिश्रेष्ठमित्यर्थः एवमग्रेऽपियोज्यं ३८

एवंचेत्सर्वेकृतः श्रेय एवनाचरंतीत्याशयेन पृच्छति केनैति ३९ । ४० नष्टाज्ञानस्य लक्षणप्रकारचतुष्टयेन प्रश्नपूर्वकमाह कःस्विदिति ४१ । ४२ देवत्वं देवत्वहेतुः एवमप्येऽपि ४३ । ४४ क्षेत्रं स्थूलसूक्ष्मभेदेनाद्विविधं तत्कर्मणां वयोवस्थाद्यभ्यासोपजीविनां योनिः कारणं सद्भावः सत्तामात्रं यत्तत्सत्यमबाधितं तेन क्षेत्रस्य बाधितत्वमुक्तं भवति विशेषविधिनिषेधयोः शेषनिषेधाभ्यनुज्ञाफलकत्वनियमात् ४५ ॥ इति शांतिपर्वणि भोजधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे नवनवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९९ ॥ ॥ एवं पराशरहंसगीताभ्यामाधिका रिविशेषणान्युक्तांते सांख्यमतमनुरुध्य सद्भावः सत्यमुच्यते इति सत्तामात्रमबाधयं जिज्ञास्यमुपक्षिप्तमितरस्य बाध्यत्वं सूचितं । तच्च प्रकृतिपरमार्थतावादिनां योगानामते विरुद्धमिति मत्वा संहिदा नः सांख्ययोगयोर्विशेषं पृच्छति सांख्यइति १ अत्र सांख्यनाम एकात्म्यज्ञानं इदं सर्वं यद्यमात्मैति श्रुतिप्रसिद्धं न तु कापिलं पठितं तत्राख्यं 'संहृत्य सर्वं निजदेहसंस्थं कृत्वा सुशोभते जगदंतरात्मा' इत्युपसं हारात् । षष्ठितंत्रे तु प्रधाने एव सर्वल्यो न त्वंतरात्मनीतिप्रसिद्धं योगमते तु नानात्मवादो जीवेश्वरयोर्भेदश्च । अत्रैवानीश्वरः कथं मुच्येदित्यादि गुह्यतटस्थमीश्वरं विना मोक्षदौर्लभ्यसूचनात्

साध्या ऊचुः ॥ केनायमावृतोलोकः केनान प्रकाशते ॥ केन त्यजति मित्राणि केन स्वर्गं न गच्छति ३९ ॥ हंस उवाच ॥ अज्ञानेनावृतोलोको मात्सर्यान्न प्रकाशते ॥ लोभात् त्यजति मित्राणि संगं स्वर्गं न गच्छति ४० ॥ साध्या ऊचुः ॥ कःस्विदेको रमते ब्राह्मणानां कःस्विदेको बहुभिर्जोषमास्ते ॥ कःस्विदेको बलवान् दुर्बलोऽपि कः स्विदेऽपि कलहं नान्ववैति ४१ ॥ हंस उवाच ॥ प्राज्ञ एको रमते ब्राह्मणानां प्राज्ञश्चैको बहुभिर्जोषमास्ते ॥ प्राज्ञ एको बलवान् दुर्बलोऽपि प्राज्ञ एषां कलहं नान्ववैति ४२ ॥ साध्या ऊचुः ॥ किं ब्राह्मणानां देवत्वं किंच साधुत्वमुच्यते ॥ असाधुत्वे च किं तेषां किमेषां मानुषं मतम् ४३ ॥ हंस उवाच ॥ स्वाध्याय एषां देवत्वं व्रतं साधुत्वमुच्यते असाधुत्वं परिवादो मृत्युर्मानुष्यमुच्यते ४४ ॥ भीष्म उवाच ॥ संवाद इत्ययं श्रेष्ठः साध्यानां परिकीर्तितः ॥ क्षेत्रं वै कर्मणां योनिः सद्भावः सत्यमुच्यते ४५ ॥ इति श्री म० शां० मो० हंसगीता समाप्तौ नवनवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९९ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ सांख्ये योगे च मे तात विशेषं वक्तुमर्हसि ॥ तव धर्मज्ञ सर्वं हिविदितं कुरुसत्तम १ ॥ भीष्म उवाच ॥ सांख्याः सांख्यं प्रशंसन्ति योगायोगं द्विजातयः ॥ वदन्ति कारणं श्रेष्ठं स्वपक्षोद्भावनाय वै २ अनीश्वरः कथं मुच्येदित्येवं शत्रुक र्शन ॥ वदन्ति कारणं श्रेष्ठं योगाः सम्यग्मनीषिणः ३

कारणहेतुः युक्तिरित्यावत् स्वपक्षोद्भावनाय स्वपक्षोत्कर्षाय १ युक्तिमेवाहानीश्वरइति । 'एष ह्येव साधु कर्मकारयति तं यमेभ्यो लोकेभ्य उन्निनीषते ॥ एष ह्येव साधु कर्मकारयति तं यमघो निनीषते । अज्ञो जं गुरनीशोऽयमात्मनः सुखदुःखयोः ॥ ईश्वरप्रेरितो गच्छेत्स्वर्गं वा श्वभ्रमेव वा' इति श्रुतिस्मृतिभ्यां स्तिथं कुरादिकं सकर्तृकं कार्यत्वाद्दृढादिति युक्तं यनुगृहीताभ्यामस्ति तटस्थ ईश्वरस्त दभावे हि स्वतंत्रश्चेतनोऽनिष्टजनकैकर्मणि प्रवर्तते । प्रवर्तते चेद्विद्वानप्यतोऽस्ति कश्चिच्चेतनोऽभिष्टाता । न च कर्मणः प्रेरकत्वं संभवति तस्य प्रकृतिकार्यस्य प्रवर्तकत्वायोगात् तथा च पातंजलं सूत्रं । निमित्तमप्रयोजकं प्रकृतीनामावरणभेदस्तु ततः क्षेत्रिकवदिति । निमित्तं पुण्यपापात्मकं कर्म प्रकृतीनां गुणानां प्रयोजकं न भवति किंतु हि जलवत्स्वयं प्रवर्तकत्वायां प्रकृतौ कैदारिकवदावर णभंगा यैव कर्माण्युपयुज्यते । यथा दूरदृष्टप्रतिबद्धा गुणाः प्रातिकूल्येन परिणमन्ते सदृष्टेन तु तद्विपरीतं क्रियत इति सूत्रार्थः । तस्मादयस्कांतमणिवदुदासीनोऽपीश्वरः स्वसत्तामात्रेण प्रधानं प्रवर्त यन्मत्ताननुगृह्णाति । अतो मोक्षप्रदाता ईश्वरोऽवश्यमस्तीति ज्ञेयमिति योगानां युक्तिः ३

सांख्यानां युक्तिमाह वदन्तीति द्वाभ्यां सर्वांगतीर्विज्ञाय साक्षात्कृत्य । सांख्यमते हि यथा स्फटिकः स्वतः शुद्धो जपाकुसुमसामिध्याद्रक्तः स एव स्फटिकांशो धीप्रमोषे पद्मरागः सोऽपि चंद्रिकायामिद्रनी लइत्यध्यासपरंपरा । तथा चिदात्मा स्वतः शुद्धो मायायोगादीश्वरोऽविद्याया ब्रह्मधीप्रमोषे सूत्रात्मा अविद्याप्राबल्ये विराट् । अतिप्राबल्ये विश्वोऽप्यष्टिदेहमात्राभिमाना तत्र यथा घटांतर्ग तादीपप्रभाघटमात्रं मासयति घटच्छिद्राद्बहिर्गतां किं द्रव्यनगतं विषयं सर्वात्मना घटाद्बहिर्गता कृत्स्नं भवनोदरं व्याप्नोति तथा प्रत्यक्षितिर्देहावृता देहमात्रं भासयति देहेन्द्रियादिद्वारा देहाद्बहिर्गता सती ब्रह्मांडांतर्गतं किंचिच्छब्दादिकं विषयं गुरुकृत्युक्तया प्रत्यक्षप्रवणस्य सर्वात्मना देहाध्यासनिवृत्तौ कृत्स्नं त्रिभुवनोदरं व्याप्नोति तदानीमयं सर्वात्मको विराट् स्मीत्यभिमान्यते । ततोऽविद्यायास्ता नवेसूत्रात्माऽस्मीतितस्यावशो ईशोऽस्मीति मायायाश्च विनाशे शुद्धचिन्मात्रात्मना दीप्यत इत्ययमनुभवक्रमः । तत्र विश्वस्य विराट्पूत्रेण शुद्धप्रापिकाः क्रमेण च तस्त्रोगतयस्ताः सर्वाः साक्षात्कृ ताश्चेत्तु व्यक्तं सुतरां व्यक्तं देहादेहचतुष्टयादूर्ध्वब्रह्मविष्णुचैव । ब्रह्मण्यज्ञानबलक्रमेण शादिविश्वाताभ्यासस्तत्तानवक्रमेण नश्यति च पूर्णपूर्वरूपमुपतिष्ठति । सर्वात्मना त्वध्यासनिवृत्तौ स्फटिकवदनुपाधिप्रत्यक्षं प्रकाशत इत्यनुभवबलादेव सिद्धयति किंतु तस्येश्वरेणांतर्गदुनेति सांख्यामन्यते ४ । ५ स्वपक्षइति एवं पक्षद्वयेऽपि युक्तौ सत्यां यः स्वस्य संमतः पक्षस्तद्विषयैव युक्तिर्ग्रा ह्या वचनमपीक्षमते मागुदाहृतमेव समये स्वस्वपक्षे । सांख्यमतेऽपि अयमात्मा ब्रह्म सोऽयमात्मा चतुष्टयादित्युपक्रम्य विश्वतैजसप्राज्ञान्जाग्रत्स्वप्नषुप्ताभिमानिनः क्रमेण निर्दिश्य शिवम

वदन्ति कारणं चेदं सांख्याः सम्यग्द्विजातयः ॥ विज्ञायेद्गतीः सर्वा विरक्तो विषयेषु यः ४ ऊर्ध्वसदेहात्सु व्यक्तं विमुच्येदिति नान्यथा ॥ एतदाहुर्म हाप्राज्ञाः सांख्यैर्मोक्षदर्शनम् ५ स्वपक्षकारणं ग्राह्यं समये वचनं हितम् ॥ शिष्टानां हिमतं ग्राह्यं त्वद्विधैः शिष्टसंमतैः ६ प्रत्यक्षहेतवो योगाः सांख्याः शास्त्रविनिश्चयाः ॥ उभे चैते मते तत्त्वे मम तात युधिष्ठिर ७ उभे चैते मते ज्ञाते च तृपते शिष्टसंमते ॥ अनुष्ठिते यथाशास्त्रं नयेतां परमां गतिम् ८ तुल्यं शौचं तपो युक्तं दया भूतेषु चानघ ॥ व्रतामाधारणं तुल्यं दर्शनं न समंतयोः ९

द्वैतं चतुर्थमन्यते स आत्मा स विज्ञेय इति शुद्धात्मनो ज्ञेयत्वपरं तत्रैव प्राप्तं प्रकृत्यैव सर्वेश्वरइत्याद्याप्राप्तानां प्रतीचोऽन्य ईशोऽस्तीति गम्यते तत्रापि स्वपक्षानुसारि यद्वचनं तदेव हितं १ किंतु चिच्छि द्र संमतमित्याकांक्षायां द्वयमपि हेतुविशेषयोः समबलत्वात् सममेवेत्याह प्रत्यक्षेति कंठकूपेक्षुस्तिपासानिवृत्तिरित्यादिकं तत्र तत्र धारणाफलं योगपक्षे प्रत्यक्षमेव प्रामाण्यहेतुः । सांख्यपक्षे तु पूर्वोदा हृतं शास्त्रमेवास्ति अतः श्रुतिप्रत्यक्षयोस्तुल्यबलत्वाद्द्वयमपि शिष्टसंमतमेवेत्यर्थः ७ फलस्याविसंवादादपि द्वयोः साम्यमाह उभे चैते इति ८ फलैक्ये हेतुसाधनैक्यमाह तुल्यमिति व्रतानामहिंसा सत्यास्तेयादीनां नष्टे कल्पे साधने गतिद्वयं संभवति नापि द्वयोर्मतयोः परमत्वं संभवत्यत उभयप्राप्या एकैव गतिः यथोक्तं भगवता । 'यत्सांख्यैः प्राप्यते स्थानं तद्योगैरपि गम्यते' इति । कतर्हितयोर्विसं वादइत्यत आह दर्शनं न समंतयोरिति दर्शनं शास्त्रं अयमर्थः । महदादिसंस्कारजगद्रज्ज्वांसर्पइवात्मन्यध्यस्तं तत्सम्यगवेक्षणलक्षणेनाधिष्ठानज्ञानेन बाधितं चेत्संसारस्य सबीजस्योच्छेदो भवती तिसांख्याः । योगास्तु हेतुद्वयं समनागतमिति हेतुबलं तुल्यस्य द्रष्टव्ययोः संयोगो हेतुहेतुरिति तन्निमित्तमुक्तं । तथा च महदादिद्रव्याकारवृत्तिनिरोधेन द्रष्टव्ययोर्वियोगे सातिष्ठतुर्द्वैतिसारूप्याभावा त्स्वरूपेऽवस्थितिः कैवल्यं भवति । यथोक्तं योगश्चित्तवृत्तिनिरोधस्तदा द्रष्टुः स्वरूपेऽवस्थानं वृत्तिसारूप्यमितरत्रेति । एवं च हेतुनाशो कार्यनाशजगतो भित्थात्वनिरूपणं व्यर्थमिति म न्यते इति यथोक्तं वासिष्ठे 'द्वौ कर्मौ चित्तनाशस्य योगो ज्ञानचराधव ॥ योगोऽस्ति निरोधो हि ज्ञानं सम्यगवेक्षणं ॥ असाध्यः कस्यचिद्योगः कस्यचित्त्वनिश्चयः ॥ प्रकारौ द्वौ ततो देवो जगदपरमः शिवः' इति ९

फलसाधनयोरैक्ये किमर्थोऽयं शास्त्रभेद इति शङ्कते यदीति १० उत्तरमाह रागमिति अयं भावः । ज्ञानाग्नेवस्तुतत्त्वदर्शनेन सकृदपि बाधितस्य द्वैतसत्यत्वसंस्कारस्य पुनरुदयोन भवति प्र
तिबिबादिवत्तन्मिथ्यात्वनिश्चयात् । तथाचरागाद्यनुदयात्तत्त्वमनापि देहो नापि तज्जुःखं च भवति संसारकारणाभावात्सुखेन मुच्यते च यथोक्तं । दुःखजन्मवृत्तिदोषमिथ्याज्ञानानामुत्तरोत्तरा
पायेतदनंतरापायादपवर्गइति । योगपक्षे तु निरोधसंस्कारबलेनैव दृश्यसंस्कारोपमर्दः कार्यः ततश्चरागाद्युच्छेदक्रमेण मुच्यते तदभावे त्वसकृन्निरोधाभ्यासेऽपिरागाद्याक्रांततयायोगाद्भूयती
तियोगमार्गे मोक्षे विप्रसंभावनाऽस्तीति नासौ मुख्यइति ११ एतदेकमहामत्स्यायनेकदृष्टांतैरुपपादयति यथाचेत्यादिना अनिभिषामत्स्याः योगशब्दोऽत्रप्रायेण मत्वर्थोऽयं प्रत्ययांतोयो

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यदितुल्यं वतं शौचं दयाचात्र फलं तथा ॥ न तुल्यं दर्शनं कस्मात्तन्मे ब्रूहि पितामह १० ॥ भीष्म उवाच ॥ रागं मोहं तथा स्नेहं कामं क्रोधं च केवलम्
योगाच्छिन्वा ततो दोषान्पंचैतान्प्राप्नुवंति तत् ११ यथाचानि मिषाः स्थूला जालं छित्त्वा पुनर्जलम् ॥ प्राप्नुवंति तथा योगास्तत्पदं वीतकल्मषाः १२ तथैव वागुरां
च्छित्त्वा बलवंतो यथा मृगाः ॥ प्राप्नुयुर्विमलं मार्गं विमुक्ताः सर्वबंधनैः १३ लोभजानितथाराजन्बंधनानि बलान्विताः ॥ छित्त्वा योगाः परमार्गं गच्छंति विमलं शिवम्
१४ अबलाश्च मृगाराजन्वागुरास्तथा परे ॥ विनश्यंति न संदेहस्तद्वद्योगबलादृते १५ बलहीनाश्च कौंतेय यथा जालंगता मृगाः ॥ वधंगच्छंति राजेन्द्र योगास्तद्वत्सु दुर्ब
लाः १६ यथाच शकुनाः सूक्ष्मं प्राप्य जालमरिंदमम् ॥ तत्र सक्ता विपद्यंते मुच्यंते च बलान्विताः १७ कर्मजैर्बंधनैर्बद्धास्तद्वद्योगाः परंतप ॥ अबला वै विनश्यंति मुच्यं
ते च बलान्विताः १८ अल्पकश्च यथाराजन्वाहिः शान्त्यति दुर्बलः ॥ आक्रांत इंधनैः स्थूलैस्तद्वद्योगोऽबलः प्रभो १९ स एव च यदाराजन्वाहिर्जातबलः पुनः ॥ समीर
णगतः क्षिप्रं देहं कृत्स्नां महीमपि २० तद्वज्जातबलो योगी दीप्ततेजामहाबलः ॥ अंतकाल इवादित्यः कृत्स्नं संशोषयेज्जगत् २१ दुर्बलश्च यथाराजन्स्रोतसाहियते नरः ॥
बलहीनस्तथा योगो विषयैर्हियते वशः २२ तदेव च महास्रोतो विष्टं भयति वारणः ॥ तद्वद्योगबलं लब्ध्वा व्यूहते विषयान्बहून् २३ विशंति चावशाः पार्थ योगाद्योगब
लान्विताः ॥ प्रजापतीं नृषीन् देवान्महाभूतानि चेश्वराः २४ नयमो नांतकः कुट्टो न मृत्युर्भीमविक्रमः ॥ ईशते नृपते सर्वे योगस्यामिततेजसः २५ आत्मना च सहस्रा
णि बहूनि भरतर्षभ ॥ योगः कुर्याद्बलं प्राप्य तैश्च सर्वैर्महीं चरेत् २६ प्राप्नुयाद्विषयान्कश्चित्पुनश्चोग्रंतपश्चरेत् ॥ संक्षिपेच्च पुनस्तात सूर्यस्तेजो गुणानिव २७
बलस्थस्य हियोगस्य बंधने शस्य पार्थिव ॥ विमोक्षे प्रभविष्णुत्वमुपपन्नमसंशयम् २८ बलानियोगप्राप्तानि मयैतानि विशांपते ॥ निदर्शनार्थं सूक्ष्माणिव
क्ष्यामि च पुनस्तव २९

गिषः प्रकरणाज्ज्ञेयः १२ वागुरां पाशवर्तोऽज्ञापुरज्जुं १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ योगोऽबलः योगीनिर्बलः १९ । २० । २१ । २२ व्यूहते विक्षिपति तुच्छीकरोतीत्यर्थः २३ अवशाः
स्वतंत्राः २४ स्वातंत्र्यमेवाह नयमहति २५ प्रत्यक्षदेवो योगावतिस्वोक्तिं व्याचष्टे आत्मनामिति आत्मना देहानां स एकधामवति त्रिधामवतीत्यादिका व्यूहस्य वेदेऽपि श्रवणात् । सौ
मर्यादिवद्युगपदनेकदेहधारणं योमिनां दृष्टमित्यर्थः २६ कश्चित्कश्चिद्गुणमिति मूलपाठः २७ उपपादितमर्थनिगमयति बलस्थस्येति बंधने शस्य बंधनं तु संमर्थस्य २८ मया उक्तानीति शेषः २९

समाधिसिद्धयर्थधारणानां व्याचक्ष्यतमे देशे चित्तस्य स्थिरीकरणं तां प्रति तद्विषये निदर्शनानि दृष्टांतान् ३० । ३१ पात्रेशिरसि पृष्ठे ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ दार्ष्टी
तिकमाह तथैवेति ३७ आत्मन्यात्मानं प्रवेश्य वृत्तिसारूप्यं त्यक्तेत्यर्थः पुनीतानां न हि ज्ञानेन सदृशं पवित्रमिह विद्यत इति स्मृते ज्ञानेन पवित्राणां सांख्यानामित्यर्थः ३८ नाभ्यां मणिपूरे कं
ठे विशुद्धौ शीर्षे सहस्रारे हृदि अनाहते एतच्चाऽऽज्ञादि चक्राणामुपलक्षणं एते आंतराधारणाविषयाः । वक्षःप्रभृतयो देहावयवा बाह्याः । एते तालुनिरसंघिदित्यादियोगशास्त्रप्रसिद्धता
त्वादीनामुपलक्षणं । दर्शने बाह्यतरे सूर्यरश्म्यादौ । श्रवणे अनाहतध्वनौ । घ्राणे नासाग्रे दृष्टिधारणं । अत्र योगानुष्ठानप्रयोगो वेदस्तुतिदीक्षायाश्चतुर्दशोक्तोऽस्माभिः प्रदर्शितोऽनुसंधे
यः ३९ अहिंसादय एव जातिदेशकालसमयानवच्छिन्नाः सार्वभौममाहाव्रतमित्युच्यंते । तत्र पाठीनरोहितावाद्यो प्रशस्तौ हव्यकव्ययोरिति स्मृतेः पाठीनादीनेव भक्षयिष्येन मत्स्यान् । 'म
आत्मनश्च समाधाने धारणां प्रतिवा विभो ॥ निदर्शनानि सूक्ष्माणि शृणु मे भरतर्षभ ३० अप्रमत्तो यथा धन्वी लक्ष्यं हंतिसमाहितः ॥ युक्तः सम्यक्तथा योगी मोक्षं प्रा
प्नोत्यसंशयम् ३१ स्नेहपूर्णं यथा पात्रे मन आधाय निश्चलम् ॥ पुरुषो युक्त आरोहे सोऽपानं युक्तमानसः ३२ युक्तस्तथाऽप्यमात्मानं योगः पार्थिव निश्चलम् ॥ करोत्य
मलमात्मानं भास्वरूपमदर्शनम् ३३ यथा च नावं कौंतेय कर्णधारः समाहितः ॥ महार्णवमतांशीघ्रं नयेत्पार्थिव स तम ३४ तद्वदात्मसमाधानं युक्तायोगेन तत्त्ववित् ॥
दुर्गमं स्थानमाप्नोति हित्वा देहमिमं नृप ३५ सारथिश्च यथा युक्ता सदश्वान्सु समाहितः ॥ देशमिष्टं नयत्याशु धन्विनं पुरुषर्षभ ३६ तथैव नृपते योगी धारणासुस
माहितः ॥ प्राप्नोत्याशु परं स्थानं लक्षं मुक्त इवाशुगः ३७ अवेक्ष्यात्मनि चात्मानं योगी तिष्ठतियोऽचलः ॥ पापं हंति पुनीतानां पदमाप्नोति सोऽजरम् ३८ नाभ्यां कं
ठे च शीर्षे च हृदि वक्षसि पार्श्वयोः ॥ दर्शने श्रवणे चापि घ्राणे चामि तविक्रम ३९ स्थानेष्वेतेषु योगी महाव्रत समाहितः ॥ आत्मना सूक्ष्ममात्मानं युक्ते सम्यग्विशां
पते ४० सशीघ्रमचलप्रख्यं कर्मदग्ध्वा शुभाशुभम् ॥ उत्तमं योगमास्थाय यदीच्छति विमुच्यते ४१ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ आहारान्कीदृशान्कृत्वा कानिजित्वा
च भारत ॥ योगी बलमवाप्नोति तद्वान्बलमुर्महति ४२ ॥ भीष्म उवाच ॥ कणानां भक्षणे युक्तः पिण्याकस्य च भारत ॥ स्नेहानां वर्जने युक्तो योगी बलमवाप्नुयात् ४३
भुंजानो यावकं रूक्षं दीर्घकालमरिंदमम् ॥ एकाहारो विशुद्धात्मा योगी बलमवाप्नुयात् ४४ पक्षान्मासान् चतुर्धैतान्संवत्सरानहस्तथा ॥ अपः पीत्वा पयो मिश्रा योगी बल
मवाप्नुयात् ४५ अखंडमपि वामांसं सततं मनुजेश्वर ॥ उपोष्य सम्यक् शुद्धात्मा योगी बलमवाप्नुयात् ४६

त्स्यांश्च कामतो जग्ध्वा पुनः संस्कारमर्हति इति मत्स्यभक्षणे प्रायश्चित्तगौरवस्मृतेः । सोऽयं हि सायां जात्यवच्छेदः पाठीनादीनप्यतीर्थेष्वेव हिंसासिष्येन तीर्थे इति देशावच्छेदः । अतीर्थेऽपि दर्शादि
व्यतिरिक्ते एव काले हिंसासिष्येनान्यदेतिका लवच्छेदः । तत्रापि श्राद्धार्थमेव हिंसासिष्येन आत्मार्थमिति समयावच्छेदः । एतैरनवच्छिन्नाः सर्वात्मनाऽपि हिंसात्यागात् । अनापद्यादिवातस्या
गः सोऽयं महाव्रतमित्युच्यते । एवं सत्ये अस्ते ये ब्रह्मचर्ये अपरिग्रहे च महाव्रतमुदाहर्तव्यं ४० यदीच्छतीति योगिनः स्वेच्छया ब्रह्मलोकादीगमनं विदेहकैवल्यं देहधारणं चैति दर्शितं ४१ । ४२
४३ यावकं जलोष्मपक्वं यवात्रं यवपिष्ठमयं वामक्ष्यं ४४ पयोमिश्राः क्षीरमिश्राः ४५ अखंडं सर्वकालं मांसमुपोष्य सक्त्वा मांसमित्यन्येषामप्युपलक्षणं यथोक्तं हठयोगे 'मांसं दधिकुलितं
चलशुनं शाकमेव च ॥ कटुम्लतिक्तपिण्याकहिंसुसौवीरसर्षपाः ॥ तैलं च वज्र्यान् येतानि यज्ञतो योगिना सदा ॥ पुनरुष्णीकृतं ब्रह्ममहितं चैतिकेचन' इति ४६

पौरुषान्पुरुषप्रियांशब्दान् ४७ अरतिःस्त्रीसंगाभावजनमस्वास्थ्यं स्पर्शःरुपादिसंयोगजसुखं ४८ दीपयंतिप्रकाशयंति आत्मानंस्वंपदार्थं आत्मनाबुद्ध्या । दृश्यतेस्वययाबुद्धये
तिश्रुतः ध्यानंध्येयाकारप्रत्ययप्रवाहः तत्रप्रत्ययैकतानताध्यानमिति सूत्रं अध्ययनं प्रणवजपः यथोक्तं । 'जपाच्छांतःपुनर्ध्यायेद्विद्वानाच्छांतःपुनर्जपेत् । जपध्यानपारिश्रान्त आत्मानं च
विचारयेत्' इति ४९ यः कश्चिदित्यनेनात्राधिकारिदौर्लभ्यमुक्तं ५० । ५१ । ५२ । ५३ सुस्थेयं सुत्वेन स्थापुंशक्यं ५४ नष्टमारोग्याद्याघातवर्ती ५५ । ५६ योगेशुयोगशास्त्रेषु

कामंजित्वातथाक्रोभंशीतोष्णवर्षमेव च ॥ भयंशोकंतथाश्वासंपौरुषान्विषयास्तथा ४७ अरतिर्दुर्जयांचैवघोरांतृष्णांचपार्थिव ॥ स्पर्शनिद्रांतथातंद्रोर्दुर्जयां
नृपसत्तम ४८ दीपयंतिमहात्मानःसूक्ष्ममात्मानमात्मना ॥ वीतरागामहाप्रज्ञाध्यानाध्ययनसंपदा ४९ दुर्गस्त्वेषमहापंथाब्राह्मणानांविपश्चिताम् ॥ यः
कश्चिद्भजतिह्यस्मिन्क्षेमेणभरतर्षभ ५० यथाकश्चिद्वर्णधोरंबहुसर्पसरीसृपम् ॥ श्वभ्रवतोयहीनंचदुर्गमंबहुकंटकम् ५१ अभक्षमटवीप्रायंदावदग्धमहीरुहम्
पंथानंतस्कराकीर्णक्षेमेणाभिपतेद्युवा ५२ योगमार्गतथाऽऽसाद्ययःकश्चिद्भजतेद्विजः ॥ क्षेमेणोपरमेन्मार्गाद्बहुदोषोहिसस्मृतः ५३ सुस्थेयंक्षुरधारासुनिशिता
सुमहीपते ॥ धारणासुतुयोगस्यदुःस्थेयमकृतात्मभिः ५४ विपन्नाधारणास्तातनयंतिनशुभांगतिम् ॥ नेहहीनायथानावःपुरुषानर्णवेनृप ५५ यस्तुतिष्ठ
तिकौंतेयधारणासुयथाविधि ॥ मरणजन्मदुःखंचसुखंचसविमुंचति ५६ नानाशास्त्रेषुनिष्पन्नयोगेष्विदमुदाहृतम् ॥ परंयोगस्ययत्कृत्यंनिश्चितंतद्विजातिषु
५७ परंहितद्ब्रह्ममयंमहात्मन्ब्रह्माणमीशंवरदंचविष्णुम् ॥ भवंचधर्मंचषडाननंचयद्ब्रह्मपुत्रांश्चमहानुभावान् ५८ तमश्चकष्टंसुमहद्रजश्चसत्वंविशुद्धंप्रकृतिं
परांच ॥ सिद्धिंचदेवींवरुणस्यपत्नींतेजश्चकृत्संसुमहच्चधैर्यम् ५९ ताराधिपंखेविमलंसतारंविश्वांश्चदेवानुरगान्पितृंश्च ॥ शैलांश्चकृत्स्नानुदधींश्चघोरान्नदींश्चसर्पाः
सवनान्चनान्श्च ६० नागान्नगान्यक्षगणान्दिशश्चगंधर्वसंधान्पुरुषान्स्त्रियश्च ॥ परस्परंप्राप्यमहान्महात्माविशेतयोगीनचिरादिसुतः ६१

कृत्यं कर्तुं योग्यंफलमिति यावत् ५७ ब्रह्मब्रह्मविष्णवादिस्त्रष्टृषुर्गुणैर्तिरुपतत्प्रधानं परं कैवल्यारम्भकं योगफलं स्याद्ब्रह्मविष्णवादिभावोऽपि योगफलमित्यर्थः महानुभावान्कृष्यमकपिकादीन्
५८ तमोरजसीलयविस्त्रेपौयोगविघ्नौ सत्त्वंचधर्मज्ञानैश्वर्योपगमामुदितिविशुद्धमित्युक्तं आत्मतत्त्वप्रकाशकरंविशुद्धता विशेषयोगीत्यपकृत्यते परंप्रकृतिप्रकृतिलयत्वंचविशते वरुण
स्यपत्नींसिद्धिंजलजयंतंजश्चविशतेइत्यनेनतेजोजयं । सुमहच्चधैर्यमितिपृथ्वीजयंचप्राप्नोतीत्यर्थः ५९ ताराधिपादीनामध्येयद्वावंछतितद्वावमिच्छयाप्राप्नोतीत्यर्थः यथोक्तंनिरुक्ते ।
अयाममोयांयांवेवतांनिराहृतस्यास्तस्यास्ताद्वाव्य मनुभवतीति ६० । ६१

ननुयथाऽग्नेःशुद्धाविस्फुल्लिगाव्युच्चरंत्येवमेवैतस्मादात्मनःसर्वएत आत्मानोव्युच्चरंतीतिपुरुषादेवब्रह्मादीनांसृष्टिःश्रूयतेतत्कथं ब्रह्मादीन्प्राकृतिद्वान्योगीविशतइत्युच्यतेइत्याशंक्याह कथाचेति
देवेपरमात्मनिविषयेयेयंकथाजगत्कर्तृत्वादिनिरूपणात्मिका आत्मन आकाशःसंभूतइत्यादिश्रुतितःप्रसक्तासेयंशुभेवनास्मन्मतविरुद्धेत्यर्थः । यतोयोगीनारायणात्मानारायणेतुर्गुणैर्वर्तमानो
अयमहंनारायणइत्यहंग्रहेणप्रणिहित आत्मायेनसतथा । तंयथाययोपासतेतथेतःप्रेत्यभवतीतिश्रुतेनारायणमावंप्राप्तोमहात्माव्यापकचित्तःसर्वानभिभूयसर्वाधिकोभूत्वामर्त्यांश्चमौक्तिकान्
जरायुजादीन्कुरुतेसंकल्पमात्रेणसृजत्यतोयोगिनांसंप्रज्ञातेभूतस्त्रष्टृत्वंव्युत्पन्नानेभौतिकजंतुस्त्रष्टृत्वंचास्तीतिनकथाचित्श्रुत्यायोगशास्त्राविरुध्यते । वेदांतिभिरप्यस्ययोगैश्वर्यस्यहर्तुमशक्य
त्वाच्चशास्त्रातिपादेऽभ्युपगतत्वाच्चेतिनकिंचिदवयं ६२ ॥ इति शांति० मोक्ष० नी० भा० त्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३०० ॥ सूचीकटाहस्यायेनयोगमुक्त्वासांख्यंवल्लभमारभते सम्यगिति १
१ मेमत्तः इदं वक्ष्यमाणं तस्मात्तेशोः यतिभिः ऋषिभिः विहितं प्रकाशितं १ तदेव स्तौति यस्मिन्नाति प्राणावैसत्यंतेषामेषसत्यमिति श्रुत्या प्राणोपलक्षितस्य कृत्स्नस्य प्रपंचस्य यावद्भवति

कथाचयेयं नृपते प्रसक्ता देवे महावीर्यमतौ शुभेयम् ॥ योगीसि सर्वानभिभूय मर्त्यान् नारायणात्मा कुरुते महात्मा ६२ ॥ इति श्रीमहा० शांति० मोक्ष० योगविधौ त्रिश
ततमोऽध्यायः ॥ ३०० ॥ ॥ ४४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ सम्यक्कथाऽयं नृपते वर्णितः शिष्टसंमतः ॥ योगमार्गायथान्यायं शिष्यायेह हितैषिणा १ सांख्ये
त्विदानीं कात्स्न्येन विधिं प्रब्रूहि प्रच्छते ॥ त्रिषु लोकेषु यज्ज्ञानं सर्वतद्विदितं हिते २ ॥ भीष्म उवाच ॥ शृणु मे त्वमिदं सूक्ष्मं सांख्यानां विदितं आत्मनाम् ॥ विहितं याति
भिः सर्वैः कपिलादिभिरिष्वरैः ३ यस्मिन्नाविभ्रमाः केचिद्दृश्यंते मनुजर्षभ ॥ गुणाश्च यस्मिन्बहवो दोषहानिश्च केवला ४ ज्ञानेन परिसंख्यायसदोषान्विषयानृप ॥
मानुषान् दुर्जयान् कृत्स्नान्पैशाचान्विषयास्तथा ५ राजसान्विषयान् ज्ञात्वा यक्षाणां विषयास्तथा ॥ विषयानौरगान् ज्ञात्वा गांर्षवविषयास्तथा ६ पितॄणां
विषयान् ज्ञात्वा तिर्यक्षुचरतानृप ॥ सुपर्णविषयान् ज्ञात्वा मरुतां विषयास्तथा ७ राजर्षिविषयान् ज्ञात्वा ब्रह्मर्षिविषयास्तथा ॥ आसुरान्विषयान् ज्ञात्वा वैश्वदेवां
स्तथैव च ८ देवर्षिविषयान् ज्ञात्वा योगानामपि चेश्वरान् ॥ प्रजापतीनां विषयान् ब्रह्मणो विषयास्तथा ९

रमबाध्यस्वलक्षणं सत्त्वमन्यत्सर्वयैवाबाध्यत्वं सत्त्वं प्रत्यगात्मन इति दर्शितं । तत्राद्यमादाय कृत्स्नोपिकर्मोपास्त्यादि व्यवहारः सिध्यति अंत्यमादाय नेहमानाऽस्ति किंचनेत्यादि जगतो बाधादिकं
संगच्छते । मतांतरे तु सर्वस्य भेदस्य पारमार्थिकत्वादिदं सर्वयदयमात्मानेह नानाऽस्तीत्याद्या अध्यारोपापवादम्यायेनात्मैक्यप्रतिपादनपराः श्रुतय उपरुध्यंत इति तेषां जगत्सत्यत्वं विभ्रमो दृश्यते ।
केषांचिदात्मन्यप्यसत्त्वधर्मोऽस्ति न त्वस्माकं किंचिदप्यंशे विभ्रमोऽस्तीत्यर्थः । गुणाः कर्मज्ञानकांडयोर्दृष्टिभेदेनाविरोधादयः । दोषाश्च ब्रह्मत्वादेष्टकस्मिन् शरीरे सर्वात्मसांनिध्याविशेषादेकस्य
भोगेन सर्वेषां भोगापत्तिरित्यादयस्तेषां हानिः ४ ज्ञानेनेति तत्त्वदर्शनोन्मुखं चेत्तत्त्वस्य तमः पिहिततयाऽनधिगमाच्च शुकौरजतादिवन्मानुषत्वादि भावंपश्यति । तत्रोत्तरोत्तरज्ञानेन पूर्वपूर्वमान्
परिसंख्यायबाधित्वा प्राप्नुवंति शुभं मोक्षमिति श्रयोदशेन संबधः । सदोषानागमापायितयामिध्यात्वदोषयुक्तान् यथोक्तं । 'आदावंतेष्यन्नास्ति वर्तमानेऽपि तत्तथा' इति । 'नासतो विद्यते भावः' इति च
ज्ञात्वा परिसंख्यायेति सर्वत्र योज्यं । तत्र यथायथा तत्त्वावरकस्य तमः सत्यगवेक्षणेनापगमस्तयोत्तरोत्तरमुत्कृष्टविषयोपस्थितिर्यावद्ब्राह्मणो विषयान्पश्यति प्राग्वत् ५ । ६ । ७ । ८ । ९

१० । ११ अत्रगुणाअप्यागमापावितयादोषाएवेतिहेऽपिहानार्थमेवज्ञातव्याः १२ सांख्यज्ञानेऽपिदोषाविद्वत्त्वाभिमानादयः गुणाअद्वेष्टत्वादयः १३ सत्त्वमिति । 'आनंदःप्रीतिरुद्वेगःप्राका
इयंपुण्यशीलता । संतोषःश्रद्धाधनस्वमार्जवंत्यागशीलता । ऐश्वर्यचेतिसत्त्वस्यगुणादशानिर्गजाः । आस्तिकत्वमकार्पण्यंस्वदुःखोपसेवनम् । भेदःपुरुषताचैवकामक्रोधौमदस्तथा । दपंत्वे
पातिवादाश्चनवैतेराजसागुणाः । तमोमोहोमहामोहस्तामिस्रश्चाधपंचमः । निद्राप्रमादआकृत्यमित्यष्टौतमसोगुणाःइति । बुद्धिसप्तगुणामहदहंकारपंचतन्मात्ररूपम् १४ मनःश्रोत्रादिपं
चकेनसहपञ्चरूपं नभोवियदादिपंचक्रूरं बुद्धिःसंशयनिश्चयगर्वमरणरूपा तमोऽप्रतिपत्तिविप्रतिपत्तिविपरीतप्रतिपत्तिरूपं १५ रजःप्रवृत्तदुःखरूपं सत्त्वंप्राकाशरूपं बुद्ध्यादीनांपुनर्ग्र
हणंप्रातिलोभ्येनसत्त्वेतत्प्रविलापनार्थ एतेपंचपंचाक्षर एतेषामध्येतत्त्वेनयाथात्म्येनमार्गमात्मप्रापकंसत्वादिप्रधानंविज्ञायहानार्थतत्प्रतिबंधकंचरजस्तमःप्रधानंगुणजातंविज्ञायप्रलयेप्राकृत
लयेतथाप्रेक्षणेआत्मतत्त्वालोकनेच १६ ज्ञानविज्ञानसंपन्नाएतान्सर्वान्ग्रंथतोऽनुभवतश्चज्ञात्वाकारणैर्भोक्षोपयोगिभिःसात्त्विकैर्भावैर्भावितात्मानोवासिताचित्तामोक्षप्राप्तवन्ति सूक्ष्मारविरश्म

आयुषश्चपरंकालंलोकोविज्ञायतस्वतः ॥ सुखस्यचपरंतत्त्वंविज्ञायवदतांवर १० प्राप्तेकालेचयदुःखंसततंविषयैषिणाम् ॥ तिर्यक्षुपततांदुःखंपततानरकेचयत्
११ स्वर्गस्यचगुणान्कृत्स्नान्दोषान्सर्वाश्चभारत ॥ वेदवादेऽपिदोषागुणायैचापिवैदिकाः १२ ज्ञानयोगेचयेदोषागुणायोगेचयेनृप ॥ सांख्यज्ञाने
चयेदोषास्तथैवचगुणानृप १३ सत्त्वंदशगुणंज्ञात्वारजोनवगुणंतथा ॥ तमश्चाष्टगुणंज्ञात्वाबुद्धिसप्तगुणांतथा १४ षड्गुणंचमनोज्ञात्वाभःपंचगुणंतथा ॥ बुद्धिं
चतुर्गुणंज्ञात्वातमश्चत्रिगुणंतथा १५ द्विगुणंचरजोज्ञात्वासत्त्वमेकगुणंपुनः ॥ मार्गविज्ञायतत्त्वेनप्रलयेप्रेक्षणेतथा १६ ज्ञानविज्ञानसंपन्नाःकारणैर्भाविताःशु
भाः ॥ प्राप्नुवंतिशुभंमोक्षंसूक्ष्माइवनभःपरम् १७ रूपेणदृष्टिसंयुक्तांघ्राणंगंधगुणेनच ॥ शब्देसक्तंतथाश्रोत्रंजिह्वारसगुणेषुच १८ तनुंस्पर्शतथासक्तांवा
युंनभसिचाश्रितम् ॥ मोहंतमसिसंयुक्तंलोभमर्थेषुसंश्रितम् १९ विष्णुक्रांतिबलेशंकोष्ठेसक्तंतथाऽनलम् ॥ अप्सुदेवीसमासक्तामपस्तेजसिसंश्रिताः २०
तेजोवायौतुसंसक्तंवायुंनभसिचाश्रितम् ॥ नभोमहतिसंयुक्तंमहत्बुद्धौचसंश्रितम् २१ बुद्धितमसिसंसक्तांतमोरजसिसंश्रितम् ॥ रजःसत्त्वेतथासक्तंसत्त्वंसक्तं
तथाऽऽत्मनि २२ सक्तमात्मानमीशेचदेवेनारायणेतथा ॥ देवंमोक्षेचसंसक्तंमोक्षंसक्तंतुनकचित् २३

योवायवोवा १७ अत्रप्राणेभ्योदेवादेवेभ्योलोकाहतिश्रुत्यनुसारादिद्विभ्योदेवतासृष्टिदेवताभ्योलोकसृष्टिचाभ्युपेत्यब्रह्मणिसर्वल्यमाह रूपेणेति रूपेणरूपवताद्रूपेणदृष्टिचक्षुरिद्विभ्यंसंयुक्तं
इलेनकनकमिव चक्षुर्व्यतिरिक्तरूपद्रव्यदेवतादिविषयोनास्तीत्यर्थः एवमग्रेऽपिपावनमोक्षज्ञेयम् १८ वायुंत्वर्गिद्विभ्योदेवतानभसिस्वकारणेसंश्रितं एतच्चसर्वदेवतोपलक्षणं । मोहंवैचित्त्यतम
सितमोगुणे । लोभंरजःकार्यमर्थेषु तमसोऽर्थानांचवियोगेमोहलोभौनभवतइतिदृष्टांतमात्रमिदम् १९ क्रांतिपादविशेषे बलेहस्तेद्विभ्यो कोष्ठेउदरे देवीपृथ्वीम् २० महतिमहत्त्वकार्येऽहंकारे
महत्बुद्धौमहत्तत्त्वे २१ आत्मनिजीवेत्त्वंपदार्थे २२ ईशमायाविनिदेवेनारायणेचेतितस्यैवाविशेषणे । तत्पदार्थेभोक्षेकैवल्येनिर्विकल्पेवस्तुनि तच्चनकचित्सक्तं स्वमहिम्निप्रतिष्ठित
इतिश्रुतेः २३

ननुरूपादीनामोक्षमात्रत्रोक्तिरागममात्रंनस्त्वप्रकाशितुपपत्तिरस्तीत्याशंक्याह ज्ञात्वेति सत्त्वगुणदेहबुद्धिसत्त्वमयस्त्वाप्रशरीरपोदशभिर्गुणैःकार्यैःप्राणाचक्षुर्जांस्वायुज्योतिरापःपृथिवीद्विभ्यं
मनोऽन्नमन्नादीर्यतपोमंत्राःकर्मलोकेषुनामचेतिश्रुत्युक्तेःप्राणादिनामातैर्वर्तज्ञात्वास्वभावप्राक्कर्मचतुस्तिकारणंचेतनाधीष्टितंचतदवभासिकांदेहसमाश्रितोलिंगदेहाश्रितेज्ञात्वाचमभ्यस्यमुदा
सीनमेकमात्मानंयस्मिन्पापंनविद्यतइत्यसंगंजानीयात् यथैकेनकर्मणास्वाप्रपंचविभ्रमेआत्मनोऽसंगत्वेस्थूलशरीरजडुःखाननुवृत्तेर्दृश्यतेएवंजाग्रदमेऽपिविषयैषिणांविषयवासनावतांद्वितीयं
कर्मकारणंविज्ञायैद्विधादीनात्माश्रितानात्मन्यविद्ययाअध्यासेपितानुजानीयादित्यच्चादृत्ययोज्यं अयमर्थः । यथास्वप्नेएकस्यैवात्मनोवासनावशात्सर्वजगदात्मकत्वमात्मनश्चासंगत्वं
दृश्यतेएवंजाग्रदमेऽपिज्ञेयमितिसार्धंश्लोकद्वयार्थः २४ । २५ एतस्माद्वासनामयादवस्थात्रयसंचरदारमनोमोक्षस्यदुर्लभत्वंवक्ष्यमाणैःकारणैर्विज्ञायकश्चिन्मोक्षबुद्धिसमाश्रितोभवतीतिच

ज्ञात्वासत्त्वगुणंदेहवृत्तंषोडशभिर्गुणैः ॥ स्वभावंचेतनांचैवज्ञात्वादेहसमाश्रिते २४ मध्यस्थमेकमात्मानंपापंयस्मिन्नविद्यते ॥ द्वितीयंकर्मविज्ञायनृपतेविषयैषि
णाम् २५ इंद्रियाणींद्रियार्थाश्चसर्वानात्मनिसंश्रितान् ॥ दुर्लभत्वंचमोक्षस्यविज्ञायश्रुतिपूर्वकम् २६ प्राणापानौसमानंचव्यानोदानौचतत्त्वतः ॥ अधश्चैवानिलं
ज्ञात्वाप्रवहंचानिलंपुनः २७ सप्तवातास्तथाज्ञात्वासप्तधापिहितान्पुनः ॥ प्रजापतीनृषींश्चैवमार्गींश्चैवबहून्चरान् २८ सप्तर्षींश्चबहून्ज्ञात्वा राजर्षींश्चपरंतप ॥
सुरर्षीन्महतश्चान्यान्ब्रह्मर्षीन्सूर्यसन्निभान् २९ ऐश्वर्याख्यावितान्दृष्ट्वाकालेनमहतानृप ॥ महतांभूतसंघानांश्रुत्वानाशंचपार्थिव ३० गतिंचाप्यशुभांज्ञात्वा नृप
तेपापकर्मिणाम् ॥ वैतरण्यांचयदुःखंपतितानांयमक्षये ३१ योनीषुचविचित्रासुसंसारानशुभांस्तथा ॥ जठरेचाशुभेवासंशोणितोदकभाजने ३२ श्लेष्ममूत्रपु
रीषेचतीव्रगंधसमन्विते ॥ शुक्रशोणितसंघातेमज्जास्नायुपरिग्रहे ३३ शिराशतसमाकीर्णेनवद्वारेपुरेऽशुचौ ॥ विज्ञायहितमात्मानंयोगांश्चविविधानृप ३४ ता
मसानांचजंतूनांरमणीयावृत्तात्मनाम् ॥ सात्त्विकानांचजंतूनांकुत्सितंभरतर्षभ ३५ गर्हितंमहतामर्थेसांख्यानांविदितात्मनाम् ॥ उपप्लवांस्तथाघोरान्शशिन
स्तेजसस्तथा ३६ ताराणांपतनंदृष्ट्वानक्षत्राणांचपर्ययम् ॥ द्वंद्वानांविप्रयोगंचविज्ञायकृपणंनृप ३७ अन्योन्यभक्षणंदृष्ट्वाभूतानामपिचाशुभम् ॥ बाल्येमोहंच
विज्ञायक्षयंदेहस्यचाशुभम् ३८ रागेमोहेचसंप्राप्तेकाचित्सत्त्वंसमाश्रितम् ॥ सहस्रेषुनरःकश्चिन्मोक्षबुद्धिसामाश्रितः ३९ दुर्लभत्वंचमोक्षस्यविज्ञायश्रुतिपूर्वकम्
बहुमानमलब्धेषुलब्धेमध्यस्थतांपुनः ४० विषयाणांचदौरात्म्यंविज्ञायनृपतेपुनः ॥ गतासूनांचकौतयेदेहान्दृष्ट्वातथाऽशुभान् ४१

तुर्दशेनावयः २६ यःप्राणादीन्पंचैकीकृत्याधोनयतिसोऽधोऽनिलःषष्ठः एवंप्रवहऊर्ध्वमेतासप्तमः २७ तएतेसप्तवायवःप्रत्येकंसप्तधाविहिताः अपंभावः । यथैकस्मिन्मृदेऽनेकानिबीजा
नितेषुचबीजेषुप्रतिबीजमनंतानिबीजानितद्वदेकस्मिन्देहेसप्तप्राणाःप्रतिप्राणंसप्तसप्तप्राणाएवसुतरोत्तरमितिजगदानंस्यमुक्तं तस्मात्संसारबीजस्याज्ञानस्यतत्त्वज्ञानेनोच्छेदेयतितद्व्यमिति
भावः २८ । २९ ननुसंत्यनेकप्राजापत्यादिदेहाएवसूक्ष्ममयाःकिंमोक्षेनेत्याशंक्यतेषामप्यैश्वर्यस्यांतवच्चाज्ञेत्याह ऐश्वर्यादिति ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ उपप्ल
वापुपरामान् तेजसःसूर्यस्य ३६ द्वंद्वानांचपतीनां ३७ । ३८ कचित्पुंसि ३९ बहुमानमस्थादरं मध्यस्थतामौदासीन्यं ४० दौरात्म्यंबंधदेहतां ४१

कलेष्टुहेषु ४२ । ४३ । ४४ । ४५ संवत्सरस्योद्बृहस्पतेर्मध्यमराशिभोगयोरंतरालेसूर्यस्यद्विरेकराशिसंक्रमेभवति । भासन्नयोर्दशयोरंतरालेसूर्यसंक्रांतिद्वयम् ४६ पक्षत्रयःसार्धचतुर्दशदि
नमध्येपर्वद्वयंतदात्रयोदशभिर्दिनैःपक्षोभवति । दिवसत्रयःसूर्योदययोरंतरालेतिथित्रयस्पर्शः । कालाभिमानिदेवज्ञानामपिज्ञयोदयौदृश्येतेकिमुतकाल्यमानानामस्मदादीनामितिभावः ४७

वासंकुलेषुजंतूनांदुःखंविज्ञायभारत ॥ ब्रह्मज्ञानांगतिंज्ञात्वापतितानांसुदारुणाम् ४२ सुरापानेचसक्तानांब्राह्मणानांदुरात्मनाम् ॥ गुरुदारप्रसक्तानांगतिंविज्ञाय
चाशुभाम् ४३ जननीषुचवर्ततेयेनसम्यग्युधिष्ठिर ॥ सदेवकेषुलेकेषुयेनवर्ततिमानवाः ४४ तेनज्ञानेनविज्ञायगतिंचाशुभकर्मणाम् ॥ तिर्यग्योनिगतानांचविज्ञा
यगतयःपृथक् ४५ वेदवादांस्तथाचित्रानृतूनांपर्ययांस्तथा ॥ क्षयंसंवत्साराणांचमासानांचक्षयंतथा ४६ पक्षक्षयंतथादृष्टादिवसानांचसंक्षयम् ॥ क्षयंवृद्धिंच
द्रस्यदृष्टाप्रत्यक्षतस्तथा ४७ वृद्धिदृष्टासमुद्राणांक्षयंतेषांतथापुनः ॥ क्षयंधनानांदृष्टाचपुनर्वृद्धितथैवच ४८ संयोगानांक्षयंदृष्टायुगानांचविशेषतः ॥ क्षयंचदृष्टा
शैलानांक्षयंचसरितांतथा ४९ वर्णानांचक्षयंदृष्टाक्षयांतंचपुनःपुनः ॥ जरामृत्युस्तथाजन्मदृष्टादुःखानिचैवह ५० देहदोषांस्तथाज्ञात्वातेषांदुःखंचतत्त्वतः ॥
देहविक्रवतांचैवसम्यग्विज्ञायतत्त्वतः ५१ आत्मदोषांश्चविज्ञायसर्वानात्मनिसंश्रितान् ॥ स्वदेहादुत्थितान्रगंधांस्तथाविज्ञायचाशुभान् ५२ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥
कान्स्वगात्रोद्भवान्दोषान्पश्यस्यमितविक्रम ॥ एतन्मेसंशयंकृत्स्नंवक्तुमर्हसितत्त्वतः ५३ ॥ भीष्मउवाच ॥ पंचदोषान्प्रभोदेहेप्रवदंतिमनीषिणः ॥ मार्गज्ञाः
कापिलाःसांख्याःशृणुतानरिसूदन ५४ कामक्रोधौभयंनिद्रापंचमःश्वासउच्यते ५५ एतेदोषाःशरीरेषुदृश्यंतेसर्वदेहिनाम् ॥ छिंदंतिक्षमयाक्रोधंकामंसंकल्पवर्ज
नात् ५६ सत्वसंसेवनाभिद्रामप्रमादाद्भयंतथा ॥ छिंदंतिपंचमंश्वासमल्पाहारतयानृप ५७ गुणान्गुणशतैर्ज्ञात्वादोषान्दोषशतैरपि ॥ हेतून्हेतुशतैश्चित्रैश्चित्रा
न्विज्ञायतत्त्वतः ५८ अपांफेनोपमंलोकंविष्णोर्मायाशतैर्वृतम् ॥ चित्रभित्तिप्रतीकाशंनलसारमनर्थकम् ५९ तमःश्वभ्रनिभंदृष्ट्वावर्षषुदुदसंनिभम् ॥ नाशप्रायं
सुखाद्धीननाशोत्तरमिहायशम् ६० रजस्तमसिसंमग्नंपंकेद्विपमिवावशम् ॥ सांख्याराजन्महाप्राज्ञास्त्यक्त्वास्त्रेहंप्रजाकृतम् ६१ ज्ञानयोगेभसांख्येनव्यापिना
महतानृप ॥ राजसानशुभान्रगंधांस्तामसांश्चतथाविधान् ६२ पुण्यांश्चसात्विकान्रगंधान्स्पर्शजान्देहसंश्रितान् ॥ छित्वाशुज्ञानशस्त्रेणतपोदंडेनभारत ६३ ततो
दुःखोदकंधोरंचिंताशोकमहाहृदम् ॥ व्याधिमृत्युमहाग्राहंमहाभयमहोरगम् ६४ तमःकूर्मरजोमीनंप्रज्ञयासंतरंत्युत ॥ स्नेहपंकजरादुर्गज्ञानदीपमरिदम् ६५ कर्मा
गार्धंसत्यतीरंस्थितव्रतमरिदम् ॥ हिंसाशीघ्रमहावेगंनानारससमाकरम् ६६ नानाप्रीतिमहारत्नदुःखज्वरसमीरणम् ॥ शोककृष्णामहावर्तंतीक्ष्णव्याधिमहागजम् ६७
अस्थिसंघातसंघट्टंश्लेष्मफेनमरिदम् ॥ दानमुक्ताकरंधोरंशोणितहृदविदुमम् ६८ हसितोत्कुष्ठनिर्घोषंनानाज्ञानसुदुस्तरम् ॥ रोदनाश्रुमलक्षारंसंगत्यागपरायणम् ६९

४८ । ४९ । ५० । ५१ बाह्यदोषानुक्तादेहजान्दोषानाह स्वदेहादिभि उर्यितान्दोषानित्यनुबन्धः ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ नलसारंनलतृणवदंतःसारहीनं ५९ नाशप्रायंन
शबहुलम् ६० । ६१ । ६२ गुमाशुभांश्चगंधांस्तपोदंडेनज्ञानशस्त्रेणधीकुठारेणच्छित्वायतयःसागरंतरंतीतिदशमेनसंबन्धः ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९

७० । ७१ तीर्त्वाचेति जन्मईदृशेनालोचनेनजन्मयुक्तंस्थूलंजरीरंतीर्त्वाविस्मृत्यविमलंनमःप्रविशति देहाद्यासापायेव्योमसंविदुदेतीत्यर्थः ७२ तत्रेति तस्मिन्हावेव्योमिपप्रसृतुवत्
यथाकमलनालेनांतःसुषिरेणजलंमुखेनाकुप्यमाणमंतःप्रविशतितद्वत् । आत्मनिप्रणिधीयमानमनोद्वारासूर्योऽतराविश्यतत्रैवहृदपाकाशेसांख्यानप्रतिस्वनाडीभिःसंबंधाच्चतुर्दशमुवनगता
न्विषयान्वहतिप्रापयति । प्रवहन्विषयानित्यनेनविषयैःसहसूर्यस्यनित्यसंबन्धोदर्शितः । व्योमसंविदुदयेसांख्यस्यसार्वज्ञ्यंज्ञात्वास्म्यंसर्वभोगमाकृत्स्नंचोदेतीत्यर्थः । एतेनप्रत्यगात्मस्या
एवविषयामुक्तरुखवदज्ञानवशात्पराक्तेनमांतीत्यात्माद्वैतमुपपादितं । हार्दनाडीनांसूर्यरश्मिभिःसंबन्धस्तेषांचब्रह्मादेनसंबन्धश्छांदोग्यादावुक्तःप्रागेवोदाहृतः ७३ तत्रेति तत्रहार्दाकाशे
तांस्तेजोब्रह्मात्मकान्विषयान्प्रवहसंज्ञकोवायुःप्रतिगृह्णातिस्वात्मसात्करोति तथाचश्रुतिः । 'वायुर्देवात्सर्वान्संबन्धे'इति । किंकृत्वा वीतरागान्यतीन् अपेक्ष्येतिशेषः संप्रज्ञातसुखा
स्वादसक्तेसांख्येवायुर्विषयात्रसंहरति अन्यथातुसंहरतीत्यर्थः । अतएवसमाधिप्रकृत्योक्तंगौडपादीये नास्वादयेत्युक्तंतत्रेति ७४ सूक्ष्मइति सूक्ष्मस्वर्गिद्वियाग्राह्यःस्पर्शः । ननुसूर्यर

पुत्रदारजलौकौघंमित्रबांधवपत्तनम् ॥ अहिंसासत्वमर्यादंप्राणत्यागमहोर्मिणम् ७० वेदांतगमनद्वीपंसर्वभूतदयोदधिम् ॥ मोक्षदुर्लभविषयंवडवामुखसागरम्
७१ तरंतियतयःसिद्धाज्ञानयानेनभारत ॥ तीर्त्वाऽतिदुस्तरंजन्मविशंतिविमलंनभः ७२ तत्रतान्सुकृतीन्सांख्यान्सूर्योवहतिरश्मिभिः ॥ पद्मंतुवदाविश्यप्रव
हन्विषयानृप ७३ तत्रतान्प्रवहोवायुःप्रतिगृह्णातिभारत ॥ वीतरागान्यतीन्सिद्धान्वीर्ययुक्तांस्तपोधनान् ७४ सूक्ष्मःशीतःसुगंधीचसुखस्पर्शश्चभारत ॥ सप्ता
नांमरुतांश्रेष्ठोलोकान्गच्छतियःशुभान् ॥ सतान्वहतिकौतेयनभसःपरमांगतिम् ७५ नभोवहतिलोकेशरजसःपरमांगतिम् ॥ रजोवहतिराजेंद्रसत्वस्यपरमांग
तिम् ७६ सत्वंवहतिशुद्धात्मन्परंनारायणंप्रभुम् ॥ प्रभुर्वहतिशुद्धात्मापरमात्मानमात्मना ७७ परमात्मानमासाद्यतद्भूतायतनाऽमलाः ॥ अमृतत्वायकल्पंतेन
निवर्तंतिवाविभो ७८ परमासागतिःपार्थनिर्द्वंद्वानांमहात्मनाम् ॥ सत्यार्जवरतानांवैसर्वभूतदयावताम् ७९ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ स्थानमुत्तममासाद्य
भगवंतंस्थिरव्रताः ॥ आजन्ममरणंवातेस्मरंत्युत्तनवाऽनघ ८०

श्मिसंबन्धेऽपिब्रह्मादंनहार्दाकाशेप्रवेष्टुमर्हति अत्रत्यानांघटादीनांसूर्यास्तोत्तरंलोकांतरसंबन्धादर्शनादित्वाज्ञंक्याह सप्तानाभिति तान्पिषड्वद्वांडरूपान्विषयान् यथाऽयंप्रवहोवायुर्देहेन
संबन्धास्त्वयंलोकान्प्रतिगच्छतिपिंदंचतत्तल्लोकान्प्रतिवहति एवंनमसःपरमांगतिहार्दाकाशंगच्छतिब्रह्मादंचतंप्रतिवहति । तथाचब्रह्मादंवातरज्जुभिःसूर्यमंडलेनिबद्धमतोहार्दनमसिसूर्यप्रवे
शेनब्रह्मादस्यापिप्रवेशोयुज्यते अत्रत्यघटादीनांतुरात्रावपिसूर्यरश्मिसंबन्धविचटनंनस्तीतिनतैःसहदेशांतरगमनप्रसक्तिरस्ति अतोयुक्तमुक्तंतत्रतान्सुकृतीनित्यादि ७५ नभइति तम
सःसूक्ष्मतमःपरिणामोव्योमसंवित्रमआख्यांरजसःपरमांगतिमहंकारंनयति । सत्वस्यपरमांगतिमहतस्वमस्मितामांशुद्धत्वंपदार्थः । तस्यापिपरमांगतिःप्रभुस्तत्पदार्थस्तस्यापिनिरुपा
धिचिन्मात्रमित्यर्थः ७६ । ७७ । ७८ योभवत्सांख्येऽपिशौचादिकंतुल्यमित्युक्तंदत्रोपसंहरति निर्द्वंद्वानामिति सेयमात्मनिष्ठायोगैर्विषयेभ्यश्चित्तवृत्तेर्निरोधइत्युच्यते । सांख्यै
रुत्तुतद्विषयसहितानांवृत्तीनांलवणोदकन्यायेनप्रविलापनमित्युच्यते एवमयंभाषाभेदएव । शमादिसाधनकैवल्यंचफलंपक्षद्वयेऽपिसमानमितिप्रागुक्तंनप्रस्मर्तव्यं ७९ भगवंतंप्रभुगुणैश्चर्य
संपन्नंपरमात्मानमेवपरंमोक्षाख्यंस्थानंप्राप्याऽजन्ममरणंसर्वज्ञत्वाज्जन्ममरणादिकंतत्रस्मरंतिनवामोक्षेविशेषविज्ञानमस्तिपवेतिप्रभः 'कस्मिन्नुभगवोविज्ञातेसर्वाभिर्दंविज्ञातंभवतियएववेदाहं-

—ब्रह्मास्मीतिसहस्रसर्वभवति' इति मोक्षे सार्वज्ञ्यसार्वात्म्ययोः श्रवणाद्यप्रत्यक्षसर्वमास्मैवाभूत्तत्वेन कं पश्येदिति विशेषविज्ञानाभावात्तद्वैतसंशयः ८० । ८१ एवद्विविधोऽपि मोक्षे महामोक्षः स्फुरति सिद्धिगतामोक्षमतिपादकानुषीमंत्रान्नाप्यस्फुरति परस्परं विरुद्धस्यैकप्रपक्षद्वयस्यासंभवात् । अन्यतरांगीकारेऽवश्यकर्तव्येऽन्यतरभूतेर्बाधोभवतीत्यर्थः । यदीति तत्रैव मोक्षेऽपि विज्ञाने विशेषदर्शने सति कर्मैव श्रेष्ठं किं न्यसाद्यायासेनेत्यर्थः ८२ तदभावे तु महामोक्षः सुषुप्ताविव विगलितज्ञानस्यापि ज्ञानमस्तीत्युच्यते चेदितो दुःस्तरमयुक्ततरं किंचिदित्यर्थः ८३ बुधानामैत्रेयीप्रभृतीनामप्यत्र संमोहो दृश्यते तथाहि । मैत्रेयीमुक्तौ द्वैतदर्शने कर्मफलसाध्यं द्वैतादर्शने न मूढतमस्त्वं च पश्यंतीत्युच्यते तत्रैव त्वमप्रतिपद्यमानायाज्ञवरुचयमवोचत् अत्रैव मामगवानमूढादिति मामां ८४ । ८५ अत्र समाधानमाह इन्द्रियाणीति देहिनां प्राणिनां स्वदेहे स्वस्वरूपेऽधिष्ठाने स्थितानां इन्द्रियाण्येव मनःषष्ठानि बुध्यंते विशेषतः पश्यंति । यतस्तान्यात्मनो विशेषविज्ञाने कारणातिहेतुमुत्तानि । कथं तु कर्मश्चिदात्मातैः कर्तृकारणकपैः पश्यति बाह्यमाभ्यन्तरं वा विषयं प्रकाशयति अर्थमात्रः । प्रत्यक्षं हि बाह्यमर्थं च लुप्यपश्यति तदभावेन पश्यति न च तावता आत्मनः प्रकाशनशक्तिर्हीयते तेन विनाऽपि स्वमेतद्दर्शनात् । एवं सुप्तिमाध्योर्भनसाविनाऽपि नास्यात्मनो ज्ञातृशक्तिवियोगः उपकरणस्य स्वातंत्र्याविधातकत्वात् । तथा च करणाभावात्तदयद्वत्तत्त्वं तन्मेत्वं यथावद्वक्तुमर्हसि ॥ त्वद्वत्ते पुरुषं नान्यं प्रष्टुमर्हामि कौरव ८१ मोक्षे दोषो महानेष प्राप्य सिद्धिगता नृषीन् ॥ यदि तत्रैव विज्ञाने वर्तते तयः परे ८२ प्रवृत्ति लक्षणं धर्मं पश्यामि परमं नृप ॥ मग्नस्य हि परं ज्ञानं किं न दुःखतरं भवेत् ८३ ॥ भीष्म उवाच ॥ यथान्यायं त्वया तात प्रश्रः पृष्ठः सुसंकटः ॥ बुधानामपि संमोहः प्रश्लेऽस्मिन् भरतर्षभ ८४ अत्रापि तत्त्वं परमं गृणु सम्यग्मयोरितम् ॥ बुद्धिश्च परमायत्र कापिलानां महात्मनाम् ८५ इन्द्रियाण्येव बुध्यंते स्वदेहे देहिनां नृप ॥ कारणाभ्यात्मनस्तानि सूक्ष्मः पश्यति तैस्तु सः ८६ आत्मना विप्रहीणानि काष्ठकुड्यसमानितु ॥ विनश्यंति न संदेहः फेना इव महार्णवे ८७ इन्द्रियैः सह सुप्तस्य देहिनः शत्रुतापन ॥ सूक्ष्मश्चरति सर्वत्र न भसीव समीरणः ८८ स पश्यति यथान्यायं स्पर्शान्पृशति वा विभो ॥ बुध्यमानो यथा पूर्वमखिलेनेह भारत ८९ इन्द्रियाणीह सर्वाणि स्वेस्वे स्थाने यथाविधि ॥ अनीशत्वात् प्रलीयंते सर्पा हतविषादिव ९० इन्द्रियाणां तु सर्वेषां स्वस्थानेष्वेव सर्वशः ॥ आक्रम्य गतयः सूक्ष्माश्चरत्यात्मानसंशयः ९१ सत्वस्य च गुणान् कृत्स्नात्र जसश्च गुणान् पुनः ॥ गुणांश्च तमसः सर्वान् गुणान् बुद्धेश्च भारत ९२

मेवास्य विशेषविज्ञानराहित्यं । न त्वत्कृतमिति कैवल्येऽपि नात्मनः सार्वज्ञ्यहातिः तथा च भूतिः । 'यद्वैतप्रपश्यति पश्यन्मैतत्प्रपश्यति यद्वैतं न गृणोत्यगृणन्मैतत्प्रपश्यति' इत्यादिका सुत्यादावप्यात्मनो द्रष्टृत्वादिकं दर्शयति ८६ आत्मनो ज्ञातृशक्त्यवियोगं दर्शयितुं मिन्द्रियाणां जडत्वमाह आत्मनोति वस्तुतः इन्द्रियाणि स्वरूपेणैव न संति अध्यस्तत्वात् । परमते स्थित्वा तत्सत्त्वमुपेक्ष्यापि तानि काष्ठवदचेतनान्येवातो विनश्यंति । तत्र फेनदृष्टांतो यथा योर्ध्वजनीयः यथा फेनो जलेन विनास्वर्धनिरास्मैव सात्मत्वेन दृष्टोऽपि तेन विमानतिष्ठतीति ८७ इन्द्रियाणां जडत्वमुक्त्वा ऽऽत्मनः स्वयं योतिष्ठमाह इन्द्रियैरिति देहाभिमानिनः सैत्रियस्य स्वप्ने प्रकीनस्यापि यः सूक्ष्मोऽन्तरात्मा स सर्वत्र विषये चरति । जाग्रतीव स्वप्नेऽपि सर्वविषयमासयतीत्यर्थः ८८ एतदेवाह स इति यथा पूर्वजाग्रद्वदित्यर्थः ८९ इन्द्रियाणां सात्मत्वमात्मनैव तान्यनुबेदादेवेत्यव्ययतिरेकाभ्यामाह इन्द्रियाणीति इह स्वप्ने अनीशत्वात् नास्ति ईशः प्रवर्तको येषां ताभितयात्वात् ९० तयतिरेकमुक्त्वा न्ययमाह इन्द्रियाणां स्थितिः स्वस्थानेष्वेवानागतयः गतीः सर्वा इन्द्रियवृत्तयश्चिदात्मा एव उच्यंतीत्यर्थः ९१ सर्वत्र विद्यापि दर्शयति सत्वस्येति सत्त्वादीनां गुणान् बुद्ध्याप्याऽऽत्मा चरतीति पूर्वोक्तान्वयः सत्वस्य गुणान्धर्मादीन् रजसः प्रवृत्त्यादीन् तमसोऽप्रवृत्त्यादीन् बुद्धेरध्यवसायादीन् ९२

मनसः संकल्पादीन् नमसादीनां श्रोत्रादीन् स्नेहादौ श्रेष्ठोक्तं जायते स्माते जसस्तत्त्वान् ९३ सर्वाण्येवेति सर्वाण्युक्तान्यनुक्तानि च ज्ञेयानि सत्त्वादीनि गुणैर्मायिकैश्चित्तत्त्वानंदत्वाद्यैर्धर्माभ्यामात्मब्रह्मक्षेत्रज्ञं जीवं व्याति व्याप्नोति कर्मणी च तमेव क्षेत्रज्ञं व्याप्नुत इति संक्षेपः ९४ इन्द्रियाणि मनःषष्ठानि एतच्छेदप्रत्यक्षकर्मसंबंधे कारणमुपन्यस्तं ९५ मुक्तिकारणं चाह प्रकृतिमिति चादिन्द्रियाणि इन्द्रियाणि ज्ञायां पाधिप्रकृतिकारणोपाधिचासीत्यक्षेत्रज्ञोऽप्ययं द्विहासगूयंकूटस्थमात्मानं गच्छति तमेव विशिनाष्टि परमिति ९६ तस्मात्प्रफुल्लमाह विमुक्त इति ९७ ननु परमात्मानं प्राप्त्यनिवृत्तौ पुनर्देहस्योत्थानं न स्यादित्याशङ्क्याह शिष्टमिति निवृत्तेऽपि कारणेष्वक्षयमिन्ध्यायेन क्षिप्तं मन आदिप्रतियोगिन आमच्छंति गच्छंति यथा कालं समाधिष्युत्थानकालभेदेन गुरोः संदेशकारिणः प्रारब्धकर्मानुसारिणी श्वरप्रेरणा तां कर्तुं गीलं यंते ९८ एवं जीवमुक्तिसद्भावमुक्त्वा विदेहकैवल्यमाह शक्यमिति अल्पेन वर्तमानदेहात्तावद्विनाशातिविदेहमुक्तिं

गुणांश्च मनसश्चापि न भसश्च गुणांश्च सः ॥ गुणान्वायोश्च धर्मात्मन् स्नेहाश्च गुणान् पुनः ९३ अपां गुणांस्तथा पार्थ पार्थिवांश्च गुणानपि ॥ सर्वाण्येव गुणैर्व्याप्य क्षेत्रज्ञे पुयुधिष्ठिर ९४ आत्मा च व्याप्तिक्षेत्रज्ञं कर्मणी च शुभाशुभे ॥ शिष्या इव महात्मानमिन्द्रियाणि च तं प्रभो ९५ प्रकृतिं चाप्यतिक्रम्य गच्छत्यात्मानमव्ययम् ॥ परं नारायणात्मानं निर्वृद्धं प्रकृतेः परम् ९६ विमुक्तः पुण्यपापेभ्यः प्रविष्टस्तमनामयम् ॥ परमात्मानमगुणं न निवर्तति भारत ९७ शिष्टं तत्र मनस्तात इन्द्रियाणि च भारत ॥ आगच्छंति यथा कालं गुरोः संदेशकारिणः ९८ शक्यं चाल्पेन कालेन शान्तिं प्राप्नुं गुणार्थिना ॥ एवमुक्तेन कौंतेय युक्तज्ञानेन मोक्षिणा ९९ सांख्या राजन् महाप्राज्ञा गच्छंति परमां गतिम् ॥ ज्ञानेनानेन कौंतेय तुल्यं ज्ञानं न विद्यते १०० अत्र ते संशयो माभूज्ज्ञानं सांख्यं परमं तम् ॥ अक्षरं ध्रुवमेवोक्तं पूर्णं ब्रह्म सनातनम् १ अनादिमध्यनिधनं निर्वृद्धं कर्तृशश्वतम् ॥ कूटस्थं चैव नित्यं च यद्वदंति मनीषिणः २ यतः सर्वाः प्रवर्तंते सर्गप्रलयविक्रियाः ॥ यच्च शंसंति शास्त्रेषु वदंति परमर्षयः ३ सर्वे विप्राश्च देवाश्च तथा शमविदो जनाः ॥ ब्रह्मण्यं परमं देवमनंतं परमच्युतम् ४ प्रार्थयंतश्च तं विप्रा वदंति गुणबुद्धयः ॥ सम्यग्युक्तास्तथायोगाः सांख्याश्चामितदर्शनाः ५ अमूर्तेस्तस्य कौंतेय सांख्यं भूतिरिति श्रुतिः ॥ अभिज्ञानानितस्याहुर्मतं हि भरतर्षभ ६ द्विविधानि ह भूतानि पृथिव्यां पृथिवीपते ॥ जंगमा गमसंज्ञानि जंगमं तु विशिष्यते १०१

९९ । १०० परं योगापेक्षया श्रेष्ठं एवं सांख्येन योगेन वा शोधितस्य त्वं पदार्थस्य ब्रह्मा द्वैतसिद्धये तत्पदार्थमेवं बलं तत्पदार्थस्वरूपमाह अक्षरमित्यादिना अक्षरं व्यापकं अभ्योतेः सरन् ध्रुवमचंचलं अतएव पूर्णब्रह्मसर्वोत्कृष्टं सनातनं सदैककपं १ निर्वृद्धं द्वैतवर्जितं कर्तृजंगममादिहेतुः शाश्वतमभेदं दंडायमानं कूटस्थं निर्विकारं २ । ३ ब्रह्मण्यं ब्रह्मजातिहितं ४ प्रार्थयंतः गुणेषु विषयेषु बुद्धि येषां ते तव दंति मायिकैर्गुणैः स्तुवंति सांख्यायोगाश्च स्तुवंति जगत्कृत्स्नेन आदिगुरुत्वेन चेति शेषः ५ सांख्यं ज्ञानं शुद्धचिन्मात्रं तस्य स्वरूपमिदं तस्यैव मानमाह अभिज्ञानानीति चटा दीनां ज्ञानानि ताभ्येव तस्यामूर्तं ब्रह्मणो मतं ज्ञानं मनज्ञानेऽस्माद्भावे निष्ठा निक्षिप्य चटादिज्ञानभेदपरं ब्रह्मेत्यर्थः । यथोक्तं शार्तिके 'परागर्थप्रमेयेषु या फलत्वेन संमता ॥ संवित्सैवेह मेयाथो वेदांतोक्ति प्रमाणतः' इति ६ यदुक्तं विंशत्यं ब्रह्म तस्य चिदानंदरूपं तत्र स्याद्वरेषु स दंशमात्राभिधायकः जंगमेषु स चिदंशयोर्विद्वत्सु स चिदानंदांशानां त्रयाणामप्यभिव्याक्तिरिति तेषामुत्तरमुत्तरं श्रेष्ठमित्याह द्वाभ्यां द्विविधानीति अगमं स्याद्वरं १०१

महत्सुब्रह्मवित्तु यन्महज्ज्ञानं तत्सांख्यागतं सांख्येऽतर्गतं एतेन सांख्यविज्ञानात्सर्वविज्ञानमुक्तं । तथा च स्थावराजंगमश्रेष्ठजंगमेष्वपि विद्वान्श्रेष्ठतर इति भावः ८ । ९ शमादिकं सर्वसांख्ये सांख्यविज्ञाननिमित्तं विहितमित्यर्थः ११० विपर्यये किंचित्साधनवैकल्याज्ज्ञानानुत्पत्तौ यत्तु यत्नशीलेषु तांश्चानुसंचार्यतेषामाधिपत्यं कृत्वा ११ महोहं अतिपूज्येऽधिकमभिरतास्ते देवं तत्पदार्थप्रविशंति क्रमेणेत्येति शेषः १२ कीदृशी गतिः पापकृतानामधिवासः एतत्परोक्षज्ञानफलमुक्तम् १३ अपरोक्षज्ञानफलमाह सांख्यमिति कृत्स्नसांख्ययोधारयते साक्षात्कृत्यास्ते सना रायणः परं ब्रह्मैव तथा च श्रुतिर्ब्रह्मविद्वद्भवमवतीति १४ हेनरमया एतदेव स्यात्तन्मनस्तत्त्वमुक्तं तच्च नारायणो विश्वमिति सर्वखल्विवं ब्रह्मेति श्रुतेरित्यर्थः तत्र हेतुः स इति एतेन तज्जलानिति

ज्ञानं महद्यद्विमहत्सुराजन्वेदेषु सांख्येषु तथैव योगे ॥ यच्चापि दृष्टं विविधं पुराणे सांख्यागतं तन्निखिलं नरेन्द्र ८ यच्चेति हासेषु महत्सु दृष्टं यच्चार्थशास्त्रे नृपशिष्टजुष्टे ॥ ज्ञानं च लोके यदिहास्ति किंचित्सांख्यागतं तच्च महन्महात्मन् ९ शमश्च दृष्टः परमं बलं च ज्ञानं च सूक्ष्मं च यथा वक्तुम् ॥ तपांसि सूक्ष्माणि सुखानि चैव सांख्ये यथा वद्विहितानि राजन् १० विपर्ययेतस्य हि पार्थ देवान्मच्छंति सांख्याः सततं सुखेन ॥ तांश्चानुसंचार्यततः कृतार्थाः पतंति विप्रेषु यतेषु भूयः ११ हित्वा च देहं प्रविशंति देवं दिवौकसोऽद्यामिव पार्थ सांख्याः ॥ अतोऽधिकं तेऽभिरतामहाहं सांख्ये द्विजाः पार्थ विशिष्टजुष्टे १२ तेषां नतिर्यग्गमनं हि दृष्टं नार्वागगतिः पापकृताधिवासः ॥ न वा प्रधाना अपि ते द्विजातयो ये ज्ञानमेतन्मृपतेऽनुरक्ताः १३ सांख्यं विशालं परमं पुराणं महार्णवं विमलमुदारकांतम् ॥ कृत्स्नं च सांख्यं नृपते महात्माना नारायणो धारयतेऽप्रमेयम् १४ एतन्मयोक्तं नरदेव तत्त्वं नारायणो विश्वमिदं पुराणम् ॥ ससर्गकाले च करोति सर्गं संहारकाले च तदतिभूयः १५ संहृत्य सर्वं निजदेहसंस्थं कृत्वाऽप्सु शेते जगदंतरात्मा ११६ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्ष० सांख्यकथने एकाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३०१ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ किंतु क्षरमित्युक्तं यस्मान्नावर्तते पुनः ॥ किंच तत्क्षरमित्युक्तं यस्मादावर्तते पुनः १ अक्षरक्षरयोर्व्यक्तिं पृच्छाम्यरिनिषूदन ॥ उपलब्धं महाबाहो तत्त्वेन कुरुनंदन २ त्वं हि ज्ञाननिधिर्विप्रैरुच्यसे वेदपारगैः ॥ ऋषिभिश्च महामार्गैर्यतिभिश्च महत्माभिः ३ शेषमल्पं दिनानां ते दक्षिणायनभास्करे ॥ आवृते भगवत्यर्के गताः सिपरमां गतिम् ४ त्वयि प्रसिगते श्रेयः कुतः श्रोष्यामहेव यम् ॥ कुरुवंशप्रदीपस्त्वं ज्ञानदिपेन दीप्यसे ५ तदेतच्छ्रोतुमिच्छामि त्वत्तः कुरुकुलोद्भव ॥ नटप्यामीह राजेन्द्र शृण्वन्नमृतमीदृशम् ६ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्र ते वर्तयिष्यामि इति हासं पुरातनम् ॥ वसिष्ठस्य च संवादं करालजनकस्य च ७

श्रुतेर्युक्तः १५ सांख्यसर्वस्वमाहावेन संहृत्येति सर्वकार्यमातं वियदादिकं संहृत्य प्रविलाप्य कुत्र निजदेहे कारणात्मनि संस्थासमाविश्य सतथा कृत्वा स्वयमपि कारणात्माऽप्सु निविशेष चिन्मात्रे शेते लीनो भवति जगदंतरात्माना नारायणः सर्वप्रत्यभूतः । एतेन योऽयं मायावीजगज्जन्मादिहेतुः स सर्वेषां प्रत्यभूत इति श्रुतिश्च त्रैलोक्यतः इति निविशेषब्रह्माद्वैतमुक्तं भवति ११६ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये मारुतभास्वरीये एकाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३०१ ॥ त्वंपदार्थशोधकौ सांख्ययोगावुक्त्वा तस्य पारमार्थिकं तत्पदार्थं तत्त्वं ब्रह्म संप्रबुद्धमवोक्तमित्यादिनां ते तत्पदार्थस्वरूपमुपक्षिप्तं तद्विवरणायारभते किंतु क्षरमित्यादि व्यक्तित्ववैकल्येन याथात्म्येन उपलब्धं पृच्छामीति द्वयोः संबंधः १।२।३।४।५।६ करालनामा जनकः करालजनकस्तस्य ७

कुशलं ऊहापोहसमर्थं गतिरनुभवस्तेन निश्चयोऽस्यास्तीति तथा अध्यात्मे परोक्षापरोक्षो मय विधज्ज्ञानं कृतमित्यर्थः । मैत्रावरुणि मित्रावरुणयोर्दक्षितयोर्दक्षीमप्सरसं दृष्ट्वा वासतीवरे कुंभेरेतोऽपतततोऽगस्त्यवसिष्ठावजायेतामिति ब्रह्मचानां अनुक्रमणिकायां तस्य मैत्रावरुणित्वमुक्तम् ९ प्रश्रितं विनीतं मधुरमर्थतः अनुत्पन्नं दंतकहीनं १० । ११ यच्चेति यत्राक्षरेक्षरते लवणोदकवल्लीयते एतेन क्षराक्षरशब्दद्वयनिमित्ते दर्शिते शिवमानंदरूपं भेदं संसारमोक्षकं यतोऽनामयं निर्वृत्तं १२ यावत्कालेन कृत्स्नेनापि कालेन १३ कृत्स्नं क्षरं यावत्कालेन क्षरति तत्प्रमाणमाह युगमिति युगं चतुर्गुणं देवमानेन अब्दानां द्वादशसहस्रं समितं तदेव चतुर्गुणं दशशतावृत्तं कल्पं तदेव ब्रह्म महच्छयते । अत्र योऽयं मानुषः संवत्सरः स देवानामहोरात्रस्तथा गणनया द्वादशसहस्रं चतुर्गुणं तेन एतत्पृथगधिकशतत्रयेण गुणितं त्रिचत्वारिंशल्लक्षाणि विंशतिसहस्राणि च । एतेषु दशधा भक्तेष्वेकोऽष्टाचतुर्लक्षं द्वात्रिंशत्सहस्राणि च कलेर्मानं तदेव द्विगुणं द्वापरस्य त्रिगुणं त्रेतायाः चतुर्गुणं कृतस्य एतद्ब्रह्म दिनमानं गीतास्वप्युक्तम् । 'चतुर्गुणसहस्रं तद्ब्रह्मणो दिनमुच्यते । रात्रियुगसहस्रां तांतेऽहोरात्रविदो जनाः' इति १४ यस्यांते यस्येति तद्विदप्रकृतेर्ग्रहणं ब्रह्मणोऽतिहेत्यर्थः प्रतिबुध्यते शंभु

वसिष्ठश्चैष्ठमासीनमृषीणां भास्करद्युतिम् ॥ प्रपच्छ जनको राजा ज्ञानं नैः श्रेयसं परम् ८ परमध्यात्मकुशलमध्यात्मगतिनिश्चयम् ॥ मैत्रावरुणि मासीनमभिवाद्य कृतांजलिः ९ स्वक्षरं प्रश्रितं वाक्यं मधुरं चाप्यनुत्पन्नम् ॥ प्रपच्छ विवरं राजा करालजनकः पुरा १० भगवन् श्रोतुमिच्छामि परं ब्रह्म सनातनम् ॥ यस्मान्न पुनरावृत्तिमाप्नुवंति मनीषिणः ११ यच्च तत्क्षरमित्युक्तं यत्रेदं क्षरते जगत् ॥ यच्चाक्षरमिति प्रोक्तं शिवं क्षेम्यमनामयम् १२ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ श्रूयतां पृथिवीपालक्षरतीदं यथा जगत् ॥ यन्नक्षरतिपूर्वेण यावत्कालेन वाऽप्यथ १३ युगं द्वादशसाहस्रं कल्पं विद्धि चतुर्गुणम् ॥ दशकल्पशतावृत्तमहस्तद्ब्रह्म मुच्यते १४ रात्रिश्चैतावती राजन्यस्यांते प्रतिबुध्यते ॥ सृजत्यनंतकर्माणं महांतं भूतमग्रजम् १५ मूर्तिमंतममूर्तां माविश्वं शंभुः स्वयं भुवः ॥ अणिमालघिमाप्राप्तिरीशानं ज्योतिरव्ययम् १६ सर्वतः पाणिपादंतत्सर्वतोऽक्षिशिरोमुखम् ॥ सर्वतः श्रुतिमल्लोके सर्वमावृत्य तिष्ठति १७ हिरण्यगर्भो भगवानेष बुद्धिरिति स्मृतः ॥ महानिति च योगेषु विरिंचिरिति चाप्यजः १८ सांख्ये च पठ्यते शास्त्रेनामभिर्बहुधात्मकः ॥ विचित्ररूपो विश्वात्मा एकाक्षर इति स्मृतः १९ वृत्तं नैकात्मकं येन कृतं त्रैलोक्यमात्मना ॥ तथैव बहुरूपत्वाद्दिश्वरूप इति स्मृतः २० एष वै विक्रियापन्नः सृजत्यात्मानमात्मना ॥ अहंकारं महातेजाः प्रजापतिमहंकृतम् २१ अव्यक्ताद्व्यक्तमापन्नं विद्यासर्गं वदंति तम् ॥ महांतं चाप्यहंकारमविद्यासर्गमेव च २२

रितिसंबंधः अग्रजं हिरण्यगर्भं 'हिरण्यगर्भः समवर्ततामेतत्स्य जातः पतिरेक आसीत् । सदाधारपृथिवीयासुते मां कस्मै देवाय हविषा विधेम' इति श्रुतेः १५ अणिमाद्याय प्रत्ययं भुवः नित्यं स्वतः सिद्धाः न तु हिरण्यगर्भादिष्विदं पसा आविर्भूताः ततश्चानं सर्वं नियंतृज्योतिश्चिद्रूपमव्ययमपारिणामि १६ अमूर्ते देवाक्षरस्य ज्ञेयं रूपमाह सर्वत इति १७ हिरण्यगर्भ इति योऽक्षर इति स्मृतः स एष हिरण्यगर्भः सूत्रात्मा भगवान् सर्वेश्वर्यसंपन्नः । बुद्धिः समदृष्टिर्बुद्धिरिति वेदांतिनः । योगे तु एष एव महानिति प्रथमं कार्यं १८ । १९ नैकात्मकं बहुरूपं त्रैलोक्यं कृतं वृत्तं च तदेव विश्वरूपो विराट् विश्वरूपस्य तथा च श्रुतिः । 'अग्निर्मूर्धा चक्षुषी चंद्रसूर्यो दिशः श्रोत्रे वाग्विष्टाश्च वेदाः । वायुः प्राणो हृदयं विश्वमस्य पद्भ्यां पृथिवी ह्येष सर्वभूतांतरात्मा' इति २० एष सूत्रात्मा अहंकारमुपाधि अहंकृतं तद्भिमानी न विराजं २१ अस्य द्वैविध्यमाह अव्यक्तादिति महांतं समाष्टं चाद्व्यष्ट्यहंकारमविद्यासर्गम् २२

विद्याविद्ययोर्लक्षणमाह अविधिरिति अत्राक्षरात्कारणाद्विरण्यगर्भसृष्टिप्रथमा विराट्सृष्टिर्द्वितीया एकतपतेषां त्रयाणां सभ्यतमे एकस्मिन् विषये यो विधिः । आप्रोतेरादिमत्वात् । आप्रोतिह वा इदं सर्वमादिमांश्च भवति य एवं वेदेति तत्तदुपास्तिविधानं सा विद्या । यो विधिस्तत्र मस्य हं ब्रह्मास्मि अयमात्मा ब्रह्मेति सिद्धवत्कथनं सा विद्या । अयमर्थः पयारज्जुं सर्पत्वेन पश्यन्तं भीतं नरं प्रतिकश्चिद्रज्जुरियं न सर्प इति सिद्धवद्भ्रज्जुभावमुपदिशति । तेन च साक्षात्कृतेन सद्योभयनिवृत्तिर्जायते सोऽयमविधिर्विद्या । अतिविक्षेपादाप्तवाक्येश्रद्धाहीनं प्रतिहंसं परं रज्जुत्वेन भावयतस्तत्वरज्जुरेव मविष्यति स च कर्मश्रद्धाजडो विधां विश्वस्य भावनाबलेन तस्य रज्जुत्वं पश्यति सर्पदृष्ट इव गरुडभावेन नात्मनो निर्विषत्वं तद्वत्सोऽयं विधिरविद्येति तद्वदत्रापि ध्येयं २३ उपहितयोर्महदहंकारयोः सूत्रविराडपरपर्याययोः सृष्टिमुक्त्वा तदुपाध्योः सृष्टिमाह भूतेति भूतानि पंच तन्मात्राख्यानि सूक्ष्मपंच भूतान्यपंचीकृतानि सर्वेषु सात्त्विकराजस्तमसेषु वैकुण्ठं विकृतमेकवैकुण्ठं २४ तमेवाह वायुरिति तत्र वाय्वादीनि पंचीकृतानि स्थूलानि भूतानि शब्दादिसहितानि तामसाहंकाराच्चतुर्यः सर्गः २५ युगपदित्याकाशाद्वायुः वायोरग्निरित्यादिः श्रोतक्रमोऽनादरणीय इत्युक्तं दृष्टिमुपास्य

अविधिश्चविधिश्चैवसमुत्पन्नौतथैकतः ॥ विद्याऽविद्येतिविरुद्धातिश्रुतिशास्त्रार्थचित्तकैः २३ मूतसर्गमहंकारानृतीयंविद्विषार्थिव ॥ अहंकारेषुसर्वेषुचतुर्थविद्विषै
कृतम् २४ वायुर्ज्योतिरथाकाशमापोऽथपृथिवीतथा ॥ शब्दःस्पर्शश्चरूपंचरसोगंधस्तथैवच २५ एवंयुगपदुत्पन्नंदशवर्गमसंशयम् ॥ पंचमंविद्विराजेंद्रभौतिकं
सर्गमर्थवत् २६ श्रोत्रंत्वक्क्षुषीजिह्वाघ्राणमेवचपंचमम् ॥ वाक्क्रहस्तौचषादौचपायुर्मेढ्रंतथैवच २७ बुद्धींद्रियाणिचैतानितथाकर्मेन्द्रियाणिच ॥ संभूतानीह
युगपन्मनसासहपार्थिव २८ एषातत्त्वचतुर्विंशसर्वाकृतिषुवर्तते ॥ याज्ञात्वानामिशोचंतिब्राह्मणास्तत्त्वदर्शिनः २९ एतद्देहंसमाख्यानंत्रैलोक्येसर्वदेहिषु ॥
वेदितव्यंनरश्रेष्ठसदेवनरदानवे ३० सयक्षभूतगंधर्वेसकिन्नरमहोरगे ॥ सचारणपिशाचेवैसदेवर्षिनिशाचरे ३१ संदशकीटमशकेसपूतिकृमिसूषिके ॥ शुनिश्चपा
केचैण्येसचांडालेसपुल्वसे ३२ हस्त्यश्चखरशार्ङ्गलेसवृक्षेगविचैवह ॥ यच्चमूर्तिमयंकिंचित्सर्वत्रैतन्निदर्शनम् ३३ जलेभुवितथाऽऽकाशेनान्यत्रेतिविनिश्चयः ॥
स्थानंदेहवतामासीदित्येवमनुशुश्रुम ३४ कृत्स्नमेतावत्स्तातक्षरतेव्यक्तसंज्ञितम् ॥ अहन्यहनिभूतात्माततःक्षरइतिस्मृतः ३५ एतदक्षरमित्युक्तंक्षरती
दयथाजगत् ॥ जगन्मोहात्मकंप्रादुरव्यक्ताव्यक्तसंज्ञकम् ३६ महाश्वैवाग्रजोनित्यमेतत्क्षरनिदर्शनम् ॥ कथितंतेमहाप्रजापत्यान्तरिपृच्छसि ३७

प्रायेण भौतिकस्थूलभूतजम् २६ तमेवाह श्रोत्रमिति २७ अत्रतामसानिभूतानि सात्त्विकानिमनःश्रोत्रादीनि राजसानिवागादीनि जाड्यप्रकाशप्रवृत्तिधर्मत्वादेतेषामयंविभागोबोध्यः
२८ एवामूलप्रकृतिः चतुर्विंशच्चतुर्विंशतितयी चतुर्विंशीत्युज्जुःपाठः । सर्वाकृतिपुसर्वासुविकृतिषु यांप्रकृतिंपुरुषात्पृथग्भूताज्ञात्वा २९ एतद्विकृत्यात्मकंदेहंपिंडब्रह्मांडात्मकशरीरं
क्रीबत्वमार्थं ३० । ३१ । ३२ । ३३ जलेतिनान्यत्रेतिषपंचमहामृतांतर्वर्त्येवदेहवान्जीवस्तान्यतीतस्तुब्रह्मेवेतिभावः ३४ एतावतएतावत्पर्यंतमक्षरावधियद्यतंतत्क्षरते भूतात्माचतुर्विं
शकःसंघातः ३५ एतदिति प्रत्यगात्मानंत्वंपदार्थमभिनीयदर्शयति इदमिति परामूर्तजगद् जगच्छब्दार्थमाह जगदिति एतेनाव्यक्तस्यापिक्षरत्वमुक्तं ३६ अत्रयुक्तिमाह महा
निति यतोमहान्मूढमाबुद्धिःसाऽपिनित्यंक्षरस्यतस्तत्क्षरणमव्यक्तमपिक्षरस्येवेत्यर्थः तथाचप्रयोगः । महान्क्षरोपादानकः क्षरात्मत्वाच्छब्दादिति नचात्मधर्माणांदुःखादीनांक्षरत्वेऽपि
क्षरोपादानकत्वनास्त्यात्मनोऽनित्यत्वादितिवाच्यं पुःश्चादेस्तत्त्वधर्मत्वस्यैवासिद्धेः । तदभ्युपगमेवावगच्छीष्यद्विद्वत्संभवेनयावदुःखनिवृत्तिलक्षणस्यमोक्षस्यासिद्धेरित्यास्तांतावत् ३७

पंचविंशतिमः तत्कारलोपआर्षः विष्णुः शुद्धः चिन्मात्रं सनिर्गुणत्वाभिस्तत्त्वः कथं तर्हि पंचविंशतितत्त्वेषु तस्य गणनेत्यत आह तत्त्वेति तत्त्वाधिष्ठानत्वादेवास्य तत्त्वसंज्ञाननुकार्मत्वात्कारणत्वाद्वाऽ
स्य तत्त्वांतर्गतत्वमस्ति । एतेन ब्रह्मणो जगदुपादानत्वमपि तदुपादानाज्ञानाश्रयत्वादेवेति व्याख्यातं अन्यथा तस्यापि पूर्वोक्तानुमानेन क्षरत्वापात्तिः यथोक्तं संप्रदायविद्भिः । 'अस्य द्वैतं ब्रजाल
स्य यदुपादानकारणं ॥ अज्ञानं यदुपाश्रित्य ब्रह्मकारणमुच्यते' इति ३८ निस्तत्त्वत्वादेवाधिष्ठातृत्वमपि नास्तीत्याह यदिति यद्यस्माद्धेतोः मत्तर्क्षणधर्मि प्रधानं कर्तृव्यक्तं कार्यं मसृजत त
स्माद्धेतोस्तन्मूर्तिमत्र जगत्प्रधानेनैव प्रवर्त्यत इत्यर्थः । कोसावधिष्ठाता यश्चतुर्विंशतितमः अव्यक्तः । ननु कथमचेतनस्याधिष्ठातृत्वं संहतत्वादेवेति गृहाण हियतः पुरुषोऽमूर्तोऽसंहतः अतो
नासावधिष्ठातेत्यर्थः ३९ ननु संहतमप्यव्यक्तं काष्ठलोष्ठसमत्वाद्वाधिष्ठातृभवेदत आह स एवेति चतुर्विंशतितम एव आतिष्ठतेऽधितिष्ठति यत आत्मवान् चिच्छायावान् संधिरार्षः केवलोऽ
नुपाधिरपि चेतनः सर्गप्रलयधर्मिण्या प्रकृत्या मूर्तिमान् भवति स्वतस्त्वमूर्तिमानेव ४० तथैव च निर्गुणमगोचरमपि गोचरे वर्तते दर्पणेनेव मुखं यदाहुः । न तावदयमेकांतेनाविषयः अस्मत्प्रत्य
यविषयत्वादिति ४१ तत्पदार्थनिरूपणमुपसंहरति एवमिति त्वंपदार्थनिरूपयति विकृतिर्वाण इति प्रकृतिमानविद्यावान् अशुद्धिमान्मूढः अभिमन्यते अहमित्यात्मानं मन्यते ४२ ली

पंचविंशतिमोविष्णुर्निस्तत्त्वस्तत्त्वसंज्ञितः ॥ तत्त्वसंश्रयणादेतत्त्वमाहुर्मनीषिणः ३८ यन्मर्त्यमसृजद्व्यक्तंतत्तन्मूर्त्यधितिष्ठति ॥ चतुर्विंशतिमोऽव्यक्तोह्य
मूर्तःपंचविंशकः ३९ सएवहृदिसर्वासुमूर्तिष्वातिष्ठतेऽऽत्मवान् ॥ केवलश्चेतनोनित्यःसर्वमूर्तिरमूर्तिमान् ४० सर्गप्रलयधर्मिण्याससर्गप्रलयात्मकः ॥ गोचरेवर्त
तेनित्यंनिर्गुणंगुणसंज्ञितम् ४१ एवमेषमहानात्मासर्गप्रलयकोविदः ॥ विकुर्वाणःप्रकृतिमानभिमन्यत्यबुद्धिमान् ४२ तमःसत्वरजोयुक्तस्तासुतास्विहयोनिषु ॥
लीयतेप्रतिबुद्धत्वादबुद्धजनसेवनात् ४३ सहवासविनाशित्वान्नान्योऽहमितिमन्यते ॥ योऽहंसोऽहमितिब्रुक्त्वागुणानेवानुवर्तते ४४ तमसातामसान्भावान्चिवि
धान्प्रतिपद्यते ॥ रजसाराजसांश्चैवसात्विकान्सत्त्वसंश्रयात् ४५ शुक्लोहितरुष्णानिरूपाण्येतानित्रीणितु ॥ सर्वाण्येतानिरूपाणियानीहप्राकृतानिवै ४६
तामसानिरयंयांतिराजसामानुषानथ ॥ सात्विकादेवलोकायगच्छंतिसुखभागिनः ४७ निष्कैवल्येनपापेनतिर्यग्योनिमवाप्नुयात् ॥ पुण्यपापेनमानुष्यंपुण्येनैकेन
देवताः ४८ एवमव्यक्तविषयंक्षरमाहुर्मनीषिणः ॥ पंचविंशतिमोयोऽयंज्ञानादेवप्रवर्तते ४९ ॥ इतिश्रीमहाभारते शांतिपर्यणि मोक्षधर्मपर्वणि वसिष्ठकरा
लजनकसंवादे द्व्यधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३०२ ॥

लजनकसर्वाद द्व्याधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३०२ ॥

यतेयोनिभिःसहतादात्म्यंप्राप्नोति ४३ तत्रहेतुमाह सहेति सहवासेनविनष्टमदर्शनंगंतुशीलमस्यतस्य भावस्तत्त्वंतस्मात्तनान्योहंसंघातादितिमन्यते । योऽहंसोऽहममुष्यपुत्रोऽहममुकजातीयोऽहमितिगुणाम्ब्राह्मण्यादीनेव ४४ तामसान्क्रोधादिन् राजसान्प्रवृत्त्यादीन् सात्त्विकान्प्रकाशादीन् ४५ शुक्लेति क्रमेणस्वच्छत्वाद्भ्रंजकत्वान्मलिनत्वाच्चसत्त्वादीनिशुक्ललाहितकृष्णानि तान्येवजलतेजोऽन्नानि एतानिदृश्यानि । वाचारंभणंविकारोनामधेयंत्रीणिरूपाणीत्येवसत्यमितिश्रुतेः । प्राकृतानिप्रकृतिस्तेजोबन्नानितत्संबंधीनि ४६ तेजोबन्नोपाधिकेष्टुर्जीवेषुयेतामसाइतिव्याख्येयं ४७ । ४८ एवमिति यद्वा योऽयंपंचविंशतितमस्तमेवाठयत्तविषयंमायागोचरंसंतं शरंविनाशिनंविकारिणंवाजातोदेवदत्तोमृतोदेवदत्तासुखीदुःखीपुण्यवान्पापीचेत्यज्ञानादाहुः । कथंतर्हितदुपलब्धिरतआह ज्ञानादेवप्रवर्ततेप्रकाशते एतेनतत्पदार्थएवाज्ञानाज्जीवस्वमापन्नो ज्ञानान्मुच्यतइतिवदतातत्त्वमसीत्यादिवाक्यार्थोजीवब्रह्माभेदःसाधितोभवति ४९ ॥ इतिशांतिपर्वणि मोक्षपर्वणि नीलकंठीये भारतभावर्षीये द्व्याधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३०२ ॥

प्रकृतिसंयोगात्पुरुषस्तामेवानुवर्तत इत्युक्तं तत्प्रपंचयत्यध्यायद्वयेन एवमप्रतिबुद्धत्वादित्यादिना अबुद्धमबोधमज्ञानं भावेनिष्ठांतेन नञ्समासः १ गुणक्षयाद्गुणसामर्थ्यात् क्षिप्तयैश्वर्ययो
रित्यैश्वर्यार्थस्य क्षिप्तात्कृपं एतच्चतामसानिरयंतीति श्लोकेन प्रागेवोक्तं २ आनंत्यमनंतं ३ ४ निर्द्वंद्वः सुखदुःखादिहीनः ५ हिधमाकासश्वासः ६ एषजीवोऽभिमन्यते अहमेव दुःखीरो
गीचेति ७ ८ मंडूकवत्पाणिपादंसंकोच्य न्युजः शेते इति मंडूकशायी ९ आकाशेनिरावरणे देशे १० ११ फलगृह्यवाफलाशाः मुंजमेखलेतिकौपीनवस्त्रं लक्ष्यते १२ बालेत्याविककंबलोलक्ष्यते

॥ वसिष्ठ उवाच ॥ एवमप्रतिबुद्धत्वादबुद्धमनुवर्तते ॥ देहादेहसहस्राणितथासमभिपद्यते १ तिर्यग्योनिसहस्रेषुकदाचिदेवतास्वपि ॥ उपपद्यतिसंयोगाद्गुणैः सह
गुणक्षयात् २ मानुषत्वादिवंयातिदिवोमानुष्यमेवच ॥ मानुष्यान्निरयस्थानमानंत्यं प्रतिपद्यते ३ कोशकारो यथाऽऽत्मानं कीटः समवरुंधति ॥ सूत्रतंतुगुणैर्नि
त्यंतथाऽयमगुणो गुणैः ४ द्वंद्वमेति च निर्द्वंद्वस्तासुतास्विहयोनिषु ॥ शीर्षरोगेऽक्षिरोगे च दंतशूललग्नहे ५ जलोदरे तृषारोगे ज्वरगंडे विषूचके ॥ श्वित्रकुष्ठेऽग्नि
दग्धे च हिधमापस्मारयोरपि ६ यानि चान्यानि द्वंद्वानि प्राकृतानि शरीरिषु ॥ उत्पद्यंते विचित्राणि तान्येषोऽप्यभिमन्यते ७ तिर्यग्योनिसहस्रेषुकदाचिदेवतास्वपि ॥
अभिमन्यत्यभीमानात्तथैव सुकृतान्यपि ८ शुक्रवासाश्च दुर्वासाः शायीनित्यमवस्तथा ॥ मंडूकशायी च तथा वीरासनगतस्तथा ९ चीरधारणमाकाशेशयनं स्था
नमेवच ॥ इष्टकाप्रस्तरे चैव कंटकप्रस्तरे तथा १० भस्मप्रस्तरशायी च भूमिशय्यातलेषु च ॥ वीरस्थानां बुपंके च शयनं फलकेषु च ११ विविधा सुचशय्या सुफल
गृह्यान्वितस्तथा ॥ मुंजमेखलनग्नत्वं क्षौमकृष्णाजिनानि च १२ शणीवालपरीधानो व्याघ्रचर्मपरिच्छदः ॥ सिंहचर्मपरीधानः पट्टवासास्तथैवच १३ फलक
परिधानश्च तथा कंटकवस्त्रघृक् ॥ कीटकावसनश्चैव चीरवासास्तथैवच १४ वस्त्राणि चान्यानि बहून्प्यभिमन्यत्यबुद्धिमान् ॥ भोजनानि विचित्राणि रत्नानि विविधा
नि च १५ एकरात्रांतराशित्वमेककालिकभोजनम् ॥ चतुर्थाष्टमकालश्च षष्ठकालिक एवच १६ षड्रात्रभोजनश्चैव तथैवाष्टाहभोजनः ॥ सप्तरात्रदशाहारो द्वादशा
हिकभोजनः १७ मासोपवासी मूलाशीफलाहारस्तथैवच ॥ वायुभक्षोऽप्युपिण्याकदधिगोमयभोजनः १८ गोमूत्रभोजनश्चैव शाकपुष्पाद एवच ॥ शैवालभोजन
श्चैव तथाऽऽचामेन वर्तयन् १९ वर्तयन् शीर्णपर्णैश्च प्रकीर्णफलभोजनः ॥ विविधानि च कृच्छ्राणि सेवते सिद्धिकाक्षया २० चांद्रायणानि विधिवल्लिगानि विविधानि च ॥
चातुराश्रम्यपंधानमाश्रयत्यपधानपि २१ उपाश्रमानप्यपराम्पाषंडान्विविधानपि ॥ विविक्ताश्च शिलाच्छायास्तथा प्रस्रवणानि च २२ पुलिनानि विविक्तानि
विविक्तानि वनानि च ॥ देवस्थानानि पुण्यानि विविक्तानि सरांसि च २३ विविक्ताश्चापिशैलानां गुहागृहानि भोपमाः ॥ विविक्तानि च जप्यानि वतानि विविधानि च
२४ नियमान्विविधाश्चापि विविधानि तपांसि च ॥ यज्ञांश्च विविधाकारान्विधींश्च विविधास्तथा २५

११ फलकं मूर्जत्वं गादिचिपिटकाष्टवाकौपीनरूपं कंटकवस्त्रं शा

रुमलपादितूलजं । कटकेति पाठे तृणमयः कटः कीटकावसनः पट्टसूत्रजवस्त्रः १४ । १५ । १६ दशाहारो दशाहाराः एकोहाकारो दशः दशाहेनाहारो यस्यैत्यर्थः १० । १८ आचामेन भक्तं
देन मासराचामनिष्ठावा मंडे भक्तमुद्रवे इत्यमरः १९ । २० । २१ उपाश्रमान्पाशुपतपां चरात्राद्युक्तदीक्षायोगान् २२ । २३ गृहेषु ये निभाः नितरां भाति ते दिव्यगृहोपमा इत्यर्थः २४ । २५

११ । २७ प्रकृत्योपकरणमूतया २८ । २९ विशसने सन्नामे ३० भवं मूर्तिं अभ्येत्य मसित्वा ३१ । ३२ आत्मरूपगुणान् आत्मनिकल्पितान् रूपवयोवर्णाकृत्यादि गुणान् सत्त्वादीन्
३३ क्रियापथे कर्ममार्गे क्रियांतथातदिति मन्यते इदं कर्मपदं गुणफलमित्यावश्यकत्वेन मानयति ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ निरात्मानिः स्वरूपश्चिदाभासविशिष्टो देह
द्वियादिसंघातः दृश्यत्वेन शुक्तिरजतादिवन्मिथ्यात्वात् आत्मगुणैश्चेतनत्वसत्यत्वसुखत्वैः यथोक्तं । आनंदो विषयादुभयोऽनित्यत्वं चेति सति धर्माः अपृथक्त्वेऽपि च तेषां चैतन्यात्पृथगिवा
वणिकपथाद्विजंक्षत्रं वैश्यशूद्रास्तथैवच ॥ दानं च विविधाकारं दीनां धरुपणादिषु २६ अभिमन्यत्यसंबोधात्तथैव त्रिविधान् गुणान् ॥ सत्त्वं रजस्तमश्चैव धर्मार्थो काम ए
वच २७ प्रकृत्यात्मानमेवात्मा एवं प्रविभज्युत ॥ स्वधाकारवषट्कारौ स्वाहाकारनमस्क्रियाः २८ याजनाध्यापनं दानं तथैवाहुः प्रतिग्रहम् ॥ यजनाध्यापने चै
व यज्ञान्यदापि किंचन २९ जन्ममृत्युविवादे च तथा विशसनेऽपि च ॥ शुभाशुभमयं सर्वमेतदाहुः क्रियापथम् ३० प्रकृतिः कुरुते देवी भवं प्रलयमेवच ॥ दिवसांतं गुणा
नेतानभ्येत्यैकोऽवतिष्ठते ३१ रश्मिजालमिवादेत्यस्तत्काले नियच्छति ॥ एवमेषोऽसकृत्पूर्वकीडार्थमभिमन्यते ३२ आत्मरूपगुणानेतान्विविधान् हृदय
प्रियान् ॥ एवमेतां विकुर्वाणः सर्गप्रलयधर्मिणीम् ३३ क्रियां क्रियापथे रक्तस्त्रिगुणांस्त्रिगुणाधिपः ॥ क्रियां क्रियापथोपेतस्तथातदिति मन्यते ३४ प्रकृत्या सर्वमेव दंज
गदंधीकृतं विभो ॥ रजसातमसा चैव व्याप्तं सर्वमनेकधा ३५ एषं द्वंद्वान्यथैतानि समावर्तति नित्यशः ॥ ममैवैतानि जायंते धावंते तानि मामिति ३६ निस्तर्तव्या
न्यथैतानि सर्वाणीति नराधिप ॥ मन्यतेऽयं ह्यबुद्धत्वात्तथैव सुकृतान्यपि ३७ मोक्तव्यानि मयैतानि देवलोकगतेन वै ॥ इहैव चैनं बोक्ष्यामि शुभाशुभफलोदयम् ३८
सुखमेव तु कर्तव्यं सकृत्कृत्वा सुखं मम ॥ यावदंतं च मे सौख्यं जात्यां जात्यां भविष्यति ३९ भविष्यति च मे दुःखं कृते मे हाप्यनंतकम् ॥ महदुःखं हि मानुष्यं निरये चापि
मज्जनम् ४० निरयाच्चापि मानुष्यं कालेनैष्याम्यहंपुनः ॥ मनुष्यत्वाच्च देवत्वं देवत्वात्पौरुषं पुनः ४१ मनुष्यत्वाच्च निरयं पर्यायेणोपगच्छति ॥ यएवं वेति नित्यं वै
निरात्माऽऽत्मगुणैर्वृतः ४२ तेन देवमनुष्येषु निरये चोपपद्यते ॥ ममत्वेनावृतो नित्यं तत्रैव परिवर्तते ४३ सर्गकोटि सहस्राणि मरणांता सुमूर्तिषु ॥ यएवं कुरुते
कर्म शुभाशुभफलात्मकम् ॥ सएवं फलमाप्नोति त्रिषु लोकेषु मूर्तिमान् ॥ प्रकृतिः कुरुते कर्म शुभाशुभफलात्मकम् ॥ प्रकृतिश्च तदश्नाति त्रिषु लोकेषु कामगा ४५ ति
र्यग्योनिमनुष्यत्वं देवलोकैतथैवच ॥ त्रीणि स्थानानि चैतानि जानीयात् प्राकृतानि ह ४६ अलिङ्गां प्रकृतिं त्वाहर्लिङ्गैरनुमिमीमहे ॥ तथैव पौरुषं लिङ्गमनुमानाद्विमन्यते ४७

वमासंत इति ४१ । ४३ । ४४ प्रकृतिरिति यद्यपि स्त्रीपुंसाभ्यामपत्यमिव पुं प्रकृतिभ्यामेव सर्वकार्यं क्रियते नाम्यतरेण तथाऽपि विवक्षितविवेके प्रकृतावेव कर्तृत्वं पर्यवस्यति तस्याः सविकारत्वात् न
पुंसि निर्विकारत्वादित्यर्थः ४५ । ४६ अलिङ्गानित्यादुभेयां ननु बह्विषयकदाचित्प्रत्यक्षां कथं तर्हि सामान्यते दृष्टौ लिङ्गैर्हृदादिकौर्धैस्तत्कारणभूतांतामनुमिमीमहे पौरुषं लिङ्गं पुरुषस्यानु
मापकं देहाद्यनुगतं चैतन्यं चिदाभासलिङ्गेन चितिरनुमीयते इत्यर्थः । इति मन्यते निरीश्वरः सार्वभौमवृत्तयोतिभावः । यत्साक्षादपरोक्षाद्भ्रमप्राप्तासर्वांतरादिति चितोऽव्यवहितापरो
क्षत्वश्चुतिविरोधात् ४७

सहति अत्रणंप्राकृतंलिङ्गनिर्विकारंप्रकृतेरिदंलिङ्गमकं दृश्यायाःप्रकृतेःसाधकइत्यर्थः । सलिङ्गांतरंपुर्यष्टकंभ्रमाप्य क्षरणधर्मित्वाद्गुणोलिङ्गतस्यद्वाराणिश्रोत्रादीनि ४८ । ४९ निर्वर्णोऽपिप्रणवा नस्मीतिमन्यते ५० । ५१ अलिङ्गोलिङ्गादन्योऽपि लिङ्गपुर्यष्टकं कालमृत्युं मरणधर्मास्मीतिमन्यतेइत्यर्थः सत्त्वबुद्धिअसत्त्वमधस्तुदेहादिकं आत्मनस्तत्त्वमनारोपितरूपं ५१ मृत्युंहंतारं चरं चरत्त्वसर्गपुत्रादिमात्मसंबन्धिनमन्यते ५२ तपस्तपस्विनं गतिमुक्तांतिगत्यागतिं भवंभववंतंसंसारिणं ५३ अबुद्धिर्विपर्यस्तबुद्धिः ५४ ॥ इतिशांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभा वदीपे त्र्यधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३०३ ॥ ॥ एवंपूर्वोक्तप्रकारेण १ धाम्नापोडशकलःपुरुषइतिप्रकृत्यध्रुवैवास्यषोडशीकलेतिश्रुतिप्रसिद्धयाप्रकाशरूपयाचित्कलया धामसहस्राणिस्थानसहस्रा णिप्राज्ञेनात्मनासंपरिध्वक्तउत्सर्जयातीतिब्रह्मालिङ्गितस्यैवगत्यादिश्रवणात् २ अत्रदृष्टांतमाह चंद्रमाइव ३ योनिःसाभासामूलप्रकृतिः दशेंद्रियाण्यंतःकरणचतुष्टयंचापेक्ष्यसापंचदशी सोमममृतं

सलिङ्गांतरमासाद्यप्राकृतंलिङ्गमव्रणम् ॥ व्रणद्वाराण्यधिष्ठायकर्मणाऽऽत्मानिमन्यते ४८ श्रोत्रादीनितुसर्वाणिपंचकर्मेंद्रियाण्यथ ॥ वागादीनिप्रवर्ततेगुणेष्विह गुणैःसह ३९ अहमेतानिवैसर्वमय्येतान्नेंद्रियाणिह ॥ निरिंद्रियोहिमन्येतव्रणवानस्मिनिर्व्रणः ५० अलिङ्गोलिङ्गमात्मानमकालःकालमात्मनः ॥ असत्त्वसत्त्वमा त्मानमतत्त्वंतत्त्वमात्मनः ५१ अमृत्युर्मृत्युमात्मानमचरश्चरमात्मनः ॥ अक्षेत्रःक्षेत्रमात्मानमसर्गःसर्गमात्मनः ५२ अतपास्तपआत्मानमगतिर्गतिमात्मनः ॥ अभवोभवमात्मानमभयोभयमात्मनः ५३ अक्षरःक्षरमात्मानमबुद्धिस्त्वभिमन्यते ५४ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि वसिष्ठकरालजनक संवादे त्र्यधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३०३ ॥ ॥ वसिष्ठउवाच ॥ एवमप्रतिबुद्धत्वादबुद्धजनसेवनात् ॥ सर्वकोटिसहस्राणिपतनांतानिगच्छति १ धाम्नाधामसहस्राणिमरणांतानिगच्छति ॥ तिर्यग्योनिमनुष्यत्वेदेवलोकेतथैवच २ चंद्रमाइवभूतानांपुनस्तत्रसहस्रशः ॥ लीयतेप्रतिबुद्धत्वादेवमेवह्य बुद्धिमान् ३ कलापंचदशीयोनिस्तद्धामप्रतिबुध्यते ॥ नित्यमेतद्विजानीहिसोमवैषोडशीकलाम् ४ कलायांजायतेऽजस्रंपुनःपुनरबुद्धिमान् ॥ धामत स्योपयुजंतिभूयएवोपजायते ५ षोडशीतुकलामूक्ष्माससोमउपधार्यताम् ॥ नतूपयुज्यतेदेवैर्देवानुपयुनक्तिसा ६ एतामक्षपयित्वाहिजायतेनृपसत्तम ॥ साह्यस्यप्रकृतिर्दृष्टातक्षयान्मोक्षउच्यते ७

चिदात्मानं नित्यमेतद्धामेतिबंधः ४ कलायांयोनिभूतायांपंचदश्यामविद्यायांनिमित्तभूतायांसत्यां अबुद्धिमान्मूढोविपर्यस्तमतिः जायतेजन्मलभते तस्यजायमानस्यपुरुषस्यधामषोडशीकलातामानं दूरुपायुपयुजंतिभूतानीतिशेषः । एतस्यैवानंदस्यान्यानिभूतानिमात्रामुपजीवतीतिश्रुतेः । उपजायते एकवचनमार्पं युजंतीतिप्रथमंसुसिद्धिदानंदलेखविषयसंपर्कजमुपजीव्यभूतानिसंस्मरतीत्यर्थः ५ चित्कलातुनेवसंस्मरतीत्याह षोडशीति देवैरिंद्रियैर्नोपयुज्यतेपाल्यतेकिंतुदेवानेवसत्तास्फूर्तिप्रदानेनउपयुनक्तिपालयति ६ एतांषोडशीमक्षपयित्वाअविनाश्यजायतेइदंसर्वैरज्जुमिवसर्पः नतुर्पिंडमिवघट उपमृद्यजायतेतद्वत् अक्षपणेहेतुमाह साहीति यत्रकार्यमुत्पद्यतेयत्रजलीयतेसांप्रकृतिरितिप्रसिद्धलोके । नहिर्षिंघटोलीयतेकिंतुर्षिंघटस्यप्रकृतिभूतायांमृद्येव । नचकपालादिकार्यातिरोत्पादएवपूर्वकार्यप्रल यइतिवाच्यं निराश्रयायाःकार्यधारायाअनुपपत्तेः कुतः घटशराबोर्दधनादिर्षिंघटलोष्टांसुपरमाणुषुव्यावृत्तेषुयस्मृदित्यनुस्यूतव्यवहारसंबर्तकुसुमेभ्यःसूत्रमिवतेभ्यःपृथक्कदुदयलयस्थानंमंतव्यं अतःप्रकृतित्वात्षोडश्याःक्षपणंनयुज्यतइत्यर्थः । अस्यकार्यस्य नन्वितएवदृष्टांततात्षोडश्याःकार्याकारत्वंदुस्त्यजमित्याशंक्याह तत्सयादिति कार्यस्यानुच्यतइत्यर्थः । सत्यंमृतोऽपिविकारविशेषत्वात्

कतिपयविकारेष्वनुवृत्तावपिनिर्विकाररूपंनप्रत्यक्षंतथाऽपिजलमेवतस्यानिर्विकाररूपमेवंजलस्यतैजस्तैजसःसन्मात्रंयत्सर्वकार्येष्वनुस्यूतंस्यैवसत्यत्वंतत्त्वम् इतरस्यविकारस्य मिथ्यात्वंवाचा रंभणविकारोनामथेयमितिश्रुतेः सतोऽपिविकारत्वेऽनवस्थापतिःशून्याश्चजगदुत्पत्त्यसंभवस्यकथमसतःसजायेतेतिश्रुत्यैवासिप्तत्वात् । तस्मात्सर्वविकारस्येऽपिसन्मात्रंब्रह्मास्तीतिद्वारापत्तिर्मोक्ष इतिमुक्तमुक्तंतक्षयान्मोक्षउच्यतइति गोडास्तुएवंतांक्षपयित्वेतिपठंति तदापंचदशीपरएवायमृज्वर्थःश्लोकः ७ तदेवेति यद्धामशब्देनमोक्षशब्देनचोच्यतेतदेवाऽऽनंदात्मकंस्तुषोडशकलंविदित्सं घातरूपंपिंडब्रह्मांडात्मकं तथाचश्रुतिः । 'आनंदाद्वेवखल्विमानिभूतानिजायते आनंदेनजातानिजीवन्ति आनंदंप्रयत्यभिसंविशतीति' तत्राप्यव्यक्तसंज्ञकंपंचदशीकलयापूर्वयोनिशब्देनोक्तातत्कार्य त्वात्तदभिन्नेदेहंयोनिरोममायमितिदेहेममतांकरोति तत्रैवपरिवर्तते देहेननमुच्यतइत्यर्थः ८ योमन्वानस्तमाह पंचविंशइति शुद्धाशुद्धनिषेवणात्क्रमेणशुद्धोऽशुद्धश्चभवतीतिशेषः ९ तादृक्असंगोद्यं पुरुषइतिश्रुतेरसंगोऽपिशुद्धात्माऽशुद्धएवभवति तत्रेहेतुर्ममायमिति मन्वानइत्यनुवर्तते तादृगित्यनेनैववाऽयंहेतुरनुकृष्यते अबुद्धोऽज्ञः १० अप्रतिबुद्धःप्रतीपोबोधःप्रतिबोधस्तद्रहितोविपर्ययहीनः

तदेवषोडशकलंदेहमव्यक्तसंज्ञकम् ॥ ममायमितिमन्वानस्तत्रैवपरिवर्तते ८ पंचविंशोमहानात्मातस्यैवाप्रतिबोधनात् ॥ विमलस्यविशुद्धस्यशुद्धाशुद्धनिषे वणात् ९ अशुद्धएवशुद्धात्मातादृग्भवतिपार्थिव ॥ अबुद्धसेवनाच्चापिबुद्धोऽप्यबुद्धतां व्रजेत् १० तथैवाप्रतिबुद्धोऽपिविज्ञेयोनृपसत्तम ॥ प्रकृतेस्त्रिगुणायस्तुसे वनास्त्रिगुणोभवेत् ११ ॥ इति श्रीमहाभारते शांति० मोक्ष० वसिष्ठक०चतुरधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३०४ ॥ ॥ जनकउवाच ॥ अक्षरक्षरयोरेष द्वयोःसंबंधइष्यते ॥ स्त्रीपुंसोर्वाऽपिभगवन्संबंधस्तद्वदुच्यते १ ऋतेतुपुरुषंनेहस्त्रीगर्भधारयत्युत ॥ ऋतेस्त्रियंनपुरुषोरूपंनिर्वर्तयेत्तथा २ अन्योन्यस्याभिसं बंधादन्योन्यगुणसंश्रयात् ॥ रूपंनिर्वर्तयत्येतदेवंसर्वासुयोनिषु ३ रत्यर्थमभिसंबंधादन्योन्यगुणसंश्रयात् ॥ ऋतौनिर्वर्त्यतेरूपंतद्वक्ष्यामिनिदर्शनम् ४ येगुणाः पुरुषस्येहयेचमातृगुणास्तथा ॥ अस्थिस्रायुश्चमज्जाचजानीमःपितृतोगुणाः ५ त्वङ्मांसंशोणितंचेतिमातृजान्यपिशुशुम् ॥ एवमेतद्विजश्रेष्ठवेदेशास्त्रेचपठ्यते६ प्रमाणंयत्स्वेदोक्तंशास्त्रोक्तंयच्चपठ्यते ॥ वेदशास्त्रद्वयंचैवप्रमाणंतत्सनातनम् ७ अन्योन्यगुणसंरोधादन्योन्यगुणसंश्रयात् ॥ एवमेवाभिसंबद्धौनित्यंप्रकृतिपूरुषौ ८

तथैवेत्यनेनतादृशजनसेवनात्तादृशोभवतीत्युक्तं ११ ॥ इति शांति० मोक्ष० नी० भारतभावदीपे चतुरधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ २०४ ॥ तत्क्षयान्मोक्षउच्यतेइतिप्रकृतिवियोगान्मोक्षउक्तस्तंप्रकृतेः पुरुषतुल्यत्वेननिवृत्तिर्नसंभवतीतिमन्वानआक्षिपति अक्षरक्षरयोरिति १ रूपमाकृतिं २ । ३ । ४ येगुणाइति द्रोणस्यमातुरभावेऽपिदृष्ट्युद्भ्रस्यमातापित्रोर्द्वयोरप्यभावेऽपित्वगस्थ्यादिदर्शनेन व्याप्तिव्यभिचारोर्नाशक्यः । यज्ञाद्वतिपर्जन्यइतिस्मृतेर्देवतीसाध्यस्ययज्ञस्यपर्जन्यादिद्वारापजाहेतुत्वेनतत्राप्युभयसंबंधानपायात् साधारणव्यवहारोपेक्षयावाइयमुक्तिः ५ । ६ यदेदेशास्त्रेच प्रमाणवेनपठ्यतेतदेदेशास्त्रंप्रमाणमित्यर्थः । तस्माद्यदेष्टुक्तंद्विद्वांसउपजीवतीति । तस्माद्ब्राह्मणोनावैदिकमभिधीयेतेतिमैत्रायणीयेवेदस्यप्रामाण्यंतदन्धस्याप्रामाण्यंश्रूयते तस्माच्छास्त्रंप्रमाणं तद्वत् । ननुवेदशास्त्रस्यप्रामाण्यंस्वोक्तयैवचेत्साक्ष्यग्रथानामपितथैवप्रामाण्यस्यादित्याशंक्याह सनातनमिति वेदस्यहिदृष्टकर्तृस्मरणाभावादपौरुषेयतयानित्यत्वेनाप्रामाण्यशंकानास्पदत्वम स्तिननुसंभवत्भ्रमविप्रलभानांशाक्यादिपुरुषाणांवाक्यस्येतिभावः ७ एवंशास्त्रस्यप्रामाण्यमुक्त्वातदर्थंविध्याद्यधिकारिणंभट्टाभिमतंचिदचिदात्मककर्तारमाह अन्योन्येति पुंसांप्रकृतेर्जाड्यंरुद्धंदुःखं चाश्रितं तयाचास्याऽऽनंदादिकंरुद्धंचैतन्यादिकंचाश्रितम् । फलितमाह एवमिति चिदचित्प्रथेदृष्टत्वाज्जमोक्षसंभावनाप्यऽस्तीतिभावः ८

अनंतरकृतसाक्षात्कृतनिदर्शनेमोक्षदृष्टान्तं प्रत्यक्षः प्रत्यक्षदर्शी ९ अनामयनिर्दुःखं यस्मादेहे अशरीरवावसंतनप्रियाप्रियेस्पृशतः इति श्रुतेः अनीश्वरमीशादपिपरमित्यर्थः १० वेदप्रामाण्यमभ्युपेत्यापिवे
दार्थीचिदचितोऽहं कालिकसंबंधं न जानासीत्याह यदेतदित्यादिना ११ १२ धारणं वृथेति श्रुतिश्चात्रभवति 'यस्तित्याजसचिविदंसखायनंतस्यवाच्यपिभागोअस्ति । यदोऽंशोत्यलकंशृणोतिनहिप्रवेदनुकृतस्य
पंथा' इतिषचसेवायाम् सेवाविदंसखायमंतरात्मानं तित्याजत्यक्तवान् भागः फलांशोऽक्षरग्रहणजः यदायदेतन् अलकमलीकंवृथेत्यर्थः सुकृतस्य ब्रह्मणः पंथापंथानं १३ भारमिति श्रुतिश्च । 'स्थाणुरयं भारहारः
क्लिष्टाभृदधीत्यवेदनं विजानातियोऽर्थः । योऽर्थज्ञ इत्सकलं भद्रमश्नुतेनादमेतिज्ञानविधूतपाप्मा' इति १४ । १५ संसत्सुविद्वत्सभासु १६ छिद्रात्माज्ञानरिक्तचित्तभांडः सोपहासेपिपादप्रणयः संधिः १७
महात्मस्वात्मवित्तु १८ यदेवेति फलतः साधनतश्च सांख्ययोगयोरेक्ये सति व्यवहारोपपादने निस्ताप्येतयोर्विरोधो दृश्यमानोऽप्यकिंचित्कर इति भावः १९ 'अस्थिस्नायुश्चमजाचजानीमः पितृतो गुणाः । त्वम्

पश्यामिभगवंस्तस्मान्मोक्षधर्मो न विद्यते ॥ अथवाऽनंतरकृतं किंचिदेव निदर्शनम् ॥ तन्ममाचक्ष्वत्त्वेन प्रत्यक्षो ह्यसि सर्वदा ९ मोक्षकामावयंचापिकांक्षामोय
दनामयम् ॥ अदेहमजरं नित्यमर्तोद्विजमनीश्वरम् १० ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ यदेतदुक्तं भवता वेदशास्त्रनिदर्शनम् ॥ एवमेतद्यथा चैतन्निगृह्णाति तथा भवान् ११
धारयते हित्वयाग्रं थोभयोर्वेदशास्त्रयोः ॥ न च ग्रंथस्य तत्त्वज्ञो यथा तत्त्वं नरेश्वर १२ यो हि वेदे च शास्त्रे च ग्रंथधारणतत्परः ॥ न च ग्रंथार्थतत्त्वज्ञस्तस्य तद्धारणं वृथा
१३ भारं सवहते तस्य ग्रंथस्यार्थं न वेत्ति यः ॥ यस्तु ग्रंथार्थतत्त्वज्ञो नास्य ग्रंथागमो वृथा १४ ग्रंथस्यार्थस्य पृष्ठः संस्तादृशो वक्तुमर्हति ॥ यथा तत्त्वाभिगमनादर्थतस्य
सर्विंदति १५ नयः संसत्सुकथयेद्वं ग्रंथार्थं स्थूलबुद्धिमान् ॥ सकथं मंदविज्ञानो ग्रंथं वक्ष्यति निर्णयात् १६ निर्णयंचापिच्छिद्रात्मानं तं वक्ष्यति तत्त्वतः ॥ सोपहासात्
तामेति यस्माच्चैवात्मवानपि १७ तस्मात्त्वं शृणुराजेंद्रयथैतदनुदृश्यते ॥ यथा तथ्येन सांख्ये पुण्ये पुण्ये च महात्मसु १८ यदेवयोगाः पश्यंति सांख्येस्तदमुगम्यते ॥
एवं सांख्यं च योगं च यः पश्यति स बुद्धिमान् १९ त्वद्भासं रुधिरं मेदः पित्तं मज्जा च स्नायुच ॥ अथ चैन्द्रियकं तात तद्भवानिदमाहमाम् २० द्रव्याद्रव्यस्य निर्वाहो रीन्द्रि
यादिन्द्रियं तथा ॥ देहादेहमवाप्नोति बीजाद्वीजं तथैव च २१ निरिन्द्रियस्या बीजस्य निर्द्रव्यस्याप्यदेहिनः ॥ कथं गुणा भविष्यंति निर्गुणत्वान्महात्मनः २२

मांसं शोणितं चेति मातृजा न्यपिशुश्रुम' इति स्त्रीपुंसाभ्यामिव पुं प्रकृतिभ्यां शरीरं निर्वर्त्येतत्तुक्तं तदनुवदं दृष्टान्तासिद्धिमाह त्वगित्यादिना ऐन्द्रियकमिन्द्रियसमुदायश्चाधिकः २० सैन्द्रियकं यातु सप्तकं बीजाद्वी
जांतरमिव जायते न ह्येकं कार्यं बीजद्वयोत्पत्तिकमिति दृष्टमस्तोत्याशयवानाह द्रव्यादिति २१ दार्ष्टिके पुं प्रकृत्योर्विषयमस्वभावत्वात्संबंधासंभवमाह निरिन्द्रियस्येति न तावत्पुं प्रकृत्योर्विषयविषयिभा
वलक्षणः संबंधः पुंसो निरिन्द्रियत्वात् प्रकृतेस्तुच्छत्वात् नापि बीजां कुरव जन्यजनकभावः केवलत्वेन पुंसो बीजशक्तिशून्यत्वात् प्रकृतेरकार्यत्वाच्च नापि कुलालघटवत् पुंसोऽद्वितीयत्वेनोपादानांतरा
भावात्तत्कल्पनेऽनवस्थापत्तेश्च । नाप्ययस्कांतमणिलोहवत्तयोः संबंधः उभयोरप्यमूर्तत्वात् । मूर्तिमतो ह्यद्वयोरुभयकर्मजोऽन्यतरकर्मजो वा संबंधो युज्यते न त्वमूर्तयोः नास्ति देही प्रतिसंबंधीत्यस्येति न देही
च समासद्वयेनार्थद्वयमुन्नेयं । नापि पराभिमतः समवायस्तादात्म्यं वा निर्गुणगुणसंबंधासंभवात् । न ह्यस्पर्शेन भसि शीतोष्णादिस्पर्शवत्त्वं तु शक्यमेवं निरिन्द्रियस्येत्यादिहेतुपंचकं पुं प्रकृत्योः संबंधासंभवात्
मुक्तं वार्तिके तु 'निःसंगस्य संसंगेन कूटस्थस्य विकारिणा । आत्मनोऽनात्मना योगो वास्तवो नोपपद्यते' इत्येवोक्तं तत्रासंगत्वकूटस्थत्वे प्रसाध्ये निरिन्द्रियत्वादिहेतुचतुष्टयं तु बह्वादिसंमतमिति युक्ततरं २२

कथं तर्हि एषा सृष्टिरत आह गुणा इति गुणाः खादयः गुणेषु त्रिगुणात्मिकायां मायायां २३ कथं मसहायायास्तस्याजगज्जनकत्वमित्याशंक्य दृष्टान्तेन साधयति त्वगिति यथा द्रोणशरीरे मातरं विनाऽप्येकेनैव शुक्रे
ण मेद आदिवत्त्वगादिकमपि जातं एवमेकं यैव दर्पणवत्परप्रतिबिंबग्रहणशीलया कृत्स्नो जगज्जीवात्मा प्रपंचो जायत इति श्लोकद्वयार्थः २४ पुमानविद्यायामंतःकरणे वाचित्प्रतिबिंबो जीवः अपुमान्वियदादिः
त्रैलिंग्यं त्रीण्यात्मनो लिंगानि गमकानि प्रमातृप्रमाणप्रमेयानि एतैर्हीलैरेतेषां साधकश्चिदात्मा गम्यते स्वार्थेश्च पुमानपुमानिति आभासोपाध्योः पृथग्रहणं त्रैलिंग्ये तु तयोर्वैशिष्ट्यं विवक्षितं तथा हि अंतः
करणविशिष्टमाभासचैतन्यप्रमाता अंतःकरणवृत्तिविशिष्टप्रमाणं घटाद्यवच्छिन्नं प्रमेयमिति प्रसिद्धं । ननु प्रमातृयोग्यतया घट एव प्रमेयं न तु घटावच्छिन्नमाभासचैतन्यं घटज्ञानाख्यं सत्यं प्रमाकरणप्रमा
णस्य हि फलं प्रमेयं तच्चोक्तविधा प्रमेयं तत्संबंधा तु घटादिरपि प्रमेयं अतो मुख्यं प्रमेयं चैतन्यमेव अज्ञानेन तस्यैवावृत्तत्वाज्जघे घटादौ आवरणकृत्याभावाच्च । घटाद्यनुभवस्यैव हि पुरुषार्थत्वमतस्तस्यैवावृ
त्तत्वमनावृत्तत्वं वावाच्यं न घटादेरित्यास्तां तावत् । लिंगानां प्रमात्रादीनां प्राकृतत्वेऽपि लिंगो न प्राकृत इत्याह न वेति लिंगी पुमानिति अपुमानिति वानाभिधीयत इति योजना जीवजगतोरन्य इत्यर्थः २५
ननु संबंधाभावे प्रकृतिपुरुषयोः कथं लिंगलिंगिभाव इत्याशंक्याह अलिंगादिति ल्यबलोपे पंचमी अलिंगं पुरुषं प्राप्य सा प्रकृतिरात्मजैर्लिंगैर्महदादिभिः कार्यैर्गमकैरुपालभ्यति उपलभ्यते अमूर्तयज्जतवो यथा फलादि

गुणा गुणेषु नायं ते तत्रैव निविशंति च ॥ एवं गुणाः प्रकृतितो जायंते निविशंति च २३ त्वद्भासं रुधिरं मेदः पित्तं मज्जाऽस्थि स्नायुच ॥ अष्टौ तान्यथ शुक्रेण जानीहि
प्राकृतानि वै २४ पुमांश्चैवापुमांश्चैव त्रैलिंग्यं प्राकृतं स्मृतम् ॥ न वाऽपुमान् पुमांश्चैव सलिंगित्यभिधीयते २५ अलिंगात्प्रकृतिर्लिंगैरुपालभ्यतिसाऽत्मजैः ॥ यथा
पुष्पफलैर्नित्यमृतवोऽमूर्तयस्तथा २६ एवमप्यनुमानेन ह्यलिंगमुपलभ्यते ॥ पंचविंशतिमस्तातलिंगेषु नियतात्मकः २७ अनादिनिधनोऽनंतः सर्वदर्शी निराम
यः ॥ केवलं त्वभिमानित्वाद्गुणेषु गुण उच्यते २८ गुणा गुणवतः संति निर्गुणस्य कुतो गुणाः ॥ तस्मादेवं विजानंति ये जना गुणदर्शिनः २९

वतद्वचैतन्यप्रकाशितैर्महदादिभिस्तत्कारणभूता प्रकृतिरनुमीयते आलोकप्रकाशितैः पुष्पादिभिर्भूतवद्भवेत्यर्थः । अलिंगेति पाठे स्पष्टोऽर्थः २६ यथा प्रकृतितत्कार्ययोर्लिंगिलिंगभाव एवमात्मानात्मनोरपित्याह
एवमिति दृश्यप्रकाशनेन दृगात्माऽपि सूर्यवद्दृश्यादन्योऽनुमेय इत्यर्थः । अलिंगं शुद्धचिन्मात्रं लिंगित्यर्थः तदेव पंचविंशतितमः तत्कारलोप आर्षः लिंगेषु नियतात्मक इति लिंगलिंगिनोर्व्याप्तिर्दीशता । ननु शब्दा
तरेण जडाजडयोरयं विषयविषयिभाव संबंध एवोक्तः न यो हि विषयि विषयस्य शुभाशुभत्वाभ्यां हर्षविषादादिविकारवान् भवति न तु लिंगी न ह्यालोकः प्रकाश्याभ्यां मेध्यामेध्यवस्तुभ्यां विक्रियत इति तयो
र्महान् भेद इति भावः २७ अनादीत्यनेनाऽलिंगस्य प्रकाशस्य तात्कालिकाद्यभिमतमनित्यत्वं निरस्तं । घटज्ञानं जातं पटज्ञानं पटमित्यनुभवस्य वृत्तीविषयत्वात् अतएव मनोवृत्तिषु हीर्षीर्भांरित्येतत्सर्वमन
एवेति धीशब्दितं वृत्तिज्ञानमपि पठ्यते कालापरिच्छेदमुक्त्वा देशापरिच्छेदमाहानंत इति प्रकाशत्वादेव सर्वदर्शी निरामय इति स्वगतपरिच्छेदं गुणगुणिभावादिरूपं न्यावर्तयति । कथं तर्ह्यस्य गुणसंबंध इ
त्यत आह केवलमिति वास्तवस्याभिमाननिमित्तस्याभावेऽपि शुक्तिरजते ममेदं रजतमित्यभिमानवद्गुणेषु देहाद्याकारेष्वहमिदं देहादीत्यभिमानित्वादयं गुणो देहादिसंघात एवाऽमेत्युच्यते । एतेन लिंगलिंगि
नोः संबंधः केवलमाध्यासिक इति सिद्धं २८ ननु निर्गुणमपि गुणादिकं गुणवता द्रव्येण सह संबंध्यते एवं निर्गुणोऽप्यात्मा गुणवत्या प्रकृत्या संबंध्यतामित्यत आह गुणा इति गुणाः संयोगादयः संबंधा गुणवत एव
संति न त्वगुणस्य गुणिना सह संबंधोतीत्यर्थः । न च स्तितादृशः समवायाख्यः संबंध इति चेत् किमात्मनि प्रकृतेः समवाय उक्तविपरीतं । नाद्यः अनिमोक्षापत्तेः न ह्यश्रयनाशमंतरेणाश्रितनाशोऽस्ति । नांत्यः-

—रूपादीनामाश्रयतः पृथग्दर्शनेन प्रकृतिनाशे आत्मनोऽपि नाशोपपत्तेः अथकारणनाशेऽपि यथाकार्यमस्ति यथावा प्रलये सर्वव्यक्तिनाशेऽपि जातिरस्त्येव प्रकृतिनाशेऽपि आत्माननश्यतीति विवक्षेत कार्य कारणयोर्जातिव्यक्तयोर्वावद्वयौ ण्यवद्वास्तवतादात्म्याभ्युपगमे ईदृग्विवक्षाया एवासिद्धेः । यथा त्वनुपपत्त्या एवं विवक्ष्यते सैव तत्तादात्म्यस्य भ्रमत्वमाक्षिपतीति काणक्रमेलकस्त्वं न पश्यसीत्याश्रयं । तादात्म्यस्य भ्रमत्वे तु भयमप्युपपन्नं अविद्यानाशेऽपि तत्कार्यस्य देहादेः कंचित्कालमनुवृत्तिः संभवतीति जीवन्मुक्तिसिद्धिः । विदेहमुक्तौ च सदात्ममात्रावशेष इति तस्माद्युक्तमुक्तं गुणागुणवतः संतीति । तेन रज्जुः सर्पदंडादाराऽभूच्छिद्राद्यात्मनेव सद्रुच्यत नूतनपुराणातीतानागतश्चेतपीतशीतोष्णाद्यात्मनाभातिन तु कंचित्किंचित्समवायसंबंधो नोत्पद्यते समवायस्यैवानवस्थादोषेणाकरे निरस्तत्वादिति सिद्धं । अत्र विद्वदनुभवं प्रमाणयति तस्मादिति २९ यदा त्वेष इति अभिमन्यते हि नस्तिकामादीन् जयतीत्यर्थः । यदि वा एनमभिमन्ये कनीयोऽङ्कारिण्य इत्यभिपूर्वस्य मन्यते हि सार्थत्वदर्शनात् । यदाऽन्विष्ये ति गौडपाठे अन्विष्य श्रवणमननाभ्यामालोच्याऽभिमन्यते जानातीत्यर्थः । गुणहान्या देहाद्यात्मत्वभ्रमत्यागेन ३० किं तत्परमित्यत आह यत्तदिति सर्वशः सर्वेपितांत्रिकाः अबुद्धस्य जडस्याहंकारादेः परित्यागाद्बुद्धयमानं न त्वहंतया इदंतया वा ३१ अत एवाप्रबुद्धमज्ञातं अगुणं गुणेभ्योऽन्यनिर्गुणं गुणसंबंधशून्यं ईश्वरमंतर्यामिणं अधिष्ठातारं सर्वकार्यनिर्मातारं ३२ गुणानां महदादीनां प्रकृतिं गु

यदा त्वेष गुणानेतां प्राकृतानां भिमन्यते ॥ तदा सगुणहान्यैतं परमेवानुपश्यति ३० यत्तद्बुद्धेः परंप्राहुः सार्वव्ययोगाश्च सर्वशः ॥
बुद्धयमानं महाप्राज्ञमबुद्धपरिवर्जनात् ३१ अप्रबुद्धमथाव्यक्तमगुणं प्रादुरीश्वरम् ॥ निर्गुणं चेश्वरं नित्यमधिष्ठातारमेव च ३२
प्रकृतेश्च गुणानां च पंचविंशतिकं बुधाः ॥ सार्वव्ययोगे च कुशला बुध्यंते परमैषिणः ३३ यदा प्रबुद्धा ह्यव्यक्तमवस्थाजन्मभीरवः ॥
बुध्यमानं प्रबुध्यंति गमयंति समंतदा ३४ एतन्निर्दर्शनं सम्यगसम्यगनिर्दर्शनम् ॥ बुध्यमाना प्रबुद्धानां पृथग्पृथगारिदम् ३५
परस्परैतदुक्तं क्षराक्षरनिर्दर्शनम् ॥ एकत्वमक्षरं प्रादुर्नानात्वं क्षरमुच्यते ३६ पंचविंशतिनिष्ठोऽयं दासम्यक्प्रवर्तते ॥
एकत्वं दर्शनं चास्य नानात्वं चाप्यदर्शनम् ३७

पांश्रापेक्ष्य पंचविंशकमित्यर्थः ३३ प्रबुद्धाज्ञातवतः अवस्थाबाध्याया जाप्रदायाश्च बुद्धयमानं कर्तारिज्ञानं प्रमातारमेव प्रबुद्धयति प्रबोधेनैव च तत्समं ब्रह्ममयंति प्रत्यगात्मैवाज्ञातो जीवो ज्ञा तो ब्रह्मेत्यर्थः यथोक्तं । 'अन्वेष्टव्यात्मविज्ञानात्प्राक्प्रमातृत्वमात्मनः । अन्विष्टः स्यात्प्रमातृत्वपाप्मदोषादिवर्जितः' इति । ज्ञमिति पाठेऽपि शमप्राप्यं ब्रह्मेशमशब्दार्थः ३४ एतदिति एतज्जीवे श्वराभेददर्शनं बुद्धयमानेन सम्यगिति पृथगुक्तमित्युत्तरादप्युच्यते एतन्निर्दर्शनं सम्यक् अनिर्दर्शनं मशालं अनुदर्शनमिति पाठेऽपि मुख्यं दर्शनमिति पृथक् अप्रबुद्धेनोक्तमितियोजना ३५ एतत्क्षराक्षरनि दर्शनं जडाजडवस्तुतत्त्वप्रतिपादनपरं शास्त्रं परस्परैतदुक्तं सम्यक्परमसम्यगित्युक्तं । इतिवादिनां विभ्रममुक्त्वा स्वसंमतं तत्त्वमाह एकत्वमिति एकत्वे विविनाशे होतुं द्वितीयस्याभावाद्क्षरत्वमविना शित्वं युक्तं नानात्वं तु क्षरमेव तथाच प्रयोगः । प्रधानाद्यनित्यव्यावृत्तत्वात् घटादिवदिति ३६ एतद्बानुभववेद्यमित्याह पंचविंशतीति यदा पंचविदाभाससहितेषु पंचविंशतितत्त्वेषु रज्जूरगकल्पेषु नि ष्ठांसम्यगवेक्षणं कर्तुं प्रवर्तते तदा तेषां बाधेन पञ्चविंशमात्मानं साक्षात्करोति तदैवैकत्वमेव शास्त्रेनानात्वमशास्त्रमिति निश्चिनोतीत्यर्थः । तथाचात्मदर्शनफलं भिद्यते सर्वसंशया इति श्रूयते ३७

ननु परस्परशास्त्रमया दयायोगेनास्मानं जानंतोऽपि कुत एवं न निश्चिन्वन्तीत्याशङ्क्याह तत्त्वेति तत्त्वज्ञानं निस्तत्त्वतद्व्यवधानं तनुविस्तारेऽस्मात्कुर्यात्तत्वेकेकेन्यत्वन इति छादसत्त्वं निदर्श नमनुभवः येऽपि कर्तारमात्मानमाहुस्तेऽपि समाधौ बुद्ध्याद्यभावे आत्मनिकर्तृत्वं न पश्यन्तीति तत्र कर्तृत्वादिकं बुद्ध्यादियोगश्च इत्यमानोऽपि कदाचिदस्त्वात्प्रज्जूरगवदसन्नेव । नहि धर्मो निष्ठ ष्ठाधर्मा कचिद्वेन चिदुपलब्धोऽस्ति नहि दाहप्रकाशाभ्यां विपुक्तोऽपि वद्विगोचरी भवति तस्मात्तेऽनुभवविरुद्धवदतीति तत्राता एवेति भावः । तत्त्वनिस्तत्त्वशब्दो व्याचष्टे पंचविंशतीति २८ पंचविंशस्पृषपंचविंशात्परं निदर्शनमनुभूयमानां निष्ठुष्टमनुभवं निस्तत्त्वमाहुः । तमेव विशिष्टाणि सर्गस्य पंचविंशत्यात्मकस्य वर्गस्येति पाठेऽप्ययमेवार्थः वर्गप्रतिवर्गमित्यप्याहृत्य योज्यं वर्गमि ति पाठे वर्गवर्गमर्हतीति वर्गमाचारं आसमंताचार उपलब्धिः इत्यस्य प्रसिद्धि विषयनियताया उपलब्धिः सपञ्चिंश इत्यर्थः । तत्र वर्गाः पंच यथा पंचज्ञानं त्रियाणि पंचकर्म त्रियाणि पंचमूता नि पंचशब्दाद्या विषयामनो बुद्धयहंकारप्रकृतिचिदाभासा इति पंचप्रत्ययः । तत्त्वं तस्य भावस्तत्त्वं यथार्थसत्यमिति यावत् सत्यादपि सत्यमित्यर्थः तथाच श्रुतिः 'प्राणावैसत्यं तेषां मेघसत्यं सत्यस्य सत्यमनुयप्रयुज्यते' इत्यादि प्राणशब्दितस्य कुरत्प्रपंचस्य व्यवहारतः सत्यस्य पारमार्थिकसत्यं ब्रह्मप्रतिभासतः सत्यस्य रजतस्य शुक्तिरिवेति प्रतिपादयति । यतस्तत्त्वादिपितृत्वमतएव सनातनं सर्वदैक रूपं न तु कदा

तत्त्वनिस्तत्त्वयोरेतत्पृथगेव निदर्शनम् ॥ पंचविंशतिसर्गतु तत्त्वमाहुर्मभीषिणः ३८ निस्तत्त्वं पंचविंशस्य परमाहुर्निर्दर्शनम् ॥ सर्गस्य वर्गमाचारं तत्त्वं तत्त्वात्सना तनम् ३९ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि वसिष्ठकरालजनकसंवादे पंचाधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३०५ ॥ जनक उवाच ॥ नानात्वैकत्व मित्युक्तं त्वयैतद्विषयसत्तम ॥ पश्याम्येतद्विसंदिग्धमेतयोर्वै निदर्शनम् १ तथाऽबुद्धप्रबुद्धाभ्यां बुद्धयमानस्य चानघ ॥ स्थूलबुद्ध्यनपश्यामितत्वमेतन्न संशयः २ अक्षरक्षरयोरुक्तं त्वया यदपि कारणम् ॥ तदप्यस्थिरबुद्धित्वात्प्रनष्टमिव मेऽनघ ३ तदेतच्छ्रोतुमिच्छामि नानात्वैकत्वदर्शनम् ॥ बुद्धं चाप्रतिबुद्धं च बुध्यमानं च तत्त्वतः ४ विद्याविद्ये च भगवन्नक्षरं क्षरमेव च ॥ सार्वव्ययोगं च कात्स्न्येन पृथक्पृथक् ५ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ हंत ते संप्रवक्ष्यामि यदेतदनुपृच्छसि ॥ योगकृत्यं महाराज पृथगेव शुणुष्व मे ६

चित्सत्यं कदाचिदसत्यमित्यर्थः ३९ ॥ इति शांति० मोक्षधर्म० नी० मा० पंचाधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३०५ ॥ यदुक्तमेकस्वमक्षरं नानात्वं क्षरमिति तत्रैकत्वे बंधमोक्षव्यवस्थानुपपत्तिः नानात्वेत्वात्मानाशप्रसंग इति एतयोः पक्षयोर्निर्दर्शनं तत्त्वावधारणं संदिग्धं १ यदुक्तं पंचविंशतिनिष्ठानुभववलेनैव तत्त्वनिश्चिनोतीति तत्राह तथेति अबुद्धेतिच्छेदः बुध्यमानस्यात्मवस्तुनस्तत्त्वं न पश्यामीत्यधमसंशय इति योजना अनुभवस्य दुःसाध्यत्वात्संदेहनिवर्तकत्वमतो युक्तं यैव तत्त्वस्योपपादनीयमिति भावः २ यच्चाक्षरत्वं कारणमेकस्वमक्षरत्वं कारणं च नानात्वमुक्तं तदप्यस्थिर बुद्धित्वाद्धिकल्पस्तत्त्वात् तत्रैकत्वं त्रिविधभेदशून्यत्वं चेत् हेतोः स्वरूपासिद्धिः नहि कचिदीदृशमेकत्वं प्रसिद्धमस्ति । एकव्यक्तिमात्रस्य चेत् आकाशस्याप्यक्षरत्वापत्तिस्तथाच सार्वव्य योगाधिरोधः । नानात्वमपि संहतत्वं चेत् प्रधानपरमाण्वादीनामपि क्षरत्वापत्तिः । मित्रस्वमात्रेण सार्वव्ययात्मनामपि क्षरत्वापत्तिरिति तथाचात्र नमतत्त्वावधारणे सामर्थ्यमस्तीति भावः ३ तत्तस्माद्धेतोः बुद्धं अप्रतिबुद्धं प्रधानादि बुध्यमानं चिदचिदात्मानं जीवं ४ विद्याज्ञाधिगमः अविद्याज्ञावरणं अक्षरं नित्यं क्षरमनित्यं सार्वव्यवस्तुतत्त्वविवेकः योगश्चित्तवृत्तिनिरोधः पृथक्भेदः अपृथग्भेदः भेदाभेदश्च नानात्वैकत्वदर्शनमित्यनेन प्रथममुक्तः ५ हंत तेषां लोचने प्रधानभूतयोः सार्वव्ययोगयोरेव निरूपणप्रसंगात्प्रभातराणामप्युत्तरं निरूपितं भवतीत्याशयेनाह योगेति ६

योगानां योगिनां योगेशोगशास्त्रे कृतं कर्तव्यमावश्यकं ध्यानमेव परं बलमविद्याजयेत्सामर्थ्यं ध्यानमपि द्विविधं भावनाप्रणिधानमेवेति प्रकारं विविधमिति पाठेऽप्ययमेवार्थः ७ तत्र ध्यानस्य साधारणलक्षणं मनस एकाग्रतेति तथा प्राणायामोऽपि योगिनां योगकृत्यं बलं तस्य द्वे विध्यमाह सगुणः सगर्भः निर्गुणो निर्गर्भः तयोर्मनसः संबंधी प्रथमः मानस इति स्पष्टार्थः पाठः । तत्र भावनावस्तुतश्च निरपेक्षा । यथा योषितमभिधायी तेन यनमौषाया मभिदृष्टिकरणम् । यथा वाऽस्तोऽपि कामिभ्यां देविष्यस्य भावनं तत्फलं चानित्यं यथोक्तं । 'भावनाजं फलं यच्च यच्च स्यात्कर्मणः फलं । चतुस्तथास्मिन्वतिमंतव्यं पण्यस्त्रीसंगतं यथा' इति । एवं सांख्यपीठादिसंनिधौ भावनयाऽपि कौटिल्यं गम्यायेन प्राप्य तत्साक्यमप्यस्यायीति ज्ञेयं प्रणिधानं तु वस्तुतस्तत्त्वसापेक्षं । यथा च क्षुपारत्नगतसूक्ष्मविशेषेस्वेनागृहीते परेणोपदिष्टे सति तद्गुणाय तस्यैव चक्षुःप्रणिधानं तत्रैव विषयेऽप्यदरेण नियोजनं क्रियते तथा मनसा गृह्यमाणे प्रतीचिभूत्या निर्विशेषचिन्मात्रोऽसीत्युपदिष्टे सति तद्गुणाय तस्यैव मनसो गुरुकृत्युक्त्या प्रणिधाने प्रवर्तते तद्गुणान्वावभौवस्तुतस्तत्त्वमवगच्छतः तत्रापि भावनायां फलमेवोदक्षेण सूचितः 'चतुर्णां सन्निधानेन यत्फलं तदशाश्वतं । द्वयोस्तु सन्निधानेन शाश्वतं प्राप्यते फलं' इति । चतुर्णां मात्मनः शरीरविषयाणां द्वयोरमात्मनसोः देहसंगेन सांवादीनभावयन् पुनरावर्तते । देहासंगेन भावयंस्तु ध्येयसाक्यं प्राप्यक्रमेण कैवल्यं प्राप्नोति । समययाऽपि भावना फलस्यास्थापित्वमुक्तमिति नोदाहृतं वार्तिकं विरुध्यते । प्राणायामोऽपि वायुसंहितायामुक्तः 'जपध्यानं विनाऽगर्भः सगर्भस्तत्तमम्बयात् । अगर्भाद्गर्भसंयुक्तः प्राणायामः शताधिकः' जपो मनसा प्रसंख्यानं । नदिपुराणे 'जाप्येन तु जपं कुर्यादविलंबितमदुः । मनसैव प्रसंख्यानं प्राणायामविधौ सदा' । जाप्येन प्रणवगायत्र्यादिना मंत्रेण मानसो जप इति सगुणस्यैव प्राणायामस्य मा

योगकृत्यं तु योगानां ध्यानमेव परं बलम् ॥ तच्चापि द्विविधं ध्यानमाहुर्विधा विदो जनाः ७ एकाग्रता च मनसः प्राणायामस्तथैव च ॥ प्राणायामस्तु सगुणो निर्गुणो मनसस्तथा ८ सूत्रोत्सर्गपुरिषे च भोजने च नराधिप ॥ त्रिकालं नाभियुं जीतशेषं युं जीततत्परः ९ इंद्रियाणां द्वियार्थेभ्यो निर्वर्त्य मनसा शुचिः ॥ दशद्वादशभिर्वाऽपि चतुर्विंशत्परंततः १०

नस इति विशेषणं युज्यते न स्वगुणस्य विस्तरस्तु योगचिंतामणिप्रमृतिषु संग्रहग्रंथेषु द्रष्टव्यः ८ शेषं कालं अत्यंतसंयोगे द्वितीया मूत्रादिभ्यां तिरिक्ते सर्वस्मिन्काले योगमनुतिष्ठेदित्यर्थः ९ तत्र योगांगेषु प्राणायाम उक्तस्ते नैव ततः प्राचीनानियमनियमासनान्यास्तानि अथ प्रत्याहारमाह इंद्रियाणीति इंद्रियार्थेभ्यः शब्दादिभ्यो मनसानि बर्त्येति मुख्यं प्रत्याहारं । 'त्रिरुन्नतं प्राप्य समं शरीरं हृदींद्रियाणि मनसा सन्निरुध्य' इति श्रुत्युक्तमुक्त्वा हठसाधनं प्रत्याहारादिकमाह दशेति । दशयुक्ताभिर्द्वादशभिर्द्वाविंशतिसंख्याभिः । संचोदनाभिश्चिताश्वस्यप्रतोदस्यानीयाभिः प्रेरणाभिर्मतिमानात्मानं जीवंचतुर्विंशदज्ञानात्प्रकृतिसंज्ञात्परंपंचविंशतिगंतुंचोदयेत्प्रेरयेत् । तत्राष्टादशसु स्थानेषु वायोः प्रत्याहारं याज्ञवल्क्येनोक्तं । 'अष्टादशसु यद्वायोर्मस्थानेषु धारणं । स्थानास्थानात्समाकुप्य प्रत्याहारो निगद्यते' इत्युक्तं मर्मस्थानानितेषां मंतरंचोक्त्वाह । संपूर्यं कुंभं द्वायुं भृगुष्टाम्भ्रिमध्यतः । धारयत्यनिलं बुद्ध्या प्राणायामः प्रचोदितः । व्योमं ब्राह्मणमाकुप्य ललाटे धारयेत्पुनः । ललाटाद्वायुमाकुप्य भ्रुवोर्मध्ये निरोधयेत् । भ्रूमध्याद्वायुमाकुप्य नेत्रस्थाने निरोधयेत् । नेत्राद्वायुं समाकुप्य नासामूले निरोधयेत् । नासामूलात्तु जिह्वाधामूले प्राणं निरोधयेत् । जिह्वाधामूलात्कंठकूपेततो वायुं निरोधयेत् । कंठकूपात्तु हृदयमध्यं हृदयमध्यान्नाभिमध्यमे । नाभिमध्यात्पुनर्मैत्रेयाद्ब्रह्मचालयेत्ततः । देहमध्याद्देहागर्गिगुदाद्वै ऊरुमूलके । ऊरुमध्यात्तयोर्मध्ये तस्माज्जाभ्यो निरोधयेत् । चित्तमूले ततस्तस्माज्जघनोर्मध्यमे तथा । जघनांततः समाकुप्य वायुं गुल्फे निरोधयेत् । गुल्फादंगुष्ठयोगार्गिपादयोस्तं निरोधयेत् । स्थानात्स्थानं समाकुप्य यस्त्वेवं धारयेद्विधा । सर्वपापविशुद्धात्मा जीवेदाचंद्रतारकं । एतत्तु योगसिद्ध्यर्थं मगस्येनापि कीर्तितं । प्रत्याहारेषु तेषु प्रशस्तमिति योगिभिः इति एवमष्टादशप्रत्याहारचोदनाः धारणाध्यानसमाधिसंज्ञास्तिस्रः । ततः सत्त्वगुणरूपतारुयातिसंज्ञाद्वाविंशीचोदना । ततोऽपि संप्रेरितो जीवो नदीसमुद्रभ्यां निर्विशेषचिन्मात्रतां प्रतिपद्यते सार्धः १०

तयो गिनंतिष्ठतं जीवन्मुक्तं अजरं जराहीनं मनीषिभिर्योगिभिर्ब्रह्मसंज्ञात्तच्छब्देनोक्तं । 'तदिति वास्तव्यमहो भूतस्य नाम भवति' इति श्रुतेर्ब्रह्मत्वेन निर्दिष्टमतस्तद्वाप सत्ये आत्मानं प्रत्यर्चनं नरश्चतुर्विंशत्परं प्रतिगंतुंचोदयेदिति पूर्वोक्तसंबंधः ११ तैर्द्वाविंशत्याप्रेरणैः अहीनकामादिभिरनास्करितमनोयस्य तस्यैव व्रतयोगाख्यं योग्यमिति शेषः १२ संगेभ्योऽहं कर्तृत्वाद्यभिमानेभ्यः कुर्यादिभ्यो वा १३ पाषाणस्थानुगिरिच्छांतानि श्रुत्वा तत्कार्पायाः १४ विधेः शास्त्रस्य विधानं तात्पर्यं तज्ज्ञानं तोविधिविधानज्ञाः बुद्ध्या स्वाध्यायमवेनैव तदा आत्मप्राप्त्यवस्थायां युक्तयोगिनं प्रचक्षते न शृणोतीत्यादिना तदनुभववर्णयतीत्यर्थः १५ १६ प्रकृतिस्वस्वशुद्धस्वरूपं १७ निर्लिङ्गो बुद्ध्यादिहीनः अविचलो व्यापकत्वात् ऊर्ध्वैतिर्यमथो वागतिं प्राप्नुयात् तथा च श्रुतिः 'न तस्य प्राणा उत्क्रामं त्यत्रैव समवनीयते' इति १८ तदेति अंतःरात्माऽतर्पामीश्वरो हृदयस्थोऽहमेव ब्रह्मेति यदा कथ्यतेऽनुभवबलात्तदेवात्मानमनुपश्येतेति ज्ञेयं नाप्यथा त्वंपदार्थमात्रसाक्षात्कारेणात्मदर्शो भवतीत्यर्थः । न कथ्यत इति पाठे ज्ञेय इति पदान् कथ्यते सर्ववृत्ति

संचोदनाभिर्मतिमानात्मानं चोदयेदथ ॥ तिष्ठतमजरं तंतुयत्तदुक्तं मनीषिभिः ११ तैश्चात्मा सततं ज्ञेय इत्येवमनुशुश्रुम ॥ व्रतं ह्यहीनमनसो नान्यथेति विनिश्चयः १२ विमुक्तः सर्वसंगेभ्यो लब्ध्वाहारोजितेन्द्रियः ॥ पूर्वरात्रे पररात्रे धारयित मनोऽऽत्मानि १३ स्थिरीकृत्येन्द्रियग्रामं मनसामिधिलेश्वर ॥ मनो बुद्ध्या स्थिरं कृत्वा पाषाणद्वानिश्चलः १४ स्थाणुवच्चाप्यंकपः स्याद्विरिञ्चापि निश्चलः ॥ बुद्ध्या विधिविधानज्ञास्तदायुक्तं प्रचक्षते १५ न शृणोति न चाघ्राति न रस्यति न पश्यति ॥ न च स्पर्शं विजानाति न संकल्पयते मनः १६ न चाभिमन्यते किंचिन्न च बुध्यते काष्ठवत् ॥ तदा प्रकृतिमापन्नं युक्तमाहुर्मनीषिणः १७ निर्वाते हियथा दीप्यन्दीपस्तद्वत्प्रकाशते ॥ निर्लिङ्गोऽविचलश्चोर्ध्वं नतिर्यगतिमाप्नुयात् १८ तदा तमनुपश्येत्तयस्मिन्दृष्टेऽनुकथ्यते ॥ हृदयस्थोऽंतरात्मेति ज्ञेयो ज्ञस्तातमाद्विधैः १९ विधूय इषसत्तार्चिरादित्य इवरश्मिमान् ॥ वैशुतोऽग्निरिवाकाशे दृश्यतेऽऽत्मा तथाऽऽत्मानि २० वेपश्यति महात्मानो घातिमंतो मनीषिणः ॥ ब्राह्मणा ब्रह्मयोनिस्था ह्ययो निममृतात्मकम् २१ तदेवाहुरणुभ्योऽणुतन्महद्ब्रह्मो महत्तरम् ॥ तत्तत्त्वं सर्वभूतेषु धुवंतिष्ठन्न दृश्यते २२ बुद्धिद्रव्येण दृश्येत मनो दीपेन लोककृत् ॥ महतस्तमस्ततात्पारेतिष्ठन्न तामसः २३ सतमो नुदह्युक्तः सर्वज्ञैर्वेदपारगैः ॥ विमले वितमस्कश्च निर्लिङ्गोऽलिंगसंज्ञितः २४ योग एष हियोगानां किमन्यद्योगलक्षणम् ॥ एवं पश्यं प्रपश्यंति आत्मानमजरं परम् २५ योगदर्शनमेतावदुक्तं तत्त्वतो मया ॥ सांख्यज्ञानं प्रवक्ष्यामि परिसंख्यानदर्शनम् २६ अव्यक्तमाहुः प्रकृतिं परां प्रकृतिवादिनः ॥ तस्मान्महत्समुत्पन्नं द्वितीयं राजसत्तम २७

निरोधादात्मनश्च प्रत्यक्त्वेनाज्ञेयत्वात्तदाऽत्मज्ञ इत्युच्यत इत्यर्थः । तथा च श्रुतिः 'यदि मयि सेसु वेदेति दहमेवापि नूनं त्वं वेत्थ ब्रह्मणोरूपम्' इति सुवेदसम्यग्जानामि दहमर्हं । 'यस्याम तंतस्य मंतं मंतं यस्य न वेदसः । अविज्ञातं विजानतां विज्ञातमविजानताम्' इति च १९ विधूय इत्यादिना शुद्धप्रकाशात्मत्वं मुक्तं २० ब्रह्मयोनिस्थाः ब्रह्मावगमहेतुशास्त्रनिष्ठाः २१ । २२ न दृश्यते चेत्कुतस्तदुपलब्धिरित्यत आह बुद्धीति बुद्धिद्रव्येणाधीनेन पुंसा अतामस ईश्वरात्परः २३ सजातः संस्तमो नुदः संसारच्छिन्न निर्लिङ्गः सूत्रात्मानोऽप्यन्यः अलिंगेति च्छेदः नास्ति लिंगमकंस्य वाह्यमनसातीतत्वात् निरुपाधि ब्रह्मसंज्ञित इत्यर्थः २४ योगमुपसंहरति योग एष इति पश्यं प्रपश्यंति योगा इति शेषः २५ परिसंख्यानं परिवर्जनं रज्जुरगवदुत्तरोत्तरस्य कार्यस्य पूर्वस्मिन् पूर्वस्मिन् प्रविलापनं तेन दर्शनं साक्षात्कारीयं तस्मात्तथा २६ एतदेवाह व्यक्तमिति पदभिः परां प्रथमां ब्रह्मप्रकृतिम् २७

पंचभूतानि सूक्ष्माणि पंचतन्मात्राख्यानि २८ एताः प्रकृतयश्चाष्टौ विकारा एव प्रकृतयः तेषां कादंशं द्रियाणि स्थूलभूतानि च एतेषु पंचविधया दयो विशेषज्ञाः शेषा एकादशतानीन्द्रियाणि तेषां विशेषणं पंचेति पंचयतिव्यक्तीकुर्वन्ति स्वं स्वं विषयं शब्दवचनादिकमिति पंचानितानां द्रियाणि चेत्किं कर्मधारयः २९ । ३० एतेषां प्रविलापनमाह यस्मादिति अंतरात्मना सृज्यते न तु निरीश्वर सांख्याभिमतया प्रकृत्या ३१ । ३२ प्रकृतेरिति कर्मणि षष्ठी एव प्रकृत्यादिकमुत्पद्यते प्रलीयते चेत्यर्थः । तथाच प्रकृतेरप्युत्पत्तिप्रलयौ वक्ष्यति । तस्मादव्यक्तमुत्पन्नं त्रिगुणं द्विजसत्तमेति । अव्यक्तं पुरुषे ब्रह्मभिष्कले संप्रलीयत इति च । एवं सांख्यमुक्तानां तावैकत्वे विभजते एकत्वमिति प्रतिलोमक्रमेण प्रकृतेरपि पुरुषे प्रलये सति मोक्षे असंप्रज्ञाते चैकत्वमस्य पुरुषस्य भवति सृष्टिकाले तु नानात्वमित्यर्थः ३३ न चैवं सृष्टिकाले नानात्वप्रापकशक्तिमतः कथमेकत्वमत आह अधिष्ठातारमिति अव्यक्तमव्याकृतमविद्यामायेति पर्यायाः अव्यक्तमेव पुरुषं नानात्वं नयति तथाच श्रुतिः 'मायया त्वय्यदिवेति । इंदो मायाभिः पुरुरूप ईयते' इति च न हितुच्छयामायया पुंसः स द्वितीयत्वमस्ति रज्ज्वा इव कल्पितभुजगेन 'तुच्छेनाभ्यपिहितं यदा सीतमसस्तस्मिन् हिना जायते' इति श्रुतेः आभुब्रह्म तमसोऽज्ञानस्य महिनामाहात्म्येन

अहंकारस्तु महत्तृतीयमिति नः श्रुतम् ॥ पंचभूतान्यहंकारादाहुः सांख्यात्मदर्शिनः २८ एताः प्रकृतयश्चाष्टौ विकाराश्चापि षोडश ॥ पंचचैव विशेषवैतथापंचे द्रियाणि च २९ एतावदेव तत्त्वानां सांख्यमाहुर्मनीषिणः ॥ सांख्ये विधिविधानज्ञानित्यंसांख्यपथे रताः ३० यस्माद्यदभिजायेत तत्तत्रैव प्रलीयते ॥ लीयते प्रतिलोमानि सृज्यते चांतरात्मना ३१ अनुलोमेन जायंते लीयंते प्रतिलोमतः ॥ गुणागुणेषु सततं सागरस्योर्मयो यथा ३२ सर्गप्रलय एतावान् प्रकृतेर्नृपसत्तम ॥ एकत्वं प्रलये चास्य बहुत्वं च यदाऽसृजत् ३३ एवमेव च राजेन्द्र विज्ञेयं ज्ञानकोविदैः ॥ अधिष्ठातारमव्यक्तमस्याप्येतन्निर्दर्शनम् ३४ एकत्वं च बहुत्वं च प्रकृतेरर्थतत्त्वान् ॥ एकत्वं प्रलये चास्य बहुत्वं च प्रवर्तनात् ३५ बहुधात्मा प्रकुर्वीत प्रकृतिं प्रसवात्मिकाम् ॥ तच्च क्षेत्रं महानात्मा पंचविंशोऽधितिष्ठति ३६ अधिष्ठाते तिराजेन्द्रोच्यते यतिसत्तमैः ॥ अधिष्ठानादधिष्ठाता क्षेत्राणामिति नः श्रुतम् ३७ क्षेत्रं जानाति चाव्यक्तं क्षेत्रज्ञ इति चोच्यते ॥ अव्यक्तिके प्रविशते पुरुषश्चेति कथ्यते ३८ अन्यदेव च क्षेत्रस्यादन्यः क्षेत्रज्ञ उच्यते ॥ क्षेत्रमव्यक्तमित्युक्तं ज्ञातारं पंचविंशकम् ३९

एकमप्यजायत प्रपंचात्मना आविर्बभूवेत्यर्थः । अस्य व्यक्तस्याप्येतदेकत्वं नानात्वं च सुप्तिप्रलययोरेकत्वं सृष्टिकाले नानात्वं चेति निर्दर्शनं दृष्टांतः पृथिव्यादिष्वप्येवमेव द्रष्टव्यं ३४ अर्थस्त्वानर्थतत्त्वसंयगधिगतवान्यः स जानीयादिति शेषः । न चैवमव्यक्तस्याधिष्ठातृत्वे जितं निरीश्वरसांख्यैरित्याशंक्याह एकत्वमिति प्रलये मोक्षे अयस्कांतवत्स्वरूपसत्तामात्रेणार्थप्रकृतिं प्रवर्तयंस्तान् बहुधा प्रकरोति अतश्चिदात्मैव सुरुषोऽधिष्ठाता प्रकृतेस्तु गौणमधिष्ठातृत्वं स्वकार्यविषयमिति भावः सार्थः ३५ एतदेवाह तथेति तत्प्रकृतिविकृत्यात्मकं ३६ पुंसो नामानि निर्वक्ति अधिष्ठानादिति ३७ अव्यक्तिके आ विद्यके क्षेत्रे पुंर्यष्टके अत्रोक्तं कतके । 'सूर्यकांतमुपावृत्त्य सूर्य एव तृणं दहेत् । न त्वं शमापार्थिवस्तं च न्यार्यचित्तमसोर्दिशेत्' इति । यथा स्वरूपसत्तामात्रेण तृणं प्रकाशयतः सूर्यस्य सूर्यकांतद्वारा तृणदग्धत्वं तृणे प्रवेशश्च न तु व्यापाराविष्टस्य । एवं पुंसोऽप्यव्यक्तद्वारा सर्वकार्याधिष्ठातृत्वं तत्प्रकाशकत्वं च न तु कुलालवदधिष्ठातृत्वं नापि बुद्धिर्वद्विदियव्यापारार्थिनप्रकाशकत्वं नापि कुंडलवदस्यायेन प्रविष्टत्वं किंतु बुद्धिकाव्यायेनाभिव्यक्तत्वमात्रमिति भावः ३८ नाम निरुक्तेः फलं पुं प्रकृत्योर्विवेकमाह अन्यदेवेति एवमधिष्ठातुरप्यदधिष्ठेयं प्रवेष्टुरप्यतन्प्रवेशाय तनमित्यपि द्रष्टव्यं ३९

ज्ञानं प्रमाणजन्यावृत्तिः ज्ञेयं प्रमाणरूपं फलं फलकरणयोश्चिदावरश्वोर्मदस्य स्पष्टत्वात् ज्ञानज्ञेयपदेव्याचष्टे ज्ञानमिति ४० अधिष्ठातारमव्यक्तमित्युक्तं क्षेत्रमव्यक्तपदव्याचष्टेऽव्यक्तमिति । सत्त्वबुद्धिः क्षेत्रसत्त्वेश्वरशब्दाः पर्याया इत्यर्थः । ततश्च किमत आह अनीश्वरमिति ईश्वरादिपदोपात्तादृश्यादप्यत् तच्छब्दः परोक्षवाची नास्ति त्वं परोक्षं यस्य तदतस्त्वं नित्यापरोक्षं द्रष्टुः स्वरूपं तदेव पंचविंशतेः पूरणं तत्त्वमनारोपितं रूपं अन्यत्सर्वमीश्वरादिकं दृश्यमारोपितमित्यर्थः । अतोऽन्यदार्तमिति श्रुतेः ४१ उपसंहरति सांख्येति सांख्याः परिसंख्यानुदर्शनं प्रकुर्वन्ते प्रकृतिं मायां च प्रचक्षते जगत्कारणत्वेन वदंतीति संबंधः परिसंख्यास्थूलसूक्ष्मक्रमेण चिदात्मनि प्रपंचप्रविलापनं तामनुदर्शनं साक्षात्कारं संपादयतीत्यर्थः ४२ प्रविलाप्याह तत्त्वानीति प्रकृत्पासह चतुर्विंशत्तुर्विंशतिस्तत्त्वानि परिसंख्यायेति योजना निस्तत्त्वो निर्गतं तत्त्वपरोक्षत्वं यस्मात् यत्साक्षादपरोक्षाद्भेदति श्रुतेर्नित्यापरोक्ष इत्यर्थः ४३ अप्रकृत्यात्मा प्रकृतिर्नो निष्कृष्टः बुध्यमानः कर्तरि शानच् जीव एव प्रकृतित्यागात्केवलो भवति एतेनाऽबुद्धं प्रकृतिर्बुध्यमानो जीवः प्रबुद्धः केवल इति प्रश्नत्रयस्योत्तरं संक्षिप्योक्तं ४४ समं ब्रह्मतस्य भावः साम्यं तस्यापि भावः साम्यता सा च ब्रह्मैव । ब्रह्मविद्ब्रह्मैव भवतीति श्रुतेः ४५ प्रकृतेर्ब्रह्मणः ब्रह्मदर्शनमेव सम्यग्दर्शनं नाम न त्वब्रह्मदर्शनं रज्जुरगदर्शनवद्भातत्वात्तस्य न हिरज्जुर्गत्वेन पश्यन् सम्यग्दर्शी भवति किंतु रज्जुत्वेनैव पश्यन् एवं ब्रह्मण्यध्यस्तमहंकारादिकं पश्यन् सम्यग्दर्शी अधिष्ठानं तु पश्यन् सम्यग्दर्शीत्यर्थः ।

अन्यदेव च ज्ञानं स्यादन्यज्ज्ञेयं तदुच्यते ॥ ज्ञानमव्यक्तमित्युक्तं ज्ञेयो वै पंचविंशकः ४० अव्यक्तं क्षेत्रमित्युक्तं तथा सत्त्वं तथेश्वरः ॥ अनीश्वरमतत्त्वं च तत्त्वं तत्त्वं पंचविंशकम् ४१ सांख्यदर्शनमेतावत्परिसंख्यानुदर्शनम् ॥ सांख्याः प्रकुर्वन्ते चैव प्रकृतिं च प्रचक्षते ४२ तत्त्वानि च चतुर्विंशत्परिसंख्यायतत्त्वतः ॥ सांख्याः सह प्रकृत्या तु निस्तत्त्वं पंचविंशकः ४३ पंचविंशोऽप्रकृत्यात्मा बुध्यमान इति स्मृतः ॥ यदा तु बुध्यतेऽऽत्मानं तदा भवति केवलः ४४ सम्यग्दर्शनमेतावद्भाषितं तव तत्त्वतः ॥ एवमेतद्विज्ञानं तः साम्यतां प्रतियात्युत ४५ सम्यग्दर्शनं नाम प्रत्यक्षं प्रकृतेस्तथा ॥ गुणतत्त्वाद्यैतानि निर्गुणेभ्यस्तथा भवेत् ४६

तथाशब्दः पादपूरणार्थः यद्वा । यथैतत्तथाश्रयत इत्यध्याहृत्य श्रुत्यंतरप्रदर्शनार्थः । यथादाशतय्यामाश्रयते । 'परापूर्वेषां संख्यावृणक्ति वितर्तुराणो अपरेभिरेति ॥ अनानुभूतीरवधून्वानः पूर्वीरिंद्रः शरदस्तर्तीति' अस्यार्थः पूर्वेषां देवानां स्वाभाविकानां कामक्रोधादीनां संख्यासंख्यानि सुपांसुलुगिति सुपोडा परावृणक्ति परिवर्जयति । व्यवहितश्चेति च्छंदसि व्यवहितक्रिययाऽप्युपसर्गसंबंधस्मृतेः वितर्तुराणः अतिज्ञेयेन कालं तर्तीति तर्तुराणः यद्गुणं तात्तरते स्ताच्छीलिकश्चानश् उदोष्ठपूर्वस्येत्यस्मादुदित्यनुवर्तमाने बहुलं छंदसीत्युत्तरपरत्वं अभ्यासगुणे रेफलोपाभावादिच्छंदसः अभ्यस्ता नामादिरित्याद्यदा तत्त्वगतिकारकोपपदात्कृदिति प्रकृतिस्वरः । अपरेभिः शास्त्रीयैः शमदमादिभिः संख्यानि एति प्राप्नोति । मुक्तिकामः कामादीन् जित्वा शमादीनां श्रयेदित्यर्थः । अनानुभूतीः अननुभवान् अनन्वित्यस्य मध्यममिति प्रातिशाख्यसूत्रादीर्धमध्यत्वं रज्जुरगज्ञानतुल्यानि भ्रान्तिज्ञानान्यवधून्वानः कल्पितदेहादितादात्म्यं प्रविलापयन् पूर्वीरनादिशरदः कालं तर्तीति बलेन तर्तीति । अस्यामृचि प्रपंचदर्शनमानुभूतिशब्देनोक्तं अत आत्मदर्शनमेव सम्यग्दर्शनमिति दर्शनं भ्रान्तिदर्शनमिति सिद्धं । सम्यग्दर्शनविषयस्य प्रत्यगात्मरूपस्याधिष्ठानस्य शून्यतां वारयन् सम्यग्दर्शनस्य नष्टवनितासाक्षात्कारतुल्यतां निरस्यति गुणतत्त्वादिति निर्गुणेभ्यः पुरुषेभ्योऽन्यानि यथैतानि महदादीनि गुणतत्त्वात् गुणानां तत्त्वं तादात्म्यं गुणत्वाद्दृश्यत्वादिति यावत् । यथैतानि व्यावहारिकप्रमाणरूपत्वेनाभ्रान्ता निप्रत्यक्षाण्येव निर्गुणानां पुंसामप्यभ्रान्तप्रत्यक्षं भवेदित्यर्थः । निर्गुणेभ्य इति बहुत्वं भूतपूर्वगत्या प्रमादभेदाभिप्रायं तस्माद्यथावत्स्वेवात्मज्ञानं न भावनादिजन्यं नष्टवनिताज्ञानवदिति सिद्धं ४६

आत्मज्ञानफलमाह नत्विति विगतदेहानां मुक्तानां पुनरावृत्तिर्न विद्यते सदेहानां त्वपरसत्यकामत्वं सत्यसंकल्पत्वाद्यैर्धर्मैर्धर्मसमाधिकालेनिरुपाधिसुखमव्ययं विद्यते । तत्र हेतुः अक्षरभावत्वादिति साम्यतापदव्याख्यातरीत्याभावशब्देन भावप्रत्ययेन चाक्षरमात्रग्राह्यं यतो ब्रह्मविदक्षरमेव भवति । अतोऽक्षरधर्माणां एतस्य वा अक्षरस्य प्रशासने गार्गिद्यावापृथिव्यौ विधृतेति वृत्तः । एतद्वैतदक्षरगार्गि ब्राह्मणा अभिवर्द्धत्यस्थूलमनः पञ्चस्वमदीर्घं इत्यादिश्रुतिप्रसिद्धानां प्रशासितृत्वास्थूलत्वादीनां तत्र संबन्धो युज्यत एवेत्यर्थः । तथा च प्रागेवोदाहृतं 'सोपाधिर्निरुपाधिश्च द्वेधा ब्रह्म विदुष्यते ॥ सोपाधिकः स्यात्सर्वात्मनिरुपाख्योऽनुपाधिकः ॥ जगत्कीडनरतिप्राप्त इति सोपाधिकस्य तु ॥ छांदोग्ये सर्वकामाप्तिः सर्वात्म्यात्स्पष्टमीरिता ॥ अहमन्तथाऽज्ञादः श्लोककार्यं प्यहो अहं ॥ इति तत्त्वविदः सामगाने सर्वात्मता श्रुता ॥ अत्रापि च कृदंतात्सोपाधिस्तत्त्वविच्छ्रुतः ॥ अपूर्वानपराद्युक्त्या श्रोष्यते निरुपाधिकः' इति ४७ के पुनरावर्तते इत्यत आह पश्येरन्निति नैकमतयोनानात्वदर्शिनो येतेषु सम्यग्दर्शनं नास्ति व्यक्तशरीरं ४८ 'कस्मिन्नुभगवो विज्ञाते सर्वमिदं विज्ञातं भवति' इत्येकविज्ञानात्सर्वविज्ञानं श्रुतं सत्यमर्थयते सर्वमिति एतद्वाक्यजातं तत्त्वमर्थतो विज्ञानं तो ध्यानबलेन सर्वापरोक्ष्यव्यक्त्या देहस्य वशेन भविष्यतीति योज्यं ४९ सर्वमिति पंचविंशस्य विज्ञानात्सर्वज्ञो भवतीति श्लोकद्वयतात्पर्यं भयं सारदुःखं ५० ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठोये भारतभावादीये षडधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३०६ ॥

नत्वेवं वर्तमानानामावृत्तिर्विद्यते पुनः ॥ विद्यतेऽक्षरभावत्वादपरं परमव्ययम् ४७ पश्येरन्नैकमतयोनसम्यक्तेषु दर्शनम् ॥ ते व्यक्तं प्रतिपद्यते पुनः पुनरिदम् ४८ सर्वमेतद्विज्ञानं तो न सर्वस्य प्रबोधनात् ॥ व्यक्तीभूता भविष्यंति व्यक्तस्य वशवर्तिनः ४९ सर्वमव्यक्तमित्युक्तमसर्वः पंचविंशकः ॥ य एनमभिज्ञानं तिनभयं तेषु विद्यते ५० ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि षडधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३०६ ॥ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ सांख्यदर्शनमे तावदुक्तं ते नृपसत्तम ॥ विद्याविद्ये त्विदानीं मे त्वं निबोधानुपूर्वशः १ अधिष्ठानात्सर्वविद्यायां प्रलयधर्मिवै ॥ सर्गप्रलयनिर्मुक्तां विद्यां वै पंचविंशकः २ परस्परस्य विद्यां वै त्वं निबोधानुपूर्वशः ॥ यथोक्तमृषिभिस्तात सांख्यस्याभिनिर्दर्शनम् ३ कर्मद्रियाणां सर्वेषां विद्या बुद्धीन्द्रियं स्मृतम् ॥ बुद्धीन्द्रियाणां च तथा विशेषा इति नः श्रुतम् ४ विशेषाणां मनस्तेषां विद्यामाहुर्मनीषिणः ॥ मनसः पंचभूतानि विद्या इत्यभिचक्षते ५

नानात्वैकत्वविज्ञानमित्यादिना कृतानां द्वादशानां प्रश्नानां मध्ये सारं यो गीतवान् त्वैकत्वविज्ञानं चेति त्रयं व्याख्यातं अबुद्धादित्रयमभिमाध्याये व्याकरिष्यते विद्याविषयकमिह व्याख्यायते सांख्यदर्शनमिति योगादिसहितमिति शेषः १ तत्त्वदर्शनं विद्या तत्त्वावरकं भावरूपमज्ञानादिकमविद्या । ननु विद्यायाः अभावमात्रमित्याशयेनाह अविद्यामिति अभावात्सर्गाद्यसंभवाद्भावरूपे वा विद्याऽव्यक्ताख्येत्यर्थः । विद्यामाह सर्गेति विद्यां पंचविंशक इत्यादुरितियोजना २ अस्या विद्यायाः परमत्वं वक्तुमवांतरविद्याभेदमाह परस्परस्येति ३ कर्मद्रियाणां व्यापारमुत्सृज्य केवलं बुद्धीन्द्रियाण्येवाहमिति चिंतनं बुद्धीन्द्रियविद्येत्यर्थः । एवमुत्तरत्र विशेषाः स्थूलभूतानि देहभूतानि तत्र पादा विज्ञानुपर्यंतं पृथिवीस्थानं आम्बादिपायुपर्यंतं मण्डपस्थानमित्यादिना प्रागव्युत्पादितरीत्योत्तरस्य भूतस्य पूर्वपूर्वस्मिन् प्रविलापनेन तत्तन्मात्रात्मनाऽवस्थानेन पंचभूतविद्याः पृथक्फला मनुसंधेयाः ४ विशेषाणां च मनसि प्रविलापनेन मनोमात्रेणावस्थानं मनोविद्या । मनोऽपि विषयविकल्पाभिमुखं वासनामात्रेषु शब्दादिषु प्रविलाप्य तन्मात्रेणावस्थानं सूक्ष्मभूतविद्या एवमुत्तरत्र ज्ञेये अत्र विशेषमनसोः सूक्ष्मभूताहंकारयोरंतर्भावविवक्षितत्वावायुपुराणे एतासां विद्यानां फलान्युक्तानि । 'दशमन्वतराणीह तिष्ठन्तीन्द्रियचिंतकाः । भौतिकास्तु शतं पूर्णसहस्रं त्वाभिमानिकाः । बौद्धादशसहस्राणि तिष्ठन्ति विगतज्वराः । पूर्णशतसहस्रं तु तिष्ठन्त्यव्यक्तचिंतकाः । पुरुषनिर्गुणं प्राप्य कासं सख्यानविद्यते' इति ५

बुद्धिर्महत्तत्त्वं ६ तत्त्वानां महदादीनां ७ सर्वस्य ज्ञानस्य ज्ञेयं सर्वमव्यक्तमित्युक्तं अव्यक्तज्ञानदिव सर्वज्ञो भवतीत्यर्थः । वेदांतेष्वपि सार्वज्ञ्यं कारणज्ञानस्य मुख्यफलं शुद्धज्ञानस्य तु नान्तरीयकमिति भावः ८ ज्ञानं धातुः ज्ञेयस्तदभिर्व्यग्यो बोधः यो विज्ञाता प्रमाता स एव पंचविंशको बोध इत्यर्थः ९ विद्यासहिताऽविद्या अर्थतत्त्वेन याथावर्त्येन क्षरप्रधानममृताक्षरहरः क्षरत्माना वीक्षते देव एकः । द्वाविमौ पुरुषौ लोके क्षरश्चाक्षर एव च । उत्तमः पुरुषस्त्वय्यः' इति श्रुतिस्मृत्युक्तं पुत्रैर्विध्यमुषेत्यक्षराक्षरयोस्तादृशभागमाहाक्षरं चेति अमृतो जीवोऽक्षरमिति श्रुतिषदयोरर्थः संधिश्छांदसः १० उभौ प्रकृतिर्जीवावक्षरावनादित्वात्पुरुषोत्तमाख्याद्वारादन्यत्वाच्च त्रयस्यापि ब्रह्ममात्रत्वाच्च तथा च श्रुतिः । 'भोक्ता भोग्यं भेरितारं च भत्वा सर्वं प्रोक्तं त्रिविधं ब्रह्ममेतत्' इति । उभावनक्षरौ अक्षरभिन्नौ क्षरावित्यर्थः । विज्ञानघन एवेतेभ्यो भूतेभ्यः समुत्थायताम्येवानुविनश्यतीति भूतशब्दितस्य क्षरस्य तदनुसारिणो विज्ञानघनस्य च नाशश्रुतेः भूतानि नष्टान्यनुविज्ञानघनोऽपि नश्यतीति श्रुत्यर्थः । उभयोरप्यक्षरत्वे हेतुमाह सार्धं त्रिभिः कारणं त्विति ११ अनादित्वादिनिधनो अनादिभावस्यानित्यत्वायोभात् ईश्वरो मिश्रो स तावत्संज्ञायमानस्य प्रपंचस्योपादानं भूतौ कथमनित्योऽस्यातां कथंचिदित्यर्थः ज्ञानचिंतकैर्ब्रह्मदर्शी

अहंकारस्तु भूतानां पंचानां प्रसंशयः ॥ अहंकारस्य च तथा बुद्धिर्विद्यानरेश्वर ६ विद्याप्रकृतिरव्यक्तं तत्त्वानां परमेश्वरी ॥ विद्याज्ञेयानरश्रेष्ठ विधिश्च परमः स्मृतः ७ अव्यक्तस्य परं प्रादुर्बुद्ध्या वै पंचविंशकम् ॥ सर्वस्य सर्वमित्युक्तं ज्ञेयं ज्ञानस्य पार्थिव ८ ज्ञानमव्यक्तमित्युक्तं ज्ञेयो वै पंचविंशकः ॥ तथैव ज्ञानमव्यक्तं विज्ञाता पंचविंशकः ९ विद्याविद्यार्थतत्त्वेन मयोक्ता ते विशेषतः ॥ अक्षरं च क्षरं चैव यदुक्तं तन्निबोधमे १० उभावेवाक्षरा बुक्ता बुभावेतावनक्षरौ ॥ कारणं तु प्रवक्ष्यामि याथातथ्यं तु ज्ञानतः ११ अनादिनिधनवेता बुभावेवेश्वरो मतौ ॥ तत्त्वसंज्ञा बुभावेतौ प्रोच्येते ज्ञानचिंतकैः १२ सर्गप्रलयधर्मत्वादव्यक्तं प्रादुर्क्षरम् ॥ तदेतद्गुणसर्गाय विकुर्वाणं पुनः पुनः १३ गुणानां महदादीनामुत्पातेश्च परस्परम् ॥ अधिष्ठानात्क्षेत्रमाहुरेतत्तत्त्वं १४ यदा तु गुणजालं तदव्यक्तं ज्ञानमनिसंक्षिपेत् ॥ तदा सहगुणैस्तैस्तु पंचविंशो विलीयते १५ गुणा गुणेषु लीयंते तदैका प्रकृतिर्भवेत् ॥ क्षेत्रज्ञोऽपि यदा सा ततः क्षेत्रे सं प्रलीयते १६

भिः १२ ननु क्षरायाः प्रकृतेरक्षरत्वं क्षरप्रधानं क्षरः सर्वाणि भूतानीति श्रुतिस्मृतिप्रसिद्धिरुद्धमित्याशंक्याह सर्गेति तस्याः क्षरत्वे संसारस्यांतवत्त्वं स्यात् । तच्च 'नांतो न चादिनं च संप्रतिष्ठा' इति तदानीं तस्य स्मृतिविरुद्धं क्षरत्वश्रुत्यादिकं तु प्रतिक्षणपरिणामित्वमात्रात्तु प्रवाहोच्छेदादिति भावः प्रवाहानुच्छेदमाहार्थेन तदेतदिति १३ जीवस्याप्यक्षरत्वमाह गुणानामिति पंचविंशकं चिदाभासमपि गुणानां क्षेत्रमुत्पत्तिस्थानमाहुः । कुतः परस्परमधिष्ठानात् चिच्छायामनवाप्यनैकैकला प्रकृतिर्वा प्रकृतिरूपमुपाधिमनवाप्यनैकैकलः पुरुषो वा महदादीन् ब्रह्ममुत्सहते किंतु परस्परानुग्रहेणैवेत्यर्थः । अतः पंचविंशस्यापि क्षेत्रत्वात्प्रकृतिवदक्षरत्वमिति भावः १४ उभयोः क्षरत्वमाह यदा त्वित्यादिना गुणजालं प्रकृत्याद्यव्यक्तात्मन्यहमनुभवागोचरे शुद्धे ब्रह्मणि संक्षिपेत् प्रविलापयेद्योगी । तदेति उपाधिना ज्ञानमुपाभासोऽपि नश्यतीति द्वयोरपि क्षरत्वं १५ ननु पंचविंशस्य लये नैरात्म्यस्यावित्याशंक्याह गुणा इति यथा ब्रह्मादीनां प्रकृतौ लये यथेका प्रकृतिः प्रलये शिष्यते एवं क्षेत्रज्ञः पंचविंशोऽपि तत्क्षेत्रे स्वोत्पत्तिस्थाने षड्विंशे सं प्रलीयते । अत आभासस्य लयेऽपि मुख्यो न नश्यतीति नैरात्म्यवादप्रसंगः । यदा तदेति चोभयत्रस्याहारस्तदैका प्रकृतिरित्यस्यानुकर्षश्चोत्तरार्थः १६

तदेति यदात्वसंप्रज्ञातेपुरुषो निर्गुणोऽपि प्राप्नोति हेतुवैदेह वैदित्यपृथक्पदवा तदाप्रकृतिरपि क्षरत्वे विनाशित्वं गच्छति आर्षस्तद् गुणसंश्रितामहदादिभिः सहिता । तत्रक्षरत्वे हेतुः देहगुणेष्वप्रतिवर्तना दिति देहाश्रितेषु श्रोत्रादिषु प्रतिविषयवर्तनंतदभावात् १७ अयमेव न्यायः क्षेत्रज्ञोऽपीत्याह एवमिति क्षरत्वं गच्छते इत्यनुषंगः कार्येणाहंकारेणास्तिरत्वं गम्यते यथानद्याः पूरेणोपरिदेशोऽष्टि मत्त्वं पूराभावेतदभावएव गुणानामप्रवृत्तेरप्रकाशाच्चप्रकृतिक्षेत्रज्ञौ नश्येते । तत्रापि क्षेत्रज्ञे विशेषमाह प्रकृत्येति गुणगुणिनौ क्षेत्रज्ञे प्रज्ञावन्तित्यौ क्षेत्रज्ञस्य तु क्षेत्रज्ञाभिष्कृष्टो निर्गुणो ज्ञानांशः स नित्य इत्यर्थः । अनुश्रुमसाक्षीचेता केवलो निर्गुणश्चेति श्रुतवन्तोऽयं १८ एष क्षेत्रज्ञः साक्षिस्त्वत्यागेन क्षरो यदाऽसंप्रज्ञातो भवति तदेति शेषस्पष्टं १९ प्रकृतेः परिवर्जनात् प्रविलापनात्तु शास्त्रज्ञानमात्रात्तु ध्यत्यप रोक्षीकरोति २० पृथक्कैवापृथक्कहेत्यस्योत्तरमाह तदैष इति तत्त्वतामारोपशून्यतां विदचिद्विधिरपृथक्त्वं तस्य भेदः पृथक्त्वमित्यर्थः २१ इदं ज्ञानेन पश्यतीत्याह यदेति जुगुप्सते निंदति पश्यं

तदाक्षरत्वं प्रकृतिर्गच्छते गुणसंश्रिता ॥ निर्गुणत्वं च वैदेहगुणेष्वप्रतिवर्तनात् १७ एवमेव च क्षेत्रज्ञः क्षेत्रज्ञानपरिक्षये ॥ प्रकृत्या निर्गुणस्त्वेष इत्येवमनुश्रु म १८ क्षरो भवत्येष यदा तदा गुणवती मथ ॥ प्रकृतित्वमिजानाति निर्गुणत्वं तथाऽऽत्मनः १९ तदा विशुद्धो भवति प्रकृतेः परिवर्जनात् ॥ अन्योऽहम न्येयमित्यिदा बुध्यति बुद्धिमात्र २० तदैष तत्त्वतामेति नचापि मिश्रतां व्रजेत् ॥ प्रकृत्या चैव राजेंद्रमिश्रो ह्यन्यश्च दृश्यते २१ यदा तु गुणजालं तत्प्राकृतं वैजुगुप्सते ॥ पश्यते च परं पश्यंतदा पश्यन्नसंत्यजेत् २२ किं मया कृतमेतावद्योऽहं कालमिमं जनम् ॥ मत्स्यो जालं ह्यविज्ञानादनुवर्तितवानिह २३ अहमेव हि संमोहादन्यमन्यं जनाज्जनम् ॥ मत्स्यो यथोदकज्ञानादनुवर्तितवानहम् २४ मत्स्योऽन्यत्वं यथा ज्ञानादुदकान्नाभिमन्यते ॥ आत्मानं तद्वदज्ञा नादन्यत्वं चैव वेक्ष्यहम् २५ ममास्तु धिगबुद्धस्य योऽहं मम मिमं पुनः ॥ अनुवर्तितवान्मोहादन्यमन्यं जनाज्जनम् २६ अयमत्र भवेद्वंधुरनेन सह मेक्षमम् ॥ साम्यमेकत्वमायातोयादशस्तादशस्त्वहम् २७ तुल्यतामिह पश्यामि सदृशोऽहमनेनैव ॥ अयं हि विमलो व्यक्तमहमीदृशकस्तथा २८ योऽहम ज्ञानसंमोहादज्ञया संप्रवृत्तवान् ॥ स संगयाऽहं निःसंगः स्थितः कालमिमं त्वहम् २९ अनयाऽहं वशीभूतः कालमेतं न बुद्धवान् ॥ उच्चमध्यमनी चानांतामहं कथमावसे ३०

द्रष्टारं पश्यन्नसंत्यजेन्न विस्मरेत् तत्त्वपक्षपातो हि विद्यां स्वभाव इति न्यायेन सकृज्जातमपि प्रमाणज्ञानं न नश्यति अनादिकालीनमपि भ्रान्तिज्ञानं न पुनरुन्मिषतीति भावः । यदाहुर्बाह्या अपि 'निरुपद्रवभू तार्थस्वभावस्य विपर्ययैः । न बाधो यत्नवत्त्वेऽपि बुद्धेस्तत्त्वपक्षपाततः' इति । अपरिणामिनो नित्यसिद्धस्य वस्तुनः सम्यग्ज्ञातस्य पुनर्बाधो नास्ति । अयत्नवत्त्वेऽपि तद्विषयकप्रत्ययानावृत्तावपि तत्र हेतुबुद्धेरिति विबाध्य श्लोकार्थः २२ इमं प्राकृतं जनं देहं जालं हि जालमिव २३ उदकज्ञानादिदं मम जीवनमिति ज्ञानात् हृदा तद्मत्स्य इव देहादेहमप्यनुवर्तितवान् २४ मत्स्य उदकादिवाहं पु त्रादिभ्योऽन्यमात्मानं न वेद्वीति न शब्दानुकर्षेण योज्यं २५ मम विपद्स्तं २६ बंधुः सखा एकत्वमविसंवाहं तस्यैव व्याख्यायादृश इति २७ विमलो निष्कपटः २८ अज्ञया जडया प्रकृत्या स संगनिःसंगयोर्मोहमंतरेण संबंधायोगादित्यर्थः २९ उच्चादीनां देवमनुष्यतिरश्चां संबंधिनीतामनेकविकारवतीमित्यर्थः । एतेन विकारित्वा विकारित्वेऽपि संबंधासंभवाय दर्शिते तथोदाहृतं प्रागेव । 'निःसंगस्य संसंगेन कूटस्थस्य विकारिणा । आत्मनोऽनात्मना योगो वास्तवो नोपपद्यते' इति ३०

समानयाऽनया चेहसहवासमहं कथम् ॥ गच्छाम्यबुद्धभावत्वादेवेदानीं स्थिरो भवे ३१ सहवासं नयास्यामि कालमेतद्विवंचनात् ॥ वंचितोऽस्म्यनया यद्विनिर्विकारो वि कारया ३२ नचायमपराधोऽस्याह्यपराधो ह्ययं मम ॥ योऽहमत्राभवं सक्तः पराङ्मुखमुपस्थितः ३३ ततोऽस्मि बहुरूपा सुस्थितो मूर्तिष्वमूर्तिमान् ॥ अमूर्तश्चा पिमूर्तात्मा ममत्वेन प्रवर्षितः ३४ प्राकृतेन ममत्वेन तासु तास्विह योनिषु ॥ निर्ममस्य ममत्वेन किं कृतं तासु तासु च ३५ योनीषु वर्तमानेन नष्टसंज्ञेन चेतसा ॥ नममा त्रानया कार्यमहंकारकृतात्मया ३६ आत्मानं बहुधा कृत्वा येयं भूयो युनक्ति माम् ॥ इदानीं मेषबुद्धोऽस्मि निर्ममो निरहंकृतः ३७ ममत्वमनयानित्यमहंकारकृता त्मकम् ॥ अपेत्याह मिमां हित्वा संश्रयिष्ये निरामयम् ३८ अनेन साम्यं यास्यामि नानयाऽहमचेतया ॥ क्षेमं मम सहानेन नैकत्वमनया सह ३९ एवं मम संबोधात्प चविंशोऽनुबुद्धवान् ॥ अक्षरत्वं नियच्छेत्तत्त्वत्वाक्षरमनामयम् ४० अव्यक्तं व्यक्तधर्माणं सगुणं निर्गुणं तथा ॥ निर्गुणं प्रथमं दृष्ट्वा तादृग्भवति मैथिल ४१ अक्षर क्षरयोरेतदुक्तं तव निदर्शनम् ॥ मयेह ज्ञानसंपन्नं यथाश्रुतिनिदर्शनात् ४२ निःसंदिग्धं च सूक्ष्मं च विबुद्धं विमलं यथा ॥ प्रवक्ष्यामि तु ते भूयस्तन्निबोधयथाश्रुतम् ४३ सांख्ययोगौ मया प्रोक्तौ शास्त्रद्वयनिदर्शनात् ॥ यदेव शास्त्रं सांख्योक्तं योगदर्शनमेव तत् ४४ प्रबोधनकरं ज्ञानं सांख्यानामवनीपते ॥ विस्पष्टं प्रोच्यते तत्र शिष्याणां हितकाम्यया ४५ बृहच्चैव मिदं शास्त्रमित्याहुर्विदुषो जनाः ॥ अस्मिंश्च शास्त्रे योगानां पुनर्वेदे पुरःसरः ४६

समानयाऽनया चेहसहवासमहं कथम् ॥ गच्छाम्यबुद्धभावत्वादेवेदानीं स्थिरो भवे ३१ सहवासं नयास्यामि कालमेतद्विवंचनात् ॥ वंचितोऽस्म्यनया यद्विनिर्विकारो वि कारया ३२ नचायमपराधोऽस्याह्यपराधो ह्ययं मम ॥ योऽहमत्राभवं सक्तः पराङ्मुखमुपस्थितः ३३ ततोऽस्मि बहुरूपा सुस्थितो मूर्तिष्वमूर्तिमान् ॥ अमूर्तश्चा पिमूर्तात्मा ममत्वेन प्रवर्षितः ३४ प्राकृतेन ममत्वेन तासु तास्विह योनिषु ॥ निर्ममस्य ममत्वेन किं कृतं तासु तासु च ३५ योनीषु वर्तमानेन नष्टसंज्ञेन चेतसा ॥ नममा त्रानया कार्यमहंकारकृतात्मया ३६ आत्मानं बहुधा कृत्वा येयं भूयो युनक्ति माम् ॥ इदानीं मेषबुद्धोऽस्मि निर्ममो निरहंकृतः ३७ ममत्वमनयानित्यमहंकारकृता त्मकम् ॥ अपेत्याह मिमां हित्वा संश्रयिष्ये निरामयम् ३८ अनेन साम्यं यास्यामि नानयाऽहमचेतया ॥ क्षेमं मम सहानेन नैकत्वमनया सह ३९ एवं मम संबोधात्प चविंशोऽनुबुद्धवान् ॥ अक्षरत्वं नियच्छेत्तत्त्वत्वाक्षरमनामयम् ४० अव्यक्तं व्यक्तधर्माणं सगुणं निर्गुणं तथा ॥ निर्गुणं प्रथमं दृष्ट्वा तादृग्भवति मैथिल ४१ अक्षर क्षरयोरेतदुक्तं तव निदर्शनम् ॥ मयेह ज्ञानसंपन्नं यथाश्रुतिनिदर्शनात् ४२ निःसंदिग्धं च सूक्ष्मं च विबुद्धं विमलं यथा ॥ प्रवक्ष्यामि तु ते भूयस्तन्निबोधयथाश्रुतम् ४३ सांख्ययोगौ मया प्रोक्तौ शास्त्रद्वयनिदर्शनात् ॥ यदेव शास्त्रं सांख्योक्तं योगदर्शनमेव तत् ४४ प्रबोधनकरं ज्ञानं सांख्यानामवनीपते ॥ विस्पष्टं प्रोच्यते तत्र शिष्याणां हितकाम्यया ४५ बृहच्चैव मिदं शास्त्रमित्याहुर्विदुषो जनाः ॥ अस्मिंश्च शास्त्रे योगानां पुनर्वेदे पुरःसरः ४६

सांख्येति शमादिभिर्देहादर्शनं मोक्षमित्यस्यार्थस्योभयत्र साम्यात् साधनानुभवफलैः सांख्ययोगयोरेक्यमित्यर्थः ४४ किमंशेन तर्हितयोर्भेद इत्याहं कयाह प्रबोधनेत्यादिना अप्रायमर्थः सांख्ये हिलवणोदकन्यायेन कार्यस्य कारणे प्रविलापनमिति क्रमेणाऽऽयायादौ मिरूपितविद्याद्वेकेन निर्विशेषप्रत्यङ्मात्रेणावस्थानं युक्तिपूर्वकमुपपादितं ४५ तदेतद्धीमतां शिष्याणामाशुसिद्धिर्बृहच्चशास्त्रं विदुषो विदांसः प्राहुः योगानां पुनरस्मिन्सांख्यशास्त्रे वेदेऽप्युपपुरःसरोऽत्यंतमादरोऽस्ति तथाहि शास्त्रेऽपि संराधने प्रत्यक्षानुमानाभ्यामिति शास्त्रे योगस्यादरो दृश्यते संराधनं भक्तिध्यानपूर्वकमात्मनिमनःप्रणिधानं तस्मिन्क्रियमाणे आत्मनःसम्यग्दर्शनं भवति । तत्र प्रमाणं प्रत्यक्षं श्रुतिः प्रामाण्यं प्रत्यनपेक्षत्वात् 'अध्यात्मयोगाधिगमेन देवं मत्वा धीरो हर्षं शोको जहाति' इत्यादिका अनुमानं स्मृतिः प्रामाण्यं प्रतिसाधे क्षत्वाधोगिनस्तं प्रपश्यंतीत्यादिका एताभ्यां प्रमाणाभ्यामित्यर्थः । तथा वेदेऽपि 'विद्यामेतां यो विधिं चकृत्सं यदापंचावसिष्ठं ते ज्ञानानि मनसा सह ॥ बुद्धिश्च न विषेष्टतामाहुः परमां गतिं । तां योग-

—मितिमन्येतिस्थिरामिन्द्रियधारणां । अप्रमत्तस्तदाभवतियोगोहिप्रभवप्ययौ इति । अज्ञातोयोगः संसारो ज्ञातो मोक्ष इति योगस्यादरो दृश्यते । तथाच सांख्यस्य शिष्यानुग्राहकत्वाद्योगस्य च वेदशास्त्रादतत्त्वाद्द्वयमप्यपरित्याज्यमिति । ननु कथं तर्हि द्वाविमौ मार्गावित्युद्धोषः प्रधानोपसर्जनभावेनेत्यवेदि तथाहि । द्विविधो मोक्षाधिकारी कृतोपास्तिरकृतोपास्तिश्च । तत्राद्योवाक्यार्थविचारात्प्रागेवानुष्ठितयोगइतिनतंप्रतिध्यानापेक्षा विविक्तस्य त्वंपदार्थस्य प्रागेव दृष्टत्वात् । तस्य तत्पदार्थाभेदमात्रं वाक्यात्प्रतिपत्तव्यं तं प्रति योग उपसर्जनः सांख्यप्रधानं चरमत्वात् । यस्त्वकृतोपास्तिरोत्सुक्याच्छ्रवणादावेव प्रवर्तते तस्य वेदांते परोक्षज्ञानं जायते तदर्थस्य निदिध्यासनादाप्ररोक्ष्यं तं प्रतिसांख्यमुपसर्जनयोगः प्रधानः । तदिदं मतद्वयं गृहीत्वा औपनिषदस्य पुरुषस्य क्वचिद्वैकगम्यत्वं क्वचिच्चैतैकगम्यत्वमुच्यते । 'नावेदविभ्रनुतेतंबृहंतमिति दृश्यते त्वय्यया बुद्धयेति च' सूत्रमपि 'सहकार्यंतरविधिः पक्षेण तृतीयतद्वतः' इति ध्यानस्य पाक्षिकत्वं दर्शयत्यधिकारिभेदेन तद्वतः श्रवणमननवतः तृतीयं निदिध्यासनं । पक्षेण शुद्धचेतसामनपेक्षिततया विकल्पेन सहकार्यंतरविधीयते आत्मदर्शनार्थमिति सूत्रपदानामर्थः ४६ किमंशेतर्हि सांख्यायोगनाद्रियत इत्यत आह पंचविंशदिति । तेषां पंचविंशो संगात्मनिकर्तृत्वानुपगमाज्जडेच प्रकृत्यादौ कर्तृत्वा संभवाच्चिज्जडग्रन्थ्यात्मनः कर्त्रात्मापलापेन सर्वविधिप्रतिषेधमोक्षपरं शास्त्रमनर्थकमिति भावः । सांख्यानां तु षड्विंशस्याभ्युपगमात् पंचविंशस्य कर्तृत्वा त्रोक्तदोषस्तत्त्वमसीत्यादिजीवब्रह्माभेदवादानां सामंजस्यमित्याशयेनाह सांख्यानामिति ४७ कातर्हि योगमते उक्तदोषगतिरित्याशंक्यथा कथंचित्समाधत्ते बुद्धमिति यदेव नित्यप्रबुद्धं चिदात्म

पंचविंशात्परंतत्त्वं पठ्यते न नराधिप ॥ सांख्यानां तु परंतत्त्वं यथावदनुवर्णितम् ४७ बुद्धमप्रतिबुद्धत्वाद्बुध्यमानं च तत्त्वतः ॥ बुध्यमानं च बुद्धं च प्राहुर्योगनिदर्शनम् ४८ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांति० मोक्षधर्मपर्वणि वसिष्ठकरालजनकसंवादे सप्ताधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३०७ ॥ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ अथ बुद्धमथा बुद्धमिमं गुणविधिं शृणु ॥ आत्मानं बहुधा कृत्वा तान्येव प्रविचक्षते १ एतदेवं विकुर्वाणो बुध्यमानो न बुध्यते ॥ गुणान्धारयते ह्येष सृजत्याक्षिपते तदा २ अजस्रं त्विह क्रीडार्थं विकरोति जनाधिप ॥ अव्यक्तबोधनाच्चैव बुध्यमानं वदंत्यपि ३

स्वरूपं तदेव वृत्तिसारूप्यदशायां तत्त्वतः केवलेन रूपेणाऽप्रतिबुद्धत्वाद्बुद्ध्यमानं बुभुत्साविषयो भवति न हि स्त्रीवेषच्छत्रो न टो बुद्धोऽपि न बुभुत्सितो भवतीति युज्यते न च तावता तस्य द्वैरूप्यं भवति यदपगमाय तत्त्वमसीत्यादयो भेदवादा अपेक्ष्यंते इत्याशयः । अतएव कर्त्रात्मापलापिनां योगानां द्वावेव पदार्थावित्याह बुध्यमानं दृश्यं प्रधानं बुद्धं बोधश्चिदात्मा ४८ ॥ इति शांति० मो० नी० भारतभावेदीपे सप्ताधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३०७ ॥ ॥ ७ ॥ भोक्ता भोग्यं प्रेरितारं च मत्वेति श्रुत्यनुसारात्पदार्थत्रयमुपेत्य बुद्धा बुद्धविभागमाह अथ बुद्धमित्यादिना बुद्धं बोधः परमात्मा अबुद्धं तदन्यो जीवः अबुद्धस्य विशेषणं गुणविधिं गुणानां सत्त्वादीनामेव विधिविधानं प्रभावमिमं शृणु दृश्यते हीदं गुणसामर्थ्यं ब्राह्मणोऽपि स्वप्ने राजाऽहमिति मन्यते न च ब्राह्मण्यमनुसंधत्ते इति । आत्मानं बहुधा विश्वेते जसप्राज्ञविराट्सूत्रातर्यामिरूपेण कृत्वा माययेति शेषः तान्येव स्वरूपाणि प्रविचक्षते तात्त्विकत्वेन पश्यति । नटस्तु स्त्रीवेषकालेऽप्यात्मनः पुंस्त्वमनुसंधत्ते इति परागर्थभ्रमे तदुदाहरणं प्रत्यक्तत्वं भ्रमे । तस्मात्प्रधानादन्यौ बुद्धा बुद्धौ पृथगभ्युपेयौ । तथाचा बुद्धाधिकारिकं शास्त्रं नैवैर्यमश्रुते १ नन्वेवं जितं भेदवादिना नेत्याह एतदिति बुध्यमानो जीव एतद्बुद्धं ब्रह्म न बुध्यते यतएवमहं कर्ताऽहं भोक्तेति प्रकारेण विकुर्वाणो भवति । कुत एतद्बुद्धिर्वाणत्वमत आह गुणानिति यतो गुणान्धारयतेऽतः सर्गादिकर्तृत्वेन विक्रियत इत्यर्थः २ एतद्बुद्धिर्वाणोति अजस्रमिति बुध्यमापदं निर्वक्ति अव्यक्तेति अव्यक्तं सकार्यज्ञानं घटोऽयं मामहं न जानामीति घटादीनां स्वाश्रिताज्ञानस्य बोधाजीवं बुध्यमानपदेन वदति ३

नन्वेवं बुध्यमानं त्वं सत्त्वस्यैव धर्म इत्याशंक्याह नत्विति अव्यक्तं कर्तृसगुणरूपादिमभिर्गुणं प्रधानपुरुषो बानबुध्यते अचेतनत्वादव्यक्तस्य अतएव तदप्रतिबुद्धं कंजडमित्याहुः ४ तुष्यतु दुर्जन इति न्यायेनाभ्युपेत्याप्याह बुध्यत इति अव्यक्तं कर्तृयदिजानाति तर्हि पंचविंशकं चिदाभासमेवोपाधिविशिष्टमयमहमस्मीति जानीयात्तु षड्विंशमसंगं यत्स्वरूपं बुध्यमानः पंचविंशः संसंगात्मकश्चिद्विधिरूपोऽहंकारः पुण्यपापसुखदुःखादिसंगी तथाच श्रुतिः । 'पुण्यो वै पुण्येन कर्मणा भवति पापः पापेन' इति अनेन संगात्मकत्वेन हेतुनाऽव्यक्तमस्फुटमच्युतमविकारिणमपि संतमेतं पुरुषमप्रतिबुद्धो मूढ इति वदंति संधिरार्षः ५ बुध्यमानं जीवं पंचविंशं चिदाभासं न तु निष्कृष्टचैतन्यरूपं मुख्यं न चासावपि बुध्यते चिदाभासोऽपि दृश्यत्वात् नान्यं द्रष्टुमोष्टे न हि घटो घटं बुध्यते । यदा त्वाभासेऽपि न ज्ञातृत्वं संभवति तदा न च रातं दुपाधिभूते सत्त्वे इत्यर्थः ६ कस्तर्हि बुध्यते इत्यत आह षड्विंशमिति निरुपाधिचैतन्यमेव सर्वप्रकाशकमित्यर्थः ७ षड्विंशस्य सत्त्वे मानमाह दृश्येति कार्यकारणे च स्वभावेन स्वसत्तयाऽनुगतं शुक्तीदमं शइव स्वाध्यस्तरं जतं सर्वस्मिन् दृश्येत्सदित्यनुगमो यदनुवेधादृश्यते तत्सन्मात्रं केवलं वस्तु षड्विंशशब्दितमित्यर्थः । अनुभवमप्यग्राह अव्यक्तमिति अव्यक्तमस्फुटमपि अत्र जीवत्येवेह

नत्वेव बुध्यते व्यक्तं सगुणं तातनिर्गुणम् ॥ कदाचित्त्वेव खल्वेतदाहुरप्रतिबुद्धयः ४ बुध्यते यदि वाऽव्यक्तमेतद्वै पंचविंशकम् ॥ बुध्यमानो भवत्येव संगात्मक इति श्रुतिः ॥ अनेनाप्रतिबुद्धेति वदंत्यव्यक्तमच्युतम् ५ अव्यक्तबोधनाच्चापि बुध्यमानं वदंत्युत ॥ पंचविंशं महात्मानं न चासावपि बुध्यते ६ षड्विंशं विमलं बुद्धमप्रमेयं सनातनम् ॥ सततं पंचविंशं चतुर्विंशं च बुध्यते ७ दृश्यादृश्येह्यनुगतं स्वभावेन महादुते ॥ अव्यक्तमत्र तद्ब्रह्म बुध्यते तातकेवलम् ८ केवलं पंचविंशं चतुर्विंशं पश्यति ॥ बुध्यमानो यदाऽऽत्मानमन्योऽहमिति मन्यते ९ तदा प्रकृतिमानेष भवत्यव्यक्तलोचनः ॥ बुध्यते च परां बुद्धिं विमलाममलां यदा १० षड्विंशो राजशार्दूलतथा बुद्धत्वमावजेत् ॥ ततस्त्यजति सोऽव्यक्तं सर्गप्रलयधर्मिवै ११ निर्गुणः प्रकृतिवेदगुणयुक्तामचेतनाम् ॥ ततः केवलधर्माऽसौ भवत्यव्यक्तदर्शनात् १२ केवलेन समागम्य विमुक्तोऽऽत्मानमाप्नुयात् ॥ एतत्तु तत्त्वमित्याहुर्निस्तत्त्वमजरामरम् १३ तत्त्वसंश्रयणादेतत्तत्त्ववन्नचमानद ॥ पंचविंशतितत्त्वानि प्रवदंति मनीषिणः १४ न चैष तत्त्ववांस्तातनिस्तत्त्वस्त्वेष बुद्धिमान् ॥ एष मुंचति तत्त्वं हि क्षिप्रं बुद्धत्वलक्षणम् १५

तत्त्वेव निर्गुणं ब्रह्म बुध्यते ज्ञायते विद्वद्विरिति शेषः ८ कुतस्तर्हि सर्वत्रानुगतोऽपि केवलोऽस्मदादिभिर्नानुभूयत इत्यत आह केवलमिति बुध्यमानो जीवो यदाऽऽत्मानमहमन्योऽमुष्यपुत्रो ब्राह्मणोऽधीतीत्यादिरूपं मन्यते तदा केवलं षड्विंशं पंचविंशं सर्वत्रैकरूपं जीवं चतुर्विंशं व्यक्तं च न पश्यति कार्यपदं तद्विदित्वात् ९ कथं तर्हि केवलज्ञः स्यादत आह तदेति अव्यक्ते अव्याकृते लोचनं दृष्टिरस्याऽव्याकृतोपास्त्या प्रकृतिमान् प्रकृतिजयी यदा भवति तदा विमलं शुद्धं ब्रह्म विषयिणीं बुद्धिं विद्याममलां निर्दोषां परां सर्वोत्कृष्टां बुध्यते अवगच्छति १० तदैव परविद्योदयकाले षड्विंशबोधः प्रकृतित्यागश्च भवतीत्याह षड्विंश इति ११ असौ जीवः अव्यक्तस्य स्वस्मात्पृथक् केन दर्शनात् केवलधर्मा केवल एव भवति यो निर्गुणः संप्रकृतिवेदसंकेवल इति युज्यं १२ आत्मानं केवलं विमुक्तोपाधि त्रयान्मुक्तः सत्त्वमनारोपितरूपं निस्तत्त्वं पारोक्ष्यरहितं नित्यापरोक्षमित्यर्थः १३ तत्त्वदृश्यं शरीरादि तदाश्रयादस्यापि दृश्यत्वं वस्तुतस्तु न च दृश्यत्वमस्ति दृढमात्रत्वात् १४ एष षड्विंशः तत्त्ववान् पारोक्ष्यवान् कार्यभूतं महदादितत्त्वमस्यास्तीति तत्त्ववान् च यतो निस्तत्त्वः कार्यकारणवर्जितः बुद्धलक्षणं तत्त्वमहं ब्रह्मास्मीति श्रुतिमपि एष मुंचति १५

एतदेवाह षड्विंशति । ननुषड्विंशोऽहमित्ययावृत्त्याषड्विंशोऽहमित्येतस्यानाक्षरस्यवृत्त्यंतरस्याभावाद्भावेवाऽनवस्थापातात्कथंनिरुपाधिकस्यसाक्षात्कारोवृत्तिरूपस्यैवोपाधेर्विद्यमानत्वादित्याशं
क्याह केवलेनेति बलेनस्वसामर्थ्येनतद्वृत्तिरूपंग्रहणंसमतायाति । यथाकतकरजोरजोतरंशमयस्त्वयमपिशाम्यतितथाचरमात्राकारावृत्तिर्वृत्त्यंतरंस्वात्मानंशमयतीत्यर्थः १६ षड्विंशेनेति येनके
वलभकाशात्मनापंचविंशादीन्बुध्यतेतमजानन्नबुद्धिमान्यतोभवति एतत्तस्याज्ञानमेवनानात्वंब्रह्माज्ञानमूलकएवप्रपंचइत्यर्थः १७ षड्विंशानुभवस्वरूपमाह चेतनेनेति पंचविंशस्याऽहंप्रत्ययगम्यस्य
चेतनायुक्तस्यजडस्यतदैकत्वंभवतियदाबुद्ध्याऽप्यहमित्यात्मानंनबुद्ध्यते । धीनिरोधेसतिगाढसुषुप्तिवत्षड्विंशानुभवइत्यर्थः १८ एतत्फलमाह बुध्यमानइति अहमित्यगृह्यमाणःसंगधर्मासुखादि
संगोजीवोऽप्रबुद्धेनवाङ्मनसातीततयाअगोचरोकृतेनषड्विंशेनयदासमतामभेदयातितदानिःसंगात्मापुण्यापुण्यादिस्पर्शशून्योभवति १९ निःसंगात्मनःषड्विंशस्यसंगात्संगिनोऽपिजीवस्यनिःसंगताभवति

षड्विंशोऽहमितिप्राज्ञोऽह्यमाणोऽजरामरः ॥ केवलेनबलेनैवसमतायात्यसंशयम् १६ षड्विंशेनप्रबुद्धेनबुध्यमानोऽप्यबुद्धिमान् ॥ एतन्नानात्वमित्युक्तंसारंव्यश्रुति
निदर्शनात् १७ चेतनेनसमेतस्यपंचविंशतिकस्यह ॥ एकत्वंवैभवत्यस्ययदाबुद्ध्यानुबुध्यते १८ बुध्यमानोऽप्रबुद्धेनसमतायातिमैथिल ॥ संगधर्माभवत्येषनिः
संगात्मानराधिप १९ निःसंगात्मानमासाद्यषड्विंशकमजंविभुम् ॥ विभुस्त्यजतिचाव्यक्तंयदात्वेतद्विबुध्यते २० चतुर्विंशमसारंचषड्विंशस्यप्रबोधनात् ॥
एषह्यप्रतिबुद्धश्चबुध्यमानश्चेत्तज्ज २१ प्रोक्तोबुद्धश्चतत्त्वेनयथाश्रुतिनिदर्शनात् ॥ नानात्वैकत्वमेतावद्बुध्यंशास्त्रदर्शनात् २२ मशकोदुंबरेयद्वदन्यत्वंतद्वदे
तयोः ॥ मत्स्योदकेयथातद्वदन्यत्वमुपलभ्यते २३ एवमेवावगंतव्यंनानात्वैकत्वमेतयोः ॥ एतद्विमोक्षइत्युक्तमव्यक्तज्ञानसंहितम् २४ पंचविंशतिकस्यास्ययो
ऽयंदेहेषुवर्तते ॥ एषमोक्षयितव्येतिप्राहुरव्यक्तगोचरात् २५ सोऽयमेवंविमुच्येतनान्यथेतिविनिश्चयः ॥ परश्चपरधर्माचभवत्येषसमेत्यैव २६ विशुद्धधर्माशु
द्धेनबुद्धेनचसबुद्धिमान् ॥ विमुक्तधर्माभुक्तेनसमेत्यपुरुषर्षभ २७ वियोगधर्मिणाचैवविमुक्तात्माभवत्यथ ॥ विमोक्षिणाविमोक्षश्चसमेत्येहतथाभवेत् २८
शुचिकर्माशुचिश्चैवभवत्यामेतदीप्तिमान् ॥ विमलात्माचभवतिसमेत्यविमलात्मना २९ केवलात्मातथाचैवकेवलेनसमेत्यैव ॥ स्वतंत्रश्चस्वतंत्रेणस्वतंत्रत्वमवाप्नोते
३० एतावदेतत्कथितंमयातेतथ्यंमहाराजयथार्थतत्त्वम् ॥ अमत्सरत्वंपरिग्रह्यचार्यसमातनंब्रह्मविशुद्धमाद्यम् ३१

साचाऽव्यक्तत्वागेनैवेत्यर्थः । एतदव्यक्तं दृष्टमात्रैवप्रकृतिर्लीयतइत्यर्थः । यथोक्तंसप्तत्यां 'प्रकृतेःसुकुमारतरंनकिंचिदस्तीतिमेमतिर्भवति । यादृष्टास्तीतिपुनर्मर्दशानुपैतिपुरुषस्य'इति २० असारंरज्जु
रगवनिःस्वरूपंभवति क्षरंप्रधानममृताक्षरं हरःक्षरात्मानावीशतेदेवैकइतिश्रुत्यनुसारेणअप्रतिबुद्धः क्षरःबुद्धयमानोऽक्षरःबुद्धईशः एतेयथाश्रुतिप्रोक्ताः २१ नानात्वेति यथोदुंबरेणसहमशकस्य
यथावाजलेनसहमत्स्यस्यनानात्वैकत्वेएवंचतुर्विंशत्यातत्त्वेःसहपंचविंशस्येत्यर्थः एतद्योगसंमतंनानात्वैकत्वमुक्तं २२ । २३ अव्यक्तज्ञानसंहितमव्यक्तविषयपुरुषात्पृथक्त्वेनज्ञानंपुरुषमात्रादशेषमे
कत्वंमोक्षोऽप्यज्ञानात्वमित्यर्थः २४ सारंयमतमाह पंचविंशतिकस्येति अव्यक्तादज्ञानात्तद्विषयागमहदादेशमोक्षयितव्यः २५ एवमज्ञानबाधेसत्येवविमुच्येतनान्यथेत्यर्थः । परोऽप्यविद्यात्मा
परधर्माक्षेत्रधर्मा समेत्यक्षेत्रेणैकीभूय २६ परधर्मत्वमेवप्रपंचयति विशुद्धेत्यादिना २७ । २८ । २९ । ३० । ३१

वेदनिष्ठस्यनिदाघवत्कर्मश्रद्धाजडस्य । नावेदनिष्ठस्येतिपाठःस्वच्छः विधित्समानायविशेषेणतृष्णावते धेद्वानेत्यस्यरूपं ३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८ अमाधमप्रतिष्ठितजन्मयेनतत् जन्मनिवर्त
कमित्यर्थः नास्तिमरणंयेनतदमरणं ३९।४०।४१ किंतदक्षरमित्युक्तंयस्मात्प्रवर्ततेपुनरित्युपक्रांतमुपपाद्योपसंहरति एतदुक्तमिति ४२।४३।४४।४५।४६ वित्तेविज्ञाते ४७ उपाद्रवत्क्षेत्रवानभूत्
नवेदनिष्ठस्यजनस्यराजन्प्रदेयमेतत्परमंत्वयाभवेत् ॥ विधित्समानायविबोधकारणंप्रबोधहेतोःप्रणतस्यशासनम् ३२ नदेयमेतच्चतथाऽनृतात्मनेशठायक्रीबा
यनजिह्वबुद्धये ॥ नपंडितज्ञानपरोपतापिनेदेयंतुदेयंचनिबोधयादृशे ३३ श्रद्धान्वितायाथगुणान्वितायपरापवादाद्विरतायनित्यम् ॥ निशुद्धयोगायबुधायनि
त्यंक्रियावतेचक्षमिणेहिताय ३४ विविक्तशीलायविधिप्रियायविवादहीनायबहुश्रुताय ॥ विजानतेचैवनचाहितक्षमेदमेचशक्तायशमेचदेयम् ३५ एतैर्गुणैर्ही
नतमेनदेयमेतत्परंब्रह्मविशुद्धमाहुः ॥ नश्रेयसायोक्ष्यतितादृशेकृतंधर्मप्रवक्तारमपात्रदानात् ३६ पृथ्वीमिमांयद्यपिरत्नपूर्णंदद्यान्नदेयंत्विदमवताय ॥ जितै
द्रियायैतदसंशयंतेभवेत्प्रदेयंपरमंनरेंद्र ३७ करालमातेभयमस्तुकिंचिदेतच्छ्रुतंब्रह्मपरंत्वयाऽद्य ॥ यथावदुक्तंमरमंपवित्रंविशोकमत्यंतमनादिमध्यम् ३८ अगा
धजन्मामरणंचराजन्निरामयंवीतभयंशिवंच ॥ समीक्ष्यमोहंत्यजवाऽद्यसर्वज्ञानस्यतत्त्वार्थमिदंविदित्वा ३९ अवाप्तमेतद्विमयासनातनाद्विरण्यगर्भाद्ब्रह्मतोनरा
धिप ॥ प्रसाद्ययत्नेनतमुग्रचेतसंसनातनंब्रह्मयथाऽद्यवैत्वया ४० पृष्ठस्त्वयाचास्मियथानरेंद्रयथामयेदंत्वयिचोक्तमद्य ॥ तथाऽवाप्तंब्रह्मणोमेनरेंद्रमहाज्ञानं
मोक्षविदांपरायणम् ४१ ॥ भीष्मउवाच ॥ एतदुक्तंपरंब्रह्मयस्मात्प्रवर्ततेपुनः ॥ पंचविंशोमहाराजपरमर्षिर्निदर्शनात् ४२ पुनरावृत्तिमाप्नोतिपरंज्ञानमवा
प्यच ॥ नावबुध्यतितत्त्वेनबुध्यमानोऽजरामरम् ४३ एतन्निःश्रेयसकर्मज्ञानंतेपरमंमया ॥ कथितंतत्त्वतस्तातश्रुत्वादेवर्षितोत्तुप ४४ हिरण्यगर्भाद्विषणावसिष्ठे
नमहात्मना ॥ वसिष्ठाद्विशार्दूलान्नारदोऽवाप्तवानिदम् ४५ नारदाद्विदितंमह्यमेतद्ब्रह्मसनातनम् ॥ माशुचःकौरवेन्द्रत्वंश्रुत्वैतत्परमंपदम् ४६ येनक्षराक्षरे
वित्तेभयंतस्यनविद्यते ॥ विद्यतेतुभयंतस्ययोनैतद्वेतिपार्थिव ४७ अविज्ञानाच्चमूढात्मापुनःपुनरुपाद्रवत् ॥ प्रेत्यजातिसहस्राणिमरणांतान्युपाश्रुते ४८ देव
लोकंतथातिर्यङ्मनुष्यमपिचाश्रुते ॥ यदिशुध्यतिकालेनतस्मादज्ञानसागरात् ४९ अज्ञानसागरोधोरोह्यव्यक्तोऽगाधउच्यते ॥ अहन्यहनिमज्जांतियत्रभूता
निभारत ५० यस्मादगाधादव्यक्तादुत्तीर्णस्त्वंसनातनात् ॥ तस्मात्त्वंविरजाश्चैववितमस्कश्चपार्थिव ५१ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि
वसिष्ठकरालजनकसंवादसमाप्तौअष्टाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३०८ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥

मृगयांविचरन्काश्चिद्विजनेजनकात्मजः ॥ वनेदर्शविप्रेन्द्रमृषिवंशधरंभृगोः १

अनुतेचप्रेत्येत्युभयान्वयि ४८ । ४९ । ५० । ५१ ॥ इति शांति०मो०नी०भा० अष्टाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३०८ ॥ किंतदक्षरमित्युक्तंयस्मात्प्रवर्ततेपुनरित्युपक्रांतमुपपाद्योपसंहरति एतदुक्तमिति ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ वित्तेविज्ञाते ४७ उपाद्रवत्क्षेत्रवानभूत्
नवेदनिष्ठस्यजनस्यराजन्प्रदेयमेतत्परमंत्वयाभवेत् ॥ विधित्समानायविबोधकारणंप्रबोधहेतोःप्रणतस्यशासनम् ३२ नदेयमेतच्चतथाऽनृतात्मनेशठायक्रीबा
यनजिह्वबुद्धये ॥ नपंडितज्ञानपरोपतापिनेदेयंतुदेयंचनिबोधयादृशे ३३ श्रद्धान्वितायाथगुणान्वितायपरापवादाद्विरतायनित्यम् ॥ निशुद्धयोगायबुधायनि
त्यंक्रियावतेचक्षमिणेहिताय ३४ विविक्तशीलायविधिप्रियायविवादहीनायबहुश्रुताय ॥ विजानतेचैवनचाहितक्षमेदमेचशक्तायशमेचदेयम् ३५ एतैर्गुणैर्ही
नतमेनदेयमेतत्परंब्रह्मविशुद्धमाहुः ॥ नश्रेयसायोक्ष्यतितादृशेकृतंधर्मप्रवक्तारमपात्रदानात् ३६ पृथ्वीमिमांयद्यपिरत्नपूर्णंदद्यान्नदेयंत्विदमवताय ॥ जितै
द्रियायैतदसंशयंतेभवेत्प्रदेयंपरमंनरेंद्र ३७ करालमातेभयमस्तुकिंचिदेतच्छ्रुतंब्रह्मपरंत्वयाऽद्य ॥ यथावदुक्तंमरमंपवित्रंविशोकमत्यंतमनादिमध्यम् ३८ अगा
धजन्मामरणंचराजन्निरामयंवीतभयंशिवंच ॥ समीक्ष्यमोहंत्यजवाऽद्यसर्वज्ञानस्यतत्त्वार्थमिदंविदित्वा ३९ अवाप्तमेतद्विमयासनातनाद्विरण्यगर्भाद्ब्रह्मतोनरा
धिप ॥ प्रसाद्ययत्नेनतमुग्रचेतसंसनातनंब्रह्मयथाऽद्यवैत्वया ४० पृष्ठस्त्वयाचास्मियथानरेंद्रयथामयेदंत्वयिचोक्तमद्य ॥ तथाऽवाप्तंब्रह्मणोमेनरेंद्रमहाज्ञानं
मोक्षविदांपरायणम् ४१ ॥ भीष्मउवाच ॥ एतदुक्तंपरंब्रह्मयस्मात्प्रवर्ततेपुनः ॥ पंचविंशोमहाराजपरमर्षिर्निदर्शनात् ४२ पुनरावृत्तिमाप्नोतिपरंज्ञानमवा
प्यच ॥ नावबुध्यतितत्त्वेनबुध्यमानोऽजरामरम् ४३ एतन्निःश्रेयसकर्मज्ञानंतेपरमंमया ॥ कथितंतत्त्वतस्तातश्रुत्वादेवर्षितोत्तुप ४४ हिरण्यगर्भाद्विषणावसिष्ठे
नमहात्मना ॥ वसिष्ठाद्विशार्दूलान्नारदोऽवाप्तवानिदम् ४५ नारदाद्विदितंमह्यमेतद्ब्रह्मसनातनम् ॥ माशुचःकौरवेन्द्रत्वंश्रुत्वैतत्परमंपदम् ४६ येनक्षराक्षरे
वित्तेभयंतस्यनविद्यते ॥ विद्यतेतुभयंतस्ययोनैतद्वेतिपार्थिव ४७ अविज्ञानाच्चमूढात्मापुनःपुनरुपाद्रवत् ॥ प्रेत्यजातिसहस्राणिमरणांतान्युपाश्रुते ४८ देव
लोकंतथातिर्यङ्मनुष्यमपिचाश्रुते ॥ यदिशुध्यतिकालेनतस्मादज्ञानसागरात् ४९ अज्ञानसागरोधोरोह्यव्यक्तोऽगाधउच्यते ॥ अहन्यहनिमज्जांतियत्रभूता
निभारत ५० यस्मादगाधादव्यक्तादुत्तीर्णस्त्वंसनातनात् ॥ तस्मात्त्वंविरजाश्चैववितमस्कश्चपार्थिव ५१ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि
वसिष्ठकरालजनकसंवादसमाप्तौअष्टाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३०८ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥

उपासीनमुपासीनः प्रणम्य शिरसा मुनिम् ॥ पश्चादनुमतस्तेन पप्रच्छ वसुमानि दम् २ भगवन्किमिदं श्रेयः प्रेत्य चापीह वा भवेत् ॥ पुरुषस्याधुवे देहे कामस्य वशवर्ति
नः ३ सत्कृत्य परिपृष्टः सन् सुमहात्मा महातपाः ॥ निजगाद ततस्तस्मै श्रेयस्करमिदं वचः ४ ॥ ऋषिरुवाच ॥ मनसोऽप्रतिकूलानि प्रेत्य चेह च वांछसि ॥ भू
तानां प्रतिकूलेभ्यो निवर्तस्व यतेंद्रियः ५ धर्मः सतांहितः पुंसां धर्मश्चैवाश्रयः सताम् ॥ धर्माहोकास्त्रयस्तात प्रवृत्ताः सचराचराः ६ स्वादुकामुककामानां वैतृष्ण्यं किं
न गच्छसि ॥ मधुपश्यसि दुर्बुद्धे प्रपातं नानुपश्यसि ७ यथा ज्ञाने परिचयः कर्तव्यस्तत्फलार्थिना ॥ तथा धर्मे परिचयः कर्तव्यस्तत्फलार्थिना ८ असता धर्मकामे
न विशुद्धं कर्म दुष्करम् ॥ सतां तु धर्मकामेन सुकरं कर्म दुष्करम् ९ वने ग्राम्यसुखाचारो यथा ग्राम्यस्तथैव सः ॥ ग्रामे वनसुखाचारो यथा वनस्तथा १० मनोवाक्का
यिके धर्मे कुरु श्रद्धां समाहितः ॥ निवृत्तौ वा प्रवृत्तौ वा संप्रधार्य गुणा गुणान् ११ नित्यं च बहुदा तव्यं साधुभ्यश्चानसूयता ॥ प्रार्थितं व्रतशौचाभ्यां सत्कृतं देशकालयोः
१२ शुभेन विधिना लब्धमर्हाय प्रतिपादयेत् ॥ क्रोधमुत्सृज्य दद्याच्च नानुतप्येन्न कीर्तयेत् १३ अमृशं शुचिर्दातः सत्यवागार्जवे स्थितः ॥ योनिकर्मविशुद्धश्च
पात्रं स्याद्वेदविद्विजः १४ सत्कृता चैकपत्नी च जात्या यो निरिहेष्यते ॥ ऋग्यजुःसामगोविद्वान् षट्कर्मापात्रमुच्यते १५ स एव धर्मः सोऽधर्मस्तंतं प्रतिनरं भवेत् ॥
पात्रकर्मविशेषेण देशकालाववेक्ष्य च १६ लीलया लपं यथा गात्रात्प्रमृज्या नुरजः पुमान् ॥ बहुयत्नेन च महत्पापनिर्हरणं तथा १७ विरिक्तस्य यथा सम्यग्घृतं भवति भे
षजम् ॥ तथानिर्हृतदोषस्य प्रेत्य धर्मः सुखावहः १८ मानसं सर्वभूतेषु वर्तते वैशुभा शुभम् ॥ अशुभेभ्यः सदाऽऽक्षिप्य शुभेष्वेवावतारयेत् १९ सर्वसर्वेण सर्वत्र क्रियमा
णं च पूजयेत् ॥ स्वधर्मे यत्र रागस्ते कामधर्मे विधीयताम् २० अघृतात्मन् घृतौ तिष्ठ दुर्बुद्धे बुद्धिमान् भव ॥ अप्रशांतः प्रशाम्य त्वमप्राज्ञः प्राज्ञवच्चर २१ तेजसा
शक्यते प्राप्नुमुपायः सहचारिणा ॥ इह च प्रेत्य च श्रेयस्तस्य मूलं घृतिः परा २२ राजर्षिरघृतिः स्वर्गात्पतितो हिमहाभिषः ॥ ययातिः क्षीणपुण्योऽपि घृत्यालो
कानवाप्तवान् २३ तपस्विनां धर्मवतां विदुषां चोपसेवनात् ॥ प्राप्स्यसे विपुलां बुद्धिं तथा श्रेयोऽभिपत्स्यसे २४ ॥ भीष्म उवाच ॥ स तु स्वभावसंपन्नस्तच्छ्रुत्वा मु
निभाषितम् ॥ विनिवर्त्य मनः कामाद्धर्मे बुद्धिं चकार ह २५ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि जनकानुशासने नवाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३०९ ॥

पूर्वा जात्याः पुत्रोत्पत्तेः योनिः स्थानं १५ । १६ । १७ विरिक्तस्येति विरेचनानंतरमेव यथा नृत्तपानं भेषजमेवं दातेन निर्हृतदोषस्यैव यागादिधर्मः सुखावह इत्यर्थः १८ । १९ । २०
२१ । २२ । २३ । २४ । २५ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपेन नवाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३०९ ॥ ॥ ३१ ॥

यथा कठबलीपुत्रेयं प्रेत्यैकित्सा मनुष्ये अस्तीत्येकेनायमस्तीति चैकेन त्यादिना प्रप्रतिषेधनेन स्थूलवेदनाशोऽप्यात्मास्तित्वं प्रसाधितं तस्यैव पुनरन्यत्र धर्मादप्यत्र धर्मादप्यत्रास्मात्कृताकृतादप्यत्र भूताभ्या
भ्याश्च यत्तत्पश्यसि तद्देत्यादिना धर्माद्युपेतं लिङ्गशरीरादन्यत्त्वं प्रप्रपूर्वकसाधितं तद्देहापिसाधयति धर्मधर्मविमुक्तं यदित्यादिना धर्माधर्मो सुखदुःखे तद्धेतुजन्ममृत्युतद्धेतुपुण्यबापे प्रवृत्तिरूपे तद्धेतुः
संशयशङ्कितमवस्तु विषयं भ्रान्त्यादिज्ञानं रागादिजनकं तैर्विमुक्तं यत्प्रत्यगात्मवस्तु १ तदेव शिवं जाग्रदवस्थायां तुरीयं । शिवमद्वैतं चतुर्थं मय्यंतर्गतं श्रुतेः नित्यमभयं सर्वदा भयशून्यं प्रलयादौ कारणब्रह्मभावं
प्राप्तस्यापि जन्मान्तरसत्त्वात् । नित्यमविनाशिदिरप्यगर्भादिव जन्मन्यतीत्यर्थः । अक्षरमपचयशून्यं । अतएवाव्ययं नाशहीनं । शुचिस्त्वतो निर्दोषं । नित्यमनायासमुपायि संपर्केऽप्यप्रच्युतकौटस्थ्यभावं
२ यत्पृष्ठं यथा पृष्ठमपि पृष्ठप्रतिपत्त्यर्थत्वादावश्यकं तत्सर्वमाख्यायिका मुखेन वक्तुं प्रतिजानीते अत्रेति ३ । ४ अव्यक्तं कारणं ब्रह्म परमहृदा देस्तस्माच्च परतो निर्गुणं ५ कांक्षिणः कांक्षिणे मत्प्रमितिषोः

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ धर्माधर्मविमुक्तं यद्विमुक्तं सर्वसंशयात् ॥ जम्भृत्युविमुक्तं च विमुक्तं पुण्यपापयोः १ यच्छिवं नित्यमभयं नित्यमक्षरमव्ययम् ॥ शुचि नित्यम
नायासंतद्भवान्वक्तुमर्हति २ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्र ते वर्तयिष्यामि इति हासं पुरातनम् ॥ याज्ञवल्क्यस्य संवादं जनकस्य च भारत ३ याज्ञवल्क्यमृषिश्रेष्ठं देवरा
तिर्महायशाः ॥ पप्रच्छ जनको राजा प्रश्रं प्रश्रविदां वरम् ४ ॥ जनक उवाच ॥ कर्तो द्रियाणि विप्रर्षे कति प्रकृतयः स्मृताः ॥ किमव्यक्तं परं ब्रह्मतस्माच्च परतस्तु किं
५ प्रभवं चाप्ययं चैव कालसंख्यां तथैव च ॥ वक्तुमर्हसि विप्रेन्द्र त्वदनुग्रहं कांक्षिणः ६ अज्ञानात्परिपृच्छामित्वं हि ज्ञानमयोनिधिः ॥ तदहं श्रोतुमिच्छामि सर्वमे
तदसंशयम् ७ ॥ याज्ञवल्क्य उवाच ॥ श्रूयतामवनीपालय देतदनुपृच्छसि ॥ योगानां परमं ज्ञानं सांख्यानां च विशेषतः ८ न तवाविदितं किंचिन्मातुजिज्ञासते
भवान् ॥ पृष्टेन चापि वक्तव्यमेष धर्मः सनातनः ९ अष्टौ प्रकृतयः प्रोक्ता विकाराश्चापि षोडश ॥ तत्तुः १० अष्टौ प्रकृतयः प्रोक्ता विकाराश्चापि षोडश १० अव्यक्तं च महातंच त
थाऽहंकार एव च ॥ पृथिवी वायुराकाशमापो ज्योतिश्च पंचमम् ११ एताः प्रकृतयस्त्वष्टौ विकारानपि मे शृणु ॥ श्रोत्रं त्वक्चैव चक्षुश्च जिह्वा घ्राणं च पंचमम् १२
शब्दः स्पर्शश्च रूपं च रसो गंधस्तथैव च ॥ वाक्क्रहस्तौ च पादौ च पायुर्मेढ्रं तथैव च १३ एते विशेषा राजेंद्र महाभूतेषु पंचसु ॥ बुद्धी द्रियाण्यथैतानि साविशेषाणि मैथिल
१४ मनः षोडशकं प्रादुरध्यात्मगतिर्चितकाः ॥ त्वंचैवान्ये च विद्वांसस्तत्त्वबुद्धिविशारदाः १५

६ । ७ सांख्ययोगयोरैकार्थ्यस्य प्रागुक्तत्वाद्बुभयसंमतमित्यर्थः अव्यक्तं योगमते जडं सत्यं च सांख्यमते चित्प्रतिबिम्बगर्भमीश्वराख्यं शुद्धब्रह्मज्ञानेन बाध्यं चेति । यद्यप्येषामवांतरधर्मभेदोऽस्ति तथाऽप्यव्य
क्तादिधर्मिणः सर्वेषामप्रत्याख्येया इति भावः ८ । ९ । १० पृथिव्यादिष्वेदं तस्मात्प्राण्युच्यंते प्रकृतिशब्दितत्वात् ११ । १२ शब्दादयः स्थूलवियदाद्याः एषां प्राणां व्याख्या शब्दादीनां भौतिक
त्वोपपादकवाक्यशेषविरोधात्तु यथा श्रुतमेव साधु सर्वप्रलक्षणायां च सर्वशास्त्रविद्वजः स्यात् १३ एते शब्दादयो दशविशेषाः विकारांतरानुपादानत्वं विशेषत्वं तच्च शब्दादिव्येव घट्टनं स्थूलपृथिव्यादिषु
मनस्तु विकारांतरगतमपि विशेषः तस्य वक्ष्यमाणरीत्या महाभूतोपादानत्वात् श्रोत्रादीनामपि विशेषत्वं निराचष्टे बुद्धीति साविशेषाणीत्यनेन श्रोत्रादयो न विशेषा इत्युक्तं १४ षोडशकमिति बुद्धय
हंकाराभ्यां मनः पृथक् करोति एतच्चानुभवबलात्तव चतार्किकादीनां च संमतमित्याह त्वंचेति तथाहि । लौकिका महंकारमात्मानं बुद्धितत्त्वगुणमनोऽन्तरिक्षं चैति प्रतियुंति । शास्त्रत्वे तु मनो बुद्धिर
हंकारश्चैतत्करणमांतरं । संशयो निश्चयो गर्वः स्मरणं विषयाभ्यामिति सर्वेषामन्तरिक्षं चैति प्रतियुंति । शास्त्रत्वे तु मनो बुद्धिर

सृष्टिक्रममाह अव्यक्तादिति । सुषुप्ताख्यंतमोऽज्ञानयब्दीजस्वप्नबोधयोरित्युक्तेरव्यक्तमिहसौषुप्ततमस्तस्मात्प्रहानात्प्राप्यमहं ब्राह्मणोऽमुष्यपुत्रइतिविशेषानालिङ्गितोऽस्मीत्येतावन्मात्रप्रत्ययविषयो बुद्धिसूक्ष्माख्योमहानुत्पद्यते १६ ततउक्तविशेषालिङ्गितोऽस्मीतिप्रत्ययविषयोऽहंकारः १७ ततःसंकल्पविकल्पात्मकंमनस्तच्चविषयादिभूततद्गुणशब्दाद्यात्मकं १८ अतएवतस्मान्मनसोभूतोत्पत्तिरुच्यते अतोमानसत्वादूतानांस्थूलसूक्ष्मतारूपोविभागोनास्तीतिविशेषेशब्दादयएवगणितानस्थूलपृथिव्याद्यास्तेषांशब्दादिहेतुत्वेनविकारांतरानुपादानत्वरूपविशेषत्वायोगात् एतच्चतार्किकादीनामपिसंमतंश्रुत्यनुगृहीतं च तथाहि । तार्किकागुणिनःसकाशाद्गुणोत्पत्तिमिच्छंतआकाशादिभ्यएवशब्दाद्युत्पत्तिमिच्छन्ति श्रुतिश्च । 'इन्द्रियेभ्यःपरात्यर्थाअर्थेभ्यश्चपरंमनः । मनसस्तुपराबुद्धिर्बुद्धेरात्माहान्परः । महतःपरमव्यक्तमव्यक्तात्पुरुषःपरः । पुरुषात्परंकिंचित्साकाष्ठासापरागतिः'इतिविलोमक्रमेणइममेवानुक्रमंप्रदर्शयति परत्वंकारणत्वं अर्थाःखादयः १९ शब्दादीनां सर्गस्तुभौतिकःपंचमः २० बहुचिंतात्मकमानसमित्यर्थः एतेनशब्दादीनांश्रोत्राद्यजनकत्वमुक्तंतेनचतेषांविशेषत्वंदृढीकृतंभवति २१ श्रोत्रादिभ्योऽथस्तनोऽथःश्रोत्रःसचासाविन्द्रियग्रामश्चवागा

अव्यक्ताच्चमहानात्मासमुत्पद्यतिपार्थिव ॥ प्रथमंसर्गमित्येतदाहुःप्राधानिकंबुधाः १६ महतश्चाप्यहंकारउत्पन्नोहिनराधिप ॥ द्वितीयंसर्गमित्याहुरेतदुद्धृता
त्मकंस्मृतम् १७ अहंकाराच्चसंभूतंमनोभूतगुणात्मकम् ॥ तृतीयःसर्गइत्येषआहंकारिकउच्यते १८ मनसस्तुसमुद्भूतामहाभूतानराधिप ॥ चतुर्थंसर्गमित्ये
तन्मानसंविद्धिमेमतम् १९ शब्दःस्पर्शश्चरूपंचरसोगंधस्तथैवच ॥ पंचमंसर्गमित्याहुर्भौतिकंभूतचिंतकाः २० श्रोत्रंत्वक्चैवचक्षुश्चजिह्वाघ्राणंचपंचमम् ॥ सर्ग
तुषष्ठमित्याहुर्बुद्धिंचितात्मकंस्मृतम् २१ अधःश्रोत्रेन्द्रियग्रामउत्पद्यतिनराधिप ॥ सप्तमंसर्गमित्याहुरेतदैन्द्रियकंस्मृतम् २२ ऊर्ध्वंस्त्रोतस्तथातिर्यगुत्पद्यतिनरा
धिप ॥ अष्टमंसर्गमित्याहुरेतदार्जवकंस्मृतम् २३ तिर्यक्स्त्रोतस्त्वधःस्त्रोतउत्पद्यतिनराधिप ॥ नवमंसर्गमित्याहुरेतदार्जवकंबुधाः २४ एतानिनवसर्गाणि
तत्त्वानिचनराधिप ॥ चतुर्विंशतिरुक्तानियथाश्रुतिनिदर्शनात् २५ अतऊर्ध्वमहाराजगुणस्यैतस्यतत्त्वतः ॥ महात्मभिरनुप्रोक्तंकालसंख्यानिबोधमे २६
॥ इतिश्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि याज्ञवल्क्यजनकसंवादे दशाधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३१० ॥ ॥ याज्ञवल्क्यउवाच ॥ अव्यक्तस्य
नरश्रेष्ठकालसंख्यानिबोधमे ॥ पंचकल्पसहस्राणिद्विगुणान्यहरुच्यते १

दिःसोऽपिश्रोत्रादिवर्चिनात्मकएवेतिभावः ऐन्द्रियकर्माद्रियसमुदायः २२ ऊर्ध्वस्त्रोतःप्रवाहोऽस्येतिप्राणऊर्ध्वस्त्रोताः तिर्यगित्यत्रापिस्त्रोतःपदानुषंगोदृष्टव्यः । तेननाभिभ्यस्थस्यसमानस्य
सर्वांगव्यापिनोव्यानस्यसर्वसंधिगतस्योदानस्यचोपरिभागगतांशानांग्रहणं । एतदार्जवकमेतस्यैन्द्रियकस्यआर्जवकंअशुवृत्तिः विशेषानाक्रांतसामान्यवृत्तिरितियावत् यथोक्तंसांख्यसप्तत्यां ।
सामान्यकरणवृत्तिःप्राणाद्यावायवःपंचेति २३ तिर्यक्स्त्रोतःशब्देनतेषामेवसमानोदानव्यानानांदेहस्याधोभागगतानांग्रहणं अथःस्त्रोताअपानः शेषंप्रागवत् २४ सर्गाणिक्लीबत्वमार्थं चतुर्विंशतिरव्य
क्तमहदहंकारमनांसिचत्वारिपंचभूतानिपंचशब्दाद्याः पंचज्ञानैन्द्रियाणिपंचकर्मेन्द्रियाणि प्राणादिपंचकस्यैन्द्रियेष्वेवांतर्भावाच्चतुर्विंशतिरेवेत्यर्थः २५ गुणस्यगुणसर्गस्य तत्त्वतस्तदुपासनयातत्तद्वा
वापत्तिप्राप्य ल्यब्लोपेपंचमी यावतंतयावतंकालतिष्ठतिचत्कालस्यसंख्यानिबोधबुध्यस्व मेमतः २६ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावरीपे दशाधिकत्रिंशत्तमोऽ
ध्यायः ॥ ३१० ॥ मोक्षस्यानंत्यवक्तुं कर्मोपास्तिफलस्यसर्वस्यसावधिकत्वमाह अव्यक्तस्येत्यादिना अव्यक्तस्योपासनयाऽव्यक्तभावंगतस्य ?

॥२३३॥

रात्रिरेतावतीति अनयैवसंख्ययाशतायुर्वैपुरुषइतिश्रुतेरस्यशतैवर्षाण्यायुरितिज्ञेयं एवमुत्तरत्र अस्यैश्वर्यमाह सृजतीति ओषधिमन्त्रतत्कार्यमनः । अन्नमयंहिसोम्यमनइतिश्रुतेः । असतोऽधि
मनोऽसृज्यतेतिश्रुतेश्चासच्छब्दितादव्यक्तान्महत्तत्त्वापरनामकंसूक्ष्ममनोऽसृजदित्यर्थः २ मनःप्रजापतिमसृजतेतिश्रुतेरर्थमाह ततइति मनोद्वाराऽव्यक्तमेवप्रजापतिमसृजदितिश्रुत्यर्थोदर्शितः ।
एवमन्यास्वपिश्रुतिषुआकाशादीनांवाय्वादिसृष्ट्वोक्तिर्व्याख्येया । अन्तर्ब्रह्माण्डवासनामयं सेतितच्छब्देनान्तर्ब्रह्ममुच्यते ३ महामृनिर्महान् संदधेअनुसंधानंकृतवान् अव्यक्तस्याव्याकृतस्य येयंतदे
स्तबहुस्यांप्रजायेयेतिप्राणिकर्मानुरोधेनसृष्टव्यब्रह्माण्डालोचनात्मकस्यईक्षणस्यकर्त्रीचिदचिदात्मिकापारमेश्वरीशक्तिःसैवमहत्तत्त्वमितिप्रघट्टकार्थः ४ । ५ । ६ सृजतीति अषिर्महान् भूतंमहा

रात्रिरेतावतीचास्यप्रतिबुद्धोनराधिप ॥ सृजत्योषधिमेवाग्रेजीवनंसर्वदेहिनाम् २ ततोब्रह्माणमसृजद्विरण्याडसमुद्रवम् ॥ सामूर्तिःसर्वभूतानामित्येवमनुशुश्रुम्
३ संवत्सरमुषित्वांऽडेनिष्क्रम्यचमहामुनिः ॥ संदधेसमर्हाकृत्स्नादिवमूर्ध्वप्रजापतिः ४ द्यावापृथिव्योरित्येषराजन्वेदेषुपठयते ॥ तयोःशकलयोर्मध्यमाकाशमकरो
त्प्रभुः ५ एतस्यापिचसंख्यानंवेदेवेदांगपारगैः ॥ दशकल्पसहस्राणिपादोनान्यहरुच्यते ६ रात्रिमेतावतीचास्यप्रादुरध्यात्मचितकाः ॥ सृजत्यहंकारमृषिर्भूतंदि
व्यात्मकंतथा ७ चतुरश्चापरान्पुत्रान्देहात्पूर्वमहानृषिः ॥ तेवैपितृणांपितरःश्रूयंतेराजसत्तम ८ देवाःपितृणांचसुतादेवैर्लोकाःसमावृताः ॥ चराचरानरश्रेष्ठइत्ये
वमनुशुश्रुम् ९ परमेष्ठीत्वहंकारःसृजनभूतानिपंचधा ॥ पृथिवीवायुराकाशमापोज्योतिश्चपंचमम् १० एतस्यापिनिशामादुस्तृतीयमिहकुर्वतः ॥ पंचकल्पसहस्रा
णितावदेवाहरुच्यते ११ शब्दःस्पर्शश्चरूपंचरसोगंधस्तथैवच ॥ एतेविशेषाराजेंद्रमहाभूतेषुपंचसु १२ यैराविष्टानिभूतानिअहन्यहनिपार्थिव ॥ अन्योन्यंस्पृह
यंत्येतेअन्योन्यस्याहितेरताः १३ अन्योन्यमतिवर्ततेअन्योन्यस्पर्धेनस्तथा ॥ तेवध्यमानाह्यन्योन्यंगुणैर्हारीभिरव्ययैः १४ इहैवपरिवर्ततेतिर्यग्योनिप्रवेशिनः ॥
त्रीणिकल्पसहस्राणिएतेषामहरुच्यते १५ रात्रिरेतावतीचैवमनसश्चनराधिप ॥ मनश्चरतिराजेंद्रवारितंसर्वमिन्द्रियैः १६ नचेंद्रियाणिपश्यंतिमनएवानुपश्यति ॥
चक्षुःपश्यतिरूपाणिमनसातुनचक्षुषा १७ मनसिव्याकुलेचक्षुःपश्यन्नपिनपश्यति ॥ तथेंद्रियाणिसर्वाणिपश्यंतीत्यभिचक्षते १८ नचेंद्रियाणिपश्यंतिमनए
वात्रपश्यति ॥ मनस्युपरतेराजन्निन्द्रियोपरमोभवेत् १९ तदिन्द्रियेषूपरमोमनस्युपरमोभवेत् ॥ एवंमनःप्रधानानिइन्द्रियाणिप्रभावयेत् २० इन्द्रियाणांतुसर्वेषामी
श्वरंमनउच्यते ॥ एतद्विशंतिभूतानिसर्वाणीहमहायशः २१ ॥ इतिश्रीम० शां० मोक्ष० याज्ञवल्क्यजनकसंवादे एकादशाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३११ ॥

भूतोपादानत्वात् ७ देहाद्भौतिकदेहोत्पत्तेः पूर्वचतुरोभौतिकान्व्यष्टिमनोजुत्यहंकारचिच्छाख्यान्पुत्रान्महानृषिरसृजत् तेचत्वारः पुत्राः पितॄणां महाभूतानामपि पितर इति मन आदाय एव भूतानां कल्पका इत्यर्थः ८ एवं दृष्टिमुक्त्वा सृष्टिदृष्टिमाह देवा इति देवा इन्द्रियाण्यंतःकरणचतुष्टयसहिताः पितॄणां महाभूतानां सुताः देवैर्भूतैः लोकाश्चतुर्दश भुवनानि चराचराश्चतदंतर्गता भूतैरेवावृताः ९ एतदेव विस्पष्टयति परमेष्ठीति चकाराद्भौतिकानि मन आदीनि १० अहंकारोपासकस्यापि कालमानमाहैतस्येति तृतीयमाहंकारिकंसर्गं ११ । १२ । १३ हारिभिर्हरणशीलैः गुणैः रूपादिभिः १४ श्रीणीति एतेषां विशेषोपासकानां १५ भूतादीनामुपास्तिर्मन आख्यान्महतोपासनाच्चातिरिच्यत इत्याशयेन मनसः प्राधान्यं प्रतिपादयति मनश्चरतीत्यादिना १६ । १७ । १८ १९ । २० । २१ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे एकादशाधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३११ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ ॐ ॥

|| ५ ||

11 12 11

विनाशिफलत्वेऽपि भोजनादिवत्तत्त्वानामुपास्तिरादत्तव्येत्याशंक्यतत्फलस्यांते बीभत्सतां दर्शयितुं प्रलयमाह तत्त्वानामित्यादिना १ २ अहंकृतं नरमहंकाराभिमानिर्ग्रहणं ३ सूर्यरूपी रुद्र एव शतसूर्यसमोऽभूत् ४ ५ ६ ७ जाज्वलति अतिशयेन ज्वलति ८ ९ अष्टात्मकः यथा द्वादशात्मा सूर्य एवमष्टात्मको वायुः सर्वैः स्वरूपैर्युगपद्वातीत्यर्थः १० ११ अहंकारः अहंकारं हानात्माग्रसतीत्यनुषज्जते १२ शंभुरीश्वरः तमेव विशिनष्टि अणिमेति सर्वसिद्धिरूप इत्यर्थः १३ सर्वत इत्यादिना ऐश्वर्यं रूपमुक्तं १४ हृदयं हृदयस्थाया बुद्धेः प्रवर्तकः पर्वणा एकदेशेनांगुष्ठमात्रकः बुद्ध्युपाधिवशादंगुष्ठपर्वमात्र इत्यर्थः १ अंगुष्ठमात्रः पुरुषोऽन्तरात्मेत्यादिश्रुतेः १ विश्वं महदंतं १५ महात्मनोऽपि नाशे सर्वं ब्रह्मसमं भवदाविर्भवति क्षयोऽप्यव्ययो नाशो व्रणः परिणाम

॥ याज्ञवल्क्य उवाच ॥ तत्त्वानां सर्वसंख्या च कालसंख्या तथैव च ॥ मया प्रोक्ताऽनुपूर्व्येण संहारमपि मे शृणु १ यथा संहारते जंतून्ससर्ज च पुनः पुनः ॥ अनादिनिधनो ब्रह्मानित्यश्चाक्षर एव च २ अहः क्षयमथो बुद्धानि शिस्वप्रमनास्तथा ॥ चोदयामास भगवानव्यक्तोऽहंकृतं नरम् ३ ततः शतसहस्रांशुरव्यक्तेनाभिचोदितः ॥ कृत्वा द्वादशधाऽऽत्मानमादित्यो ज्वलदग्निवत् ४ चतुर्विधं महीपालनिर्दहत्याशु तेजसा ॥ जरायुजाडजस्वेदजोद्भिज्जं च नराधिप ५ एतदुन्मेषमात्रेण विनष्टं स्थाणुजंगमम् ॥ कूर्मं पृष्ठसमाभूमिर्भवत्यथ समंततः ६ जगद्गन्ध्वाऽमितबलः केवलां जगतीं ततः ॥ अंभसा बलिनाक्षिप्रमा पूरयति सर्वशः ७ ततः कालाग्निमासाद्य तदंभो यातिसंक्षयम् ॥ विनष्टं भसिराजेंद्रजा ज्वलत्यनलो महान् ८ तमप्रमेयोऽतिबलं ज्वलमानं विभावसुम् ॥ ऊष्माणं सर्वभूतानां सप्तार्चिषमथांजसा ९ भक्षयामास भगवानवायुरष्टात्मको बली ॥ विचरन्नमितप्राणस्तिर्यगूर्ध्वमधस्तथा १० तमप्रतिबलं भीममाकाशं सतेऽऽत्मना ॥ आकाशमप्यभिनदन् मनोऽग्रसतिचाधिकम् ११ मनोऽग्रसतिभूतात्मा सोऽहंकारः प्रजापतिः ॥ अहंकारो महानात्मा भूतभव्यभविष्यवित् १२ तमप्यनुपमात्मानं विश्वं शंभुः प्रजापतिः ॥ अणिमालधिमाप्राप्तिरीशानो ज्योतिरव्ययः १३ सर्वतः पाणिपादांतः सर्वतोऽक्षिशिरोमुखः ॥ सर्वतः श्रुतिमाल्लोके सर्वमावृत्य तिष्ठति १४ हृदयं सर्वभूतानां पर्वणांगुष्ठमात्रकः ॥ अथ ग्रसत्यनंतो हि महात्मा विश्वमीश्वरः १५ ततः समभवत्सर्वमक्षया व्ययमव्रणम् ॥ भूतभव्यभविष्याणां स्रष्टारमनघं तथा १६ एषोऽप्ययस्तेराजेंद्रयथावत्समुदाहृतः ॥ अध्यात्ममधिभूतं च अधिदैवं च श्रूयताम् १७ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि याज्ञवल्क्यजनकसंवादे द्वादशाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३१२ ॥

स्तैः रक्षितं अनर्घमायादोषास्पाशिनं १६ इमं च प्रलयं योगिने नित्यमनुभवतीत्यहरहरनुष्ठेय इत्याक्षयेनाहाभ्यात्ममिति अयं भावः । अथातो विभूतयोऽस्य पुरुषस्य वाचा सृष्टौ पृथिवी चामिश्रित्यादि श्रुत्याऽभ्यात्मिकवाच्यः सकाशादाधिभौतिकानां पृथिव्यादीनामाधिदैविकानामभ्यादीनां चोत्पत्तिः श्रुता अतो वाचो निग्रहेतत्कार्ययोः पृथिव्ययोरपि प्रलयो भवतीति सर्वकारणलयात्सर्वलये सति केवलोऽद्वैतोऽवशिष्यते । ननु वागादेर्लयेऽपि व्यवहारानुच्छेदादभ्यादिलपोन युज्यत इति चेत् आतोऽसि । येऽभ्यादीन्पश्यन्ति तेषां वागादयो लीनाः संतियस्यतु वागादयो लीनानां सौवह्यादीन्पश्यन्तीति । नन्वेवं प्रपञ्चस्य रज्जुरगतुल्यता स्यात् योगिदृष्ट्यानां शोऽपीतरदृष्ट्या तदभावादिति चेत् इष्टापत्तिः । न हि नित्यसंनिहितवस्तु बहुना मलुप्तं दृष्टं मध्ये कश्चिन्नश्यतीति तरेतु पश्यतीति युज्यते तस्माद्रज्जुरगस्य स्यात्संसारस्योच्छेदाय तत्त्वज्ञानार्थं यत्न आस्थेय इति १७ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये दीपे द्वादशाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३१२ ॥

षादविति १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ एवेति आदौ मध्येऽन्ते चेति सृष्टिसमाधिप्रलयप्रपञ्चनेनैकाद्वैतियस्यैव कृत्स्नं द्वैतं विभूतिः संप्रसरज्ज्वामिति दर्शितमित्यर्थः १४ प्रकृतिरविद्यासुप्तिप्रबोधदात्रिदिनवदुष्मीलननिमीलनवङ्गुणां महदादीन् विवृणुते विज्ञेयं विज्ञेयं विज्ञेयं तेन प्रकरोतीति प्रकृतिपदस्य व्युत्पत्तिर्दर्शिता । क्तिञ्च क्तौ च संज्ञायामिति कृजः संज्ञायां ॥ याज्ञवल्क्य उवाच ॥ पादावध्यात्ममित्याहुर्ब्राह्मणास्तत्त्वदर्शिनः ॥ गंतव्यमधिभूतं च विष्णुस्तत्राधिदैवतम् १ पायुरध्यात्ममित्याहु र्यथा तत्त्वार्थदर्शिनः ॥ विसर्गमधिभूतं च मित्रस्तत्राधिदैवतम् २ उपस्थोऽध्यात्ममित्याहु र्यथा योगप्रदर्शिनः ॥ अधिभूतं तथाऽऽनंदोदैवतं च प्रजापतिः ३ हस्तावध्यात्ममित्याहु र्यथा संख्यानदर्शिनः ॥ कर्तव्यमधिभूतं तु इंद्रस्तत्राधिदैवतम् ४ वागध्यात्ममिति प्राहु र्यथा श्रुतिनिदर्शिनः ॥ वक्तव्यमधिभूतं तु वह्निस्तत्राधिदैवतम् ५ चक्षुरध्यात्ममित्याहु र्यथा श्रुतिनिदर्शिनः ॥ रूपमत्राधिभूतं तु सूर्यश्चाप्यधिदैवतम् ६ श्रोत्रमध्यात्ममित्याहु र्यथा श्रुतिनिदर्शिनः ॥ शब्दस्तत्राधिभूतं तु दिशश्चात्राधिदैवतम् ७ जिह्वामध्यात्ममित्याहु र्यथा श्रुतिनिदर्शिनः ॥ रस एवाधिभूतं तु आपस्तत्राधिदैवतम् ८ घ्राणमध्यात्ममित्याहु र्यथा श्रुतिनिदर्शिनः ॥ गंध एवाधिभूतं तु पृथिवी चाधिदैवतम् ९ त्वगध्यात्ममिति प्राहुस्तत्त्वबुद्धिविशारदाः ॥ स्पर्शमेवाधिभूतं तु पवनश्चाधिदैवतम् १० मनोऽध्यात्ममिति प्राहु र्यथा शास्त्रविशारदाः ॥ मंतव्यमधिभूतं तु चंद्रमाश्चाधिदैवतम् ११ अहंकारिकमध्यात्ममाहुस्तत्त्वनिदर्शिनः ॥ अभिमानोऽधिभूतं तु बुद्धिश्चात्राधिदैवतम् १२ बुद्धिरध्यात्ममित्याहु र्यथा वदभिदर्शिनः ॥ बोद्धव्यमधिभूतं तु क्षेत्रज्ञश्चाधिदैवतम् १३ एषा ते व्यक्तितोराज न विभूतिरनुदर्शिता ॥ आदौ मध्ये तथांते च यथा तत्त्वेन तत्त्ववित् १४ प्रकृतिर्गुणान्विकुरुते स्वच्छंदेनात्मकाम्यया ॥ क्रीडार्थं तु महाराज शतशोऽथ सहस्रशः १५ यथा दीपसहस्राणि दीपान्मर्त्याः प्रकुर्वते ॥ प्रकृतिस्तथा विकुरुते पुरुषस्य गुणान्वहन् १६ सत्त्वमानंद उद्रेकः प्रीतिः प्राकाश्यमेव च ॥ सुखं शुद्धित्वमारोग्यं संतोषः श्रद्धा नता १७ अकार्पण्यमसंरंभः क्षमा धृतिरहिंसता ॥ समता सत्यमादृष्यं मार्दवं हीरचापलम् १८ शौचमार्जवमाचारमलौल्यं हृद्यसंभ्रमः ॥ इष्टानिष्टवियोगानां कृतानामविकल्थना १९ दानेन चात्मग्रहणमस्पृहत्वं परार्थता ॥ सर्वभूतदया चैव सत्त्वस्यैते गुणाः स्मृताः २० रजोगुणानां संघातोरूपमैश्वर्यविग्रहो ॥ अत्यागित्वमकारुण्यं सुखदुःखोपसेवनम् २१ परापवादे पुरतिर्विवादानां च सेवनम् ॥ अहंकारमसत्कारश्चिता वैरोपसेवनम् २२ परितापोऽभिहरणं हीनाशोऽनार्जवं तथा ॥ भेदः परुषता चैव कामः क्रोधो मदस्तथा २३ दर्पो द्वेषोऽतिवादश्च एते प्रोक्तारजो गुणाः ॥ तामसानां तु संघातं प्रवक्ष्याम्युपधार्यताम् २४ मोहोऽप्रकाशस्तामिस्रमंधतामिस्रसंज्ञितम् ॥ मरणं चांधतामिस्रं तामिस्रं क्रोध उच्यते २५ तमसो लक्षणानीह भक्षणाद्यभिरोचनम् ॥ भोजनानामपर्याप्तिस्तथाऽप्येष्वहृतता २६ गंधवासो विहारपुशयनेष्वासनेषु च ॥ दिवा स्वप्नेऽतिवादे च प्रमादेषु चैव रतिः २७

क्तिश्च । स्वच्छंदेनेति प्रेरकांतराभाव उक्तः आत्मकाम्यया क्रीडार्थं चेति मोक्षभोगोत्पत्त्यर्थमुक्तं १५ दीपदृष्टांतैर्न क्रीडाविषयाणां प्रान्त्यमुक्तं तेन परिणामक्रमेण मोक्षफलमपि यत्नं विना स्वयमेव भविष्यतीति प्रत्याज्ञानकार्येति दर्शितं १६ गुणविकारानेवाह सत्त्वमित्यादिना सत्त्वैर्बुद्धेः उद्रेकैश्चैव शेषस्यार्थः १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७

तत्रमतांतरमाह अव्यक्तस्यैकत्वं पुरुषाः षष्ठ्यर्थेप्रथमा पुरुषाणां नानात्वमित्याहुर्निराश्वरसांख्याः तान्विशिष्टि सर्वैक्येन ११ पुं प्रकृत्योर्भेदमनेकदृष्टांतपूर्वकमाह अन्यइत्यादिना अव्यक्तइति
च्छेदः इषीकणां बाह्योयथासंज एवंपुंसोबाह्याव्यक्ताद्याइत्यर्थः श्रुतिश्च । 'अंगुष्ठमात्रः पुरुषोऽन्तरात्मासदाजनानां हृदये सन्निविष्टः ॥ तस्वाच्छरीरात्प्रवृत्तेर्मुजादिविषीकांथै र्येणतविद्याच्छुक्रमसृतम्' इति
१२ । १३ । १४ उखामृत्पात्रविशेषः १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० ॥ इतिशांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे पंचदशाधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३१५ ॥ ॥ ७ ॥
सांख्यज्ञानमिति १ एकैवचर्याशमाद्यनुष्ठानंययोस्तौ अनिधनौमृत्युनाशकौ २ पृथगिति उभावितिद्वितीयांतममुक्यते ३ । ४ उक्रमणकालेदेहिर्नरोदयतीतिरुद्राः प्राणाईदियाणिचतान्येवप्रधानभूता

अव्यक्तैकत्वमित्याहुर्नानात्वंपुरुषास्तथा ॥ सर्वभूतदयावंतः केवलज्ञानमास्थिताः ११ अन्यः सपुरुषोऽव्यक्तस्त्वधुवोऽधुवसंज्ञकः ॥ यथासंजइषीकाणांतथैवैतद्धि
जायते १२ अन्यच्चमशकंविद्यादन्यच्चोदुंबरंतथा ॥ नचोदुंबरसंयोगैर्मशकस्तत्रालिप्यते १३ अन्यएवतथामत्स्यस्तदन्यदुदकंस्मृतम् ॥ नचोदकस्यस्पर्शन
मत्स्योलिप्यतिसर्वशः १४ अन्योह्यग्निरुखाऽप्यन्यानित्यमेवमवेहिभोः ॥ नचोपलिप्यतेसोऽग्निरुखासंस्पर्शनेनैव १५ पुष्करंतन्यदेवात्रतथाऽन्यदुदकंस्मृ
तम् ॥ नचोदकस्यस्पर्शेनलिप्यतेतत्रपुष्करम् १६ एतेषांसहवासंचनिवासंचैव नित्यशः ॥ याथातथ्येनपश्यंतिनित्यंप्राकृताजनाः १७ येत्वन्यथैवपश्यंति
नसम्यक्तेषुदर्शनम् ॥ तेव्यक्तनिरयंघोरंप्रविशंतिपुनःपुनः १८ सांख्यदर्शनमेतत्तेपरिसंख्यानमुत्तमम् ॥ एवंहिपरिसंख्यायसांख्याः केवलतांगताः १९ ये
त्वन्येतत्कुशलास्तेषामेतन्निदर्शनम् ॥ अतःपरंप्रवक्ष्यामियोगानामनुदर्शनम् २० ॥ इतिश्रीमहामारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि याज्ञवल्क्यजनकसंवादे
पंचदशाधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३१५ ॥ ॥ ॥ याज्ञवल्क्यउवाच ॥ सांख्यज्ञानंमयाप्रोक्तंयोगज्ञानंनिबोधमे ॥ यथाश्रुतंयथादृष्टंतत्त्वेननृपस
त्तम १ नास्तिसांख्यसमंज्ञानंनास्तियोगसमंबलम् ॥ तावुन्मवेकचर्यातावुभावनिधनौस्मृतौ २ पृथक्पृथक्प्रपश्यंतियेऽप्यबुद्धिरतानराः ॥ वयंतुराजन्पश्या
मएकमेवतुनिश्चयात् ३ यदेवयोगाः पश्यंतितत्सांख्यैरपिदृश्यते ॥ एकंसांख्यंचयोगंचयः पश्यतिसतत्त्ववित् ४ रुद्रप्रधानानपरांस्त्रिद्वियोगानरिंदम ॥ तेनैव
चाथदेहेनविचरंतिदिशोदश ५ यावद्विप्रलयस्तातसूक्ष्मेनाष्टगुणेनह ॥ योगेनलोकान्विचरन्सुखंसंन्यस्यचानथ ६ वेदेषुचाष्टगुणिनंयोगमाहुर्मनीषिणः ॥
सूक्ष्ममष्टगुणंप्राहुर्नेतरंनृपसत्तम ७ द्विगुणंयोगकृत्यंतुयोगानांप्राहुरुत्तमम् ॥ सगुणंनिर्गुणंचैवयथाशास्त्रनिदर्शनम् ८

न्यालंबनानियेषुतान् तथाचसूत्रम् । प्रच्छेदंविधारणाभ्यांवाप्राणस्यविषयवतीचाप्रवृत्तिरुत्पन्नामनसःस्थितिनिबेधिनी । प्रच्छेदंनरेचक्रः । विधारणंपूरकपूर्वकःकुंभकः । तथानासिकाग्रेधारयतोगं
धसंवित् । जिह्वेरेरससंवित् । तालुनिरूपसंवित् । जिह्वामध्येस्पर्शसंवित् । जिह्वामूलेऽहसंवित् । तत्रवायुधारणायाः फलंविचरंतिदिशोदशेत्युक्तंखेचरत्वंप्राप्नुवतीत्यर्थः ५ अष्टगुणेनपुर्वष्टकमयेनसूक्ष्म
शरीरेणसंन्यस्यसंन्यासंचदेहस्यसुखंयथेच्छंकुरु । एतद्यदृष्टंफलंमोक्षांतपुयोगधर्मेपुश्रद्धोत्पादनार्थमुक्तंनृत्योगिनामवश्यावरणीयं ६ वेदेष्विति अष्टगुणिनमणिमाद्यष्टगुणवतं नित्ययोगेमतत्त्वार्थीयः
अष्टगुणमष्टांगं प्राणायामःप्रत्याहारोऽध्यानंधारणातर्कःसमाधिःषडंगा इतिमैत्रायणीयोपनिषदिषडंगांशुक्तंनित्यापियमनियमाभ्यांश्रुत्यंतरोक्ताभ्यांसहाष्टसंख्याबोध्या । अत्रसूक्ष्ममित्युक्तेःपूर्वं
स्यस्थूलत्वंमंदाधिकारित्वंचोक्तं । तर्कोयोगसिद्धिपस्थितासुदोषोभयनं ७ द्विगुणंदिप्रकारं तदेवाह सगुणंसबीजं निर्गुणंनिबीजं ८

सगुणमाह धारणमिति प्राणायामः प्राणनिग्रहपूर्वकमनसःषोडशस्वाधारेषुधारणं तेषांशिवयोगेप्रोक्ताः । 'अथतेषोडशाधाराः कथयामि विशेषतः' इत्यादिना पादांगुष्ठपाणिमूलप्रभृतयोनेत्राधारषोडशंस्ति
त्यंताः । यद्वायाज्ञवल्क्योक्ताः प्रागुदाहृता अष्टादशस्थानात्स्थानं समाकृष्येत्यादिना दर्शिता आद्याः । अथवायाज्ञवल्क्योक्ता एवर्षभभूतधारणाज्ञेयाः । 'पादादिजानुपर्यंतं पृथिवीस्थानमुच्यते । आजा
नोः पायुपर्यंतं मपांस्थानं प्रकीर्तितं । आपायोर्हृदयांतं यद्विस्थानं तदुच्यते । हृन्मध्यास्तु भुवोर्मध्ये यावद्वायुकुलं भवेत् । आभूमध्यास्तु भुवोर्मध्ये यावद्वायुकुलं भवेत् । पृथिव्यां धारयेद्वाग्निं ब्रह्माणं परमेष्ठिनं ।
विष्णुमप्स्वनले रुद्रमीश्वरं वायुमंडले । सदाशिवं तथा व्योमनिधारयेत्सुसमाहितः । पृथिव्यां वायुमास्थाय लकारेण समन्वितं । व्याधं श्रुतं मुक्ताकारं ब्रह्माणं सृष्टिकारणं । धारयेत्पंचघटिकाः पृथिवीजयमा
प्रयात् । वारुणे वायुमारोप्य वकारेण समन्वितं । स्मरन् नारायणं देवं चतुर्बाहुं शुचिस्मितं । शुद्धस्फटिकसंकाशं पीतवाससमच्युतं । धारयेत्पंचघटिकाः सर्वरेगैः प्रमुच्यते । ब्रह्मविलममारोप्य रेफाक्षरसम
न्वितं । ज्येष्ठाक्षरप्रदं रुद्रं तरुणादित्यसन्निभं । भस्मोद्धूलितसर्वांगं सुप्रसन्नमनुस्मरन् । धारयेद्घटिकाः पंचवह्निनाऽसौमदयते । मारुतं मरुतांस्थाने वर्णदेवसमन्वितं । धारयेत्पंचघटिका वायुवद्योमगोभ
वेत् । आकाशे वायुमारोप्य हकारोपरिशंकरं । बिंदुरूपं महादेवं सर्वलोकैककारणं । चित्तेन चितयेत्कथं मुहूर्तमपि धारयेत् । स एव पुक्तइत्युक्तस्तान्निकेष्वपि सिद्धिः' इति । निर्गुणमाह एकाग्रतेति एकमेव
ध्यातुं ध्येयध्यानविभागशून्यं वस्त्वग्रेयस्य तदेकाग्रं निर्वृत्तिकं तस्य भावस्तत्ता मनसो बुद्धेः प्राणाईदियाणिसमनस्कानितेषामायामो निग्रहः प्राणायामः तथाचश्रुतिः 'यदापंचावतिष्ठते ज्ञानानि मनसास
ह । बुद्धिश्चनविचेष्टते तामाहुः परमां गतिं' इति ९ सगुणनिर्गुणयोरेगांगिमात्रमाहार्धेन प्राणायामोहीति । निर्गुणं निर्गुणं चित्तकारयेत्स्थिरं कुर्यात् यदीति अहं इत्यहं इत्यमाने मोक्षनस्थाने यदिवार्थमुच्यते

धारणंचैव मनसः प्राणायामश्च पार्थिव ॥ एकाग्रता च मनसः प्राणायामस्तथैव च ९ प्राणायामो हि सगुणो
निर्गुणधारयेन्मनः ॥ यद्यहं इत्यतिमुंचनै प्राणान्मैथिलसत्तम ॥ वाताधिक्यं भवत्येव तस्मात्तंन समाचरेत्
१० निशायाः प्रथमेवामेचोदनाद्वादशस्मृताः ॥ मध्येस्वप्नात्परेयामेद्वादशैव तु चोदनाः ११

वतितर्हि वाताधिक्यं भवत्येव अयमर्थः । पूरकादीनां मूलाधारादीनां च देवतादिकं ध्यायन् यो वायुधारणां करोति स सिध्यति ध्यानवर्जितं त्वं मयस्य भवत्येव इति यथोक्तं मवनयोगसंग्रहे । 'प्राणायामे
न युक्तेन सर्वरोगक्षयो भवेत् । अयुक्ताभ्यासयोगेन महारोगसमुद्भवः' इति । युक्तेन देवताध्यानयुक्तेन देवताश्च याज्ञवल्क्योक्ताः 'नीलोत्पलदलश्यामनाभिमध्ये व्यवस्थितं । चतुर्भुजं महात्मानं पूरकेण विचिं
सयेत् । कुंभकेन हृदि स्थानं ध्यायेत् कुकमलासनं । ब्रह्माणं रक्तगौरांगं चतुर्वक्त्रं पितामहं । रेचकेनेश्वरं विद्याललाटस्थं महेश्वरं । शुद्धस्फटिकसंकाशं निर्मलं पापनाशनं' इत्यादिना १० निशाया इति द्वादशपू
र्वोक्ताः द्वाविंशतिचोदना एवात्र संक्षेपेण द्वादशग्रंथांतरे गणिताः यथोक्तं शिवयोगे 'मूलाधारे त्रिधा वर्तते ब्रह्मचक्रं भगोपमं । तत्कंदेऽग्निभिर्ध्यायेदयः शक्तिमभीष्टदां १ स्वाधिष्ठानं ततश्चक्रं तत्र चातुर्दलां बुजं ।
तदेवोद्भूय न ध्यायेत्पश्चिमाभिमुखं शिवं २ पंचावर्तेनाभिचक्रे मेघाकारं तद्विभिभं । तत्र कुंडलीनीं ध्यायेदयः शक्तिं सुसिद्धिदां ३ अथो मुखे प्राग्वाजयुक्तं हृच्चक्रमिष्टदं । तन्मध्यकर्णिकां ध्यायेज्ज्योतिर्लिङ्गा
कृतिं त्विमां ४ पंचमं कंठचक्रं तु तत्रांगुलचतुष्टयं । इडां पिङ्गलयोर्ध्यायेत्सुषुम्णामं ध्यायेत्स्थिताम् ५ षष्ठं घटिकां लिङ्गमूलं तत्राजदंतकं । ध्यायेत्तु दशमं द्वारं तत्र शून्यं सुसिद्धये ६ भूचक्रं सप्तमं त्वेकनालकंदं स्ववा
कप्रदं । ध्यायेद्दिव्यशिखाकारं यन्मध्ये ज्ञानलोचनं ८ ब्रह्मरंभ्रेऽष्टमं चक्रं निर्वाणारूपं सुसूक्ष्मदं । तत्र जालंधरं ध्यायेत्सूक्ष्ममोक्षप्रदं ततः ८ आकाशबीजं नवमं प्रसस्तं त्रिकूटं पूर्णगिरेश्वरपृष्ठे । तत्रोर्ध्वशक्तिं
शुभदां सुशून्यां ध्यायेत्सप्तशतसरोजमध्ये ९ आकाशबीजं हकारस्तत्स्मरणपूर्वकं शिरस उपरिभूताकाशमात्रं ध्यायेत् एतानवचोदना वायुनिग्रहमर्हिताः । ततः शून्यात्परं सप्तमधिकार्ये मनोधारयेत्ततः कारणे
ततो निष्कले इति तिस्र एव द्वादशचोदनाः पूर्वरात्रे आवर्त्यैकां निद्रां गृहीत्वा प्रातश्चान्द्रावक्ष्ये एता एवाभ्यासेदित्यर्थः ११

एवंवायुधारणाद्युपायेन दुर्दीर्घमनोनिग्रह उपशान्तेन दातेन तत्त्वप्रतिपत्तियोग्येन एकांतशीलिना एकाकिना संस्थासितेत्यर्थः । आत्मन्येव न तु कृपादौ आरमण्यस्य तेनात्मारामेण बुद्धेन शास्त्रतत्त्वविदा आत्मायोक्तव्यः संधिरार्षः १२ कथं योक्तव्य इत्यत आह पंचानामिति दोषानप्रमत्तपृष्टारूपान् प्राप्तमपिशब्दादिकंचाऽऽक्षिप्य निरस्य एतेन प्रत्याहार उक्तः १३ प्रतिभाविशेषं अपवर्गलं प्रतिसंहारेयुक्तिमाह इद्वेति १४ बुद्धौ महत्तत्त्वे १५ परिसंख्यायप्रविलाप्य अलमत्यर्थं नित्यं नत्वाकाशादिवद्वावहारिकनित्यं १६ तत्स्थुषंतस्थिवांसंस्थापुं कूटस्थमित्यर्थः नित्यमभेद्यं अज्ञानद शायोजीवेश्वरभावेन माययाभिद्यमानमप्याकाशवदभेद्यं अव्ययमनश्चरं यतोऽव्ययं हासशून्यं १७ युक्तस्य समाधिस्थस्य सुखं स्वपेदिति स्वसंवेद्यं लक्षणं १८ । १९ पाषाण इवेति परसंवेद्यं २० । २१

तदेवमुपशान्तेन दातेनैकांतशीलिना ॥ आत्मारामेण बुद्धेन योक्तव्योऽऽत्मानसंशयः १२ पंचानामिन्द्रियाणां तु दोषानाक्षिप्य पंचधा ॥ शब्दरूपतथास्पर्शरसगंधं तथैव च १३ प्रतिभामपवर्गं च प्रतिसंहृत्य मैथिल ॥ इन्द्रियग्राममखिलं मनस्यभिनिवेश्य १४ मनस्तथैवाहंकारे प्रतिष्ठाप्य नराधिप ॥ अहंकारं तथा बुद्धौ बुद्धिं च प्रकृतावपि १५ एवं हि परिसंख्यायततो ध्यायंतिकेवलम् ॥ विरजस्कमलं नित्यमनंतं शुद्धमव्रणम् १६ तत्स्थुषंतस्थिवांसंस्थापुं कूटस्थमित्यर्थः नित्यमभेद्यं अज्ञानद यंचैव ईशानं ब्रह्म चाव्ययम् १७ युक्तस्य तु महाराजलक्षणान्युपधारय ॥ लक्षणं तु प्रसादस्य यथा तत्तः सुखं स्वपेत् १८ निर्वाते तु यथा दीपो ज्वलेत्स्नेहसमन्वितः ॥ निश्चयोर्ध्वशिखस्तद्वयुक्तमाहुर्मनीषिणः १९ पाषाण इव मेघोत्थैर्यथा बिंदुभिराहतः ॥ नालंचालयितुं शक्यस्तथा युक्तस्य लक्षणम् २० शंखदुंदुभिनिर्घोषैर्वि विधैर्गीतवादिभिः ॥ क्रियमाणैर्न कं पेत् मुक्तस्यैतन्निर्दर्शनम् २१ तैलपात्रं यथा पूर्णं कराम्यां गृह्य पुरुषः ॥ सोपानमारुहेद्भीतस्तर्ज्यमानोऽसिपाणिभिः २२ संयता त्माभयात्तेषां न पात्राद्बिंदुमुत्सृजेत् ॥ तथैवोत्तरमागम्य एकाग्रमनसस्तथा २३ स्थिरत्वाद्विन्द्रियाणां तु निश्चलत्वात्तथैव च ॥ एवं युक्तस्य तु मुनेर्लक्षणान्युपलक्ष येत् २४ स्वयुक्तः पश्यते ब्रह्म यत्तत्परममव्ययम् ॥ महत्तमसो मध्ये स्थितं ज्वलनसन्निभम् २५ एतेन केवलं यातित्यक्त्वा देहमसाक्षिक्म् ॥ कालेन महतारा जन्मश्रुतिरेषा सनातनी २६ एतद्वियोगं योगानां किमन्यद्योगलक्षणम् ॥ विज्ञायतद्धिमन्यंते कृतकृत्या मनीषिणः २७ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मो क्षधर्मपर्वणि षोडशाधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३१६ ॥ ॥ ध ॥ ॥ याज्ञवल्क्य उवाच ॥ ॥ तथैवोत्क्रममाणं तु गृणुष्व आवहितो नृप ॥ पद्मथा मुत्क्रममाणस्य वैष्णवं स्थानमुच्यते १ जंघाभ्यां तु वसून् देवानां पुयादिति नः श्रुतम् ॥ जानुभ्यां च महाभागान्साध्यान् देवानमुयात् २

युक्तस्य लक्षणान्युक्त्वा युं जान स्याह तैलेति उत्तरमुत्कृष्टतरं एकाग्रमनसः लक्षणमिति शेषः २२ । २३ स्थिरत्वाद्बिंदुस्त्वनिवृत्तेः निश्चलत्वादंतरप्रकंप्यत्वात् २४ महतो महत्तत्त्वस्य मध्ये स्थि तत्त्वपदार्थं तमसो मध्ये स्थितं तत्पदार्थं ज्वलनसन्निभं चिन्मात्रं तदुभयनिष्कृष्टं २५ एतेन दर्शनेन केवलं मोक्षं देहत्यागात्प्राप्तिं चिदज्ञानानुष्ठितरस्तीति भावः २६ योगं क्लीबत्वपार्थं वयंकृतकृत्या इ तिमन्यंते मनीषिणः अनुभवसिद्धयोगात् केवल्यमित्यर्थः तथा च श्रुतिः । 'उर्ध्वमूलमवाक्शास्त्रं वृक्षं यो वेद संप्रति । न स जातु जनः श्रद्धया मृत्युर्मा मारयादिति' २७ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मप र्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्यदीपे षोडशाधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३१६ ॥ ॥ ध ॥ केवल्यप्राप्तिराजयोगफलमुक्त्वा हठयोगफलमाह तथैवेत्यादिना अत्रयस्मिन्मयस्मिन्माधारेत मनस्को वायुरामरणांतं ध्रियते तत्तदाधारदेवतालोके तेनैवाधारद्वारेणोत्क्रम्य गच्छतीति प्रयत्नकृतात्पर्यं १ । २

१ । ४ । ५ । ६ । मूर्ध्ना सुपुत्रयानाड्या ब्रह्मरंघ्रेण एतत्क्रममुक्तिस्थानं नान्यत् तथा च श्रुतिः । 'शतं चैकाच हृदयस्य नाड्यस्तासां मूर्ध्ना नमभिनिःसृतैका । तयोर्ध्वमायममृतत्वमेति विष्वङ्कृत्याः उक्त मणे भवति' इति ७ मृत्युं संनिहितं ज्ञात्वाऽपि हितमाचरेदित्याशयेनाह अरिष्टानीति ८ । ९ । १० । ११ प्रकृतेर्विक्रियादातुः कार्पण्यं कृपणस्य दातृत्वात्त्यादिः १२ कृष्णस्य श्यावच्छविर्वृत्तर तातच्छयापत्तिर्मरणचिह्नं छिद्रं छिद्रवंतं १३ शवगंधमिति सुरभिद्रव्येशवगंधग्रह इत्यर्थः १४ । १५ । १६ अरिष्टज्ञानफलमाह एतावतीति १७ योगिनो मरणादप्यतर्कतर्कव्यनास्तीत्याह प्रतीक्षमाण इति १८ मृत्युमपि नेच्छेद्देहिमां वक्ष्यमाणं क्रियां स्थातुं कर्तुमिच्छेदित्याहयेति पूर्वोक्तरीत्या पृथिव्यादिजयाद्रंध्रादिजयो भवतीति पंचभूतजयामृत्युं जयतीत्यर्थः । तथा च श्रुतिः 'पृथ्व्या पायुनोत्क्रममाणस्तु मैत्रं स्थानमवाप्नुयात् ॥ पृथिवीं जघनेनाथ ऊरुभ्यां च प्रजापतिम् ३ पार्श्वभ्यां मरुतो देवान्नाभ्यामिन्द्रत्वमेव च ॥ बाहुभ्यामिन्द्रमेवाहुरसा रुद्रमेव च ४ ग्रीवया तु मुनिश्रेष्ठं नरमाप्नोत्यनुत्तमम् ॥ विश्वे देवान्मुखेनाथ दिशः श्रोत्रेण चाप्नुयात् ५ घ्राणेन गंधवहनं नेत्राभ्यामग्निमेव च ॥ भ्रूभ्यां चैवाश्विनौ दे वौ ललाटेन पितृनथ ६ ब्रह्माणमाप्नोति विभुं मूर्ध्ना देवाग्रजं तथा ॥ एतान्युत्क्रमणस्थानान्युक्तानि मिथिलेश्वर ७ अरिष्टानि प्रवक्ष्यामि विहितानि मनीषिभिः ॥ संवत्सरवियोगस्य संभवति शरीरिणः ८ योऽरुंधतीं न पश्येत्तदृष्टपूर्वा कदाचन ॥ तथैव ध्रुवमित्याहुः पूर्णे दुंदीपमेव च ९ खंडाभासं दक्षिणतस्तेऽपि संवत्सरायुषः ॥ परचक्षुषि चात्मानं येन पश्यंति पार्थिव १० आत्मच्छाया कृती भूतं तेऽपि संवत्सरायुषः ॥ अतिद्युतिरतिप्रज्ञा अप्रज्ञा चाद्युतिस्तथा ११ प्रकृतेर्विक्रियापत्तिः षण्मा सान्मृत्युलक्षणम् ॥ दैवतान्यवजानाति ब्राह्मणैश्च विरुद्धयते १२ कृष्णश्यावच्छविच्छायः षण्मा सान्मृत्युलक्षणम् ॥ ऊर्णनाभेर्यथा चक्रं छिद्रं सोमं प्रपश्यति १३ तथैव च सहस्रांशुं सतरात्रेण मृत्युभाक् ॥ शवगंधमुपाग्रातिसुरभिं प्राप्य योनरः १४ देवतायतनस्थस्तु सतरात्रेण मृत्युभाक् ॥ कर्णनासावनमनंदं तदृष्टिविरागि ता १५ संज्ञालोपो निरूप्य त्वं सद्यो मृत्युनिर्दर्शनम् ॥ अकस्माच्च स्रवेद्यस्य वाममक्षिनराधिप १६ मूर्धतश्चोत्पतेद्भूमः सद्यो मृत्युनिर्दर्शनम् ॥ एतावन्ति त्वरिष्टानि विदित्वा मानवोऽऽत्मवान् १७ निशि चाहनि चात्मानं योजयेत्परमात्मनि ॥ प्रतीक्षमाणस्तत्कालं यत्कालं प्रेतता भवेत् १८ अथास्य नेष्टं मरणं स्थातुमिच्छेदि मां क्रियाम् ॥ सर्वगंधान् रसांश्चैव धारयति नराधिप १९ ससांख्यधारणं चैव विदितात्मानरर्षभ ॥ जयेच्च मृत्युं योगेन तत्परेणांतरात्मना २० गच्छेत्प्राप्याक्षयंकृत्स्न मजन्म शिवमव्ययम् ॥ शाश्वतं स्थानमचलं दुष्प्रापमकृतात्माभिः २१ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि याज्ञवल्क्यजनकसंवादे सप्तदशाधिक त्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३१७ ॥ ॥ ध ॥ ॥ याज्ञवल्क्य उवाच ॥ अव्यक्तस्थं परं यत्तत्पृष्टस्तेऽहं नराधिप ॥ परं गुह्यमिमं प्रश्रंशुणुष्व आवहितो नृप १

प्यतेजो निलखे स मृत्थिते पंचात्मके योगगुणे प्रवृत्ते ॥ न तस्य रोगो न जरान्मृत्युः प्राप्तस्य योगाग्निमयं शरीरम्' इति १९ सांख्ययोगयोर्मुख्यं फलमाह ससांख्येति सांख्यं च धारणेति योग उच्यते ताभ्यां समुच्चिताभ्यां सहितं यथा स्यात्तथा विदितात्मा मृत्युं संसारं २० गच्छेदिति अस्य मविनाशि अव्ययमपचयशून्यं अचलमपरिणामि प्रकृतेरन्यदित्यर्थः २१ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्यदीपे सप्तदशाधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३१७ ॥ अचलत्वेन प्रकृतेरन्यत्वं ब्रह्मणः प्रतिपादयितुमारभते अव्यक्तस्थमिति अत्राऽव्यक्तमव्याकृतमायाशबलं हादाकाश इति पर्या यास्त्रिगुणात्मकस्य कारणस्य ब्रह्मणो वाचकाः । चक्रेनाभिरिव श्रितेति प्रयोगदर्शनात्प्रविशिष्टे निष्कृष्टं चक्रनाभिन्यायेन श्रितं वस्त्वव्यक्तस्थं किमव्यक्तं परं ब्रह्मतस्माच्च परतस्तु किमिति पृष्टस्तेत्याह १

—अथेतिवदतोपकोसलेन प्रागेवज्ञात्वादाकाशाख्यकारणप्रमाणप्रचरोऽप्येवाक्यसंभेदव्यवसीयते । ननुसगुणब्रह्मपरिवोपकोसलविद्यातत्रतुक्तमेव । निर्गुणविद्याधिकारेण अतपाःनिर्गुणः सूर्यादः सूर्यादःसूर्यइतिचेति एकस्मिन्निर्गुणसगुणादत्वंसगुणसंपृक्तत्वंनयुज्यते विरोधात् । नहिकाष्ठादस्यवहेःकाष्ठोपादानत्वंघटे । कूर्मीगवन्निर्गुणात्सगुणस्याविर्भावतिरोभावावेवभवतइतिचेत्तस्यैवतर्हि सगुणत्वापत्तेः । श्रुतिस्तुसुषुप्तिसमाधिकालिकसुखप्रशंसामात्रपरितिदृश्यं । ननुयत्रत्वस्यसर्वमात्मैवाभूत्तत्वेनकंपश्येदिति विद्यावस्थायां द्वैतदर्शननिषेधति । यत्रहिद्वैतमिवभवतितद्वि तरइतरं पश्यतीत्यविद्यावस्थाया द्वैतदर्शनमितिवदंतीकथमुपचाराभेया । तस्मादस्ति सगुणात्सद्व्यादद्वयमन्यत् । रज्जूरगवत्तत्रेश्वरस्योदयलयावितिनोक्तदोषइत्याशंक्याह विद्याविद्येइति उपा सनेवविद्यातदभावोऽविद्या । तत्रापिदेहमिवकृत्स्नं ब्रह्मांडंस्वरूपादनन्यत्वेनपश्यतीतिनोक्तश्रुतिविरोधइतिभावः २९ ननुज्ञातुज्ञानज्ञेयात्मकत्रिपुटीभानमविद्यातदभानंविद्येतिहि उदाहृतश्रुत्यो रर्थो नत्वदुक्तइत्याशंक्याह वेद्यावेद्यमिति वेद्यविषयादिविद्यायावेद्यविषयाभविमुह्यति । नचत्रिपुटीभानेवेद्यविषयत्वमस्तिविद्यायाः वदतोव्याघातात् वेद्यंचब्रह्मैव आत्माद्रष्टव्यःसोऽवेष्टव्यः सविजिज्ञासितव्यः इत्यादिश्रुतिभ्यः । यद्यावेद्यं तदब्रह्म अतएवच्छांदोग्येसत्यकामः सत्यसंकल्प आत्मावेद्यत्वेनश्रूयते य आत्माऽपहतपाप्माविजरोविमृत्युविशोकोविजिघत्सोऽपिपासः सत्य कामः सत्यसंकल्पः सोऽवेष्टव्यः सविजिज्ञासितव्योयस्तमात्मानमनुविद्यविजानातिससर्वांश्चलोकानाप्रोतिसर्वांश्चकामानिति । अभियवेत्तैवभवतिविनाशमेवापीतोभवतीतिमूर्च्छामरणदृष्टान्तेन सुषुप्तं चानिर्दिष्टं । त्रिपुटीयाभावाभिर्विकल्पकज्ञानांमुक्तिरितिचेत्सर्वेऽपिसुषुप्तोतादृशाः संतीतिव्यर्थसाधनं । सुषुप्तिसमाध्योर्भेदापादनं परिभाषामात्रं । अनुभूयमानस्यत्रिपुटीभावस्योभयत्रतुल्यत्वा दतोवेद्यमेवब्रह्मनत्ववेद्यं ननुवेद्यंचेद्ब्रह्मैवभवतिघटादिवदनात्मवत्त्वाजडत्वाच्च आत्माहिब्रह्मज्ञानमात्ररूपश्च अयमात्माब्रह्मसत्यंज्ञानमनंतब्रह्म इत्यादिश्रुतिशतेभ्यः अतः स्वाभाविकानां देहादिधर्माणां

वेद्यावेद्यतथाराजन्नचलंचलमेव ॥ अपूर्वमक्षयंक्षयमेतत्प्रश्नमनुत्तमम् ३०

स्थूलत्वादीनांयोगजधर्माणामणुत्वादीनांचव्यभिचारिणां व्युदासेनाऽस्थूलमनणुइत्यादिवाक्येभ्यः सर्वदृश्यधर्मशून्यमक्षरं प्रत्यक्षं प्रतिपत्तव्यमित्याशंक्याह अचलंचलमिति द्विविधं हि ब्रह्मणि धर्मजातं श्रूयतेऽचलंचलं । तत्रापिहतपाप्मत्वादिसत्यसंकल्पत्वात्तमचलं । अणुत्वस्थूलत्वादिकं यत्प्रसादाद्योगिनामपिवर्तते तदस्यानित्यमिति । नहिसत्यसंकल्पीप्यणुः स्यामिति ध्यायन् स्थूलत्वेनरो कुंशक्योनापिस्थूलः स्यामिति ध्यायन् अणुत्वेन नहियुगपत्तद्वयसंभवतिपरस्परविरोधात् । तस्माद्यथाउच्छ्रापपरिणाहादयोवृक्षधर्मोऽप्यसुरभित्त्वमधुरत्वकषायत्वादयः परंपरयावृक्षगता अपिपुष्पफ लशलाटनामेवधर्मानुवृक्षस्यअव्याप्यवृत्तित्वात्तेषां तथासत्यसंकल्पादयोऽचलाब्रह्मधर्मोऽस्थूलत्वादयस्तुतेनसमरसीभूतस्यज्ञातयंज्ञातस्याऽतस्तन्निषेधोब्रह्मणियुज्यतएव । वृक्षेसौरभादेरिव स्वाश्रयतादात्म्येनतत्रतत्प्रसक्तेरित्यर्थः । किंचाऽऽत्मेवचेद्ब्रह्मतर्हिज्ञातस्यवेद्यर्थ्यनित्यापरोक्षत्वात्तत्पतद्गुणानामपिज्ञानैश्वर्यादीनांसर्वदेवभानापत्तेश्च । नहिमणिबुद्ध्याऽपिस्पृष्टः स्फुल्लिगोनदहती त्यस्त्यतोदेहबुद्ध्यागृहीतोऽपिस्वाभाविकधर्मप्रकाशयेदेवतस्मादयमात्माब्रह्मेतिममात्माभदसेनइतिवदुपासनार्थमौपचारिकोऽभेदइत्याशयेनाह अपूर्वमिति उपास्तेः प्राग्विज्ञातं उपास्त्यातुकीटभृग न्यायेनप्रागुक्तमितिर्थाः । ननुपास्त्यासाध्यस्यमोक्षस्यकथनित्यतास्यात् नित्यममोक्षः क्रियासाध्यस्यानित्यत्वं सर्वसिद्धमित्याशंक्याह अक्षयंक्षयमिति क्षययोग्यमपि नचपुनरावर्ततइतिज्ञात बलादक्षयमेव । नहिशास्त्रीयेऽर्थेयुक्तिः संकमतेयेनक्रियासाध्यत्वादनित्यत्वंमोक्षस्यानुमीयेत । नहिभस्मीभूतेभ्यःसोमाज्यपयःप्रभृतिभ्यःस्वर्गोत्पत्तौशास्त्रादतेकिंचिन्मानमस्ति । तस्मा देतत्प्रश्नजातंश्रुत्युपलब्धमनुत्तमंयुक्तिमसरं । नह्यात्यंतिकैवल्यपापाणकस्यैराग्यवादानतिरिच्यमानं पुरुषार्थोभवत्यपित्वात्यंतिकंसत्यसंकल्पत्वादिकमेव । लोकेऽपिनहिकश्चित्सुषुप्तिं पुरुषार्थं त्वेनोपेत्यपितुरुपादिभोगमेव । तत्सामान्यादिदेऽपिपुरुषार्थभूतस्यार्थस्यविर्णयः कर्तव्यः । तस्मादव्यक्तमेवमुख्यं ब्रह्मननुसृतोऽप्यभिष्कलं नाम शून्यकल्पं किंचिदस्तीतिसिद्धं ३०

अथान्वीक्षिक्यासहितायाश्चतुर्विंशतिप्रश्नाः श्रवणानंतरं ३१ । ३२ वृत्तमिवेतिप्रश्नानांश्रुतिसारत्वेनगहनत्वमुक्तं ३३ परिशेषंश्रुतेर्वाक्यशेषभूतं तर्कं मध्यामिश्रुतिमुपक्रमोपसंहारैकरूप्या दिनातात्पर्यलिंगपट्टकेनपरिभावयामि युक्तिमपिसाधकबाधकतर्कबलेमालोडयामि । परामान्वीक्षिकींश्रुतिर्दक्षिणायुक्तिं ३४ चतुर्थीत्रयीवातादंढनीतिं चापेक्ष्य सांपरायिकीमोक्षासहिता हेराजशार्दूलहेजनक उदीरितातुभ्यं साविश्वावसुनिकटेऽप्युक्त्यर्थः । मतप्रथेनपंचविंशत्पंचविंशः शारीरस्थमधिकृत्यस्थिता ३५ उक्तप्रश्नानामुत्तराणि वक्तुमुपोद्धातयति अथेति ३६ विधेति अव्यक्तमितिच्छेदः भूतभव्यरूपंयद्भयंसंसारस्तत्करोतीतिभूतभव्यभयंकरं ३७ अविश्वोनिष्कलस्तथेतिमोडपाठः प्रामाणिकः । आत्मेत्येवोपासीतेत्यत्रोक्तस्थोपास्यस्यात्मनस्तदेतत्प्रेयः पुत्रात्प्रे योविज्ञात्प्रेयोऽप्यस्मात्सर्वस्मादंतरतरंयद्यमात्मेतिसर्वांतरत्वमयमितिप्रत्यगनन्यत्वचोक्तं । तदन्यस्यचविश्वस्यसयोन्यमात्मनःप्रियंनुवाणंनूयात्प्रियंतेरोत्स्यतीतिशोकहेतुत्वमुक्तं । अतःपौर्वा षर्यपर्यालोचनाद्दुःखदाविश्वातदन्योविश्वोनिष्कल आत्मेतिसिद्धं । इदं सर्वं यद्यमात्मेतिबाधायांसामानाधिकरण्योऽयंस्थानुःसृष्टमामितिवत् । आत्माविदःसार्वात्म्योक्तिरपिबाधकालीनानुभवानुसं धानमात्रमितिज्ञेयं । यदुक्तंयदेवआकाशआनंदोनस्यादित्याकाशानंदयोःसामानाधिकरण्याहुणगुणिभावेनाभेदइतितत्राह अश्वश्चेति मिथुनमथाऽश्वश्चेतिद्वयमित्यर्थः ३८ अव्यक्तंस्त्रीरूपांप्रकृतिं पुरुषंपुरुषंरतःसिचं यस्यप्रतिबिंबं प्राप्यप्रकृतिःसर्वकरोतिसिचिचभूतोऽप्योनिष्कलइत्यर्थः । श्रुत्यर्थस्तु आकाशेइतिसप्तमी तेनयदिकारणेआनंदोनस्यात्तर्हि कार्ये सुतरानंस्यादित्याधारधेय

अथोक्तश्चमहाराजराजागंधर्वसत्तमः ॥ पृष्ठवाननुपूर्वेणप्रश्नमर्थविदुत्तमम् ३१ मुहूर्तमुप्यतांतावद्यावेदंविचिंतये ॥ बाढमित्येवकृत्वाचतूर्णीगंधर्वआस्थितः ३२ ततोऽनुचिंतयमहंभूयोदेवीसरस्वतीम् ॥ मनसासचमेप्रश्नोदघ्नोघृतमिवोद्धृतम् ३३ तत्रोपनिषदंचैवपरिशेषंचपार्थिव ॥ मध्यामिमनसातातदृष्टा चान्वीक्षिकीपराम् ३४ चतुर्थीराजशार्दूलविद्येषासांपरायिकी ॥ उदीरितामयातुभ्यंपंचविंशादधिष्ठिता ३५ अथोक्तस्तुमयाराजनराजाविश्वावसुस्तदा ॥ श्रूयतांयद्भवानस्मान्प्रश्नंसंपृष्ठवानिह ३६ विश्वाविश्वेति यदिदंगंधर्वैद्रानुपृच्छसि ॥ विश्वाऽव्यक्तंपरंविद्यादूतभव्यभयंकरम् ३७ त्रिगुणं गुणकर्तृत्वादिश्वान्यो निष्कलस्तथा ॥ अश्वश्चाश्वचमिथुनमेवमेवानुदृश्यते ३८ अव्यक्तंप्रकृतिंप्राहुः पुरुषेतिचनिर्गुणम् ॥ तथैवमित्रंपुरुषंवरुणंप्रकृतिंतथा ३९ ज्ञानंतुप्रकृतिं प्राहुर्ज्ञेयंनिष्कलमेवच ॥ अज्ञश्चज्ञश्चपुरुषस्तस्मान्निष्कलउच्यते ४० कस्तपाअतपाःप्रोक्तःकोऽसौपुरुषउच्यते ॥ तपास्तुप्रकृतिंप्राहुरतपानिष्कलःस्मृतः ४१

भावश्चकारणानंदयोःसर्वत्रश्रूयतइतिनगुणगुणिभावेनतयोःसंबंधः । आनंदं ब्रह्मणोविद्वानितिषष्ठ्यपिराहोःशिरइतिवदोपचारकीवाबोध्या ब्रह्मणइतिपदं ब्रह्मवित्परंवाकर्तव्यंयत्तुक्तं । आपो वाइदंसर्वमित्यादिश्रुतेर्वैरुणएवास्तिनमित्रः । मांडूक्योक्तंसर्वेश्वरत्वादिकमपितुरीयान्वय्येवेतितत्राह तथैवेति उदाहृताश्रुतिः कारणमात्रप्रारानुशुद्धं निषेधतीतिनतथामांडूक्यश्रुतंसर्वेश्वरत्वादिकंतृती यमानंदमयंप्रकृत्यश्रूयमाणंचतुर्थनिष्कलपरतयानेतुंशक्यमतोऽस्तिवरुणादन्योमित्रइत्यर्थः ३९ यत्तुक्तंप्रकाशमात्रस्यजगज्जन्मादिहेतुत्वंनसंभवतीतिज्ञानवदेवब्रह्मेतितत्राह ज्ञानंतुप्रकृतिमिति यत्तादृशजगज्जन्माद्युपयोगिज्ञानंतन्मायावृत्तिरूपत्वात्प्रकृतिरेव । सत्त्वधर्मोहिज्ञानमितिसांख्यप्रसिद्धिः । यत्तुतेनज्ञानेनप्रमाणवृत्तिरूपेणजन्यतेतत्प्रमाणफलभूतंप्रमाणंज्ञानंवदेतांतेषुज्ञेयमि त्युच्यते यथोक्तं । परामर्थप्रमेयेषुयाफलत्वेनसंभता । संवित्सैवेहमेयोऽर्थोवेदांतोक्तिप्रमाणतः इति । तच्चज्ञेयस्वरूपंज्ञानंनिष्कलंसत्यंज्ञानमित्यादिश्रुतिविषयइत्यर्थः । यत्तुज्ञत्वात्तत्वेईशजीवयोः स्वाभाविकेतन्निरस्यति अज्ञेति ज्ञाज्ञोनिष्कलमेवब्रह्मेत्यर्थः । कार्योपाधिरयंजीवःकारणोपाधिरेश्वरःइतिब्रह्मण्योपाधिकौजीवेशभावोऽश्रूयतेतेनोपाध्यपममेतावुभावपिनिष्कलमेवब्रह्मेतिभावः ४० य खानंदाकाशयोरेभेदोर्ध्ववाक्यमुदाहृतंयद्वाचकंवेदमिति सत्प्रकरणिनःसगुणस्यस्तुतिमात्रमित्याशयेनाह कइति कआनंदः तपाःअव्यक्तं तौचक्रमेणपुंप्रकृतीइत्यर्थः यत्तुक्तं अतपाःसूर्यादःसूर्यइति-

—कूर्मीगवभिर्गुणात्सगुणस्याविर्भावतिरोभावाविति चेभिर्गुणस्यापिसगुणत्वापत्तिरिति तत्राह अतपानिष्कल इति निष्कलस्यरज्जुगवत्सगुणल्योदयाधिष्ठानत्वमतोननिष्कलत्वव्याघात इत्यर्थः ४१ ननु निष्कलस्यवेद्यत्वं न युज्यते त्रिपुट्या अभानादित्युक्तमत आह तथैवेति यदज्ञानं पुरुषार्थप्रतिबंधकं तदवेद्यं । 'यदा चर्मवदाकाशं वेद्यं विद्यमानं वाः । तदा देवमविज्ञाय दुःखस्यांतो भविष्यति' इति श्रुत्या आत्मज्ञानस्य तथात्वादात्मैववेद्यः प्रधानं तु परिशेषादेवेत्येव । तदेदं न च मनोनाशादेवेति न तत्र त्रिपुटीभानप्रसक्तिरस्ति तथा च श्रुतिः । 'तावन्मनो निरोद्धव्यं हृदियावत्क्षयं गतं । एतज्ज्ञानं च ध्यानं च शेषोऽन्यो ग्रंथविस्तरः' इति । अन्यथा घटादिवदनात्मत्वं न डत्वं स्यात् । अयमात्मा ब्रह्म विज्ञानमानंदं ब्रह्म अस्थूलमनणु' इत्यादि श्रुतिविरोधः । न च सति बाधकेतासामौपचारिकत्वं कुंयुक्तं यद्वा । अयमात्मेत्युपास्त्यर्थगौणसामानाधिकरण्यं । छांदोग्ये सगुणस्यैव वेद्यत्वलक्षणोपास्त्यश्रवणात् । विदेरुपास्त्यर्थत्वाप्युपास्त्युद्दिष्टावत्सर्ववेद्यादौ सर्वत्र प्रसिद्धे श्रेत्याशंक्याह तथैवेति यदावृत्तं तद्वद्वं आवरणं च सत्येन मलेन दर्पणादेर्दृष्टमसत्येनोरगेण रज्ज्वादेश्च । पक्षद्वयेऽपि प्रत्यगात्मैव वेद्यो न त्वनात्मा तदर्थ ईश्वरो जडत्वापत्तेरिति नात्मब्रह्मणोरभेदो गौणः । अथागौणोऽप्यभेद उपास्तिसाध्य इत्यपि न छांदोग्ये एव सोऽन्वेष्टव्य इत्यात्मन्येव विद्यासिद्ध्यावरणस्यानुवादेनैतत्ब्रह्मलोकं न विंदत्यनुतेन हि प्रत्यूहा इत्यनुत्त्वविधानात् । ब्रह्माभिन्नलोकं ब्रह्मलोकमात्मानं अतो नृताज्ञानमात्रापनेदेन ब्रह्मवेद्यमेव न तूपास्त्यं अव्यक्तत्वेद्यं तुच्छत्वात् ४२ यत्तु क्वं वृक्षदृष्टातेन ज्ञानेन शरीरादीनां स्थूलत्वादीनां निषेधश्च विशेषेण ब्रह्मणि युज्यत इति तत्राह चला मिति चला प्रकृतिरचलः पुरुष इति तयोः परिणामित्वदूटस्थत्वादिकृत विशेषात्पारमार्थिकतादात्म्यायोगेन ब्रह्मणि प्राकृतानां ज्ञानैश्वर्यस्थौल्यादीनामाध्यासिकतादात्म्येन प्रसक्तानां मुख्यवृत्त्यैव निषेधो युज्यत इति भावः । प्र

तथैवावेद्यमव्यक्तं वेद्यः पुरुष उच्यते ॥ चलाचलमिति प्रोक्तं त्वया तदपि मे गृणु ४२ चला तु प्रकृतिः प्राहुः कारणक्षयसर्गयोः ॥ आक्षेपसर्गयोः कर्तानिश्चलः पुरुषः स्मृतः ४३ तथैवावेद्यमव्यक्तमवेद्यः पुरुषस्तथा ॥ अज्ञाबुभौ ध्रुवौ चैव अक्षयौ चाप्युभावपि ४४ अजौ नित्याबुभौ प्रादुरध्यात्मगतिनिश्चयात् ४५

कृतिर्विक्रियमाणजगल्लयोदयकर्त्री पुरुषस्त्वविक्रियमाण एव तत्कर्तेति श्लोकार्थः ४३ यद्यपि शास्त्रतोऽवेद्यमव्यक्तं वेद्यः पुरुष इत्युक्तं तथाऽपि वस्तुस्वभावतो वेद्यमव्यक्तं दृश्यत्वात् । अवेद्यः पुरुषोऽदृश्यत्वादिति तत्त्वमाह तथैवेति यत्त्वात्मा चेद्ब्रह्म तर्हितस्य नित्यापरोक्षतया ब्रह्मज्ञानफलं सार्वज्ञ्यं सर्वस्यैव स्यादिति तत्राह अज्ञाविति यथा प्रकृतिर्जडत्वात्स्वात्मानं न जानात्येवं निष्कलात्माऽपि स्वात्मनि वृत्तिविरोधात्स्वात्मानं न जानात्यत उभावप्यज्ञौ । आत्मनो नित्यापरोक्षत्वादास्तु दासीनबोधरूपतया न तु वृत्तिविषयतया । यौ हिसोपाधी जीवेशौ ज्ञातृज्ञेयौ तावधिकृत्य जीवस्यात्मज्ञानं तज्ज्ञानात्सार्वज्ञ्यमिति चोच्यते । निष्कलज्ञानस्य तु सार्वज्ञ्यफलकत्वं यो वेदनिर्हितगुहायां परमेव्यो मन् सोऽश्रुते सर्वान् कामान् सहेति श्रूयमाणं नांतरीयकमिति ज्ञेयं ईशज्ञानस्य चंद्रशाखान्यायेन तत्रोपलक्षणत्वात् । तस्मादुपलक्षणस्येश्वरस्याज्ञानादज्ञातं ब्रह्मेति नापूर्वत्वव्याहतिस्तज्ज्ञानस्येति भावः । ध्रुवावनादी अक्षयौ परिणामिनित्यत्वाद्द्वयवहारापेक्षया प्रकृतिरपि नित्या पुरुषस्त्वसाध्यत्वादेव नित्य इति ४४ यत्तु साध्योऽपि मोक्षः शास्त्रबलान्नित्यो भवतीति तत्राह अजौ नित्याविति द्वित्वमविवक्षितं । 'तद्यथेह कर्मक्षितोलोकः क्षीयत एवमेवामुत्र पुण्यक्षीतोलोकः क्षीयते' इति श्रुत्या यत्कृतकं तदनित्यमिति तत्कोपगृहीतया कर्मफलं नित्यत्वात्तद्यद्वात्मानमनुविद्य ब्रजंत्येतां श्रुत्या कामांस्तेषां सर्वेषु लोकेषु कामचारो भवतीति विधीयमानमात्मज्ञानमुपासना रूपं चैतस्य कर्मांतःपातित्वाद्द्वयैव कर्मनिर्दा अकर्मरूपस्यान्यस्य तत्तत्कृष्टविधेयस्याभावात् । यद्येतदपि वाक्यमुपासनापरमित्याग्रहस्तदाऽध्यय एव संप्रसादोऽस्माच्छरीरात्समृत्थाय परं ज्योतिरुपसंपद्यस्वेन रूपेणाभिनिष्पद्यत एष आत्मेतदमृतमभयमेतद्भेति वाक्यमात्मविद्यापरं द्रष्टव्यं संप्रसादः सुषुप्ताभिमाना प्राज्ञः यं प्रकृत्यमां हूयते एष सर्वेश्वर इत्यादि श्रूयते स परं ज्योतिः शब्दितं निष्कलमुत्तमं पुरुषं ज्ञात्वा स्वेनैश्वरेण रूपेण संयुज्यते एतदेव परं ज्योतिरमृतादिरूपमिति श्रुत्यर्थः । तेन यदकर्मफलं तदजं तदेव च नित्यमित्यर्थः ४५

एवं चतुर्विंशत्या प्रश्नैः श्रुतिबलेन प्रत्युत्थितस्य श्रुतिबलेनैवोत्तरं दत्तं । इदानीमांवीक्षिक्या केवलतर्कबलेन प्रत्यवस्थितस्य तर्कबलेनैवोत्तरं वक्तुमुपक्रमते अक्षयत्वादितिसार्धेन यत्तु नित्यः स्वर्ग उपास्तिसाध्यः पुरुषार्थो नैकैवल्यपाषाणकल्पनैरात्म्यवादानतिरेकादिति तत्राह यतः प्रजननेऽक्षयत्वादजमत्राव्ययमाहुरितियोजना प्रकृष्टजननमस्येति प्रजननं तस्मिन्ननित्यस्वर्गे ह्यल्लोपेयं चमी । अक्षयत्वं परोक्तं श्रुत्वा अक्षपादादय आचार्या अत्र व्यवहारे यदजमाकाशादितदेवाव्ययमित्याहुः । आयमानस्य घटादेव्यो हि प्रत्यक्षस्तद्वत्पराभिमतस्य मोक्षस्यापीत्यर्थः । न त्यागमशतेनापि वस्तुस्वभावोऽन्यथयितुं शक्यते इति भावः । पूर्ववत्सुवसतीति पुरुषस्तमक्षयं प्राहुः । न तु पुरा मक्षयत्वं युक्तं । तथा चैकैवल्यमेव मुक्तिर्न त्वैश्वर्यतारतम्यग्रस्तत्वेन कार्यत्वेन परतंत्रत्वेन च तस्यापि दुःखरूपत्वादिति भावः ४६ न च स्मदीयामोक्षिणोऽप्राकृतेषु लोकेषु स्थिताः प्रतिपदमभिनवंदं हृदियादिमुपादाय भगवद्वाराधनं वा कुर्यादिति भोगवा कुर्वन्त्यतो न तेषां प्रकृतिलयेऽपि प्रलयो नापि जरायाघातोऽतस्तेषां प्रवाह नित्यमैश्वर्यं । तथा च श्रीधरस्वामिभिर्वेदस्तुतिटीकायामुदाहृतमुपनिषद्वाक्यं 'यं सर्वदेवानमतिमुमुक्षुवो ब्रह्मवादिनश्चमुक्ता अपिलीलया विग्रहं कृत्वा यं भजंते' इति तद्वाक्यं चोदाहृतमित्याशंक्याह गुणक्षयत्वादिति गुणानां क्षयवत्त्वादित्यर्थः । अप्राकृतेषु लोकेषु सत्त्वाद्योगुणाः संति न वा । अंत्येनामांतरेण केवल्यमेव तत् । आद्ये प्रलयकाले गुणसाम्यावस्थायां गुणकार्यत्वात्तेषामपि क्षयोऽवश्यं भावी अथ तेषामनादित्वात्क्षय इति तत्राह प्रकृतिः

अक्षयत्वात्प्रजनने अजमत्राहुरव्ययम् ॥ अक्षयं पुरुषं प्राहुः क्षयो ह्यस्य न विद्यते ४६ गुणक्षयत्वात्प्रकृतिः कर्तृत्वादक्षयं बुधाः ॥ एषा तेऽन्वीक्षिकी विद्या चतुर्थी सां परायिकी ४७ विद्योपेतं धनं कृत्वा कर्मणानित्यकर्मणि ॥ एकांतदर्शनवेदाः सर्वे विश्वासोऽस्मृताः ४८ जायंते च भ्रियंते च यस्मिन्नेते यतश्च्युताः ॥ वेदार्थयेन जानंति वेद्यं गंधर्वसत्तम ४९ सांगोपांगानपि यादियश्च वेदानधीयते ॥ वेदे वेद्यं न जानीति वेदमारवहो हिसः ५० यो घृतार्थो खरीक्षी रंमथे द्रं धर्वसत्तम ॥ विष्ठांतत्रानुपश्ये तनमंडनचवैघृतम् ५१ तथा वेद्यमवेद्यं च वेदविद्यो न विदति ॥ स केवलं मूढमतिज्ञानि भारवहः स्मृतः ५२ द्रष्टव्यो नित्यमेवैतौ तत्परेणांतरात्मना ॥ यथाऽस्य जन्मनिधनेन भवेतां पुनः पुनः ५३ अजस्रं जन्मनिधनं चितयित्वा त्रयीमिमाम् ॥ परित्यज्य क्षयमिह अक्षयं धर्ममास्थितः ५४ यदानुपश्यतेऽत्यंतमहन्यहनि काश्यप ॥ तदा स केवली भूतः पार्श्वं शमनुपश्यति ५५

कर्तृत्वादिति काकाक्षिवदयं हेतुरुभयत्रापि संबध्यते प्रकरोतीति प्रकृतिरिति व्युत्पत्तेस्तैषामकार्यत्वे प्राकृतत्वमेव न स्यात् न चैष्टापत्तिः ब्रह्मव्यतिरिक्ता प्राकृतवत्स्वंतरकल्पने प्रमाणाभावात् । अतोऽन्यदार्तमिति श्रुत्या तन्नित्यत्वं कल्पनाबाधाचेत्यर्थः । यत्त्वैश्वर्यं प्रवाह नित्यमिति तत्राह कर्तृत्वादक्षयमिति सहीदमं पुनः पुनर्जनयतीति श्रुत्या भावनाज्ञानकर्मभिः पुनः पुनर्जायमानस्य भोग्यस्याक्षयत्वमुक्तं । न च भोगभूमौ तानि संतितस्मादप्राकृतेषु लोके भोग्यत्वाक्षयत्वं न युज्यते कर्मभूमौ साधितस्य तस्य क्षयावश्यं भावाद्भोगभूमौ चानुष्ठानाभावादिति सिद्धं । श्रीधरस्वामिभिरुदाहृतयोः श्रुतितद्वाक्ययोस्तु योगसिद्धिजीवमुक्ताभिप्रायेणाप्युपपत्तिरिति नाप्राकृतलोककल्पनं युक्तमिति उपसंहरति एषेति उक्तेति शेषः ४७ विद्योपेतमांवीक्षिक्या विद्यया सहितं धनं । 'ऋचः सामानियजूंषि साहि श्रीरमृतासतां' इति श्रुतैः श्रीशब्दितावेदविद्याधनं तां सोपपत्तिकां संपाद्य श्रवणमनने कृत्वेति भावः कर्मणा गुरुपसदनादिनायत्नेन सर्ववेदानित्यकर्मणि एकांतदर्शनाविज्ञेया इत्यर्थः ४८ एते विद्यदायाः यस्मिन् भ्रियंते जायंते तीयं ते च तदेवार्थं वेदप्रतिपाद्यं वेद्यमात्मानं येन जानंति ते यतश्च्युता भवन्ति तन्नित्यमिति पूर्वानुषंगः ४९ । ५० विष्ठां विष्ठासमं मंडपं श्येत न तु घृतं मंडवां शुद्धं ५१ अवेद्यं प्रकृतिः वेद्यं ब्रह्मयो वेदविद्या विदति न लभते नापरोक्षी करोति ५२ यथा येन दर्शनेन ५३ त्रयीकर्मकां बोक्तुं धर्मक्षयं क्षयं परित्यज्य अक्षयं धर्मयोगं ५४ पश्यते दृश्यते कर्मणित्वात् आत्मेति शेषः शुद्धस्त्वं पदार्थो यदा प्रत्यहं दृश्यते तदा वाक्यजज्ञानेन केवली भूतस्त्यक्ता विद्यः पार्श्वं शतत्पदार्थं ५५

तत्त्वमसीतिवाक्यार्थमेवाह शाश्वतेश्वरः पञ्चविंशकोजीवः तस्यतेऽनेन कृतेन द्वावनुद्दश्येतां अत्रापि कर्मणितङ् संभावनायां लोद् पृथगिव संभाव्येते इत्यर्थः । तस्मिन्निविद्येयापेक्षया एकत्वं तावु
भावप्येकमभिन्नवस्त्वितिसाधवो वेदान्तिष्ठाः सांख्याः पश्यन्ति ५६ तद्वति तेषां ख्याया योगाश्च एतज्जीवेशाभेददर्शनं नाभिर्न दंतीति नापित्वाभिर्न दंत्येव । तत्र सांख्याः स्पष्टमेवाभेदमाहुः । योगाश्च
पिमोक्षे पञ्चविंशं सर्वक्लेशशून्यं निर्विशेषं चिन्मात्रमुपगच्छन्तस्तद्दृशेश्वरस्य नानास्तयोश्च निर्विशेषयोर्विशेषकृतस्य भेदस्यायोगात् फलतोऽभेदमेवेच्छन्तीति भावः । भयोद्वेगादिति पाठे भयादुद्वेगोपेक्षांतेत
था अस्मिन्पक्षे सांख्यमत एवायमभेद इत्यर्थः ५७ पञ्चविंशं पञ्चविंशस्य तत्त्वं यदव्युत्पत्त्येव या उक्तं तत्ता उत न तथा अयं भावः । यदि जीवत्वं सत्यं तर्हि तस्येश्वरत्वं दुर्वचं न त्यागमोऽपि घटपटयितु
मीष्टेऽतस्तत्त्वमसीत्यभेदो गौणः स्यात् । यद्यसत्यं तदा ब्रह्मकांडस्याप्रामाण्यं बंधमोक्षाय व्यवस्था चेति ५८ यद्यप्येतद्बहुभ्यः श्रुतं तथाऽपि त्वय्येव मम विश्वासोऽस्तीत्याह जैगीषव्यस्येत्यादिना ५९

अन्यश्चशाश्वतोऽव्यक्तस्तथाऽन्यःपंचविंशकः ॥ तस्यद्वावनुपश्येतांतमेकमितिसाधवः ५६ तेनैतन्नाभिनंदंतिपंचविंशकमच्युतम् ॥ जन्ममृत्युभयाद्योगाःसां
ख्याश्चपरमैषिणः ५७ ॥ विश्वावसुरुवाच ॥ पंचविंशदंतेतेप्रोक्तंब्राह्मणसत्तम ॥ तथातन्नतथाचेतितद्भवान्वक्तुमर्हति ५८ जैगीषव्यस्यासितस्यदेवलस्यमया
श्रुतम् ॥ पराशरस्यविप्रर्षेर्वाषिण्यस्यधीमतः ५९ भृगोःपंचशिखस्यास्यकापिलस्यशुकस्यच ॥ गौतमस्याष्टिषेणस्यगर्गस्यचमहात्मनः ६० नारदस्यासुरे
श्वैवपुलस्त्यस्यचधीमतः ॥ सनत्कुमारस्यततःशुकस्यचमहात्मनः ६१ कश्यपस्यपितुश्चैवपूर्वमेवमयाश्रुतम् ॥ तदनंतरंचरुद्रस्यविश्वरूपस्यधीमतः ६२ दै
वतेभ्यःपितृभ्यश्चदैतेभ्यस्ततस्ततः ॥ प्राप्तमेतन्मयाकृत्स्नंवेद्यंनित्यंवदंत्युत ६३ तस्मात्तद्वैभवदुद्धयाश्रोतुमिच्छामिब्राह्मण ॥ भवान्प्रबर्हःशास्त्राणांप्रगल्भश्चाति
बुद्धिमान् ६४ नतवाविदितंकिंचिद्भवान्श्रुतिनिधिःस्मृतः ॥ कथ्यतेदेवल्लोकेचपितृलोकेचब्राह्मण ६५ ब्रह्मलोकगताश्चैवकथयंतिमहर्षयः ॥ पतिश्चतपतांशश्चदा
दित्यस्तवभाषिता ६६ सांख्यज्ञानंत्वयाब्रह्मन्नवाप्तंकृत्स्नमेवच ॥ तथैवयोगशास्त्रंचयाज्ञवल्क्यविशेषतः ६७ निःसंदिग्धंप्रबुद्धस्त्वंबुध्यमानश्चराचरम् ॥ श्रोतुमि
च्छामितज्ज्ञानंवृत्तंमंडमयंयथा ६८ ॥ याज्ञवल्क्यउवाच ॥ कृत्स्नधारिणमेवत्वांमन्येगंधर्वसत्तम ॥ जिज्ञाससेचमाराजंस्तन्निबोधयथाश्रुतम् ६९ अबुध्यमानां
प्रकृतिंबुध्यतेपंचविंशकः ॥ नतुबुध्यतिगंधर्वप्रकृतिःपंचविंशकम् ७० अनेनप्रतिबोधेनप्रधानंप्रवदंतितत् ॥ सांख्ययोगाश्चतत्त्वज्ञायथाश्रुतिनिदर्शनात् ७१ पश्यंस्त
थैवचापश्यन्पश्यत्यन्यःसदाऽनघ ॥ षड्विंशंपंचविंशंचचतुर्विंशंचपश्यति ७२ नतुपश्यतिपश्यंस्तुयश्चैनमतुपश्यति ॥ पंचविंशोऽभिमन्येतनान्योऽस्तिपरमोमम ७३

६० । ६१ । ६२ । ६३ प्रवर्हः श्रेष्ठः प्रगल्भो वक्ता ६४ । ६५ । ६६ । ६७ ब्रह्ममयं भूतमस्ति स्वादु इति हि प्रसिद्धं ६८ । ६९ जीवस्तत्त्वं वक्तुमुपक्रमते अमुध्यमानामिति जडाप्रकृतिः पुंसां प्रकाशयते न तु पुमान्प्रकृत्या तेन जीवस्य बुद्ध्याद्यगोचरत्वेन निष्कलत्वमुक्तं ७० अनेन पंचविंशेन प्रतिबोधेन बोधप्रतिबिंबात्ममातसां प्रकृतिप्रधानं प्रधीयते ऽस्मिंश्चित्छायेति योगात् प्रधानसंज्ञाप्रवर्तते । एतेन च तित्छायापन्ना बुद्धिरेवाहं प्रत्ययविषय इत्युक्तं । यथा श्रुतिनिर्दिष्टात् । 'एकस्त्वत्तु भूतत्मा भूते भूते व्यवस्थितः । एकधा बहुधा चैक इत्येतज्जलचंद्रवत्' इति जलचंद्रदृष्टांतादित्यर्थः ७१ पश्यन्नि चिदाभासादन्यः साक्षी पश्यन् जाग्रदादौ पुं प्रकृत्योर्विवेकख्यातिका लोपापह्यन्स विकारेषु त्वैव संपंचविंशं च पश्यति । अपश्यन् सुषुप्त्यादौ निर्विकल्पकसमाधौ च पञ्चविंशं पश्यति । एतेन नः साक्षीस एव साक्ष्येण संबद्धश्चेत्पंचविंशो भवतिसाक्ष्येण विद्युक्तः पञ्चिंश इत्युक्तं ७२ पञ्चिंशस्याप्युक्तत्वं न च त्वैव संसृतात्मत्वं लोकानयतसौ गतसंस्तनिरस्यति पंचविंश इति ७३

॥२१९॥

अप्राप्त्यात्प्रभावेनेति शेषः ७४ । ७५ कालस्यकालेन । एकत्वं षड्विंशदमेव प्रजनोन्मज्जने संसारमोक्षौ समत्वेन ज्ञातेन ब्रह्मभावेन ७६ तमेव कालमाह यदेति अर्धविदात्मा एषोऽहमर्थोदिरनरमा
७७ प्रागुक्तजीवेशयोरेभंद परामृशति अन्यइति वरः षड्विंशः तस्स्थानादिति भावप्रधानो निर्देशः वरस्यावराधिष्ठानत्वादित्यर्थः । अवरस्यारज्जुरगवद्वाधे सति वर एक एवेतिसाधवोऽनुभवतीति भावः
७८ तेनेतिसार्थश्चोको व्याख्यातः ७९ । ८० अप्रतिबुद्धः प्रधानं बुध्यमानोजीवः बुद्धो ब्रह्म ८१ भीफलमाह पश्येति पश्यंद्गृष्टारं अपश्यंद्दृश्यं तेभ्यं भोगमायसाधु तत्त्वंगदृश्ययो रभ्यत्वं च निर्व

नचतुर्विंशकोग्राह्योमनुजैर्ज्ञानदर्शिभिः ॥ मत्स्यश्चोदकमन्वेतिप्रवर्ततप्रवर्तनात् ७४ यथैवबुध्यतेमत्स्यस्तथैषोऽप्यनुबुध्यते ॥ सस्नेहात्सहवासाच्चसाभिमानाच्चनि
त्यशः ७५ सनिमज्जातिकालस्ययदैकत्वंनबुध्यते ॥ उन्मज्जातिहिकालस्यसमत्वेनाभिसंवृतः ७६ यदातुमन्यतेऽन्योऽहमन्यएषइतिद्विजः ॥ तदासकेवलीभूतः
षड्विंशमनुपश्यति ७७ अन्यश्चराजम्यवरस्तथाऽन्यःपंचविंशकः ॥ तत्स्थानाच्चानुपश्यंतिएकएवेतिसाधवः ७८ तेनैतन्नाभिनंदंतिपंचविंशकमच्युतम् ॥
जन्ममृत्युभयाद्गीतायोगाःसांख्याश्चकाश्यप ॥ षड्विंशमनुपश्यंतःशुचयस्तत्परायणाः ७९ यदासकेवलीभूतःषड्विंशमनुपश्यति ॥ तदाससर्वविद्विद्वान्नपुनर्जन्म
विंदति ८० एवमप्रतिबुद्धश्चबुध्यमानश्चतेऽनघ ॥ बुद्धश्चोक्तोयथातत्त्वंमयाश्रुतिनिदर्शनात् ८१ पश्यापश्यंयोनपश्येत्क्षेम्यंतत्त्वंचकाश्यप ॥ केवलाकेवलंचा
द्यंपंचविंशंपरंचयत् ८२ ॥ विश्वावसुरुवाच ॥ तथ्यंशुभंचैतदुक्तंत्वयाविभोसम्यक्क्षेम्यंदैवताद्यंयथावत् ॥ स्वस्त्यक्षयंभवतश्चास्तुनित्यंबुद्ध्यासदाबुद्धियुक्तंमन
स्ते ८३ ॥ याज्ञवल्क्यउवाच ॥ एवमुक्त्वासंप्रयातोदिवंसविभ्राजन्वैश्रीमतादर्शनेन ॥ दृष्टश्चतुष्टयापरयाऽभिनंद्यप्रदक्षिणंममकृत्वामहात्मा ८४ ब्रह्मादीनांखे
चराणांक्षितौचयेचाधस्तात्संवसंतेनरेंद्र ॥ तत्रैवतद्दर्शनंदर्शयन्वैसम्यक्क्षेम्यंयेपथंसंश्रितावै ८५ सांख्याःसर्वेसांख्यधर्मेरताश्चतद्व्योगायोगधर्मेरताश्च ॥ येचा
प्यन्येमोक्षकामामनुष्यास्तेषामेतद्दर्शनंज्ञानदृष्टम् ८६ ज्ञानान्मोक्षोजायतेराजसिंहनास्त्यज्ञानादेवमाहुर्नरेंद्र ॥ तस्माज्ज्ञानंतस्वतोऽन्वेषितव्यंयेनात्मानंमो
क्षयेज्जन्ममृत्योः ८७ प्राप्यज्ञानंब्राह्मणात्क्षत्रियाद्वावैश्याच्छूद्रादपिनीचादभीक्षणम् ॥ श्रद्धातव्यंश्रद्धधानेननित्यंनश्रद्धिनंजन्ममृत्युविशेताम् ८८ सर्वेवर्णाब्रा
ह्मणाब्रह्मजाश्चसर्वेनित्यंव्याहरंतेचब्रह्म ॥ तत्त्वंशास्त्रंब्रह्मबुद्ध्याब्रवीमिसर्वविश्वंब्रह्मचैतत्समस्तम् ८९ ब्रह्मास्यतोब्राह्मणाःसंप्रसूताबाहुम्यां वैक्षत्रियाःसंप्रसूताः ॥
नाभ्यां वैश्याःपादतश्चापिशूद्राःसर्वेवर्णानान्यथावेदितव्याः ९० अज्ञानतःकर्मयोर्निभजंतेतांतांराजंस्तेतथायांत्यभावम् ॥ यथावर्णाज्ञानहीनाःपतंतेघोरा
दज्ञानात्प्राकृतंयोनिजालम् ९१

कल्पकतयायोनपश्येत्स एव केवलसाक्ष्येणापि निमित्तमेव केवलसाक्षिरूपं च विंशतिदाभासरूपं आद्यजगत्कारणं परमहृदादिकार्यं । अनेन 'य एवं वेदाहं ब्रह्मास्मीति सर्वसर्वं भवति' इति श्रुतौ ब्रह्मपदेन मिथं शेषसर्वपदेन केवलादिकं संप्राप्त्यमिति दर्शितम् ८२ श्रेयसं मोक्षापहितं देवसाध्यं ब्रह्म ८३ । ८४ दर्शनं शास्त्रं दर्शयन् दर्शयन् पथं प्रधानम् ८५ ज्ञानदृष्टमप्यक्षफलमित्यर्थः ८६ । ८७ अक्षिर्न ब्रह्मा वतं आर्दतादपि मत्त्वर्थीयहनिः ८८ । ८९ । ९० । ९१

१२ तन्मित्रस्यैतदेवैर्गतां तत्स्थोऽज्ञाननिष्ठेभ्यः संप्रब्रज्यामिहान्नः अपरः सत्रियादिरपि तस्मिन्वान्तत्स्थोऽज्ञाने इति शेषः तस्मै तदर्थं मोक्षं नित्यं नित्यसिद्धम् ९३ । ९४ । ९५ स्पर्शयामासददौ ९६
उपासनुपासीनः ९७ प्राकृतमावियकं ९८ अनैतत्त्रिविधपरिच्छेदस्योऽभिहितमसिनिश्चयं कृतवानित्येवं सर्वदा यतोऽर्मादिर्वाक्यमाकृतमिदं व्याप्तः कैवल्यमेवास्ति तयदितिसाग्रीः श्लोकः ९९ सर्ववर्मादि
व्यक्तं बुद्ध्यादि अव्यक्तमज्ञानम् १०० तत्स्थोऽस्थापुवदव्यक्तमस्तीत्यर्थः १०१ दीयमानं गवादिर्कसर्वमात्मैवेत्यर्थः १०२ । १०३ इदं युक्तप्रकारेण मय्यस्वजानीहि १०४ । १०५ अव्यक्तादीनां

तस्माज्ज्ञानं सर्वतो मार्गितव्यं सर्वत्र स्थंचैतदुक्तं मयाते ॥ तत्स्थो ब्रह्मा तस्मिन् स्थित्वाऽपरो यस्तस्मै नित्यं मोक्षमाहुर्नरेन्द्र १२ यत्ते पृष्ठं तन्मया चोपदिष्टं याथा तथ्यं तद्वि
शोको भवस्व ॥ राजन गच्छस्वैतदर्थं स्थपारं सम्यक् प्रोक्तं स्वस्ति ते त्वस्तु नित्यम् १३ ॥ भीष्म उवाच ॥ स एव मनुशास्तस्तु याज्ञवल्क्येन धीमता ॥ प्रीतिमान्
भवद्वा जामिथिलाधिपतिस्तदा १४ गते मुनिवरे तस्मिन् कृते चापि प्रदक्षिणम् ॥ देवरातिर्नरपतिरासीनस्तत्र मोक्षवित् १५ गोकोटिं स्पर्शयामासाहिरण्यं तु तथै
व च ॥ रत्नांजलिमथैकं च ब्राह्मणेभ्यो ददौ तदा १६ विदेहराज्यं च तदा प्रतिष्ठाप्य सुतस्य वै ॥ यतिधर्ममुपासंश्चाप्यवसन्मिथिलाधिपः १७ सांख्यज्ञानमधीयानो
योगशास्त्रं च कृत्स्नशः ॥ धर्माधर्मचराजं द्रुपदं कृतं परिगृह्यत् १८ अनन्त इति कृत्वा स नित्यं केवलमेव च ॥ धर्माधर्मौ पुण्यपापे सत्यासत्ये तथैव च १९ जन्ममृत्यु च
राजेंद्र प्राकृतं तदचिंतयत् ॥ व्यक्ताव्यक्तस्य कर्मेदमिति नित्यं नराधिप १०० पश्यंति योगाः सांख्याश्च स्वशास्त्रकृतलक्षणाः ॥ इष्टानिष्टविमुक्तं हितस्थौ ब्रह्मपरा
त्परम् १ नित्यं तदाहुर्विद्वांसः शुचितस्माच्छुचिर्भव ॥ दीयते यच्च लभते दत्तं यच्चानुमन्यते २ ददाति च नरश्चेष्टप्रतिगृह्णाति यच्च ह ॥ ददात्यव्यक्त इत्येतत्प्रतिगृह्णा
ति यच्च वै ३ आत्मा ह्येवात्मनो ह्येकः कोऽन्यस्तस्मात्परो भवेत् ॥ एवमन्यस्व स ततमन्यथामाविर्चितय ४ यस्याव्यक्तं न विदितं स गुणं निर्गुणं पुनः ॥ तेन तीर्थानि
यज्ञाश्च सेवितव्या विपश्चिता ५ न स्वाध्यायैस्तपोभिर्वा यज्ञैर्वा कुरु नंदन ॥ लभतेऽव्यक्तं स्थानं ज्ञात्वाऽव्यक्तं महीयते ६ तथैव महतः स्थानमाहंकारिकमेव च ॥
अहंकारात्परं चापि स्थानानि समवाप्नुयात् ७ यैस्त्वव्यक्तात्परं निश्चिंत्य ज्ञानं तेषां तत्पराः ॥ जन्ममृत्युविमुक्तं च विमुक्तं सदसच्चयत् ८ एतन्मयाऽऽतं जनकात्पुरस्ता
त्तेनापि चातं नृपयाज्ञवल्क्यात् ॥ ज्ञानं विशिष्टं तत्परात्तेनाज्ञानेन दुर्बलं तस्मात्पराः ९ दुर्गजन्मनि धनं चापि राज्ञ भौतिकं ज्ञानविदो वदन्ति ॥ यज्ञैस्तपोभिर्नियमै
र्ब्रतैश्च दिवं समासाद्य पतन्ति भूमौ ११० तस्मादुपासस्व परं महच्छुचिं शिवं विमोक्षं विमलं पवित्रम् ॥ क्षेत्रज्ञात्वापार्थिवज्ञानयज्ञमुपास्य वै तत्त्वमृषिर्भविष्यसि ११
यदुपनिषदमुपाकरोत् तथाऽसौ जनकनृपस्य पुरा हि याज्ञवल्क्यः ॥ यदुपगणितं शाश्वतं व्ययं तच्छुभं मम मृतत्वं मशोकमर्च्छति १२ ॥ ॥ इति श्रीमद्भारते शां
तिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि याज्ञवल्क्यजनकसंवादसमाप्तौ अष्टादशाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३१८ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥ ॥

अप्येयधुपास्तेतत्तादात्म्यमाप्नोतीत्याह लभतइत्यदिना व्यक्तं स्वष्टं आचरोम्येत्यर्थः १०६ त्रैलोक्याय १०७ । १०८ । १०९ । ११० । १११ । ११२ ॥ ॥ इति शांतिपर्वाणिशेषः
वीरकंडीये भारतभावदीपे अष्टादशाधिकविंशतितमोऽध्यायः ॥ ३१४ ॥

समाप्ताश्रुतियुक्तिप्रधानात्रयविद्या अथसाधनप्रधानांस्तुमुच्यते ऐश्वर्यवामहस्याप्येत्यादिना । स्वधर्मोत्तरणपूर्वकमिद्वृत्तिमार्गनिष्ठोत्तरांतकावतिकावतितानामप्येत्यध्यावतात्पर्यं १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ ॥ इतिशांतिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीयेभारतभाष्ये एकोनविंशत्यधिकमिश्रततमोऽध्यायः ॥ ३१९ ॥ ॥ इदानीमर्थस्थेऽपिनिवृत्तिनिष्ठामुक्तिबीजभूतासंभवतीतिदर्शयितुमुल्लासजनकसंवादभारम्यते अपरित्यज्येति । बुद्ध्याःबुद्धेः विनीयतेलीयतेऽस्मिमिति विनयोऽल्लस्यार्थमोक्षतत्त्वं १ आत्माऽलिखितः व्यक्त

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ऐश्वर्यं वामहत्प्राप्य धनं वा भरतर्षभ ॥ दीर्घं ज्ञानं वा प्राप्य त्वं मृत्युमतिक्रमेत् १ तपसा वा सुमहता कर्मणा वा श्रुतेन वा ॥ रसायनप्रयोगैर्वा कैर्ना
मोतिजरांतकौ २ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासं पुरातनम् ॥ भिक्षोः पंचशिखस्येह संवादं जनकस्य च ३ वैदेहो जनको राजा महर्षिर्वेदवित्तमम् ॥
पर्यपृच्छत्पंचशिखं छिन्नधर्मार्थसंशयम् ४ केन वृत्तेन भगवन्नतिक्रामेज्जरांतकौ ॥ तपसा वा स्थवा बुद्ध्या कर्मणा वा श्रुतेन वा ५ एवमुक्तः स वैदेहं प्रत्युवाचापरोक्षवित् ॥
निवृत्तिर्न तयोरस्ति नानि वृत्तिः कथंचन ६ न ह्यहानिनिवर्तते न मासानपुनः क्षयाः ॥ सोऽयं प्रपद्यतेऽध्वानं चिराय ध्रुवमध्रुवः ७ सर्वभूतसमुच्छेदः स्रोतसे वो ह्यते स
दा ॥ ऊह्यमानं निमज्जंतमप्लवेकालसागरे ८ जरा मृत्युमहाग्राहेन कश्चिदभिपद्यते ॥ नैवास्य कश्चिद्ववति नासौ भवति कस्यचित् ९ पथिसंगतमेवेदं दारैरन्यैश्च बंधु
भिः ॥ नायमत्यंतसंवासो लब्धपूर्वो हि केनचित् १० क्षिप्यंते तेन ते नैव निष्ठनंतः पुनः पुनः ॥ कालेन जाता या ता हि वायुने वा भ्रसंचयाः ११ जरा मृत्युहि भूतानां स्वा
दितारौ वृकाविव ॥ बलिनां दुर्बलानां च हस्वानां महतामपि १२ एवं भूतेषु भूतात्मानित्यभूतो ध्रुवेषु च ॥ कथं हि हृष्ये जातेषु मृतेषु च न संज्वरेत् १३ कुतोऽहमागतः
कोऽस्मि क्व गमिष्यामि कस्य वा ॥ कस्मिन् स्थितः क्व भविता कस्मात्किमनुशोचामि १४ द्रष्टा स्वर्गस्य कोऽन्योऽस्ति तथैव नरकस्य च ॥ आगमांस्त्वनतिक्रम्य दद्या
च्चैव यजेत च १५ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिः ० मोक्ष ० पंचशिखजनकसंवादे एकोनविंशत्याधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३१९ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अप
रित्यज्यगार्हस्थ्यं कुरु राजर्षि सत्तम ॥ कः प्राप्नोति विनयं बुद्ध्या मोक्षतत्त्वं वदस्व मे १ संन्यस्य ते यथाऽऽत्माऽयं व्यक्तस्यात्मा यथा च यत् ॥ परं मोक्षस्य यच्चापितन्मे ब्रूहि
पितामह २ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासं पुरातनम् ॥ जनकस्य च संवादं सुलभायाश्च भारत ३ संन्यासफलिकः कश्चिद्भूवन्पतिः पुरा ॥ मैथि
लो जनको नाम धर्मध्वज इति श्रुतः ४ स वैदेहो मोक्षशास्त्रे च स्वेषु शास्त्रेषु कृतश्रमः ॥ इंद्रियाणिसमाधाय शशासवसुधामिमाम् ५ तस्य वेदविदः प्राज्ञाः श्रुत्वा तां साधुवृत्त
ताम् ॥ लोकेषु स्पृहयंत्यन्ये पुरुषाः पुरुषेश्वर ६ अथ धर्मयुगे तस्मिन् योगधर्ममनुष्ठिता ॥ महीमनुचंचरैका सुलभानामभिस्तुकी ७ तया जगदिदं कृत्स्नमटं
त्यामिथिलेश्वरः ॥ तत्र तत्र श्रुतो मोक्षे कथ्यमानस्त्रिदंडिभिः ८

स्यस्थूलदेहस्य आत्मास्वरूपं देहद्वयं यथात्यज्यते यस्य मोक्षस्य परंतस्त्वं तद्

देत्यर्थः २ । ३ संन्यासफलसम्यग्दर्शनंतदस्यास्तीतिसंन्यासफलिकः ४ स्वेशास्तेर्द्वनीतो ५ तस्यसाधुवृत्तांश्रुत्वातांस्पृश्यंतीतिसंबंधः ६ धर्मयुगेसत्ययुगेअनुष्ठिताकर्तारिक्तः भिन्नकीट्यनेनस्त्री
णामप्रियाग्निवद्वाद्देधव्यादूर्ध्ववासंन्यासेऽधिकारोऽस्तीतिदर्शितं । तेनभिसाधर्म्यमोसशास्त्रश्रवणमेकांतेआत्मभ्यानंक्ताभिउपकर्तव्यंश्रिंकादिकंकार्यं ७ मोसेमोसशास्त्रेनिष्णातइतिशेषः ८

नेतिनवेति ११ १० लघुशीघ्रमन्त्रागच्छतीति ११ १२ सौकुमार्यसौंदर्य १३ १४ भाष्यविदां सप्रार्थनानां मध्ये १५ अस्य एनं जनकं धर्मेषु मोक्षधर्मेषु विषयेषु अन्याननादित्यचोदयमा सपृष्ठवती अयं मुक्तो नेतिनवेतिसंशया सत्वमिति स्वस्य यौगंधर्यलयापनार्थं जनकस्य सत्त्वं बुद्धिं सत्त्वेन स्वया बुद्ध्या प्रविशेत् १६ स्वबुद्धेर्बहिरस्वातंत्र्यात् परबुद्धेः श्रामत्यसत्त्वात्कथं प्रविशेत्त्याशं कयाह नेत्राभ्यामिति बुद्धिः सत्त्वं तन्मयं हि सोम्य मन इति श्रुतेर्भौतिकं द्रव्यं विप्रभावत्सूक्ष्मं तद्यदा चक्षुरादिच्छिद्रेभ्यो बहिर्निर्गत्य घटादिकं प्रकाशयति घटच्छिद्रे निर्गतं प्रदीपप्रभावत्तदा चक्षुरादियामि त्युच्यते । तत्रैकस्मिन्देशे युगपत्प्रदीपयोरिव बुद्ध्यो रशवः संसृज्यंते तत्र यस्मिन् सदा यो वीराः स्वीयेन बुद्धयश्च त्वेण संसृष्टां परबुद्धिं मभिभूयत दीयेद्देहादिभिर्व्यवहरतीति प्रसिद्धं लोके । यदितुद्वावपि

साऽतिसूक्ष्मां कथां श्रुत्वा तथ्यनेतिसंशया ॥ दर्शने जातसंकल्पा जनकस्य बभूवह ९ तत्र सा विप्रहायाथ पूर्वपुं हि योगतः ॥ अविभ्रदनवद्यांगीरूपमन्यदनुत्तमम् १० चक्षुर्निमेषमात्रेण लघ्वस्त्रगतिगामिनी ॥ विदेहानां पुरीं सुव्रजगामकमलेक्षणा ११ सा प्राप्य मिथिलां रम्यां प्रभूतजनसंकुलाम् ॥ भैक्ष्यचर्यापदेशेन दर्शयामिथि लेश्वरम् १२ राजा तस्याः परं दृष्ट्वा सौकुमार्यं वपुस्तदा ॥ केयंकस्य कुतो वेति बभूवा गतविस्मयः १३ ततोऽस्याः स्वागतं कृत्वा व्यादिश्य च वरासनम् ॥ पूजितां पा दशौचेन वरात्रेणाप्यतर्पयत् १४ अथ भुक्तवती प्रीतिराजानं मंत्रिभिर्वृत्तम् ॥ सर्वभाष्यविदां मध्ये चोदयामास भिक्षुकी १५ सुलभा त्वस्य धर्मेषु मुक्तो नेतिसंशया ॥ सत्त्वं सत्त्वेन योगज्ञाप्रविशे महीपतेः १६ नेत्राभ्यां नेत्रयोरस्य रश्मीन् संयम्य रश्मिभिः ॥ सा स्मृतं चोदयिष्यतीति योगबंधैर्बन्धह १७ जनकोऽप्युत्समयनराजा भाव मस्या विशेषयन् ॥ प्रतिजग्राह भावेन भावमस्या नृपो तम १८ तदेकस्मिन् विधाने संवादः श्रूयतामयम् ॥ छत्रादिषु विमुक्तस्य मुक्तायाश्च त्रिदंडके १९ ॥ जनक उवाच ॥ भगवत्याः कचर्येयं कृता कचगमिष्यामि ॥ कस्य च त्वं कुतो वेति प्रच्छेनां महीपतिः २० श्रुते वयसि जातौ च सद्भावो नाधिगम्यते ॥ एष्वर्थे पूतरंतस्मात्प्रवेद्यं तस्मा गमे २१ छत्रादिषु विशेषेषु मुक्तं मां विद्वितत्त्वतः ॥ सत्त्वांसंभृतुमिच्छामि मानाहं हि मताऽसि मे २२ यस्माच्चैतन्मया प्राप्तं ज्ञानं वैशेषिकं पुरा ॥ यस्य नान्यः प्रवक्ता ऽस्ति मोक्षं तमपि मे शृणु २३ पराशरसंगो त्रस्य वृद्धस्य सुमहात्मनः ॥ भिक्षोः पंचशिखस्याहं शिष्यः परमसंमतः २४ सांख्यज्ञाने च योगे च महीपाल विधौ तथा ॥ त्रिविधे मोक्षधर्मेऽस्मिन् गताऽप्याच्छिन्नसंशयः २५ स यथाशास्त्रदृष्टेन मार्गेण ह परिभ्रमन् ॥ वार्षिकांश्चतुरो मासान् पुरामयि सुखोषितः २६

योगिवीरौ बुद्धयश्च प्रयोगसंहाराभिज्ञौ तदाऽस्त्रद्वयवद्धीर्दयमिधो नाभिभूयते तत एकस्मिन् देहे द्वयोर्विवादो भवति संबोदयिष्यतीति प्रष्टुमिच्छंती योगबंधैर्योगबलेन चित्तबंधैर्बन्धवशीचकार १७ उत्सम यन्स्वस्याऽजेयत्वाभिमानेन गर्वकुर्वन् अस्याः सुलभायाः भावमाशयमेनं भूकं करिष्यामित्येवं रूपं विशेषयन् अभिवन् भावेन भावं जग्राह १८ तया सह सत्त्वेनैकस्मिन् देहे उवास अधिष्ठाने देहेऽत्रेति उभावपि स्थूलदेहोपस्कारं त्यक्तवता वित्यर्थः १९ एतदाल्लयानतात्पर्यत्वेकस्मिन् देहे बलित्वे देहेऽपि द्वयोर्जीवयोरवस्थानं भवतितेन स्थूलसूक्ष्मदेहौ गृह्यजीवस्यानात्माना वित्युक्तं एवं सति स्व स्यान्नाभिभूतत्वं दर्शयन् जनक उवाच भगवत्या इति २० परकीयं श्रुतादिकमज्ञातमतः पृष्टेन तद्देहीनयमित्यर्थः २१ राजाऽप्यहं राज्यामुक्तोऽस्मीत्याह छत्रादिष्विति संभृतुं सम्यक् ज्ञातुं २२ मोक्षं मोक्षहेतुं २३ २४ सांख्ययोगविधिष्वेकैकं ज्ञानोपास्तिकं कर्म कर्तव्यं तार्थज्ञेयाः । अयमेव त्रिविधो मोक्षधर्मस्तत्र विषये तात्त्वाज्ञातमार्गः २५ मयि ममसमीपे २६

२७ । २८ वैराग्यमिति द्वाभ्यां वैराग्यज्ञानयत्नानां वा सिद्धौ वा सनासयविज्ञानमनोनाशशब्दितानां त्रिदंडविहंभवदभ्योभ्यामभ्येणसिद्धिरुक्ता यथा । 'तत्त्वज्ञानं मनोनाशो वा सनासय एव च । मिथः कारणतां गत्वा दुःसाध्यानि स्थितानि हि । यावद्विकीर्तनमनोनाशो वा सनासयः । न क्षीणा वा सनासावचित्तावन्नशम्यति । यावन्नचित्तोपशमो न तस्य सत्त्वेन । यावन्नवासनानाशस्तावत्तस्यागमः कुतः । यावन्नतत्त्वसंप्राप्तिर्न तावद्वासनासयः । एकेकशो निषेधं ते यद्येतेष्विषमप्यलं । तत्र सिद्धिं प्रयच्छंति मंत्राः संकीर्त्तिता इव' इति । यथा षडंगमंत्राणां मेकैकमंत्रावृत्त्यानसिद्धिः किंतु सहितानां मावृत्त्या तद्वित्यर्थः । मोक्षस्य तत्साधनस्य ज्ञानस्य विधिरुपायः २९ यत्नयोगाभ्यासमनोनाशहेतुं महदात्मज्ञानं तेन च परं वैराग्यमिति सा एषा त्रयाणां सिद्धिर्निष्पत्तिर्महतां द्रष्टानां सुखदुःखादीनां मोक्षायेति जीवमुक्तिसुखापवयोतिगेति मृत्युजयापभवतीत्युक्तं ३० । ३१ न मुरान्यं कुर्वतस्तव कथं मुक्तसंगितासंभावितेत्यत आह यथेत्यादिना सबीज

तेनाहं सांख्यमुख्येन सुदृष्टार्थेन तत्त्वतः ॥ श्रावितस्त्रिविधं मोक्षं न च राज्याद्विचालितः २७ सोऽहं तामखिलां वृत्तिं त्रिविधां मोक्षसंहिताम् ॥ मुक्तरागश्चराम्येकः पदे परमकोस्थितः २८ वैराग्यं पुनरेतस्य मोक्षस्य परमो विधिः ॥ ज्ञानादेव च वैराग्यं जायते येन मुच्यते २९ ज्ञानेन कुरुते यत्नं यत्नेन प्राप्यते महत् ॥ महद्वृद्धप्रमोक्षा यसासिद्धिर्यावयोतिगा ३० सेयं परमिका बुद्धेः प्राप्ता निर्वृद्धतामया ॥ इहैव गतमोहेन चरता मुक्तसंगिना ३१ यथाक्षेत्रं वृद्धभूतमद्विराष्टावितंतथा ॥ जनयत्यंकुरं कर्म नृणां तद्वत्पुनर्भवम् ३२ यथा चोत्तापितं बीजं कपाले यत्र तत्र वा ॥ प्राप्याप्यंकुरहेतुत्वमबीजत्वात् न जायते ३३ तद्वद्भगवताऽनेन शिखा प्रोक्तेन भिक्षुणा ॥ ज्ञानं कृतमबीजं मे विषयेषु न जायते ३४ नाभिरज्यतिकस्मिन् शिन्नार्थेन परिग्रहे ॥ नाभिरज्यति चैतेषु व्यर्थत्वाद्वागरोषयोः ३५ यश्च मे दक्षिणं बाहुं चंदनेन समुक्षयेत् ॥ सव्यं वास्यापि यस्तक्षेत्समावेता बुभौ मम ३६ सुखी सोऽहमवाप्तार्थः समलोष्टाश्मकांचनः ॥ मुक्तसंगः स्थितो राज्ये विशिष्टोऽन्यैस्त्रिदंडिभिः ३७ मोक्षे हि त्रिविधा निष्ठा दृष्टान्यैर्माक्षवित्तमैः ॥ ज्ञानं लोकोत्तरं यच्च सर्वत्यागश्च कर्मणाम् ३८ ज्ञाननिष्ठा वदं त्येके मोक्षशास्त्रविदो जनाः ॥ कर्मनिष्ठा तथैवान्ये यतयः सूक्ष्मदर्शिनः ३९ प्रहायो भयमप्येव ज्ञानं कर्म च केवलम् ॥ तृतीयेयं समाख्यता निष्ठा तेन महात्मना ४० यमेच नियमे चैव कामे द्वेषे परिग्रहे ॥ माने दंभे तथा स्नेहे सदृशास्ते कुटुंबिभिः ४१

त्वादंकुरं जनयतीत्यभ्याहृत्य योज्यं तद्वत्कर्म बीजस्थानीयं ३२ । ३३ ज्ञानं बुद्धिः अबीजं वा सनाबीजशून्यं न जायते न प्रवर्तते शिखापदयुक्तं प्रोक्तं नाम यस्य तेन पंचशिखेनेत्यर्थः ३४ अन र्थेऽश्रुवधादौ परिग्रहेऽप्यदिसंग्रहे एतेषु रागरोषयोर्विषयेषु लोकांशुप्रभृतिषु व्यर्थत्वात्तेषां मिथ्यात्वेन निःस्वरूपत्वादित्यर्थः ३५ वास्येति वास्यसंज्ञकेन शब्देन विभक्तिलोप आर्षः अल्पं वास्यं वासीतये तिव ३६ ज्ञानादिति तात्पर्यं नोऽमुक्तसंगितासंभावितेत्युक्तीति ३७ त्रिविधा ज्ञानोपास्तिकमार्गात्मिका एका । अभ्यासाज्ञानोपास्त्यात्मिका । कर्मणां मानसानामपि तेन सांख्ययोगात्मिकेत्यर्थः ३८ ज्ञाननिष्ठा वदं त्येके मोक्षशास्त्रविदो जनाः । कर्मनिष्ठा तथैवान्ये यतयः सूक्ष्मदर्शिनः ३९ पकारनैरेष्यं । कर्मणः केवलत्वं प्रयोजनाभावेऽप्येत्यागः । सेयं तृतीयनिष्ठा ज्ञानकर्मणोः समुच्चयपक्षादिकल्पपक्षाभ्यां । तेन पंचशिखेन समाख्याता ४० इमामेव निष्ठांस्तौति यमेवेति तत्र द्विद्विः यमादौ सति गृहस्थः संन्यासितुष्यः कामादौ सति संन्यास्यपि गृहस्थ इत्यर्थः ४१

त्रिदंडेति यद्विज्ञानेनैवमोक्षमिति सिद्धं तर्हि त्रिदंडपरिग्रहोऽपि न बाधको ज्ञानेन संग्रहाभावस्योभयत्रापितुल्यत्वादित्यर्थः ४२ येनेति आलंबते प्रयोजनवत्तयाभासको भवति कुत्र कर्मणि
द्रव्येपश्चादौ स्वयं नमर्थः कथादयस्तेषां परिग्रहे किमर्थं येन येन कारणेनाभादिनायस्यार्थः प्रयोजनं भुवि दृष्ट्यादित्यर्थः । तथा चार्थस्याप्यस्त्वहुत्वे बंधमोक्षहेतुन भवतः किंतु तत्रास्तयनास
क्ती एवेति भावः ४३ आधिपत्ये तुल्ये त्रिदंडाद्यर्थे आसक्तिर्बाधिकेत्याह दोषेति ४४ आसंगमेव विवृणोति आधिपत्येति शिष्यादिष्विति शेषः ४५ । ४६ त्रिविष्टवत्रिदंडकं लिंगानि आश्रमपरिचा
यकानि ४७ । ४८ अथवेति दुःखाभावाथै त्रिदंडे चैतर्क्यं तर्हि राज्याय मयितव्यं कुतो न कर्तव्यमित्यर्थः अत एवोक्तं भगवता । 'दुःखमित्येव यत्कर्मकायकेशभषात्त्यजेत् । सकृत्पराजसं त्यागं नैव
त्यागफलं लभेत्' इति ४९ फलितमाह आकिंचन्येति ५० एषु सत्त्वपि अर्बुपदे स्थितं मां विद्धि ५१ राज्यैश्वर्यमयः राज्याद्यास्तथा तत्प्रधानः स्त्रीमयोजालमिति वत् स्नेहापतमैर्धनदारादिभिर्बध्नाती

त्रिदंडादिषु यद्यस्ति मोक्षो ज्ञानेन कस्यचित् ॥ छत्रादिषु कथं न स्यात्तुल्यहेतौ परिग्रहे ४२ येन येन हियस्यार्थः कारणेनैव कर्मणि ॥ तत्तदालंबते सर्वद्रव्ये स्वार्थ
परिग्रहे ४३ दोषदर्शी तु गार्हस्थ्ये यो व्रजत्याश्रमांतरे ॥ उत्सृजन् परिग्रहं श्वसोऽपि संग्रहमुच्यते ४४ आधिपत्ये तथा तुल्ये निग्रहानुग्रहात्मके ॥ राजभिर्भि
क्षुकास्तुल्यामुच्यंते केने हेतुना ४५ अथ सत्याधिपत्येऽपि ज्ञानेनैव हेतुकेवलम् ॥ मुच्यंते सर्वपापेभ्यो देहे परमके स्थिताः ४६ काषायधारणं मौड्यं त्रिविष्टव
कर्मण्डलम् ॥ लिंगान्युत्पथभूतानि न मोक्षायेति मेमतिः ४७ यदि सत्यपिलिंगेऽस्मिन्नज्ञानमेवात्र गणम् ॥ निर्मोक्षाय हेतुः स्वस्य लिंगमात्रं निरर्थकम् ४८
अथवादुःखशैथिल्यं वीक्ष्य लिंगे कृतामतिः ॥ किंतु देवार्थसामान्यं छत्रादिषु न लक्ष्यते ४९ आकिंचन्येन मोक्षोऽस्ति किंचन्येनास्ति बंधनम् ॥ किंचन्ये चेतरे
चैव जंतु ज्ञानेन मुच्यते ५० तस्माद्धर्मार्थकामेषु तथा राज्यपरिग्रहे ॥ बंधनाय तनेष्वेव विद्वद्यर्बुपदे स्थितम् ५१ राज्यैश्वर्यमयः पाशः स्त्रीमयोजालमिति वत्
मोक्षाश्मनि शितेनेह च्छिन्नस्त्यागासिनामया ५२ सोऽहमेवंगतो मुक्तो जातास्थस्त्वयि भिक्षुके ॥ अयथार्थं हिते वर्णवक्ष्यामि शृणु तन्मम ५३ सौकुमार्यं
तथारूपं वपुरग्र्यं तथा वयः ॥ त्वैतानि समस्तानि नियमश्चेति संशयः ५४ यच्चाप्यनुरूपं तेलिगस्यास्य विचेष्टितम् ॥ मुक्तोऽयं स्यान्न वेति स्याद्ध
र्षितो मत्परिग्रहः ५५ न च कामसमायुक्ते युक्तेऽप्यस्ति त्रिदंडके ॥ न रक्षते त्वया चेदं न मुक्तः स्यात्तुल्योऽपि ५६ मत्पक्षसंश्रयाच्चार्यशृणु यस्ते व्यतिक्रमः ॥
आश्रयंत्याः स्वभावेन मम पूर्वपरिग्रहम् ५७

तितथा एतेन संगी बध्यते त्यागी मुच्यते इत्युक्तं ५२ त्वयि योगप्रभाववत्यां जातास्थो जातादरः अथापि अयथार्थं यो बान्धुर्कृष्वर्णो त्रिगुणजं रूपं ५३ सौकुमार्यादिकं योगश्चैकस्यां त्वयि परस्परविच्छेदकं
स्यादिति संशयः । त्वयोगसिद्धा ब्राह्मणी वा आजानसिद्धाय हरतासादियो निजावेति भावः ५४ लिंगस्य त्रिदंडधारणस्यानुरूपं शरीरशोषणाद्यभावात् । धर्षितो रूप्यादिनाऽभिभूतः परिग्रहः सभा
धिकृतवेषवत्पराभिभवश्च न युक्तलक्षणमिति भावः ५५ नैदिन्यादिलीपश्चानुग्रहार्थमेव धर्षितोऽसीत्याशंक्याह नचेति परानुग्रहनिग्रहकामे युक्ते योगिनि संन्यासफलनास्तीत्यर्थः । मच्छरीरसंग्राह्यत्वे
ह्यमाश्रमलिंगमपि न रक्षते अनेन लिंगेनापि मुक्तस्याल्लापितस्य गोपनामास्ति । विमुक्तस्येति पाठे ज्ञातं तत्त्वस्यापि मोपनाय विचारारूपस्यादात्मरक्षाकर्तव्येऽप्येवेत्यर्थः ५६ मत्पक्षेति मच्छरी
रप्रवेष्टात् । न च स्वस्वासेनैवास्मीत्याशंक्याह आश्रयंत्या इति स्वभावेन स्वैरनितेन मम परिग्रहं शरीरमाश्रयंत्याः अतस्त्वयि व्यभिचारोपपत्तिर्भावात् ५७

जारिण्योऽपि संकेतेनैव परपुरं गृहं वा प्रविशंति तत्रापि तवास्मान्धर्षयंत्या अपराध इत्याह कस्यवेति सन्निकर्षात्संकेतात् ५८ इष्टापत्तिमाशंक्याह वर्णेति ५९ आश्रमसंकरः संन्यासाद्वार्हस्थ्यं प्रति पुनराग
मनम् ६० संन्यासविषेण गार्हस्थ्यार्थमेवाह मागतास्मीति चेद्गोत्राद्यनिर्णयात् प्रागेतन्मोक्षितमित्याह सगोत्रमिति ६१ । ६२ अविज्ञानेन ज्ञानाभावेन मिथ्याज्ञानेन विपर्ययेण ६३ न स्त्रीस्वातंत्र्यमर्हतीति
शास्त्रोद्धेधनरूपेण स्वदोषेण तर्हि शास्त्रातिक्रमणात्तव श्रुतं व्यर्थम् ६४ भावयोश्चित्तयोः स्पर्शः ऐक्यं प्रीतिरिति यावत् ६५ दोषलिंगमेवाह नमयीति ६६ अर्हतः पूज्यान् उद्दिश्य ६७ अमर्षः परोत्कर्षासहिष्णु

प्रवेशस्ते कृतः केन मम राष्ट्रे पुरेऽपि वा ॥ कस्यवासन्निकर्षात्त्वं प्रविष्टाह दयं मम ५८ वर्णप्रवरमुखाऽसि ब्राह्मणी क्षत्रियस्त्वहम् ॥ नावयोरेकयोगोऽस्ति माकृथावर्ण
संकरम् ५९ वर्तसे मोक्षवर्मेण त्वंगार्हस्थ्येऽहमाश्रमे ॥ अयंचापि सुकष्टस्ते द्वितीयोऽऽश्रमसंकरः ६० सगोत्रावाऽसगोत्रावानवेदत्वां न वेत्थ माम् ॥ सगोत्रमाविशं
त्यास्ते तृतीयो गोत्रसंकरः ६१ अथ जीवतिते भर्ता प्रोषितोऽप्यथ वाक्चित् ॥ अगम्या परमार्थेति चतुर्थो धर्मसंकरः ६२ सात्वमेतान्यकार्याणि कार्यापेक्षाव्यवस्य
सि ॥ अविज्ञानेन वायुक्ता मिथ्याज्ञानेन वा पुनः ६३ अथवाऽपि स्वतंत्रासि स्वदोषेणेह कर्हिचित् ॥ यदि किंचिच्छ्रुतं तेऽस्ति सर्वकृतमनर्थकम् ६४ इदमन्यत्तृतीयं
ते भावस्पर्शविघातकम् ॥ दुष्टाया लक्षते लिंगं विवृण्वत्या प्रकाशितम् ६५ नमय्येवाभिसंधिस्ते जयैषिण्या जयेकृतः ॥ येयं मत्परिषत्कृत्स्ना जेतुमिच्छसितामपि ६६
तथाऽर्हतस्तत्तत्त्वं दृष्टिं स्वां प्रतिमुंचसि ॥ मत्पक्षप्रतिघाताय स्वपक्षोद्भावनाय च ६७ सास्वेनामर्षजेन त्वमृद्धिमोहेन मोहिता ॥ भूयः सृजसि योगांस्त्वं विषामृत
मिवैकताम् ६८ इच्छतोरत्र यो लाभः स्त्रीपुंसोरमृतोपमः ॥ अलाभश्चापि रक्तस्य सोऽपि दोषो विषोपमः ६९ माऽत्याक्षीः साधुजानीष्वस्वशास्त्रमनुपालय ॥ कृते
यं हि विजिज्ञासामुक्तो नेति त्वयामम ७० एतत्सर्वं प्रतिच्छेदं न मयि नार्हसि गूहितम् ॥ सायदित्वं स्वकार्येण यद्यन्यस्य महीपतेः ॥ तत्त्वं सत्रप्रतिच्छन्ना मयि नार्हसि गूहि
तम् ७१ न राजानं मृषागच्छेन्न द्विजातिकथंचन ॥ न स्त्रियं स्त्रीगुणोपेतां हन्युर्ह्येते मृषागताः ७२ राज्ञां हि बलमैश्वर्यं ब्रह्मब्रह्मविदां बलम् ॥ रूपयौवनसौभाग्यं
स्त्रीणां बलमनुत्तमम् ७३ अत एतैर्बलैरेव बलिनः स्वार्थमिच्छता ॥ आर्जवेनाभिगंतव्या विनाशाय ह्यनार्जवम् ७४ सात्वं जातिश्रुतं वृत्तं भावं प्रकृतिमात्मनः ॥ क
त्यमागमने चैव वकुमर्हसि तत्त्वतः ७५ ॥ भीष्म उवाच ॥ इत्येतैरसुखैर्वाक्यैर्युक्तैरसंजसैः ॥ प्रत्यादिष्टानरेन्द्रेण सुलभान व्यकंपत ७६ उक्तवाक्ये तु नृपतौ सु
लभाचारुदर्शना ॥ ततश्चारुतरं वाक्यं प्रचक्रामाथ भाषितुम् ७७ ॥ सुलभो वाच ॥ नवभिर्नवभिश्चैव दोषैर्वाग्बुद्धिदूषणैः ॥ अपेतमुपपन्नार्थमष्टादशगुणान्वितम् ७८

त्वं तज्जेन योगान्परबुद्धेः संबन्धान् ६८ विषामृतशब्दौ व्याचष्टे इच्छतोरिति रक्तायास्तवरक्तस्य पुंसोऽलाभात् तादृशयोर्योगो विषामृतमित्यर्थः ६९ स्वशास्त्रं संन्यासि शास्त्रं ७० सत्रप्रतिच्छन्नावेषां
तरेण गुप्ता ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ प्रत्यादिष्टातिरस्कृता ७६ । ७७ नवभिर्वाग्दूषणैर्गुर्वक्षरसंयुक्तत्वादिभिर्वक्ष्यमाणैः । बुद्धिदूषणैश्च नवभिः कामादिभिर्वक्ष्यमाणैरेव । अष्टादशगुणाः नैवैवा
गदूषणादिविपर्ययेन मधुराक्षरत्वादयोगुणाः । नवदोषा अपि गुणत्वेन यत्रोच्यंते ते दोषगुणाश्च नवदोषवत्पञ्चादशगुणान्वितं वाक्यमित्युत्तरेणान्वयः ७८

सौक्ष्म्यसंशयस्यविषयीभूतंपदादि संदिग्धार्थत्वमित्यर्थः । सांख्यपूर्वपक्षेसिद्धांतेषुगुणदोषसंख्यानं । क्रमःसंख्यातानांगुणदोषाणांबलाबलविचारणं । विनिर्णयःसिद्धांतः । प्रयोजनमनुष्ठानं । एता
निर्पंचसमुच्चितानिवाक्यंशब्दारख्यप्रमाणमित्यर्थः ७९ स्वलक्षणव्यावर्तकधर्मवचनं तच्चविषयभेदाच्चतुर्धा पदतोवाक्यतः पदार्थतोवाक्यार्थतइति । एतेषामुदाहरणाम्नुपपदमेववक्ष्यते ८० ज्ञानमि
ति यत्रविषयवाक्येज्ञेयेषुवाक्यप्रमेयतयोपस्थितेषुभिन्नेष्वनेकेष्वर्थेषुसत्सुयदाज्ञानंबुद्धिर्भेदेननिर्णयमप्राप्नुवतीअधिवासिनीअनेककोटिस्पर्शिनीवर्ततेतत्सौक्ष्म्यंवाक्यस्यदुर्ज्ञेयत्वमित्युच्यते ८१ क्वचि
त्पूर्वपक्षेसिद्धांतेवासंमतंकंचिदनि यतमर्थम् ८२ इदमिति संख्यातानांगुणानांदोषाणांचमध्येइदंपूर्ववक्तव्यमिदंपश्चाद्विवक्षितमितिबलाबलविचारक्रमः ८३ वाक्यांतेवाक्यार्थविचारांते प्रोच्यतेप्रकर्षे
णयुक्तिमत्तयाउच्यतेसन्निर्णयः ८४ प्रयोजनंलक्षयति इच्छेति तत्रइच्छाप्रभवंदुःखंयत्रविषयेजायतेइदमवश्यंकर्तव्यमित्यौत्सुक्यंद्वेषभवंदुःखमिदमवश्यंत्याज्यमित्यसत्यत्वं । तत्रयाप्रवृत्तिरूपानिवृ
त्तिरूपावावृत्तिःसाप्रयोजनंनाम ८५ एकार्थसमवेतान्येकस्मिन्नर्थेपर्यवसितानि वाक्यमितिपंचांगंवाक्यंममवचनाभिश्चिनु सौक्ष्म्यादीनामुदाहरणानितु तत्रपदतःसौक्ष्म्यादेरुदाहरणंवायव्यंभेतमालभे
तभृतिकामइतिविधायाम्नायतेवायुर्वैक्षेपिष्ठादेवतावायुमेवस्वेनभागधेयेनोपधावतिसएवेनभूतिंगमयतीतिकिंवायुर्वाइत्यादीनिपदानिसमिधोयजतितनूनपातंजयतीत्यादि पदकदंबवत्कंचिदर्थंविधायप्रधा
नवाक्येनएकवाक्यतांप्रतिपद्यंतेउतसंभूयप्राशस्त्यमात्रंभेतार्लभस्यार्थलक्षयंति एतत्सौक्ष्म्यं अविशिष्टस्तुवाक्यार्थइतिम्यायेनतेषांप्रतीयमानस्यार्थस्यापलपितुमशक्यत्वात्समिदादिवाक्यवत्स्वार्थेपर्यव

सौक्ष्म्यंसांख्यक्रमौचोभौनिर्णयःसप्रयोजनः ॥ पंचैतान्यर्थजातानिवाक्यमित्युच्यतेनृप ७९ एषामेकैकशोऽर्थानांसौक्ष्म्यादीनांस्वलक्षणम् ॥ शृणुसंसार्यमाणा
नापदार्थपदवाक्यतः ८० ज्ञानंज्ञेयेषुभिन्नेषुयदाभेदेनवर्तते ॥ यत्राधिवासेनीडुद्धिस्तत्सौक्ष्म्यमिति वर्तते ८१ दोषाणांचगुणानांचप्रमाणंप्रविभागतः ॥ कंचि
दर्थमभिप्रेत्यसांख्येत्युपधार्यताम् ८२ इदंपूर्वमिदंपश्चाद्वक्तव्यंयद्विवक्षितम् ॥ क्रमयोगंतमप्याहुर्वाक्यंवाक्यविदोजनाः ८३ धर्मकामार्थमोक्षेषुप्रतिज्ञायविशे
षतः ॥ इदंतदितिवाक्यातिप्रोच्यतेसविनिर्णयः ८४ इच्छाद्वेषभवैर्दुःखैःप्रकर्षोयत्रजायते ॥ तत्रयानृपतेवृत्तिस्तत्प्रयोजनमिष्यते ८५ तान्येतानि
यथोक्तानिसौक्ष्म्यादीनिजनाधिप ॥ एकार्थसमवेतानिवाक्यंममनिशामय ८६

सानं प्राप्यैव महावाक्येनैकवाक्यतां लभते इति पूर्वपक्षे गुणः सिद्धांते दोषः । तथा सर्वस्यान्नायस्य प्रयोजनवदर्थपर्यवसायित्वात्वापोः शीघ्रगामित्वादिप्रतिपादने शास्त्रस्य प्रवृत्तिनिवृत्तिकरत्वायोगात् आनर्थक्यलक्षणाप्रामाण्याद्वरविधेयार्थप्राशस्त्यसमर्पणेनार्थवत्त्वमिति सिद्धांते गुणाः पूर्वपक्षे दोषाश्च । एतत्सांख्यं अत्रैव क्रमाख्यं पूर्वोत्तरपक्षयोर्बालबलमुभयं पूर्वपक्षे आनर्थक्यात् दुर्बलत्वं सिद्धांतेऽर्थवत्त्वात् प्राबल्यमिति इत एव निर्णयः । अर्थवादानां प्रयाजादिवाक्यानामिव प्रधानविधिना वाक्यैकवाक्यतानास्ति अपि तु पदैकवाक्यतेवैति तस्माद्वायुर्वा इत्यादिकमेव पदमविधायकं अतः प्रशीघ्रगामिदेव तात्कर्मशीघ्रफलदमिति स्तुतिः सिद्धांते फलं । पूर्वपक्षे तु यतो वायुः क्षेपिष्ठाऽतिशयेन क्षिप्रगामिर्न देवतेति स्वयमपि धावनं कर्तव्यमिति । इदं पदैकत्वानेकत्वे सौख्यादिकं वाक्यैकत्वानेकत्वे तु वैधानरं द्वादशकपालं निर्वपेत्पुत्रे जाते यदष्टकपालो भवत्यष्टाक्षरागायत्रीत्यादौ संशयः । किं द्वादशकपाले एव अष्टकपालत्वादिवैकल्पिको गुणविधिरुत तस्यैवावयवद्वारास्तुतिरिति तत्र उत्पत्तिशिष्टद्वादशत्वावरुद्धे उत्पन्नशिष्टानामष्टत्वादीनां निवेशयोगात् संभवत्येकवाक्यत्वे वाक्यभेदो हि नेष्यत इति न्यायेन पुत्रे जाते इत्युपक्रम्य यस्मिन् जात एतामिदं निर्वपतीत्युपसंहारेण उपक्रमोपसंहारयोरैकरूप्याभात्र वाक्यभेदे दोषापत्त्या गुणविधानं कर्तुं शक्यमिति । अत्रापि पूर्ववत्सौख्यादिकं द्रष्टव्यं तथापदार्थसौख्यादि । 'इंद्रियेभ्यः परात्त्वार्थाअर्थेभ्यश्च परं मनः ॥ मनसस्तु पराबुद्धिर्बुद्धेरात्मा महान्परमव्यक्त' इत्यत्राव्यक्तपदेन सांख्याभिमतं प्रधानं ग्राह्यं रुढेरिति पूर्वः पक्षः । 'आत्मानं रथिनं विद्धि शरीरं रथमेव तु ॥ बुद्धिं तु सारथिं विद्धि मनः प्रग्रहमेव च । इंद्रियाणि हयानाहुर्विषयांस्तेषु गोचरान्' इति-

रथरूपककल्पनायां श्रूयते इन्द्रियादयस्तत्रैव क्रमव्युत्क्रमाभ्यां प्रत्यभिज्ञायतेऽतः परिशेषादव्यक्तशब्देन सूक्ष्मं शरीरमिति सिद्धांतः । तथा वाक्यार्थेऽपि सौक्ष्म्यादिकमिदं प्रतर्दनं प्रत्युच्यते प्राणोऽस्मि प्रज्ञात्मा तं मामाधुरमृतमित्युपास्वेति किमिह वक्तव्यं इन्द्रवोपास्यः उत मुख्यः प्राणः श्रोतार्थलभात् उत प्रज्ञात्मेति विशेषणा जीवः । उत तथाप्यपुरुषेण निमित्ताभावात् अपि ता एव मस्मिन् प्राणे सर्वसमर्पितमिति सर्वलयाधिष्ठानत्वोक्तेर्ब्रह्मवातत्र अन्यतमपरत्वमिति पूर्वपक्षः । वाक्यभेदस्यायुक्तत्वेनैकस्मिन्नर्थे वाक्यपर्यवसानावश्यकत्वादित्यतः ब्रूहीति प्रक्रमात् ब्रह्मेतरस्य हिततमत्वायोगात् । वक्रात्मोपदेशस्य वामदेववदहं नुरभवं सूर्यश्चेति प्रत्यक्तत्त्वानुसंधानपरत्वे ब्रह्मपरत्वोपपत्तेः । प्राणादिधर्मवैशिष्ट्येनापि ब्रह्मोपास्तिसंभवादुदाहृतोपसंहाराच्च ब्रह्मपरत्वमिति सिद्धांत इति दिक् ८६ एवं सौक्ष्म्याद्यं गणं चर्कसलक्षणमंगिषवाक्यं सलक्षणमुक्त्वा वाक्यगुणानाह उपेतार्थमिति त्रिभिः । अत्रालंकारिकैः श्लेषादयः शब्दगुणाश्चतुर्विंशतिः प्रतिपादिताः तेऽत्र शब्दांतरेः संक्षेपेण अंतर्भावेण चर्पचदशप्रोक्ताः तत्र केन शब्देन को गुण उच्यते कस्मिंश्च कोऽतर्भवति तत्संक्षेपेण प्रकाशयते तत्र श्लेषादयस्तत्रावद्भोजेन प्रोक्ताः श्लेषः १ प्रसादः २ समता ३ माधुर्यं ४ सुकुमारता ५ अर्थव्यक्ति ६ स्तथाकांति ७ रुदारत्व ८ सुदात्तता ९ ओज १० स्तस्थान्यदौर्जित्यं ११ प्रेयान १२ थसुशब्दता १३ तद्वत्समाधिः १४ सौक्ष्म्यम् १५ चगांभीर्यं १६ मथविस्तरः १७ संक्षेपः १८ संमितत्वञ्च १९ भाविकत्वम् २० गतिस्तथा २१ रीति २२ रुक्ति २३ स्तथाप्रौढिः २४ इति श्लेषः साम्यं कांतिरोजोर्जित्यौदार्यरितयः ॥ गतिश्चांतर्भवत्यष्टौ श्लक्ष्णेर्बन्धगुणावने उपेतार्थमर्थव्यक्तिः संपूर्णवाक्यत्वरूपा १ अभिन्नार्थमनानार्थप्राप्तिद्वार्थपदत्वंप्रसादाख्यं २ न्यायवृत्तं श्लाघ्यैर्विशेषणैर्योगि उदात्तताख्यः ३ नचाधिकंसंक्षिप्तम् ४ न श्लक्ष्णं श्लेषाद्यष्टगुणयुक्तं ५ न संदिग्धं विविक्तपदतारूपमाधुर्यवत् ६ एतेषु वाक्यगुणाः ८७ अतः परं

उपेतार्थमभिन्नार्थन्यायवृत्तंनचाधिकम् ॥ नाश्लक्ष्णंनचसंदिग्धंवक्ष्यामिपरमंततः ८७
नगुर्वक्षरसंयुक्तंपराङ्मुखसुखंनच ॥ नानृतंनत्रिवर्गेणविरुद्धंनाप्यसंस्कृतम् ८८
नन्यूनंकष्टशङ्खवाविक्रमाभिहितंनच ॥ नशेषमनुकल्पेननिष्कारणमहेतुकम् ८९

नवपददोषास्तेऽपि विपर्ययेण वाक्यगुणा एवेति न जसंबंधाद्बोध्याः नगुर्वक्षरसंयुक्तं अनिष्ठुराक्षरप्रायंसुकुमारारुच्यं निष्ठुराक्षरंतु 'शुष्कोवृक्षस्तिष्ठत्यग्रे' एवमादि ? पराङ्मुखानां सुखकरग्राम्यं अश्लीलामंगल
घृणावदर्थग्राम्यं इदं च न तथा अंतर्मुखग्राह्यं सूक्ष्मार्थमित्यर्थः यथोक्तं 'अंतःसंजल्परूपत्वं शब्दानां सौक्ष्म्यमृच्यते' उदाहृतं च 'केवलं दधति कर्तृवाचिनः प्रत्ययानि हनजातु कर्मणि । धावतः सृजतिसंहशास्तयः
स्तौति रत्रविपरीतकारकः' इति २ अनृतं पुराणाधमूलकं मेघसंदेशादिवत् ततोऽन्यत् श्रुत्यादिमूलकतया प्रौढोक्तिरूपम् ३ त्रिवर्गेण विरुद्धं असावनुपनीतोऽपि वेदानधिजगेगुरोरिति धर्मशास्त्रविरुद्धं कामो
पभोगसाकल्यफलोराज्ञां महीजय इत्यर्थशास्त्रविरुद्धं 'तवोत्तरोष्ठे विंबोष्ठिदशनां को विराजते' इति कर्मशास्त्रविरुद्धं च तदन्यत् श्रेयस्करं प्रेयः संज्ञं असंस्कृतं देश्यं तद्यथा 'गल्लौलावण्यतल्लौतेलडहौमडहौभुजौ ॥
नेत्रे सेवाट्टकंदोदृमोद्वायितसखेसखि' । तदन्यत् उक्तिसंज्ञं विशिष्टभणितिरूपं ८ न्यूनमसमर्थं 'असंगतं पदं यत्तदसमर्थं मिति स्मृतं' इदं तदन्यत्समर्थं विस्तररूपं ६ कष्टशब्दं चंदो व्याकरणदोषयुक्तं
तदन्यत्सुशब्दतारूपं ७ विक्रमाभिहितं उदारत्वं नृत्यद्विरिव पदैवाक्यरचनगुणः नचेति चकारात्पूर्वनकारानुवृत्तिः नकारद्वयेनौदार्याधिक्यं सूचितं तदन्यत्क्षिप्रं यथोक्तं 'दूरं यस्यार्थसंविद्धिः क्षिप्रं नेष्टं
हितस्सतां' उदाहृतं च 'विजितात्मभवद्वेषी' इत्यादि विनागरुत्मतजितइंद्रस्तस्यात्मभवोऽर्जुनस्तस्य द्वेषी कर्ण इत्यर्थः ८ नशेषं शेषः पदांतराध्याहारः अनुकल्पोलक्षणातया युक्तत्वं निष्कारणं नि
ष्प्रयोजनं

—सोऽन्यधर्माणांयदन्यत्रप्रकल्पनं'इत्यालंकारिकाणांगुणः तथापिवेदार्थमर्यादाविदांमतेऽयंदोषः प्रयोजनहीनराजासौगच्छतीत्यादिनिर्गुक्तिकं 'गोरपत्यंबलीवर्देस्तृणमत्तिमुखेनसः'इति एतैर्दोषैर्हीनंभाविकत्वादигुणांतरयुक्तं तएतेनवशब्दानांगुणानवदोषाश्चतरेणैव न त्र्यद्विःपदेर्दक्षिताः यद्यपिउपेतार्थमिति श्लोकेऽपिन श्रुतिपदानिवर्तितेतथापितल्लक्ष्याणांदोषाणामप्येवांतर्भावाच्चतत्रापितद्वर्थत्वंकल्पितं तथानिष्ठुराक्षरत्वादीनांदोषाणामपिगुणत्वंकैचिन्नेमितेनोच्यते यथा 'यच्छ्रुतेर्विरसंकष्टतस्यदुर्वचकादिषु । गुणत्वमनुमन्यतेसानुप्रासस्यसूरयः'इति 'भ्राष्ट्रास्त्वाष्ट्रारिराष्ट्रेनभ्राष्ट्रेनादंष्ट्रिणोजनाः । धार्तराष्ट्राःसुराष्ट्रेनमहाराष्ट्रेचनोष्ट्रिणः'इत्यादिग्रंथांतरेद्रष्टव्यं मोक्षकथाव्यवधायकत्वाच्चनैतत्प्रपंचितं तदेतदभिप्रेत्योक्तंनववाग्दोषाअष्टादशवाचोगुणाइति ८९ नवबुद्धिदोषानाह कामादिति अनार्यकात्दर्पात् ऋतःत्रपातः अनुक्रोशतःकृपातः ९० वाक्यगुणानुक्तावक्तृगुणानाह वक्तेति अविकलमव्यग्रंयथास्यात्तथाविवक्षायांतत्त्वनिर्णयार्थायांकथायांसमंसिद्धांताविरोधेनयदाएतिप्रविशतितदासःविवक्षितार्थःप्रकाशते नतूभयोरप्युत्पथगामित्वे ९१ तयोरेवस्वस्वपक्षाग्रहेऽर्थनिर्णयोनभवतीत्याह वक्तव्येइति स्वार्थस्वेनपरिगृहीतमर्थपरार्थमुत्कृष्टमर्थं यदारो

कामाक्रोधाद्भयाहोभादैर्न्याच्चानार्यकात्तथा ॥ हीतो न क्रोशतो माना ब्रवक्ष्यामि कथंचन ९० वक्ता श्रोता च वाक्यं च यदा त्वविकलं नृप ॥ सममेति विवक्षायां तदा सो
र्थः प्रकाशते ९१ वक्तव्ये तु यदा वक्ता श्रोतारमवमन्य वै ॥ स्वार्थमाह परार्थं तत्तदा वाक्यं नरो हति ९२ अथ यः स्वार्थं मुत्सृज्य परार्थं प्राह मानवः ॥ विशंका जायते त
स्मिन् वाक्यं तदापि दोषवत् ९३ यस्तु वक्ता द्वयोरर्थमविरुद्धं प्रभाषते ॥ श्रोतुं श्वैवात्मनश्चैव स वक्ताने तरो नृप ९४ तदर्थं यदिदं वाक्यं राजत्रेकमनाः शृणु ॥ यथा जतु च
काष्ठं च पांसवश्चोद बिंदवः ९५ संश्लिष्टानि तथाराजन् प्राणिनामिह संभवः ॥ शब्दः स्पर्शो रसो रूपा गंधः पंचेन्द्रियाणि च ९६ पृथगात्मान आत्मानं संश्लिष्टा जतु का
ष्ठवत् ॥ न चैषां चोदना काचिदस्तीत्येषा विनिश्चयः ९७ एकैकस्येह विज्ञानं नास्त्यात्मनितथापरे ॥ न वेद चक्षुश्च श्रोत्रं नात्मनि वर्तते ९८ तथैव व्यभिचारेण न व
र्तते परस्परम् ॥ प्रश्लिष्टं च न जानंति यथाऽऽपइव पांसवः ९९ बाह्या न न्या न पेक्षंते गुणास्तानपि मे शृणु ॥ रूपं चक्षुः प्रकाशश्च दर्शने हेतवस्त्रयः १००

इतिह्यारूढंभवति ९२ विशंकाभ्रमविप्रलंभकत्वादिवुद्धिरूपा ९३ । ९४ जडादेहेंद्रियादेवामदेववदात्मानं पृथक्पश्यंतीमुलभाप्राणिनां चिदचित्संघातात्मनां जीवानां संबंधी केवलश्चिदंश आकाशवत्त्वयिमयि च एकोवाङ्मनसातीतश्चेति न प्रष्टव्य एवमचिदंशोऽपि काष्ठलोष्ठसमः स्वदेहवत्सुतरां न प्रष्टव्य इत्याह यथेत्यादिना ९५ । ९६ आत्मानं शब्दाद्यात्मकवियदादिसंघातं पृथगात्मानः नानारूपाः संतः जतुकाष्ठं बालक्रीडनकं यथा पृथगात्मानं जतुकाष्ठे संश्रयतो न च ताभ्यामन्यत्तस्य रूपं गृह्यते तद्वदिह प्रीत्यर्थः एषां व्यस्तानां संघतानां वाचोदनाकोसीति वदेत्येवं रूपाभेरेणानास्त्यचेतनत्वादित्याह न चेति ९७ व्यस्तानामचेतनत्वं परस्य स्वस्य चाज्ञानादित्याह एकैकस्येति आत्मनि वर्तते चक्षुर्वस्त्वस्य रूपं न जानातीत्यर्थः ९८ अज्ञाने हेतुमाह तथेति संघातादन्यस्तत्प्रकाशकोटदोषटाविव सूर्यः न चैते संघातात्पृथग्दृश्यं तेऽतोऽप्रकाशात्मत्वादात्मानं परस्परमन्यं च न प्रकाशयंतीत्यर्थः संभूयाप्येते न जानंतीत्याह प्रक्षिष्टमिति प्रक्षिष्टं यथा स्यात्तथा संश्लेषं प्राप्यापीत्यर्थः ९९ ननु चक्षुरादयोऽपि देहाश्रिताः संतो घटादीन् सूर्यादिवत्प्रकाशयंत्येवेत्याह बाह्यानि यथा चक्षुः स्वापेक्षया बाह्यामालोकं घटप्रकाशार्थं मपेक्षते नैवं सूर्य इति तस्यैव प्रकाशकत्वं न बाह्यापेक्षस्वचक्षुष इत्यर्थः बाह्यानेवाह रूपमिति यथारूपमालोकश्च तद्वच्चक्षुरपि सहकार्येन तु प्रकाशकमिति भावः १००

ननु बाह्येत्यप्रयोजकं यथा सूर्यश्चक्षुरपेक्षोऽपि नाप्रकाशक एव चक्षुः सूर्योऽपेक्षमपीत्याशंक्याह ज्ञानेति ज्ञानप्रकाशो ज्ञेयं रूपादितयो रंतराले चक्षुरपेक्षयाऽपरो मनो नाम गुणोऽस्ति १ तत्सत्त्वे मानमाह विचारयतीति निश्चयनिमित्तं चक्षुर्निर्मोलेनऽपियेन करणेनार्यभोक्तासाध्वसाधुनीविचारयतितन्मनः बाह्यानपेक्षप्रकाशकत्वं तच्च दृष्टान्ते सूर्येऽवास्ति न चक्षुषितस्य सूर्योऽपेक्षत्वात् नापि मनसितस्यापि घटादौ चक्षुरापेक्षत्वात् अतः सुस्थितमिदं स्वप्रकाशत्वलक्षणं अस्य लक्षणस्य बुद्ध्यादिष्वपि सद्भावं वारयितुं तेषामपि बाह्यापेक्षत्वमाह द्वादशस्त्वित्यादिना २ संशयपूर्वेषु बुद्धिः स्वकार्ये निश्चये कर्तव्ये स्वस्माद्वा ह्यसंशयात्मकं मनोऽपेक्षते इत्यर्थः व्यवस्यति निश्चिनोति भूतैर्द्रियमनां स्य पेक्ष्य बुद्धेर्द्वादशत्वं बुद्धिद्रव्यस्योपादानं सत्त्वं तस्य रजस्तमोभ्यामत्यंताभिभवे मध्यत्वं किंचिदभिभवे महत्त्वं तस्याल्पत्वादिकं देहात्मकत्रात्मासंगचिदात्मादिनिश्चयद्वाराऽनुमीयते ज्ञायते अक्षरार्थः स्पष्टः ३ अहं कर्तेति येन सत्त्वेनाहं कर्ता ममार्थनिश्चय इति मनस्य ते सत्तत्त्वे चतुर्दशो गुणः सत्त्वमपेक्ष्य बुद्धिनिश्चयप्रकाशकेऽहमर्थेऽपि बाह्यानपेक्षप्रकाशकत्वलक्षणं स्वप्रकाशत्वं नास्तीत्यर्थः ४ कलाः प्राणाच्छब्दांस्त्वेवायुर्ज्योतिरापः पृथिवीर्द्रियमनोऽन्नं अन्नादीर्यं तपो मंत्राः कर्म लोकेषु नाम चोति श्रुत्युक्ताः षोडशतासांस मूहस्य सामग्र्यं वासनात्मकं जगदहं कर्तव्यं स्ति यथोक्तं वासिष्ठे 'यत्राहंत्वं जगत्तत्र पूर्वमागत्य तिष्ठति । त्रसरेणूदरेऽपीन्द्रोऽप्यश्वत्थवन् त्रयम्' इति । वासनाप्यहंकारद्वारा स्वकार्यं जगत्प्रकाश

यथैवात्र तथाऽन्येषु ज्ञानज्ञेयेषु हेतवः ॥ ज्ञानज्ञेयांतरे तस्मिन् मनोनामापरो गुणः १ विचारयति येनायं निश्चये साध्वसाधुनी ॥
द्वादशस्त्वपरस्तत्र बुद्धिर्नाम गुणः स्मृतः ॥ येन संशयपूर्वेषु बोद्धव्येषु व्यवस्यति २ अथ द्वादशकेतस्मिन् सत्त्वं नामापरो गुणः ॥
महासत्त्वोऽल्पसत्त्वो वा जंतुर्येनानुमीयते ३ अहं कर्तेति चाप्यन्यो गुणस्तत्र चतुर्दशः ॥ ममायमिति येनायं मन्यते न मेति च ४
अथ पंचदशो राजन् गुणस्तत्रापरः स्मृतः ॥ पृथक्कलासमूहस्य सामग्र्यं तदिहोच्यते ५ गुणस्त्वेवापरस्तत्र संघात इव षोडशः ॥
प्रकृतिर्व्यक्तिरित्येतौ गुणौ यस्मिन् समाश्रितौ ६ सुखासुखेजरा मृत्युलाभालाभौ प्रियाप्रिये ॥ इति चैकोनविंशोऽयं द्वंद्वयोग इति स्मृतः ७

यतीतिनस्वप्रकाशयेत्यर्थः ५ गुणइति तत्रवासनायांतदुपादानभूतोगुणः त्रिगुणात्मत्वात्संघातश्चजगदंकुरबीजभूतोऽविद्यासंज्ञकोगुणः षोडशोऽस्ति 'सुषुप्ताख्यंतमोज्ञानंयद्बीजंस्वप्रबोधयोः'इति स्मृतेःसौषुप्ताज्ञानस्यसंहतत्वेनाभासमानत्वात्संघातेऽपिलौकिकानुभवापेक्षा संहतत्वविवक्षयाइवशब्दः 'तत्राकस्मात्परित्यक्तपूर्वापरविचारणं । यदादानंपदार्थस्यवासनासाप्रकीर्तिता'इतिवासिष्ठोक्तो क्लृप्तलक्षणवासनाद्वारासौषुप्ताविद्याप्यहमर्थजनयतीतिनतस्यापिबाह्यानपेक्षप्रकाशकत्वमस्तीतिनासावपिस्वप्रकाशा तथायस्मिन्षोडशेसौषुप्ताज्ञानेप्रकृतिःमायाव्यक्तिस्तत्प्रकाशइत्येतौद्वौगुणावाश्चि तौकल्पितरजतेइवशुक्तीदमंशः मायाशबलेब्रह्मण्येवसौषुप्ताज्ञानमध्यस्तमित्यर्थः अतएवसौषुप्तप्रकृत्यतदीयपारमार्थिकरूपपेक्षयाएषसर्वेश्वरएषसर्वज्ञइत्यादिमांडूक्येतस्येश्वरत्वंसमाध्यातंविषया भेदाज्जीवमप्येनंवदंति यदाहुर्बाह्याअपिजीवस्यदेहाभिमानलयेसार्वभौममस्तीति 'मणिहुतघहृतासोमसूर्यादयोऽपिक्षितिविषयमिहालपंबाह्यमुद्योतयंति । सहजलयसमुत्थंद्योतयेज्ज्योतिरंत स्त्रिभुवनमपिसूक्ष्मस्थूलभेदक्रमेण'इति । एतयोश्चप्रकृतिव्यक्त्योगुणत्वंदृश्यत्वादेव तथाहि दर्पणेभमुखमिबप्रकृत्याचिदात्मादृश्यते चंद्रेणराहुरिवचिदात्मनाप्रकृतिःप्रकाश्यते अतोयद्यस्यसाधकं तत्ततःआंतरमित्यनुगमात् एतयोःपरस्परापेक्षयाबाह्यत्वात् स्वस्वकार्यप्रकाशेपरस्परापेक्षत्वाच्चनद्वयोरपिबाह्यानपेक्षप्रकाशकत्वलक्षणंस्वप्रकाशकत्वमस्तीतिप्रकृतेर्निष्कृष्टश्चेतनःस्वप्रकाश इतिभावः ६ तत्रप्रकृतिकार्यमाह सुखेति ७

व्यक्तिकार्यमाह ऊर्ध्वमिति कालः अविचार्यः षोडशोऽङ्गुलः तदुपाधिर्जीवः कालसंज्ञः तस्य सदसद्भासनाप्रयत्नात्कृतप्रेतादिकालरूपत्वं प्रागुक्तं प्रस्मृतं विंशत्यासंख्यातं ८ महाभूतानि देहारंभकांशव्यतिरिक्तानि सद्भावयोगः इह घटोऽस्तीत्यादिव्यपदेशः असद्भावयोग इह घटो नास्तीत्यादिव्यपदेशः यद्वा प्रमात्रमविषयौ सदसद्भावयोगो ज्ञेयौ ९ विधिः वासनाबीजभूतौ धर्माधर्मौ शुक्रं वासनोद्बोधकः संस्कारः बलं वासनाविषयप्राप्त्यनुकूलो यत्नः संघातधर्मत्वेन एतेषां पृथग्ग्रहणं ११० विंशतिर्दशचेति त्रिंशत्संघातः शरीरं ११ अस्य त्रिंशत्कस्योत्पत्तौ मतांतराण्याह आव्यक्तमिति अव्यक्तं प्रधानं प्रकृतिमुपादानं कलानां त्रिंशत्संख्यानां कश्चिन्निराश्वरसांख्यः व्यक्तं परमाणवः अकारादव्यक्तं कालादष्टेश्वरादि स्थूलदर्शीकणादादिः १२ अव्यक्तं कापिलाः व्यक्तं चतुर्विधाः परमाणव एवेति चार्वाकाः द्वयीकाणादाः चतुष्टयीव्यवहारे स्वयमभ्युपगतां जीवेशौ स्वस्योपाधियुतौ पश्यंति वृत्त्याविषयीकुर्वन्ति इदं सर्वमप्यस्माकमध्यात्मविदामविरुद्धं व्यावहारिकेष्वर्थेष्वतात्त्विकेषु

ऊर्ध्वचैकोनविंशत्याकालो नामा परोऽङ्गुलः ॥ इतीमं विद्धि विंशत्याभूतानां प्रभवप्ययम् ८ विंशकश्चैष संघातो महाभूतानि पंचच ॥ सदसद्भावयोगौ तु गुणावन् यौ प्रकाशकौ ९ इत्येवं विंशकश्चैव गुणाः सप्तचये स्मृताः ॥ विधिः शुक्रं बलं चेति त्रय एते गुणाः परे ११० विंशतिर्दशचैव हि गुणाः संख्यातः स्मृताः ॥ समग्रायत्र वर्तते तच्छरीरमिति स्मृतम् ११ अव्यक्तं प्रकृतित्वासां कलानां कश्चिदिच्छति ॥ व्यक्तं चासां तथा चान्यः स्थूलदर्शी प्रपश्यति १२ अव्यक्तं यदि वा व्यक्तं द्वयीमथ चतुष्टयीम् ॥ प्रकृतिसर्वभूतानां पश्यंत्यध्यात्मचित्तकाः १३ येयं प्रकृतिरव्यक्ता कलाभिर्व्यक्ततांगता ॥ अहंचत्वं च राजेन्द्रयेचाप्यन्येशरीरिणः १४ बिंदुन्यासादयोऽवस्थाः शुक्रशोणितसंभवाः ॥ यासामेव निपातेन कललं नाम जायते १५ कललाद्बुद्बुदोत्पत्तिः पेशीचिद्बुदात्स्मृता ॥ पेश्यास्त्वं गाभिर्निर्वृतिर्नखरोमाणि चांगतः १६ संपूर्णेन वमेमासि जंतोर्जातस्य मैथिल ॥ जायते नाम रूपत्वं स्त्रीपुमान्वेति लिङ्गतः १७ जातमात्रं तु तद्गुणं पट्टं दृष्ट्वा ताम्रनखांगुलि ॥ कौमारं रूपमापन्नं रूपतो नोपलभ्यते १८ कौमाराद्यौवनं चापि स्थाविर्यं चापि यौवनात् ॥ अनेन क्रमयोगेन पूर्वपूर्वं न लभ्यते १९ कलानां पृथगर्थानां प्रतिभेदः क्षणेक्षणे ॥ वर्तते सर्वभूतेषु सौक्ष्म्यात्तु न विभाव्यते १२० न चैषामत्ययो राजन लक्ष्यते प्रभवो न च ॥ अवस्थायामवस्थायां दीपस्थे वा चिषोगतिः २१ तस्याप्येवं प्रभावस्य सदश्वस्येव धावतः ॥ अजस्रं सर्वलोकस्य कः कुतो वा न वा कुतः २२

नातीवाभिनिवेष्टव्यमित्याशयः ११३ कर्तृभविनिवेष्टव्यमत आह येयमिति इयमिति प्रत्यक्त्वेनाभिनीय दर्शयति प्रकृतिरधिष्ठानमात्रत्वेनोपादानं अव्यक्ता त्रिंशत्कवदृष्ट्या न गृहीता अष्टोद्रेष्ट्यादि श्रुतेर्वाङ्मनसातीतत्वात् कलाभिरुक्ताभिरेव त्रिंशत्संख्याभिः इत्थं भावेतृतीया मायया कलात्मना व्यक्ततां दृश्यतां गतेत्यर्थः याचनिष्कला बाह्या न पेक्षप्रकाशकतया सूर्यवत् त्रिंशत्कादभ्यास्वयं ज्योतिः सैव त्वंचाहं चान्ये च स्मः सर्वेषां प्रत्यग्भूत आत्मेत्यर्थः घटमणिकमल्लिकाद्याकाशानामिवोपाधिप्रतिसंधानमंतरेण भेदस्याविभाव्यमानत्वात् सर्वेषामस्माकं तन्मात्रत्वमिति भावः न च स्यापि मुकुरमुखवद्वा त्यापेक्षप्रकाशत्वमुक्तं न प्रतिबिंबस्यैव सप्रकाशो न त्वस्येति दिक् एवं चिदंशाभिप्रायेण काऽस्तीत्यादिप्रश्नानुपपत्तिमुक्त्वा जडांशाभिप्रायेणापितामाह बिंदिति बिंदुन्यासोरेतः सेकस्ततः शुक्रशोणित संयोगाद्भवति ताः निपातेन मिश्रणेन कललं परस्परविक्तं १५ । १६ । १७ । १८ । १९ कलानां परिणामवतीनां पृथगर्थानां रूपादिप्रकाशार्थानां प्रतिभेदो रूपभेदः १२० सौक्ष्म्यादित्येव विवृणोति न चेति २१ एवं परिणामभेदाद्भव्यभेदमुपेत्य प्रश्नोत्तरक्षणयोर्देहभेदात्कासिकस्यासीति प्रश्नस्यानुपपत्तिमुक्त्वा देहस्यानित्यत्वादपि तदयोगमाह तस्येति २२

२३ आदित्यात्सूर्यकांतेन मणोलोहसंबंधात् बीरुद्राद्योर्मधनादिना कलानां समुदयात् इव शब्दोऽनर्थकः पादपुरणार्थः २४ आत्मनीतिसार्थश्लोकः अहमनिदेहे आत्मानं देहं आत्मानं निष्कलं देहात्मवन्निष्कलात्मानमपि यद्यसंदिग्धं पश्यसि तर्हि ब्रह्मिष्ठस्त्वमेकात्म्यवित्त्वाद्यस्मिन्नपि देहे निष्कलमेव कुतो न पश्यसीत्यर्थः 'देहात्मज्ञानवज्ज्ञानं देहात्मज्ञानबाधकं । ज्ञानयस्य भवेदप्रसन्नेच्छाभिमुच्यते' इति वेदान्तदृष्टान्तः शुद्धज्ञानेऽस्ति तमज्ञात्वा केचिदिह मध्यममर्थं न पश्यन्ति २५ । २६ । २७ कृतवानुचितक्रियावान् भावे निष्ठा २८ धर्मोर्थः काम इत्यसंकीर्णोऽर्थः धर्मार्थयोर्धर्मकामयोः कामार्थयोश्चेति

कस्येदं कस्यवानेदं कुतो वेदं न वा कुतः ॥ संबंधः कोऽस्ति भूतानां स्वैरप्यवयवैरिह २३ यथाऽऽदित्यान्मणेश्चापि वीरुद्राश्चैव पावकः ॥ जायंत्येवं समुदयात् कलानामिव जंतवः २४ आत्मन्येवात्मनाऽऽत्मानं यथा त्वमनुपश्यसि ॥ एवमेवात्मनाऽऽत्मानं यथा त्वमनुपश्यसि ॥ एवमेवात्मनाऽऽत्मानं मन्यस्मिन् किं न पश्यसि २५ यथा त्वमनुपश्यसि स्वसमतामध्यवस्यसि ॥ अथर्मा काऽसि कस्येति किमर्थमनुपृच्छसि २६ इदं मे स्यादिदं नेति द्वैर्द्वैर्मुक्तस्य मैथिल ॥ काऽसि कस्य कुतो वेति वचनैः किंप्रयोजनम् २७ रिपौ मित्रेऽथ मध्यस्थे विजये संधिविग्रहे ॥ कृतवान्यो महीपालः किं तस्मिन् मुक्तलक्षणम् २८ त्रिवर्गसतधा व्यक्तं योनवेदेहकर्मसु ॥ संगवान्यस्त्रिवर्गेण किं तस्मिन् मुक्तलक्षणम् २९ प्रिये वाऽप्यप्रिये वाऽपि दुर्बले बलवत्यपि ॥ यस्य नास्ति समं चक्षुः किं तस्मिन् मुक्तलक्षणम् ३० तदयुक्तस्य ते मोक्षे योऽभिमानो भवेत्तृप ॥ सुहृद्भिः सन्निवार्यस्तेऽविरक्तस्येव भेषजम् ३१ तानि तानि तु संचित्य संगस्थानान्यरिंदम ॥ आत्मनात्मनिसंपश्येत्किमन्यन्मुक्तलक्षणम् ३२ इमान्यन्यानि सूक्ष्माणि मोक्षमाश्रित्य कानिचित् ॥ चतुरंगप्रवृत्तानि संगस्थानानि मे शृणु ३३ यद्दमां पृथिवीं कृत्स्नामेकच्छत्रां प्रशास्तिह ॥ एक एव स वै राजा पुरमध्यावसत्युत ३४ तत्पुरे चैकमेवास्य गृहं यदधितिष्ठति ॥ गृहेशयनमप्येकं निशायां यत्र लीयते ३५ शय्यार्धं तस्य चाप्यत्र स्त्री पूर्वमधितिष्ठति ॥ तदनेन प्रसंगे न फलेनैव हेतुज्यते ३६ एवमेवोपभोगेषु भोजनाच्छादनेषु च ॥ गुणेषु परिमेयेषु निग्रहानुग्रहप्रति ३७ परतंत्रः सदाराजा स्वल्पेष्वपि प्रसज्यते ॥ संधिविग्रहयो गेच कुतो राज्ञः स्वतंत्रता ३८ स्त्रीषु क्रीडाविहारेषु नित्यमस्या स्वतंत्रता ॥ मंत्रे चामात्यसमितौ कुतस्तस्य स्वतंत्रता ३९ यदा ह्याज्ञापयत्यन्यांस्तत्रास्योक्ताऽस्वतंत्रता ॥ अवशः कार्यते तत्र तस्मिन् तस्मिन् लक्षणे स्थितः १४० स्वप्नकामो न लभते स्वमुक्त्यर्थं भिर्जनैः ॥ शयने चाप्यनुज्ञातः सुप्त उत्थाप्यतेऽवशः ४१ स्नाह्यालभपि ब्राह्मणशुद्ध्या ग्रीन्यजेत्यपि ॥ ब्रवीहि शृणु चापीति विवशः कार्यते परैः ४२

संकीर्णादिकास्तयः धर्मार्थकामानां त्रिसंकीर्णत्विकः एक इति सप्तधा त्रिवर्गसंज्ञा न मुच्यत इत्यर्थः २९ । १३० अविरक्तस्याऽप्यशीलस्य ३१ तानीति संगस्थानानि रुपादीन्यात्मन्येव संपश्येत्तु बहिः आत्मक्रीडा आत्मरतिश्चयः स एव मुक्त इत्यर्थः ३२ चतुर्ध्वं गेपु शयनोपभोगभोजनाच्छादनेषु प्रवृत्तानि संगस्थानानि पृथिव्यादीनि ३३ यदुक्तं प्रवेशस्त्वेकतः केन मम राज्ञे पुरेऽपि वेतितव तव पुरादिना संबंध एव नास्तीत्याह यद्दमामिति । पृथ्वीपतिः पुरेऽस्तीति पृथ्वीव्यर्था पुरेशो गृहेऽस्तीति पुरं व्यर्थं गृहेशोऽपि मंत्रेऽस्तीति गृहं व्यर्थं मंत्रस्थोऽप्येकदेशेऽस्तीति तदीयप्रदेशांतरं व्यर्थं अल्पेनैव निर्वोहसिद्धेरधिकममतामोहमात्रं यथोक्तं 'मोशतादपि गोशरीरं प्रस्थाप्य शतादपि । प्रासादादपि स्वर्गशेषाः परविभूतयः' इति ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२

४३ । ४४ । ४५ । ४६ एवंराज्येदुःखायुक्तायसत्रसुखं तत्सर्वं वामप्यस्तीत्याह स्वेस्वेति ४७ । ४८ राज्याभिमानेतापोऽधिकइत्याह हतइति ४९ अमुक्तो नित्यसंबद्धः १५० । ५१ । ५२ कइति प्राप्यकोऽभिद्येतनकोऽपीत्यर्थः अतउपशममेव लभेतप्राप्नुयात् ५३ त्रिदंडविधं भोयथान्योन्याश्रयेणतिष्ठत्येवं मित्रादयः सप्त नात्रतेषां प्रधानगुणभावोऽस्तीत्यर्थः ५४ । ५५ तत्रोदयावृद्धिसयस्था

अभिगम्याभिगम्यैव्याचंते सततं नराः ॥ नचाप्युत्सहते दातुं वितरक्षीमहाजनान् ४३ दानेकोशक्षयोऽप्यस्यैवैरचास्यप्रयच्छतः ॥ क्षणेनास्योपवर्तते दोषवैराग्य कारकाः ४४ प्राज्ञानशूरांस्तथैवाढ्यानेकस्थानपिशंकते ॥ भयमप्यभयेराज्ञोयैश्च नित्यमुपास्यते ४५ तथाचैते प्रदुष्यंति राजनयेकीर्तितामया ॥ तथैवास्यभयं तेभ्योजायते पश्ययादृशम् ४६ सर्वःस्वेस्वेष्टे हेराजा सर्वःस्वेस्वेष्टे हेगृही ॥ निग्रहानुग्रहान्कुर्वस्तुल्योजनकराजभिः ४७ पुत्रादारास्तथैवात्माकोशो मित्रा गिसंचयाः ॥ परैःसाधारणाह्येतेतैस्तैरेवास्यहेतुभिः ४८ हतोदेशःपुरंदग्धप्रधानःकुंजरोमृतः ॥ लोकसाधारणेष्वेष्टमिथ्याज्ञानेन तप्यते ४९ अमुक्तो मानसैर्दुःखैरिच्छाद्वेषभयोद्भवैः ॥ शिरोरोगादिभीरोगैस्तथैवाभिनिनयंतुभिः ५० द्वैस्त्वैस्त्वैस्त्वपहतःसर्वतःपरिशंकितः ॥ बहुप्रत्यर्थिकं राज्यमुपास्ते गणयन्निशाः ५१ तदल्पसुखमत्यर्थं बहुदुःखमसारवत् ॥ तृणाग्निज्वलनप्रख्यं फेनबुद्बुदसन्निभम् ५२ कोराज्यमभिपद्येत प्राप्यचोपशमं लभेत् ॥ ममेदमित्यच्चेदं पुरंराष्ट्रं च मन्यसे ५३ बलंकोशममात्याश्चकस्यैतानि नवानृप ॥ मित्रामात्यपुरंराष्ट्रं दंडःकोशोमहीपतिः ५४ सप्तांगस्यास्य राज्यस्य त्रिदंडस्येव तिष्ठतः ॥ अन्योन्यगुणयुक्तस्य कः केन गुणतोऽधिकः ५५ तेषु तेषु हि कालेषु तत्तदंगं विशिष्यते ॥ येन यत्सिध्यते कार्यं तत्प्राधान्याय कल्पते ५६ सप्तांगश्चैव संघातस्त्रयश्चान्येनृपोत्तम ॥ संभूय दशवर्गोऽयं भुंक्ते राज्यं हिराजवत् ॥ यश्च राजामहोत्साहः क्षत्रधर्मे रतो भवेत् ५७ स तु प्येदं राज्यं तत्सर्वं यो दशावैः ॥ नास्त्यसाधारणो राजानास्ति राज्यमराजकम् ५८ राज्येऽसति कुतो धर्मो धर्मेऽसति कुतः परम् ॥ योऽप्यत्र परमो धर्मः पवित्रं राजराज्ययोः ५९ पृथिवीदक्षिणायस्य सोऽश्वमेधो न युज्यते ॥ साऽहमेता निकर्माणिराजदुःखानि मैथिल १६० समर्थाः शतशो वक्तुमर्थाः अपि सहस्रशः ॥ स्वदेहेनाभिषंगो मे कुतः परपरिग्रहे ६१ न मामेवं विधां युक्तामीदृशं वक्तुमर्हसि ॥ ननु नाम त्वयामोक्षः कृत्स्नः पंचशिखाच्छ्रुतः ६२ सोपायः सोपनिषदः सोपासंगः सनिश्चयः ॥ तस्य ते मुक्तसंगस्य पाशानाक्रम्य तिष्ठतः ६३ छत्रादिषु विशेषेषु पुनः संगः कथं नृप ॥ श्रुतं तेन श्रुतं मन्ये मृषा वाऽपि श्रुतं श्रुतम् ६४ अथवा श्रुतसंकाशं श्रुतमन्यच्छ्रुतं त्वया ॥ अथापीमासु संज्ञासु लौकिकीषु प्रतिष्ठसे ६५ अभिषंगावरो धाम्यां बद्धस्त्वं प्राकृतो यथा ॥ सत्वेनानुप्रवेशो हियोज्यं त्वयि कृतो मया ६६

नाख्यानीतिशास्त्रोक्ताः ५६ संभूयेति तथाऽचेतनः कोशः स्वपुष्ट्यै मित्रादीन् भुंक्ते एवं मित्रादयोऽपि कोशमिति जडयोरेवोपकार्योपकारकभावो न तु जडाजडयोः ५७ । ५८ असतीतिच्छेदः परमोक्षसुखं ५९ । १६० । ६१ ईदृशं सत्त्वसंबन्धेन संकरकर्तृत्वं ६२ उपायो निदिध्यासनं उपनिषच्छ्रवणमनने उपासंगो ध्यानांगानियमादीनि निश्चयस्तद्धेतुर्ब्रह्मात्मैकत्वानुभवः पाशानाक्रम्य कामादीन् जित्वा ६३ श्रुतं शास्त्रं त्वयानुश्रुतं न ज्ञातं मृषादंभेन ६४ श्रुतसंकाशं शास्त्राभासरूपं श्रुतं शास्त्रं त्वया श्रुतमाकर्णितं संज्ञासु वाच्यारंभणविकारो नाम धेयम् इति श्रुतेनास्मिन्मात्रासु संपत्तु ६५ । ६६

६७ शून्यं बोधशून्यं तव बुद्धिसत्त्वमिति भावः शून्यागारेवास्य संन्यासिनां धर्म इति नममकश्चिदोपोऽस्ति ६८ । ६९ । १७० । ७१ । ७२ । ७३ मोक्षवार्तिको वार्त्तामात्राभिज्ञानतुमुक्तः ७४ मुक्तत्वे हि माकृथावर्णसंकरमित्युक्तिरयुक्तेत्याह नहीति एकत्वं चिदात्मनः पृथक्त्वं पुं प्रकृत्योः भाव आत्मा अभावस्तुच्छरूपत्वात् प्रकृतिः अनयोः समायोगे वर्णसंकरो न्यस्ति ७५ कथं तर्हि वर्णसंकरो नित्यत इत्याशंक्य वर्णाश्रमाभिमानवशादित्याह वर्णाश्रमा इति अपृथक्त्वित्त्वनः पृथक्त्वं पुं प्रकृत्योर्विवेकस्तदस्यास्तीति पृथक्त्वीतदन्यस्य अतएव पृथक्त्वेन नानात्वेन वर्णाश्रमायस्य भांति दृष्टा अर्था येन सः

किं तवापठतं तत्रयदि मुक्तोऽसि सर्वशः ॥ नियमो ह्येषु वर्णेषु यतीनां शून्यवासिता ६७ शून्यमवेशयं त्याचमया किं कस्य दूषितम् ॥ नपाणिभ्यां न बाहुभ्यां पादोरुभ्यां न चाऽनघ ६८ नगात्रावयवैरन्यैः स्पृशामित्वां न राधिप ॥ कुले महति जाते न हीमता दीर्घदर्शिना ॥ नैतत्सदसि वक्तव्यं सद्वाऽसद्वा मिथः कृतम् ६९ ब्राह्मणा गुरवश्चेतथामान्या गुरूत्तमाः ॥ त्वंचाथ गुरुरप्येषामेव मन्यो न्यगौरवम् १७० तदेवमनुसंदृश्य वाच्यावाध्यं परीक्षता ॥ स्त्रीपुंसोः समवायोऽयं त्वया वाच्यो न संसदि ७१ यथा पुष्करपर्णस्थं जलं तत्पर्णमस्पृशत् ॥ तिष्ठत्यस्पृशती तद्वत्त्वयि वत्स्यामि मैथिल ७२ यदि चाद्यस्पृशं त्यामे स्पृशं जानासि कंचन ॥ ज्ञानं कृतमर्बीजं ते कथं तेनेह भिक्षुणा ७३ सगार्हस्थ्या ज्युतश्च त्वं मोक्षं चानाप्यदुर्विदम् ॥ उभयोरंतराले वैवर्तसे मोक्षवार्त्तिकः ७४ न हि मुक्तस्य मुक्तेन ज्ञस्यैकत्वपृथक्त्वयोः ॥ भावाभावसमायोगे जायते वर्णसंकरः ७५ वर्णाश्रमाः पृथक्त्वेन दृष्टार्थस्यापृथक्त्वित्त्वनः ॥ नान्यदन्यदिति ज्ञात्वानान्यदन्यवर्तते ७६ पाणौ कुंडं तथा कुंडे पयः पयसि मक्षिका ॥ आश्रिताश्रययोगेन पृथक्त्वेनाश्रिताः पुनः ७७ न तु कुंडे पयो भावः पयश्चापि न मक्षिका ॥ स्वयमेवाभुवंत्येते भावानतु पराश्रयम् ७८ पृथक्त्वादाश्रमाणां च वर्णान्यत्वे तथैव च ॥ परस्परपृथक्त्वाच्च कथं ते वर्णसंकरः ७९ नास्मि वर्णोत्तमा जात्या न वैश्यानां वरा तथा ॥ तव राजन्स वर्णाऽस्मि शुद्धयो निरविभुता १८० प्रधानो नाम राजर्षिर्व्यक्तं ते श्रोत्रमागतः ॥ कुले तस्य समुत्पन्ना सुलभां नाम विद्धिमाम् ८१ द्रोणश्च शतशृंगश्च शक्रद्वारश्च पर्वतः ॥ मम सत्रेषु पूर्वेषां चितामघवता सह ८२ साऽहं तस्मिन्कुले जाता भर्तृर्यसति मद्भिधे ॥ विनीता मोक्षधर्मेषु च राम्ये कामुनिव्रतम् ८३ नास्मि सत्रप्रतिच्छन्नान परस्वापहारिणी ॥ न धर्मसंकरकरी स्वधर्मेऽस्मि घृतव्रता ८४ नास्थिरास्वप्रतिज्ञायां नासमीक्ष्य प्रवादिनी ॥ नासमीक्ष्या गता चेह त्वत्सकाशं जनाधिप ८५ मोक्षे ते भावितां बुद्धिं श्रुत्वाऽहं कुशलैषिणी ॥ तव मोक्षस्य चाप्यस्य जिज्ञासार्थमिहा गता ८६

जगतः पृथक्त्वं मन्वानस्यैतद्दृष्ट्या न्यभिचाराद्वर्णसंकरइत्यर्थः यदा त्वेवं जानात्यन्यच्छरीरमन्यदात्मानमभवति इति तदा ज्ञात्वा एतदेवापरोक्षीकृत्य स्थितायाममाऽन्यत्सत्त्वमन्यत्र त्वयि न वर्तत इत्यर्थः ७६ पाणि कुंडादय एकदेशस्था अपि परस्परं न संकीर्यंते कृसरान्नवदेकलोलीभावनं गच्छंत्येवमाश्रमाणां वर्णानां चाऽऽत्मनः सकाशात् तव ब्रह्मिष्ठस्य पृथक्त्वात् कथं वर्णसंकर इति श्लोकप्रयार्थः ७७ । ७८ । ७९ १८० । ८१ द्रोणादयः पर्वता मम पूर्वेषां सत्रेषु मघवता सह चिताश्रयने इष्टकास्थाने निवेशिता इत्यर्थः ८२ तस्मिन् विख्यातप्रभावे कुले विनीता गुरुभिः शिक्षिता मद्भिधे भर्तृर्यसत्यप्राप्ते सति नैष्ठिकं ब्रह्म धर्ममेवाश्रित्य संन्यासं कृतवत्यस्मीत्यर्थः ८३ सत्रप्रतिच्छन्ना कपटसंन्यासिनी ८४ । ८५ । ८६

निकृतिर्नीचकर्म वचनाद्योपादि उपनिधिभिश्छलेन ३१ । ३२ नरकादुद्विजेदित्युक्त्वास्वर्गोऽपिनश्येतेत्याह महापदानीत्यादिना ब्रह्मादीनां स्थानानि दृष्ट्वा कथं भव्योऽहमिति श्लाघसे परंतु
ब्रह्मना वक्षसे मृत्युकारिकांजरां ३३ प्रयायतां प्रचल्यतां मोक्षमार्गेण प्रस्थातव्यं सुखस्य प्रमाथिसंविधीयतां प्रयत्यतां ३४ अंतकाय अयति सुखाय दारुणैः कृच्छ्रादितपोभिः ३५ यावत्जी
वितहरणं जायते ततः प्रागेव सांपरायिकं परलोकहितं कुरुष्वेत्युत्तरेण संबधः ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ वृकाः कामादयः ४३ हिरण्यमयवृक्षदर्शनं मरणचिह्नं ४४ तेत्वांतवमातिंवा ४५

योलुब्धः सुभृशं प्रियानृतश्च मनुष्यः सततं निकृतिवचनाभिरतिः स्यात् ॥ उपनिधिभिरसुखकृत्सपरमनिरयगोभृशमसुखमनुभवति दुष्कृतकर्मा ३१ उष्णां वैत
रणीं महानदीमवगाढोऽसिपत्रवनभिन्नगात्रः ॥ परशुवनशयोनिपतितो वसति च महानिरये भृशार्तः ३२ महापदानि कथसेन चाप्यवेक्षसे परम् ॥ चिरस्य मृत्युका
रिकामनागतान् बुध्यसे ३३ प्रयायतां किमास्यते समुत्थितं महद्भयम् ॥ अतिप्रमाथि दारुणं सुखस्य संविधीयताम् ३४ पुरा मृतः प्रणीयते यमस्य राजशासनात् ॥
त्वमंतकाय दारुणैः प्रयत्नमार्जवेकुरु ३५ पुरा समूलबांधवं प्रभुर्हरत्य दुःखवित् ॥ तवेह जीवितं यमो न चास्ति तस्य वारकः ३६ पुराऽभिवाति मारुतो यमस्य यः पुरः
सरः ॥ पुरैक एव नीयसे कुरुष्व सांपरायिकम् ३७ पुरा सहिष्णुवते प्रवाति मारुतो ततः ॥ पुरा च विभ्रमंति ते दिशो महाभयागमे ३८ श्रुतिश्च सन्निरुध्यते पुरा तवेह
पुत्रक ॥ समाकुलस्य गच्छतः समाधिमुत्तमं कुरु ३९ शुभाशुभे पुरा कृते प्रमादकर्म विभुते ॥ स्मरन् पुरा न तप्यसे निधत्स्व केवलं निधिम् ४० पुरा जरा कलेवरं विजर्ज
रीकरोति ते ॥ बलांगरूपहारिणी निधत्स्व केवलं निधिम् ४१ पुरा शरीरमंतको भिनति रोगसारथिः ॥ प्रसह्य जीवितक्षये तपो महत्समाचर ४२ पुरा वृकाभयं कराम
नुष्य देहगोचराः ॥ अभिद्रवंति सर्वतो यतस्व पुण्यशीलने ४३ पुरा धकारमेककोऽनुपश्यसित्वरस्व वै ॥ पुरा हिरण्ययात्रगात्रिरीक्षसेऽद्रिमूर्धनि ४४ पुरा कुसंग
तानि ते सुहृन्मुखाश्च शत्रवः ॥ विचालयंति दर्शनाद्दृष्टस्व पुत्रयत्परम् ४५ धनस्य यस्य राजतोभयं न चास्ति चोरतः ॥ मृतं च यन्नमुंचति समर्जयस्व तद्धनम् ४६
न तत्र संविज्यते स्वकर्मभिः परस्परम् ॥ यदेव यस्य यौतकं तदेव तत्र सोऽश्रुते ४७ परत्र येन जीव्यते तदेव पुत्रदीयताम् ॥ धनं यदक्षरं धुवं समर्जयस्व तत्स्वयम् ४८
न यावदेव पच्यते महाजनस्य यावकम् ॥ अपक्व एव यावके पुरा प्रलीयसे त्वरम् ४९ न मातृपुत्रबांधवानसंस्तुतः प्रियोजनः ॥ अनुव्रजंति संकटे व्रजंतमेकपातिनम् ५०
यदेव कर्म केवलं पुरा कृतं शुभाशुभम् ॥ तदेव पुत्रसार्थिकं भवत्यमुत्र गच्छतः ५१ हिरण्यरत्नसंचयाः शुभाशुभेन संचिताः ॥ न तस्य देहसंक्षये भवन्ति कायसाधकाः
५२ परत्र गामिकस्य ते कृताकृतस्य कर्मणः ॥ न साक्षि आत्मना समो नृणामिहास्तिकश्चन ५३

तद्धनं विद्यां ४६ यौतकं विवाहासंधनं दयादाग्राह्यं पाथेयमित्यर्थः ४७ । ४८ यावके घृतं खंडमिश्रेण वपिष्ठविकारेत्वरं त्वरायुक्तं यथास्यात्तथा प्रलीयसे त्रियसे भोगान्भुक्त्वामोक्षेयत्नं करिष्या
मीति न संतप्य अप्राप्त एव भोगे मृत्युभयमस्तीति भावः ४९ । ५० सार्थिकं देहं द्रियादिसार्थिकाहकं ५१ । ५२ परत्र गामिकस्य गमनशीलस्य साक्षि आत्मनेति इकोऽसवर्णे शाकस्य हस्वश्चेति प्रकृति
भावे हस्वः साक्षितात्मनेति पाठः प्रामादिकः मामन्योनजानातीति मत्वा पार्पनकर्तव्यमिति भावः ५३

ननु कर्त्रात्मनोतिरिक्तस्य साक्षिणः सत्त्वे मानं किमंत आह मनुष्येति अमुत्र साक्षिणि गच्छतीत्यमानं स्य कर्तुं ननु देहस्य शून्यमिव शून्यकमभावो भवति परदृष्ट्या सन्नपि योगिदृष्ट्या मनुष्यदेहो नष्टो भवती
त्यर्थः अत्र विद्वदनुभवं प्रमाणयति प्रविश्येति हार्दिकाशमिति शेषः ५४ साक्ष्यं तराण्याह इहेति ५५ । ५६ तत्र परलोकमार्गे विरूपाः रौद्राश्च माक्षिकाः दंशायस्मिन् अनेके परिपथिनः शत्रवो लोहंतुडाः प
क्षि वृकादयोऽस्मिन् ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ अबुद्धीन्मोहयतीति तथा पावकः पुनाति पवित्रीकरोतीति व्युत्पत्त्या धर्मः क्लीबपाठे पावकं सत्कर्म यावकमिति पाठेऽपि यावकमिव पाथेय रूपो
धर्म एव ६२ । ६३ प्रमादगः प्रमादगृहवासी अंतकः चमूं च मतिभक्षयतीति चमूरिंद्रियसेनाताम मुखामंतकत्वादिदोषेण स्वस्वविषयभोगहीनां यावत्करोति । ततः पुरेव गृहीतं देहमनतिक्रम्येति यथा गृ
हीतं देहमात्रेणेत्यर्थः ६४ यथेति पुरः पश्चाच्च सर्वमात्ममात्रं यथा भवति तथा गतिमात्मज्ञानरूपां आत्मना देहेन परेण तत्संबधिपुत्रादिना ६५ भयेषु उपस्थितेषु एकपातिना एकाकिना यत्सांपरायिकं

मनुष्यदेहशून्यकं भवत्यमुत्र गच्छतः ॥ प्रविश्य बुद्धिचक्षुषा प्रदृश्यते हि सर्वशः ५४ इहाग्निसूर्यवायवः शरीरमाश्रितास्त्रयः ॥ त एव तस्य साक्षिणो भवन्ति धर्मदर्शि
नः ५५ अहर्निशेषु सर्वतः स्पृशः सुसर्वचारिणः ॥ प्रकाशगूढवृत्तिषु स्वधर्ममेव पालय ५६ अनेकपारिपंथिके विरूपरौद्रमक्षिके ॥ स्वमेव कर्म रक्षयतां स्वकर्म तत्र ग
च्छति ५७ न तत्र संविज्यते स्वकर्मणा परस्परम् ॥ तथा कृतं स्वकर्म जंतदेव भुज्यते फलम् ५८ यथाऽप्सरोगणाः फलं सुखं महर्षिभिः सह ॥ तथाऽऽश्रुवन्ति कर्मजं विमा
नकामगामिनः ५९ यथेह यत्कृतं शुभं विपाप्मभिः कृतात्मभिः ॥ तदा श्रुवन्ति मानवास्तथा विशुद्धयोनयः ६० प्रजापतेः सलोकतां बृहस्पतेः शतक्रतोः ॥ व्रजंति ते परां
गतिं गृहस्थधर्मसेतुभिः ६१ सहस्रशोऽप्यनेकशः प्रवक्तुमुत्सहामते ॥ अबुद्धिर्मोहनं पुनः प्रभुर्निनाय पावकः ६२ गतात्रिणष्टवर्षताधुवोऽसि पंचविंशकः ॥ कुरुष्व
धर्मसंचयं यो हितेऽतिवर्तते ६३ पुरा करोति सौतकः प्रमादगो मुखांचमूम् ॥ यथा गृहीतमुत्थितस्त्वरस्वधर्मपालने ६४ यथा त्वमेव पृष्ठतस्त्वमग्रतो गमिष्यसि ॥
तथा गतिं गमिष्यतः किमात्मना परेण वा ६५ यदेकपातिना सतां भवत्यमुत्र गच्छताम् ॥ भयेषु सांपरायिकं निधत्स्व केवलं निधिम् ६६ सकूलमूलबांधवं प्रभुर्हरत्य सं
गवान् ॥ न संतियस्य वारकाः कुरुष्व धर्मसंनिधिम् ६७ इदं निदर्शनं मया तवेह पुत्रसांप्रतम् ॥ स्वदर्शनानुमानतः प्रवर्णितं कुरुष्व तत् ६८ दधातियः स्वकर्मणा
दधातियस्य कस्यचित् ॥ अबुद्धिर्मोहजैर्गुणैः स एक एव युज्यते ६९ श्रुतं समस्तमश्रुते प्रकुर्वतः शुभाः क्रियाः ॥ तदेतदर्थं दर्शनं कृतज्ञमर्थसंहितम् ७० निबं
धनी रज्जुरेषा याग्रामेव स तोरति ॥ छित्वैतां सुकृतोयांति नैनां छिदंति दुष्कृतः ७१ किं ते धनेन किं बंधुभिस्तो किं ते पुत्रैः पुत्रकयो मारिष्यसि ॥ आत्मानम
न्विच्छ गुहां प्रविष्टं पिता महास्तेक गताश्च सर्वे ७२

परलोके हितं ते मेव धर्मज्ञानं वानिधिमिव निगूहनिधत्स्व केवलं शुद्धं मिष्कामं निर्गुणं ६६ कूलमग्रं प्राकूलेषु दर्भेषु पविश्येति लिङ्गात् बालवृद्धैर्वयस्यैः सहितं यथा स्यात्तथेत्यर्थः ६७ । ६८ यः स्वकर्मणा
दधाति आत्मानं देहं पुष्पाति यस्य कस्यचित् फलस्य कृतं दधाति च अबुद्धिरज्ञानं मोहो विपरीतज्ञानं तदुभयजैर्गुणैर्दुःखादिभिः मुच्यत इति पाठे आत्मानं चित्तं दधाति एकस्मिन् तत्त्वे धारयति यस्येति यत्किं
चिद्दधाति सर्वं यजतीत्यर्थः ६९ श्रुतं तत्त्वमस्यादिवाक्यजं ज्ञानं कर्तुं समस्तं ब्रह्मांडमश्रुते व्याप्नोति । 'य एवं वेदाहं ब्रह्मास्मीति स इदं सर्वं भवति' इति ब्रह्मविदः सार्वान्म्यश्रुतेः तदेतत्सार्वान्म्यसार्वद्वयार्थ
स्य मोक्षालयपरमपुरुषार्थस्य दर्शनं नाप्यत् कृतज्ञं कृतज्ञोऽपदिष्टमर्थसंहितं पुरुषार्थसंगतं भवति न तु कृतज्ञादौ सार्वद्वयसार्वान्म्यदार्थविद्या उत्तमा येव दातव्येत्यर्थः ७० । ७१ । ७२

७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ देहभेदेऽपि मरणं नास्तीति जानतां अनुपालितेशिष्टैराहते पथिवर्तमानानां ७८ । ७९ । ८० नोत्क्रामति धर्ममिति शेषः ८१ नोपहतेति नैकधेति वत्समा
सः ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ मोक्षदेशिकं मोक्षोपदेशं ९४ पावकस्य धर्मस्याध्ययनं यावकेति पाठेऽपि स एवार्थः यद्वा पावकाध्ययनं

ध्वः कार्यमद्य कुर्वीत पूर्वाह्ने चापराह्निकम् ॥ न हि प्रतीक्षते मृत्युः कृतं वाऽस्य न वा कृतम् ७३ अनुगम्य विनाशं ते निवर्तते ह बांधवाः ॥ अग्नौ प्राक्षिप्य पुरुषं ज्ञातयः सुहृदस्त
था ७४ नास्तिकात्रिणुक्रोशान्न रान्पापमते स्थितान् ॥ वामतः कुरु विस्त्रब्धं परं प्रेप्सुरतंद्रितः ७५ एवमभ्याहते लोके काले नोपनिपीडिते ॥ सुमहद्वैर्यमालं व्यध
र्मसर्वात्मना कुरु ७६ अथे मंदर्शनोपायं सम्यग्यो वेति मानवः ॥ सम्यक् स्वधर्मं कृत्वेह परत्र सुखमश्नुते ७७ न देहभेदे मरणं विजानतां च प्रणाशः स्वनुपालिते पथि ॥
धर्मं हियो वर्धयते संपंडितो य एव धर्माच्च यते समुद्यति ७८ प्रयुक्तयोः कर्मपथि स्वकर्मणोः फलं प्रयोक्ता लभते यथा कृतम् ॥ निहीनकर्मानिरयं प्रपद्यते त्रिविष्टपंगच्छ
ति धर्मपारगः ७९ सोपानभूतं स्वर्गस्य मानुष्यं प्राप्य दुर्लभम् ॥ तथाऽऽत्मानं समादध्याद्भ्यते न पुनर्यथा ८० यस्य नोत्क्रामति मतिः स्वर्गमार्गानुसारिणी ॥
तमाहुः पुण्यकर्माणमशोच्यं पुत्रबांधवैः ८१ यस्य नोपहता बुद्धिर्निश्चये ह्यवलंबते ॥ स्वर्गे कृतावकाशस्य नास्ति तस्य महद्भयम् ८२ तपो वनेषु ये जातास्तत्रैव
निधनंगताः ॥ तेषामल्पतरो धर्मः कामभोगानजानताम् ८३ यस्तु भोगान्परित्यज्य शरीरेण तपश्चरेत् ॥ न तेन किंचिन्न प्राप्तं तन्मे बहुमतं फलम् ८४ मातापि
तसहस्राणि पुत्रदारशतानि च ॥ अनागतान्यतीतानि कस्य ते कस्य वा वयम् ८५ अहमेको न मे कश्चिन्नाहमन्यस्य कस्यचित् ॥ न तं पश्यामि यस्याहं तन्न पश्यामि यो मम
८६ न तेषां भवता कार्यं न कार्यं तव तैरपि ॥ स्वकृतैस्तानि जातानि भवांश्चैव गमिष्यति ८७ इह लोके हि धनिनां स्वजनः स्वजनायते ॥ स्वजनस्तु दरिद्राणां जीवतामपि
नश्यति ८८ संचिनोत्य शुभं कर्म कलत्रापेक्षया नरः ॥ ततः क्लेशमवाप्नोति परत्रेह तथैव च ८९ पश्यति छिन्नभूतं हि जीवलोकं स्वकर्मणा ॥ तत्कुरुष्व तथा पुत्रकृत्स्नं यत्समु
दाहृतम् ९० तदेतत्संप्रदश्यैव कर्मभूमिं प्रपश्यतः ॥ शुभान्याचरितव्यानि परलोकमभीप्सता ९१ मासर्तुसंज्ञापरिवर्तकेन सूर्याग्निनारात्रिदिवेन ॥ स्वकर्मनि
ष्ठाफलसाक्षिकेन भूतानि कालः पचति प्रसह्य ९२ धनेन किं यन्न ददाति नाश्रुते बलेन किं येन रिपुं न बाधते ॥ श्रुतेन किं येन न धर्ममाचरेत् किमात्मना यो न जितेन्द्रियो वशी ९३
॥ भीष्म उवाच ॥ इदं द्वैपायनवचो हितमुक्तं निशम्यतु ॥ शुको गतः परित्यज्य पितरं मोक्षदैशिकम् ९४ ॥ इति श्री० शां० मोक्ष० पावकाध्ययनं नाम एकविंशत्यधिक
त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३२१ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यद्यस्ति दत्तमिष्टं वा तपस्तपंतं तथैव च ॥ गुरुणां वापि शुश्रूषा तन्मे ब्रूहि पितामह १ ॥ भीष्म उवाच ॥ आत्मनानर्थ
युक्तेन पापे निविशते मनः ॥ सकर्मकलुषं कृत्वा क्लेशमहतिधीयते २ दुर्भिक्षादेव दुर्भिक्षं क्लेशात् क्लेशं भयाद्भयम् ॥ मृतेभ्यः प्रमृतायांति द्ररिद्राः पापकर्मिणः ३

चित्तशोधकाध्ययनं नाम ॥ इति शांति० मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भा० एकविंशत्यधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३२१ ॥ संन्यासोपयोगिवैराग्यहेतुधर्मानुक्त्वा इतरेषां वैयर्थ्यमाशंक्य तेषामपि
सदसत्फलत्वमनिवार्यमित्याह यद्यस्तीत्यादिना प्राग्व्याख्यातोऽयमध्यायः १ । २ । ३

४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्यदीपे द्वाविंशत्यधिकत्रि
उत्सवा दुस्संवांति स्वर्गात्स्वर्गसुखात्सुखम् ॥ श्रद्धा नानाश्रदांताश्च धनस्थाः शुभकारिणः ४ व्यालकुंजरदुर्गेषु सर्पचौरभयेषु च ॥ हस्तावापेन गच्छंति नास्तिकाः किम
तः परम् ५ प्रियदेवातिथेयाश्च वदान्याः प्रियसाधवः ॥ क्षेम्यमात्मवतां मार्गमास्थिता हस्तदक्षिणाः ६ पुलकाइव धान्येषु पूत्यं डाइवपक्षिषु ॥ तद्विधास्ते मनुष्ये
षु येषां धर्मो न कारणम् ७ सुशीघ्रमपि धावंतं विधानमनुधावति ॥ शैते सहशयानेन येन येन यथा कृतम् ८ पापं तिष्ठति तिष्ठंतं धावंतमनुधावति ॥ करोति कुर्वतः
कर्मच्छायेवानुविधीयते ९ येन येन यथायद्यत्पुरा कर्मसु निश्चितम् ॥ तत्तदेवोत्तरं भुंक्ते नित्यं विहितमात्मना १० समानकर्मविक्षेपाविधानपरिरक्षणम् ॥ भूतग्राममिमं
कालः समंतादपकर्षति ११ अचोद्यमानानि यथाऽपुष्पाणि च फलानि च ॥ स्वकालं नातिवर्तते तथा कर्मपुरा कृतम् १२ समानश्चावमानश्च लाभो लाभः क्षयाव्य
यौ ॥ प्रावृत्तानि निवर्तते निधनांताः पदे पदे १३ आत्मनाविहितं दुःखमात्मनाविहितं सुखम् ॥ गर्भशय्यामुपादाय भजते पूर्वदेहिकम् १४ बालो युवावा वृद्धश्च य
त्करोति शुभाशुभम् ॥ तस्यां तस्यामवस्थायां भुंक्ते जन्मनि जन्मनि १५ यथाधेनुसहस्रेषु वत्सो विंदाति मातरम् ॥ तथा पूर्वकृतं कर्म कर्तारमनुगच्छति १६ मलि
नं हियथा वस्त्रं पश्चाच्छुद्धयति वारिणा ॥ उपवासैः प्रतप्तानां दीर्घं सुखमनंतकम् १७ दीर्घकालेन तपसा सेवितेन महामते ॥ धर्मनिधूतपापानां संसिध्यंते मनोरथाः
१८ शकुनानामिवाकाशे मत्स्यानामिव चोदके ॥ पदं यथान हश्येत तथा पुण्यकृतांगतिः १९ अलमन्यैरुपालब्धैः कीर्तितैश्च व्यतिक्रमैः ॥ पेशलं चानुरूपं च कर्त
व्यं हितमात्मनः २० ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि धर्ममूलिको नाम द्वाविंशत्यधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३२२ ॥ ॥ ध ॥ ॥ युधिष्ठिर
उवाच ॥ कथं व्यासस्य धर्मात्मा शुको जज्ञे महातपाः ॥ सिद्धिं च परमां प्राप्तस्तन्मे ब्रूहि पितामह १ कस्यां चोत्पादयामास शुक्लं व्यासस्तपोधनः ॥ न ह्यस्य जननीं
विब्रजन्मचाग्र्यं महात्मनः २ कथं च बालस्य सतः सूक्ष्मज्ञाने गतामतिः ॥ यथानान्यस्य लोकेऽस्मिन् द्वितीयस्येह कस्यचित् ३ एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं विस्तरेण म
हामते ॥ न हि मे तृप्तिरस्तीह शृण्वतोऽमृतमुत्तमम् ४ महात्म्यमात्मयोगं च विज्ञानं च शुक्लस्य ह ॥ यथावदनुपूर्वेण तन्मे ब्रूहि पितामह ५ ॥ भीष्म उवाच ॥ न हा
यनैर्न पलितैर्न वितैर्न च बंधुभिः ॥ ऋषयश्च क्रिरेधर्मयो नूतानः स नो महान् ६ तपोमूलमिदं सर्वं यन्मां पृच्छसि पांडव ॥ तदिन्द्रियाणि संयम्य तपो भवति नान्यथा ७
इन्द्रियाणां प्रसंगेन दोषमर्च्छत्यसंशयम् ॥ संनियम्य तु तान्येव सिद्धिमाप्नोति मानवः ८ अश्वमेधसहस्रस्य वाजपेयशतस्य च ॥ योगस्य कलया तात न तुल्यं विद्यते
फलम् ९ अत्र ते वर्तयिष्यामि जन्मयोगफलं तथा ॥ शुक्लस्याग्रांगतिं चैव दुर्विदामकृतात्मभिः १०

शततमोऽध्यायः ॥ ३२२ ॥ ॥ अ ॥ शकुनानामिवाकाश इति ब्रह्मनिष्ठानां निष्कलात्मत्वं श्रुत्वा संन्याससहितब्रह्मनिष्ठावान् शुक्लः श्रुतिपथमवतीर्णस्तदीयेनैव मार्गेणाहंकृतकृत्यः स्यामिति मन्वान
स्तस्य जन्मादिकं सर्वं पृच्छति कथं व्यासस्य धर्मात्मेत्यादि १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १०

११। १२ योगेनात्मानमाविश्यांतर्हृदयेईदियाणिनिर्हृयेत्यर्थः ११। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४ कृष्णस्यव्यासस्य २५। २६। २७। २८ तद्भावभावीति तद्भावंब्रह्माभावंब्रह्माहमितिभावमाशयभावयतीति तद्भावभावी'तदितिवाएतस्यमहतोभूतस्यनामभवति'इतितच्छब्दस्यब्रह्मनामधेयत्वश्रुतेः नकेवलभावनामात्रकृतपितुतदुद्धिस्तत्रैवबु मेरुशृंगेकिलपुराकर्णिकारवनायुते ॥ विजहारमहोदेवोभीमैर्भूतगणैर्वृतः ११ शैलराजसुताचैवदेवीतत्राभवत्पुरा ॥ तत्रदिव्यंतपस्तेपेकृष्णद्वैपायनस्तदा १२ योगेनात्मानमाविश्ययोगधर्मपरायणः ॥ धारयन्सतपस्तेपेपुत्रार्थंकुरुसत्तम १३ अग्रेभूमेरपावायोरंतरिक्षस्यवाविभो ॥ धैर्येणसंमितःपुत्रोममभूयादितिस्मह १४ संकल्पेनाथयोगेनदुष्प्रापमकृतात्मभिः ॥ वरयामासदेवेशमास्थितस्तपउत्तमम् १५ अतिष्ठन्मारुताहारःशतंकिलसमाःप्रभुः ॥ आराधयन्महोदेवंबहु रूपमुमापतिम् १६ तत्रब्रह्मर्षयश्चैवसर्वेराजर्षयस्तथा ॥ लोकपालाश्चलोकेशासाध्याश्चवसुभिःसह १७ आदित्याश्चैवरुद्राश्चदिवाकरनिशाकरौ ॥ वसवोमरुतश्चैवसागराःसरितस्तथा १८ अश्विनौदेवगंधर्वास्तथानारदपर्वतौ ॥ विश्वावसुश्चगंधर्वःसिद्धाश्चाप्सरसस्तथा १९ तत्ररुद्रोमहोदेवःकर्णिकारमर्याशुभाम् ॥ धारयाणःस्रजंभातिज्योत्स्नामिवनिशाकरः २० तस्मिन्दिव्येनरम्येदेवदेवर्षिसंकुले ॥ आस्थितःपरमयोगमृषिःपुत्रार्थमच्युतः २१ नचास्यहीयतेप्राणोनग्लानिरुपजायते ॥ त्रयाणामपिलोकानांतदद्भुतमिवाभवत् २२ जटाश्वतेजसातस्यवैश्वानरशिखोपमाः ॥ प्रज्वलंत्यःस्मदृश्यंतेयुक्तस्यामिततेजसः २३ मार्कंडेयोहिभगवानेतदाख्यातवान्मम ॥ सदेवचरितानीहकथयामासमेसदा २४ एताअद्यापिकृष्णस्यतपसातेनदीपिताः ॥ अग्निवर्णाजटास्तातप्रकाशंतेमहात्मनः २५ एवंविधेनतपसातस्यभक्त्याचभारत ॥ महेश्वरःप्रसन्नात्माचकारमनसामतिम् २६ उवाचचैवंभगवांस्त्र्यंबकःप्रहसन्निव ॥ एवंविधस्तेतनयोद्वैपायनमविष्यति २७ यथाह्यग्निर्यथावायुर्यथाभूमिर्यथाजलम् ॥ यथाचखंतथाशुद्धोभवितातेसुतोमहान् २८ तद्भावभावीतदुद्धिस्तदात्मातदपाश्रयः ॥ तेजसाऽऽवृत्यलोकौस्त्रीन्यशःप्राप्स्यतितेसुतः २९ ॥ इति श्रीमहाभारते शांति०मोक्ष०शुकोत्पत्तौत्रयोविंशत्याधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३२३ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ सलब्ध्वापरमंदेवाद्भरंसत्यवतीसुतः ॥ अरणीसहितेगृह्यममंथाग्रिचिकीर्षया १ अथरूपंपरंराजन्विभ्रतींस्वेनतेजसा ॥ घृताचीनामाप्सरसमपश्यद्भगवानृषिः २ ऋषिरप्सरसंदृष्ट्वासहसाकाममोहितः ॥ अभवद्भगवान्व्यासोवनेतस्मिन्युधिष्ठिर ३ साचदृष्ट्वातदाव्यासंकामसंविग्रमानसम् ॥ शुकीभूत्वामहाराजघृताचीसमुपागमत् ४ सतामप्सरसंदृष्ट्वाकूपेणान्येनसंवृताम् ॥ शरीरजेनानुगतःसर्वगात्रातिगेनह ५ सतुधैर्येणमहतानिगृह्णन्हृच्छयंमुनिः ॥ नशशाकनियंतुंतद्व्यासःप्रविसृतंमनः ६ भावित्वाच्चैवभावस्यघृताच्यावपुषाहृतः ॥ यत्नान्नियच्छतस्तस्यमुनेरग्रिचिकीर्षया ७ अरण्यामेवसहसातस्यशुक्रमवापतत् ॥ सोऽविशंकेनमनसातथैवद्विजसत्तमः ८

इति शांतिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे त्रयोविंशत्यधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३२३ ॥ ॥ ॥ सहति अरणीद्वेअधरोत्तरे सहितेप्रिथुनरूपे १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८

शुकेनिर्मथ्यमानेजातत्वात्शुक्रइतिरेफलोपेनास्यनामकृतं ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७ महात्माहोदेवउवाचयत्स्वशिष्यकृतवानितिसंबंधः १८। १९। २०। २१। २२

अरणीममंथब्रह्मर्षिस्तस्यांजज्ञेशुकोनृप ॥ शुकेनिर्मथ्यमानेसशुकोजज्ञेमहातपाः ९ परमर्षिर्महायोगीअरणीगर्भसंभवः ॥ यथाध्वरेसामिद्धोग्रिर्भातिहव्यमुदावहन् १० तथारूपःशुकोजज्ञेप्रज्वलन्निवतेजसा ॥ विभ्रत्पितुश्चकौरव्यरूपवर्णमनुत्तमम् ११ बभौतद्भावभावितात्माविधूमइवपावकः ॥ तंगंगासरितांश्रेष्ठामेरुष्टेजनेश्वर १२ स्वरूपिणीतदाऽभ्येत्यतर्पयामासवारिणा ॥ अंतरिक्षाच्चकौरव्यदंडःकृष्णाजिनंचह १३ पपातभूमिराजेंद्रशुकस्यार्थेमहात्मनः ॥ जेगीयंतेस्मगंधर्वा ननृतुश्चाप्सरोगणाः १४ देवदुंदुभयश्चैवप्रावाद्यंतमहास्वनाः ॥ विश्वावसुश्चगंधर्वस्तथातुंबुरुनारदौ १५ हाहाहुहृश्चगंधवातुष्टुःशुकसंभवम् ॥ तत्रशक्रपुरोगाश्चलोकपालाःसमागताः ॥ देवादेवर्षयश्चैवतथाब्रह्मर्षयोऽपिच ॥ दिव्यानि सर्वपुष्पाणिप्रवर्षचमारुतः १७ जंगमाजंगमंचैवप्रहृष्टमभवज्जगत् ॥ तंमहात्मास्वयंप्रीत्यादेव्यासहमहाद्युतिः १८ जातमात्रंमुनेःपुत्रंविधिनोपानयत्तदा ॥ तस्यदेवेश्वरःशक्रोदिव्यमद्भुतदर्शनम् १९ ददौकमंडलंप्रीत्यादेववासांसिवाविभो ॥ हंसाश्चशतपत्राश्चसारसाश्चसहस्रशः २० प्रदक्षिणमवर्तंतशुकाश्चाषाश्चभारत ॥ आरण्यस्ततोदिव्यंप्राप्यजन्ममहाद्युतिः २१ तत्रैवोवासमेधावीव्रतचारीसमाहितः ॥ उत्पन्नमात्रंतंवेदाःसरहस्याःससंग्रहाः २२ उपतस्थुर्महाराजयथाऽस्यपितरंतथा ॥ बृहस्पतिंचववेसवेदेवांगभाष्यवित् २३ उपाध्यायंमहाराजधर्ममेवानुचितयन् ॥ सोऽधीत्यनिखिलान्वेदान्सरहस्यान्ससंग्रहान् २४ इतिहासंचकात्स्न्येनराजशास्त्राणिवाविभो ॥ गुरवेदक्षिणांदत्वासमावृत्तोमहामुनिः २५ उग्रंतपःसमारिभेब्रह्मचारिसमाहितः ॥ देवतानामृषीणांचबाल्येऽपिसमहातपाः २६ संमंत्रणीयोमान्यश्चज्ञानेनतपसातथा ॥ नत्वस्यरमतेबुद्धिराश्रमेपुनराधिप ॥ त्रिषुगार्हस्थ्यमूलेषुमोक्षधर्मानुदर्शिनः २७ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांति०मोक्ष०प०शुकोत्पत्तौचतुर्विंशत्यधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३२४ ॥ भीष्मउवाच ॥ समोक्षमनुचित्यैवशुकःपितरमभ्यगात् ॥ प्राहाभिवाद्यचगुरुंश्रेयोर्थीविनयान्वितः १ मोक्षधर्मेषुकुशलोभगवान्प्रब्रवीतुमे ॥ यथामेमनसःशांतिःपरमासंभवेत्प्रभो २ श्रुत्वापुत्रस्यतुवचःपरमर्षिरुवाचतम् ॥ अधीष्वपुत्रमोक्षं वैधर्माश्चविविधानपि ३ पितुर्नियोगाज्जग्राहशुकोधर्मभृतांवरः ॥ योगशास्त्रंचनिखिलंकापिलंचैवभारत ४ सतंब्राह्मयाश्रियायुक्तंब्रह्मतुल्यपराक्रमम् ॥ मेनेपुत्रंयदाव्यासोमोक्षधर्मविशारदम् ५ उवाचगच्छेतितदाजनकंमिथिलेश्वरम् ॥ सतेवक्ष्यतिमोक्षार्थंनिखिलंमिथिलेश्वरः ६ पितुर्नियोगमादायजगाममिथिलानृप ॥ प्रष्टुंधर्मस्यनिष्ठां वैमोक्षस्यचपरायणम् ७

ईश्वरप्रसादात्स्वयंभातवेदोऽपिशिष्टाचारपालनार्थंबृहस्पतिंगुरुंचकारेत्याह बृहस्पतिमिति २३। २४। २५। २६। २७ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे चतुर्विंशत्यधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३२४ ॥ सहति मोक्षमोक्षशास्त्रंअनुष्ठित्यउपादेयत्वेनज्ञान्त्वा १। २। ३। ४। ५ उवाचेतिजनकंप्रतिप्रेषणमतिसंवादाधर्मत्वज्ञानापनयार्थं मोक्षार्थमोक्षशास्त्रार्थं ६। ७

८।९।१०।११।१२।१३ मेरोर्वर्षमिलावृत्तं हरेर्वर्षहरिवर्षाख्यं हैमवतंवर्षकिंभूरुषाख्यं १४।१५।१६ पश्यन्नपिनपश्यतितुच्छत्विश्रयाद्वैराग्याद्वा १७।१८।१९।२०।२१।२२
 उक्तश्चमानुषेणत्वंपथागच्छेत्यविस्मितः ॥ नप्रभावेणगंतव्यमंतरिक्षचरेणै ८ आर्जवेणैवगंतव्यंनसुखान्वेषिणातथा ॥ नान्वेष्यव्याविशेषास्तुविशेषाहिप्रसंगि
 नः ९ अहंकारोनकर्तव्योयाज्येतस्मिन्नराधिपे ॥ स्थातव्यंचवशेतस्यसतेछेत्स्यतिसंशयम् १० सधर्मकुशलोराजामोक्षशास्त्रविशारदः ॥ याज्योममसयद्व्यात्त
 त्कार्यमदिशंकया ११ एवमुक्तःसधर्मात्माजगाममिथिलांमुनिः ॥ पद्मांशक्तोतरिक्षेणक्रांतुंपृथ्वींसागराम् १२ सगिरींश्चाप्यतिक्रम्यनदीतीर्थसरांसिच ॥ बहु
 व्यालमृगाकीर्णाह्यटवीश्ववनानिच १३ मेरोर्हरेश्चद्वेवर्षवर्षहैमवतंततः ॥ क्रमेणैवंव्यतिक्रम्यभारतंवर्षमासदत् १४ सदेशान्विविधान्पश्यंश्चीनहूणनिषेवितान् ॥
 आर्यावर्तमिमंदेशमाजगाममहामुनिः १५ पितुर्वचनमाज्ञायतमेवार्थंविचिंतयन् ॥ अध्वानंसोऽतिचक्रामखचरःखेचरन्निव १६ पत्तनानिचरम्याणिस्फीतानि
 नगराणिच ॥ रत्नानिचविचित्राणिपश्यन्नपिनपश्यति १७ उद्यानानिचरम्याणितथैवायतनानिच ॥ पुण्यानिचैवरत्नानिसोत्यक्रामदथाध्वगः १८ सोऽचिरेणै
 वकालेनविदेहानाससादह ॥ रक्षितान्धर्मराजेनजनकेनमहात्मना १९ तत्रग्रामान्वहून्पश्यन्बह्वन्नरसभोजनान् ॥ पल्लीधोषान्समृद्धांश्चबहुगोकुलसंकुलान् २०
 स्फीतांश्चशालियवसैर्हंससारससेवितान् ॥ पद्मिनीभिश्चशतशःश्रीमतीभिरलंकृतान् २१ सविदेहानतिक्रम्यसमृद्धजनसेवितान् ॥ मिथिलोपवनंरम्यमाससादसमृद्धि
 मत् २२ हस्त्यश्वरथसंकीर्णनरनारीसमाकुलम् ॥ पश्यन्नपश्यन्निवतत्समतिक्रामदच्युतः २३ मनसातंवहन्भारतमेवार्थंविचिंतयन् ॥ आत्मारामःप्रसन्नात्मा
 थिलामाससादह २४ तस्याद्वारंसमासाद्यनिःशंकःप्रविवेशह ॥ तत्रापिद्वारपालास्तमुग्रवाचान्यषेधयन् २५ तथैवचशुकस्तत्रनिर्मन्युःसमतिष्ठत् ॥ नचातपा
 ध्वसंतप्तःक्षुत्पिपासाश्रमान्वितः २६ प्रताम्यतिग्लायतिवानापैतिचतथाऽऽतपात् ॥ तेषांतुद्वारपालानामेकःशोकसमन्वितः २७ मध्यंगतमिवादित्यंदृष्ट्वाशुक
 मवस्थितम् ॥ पूजयित्वायथान्यायमभिवाद्यकृतांजलिः २८ प्रावेशयत्ततःकक्ष्यांद्वितीयांराजवेश्मनः ॥ तत्रासीनःशुकस्तातमोक्षमेवान्वचिंतयत् २९ छाया
 यामातपेचैवसमदर्शीसमद्युतिः ॥ तंमुहूर्तादिवागम्यराज्ञोमंत्रीकृतांजलिः ३० प्रावेशयत्ततःकक्ष्यांद्वितीयांराजवेश्मनः ॥ तत्रांतःपुरसंबद्धंमहच्चैत्ररथोपमम् ३१
 सुविभक्तजलाक्रीडंरम्यंपुष्पितपादपम् ॥ शुकंप्रावेशयन्मंत्रीप्रमदावनमुत्तमम् ३२ सतस्यासनमादिश्यनिश्चक्रामततःपुनः ॥ तंचारुवेषाःसुश्रोण्यस्तरुण्यःप्रि
 यदर्शनाः ३३ सूक्ष्मरक्तांबरधरास्तप्तकांचनभूषणाः ॥ संलापोल्लापकुशलानृत्यगीतविशारदाः ३४ स्मितपूर्वाभिभाषिण्योरूपेणाप्सरसांसमाः ॥ कामोपचा
 रकुशलाभावज्ञाःसर्वकोविदाः ३५ परंपंचाशतनार्योवारमुख्याःसमाद्रवन् ॥ पाद्यादीनिप्रतिग्राह्यपूजयापरयाऽर्चयन् ३६ कालोपपन्नेनतदास्वाद्भनेनाभ्यतर्पयन्
 तस्यभुक्तवतस्ताततदंतःपुरकाननम् ३७

२३ तंभारंजिज्ञासाख्यं अर्थमोक्षं २४ तस्याद्वारमित्यादिनाअध्यायशेषेणास्यक्रोधकामजयोव्याख्यायते २५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७

३८ आरण्येयःअरण्यजःशुकः ३९।४०।४१।४२।४३ कार्पिण्यःशुकः अच्युतोपैर्यादितिशेषः ४४ ॥ इतिशान्तिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणिनीलकण्ठीये भास्तभावदीपेपंचविंशत्यधिकत्रिंशत्तमो
 सुरम्यंदर्शयामासुरैकैकश्येनभारत ॥ क्रीडंत्यश्चहसंत्यश्चमायंत्यश्चापिताःशुभम् ३८ उदारसत्वंसत्वज्ञाःस्त्रियःपर्यचरंस्तथा ॥ आरण्येस्तुशुद्धात्मानिःसंदेहःस्व
 कर्मकृत् ३९ वश्येन्द्रियोजितक्रोधोहृष्यतिनकुप्यति ॥ तस्मैशय्यासनंदिव्यंदेवार्हन्नभूषितम् ४० स्पृध्यास्तरणसंकीर्णदुःस्ताःपरमस्त्रियः ॥ पादशौचंतु
 कृत्वैवशुकःसंध्यामुपास्यच ४१ निषसादासनेपुण्येतमेवार्थंविचिंतयन् ॥ पूर्वरात्रेतुतत्रासौभूत्वाध्यानपरायणः ४२ मध्यरात्रेयथान्यायंनिद्रामाहारयत्प्रभुः ॥
 ततोमुहूर्तादुत्थायकृत्वाशौचमनंतरम् ॥ स्त्रीभिःपरिवृतोधीमान्ध्यानमेवान्वपद्यत् ४३ अनेनविधिनाकार्पिण्यस्तदहःशेषमच्युतः ॥ तांचरान्निवृत्पकुलेवर्तयामा
 सभारत ४४ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशान्तिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणिशुकोत्पत्तौपंचविंशत्यधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३२५ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ततः
 सराजाजनकोमंत्रिभिःसहभारत ॥ पुरःपुरोहितंकृत्वासर्वाण्यंतःपुराणिच १ आसनंचपुरस्कृत्यरत्नानिविविधानिच ॥ शिरसाचार्धमादायगुरुपुत्रंसमभ्यगात् २
 सतदासनमादायबहुरत्नविभूषितम् ॥ स्पृध्यास्तरणसंस्तीर्णसर्वतोभद्रमृद्धिमत् ३ पुरोधसासंगृहीतंहस्तेनालभ्यपार्थिवः ॥ प्रददौगुरुपुत्रायशुकायपरमार्चितम्
 ४ तत्रोपविष्टंतंकार्पिण्यशास्त्रतःप्रत्यपूजयत् ॥ पाद्यंनिवेद्यप्रथममर्घ्यंगांचन्यवेदयत् ५ सचतमंत्रवत्पूजांप्रत्यगृह्णाद्यथाविधि ॥ प्रतिगृह्यतुतांपूजांजनकाद्विजसत्त
 मः ६ गांचैवसमनुज्ञायराजानमनुमान्यच ॥ पर्यपृच्छन्महातेजाराज्ञःकुशलमव्ययम् ७ अनामयंचराजेंद्रशुकःसानुचरस्यह ॥ अनुशिष्टस्तुतेनासौनिषसाद
 सहानुगः ८ उदारसत्वाभिजनोभूमौराजाकृतांजलिः ॥ कुशलंचाव्ययंचैवपृष्ट्वावैयासकिंनृपः ॥ किमागमनमित्येवंपर्यपृच्छत्तपार्थिवः ९ ॥ ॥ शुकउवाच ॥
 पित्राऽहमुक्तोभद्रंतेमोक्षधर्मार्थकोविदः ॥ विदेहराजोयाज्योमेजनकोनामविश्रुतः १० तत्रगच्छस्ववैतूर्ण्यदितेहृदिसंशयः ॥ प्रवृत्तौवानिवृत्तौवासतेछेत्स्यतिसं
 शयम् ११ सोऽहंपितुर्नियोगात्त्वामुपप्रष्टुमिहागतः ॥ तन्मेधर्मभृतांश्रेष्ठयथावद्वक्तुमर्हसि १२ किंकार्यंब्राह्मणेनेहमोक्षार्थश्चकिमात्मकः ॥ कथंचमोक्षःप्राप्तव्यो
 ज्ञानेनतपसाऽथवा १३ ॥ जनकउवाच ॥ यत्कार्यंब्राह्मणेनेहजन्मप्रभृतितच्छृणु ॥ कृतोपनयनस्तातभवेद्वेदपरायणः १४ तपसागुरुवृत्त्याचब्रह्मचर्येणवावि
 भो ॥ देवातानांपितृणांचाप्यनृणोह्यनसूयकः १५ वेदानधीत्यनियतोदक्षिणामपवर्ज्यच ॥ अभ्यनुज्ञामथप्राप्यसमावर्तेतवैद्विजः १६ समावृतश्चगार्हस्थ्येस्व
 दारनिरतोवसेत् ॥ अनसूयुर्यथान्यायमाहिताग्निस्तथैवच १७ उत्पाद्यपुत्रपौत्रंतुबन्याश्रमपदेवसेत् ॥ तानेवाग्नीन्यथाशास्त्रमर्चयन्नतिथिप्रियः १८ सवनेऽग्नी
 न्यथान्यायमात्मन्यारोप्यधर्मवित् ॥ निर्द्वंद्वोवीतरागात्माब्रह्माश्रमपदेवसेत् १९

ऽध्यायः ॥ ३२५ ॥ ॥ ततइति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३ यत्कार्यमित्यादिनाव्रतीभूत्वागृहीभवेद्गृहीभूत्वावनीभवेद्गृहीभूत्वाप्रब्रजेदितिश्रुत्युक्तःक्रम
 समुच्चयपक्षोदर्शितः १४।१५।१६।१७।१८ वीतरागात्माविरक्तचित्तः ब्रह्माश्रमःसंन्यासाश्रमस्तदेवपदंपट्टस्थानंतत्र १९

एतदाक्षिपति उत्पन्ने इति ज्ञानं शास्त्रजाधीः विज्ञानमनुभवः तस्मिन्मोक्षाश्रमफले ब्रह्मचर्यात्प्रागेवोत्पन्ने सति त्रिषु ब्रह्मचर्यादिषु । समुच्चयपक्षेयदिचेतरथा ब्रह्मचर्यादेव प्रव्रजेद्गृहाद्यावनाद्यायदहरेव विरजे नदहरेव प्रव्रजेदित्यनियमश्रुतिर्बाध्येतेति भावः २० । २१ तत्र ब्रह्मचर्यस्यावश्यकत्वं तावदाह न विनेति २२ प्लावयिताकर्णधारः ज्ञानं शास्त्रं 'तद्विज्ञानार्थं स गुरुमेवाभिगच्छेत्समिन्पाणिः श्रोत्रियं ब्रह्मनिष्ठं । नैषातर्केण मतिरापनेया प्रोक्तान्येनैव सुज्ञानाय प्रेष्टा' इत्यादिश्रुतिभिरन्वयव्यतिरेकाभ्यामाचार्यकरणस्य विद्याहेतुत्वावगमात्तदावश्यकमिति भावः तदुभयमाचार्यशास्त्रे २३ वामदेववद्ब्रह्मचर्या

॥ शुक उवाच ॥ उत्पन्ने ज्ञानविज्ञाने निर्द्वन्द्वे हृदि शश्वते ॥ किमवश्यं निवस्तव्यमाश्रमेषु भवेत्त्रिषु २० एतद्भवंतं पृच्छामि तद्भवान्वक्तुमर्हति ॥ यथा वेदार्थं तत्त्वे न ब्रूहि मे त्वं जनाधिप २१ ॥ जनक उवाच ॥ न विना ज्ञानविज्ञाने मोक्षस्याधिगमो भवेत् ॥ न विना गुरुसंबन्धं ज्ञानस्याधिगमः स्मृतः २२ गुरुः प्लावयिता तस्य ज्ञानं प्लवङ्गोच्यते ॥ विज्ञाय कृतकृत्यस्तु तीर्णस्तदुभयं त्यजेत् २३ अनुच्छेदाय लोकानामनुच्छेदाय कर्मणाम् ॥ पूर्वैराचरितो धर्मश्चातुराश्रम्य संकटं २४ अनेन क्रमयोगेन बहुजातिषु कर्मणाम् ॥ हित्वा शुभाशुभं कर्म मोक्षो नामेह लभ्यते २५ भावितैः करणैश्चायं बहुसंसारयोनिषु ॥ आसादयति शुद्धात्मा मोक्षं वै प्रथमाश्रमे २६ तमासाद्य तु मुक्तस्य दृष्टार्थस्य विपश्चितः ॥ त्रिष्वश्रमेषु को न्वर्थो भवेत्परमभीप्सतः २७ राजसांस्तामसांश्चैव नित्यं दोषान्विवर्जयेत् ॥ सात्त्विकं मार्गमास्थाय पश्येदात्मानमात्मना २८ सर्वभूतेषु चात्मानं सर्वभूतानि चात्मनि ॥ संपश्यन् प्रोपलिष्येत्तज्जले वारिचरो यथा २९ पक्षिवत्प्रवणा दूर्ध्वममुत्रानत्यमश्नुते ॥ विहाय देहान्निर्मुक्तो निर्द्वन्द्वः प्रशमंगतः ३० अत्र गाथाः पुरागीताः शृणुराज्ञाययातिना ॥ धार्यते याद्विजैस्तात मोक्षशास्त्रविशारदैः ३१ ज्योतिरात्मनि नान्यत्र सर्वजंतुषु तत्समम् ॥ स्वयंच शक्यते द्रष्टुं सुसमाहितचेतसा ३२ न विभेति परो यस्मान्न विभेति पराञ्चयः ॥ यश्च नेच्छति न द्वेष्टि ब्रह्म संपद्यते तदा ३३ यदा भावं न कुरुते सर्वभूतेषु पापकम् ॥ कर्मणामनसा वाचा ब्रह्म संपद्यते तदा ३४ संयोज्य मनसाऽऽत्मानमीर्ष्यामुत्सृज्य मोहनीम् ॥ त्यक्त्वा कामं च मोहं च तदा ब्रह्म त्वमश्नुते ३५ यदा श्राव्ये च दृश्ये च सर्वभूतेषु चाप्ययम् ॥ समो भवति निर्द्वन्द्वो ब्रह्म संपद्यते तदा ३६ यदा स्तुतिं च निर्दां च समत्वेनैव पश्यति ॥ कांचनं चायं संचैव सुखं दुःखं तथैव च ३७ शीतमुष्णं तथैवार्थमनर्थं प्रियमप्रियम् ॥ जीवितं मरणं चैव ब्रह्म संपद्यते तदा ३८ प्रसार्येह यथांगानि कूर्मः संहरते पुनः ॥ तथेन्द्रियाणि मनसा संयंतव्यानि भिक्षुणा ३९ तमः परिगतं वैश्मयथा दीपेन दृश्यते ॥ तथा बुद्धिप्रदीपेन शक्य आत्मानिरीक्षितुम् ४०

त्प्राग्विज्ञाने जाते सति किं तेनेत्याशंक्याह अनुच्छेदायेति लोकशिक्षार्थमपि तदावश्यकमिति भावः २४ जातिषु जन्मसु २५ भावितैः शोधितैः करणैर्बुद्ध्यादिभिः २६ तमिति चित्तशुद्धयर्थमाश्रमधर्मास्तच्छुद्धौ तु ते व्यर्थ इत्यर्थः २७ । २८ सर्वभूतेष्वनुगतमात्मानं संप्रज्ञाते पश्यते पश्यति सर्वभूतानि चाऽऽत्मनिरज्जूरगवद्विलीनान्यसंप्रज्ञाते पश्यति वारिचरो हंसादिः २९ प्रवणाभिघ्रात यथा मूषरः पर्वतात्पर्वतंगच्छन्निर्गन्देशमनुसृत्य गच्छति नैव पक्षी तद्विद्वान्देहं नानुसरतीत्यर्थः ३० । ३१ ज्योतिश्चिन्मात्रं ब्रह्म आत्मानि बुद्धौ सममेकं एकत्वेऽनुभव एव मानमित्याह स्वयमिति सुष्ठु समाहितं योगारूढं चेतो यस्य तेन ३२ दर्शनं लिंगमाह न विभेतीत्यादिना ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ तमः परिगतं मंधकारव्याप्तमज्ञानव्याप्तं च वैश्मगृहं सर्वविघ्नान् ब्रह्मच ४०

४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ ॥ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे षोडशत्यधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३२६ ॥ ॥

एतत्सर्वं च पश्यामित्ययि बुद्धिमतां वर ॥ यच्चान्यदपि वेत्तव्यं तत्त्वतो वेदतद्भवान् ४१ ब्रह्मर्षेऽविदितश्चासि विषयांतमुपागतः ॥ गुरोस्तव प्रसादेन तव चैवोपशिक्षया ४२ तस्यैव च प्रसादेन प्रादुर्भूतं महामुने ॥ ज्ञानं दिव्यं ममापीदं तेनासि विदितो मम ४३ अधिकं तव विज्ञानमधिका च गतिस्तव ॥ अधिकं तव चैव तच्च त्वं नावबुध्यसे ४४ बाल्याद्वासंशयाद्वाऽपि भयाद्वाऽप्यविमोक्षजात् ॥ उत्पन्ने चापि विज्ञानेनाधिगच्छति तां गतिम् ४५ व्यवसायेन शुद्धेन मद्भिर्द्वैष्टिन्न संशयः ॥ विमुच्य हृदयग्रंथीनासादयति तां गतिम् ४६ भवांश्चोत्पन्नविज्ञानः स्थिरबुद्धिरलोलुपः ॥ व्यवसायाद्वेत्तब्रह्मन्नासादयति तत्परम् ४७ नास्ति ते सुखदुःखेषु विशेषो नासिलोलुपः ॥ नौत्सुक्यं नृत्यगीतेषु न राग उपजायते ४८ न बंधुष्वनुबंधस्तेन भयेष्वस्ति ते भयम् ॥ पश्यामि त्वां महाभाग तुल्यलोष्टाश्मकांचनम् ४९ अहं त्वामनुपश्यामि ये चाप्यन्ये मनीषिणः ॥ आस्थितं परमं मार्गमक्षयं तमनामयम् ५० यत्फलं ब्राह्मणस्येह मोक्षार्थं श्रयदात्मकः ॥ तस्मिन् चैव तं से ब्रह्मन्किमन्यत्परिपृच्छसि ५१ ॥ इति श्रीमहाभारते शांति० मोक्ष० शुकोत्पत्तौ षोडशत्यधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३२६ ॥ भीष्म उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा तु वचनं कृतात्मा कृतनिश्चयः ॥ आत्मनात्मानमास्थाय दृष्ट्वा चात्मानमात्मना १ कृतकार्यः सुखी शांतस्तूर्णो प्रायादुदङ्मुखः ॥ शैशिरंगिरिमुद्दिश्य स धर्मा मातरि श्वनः २ एतस्मिन्नेव काले तद्देवर्षिर्नारदस्तथा ॥ हिमवंतमियाद्द्रष्टुं सिद्धचारणसेवितम् ३ तमप्सरोगणाकीर्णं शांतस्वननिनादितम् ॥ किन्नराणां सहस्रैश्च भृंगराजैस्तथैव च ४ मद्भुभिः खंजरीटैश्च विचित्रैर्जीवजीवकैः ५ चित्रवर्णैर्मयूरैश्च केकाशतविराजितैः ॥ राजहंससमूहैश्च कृष्णैः परभृतैस्तथा ६ पक्षिराजो गरुत्मांश्च यं नित्यमधिष्ठति ॥ चत्वारो लोकपालाश्च देवाः सर्षिगणास्तथा ७ तत्र नित्यं समार्यातिलोकस्य हितकाम्यया ॥ विष्णुना यत्र पुत्रार्थे तपस्तप्तं महात्मना ८ तत्रैव च कुमारेण बाल्ये क्षितादिवौकसः ॥ शक्तिर्यस्ताक्षितितले त्रैलोक्यमवमन्य वै ९ तत्रोवाच जगत्स्कंदः क्षिपन्वाक्यमिदं तदा ॥ योऽन्योऽस्ति मतोऽन्यधिको विप्राय स्यादधिकं प्रियाः १० यो ब्रह्मण्यो द्वितीयोऽस्ति त्रिषु लोकेषु वीर्यवान् ॥ सोऽन्युद्धरत्विमां शक्तिमथ वाकं पयस्विति ११ तच्छ्रुत्वा व्यथिता लोकाः कइमा मुद्धरेदिति ॥ अथ देवगणं सर्वं संप्रांतेन्द्रियमानसम् १२ अपश्यद्भगवान्विष्णुः क्षिप्तं सासुरराक्षसम् ॥ किं त्वत्र सुकृतं कार्यं भवेदिति विचिंतयन् १३ अनामृष्यत तः क्षेपमवैक्षत च पावकिम् ॥ संप्रवृत्तविशुद्धात्मा शक्तिं प्रज्वालतां तदा १४ कंपयामास सव्येन पाणिना पुरुषोत्तमः ॥ शक्त्या तु कंप्यमानायां विष्णुना बलिना तदा १५

एतच्छ्रुत्वा तु वचनमित्यादेरध्यायस्य तात्पर्यं तु यत्र शिवविष्णुस्कंदप्रह्लादादीनां महामहिम्नां समागमस्तत्र पुण्यतमे देशे योगिनाध्यानार्थं गंतव्यं विद्याच गोपनीया गुरुशिष्याभ्यां च स्वोचितधर्मेण स्थेयमिति १ शैशिरंगिरिं हिमालयं २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५

मेदिनीकंपितासर्वासैलवनकानना ॥ शक्तेनापिसमुद्धर्तुकंपितासाऽभवत्तदा १६ रक्षितास्कंदराजस्यधर्षणाप्रभविष्णुना ॥ तांकंपयित्वाभगवान्प्रहादमिदमब्रवीत् १७ पश्यवीर्यकुमारस्यनैतदन्यःकरिष्यति ॥ सोऽमृष्यमाणस्तद्वाक्यंसमुद्धरणनिश्चितः १८ जग्राहतांतदाशक्तिंनचैनांसव्यकंपयत् ॥ नादंमहांतमुक्त्वा समूर्च्छितोगिरिमूर्धनि १९ विह्वलःप्रापतद्भूमौहिरण्यकाशिपोःसुतः ॥ तत्रोत्तरादिशंगत्वाशैलराजस्यपार्श्वतः २० तपोऽतप्यतदुर्ध्वंतातनित्यंवृषध्वजः ॥ पावकेनपरिक्षितंदीप्यतायस्यचाश्रमम् २१ आदित्यपर्वतंनामदुर्ध्वमकृतात्मभिः ॥ नतत्रशक्यतेगंतुंयक्षराक्षसदानवैः २२ दशयोजनविस्तारमग्निज्वालासमावृतम् ॥ भगवान्पावकस्तत्रस्वयंतिष्ठतिवीर्यवान् २३ सर्वान्विघ्नान्प्रशमयन्महादेवस्यधीमतः ॥ दिव्यवर्षसहस्रं हिपादेनैकेनतिष्ठतः २४ देवान्संतापयंस्तत्र महादेवोमहाव्रतः ॥ ऐंद्रीतुदिशमास्थायशैलराजस्यधीमतः २५ विविक्तेपर्वततटेपाराशर्योमहातपाः ॥ वेदानध्यापयामासव्यासःशिष्यान्महातपाः २६ सुमंतुंचमहाभागंवैशंपायनमेवच ॥ जैमिनिंचमहाप्राज्ञं पैलंचापितपस्विनम् २७ यत्रशिष्यैःपरिवृतोव्यासआस्तेमहातपाः ॥ तत्राश्रमपदंरम्यंददर्शयितुंरुतमम् २८ आरण्योविशुद्धात्मानभसीवदिवाकरः ॥ अथव्यासःपरिक्षितंज्वलंतमिवपावकम् २९ दृष्ट्वेसुतमायांतंदिवाकरसमप्रभम् ॥ असज्जमानंवृक्षेषुशैलेषुविषयेषुच ॥ योगयुक्तंमहात्मानंयथाबाणंमुण्युतम् ३० सोऽभिगम्यपितुःपादावगृह्णादरणीसुतः ॥ यथोपजोषंतैश्चापिसमागच्छन्महामुनिः ३१ ततोनिवेदयामासपित्रेसर्वमशेषतः ॥ शुकोजनकराजेनसंवादंप्रीतमानसः ३२ एवमध्यापयन्शिष्यान्व्यासःपुत्रंचवीर्यवान् ॥ उवासहिमवत्पृष्ठेपाराशर्योमहामुनिः ३३ ततः कदाचिच्छिष्यास्तंपरिवार्यावतस्थिरे ॥ वेदाध्ययनसंपन्नाःशांतात्मानोजितेंद्रियाः ३४ वेदेषुनिष्ठांसंप्राप्यसांगेष्वपितपस्विनः ॥ अथोचुस्तेतदाव्यासं शिष्याःप्रांजलयोगुरुम् ३५ ॥ शिष्याऊचुः ॥ महतातेजसायुक्तायशसाचापिवर्धिताः ॥ एकंत्विदानीमिच्छामोगुरुणाऽनुग्रहंकृतम् ३६ इतितेषांवचःश्रुत्वाब्रह्मर्षिस्तानुवाचह ॥ उच्यतामितितद्वत्सायद्रःकार्यंप्रियंमया ३७ एतद्वाक्यंगुरोःश्रुत्वाशिष्यास्तेहृष्टमानसाः ॥ पुनःप्रांजलयोभूत्वाप्रणम्यशिरसागुरुम् ३८ ऊचुस्तेसहिताराजन्निदंवचनमुत्तमम् ॥ यदिप्रीतउपाध्यायौधन्याःस्मोमुनिसत्तम ३९ कांक्षामस्तुव्यंसर्वेवरंदातुंमहर्षिणा ॥ षष्ठःशिष्योनतेख्यातिंगच्छेदत्रप्रसीदनः ४० चत्वारस्तेवयंशिष्यागुरुपुत्रश्चपंचमः ॥ इहवेदाःप्रतिष्ठेरन्नेषनःकांक्षितोवरः ४१ शिष्याणांवचनंश्रुत्वाव्यासोवेदार्थतत्त्ववित् ॥ पराशरात्मजोधीमान्परलोकार्थंचितकः ४२ उवाचशिष्यान्धर्मात्माधर्म्यैःश्रेयसंवचः ॥ ब्राह्मणायसदादेयंब्रह्मशुश्रूष्वेतथा ४३ ब्रह्मलोकेनिवासंयोधुवंसमभिकांक्षते ॥ भवंतो बहुलाःसंतुवेदोविस्तार्यतामयम् ४४ नाशिष्येसंप्रदातव्योनाव्रतेनाकृतात्मनि ॥ एतेशिष्यगुणाःसर्वेविज्ञातव्यायथार्थतः ४५

४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ ॥ इति शांति०मोक्ष०नीलकण्ठीयेभास्त्रभावदीपेसप्तविंशत्यधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३२७ ॥ ॥ एतच्छ्रुत्वागुरोर्वाक्यमित्यादेर्व्यासःपुत्रमवारयदित्यंतस्यतात्पर्यंविद्याप्रचारःकर्तव्योविदुषाऽपिवेदाध्ययनंनत्याज्यंस्वाध्यायानध्यायपरिपालनंचकर्तव्यमिति १ तदात्वायतिसंहितं तदात्वेतत्कालेआयताबुत्तरकालेचसंहितंसम्यग्विहितं २ । ३

नापरीक्षितचारित्र्येविद्यादेयाकथंचन ॥ यथाहिकनकंशुद्धंतापच्छेदनिकर्षणैः ४६ परीक्षेततथाशिष्यानीक्षेत्कुलगुणादिभिः ॥ ननियोज्याश्ववःशिष्याअनियोगेमहाभये ४७ यथामतियथापाठंतथाविद्याफलिष्यति ॥ सर्वस्तरतुर्गुणिसर्वोभद्राणिपश्यतु ४८ श्रावयेच्चतुरोवर्णान्कृत्वाब्राह्मणमग्रतः ॥ वेदस्याध्ययनंहीदंतच्चकार्यं महत्स्मृतम् ४९ स्तुत्यर्थमिहदेवानांवेदाःसृष्टाःस्वयंभुवा ॥ योनिर्वदेतसंमोहाद्ब्राह्मणवेदपारमम् ५० सोऽभिध्यानाद्ब्राह्मणस्यपराभूयादसंशयम् ॥ यश्चाधर्मेणविद्वयाद्यश्चाधर्मेणपृच्छति ५१ तयोरन्यतरःप्रेतिविद्वेषंचाधिगच्छति ॥ एतद्रःसर्वमारव्यातंस्वाध्यायस्यविधिंप्रति ५२ उपकुर्याच्चशिष्याणामेतच्चहृदिवोभवेत् ५३ इतिश्रीम०शांति०मोक्ष०सप्तविंशत्यधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३२७ ॥ भीष्मउवाच ॥ एतच्छ्रुत्वागुरोर्वाक्यंव्यासशिष्यामहौजसः ॥ अन्योन्यंहृष्टमनसःपरिषस्वजिरेतदा १ उक्ताःस्मोयद्भगवतातदात्वायतिसंहितम् ॥ तन्नोमनसिसंरूढंकरिष्यामस्तथाचतत् २ अन्योन्यंसंविभाष्यैवंसुप्रीतमनसःपुनः ॥ विज्ञापयंतिस्मगुरुं पुनर्वाक्यविशारदाः ३ शैलादस्मान्महींगंतुंकांक्षितंनोमहामुने ॥ वेदाननेकधाकर्तुंयदितेरुचितंप्रभो ४ शिष्याणांवचनंश्रुत्वापराशरसुतःप्रभुः ॥ प्रत्युवाचततोवाक्यंधर्मार्थसंहितंहितम् ५ क्षितिंवादेवलोकंवागम्यतांयदिरोचते ॥ अप्रमादश्ववःकार्योब्रह्महिप्रचुरच्छलं ६ तेऽनुज्ञातास्ततःसर्वेगुरुणासत्यवादिना ॥ जग्मुःप्रदक्षिणंकृत्वाव्यासंमूर्ध्नाऽभिवाद्यच ७ अवतीर्यमहींतेऽप्यचातुर्होत्रमकल्पयन् ॥ संयाजयंतोविप्रांश्चराजन्यांश्चविशस्तथा ८ पूज्यमानाद्विजैर्नित्यंमोदमानागृहेरताः ॥ याजनाध्यापनरताःश्रीमंतोलोकविश्रुताः ९ अवतीर्णेषुशिष्येषुव्यासःपुत्रसहायवान् ॥ तूष्णींध्यानपरोधीमानेकांतिसमुपाविशत् १० तंददर्शाश्रमपदे नारदःसुमहातपाः ॥ अथैनमब्रवीत्कालेमधुराक्षरयागिरा ११ भोभोब्रह्मर्षिवासिष्ठब्रह्मघोषोनवर्तते ॥ एकोध्यानपरस्तूष्णींकिमांस्सेचितयन्निव १२ ब्रह्मघोषैर्विरहितःपर्वतोऽयंनशोभते ॥ रजसातमसाचैवसोमःसोमप्लवोयथा १३ नभ्राजतेयथापूर्वनिषादानामिवालयः ॥ देवर्षिगणजुष्टोऽपिवेदध्वनिनिराकृतः १४ ऋषयश्चहिदेवाश्चगंधर्वाश्चमहौजसः ॥ वियुक्ताब्रह्मघोषेणनभ्राजंतेयथापुरा १५ नारदस्यवचःश्रुत्वाकृष्णद्वैपायनोऽब्रवीत् ॥ महर्षेयत्त्वयाप्रोक्तंवेदवादविचक्षण १६ एतन्मनोनुकूलंमेभवानर्हतिभाषितुम् ॥ सर्वज्ञःसर्वदर्शीचसर्वत्रचकुतूहली १७ त्रिषुलोकेषुयजूतंसर्वतवमतेस्थितम् ॥ तदाज्ञापयविप्रर्षेब्रह्मकिंकरवाणिते १८ यन्मयासमनुष्ठेयंब्रह्मर्षेतदुदाहर ॥ विमुक्तस्येहशिष्यैर्मनातिहृष्टमिदंमनः १९

४ । ५ । ६ । ७ चातुर्होत्रंचतुर्होत्रसंज्ञकामंत्राश्रितःसुक्क्षितमाज्यमित्यादयोऽध्यात्माधियज्ञयोरभेददर्शनार्थः तत्पूर्वकंप्रवृत्तकर्मचातुर्होत्रमग्निहोत्रादिकंसोमांतमकल्पयन्प्रवर्तितवतः ८ । ९ १० । ११ । १२ सोपप्लवोराहुप्रस्तः १३ । १४ । १५ । १६ । १७ १८ नातिहृष्टमिदंमन इतिविदुषामपिशिष्यादिसंयोगवियोगजंसुखदुःखमपरिहार्यमितिभावः १९

अनाम्नायः अनावृत्तिः स एवमलोदूषणं येषु २० । २१ । २२ । २३ । २४ । ततोऽनध्यायहत्यादिग्रन्थयोगिनां स्वेच्छया कृत्स्ने ब्रह्मांडे संचारयोग्यता इच्छया देहत्यागश्च यथाभवति तादृशीं विद्यां वक्तुं प्रवर्तते २५ कुत इति वायोर्मूलकारणप्रश्नः । विचेष्टितमिति वायुर्कर्मप्रश्नः २६ । २७ प्रश्नब्रह्मिर्नदन्नस्यार्थस्य जिज्ञासाऽतिदुर्लभेति सूचयति दिव्यमिति योगसंस्कृतं चक्षुर्व्यवहितार्थं प्राहित्वा तन्मनश्च निर्मलं तीतादिग्राहि सत्वे सर्वज्ञत्वादिहेतौ बुद्धिस्तत्वे २८ आत्मनि बुद्धौ वेदान् वेदार्थान् व्यस्य ऊहापोहाभ्यां परिभाष्य बुद्ध्यानिश्चयेन समनुचितं वायुः कुतोऽभूदित्यादिकं विचारय २९ देवयानेति यो विष्णोर्व्यापकस्य परमात्मनः संबंधी देवयानोऽर्चिरादिमार्गस्तत्र चरतीति तेन मार्गेण सात्विकानुपासकान् विष्णुलोकं पुनरावृत्तिपदं प्रापयतीत्यर्थः । पितृयानश्च धूमादिपितृयानमार्गं प्रदद्यामेव स तु तामसः पुनरावृत्तिप्रदत्वात् ३० पृथिव्यामिति पृथिव्यां पिंडे अंतरिक्षे ब्रह्मांडे संवातिसंगच्छति वायुमार्गाः वायुसंचारस्थानानि तत्र देहे तावद्वायुस्थानवर्णबीजानि न कुलीशयोगपारायणे प्रोक्तानि ।

॥ नारद उवाच ॥ अनाम्नायमलावेदा ब्राह्मणस्यावतंतमलम् ॥ मलं पृथिव्यावाहीकाः स्त्रीणां कौतूहलं मलम् २० अधीयतां भवान् वेदान्सार्धं पुत्रेण धीमता ॥ विधुन्व न ब्रह्मघोषेण रक्षोभयकृतं तमः २१ ॥ भीष्म उवाच ॥ नारदस्य वचः श्रुत्वा व्यासः परमधर्मवित् ॥ तथेत्युवाच संहृष्टो वेदाभ्यासदृढव्रतः २२ शुकेन सह पुत्रेण वेदाभ्यासमथाकरोत् ॥ स्वरेणोच्चैः स शैक्ष्येण लोकानां पूरयन्निव २३ तयोरभ्यसतो रेवनानाधर्मप्रवादिनोः ॥ वातोऽतिमात्रं प्रववौ समुद्रानिलवेजितः २४ ततोऽनध्यायइतितं व्यासः पुत्रमवारयत् ॥ शुको वारितमात्रस्तु कौतूहलसमन्वितः २५ अपृच्छत्पितरं ब्रह्मकुतो वायुरभूदयम् ॥ आख्यातुमर्हति भवान्वायोः सर्वं विचेष्टितम् २६ शुक्स्यैतद्वचः श्रुत्वा व्यासः परमविस्मितः ॥ अनध्यायनिमित्तेऽस्मिन्निदं वचनमब्रवीत् २७ दिव्यं ते चक्षुरुत्पन्नं स्वयं ते निर्मलं मनः ॥ तमसारजसा चापित्यक्तः सत्वे व्यवस्थितः २८ आदर्शस्वामिवच्छायां पश्य स्यात्मानमात्मना ॥ व्यवस्यात्मनि स्वयं वेदान्बुद्ध्या समनुचितय २९ देवयानचरो विष्णोः पितृयानश्च तामसः ॥ द्रावेतौ प्रेत्य पंथानौ दिवं चाधश्च गच्छतः ३० पृथिव्यामंतरिक्षे च यत्र संवाति वायवः ॥ सप्तैते वायुमार्गा वै तान्निबोधानुपूर्वशः ३१ तत्र देवगणाः साध्यामहाभूता महाबलाः ॥ तेषामप्यभवत्पुत्रः समानो नाम दुर्जयः ३२ उदानस्तस्य पुत्रोऽभूद्भ्यानस्तस्याभवत्सुतः ॥ अपानश्च ततो ज्ञेयः प्राणश्चापिततोपरः ३३ अनपत्योऽभवत्प्राणो दुर्धर्षः शत्रुतापनः ॥ पृथक्कर्माणितेषां तु प्रवक्ष्यामि यथा तथम् ३४ प्राणिनां सर्वतो वायुश्चेष्टां वर्तयते पृथक् ॥ प्राणनाच्चैव भूतानां प्राण इत्यभिधीयते ३५

‘प्राणो घ्राणाग्रहन्नाभिपादां गुह्यांत संस्थितिः ॥ नीलः सौंकाररेफादिबीजेन विनियोजितः’ ओंयमित्यर्थः । ‘कृष्णोपानः कृकाटिस्थः पृष्ठपृष्ठांतपार्श्विणः ॥ सतारकनकारांतबीजेन विनियोजितः’ ओंयमित्यर्थः । ‘शक्रचापनिभो व्यानस्त्वर्गिन्द्रियनिकेतनः ॥ तारकोपेतयां तांतबीजेन विनियोजितः’ ओंलमित्यर्थः । ‘मूर्धस्थो मध्यतालवग्रकंठहृत्पक्षलाश्रयः ॥ उदानोऽह्यरुणच्छायस्तारकां तांतयुक्’ ओंरमित्यर्थः । ‘श्वेतः समानो हन्नाभिसर्वसंधिनिकेतनः ॥ प्रणवाक्रांतलां तेन बीजेनात्यंतमुज्ज्वलः’ इति ओंवमित्यर्थः । षष्ठसप्तममार्गौ तु जीवन्मुक्तिविदेहमुक्तिप्रदौ वक्ष्यति १ देवगणा अध्यात्मं इंद्रियाणि तेषां पुत्रः समानः इंद्रियाणां सामान्यावृत्तिरेव समानादयः तदुक्तं सारण्यसप्तत्यां सामान्याकरणवृत्तिः प्राणाद्यावायवः पंचेति एवमभिदैवमपि साध्यानां देवानां सामान्यरूपं समानादय इत्यर्थः पिंडब्रह्मांडयोरभेदात् ३२ उदान इति एतेषां उत्तरोत्तरस्य पूर्वपूर्वकार्यत्वाद् उत्तरोत्तरस्थूलत्वज्ञेयं ३३ अनपत्य इति प्राणस्य कार्यतिरं नास्ति सर्वापेक्षया स्थूलत्वंच दर्शितं ३४ पिंडे प्राणकार्यं प्राणशब्दप्रवृत्तिनिमित्तं चाह प्राणिनामिति ३५

अस्यैवाधिदैवकर्मनामनी आह प्रेरयतीति सार्धेन धूमोष्मज्जाम्बेधान् स्नेहस्नेहत्वमथवा स्नेहगुणयुक्तजलवृष्टिकालं प्राप्य अंबरे प्रेरयतीति योजना स एव वायुर्धूमज्योतिः स्नेहक्रमेण विद्युत्त्वं प्राप्य महाद्युतिश्च भवति विद्युद्भय इति पंचमीत्यल्लोपे । प्रथमः विष्णुदेवसमानादिक्रमेण सप्तमोऽपि संहारक्रमेण प्रथम इत्यर्थः । अयं भावः । पूर्वोदाहृतप्राणांत हन्नाभिपादां गुह्यानां मध्येऽन्यतमे स्थाने प्राणं निरोध्य नीलवर्णं प्राणं ओंयमिति बीजशरीरं संवित्यन्यो गीक्रियताकालेन सिद्धिं प्राप्नोतीति तैव शरीरेण प्रवहमार्गेण संचरति देहांतं प्रवहेण तादात्म्यं प्राप्नोति एवं सर्वत्र प्रयोगो ज्ञेय इति ३६ आध्यात्मिकस्यापानस्याधिदैवकर्मनामनी आह आवह इति भवक्रमसमेताद्वहतीत्यावहः ३७ आदत्ते अमनेनोद्दीपकेन जठराग्निरित्यादानोऽपानः अपानस्य जाठरोद्दीपकत्वमाह पापज्ञवल्क्यः । ‘स्वयं त्वपानं संप्राप्य तेनैव सह मारुतः । प्रवाति ज्वलन्तं तत्र प्राणो मध्यगतं पुनः । वायुना वाजितो वह्निरपानेन जनेः जनेः । तदा ज्वलति विप्रदेसकले देहमध्यमे’ प्राणः अपानं प्राप्य प्रवर्त्य ज्वलन् प्रवाति प्रवर्तयति अपानेन वायुना वाजितः बीजितः धोविद्युनेन जुहति जुगता द्वाधातोर्निष्ठायां रूपं । हे विप्रदेसगमि इति याज्ञवल्क्यश्लोकार्थः । आदान इत्यपानस्य नामांतरं योगिप्रसिद्धमित्यर्थः । अंतर्देहेष्वित्यर्थे उदानमिति पाठे उत्तराश्वयि

प्रेरयत्यग्रसंघातान् धूमजांश्चोष्मजांश्च यः ॥ प्रथमः प्रथमे मार्गे प्रवहो नाम योऽनिलः ३६ अंबरे स्नेहमभ्येत्य विद्युद्भयश्च महाद्युतिः ॥ आवहो नाम संवाति द्वितीयः श्वस नोनदन् ३७ उदयं ज्योतिषां श्वत्सो मादीनां करोति यः ॥ अंतर्देहेषु चादानं ये वदंति मनीषिणः ३८ यश्चतुर्भ्यः समुद्रेभ्यो वायुर्धारयते जलम् ॥ उद्धृत्याददते चापो जीमूतेभ्योऽंबरेऽनिलः ३९ योऽद्भिः संयोज्य जीमूतान् पर्जन्याय प्रयच्छति ॥ उद्धहो नाम बंहिष्ठस्तृतीयः ससदा गतिः ४० समुद्रमाना बहुधा येन नीताः पृथग्घनाः ॥ वर्षमोक्षकृतारं भास्ते भवंति घना घनाः ४१ संहता येन चाविद्धा भवंति नदतानदाः ॥ रक्षणार्थाय संभूता मेघत्वमुपयाति च ४२ योऽसौ वहति भूतानां विमानानि विहाय सा ॥ चतुर्थः संवहो नाम वायुः स गिरिर्मर्दनः ४३ येन वेगवतारुणा रूक्षेण रुवतानगा ॥ वायुना सहिता मेघास्ते भवंति बलाहकाः ४४ दारुणोत्पातसंचारो न भसः स्त नयितुमान् ॥ पंचमः समहावेगो विवहो नाम मारुतः ४५ यस्मिन् पारिप्लवा दिव्या वहंत्यापो विहाय सा ॥ पुण्यं चाकाशं गंगायास्तोयं विष्टभ्यतिष्ठति ४६ दूरात्प्रतिह लोयस्मिन्नेकरश्मिर्दिवाकरः ॥ यो निरंशु सहस्रस्य येन भाति वसुंधरा ४७ यस्मादाप्यायते सोमः क्षीणः संपूर्णमंडलः ॥ षष्ठः परिवहो नाम स वायुर्जयतांवरः ४८

३८ उद्धृत्यादानसाम्यादुद्धादानयोरैक्यं ३९ पर्जन्याय वृष्ट्यभिमानि देवतायै बंहिष्ठः अतिज्ञेयं बहुः ४० वर्षमोक्षाय कृत आरंभो यैस्ते रिच्यमानो मेघः पूर्णो पूर्णत्वाद्धनाघन उच्यते इत्यर्थः ४१ संहताः संघीभूता अपि येन हेतुना ते पृथक् आविद्धाः प्रक्षिप्ता भवंति अतस्तेषां वाद्यमानवेणुवन्नदतां शब्दं कुर्वतां न दाइति नाम भवति । रक्षणार्थाय गोस्तनवत्सेचनात् रिक्ता अपिते मेघत्वयांति मिह सेचन इति धातुः न तु नीरसफलवन्नश्यतीत्यर्थः ४२ योऽसाविति वर्धन इति पाठेऽपि स एवार्थः वृधुर्हिसाया मिति धातोरूपं ४३ मर्दनमेवाह येनेति बलेन परोपमर्देन अंहति गच्छति ते बलाहकाः पृषोदरादित्वान्नकारलोपः अहिगताविति धातुः ४४ दारुणेति दारुणालोकनाशसूचका धूमकेतुसंवर्तमेघादय उत्पातास्तेषां संचारो येन स्तनयितुः सगर्जितो मेघस्तद्वान् विषमवहनादिवहः ४५ परित उपर्येव यस्य वेगात्पतंति नावधः पतंतीति परिप्लवाः स्वार्थे तद्धितः यस्तोयं विष्टभ्याऽऽकाशे एवावस्थाप्य ४६ दूरादिति येन प्रतिहतः सूर्यः सहस्ररश्मिरप्येकरश्मिरिव भातीत्यर्थः ४७ एवं पिंडब्रह्मांडांतर्गतानां अधिकारिकान् पंचवायुनुक्ता षष्ठं तदंतर्गतमपि तदस्पर्शिनं वायुमाह यस्मादिति यस्मात्सहस्ररश्मिस्थिताश्चिद्वद्राख्यादयः सोमो ब्रह्मांडांतर्गतोऽप्यधीशो ब्रह्मांडाप्यायनकृत् पिंडांतर्गतं मनश्च पिंडाप्यायनकृदेतद्व्ययं प्राप्य आप्यायते वर्धते सपरिवहः सर्वतो वहनाद्यापकः कारणारमा षष्ठो वायुरित्यर्थः ४८

अनुकालेकल्पांते निरस्यतिसंहरति मृत्युवैवस्वतावपियदनुरोधिनौ तयोरपिप्रकृत्यर्थः । एतेनमृत्युप्रस्तानां ब्रह्मादीनांतदधीनत्वंकैमुतिकन्यायसिद्धं ४९ भोअध्यात्मचितकाइतिपूजयांबहुत्वे नपुत्रसंबोधनं । शांतयाबाह्याभ्यंतरविषयेभ्यउपरतयाबुद्ध्यासम्यगहंब्रह्मास्मीतिवाक्यार्थानुसंधानपूर्वकमन्वीक्षतांश्रवणमननमनुध्यानेनपश्यतां । ध्यानाभ्यासोनिरंतरंव्यानमेवाऽभिरामये पांतेषांयोऽमृतत्वायमोक्षायकल्पते ५० दिशोतंप्रतिपेदिरेब्रह्मांडनिर्भयगताइत्यर्थः ५१ सप्तममाह येनेति सृष्टउपसृष्टः एकएवायंनिर्बीजसमाधिगम्यः यावदारब्धकर्मभोग्यस्मिन्लीनोऽपियोगीसंस्कारशेषसस्वात्पुनरावर्ततेप्रारब्धभोगांतेदेहनाशेतुनावर्ततेइतिएतयोर्भेदः । अतोदक्षपुत्राणामप्यारब्धकर्मभोगांतेऽनावृत्तिरेवज्ञेया ५२ अदितेःखंडनशून्यायाअदीनायाःपरमचितेःपुत्रा इवपुत्रारूपभेदाः ५३ । ५४ पर्वतकंपनेहेतुमाह विष्णोरिति यतोऽयंवेदोविष्णोर्निःश्वासवातः । 'महतोभूतस्यनिःश्वासितमेतद्यद्वेदोयजुर्वेदः'इत्यादिश्रुतेः सयदावेगेनसमीरितःसहसाऽकस्मादु

सर्वप्राणभृतांप्राणानधोऽनुकालेनिरस्यति ॥ यस्यवर्तमानुवर्ततेमृत्युवैवस्वताबुभौ ४९ सम्यगन्वीक्षतांबुद्ध्याशांतयाध्यात्मचितकाः ॥ ध्यानाभ्यासाभिरामाणां योऽमृतत्वायकल्पते ५० यंसमासाद्यवेगेनदिशोऽतंप्रतिपेदिरे ॥ दक्षस्यदशपुत्राणांसहस्राणिप्रजापतेः ५१ येनसृष्टःपराभूतोयात्येवननिवर्तते ॥ परावहो नामपरोवायुःसदुरतिक्रमः ५२ एवमेतेऽदितेःपुत्रामारुताःपरमाहुताः ॥ अनारतंतेसंवातिसर्वगाःसर्वधारिणः ५३ एतनुमहदाश्वर्ययदयंपर्वतोत्तमः ॥ कं पि तःसहसातेनवायुनाऽतिप्रवायता ५४ विष्णोर्निःश्वासवातोऽयंयदावेगसमीरितः ॥ सहसोदीर्यतेतातजगत्प्रव्यथतेतदा ५५ तस्माद्ब्रह्मविदोवेदान्नाधीयंतेऽति वायति ॥ वायोर्वायुभयंभुक्तंब्रह्मतत्पीडितंभवेत् ५६ एतावदुक्त्वावचनंपराशरसुतःप्रभुः ॥ उक्त्वापुत्रमधीष्वेतिव्योमगंगामगात्तदा ५७ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि शुकोत्पत्तिर्नाम अष्टाविंशत्यधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३२८ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ एतस्मिन्नंतरेऽन्येना रदःसमुपागमत् ॥ शुक्रंस्वाध्यायनिरतंवेदार्थान्प्रष्टुमीप्सया १ देवर्षितुशुक्रोदृष्टानारदंसमुपस्थितम् ॥ अर्धपूर्वेणविधिनावेदोक्तेनाभ्यपूजयत् २ नारदोऽथाब्रवी त्प्रीतोब्रूहिधर्मभृतांवर ॥ केनत्वांश्रेयसावत्सयोजयामीतिहृष्टवत् ३ नारदस्यवचःश्रुत्वाशुकःप्रोवाचभारत ॥ अस्मिन्लोकेहितंयत्स्यात्तेनमांयोक्तुमर्हसि ४ ॥ नारदउवाच ॥ तत्त्वांजिज्ञासतांपूर्वमृषीणांभावितात्मनाम् ॥ सनत्कुमारोभगवानिदंवचनमब्रवीत् ५

दीर्यतेउच्चैःपठ्यतेतदाजगद्यथते मूलपुरुषनिःश्वासःसहसोच्चैरुत्थितःकदाचित्सर्वसंहरोदिनिहेतोरीतिभावः ५५ आख्यायिकायाविधित्सितमाह तस्मादिति वायुर्वेदरूपोवेगेनोच्चार्यमाणः एवंवा ह्यवायुकृतभयजनकोभवतितेनचतद्ब्रह्मजगदुपवेदरूपंबापीडितंभवत्यतोमहावायोवायतिवासित्सतिनाध्येतव्यमित्यर्थः ५६ । ५७ ॥ इति शांतिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीपे अष्टाविंशत्य धिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३२८ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ आत्मज्ञानेनसंचितक्रियमाणयोःकर्मणोर्दाहाक्षेपोभवतःप्रारब्धतुज्ञानेनाप्यपरिहार्यमितिसर्वत्रप्रसिद्धं । योगीतुनिर्विकल्पकसमाध्यभ्यासे नवासुलभावदृष्टादृष्टांतरमिवदेहादेहांतरंप्रविश्यवाशुकवद्यथेष्टदेहत्यागेनवादेहसिद्ध्यावादेहारंभक्तकर्मप्रतिबध्नात्युच्छिन्नचितिवेतिदर्शयितुंशुकोत्पत्तनमारभ्यते अतएवयोगीज्ञानिभ्योऽपिमहानितिगीतास्व प्युक्तं । 'तपस्विभ्योऽधिकोयोगीज्ञानिभ्योऽपिमतोऽधिकः'इति । तत्रतावलोक्तद्वयस्यहानार्थतुच्छत्वंप्रदर्श्यतेनारदवाक्येन एतस्मिन्नंतरेइत्यादिना शुक्रनारदउपागमच्छुक्रोवेदार्थान्प्रष्टुमी ह्यानारदमभ्यपूजयदितिसंबधः १ । २ । ३ । ४ । ५

६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ आत्मभूतैर्देहैर्द्रियादिभिःसहचरते विनैवपृथक्चरते कः अतद्भूतोदेहादितादात्म्यबाधित्वाकेवलीभूतः १६ । १७ । १८

नास्तिविद्यासमंचक्षुर्नास्तिसत्यसमंतपः ॥ नास्तिरागसमंदुःखंनास्तित्यागसमंसुखम् ६ निवृत्तिःकर्मणःपापात्सततंपुण्यशीलता ॥ सद्गतिःसमुदाचारःश्रेयएत दनुत्तमम् ७ मानुष्यमसुखंप्राप्ययःसज्जतिसमुह्यति ॥ नालंसदुःखमोक्षायसंयोगोदुःखलक्षणम् ८ सक्तस्यबुद्धिश्चलतिमोहजालविवर्धनी ॥ मोहजालावृतोदुःख मिहचामुत्रसोऽश्रुते ९ सर्वोपायात्तुकामस्यक्रोधस्यचविनिग्रहः ॥ कार्यःश्रेयोर्थिनातौहिश्रेयोघातार्थमुद्यतौ १० नित्यंक्रोधात्तपोरक्षेच्छिरंक्षेत्रमत्सरात् ॥ विद्यां मानावमानाभ्यामात्मानंतुप्रमादतः ११ आनृशंस्यंपरोधर्मःक्षमाचपरमंबलम् ॥ आत्मज्ञानंपरंज्ञानंसत्याद्विद्यतेपरम् १२ सत्यस्यवचनंश्रेयःसत्यादपिहितं वदेत् ॥ यद्भूतहितमत्यंतमेतत्सत्यंमतंमम १३ सर्वारंभपरित्यागीनिराशीर्निष्परिग्रहः ॥ येनसर्वपरित्यक्तंसविद्वानसचपंडितः १४ इंद्रियैरिंद्रियार्थान्यश्चरत्या त्मवशैरिह ॥ असज्जमानःशांतात्मानिर्विकारःसमाहितः १५ आत्मभूतैरतद्भूतःसहचैवविनैवच ॥ सविमुक्तःपरंश्रेयोचिरेणाधितिष्ठति १६ अदर्शनमसंस्पर्शस्त थाऽसंभाषणंसदा ॥ यस्यभूतैःसहमुनेसश्रेयोविंदतेपरम् १७ नहिंस्यात्सर्वभूतानिमैत्रायणगतश्चरेत् ॥ नेदंजन्मसमासाद्यवैरंकुर्वीतकेनचित् १८ आकिंचन्यंसुसं तोषोनिराशीस्त्वमचापलम् ॥ एतदाहुःपरंश्रेयआत्मज्ञस्यजितात्मनः १९ परिग्रहंपरित्यज्यभवतात्तजितेन्द्रियः ॥ अशोकंस्थानमातिष्ठइहचामुत्रचाभयम् २० निरामिषानशोचंतित्यजेदामिषमात्मनः ॥ परित्यज्यामिषंसौम्यदुःखतापाद्विमोक्षयसे २१ तपोनित्येनदातेनमुनिनासंयतात्मना ॥ अजितंजेतुकामेनभाव्यं संगेष्वसंगिना २२ गुणसंगेष्वनासक्तएकचर्यारतःसदा ॥ ब्राह्मणोनचिरादेवसुखमायात्यनुत्तमम् २३ द्वंद्वारामेषुभूतेषुयएकोरमतेमुनिः ॥ विद्विप्रज्ञानतृप्तं तंज्ञानतृप्तोनशोचति २४ शुभैर्लभतिदेवत्वंव्यामिश्रैर्जन्ममानुषम् ॥ अशुभैश्चाप्यधोऽजन्मकर्मभिर्लभतेऽवशः २५ तत्रमृत्युजरादुःखैःसततंसमभिद्रुतः ॥ सं सारेपच्यतेजंतुस्तत्कथंनावबुद्धयसे २६ अहितेहितसंज्ञस्त्वमधुवेधुवसंज्ञकः ॥ अनर्थेचार्थसंज्ञस्त्वंकिमर्थनावबुध्यसे २७ संवेष्टयमानंबहुभिर्मोहातंतुभिरात्मजैः ॥ कोषकारइवात्मानंवेष्यन्नावबुध्यसे २८ अलंपरिग्रहेणेहदोषवानहिपरिग्रहः ॥ कृमिर्हिकोषकारस्तुबध्यतेसपरिग्रहात् २९ पुत्रदारकुटुंबेषुसक्ताःसीदंतिजंतवः ॥ सरःपंकार्णवेमग्राजीर्णावनगजाइव ३० महाजालसमाकृष्टानस्थलेमत्स्यानिवोदृतान् ॥ स्नेहजालसमाकृष्टानपश्यजंतून्सुदुःखितान् ३१ कुटुंबंपुत्रदारांश्च शरीरंसंचयाश्वये ॥ पारक्यमधुवंसर्वंकिंस्वंसुकृतदुष्कृतम् ३२ यदासर्वान्परित्यज्यगंतव्यमवशेनते ॥ अनर्थेकिंप्रसक्तस्त्वंसमर्थनानुतिष्ठसि ३३ अविश्रांत मनालंबमपाथेयमदैशिकम् ॥ तमःकांतारमध्वानंकथमेकोगमिष्यसि ३४ नहित्वांप्रस्थितंकश्चित्पृष्ठतोऽनुगमिष्यति ॥ सुकृतंदुष्कृतंचत्वांयास्यंतमनुयास्यति ३५

३६ । ३७ । ३८ क्षमैवाऽरिप्राणिनीचालनदंडायस्यां धर्मस्थैर्यवटारकानौकाकर्षणरज्जुर्धर्मा ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ महाभूतेति पंचभूतानि महद्बुद्धिः यथाश्रयादेहात्परंपरलोकगामि
एषसप्तदशकः इन्द्रियाणिपंच चकारात्पंचप्राणाः तमआदित्रयमेकमिति ४४ इन्द्रियाथैरष्टभिः शब्दादिभिः पंचभिर्मतव्यबोद्धव्यमहर्कतव्यवतैःसहाष्टभिःएवंचतुर्विंशकः ४५ । ४६

विद्याकर्मचशौचंज्ञानंचबहुविस्तरम् ॥ अर्थार्थमनुसार्यतेसिद्धार्थश्चविमुच्यते ३६ निबंधनीरज्जुरेषायाग्राभेवसतोरतिः ॥ छित्वैतांसुष्ठतोयांतिनेनांछिंदंतिदु
ष्कृतः ३७ रूपकूलामनःस्रोतांस्पर्शद्वीपारसावहाम् ॥ गंधपकांशब्दजलास्वर्गमार्गदुरावहाम् ३८ क्षमारित्रांसत्यमयीधर्मस्थैर्यवटारकाम् ॥ त्यागवाताध्वगां
शीघ्रानौतार्यातानर्दांतरेत् ३९ त्यजधर्ममधर्मंचतथासत्यानृतेत्यज ॥ उभेसत्यानृतेत्यक्तायेनत्यजसितंत्यज ४० त्यजधर्ममसंकल्पादधर्मंचाप्यलिप्सया ॥ उ
भेसत्यानृतेबुद्ध्याबुद्धिंपरमनिश्चयात् ४१ अस्थिस्थूणस्नायुयुतमांसशोणितलिपनम् ॥ चर्मावनद्धदुर्गंधिंपूर्णमूत्रपुरीषयोः ४२ जराशोकसमाविष्टरोगायतनमा
तुरम् ॥ रजस्वलमनित्यंचभूतावासमिमंत्यज ४३ इदंविश्वजगत्सर्वमजगच्चापियद्भवेत् ॥ महाभूतात्मकंसर्वमहद्यत्परमाश्रयात् ४४ इन्द्रियाणिचपंचैवतमःसत्त्वं
रजस्तथा ॥ इत्येषसप्तदशकोराशिरव्यक्तसंज्ञकः ४५ सर्वैरिहेंद्रियार्थैश्चव्यक्ताव्यक्तैर्हिसंहितः ॥ चतुर्विंशकइत्येषव्यक्ताव्यक्तमयोगणः ४६ एतैःसर्वैःसमायुक्तः
पुमानित्यभिधीयते ॥ त्रिवर्गतुसुखंदुःखंजीवितंमरणंतथा ४७ यइदंवेदतत्त्वेनसवेदप्रभवाप्ययौ ॥ पारंपर्येणबोद्धव्यंज्ञानानांयच्चकिंचन ४८ इन्द्रियैर्गृह्यतेयद्यत्
तद्व्यक्तमितिस्थितिः ॥ अव्यक्तमितिविज्ञेयंलिंगग्राह्यमर्तोद्वियम् ४९ इन्द्रियैर्नियतैर्देहीधाराभिरिवतर्प्यते ॥ लोकेविततमात्मानंलोकांश्चात्मनिपश्यति ५०
परावरदृशःशक्तिर्ज्ञानमूलाननश्यति ॥ पश्यतःसर्वभूतानिसर्वावस्थानुसर्वदा ५१ सर्वभूतस्यसंयोगोनाशुभेनोपपद्यते ॥ ज्ञानेनविविधानक्लेशानतिवृत्तस्यमोह
जान् ५२ लोकेबुद्धिप्रकाशेनलोकमार्गोनरिष्यते ॥ अनादिनिधनंजंतुमात्मनिस्थितमव्ययम् ५३ अकर्तारममूर्तंचभगवानाहतार्थवित् ॥ योजंतुःस्वकृतैस्तै
स्तैःकर्मभिर्नित्यदुःखितः ५४ सदुःखप्रतिघातार्थंहंतिजंतूनेकधा ॥ ततःकर्मसमादत्तेपुनरन्यन्नवंबहु ५५ तप्यतेऽथपुनस्तेनभुक्त्वाऽपथ्यामिवातुरः ॥ अजस्र
मेवमोहांधोदुःखेषुसुखसंज्ञितः ५६ बध्यतेमथ्यतेचैवकर्मभिर्मथक्सदा ॥ ततोनिबद्धःस्वायोनिकर्मणामुदयादिह ५७ परिभ्रमतिसंसारंचक्रवद्धुवेदनः ॥ सत्त्वंनि
वृत्तबंधस्तुनिवृत्तश्चापिकर्मतः ५८ सर्ववित्सर्वजित्सिद्धौभवभावविवर्जितः ॥ संयमेननवंबंधंनिवर्त्यतपसोबल्यत् ॥ संप्राप्ताबहवःसिद्धिमप्यबाधांसुखोदयाम् ५९
॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणिएकोनविंशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३२९ ॥ नारदउवाच ॥ अशोकंशोकनाशार्थंशास्त्रंशांतिकरंशिवम् ॥
निशम्यलभतेबुद्धिंतालब्ध्वासुखमेधते १ शोकस्थानसहस्राणिभयस्थानशतानिच ॥ दिवसेदिवसेमूढमाविशंतिनपंडितम् २

४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ रिष्यतेहिंस्यते ५३ तीर्थविन्मोक्षोपायवित् ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ संयमेनधारणाध्यानसमाध्यात्मकेननवंदृष्टिमात्रेणोत्पन्नं ५९ ॥ ॥ इतिशांतिपर्व
णिमोक्षधर्मपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभाष्यदीपेएकोनविंशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३२९ ॥ ॥ अशोकमिति १ । २

३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ द्वावनर्थोऽष्टरूपादिदेहविनाशःस्वशरीरतापश्च शेषार्थःस्पष्टार्थोव्याख्यातप्रायश्चेतिनव्याख्यायते ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९

तस्मादनिष्टनाशार्थमितिहासंनिबोधमे ॥ तिष्ठतेचेद्वशेबुद्धिर्लभतेशोकनाशनम् ३ अनिष्टसंप्रयोगाच्चविप्रयोगात्प्रियस्यच ॥ मनुष्यामानसैर्दुःखैर्युजतेस्व
ल्पबुद्धयः ४ द्रव्येषुसमतीतेषुयेगुणास्तान्नचितयेत् ॥ नतानाद्रियमाणस्यस्नेहबंधःप्रमुच्यते ५ दोषदर्शीभवेत्त्रयत्ररागःप्रवर्तते ॥ अनिष्टवार्धितंपश्येतथा
क्षिप्रंविरज्यते ६ नार्थोनधर्मोनयशोयोऽतीतमनुशोचति ॥ अप्यभावेनयुज्येततच्चास्यननिवर्तते ७ गुणैर्भूतानियुज्यंतेवियुज्यंतेतथैवच ॥ सर्वाणिनैतदेकस्य
शोकस्थानंहिविद्यते ८ मृतंवायदिवानष्टयोऽतीतमनुशोचति ॥ दुःखेनलभतेदुःखंद्वावनर्थोऽप्रपद्यते ९ नाशुकुर्वीतेयुद्ध्यादृष्टालोकेषुसंततिम् ॥ सम्यक्प्रपश्य
तःसर्वनाशुकर्मोपपद्यते १० दुःखोपघातेशारीरेमानसेचाप्युपस्थिते ॥ यस्मिन्नशक्यतेकर्तुंयत्नस्तन्नानुचितयेत् ११ मेषज्यमेतदुःखस्ययदेतन्नानुचितयेत् ॥
चित्यमानंहिनव्येतिभूयश्चापिप्रवर्धते १२ प्रज्ञयामानसंदुःखंहन्याच्छारीरमौषधैः ॥ एतद्विज्ञानसामर्थ्येनबालैःसमतामियात् १३ अनित्यंयौवनंरूपंजीवितंद्र
व्यसंचयः ॥ आरोग्यंप्रियसंवासोऽगृह्येतत्रनपंडितः १४ नजानंपदिकंदुःखमेकःशोचितुमर्हति ॥ अशोचन्प्रतिकुर्वीतयदिपश्येदुपक्रमम् १५ सुखाद्बहुतरंदुःखं
जीवितेनात्रसंशयः ॥ स्निग्धत्वंचेंद्रियार्थेषुमोहान्मरणमप्रियम् १६ परित्यजतियोदुःखंसुखंवाप्युभयंनरः ॥ अभ्येतिब्रह्मसोऽत्यंतंनतंशोचंतिपंडिताः १७
स्यजंतेदुःखमर्थाहिपालनेनचतेसुखाः ॥ दुःखेनचाधिगम्यंतेनाशमेषानंचितयेत् १८ अन्यामन्याधनावस्थांप्राप्यवैशेषिकींनराः ॥ अतृप्तायांतिविध्वंसंतोषं
यांतिपंडिताः १९ सर्वेक्षयांतानिचयाःपतनांताःसमुच्छ्रयाः ॥ संयोगाविप्रयोगांतामरणांतंहिजीवितम् २० अंतोनास्तिपिपासायास्तुष्टिस्तुपरमंसुखम् ॥
तस्मात्संतोषमेवेहधनंपश्यंतिपंडिताः २१ निमेषमात्रमपिहिवयोगच्छन्नतिष्ठति ॥ स्वशरीरेष्वनित्येषुनित्यंकिमनुचितयेत् २२ भूतेषुभावंसंचित्ययेबुद्ध्यामन
सःपरम् ॥ नशोचंतिगताध्वानःपश्यंतःपरमांगतिम् २३ संचिन्वानकमेवैनंकामानामवितृप्तकम् ॥ व्याघ्रःपशुमिवासाद्यमृत्युरादायगच्छति २४ तथाप्युपा
यंसंपश्येदुःखस्यपरिमोक्षणम् ॥ अशोचन्नारभेच्चैवमुक्तश्चाव्यसनीभवेत् २५ शब्देस्पर्शेचरूपेचगंधेषुचरसेषुच ॥ नोपभोगात्परंकिंचिद्धनिनोवाऽधनस्यच
२६ प्राक्संप्रयोगाद्भूतानांनास्तिदुःखंपरायणम् ॥ विप्रयोगानुसर्वस्यनशोचेत्प्रकृतिस्थितः २७ घृत्याशिश्रोदरंरक्षेत्पाणिपादंचक्षुषा ॥ चक्षुःश्रोत्रेचम
नसामनोवाचंचविद्यया २८ प्रणयंप्रतिसंहत्यसंस्तुतेष्वितरेषुच ॥ विचरेदसमुन्नद्धःससुखीसचपंडितः २९ अध्यात्मरतिरासीनोनिरपेक्षोनिरामिषः ॥ आत्मनै
वसहायेनयश्चरेत्ससुखीभवेत् ३० ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणिशुकाभिपतनेत्रिंशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३३० ॥ ॥ ध ॥

सुखेति विपर्यासः सुखेदुःखधीदुःखे सुखधीः १ । २ । ३ विधित्साभिः पिपासाभिस्तृष्णाभिः ४ । ५ व्यत्ययः पौर्वापर्यं ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० शीघ्रमिति परशरीराणि शरीरांतराणि प्राप्नुवन्तीति शेषः छिन्नबीजं स्वर्गनरकांकुरबीजं स्थूलशरीरं पश्यतं शरीरिणं कदा प्राणसंरोधे सति कीदृशं शरीरिणं मांसशोणितदियुक्तेन बीभत्सेन देहे

॥ नारद उवाच ॥ सुखदुःखविपर्यासो यदा समनुपपद्यते ॥ नैनं प्रज्ञासुनीतं वात्रायतेनापि पौरुषम् १ स्वभावाद्यत्नमातिष्ठेद्यत्नवान्नावसीदति ॥ जरामरणरोगेभ्यः प्रियमात्मानमुद्धरेत् २ रुजंति हि शरीराणि रोगाः शरीरमानसाः ॥ सायका इव तीक्ष्णाग्राः प्रयुक्ता दृढधन्विभिः ३ व्यथितस्य विधित्साभिस्ताम्यतो जीवितैषिणः ॥ अवशस्य विनाशाय शरीरमपकृष्यते ४ स्रवंति न निवर्तते स्रोतांसि सरितामिव ॥ आयुरादाय मर्त्यानां रात्र्यहानि पुनः पुनः ५ व्यत्ययो ह्ययमत्यंतपक्षयोः शुक्लकृष्णयोः ॥ जातान्मर्त्यान्जरयति निमेषान्नावतिष्ठते ६ सुखदुःखानि भूतानामजरोजरयत्यसौ ॥ आदित्यो ह्यस्तमभ्येति पुनः पुनरुदेति च ७ अदृष्टपूर्वानादाय भावानपरिशंकितान् ॥ इष्टानिष्टान्मनुष्याणामस्तंगच्छंति रात्रयः ८ योऽयमिच्छेद्यथाकामं कामानांतदवाप्नुयात् ॥ यदि स्यान्नपराधीनं पुरुषस्य क्रियाफलम् ९ संयताश्च हि दक्षाश्च मतिमंतश्च मानवाः ॥ दृश्यंते निष्फलाः संतः प्रहीणाः सर्वकर्मभिः १० अपरे बालिशाः संतो निर्गुणाः पुरुषा धमाः ॥ आशीर्भिरप्यसंयुक्ता दृश्यंते सर्वकामिनः ११ भूतानामपरः कश्चिद्विंसायां सततोत्थितः ॥ वंचनायां च लोकस्य स सुखेष्वेव जीर्यते १२ अचेष्टमानमासीनं श्रीः कंचिदुपतिष्ठते ॥ कश्चित्कर्मानुसृत्या न्योना प्राप्यमधिगच्छति १३ अपराधं समाचक्ष्व पुरुषस्य स्वभावतः ॥ शुक्रमन्यत्र संभूतं पुनरन्यत्र गच्छति १४ तस्य यो नौ प्रयुक्तस्य गर्भो भवति वानवा ॥ आम्रपुष्पोपमायस्य निर्घृतिरुपलभ्यते १५ केषांचित्पुत्रकामानामनुसंतानमिच्छताम् ॥ सिद्धौ प्रयतमानानां न चांडमुपजायते १६ गर्भाच्चोद्विजमानानां कुद्धादाशी विषादिव ॥ आयुष्मान्जायते पुत्रः कथं प्रेत्य इवाभवत् १७ देवानिष्ठातपस्तत्त्वाकृपणैः पुत्रगृद्धिभिः ॥ दशमासान्परिघृता जायंते कुलपांसनाः १८ अपरे धनधान्यानि भोगांश्च पितृसंचितान् ॥ विपुलानभिजायंते लब्धास्तैरेव मंगलैः १९ अन्योन्यं समभिप्रेत्य मैथुनस्य समागमे ॥ उपद्रव इवाविष्टो यो नि गर्भः प्रपद्यते २० शीघ्रं परशरीराणि छिन्नबीजं शरीरिणम् ॥ प्राणिनं प्राणसंरोधे मांसश्लेष्मविचेष्टितम् २१ निर्दग्धं परदेहेऽपि परदेहं चलाचलम् ॥ विनश्यंतं विनाशंति नाविनावमिवाहितम् २२ संगत्या जठरे न्यस्तं रेतो बिंदुमचेतनम् ॥ केन यत्नेन जीवंतं गर्भं त्वमिह पश्यसि २३ अन्नपानानि जीर्यंते यत्र भक्षाश्च भक्षिताः ॥ तस्मिन्नेवोदरे गर्भः किं नान्नमिव जीर्यते २४

न चेष्टितं चेष्टाय स्यतं मरणेऽपि सद्यः शरीरांतरमायातीति देहबंधविच्छेदो न कदाचिदस्तीत्यर्थः २१ परदेहे देहांतरे निर्दग्धं विनश्यंतं जीवमभिलक्ष्य परदेहे देहांतरे चलाचलं परिणामितयाऽतिचपलं आहितं उपस्थापितं भवति कर्मणेति शेषः २२ देहधारणमत्याश्चर्यमित्याह संगत्येति २३ । २४

२५ । २६ । २७ सतस्येति सहजातस्य अनादिप्रवाहसंबद्धस्य देहस्य गर्भवासो जन्मबाल्यकौमार्यपौर्ण्यौवनस्थाविर्यजराप्राणरोधो नाशश्चेति दशशरीरस्य दशास्तासु सप्तमीं स्थाविर्यं तत्र कुटुंबभरणादिष्वितया व्याकुलत्वं नवमी तु प्राणरोधः तामुभयीं पंचभूतान्येव प्राप्नुवन्तीति स्वात्मा ततः नवमी प्राप्य न भवति दशमी मभावदशां च प्राप्नुवन्तीत्यर्थः गतायुषः सतः तस्येति संबंधः २८ योगाः सामगर्भे मूत्रपुरीषाणां स्वभावनियता गतिः ॥ धारणे वा विसर्गे वा न कर्ता विद्यतेऽवशः २९ स्रवंति ह्युदराद्गर्भा जायमानास्तथापरे ॥ आगमेन तथाऽन्येषां विनाश उपपद्यते २६ एतस्माद्योनि संबंधाद्यो बीजं परिमुच्यते ॥ प्रजांचलभते कांचित्पुनर्द्वेषु सज्जति २७ सतस्य सहजातस्य सप्तमी नवमी दशाम् ॥ प्राप्नुवन्ति ततः पंचनभवंति गतायुषः २८ नाभ्युत्थाने मनुष्याणां योगाः स्युर्नात्र संशयः ॥ व्याधिभिश्च विमथ्यंते व्याधैः सुद्रुमगा इव २९ व्याधिभिर्मथ्यमानानां त्यजतां विपुलं धनम् ॥ वेदनां नापकर्षंति यतमानाश्चिकित्सकाः ३० ते चातिनिपुणा वैद्याः कुशलाः संभृतौषधाः ॥ व्याधिभिः परिकृष्यंते मृगा व्याधैरिवार्दिताः ३१ ते पिबन्तः कषायांश्च सर्पीषिविविधानि च ॥ दृश्यंते जरया भग्नानगानां गैरिवोत्तमैः ३२ केवाशु विचिकित्सन्ते रोगार्तान् मृगपक्षिणः ॥ श्वापदानि दरिद्रांश्च प्रायो नार्ता भवंति ते ३३ घोरानपि दुःराधर्षा नृपतीनुग्रतेजसः ॥ आक्रम्याददते रोगाः पशून्पशुगणा इव ३४ इति लोकमनाक्रंदं मोहशोकपरिभुतम् ॥ स्रोतसा सहसा क्षिप्तं हियमाणं बलीयसा ३५ न धनेन न राज्ञेन नोग्रेण तपसा तथा ॥ स्वभावमतिवर्तंते ये नियुक्ताः शरीरिणः ३६ नम्रियेरन्नजीर्ये रन्सर्वे स्युः सर्वकामिनः ॥ नाप्रियं प्रतिपश्येयुरुत्थानस्य फले सति ३७ उपर्युपरि लोकस्य सर्वो गंतुं समीहते ॥ यतते च यथाशक्ति न च तद्वर्तते तथा ३८ ऐश्वर्यमदमत्तांश्च मत्तान्मद्यमदेन च ॥ अप्रमत्ताः शठाः शूरा विक्रांताः पर्युपासते ३९ क्लेशाः परिनिवर्तंते केषांचिदसमीक्षिताः ॥ स्वस्वं च पुनरन्येषां किंचिदधिगम्यते ४० महच्चफलवैषम्यं दृश्यते कर्मसंधिषु ४१ वहंति शिबिकामन्येयां त्यन्ये शिबिकागताः ४२ सर्वेषां मृद्धिकामानामन्ये रथपुरःसराः ॥ मनुष्याश्च गतस्त्रीकाः शतशो विविधाः स्त्रियः ॥ द्वंद्वारामेषु भूतेषु गच्छंत्येकैकशो नराः ॥ इदमन्यत्पदं पश्यमाऽत्र मोहं करिष्यसि ४३ त्यजधर्ममधर्मं च उभे सत्यानृते त्यज ॥ उभे सत्यानृते त्यक्त्वा येन त्यजसि तं त्यज ४४ एतत्ते परमं गुह्यमाख्यातमृषिसत्तम ॥ येन देवाः परित्यज्य मर्त्यलोकं दिवंगताः ४५ नारदस्य वचः श्रुत्वा शुकः परमबुद्धिमान् ॥ संचिंत्य मनसा धीरो निश्चयं नाध्यगच्छत् ४६ पुत्रदारैर्महान्क्लेशो विद्याप्राये महाञ्ज्रमः ॥ किं नु स्याच्छाश्वतं स्थानमल्पक्लेशं महोदयम् ४७ ततो मुहूर्तं संचिंत्य निश्चितं गतिमात्मनः ॥ परावरज्ञो धर्मस्य परानैः श्रेयसी गतिम् ४८ कथं त्वहमसंश्लिष्टो गच्छेयं गतिमुत्तमाम् ४ नावर्तेयं यथाभूयो यो नि संकरसागरे ४९ परं भावं हि कांक्षामियत्र नावर्तते पुनः ॥ सर्वसंगान्परित्यज्य निश्चितो मनसा गतिम् ५० तत्र यास्यामि यत्रात्मा शमं मेऽधिगमिष्यति ॥ अक्षयश्चाव्ययश्चैव यत्र थास्यामि शाश्वतः ५१ ननु योगमृते शक्या प्राप्नुंसा परमा गतिः ॥ अवबंधो हि बुद्धस्य कर्मभिर्नोपपद्यते ५२

ध्यानि २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ अनाक्रंदं देवनयामूर्धं ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ असंश्लिष्टः सर्वोपाधिनिर्मुक्तः ४९ । ५० । ५१ अवबंधः नीचोद्देहबंधः ५२

दिवाकरमित्यर्कमंडलांतर्वर्तीभर्मपदवाच्यः संसारबीजभर्जमकर्तासर्वेषांप्राणिनांबुद्धेः प्रवर्तको गायत्रीप्रतिपाद्यो ग्राह्यो न च विरादिमार्गपर्वभूतो मंडलाभिमान्यादित्यः । कुत एतत्कार्यं ब्रह्मलोकं प्रति तद्रम
नस्यादर्शनात् । 'शुकस्तु मारुतादूर्ध्वगतिं कृत्वाऽंतरिक्षगां । दर्शयित्वा प्रभावं सर्वं ब्रह्मभूतोऽभवत्तदा' इति वाक्यशेषे शुद्धब्रह्मभावदर्शनाच्च । सूर्यमंडलपर्यंतं गमनं तु स्वस्य योगप्रभावदर्शनमात्रमिति त्वं त्रैवं
स्पष्टमस्ति ५३ आवृत्तिमार्गनिंदति नहीति सोमः धूमादिमार्गेण सोमलोकांतः ५४ तल्लोकाभिपतेर्द्विहासवत्त्वात्तत्रगता अपिता दशा एव भवन्तीत्याह क्षीयते हीति ५५ । ५६ अत्र वत्स्यामीति

तस्माद्योगं समास्थाय त्यक्त्वा गृहकलेवरम् ॥ वायुभूतः प्रवेक्ष्यामि तेजो राशिं दिवाकरम् ५३ न ह्येष क्षयतां याति सोमः सुरगणैर्यथा ॥ कंपितः पतते भूमिं पुनश्चैवा
धिरोहति ५४ क्षीयते हि सदा सोमः पुनश्चैवाभिपूर्यते ॥ नेच्छाम्येवं विदित्वैते हासवृद्धी पुनः पुनः ५५ रविस्तु संतापयते लोकान् रश्मिभिरुत्बणैः ॥ सर्वतस्तेज आ
दत्ते नित्यमक्षयमंडलः ५६ अतो मे रोचते गंतुमादित्यदीप्ततेजसम् ॥ अत्र वत्स्यामि दुर्धर्षा निःशंकेनांतरात्मना ५७ सूर्यस्य स दने चाहं निक्षिप्येदं कलेवरम् ॥ ऋ
षिभिः सह यास्यामि सौरं तेजोऽतिदुःसहम् ५८ आपृच्छामि न गान्नागान् गिरिमुर्वीं दिशो दिवम् ॥ देवदानवगंधर्वान् पिशाचो रगराक्षसान् ५९ लोकेषु सर्वभूतानि
प्रवेक्ष्यामि न संशयः ॥ पश्यंतु योगवीर्यमे सर्वे देवाः सहर्षिभिः ६० अथानुज्ञाप्य तमृषिं नारदं लोकविश्रुतम् ॥ तस्मादनुज्ञां संप्राप्य जगाम पितरं प्रति ६१ सोऽभिवा
द्य महात्मानं कृष्णद्वैपायनं मुनिं ॥ शुकः प्रदक्षिणं कृत्वा कृष्णमापृष्टवान् मुनिं ६२ श्रुत्वा च ऋषिस्तद्वचनं शुकस्य प्रीतो महात्मा पुनराह चैनम् ॥ भो भो पुत्र स्त्रीयतां ताव
दद्ययावच्चक्षुः प्रीणयामि त्वदर्थे ६३ निरपेक्षः शुको भूत्वानिःस्नेहो मुक्तसंशयः ॥ मोक्षमेवानुसंचित्य गमनाय मनोदधे ६४ पितरं संपरित्यज्य जगाम मुनि सत्तमः ॥
कैलासपृष्ठं विपुलं सिद्धसंघनिषेवितम् ६५ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिमोक्षशुकाभिगमने एकत्रिंशदधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३३१ ॥ भीष्म उवाच ॥ गिरि
शृंगं समारुह्य सुतो व्यासस्य भारत ॥ समे देशे विविक्षे सनिःशलाक उपाविशत् १ धारयामास चात्मानं यथाशास्त्रं यथाविधि ॥ पादप्रभृतिगात्रेषु क्रमेण क्रमयोगवित् २
ततः स प्राङ्मुखो विद्वानादित्येनाचिरोदिते ॥ पाणिषादं समादाय विनीतवदुपाविशत् ३ न तत्र पक्षिसंघातो न शब्दो नातिदर्शनम् ॥ यत्र वै यासकिर्धो मानयोऽनुसमु
पचक्रमे ४ सददर्शतदाऽऽत्मानं सर्वसंगविनिःसृतम् ॥ प्रजहास ततो हासं शुकः संप्रेक्ष्य तत्परम् ५ स पुनर्योगमास्थाय मोक्षमार्गं पलब्धये ॥ महायोगेश्वरो भूत्वा
सोऽत्यक्राम द्विहायसम् ६ ततः प्रदक्षिणं कृत्वा देवर्षिं नारदं ततः ॥ निवेदयामास च तं स्वयोगं परमर्षये ७ ॥ शुक उवाच ॥ दृष्टो मार्गः प्रवृत्तोऽस्मिन् स्वस्ति
तेऽस्तु तपोधन ॥ त्वत्प्रसादाद्गमिष्यामि गतिमिष्टां महादुते ८ नारदेनाभ्यनुज्ञातः शुको द्वैपायनात्मजः ॥ अभिवाद्य पुनर्योगमास्थाय काशमाविशत् ९

लिंगान्नात्रमार्गपर्वभूत आदित्यो गृह्यते । सूर्यद्वारेण ते विरजाः प्रयांतीति तस्य द्वारत्वमात्रश्रवणात् ५७ सौरं आदित्यांतयांमि । 'य आदित्येतिष्ठन्नादित्यादंतरो यमादित्यो न वेद' इत्यादि श्रुतेस्ततोऽप्यत्
५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे एकत्रिंशदधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३३१ ॥ ॥ ७ ॥ गिरिशृ
गमिति निःशलाके निस्तुणे १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९

१० । ११ व्यवसायेन सार्वभौम्यनिश्चयेन १२ । १३ । १४ । १५ अधः कायात् ऊर्ध्वं वक्रं यस्य सूर्ये दत्तदृष्टिरतः स्वदेहस्याधोभागं न पश्यतीत्यर्थः १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२
२३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे द्वात्रिंशदधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३३२ ॥ ॥ इत्येवमिति । दोषान्ता

कैलासपृष्ठादुत्पत्य स पपात दिवं तदा ॥ अंतरिक्षचरः श्रीमान्वायुभूतः सुनिश्चितः १० तमुद्यंतं द्विजश्रेष्ठं वै न ते यसमद्युतिम् ॥ ददृशुः सर्वभूतानि मनोमारुतरं हसम् ११
व्यवसायेन लोकां स्त्रीन्सर्वान्सोऽथ विचिंतयन् ॥ आस्थितो दीर्घमध्वानं पावकार्कसमप्रभः १२ तमेकमनसं यातमव्यग्रमकुतोभयम् ॥ ददृशुः सर्वभूतानि जंगमानि च
राणि च १३ यथाशक्तियथान्यायं पूजावैचक्रेतदा ॥ पुष्पवर्षैश्च दिव्यैस्तमवचकुर्दिवौकसः १४ तं दृष्ट्वा विस्मिताः सर्वे गंधर्वाप्सरसांगणाः ॥ ऋषयश्चैव संसिद्धाः
परं विस्मयमागताः १५ अंतरिक्षगतः कोऽयं तपसा सिद्धिमागतः ॥ अधः कायोर्ध्वं वक्रश्च नेत्रैः समभिरज्यते १६ ततः परमधर्मात्मा त्रिषु लोकेषु विश्रुतः ॥ भास्क
रं समुदीक्षन्स प्राङ्मुखो वाग्यतोऽगमत् १७ शब्देनाकाशमखिलं पूरयन्निव सर्वशः ॥ तमापतंतं सहसा दृष्ट्वा सर्वाप्सरोगणाः १८ संभ्रांतमनसो राजन्नासन्परमवि
स्मिताः ॥ पंचचूडाप्रभृतयो भृशमुत्फुल्ललोचनाः १९ दैवतं कतमं ह्येतदुत्तमां गतिमास्थितम् ॥ सुनिश्चितमिहायाति विमुक्तमिव निःस्पृहम् २० ततः सम
भिचक्राम मलयनामपर्वतम् ॥ उर्वशीपूर्वचित्तिश्च यं नित्यमुपसेवतः २१ तस्य ब्रह्मर्षिपुत्रस्य विस्मयं ययतुः परम् ॥ अहो बुद्धिसमाधानं वेदाभ्यासरते द्विजे २२
अचिरेणैव कालेन न भक्ष्यति चंद्रवत् ॥ पितृशुश्रूषया बुद्धिं संप्राप्तोऽयमनुत्तमाम् २३ पितृभक्तो दृढतपाः पितुः सुदयितः सुतः ॥ अनन्यमनसा तेन कथं पित्रा विस
र्जितः २४ उर्वश्यावचनं श्रुत्वा शुकः परमधर्मवित् ॥ उदैक्षत दिशः सर्वावचने गतमानसः २५ सोऽंतरिक्षं महीं चैव स शैलवनकाननाम् ॥ विलोकयामास तदा सरांसि स
रितस्तथा २६ ततो द्वैपायन सुतं बहुमानात्समंततः ॥ कृतांजलिपुटाः सर्वानिरीक्षंते स्म देवताः २७ अब्रवीत्तास्तदा वाक्यं शुकः परमधर्मवित् ॥ पितायद्यनुगच्छेन्मां
क्रोशमानः शुकेति वै २८ ततः प्रतिवचोदयं सर्वैरेव समाहितैः ॥ एतन्मे स्नेहतः सर्ववचनं कर्तुमर्हथ २९ शुकस्य वचनं श्रुत्वा दिशः सर्वाः सकाननाः ॥ समुद्राः सारितः
शैलाः प्रत्यूचुस्तं समंततः ३० यथाऽऽज्ञापयसे विप्र बाढमेवं भविष्यति ॥ ऋषेर्व्याहरतो वाक्यं प्रतिवक्ष्यामहे वयम् ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्ष
धर्मपर्वणि शुकाभिपतने द्वात्रिंशदधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३३२ ॥ ॥ ७ ॥ भीष्म उवाच ॥ इत्येवमुक्त्वा वचनं ब्रह्मर्षिः सुमहातपाः ॥ प्रातिष्ठत शु
कः सिद्धिं हि त्वादोषांश्चतुर्विधान् १ तमो ह्यष्टविधं हित्वा जहौ पंचविधं रजः ॥ ततः स त्वं जहौ धीमांस्तदुत्तमिवाभत् २

त्विकान्मोक्षप्रतिबंधकान् धर्मज्ञानवैराग्यैश्चर्यप्रदानेन किलिबषसंसर्गाऽनैश्चर्याख्यान्वा यदाहमनुः । 'प्राणायामैर्देहे देनोधारणाभिश्च किलिषान् ॥ प्रत्याहारेण संसर्गांश्चानेन नैश्चर्याण्युणान्' इति ।
योगानिति पाठे वितर्कविचारानंदास्मिताख्यान्संप्रज्ञातभेदानुत्पलानीत्यर्थः १ अष्टविधं पुर्यष्टकप्रकारं तमः पंचविधं विषयपंचके प्रवर्तकवासनामयरंजः नवगुणं रज इति पाठे 'अत्यागित्वमकार्षण्यं सु
खदुःखोपसेवनं ॥ भेदः परुषता चैव कामः क्रोधस्तथैव च ॥ दर्पो द्वेषोऽतिवादश्च एते प्रोक्तारजो गुणाः' इति प्रोक्ताज्ञेयाः । सत्त्वं बुद्धिस्तत्त्वेन सर्वसंत्यज्य सत्त्वमपित्यक्तं येन त्यजसितत्यजेति नारदेनोपदिष्टत्वात् २

तस्मिन्नादित्यांतर्यामिणिपरब्रह्मणिनित्येपुनरावृत्तिवर्जितेयतोनिर्गुणेप्रत्यतिष्ठत् ३ महापुरुषस्योपरमेहिजगदभाग्यसूत्राउत्पाताभवतीत्याह उल्कापाताइति ४ । ५ । ६ वर्षेत्यादयःसु
कस्योत्पत्तनेशकुनानि ७ । ८ । ९ द्विधाकृतेभारेण समुद्रलंघनेहमुमद्भारेणमहेंद्रपर्वतइवव्यथामापेत्यर्थः १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ ततइति पूर्वोक्तासुसप्तसुवायुविद्यासुपंचम्याःज्ञानक
ततस्तस्मिन्पदेनित्येनिर्गुणेलिंगवर्जिते ॥ ब्रह्मणिप्रत्यतिष्ठत्सविधूमोग्रिरिवज्वलन् ३ उल्कापातादिशांदाहोभूमिकंपस्तथैवच ॥ प्रादुर्भूतःक्षणेतस्मिन्स्तदुत्त
मिवाभवत् ४ दुमाःशाखाश्चमुमुचुःशिखराणिचपर्वताः ॥ निर्घातशब्दैश्चभिरिहिमवान्दीर्यतीवह ५ नवभासेसहस्रांशुर्नज्ज्वालचपावकः ॥ हृदाश्चसरितश्चैव
बुधुभुःसागरास्तथा ६ वर्षवासवस्तोयंसवच्चसुगंधिच ॥ ववौसमीरणश्चापिदिव्यगंधवहःशुचिः ७ सशृंगेप्रथमेदिव्येहिमवन्मेरुसंभवे ॥ संश्लिष्टेध्वेतपीतेद्वे
वमरूप्यमयेशुभे ८ शतयोजनविस्तारेतिर्यगूर्ध्वचभारत ॥ उदीचींदिशमास्थायरुचिरेसंददर्शह ९ सोऽविशंकेनमनसातथैवाभ्यपतच्छुकः ॥ ततःपर्वतशृंगेद्वे
सहसैवद्विधाकृते १० अदृश्येतामहाराजतदुत्तमिवाभवत् ॥ ततःपर्वतशृंगाभ्यासहसैवविनिःसृतः ११ नचप्रतिजघानास्यसगतिंपर्वतोत्तमः ॥ ततोमहानभू
च्छब्दोदिविसर्वदिवौकसां १२ गंधर्वाणांमृषीणांचयेचशैलनिवासिनः ॥ दृष्ट्वाशुकमतिक्रांतंपर्वतंचद्विधाकृतम् १३ साधुसाध्वितितत्रासीन्नादःसर्वत्रभारत ॥ स
पूज्यमानोदेवैश्चगंधर्वैर्ऋषिभिस्तथा १४ यक्षराक्षससंघैश्चविद्याधरगणैस्तथा ॥ दिव्यैःपुष्पैःसमाकीर्णमंतरिक्षंसमततः १५ आसीत्किलमहाराजशुकाभिपतने
तदा ॥ ततोमंदाकिनीरम्यामुपरिष्ठादभिव्रजन् १६ शुकोददर्शधर्मात्मापुष्पितदुमकाननां ॥ तस्यांकीडंत्यभिरतास्तेचैवाप्सरसांगणाः १७ शून्याकारंनिराका
राःशुकंदृष्ट्वाविवाससः ॥ तंप्रक्रामंतमाज्ञायपितास्नेहसमन्वितः १८ उत्तमांगतिमास्थायपृष्ठतोऽनुससारह ॥ शुकस्तुमारुतादूर्ध्वगतिंकृत्वाऽतरिक्षगाम् १९ दर्श
यित्वाप्रभावंस्वंब्रह्मभूतोऽभवत्तदा ॥ महायोगगतित्वन्याव्यासोत्थायमहातपाः २० निषेधांतरमात्रेणशुकाभिपतनंययौ ॥ सददर्शद्विधाकृत्वापर्वताग्रंशुकंगतम् २१
शशंसुर्ऋषयस्तत्रकर्मपुत्रस्यततदा ॥ ततःशुकेतिदीर्घेणशब्देनाक्रंदितस्तदा २२ स्वयंपित्रास्वरेणोच्चैस्त्रीलोकाननुनाद्यवै ॥ शुकःसर्वगतोभूत्वासर्वात्मासर्वतोमुखः २३
प्रत्यभाषतधर्मात्माभोःशब्देनानुनादयन् ॥ ततएकाक्षरंनादंभोरित्येवसमीरयन् २४ प्रत्याहरज्जगत्सर्वमुच्चैःस्थावरजंगमम् ॥ ततःप्रभृतिचाद्यापिशदानुच्चारितान्पृ
थक् २५ गिरिगह्वरपृष्ठेषुव्याहरंतिशुकंप्रति ॥ अंतर्हितःप्रभावंतुदर्शयित्वाशुकस्तदा २६ गुणान्संत्यज्यशब्दादीन्पदमभ्यगमत्परम् ॥ महिमानंतुतं दृष्ट्वापुत्रस्यामि
ततेजसः २७ निषसादगिरिप्रस्थेपुत्रमेवानुचिंतयन् ॥ ततोमंदाकिनीतीरेकीडंतोऽप्सरसांगणाः २८ आसाद्यतमृषिसर्वाःसंभ्रांतागतचेतसः ॥ जलेनिलिल्यिरेका
श्वित्काश्चिद्ब्रह्मानुप्रपोदरे २९ वसनान्याददुःकाश्चितंदृष्ट्वामुनिसत्तमम् ॥ तांमुक्ततांतुविज्ञायमुनिःपुत्रस्यैतदा ३० सक्ततामात्मनश्चैवप्रीतोऽमृद्भीडितश्चह ३१
मंससुख्यरूपायाःपार्यतिकंफलपंचमवायुस्थानस्यमंदाकिनीदेशस्यप्राप्तिः १६ । १७ । १८ शुकस्त्विति मारुतात्सूत्रात्मनोऽर्ध्वं । वायुर्वैगोतमतत्सूत्रमितिश्रुतेः १९ व्यासउत्थाय संधिरार्धः २०
२१ शुकेति शुका ३ इतिदूराकूतेकृतिः अद्भुतवदुपस्थितइत्युतवद्वावाचमकृतिभावः २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१

३२ तमुवाचमहादेवइत्यादिनाछायाशुकस्यदानंन्यासादीनामपिपुत्रशोकोऽत्यंतापरिहार्यइतिचसूत्रेनशुकवदेवनेष्टिकंब्रह्मचर्यमातिष्ठेदित्याज्ञयोर्दर्शितः ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९
४० । ४१ । ४२ ॥ इतिशांति०नी०भा०त्रयस्त्रिंशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३३३ ॥ यस्यदेवेपराभक्तिर्यथादेवतथागुरो । तस्यैतेकथितात्यर्थाःप्रकाशंतेमहात्मनःइतिश्रुतेर्भक्तयामामभिजानाती
तिभगवद्भक्त्याभक्तैर्ज्ञानांगत्वंबुद्ध्वाभजनीयांदेवतांपृच्छति गृहस्थइति १ कुतःकस्यप्रसादात्ध्रुवोऽमावृत्तिफलकोब्रह्मलोकः २ । ३ तस्मादेवादीनांजनकात् ४ तर्कयातर्केण आर्षोऽलिंगव्यत्ययः
तंदेवगंधर्ववृत्तोमहर्षिगणपूजितः ॥ पिनाकहस्तोभगवानभ्यागच्छतशंकरः ३२ तमुवाचमहादेवःसांत्वपूर्वमिदंवचः ॥ पुत्रशोकाभिसंतसंकृष्णद्वैपायनंतदा ३३
अग्नेर्भूमेरपांवायोरंतरिक्षस्यचैवह ॥ वीर्येणसदृशःपुत्रःपुरामतस्त्वयावृतः ३४ सतथालक्षणोजातस्तपसातवसंभृतः ॥ ममचैवप्रसादेनब्रह्मतेजोमयःशुचिः ३५
सगतिंपरमांप्राप्तोदुष्प्रापामजितेंद्रियैः ॥ दैवतैरपिविप्रर्षेतंत्वंकिमुशोचसि ३६ यावत्स्थास्यंतिगिरयोयावत्स्थास्यंतिसागराः ॥ तावत्तवाक्षयाकीर्तिःसपुत्रस्य
भविष्यति ३७ छायांस्वपुत्रसदृशीसर्वतोऽनपगांसदा ॥ द्रक्ष्यसेत्वंचलोकेऽस्मिन्मत्प्रसादान्महामुने ३८ सोऽनुनीतोभगवतास्वयंरुद्रेणभारत ॥ छायांपश्यन्स
मावृतःसमुनिःपरयामुदा ३९ इतिजन्मगतिश्चैवशुकस्यभरतर्षभ ॥ विस्तरेणसमाख्यातायन्मांत्वंपरिपृच्छसि ४० एतदाचष्टमेराजन्देवर्षिर्नारदःपुरा ॥ व्या
सश्चैवमहायोगीसंजल्पेषुपदेपदे ४१ इतिहासमिमंपुण्यंमोक्षधर्मोपसंहितम् ॥ धारयेद्यःशमपरःसगच्छेत्परमांगतिम् ४२ ॥ इति श्रीम०शांति०मोक्ष०शुकोत्प
तनसमाप्तिर्नामत्रयस्त्रिंशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३३३ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ गृहस्थोब्रह्मचारीवावानप्रस्थोऽथभिक्षुकः ॥ यदृच्छेत्सिद्धिमास्थातुंदेवताकांयजेतसः
१ कुतोह्यस्यध्रुवःस्वर्गःकुतोऽनैःश्रेयसंपरम् ॥ विधिनाकेनजुहुयाद्वैवंपित्र्यंतथैवच २ मुक्तश्चकांगतिंगच्छेन्मोक्षश्चैवकिमात्मकः ॥ स्वर्गतश्चैवकिंकुर्याद्येननच्यवते
दिवः ३ देवतानांचकोदेवःपितृणांचपितातथा ॥ तस्मात्परतरंयच्चतन्मेब्रूहिपितामह ४ ॥ भीष्मउवाच ॥ गूढमांप्रश्नविप्रश्नंपृच्छसेत्वमिहानघ ॥ नह्येतत्
कयाशक्यंवक्तुंवर्षशतैरपि ५ ऋतेदेवप्रसादाद्वाराजज्ञानागमेनवा ॥ गहनंह्येतदाख्यानंव्याख्यातव्यंतवारिहन् ६ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥
नारदस्यचसंवादमृषेर्नारायणस्यच ७ नारयणोहिविश्वात्माचतुर्भूतिःसनातनः ॥ धर्मात्मजःसंबभूवपितैवमेऽभ्यभाषत ८ कृत्युगेमहाराजपुरास्वायंभुवेंस्तरे ॥
नरोनारायणश्चैवहरिःकृष्णःस्वयंभुवः ९ तेषानारायणनरौतपस्तेपतुरव्ययौ ॥ बदर्याश्रममासाद्यशकटेकनकामये १०

ज्ञानागमेनऋतेविना ५ । ६ । ७ चतस्रोभूतयोनराद्याः ८ स्वयंभुवइत्यनेनवासुदेवस्यैवैतद्वत्त्वारोव्यूहाअजगमानः तेनतुपांचरात्राणामिववासुदेवात्परमकारणात्संकर्षणाख्योजीवउत्पद्यतेततःप्रद्युम्ना
ख्यमनोजायतेततोऽनिरुद्धाख्योऽहंकारउत्पद्यतइतिमंतनिरस्तंतथाचसूत्रं । उत्पत्त्यसंभवादितिनवकर्तुःकरणमितिच । जीवस्योत्पत्तौविनाशित्वस्यात्तथाचमोक्षिणोऽभावः कर्तुःसकाशात्करणोत्प
त्तिर्ह्यल्लोकेइतिमूत्रार्थः ९ शकटेककटवत्परम्येशरीरे कनकवस्त्रोदकत्वात्कनकामयंताम्रप्रेस्थित्वेतिशेषः १०

अष्टौअविद्याचक्रवद्वाहकानियस्य भूतैःपंचभिर्युक्तं हिशब्दाहोकाप्रसिद्धमिहं नरनारायणयोःशरीरेतुमायामयेत्यर्थः वक्ष्यतिच । 'मायाहोवामयासृष्टायन्मां पश्यसिनारद ॥ सर्वभूतगुणैर्युक्तमेवमां ज्ञातुमर्हसि'इति ११ । १२ नूनमिति हृच्छयोंऽतर्पामीतेनप्रेरितः १३ । १४ आदिकं ब्रह्मयज्ञादि आस्पदमधिष्ठानं १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । १०१ । १०२ । १०३ । १०४ । १०५ । १०६ । १०७ । १०८ । १०९ । ११० । १११ । ११२ । ११३ । ११४ । ११५ । ११६ । ११७ । ११८ । ११९ । १२० । १२१ । १२२ । १२३ । १२४ । १२५ । १२६ । १२७ । १२८ । १२९ । १३० । १३१ । १३२ । १३३ । १३४ । १३५ । १३६ । १३७ । १३८ । १३९ । १४० । १४१ । १४२ । १४३ । १४४ । १४५ । १४६ । १४७ । १४८ । १४९ । १५० । १५१ । १५२ । १५३ । १५४ । १५५ । १५६ । १५७ । १५८ । १५९ । १६० । १६१ । १६२ । १६३ । १६४ । १६५ । १६६ । १६७ । १६८ । १६९ । १७० । १७१ । १७२ । १७३ । १७४ । १७५ । १७६ । १७७ । १७८ । १७९ । १८० । १८१ । १८२ । १८३ । १८४ । १८५ । १८६ । १८७ । १८८ । १८९ । १९० । १९१ । १९२ । १९३ । १९४ । १९५ । १९६ । १९७ । १९८ । १९९ । २०० । २०१ । २०२ । २०३ । २०४ । २०५ । २०६ । २०७ । २०८ । २०९ । २१० । २११ । २१२ । २१३ । २१४ । २१५ । २१६ । २१७ । २१८ । २१९ । २२० । २२१ । २२२ । २२३ । २२४ । २२५ । २२६ । २२७ । २२८ । २२९ । २३० । २३१ । २३२ । २३३ । २३४ । २३५ । २३६ । २३७ । २३८ । २३९ । २४० । २४१ । २४२ । २४३ । २४४ । २४५ । २४६ । २४७ । २४८ । २४९ । २५० । २५१ । २५२ । २५३ । २५४ । २५५ । २५६ । २५७ । २५८ । २५९ । २६० । २६१ । २६२ । २६३ । २६४ । २६५ । २६६ । २६७ । २६८ । २६९ । २७० । २७१ । २७२ । २७३ । २७४ । २७५ । २७६ । २७७ । २७८ । २७९ । २८० । २८१ । २८२ । २८३ । २८४ । २८५ । २८६ । २८७ । २८८ । २८९ । २९० । २९१ । २९२ । २९३ । २९४ । २९५ । २९६ । २९७ । २९८ । २९९ । ३०० । ३०१ । ३०२ । ३०३ । ३०४ । ३०५ । ३०६ । ३०७ । ३०८ । ३०९ । ३१० । ३११ । ३१२ । ३१३ । ३१४ । ३१५ । ३१६ । ३१७ । ३१८ । ३१९ । ३२० । ३२१ । ३२२ । ३२३ । ३२४ । ३२५ । ३२६ । ३२७ । ३२८ । ३२९ । ३३० । ३३१ । ३३२ । ३३३ । ३३४ । ३३५ । ३३६ । ३३७ । ३३८ । ३३९ । ३४० । ३४१ । ३४२ । ३४३ । ३४४ । ३४५ । ३४६ । ३४७ । ३४८ । ३४९ । ३५० । ३५१ । ३५२ । ३५३ । ३५४ । ३५५ । ३५६ । ३५७ । ३५८ । ३५९ । ३६० । ३६१ । ३६२ । ३६३ । ३६४ । ३६५ । ३६६ । ३६७ । ३६८ । ३६९ । ३७० । ३७१ । ३७२ । ३७३ । ३७४ । ३७५ । ३७६ । ३७७ । ३७८ । ३७९ । ३८० । ३८१ । ३८२ । ३८३ । ३८४ । ३८५ । ३८६ । ३८७ । ३८८ । ३८९ । ३९० । ३९१ । ३९२ । ३९३ । ३९४ । ३९५ । ३९६ । ३९७ । ३९८ । ३९९ । ४०० । ४०१ । ४०२ । ४०३ । ४०४ । ४०५ । ४०६ । ४०७ । ४०८ । ४०९ । ४१० । ४११ । ४१२ । ४१३ । ४१४ । ४१५ । ४१६ । ४१७ । ४१८ । ४१९ । ४२० । ४२१ । ४२२ । ४२३ । ४२४ । ४२५ । ४२६ । ४२७ । ४२८ । ४२९ । ४३० । ४३१ । ४३२ । ४३३ । ४३४ । ४३५ । ४३६ । ४३७ । ४३८ । ४३९ । ४४० । ४४१ । ४४२ । ४४३ । ४४४ । ४४५ । ४४६ । ४४७ । ४४८ । ४४९ । ४५० । ४५१ । ४५२ । ४५३ । ४५४ । ४५५ । ४५६ । ४५७ । ४५८ । ४५९ । ४६० । ४६१ । ४६२ । ४६३ । ४६४ । ४६५ । ४६६ । ४६७ । ४६८ । ४६९ । ४७० । ४७१ । ४७२ । ४७३ । ४७४ । ४७५ । ४७६ । ४७७ । ४७८ । ४७९ । ४८० । ४८१ । ४८२ । ४८३ । ४८४ । ४८५ । ४८६ । ४८७ । ४८८ । ४८९ । ४९० । ४९१ । ४९२ । ४९३ । ४९४ । ४९५ । ४९६ । ४९७ । ४९८ । ४९९ । ५०० । ५०१ । ५०२ । ५०३ । ५०४ । ५०५ । ५०६ । ५०७ । ५०८ । ५०९ । ५१० । ५११ । ५१२ । ५१३ । ५१४ । ५१५ । ५१६ । ५१७ । ५१८ । ५१९ । ५२० । ५२१ । ५२२ । ५२३ । ५२४ । ५२५ । ५२६ । ५२७ । ५२८ । ५२९ । ५३० । ५३१ । ५३२ । ५३३ । ५३४ । ५३५ । ५३६ । ५३७ । ५३८ । ५३९ । ५४० । ५४१ । ५४२ । ५४३ । ५४४ । ५४५ । ५४६ । ५४७ । ५४८ । ५४९ । ५५० । ५५१ । ५५२ । ५५३ । ५५४ । ५५५ । ५५६ । ५५७ । ५५८ । ५५९ । ५६० । ५६१ । ५६२ । ५६३ । ५६४ । ५६५ । ५६६ । ५६७ । ५६८ । ५६९ । ५७० । ५७१ । ५७२ । ५७३ । ५७४ । ५७५ । ५७६ । ५७७ । ५७८ । ५७९ । ५८० । ५८१ । ५८२ । ५८३ । ५८४ । ५८५ । ५८६ । ५८७ । ५८८ । ५८९ । ५९० । ५९१ । ५९२ । ५९३ । ५९४ । ५९५ । ५९६ । ५९७ । ५९८ । ५९९ । ६०० । ६०१ । ६०२ । ६०३ । ६०४ । ६०५ । ६०६ । ६०७ । ६०८ । ६०९ । ६१० । ६११ । ६१२ । ६१३ । ६१४ । ६१५ । ६१६ । ६१७ । ६१८ । ६१९ । ६२० । ६२१ । ६२२ । ६२३ । ६२४ । ६२५ । ६२६ । ६२७ । ६२८ । ६२९ । ६३० । ६३१ । ६३२ । ६३३ । ६३४ । ६३५ । ६३६ । ६३७ । ६३८ । ६३९ । ६४० । ६४१ । ६४२ । ६४३ । ६४४ । ६४५ । ६४६ । ६४७ । ६४८ । ६४९ । ६५० । ६५१ । ६५२ । ६५३ । ६५४ । ६५५ । ६५६ । ६५७ । ६५८ । ६५९ । ६६० । ६६१ । ६६२ । ६६३ । ६६४ । ६६५ । ६६६ । ६६७ । ६६८ । ६६९ । ६७० । ६७१ । ६७२ । ६७३ । ६७४ । ६७५ । ६७६ । ६७७ । ६७८ । ६७९ । ६८० । ६८१ । ६८२ । ६८३ । ६८४ । ६८५ । ६८६ । ६८७ । ६८८ । ६८९ । ६९० । ६९१ । ६९२ । ६९३ । ६९४ । ६९५ । ६९६ । ६९७ । ६९८ । ६९९ । ७०० । ७०१ । ७०२ । ७०३ । ७०४ । ७०५ । ७०६ । ७०७ । ७०८ । ७०९ । ७१० । ७११ । ७१२ । ७१३ । ७१४ । ७१५ । ७१६ । ७१७ । ७१८ । ७१९ । ७२० । ७२१ । ७२२ । ७२३ । ७२४ । ७२५ । ७२६ । ७२७ । ७२८ । ७२९ । ७३० । ७३१ । ७३२ । ७३३ । ७३४ । ७३५ । ७३६ । ७३७ । ७३८ । ७३९ । ७४० । ७४१ । ७४२ । ७४३ । ७४४ । ७४५ । ७४६ । ७४७ । ७४८ । ७४९ । ७५० । ७५१ । ७५२ । ७५३ । ७५४ । ७५५ । ७५६ । ७५७ । ७५८ । ७५९ । ७६० । ७६१ । ७६२ । ७६३ । ७६४ । ७६५ । ७६६ । ७६७ । ७६८ । ७६९ । ७७० । ७७१ । ७७२ । ७७३ । ७७४ । ७७५ । ७७६ । ७७७ । ७७८ । ७७९ । ७८० । ७८१ । ७८२ । ७८३ । ७८४ । ७८५ । ७८६ । ७८७ । ७८८ । ७८९ । ७९० । ७९१ । ७९२ । ७९३ । ७९४ । ७९५ । ७९६ । ७९७ । ७९८ । ७९९ । ८०० । ८०१ । ८०२ । ८०३ । ८०४ । ८०५ । ८०६ । ८०७ । ८०८ । ८०९ । ८१० । ८११ । ८१२ । ८१३ । ८१४ । ८१५ । ८१६ । ८१७ । ८१८ । ८१९ । ८२० । ८२१ । ८२२ । ८२३ । ८२४ । ८२५ । ८२६ । ८२७ । ८२८ । ८२९ । ८३० । ८३१ । ८३२ । ८३३ । ८३४ । ८३५ । ८३६ । ८३७ । ८३८ । ८३९ । ८४० । ८४१ । ८४२ । ८४३ । ८४४ । ८४५ । ८४६ । ८४७ । ८४८ । ८४९ । ८५० । ८५१ । ८५२ । ८५३ । ८५४ । ८५५ । ८५६ । ८५७ । ८५८ । ८५९ । ८६० । ८६१ । ८६२ । ८६३ । ८६४ । ८६५ । ८६६ । ८६७ । ८६८ । ८६९ । ८७० । ८७१ । ८७२ । ८७३ । ८७४ । ८७५ । ८७६ । ८७७ । ८७८ । ८७९ । ८८० । ८८१ । ८८२ । ८८३ । ८८४ । ८८५ । ८८६ । ८८७ । ८८८ । ८८९ । ८९० । ८९१ । ८९२ । ८९३ । ८९४ । ८९५ । ८९६ । ८९७ । ८९८ । ८९९ । ९०० । ९०१ । ९०२ । ९०३ । ९०४ । ९०५ । ९०६ । ९०७ । ९०८ । ९०९ । ९१० । ९११ । ९१२ । ९१३ । ९१४ । ९१५ । ९१६ । ९१७ । ९१८ । ९१९ । ९२० । ९२१ । ९२२ । ९२३ । ९२४ । ९२५ । ९२६ । ९२७ । ९२८ । ९२९ । ९३० । ९३१ । ९३२ । ९३३ । ९३४ । ९३५ । ९३६ । ९३७ । ९३८ । ९३९ । ९४० । ९४१ । ९४२ । ९४३ । ९४४ । ९४५ । ९४६ । ९४७ । ९४८ । ९४९ । ९५० । ९५१ । ९५२ । ९५३ । ९५४ । ९५५ । ९५६ । ९५७ । ९५८ । ९५९ । ९६० । ९६१ । ९६२ । ९६३ । ९६४ । ९६५ । ९६६ । ९६७ । ९६८ । ९६९ । ९७० । ९७१ । ९७२ । ९७३ । ९७४ । ९७५ । ९७६ । ९७७ । ९७८ । ९७९ । ९८० । ९८१ । ९८२ । ९८३ । ९८४ । ९८५ । ९८६ । ९८७ । ९८८ । ९८९ । ९९० । ९९१ । ९९२ । ९९३ । ९९४ । ९९५ । ९९६ । ९९७ । ९९८ । ९९९ । १००० ।

अष्टचक्रं हितयानं भूतयुक्तं मनोरमम् ॥ तत्राद्यौ लोकनाथौ तौ कौशौधमनिसंततौ ११ तपसा तेजसा चैव दुर्निरीक्ष्यौ सुरैरपि ॥ यस्य प्रसादं कुर्वते स देवौ द्रष्टुमर्हति १२ नूनं तयोरनुमते हृदि हृच्छयचोदितः ॥ महामेरोर्गिरेः शृंगात्प्रच्युतो गंधमादनम् १३ नारदः सुमहद्भूतं सर्वलोकानचीचरत् ॥ तं देशमगमद्राजन्वदर्याश्रममाशुगः १४ तयोराह्निकवेलायां तस्य कौतूहलं त्वभूत् ॥ इदं तदास्पदं कृत्स्नं यस्मिन्लोकाः प्रतिष्ठिताः १५ स देवासुरगंधर्वाः सकिन्नरमहोरगाः ॥ एकामूर्तिरियं पूर्वजाता भूयश्चतुर्विधा १६ धर्मस्य कुलसंताने धर्मादेर्भिर्विधर्षितः ॥ अहो ह्यनुगृहीतोऽद्य धर्म एभिः सुरैरिह १७ नरनारायणाभ्यां च कृष्णेन हरिणा तथा ॥ अत्र कृष्णो हरिश्चैव कस्मिंश्चित्कारणांतरे १८ स्थितौ धर्मोत्तरौ ह्येतौ तथा तपसिधिष्ठितौ ॥ एतौ हि परमं धाम काऽनयोराह्निका क्रिया १९ पितरौ सर्वभूतानां देवतं च यशस्विनौ ॥ कां देवतां तु यजतः पितृन्वाकान्महामती २० इति संचित्य मनसा भक्त्या नारायणस्य तु ॥ सहस्राप्रादुरभवत्समीपे देवयोस्तदा २१ कृते दैवे च पित्र्ये च ततस्तस्याभ्यां निरीक्षितः ॥ पूजितश्चैव विधिना यथा प्रोक्तेन शास्त्रतः २२ तद्दृष्ट्वा महदाश्चर्यमपूर्वविधिविस्तरम् ॥ उपोपविष्टः सुप्रीतो नारदो भगवानृषिः २३ नारायणं संनिरीक्ष्य प्रसन्नेनांतरात्मना ॥ नमस्कृत्वा महादेवमिदं वचनमब्रवीत् २४ ॥ नारद उवाच ॥ वेदेषु सपुराणेषु सांगोपांगेषु गीयसे ॥ त्वमजः शाश्वतो धाता माताऽमृतमनुत्तमम् २५ प्रतिष्ठितं भूतभवं त्वयि सर्वमिदं जगत् ॥ चत्वारो ह्यश्रमा देवसर्वे गार्हस्थ्यमूलकाः २६ यजंते त्वामहरहर्नानामूर्तिसमास्थितम् ॥ पिता माता च सर्वस्य जगतः शाश्वतौ गुरुः ॥ कंठ्ययजसे देवं पितरं कंठविग्रहे २७ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अवाच्यमेतद्वक्तव्यमात्मगुह्यं सनातनम् ॥ तव भक्तिमतो ब्रह्मन्वक्ष्यामि तु यथा तथम् २८ यत्तत्सूक्ष्ममविज्ञेयमव्यक्तमचलं ध्रुवम् ॥ इन्द्रियैरिन्द्रियाथैश्वर्यं सर्वभूतैश्च वर्जितम् २९ स ह्यंतरात्मा भूतानां क्षेत्रज्ञश्चेति कथ्यते ॥ त्रिगुणव्यतिरिक्तो वै पुरुषश्चेति कल्पितः ३० तस्मादव्यक्तमुत्पन्नं त्रिगुणं द्विजसत्तम ॥ अव्यक्ताव्यक्तभावस्थाया सा प्रकृतिरव्यया ३१

ध्रुवं शाश्वतं सद्रूपमित्यर्थः एतेन तदसत्त्वशं कानिरस्ता २९ पुरिशरीरे वसतीति योगात् पुरुष इति कल्पितः । ननु तस्य देहसंगित्वं वास्तवमस्तीत्यर्थः ३० अव्यक्तं सांख्यैर्नित्यत्वेन कल्पितं प्रधानं । ननु पुरुषस्याऽव्यक्तजनकत्वे कौटस्थ्यव्याहतिरित्याह अव्यक्तेति यासत्तास्वयमव्यक्ता घटादिभ्यो निष्कृष्टायास्तस्याभ्रप्रवृत्त्यात् व्यक्तेषु च भावेषु घटः सम्पटः सन्नितिसद्रूपेण तिष्ठति सैव सत्ता अव्यया अपरिणामिनी प्रकृतिरुपादानं रज्जुरगवद्रूप्यज्ञानं विवर्तत इत्यभ्युपगमात् ब्रह्मणः कौटस्थ्यहानिरित्यर्थः कल्पितस्य कार्यकारणकार्यस्य सजातीयं कल्पितमेव भवति । तत्सत्त्वं च कल्पनासमानकालिकमेव । नहिरज्जुरगस्य सत्त्वं दर्शनात् प्रागप्यस्तीत्यत्र किंचिन्मानमस्ति । न च बाधकाभावात् कार्यस्य कल्पितत्वमेवासिद्धमिति वाच्यं । यद्यत्र तात्त्विकरूपावरणपूर्वकमभेदेन भातितं तत्र कल्पितमिति-

-नियमेनाहंकारादेर्मिथ्यात्वावगमाद्वातिचिदात्मनोऽसंगरूपमावृत्त्यतः भेदेन प्रत्यगात्माऽयमहं सुखी दुःखी ब्राह्मणो गोरः काण इति । सुवर्णे कुंडलस्य वाऽभ्यस्तत्त्वं मा भूदिति तात्त्विकेति । नन्वहंकारस्य मादुःखादयश्चिदात्मनि चिदात्मधर्माश्चेतन्यादयोऽहंकारे चाभ्यस्ततां किंचिर्मय्यासकल्पनेनेति चेन्न यत्र हि धर्ममात्रमभ्यस्ततेन तत्र धर्मिण उल्लेखो दृश्यते । यथालोहितः स्फटिक इति लोहित्यमात्रमुल्लेख्यते न जपाकुसुममपि । अहंकाराभ्यासे त्वहं दुःखीति धर्म्युल्लेखपूर्वकं धर्माभ्यासः प्रतीयमानस्तत्र धर्मिणोऽभ्यस्ततां विस्पष्टमाशेषः । तस्मादभ्यस्तत्वेनाहंकारादेर्मिथ्यात्वात् सत्कारणस्याव्यक्तस्यापितथात्वेन ह्यसिद्धसमयकल्पितत्वस्यावश्यवक्तव्यत्वात् तस्मादव्यक्तमुत्पन्नमित्युक्तोत्पत्तिवचनसंगच्छते । तस्मादिति दिक् ३१ अस्य चाभ्यस्तस्याव्यक्तस्य जीवेशविभागहेतुत्वमाह तां योनिमिति विधेयापेक्षं स्त्रीत्वं तां निष्कलचैतन्यरूपां मायया आवयोर्जीवेश्वरयोः प्रकृतिविद्धि तथा च श्रुतिः 'जीवेशावाभासेन करोति माया चाविद्या च स्वयमेव भवति' इति । यो सौ निष्कलः सदसदात्मकः सदसतीकार्यका

तां योनिमावयोर्विद्धियोऽसौ सदसदात्मकः ॥ आवाभ्यां पूज्यते सो हि दैवे पित्र्ये च कल्प्यते ३२ नास्ति तस्मात्परोऽन्यो हि पिता देवोऽथ वा द्विज ॥ आत्मा हि नः स विज्ञेयस्ततस्तं पूजया वहे ३३ तेनैषा प्रथिता ब्रह्मन्मर्यादालोकभाविनी ॥ दैवंपित्र्यं च कर्तव्यमिति तस्यानुशासनम् ३४ ब्रह्मा स्थाणुर्मनुर्दक्षो भृगुर्धर्मस्तथायमः ॥ मरीचिरंगिराऽत्रिश्च पुलस्त्यः पुलहः क्रतुः ३५ वसिष्ठः परमेष्ठी च विवस्वान्सोम एव च ॥ कर्दमश्चापियः प्रोक्तः क्रोधो विक्रीत एव च ३६ एकविंशतिरुत्पन्नास्ते प्रजापतयः स्मृताः ॥ तस्य देवस्य मर्यादां पूजयंतः सनातनीम् ३७ दैवंपित्र्यं च सततं तस्य विज्ञायतस्वतः ॥ आत्मप्राप्तानि च ततः प्राप्नुवंति द्विजोत्तमाः ३८ स्वर्गस्था अपियेके चित्तान्नमस्यंति देहिनः ॥ ते तत्प्रसादाद्ब्रह्मं तितेनादिष्ठफलांगतिम् ३९ ये हीनाः सप्तदशभिर्गुणैः कर्मभिरेव च ॥ कलाः पंचदशत्यक्तास्ते मुक्ता इति निश्चयः ४० मुक्तानां तु गतिर्ब्रह्मन् क्षेत्रज्ञ इति कल्पिता ॥ सहिसर्गगुणश्चैव निर्गुणश्चैव कथ्यते ४१ दृश्यते ज्ञानयोगेन आवांच प्रसूतौ ततः ॥ एवं ज्ञात्वा तमात्मानं पूजया वः सनातनम् ४२ तदेवाहंकारादेर्मिथ्यात्वावगमाद्वातिचिदात्मनोऽसंगरूपमावृत्त्यतः भेदेन प्रत्यगात्माऽयमहं सुखी दुःखी ब्राह्मणो गोरः काण इति । सुवर्णे कुंडलस्य वाऽभ्यस्तत्त्वं मा भूदिति तात्त्विकेति । नन्वहंकारस्य मादुःखादयश्चिदात्मनि चिदात्मधर्माश्चेतन्यादयोऽहंकारे चाभ्यस्ततां किंचिर्मय्यासकल्पनेनेति चेन्न यत्र हि धर्ममात्रमभ्यस्ततेन तत्र धर्मिण उल्लेखो दृश्यते । यथालोहितः स्फटिक इति लोहित्यमात्रमुल्लेख्यते न जपाकुसुममपि । अहंकाराभ्यासे त्वहं दुःखीति धर्म्युल्लेखपूर्वकं धर्माभ्यासः प्रतीयमानस्तत्र धर्मिणोऽभ्यस्ततां विस्पष्टमाशेषः । तस्मादभ्यस्तत्वेनाहंकारादेर्मिथ्यात्वात् सत्कारणस्याव्यक्तस्यापितथात्वेन ह्यसिद्धसमयकल्पितत्वस्यावश्यवक्तव्यत्वात् तस्मादव्यक्तमुत्पन्नमित्युक्तोत्पत्तिवचनसंगच्छते । तस्मादिति दिक् ३१ अस्य चाभ्यस्तस्याव्यक्तस्य जीवेशविभागहेतुत्वमाह तां योनिमिति विधेयापेक्षं स्त्रीत्वं तां निष्कलचैतन्यरूपां मायया आवयोर्जीवेश्वरयोः प्रकृतिविद्धि तथा च श्रुतिः 'जीवेशावाभासेन करोति माया चाविद्या च स्वयमेव भवति' इति । यो सौ निष्कलः सदसदात्मकः सदसतीकार्यका

रणेतत्कल्पनाधिष्ठानत्वात् सदात्मकः स एव पूज्यते आनंदात्मा सर्वैरित्यर्थः ३२ । ३३ तेन मायोपाधिना ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ सप्तदशभिः पंचप्राणमनोबुद्धिदशैर्द्विजैः गुणैः सत्त्वादिभिः कर्मभिः शुक्लकृष्णैः यैश्च पंचदशकलावैराजीयास्त्यक्ताः पूर्वार्धे लिंगभगवत्कृतः उत्तरार्धे स्थूलभगवत्कृतः उभयोरप्येकोनविंशतिमुखत्वस्य मां हूक्येतुल्यवच्छ्रवणात् ताभ्येवैकोनविंशतिरंतर्भावेण सप्तदश पंचदशच भवन्ति ४० क्षेत्रज्ञश्चिदात्मा सर्वगुणत्वमायया निर्गुणत्वस्वतः ४१ प्रसूतौ निर्गतौ ४२ । ४३ । ४४ अस्मिन्नेवाध्याये सर्वे प्रश्नाः समाहिता ज्ञेयाः ४५ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीये चतुर्विंशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३३४ ॥ ॥ ॥ ॥ स एवेति १ आत्मप्रभवेण स्वयं भुवः जन्मभवतारः आत्मा मूर्तिश्चेतद्दीपस्थः २

तद्वर्णने स्वस्याधिकारसंपत्तिमाह पूजामिति ३ चत्वारिपाणिपादोदरोपस्थानि ४ । ५ । ६ । ७ उत्तरपश्चिमेन वायव्यकोणतः योत्तरतः यः उत्तरतः ८ मेरुमूलाद्वात्रिंशत्सहस्रयोजनादूर्ध्वं अनिद्रियाः स्थूलदेहसंगहीनाः अतएवाऽनशनाः शब्दादिविषयभोगशून्याः निष्पंदहीनाः निश्चेष्टाश्च सुगंधिः परमात्मा सुगंधिपुष्टिवर्धनमिति मंत्रलिंगात् शोभनः सुगंधिः सुसुगंधिः सोऽस्त्येषां ध्यानगोचर इति सुसुगंधिनः ९ श्वेताः शुद्धसत्त्वप्रधानाः चक्षुर्मुषस्तेजस्वित्वात् मानश्चोन्मानोऽपमानश्च समौ येषां ते सुभोयोगप्रभावजः सारो बलं तेनोपेताः १० छत्राकृतिशीर्षानिर्मासग्रीवत्वात् समं पीनत्वर हितं मुष्कोवृषणौ चतुष्कर्मसयोः कठयोश्चांतरालं च मुष्कचतुष्कं बाहुचतुष्कं वा । किमुत्वावान्मुष्कयोर्बाहु आसत इति लिङ्गान्मुष्को बाहुः । शुष्कं काष्ठतुल्यं चतुष्कं येषां संशुष्कचतुष्का इत्यपि पठन्ति । राजी वत्यः पंक्तियुक्ताः शिरारेखास्तासां शतैर्युक्ताः पादायेषां नाडीशतपादा इति पाठांतरं षष्ठ्या षष्ठिसंख्येर्दे तैरिव जगन्मणिकर्षणसमैः संवत्सरैर्युक्ताः । अष्टौ दिशः सर्वेषामाश्रयभूतास्ताभिश्च युक्तः देशकालौ

पूजां गुरुणां सततं करोमि परस्य गुह्यं न तु भिन्नपूर्वम् ॥ वेदाः स्वधीताऽमललोकनाथतप्तं तपोनामृतमुक्तपूर्वम् ३ गुप्तानि चत्वारि यथागमं मेशत्रौ च मित्रे च समोऽस्मि नित्यम् ॥ तंचादिदेवं सततं प्रपन्न एकांतभावेन वृणोम्यजस्रम् ४ एभिर्विशेषैः परिशुद्धसत्त्वः कस्मान्न पश्येयमनंतमीशम् ॥ तत्पारमेष्ठ्यस्य वचो निशम्य नारायणः शाश्वतधर्मगोप्ता ५ गच्छेति तं नारदमुक्तवान्संपूजयित्वाऽऽत्मविधिक्रियाभिः ॥ ततो विष्टुष्टः परमेष्ठिपुत्रः सोम्यर्चयित्वा तमृषिपुराणम् ६ खमुत्पपातोत्तमयो गयुक्तस्ततोऽधिमेरौ सहस्रानिलिल्ये ॥ तत्रावतस्थे च मुनिर्मुहूर्तमेकांतमासाद्य गिरेः सशृंगे ७ आलोकयन् उत्तरपश्चिमेन ददर्श चाप्यद्भुतमुक्तरूपम् ॥ क्षीरोदधेर्योत्तरतो हि द्वीपः श्वेतः सनाम्ना प्रथितो विशालः ८ मेरोः सहस्रैः सहियोजनानां द्वात्रिंशतोर्ध्वं कविभिर्निरुक्तः ॥ अनिद्रियाश्चानशनाश्च तत्र निष्पंदहीनाः सुसुगंधिनस्ते ९ श्वेताः पुमांसो गतसर्वपापाश्चक्षुर्मुषः पापकृतां नराणाम् ॥ वज्रास्थिकायाः सममानोन्मानादिव्यावयवरूपाः शुभसारोपेताः १० छत्राकृतिशीर्षामेघौघनिना दाः सममुष्कचतुष्कारा जीवच्छदपादाः ॥ षष्ठ्या दंतैर्युक्ताः शुक्लैरष्टाभिर्दंष्ट्राभिर्यजिह्वाभिर्ये विश्ववक्त्रैर्लिहन्ति ११ देवं भक्त्या विश्वोत्पन्नं यस्मात्सर्वलोकाः संप्रसूताः ॥ वेदाधर्मा मुनयः शांता देवाः सर्वे तस्य निःसर्गः १२ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अनिद्रियानिराहारा अनिष्पंदाः सुगंधिनः ॥ कथं ते पुरुषा जाताः कातेषां गतिरुत्तमा १३ ये च मुक्ता भवन्तीह नरा भरतसत्तम ॥ तेषां लक्षणमेतद्विदित्वा द्वीपवासिनाम् १४ तस्मान्मे संशयं छिधि परं कौतूहलं हि मे ॥ त्वं हि सर्वकथारामस्त्वांचैवापाश्रिता वयम् १५ ॥ भीष्म उवाच ॥ विस्तीर्णैषा कथाराज न श्रुता मे पितृसन्निधौ ॥ यैषा तव हिवक्तव्या कथा सारो हि सामता १६ राजोपरिचरो नाम बभूवाधिपतिर्भुवः ॥ आखंडलसखः ख्यातो भक्तो नारायणं हरिम् १७ धार्मिको नित्यभक्तश्च पितुर्नित्यमतंद्रितः ॥ साम्राज्यं तेन संप्राप्तं नारायणवरात्पुरा १८

येषां मुखमध्ये प्रविष्टा वित्पथः । सूर्येण प्रख्यायते स्फुटीक्रियते दिनमासतुल्यं सत्त्वरत्नात्मकं महाकालस्तं विश्ववक्त्रं विश्ववक्त्रेयस्य तादृशं जिह्वाभिरिव स्वांगभूताभीरसनाशक्तिभिर्लेलिहन्ति पायसमिव लिहंति ११ कुत एतेषां मीदृशकालप्रसनसामर्थ्यमत्र आह देवमिच्छि यस्माद्धेतोर्देवं परमेश्वरं संप्रसूता ध्यानबलेन हृदये व्यक्तीकृतवन्तः सत्पणारेमाता पुत्रमिव । तमेव देवं विशिनष्टि विश्वोत्पन्नं विश्वसत्पन्नं यस्माद् वेदाद्यस्तस्य निःसर्गः अयत्नरचिताः १२ । १३ श्वेतद्वीपनिवातिनां जीवन्मुक्तानां च निरिन्द्रियत्वादिकमेव लक्षणं कथं मूर्तब्रह्मध्यायिनां भक्तानां मूर्तब्रह्मध्यायिनां च योगिनां तुल्यत्वं कथमिति भावः १४ । १५ । १६ । १७ । १८

सात्वतं सात्वतानां पांचरात्राणां हितं तच्छेषेण विष्णुशेषेण १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ प्रायणमुपहारं २५ । २६ । २७ । २८ । २९ सप्तप्रकृतयो महदहंकारादिमूर्तयः स्वार्थभुवस्तु मूलप्रकृ सात्वतं विधिमास्थाय प्राक्सूर्यमुखानिःसृतम् ॥ पूजयामास देवं तच्छेषेण पितामहान् १९ पितृशेषेण विप्रांश्च संविभज्याश्रितांश्च सः ॥ शेषान् भुक् सत्यपरः सर्वभूतेष्वहंसकः २० सर्वभावेन भक्तः स देवदेवं जनार्दनम् ॥ अनादिमध्यनिधनं लोककर्तारमव्ययम् २१ तस्य नारायणे भक्तिं बहोऽमित्रकर्षणः ॥ एकशय्यासनं देवो दत्तवान् देवराट् स्वयम् २२ आत्मराज्यं धनं चैव कलत्रं वाहनं तथा ॥ यत्तद्भागवतं सर्वमिति तत्प्रोक्षितं सदा २३ काम्यनैमित्तिकाराज न यज्ञियाः परमक्रियाः ॥ सर्वाः सात्वतमास्थाय विधिचक्रे समाहितः २४ पांचरात्रविदो मुख्यास्तस्य गेहे महात्मनः ॥ प्रायणं भगवत्प्रोक्तं भुंजते वाऽग्रमोजनम् २५ तस्य प्रशासतो राज्यं धर्मेणाभिघ्रातिनः ॥ नानृता वाक् समभवन् मनोदुष्टं न चाभवत् २६ न च कायेन कृतवान्सपापं परमण्वपि ॥ ये हिते ऋषयः ख्याताः सप्तचित्रशिखंडिनः २७ तैरेकमतिभिर्भूत्वा यत्प्रोक्तं शास्त्रमुत्तमम् ॥ वेदैश्चतुर्भिः समितं कृतं मेरौ महागिरौ २८ आस्यैः सप्तभिरुद्गीर्णं लोकधर्ममनुत्तमम् ॥ मरीचिरत्र्यंगिरसौ पुलस्त्यः पुलहः क्रतुः ॥ वसिष्ठश्च महातेजास्ते हि चित्रशिखंडिनः २९ सप्तप्रकृतयो ह्येतास्तथा स्वायं भुवोऽष्टमः ॥ एताभिर्धार्यते लोकस्ताम्यः शास्त्रं विनिःसृतम् ३० एकाग्रमनसो दांतामुनयः संयमेरताः ॥ भूतभव्यभविष्यज्ञाः सत्यधर्मपरायणाः ३१ इदं श्रेय इदं ब्रह्म इदं हितमनुत्तमम् ॥ लोकान्संचिंत्य मनसा ततः शास्त्रं प्रचक्रिरे ३२ तत्र धर्मार्थकामाहिमोक्षः पश्चाच्च कीर्तितः ॥ मर्यादा विविधाश्चैव दिविभूमौ च संस्थिताः ३३ आराध्यतपसा देवं हरिं नारायणं प्रभुम् ॥ दिव्यवर्षसहस्रं वै सर्वे ते ऋषिभिः सह ३४ नारायणानुशास्ता हितदा देवी सरस्वती ॥ विवेश तानृषीन्सर्वान् लोकानां हितकाम्यया ३५ ततः प्रवर्तिता सम्यक्तपो विद्विर्द्विजातिभिः ॥ शब्दे चार्थे च हेतौ च एषा प्रथमसर्गजा ३६ अदावेव हितच्छास्त्रमोकारस्वरपूजितम् ॥ ऋषिभिः श्रावितं यत्र तत्र कारुणिको ह्यसौ ३७ ततः प्रसन्नो भगवाननिर्दिष्टशरीरगः ॥ ऋषीनुवाच तान्सर्वान् दृश्यः पुरुषोत्तमः ३८ कृतं शतसहस्रं हि लोकानां मिदमुत्तमम् ॥ लोकतंत्रस्य कृत्स्नस्य यस्माद्धर्मः प्रवर्तते ३९ प्रवृत्तौ च निवृत्तौ च यस्मादेतद्भविष्यति ॥ यजुर्ऋक्सामभिर्जुष्टमथर्वागिरसैस्तथा ४० यथा प्रमाणं हि मया कृतो ब्रह्मा प्रसादतः ॥ रुद्रश्च क्रोधजो विप्रायूयं प्रकृतयस्तथा ४१ सूर्याचंद्रमसौ वायुर्भूमिरापोऽग्निरेव च ॥ सर्वे च नक्षत्रगणाय च भूताभिश्च बद्धितम् ४२ अधिकारेषु वर्तते यथास्वं ब्रह्मवादिनः ॥ सर्वे प्रमाणं हियथा तथा तच्छास्त्रमुत्तमम् ४३ भविष्यति प्रमाणं वै एतन्मदनुशासनम् ॥ तस्मात्प्रवक्ष्यते धर्मान्मनुः स्वायं भुवः स्वयम् ४४ उशना बृहस्पतिश्चैव यदोत्पन्नौ भविष्यतः ॥ तदा प्रवक्ष्यतः शास्त्रं युष्मन्मतिभिरुद्धृतम् ४५ स्वायं भुवेषु धर्मेषु शास्त्रे चौशनसे कृते ॥ बृहस्पतिमते चैव लोकेषु प्रतिचारिते ४६ युष्मत्कृतमिदं शास्त्रं प्रजापालो वसुस्ततः ॥ बृहस्पतिसकाशा द्वै प्राप्स्यते द्विजसत्तमाः ४७

तिरेव महत्कर्तृत्वादिदं शास्त्रमुपादेयमिति पांचरात्रागमस्मृतैः स्तुतिरध्यायशेषेण स्पष्टार्थश्चाध्यायः ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७

सहस्रद्रावितो राजामद्रक्तश्च भविष्यति ॥ तेन शास्त्रेण लोकेषु क्रियाः सर्वाः करिष्यति ४८ एतद्विद्युष्मच्छास्त्राणां शास्त्रमुत्तमसंज्ञितम् ॥ एतदर्थ्यचधर्म्यचरहस्यं चै
तदुत्तमम् ४९ अस्य प्रवर्तनाच्चैव प्रजानंतो भविष्यथ ॥ सच राजश्रिया युक्तो भविष्यति महान्वसुः ५० संस्थिते तु नृपे तस्मिन् शास्त्रमेतत्सनातनम् ॥ अंतर्धास्यति
तत्सर्वमेतद्भक्तितमया ५१ एतावदुक्त्वा वचनमदृश्यः पुरुषोत्तमः ॥ विसृज्य तानृषीन्सर्वान्कामपि प्रसृतो दिशम् ५२ ततस्ते लोकपितरः सर्वलोकार्थचिंतकाः ॥
प्रावर्तयंत तच्छास्त्रं धर्मयोनिं सनातनम् ५३ उत्पन्नेऽगिरसे चैव युगे प्रथमकल्पिते ॥ सांगोपनिषदं शास्त्रं स्थापयित्वा बृहस्पतौ ५४ जग्मुर्यथेप्सितं देशंतपसे कृतनि
श्चयाः ॥ धारणाः सर्वलोकानां सर्वधर्मप्रवर्तकाः ५५ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नारायणीये पंचत्रिंशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३३५ ॥
॥ भीष्म उवाच ॥ ततोऽस्तीति महाकल्पे उत्पन्ने गिरसः सुते ॥ बभूवुर्निर्वृता देवा जाते देवपुरोहिते १ बृहद्ब्रह्म महच्चेति शब्दाः पर्यायवाचकाः ॥ एभिः समन्वितो राज
न्गुणैर्विद्वान्बृहस्पतिः २ तस्य शिष्यो बभूवाग्र्यो राजोपरिचरो वसुः ॥ अधीतवांस्तदा शास्त्रं सम्यक्चित्रशिखंडिजम् ३ सराजामावितः पूर्वं दैवेन विधिनावसुः ॥
पालयामास पृथिवीं दिवमाखंडलो यथा ४ तस्य यज्ञो महानासीदश्वमेधो महात्मनः ॥ बृहस्पतिरुपाध्यायस्तत्र होता बभूवह ५ प्रजापति सुताश्चात्र सदस्याश्चाभव
न्स्रयः ॥ एकतश्च द्वितश्चैव त्रितश्चैव महर्षयः ६ धनुषाख्योऽथैर्म्यश्च अर्वावसु परावसू ॥ ऋषिर्मेधातिथिश्चैव तांड्यश्चैव महानृषिः ७ ऋषिः शांतिर्महाभागस्तथा
वेदशिराश्च यः ॥ ऋषिः श्रेष्ठश्च कपिलः शालिहोत्रपितामृतः ८ आद्यः कठस्तैत्तिरिश्च वैशंपायन पूर्वजः ॥ कण्वोऽथ देवहोत्रश्च एते षोडश कीर्तिताः ९ संभूताः सर्व
संभारास्तस्मिन्नाजन्महाक्रतौ ॥ न तत्र पशुघातोऽमृतसराजैर्वस्थितोऽभवत् १० अहिंस्रः शुचिरक्षुद्रो निराशीः कर्मसंस्तुतः ॥ आरण्यकपदोऽद्विषाभागास्तत्रोपक
ल्पिताः ११ प्रीतस्ततोऽस्य भगवान्देवदेवः पुरातनः ॥ साक्षात्तं दर्शयामास सोऽदृश्योऽन्येन केनचित् १२ स्वयं भागमुपाघ्राय पुरोडाशं गृहीतवान् ॥ अदृश्येन ह
तो भागो देवेन हरिमेघसा १३ बृहस्पतिस्ततः क्रुद्धः सुचमुद्यम्य वेगितः ॥ आकाशं घ्नन् सुचः पातैरोषादश्रूण्यवर्तयत् १४ उवाच चोपरिचरं मया भागो यमुद्यतः ॥
ग्राह्यः स्वयं हि देवेन मत्प्रत्यक्षं न संशयः १५ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ उद्यताय ज्ञभागा हि साक्षात्प्राप्ताः सुरैरिह ॥ किमर्थमिह न प्राप्तो दर्शनं स हरिर्विभुः १६ ॥ भीष्म उ
वाच ॥ ततः सतंसमुद्धृतं भूमिपालो महान्वसुः ॥ प्रसादयामास मुनिं सदस्यास्ते च सर्वशः १७ ऊषुश्चैनमसंभ्रांतानरोषं कर्तुमर्हसि ॥ नैष धर्मः कृतयुगे यस्त्वं रोषमची
कृथाः १८ अरोषणो ह्यसौ देवो यस्य भागोऽयमुद्यतः ॥ न शक्यः स त्वया द्रष्टुमस्माभिर्वा बृहस्पते १९ यस्य प्रसादं कुरुते स वै तं द्रष्टुमर्हति ॥ एकतद्वितत्रिताश्चोद्यु
स्ततश्चित्रशिखंडिनः २०

अथर्वदर्शनस्य दौर्लभ्यं तद्भक्तदर्शनाच्चतद्दर्शनसिद्धिरित्येतत्प्रतिपादयति स्वार्थश्च १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०।

२१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१।

वयंहिब्रह्मणः पुत्रामानसाः परिकीर्तिताः ॥ गतानिःश्रेयसार्थं हि कदाचिद्विशमुत्तरा २१ तत्त्वावर्षसहस्राणि चरित्वा तप उत्तमम् ॥ एकपादाः स्थिताः सम्यक्काष्ठमू
ताः समाहिताः २२ मेरोरुत्तरभागे तु क्षीरोदस्यानुकूलतः ॥ सदेशो यत्र नस्तप्तपः परमदारुणम् २३ कथं पश्येम हिवयं देवं नारायणात्मकम् ॥ वरेण्यं वरदं तवै देव
देवं सनातनम् २४ कथं पश्येम हिवयं देवं नारायणं त्विति ॥ अथ व्रतस्यावभृथे वा गुवाचा शरीरिणी २५ स्निग्धगंभीरया वाचा प्रहर्षणकरी विभो ॥ सुतप्तं वस्तपो वि
प्राः प्रसन्नेनांतरात्मना २६ यूयं जिज्ञासवो भक्ताः कथं द्रक्ष्यथ तं विशुम् ॥ क्षीरोदधेरुत्तरतः श्वेतद्वीपो महाप्रभः २७ तत्र नारायण परामानवाश्चंद्रवर्चसः ॥ एकां
तभावोपगतास्ते भक्ताः पुरुषोत्तमम् २८ ते सहस्रार्चिषं देवं प्रविशंति सनातनम् ॥ अनिन्द्रियानिराहारा अनिष्पंदाः सुगंधिनः २९ एकांतिनस्ते पुरुषाः श्वेतद्वी
पनिवासिनः ॥ गच्छध्वं तत्र मुनयस्तत्रात्मा मे प्रकाशितः ३० अथ श्रुत्वा वयं सर्वे वाचं तामशरीरिणीं ॥ यथाख्यातेन मार्गेण तं देशं प्रतिपेदिरे ३१ प्राप्य श्वेतं महाद्वी
पं तच्चित्रास्तद्विद्वक्षवः ॥ ततोऽस्मदृष्टिविषयस्तदा प्रतिहतोऽभवत् ३२ न च पश्यामपुरुषं तत्तेजो हृतदर्शनाः ॥ ततो नः प्रादुरभवद्विज्ञानं देवयोगजम् ३३ न किं
लातस्तपसा शक्यते द्रष्टुमंजसा ॥ ततः पुनर्वर्षशतं तत्त्वात्कालिकं महत् ३४ व्रतावसाने च शुभान्नान्ददृशिरिव यम् ॥ श्वेतांश्चंद्रप्रतीकांशान्सर्वलक्षणलक्षितान्
३५ नित्यांजलि कृतान् ब्रह्मजपतः प्रागुदङ्मुखान् ॥ मानसो नाम स जपोजप्यते तैर्महात्मभिः ३६ तेनैकाग्रमनस्त्वेन प्रीतो भवति वै हरिः ॥ याऽभवन्मुनिशार्दूल
भाः सूर्यस्य युगक्षये ३७ एकैकस्य प्रभाताद्वक्साऽभवन्मानवस्य ह ॥ तेजो निवासः स द्वीप इति वै मे निरेव यम् ३८ न तत्राभ्याधिकः कश्चित्सर्वे ते सम तेजसः ॥ अथ सूर्य
सहस्रस्य प्रभां युगपदुस्थितां ३९ सहसा दृष्ट्वंतः स्म पुनरेव बृहस्पते ॥ सहिताश्चाम्यधा वंत ततस्ते मानवाद्भुतम् ४० कृतांजलिपुटाहृष्टानमइत्येव वादिनः ॥ ततो
हिवदतां तेषामश्रौष्मविपुलं ध्वनिं ४१ बलिः किलोपह्रियते तस्य देवस्य तैर्नरैः ॥ वयंतु ते जसा तस्य सहसा हतचेतसः ४२ न किंचिदपि पश्यामोहतचक्षुर्बलेंद्रियाः ॥
एकस्तु शब्दो विततः श्रुतोऽस्माभिरुदीरितः ४३ जितं ते पुंडरीकाक्षनमस्ते विश्वभावन ॥ नमस्तेऽस्तु हृषीकेश महापुरुष पूर्वज ४४ इति शब्दः श्रुतोऽस्माभिः शि
क्षाक्षरसमन्वितः ॥ एतस्मिन्नंतरे वायुः सर्वगंधवहः शुचिः ४५ दिव्या न्युवाहपुष्पाणि कर्मण्याश्चौषधीस्तथा ॥ तैरिष्टः पंचकालज्ञैर्हरिरेकांतिभिर्नरैः ४६ भक्त्या प
रमया युक्तैर्मनोवाक्कर्मभिस्तदा ॥ नूनं तत्रागतो देवो यथा तैर्वागुदीरिता ४७ वयं त्वेन न पश्यामो मोहितास्तस्य मायया ॥ मारुते सन्निवृत्ते च बलौ च प्रतिपादिते ४८
चिंता व्याकुलितात्मानो जाताः स्मों गिरसां वर ॥ मानवानां सहस्रेषु तेषु वैशुद्धयोनिषु ४९ अस्मान्न कश्चिन्मनसा च क्षुषावाप्यपूजयत् ॥ तेऽपि स्वस्थामुनिगणा ए
कभावमनुव्रताः ५० नास्मादुदधिरेभावं ब्रह्मभावमनुष्ठिताः ॥ ततोऽस्मान्सुपरिश्रान्तांस्तपसा चातिकीर्तितान् ५१

म.भा.टी.

॥२४३॥

५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५॥ इति शांतिपर्वणि मीक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे षट्त्रिंशदधिकत्रिंशत्तमोऽ
 ध्यायः ॥ ३३६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ यदाभागवतोत्पत्त्यर्थमित्यादिरभ्यायोवैष्णवानां हिंसयज्ञवर्जनार्थः १।२।३ अजसंज्ञानिवीजानितस्मादेष एतेषां पशूनां प्रयुक्ततमो यदजस्ते जमालभतसोऽजादा
 लब्धा दुदकामत्स इमां प्रविशत्समादिर्यमैध्याऽभवत्तमस्यामन्ववायन्तोऽनुगतो ग्रीहिरभवदिति बहुचक्राक्षणं सर्वेषां पशूनां सयज्ञो मेभ्यतारुह्यः इमां पृथिवीं प्रविष्टः अन्ववायन् अन्वेषितघतः इयं श्रुतिः
 पुरोडाशस्तुतिमात्रपरान्तुपशूनाममेध्यत्वप्रतिपादनपरा नहि निर्दानिर्धनिर्दिदुं प्रवर्ततेऽपि तु विधेयस्तोतुमिति न्यायात् इति भोगलोलुपानां देवानां मतं । वीतरागाणामृषीणां तु मानांतराविर्वादादहिंसा
 च गन्तव्यं तस्मात्किमपि वृत्तं तत्राजगिगम्य ॥ देवतत्त्वान् ॥ दद्यात्तः शक्राः श्रेयाः सर्वे दिग्विजिज्ञासाः ८२ दृष्टो भवति देवेनापि भिर्दृष्टैर्दिजोत्तमैः ॥ गच्छन्त्यनगः सर्वे

३७ । ३८ । ३९ अध्यायतात्पर्यमाह केवलमिति ४० । ४१ ॥ इति शांति० मोक्ष० नील० भारतभावेदीपे सप्तत्रिंशदधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३३७ ॥ ॥ प्राप्येति १ । २ । ३ देवैरिन्द्रिये
र्दीव्यतीतिजीवोदेवदेवस्तस्येशोऽतर्यामी १ निष्क्रियः व्यापकत्वात् २ निर्गुणः असंगत्वात् ३ लोकसाक्षी च दासीनबोधरूपत्वात् ४ क्षेत्रज्ञः देहद्वयप्रकाशकोजीवः ५ पुरुषोत्तमः शरीरजीवेशोभ्योऽया
यान् ६ अतएवानंतोदेशतः कालतोवस्तुतश्चपरिच्छेदशून्यः ७ पुराणिव्यष्टिस्थूलसूक्ष्मकारणशरीराणिओषतिदहतीतिपुरुषः अतएवानंतइत्युक्तं ८ महापुरुषसमष्टिस्थूलादिदाहकत्वात् ९ अतएवपुरुषे
ष्वन्नमयादिभूतमः सत्यज्ञानानंतानंदरूपः १० त्रिगुणेत्यादिनामायिकंरूपस्तौति सत्त्वरजस्तमोरूप ११ प्रधानतत्संघातरूप १२ अमृतंसुधा १३ अमृतादेवास्तदारूपा १४ अनंतारूपाशेषशर्मन् १५
व्योमअव्याकृताख्य १६ सनातनोऽनादिः १७ सदसतोः कार्यकारणयोः रूपेणव्यक्तोऽव्यक्तश्चाद्योऽप्राप्यश्चेत्यर्थः १८ ऋतंसत्यमविकारंधामप्रकाशोयस्य १९ आदिदेवोनारायणः २० वसुप्रदः कर्म

ततएनंसमुक्षिप्यसहसाविनतासुतः ॥ उत्पत्तातनभस्तूर्णतत्रचैनममुंचत ३७ अस्मिन्मुहूर्तेसंज्ञेराजोपरिचरः पुनः ॥ सशरीरोगतश्चैवब्रह्मलोकंमृपोत्तमः ३८
एवंतेनापिकौंतेयवाग्दोषादेवताज्ञया ॥ प्राप्तागतिरधस्तादुद्विजशापान्महात्मना ३९ केवलंपुरुषस्तेनसेवितोहरिरीश्वरः ॥ ततःशीघ्रंजहौशापंब्रह्मलोकमवाप
च ४० ॥ भीष्मउवाच ॥ एतत्तेसर्वमाख्यातंसंभूतामानवायथा ॥ नारदोऽपियथाश्वेतंद्वीपंसगतवानृषिः ॥ तत्तेसर्वप्रवक्ष्यामिशृणुष्वैकमनानृप ४१ ॥ इति
श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नारायणीयेसप्तत्रिंशदधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३३७ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ प्राप्यश्वेतंमहाद्वीपंनारदोभगवानृषिः ॥
ददर्शतानेवनरानश्वेतांश्चंद्रसमप्रभान् १ पूजयामासशिरसामनसातैश्चपूजितः ॥ दिदृक्षुर्जप्यपरमःसर्वलच्छूगतःस्थितः २ भूत्वैकाग्रमनाविप्रऊर्ध्वबाहुःसमा
हितः ॥ स्तोत्रंजगौसविश्वायनिर्गुणायगुणात्मने ३ ॥ नारदउवाच ॥ नमस्तेदेवदेवेश १ निष्क्रिय २ निर्गुण ३ लोकसाक्षिन् ४ क्षेत्रज्ञ ५ पुरुषोत्तम ६ नंत ७
पुरुष ८ महापुरुष ९ पुरुषोत्तम १० त्रिगुण ११ प्रधाना १२ मृता १३ मृताख्या १४ नंतारूपा १५ व्योम १६ सनातन १७ सदसद्व्यक्ताव्यक्त १८
ऋतुधाम १९ आदिदेव २० वसुप्रद २१ प्रजापते २२ सुप्रजापते २३ वनस्पते २४ महाप्रजापते २५ ऊर्जस्पते २६ वाचस्पते २७ जगत्पते २८ मन
स्पते २९ दिवस्पते ३० मरुत्पते ३१ सलिलपते ३२ पृथिवीपते ३३ दिक्पते ३४ पूर्वनिवास ३५ गुह्य ३६ ब्रह्मपुरोहित ३७ ब्रह्मकायिक ३८ महारा
जिक ३९ चातुर्महाराजिका ४० भासुर ४१ महाभासुर ४२ सप्तमहाभाग ४३ याम्य ४४ महायाम्य ४५ संज्ञासंज्ञ ४६ तुषित ४७ महातुषित ४८ प्रमर्दन ४९

फलदाता २१ प्रजापतिर्दक्षादिः २२ सुप्रजापतिः सनकादिः मोक्षगुरुत्वात् २३ वनस्पतिः अश्वत्थादिः २४ महाप्रजापतिः चतुर्मुखः २५ ऊर्जस्पते ऊर्जः ब्रह्मादयोजीवरूपाः पञ्चवस्तेषांपते अलुक्
समासः एकत्वंजात्यभिप्रायं २६ वाचस्पतिः वाचः प्रवर्तकोदेवाचार्योवा २७ जगत्पतिरिन्द्रः २८ मनस्पतिः सुभ्रात्मा २९ दिवस्पतिः सूर्यः ३० मरुत्पतिः प्राणवायुः ३१ सलिलपतिर्वरुणः ३२
पृथिवीपतिः राजा ३३ दिक्पतिरिन्द्रादयः ३४ पूर्वनिवासमहाप्रलयेजगदाधार ३५ गुह्यअप्रकाश्य ३६ ब्रह्मपुरोहितब्रह्मणेवेदप्रद 'योब्रह्माणंविदधातिपूर्वयोवैवेदांश्चप्रहिणोतितस्मै । तंहदेवमात्मबु
द्धिप्रकाशंसुसुखंशरणमहंमपद्ये'इतिश्रुतेः ३७ ब्रह्मकायिकब्राह्मणशरीरसाध्ययज्ञाध्ययनादिरूप ३८ महाराजिकादयश्चत्वारोदेवानांगणविशेषाः ३९ । ४० । ४१ । ४२ सप्तभिर्गायत्र्यादिभिरर्पणी
याः सप्तैवमहांतोयज्ञभागायस्यसप्तमहाभागः ४३ याम्ययमगण ४४ महायाम्यचित्रगुप्तादिरूप ४५ संज्ञायमपत्नीतन्नामक ४६ तुषितमहातुषितौदेवगणविशेषौ ४७ । ४८ प्रमर्दनोमृत्युः ४९

परिनिर्मितंमृत्युसहायत्वेनकल्पितंकामरोगादि ५० अपरिनिर्मितंतदन्धतृष्णारोग्यादि ५१ वशवर्तीकामादिग्रस्तः ५२ अपरिनिर्मितः शमादिमत्त्वात् ५३ अपरिमितः सर्वजातीयेष्वपिफले
षुअनंतः ५४ वशवर्तीशास्यः ५५ अवशवर्तीशास्ता ५६ यज्ञोऽग्निहोत्रादिः ५७ महायज्ञोऽग्नयज्ञादिः ५८ यज्ञसंभवोऽऋत्विगादिः ५९ यज्ञयोनिर्वेदः ६० यज्ञगर्भोऽग्निः ६१ यज्ञ
हृदयंयज्ञांगोपासनारूपः ६२ ६३ ६४ ६५ पंचकालाअहोरात्रमासर्तुवर्षसंवत्सराः पंचकर्तारः अधिष्ठानंतथाकर्ताकरणं पृथग्विधं ॥ विविधाचपृथक्केशादेवंचैवात्रपंचमं ॥ शरीरवाक्
मनोभिर्यत्कर्मप्रारभतेनरः ॥ न्याय्यंवाविपरीतंवापंचैतेतस्यहेतवः'इतिगीतोक्तास्तेषांपते ६६ पंचरात्रागमगम्य ६७ वैकुण्ठअकुण्ठित विकुण्ठायाः पुत्रेतिवा ६८ ६९ मानसिकमनउपाधिक
७० नामनामिकनामिनामिनिविदित 'नामानिसर्वाणियमाविशंति'इतिश्रुतेः ७१ परोब्रह्मातस्यस्वामी ७२ सुस्नातसमाप्तवेदव्रत ७३ हंसस्त्रिदंडी ७४ परमहंसएकदंडी ७५ महाहंसोदंडादि
हीनः ७६ ७७ ७८ ७९ अमृतंजीवः हिरण्यहृदयंदेवाइन्द्रियाणि कुशंसमुद्रजलं ब्रह्मवेदः पञ्चब्रह्मांडमेतेषुशयनादमृतेशयादिषट्संज्ञकः ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ विष्वक्सर्वतो

परिनिर्मिता ५० परिनिर्मित ५१ वशवर्ति ५२ अपरिनिर्मिता ५३ परिमित ५४ वशवर्ति ५५ अवशवर्ति ५६ यज्ञ ५७ महायज्ञ ५८
यज्ञसंभव ५९ यज्ञयोने ६० यज्ञगर्भ ६१ यज्ञहृदय ६२ यज्ञस्तुत ६३ यज्ञभागहर ६४ पंचयज्ञ ६५ पंचकालकर्तृपते ६६ पांचरात्रिक ६७ वैकुण्ठ ६८
अपराजित ६९ मानसिक ७० नामनामिक ७१ परस्वामिन् ७२ सुस्नात ७३ हंस ७४ परमहंस ७५ महाहंस ७६ परमयाज्ञिक ७७ सांख्ययोग ७८ सांख्यमू
र्ते ७९ ऽमृतेशय ८० हिरण्येशय ८१ देवेशय ८२ कुशेशय ८३ ब्रह्मेशय ८४ पद्मेशय ८५ विश्वेश्वर ८६ विष्वक्सेन ८७ त्वंजगदन्वय ८८ त्वंजगत्प्रकृति ८९
स्तवाग्निरास्यं ९० वडवामुखोग्नि ९१ स्त्वमाहुतिः ९२ सारथि ९३ त्वं वषट्कार ९४ त्वमोंकार ९५ त्वंतप ९६ त्वंमन ९७ त्वंचंद्रमा ९८ त्वंचक्षु
राज्यं ९९ त्वंसूर्य १०० त्वंदिशांगज १ स्त्वंदिग्मानो २ विदिग्मानो ३ हयशिरः ४ प्रथमत्रिसौपर्णो ५ वर्णधरः ६ पंचाग्रे ७ त्रिणाचिकेत ८ षडंगनिधान ९
प्राग्ज्योतिष ११० ज्येष्ठसामग ११ सामिकव्रतधरा १२ थर्वशिराः १३ पंचमहाकल्प १४ फेनपाचार्य १५ वालखिल्य १६ वैखानसा १७ भग्नयोगा १८
भग्नपरिसंख्यान १९ युगादे १२० युगमध्य २१ युगनिधना २२ खंडल २३ प्राचीनगर्भ २४

गमनशीलाभक्तपालनार्थंसेनायस्य ८७ जगतिस्तत्तारूपेणान्वयोयस्य ८८ ८९ ९० वडवामुखजोऽग्निस्त्वमेव ९१ ९२ सारथिरग्निश्चत्वं सारथिरस्यकेशीतिमंत्रवर्णात् अग्निर्वायुःसूर्य
श्चकेशिनइतिस्मृतौसत्यामप्यत्राग्निरेवप्रकरणाद्वाक्यः ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ चक्षुराज्यमवेक्षणेनसंस्कृतंयज्ञिर्यंसर्पिः ९९ १०० १०१ भानुर्भासकः २ विदिक्दिकोणः ३ ४ ब्र
ह्मेतुमामित्यादीनित्रीणिसुपर्णानितैत्तिरीयोपनिषदिपठ्यंते तत्रप्रथमंसवितुदेवत्यंत्वंजगत्कर्तृत्यर्थः चतुष्कपर्दायुवतिःसुपेशादित्यादिक्रवेदमंत्रत्रयंवाप्रथमत्रिसुपर्णो ५ वर्णाःब्राह्मणादयस्तेषां
धारकः ६ पंचगार्हपत्यदक्षिणाहवनीयसभ्यावसथ्याख्याग्निरूप ७ त्रिणाचिकेतनाचिकेताख्योऽग्निःत्रिवारंचितोयेनसत्रिणाचिकेतसंज्ञ ८ षडंगानिशिक्षादीनिनिधीयंतेऽस्मिन्नितिसांगवेदरूप
९ प्राग्ज्योतिषंज्येष्ठसामेत्येष्टसामनीताभ्यांगेयजोतोवाहायीतिसामप्राग्ज्योतिः मूर्द्धानंदिवइत्यस्यामृचिगीयमानंसामज्येष्ठसाम ११० ११ सामिकानांसामकानांव्रतंवेदव्रतधारयतीतिसा
मिकव्रतधर १२ अथर्वशिरःसंज्ञाउपनिषत्तद्रूप १३ पंचमहाकल्पाःसौरशाक्तगाणेशशैववैष्णवागमास्तत्प्रतिपाद्य १४ १५ १६ १७ १८ परिसंख्यानंविचारः १९ २० २१
युगनिधनंयुगांतः २२ आखंडलहृदः २३ प्राचीनगर्भकौशिकौमुनी २४

२५ पुरुष २६ २७ २८ २९ ३० भोगःशरीरं ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ सर्वच्छंदकसर्वमनोरथप्रद ४८ हरिःक
पिःसएवराभावतारेहोऽश्वोयस्य ४९ हरिमेधअश्वमेध ५० महायज्ञयोगस्तत्रभागोहोम्यद्रव्यजीवस्तस्यहर्षः ५१ ५२ ५३ ५४ हरीमेधाबुद्धिर्यस्यहरेभक्त ५५ ५६ ५७ महानियमो
यमादीनामेवपराकाष्ठा ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ प्रवचनेअभ्ययनेमतःस्थितोब्रह्मचारी ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ महतीवियदाविसृष्टिरूपाविभूतिरस्य ७३ मा
हात्म्ययुक्तविराडाख्यशरीरमस्य ७४ पवित्राणिशुक्रियारण्यकादीनि महापवित्राणिपावमानीसूक्तादीनि हिरण्ययानिमंडलब्राह्मणादीनि बृहदेदारुण्यं ब्रह्मइतिजप्यचतुष्टयात्मकेत्यर्थः ७५ ७६

कौशिक २५ पुरुष २६ पुरुष २७ विश्व २८ द्विश्वरूपा २९ नंतगते १३० नंतभोगा ३१ नंता ३२ नादे ३३ ५मध्या ३४ व्यक्तमध्या ३५ व्यक्त
निधन ३६ व्रतावास ३७ समुद्राधिवास ३८ यशोवास ३९ तपोवास १४० दमावास ४१ लक्ष्म्यावास ४२ विद्यावास ४३ कीर्त्यावास ४४ श्रीवास ४५ सर्वा
वास ४६ वासुदेव ४७ सर्वच्छंदक ४८ हरिहय ४९ हरिमेध १५० महायज्ञभागहर ५१ वरप्रद ५२ सुखप्रद ५३ धनप्रद ५४ हरिमेध ५५ यम ५६
नियम ५७ महानियम ५८ कृच्छ्रा ५९ तिकृच्छ्र १६० महाकृच्छ्र ६१ सर्वकृच्छ्र ६२ नियमधर ६३ निवृत्तभ्रम ६४ प्रवचनगत ६५ पृथिगर्मप्रवृत्त
६६ प्रवृत्तेवदक्रिया ६७ ज ६८ सर्वगते ६९ सर्वदर्शि १७० ब्रह्माह्वा ७१ चल ७२ महाविभूते ७३ महात्म्यशरीर ७४ पवित्र ७५ महापवित्र ७६ हिर
ण्यमय ७७ बृहद ७८ प्रतर्क्या ७९ विज्ञेय १८० ब्रह्माग्न्य ८१ प्रजासर्गकर ८३ प्रजानिधनकर ८३ महामायाधर ८४ चित्रशिखंडिन् ८५ वरप्रद ८६
पुरोडाशभागहर ८७ गताध्वर ८८ च्छिन्नतृष्ण ८९ च्छिन्नसंशय १९० सर्वतोवृत्त ९१ निवृत्तरूप ९२ ब्राह्मणरूप ९३ ब्राह्मणाप्रिय ९४ विश्वमूर्ते ९५
महामूर्ते ९६ बांधव ९७ भक्तवत्सल ९८ ब्रह्मण्यदेव ९९ भक्तोऽहंत्वादिहसुरेकांतदर्शनायनमोनमः ॥ इति श्रीम० शां० मो० अष्टत्रिंशदधिकत्रिंशततमो
ऽध्यायः ॥ ३३८ ॥ भीष्मउवाच ॥ एवंस्तुतःसभगवानुह्यैस्तथ्यैश्चनामभिः ॥ तंमुनिर्दर्शयामासनारदंविश्वरूपधृक् १ किंचिच्चंद्राद्विशुद्धात्माकिंचिच्चंद्रादिशे
षवान् ॥ कृशानुवर्णःकिंचिच्चकिंचिद्धिष्ण्याकृतिःप्रभुः २ शुकपत्रनिभःकिंचित्किंचित्सफटिकसन्निभः ॥ नीलांजनचयप्रख्योजातरूपप्रभःकचित् ३ प्रवालां
कुरवर्णश्चश्वेतवर्णस्तथाकचित् ॥ कचित्सुवर्णवर्णाभोवैदूर्यसदृशःकचित् ४ नीलवैदूर्यसदृशइंद्रनीलनिभःकचित् ॥ मयूरग्रीववर्णाभोमुक्ताहारनिभःकचित् ५ एता
न्बहुविधान्वर्णानरूपैर्विभ्रत्सनातनः ॥ सहस्रनयनःश्रीमाच्छतशीर्षःसहस्रपाद ६ सहस्रोदरबाहुश्चअव्यक्तइतिचकचित् ॥ ओंकारमुद्गिरन्वक्रात्सावित्रीचतदन्वयां ७

७७ ७८ अप्रतर्क्यस्तर्कागम्यः ७९ अविज्ञेयोरूपादिहीनत्वात् ८० ब्रह्मणांकार्यकारणमहाकारणानांमध्येअग्र्यंश्रेष्ठंमहाकारणं ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ गताध्वरप्राप्तयज्ञ ८८
८९ ९० सर्वतोवृत्तवृत्तिर्वर्तनस्य ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ दिहसुरस्मिन् एकमेवज्ञेयज्ञानज्ञातृविभागहीनवस्तुअम्येतगम्यतेयस्मिन्तत्तन्निर्विकल्पकंदर्शनंतस्मैमोक्षायेत्यर्थः
॥ इति शांतिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे अष्टत्रिंशदधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३३८ ॥ एवमिति विश्वानिसर्वाणिरूपाणिधारयतीतिविश्वरूपधृक् १ एतदेवस्पष्टयति किंचिदि
त्यादिना २ । ३ जातरूपस्वर्णयोरवांतरवैजात्यकृतोभेदोज्ञेयः ४ । ५ सहस्रनयनइत्यादिनविश्वेदायज्ञाश्चममतनुरितिदर्शितं ६ । ७

८ । ९ । १० । ११ । १२ ददृशिरददृशुः पदव्यत्ययार्थः १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० मांप्रवेक्ष्यतीत्युक्तं तत्र प्रवेशार्हं आत्मस्वरूपमाह नदृश्यइत्यादिना नग्रेयःचा
द्रसमीयत्वादिवर्जितः यतोर्गधादिनाविवर्जितः २१ रूपाद्यभावमुक्तासत्त्वाद्यभावमाह सत्त्वमिति कार्यकारणातीतमित्यर्थः २२ अस्योपाधिधर्मास्पर्शित्वमाह भूतेति अजो नित्यइतिजन्मा
दिसर्वभावविकारनिषेधः शाश्वतइतिप्रकृतिवत्परिणामराहित्यं यतोनिर्गुणः चलंशुणवृत्तमिति न्यायेनसाम्यदशायापिगुणानांपरिणामरूपत्वापरित्यागात् गुणाअपिगुणवर्तोनभवंत्यनवस्थापातादत

शेषेभ्यश्चैववक्त्रेभ्यश्चतुर्वेदानगिरन्बहून् ॥ अरण्यकंजगौदेवोहरिर्नारायणोवशी ८ वेदिकमंडलुंशुभ्रान्मणीनुपानहौकुशान् ॥ अजिनंदंडकाष्ठंचज्वलितंचहुताश
नम् ९ धारयामासदेवेशोहस्तैर्यज्ञपतिस्तदा ॥ तंप्रसन्नंप्रसन्नात्मानारदोद्विजसत्तमः १० वाग्यतःप्रणतोभूत्वाववंदेपरमेश्वरम् ॥ तमुवाचनतंमूर्धादेवानामादि
रव्ययः ११ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ एकतश्चद्वितश्चैवत्रितश्चैवमहर्षयः ॥ इमंदेशमनुप्राप्ताममदर्शनलालंसाः १२ नचमांतेददृशिरनचद्रक्ष्यतिकश्चन ॥ ऋतेह्यै
कांतिकश्रेष्ठात्त्वंचैवैकांतिकोत्तम १३ ममैतास्तनवःश्रेष्ठाजाताधर्मगृहेद्विज ॥ तास्त्वभजस्वसततंसाधयस्वयथागतम् १४ वृणीष्वचवरंविप्रमतस्त्वयदिहेच्छ
सि ॥ प्रसन्नोऽहंतवाद्येहविश्वमूर्तिरिहाव्ययः १५ ॥ नारदउवाच ॥ अद्यमेतपसोदेवयमस्यनियमस्यच ॥ सद्यःफलमवाप्तंवैष्टोयद्भगवान्मया १६ वरएषम
मात्यंतदृष्टस्त्वयत्सनातनः ॥ भगवन्विश्वदृक्सिंहःसर्वमूर्तिर्महान्प्रभुः १७ ॥ भीष्मउवाच ॥ एवंसंदर्शयित्वातुनारदंपरमेष्ठिनम् ॥ उवाचवचनंभूयोगच्छना
रदमाचिरम् १८ इमेह्यनिद्रियाहारामद्रक्ताश्चंद्रवर्चसः ॥ एकाग्राश्वितयेयुर्मानैषाविघ्नोभवेदिति १९ सिद्धाह्येतेमहाभागाःपुराह्येकांतिनोऽभवन् ॥ तमोरजो
भिर्निर्मुक्तामांप्रवेक्ष्यत्यसंशयम् २० नदृश्यश्चक्षुषायोऽसौनस्पृश्यःस्पर्शनेनच ॥ नग्रेयश्चैवगंधेनरसेनचविवर्जितः २१ सत्वरंजस्तमश्चैवनगुणास्तंभजंतिवै ॥ यश्च
सर्वगतःसाक्षीलोकस्यात्मेतिकथ्यते २२ भूतग्रामशरीरेषुनश्यत्सुनविनश्यति ॥ अजो नित्यःशाश्वतश्चनिर्गुणोनिष्कलस्तथा २३ द्विर्द्वादशेभ्यस्तत्त्वेभ्यःख्यातोयः
पंचविंशकः ॥ पुरुषोनिष्क्रियश्चैवज्ञानदृश्यश्चकथ्यते २४ यंप्रविश्यभवंतीहमुक्तावैद्विजसत्तमाः ॥ सवासुदेवोविज्ञेयःपरमात्मासनातनः २५ पश्यदेवस्यमाहात्म्यं
महिमानंचनारद ॥ शुभाशुभैःकर्मभिर्योनिलिप्यतिकदाचन २६ सत्वरंजस्तमश्चेतिगुणानेतान्प्रचक्षते ॥ यत्तेसर्वशरीरेषुतिष्ठंतिविचरंतिच २७ एतान्गुणांस्तुक्षेत्र
ज्ञोभुंक्तेनैभिःसभुज्यते ॥ निर्गुणोऽगुणश्चैवगुणस्रष्टागुणाधिकः २८ जगत्प्रतिष्ठादेवर्षेपृथिव्यप्सुप्रलीयते ॥ ज्योतिष्यापःप्रलीयंतेज्योतिर्वायौप्रलीयते २९ खेवा
युःप्रलयंयातिमनस्याकाशमेवच ॥ मनोहिपरमंभूतंतदव्यक्तेप्रलीयते ३० अव्यक्तंपुरुषेब्रह्मन्निष्क्रियेसंप्रलीयते ॥ नास्ति तस्मात्परतरःपुरुषाद्वैसनातनात् ३१

आह निष्कलइति एकगुणशरीरेगुणांतरस्याप्युपसर्जनत्वेनप्रवेशसत्त्वात्गुणानांनिष्कलत्वलक्षणंनिर्वयवत्वमस्तीतिततोऽप्यन्यद्ब्रह्मेत्यर्थः २३ द्विर्द्वादशेभ्यश्चतुर्विंशतिभ्यः ज्ञानदृश्यःसूक्ष्मबु
द्धिग्राह्यः दृश्यतेत्वययाबुद्धयेतिश्रुतेः २४ प्रवेशार्हंरूपमुपपाद्योपसंहरति यमिति तंप्रविष्टोयःसनलिप्यतइत्यर्थः २५ । २६ । २७ गुणाधिकःगुणेभ्योऽतिरिक्तः २८ निर्गुणत्वंचक्षुम
व्यक्तस्यकार्यस्यप्रलयमाह जगदित्यादिना २९ । ३० अव्यक्तमिति अव्यक्तस्याधिक्यं वदतासांलप्यमममास्त्वं ३१

एतदेव्यतिरेकमुखेन द्रव्यति नित्यमिति नित्यमधिनाशितं नित्यसिद्धं परस्मादप्यन्नास्तीत्यर्थः ३२ एवं तत्पदार्थस्वरूपमुक्तात्पदार्थस्वरूपमाह सर्वेति सर्वेषां भूतानामात्मभूतः प्रत्यग्रूपो वासु
देवः एतदेव कथमित्यत आह पृथिवीत्यादिना ३३ स एष इह प्रविष्ट आनखाग्रेभ्य इति श्रुतेरर्थसंगृह्णाति तदिति आविशतीति प्रवेशोक्त्या पांचरात्राभिमतो जीवोत्पत्तिपक्षोऽपास्तः लघुविक्रमः शीघ्र
कारी एतेन दृष्टिस्तुष्टिरुक्ता ३४ घटाकाशवदुपाध्युत्पत्त्या उत्पन्न इति एव शब्दोऽनवधारणे प्रवेशाभावे चैष्टानुपपत्तिमाह न विनेति ३५ स इति योऽयं प्रविष्टः स जीवः संकर्षणाख्यो विश्वविधार
को भगवतो व्यूहः ३६ स जीव एव स नत्कुमारत्वं जीवन्मुक्तत्वं स्वेन ध्याना र्वनादिकर्मणालभते एवमविद्योपाधिकं जीवमुपपाद्यतस्मादेव जीवात्प्रद्युम्नाख्यं मन उत्पद्यते इत्याह यस्मिन्नित्याद्यर्थद्वयेन
प्रद्युम्नसंज्ञकमसि सर्वेषां भूतानां लयो दयावुक्तौ अतो मानस्येवेयं सृष्टिरिति भावः ३७ तस्मात्प्रसूत इति तच्छब्देन संकर्षणः परामृश्यते ३८ तस्मात्सर्वमिति तच्छब्देन प्रद्युम्नः स एव चानिरुद्धाख्योऽहंकारः

नित्यं हि नास्ति जगति भूतं स्थावरजंगमम् ॥ ऋते तमेकं पुरुषं वासुदेवं सनातनम् ३२ सर्वभूतात्मभूतो हि वासुदेवो महाबलः ॥ पृथिवीवायुराकाशमापो ज्योतिश्च पं
चमम् ३३ ते समेता महात्मानः शरीरमिति संज्ञितम् ॥ तदा विशतियो ब्रह्म ब्रह्मण्योल्लुक् विक्रमः ३४ उत्पन्न एव भवति शरीरं चेष्टयन् प्रभुः ॥ न विना धातुसंघातं
शरीरं भवति कचित् ३५ न च जीवं विना ब्रह्म न वायवश्चेष्टयंत्युत ॥ स जीवः परिसंख्यातः शेषः संकर्षणः प्रभुः ३६ तस्मात्स नत्कुमारत्वं योऽलभत्स्वेन कर्मणा ॥ यस्मिं
श्च सर्वभूतानि प्रलयं यांति संक्षयम् ३७ समनः सर्वभूतानां प्रद्युम्नः परिपठ्यते ॥ तस्मात्प्रसूतो यः कर्ता कारणं कार्यमेव च ३८ तस्मात्सर्वसंभवति जगत्स्थावरजं
गमम् ॥ सोऽनिरुद्धः स ईशानोऽव्यक्तः स सर्वकर्मसु ३९ यो वासुदेवो भगवान् क्षेत्रज्ञो निर्गुणात्मकः ॥ ज्ञेयः स एव राजेंद्र जीवः संकर्षणः प्रभुः ४० संकर्षणाच्च प्रद्युम्नो
मनोभूतः स उच्यते ॥ प्रद्युम्नाद्योऽनिरुद्धस्तु सोऽहंकारः स ईश्वरः ४१ मत्तः सर्वसंभवति जगत्स्थावरजंगमम् ॥ अक्षरं च क्षरं चैव स च्चासच्चैव नारद ४२ मां प्रविश्य भवं
तीह मुक्ता भक्तास्तु ये मम ॥ अहं हि पुरुषो ज्ञेयो निष्क्रियः पंचविंशकः ४३ निर्गुणो निष्कलश्चैव निर्द्वन्द्वो निष्परिग्रहः ॥ एतत्त्वयान विज्ञेयं रूपवानिति दृश्यते ४४ इच्छ
न्मुहूर्तां नश्येयमीशोऽहं जगतो गुरुः ॥ माया ह्येषामया सृष्टाय न्मां पश्यसि नारद ४५ सर्वभूतगुणैर्युक्तं नैवं त्वं ज्ञातुमर्हसि ॥ मयैतत्कथितं सम्यक्तवमूर्तिचतुष्टयम् ४६

३९ एवं त्वं पदार्थं प्रद्युम्नादिजनकं जीवमुक्ताऽस्य पूर्वोक्तेन तत्पदार्थेनाभेदमाह यो वासुदेव इति ४० । ४१ परमकारणत्वं स्वस्यैवाह मत्त इति अक्षरं जीवः क्षरं प्रकृतिमहदहंकारादि सत्कारणं ४२ मां
प्रविश्येत्युक्तः प्रवेशो न दीसमुद्रदृष्टांतेन माभूदिति स्वस्योपाधिशबलत्वं निराचरेऽहं इति पुरुषश्चिन्मात्रः निष्क्रियः कूटस्थः ज्ञेय एव न तु प्राप्यः सर्वभूतप्रत्यगात्मत्वात् ४३ निर्गुणत्वात्सुषुप्ताविव
वासना शेषवती प्राप्तिः निष्कलत्वात्संयोगरूपा अत एव निर्द्वन्द्वः महाकाशघटाकाशयोरिवोपाध्यपगममात्रकृतत्वाभेदस्य अत एवोपाध्यभावाद्वासनादिरूपः परिग्रहोपि नास्ति । ननु विश्वरूपस्य त
व कथं निष्कलत्वमत आह एतदिति अयं रूपवानिति यदेतत्त्वयान ज्ञातव्यं ४४ यतोऽहं मुहूर्तां नश्येयमहस्यो भवेयं इच्छन्मिति मदीक्षामात्रं सृष्टिं संहारादित्यर्थः । देवतादिवददर्शनेऽपि विश्वरूप
त्वं नापेक्षीत्याशंक्याह मायेति निष्कलस्य मम वैश्वरूप्यमेव मायेत्यर्थः ४५ सर्वभूतगुणैः स्वरूपादिभिरेव प्रकारेण युक्तं मां ज्ञातुं नर्हसि निर्गुणत्वात्प्रमेत्यर्थः ४६

संज्ञातः जीवत्वेन सम्यक्ज्ञातः । पार्श्वतरे जीवस्योपकरणभूतः स जीवः सऽहंकारोऽप्यहमेव । जीवत्वाधिष्ठानत्वाजीवोऽप्यहमेवेति भावः । यतः जडाजडवर्गात्माऽहमेव ततो हेतोश्चक्षुषामां दृष्टासोपाधिकः

अहं हि जीवसंज्ञातो मयि जीवः समाहितः ॥ नैवं तेषु द्विरत्राभूदृष्टो जीवो मयेति वै ४७ अहं सर्वत्र गोब्रह्मन् भूतग्रामांतरात्मकः ॥ भूतग्रामं शरीरं हि प्राप्य एतद्विज्ञानं
हम् ४८ सैद्धाहं ते महाभाग नराह्येकांतिनोऽभवत् ॥ तपो रजोभ्यां निरुक्ताः प्रवेक्ष्यंति च मां ४९ हिरण्यगर्भो लोकादिश्च त्वं को निरुक्तः ॥ ब्रह्मासनातनो
देवो मम बह्वर्थास्ति त्वत् ५० अल्लोच्चैव मे रुद्रो देवः क्रोधादि निश्चुतः ॥ एतैकादश मे रुद्रान् दक्षिण पाशे मां स्थिताः ५१ द्वादशैव तथाऽऽदित्यान् वामपार्श्वे समा
स्थितान् ॥ अप्रतश्चैव मपश्य वरुणश्चैव सरोत्तमान् ५२ नासत्यं चैव दत्तं च भिषजौ पश्य पृष्ठतः ॥ सौम्यजापतिं पश्य पश्य सप्तहर्षास्तथा ५३ वेदान्यजाश्च
तशः पश्यामृतमथौषधीः ॥ तपांसि नियमाश्चैव यमानपि पृथग्विधान् ५४ तथाष्टगुणमैश्वर्यमेकस्थं पश्य मूर्तिमत ॥ श्रियं लक्ष्मीं च कीर्तिं च पृथिवीं च कुब्रिणीम्
५५ वेदानां मातरं पश्य मत्स्थां देवीं सरस्वतीम् ॥ भुवं च ज्योतिषां श्रेष्ठं पश्य नारद खेचरम् ५६ अंभोधरान्समुद्रांश्च सरांसि सरितस्तथा ॥ मूर्तिमतः पितृगणांश्च तुरः
पश्य सत्तम ५७ त्रींश्चैव मान्गुणान् पश्य मत्स्थान् मूर्तिविवर्जितान् ॥ देवकार्यादपि मुने पितृकार्यं विशिष्यते ५८ देवानां च पितॄणां च पिता ह्येकोऽहमादितः ॥ अहं ह्य
शिराभूत्वासमुद्रे पश्चिमोत्तरे ५९ पिबामि सुहुतं हव्यं कव्यं च श्रद्धयान्वितम् ॥ मया सृष्टः पुरा ब्रह्मासां यज्ञमयजत्स्वयम् ६० ततस्तस्मिन्वरान् प्रीतो दत्तवान्
स्म्यनुत्तमान् ॥ मत्पुत्रत्वं च कल्पादौ लोकाध्यक्षत्वमेव च ६१ अहंकारकृतं चैव नाम पर्यायवाचकम् ॥ त्वया कृतां च मर्यादानां तिक्रंस्यतिकश्चन ६२ त्वंचैव वर
दो ब्रह्मन् वरेप्सूनां भविष्यसि ॥ सुरासुरगणानां च ऋषीणां च तपोधन ६३ पितॄणां च महाभाग सततं संशितव्रत ॥ विविधानां च भूतानां त्वमुपास्यो भविष्यसि
६४ प्रादुर्भावगतश्चाहं सुरकार्येषु नित्यदा ॥ अनुशास्यस्त्वया ब्रह्म त्रियोज्यश्च सुतो यथा ६५ एतांश्चान्यांश्च रुचिरान् ब्रह्मणेऽमिततेजसे ॥ अहं दत्त्वा वरान् प्री
तो निवृत्तिपरमोऽभवम् ६६ निर्वाणं सर्वधर्माणाम् निवृत्तिः परमा स्मृता ॥ तस्मान्निवृत्तिमापन्नश्चरेत्सर्वागनिर्वृतः ६७ विद्यासहायवंतं च आदित्यस्थं समाहि
तम् ॥ कपिलं प्राहुराचार्याः सांख्यानश्चित्तनिश्चयाः ६८ हिरण्यगर्भो भगवानेषच्छंदसि सुष्ठुतः ॥ सोऽहं योगरतिर्ब्रह्मन्योगशास्त्रेषु श्रद्धितः ६९ एषोऽहं व्य
क्तिमागत्य तिष्ठामि दिवि शाश्वतः ॥ ततो युगसहस्रांते संहारिष्ये जगत्पुनः ७० कृत्वा त्मस्थानि भूतातिस्थावराणि चराणि च ॥ एकाकी विद्यया सार्धं विहारिष्ये जगत्पुनः
७१ ततो भूयोजगत्सर्वं करिष्यामीह विद्यया ॥ अस्मिन्मूर्तिश्चतुर्थीया साऽसृजच्छेषमव्ययम् ७२

समष्टिजीव एव मया दृष्टो न त्वीश्वर इति नमंतव्यं जीवादिरूपेण ममेवावस्थानादित्याह नैवमिति ४७ स्पष्टार्थोऽध्यायशेषः ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६
५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२

सहिसंकर्षणः प्रोक्तः प्रद्युम्नसोऽप्यजीजनत् ॥ प्रद्युम्नादनिरुद्धोऽहंसर्गोममपुनः पुनः ७३ अनिरुद्धात्तथाब्रह्मातन्नाभिकमलोद्भवः ॥ ब्रह्मणः सर्वभूतानिचराणि
स्थावराणिच ७४ एतांसृष्टिविजानीहिकल्पादिषुपुनः पुनः ॥ यथासूर्यस्यगगनादुदयास्तमनेह ७५ नष्टेपुनर्बलात्कालानयत्यमितद्युतिः ॥ तथाबलाद्
हंपृथ्वीसर्वभूतहितायवै ७६ सत्वैराक्रांतसर्वांगान्प्रासागरमेखलाम् ॥ आनयिष्यामिस्वस्थानंवाराहरूपमास्थितः ७७ हिरण्याक्षंवधिष्यामिदैतेयंबलग
वितम् ॥ नारसिंहवपुः कृत्वाहिरण्यकशिपुपुनः ७८ सुरकार्येहनिष्यामियज्ञप्रदितिनंदनम् ॥ विरोचनस्यबलवान्बलिः पुत्रोमहासुरः ७९ अवध्यः सर्वलोका
नांसदेवासुररक्षसाम् ॥ भविष्यतिसशक्रंचस्वराज्याख्यावयिष्यति ८० त्रैलोक्येऽपहृतेतेनविमुखेचशचीपतौ ॥ अदित्याद्वादशादित्यः संभविष्यामिकश्य
पात् ८१ ततोराज्यंप्रदास्यामिशक्रायामिततेजसे ॥ देवताः स्थापयिष्यामिस्वस्वस्थानेषुनारद ८२ बलिंचैवकरिष्यामिपातालतलवासिनम् ॥ दानवंचब
लिश्रेष्ठमवध्यंसर्वदैवतैः ८३ त्रेतायुगेभविष्यामिरामोभृगुकुलोद्भवः ॥ क्षत्रंचोत्सादयिष्यामिसमृद्धबलवाहनम् ८४ संध्यांशेसमनुप्राप्तेत्रेतायाद्वापरस्यच ॥
अहंदाशरथीरामोभविष्यामिजगत्पतिः ८५ त्रितोपघाताद्वैरूप्यमेकतोऽथाद्वितस्तथा ॥ प्राप्स्येतेवानरत्वंहिप्रजापतिसुतावृषी ८६ तयोरेतन्वयेजा
ताभविष्यन्तिवनौकसः ॥ महाबलामहावीर्याः शक्रतुल्यपराक्रमाः ८७ तेसहायाभविष्यन्तिसुरकार्येममद्विज ॥ ततोरक्षः पतिघोरंपुलस्त्यकुलपांसनम् ८८
हरिष्येरावणरौद्रंसगणलोककंटकम् ॥ द्वापरस्यकलेष्वेवसंधौपार्यवसानिके ८९ प्रादुर्भावः कंसहेतोर्मथुरायांभविष्यति ॥ तत्राहंदानवान्हत्वासुबहून्देवकं
टकान् ९० कुशस्थलींकरिष्यामिनिवेशंद्वारकापुरीम् ॥ वसानस्तत्रैवपुर्यामदितेर्विप्रियंकरम् ९१ हनिष्येनरकंभौमंमुंरुपीठंचदानवम् ॥ प्राग्योतिषं
पुरंरम्यंनानाधनसमन्वितम् ९२ कुशस्थलींनयिष्यामिहत्वावैदानवोत्तमम् ॥ महेश्वरमहासेनौवाणप्रियहितैषिणौ ९३ पराजेष्याम्यथोद्युक्तौदेवौलोकन
मस्कृतौ ॥ ततः सुतंबलेर्जित्वाबाणंबाहुसहस्रिणम् ९४ विनाशयिष्यामिततः सर्वान्सौभनिवासिनः ॥ यः कालयवनः ख्यातोर्गर्गतेजोभिसंवृतः ९५ भविष्यति
वधस्तस्यमत्तएवद्विजोत्तम ॥ जरासंधश्चबलवान्सर्वराजविरोधनः ९६ भविष्यत्यसुरः स्फीतोभूमिपालोगिरिवजे ॥ ममबुद्धिपरिस्पंदाद्वधस्तस्यभविष्यति
९७ शिशुपालंवधिष्यामियज्ञधर्मसुतस्यवै ॥ समागतेषुबलिषुपृथिव्यांसर्वराजसु ९८ वासविः सुसहायोवैममत्वेकोभविष्यति ॥ युधिष्ठिरंस्थापयिष्येस्वराज्ये
भ्रातृभिः सह ९९ एवंलोकावदिष्यन्तिनरनायणावृषी ॥ उद्युक्तौदहतः क्षत्रंलोककार्यार्थमीश्वरौ १०० कृत्वाभारावतरणंवसुधायायथेप्सितम् ॥ सर्वसात्वतमुख्या
नांद्वारकायाश्चसत्तम १०१ करिष्येप्रलयंघोरमात्मज्ञानाभिसंहितः ॥ कर्माण्यपरिमेयाणिचतुर्भूतिधरोह्यहम् १०२

३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२

कृत्वालोकान्गमिष्यामिस्वानहंब्रह्मसत्त्वतान् ॥ हंसः कूर्मश्चमत्स्यश्चप्रादुर्भावाद्द्विजोत्तम ३ वराहोनरसिंहश्चवामनोरामएवच ॥ रामोदाशरथिश्चैवसात्वतः कल्किरे
वच ४ यदावेदश्रुतिर्नष्टामयाप्रत्याहृतापुनः ॥ सवेदाः सश्रुतीकाश्चकृताः पूर्वकृतेयुगे ५ अतिक्रांताः पुराणेषुश्रुतास्तेयदिवाक्चित् ॥ अतिक्रांताश्चबहवः प्रादुर्भा
वाममोत्तमाः ६ लोककार्याणिकृत्वाचपुनः स्वांप्रकृतिं गताः ॥ नष्टेवद्ब्रह्मणाप्राप्तमीदृशंममदर्शनम् ७ यत्त्वयाप्राप्तमद्येहएकांतगतबुद्धिना ॥ एतत्तेसर्वमाख्यातं
ब्रह्मन्भक्तिमतोमया ८ पुराणंचभविष्यंचसरहस्यंचसत्तम ॥ भीष्मउवाच ॥ एवंसभगवान्देवोविश्वमूर्तिधरोऽव्ययः ९ एतावदुक्तावचनंतत्रैवांतर्दधेपुनः ॥
नारदोऽपिमहातेजाः प्राप्यानुग्रहमीप्सितम् १० नरनारायणौद्रष्टुंबदर्याश्रममाद्रवत् ॥ इदंमहोपनिषदंचतुर्वेदसमन्वितम् ११ सांख्ययोगकृतंतेनपंचरात्रानुश
ब्दितम् ॥ नारायणमुखोद्गीतंनारदोऽश्रावयत्पुनः १२ ब्रह्मणः सद्नेतातयथादृष्टंयथाश्रुतम् ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ एतदाश्चर्यभूतंहिमाहात्म्यंतस्यधीमतः १३
किंवैब्रह्मानजानीतेयतः शुश्रावनारदात् ॥ पितामहोऽपिभगवांतस्माद्देवादनंतरः १४ कथंसनविजानीयाः प्रभावममितौजसः ॥ भीष्मउवाच ॥ महाकल्पसहस्रा
णिमहाकल्पशतानिच १५ समतीतानिराजेंद्रसर्गाश्चप्रलयाश्चह ॥ सर्गस्यादौस्मृतोब्रह्माप्रजासर्गकरः प्रभुः १६ जानातिदेवप्रवरंभूयश्चातोऽधिकंनृप ॥ परमा
त्मानमीशानमात्मनः प्रभवंतथा १७ येत्वन्येब्रह्मसद्नेसिद्धसंधाः समागताः ॥ तेभ्यस्तच्छ्रावयामासपुराणंवेदसंमितम् १८ तेषांसकाशासूर्यस्तुश्रुत्वावैभाविता
त्मनाम् ॥ आत्मानुगामिनाराजन्श्रावयामासवैततः १९ षट्षष्टिर्हिसहस्राणिक्रषीणांभावितात्मनाम् ॥ सूर्यस्यतपतोलोकाभिर्मितायेपुरःसराः १२० तेषाम
कथयत्सूर्यः सर्वेषांभावितात्मनाम् ॥ सूर्यानुगामिभिस्तातक्रषिभिस्तैर्महात्मभिः २१ मेरौसमागतादेवाः श्राविताश्चेदमुत्तमम् ॥ देवानांतुसकाशाद्वैततः श्रुत्वाऽसि
तोद्विजः २२ श्रावयामासराजेंद्रपितृणांमुनिसत्तमः ॥ ममचापिपितातातकथयामासशांतनुः २३ ततोमयाऽपिश्रुत्वाचकीर्तितंतवभारत ॥ सुरैर्वामुनिभिर्वाऽपि
पुराण्यैरिदंश्रुतम् २४ सर्वेतेपरमात्मानंपूजयंतेसमंततः ॥ इदमाख्यानमार्षेयंपारंपर्यागतंवृष २५ नावासुदेवभक्तायत्वयादेयंकथंचन ॥ मतोऽन्यानिचतेरा
जषुपारख्यानशतानिवै २६ यानिश्रुतानिसर्वाणितेषांसारोऽप्यमुद्धतः ॥ सुरासुरैर्यथाराजन्निर्मथ्यामृतमुद्धतम् २७ एवमेतत्पुराविप्रैः कथामृतमिहोद्धतम् ॥ यश्चेदं
पठतेनित्यंयश्चेदंशृणुयान्नरः २८ एकांतभावोपगतएकतिषुसमाहितः ॥ प्राप्यश्वेतंमहाद्वीपंभूत्वाचंद्रप्रभोनरः २९ ससहस्रांचिषं देवंप्रविशेन्नात्रसंशयः ॥ मुच्ये
दार्तस्तथारोगाच्छुत्वेमामादितः कथाम् १३० जिज्ञासुर्लभत्वेकामान्भक्तोभक्तगतिं व्रजेत् ॥ त्वयाऽपिसततंराजन्नभ्यर्च्यः पुरुषोत्तमः ३१ सहिमातापिताचैवकृत्स्न
स्यजगतोगुरुः ॥ ब्रह्मण्यदेवोभगवान्प्रीयतांतिसनातनः ॥ युधिष्ठिरमहाबाहोमहाबुद्धिर्जनार्दनः ३२

३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । इतिआदिबर्कणि कीलकंजीवे भारतमावर्दीये ऊनचत्वारिंशदधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३३९ ॥ ॥ ॥ कथंसहति यज्ञधारी यज्ञकृत् एकस्यैवयज्ञभोक्तृत्वंयज्ञकर्तृत्वंचविरुद्धमित्यर्थः तथापरस्परविरुद्धयोःप्रवृत्तिनिवृत्तिधर्मयोरेकस्यशास्त्रत्वंविरुद्धप्रतास्कत्वापत्तेरितिप्रश्नार्थः एतेनजीवेशयोरभेदस्तत्प्रतिपक्षर्थोनिवृ

॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ श्रुत्वैतदारख्यानवरंधर्मराजजनमेजय ३३ भ्रातरश्चास्यतेसर्वेनारायणपराऽभवन् ॥ जितंभगवतातेनपुरुषेणेतिभारत ३४ नित्यं जप्यपराभूत्वासरस्वतीमुदीरयन् ॥ योह्यस्माकंयुरुःश्रेष्ठःकृष्णद्वैपायनोमुनिः ३५ जगौपरमकंजप्यनारायणमुदीरयन् ॥ गत्वांतरिक्षात्सततंक्षीरोदममृता शयम् ३६ पूजयित्वाचदेवेशंपुनरायात्स्वमाश्रमम् ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ एतत्तेसर्वमाख्यातंनारदोक्तंमयेरितम् ३७ पारंपर्यागतंहेतत्पित्रामेकथितंपुरा ॥ ॥ सौबिरुवाच ॥ एतत्तेसर्वमाख्यातं वैशंपायनकीर्तितम् ३८ जनमेजयेनतच्छ्रुत्वाकृतंमम्यथाविधि ॥ यूयंहितव्रतपसःसर्वेचचरितव्रताः ३९ सर्वेवेदविदो मुख्यानैमिषारण्यवासिनः ॥ शौनकस्यमहासत्रंप्राप्ताःसर्वेद्विजोत्तमाः १४० यजध्वंसुहुतैर्यज्ञैःशाश्वतंपरमेश्वरम् ॥ पारंपर्यागतंहेतत्पित्रामेकथितंपुरा १४१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणिनारायणीयेऊनचत्वारिंशदधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३३९ ॥ ॥ शौनकउवाच ॥ कथंसभगवान्दे वीयज्ञेष्वग्रहरःप्रभुः ॥ यज्ञधारीचसततंवेदवेदांगवितथा १ निवृत्तंचास्थितोधर्मक्षमीभायवत्प्रभुः ॥ निवृत्तिधर्मान्विदधेसएवभगवान्प्रभुः २ कथंप्रवृत्तिधर्मेणु भागार्हादेवताःकृताः ॥ कथंनिवृत्तिधर्माश्चकृताव्यावृत्तबुद्धयः ३ एतंनःसंज्ञयंसौतेछिंधिगुह्यंसनातनम् ॥ त्वयानारायणकथाःश्रुतावैधर्मसंहिताः ४ ॥ सौति रुवाच ॥ जनमेजयेनयत्पृष्ठःशिष्योव्यासस्यधीमतः ॥ तत्तेऽहंकथयिष्यामिपौराणंशौनकोत्तम ५ श्रुत्वामाहात्म्यमेतस्यदेहिनांपरमात्मनः ॥ जनमेजयोमहाप्रा ङ्गोवैशंपायनमब्रवीत् ६ ॥ जनमेजयउवाच ॥ इमेसब्रह्मकालोक्तःससुरासुरमानवाः ॥ क्रियास्वभ्युदयोक्तासुसक्तादृश्यंतिसर्वज्ञः ७ मोक्षश्चोक्तस्त्वयाब्रह्मनिर्वा णंपरमंसुखम् ॥ येलुमुक्ताभवंतीहपुण्यपापविवर्जिताः ८ तेसहस्रार्चिषं देवंप्रविशंतीहशुश्रुम ॥ अयंहिदुरनुष्ठेयोमोक्षधर्मःसनातनः ९ यंहित्वादेवताःसर्वाहव्यक त्व्यभुजोऽभवन् ॥ किंचब्रह्माचरुद्रश्चशक्रश्चबलमेवभुः १० सूर्यस्ताराधिपोवायुरग्निर्वरुणएवच ॥ आकाशंजमतीचैवयेशेषादिवौकसः ११ प्रलयंनविजानंतिआ त्मनःपरिनिर्मितम् ॥ ततस्तेनास्थितामार्गंध्रुवमक्षरमव्यम् १२ स्मृतिकालपरीमाणंप्रवृत्तियेसमास्थिताः ॥ दोषःकालपरीमाणेमहानेषक्रियावताम् १३ एत न्मेसंज्ञयंविप्रहृदिशल्यमिवापितम् ॥ छिंधीतिहासकथनात्परंक्रौतूहलंहिमे १४ कथंभागहराःप्रोक्तदेवताःकतुषुद्विज ॥ किमर्थंचाध्वरेब्रह्मनिज्यंतेत्रिदिवौकसः १५

तिधर्मश्चास्मिहतिज्ञेयं १ । २ । ३ । ४ । ५ । द्विदिनांमात्रात्सर्वोऽस्त्यत्मनः ६ । ७ । ८ । सहस्रार्चिषंसूर्योतर्गमिष्यमंत्रंविप्रुपंवा ९ यमिति निवृत्तिधर्मश्चेष्टेयंस्तर्हिदेऽस्मद पेक्षयाजगत्तत्त्वमधिकंजानंतिदेऽपिब्रह्मरुद्रादयःसृष्टिसंहारादौनप्रवर्तयुरतःप्रतारणामात्रंनिवृत्तिधर्मस्यर्थः १० । ११ । १२ । १३ । १४ कथमिति यथादेवादेवांतराभावादितरेभ्योभाग ब्रह्मत्वास्वयंसुखमेवंतेऽहंवयमपिसुखंस्थास्यामहतिप्रवृत्तिमार्गोऽप्याऽस्मिन् १५

१६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ मयेति श्रुत्यनुमानाभ्यांपारोक्ष्येणगृहीतार्थोयोगिनांप्रत्यक्षः अतोयोगजंप्रत्यक्षंप्रकृत्योक्तंयोगभाष्ये तत्परंप्रत्यक्षं तच्चश्रुतानुमानयोर्बीजमिति योगसिद्धचभावेत्वात्मागमगम्यस्वायमर्थइत्याशयः २५ । २६ । २७ परमात्मनःप्रतिबिंबभूतादेवाधिबभूतंपरमात्मानंयेनरूपेणग्रहीचक्रुस्तेनैतन्नरूपेणस्वयंपू जांयज्ञभागादिरूपांलब्धवंतः यथोक्तंभागवते 'यद्यजनोभगवतेविदधीतमानंतच्चात्मनःप्रतिमुखस्ययथासुखश्रीः'इति अतःफलावस्थांस्वयमकुर्वीतोऽपिदेवाअस्मदत्तान्यज्ञभागान्भुजते अस्माकंच

येचभागंप्रगृहंतियज्ञेषुद्विजसत्तम ॥ तेयजंतोमहायज्ञैःकस्यभागंददंतिवै १६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अहोगूढतमःप्रश्नस्त्वयापृष्ठोजनेश्वर ॥ नातस्तपसाहोष नावेदविदुषातथा १७ नापुराणविदाचैवशक्योव्याहर्तुमंजसा ॥ हंततेकथयिष्यामियन्मेपृष्ठःपुरागुरुः १८ कृष्णद्वैपायनोव्यासोवेदव्यासोमहानृषिः ॥ सुभंतु जैमिनिश्चैवपैलश्चसुहृद्व्रतः १९ अहंचतुर्थःशिष्योवैपंचमश्चशुकःस्मृतः ॥ एतान्समागतान्सर्वान्पंचशिष्यान्दमान्वितान् २० शौचाचारसमायुक्तान्जितक्रो धान्जितेंद्रियान् ॥ वेदानध्यापयामासमहाभारतपंचमान् २१ मेरौगिरिवरेरम्येसिद्धचारणसेविते ॥ तेषामभ्यस्यतांवेदान्कदाचित्संशयोऽभवत् २२ एषवैयस्व यापृष्ठस्तेनतेषांप्रकीर्तितः ॥ ततःश्रुतोमयाचापितवारख्येयोद्यभारत २३ शिष्याणांबचनंश्रुत्वासर्वाज्ञानतमोनुदः ॥ पराशरसुतःश्रीमान्व्यासोवाक्यमथाब्र वीत् २४ मयाहिसुमहत्तप्ततपःपरमदारुणम् ॥ भूतैर्भयंभविष्यंचजानीयामितिसत्तमाः २५ तस्यमेतत्तपसोनिगृहीतेंद्रियस्यच ॥ नारायणप्रसादेनक्षीरोद स्यानुकूलतः २६ त्रैकालिकमिदंज्ञानंप्रादुर्भूतंयथेप्सितम् ॥ तच्छृणुध्वंयथान्यायंवक्ष्येसंज्ञयमुत्तमम् २७ यथावृत्तंहिकल्पादौदृष्टंमेज्ञानचक्षुषा ॥ परमात्मेति यंप्राहुःसांख्ययोगविदोजनाः २८ महापुरुषसंज्ञांसलभतेस्वेनकर्मणा ॥ तस्मात्प्रसूतमव्यक्तंप्रधानंतंविदुर्बुधाः २९ अव्यक्ताद्यक्तमुत्पन्नंलोकसृष्ट्यर्थमीश्वरात् ॥ अनिरुद्धोहिलोकेषुमहानात्मेतिकथ्यते ३० योऽसौव्यक्तत्वमापन्नोनिर्ममेचपितामहम् ॥ सोऽहंकारइतिप्रोक्तःसर्वतेजोमयोहिसः ३१ पृथिवीवायुराकाशमापो ज्योतिश्चपंचमम् ॥ अहंकारप्रसूतामिमहाभूतानिपंचधा ३२ महाभूतानिसृष्ट्वैवतान्गुणान्निर्ममेपुनः ॥ भूतेभ्यश्चैवनिष्पन्नामूर्तिमंतश्चतान्शृणु ३३ मरीचिरं गिराश्चात्रिःपुलस्त्यःपुलहःक्रतुः ॥ वसिष्ठश्चमहात्मावैमनुःस्वायंभुवस्तथा ३४ ज्ञेयाःप्रकृतयोऽष्टौतायासुलोकाःप्रतिष्ठिताः ॥ वेदवेदांगसंयुक्तान्यज्ञयज्ञांसंशु तान् ३५ निर्ममेलोकसिद्धयर्थंब्रह्मालोकपितामहः ॥ अष्टाभ्यःप्रकृतिभ्यश्चजातंविश्वमिदंजगत् ३६ रुद्रोरोषात्मकोजातोदशान्यान्सोऽसृजत्स्वयम् ॥ एकाद शैतेरुद्रास्तुविकारपुरुषाःस्मृताः ३७ तेरुद्राःप्रकृतिश्चैवसर्वेचैवसुरर्षयः ॥ उत्पन्नालोकसिद्धयर्थंब्रह्माणंसमुपस्थिताः ३८

तेभ्योऽप्रदानेमहान्दोषः । 'इष्टान्भोगान्हिवोदेवादास्यंतेयज्ञभाविताः ॥ तैर्वैज्ञानप्रदायेभ्योयोभुंक्तेस्तेनपुवसः'इतिगीतावचनात् । अतःप्रवृत्तिमार्गोऽवश्यमनुसरणीयइत्याह परमात्मेतिर्यप्राहुरि त्यादिनासनःसनत्सुजातश्चेत्यतःप्राक्तमेनग्रंथेन २८ । २९ ॥ ३० । ३१ ॥ ३२ । ३३ ॥ ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८

वयंसृष्टाहिभगवंस्त्वयाचप्रभविष्णुना ॥ येनयस्मिन्नधीकारेवर्तितव्यंपितामह ३९ योऽसौत्वयाऽभिनिर्दिष्टोह्यधिकारोर्थचिंतकः ॥ परिपाल्यः कथंतेनसाहंकारे
णकर्तृणा ४० प्रदिशस्वबलंतस्ययोऽधिकारार्थचिंतकः ॥ एवमुक्तोमहादेवोदेवास्तानिदमब्रवीत् ४१ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ साध्वहंज्ञापितोदेवायुष्माभिर्भद्रमस्तुवः ॥
ममाप्येषासमुत्पन्नाचिंतायाभवतामता ४२ लोकत्रयस्यकृत्स्नस्यकथंकार्यःपरिग्रहः ॥ कथंबलक्ष्योनस्यायुष्माकंह्यात्मनश्चमे ४३ इतःसर्वेऽपिगच्छामःशरणं
लोकसाक्षिणम् ॥ महापुरुषमव्यक्तंसनोवक्ष्यतियद्वितम् ४४ ततस्तेब्रह्मणासार्धमृषयोविबुधास्तथा ॥ क्षीरोदस्योत्तरंकूलंजग्मुर्लोकहितार्थिनः ४५ तेतपःस
मुपातिष्ठन्ब्रह्मोक्तंवेदकल्पितम् ॥ समहानियमोनामतपश्चर्यासुदारुणः ४६ ऊर्ध्वादिष्टिर्बाहवश्चएकाग्रचमनोऽभवत् ॥ एकपादाःस्थिताःसर्वेकाष्ठभृताःसमाहिताः
४७ दिव्यं वर्षसहस्रंतेतपस्तप्त्वासुदारुणम् ॥ शुश्रुर्मुधुरावर्णीवेदवेदांगभूषिताम् ४८ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ भोभोःसब्रह्मकादेवाःऋषयश्चतपोधनाः ॥ स्वाग
तेनार्च्यवःसर्वान्श्रावयेवाक्यमुत्तमम् ४९ विज्ञातंवोमयाकार्यंतच्चलोकहितंमहत् ॥ प्रवृत्तियुक्तंकर्तव्यंयुष्मत्प्राणोपबृंहणम् ५० सुतसंचतपोदेवाममाराधनका
म्यया ॥ भोक्ष्यथास्यमहासत्त्वास्तपसःफलमुत्तमम् ५१ एषब्रह्मालोकगुरुर्महान्लोकपितामहः ॥ यूयंचविबुधश्चेष्टामायजध्वंसमाहिताः ५२ सर्वभागान्कल्पय
ध्वंयज्ञेषुममनित्यशः ॥ तथाश्रेयोऽभिधास्याभियथाऽधीकारमीश्वराः ५३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ श्रुत्वैतदेवदेवस्यवाक्यंहृष्टतनूरुहाः ॥ ततस्तेविबुधाःसर्वेब्र
ह्मातेषमहर्षयः ५४ वेददृष्टेनविधिनवैष्णवंक्रतुमाहरन् ॥ तस्मिन्सत्रेसदाब्रह्मास्वयंभागमकल्पयत् ५५ देवादेवर्षयश्चैवस्वंस्वंभागमकल्पयन् ॥ तेकार्तयुगध
र्माणोभागाःपरमसत्कृताः ५६ प्रादुरादित्यवर्णंतंपुरुषंतमसःपरम् ॥ बृहंतंसर्वगंदेवमीशानंवरदंप्रभुम् ५७ ततोऽथवरदोदेवस्तान्सर्वानमरान्स्थितान् ॥ अशरी
रोबभाषेदंवाक्यंखस्थोमहेश्वरः ५८ येनयःकल्पितोभागःसतथामामुपागतः ॥ प्रीतोऽहंप्रदिशाम्यद्यफलमावृत्तिलक्षणम् ५९ एतद्ब्रह्मलक्षणंदेवामत्प्रसाद
समुद्भवम् ॥ स्वयंयज्ञैर्यजमानाःसमाप्तवरदक्षिणैः ६० युगेयुगेभविष्यध्वंप्रवृत्तिफलभागिनः ॥ यज्ञैर्येचापियक्ष्यंतिसर्वलोकेषुवैसुराः ६१ कल्पयिष्यंति
वोभागांस्तेनरावेदकल्पितान् ॥ योमेयथाकल्पितवान्भागमस्मिन्महाक्रतौ ६२ सतथायज्ञभागार्होवेदसूत्रेमयाकृतः ॥ यूयंलोकान्भावयध्वंयज्ञभागफलो
चिताः ६३ सर्वार्थचिंतकालोकेयथाधीकारनिर्मिताः ॥ याःक्रियाःप्रचरिष्यंतिप्रवृत्तिफलसत्कृताः ६४ आभिराप्यायितबलालोकावैधारयिष्यथ ॥
यूयंहिभावितायज्ञैःसर्वयज्ञेषुमानवैः ६५ मांततोभावयिष्यध्वमेषावोभावनामम ॥ इत्यर्थनिर्मितावेदायज्ञाश्चौषधिभिःसह ६६ एभिःसम्यक्प्रयुक्तैर्हिप्रीयं
तेदेवताःक्षितौ ॥ निर्माणमेतद्युष्माकंप्रवृत्तिगुणकल्पितम् ६७

६८। ६९। ७०। ७१ एवरजःप्रधानानांप्रवृत्तिमार्गमुक्त्वास्तत्प्रधानानांयोग्यनिवृत्तिमार्गमाह सनइति ७२। ७३। ७४ कुतएवमार्गभेदोऽधिकारिभेदश्चेत्याशंक्याह यतोऽहमिति अहं
कारोयतस्त्रिगुणःसात्त्विकोराजसस्तामसश्चातःसृष्टिर्त्रैविध्यंजातं येऽत्यंतसात्त्विकास्तेधर्मज्ञानबैराग्यैश्वर्यबलेनाहंकारात्परंक्षेत्रज्ञसंहारक्रमेणप्रविशंति येराजसास्तेऽहंकारात्पराचीनमेवशब्दादिकंपुरुषा
मयाकृतंसुरश्रेष्ठायावत्कल्पक्षयादिह ॥ चिंतयध्वंलोकहितंयथाधीकारमीश्वराः ६८ मरीचिरंगिराश्चात्रिःपुलस्त्यःपुलहःक्रतुः ॥ वसिष्ठइतिसप्तैतेमानसानि
र्मिताहिते ६९ एतेवेदविदोमुख्यावेदाचार्याश्चकल्पिताः ॥ प्रवृत्तिधर्मिणश्चैवप्राजापत्येचकल्पिताः ७० अयंक्रियावतांपंथाव्यक्तीभूतःसनातनः ॥ अनिरुद्ध
इतिप्रोक्तोलोकसर्गकरःप्रभुः ७१ सनःसनत्सुजातश्चसनकःससनंदनः ॥ सनत्कुमारःकपिलःसप्तमश्चसनातनः ७२ सप्तैतेमानसाःप्रोक्ताऋषयोब्रह्मणःसुताः ॥
स्वयमागतविज्ञानानिवृत्तिधर्ममास्थिताः ७३ एतेयोगविदोमुख्याःसांख्यज्ञानविशारदाः ॥ आचार्याधर्मशास्त्रेषुमोक्षधर्मप्रवर्तकाः ७४ यतोऽहंप्रसृतःपूर्वमव्य
क्तात्रिगुणोमहान् ॥ तस्मात्परतरोयोऽसौक्षेत्रज्ञइतिकल्पितः ७५ सोऽहंक्रियावतांपंथाःपुनरावृत्तिदुर्लभः ॥ योयथानिर्मितोजंतुर्यस्मिन्यस्मिन्श्चकर्मणि ७६
प्रवृत्तौवानिवृत्तौवातत्फलंसोऽश्रुतेमहत् ॥ एषलोकगुरुर्ब्रह्माजगदादिकरःप्रभुः ७७ एषमातापिताचैवयुष्माकंचपितामहः ॥ मयाऽनुशिष्टोभवितासर्वभूतवरप्रदः
७८ अस्यचैवात्मजोरुद्रोललाटाद्यःसमुत्थितः ॥ ब्रह्माऽनुशिष्टोभवितासर्वभूतधरःप्रभुः ७९ गच्छध्वंस्वानधीकारांश्चितयध्वंयथाविधि ॥ प्रवर्ततांक्रियाःसर्वाःसर्व
लोकेषुमाचिरम् ८० प्रदिश्यंतांचकर्माणेप्राणिनांगतयस्तथा ॥ परिनिष्ठितकालानिआयूंषीहसुरोत्तमाः ८१ इदंकृतयुगंनामकालःश्रेष्ठःप्रवर्तितः ॥ अहिंस्या
यज्ञपशवोयुगेऽस्मिन्नतदन्यथा ८२ चतुष्पात्सकलोधर्मोभविष्यत्यत्रवैसुराः ॥ ततस्त्रेतायुगंनामत्रयीयत्रभविष्यति ८३ प्रोक्षितायत्रपशवोवधंप्राप्स्यंतिवै
मखे ॥ यत्रपादश्चतुर्थोवैधर्मस्यनभविष्यति ८४ ततोवैद्वापरंनाममिश्रःकालोभविष्यति ॥ द्विपादहीनोधर्मश्चयुगेतस्मिन्नभविष्यति ८५ ततास्तिष्येऽथसंप्रा
प्तेयुगेकलिपुरस्कृते ॥ एकपादस्थितोधर्मोयत्रतत्रभविष्यति ८६ देवादेवर्षयश्चोचुस्तमेववादिनंगुरुम् ॥ एकपादस्थितेधर्मेयत्रक्वचनगामिनि ८७ कथंकर्त
व्यमस्माभिर्भगवंस्तद्वदस्वनः ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ यत्रवेदाश्चयज्ञाश्चतपःसत्यंदमस्तथा ८८ अहिंसाधर्मसंयुक्ताःप्रचरेयुःसुरोत्तमाः ॥ सर्वोदेशःसेवितव्योमावो
ऽधर्मःपदास्पृशेत् ८९ ॥ व्यासउवाच ॥ तेऽनुशिष्टाभगवतादेवाःसर्षिगणास्तथा ॥ नमस्कृत्वाभगवतेजग्मुर्देशान्यथेप्सितान् ९० गतेषुत्रिदिवौकःसुब्रह्मैकः
पर्यवस्थितः ॥ दिदृक्षुर्भगवंतंतमनिरुद्धतनौस्थितम् ९१ तंदेवोदर्शयामासकृत्वाहयशिरोमहत् ॥ सांगानावर्तयन्वेदान्कमंडलुत्रिदंडघृक् ९२ ततोऽश्वशिरसंह
ृष्टातंदेवममितौजसम् ॥ लोककर्ताप्रभुर्ब्रह्मालोकानांहितकाम्यया ९३ मूर्ध्नाप्रणम्यवरदंतस्थौप्रांजलिरग्रतः ॥ सपरिष्वज्यदेवेनवचनंश्रावितस्तदा ९४

र्थत्वेनपश्यंतःप्रवृत्तावधिक्रियंतइत्यर्थः ७५ सोऽहमिति सोऽहंनिवृत्तिमार्गरूपआत्यंतिकीनिवृत्तिरात्ममात्रावशेषैवेत्यात्मैवनिवृत्तिरूपःपंथाःसक्रियावतांपुनरावृत्तिमार्गादुर्लभःपुनरावृत्तिदुर्लभःमध्यम
पदलोपीसमासः मार्गद्वैविध्यादिकमुपसंहरति योयथेति ७६ एषलोकगुरुरित्यादिस्पष्टार्थः ७७। ७८। ७९। ८०। ८१। ८२। ८३। ८४। ८५। ८६। ८७। ८८। ८९। ९०। ९१। ९२। ९३। ९४

१५ । १६ एवमुक्त्वादिष्वासावाक्यं १७ प्रश्नानांक्रमेणोत्तराण्युक्तबोपसंहरति एवमेवइत्यादिना १८ । १९ भक्त्यतिशयात्प्रश्नोत्तरमुक्त्वास्मृतं परमात्मानंस्तौति सआदिरिति धाताद
 ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ लोककार्यगतीः सर्वास्त्वंचितयथाविधि ॥ धातात्वं सर्वभूतानां त्वंप्रभुर्जगतो गुरुः १५ त्वय्यावेशितभारोऽहं धृतिं प्राप्स्याम्यथांजसा ॥ यदाच
 सुरकार्यं ते अविषह्यं भविष्यति १६ प्रादुर्भावं गमिष्यामि तदाऽऽत्मज्ञानं देशिकः ॥ एवमुक्त्वा हयशिरास्तत्रैवांतरधीयत १७ तेनानुशिष्टो ब्रह्माऽपि स्वलोकमचिरा
 द्रतः ॥ एवमेष महाभाग पद्मनाभः सनातनः १८ यज्ञेष्वग्रहरः प्रोक्तो यज्ञधारी च नित्यदा ॥ निवृत्तिं चास्थितो धर्मं गतिमक्षयधर्मिणाम् ॥ प्रवृत्तिं धर्मान्चिदधे कृत्वा
 लोकस्य चित्रतां १९ स आदिः समध्यः स चांतः प्रजानां स धाता स धेयं स कर्ता स कार्यम् ॥ युगांते प्रसुप्तः सुसंक्षिप्य लोकान् युगादौ प्रबुद्धो जगद्धुत्ससर्ज १०० तस्मै नम
 ध्वं देवाय निर्गुणाय महात्मने ॥ अजाय विश्वरूपाय धाम्ने सर्वदिबौकसाम् १ महाभूताधिपतये रुद्राणां पतये तथा ॥ आदित्यपतये चैव वसूनां पतये तथा २ आश्विभ्यां
 पतये चैव मरुतां पतये तथा ॥ वेदयज्ञाधिपतये वेदांगपतयेऽपि च ३ समुद्रवासिने नित्यं हरये मुंजकेशिने ॥ शांताय सर्वभूतानां मोक्षधर्मानुभाषिणे ४ तपसां तेजसां
 चैव पतये यशसामपि ॥ वचसां पतये नित्यं सरितां पतये तथा ॥ कपर्दिने वराहाय एकभृंगाय धीमते ॥ विवस्वतेऽश्वशिरसे चतुर्भूर्तिं धृते सदा ॥ गुह्याय ज्ञानदृश्याय
 अक्षराय क्षराय च ॥ एष देवः संचरति सर्वत्र गतिरव्ययः ७ एष चैतत्परं ब्रह्म ज्ञेयो विज्ञानचक्षुषा ॥ एवमेतत्पुरा दृष्टं मया वैज्ञानचक्षुषा ८ कथितं तच्च वै सर्वमया पृष्टे
 न तत्त्वतः ॥ क्रियतां मद्वचः शिष्याः सेव्यतां हरिरीश्वरः ॥ गीयतां वेदशब्दैश्च पूज्यतां च यथाविधि ९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्तास्तु वयं तेन वेदव्यासेन धी
 मता ॥ सर्वे शिष्याः सुतश्चास्य शुकः परमधर्मवित् ११० स चास्माकमुपाध्यायः सहास्माभिर्विज्ञांपते ॥ चतुर्वेदोद्भूताभिस्तृग्भिः समभितुष्टुवे ११ एतत्ते
 सर्वमाख्यातं यन्मां त्वंपरिपृच्छसि ॥ एवं मेऽकथय द्राजन्पुरा द्वैपायनो गुरुः १२ यश्चेदं शृणुयान्नित्यं यश्चैनं परिकीर्तयेत् ॥ नमो भगवते कृत्वा समाहितमतिर्नरः १३
 भवत्यरोगो मतिमान्बलरूपसमन्वितः ॥ आतुरो मुच्यते रोगाद्बुद्धो मुच्येत बंधनात् १४ कामान्कामी लभेत्कामं दीर्घचायुरवाप्नुयात् ॥ ब्राह्मणः सर्ववेदी स्यात्क्ष
 त्रियो विजयी भवेत् १५ वैश्यो विपुललाभः स्याच्छूद्रः सुखमवाप्नुयात् ॥ अपुत्रो लभते पुत्रं कन्या चैवैप्सितं पतिम् १६ लग्नगर्भा विमुच्येत गर्भिणी जनयेत्सुतम् ॥
 वंध्या प्रसवमाप्नोति पुत्रपौत्रसमृद्धिमतः १७ क्षेमेण गच्छेदध्वानमिदं यः पठते पथि ॥ यो यं कामं कामयते स तमाप्नोति च ध्रुवम् १८ इदं महर्षेर्वचनं विनिश्चितं
 महात्मनः पुरुषवरस्य कीर्तितम् ॥ समागमं चर्षिदिवौकसामिमां निश्चिन्त्य भक्ताः सुखं लभन्ते ११९ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नारा
 यणीये चत्वारिंशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३४० ॥

धातिधारयति पोषयति वा धेयं धारणीयं पोषणीयं च १०० मास्त्रां निर्वचनं तु स्वयमेव करिष्यतीति न व्याख्यायते १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । ११० । ११
 १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । ११९ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीये चत्वारिंशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३४० ॥

अस्तौषीदिति निरुक्तं निर्वचनं १ । २ गुणकर्मजं गुणः सर्वज्ञत्वादिस्तर्जं कर्मजगत्सुखादितर्जं ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ अष्टादशगुणं सत्त्वं । प्रीतिः प्राकाश्यमु
 द्वेकोलघुतासुखमेव च । अकार्पण्यमसंरंभः संतोषः श्रद्धा नता ॥ समाधृतिरहिंसा च शौचमक्रोध एव च ॥ आर्जवं समता सत्यमनसूया तथैव च ॥ तत्तद्गुणोपाधिः प्रीत्यादिशब्दितो भवतीति गौणनामनि
 ॥ जनमेजय उवाच ॥ अस्तौषीद्यैरिमं व्यासः स शिष्यो मधुसूदनम् ॥ नामभिर्विविधैरेषां निरुक्तं भगवन्मम १ वक्तुमर्हसि शुश्रूषोः प्रजापतिपतेर्हरेः ॥ श्रुत्वा भवेयं
 यत्पूतः शरच्चंद्र इवामलः २ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ शृणुराजन्यथाऽऽचष्ट फाल्गुनस्य हरिः प्रभुः ॥ प्रसन्नात्माऽऽत्मनो नाम्नां निरुक्तं गुणकर्मजम् ३ नामभिः कीर्ति
 तैस्तस्य केशवस्य महात्मनः ॥ पृष्टवान् केशवं राजन् फाल्गुनः परवीरहा ४ ॥ अर्जुन उवाच ॥ भगवन्भूतभव्येश सर्वभूतसृगव्यय ॥ लोकधाम जगन्नाथ लोकानामभ
 यप्रद ५ यानि नामानि ते देवकीर्तितानि महर्षिभिः ॥ वेदेषु सपुराणेषु यानि गुह्यानि कर्मभिः ६ तेषां निरुक्तं त्वत्तोऽहं श्रोतुमिच्छामि केशव ॥ न ह्यन्यो वर्णयेन्नाम्नां नि
 रुक्तं त्वामृते प्रभो ७ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ऋग्वेदे स यजुर्वेदे तथैवार्थवसामसु ॥ पुराणे सोपनिषदे तथैव ज्योतिषेऽर्जुन ८ सांख्ये च योगशास्त्रे च आयुर्वेदे तथैव च ॥
 बहूनि मम नामानि कीर्तितानि महर्षिभिः ९ गौणानि तत्र नामानि कर्मजानि च कानिचित् ॥ निरुक्तं कर्मजानां त्वं शृणुष्व प्रयतोऽनघ १० कथ्यमानं मया तात त्वंहि मे
 ऽर्द्धं स्मृतः पुरा ॥ नमोऽतियशसे तस्मै देहिनां परमात्मने ११ नारायणाय विश्वाय निर्गुणाय गुणात्मने ॥ यस्य प्रसादो ब्रह्मारुद्रश्चक्रो धसंभवः १२ योऽसौ यो नि
 र्हि सर्वस्य स्थावरस्य चरस्य च ॥ अष्टादशगुणं यत्तत्सत्त्वं सत्त्ववतांवर १३ प्रकृतिः सा परामहंरोदसी योगधारिणी ॥ ऋता सत्याऽमराऽज्यया लोकानां मात्मसंज्ञिता
 १४ तस्मात्सर्वाः प्रवर्तते सर्गप्रलयविक्रियाः ॥ तपो यज्ञश्च यष्टा च पुराणः पुरुषो विराट् १५ अनिरुद्ध इति प्रोक्तो लोकानां प्रभवः ॥ ब्राह्मेरात्रिक्षये प्राप्ते तस्य ह्य
 मिततेजसः १६ प्रसादात्प्रादुरभवत्पद्मं पद्मनिभेक्षण ॥ ततो ब्रह्मा समभवत्स तस्यैव प्रसादजः १७ अहः क्षयेललाटाच्च सुतो देवस्यैव तथा ॥ क्रोधा विष्टस्य संजज्ञे रुद्रः
 संहारकारकः १ एतौ द्वौ विबुधश्चेष्टौ प्रसादक्रोधजाबुभौ ॥ तदा देशितपंथानौ सृष्टिं संहारकारकौ १९ निमित्तमात्रं तावन्न सर्वप्राणिवरप्रदौ ॥ कपर्दी जटिलो मुंडः श्म
 शानगृहसेवकः २० उग्रव्रतचरो रुद्रो योगी परमदारुणः ॥ दक्षक्रतुहरश्चैव भगनेत्रहरस्तथा २१ नारायणात्मको ज्ञेयः पांडवेययुगे युगे ॥ तस्मिन्निपूज्यमाने वै देवदे
 वे महेश्वरे २२ संपूजितो भवेत्पार्थ देवो नारायणः प्रभुः ॥ अहमात्मा हिलोकानां विश्वेषां पांडुनंदन २३ तस्मादात्मानमेवाग्रे रुद्रं संपूजयाम्यहम् ॥ यद्यहं नार्चयेयं
 वैर्दशानं वरदं शिवम् २४ आत्मानं नार्चयेत्कश्चिदिति मे भावितात्मनः ॥ मया प्रमाणं हि कृतं लोकैः समनुवर्तते २५ प्रमाणानि हि पूज्यानि ततस्तं पूजयाम्यहम् ॥
 यस्तं वेतिसमां वेतियोऽनुतं सहिमा मनु २६

वर्चनं १३ साऽष्टादशगुणमयी मत्तमपराप्रकृतिः स्वरूपं रोदसीयावापृथिव्यात्मिका योगेन लोकान्धारयतीति योगधारिणी ऋताकर्मफलभूता ब्रह्मलोकांता सत्याअबाधितचिन्मात्ररूपा १४ तस्मा
 त्ऋतायात्मकात्परमात्मन्यव्यस्तात्सत्त्वात् तपआदिरुद्रोऽनिरुद्ध एव १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६

२७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ चतुर्विधाः आर्तो जिज्ञासुरर्थार्थी ज्ञानी चेति गीतोक्ताः ३३ अन्या आत्मातिरिक्ता देवताऽस्यास्तीत्यन्यदेवतः तथाच श्रुतिः । 'अथ योऽन्यां देवतामुपास्तेऽन्योऽसाव न्योऽहमस्मीति न स वेदयथा पशुरेव स देवानां' इति अन्योपास्तिर्न दत्ति अनन्याऽऽत्मैव देवतायेषां । आत्मेत्येवोपासीतेत्यादि श्रुतेः । ते ज्ञानिन इत्यर्थः ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ प्रतिज्ञातं नाम निर्व चनं करोति नराणामित्यादिना नराजीवाः बिबे प्रतिबिबमिव यत्राभ्यस्ताः अतस्तेषामयनं नरायणः स्वार्थे तद्धित इत्येकोऽर्थः । दर्पणादिस्वच्छं द्रव्यं प्राप्य रविरश्मिवत्प्रतिबिंबोत्पन्नः प्रवृत्तेन यनरश्मिभिर्ग्रीवा स्थमेव मुखं पूर्वं प्रवृत्तपराक्संस्कारात्प्रत्यङ्मुखत्वाद्युपाधिर्मविशिष्टं गृह्यते । अन्यथाऽत्यंतानुभूतपुरुषादिदर्शनं दर्पणेन स्यात् तद्विषयकसंस्काराभावात् । योऽयं दर्पण इष्टः स एवायमित्यबाधित प्रत्यभिज्ञाबलाच्च न दर्पणे भिनवमुखाभ्यास इति व्युत्पादितं वेदांतकतकेऽस्माभिः । श्रुतिश्च ईशजीवयोर्बिबप्रतिबिबभावदर्शयति । 'यथा ह्ययं ज्योतिरात्मा विवस्वानपो भिन्ना बह्वैकोऽनुगच्छन् ॥ ३४१॥

रुद्रो नारायणश्चैव सत्वमेकं द्विधा कृतम् ॥ लोके चरति कौंतेय व्यक्तिस्थं सर्वकर्मसु २७ नहि मे केनचिद्देयो वरः पांडवनंदन ॥ इति संचिंत्य मनसा पुराणं रुद्रमीश्वरम् २८ पुत्रार्थमाराधितवानहमात्मानमात्मना ॥ नहि विष्णुः प्रणमतिकस्मै चिद्विबुधाय च २९ ऋते आत्मानमेवेति ततोरुद्रं भजाम्यहम् ॥ स ब्रह्मकाः सरुद्राश्च सेंद्रा दे वाः सहर्षिभिः ३० अर्चयंतिसुरश्रेष्ठं देवं नारायणं हरिम् ॥ भविष्यतां वर्ततां च भूतानां चैव भारत ३१ सर्वेषामग्रणीं विष्णुः सेव्यः पूज्यश्च नित्यशः ॥ नमस्वहव्यदं विष्णुं तथा शरणदं नमः ३२ वरदं नमस्वकौंतेय हव्यकव्यभुजं नमः ॥ चतुर्विधाममजनाभक्ता एव हि मे श्रुतम् ३३ तेषामेकांतिनः श्रेष्ठायै चैवानन्यदेवताः ॥ अहमे वगतिस्तेषां निराशीः कर्मकारिणाम् ३४ ये च शिष्टास्त्रयोभक्ताः फलकामाहिते मताः ॥ सर्वे च्यवनधर्मास्ते प्रतिबुद्धस्तु श्रेष्ठभाक् ३५ ब्रह्माणं शितिकंठं च याश्चान्या देवताः स्मृताः ॥ प्रबुद्धचर्याः सेवंतो मामेवैष्यंति यत्परम् ३६ भक्तं प्रति विशेषस्तेषु पार्थानुकीर्तितः ॥ त्वंचैवाहं च कौंतेय नरनारायणौ स्मृतौ ३७ भारवतरणार्थं तु प्रविष्टौ मानुषीतनुम् ॥ जानाम्यध्यात्मयोगांश्च योऽहं यस्माच्च भारत ३८ निवृत्तिलक्षणो धर्मस्तथाऽभ्युदयिकोऽपि च ॥ नराणामयनं ख्यातमहमेकः सनातनः ३९ आपो नारा इति प्रोक्ता आपो वै नरसूनवः ॥ अयनं मम तत्पूर्वमतो नारायणो ह्यहम् ४० छादयामि जगद्विश्वं भूत्वा सूर्य इवांशुभिः ॥ सर्वभूताधिवासश्च वासुदेव स्ततो ह्यहम् ४१ गतिश्च सर्वभूतानां प्रजनश्चापि भारत ॥ व्याप्तमेरोदसी पार्थ कांतिश्चाभ्यधिकामम ४२

पाधिनाक्रियते भेदरूपो देवः क्षेत्रेष्वेवमजोऽयमात्मा इति । तस्माद्विबचेतन्येऽभ्यस्तस्य जीवाख्यप्रतिबिंबस्याविद्यादर्पणापनयेतत्रैव विलय इति युक्तं ३९ तस्य नारायणत्वे निर्वचनांतरमाह आप इति नरो जीवस्तदविद्याकल्पितमंबुप्रधानत्वादापः पुरुषवचसो भवंतीति श्रुतेः प्राप इति शरीरमुच्यते तदस्य पूर्वमयनं प्रवेशस्थानं । उपाधिसृष्टिसमकालं हि घटाकाशवदुपाधौ चितेः प्रवेशः । उपाध्यभिमाना नंतरं च जीवत्वमिति विवेकः । अत उक्तं मम तत्पूर्वमयनमिति ४० वासयत्याच्छादयति विश्वं वसत्यस्मिन् विश्वमिति वा वासुः वस आच्छादने वस निवासे इत्यनयोरूपे सचासौ देवश्चेति वासुदेव इत्यर्थः । एतेन ईशावास्यमिदं सर्वं कर्माभ्यस्तः सर्वभूताधिवासः इति श्रुत्योर्थः संगृहीतः ४१ विच्छगतो दुदादिः विच्छदीधौ चुरादिः विषुसेचने भ्वादिः विष्लब्ध्याप्तौ जुहोत्यादिः विशप्रवेशने तुदादिः णुप्रस्र वणेऽदादिः एतेषामन्यतमस्य रूपं विष्णुरित्यभिप्रेत्याह गतिरिति विच्छंतिगच्छंति लीयंतेऽस्मिन् विच्छंत्यस्माद्धोका इति वावेवेष्टिव्याप्रोत्तीति वा विच्छयति दीप्यत इति वा ४२

अधिभूतानि सर्वाणि प्राणिजातानि दिव्यादिव्याभ्यंतेषु देहावसानेषु यद्ब्रह्म इच्छन् ऐच्छन् अभावमार्थः इच्छितवन्ति तदस्मि सर्वकामप्रपूरकमिति विशेषेण स्नौति प्रस्रवतिकामक्षीरमिति वाचकाराति स चतिजीवनं प्रविशति हृदयं क्रामतिकार्यमिति वा विष्णुरित्यर्थः । एतेन गच्छंत्यस्मिन्नागच्छंति च यस्मात्प्रजाः । येनावृत्तं स्वर्गदिव्यं महीं च तस्य भासा सर्वमिदं विभाति । यदिच्छंते ब्रह्मचर्यं चरंति तद्वावतोऽप्यानत्यंतीति । अन्नादो वसुदान इत्यादि श्रुत्यर्थ उक्तः ४३ दमनं दामस्तेन उदुत्कर्षेण ऋच्छंति प्राप्नुवंति स्वर्गादिकं यस्मादिति दामोदर इत्यभिप्रेत्याह दमादिति ४४ पृच्छंत्येनो जिज्ञासवो धर्मजा तमिति वा पृच्छंत्येनं भुवि तादय इति वा पृश्निर्वेदोऽन्नादिवागर्भो गंस्थायतः पृश्निगर्भोऽहमित्यर्थः ४५ ऋषय इति द्वैतं नाम जपफलमाह तुः ४६ । ४७ केशैः केशवत्सूक्ष्मैः सूर्यादिरश्मिभिस्तद्रूपेण

अधिभूतानि चांतेषु तदिच्छंश्चास्मि भारत ॥ क्रमणाच्चाप्यहं पार्थ विष्णुरित्यभिसंज्ञितः ४३ दमात्सिद्धिं परीप्संतो मां जनाः कामयंति ह ॥ दिवं चोर्वीचमध्यं च तस्मा दामोदरो ह्यहं ४४ पृश्निरित्युच्यते चान्नं वेद आपोऽस्मृतं तथा ॥ ममैतानि सदा गर्भः पृश्निगर्भस्ततो ह्यहम् ४५ ऋषयः प्रादुरेवं मां त्रितं कूपनिपातितम् ॥ पृश्निगर्भं त्रितं पाहीत्येकतद्वितपातितम् ४६ ततः स ब्रह्मणः पुत्र आद्यो बृषिवरश्चितः ॥ उत्तारोदपानाद्वै पृश्निगर्भानुकीर्तनात् ४७ सूर्यस्य तपतो लोकानग्नेः सोमस्य चाप्युत ॥ अंशवो यत्प्रकाशं ते ममैते केशसंज्ञिताः ४८ सर्वज्ञाः केशवं तस्मान्मामाहुर्द्विजमतमाः ॥ स्वपत्न्या माहितो गर्भ उतथ्येन महात्मना ४९ उतथ्येऽत हिंते चैव कदाचिद्देवमायया ॥ बृहस्पतिरथा विदत्पत्नी तस्य महात्मनः ५० ततो वै तमृषि श्रेष्ठं मैथुनोपगतं तथा ॥ उवाच गर्भः कौंतेय पंचभूतसमन्वितः ५१ पूर्वागतोऽहं वरद नार्हस्यं वां प्रबाधितुम् ॥ एतद्बृहस्पतिः श्रुत्वा चुक्रोध च शशाप च ५२ मैथुनायागतो यस्मात्त्वयाऽहं विनिवारितः ॥ तस्मादंधो यास्यसि त्वं मच्छापा न्नात्र संशयः ५३ सशापाद्यपि मुख्यस्य दीर्घतम उपेयिवान् ॥ सहिदीर्घतमानामनाम्ना ह्यासीदपि पुरा ५४ वेदानवाप्यचतुरः सांगोपांगान्सनात नान् ॥ प्रयोजयामास तदानामगुह्यमिदं मम ५५ आनुपूर्व्येण विधिना केशवेति पुनः पुनः ॥ स च क्षुष्मान्समभवद्भोतमश्वाभवत्पुनः ५६ एवं हि वरदं नाम केशवेति ममार्जुन ॥ देवानामथ सर्वेषां मृषीणां च महात्मनाम् ५७ अग्निः सोमेन संयुक्त एकयोनि त्वमागतः ॥ अग्नीषोममयं तस्माज्जगत्कृत्स्नं चराचरम् ५८ अपि हि पुराणे भवति एकयोन्यात्मकावग्नीषोमौ देवाश्चाग्निमुखा इति ॥ एकयोनित्वाच्च परस्परमर्हतो लोकान्धारयंत इति ५९ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांति पर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नारायणीये एकचत्वारिंशदधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३४१ ॥

वावातिगच्छतीति केशव इत्याह सूर्यस्येति । 'यदादित्यगतं तेजो जगद्भासयतेऽखिलं ॥ यच्च दमसि यच्चाग्नौ तत्तेजो विद्धि मामकं' इति भगवद्वचनार्थः केशवपदव्युत्पत्त्युक्त्या सिद्धः ४८ केशवशब्दजपफल मंधस्य चक्षुः प्राप्तिरित्याह स्वपत्न्यामित्यादिना ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ गोतमः गोशब्देन चक्षुरुच्यते चक्षुष्मत्तम इत्यर्थः ५६ तापनादाप्यायनाच्च लोकं हर्षयत इति हृषी अग्नीषोमौ जाठरान्नरूपौ तौ केशा इव केशावस्येति हृषी केश इत्येतमर्थं व्युत्पादयितुं मृषीषोमयोर्भोक्तृभोग्ययोरेकयोनि त्वमाह देवानामित्यादिना ५७ । ५८ एकयोनि त्वं विना भोक्तृभोग्यभावासंभ वः अन्यथा वाग्यमियोन्योः स्पर्शचक्षुषोरपि भोग्यभोक्तृभावः स्यादित्याशयेनाह परस्परमर्हत इति भोक्तृभोग्यत्वमिति शेषः ५९ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये एकचत्वारिंशदधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३४१ ॥

अग्नीषोमाविति १ तेजोद्धवंसंधिरार्षेः २ संप्रक्षालनकालेप्रलयकाले चतुर्युगानांसहस्रतदेतेजलेकार्णवेसलिलवक्षिदेकसमुद्रे ३ आपइत्येवमिति सलिलएकोदृष्टाऽद्वैतोभवतीतिश्रुतौब्रह्मभूतस्याऽप्यर्थासलिलशब्देनोपादानात् एकार्णववद्वितीयेइत्यर्थः प्रतिष्ठितेस्वमहिम्नीतिशेषः ४ 'नराऽयांअहमासीत्प्रकेतः नासदासीन्नोसदासीत्तदानीं नासीद्रजोनोव्योमापरोऽयत्' इत्येतावतःश्रुतिभागस्यर्थसंगृहाति नवैराऽयामिति सतिप्रधाने असतिशून्ये व्यक्तेपरमाण्वादौ अव्यक्तेमायाशब्देपरव्योमारुये ५ एवंनिर्विशेषसन्मात्रेब्रह्मणिव्यवस्थितेसत्यनिर्वचनीयात्तमसःसृष्टिमाह एवमस्यामित्यादिना नारायणगुणानामैश्वर्यादीनामाश्रयादजरामरत्वंभूताकाशेऽस्ति । ननुतस्यश्रोत्रेन्द्रियस्मनोनिरीन्द्रियत्वमस्तीत्यतउक्तमनिन्द्रियादिति । तदपिकालेऽस्तीत्यतआह अग्रात्यादिति कालस्यापिषडिन्द्रियवेद्यत्वमस्ति इदानींघटपश्यामीत्याद्यनुभवात् । विशिष्टप्रत्यक्षस्यचविशेषप्रत्यक्षविनाऽसंभवादित्यर्थः । अथवातार्किकाभिमतमनःप्रत्यक्षात्मव्यावृत्त्यर्थमिदं । तदस्थेश्वरेवा

॥ अर्जुनउवाच ॥ अग्नीषोमौकथंपूर्वमेकयोनीप्रवर्तितौ ॥ एषमेसंशयोजातस्तंछिंधिमधुसूदन १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ हंततेवर्तयिष्यामिपुराणंपांडुनंदन ॥ आत्मतेजोद्धवंपार्थशृणुष्वैकमनामम २ संप्रक्षालनकालेऽतिक्रांतेचतुर्युगसहस्रांते ॥ अव्यक्तेसर्वभूतेप्रलयेसर्वभूतस्थावरजंगमे ॥ ज्योतिर्धरणिवायुरहितेअंधेतमसिजलैकार्णवेलोके ३ आपइत्येवंब्रह्मभूतसंज्ञकेऽद्वितीयेप्रतिष्ठिते ४ नवैराऽयानदिवसेनसतिनासतिनव्यक्तेनचाप्यव्यक्तेव्यवस्थिते ५ एवमस्यांव्यवस्थायां नारायणगुणाश्रयादजरामरादनिन्द्रियादग्राह्यादसंभवात्सत्यादहिंसाहललामाद्विविधप्रवृत्तिविशेषादवैरादक्षयादमरादजरादमूर्तितःसर्वव्यापिनःसर्वकर्तुःशाश्वतस्तमसःपुरुषःप्रादुर्भूतोहरिरव्ययः ६ निदर्शनमपिह्यत्रभवति ७ नासीदहोनरात्रिरासीन्नसदासीन्नासदासीत्तमएवपुरस्तादभवद्विश्वरूपम् ॥ साविश्वरूपस्यरजनीहि एवमस्यार्थोऽनुभाष्यः ८ तस्येदानींतमसःसंभवस्यपुरुषस्यब्रह्मयोनेर्ब्रह्मणःप्रादुर्भावेसपुरुषःप्रजाःसिसृक्षमाणोनेत्राभ्यामग्नीषोमौससर्ज ॥ ततोभूतसर्गेषुसृष्टेषुप्रजाक्रमवशाद्ब्रह्मक्षत्रमुपातिष्ठत् ॥ यःसोमस्तद्ब्रह्मयद्ब्रह्मतेब्राह्मणायोऽग्निस्तत्क्षत्रंक्षत्राद्ब्रह्मबलवतरम् ॥ कस्मादितिलोकप्रत्यक्षगुणमेतत्तद्यथा ॥ ब्राह्मणेभ्यःपरंभूतंनोत्पन्नपूर्वदीप्यमानेऽग्नौजुहोतियोब्राह्मणमुखेजुहोतीतिकृत्वाब्रवीमिभूतसर्गःकृतोब्रह्मणाभूतानिचप्रतिष्ठाप्यत्रैलोक्यंधार्यतइतिमंत्रवादोऽपिहिभवति ९

रणार्थमाह असंभवादिति तस्यहिंसित्यादिकंसकर्तृकंकार्यत्वात्संमतवदित्यनुमानतःसंभवोऽस्ति । नचैतत्तथाऽस्यजडत्वाभ्युपगमात् सत्यात्व्यवहारतइतिशेषः । ननुपरीक्षातःसत्यत्वमस्यास्ति तत्र हेतुः अहिंसादिति स्वप्नव्याघ्रोहिनिद्रादोषेणोपप्लुतंभीषयत्येवनतुहिनस्ति तद्वदेतत् सत्यत्वेअहिंसात्वंनोपपद्येत्यर्थः । नन्वेवंनामांतरेणासदेवोक्तनेत्याह ललामादिति चिंतामणिरत्नवद्भावरूपादित्यर्थः । अतएवविविधाःप्रवृत्तिविशेषास्मात् भावरूपत्वेऽपिजडत्वाच्चत्वाच्चवैरक्षयजरासृत्युमूर्तयोऽप्यनसंभवति । ईदृशमपिसर्वव्यापकंसर्वकर्तृचेति । शश्वद्ब्रह्मनादि पंचम्यर्थेप्रथमा तमसःसकाशाच्छिदात्माप्रादुर्भूतोव्यक्ततांगतोऽहंप्रत्ययविषयत्वंगतःहरिरव्ययः ६ निदर्शनंश्रुतिरूपप्रमाणं ७ तदेवपठति नासीदिति तमएवपुरस्तादभवद्विश्वरूपमित्यस्मिन्नर्थेश्रुत्यंतरमप्यस्ति । 'तमआसीत्तमसागूळहमप्रेऽपकेतंसलिलंसर्वमाहं तुच्छेनाभ्वपिहितंयदासीत्तमसस्तन्महिनाजायतेकं' इति एषाश्रुतिःप्राग्व्याख्याता एवमस्यार्थोऽनुभाष्यः अग्नीषोमयोरेकयोनित्वंभाषितमेवशुद्धात्मावशेषोक्तया पुनरप्यनुभाष्यः हरिमभवत्त्वेनेत्यर्थः ८ तदेवाहतस्येदानीमित्यादिना सपुरुषः ब्रह्मणाब्राह्मणेन मंत्रवादोऽपिब्राह्मणमाहात्म्यप्रख्यापकः ९

हेअग्नेत्वंदेवादीनांहितोऽसियतस्त्वंयज्ञानांहोताहोतृस्वरूपोऽस्मिन्नसि होतृत्वेनास्मिन्तुब्रह्मभूतोऽपिहोताब्राह्मणोऽधिकइतिदर्शितं १० संक्षिप्यमंत्रंन्याषष्टे निदर्शनमिति ११ विस्तरेणन्याषष्टे अग्निर्होति होताऽस्मिन्विष् कर्तायजमानः उभोहोतृशब्दार्थः उभयरूपीअग्निर्ब्रह्मब्राह्मणः १२ ब्राह्मणस्यवेदधारित्वेनब्रह्मभावमुपपादयति नहीत्यादिना १३ अमाविति अग्नौहुतेसतिब्राह्मणोनतृप्यतिब्राह्म

त्वमग्नेयज्ञानांहोताविशेषांहितोदेवानांमानुषाणांचजगतइति १० निदर्शनंचात्रभवतिविशेषामग्नेयज्ञानांत्वंहोतेति ॥ त्वंहितोदेवैर्मुन्यैर्जगतइति ११ अग्निर्होतृयज्ञानांहोताकर्तासचाग्निर्ब्रह्म १२ नहृतेमंत्राणांहवनमस्तिनविनापुरुषंतपःसंभवति ॥ हविर्मंत्राणांसंपूजाविद्यतेदेवमानुषक्रुषीणामनेनत्वंहोतेतिनियुक्तः ॥ येचमानुषहोत्राधिकारास्तेचब्राह्मणस्यहियाजनंविधीयतेनक्षत्रवैश्ययोर्द्विजात्योस्तस्माद्ब्राह्मणाह्याग्निभूतायज्ञानुद्धरंति ॥ यज्ञास्तेदेवास्तर्पयंतिदेवाःपृथिवीभावयंतिशतपथेऽपिहिब्राह्मणमुखेभवति १३ अग्नौसमिद्धेसजुहोतियोविद्वान्ब्राह्मणमुखेनाहुतिंजुहोति १४ एवमप्यग्निभूताब्राह्मणाविद्वांसोऽग्निभावयंति ॥ अग्निर्विष्णुःसर्वभूतान्यनुप्रविश्यप्राणान्धारयंति १५ अपिचात्रसनत्कुमारगीताःश्लोकमवन्ति ॥ ब्रह्माविश्वंसृजत्पूर्वसर्वादिर्निर्वस्तुतम् ॥ ब्रह्मघोषैर्दिवंगच्छंत्यमराब्रह्मयोनयः १६ ब्राह्मणानांमतिर्वाक्यंकर्मश्रद्धातपांसिच ॥ धारयंतिमहीद्यांचशैक्योवागमृतंतथा १७ नास्ति सत्यात्परोधर्मोनास्तिमातृसमोगुरुः ॥ ब्राह्मणेभ्यःपरंनास्तिप्रेत्यचेहचभूतये १८ नैषामुक्षावहतिमोतवाहानगर्गरोमथ्यतिसंप्रदाने ॥ अपध्वस्तादस्युभूताभवंतियेषांराष्ट्रेब्राह्मणावृत्तिहीनाः १९ वेदपुराणेतिहासप्रामाण्यान्नारायणमुखोद्धृताःसर्वात्मानःसर्वकर्तारःसर्वभावाश्चब्राह्मणाश्च २० वाक्संयमकालेहितस्यवरप्रदस्यदेवदेवस्यब्राह्मणाःप्रथमंप्रादुर्भूताब्राह्मणेभ्यश्चशेषावर्णाःप्रादुर्भूताः २१ इत्थंचसुरासुरविशिष्टाब्राह्मणायएवमयाब्रह्मभूतेनपुरास्वयमेवोत्पादिताःसुरासुरमहर्षयोभूतविशेषाःस्थापितानिहृताश्च २२ अहल्याधर्षणनिमित्तंहिगौतमाद्धरिश्मश्रुतामिन्द्रःप्राप्तः ॥ कौशिकनिमित्तंचंद्रोमुष्कवियोगंमेषवृषणत्वंचावाप २३ अश्विनोर्ग्रहप्रतिषेधोद्यतवज्रस्यपुरंदरस्यच्यवनेनस्तंभितोबाहू २४ कद्रुवधमातमन्धुताचक्षिणभूत्परतपसाचात्मानंरम्येज्येन्द्राहूतिन्याल्लोकेरुद्रस्योत्पादिताः २५ त्रिपुरवधार्थंदिक्षागुपतस्यरुद्रस्यउशनसाजटाःशिरसउत्कृत्यप्रयुक्तास्ततःप्रादुर्भूताभुजगास्तैरस्यभुजगैःपीडयमानःकंठोनीलतामुपगतः ॥ पूर्वचमन्वंतरेस्वायंभुवेनारायणहस्तग्रहणात्रीलकंठत्वमेवच २६ अमृतोत्पादनपुरश्चरणतामुपगतस्यांगिरसोबृहस्पतेरुपस्पृशतोऽनप्रसादंगतवत्यःकिलापः ॥ अथबृहस्पतिरपांचुक्रोधयस्मान्ममोपस्पृशतःकलुषीभूतानचप्रसादमुपगतास्तस्मादद्यप्रभृतिज्ञषमकरकच्छपजंतुभिःकलुषीभवितेति ॥ तदाप्रभृत्यऽऽपोयादोभिःसंकीर्णाःसंप्रवृताः २७

णमुखेहुतंचेदयादयोदेवताब्राह्मणशरीरंप्रविश्यधारयंत्यतस्तत्पृथ्यातृप्यंतीतिशतपथवाक्यार्थः १४ । १५ । १६ शैक्यहवशैक्यःशैक्यसमुदायः यथाशैक्यगव्यादीन्धारयति एवंब्राह्मणोमत्यादीनीत्यर्थः १७ । १८ मरुतोदधीभूतैलादिविपीडनयंत्रं येषांरक्षांकृष्णादिहीनत्वावाहसासजानोमहाधौराभवंतीत्यर्थः १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७

विश्वरूपोहि वैत्वाष्ट्रः पुरोहितो देवानामासीत् ॥ स्वस्त्रीयोऽसुराणां स प्रत्यक्षं देवेभ्यो भागमदात्परोक्षमसुरेभ्यः २८ अथ हिरण्यकशिपुं पुरस्कृत्य विश्वरूपमातरं स्व
सारमसुरावरमया च तं हे स्वसरयंते पुत्रस्त्वाष्ट्रो विश्वरूपस्त्रिशिरा देवानां पुरोहितः प्रत्यक्षं देवेभ्यो भागमदात्परोक्षमस्माकं ततो देवावर्धते वयं क्षीयामस्तदेनं त्वं वारयितु
मर्हसि तथा यथाऽस्मान्भजेदिति २९ अथ विश्वरूपं नंदनवनमुपगतं मातो वाचपुत्रं किंपरपक्षवर्धनस्त्वं मातुलपक्षं नाशयसि ॥ नार्हस्येवं कर्तुमिति स विश्वरूपो मा
तुर्वाक्यमनतिक्रमणीयमिति मत्वा संपूज्य हिरण्यकशिपुमगात् ३० हिरण्यगर्भाच्च वसिष्ठाद्विरण्यकशिपुः शापं प्राप्तवान्यस्माच्च याऽन्यो वृत्तो होता तस्मादसमाप्तय
ज्ञस्त्वमपूर्वात्सत्त्वजाता द्वधं प्राप्स्यसीति तच्छापदानाद्विरण्यकशिपुः प्राप्तवान्वधम् ३१ अथ विश्वरूपो मातृपक्षवर्धनोऽत्यर्थं तपस्य भवत्तस्य व्रतभंगार्थं मिद्रो बह्वीः
श्रीमत्योऽप्सरसो नियुज्यतां श्वदृष्ट्वा मनः क्षुभितं तस्या भवत्ता सुचाप्सरः सुनचिरादेव सक्तोऽभवत्सक्तं चैनं ज्ञात्वा अप्सरस उचुर्गच्छामहे वयं यथागतमिति ३२ ता
स्त्वाष्ट्र उवाच कृगमिष्यथास्यतां तावन्मया सह श्रेयो भविष्यतीति तास्तमब्रुवन्वयं देवस्त्रियोऽप्सरस इन्द्रं देवं रदं पुरा प्रभविष्णुं वृणीमहे इति ३३ अथ ता विश्वरूपोऽब्र
वीदद्यैव सेंद्रा देवान भविष्यतीति ततो मंत्रान् जजाप तैर्मंत्रैरवर्धत त्रिशिरा एकेनास्येन सर्वलोकेषु यथावद्विजैः क्रियावद्विर्यज्ञेषु सुहुतं सोमं पपावे केनात्र मे केन सेंद्रा न्देवानथे
द्रस्तं विवर्धमानं सोमपानाप्यायित सर्वगात्रं दृष्ट्वा चिंतामापेदे सह देवैः ३४ ते देवाः सेंद्रा ब्रह्माणमभिजग्मुस्त ऊचुर्विश्वरूपेण सर्वयज्ञेषु सुहुतः सोमः पीयते वयमभागाः
संवृता असुरपक्षो वर्धते वयं क्षीयामस्तदर्हसिनो विधातुं श्रेयोऽनंतरमिति ३५ तान् ब्रह्मो वाचक्रषिर्भार्गवस्तपस्तप्यते दधीचः स याच्यतां वरं स यथा कले वरं जह्यात् तथा
विधीयतां तस्या स्थिर्भवं क्रियतामिति ३६ ततो देवास्तत्रागच्छन्त्यत्र दधीचो भगवानृषिस्तपस्तेपे सेंद्रा देवास्तं तथाऽभिगम्योचुर्भगवंस्तपः सुकुशलमभिन्नं चे
ति ३७ तान् दधीच उवाच स्वागतं भवत्य उच्यतां किं क्रियतामिति यद्वक्ष्यथ तत्करिष्यामि ३८ ते तमब्रुवन् शरीरपरित्यागं लोकहितार्थं भगवान्कर्तुमर्हतीति ३९
अथ दधीचस्तथैवा विमनाः सुखदुःखसमो महायोगी आत्मानं समाधाय शरीरपरित्यागं चकार ४० तस्य परमात्मन्यपसृते तान्यस्थीनि धाता संगृह्य वज्रमकरोत् तेन वज्रे
णाभेद्येनाप्रघृष्येण ब्रह्मास्थि संभूतेन विष्णुप्रविष्टे नेंद्रो विश्वरूपं जघान शिरसां चास्यच्छेदनमकरोत् तस्मादनंतरं विश्वरूपगात्रमथ न संभवंत्वाष्ट्रोत्पादितमेवारि वृत्रमिंद्रो
जघान ४१ तस्यां द्वैधीभूतायां ब्रह्मवध्यायां भयादिंद्रो देवाज्यं पर्यत्यजदप्सु संभवां च शीतलां मानससरो गतां नलिनीं प्रतिपेदे तत्र चैश्वर्ययोगादणुमात्रो भूत्वा विसग्रं
थिं प्रविशे ४२ अथ ब्रह्मवध्याभयप्रणष्टे त्रैलोक्यनाथे शचीपतौ जगदनीश्वरं बभूव देवान् रजस्तमश्वा विवेश मंत्रान् प्रावर्तत महर्षीणां रक्षां सि प्रादुरभवन् ब्रह्मचोत्साद
नं जगामानिंद्राश्चाबलालोकाः सुप्रघृष्यावभूवुः ४३

२८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३

अथ देवाः ऋषयश्चायुषः पुत्रं नहुषं नाम देवाज्येऽभिषिषिचुर्नहुषः पंचभिः शतैर्ज्योतिषाललाटे ज्वलाद्भिः सर्वतेजो हरैस्त्रिविष्टपं पालयां वभूव ४४ अथ लोकाः प्रकृतिमापे
दिरे स्वस्थाश्च दृष्ट्वा श्वबभूवुः ४५ अथोवाच नहुषः सर्वमांशकोपभुक्तमुपस्थितमृते शचीमिति स एव मुक्ता शचीसमीपमगमदुवाचैनां सुभमेऽहमिंद्रो देवानां भजस्व मा
मितितं शची प्रत्युवाच प्रकृत्या त्वं धर्मवत्सलः सोमवंशोद्भवश्च नार्हसि परपत्नी धर्षणं कर्तुमिति ४६ तामथोवाच नहुषः ऐंद्रं पदमध्यास्यते मयाऽहमिंद्रस्य राज्यरत्नहरो ना
त्रा धर्मः कश्चिच्च मिंद्रोपभुक्तेति सा तमुवाचास्ति मम किंचिद्रतमपर्यवसितं तस्या वभूथेत्वा मुपगमिष्यामि कैश्चिदेवा होभिरिति स शच्यैवमभिहितो जगाम ४७ अथ
शची दुःखशोकार्ता भर्तृदर्शनलालसान नहुषमयगृहीता बृहस्पतिमुपागच्छत्स च तामत्युद्विग्नां दृष्ट्वैव ध्यानं प्रविश्य भर्तृकार्यं तत्परां ज्ञात्वा बृहस्पतिरुवाचानेनैव व्रतेन तप
सा चान्विता देवीं वरदामुपश्रुतिमाह्वयत दासाते इन्द्रं दर्शयिष्यतीति साऽथ महानियमस्थिता देवीं वरदामुपश्रुतिं मंत्रैराह्वयति सोपश्रुतिः शचीसमीपमगादुवाच चैनामिय
मस्मीति त्वयाऽऽहूतोपस्थिता किं ते प्रियं करवाणीति तां मूर्धा प्रणम्योवाच शची भगवत्यर्हसि मे भर्तारं दर्शयितुं त्वं सत्याक्रता चेति सैनां मानसं सरोऽनयत्तत्रेंद्रं विसग्रं थिग
दपस्तीरं ४८ तामथोवाच शची भगवत्यर्हसि मे भर्तारं दर्शयितुं त्वं सत्याक्रता चेति सैनां मानसं सरोऽनयत्तत्रेंद्रं विसग्रं थिग
तिसा तमुवाच नहुषो मामाह्वयति पत्नीं कर्तुं कालश्चास्य मया कृत इति सा मिंद्र उवाच मच्छ नहुषस्त्वया वाच्योऽपूर्वेण मामृषियुक्तेन यानेन त्वमधिरूढ उद्ब्रह्स्वेति ॥ इन्द्र
स्य महंति वाहनानि संति मनः प्रियाण्यधिरूढानि मया त्वमन्येनोपयातुमर्हसीति सैव मुक्ता हृष्टा जगामेंद्रोऽपि विसग्रं थिमेवा विवेश भूयः ४९ अथेंद्राणीमभ्यागतां दृष्ट्वा ता
मुवाच नहुषः पूर्णः सकाल इति तं शच्यब्रवीच्छक्रेण यथोक्तं समर्हषियुक्तं वाहनमधिरूढः शचीसमीपमुपागच्छत् ५० अथ मैत्रावरुणिः कुंभयो निरगस्त्य ऋषिवरो महर्षीन्
धिक्रियमाणां स्तान्नहुषेणापश्यत्पञ्चाचतमस्पृशत्ततः स नहुषमब्रवीदकार्यं प्रवृत्तपापपतस्वमर्हसि सपो भवयावभूभिर्गिरयश्च तिष्ठेयुस्तावदिति समर्हषिवाक्यसमकालमे
व तस्माद्यानादवापतत् ५१ अथानिंद्रं पुनस्त्रैलोक्यमभवत्ततो देवाः ऋषयश्च भगवंतं विष्णुं शरणमिंद्रार्थेऽभिजग्मुर्बुध्नैर्न भगवन्निद्रं ब्रह्महत्याभिभूतं त्रातुमर्हसीति
ततः स वरदस्तान् ब्रवीदश्वमेधं यज्ञं वैष्णवं शक्रोऽभियजतां ततः स्वस्थानं प्राप्स्यतीति ततो देवाः ऋषयश्चेंद्रं नापश्यन्त्यदा तदा शची मूर्ध्ना च्छुभगे इन्द्रं मानयस्वेति सा पु
नस्तत्सरः समभ्यगच्छदिंद्रश्च तस्मात्सरसः प्रत्युत्थाय बृहस्पतिमभिजगाम बृहस्पतिश्चाश्वमेधं महाक्रतुं शक्राया हरत्तत्र कृष्णसारंगं मेध्यमश्वमुत्सृज्य वाहनं तमेव कृत्वा
इंद्रं मरुत्पतिं बृहस्पतिः स्वस्थानं प्रापयामास ५२ ततः स देवा इदे वैर्ऋषिभिः स्तूयमानस्त्रिविष्टपस्थो निष्कल्मषो बभूव ब्रह्मवध्यां चतुर्षु स्थानेषु वनिताऽग्नि वनस्पति
गोषु व्यभजदेवमिंद्रो ब्रह्मतेजः प्रभावोपवृंहितः शत्रुवधं कृत्वा स्वस्थानं प्रापितः ५३

४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३

५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ ब्राह्मणमाहात्म्यकथनपरोग्रथः स्पष्टार्थः ६३ क्षत्रियमाहात्म्यमप्याह क्षत्रमिति ६४ उपसंहरति यदेतदिति यदेतद्ब्रह्मसत्रगतं तेजोऽग्नीषोमी
आकाशगंगागतश्च पुराभरद्वाजो महर्षिरुपास्पृशन्नीनक्रमानक्रमताविष्णुनाऽभ्यासादितः सभरद्वाजेन ससलिलेन पाणिनोरसिताडितः सलक्षणोरस्कः संवृतः ५४
भृगुणामहर्षिणाशतोऽग्निः सर्वभक्षत्वमुपानीतः ५५ अदितिर्वैदेवानामन्नमपचदेतदुक्ताऽसुराह्निष्यंतीति तत्र बुधो व्रतचर्या समाप्ता वागच्छददिति चावोच
द्विक्षादेहीति तत्र देवैः पूर्वमेतत्प्राश्यं नान्येनेत्यदितिर्भिक्षांनादादथ भिक्षाप्रत्यारव्यानरुषितेन बुधेन ब्रह्मभूतेनादितिः शप्तादितेरुदरे भविष्यति व्यथा विवस्वतो द्विती
यजन्मन्यंडं संज्ञितस्य अंडं मातुरदित्यामारितं समार्तं डो विवस्वानभवच्छाद्धदेवः ५६ दक्षस्य यावैदुहितरः षष्ठिरासंस्ताभ्यः कश्यपाय त्रयोदश प्रादादशधर्माय दशम
नवे सप्तविंशतिमिदं देता सुतुल्या सुनक्षत्राख्यांगता सुसोमो रोहिण्यामभ्यधिकं प्रीतिमानमूततस्ताः शिष्टाः पत्न्यर्द्ध्यावत्यः पितुः समीपंगत्वे ममर्थं शशं सुर्भगवन्नऽस्मा
सुतुल्यप्रभावा सुसोमो रोहिणीं प्रत्यधिकं भजतीति सोऽब्रवीद्यक्षमैनमाविश्येतेति दक्षशापात् सोमं राजानं यक्षमाविवेश स यक्षमणाऽऽविष्टो दक्षमगादक्षश्चैनं ब्रवीन्न समंवर्त
यसीति तत्र ऋषयः सोममब्रुवन्क्षीयसे यक्षमणा पश्चिमायां दिशिसमुद्रे हिरण्यसरस्तीर्थं तत्र गत्वा आत्मानमभिषेचयस्वेत्यथागच्छत् सोमस्तत्र हिरण्यसरस्तीर्थं गत्वा चात्म
नः सेचनमकरोत्स्नात्वा चात्मानं पाप्मनो मोक्षयामास तत्र चावभासितस्तीर्थे यदा सोमस्तदा प्रभृतिचतीर्थं तत्र भासमिति नाम्नाख्यातं बभूव ५७ तच्छापादद्या
पिक्षीयते सोमोऽस्मावास्यांतरस्थः पौर्णमासीमात्रेऽधिष्ठितो मेघलेखाप्रतिच्छन्नं वपुर्दृश्यति मेघसदृशं वर्णमगमत्तदस्य शशलक्ष्म विमलमभवत् ५८ स्थूलशि
रामहर्षिर्मेरोः प्रागुत्तरे दिग्बिभागे तपस्तेपेतस्तस्य तपस्तप्यमानस्य सर्वगंधवहः शुचिर्वायुर्वायमानः शरीरमस्पृशत्सतपसा तापितशरीरः कृशो वायुनोपवीज्यमा
नो हृदये परितोषमगमत्तत्र किल तस्यानिलव्यजनकृतपरितोषस्य सद्यो वनस्पतयः पुष्पशोभां निदर्शितवन्त इति स एतान् शशाप न सर्वकालं पुष्पवंतो भविष्यथेति ॥
५९ नारायणो लोकहितार्थं वडवामुखो नाम पुरामहर्षिर्बभूव तस्य मेरौ तपस्तप्यतः समुद्राहूतो नागतस्तेनामर्षितेनात्मगात्रोष्मणा समुद्रः स्तिमितजलः कृतः स्वेद
प्रस्यंदनसदृशश्चास्य लवणभावो जनितः ६० उक्तश्चाप्यपेयो भविष्यस्येत्तच्च ते तोयं वडवामुखसंज्ञितेन पेपीयमानं मधुरं भविष्यति तदेतदद्यापि वडवामुखसंज्ञि
तेनानुवर्तिना तोयं समुद्रात्पीयते ६१ हिमवतो गिरेर्दुहितरमुमां कन्यां रुद्रश्चक्रे भृगुरपि च महर्षिर्हिमवन्तमागत्या ब्रवीत्कन्यामिमां मे देहीति तमब्रवीद्विमवानभि
लक्षितो वरो रुद्र इति तमब्रवीद्भृगुर्यस्मात्त्वयाऽहं कन्यावरणकृतभावः प्रत्यारव्या तस्तस्मान्न रत्नानां भवान्भाजनं भविष्यतीति ६२ अद्य प्रभृत्येतदवस्थितमृषिवच
नंतदेवं विधं माहात्म्यं ब्राह्मणानाम् ६३ क्षत्रमपि च ब्राह्मणप्रसादा देवशाश्वतीमव्ययां च पृथिवीं पत्नीमभिगम्य बुभुजे ६४ यदेतद्ब्रह्माग्नीषोमीयं तेन जगद्धार्यते ६५
उच्यते ॥ सूर्याचंद्रमसौ चक्षुः केशाश्चैवांशवः स्मृताः ॥ बोधयंस्तापयंश्चैव जगदुत्तिष्ठते पृथक् ६६

यमस्तस्तेनैव तेजसा जगद्धार्यतेऽतो जगदप्याग्नीषोमीयमित्यर्थः ६५ सूर्याचंद्रमसावग्नीषोमीयौ चक्षुः परमेष्ठिनो ब्रह्मणोऽमुत्पन्नत्वात् केशाभंशवः किरणाः बोधयंश्चंद्रस्तापयन्त्यर्थः ६६

तो जगद्धार्यतो यस्मात्तस्मात्सौ हृषी हृष्यते रिन्न तस्ये गुपधात् किदिति कित्त्वं अलुक् सस्मात्सः हृषी अग्नीषोमी केशावंशवः शूयस्य स हृषी केशव्यर्थः ६७ हरिनामनिर्वक्ति इलेति इलोपहृता सहदिवेत्यादि
मंत्रेणाहूतो हंतयोगाद्यज्ञभागं हरे हरणं कुर्वेऽतो हं हरिरित्यर्थः वर्णश्च हरिर्हरिर्मणितुल्यस्तस्माद्धरिरिति ६८ ऋतधामशब्दनिर्वक्ति धामेति धामशब्दो लोकसारवाची ऋतमबाधितं धाम सत्तास्फूर्तिरूपं यस्य
संस्तधामेत्यर्थः ६९ नष्टांजले मग्नां गंधरणीं विंदतिलभत इति गोविंद इत्यर्थः ७० हीनानित्यक्तानि रोमाणी च रोमाण्यं शवोऽवयवा येन सशिपिनिं क्लृप्त्यर्थः तेन शिपिनारूपेण यत्किंचिदाविष्टं येना
ऽतोऽयं शिपिविष्ट इत्यर्थः ७१ । ७२ अधो नष्टं देहहरणवेलायां पातालं तर्हितं ७३ अज्ञशब्दनिर्वक्ति नहीति ७४ नोक्तेति सत्यभाषित्वात् ७५ पृथिव्यग्नेजांसि सत्त्वा व्याकाशौ तत्तदुभयात्मत्वाद्वा
सत्यनामाहमित्यर्थः पौष्करे मन्त्राभिक्रमलोत्थे ७६ सत्त्वेन तापयेते पात्यते वा सत्त्वं तनोति विस्तारयति वा सत्त्वतः सत्त्वमस्त्यस्मिन्निति सत्त्वतः सत्त्वपूर्वकमेव सर्वं कर्माचरतीति सत्त्वतः सत्त्वत एव सत्त्वतः ।

बोधनात्तापनाच्चैव जगतो हर्षणं भवेत् ॥ अग्नीषोमकृतैरेभिः कर्मभिः पांडुनंदन ॥ हृषीकेशोऽहमीशानो वरदो लोकभावनः ६७ इलोपहृतयोगेन हरेभागं क्रतुष्वहम् ॥
वर्णश्च मे हरिश्चेष्टस्तस्माद्धरिहं स्मृतः ६८ धामसारो हि भूतानां मृतं चैव विचारितम् ॥ ऋतधामाततो विप्रैः सद्यश्चाहं प्रकीर्तितः ६९ नष्टां च धरणीं पूर्वमविंदं वै गुहा
गताम् ॥ गोविंद इति तेनाहं देवैर्वाग्भिरभिष्टुतः ७० शिपिविष्टेति चारव्यायां हीनरोमाचयो भवेत् ॥ तेनाविष्टं तु यत्किंचिच्छिपिविष्टेति च स्मृतः ७१ यास्कोमासृ
षिरव्यग्रो नैकयज्ञेषु गीतवान् ॥ शिपिविष्ट इति ह्यस्मादुह्यनामधरो ह्यहम् ७२ स्तुत्वामां शिपिविष्टेतियास्वक्राषिरुदारधीः ॥ मत्प्रसादादधो नष्टं निरुक्तमभिजग्मि
वान् ७३ न हि जातो न जायेयं न जनिष्ये कदाचन ॥ क्षेत्रज्ञः सर्वभूतानां तस्मादहं मजः स्मृतः ७४ नोक्तपूर्वमया क्षुद्रमश्लीलं वा कदाचन ॥ ऋता ब्रह्मसुतासामे सत्या
देवी सरस्वती ७५ सच्चा सच्चैव कौंतेय मयावेशितमात्मानि ॥ पौष्करे ब्रह्मसदने सत्यं मासृषयो विदुः ७६ सत्त्वान्न च्युतपूर्वोऽहं सत्त्वं वै विद्धि मत्कृतम् ॥ जन्मनीहा भवे
त्सत्त्वं पौर्विकं मे धनं जय ७७ निराशीः कर्मसंयुक्तः सत्त्वतश्चाप्यकल्मषः ॥ सात्वतज्ञानदृष्टोऽहं सत्त्वतामिति सात्वतः ७८ कृषामि मे दिनीं पार्थ भूत्वा कार्णाय सोमहान् ॥
कृष्णो वर्णश्च मे यस्मात्तस्मात्कृष्णोऽहमर्जुन ७९ मया संश्लेषिता भूमिरद्विव्योम च वायुना ॥ वायुश्च तेजसा सार्धं वैकुण्ठं ततो मम ८० निर्वाणं परमं ब्रह्म धर्मोऽसौ पर
उच्यते ॥ तस्मान्न च्युतपूर्वोऽहमच्युतस्तेन कर्मणा ८१ पृथिवी न भसी चोभे विश्रुतो विश्वतो मुखे ॥ तयोः संधारणार्थं हि मामधोक्षजमंजसा ८२

तायुस्तानपालनयोस्तनुविस्तारे आभ्यां सत्त्वशब्दपूर्वाभ्यां डः । तत्पूर्वमरुद्भ्यामित्यत्र श्रुतो मत्त्वर्थी यस्तप्पत्ययो बाहुलकात् सत्त्वशब्दादपि अंततद्विज्ञांतां मुक्तरणमेव प्रातिपदिकं । सद्ब्रह्मतत्त्वतः सत्त्वतः
आर्षभवं तेषामिदं तत्र सात्वतं पांचरात्रादितज्जगत्तत्त्वज्ञानेन दृष्टोऽहं सात्वतो वेत्यभिप्रेत्याह सत्त्वादिति ७७ निराशीः कर्मनिष्कामकर्म ७८ कृषामीति कृष्णाय सोलांगलकीलरूपी ७९ विशब्दः
पक्षिवाची व्योमचारित्वसामान्याद्वायुतेजसोर्मैघरूपास्वप्सु च वर्तते कुः पृथ्वी उशब्द आकाशवचनः एतेषां समाहारो वि कुंठवर्णागमेन वि कुंठशब्द उत्पन्नः वि कुंठानामयं श्लेषणकर्ता वै कुंठ इत्यभिधायाह
मयेति विगता कुंठा पंचानां भूतानां मेलने असामर्थ्यस्य सः वि कुंठः स्वार्थे तद्धितः इति स्पष्टोऽर्थः ८० । ८१ अथ इति पृथिवी अक्षुव्यासावित्यतोऽक् आकाशः तेजभेजं जयति संगेन धारयतीत्यधोक्षज
इत्याह पृथिवीति अधोक्षशब्दपूर्वात्संज्ञेः कः अनिदितामिति नकारलोपः ८२

निर्वचनतरमाह निरुक्तमिति प्राग्वंशेशशालैकदेशे ८३ एकपदैः पृथक्पदैः अततिसततगच्छत्यस्मिन्निति अः अतसातत्यगमनेऽस्माद्ः धोक्षः दृष्टप्रपूणेऽस्मादौणादिकः सः गुणभूभावो जायतेऽस्मात्सर्वमिति जः जगल्लयस्थितिजन्मस्थानमित्यर्थः ८४ ममवद्विस्वरूपस्याचिबोर्बर्कमिति शेषः ८५ । ८६ त्रयोधातवउपाधिभूताः संत्यस्यसत्रिधातुः ८७ । ८८ । ८९ विभु पदव्याचष्टे नचादिमिति ९० । ९१ । ९२ त्रीणि कुद्वान्युच्चप्रदेशाः स्कंधपोत्रदंष्ट्रायस्यत्रिकुदः शरीरस्येति सामानाधिकरण्यं ९३ विशेषणरिणक्ति तत्त्वानां परिसंख्यानाख्यं प्रविलयं करोतीति

निरुक्तं वेदविदुषो वेदशब्दार्थचिंतकाः ॥ ते मां गायंति प्राग्वंशे अधोक्षज इति स्थितिः ८३ शब्द एकपदैरेष व्याहृतः परमर्षिभिः ॥ नान्यो ह्यधोक्षजो लोके ऋते नारायणं प्रभुम् ८४ घृतं ममार्चिषो लोके जंतूनां प्राणधारणम् ॥ घृताचिरहमव्यग्रैर्वेदज्ञैः परिकीर्तितः ८५ त्रयोहिधातवः ख्याताः कर्मजा इति ये स्मृताः ॥ पितंश्चेष्मा च वायुश्च एष संघात उच्यते ८६ एतैश्च धार्यते जंतुरेतैः क्षीणैश्च क्षीयते ॥ आयुर्वेदविदस्तस्मात्त्रिधातुमां प्रचक्षते ८७ वृषो हि भगवान्धर्मः ख्यातो लोकेषु भारत ॥ नै घटुकपदारख्याने विद्धि मां वृषमुत्तमम् ८८ कपिर्वराहः श्रेष्ठश्च धर्मश्च वृष उच्यते ॥ तस्माद्दृषा कपिं प्राह कश्यपो मां प्रजापतिः ८९ नचादि नमर्थं तथा चैव नांतं कदाचिद्विदंते सुराश्चासुराश्च ॥ अनाद्यो ह्यमध्यस्तथा चाप्यनंतः प्रगीतोऽहमीशो विशुल्लोकसाक्षी ९० शुचीनि श्रवणीयानि शृणोमीह धनं जय ॥ नच पापानि गृह्णामि ततोऽहं वैशुचि श्रवाः ९१ एकशृंगः पुराभूत्वा वराहो नंदिवर्धनः ॥ इमां चोद्धृतवान्भूमिमेकशृंगस्ततो ह्यहम् ९२ तथैवासं त्रिकुदो वाराहरूपमास्थितः ॥ त्रिकुत्सेन विख्यातः शरीरस्य तु मापनात् ९३ विरिंच इति यत्प्रोक्तं कापिलं ज्ञानचिंतकैः ॥ सप्रजापतिरेवाहं चेतनात्सर्वलोककृत् ९४ विद्यासहायवंतं मामादित्यस्थं सनातनम् ॥ कपिलं प्राहुराचार्याः सांख्यानिश्चितनिश्चयाः ९५ हिरण्यगर्भोऽद्युतिमान्य एष च्छंदसिस्तुतः ॥ योगैः संपूज्यते नित्यं स एवाहं भुवि स्मृतः ९६ एकविंशति साहस्रं ऋग्वेदं मां प्रचक्षते ॥ सहस्रशाखं यत्सामयैवेदविदो जनाः ९७ गायंत्यारण्यके विप्रामद्भक्तास्ते हि दुर्लभाः ॥ षट्पंचाशतमष्टौ च सप्तत्रिंशतमित्युत ९८ यस्मिन् शाखाय जुर्वेदोऽहमाध्वर्यवे स्मृतः ॥ पंचकल्पमथर्वाणं कृत्याभिः परिब्रूहि तम् ९९ कल्पयंति हि मां विप्रा अथर्वाणां विदस्तथा ॥ शाखाभेदाश्च ये केचिद्याश्च शाखासु गीतयः १०० स्वरवर्णसमुच्चाराः सर्वास्तान्विद्धि मत्कृतान् ॥ यत्तद्वयसि रः पार्थसमुदेति वरप्रदम् १ सोऽहमेवोत्तरे भागे क्रमाक्षराविभागवित् ॥ वामादेशितमार्गेण मत्प्रसादान्महात्मना २ पांचालेन क्रमः प्राप्तस्तस्माद्भूतात्सनातनात् ॥ बाभ्रव्यगोत्रः सबभौ प्रथमं क्रमपारगः ३ नारायणाद्वरं लब्ध्वा प्राप्य योगमनुत्तमम् ॥ क्रमं प्रणीय शिक्षां च प्रणयित्वा स गालवः ४ कंडरीकोऽथ राजा च ब्रह्मदत्तः प्रतापवान् ॥ जातीमरणजंदुखं स्मृत्वा स्मृत्वा पुनः पुनः ५

विरिंच इत्यर्थः रेचनादिति पाठे रेचनद्वारा तत्साध्यं चेतनमेवलक्षणीयं ९४ कपिलं पीतं आदित्यपुरुरूपं कृत्यच्छांदोग्ये आप्रणखात्सर्व एव सुवर्ण इति श्रुतेः ९५ छंदसि सप्तष्टिं लिंगाभिमानां सूत्रात्सामु विस्तृतुं स्वः ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । १ क्रमविभागः पदद्वयमादाय पूर्वविस्मृत्योत्तरमुत्तरेण संख्यात् यथा अग्निमीळेर्होले पुरोहितं पुरोहितं यज्ञस्येत्यादि अक्षरविभागः पदविभागः वामेति वामदेवादिभ्येनभ्यानमार्गेण मामाराधयता पांचालेन मुनिनेति संबंधः २ । ३ । ४ कंडरीक इति कुलनाम सातजन्मिकं जन्मादिदुःखं स्मृत्वा तीव्रतमवेराग्याच्छीघ्रं योगिनां संपदमैश्वर्यगतः प्राप्त इति सार्थः ५

६ । ७ । ८ अपाहरन्नाशितवान् रुद्र इति शेषः ९ तच्छूलं कर्तुं ११० आवयोर्नरनायणयो रंतिकादागच्छदागतं ११ तत्तेजसा शूलतेजसा १२ । १३ एवं समुद्धतमुडीयागतं रुद्रं १४

सप्तजातिषु मुख्यत्वाद्योगानां संपदंगतः ॥ पुराऽहमात्मजः पार्थप्रथितः कारणांतरे ६ धर्मस्य कुरुशार्दूल ततोऽहं धर्मजः स्मृतः ॥ नरनायणौ पूर्वतपस्तेपतुर्वयं यम् ७ धर्मयानं समारूढौ पर्वते गंधमादने ॥ तत्कालसमये चैव दक्षयज्ञो बभूवह ८ नचैवाकल्पयद्वागंदक्षोरुद्रस्य भारत ॥ ततोदधीचिवचनादक्षयज्ञमपाहरत् ९ ससर्ज शूलं कोपेन प्रज्वलंतं मुहुर्मुहुः ॥ तच्छूलं भस्मसात्कृत्वा दक्षयज्ञं सविस्तरम् ११० आवयोः सहसाऽऽगच्छद्द्वयं श्रममंतिकात् ॥ वेगेन महता पार्थपतन्नारायणोरसि ११ ततस्तत्तेजसाऽऽविष्टाः केशानारायणस्य ह ॥ बभूवुर्मुजवर्णास्तुततोऽहं मुंजकेशवान् १२ तच्च शूलं विनिर्धूतं हुंकारेण महात्मना ॥ जगाम शंकरकरं नारायणसमाहृतम् १३ अथ रुद्र उपाधावत्तावृषीतपसान्वितौ ॥ तत एनं समुद्धृतं कंठे जग्राह पाणिना १४ नारायणः स विश्वात्मा तेनास्य शितिकंठता ॥ अथ रुद्र विधातार्थमिषीकानर उद्धरन् १५ मंत्रैश्च संयुजो जाऽऽशु सोऽभवत्परशुर्महान् ॥ क्षिप्तश्च सहसा तेन खंडनं प्राप्तवांस्तदा १६ ततोऽहं खंडपरशुः स्मृतः परशुखंडनात् ॥ अर्जुन उवाच ॥ अस्मिन् युद्धे तु वार्ष्णेय त्रैलोक्यशमने तदा १७ को जयं प्राप्तवांस्तत्र शंसैतन्मे जनार्दन ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ तयोः संलग्नयोर्युद्धे रुद्रनारायणात्मनोः १८ उद्विग्नाः सहसा कृत्स्नाः सर्वलोकास्तदाऽभवन् ॥ नागृह्णात्पावकः शुभ्रं मखेषु सुहृदं हविः १९ वेदानप्रतिभांति स्म ऋषीणां भावितात्मनाम् ॥ देवानरजस्तमश्चैव समाविविशतुस्तदा १२० वसुधासंचकं पेचनमश्च विपफालह ॥ निष्प्रभाणि च त्रेजांसि ब्रह्मा चैवासनच्युतः २१ अगाच्छोषं समुद्रश्च हिमवांश्च व्यशीर्यत ॥ तस्मिन्नेवं समुत्पन्ने निमित्ते पांडु नंदन २२ ब्रह्मावृतो देवगणैर्ऋषिभिश्च महात्मभिः ॥ आजगामाशु तं देशं त्रयुद्धमवर्तत २३ सौंजलिप्रग्रहो भूत्वा चतुर्वक्रो निरुक्तगः ॥ उवाच वचनं रुद्रं लोकानामस्तु वैशिवम् २४ न्यस्यायुधानि विश्वेश जगतो हितकाम्यया ॥ यदक्षरमथाव्यक्तमीशं लोकस्य भावनम् २५ कूटस्थं कर्तुं निर्द्वंद्वमकर्तेति चयं विदुः ॥ व्यक्तिभावगतस्यास्य एकामूर्तिरियं शुभा २६ नरो नारायणश्चैव जातौ धर्मकुलोद्भवौ ॥ तपसामहतायुतौ देवश्रेष्ठौ महाव्रतौ २७ अहंप्रसादजस्तस्य कुतश्चि त्कारणांतरे ॥ त्वंचैव क्रोधजस्तात पूर्वसर्गे सनातनः २८ मया च सार्द्धं वरद विबुधैश्च महर्षिभिः ॥ प्रसादयाऽऽशु लोकानां शांतिर्भवतु माचिरम् २९ ब्रह्मणा त्वेयमुक्तस्तु रुद्रः क्रोधाग्निमुत्सृजन् ॥ प्रसादयामास ततो देवं नारायणं प्रभुम् ॥ शरणं च जगामाऽऽद्यं वरेण्यं वरदं प्रभुम् १३० ततोऽथ वरदो देवो जितक्रोधो जितेंद्रियः ॥ प्रीतिमानभवत्तत्र रुद्रेण सह संगतः ३१ ऋषिभिर्ब्रह्मणा चैव विबुधैश्च सुपूजितः ॥ उवाच देवमीशानमीशः स जगतो हरिः ३२

शितिकंठता कृष्णवर्णस्य नारायणस्य संबंधात्तल्लोकं रुद्रो गत इत्यर्थः १५ इषीकैव परशुतां प्राप्ताक्षिप्त आक्षिप्तस्तेन रुद्रशूलेन रुद्रेण वा १६ रुद्रस्य खंडपरशुत्वप्रसिद्धिस्तु मदनं पत्वादित्यर्थः १७ । १८ १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२

यस्त्वावेतिसमावेतियस्त्वामनुसमामनु ॥ नावयोरंतरं किंचिन्मातेऽभूदुद्धिरन्यथा ३३ अद्यप्रभृतिश्रीवत्सःशूलांकोमेभवत्वयम् ॥ ममपाण्यंकितश्चापिश्रीकंठ
स्त्वंभविष्यसि ३४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ एवंलक्षणमुत्पाद्यपरस्परकृतं तदा ॥ सर्वयंचैवातुलं कृत्वा रुद्रेण सहितावृषी ३५ तपस्तेपतुरव्यग्रौ विसृज्य त्रिदिवौकसः ॥
एषतेकथितः पार्थनारायणजयोमृधे ३६ नामानिचैवगुह्यानि निरुक्तानि च भारत ॥ ऋषिभिः कथितानीहयानि संकीर्तितानि ते ३७ एवं बहुविधैरूपैश्चरामाहि
वसुंधराम् ॥ ब्रह्मलोकं च कौंतेय गोलोकं च सनातनम् ३८ मया त्वं रक्षितो युद्धे महांतं प्राप्तवान् जयम् ॥ यस्तु ते सोऽग्रतोयातियुद्धे संप्रत्युपस्थिते ३९ तं विद्धि रुद्रं कौं
तेय देवदेवं कपर्दिनम् ॥ कालः स एव कथितः क्रोधजेति मया तव १४० निहतास्तेन वै पूर्वहृतवानसियान् रिपून् ॥ अप्रमेयप्रभावं तं देवदेवमुपापतिम् ॥ नमस्व देवप्र
यतो विश्वेशं हरमक्षयम् १३१ यश्च ते कथितः पूर्वक्रोधजेति पुनः पुनः ॥ तस्य प्रभाव एवाग्रेयच्छ्रुतं ते धनं जय १४२ ॥ इति श्रीमहाभारते शांति० मोक्ष० नारायणी
ये द्विचत्वारिंशदधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३४२ ॥ शौनक उवाच ॥ सौते सुमहदाख्यानं भवता परिकीर्तितम् ॥ यच्छ्रुत्वा मुनयः सर्वे विस्मयं परमं गताः १ सर्वा
श्रमाभिगमनं सर्वतीर्थावगाहनम् ॥ न तथा फलदं सौते नारायणकथा यथा २ पावितांगाः स्म संवृताः श्रुत्वेमा मादितः कथाम् ॥ नारायणाश्रयां पुण्यां सर्वपापप्रमो
चनीम् ३ दुर्दर्शो भगवान् देवः सर्वलोकनमस्कृतः ॥ स ब्रह्मकैः सुरैः कृत्स्नैरन्यैश्चैव महर्षिभिः ४ दृष्टवान्नारदो यदुदेवं नारायणं हरिम् ॥ नूनमेतद्धनुमतं तस्य देवस्य सूत
ज ५ यदृष्टवान् जगन्नाथमनिरुद्धतनौ स्थितम् ॥ यत्प्राद्रवत्पुनर्भूयो नारदो देवसत्तमौ ६ नरनारायणौ द्रुंकारं तद्वीहिमे ॥ सौतिरुवाच ॥ तस्मिन् न्यज्ञे वर्तमा
ने राज्ञः पारिक्षितस्य वै ७ कर्मांतरेषु विधिवद्वर्तमानेषु शौनक ॥ कृष्णद्वैपायनव्यासमृषिं वेदनिधिं प्रभुम् ८ परिप्रच्छ राजेंद्रः पितामहपितामहम् ॥ जनमेजय
उवाच ॥ श्वेतद्वीपान्निवृत्तेन नारदेन सुरर्षिणा ९ ध्यायतामगवद्वाक्यं चेष्टितं किमतः परम् ॥ बदर्याश्रममागम्य समागम्य च तावृषी १० कियंतं कालमवसत्कां कथां
पृष्ट्वांश्च सः ॥ इदं शतसहस्राद्धिभारताख्यानविस्तरात् ११ आमंथ्य मतिमंथेन ज्ञानोदधिमुत्तमम् ॥ नवनीतं यथा दध्ना मलयाच्चंदनं यथा १२ आरण्यकंच वेदे
भ्योऽपि धियोऽमृतं यथा ॥ समुद्धृतमिदं ब्रह्मन्कथाऽमृतमिदं यथा १३ तपोनिधे त्वयोक्तं हि नारायणकथाश्रयम् ॥ सर्वशोभगवान् देवः सर्वभूतात्मभावनः १४ अहो
नारायणं तेजो दुर्दर्शं द्विजसत्तम ॥ यत्राविशंति कल्पास्ते सर्वे ब्रह्मादयः सुराः १५ ऋषयश्च सर्गधर्वा यच्च किंचिच्चराचरम् ॥ न ततोऽस्ति परं मन्ये पावनं दिवि चेह च १६ सर्वा
श्रमाभिगमनं सर्वतीर्थावगाहनम् ॥ न तथा फलदं चापि नारायणकथा यथा १७ सर्वथा पाविताः स्मेहश्रुत्वेमा मादितः कथाम् ॥ हरेर्विश्वेश्वरस्येह सर्वपापप्रणाशनीम् १८

२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८

१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५ जालपादाहंसास्तदंकितभृजौ हंसपादांकितभुजौ च कलक्षणौ च कांकितपादौ ३६।३७

नचित्रं कृतं वास्तत्रयदार्यो मे धनं जयः ॥ वासुदेवसहायो यः प्राप्तवान् जयमुत्तमम् १९ नचास्य किंचिदप्राप्यं मन्ये लोकेष्वपि त्रिषु ॥ त्रैलोक्यनाथो विष्णुः स यथाऽऽसी
त्साह्यकृत्सवै २० धन्याश्च सर्वे एवासन् ब्रह्मं स्तेममपूर्वजाः ॥ हिताय श्रेयसे चैव येषां मासीज्जनार्दनः २१ तपसाऽथ सुदृश्यो हि भगवान् लोकपूजितः ॥ यं दृष्ट्वंतस्ते
साक्षाच्छ्रीवत्सां कविभूषणम् २२ तेभ्यो धन्यतरश्चैव नारदः परमेष्ठिजः ॥ नचाल्पतेजसमृषिं वेद्मि नारदमव्ययम् ॥ श्वेतद्वीपं समासाद्य येन दृष्टः स्वयं हरिः ॥ देवप्र
सादानुगतं व्यक्तं तत्तस्य दर्शनम् २४ यदृष्ट्वांस्तदा देवमनिरुद्धतनौ स्थितम् ॥ बदरीमाश्रमं यत्तु नारदः प्राद्रवत्पुनः २५ नरनारायणौ द्रुं कितु तत्कारणं मुने ॥
श्वेतद्वीपान्निवृत्तश्च नारदः परमेष्ठिजः २६ बदरीमाश्रमं प्राप्य समागम्य च तावृषी ॥ कियंतं कालमवसत्प्राप्तवान् कान् पृष्ट्वांश्च ह २७ श्वेतद्वीपादुपावृत्ते तस्मिन् वासुमहा
त्मनि ॥ किमब्रूतां महात्मानो नरनारायणावृषी २८ तदेतन्मे यथा तत्त्वं सर्वमाख्यातुमर्हसि ॥ वैशंपायन उवाच ॥ नमो भगवते तस्मै व्यासायामिततेजसे २९
यस्य प्रसादाद् दक्ष्यामि नारायणकथामिमाम् ॥ प्राप्य श्वेतं महाद्वीपं दृष्ट्वा च हरिं मव्ययम् ३० निवृत्तो नारदो राजंस्तरसामेरुमागमत् ॥ हृदयेनोद्ब्रह्मभारं यदुक्तं परमा
त्मना ३१ पश्चादस्याभवद्वाजनात्मनः साध्वसं महत् ॥ यद्गत्वा दूरमध्वानं क्षेमी पुनरिहागतः ३२ मेरोः प्रचक्राम ततः पर्वतं गंधमादनम् ॥ निपपात च खातूर्णं वि
शालां बदरीमनु ३३ ततः सदृशे देवौ पुराणावृषिसत्तमौ ॥ तपश्चरंतौ सुमहदात्मनिष्ठौ महाव्रतौ ३४ तेजसाऽभ्यधिकौ सूर्यात्सर्वलोकविरोचनात् ॥ श्रीवत्सलक्ष
णौ पूज्यौ जटामंडलधारिणौ ३५ जालपादभुजौ तौ तु पादयोश्च कलक्षणौ ॥ व्यूढोरस्कौ दीर्घभुजौ तथा मुष्कचतुष्किणौ ३६ षष्टिदंतावष्टदंश्रौ मेघौ घसदृशस्वनौ ॥
स्वास्यौ पृथुललाटौ च सुभ्रूसुहनुनासिकौ ३७ आतपत्रेण सदृशे शिरसी देवयोस्तयोः ॥ एवं लक्षणसंपन्नौ महापुरुषसंज्ञितौ ३८ तौ दृष्ट्वा नारदो दृष्ट्वा त्वाभ्यां च प्रति
पूजितः ॥ स्वागतेनाभिभाष्याथ पृष्ट्वा नामयंतथा ३९ बभूवांतर्गतमतिर्निरीक्ष्य पुरुषोत्तमौ ॥ सदोगतास्तत्र ये वै सर्वभूतनमस्कृताः ४० श्वेतद्वीपे मया दृष्टा
स्तादृशावृषिसत्तमौ ॥ इति संचिंत्य मनसा कृत्वा चाभिप्रदक्षिणम् ४१ सचोपविशे तत्र पीठे कुशमये शुभे ॥ ततस्तौ तपसां वासौ यशसां तेजसामपि ४२ ऋषीशम
दमोपेतौ कृत्वा पौर्वाहिकं विधिम् ॥ पश्चान्नारदमव्यग्रौ पाद्यार्घ्याभ्यामथार्चतः ४३ पीठयोश्चोपविष्टौ तौ कृतातिथ्या द्विकौ नृपौ ॥ तेषु तत्रोपविष्टेषु सदेशोऽभिव्य
राजत ४४ आज्याहुतिमहाज्वालैर्यज्ञवाटो यथाऽग्निभिः ॥ अथ नारायणस्तत्र नारदं वाक्यमब्रवीत् ४५ सुखोपविष्टं विश्रांतं कृतातिथ्यं सुखस्थितम् ॥ नरनारा
यणावूचतुः ॥ अपीदानीं स भगवान् परमात्मा सनातनः ४६ श्वेतद्वीपे त्वया दृष्ट आ वयोः प्रकृतिः परा ॥ नारद उवाच ॥ दृष्टो मे पुरुषः श्रीमान् विश्वरूपधरोऽव्ययः ४७
सर्वलोकाहितत्रस्थास्तथा देवाः सहर्षिभिः ॥ अद्यापि चैनं पश्यामि युवां पश्यन् सनातनौ ४८

३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८

४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९ अष्टनलोत्सेधामित्यत्रनलवत्पर्वयुक्तत्वाभलशब्देनांगुलप्रात्य तलेतिपाठेऽहस्तस्यतलमंगुलोच्छ्रायमेवभवति ६०।६१।६२
६३ एकांतगतबुद्धिभिरव्यभिचरितबुद्धिभिः ६४।६५।६६।६७ ॥ इतिशान्तिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेचित्रत्वारिंशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३४३ ॥ ॥ ॥ धन्यो
ऽसीत्यध्यायेभूतपंचकात्मकंशरीरंसमनस्कंयेनसृष्टयोविद्यासह।योविद्यैकलभ्यस्तंसूर्यद्वारेणविंशतीत्युक्तंत्रायमर्थः आदित्यमंडलांतःस्थेनारायणेसम्यग्दत्तदृष्टिःपुरुषस्तदेकाग्रतयायदाशरीरंसर्वात्म

यैर्लक्षणैरुपेतःसहरिरव्यक्तरूपधृक् ॥ तैर्लक्षणैरुपेतौहिव्यक्तरूपधरौयुवाम् ४९ दृष्टौयुवामयातत्रतस्यदेवस्यपार्श्वतः ॥ इहैवचागतोऽस्म्यद्यविसृष्टःपरमात्म
ना ५० कोहिनामभवेत्तस्यतेजसायशसाश्रिया ॥ सदृशस्त्रिपुलोकेषुभूतेधर्मात्मजौयुवाम् ५१ तेनमेकथितःकृत्स्नोधर्मःक्षेत्रज्ञसंज्ञितः ॥ प्रादुर्भावाश्चकथिताभ
विष्यादहयेयथा ५२ तत्रयेपुरुषाःश्वेताःपंचेंद्रियविवर्जिताः ॥ प्रतिबुद्धाश्चतेसर्वभक्ताश्चपुरुषोत्तमम् ५३ तेऽर्चयंतिसदादेवतैःसार्धंरमतेचसः ॥ प्रियभक्तोहिभ
गवान्परमात्माद्विजप्रियः ५४ रमतेसोऽर्च्यमानोहिसदाभागवतप्रियः ॥ विश्वभूक्तसर्वगोदेवोमाधवोभक्तवत्सलः ५५ सकर्ताकारणंचैवकार्यंचातिबलद्युतिः ॥ हेतु
श्चाज्ञाविधानंचतत्त्वंचैवमहायशाः ५६ तपसायोज्यसोऽऽत्मानंश्वेतद्वीपात्परांरहियत् ॥ तेजइत्यभिविख्यातंस्वयंभासाऽवभासितम् ५७ शान्तिःसात्रिपुलोकेषुवि
हिताभावितात्मना ॥ एतयाशुमयाबुद्धानैष्ठिकंवतमास्थितः ५८ नतत्रसूर्यस्तपतिनसोमोऽभिविराजते ॥ नवायुर्वातिदेवेशेतपश्चरतिदुश्चरम् ५९ वेदीमष्ट
नलोत्सेधांभूमावास्थायविश्वकृत् ॥ एकपादस्थितोदेवऊर्ध्वबाहुर्दइमुखः ६० सांगानावर्तयन्वेदांस्तपस्तेपेसुदुश्चरम् ॥ यद्ब्रह्माऋषयश्चैवस्वयंपशुपतिश्चयत्
६१ शेषाश्चविबुधश्रेष्ठादैत्यदानवराक्षसाः ॥ नागाःसुपर्णागंधर्वाःसिद्धाराजर्षयश्चये ६२ हव्यंकव्यंचसततंविधियुक्तंप्रयुजते ॥ कृत्स्नंतुतस्यदेवस्यचरणावुपति
ष्ठतः ६३ याःक्रियाःसंप्रयुक्ताश्चएकांतगतबुद्धिभिः ॥ ताःसर्वाःशिरसादेवःप्रतिगृह्णातिवैस्वयम् ६४ नतस्यान्यःप्रियतरःप्रतिबुद्धैर्महात्मभिः ॥ विद्यतेत्रिपुलोके
षुततोऽस्यैकांतिकंगतः ६५ इहचैवागतस्तेनविसृष्टःपरमात्मना ॥ एवंमेभगवान्देवःस्वयमाख्यातवान्हरिः ६६ आसिष्येतत्परोभूत्वायुवाभ्यांसहानित्यशः ६७
॥ इतिश्रीमहाभारतेशान्तिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणिनारायणीयेचित्रत्वारिंशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३४३ ॥ नरनारायणावूचतुः ॥ धन्योऽस्यनुगृहीतोऽसियते
दृष्टःस्वयंप्रभुः ॥ नहितंदृष्टवान्कश्चित्पद्मयोनिरपिस्वयम् १ अव्यक्तयोनिर्भगवान्दुर्दर्शःपुरुषोत्तमः ॥ नारदैतद्विनौसत्यंचनंसमुदाहृतम् २ नास्यभक्ताप्रिय
तरोलोकेकश्चनविद्यते ॥ ततःस्वयंदर्शितवान्स्वमात्मानांद्विजोत्तम ३ तपोहितप्यतस्तस्ययत्स्थानंपरमात्मनः ॥ नतत्संप्राप्नुतेकश्चिद्वेत्तेह्यावांद्विजोत्तम ४

नाविस्मरतितदादग्धसर्वांगोभवति ततआदित्यपुरुषाकारंमनःक्रमेणपुरुषाकृतिपरित्यज्यअणुःस्मितमात्राकारोनखचंद्रमात्राकारोवाभवेत् एवंसूक्ष्मीकृतंमनःअकारार्थेविराजिअनिरुद्धाख्येहंकारे
प्रवेशयेत्तदप्यनिरुद्धाकारतांपरित्यज्योकारार्थेसूत्रात्मनिप्रद्युम्नाख्येमनसितदपिमकारार्थेअंतर्पर्यामिसंकर्षणाख्येजीवेशुद्धत्वंपदार्थेप्रविशतितमपिपरित्यज्यचतुर्थेऽर्धमात्रार्थेशुद्धेब्रह्मणिवासुदेवाख्येमहा
काशकल्पेघटाकाशवत्प्रविशेदिति १।२।३।४।५

५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९ विशालांबदरीं २० भगवदवताराणांस्वस्तीत्याशिवातत्पालनीयस्यविश्वस्यकल्याणंचितितंभवति २१

याहिसूर्यसहस्रस्यसमस्तस्यभवेद्युतिः ॥ स्थानस्यसाभवेत्तस्यस्वयंतेनविराजता ५ तस्मादुत्तिष्ठतेविप्रदेवाद्विश्वभुवःपतेः ॥ क्षमाक्षमावतांश्रिष्ठययाभूमिस्तु
युज्यते ६ तस्माच्चोत्तिष्ठतेदेवाःसर्वभूतहिताद्रसः ॥ आपोहितेनयुज्यतेद्रव्यंप्राप्नुवन्तिच ७ तस्मादेवसमुद्भूतंतेजोरूपगुणात्मकम् ॥ येनसंयुज्यतेसूर्यस्ततो
लोकेविराजते ८ तस्मादेवात्समुद्भूतःस्पर्शस्तुपुरुषोत्तमात् ॥ येनस्मयुज्यतेवायुस्ततो लोकान्विवात्यसौ ९ तस्माच्चोत्तिष्ठतेशब्दःसर्वलोकेश्वरात्प्रभोः ॥ आका
शंयुज्यतेयेनततस्तिष्ठत्यसंवृतम् १० तस्माच्चोत्तिष्ठतेदेवाःसर्वभूतगतंमनः ॥ चंद्रमायेनसंयुक्तःप्रकाशगुणधारणः ११ सद्रूपोत्पादकंनामतत्स्थानंवेदसंज्ञितम्
विद्यासहायोयत्रास्तेभगवान्हव्यकव्यभूक् १२ येहिनिष्कलुषालोकेपुण्यपापविवर्जिताः ॥ तेषांवैक्षेममध्वानंगच्छतांद्विजसत्तम १३ सर्वलोकेतमोहंताआदि
त्योद्वारमुच्यते ॥ आदित्यदग्धसर्वांगादृश्याःकेनचित्कचित् १४ परमाणुभूताभूत्वातुतंदेवंप्रविशंत्युत ॥ तस्मादपिचनिर्मुक्ताअनिरुद्धतनौस्थिताः १५
मनोभूतास्ततोभूत्वाप्रद्युम्नंप्रविशंत्युत ॥ प्रद्युम्नाच्चापिनिर्मुक्ताजीवंसंकर्षणंततः १६ विंशतिविप्रप्रवराःसांख्याभागवतैःसह ॥ ततस्त्रैगुण्यहीनास्तेपरमात्मानमं
जसा ॥ प्रविशंतिद्विजश्रेष्ठाःक्षेत्रज्ञनिर्गुणात्मकम् ॥ सर्वावासंवासुदेवंक्षेत्रज्ञंविद्धितत्त्वतः १८ समाहितमनस्काश्चनियताःसंयतेंद्रियाः ॥ एकांतभावोपगतावा
सुदेवंविशंतिते १९ आवामपिचधर्मस्यगृहेजातौद्विजोत्तम ॥ रम्यांविशालामाश्रित्यतपउग्रंसमास्थितौ २० येतुतस्यैवदेवस्यप्रादुर्भावाःसुरप्रियाः ॥ भविष्यं
तित्रिलोकस्थास्तेषांस्वस्तीत्यथोद्विज २१ विधिनास्वेनयुक्ताभ्यांयथापूर्वद्विजोत्तम ॥ आस्थिताभ्यांसर्वकृच्छ्रंवतंसम्यगनुत्तमम् २२ आवाम्यामपिदृष्टत्वं
श्वेतद्वीपेतपोधन ॥ समागतोभगवतासंकल्पंकृतवांस्तथा २३ सर्वहिनौसंविदितंत्रैलोक्येसचराचरे ॥ यद्भविष्यतिवृत्तंवावर्ततेवाशुभाशुभम् ॥ सर्वसतेकथित
वान्देवदेवोमहामुने २४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एतच्छ्रुत्वातयोर्वाक्यंतपस्युग्रेचवर्ततोः ॥ नारदःप्रांजलिर्भूत्वानारायणपरायणः २५ जजापविधिवन्मंत्रान्नाराय
णगतान्वहून् ॥ दिव्यवर्षसहस्रंहिनरनारायणाश्रमे २६ अवसत्समहातेजानारदोभगवाच्चृषिः ॥ तमेवाभ्यर्चयन्देवंनरनारायणौचतौ २७ ॥ इतिश्रीमहाभारते
शान्तिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणिनारायणीयेचतुश्चत्वारिंशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३४४ ॥ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ कस्याचित्त्वथकालस्यनारदः
परमेष्ठिजः ॥ दैवकृत्वायथान्यार्थपित्र्यंचक्रेततःपरम् १ ततस्तंषचनंप्राहज्येष्ठोधर्मात्मजःप्रभुः ॥ कइज्यतेद्विजश्रेष्ठदैवेपित्र्येचकल्पिते २

२२।२३।२४।२५।२६।२७ ॥ इतिशान्तिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेचतुश्चत्वारिंशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३४४ ॥

॥ ॥ देवताकांयजेतेत्यादिप्रश्रजात

स्योत्तरमुक्तंविधिनाकेनशुद्ध्यादैवंपित्र्यंतथैवचेत्यस्योत्तरमाह कस्यचित्त्वथेत्यादिना १।२

३ । ४ । ५ ममपितरं प्रजापतिं ब्रह्मापरमेष्ठीति संबन्धः नारदो देवतायाः प्रजापतेः सकाशात् पुनर्जन्ममापेति हरिवंशेऽस्ति तस्य ब्रह्मणः ६ नारायणविधौ तांत्रिके पूजादौ ७ श्रुतिश्चेति अग्निष्वा
त्तादीन् पुत्रान् पितरो देवा अध्याप्यासुरैः सह युद्धार्थं गतास्ततश्चिरोषितानां तेषां श्रुतिः प्रनष्टा प्रतिभाति ततस्ते पुत्रेभ्य एव वेदमधीतवन्त इत्याख्यायिकापुराणां तत्र प्रसिद्धा सूचिता ८ । ९ । १० पूर्वपु

त्वयामतिमतां श्रेष्ठतन्मेशंसयथागमम् ॥ किमेतन्नियते कर्मफलवाऽस्य किमिष्यते ३ ॥ नारद उवाच ॥ त्वयैतत्कथितं पूर्वदैवकर्तव्यमित्यपि ॥ दैवतंच परोयज्ञः
परमात्मा सनातनः ४ ततस्तद्भावि तो नित्यं यजेवैकुण्ठमव्ययम् ॥ तस्माच्च प्रसृतः पूर्वब्रह्मालोकपितामहः ५ ममवैपितरं प्रीतः परमेष्ठयप्यजीजनत् ॥ अहंसंकल्प
जस्तस्य पुत्रः प्रथमकल्पितः ६ यजामिवैपितृन्साधो नारायणविधौ कृते ॥ एवं स एव भगवान्पितामातापितामहः ७ इज्यते पितृयज्ञेषु तथा नित्यं जगत्पतिः ॥
श्रुतिश्चाप्यपरो देवीपुत्रान् हि पितरोऽयजन् ८ वेदश्रुतिः प्रनष्टा च पुनरध्यापिता सुतैः ॥ ततस्ते मंत्रदाः पुत्राः पितृत्वमुपपदिरे ९ नूनं सुरैस्तद्विदितं युवयोर्भावितात्म
नोः ॥ पुत्राश्च पितरश्चैव परस्परमपूजयन् १० त्रीन् पिंडान्न्यस्यैव पृथ्व्यां पूर्वदत्त्वा कुशानिति ॥ कथं तु पिंडसंज्ञांति पितरो लेभिरे पुरा ११ ॥ नरनारायणावुचतुः ॥
इमां हि धरणीं पूर्वेन घांसागरमेखलां ॥ गोविंद उज्जहाराऽऽशुवारां हं रूपमास्थितः १२ स्थापयित्वा तु धरणीं स्वेस्थाने पुरुषोत्तमः ॥ जलकर्मलितांगो लोककार्यार्थं
मुद्यतः १३ प्राप्ते चाह्निककाले तु मध्यदेशगते रवौ ॥ दंष्ट्राविलग्रांस्त्रीन् पिंडान्विधूय सहसा प्रभुः १४ स्थापयामासैव पृथ्व्यां कुशानां स्तीर्य नारद ॥ सतेष्वात्मानं
मुद्दिश्य पित्र्यं चक्रे यथाविधि १५ संकल्पयित्वा त्रीन् पिंडान् स्वेनैव विधिना प्रभुः ॥ आत्मगात्रोष्मसंभूतैः स्नेहगर्भैस्तिलैरपि १६ प्रोक्ष्यापवर्गं देवेशः प्राङ्मुखः कृत
वान्स्वयम् ॥ मर्यादां स्थापनार्थं च ततो वचनमुक्तवान् १७ ॥ वृषाकपि उवाच ॥ अहं हि पितरः स्रष्टुमुद्यतो लोककृत्स्वयम् ॥ यस्य चिंतयतः सद्यः पितृकार्यं विधीन्पि
रान् १८ दंष्ट्राभ्यां प्रविनिर्धूता ममैते दक्षिणां दिशम् ॥ आश्रिता धरणीं पिंडास्तस्मात्पितर एव ते १९ त्रयोभूतिं विहीनवै पिंडभूतिं धरास्त्वमे ॥ भवंतु पितरो लो
के मया सृष्टाः सनातनाः २० पितापितामहश्चैव तथैव प्रपितामहः ॥ अहमेवात्र विज्ञेयस्त्रिपिंडेषु संस्थितः २१ नास्ति मतोऽधिकः कश्चित्को वाऽन्योऽर्च्यो मया स्व
यम् ॥ को वा मम पिता लोके अहमेव पितामहः २२ पितामहपिता चैव अहमेवात्र कारणम् ॥ इत्येतदुक्त्वा वचनं देवदेवो वृषाकपिः २३ वराहपर्वते विप्रदत्त्वा पि
ंडान्सविस्तरान् ॥ आत्मानं पूजयित्वैव तत्रैवादर्शनं गतः २४ एषा तस्य स्थितिर्विप्रपितरः पिंडसंज्ञिताः ॥ लभंते सततं पूजां वृषाकपि वचो यथा २५ ये यजंति पितृ
न्देवान् गुरुंश्चैवातिथींस्तथा ॥ गाश्चैव द्विजमुख्यांश्च पृथिवीं मातरं यथा २६ कर्मणामनसा वाचा विष्णुमेव यजंति ते ॥ अंतर्गतः स भगवान्सर्वसत्त्वशरीरगः २७

पृथ्व्यां कुशान् दत्त्वा तत्र पित्राद्युद्देशेन पिंडान्न्यस्यापूजयन्नितिसंबन्धः ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ अहं हीति पितरः पितृन् १८ विष्णोः शालग्राम इव पितृणां मूर्तयः पिंडा
इत्येत्याह दंष्ट्राभ्यामिति १९ । २० पितापितामहश्चेत्यादिना श्राद्धं सर्वविष्णुदेवत्वमेवेति पित्र्यप्रकारो दर्शितः २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७

२८ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये पंचचत्वारिंशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३४५ ॥ ॥ अ ॥ ॥ अ ॥ ॥ श्रुत्वेति अस्य तात्पर्यं सर्वभूतात्म
के विष्णोर्द्रोहमकुर्वाण्येन परमेश्वरः सम्यगाराधनीय इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ गुरवे बृहस्पतये

समः सर्वेषु भूतेषु ईश्वरः सुखदुःखयोः ॥ महान्महात्मा सर्वात्मानां नारायण इति श्रुतः २८ ॥ इति श्रीमहाभारते शांति० मोक्ष० नारायणीये पंचचत्वारिंशदधिकत्रिंश
त्तमोऽध्यायः ॥ ३४५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ श्रुत्वा तन्नारदो वाक्यं नरनारायणे रितम् ॥ अत्यंतं भक्तिमान् देवैकांतित्वमुपेयवान् १ प्रोष्य वर्षसहस्रं तु नरनारा
यणाश्रमे ॥ श्रुत्वा भगवदारव्यानं दृष्ट्वा च हरिं मव्ययम् २ हिमवतं जगामाऽऽशुयत्रास्य स्वकआश्रमः ॥ तावन्निश्चयं तत्पुत्रं नारायणावृषी ३ तस्मिन्नेवाश्रमे
म्येते पतुस्तप उत्तमम् ॥ त्वमप्यामितविक्रांतः पांडवानां कुलोद्भवः ४ पावितात्माऽद्य संवृतः श्रुत्वे मामादितः कथाम् ॥ नैव तस्यापरो लोको नायं पार्थिव सत्तम ५ कर्म
णामनसा वचा यो द्विष्याद्विष्णुमव्ययम् ॥ मज्जंति पितरस्तस्य नरकेशाश्वतीः समाः ६ यो द्विष्याद्विषुधश्चेष्टं देवं नारायणं हरिम् ॥ कथं नाम भवेद्देव्य आत्मा लोकस्य
कस्याचित् ७ आत्मा हि पुरुषव्याघ्रज्ञेयो विष्णुरिति स्थितिः ॥ य एष गुरुस्माकं ऋषिर्गंधवती सुतः ८ तेनैतत्कथितं तात माहात्म्यं परमव्ययम् ॥ तस्माच्छ्रुतं मया
चेदं कथितं च तवानघ ९ नारदेन तु संप्राप्तः सरहस्यः ससंग्रहः ॥ एष धर्मो जगन्नाथात्साक्षात् नारायणावृष १० एव मे भगवन् धर्मः सते पूर्ववृत्तमपि ॥ कथितो हरिगीता
सुसमासविधिकल्पितः ११ कृष्णद्वैपायनं व्यासं विद्विन्नारायणं भुवि ॥ को ह्यन्यः पुरुषव्याघ्र महाभारतकृद्वेत् १२ धर्मान्नानाविधांश्चैव को ब्रूयात्तस्मृते प्रभुम् १३
वर्ततांति महायज्ञो यथा संकल्पितस्त्वया ॥ संकल्पिताश्च मेघस्त्वं श्रुतधर्मश्च तत्त्वतः १४ ॥ सौतिरुवाच ॥ एतनुमहदाख्यानं श्रुत्वा पार्थिव सत्तमः ॥ ततो यज्ञसमा
प्त्यर्थं क्रियाः सर्वाः समारभत १५ नारायणीयमारव्यानमेतत्ते कथितं मया ॥ प्रष्टेन शौनकाद्येह नैमिषारण्यवासिषु १६ नारदेन पुरायद्वैगुरवे तु निवेदितम् ॥ ऋषी
णां पांडवानां च शृण्वतोः कृष्णभीष्मयोः १७ सहिपरं ऋषिर्जनभुवनपतिः पृथुधरणिधरः श्रुतिविनयविधिः ॥ शमनियमनिधिर्यमनियमपरो द्विजवरसहितस्तव च भव
तु गतिर्हरि रमरहितः १८ असुरवधकरस्तपसां निधिः सुमहतां यज्ञसांच भाजनम् ॥ मधुकैटभहाकृतधर्मविदां गतिदोऽभयदो मखभागहरोऽस्तु शरणं सते १९ त्रिगु
णो विगुणश्चतुरात्मधरः पूर्तेष्टयोश्च फलभागहरः ॥ विदधातु नित्यमजितोऽतिचलोगतिमात्ममां सुकृतिनामृषीणाम् २० तं लोकसाक्षिणमजं पुरुषं पुराणं रविवर्णमी
श्वरं गतिं बहुशः ॥ प्रणमध्वमेकमनसो यतः सलिलोद्भवोऽपि तमृषिं प्रणतः २१

१७ सहीति सनारायणः शमस्य नियमो निग्रहस्तत्परः यमानियमाश्रपंचर्षवर्षादिनादयः सत्यादयश्च १८ कृतधर्मः कृतयुगधर्मः सत्यादिस्तद्विदां १९ चत्वारो वासुदेवसंकर्षणप्रद्युम्नानिरुद्धाख्याआ
त्मानस्ताभ्यारयति सतथा पूर्तवाप्यादि इष्टमहिमोत्रादि आत्मगां प्रत्यक्तत्त्वगामिनी २० सलिलमुद्भवो यस्य सनारायणः शेषशायी तमृषिवासुदेवं २१

लोकस्याव्यक्तादेर्योनिः अमृतस्य मोक्षस्य पदं स्थानं पदं पदनीयं हेउदार तद्भूतं धृतमिति पाठांतरेभ्यां यतात्मभिर्निरुद्धचित्तैः २२ ॥ इति शान्तिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावेदीपि षट्चत्वारिंशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३४६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ श्रुतं भगवतस्तस्येत्यादिरध्यायो हयग्रीवावतारस्य प्रयोजनं माहात्म्यं च प्रतिपादयति तस्य तात्पर्यं रजस्तमोभ्यां वेदानां स्तिरोहितार्था भवन्ति सत्त्वेन त्वर्थतः सम्यक्प्रकाशत इति १ । २ हव्यकव्यभुजः मूलं विभुजादित्वात्कः अकारांतः शब्दः उदक्पूर्वे ऐशानकोणे महोदधौ तत्समीपे इदमुत्तरान्वायि ३ । ४ अपूर्वप्रागदृष्टं ५ अपूर्वमद्भुतं ६ । ७ । ८ । ९ दर्शितवान्स्तद्विश्वेश्वररूपं १० वेदो वेदहर्ता वेदाध्यायी वेदहरणमित्यादिकं सर्वं भगवद्गीलामात्रमिति पृष्टस्योत्तरं वक्ष्यंस्तज्जत्वे सहिलोकयो निरमृतस्य पदं सूक्ष्मं परायणमचलं हि पदम् ॥ तत्सांख्ययोगिभिरुदारवृत्तं बुद्ध्या यतात्मभिरिदं सनातनम् २२ ॥ इति श्रीमहाभारते शान्तिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नारायणीये षट्चत्वारिंशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३४६ ॥ शौनक उवाच ॥ श्रुतं भगवतस्तस्य माहात्म्यं परमात्मनः ॥ जन्मधर्मगृहे चैव नरनारायणात्मकम् १ महावराहसृष्ट्या च पिंडोत्पत्तिः पुरातनी ॥ प्रवृत्तौ च निवृत्तौ च यो यथापरिकल्पितः २ तथा च नः श्रुतो ब्रह्मन्कथ्यमानस्त्वयाऽनघ ॥ हव्यकव्यभुजो विष्णुरुदक्पूर्वमहोदधौ ३ यच्च तत्कथितं पूर्वत्वया हयशिरोमहत ॥ तच्च दृष्टं भगवता ब्रह्मणा परमेष्ठिना ४ किंतु त्पादितं पूर्वहरिणालोकधारिणा ॥ रूपं प्रभावं महता मपूर्वधीमतांवर ५ दृष्ट्वा हि विबुधश्रेष्ठमपूर्वममितौजसम् ॥ तदश्वशिरसं पुण्यं ब्रह्मा किमकरोन्मुने ६ एतन्नः संशयं ब्रह्मपुराणं ज्ञानसंभवम् ॥ कथयस्वोत्तममते महापुरुषनिर्मितम् ७ पाविताः स्मत्त्वया ब्रह्मन्पुण्यां कथयता कथाम् ॥ सौतिरुवाच ॥ कथयिष्यामि ते सर्वं पुराणं वेदसंमितम् ८ जगौ यद्भगवान्व्यासो राज्ञः पारिक्षितस्य वै ॥ श्रुत्वाऽश्वशिरसो मूर्तिं देवस्य हरिमेधसः ९ उत्पन्नसंशयो राजा एतदेवमचोदयत् ॥ जनमेजय उवाच ॥ यत्तद्दर्शितवान् ब्रह्मा देवं हयशिरोधरम् १० किमर्थं तत्प्रभवतन्ममाचक्ष्वसत्तम ॥ वैशंपायन उवाच ॥ यत्किंचिदिह लोके वैदेहसत्त्वं विशांपते ११ सर्वपंचभिराविष्टं भूतैरीश्वरशुद्धिभिः ॥ ईश्वरो हि जगत्स्रष्टा प्रभुर्नारायणो विराट् १२ भूतांतरात्मावरदः सगुणो निर्गुणोऽपि च ॥ भूतप्रलयमत्यंतं शृणुष्व नृप सत्तम १३ घरण्यामथ लीनायामप्सु चैकार्णवे पुरा ॥ ज्योतिर्भूते जले चापिलीने ज्योतिषि चानिले १४ वायौ चाकाशसंलीने आकाशे च मनोनुगे ॥ व्यक्ते मनसि संलीने व्यक्ते चाव्यक्तांगते १५ अव्यक्ते पुरुषं याते पुंसि सर्वगतेऽपि च ॥ तम एवाभवत्सर्वं न प्राज्ञाय तर्किंचन १६ तमसो ब्रह्म संभूतं तमोमूला मृतात्मकम् ॥ तद्विश्वभावसंज्ञांतं पौरुषांतनुमाश्रितम् १७ सोऽनिरुद्ध इति प्रोक्तस्तत्प्रधानं प्रचक्षते ॥ तदव्यक्तमिति ज्ञेयं त्रिगुणं नृप सत्तम १८ विद्यासहायवान् देवो विष्वक्सेनो हरिः प्रभुः ॥ अप्सु वेवेशयनं च कोनिद्रा योगमुपागतः १९

नसृष्टिमेवतावदुपक्रमते यत्किंचिदिति ११ ईश्वरबुद्धिभिरीश्वरसंकल्पमात्रैः १२ लयमाह भूतेति १३ । १४ व्यक्तेमहत्तत्त्वमनोलीनंतद्व्यक्तेऽप्यव्यक्ततांगुणसाम्यावस्थान्नेसति १५ पुरुषत्व
मर्थं पुंसिसर्वगतेब्रह्मणिलीनेसतिप्रलयावस्थायान्तमएवाभवत्सर्वं विशेषविज्ञानंसर्वलुप्तमित्यर्थः १६ तमसःसकाशातब्रह्मजगत्कारणपरव्योमाख्यमुत्पन्नं तमःकुतउत्पन्नमित्याकांक्षायामाह तमो
मूलभृतात्मकमिति अधिष्ठानमात्रात्मकमुरगश्चरज्जुमात्रात्मकः तन्मूलभृतात्मकस्तमसाउपेतसद्विशेषभावाःसर्वरूपसंज्ञानामतर्दंतप्रपञ्चात्मकमित्यर्थः पौरुषीवैराजी १७ अनिरुद्धएवसूक्ष्मरू
पोऽव्यक्तसंज्ञितोद्ध्येयः १८ विद्यानिर्विशेषचिन्मात्राकाराचेतोवृत्तिः अप्सुनिर्विशेषेब्रह्मणिशायनं चकेविलयंजगाम १९

सएवचिद्रूपोजगतःसृष्टिचितयन्त्रबहुस्यांमजायेयेतक्षिणंकुर्वन् २० । २१ पद्मेमहांते अनिरुद्धसहकारात् संभूतमाविर्भूतोप्रमा २२ । २३ पद्मस्यपत्रेअंडेकदेशे २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९
३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ रजस्तमोभ्यामभिभूतेर्नेष्टज्ञानैरिष्यत्पञ्चपञ्चानादिनाज्ञानलाभार्थमनुसरणीयइत्याशयेनाह औनमस्तेइति ३८ तुभ्यंतव लोकधाम
प्रकाशकःसत्त्वासीत्स्वयंभूश्चतस्य ३९ त्वत्तोमइति ननु 'ज्ञानमप्रतिमंयस्यवेराग्यंयजगत्पतेः ॥ ऐश्वर्यंयैवधर्मश्चसहसिद्धंयत्तुष्टयं'इतिस्मृत्या'सहायमीक्षांश्चक्रेयमदम्यन्नास्तिकस्मास्तुविभेमीति

जगतश्चितयन्सृष्टिचित्रांबहुगुणोद्भवाम् ॥ तस्यचितयतःसृष्टिमहानात्मगुणःस्मृतः २० अहंकारस्ततोजातोब्रह्मासतुचतुर्मुखः ॥ हिरण्यगर्भोभगवान्सर्वलो
कपितामहः २१ पद्मेऽनिरुद्धात्संभूतस्तदापद्मनिमेषणः ॥ सहस्रपत्रेषुतिमानुपविष्टःसनातनः २२ ददृशेऽनुतसंकाशोलोकानापोमयान्प्रभुः ॥ सत्वस्थःपर
मेष्ठीसततोभूतगणान्सृजन् २३ पूर्वमेवचपद्मस्यपत्रेसूर्याशुसप्रभे ॥ नारायणकृतौविद्वदपामास्तांगुणोत्तरो २४ तावपश्यत्सभगवाननादिनिधनोच्युतः ॥
एकस्तत्राभवद्विदुर्मध्वाभोरुचिरप्रभः २५ सतामसोमधुर्जातस्तदानारायणाज्ञया ॥ कठिनस्त्वपरोविदुःकैटभोराजसस्तुतः २६ तावभ्यधावतांश्रेष्ठौतमोरज
गुणान्वितौ ॥ बलवंतौगदाहस्तौपद्मनालानुसारिणौ २७ ददृशातेऽरविदस्थंब्रह्माणममितप्रभम् ॥ सृजंतंप्रथमंवेदांश्चतुरश्वारुविग्रहान् २८ ततोविग्रहवंतौ
तौवेदानदृष्ट्वाऽसुरोत्तमौ ॥ सहसाजगदुत्तेजोऽन्वब्रह्मणःपश्यतस्तदा २९ अथतौदानवश्रेष्ठौवेदान्दृष्ट्वाऽसनातनान् ॥ रसांविविशतुस्तूर्णमुदक्पूर्वमहोदधौ ३०
ततोहृतेषुवेदेषुब्रह्माकश्मलमाविशत् ॥ ततोबचनमीशानंप्राहवेदैर्विनाकृतः ३१ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ वेदामेपरमंचक्षुर्वेदामेपरमंबलम् ॥ वेदामेपरमंधामवेदामे
ब्रह्मचोत्तरम् ३२ ममवेदाहृताःसर्वेदानवाभ्यांबलादितः ॥ अंधकाराहिमेलोकाजातावेदैर्विनाकृताः ३३ वेदानृतेहिकिंकुर्यालोकानांसृष्टिमुत्तमाम् ॥ अहोबतम
हद्भुःखंवेदनाशनजंमम ३४ प्राप्तुंनोतिहृदयंतीव्रंशोकपरायणम् ॥ कोहिशोकार्णवेमग्रंमामितोऽव्यसमुद्धरेत् ३५ वेदांस्तांश्चानयेन्नष्टान्कस्यचाहंप्रियोभवे ॥
इत्येवंभाषमाणस्यब्रह्मणोऽनृपसत्तम ३६ हरेःस्तोत्रार्थमुहूताबुद्धिर्बुद्धिमतांवर ॥ ततोऽजगौपरंजप्यंसांजलिप्रग्रहःप्रभुः ३७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॐनमस्ते
ब्रह्महृदयनमस्तेममपूर्वज ॥ लोकाद्यभुवनश्रेष्ठसार्वव्ययोगनिधेप्रभो ३८ व्यक्ताव्यक्तकरार्चित्यक्षेमपंथानमास्थित ॥ विश्वभुक्सर्वभूतानामंतरात्मन्नयोनि
ज ॥ अहंप्रसादजस्तुभ्यंलोकधामस्वयंभुवः ३९ त्वतोमेमानसंजन्मप्रथमंद्विषूपूजितम् ॥ चाक्षुषंवेद्वितीयंमेजन्मचासीत्पुरातनम् ४० त्वत्प्रसादात्तुमेजन्म
तृतीयंवाचिकंमहत् ॥ त्वत्तःश्रवणजंचापिचतुर्थजन्ममेविमो ४१

कस्माद्द्वयभेदोद्वितीयाद्वैभयंभवति'इतिश्रुत्याद्वाप्येनचब्रह्मणःस्वतःसिद्धज्ञानत्वमुक्तं । सतिचज्ञानेजन्मांतरमास्तीतिकथं तस्यसप्तजन्मान्मुच्यन्ते । अभ्युपगमेत्वाजानसिद्धज्ञानस्यवैफल्यं । अतो
द्वयर्थमोक्षधर्मान्स्वह्यानमितिचेदप्रब्रमः । अप्रत्यहंकारादुत्पन्नश्चतुर्मुखः स्वस्यवैराजरूपंसर्वनामरूपात्मकमनुसंध्यानोमन्यतेयदायदायद्यत्प्रकाशतेतत्तदेवोत्पन्नमितितावन्तिवैराजानिजन्मान्नीति ।
स्थूलप्रपञ्चात्मकमानसंभोगद्वारामनस्त्वितिकरं प्रथमं वैराजं जन्म । रूपप्रपञ्चात्मकं चाक्षुषं ततोऽपि बाह्यत्वाद् द्वितीयं ४० वचनमात्रोपस्थापितमेरुस्वर्गाद्यात्मकं ततोऽपि बाह्यत्वाच्चतुर्थं । अस्य भोग्य
तयाऽंतरंगस्योपस्थापकोवेदात्मानामप्रपञ्चस्ततोऽपि बाह्यत्वाच्चतुर्थः ४१

नासत्यमिति अश्विर्वैवत्यप्राणजं जन्ममर्षं च प्रवृत्तं नाभीहेतुपूर्वकं रूपं स्मारकतया ततोऽपि बहिरन्तः प्रवृत्तं । अंडं ब्रह्मांडं तद्वर्णनं संस्कारजं वासनात्मकं स्वाप्नप्रपञ्चमर्थततोऽपि बाह्यं ४२ ततोऽपि बाह्यं पद्यते गम्यत इति वापदनीयं वापदं सर्वप्रणिधी वासनोद्बोधकं कारणं आत्मकमिव संसर्गः । इतोऽपि बाह्यं स्वच्छं शुद्धं चिन्मात्रोऽष्टमः । सर्वेषु कार्येषु न्युगतत्वात्पिताऽहं च त्वत्सत्तयैव कार्यसत्तकरूपेण

नासत्यं चापि मेजन्मत्वतः परममुच्यते ॥ अंडं जंचापि मेजन्मत्वतः षष्ठं विनिर्मितम् ४२ इदं च सप्तमं जन्म पद्मजन्मेति वैप्रभो ॥ सर्गे सर्गे ह्यहं पुत्रस्तव त्रिगुणवर्जित ४३ प्रथमं पुंडरीकाक्षः प्रधानगुणकल्पितः ॥ त्वमीश्वरः स्वभावश्च कर्मबंधः स्वयं भुवः ४४ त्वया विनिर्मितोऽहं वैवेदचक्षुर्वयोतिगः ॥ ते मे वेदाहताश्चक्षुरंधोजातोऽस्मि जायहि ४५ ददस्व चक्षूंषि मम प्रियो हंते प्रियोऽसि मे ॥ एवं स्तुतः स भगवान्पुरुषः सर्वतो मुखः ४६ जहौ निद्रामथ तदा वेदकार्यार्थमुच्यतः ॥ ऐश्वर्येण प्रयोगेण द्वितीयांतनुमास्थितः ४७ सुनासिकेन कायेन भूत्वा चंद्रप्रभस्तदा ॥ कृत्वा हयशिरः शुभ्रं वेदानामालयं प्रभुः ४८ तस्य सूर्वासमभवद्योः स नक्षत्रतारका ॥ केशाश्चास्याभवन् दीर्घारवे रंशुसमप्रभाः ४९ कर्णावाकाशपाताले ललाटे भूतधारिणी ॥ गंगासरस्वतीश्चोष्णोद्भवावास्तां महोदधी ५० चक्षुषी सोमसूयौ तेनासां संध्यापुनः स्मृता ॥ ॐकारस्त्वथ संस्कारो विद्युज्जिह्वाचनिर्मिता ५१ दंताश्च पितरो राजन्सोमपाइति विश्रुताः ॥ गोलोको ब्रह्मलोकश्च ओष्ठावास्तां महात्मनः ५२ ग्रीवाचास्याभवद्वाजन्कालरात्रिगुणोत्तरा ॥ एतद्वयशिरः कृत्वा नानामूर्तिभिरावृतम् ५३ अंतर्दधौ स विश्वेशो विवेश चरसां प्रभुः ॥ रसां पुनः प्रविष्टः श्वयोगं परममास्थितः ५४ शैक्ष्यं स्वरं समास्थाय उद्गीतं प्रासृजत्स्वरम् ॥ स स्वरः सानुनादीच सर्वशः स्निग्ध एव च ५५ बभूवांतर्महीभूतः सर्वभूतगुणोद्भूतः ॥ ततस्तावसुरौ कृत्वा वेदान्समयबंधनान् ५६ रसातले विनिक्षिप्य यतः शब्दस्ततोद्भूतौ ॥ एतस्मिन्नंतरे राजन् देवो हयशिरोधरः ५७ जग्राह वेदान् खिलान् रसातलगतान् हरिः ॥ प्रादाच्च ब्रह्मणे भूयस्ततः स्वां प्रकृतिं गतः ५८ स्थापयित्वा हयशिर उदक्पूर्वमहोदधौ ॥ वेदानामालयं चापि बभूवाश्च शिरास्ततः ५९ अथ किंचिदपश्यंतौ दानवौ मधुकैटभौ ॥ पुनराजं गतुस्तत्र वेगितौ पश्यतां चतौ ६० यत्र वेदा विनिक्षिप्तास्तत्स्थानं शून्यमेव च ॥ तत उत्तममास्थाय वेगं बलवतां वरौ ६१ पुनरुत्तस्थतुः शीघ्रं रसानामालयात्तदा ॥ ददृशाते च पुरुषं तमेवादिकं प्रभुम् ६२ श्वेतं चंद्रविशुद्धाभमनिरुद्धतनोस्थितम् ॥ भूयोऽप्यमिब विक्रांतं निद्रायोगमुपागतम् ६३ आत्मप्रमाणरचिते अपासु परिकल्पिते ॥ शयनेनागभोगाद्वेज्ज्वालामाला समावृते ६४ निष्कल्मषेण सत्त्वेन संपन्नं चरि प्रभम् ॥ तं दृष्ट्वा दानवद्वौ तौ महाहासमुच्यताम् ६५ ऊचतुश्च समाविष्टौ रजसातमसा चतौ ॥ अयं स पुरुषः श्वेतः शैते निद्रामुपागतः ६६ अनेन नूनं वेदानां कृतमाहरणं रसात् ॥ कस्यैष को नु खल्वेष किंच स्वपिति भोगवान् ६७ इत्युच्चारितवाक्यौ तौ बोधयामासतुर्हरिम् ॥ युद्धार्थं नो हि विज्ञाय विबुधः पुरुषोत्तमः ६८

मानसतया त्वत्पुत्रोऽस्मीत्याह सर्गे सर्गे इति ४३ प्रधानं मुख्योत्पुणः सर्वतेन कल्पितः स्रष्टा सत्त्वमयज्ञातैरुत्पद्यः ४४ यतो वेदश्चक्षुरहमतो यतोतिगः कालवित् अभ्यायशेषः स्पष्टार्थः ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८

६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६

निरीक्ष्य चासुरेद्रौ तौ ततो युद्धे मनोदधे ॥ अथ युद्धं समभवत्तयोर्नारायणस्य वै ६९ रजःस्रोतोऽस्मिन् तावुमौ मधुकैटभौ ॥ ब्रह्मणोऽपचितिं कुर्वन् जघान मधुसूदनः ७० ततस्तयोर्वधेनाशुवेदापहरणेन च ॥ शोकापनयनं चक्रे ब्रह्मणः पुरुषोत्तमः ७१ ततः परिवृतो ब्रह्मा हरिणा वेदसकृत् ॥ निर्ममे स तदालोकान् कृत्वा न्स्थावरजंगमान् ७२ दत्त्वा पितामहायात्र्यां मतिं लोकविसर्गिकीम् ॥ तत्रैवांतर्दधे देवो यत एवागतो हरिः ७३ तौ दानवौ हरिर्हत्वा कृत्वा हयशिरस्तनुम् ॥ पुनः प्रवृत्तिधर्मार्थतामेव विदधे तनुम् ७४ एवमेव महाभागो बभूवाश्च शिराहरिः ॥ पौराणमेतत्प्रख्यातं रूपं वरदमैश्वरम् ७५ यो ह्येतद्ब्रह्मणो नित्यं शृणुयाद्धारयति वा ॥ न तस्याध्ययनं नाश मुपगच्छेत्कदाचन ७६ आराध्य तपसोऽग्रेण देवं हयशिरोधरम् ॥ पंचालेन क्रमः प्राप्नो देवेन पथिदेशिते ७७ एतद्वयशिरोराजन्नाख्यानंतव कीर्तितम् ॥ पुराणं वेदसमितं यन्मां त्वं परिपृच्छसि ७८ यां यामिच्छेत्तनुं देवः कर्तुं कार्यविधौ क्वचित् ॥ तां तां कुर्याद्वि कुर्वाणः स्वयमात्मानमात्मना ७९ एष वेदानेधिः श्रीमानेष वै तपसो निधिः ॥ एष योगश्च सांख्यं च ब्रह्मचाग्र्यं हविर्विभुः ८० नारायण परावेदाय ज्ञाना नारायणात्मकाः ॥ तपो नारायण परं नारायण परागतिः ८१ नारायण परं सत्यं सृष्टं नारायणात्मकम् ॥ नारायण परो धर्मः पुनरावृत्तिर्बुलभः ८२ प्रवृत्तिलक्षणश्चैव धर्मो नारायणात्मकः ॥ नारायणात्मको गंधो भूमौ श्रेष्ठतमः स्मृतः ८३ अपां चापि गुणाराजत्रसा नारायणात्मकाः ॥ ज्योतिषां च परं रूपं सृष्टं नारायणात्मकम् ८४ नारायणात्मकश्चापि स्पर्शो वायुगुणः स्मृतः ॥ नारायणात्मकश्चैव शब्द आकाशसंभवः ८५ मनश्चापि ततो भूतमव्यक्तगुणलक्षणम् ॥ नारायण परः कालो ज्योतिषामयनं च यत् ८६ नारायण परा कीर्तिः श्रीश्च लक्ष्मीश्च देवताः ॥ नारायण परं सांख्यं योगो नारायणात्मकः ८७ कारणं पुरुषो ह्येषां प्रधानं चापि कारणम् ॥ स्वभावश्चैव कर्माणि देव्येषां च कारणम् ८८ अधिष्ठानं तथा कर्ता करणं च पृथग्विधम् ॥ विविधा च तथा चैषां देवैश्चैवात्र पंचमम् ८९ पंचकारणं संख्यातो निष्ठा सर्वत्र वै हरिः ॥ तत्त्वं जिज्ञासमानानां हेतुभिः सर्वतो मुखैः ९० तत्त्वमेको महायोगी हरिर्नारायणः प्रभुः ॥ ब्रह्मादीनां सलोकानां मृषीणां च महात्मनाम् ९१ सांख्यानां योगिनां चापि यतीनामात्मवेदिनाम् ॥ मनीषितं विजानाति केशवो न तु तस्य ते ९२ ये केचित्सर्वलोकेषु देवां पियं च कुर्वते ॥ दानानि च प्रयच्छन्ति तप्यन्ते च तपो महत् ९३ सर्वेषामाश्रयो विष्णुरैश्वरं विधिमास्थितः ॥ सर्वभूतकृता वा सो वा सुदेवेति चोच्यते ९४ अयं हि नित्यः परमो महर्षिर्महाविभूतिगुणवर्जितारख्यः ॥ गुणैश्च संयोगमुपैति श्रीघ्नं कालो यथार्तावृत्तुं संप्रयुक्तः ९५ नैवास्य विदंति गतिं महात्मनो न चागतिं कश्चिदिहानुपश्यति ॥ ज्ञानात्मकाः संति हि ये महर्षयः पश्यन्ति नित्यं पुरुषगुणाधिकम् ९६ ॥ इति श्रीमहाभारतेशां मोक्षपर्वणि नारायणीये सप्तचत्वारिंशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३४७ ॥

॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये सप्तचत्वारिंशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३४७ ॥

यान्येतानि ब्रह्मणः सप्तजन्मान्युक्तानि मानसं चाक्षुषं वाचिकं श्रावणं नास्त्यमङ्गलं वाचं वेति ताभ्येव परब्रह्मणः स्वरूपाणि तेषामेकोपास्तितस्तुतिद्वारा चरमस्तुतयेऽयमध्याय आरभ्यते अहो ह्येकांतिन इत्यादि । स
र्वान्सप्तविधं ब्रह्मणोऽन्यस्तोपासकान्समस्तोपासकांश्च १ दग्धेधनाः नष्टवासनाः पारंपर्यागता गुरुसंप्रदायागता गतिहानिः २ कतुर्ध्यानि अनिरुद्धप्रद्युम्नसंकर्षणानपेक्ष्य कतुर्ध्यावासुदेवाख्यायां हरिभक्तानां
विशेषमाह एकांतिनस्त्विति एकांतिनो निष्कामभक्ताः ३ गतयः गतीः अनिरुद्धादींस्त्रिनुपास्येववासुदेवं गच्छतीत्यर्थः ४ जापकेभ्योऽपि भक्तानां श्रेष्ठांगतिमाह सहेति ५ । ६ । ७ अगतिर्गतिशून्यो
ज्ञानधर्मः गतिर्गतिमानुपासनाधर्मः ८ । ९ सामवेदेन संप्रितः सामवेदोक्तं तत्त्वमसीति वाक्यं यथाधिकारिणः सद्यो ज्ञानजनकमेवं वैष्णवधर्मोऽपि शमादिमतां सद्यः कैवल्यहेतुरित्यर्थः । तथा च योगशास्त्रे
ती प्रवैराग्यवतामासन्नं समाधि लाभं प्रस्तुत्य मृदुमध्यतिमात्रत्वात्ततोऽपि विशेष इति मृदुतीव्रमध्यतीव्रतिमात्रतीव्रवैराग्यवतामासन्नं आसन्नतरासन्नतमः समाधि लाभ इत्युक्ता ईश्वरप्रणिधानाद्वेति श्वरप्रणि

श्री.मी.१२

अ०

1138411

॥ जनमेजयउवाच ॥ अहोह्येकांतिनःसर्वान्प्रीणातिभगवान्हरिः ॥ विधिप्रयुक्तांपूजांचष्टह्मातिभगवान्स्वयम् १ येतुदग्धेधनालोकेपुण्यपापविवर्जिताः ॥ तेषां
त्वयाऽभिनिर्दिष्टापरंपर्यागतागतिः २ चतुर्थ्यांचैवतेगत्यागच्छंतिपुरुषोत्तमम् ॥ एकांतिनस्तुपुरुषागच्छंतिपरमंपदम् ३ नूनमेकांतधर्मोऽयंश्रेष्ठोनारायणप्रि
यः ॥ अमत्वागतयस्तिस्त्रोयद्गच्छत्यव्ययंहरिम् ४ सहोपनिषदान्वेदान्येविप्राःसम्यगास्थिताः ॥ पठंतिविधिमास्थाययेचापियतिधर्मिणः ५ तेभ्योविशिष्टां
जानामिगतिमेकांतिनांनृणाम् ॥ केनैषधर्मःकथितोदेवेनऋषिणाऽपिवा ६ एकांतिनांचकाचर्याकदाचोत्पादिताविभो ॥ एतन्मेसंशयंछिंधिपरंकौतूहलंहिमे ७
वैशंपायनउवाच ॥ समुपोदेष्वनीकेषुकुरुषांडवयोर्भृधे ॥ अर्जुनेविमनस्केचगीताभगवतास्वयम् ८ अगतिश्चगतिश्चैवपूर्वैतेकथितामया ॥ गहनोह्येषधर्मोवैदु
र्विज्ञेयोऽकृतात्मभिः ९ संमितःसामवेदेनपुत्रैवादिद्युगेकृतः ॥ धार्यतेस्वयमीशेनराजन्नारायणेनच १० एतदर्थमहाराजपृष्ठःपार्थेननारदः ॥ ऋषिमध्येमहाभागः
शृण्वतोऽकृष्णभीष्मयोः ११ गुरुणाचमयाऽप्येषकथितोदृषसत्तम ॥ यथातत्कथितंतन्नारदेनतथाशृणु १२ यदासीन्मानसंजन्मनारायणमुखोद्गतम् ॥ ब्रह्मणः
पृथिवीपालतदानारायणःस्वयम् १३

धानस्यसर्वोपि वयमुच्यते इति नमहादेवेन १० । ११ । १२ यदासीदिति अत्रमानसादीनां सत्तानां पूर्वपूर्वस्मिन्नुत्तराणां सर्वेषामनुमोऽस्ति न तूत्तरस्मिन्नुत्तरस्मिन् पूर्वपूर्वस्य । कारणं हि कार्येऽनुमतेन तु कार्यस्य कारणेऽनुमोऽस्तीति प्रसिद्धं लोके । तत्र मानसनामस्थूलं समित्कुक्ष्याज्यमंथपुष्पद्रुपदीपाद्युपकरणशालग्रामब्राह्मणादिप्रतिमालंबनं देवैर्षिभ्यंचर्म नारायणेनोपदिष्टं फेनपादयोऽनुवर्तते इति श्लोकप्रयार्थः । अयं भावः । अयं कर्तो यशालग्रामप्रतिमादिपुष्पद्रुपदीपाद्युपकरणशालग्रामादीनां तीव्राभिनिवेशेन निरीक्ष्यमाणानां जाड्यं लीयते चैतन्यं प्रकाशते । सेयं महाविदेहानामधारणा यां प्रकृत्योक्तं योगसूत्रकृता । बहिरकल्पितावृत्तिर्महाविदेहात्तस्य मात्प्रकाशावरणक्षय इति । देहविस्मरणे सति याबाह्याकारावृत्तिः सा अकल्पिता अन्याकल्पिता । अस्यांसिद्धायामेव प्रतिमादीनां जाड्यं तिरोधीयते नाप्यथा तद्वदनं ते चैतन्ये परिच्छेदोऽध्यस्तस्तथैवेक्षणेन प्रविलापनीयस्तेन तदीयमानं तस्य प्रकाशते । यत्कुण्डलरीर्यसोदयार्जुनेन च दृष्टं तथापि सविशेषत्वमेव प्रविलाप्य निर्विषीकृत्मा प्रात्मनः तद्वेदिति १३

॥२६३॥

१४ । १५ - यदासीद्वाक्षुषमिति वाक्षुषं चक्षुर्ग्राह्यतेजः सूर्यादिरश्मिरूपं तत्र निबिडतरशुक्लभास्वरांधकारकल्पे प्रत्यस्तमितसमस्तविशेषरूपे दृष्टिधारयतोऽपि पूर्ववदेहविस्मरणे सतितत्रैव विश्वरूपं प्रकाशते । ततश्चिन्मात्रमिति द्वितीयो योगप्रकारः एतौ द्वौ बाह्यालंबनौ योगौ १६ । १७ आंतरालंबनं तृतीयमाह तृतीयमिति वाचिकं वाह्निर्वर्त्यं मंत्रार्थं चिंतनपूर्वकं जपंतत्रापि मातृकास्मरणमतीत्य तेन धर्मेण कृतवान्दैवं पित्र्यं च भारत ॥ फेनपात्रद्वयश्चैव तं धर्मं प्रतिपेदिरे १४ वैखानसाः फेनपेभ्यो धर्मं तं प्रतिपेदिरे ॥ वैखानसेभ्यः सोमस्तु ततः सोतर्दधे पुनः १५ यदाऽऽसीद्वाक्षुषं जन्म द्वितीयं ब्रह्मणो नृप ॥ यदा पितामहे नैव सोमाद्धर्मः परिश्रुतः १६ नारायणात्मको राजशुद्राय प्रददौ च तम् ॥ ततो योगस्थितो रुद्रः पुराकृत युगे नृप १७ वालखिल्या नृषीन् सर्वान् धर्ममेतदपाठयत् ॥ अंतर्दधे ततो भूयस्तस्य देवस्य मायया १८ तृतीयं ब्रह्मणो जन्म यदासीद्वाचिकं महत् ॥ तत्रैष धर्मः संभूतः स्वयं नारायणा नृप १९ सुपर्णो नाम तमृषिः प्राप्तवान् पुरुषोत्तमात् ॥ तपसा वै सुतस्तेन दमेन नियमेन च २० त्रिः परिक्रान्तवाने तत्सुपर्णो धर्ममुत्तमम् ॥ यस्मात्तस्माद्भूतं ह्येतन्नि सौपर्णमिहोच्यते २१ ऋग्वेदपाठपठितं व्रतमेतद्विदुश्चरम् ॥ सुपर्णाच्चाप्यधिगतो धर्म एष सनातनः २२ वायुना द्विपदां श्रेष्ठकथितो जगदायुषा ॥ वायोः सकाशात् प्राप्तश्च ऋषिभिर्विघसा शिभिः २३ ततो महोदधिश्चैव प्राप्तवान् धर्ममुत्तमम् ॥ अंतर्दधे ततो भूयो नारायण समाहितः २४ यदा भूयः श्रवणजा सृष्टिरासीन्महात्मनः ॥ ब्रह्मणः पुरुषव्याघ्रतत्र कीर्तयतः शृणु २५ जगत्प्रभुमना देवो हरिर्नारायणः स्वयं ॥ चिंतयामास पुरुषं जगत्सर्गकरं प्रभुं २६ अथ चिंतयतस्तस्य कर्णाभ्यां पुरुषः स्मृतः ॥ प्रजासर्गकरो ब्रह्मा तमुवाच जगत्पतिः २७ सृज प्रजाः पुत्रसर्वा मुखतः पादतस्तथा ॥ श्रेयस्तव विधास्यामि बलं तेजश्च सुव्रत २८ धर्मं च मत्तो गृहीष्वसा त्वतं नामनामतः ॥ तेन सृष्टं कृतयुगं स्थापय स्वयथाविधि २९ ततो ब्रह्मानमश्च क्रेदे वाय हरिमेधसे ॥ धर्मं चाग्र्यं सजग्राह सरहस्यं स संग्रहम् ३० आरप्य केन सहितं नारायणमुखोद्भवम् ॥ उपदिश्यततो धर्मं ब्रह्मणेऽमिततेजसे ३१ त्वं कर्ता युगधर्माणानि राशीः कर्मसंज्ञितम् ॥ जगाम तमसः पारं यत्राव्यक्तं व्यवस्थितम् ३२ ततोऽथ वरदो देवो ब्रह्मा लोकपितामहः ॥ असृजत्सततो लोकान्कृत्स्नान्स्थावरजंगमान् ३३ ततः प्रावर्तत तदा आदौ कृतयुगं शुभम् ॥ ततो हि सा त्वतो धर्मो व्याप्य लोकानवस्थितः ३४ तेनैवाद्येन धर्मेण ब्रह्मा लोकविसर्गकृत् ॥ पूजयामास देवेशं हरिं नारायणं प्रभुम् ३५ धर्मं प्रतिष्ठाहेतोश्च मनुं स्वरोचिषंततः ॥ अध्यापयामास तदालोकानां हितकाम्यया ३६ ततः स्वरोचिषः पुत्रं स्वयं शंखपदं नृप ॥ अध्यापयत्पुराऽव्यग्रः सर्वलोकपतिर्विभुः ३७ ततः शंखपदश्चापि पुत्रमात्मजमौरसम् ॥ दिशां पालं सुवर्णाभमध्यापयत भारत ॥ सोऽंतर्दधे ततो भूयः प्राप्ते त्रेतायुगे पुनः ३८

मंत्रार्थमात्रं ध्यायतस्तदाकारायांचित्तवृत्तौ पुनः पूर्ववद्वैश्वरूप्याधिगमद्वारा चिन्मात्रेणावस्थानं १८ । १९ त्रिः परिक्रान्तवान् त्रिरावर्तितवान् प्रत्यहमिति शेषः २० ऋग्वेदपाठपठितं त्रिसौ पर्णं चतुष्कपर्दं युवतिः सुपेशा इत्यादि सुपर्णलिंगकं मंत्रत्रयं २१ । २२ । २३ यदा भूय इति श्रवणजा अनाह तद्ध्वनिरूपा एतदेवनादब्रह्म हंसोपनिषत्प्रसिद्धं २४ । २५ तदुपासनाज्जगत्सृष्ट्यादिसामर्थ्यं भवतीत्याह अथेति २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८

नासत्येजन्मनीति नासत्येतिपूर्वोक्तरीत्यागंधसंबित् सारसादिसंविदां प्रत्युक्तानामुपलक्षणं अनाहतध्वनिश्चैकाग्र्याभावेऽपि गुरुक्तयुक्तयास्फुरति गंधादिसंविदस्तु चित्तवैयर्थ्यलक्षणेन स्फुरतीति पूर्व
स्मात्सूक्ष्माः सत्रापि गंधांशं त्यक्त्वा संविन्मात्रे स्थेयमिति योगः ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ अंडजेजन्ममिसूत्रात्प्रनिप्रधारणायां सिद्धायामहं ब्रह्मास्मीति वाक्यश्रवणमात्रात्कृतकृत्यतेति निर्वि
कल्पापेक्षाऽपीत्यर्थं सर्वापेक्षया श्रेयान् ४४ । ४५ । ४६ । ४७ यदिदं सप्तममिति अंतर्गमिरूपं जन्म इदमेव सप्तमोऽप्येव नीकेषु इत्यादिमा उपक्रांतं गीताया मुक्तमिति प्रत्याभिज्ञानार्थं इमं विवस्वते योगं प्रो

नासत्येजन्मनिपुराब्रह्मणः पार्थिवोत्तम ॥ धर्ममेतं स्वयंदेवो हरिर्नारायणः प्रभुः ३९ तज्जगदादरविदाक्षो ब्रह्मणः पश्यतस्तदा ॥ सनत्कुमारो भगवांस्ततः प्राधीतवा
च ४० सनत्कुमारादपि च वीरणे वै प्रजापतिः ॥ कृतादौ कुरुशार्दूलधर्ममेतदधीतवान् ४१ वीरणश्चाप्यधीत्येनैरभ्यासमुनयेदौ ॥ रैभ्यः पुत्राय शुद्धाय सुवता
यसुवेधसे ४२ कुक्षिनाम्रे सप्रददौ दिशां पालाय धर्मिणे ॥ ततोऽप्यंतर्दधे भूयो नारायणमुखोद्भवः ४३ अंडजेजन्मनि पुनर्ब्रह्मणे हरियो नये ॥ एष धर्मः समुद्भूतो ना
रायणमुखात्पुनः ४४ गृहीतो ब्रह्मणाराजन्प्रयुक्तश्च यथाविधि ॥ अध्यापिताश्च मुनयो नाम्ना बर्हिषदो नृप ४५ बर्हिषद्भ्यश्च संप्राप्तः सामवेदांतं द्विजम् ॥ ज्येष्ठं
नामाभिविख्यातं ज्येष्ठसामव्रतो हरिः ४६ ज्येष्ठश्चाप्युद्भूतोऽहोरात्रोऽप्यविद्वान् ॥ अंतर्दधे ततो राजन्नेष धर्मः प्रभो हरेः ४७ यदिदं सप्तमं जन्म पद्मजं ब्रह्मणो
नृप ॥ तत्रैष धर्मः कथितः स्वयं नारायणेन ह ४८ पितामहाय शुद्धाय युगादौ लोकधारिणे ॥ पितामहश्च दक्षाय धर्ममेतं पुरादौ ४९ ततो ज्येष्ठे तु दौहित्रे प्रादाह
क्षो नृपोत्तम ॥ आदित्ये सवितुर्ज्येष्ठे विवस्वान् जगृहेततः ५० त्रेतायुगादौ च ततो विवस्वान् मनवेददौ ॥ मनुश्च लोकभूत्यर्थं सुताये द्वाकवेददौ ५१ इक्ष्वाकुना च
कथितो व्याप्य लोकानवस्थितः ॥ गमिष्यति क्षयांते च पुनर्नारायणं नृप ५२ यतर्नां चापि यो धर्मः स ते पूर्वोत्तम ॥ कथितो हरिर्गीता सुसमासविधिकल्पितः
५३ नारदेन सुसंप्राप्तः सरहस्यः ससंग्रहः ॥ एष धर्मो जगन्नाथात्साक्षात् नारायणा नृप ५४ एवमेष महान् धर्म आद्यो राजन्सनातनः ॥ दुर्विज्ञेयो दुष्करश्च सात्वतैर्धार्यते
सदा ५५ धर्मज्ञानेन चैतेन सुप्रयुक्तेन कर्मणा ॥ अहिंसा धर्मयुक्तेन प्रीयते हरिरीश्वरः ५६ एकव्यूहविमागो वाक्चिद्विर्व्यूहसंज्ञितः ॥ त्रिव्यूहश्चापि संख्यातश्च
तुर्व्यूहश्च दृश्यते ५७ हरिरेव हि क्षेत्रज्ञो निर्ममो निष्कलस्तथा ॥ जीवश्च सर्वभूतेषु पंचभूतगुणातिगः ५८ मनश्च प्रथितं राजन्पंचेन्द्रियसमीरणम् ॥ एष लोकविधि
र्धोमानेष लोकविसर्गकृत् ५९ अकर्ता चैव कर्ता च कार्यकारणमेव च ॥ यथेच्छति तथाराजन्क्रीडते पुरुषोऽव्ययः ६० एष एकांतधर्मस्ते कीर्तितो नृप सत्तम ॥ मया
गुरुप्रसादेन दुर्विज्ञेयोऽकृतात्माभिः ६१ एकांतिनो हि पुरुषा दुर्लभा बहवो नृप ॥ यद्येकांतिभिराकीर्णं जगत्स्यात्कुरुनंदन ६२

क्तवानहमव्ययं ॥ विवस्वान् मनवे प्राह मनुश्च द्वाकवेऽब्रवीत् इति तत्प्रत्यक्षं कीर्तनेन द्रढयति विवस्वान् जगृहेतत इत्यादिना ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ एक
व्यूहेति अत्रानिरुद्धश्चतुष्टयानुगतः प्रद्युम्नश्चित्तयानुगतः संकर्षणो द्वितया युगतो वासुदेव एकव्यूहः । एतदेव व्युत्क्रमेणात्रोक्तं अधिकारतारतम्यादेवा सुपासनानां व्यवस्था ५७ जीवश्च हरिरेवेति संबंधः ५८
अत्राहंकारोऽपि हि स्थेयस्यैवः एष हरिः लोकविधिः लोकप्रवर्तकोऽतर्गमी ५९ । ६० एकांतधर्मः निष्कामानां भक्तानां धर्मः ६१ । ६२

आज्ञाः कर्मकार्यं कर्म ६३ । ६४ । ६५ । ६६ यो मयर्मानादरेतुमर्षिर्चादरीयति स्वमित्यादिना ६७ । ६८ देहबंधेषु देहैव बंधो येषां ते पुंजीवेषु पुरुषः सात्विकः श्रेष्ठ इति योजना ६९ सात्विकलक्षण
माह अत्रापीत्यादिना ७० । ७१ । ७२ जायमानमिति जन्ममरणादिदुःखभाजपश्येत्कूपयेति शेषः ७३ । ७४ ईशकृपयैव ज्ञानं जायते न त्वात्मेच्छयैत्याह नारायणेनेति तस्माद्भक्तिरास्थेयेति
भावः ७५ भक्त्यभावे दोषमाह राजसीति व्यामिश्रसदोषे ७६ एनं राजसं ब्रह्मापश्यति प्रवृत्तिमार्गे नियोजयतीत्यर्थः ७७ । ७८ वैकारिकाः सात्विकाः हंकारजाः सूक्ष्मेणापि सत्त्वेन त्यक्ताः संतः कदाचि
न्मुच्येत इत्यर्थः । अतएवैवादीनां तत्त्वज्ञानं श्रूयते छांदोग्यादिषु । वैकारिकोऽहंकारो जीवः पुरुषोत्तमं कथं गच्छेत् । अन्यस्यान्यात्मताऽयोगाज्जीवस्य ब्रह्मभावो घटत इत्यर्थः ७९ अत्रानुभव एव मानमि
अहिंसकैरात्मविद्धिः सर्वभूतहिते रतैः ॥ भवेत्कृतयुगप्राप्तिराशीः कर्मविवर्जिता ६३ एवं स भगवान् व्यासो गुरुर्मम विशांपते ॥ कथयामास धर्मज्ञो धर्मराज्ञो द्विजोत्तमः
६४ ऋषीणां संनिधौ राजन् शृण्वतोऽरुणभीष्मयोः ॥ तस्याप्यकथयत् पूर्व नारदः सुमहातपाः ६५ देवपरमं कं ब्रह्म श्वेतं चंद्राभमच्युतम् ॥ यत्र चैकांतिनो यांति ना
रायणपरायणाः ६६ ॥ जनमेजय उवाच ॥ एवं बहुविधं धर्मं प्रतिबुद्धे निषेवितम् ॥ न कुर्वति कथं विप्रा अन्ये नानाव्रते स्थिताः ६७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तिस्रः
प्रकृतयो राजन्देहबंधेषु निर्मिताः ॥ सात्विकी राजसी चैव तामसी चैव मारुत ६८ देहबंधेषु पुरुषः श्रेष्ठः कुरुकुलोद्भवः ॥ सात्विकः पुरुषो व्याघ्रभवेन्मोक्षाय निश्चितः ६९
अत्रापि सविजानाति पुरुषं ब्रह्मवित्तमम् ॥ नारायणपरो मोक्षस्ततो वै सात्विकः स्मृतः ७० मनीषितं च प्राप्नोति चिन्तयन् पुरुषोत्तमम् ॥ एकांतभक्तिः सततं नारायण
परायणः ७१ मनीषिणो हि ये केचिद्यतयो मोक्षधर्मिणः ॥ तेषां विच्छिन्नहृद्भ्रष्टाणां योगक्षेमवहो हरिः ७२ जायमानं हि पुरुषं यं पश्येन्मधुसूदनः ॥ सात्विकस्तु सवि
ज्ञेयो भवेन्मोक्षे च निश्चितः ७३ सांख्ययोगेन तु ल्योहिधर्म एकांतसेवितः ॥ नारायणात्मके मोक्षे ततो यांति परांगतिम् ७४ नारायणेन दृष्टस्तु प्रतिबुद्धो भवेत्पुमान् ॥
एवमात्मेच्छया राजन् प्रतिबुद्धो न जायते ७५ राजसी तामसी चैव यामिश्रे प्रकृती स्मृते ॥ तदात्मकं हि पुरुषं जायमानं विशांपते ७६ प्रवृत्तिलक्षणे र्युक्तं नावेक्षति
हरिः स्वयम् ॥ पश्यत्येनं जायमानं ब्रह्मालोकपितामहः ७७ रजसा तमसा चैव मानसं समभिभूतम् ॥ कामं देवाः ऋषयश्च सत्त्वस्थानं नृप सत्तम ७८ हीनाः सत्त्वे
न सूक्ष्मेण ततो वैकारिकाः स्मृताः ॥ जनमेजय उवाच ॥ कथं वैकारिको गच्छेत्पुरुषः पुरुषोत्तमम् ७९ वद सर्वं यथा दृष्टं प्रवृत्तिं च यथाक्रमम् ॥ वैशंपायन उवाच ॥
सुसूक्ष्मं तत्त्वसंयुक्तं संयुक्तं त्रिभिरक्षरैः ८० पुरुषः पुरुषं गच्छेन्नृपि प्रियः पंचविंशकः ॥ एवमेकं सांख्ययोगं वेदार्ण्यक्रमेव च ८१ परस्परान्गान्येतानि पांचरात्रं च
कथ्यते ॥ एष एकांतिनां धर्मो नारायणपरात्मकः ८२

त्याह सुसूक्ष्ममिति सुसूक्ष्मं दुर्ग्राह्यं तत्त्वेनाऽनारोपितेन रूपेण संयुक्तमधिष्ठानमात्रं अथवा ब्रह्मैव चतुर्विंशतितत्त्वरूपोपाधियुतं तदेव त्रिभिरक्षरैरकारोकारमकारैः संयुक्तं सम्यक्समाहितमृपाधित्यागेन
८० एतदेव पुरुषः पुरुषं गच्छेदित्युच्यते न तत्राप्यप्राप्तत्वलक्षणो नगरनखद्वेदोऽस्ति किं तूपाधिविद्ये एव तत्प्राप्तिरित्यर्थः । एवमेकं समुचितं सांख्यमात्मानात्मविवेकः योगश्चित्तवृत्तिनि
रोधः वेदार्ण्यकं जीवब्रह्माभेदपरं तत्त्वमस्यादिवाक्यजं ज्ञानं । पांचरात्रं भक्तिमार्गः परमगुरोः कृतानां वैदिकानां कर्मणां मर्षणं । एतत्सर्वमेककार्यं कारित्वा तत्समुचितमेव न तु विकल्पितमित्यर्थः ।
उपसंहरति एष इति नारायणपरात्मको नारायणविष्णुः ८१ । ८२

८३ । ८४ श्वेतानांगुहस्थादीनां यतिनां काषायधारिणां ८५ । ८६ । ८७ कृष्णाद्वैतप्रतिपादितनिगमयति कृष्णएवेति भावनःपालकः ८८ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे अष्टचत्वारिंशदधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३४८ ॥ ॐ ॥ कृष्णाद्वैतमुक्तं तत्सांख्यादिभिः सर्वैः प्राप्यमेकमेवेति चोक्तं तत्रतैः समुच्चितैर्विकल्पितैर्वाप्यतदितिसंदिहानः पृच्छतिसांख्यमिति १ । २ अज्ञानतमोनुदायेतिच्छेदः ३ पितामहस्याऽऽद्योनारायणस्तैर्यष्टनारायणावतारैर्वदन्तीत्यर्थः तथाहि । कार्यस्य कारणानन्यत्वाद्वात्मावैपुत्रनामाऽऽसीतिगौणभेदाद्वाव्यायथासमुद्रात्प्रसृताजलौघास्तमेवराजन्पुनराविशन्ति ॥ इमेतथाज्ञानमहाजलौघानारायणंवैपुनराविशन्ति ८३ एषतेकथितो धर्मः सात्वतः कुरुनंदन ॥ कुरुष्वैनं यथान्यायं यद्विशक्तोऽसि भारत ८४ एवं हि समहाभागो नारदो गुरवे मम ॥ श्वेतानां यतिनां चाह एकांतगतिमव्ययाम् ८५ व्यासश्चाकथयत्प्रीत्या धर्मपुत्राय धीमते ॥ स एवायं मया तुभ्यमाख्यातः प्रसृतो गुरोः ८६ इत्थं हि दुश्चरो धर्म एष पार्थिव सत्तम ॥ यथैव त्वंतथैवान्ये भवंतीह विमोहिताः ८७ कृष्ण एव हिलोकानां भावनो मोहनस्तथा ॥ संहारकारकश्चैव कारणं च विशांपते ८८ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वे मोक्षधर्मपर्वणि नारायणीये एकांतिकभावे अष्टचत्वारिंशदधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३४८ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ सांख्ययोगः पांचरात्रं वेदारण्यकमेव च ॥ ज्ञानान्येतानि ब्रह्मर्षेलोकेषु प्रचरन्ति ह १ किमेतान्येकनिष्ठानि पृथङ्निष्ठानि वा मुने ॥ प्रब्रूहि वै मया पृष्टः प्रवृत्तिचयथाक्रमम् २ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ जज्ञे बहु जं परमत्युदारं यं द्वीपमध्ये सुतमात्मयोगात् ॥ पराशरात्सत्यवतीमहर्षितस्मै नमोऽज्ञानतमोनुदाय ३ पितामहाद्यं प्रवदंति षष्ठं महर्षिमाप्येयविभूतियुक्तं ॥ नारायणस्यांशजमेकपुत्रं द्वैपायनं वेदमहानिधानम् ४ तमादिकालेषु महाविभूतिर्नारायणो ब्रह्ममहानिधानम् ॥ ससर्ज पुत्रार्थमुदारतेजा व्यासं महात्मानमजं पुराणम् ५ ॥ जनमेजय उवाच ॥ त्वयैव कथितं पूर्वसंभवे द्विजसत्तम ॥ वसिष्ठस्य सुतः शक्तिः शक्तिपुत्रः पराशरः ६ पराशरस्य दायादः कृष्णद्वैपायनो मुनिः ॥ भूयो नारायण सुतं त्वमेवैनं प्रभाषसे ७ किमतः पूर्वजं जन्म व्यासस्यामिततेजसः ॥ कथयस्वोत्तममते जन्म नारायणोद्भवम् ८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ वेदार्थान्वेतु कामस्य धर्मिष्ठस्य तपोनिधेः ॥ गुरोर्मे ज्ञाननिष्ठस्य हिमवत्पाद आसतः ९ कृत्वा भारतमाख्यानं तपःश्रान्तस्य धीमतः ॥ शुश्रूषांतत्परा राजन् कृतवन्तो वयंतदा १० सुमंतुर्जैमिनिश्चैव पैलश्च सुदृढव्रतः ॥ अहंचतुर्थः शिष्यो वैशुको व्यासात्मजस्तथा ११ एभिः परिवृतो व्यासः शिष्यैः पंचभिरुत्तमैः ॥ शुशुभे हिमवत्पादे भूतैर्भूतपतिर्यथा १२ वेदानावर्तयन्सांगान्भारतार्थांश्च सर्वशः ॥ तमेकमनसं दांतं युक्तावयमुपास्महे १३ कथांतरेऽथ कस्मिंश्चित्पृष्टोऽऽस्माभिर्द्विजोत्तमः ॥ वेदार्थान्भारतार्थांश्च जन्म नारायणात्तथा १४ स पूर्वमुक्त्वा वेदार्थान्भारतार्थांश्च तत्त्ववित् ॥ नारायणादिदं जन्म व्याहर्तुमुपचक्रमे १५ शृणु ध्वमाख्यामवरमिदमार्पेय सुतमम् ॥ आदिकालोद्भवं विप्रास्तपसाऽधिगतं मया १६

सस्यनारायणांशत्वाद्वाप्यष्टनारायणत्वं । ऋषिर्हिरण्यगर्भस्तदीयैश्चर्ययुक्तं नारायस्यांशजं । 'कृष्णद्वैपायनं व्यासं विद्विन्नारायणांशजं' इति स्मृतं । पितामहाद्यं प्रवदंतीति वायस्मात्पितामहाद्यं प्रवदंतीति वाऽध्याहृत्य योज्यं सर्वथाऽपि पितामहाद्यमित्येकपदं ४ । ५ नारायणः पुत्रार्थं व्यासं ससर्जेत्येतदाक्षिपति स्वयमेवेति अत्र भारम्यभक्तामांस्नेहतो मयेत्यंतो ग्रन्थः स्पष्टार्थः ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६

१७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७

प्राप्ते प्रजाविसर्गे वै सप्तमे पद्मसंभवे ॥ नारायणो महायोगी शुभाशुभविजितः १७ सृजेनाभितः पूर्वब्रह्माणममितप्रभः ॥ ततः स प्रादुरभव दथैनं वाक्यमब्रवीत् १८ मम त्वं नामितो जातः प्रजासर्गकरः प्रभुः ॥ सृज प्रजास्त्वं विविधा ब्रह्मन्सजडपंडिताः १९ स एव मुक्तो विमुखश्चित्ताव्याकुलमानसः ॥ प्रणम्य वरदं देवमुवाच हरिमीश्वरम् २० काशक्तिर्मम देवेश प्रजाः स्रष्टुं नमोऽस्तुते ॥ अप्रज्ञावानहं देवविधत्स्वयदमंतरम् २१ स एव मुक्तो भगवान्भूत्वाऽथां तर्हितस्ततः ॥ चिंतयामास देवेशो बुद्धिं बुद्धिमतां वरः २२ स्वरूपिणी ततो बुद्धिरुपतस्थे हरिं प्रभुम् ॥ योगेन चैनानिर्योगः स्वयं नियुज्येतदा २३ सतामैश्वर्ययोगस्थां बुद्धिं गतिमतीं सतीम् ॥ उवाच वचनं देवो बुद्धिं वै प्रभुरव्ययः २४ ब्रह्माणं प्रविशस्वेति लोकसृष्ट्यर्थं सिद्धये ॥ ततस्तमीश्वरादिष्टा बुद्धिः क्षिप्रं विवेश सा २५ अथैनं बुद्धिसंयुक्तं पुनः सदृशो हरिः ॥ भूयश्चैव वचः प्राह सृजे मा विविधाः प्रजाः २६ बाढमित्येव कृत्वाऽसौ यथाऽऽज्ञां शिरसाहरेः ॥ एवमुक्त्वा स भगवांस्तत्रैवांतरधीयत २७ प्राप चैनं मुहूर्तेन संस्थानं देवसंज्ञितम् ॥ तां चैव प्रकृतिं प्राप्य एकीभावनोऽभवत् २८ अथास्य बुद्धिरभवत् पुनरन्यातदा किल ॥ सृष्टाः प्रजा इमाः सर्वा ब्रह्मणा परमेष्ठिना २९ दैत्यदानवगंधर्वरक्षोगणसमाकुला ॥ जाता हीयं वसुमती भाराक्रांता तपस्विनी ३० बहवो बलिनः पृथ्व्या दैत्यदानवराक्षसाः ॥ भविष्यन्ति तपोयुक्ता वरान् प्राप्स्यन्ति चोत्तमान् ३१ अवश्यमेव तैः सर्वैर्वरदानेन दर्पितैः ॥ बाधितव्याः सुरगणाः ऋषयश्च तपोधनाः ३२ तत्र न्याय्यमिदं कर्तुं भारावतरणं मया ॥ अथ नानासमुद्भूतैर्वसुधायां यथाक्रमम् ३३ निग्रहेण च पापानां साधूनां प्रग्रहेण च ॥ इयंत पस्विनी सत्याधारयिष्यति मेदिनी ३४ मया ह्येषा हि ध्रियते पातालस्थेन भोगिना ॥ मया धृता धारयति जगद्विश्वं चराचरम् ३५ तस्मात्पृथ्व्याः परित्राणं करिष्ये संभवंतः ॥ एवं संचिंतयित्वा तु भगवान्मधुसूदनः ३६ रूपाण्यनेकान्यसृजत्प्रादुर्भावे भवायसः ॥ वाराहं नारसिंहं च वामनं मानुषं तथा ३७ एभिर्मयानि हंतव्या दुर्विनीताः सुरारयः ॥ अथ भूयोजगत्स्रष्टा भोः शब्देनानुनादयन् ३८ सरस्वतीमुच्चचार तत्र सारस्वतोऽभवत् ॥ अपांतरलमाना मसुतो वाक्संभवः प्रभुः ३९ भूतभव्यमविष्यज्ञः सत्यवादी दृढव्रतः ॥ तमुवाच न तं मूर्धा देवानां मादिरव्ययः ४० वेदाख्याने श्रुतिः कार्या त्वयामतिमतां वर ॥ तस्मात्कुरु यथाज्ञसंममैतद्वचनं मुने ४१ तेन भिन्नास्तदा वेदा मनोः स्वायं भुवंतरे ॥ ततस्तु तोष भगवान्हरिस्तेनास्य कर्मणा ४२ तपसा च सुतप्तेन यमेन नियमेन च ॥ मन्वंतरेषु पुत्रत्वमेव मेव प्रवर्तकः ४३ भविष्यस्य च लो ब्रह्मन् प्रपृष्यश्च नित्यशः ॥ पुनस्तिष्ठे च संप्राप्ते कुरवो नाम भारताः ४४ भविष्यन्ति महात्मानो राजानः प्रथिताः शुवि ॥ तेषां त्वत्तः प्रसूतानां कुलभेदो भविष्यति ४५ परस्परविनाशार्थं त्वां सृते द्विजसत्तम ॥ तत्राप्यनेकधा वेदान्भेत्स्यसे तपसाऽन्वितः ४६ कृष्णे युगे च संप्राप्ते कृष्णवर्णो भविष्यसि ॥ धर्माणां विविधानां च कर्ता ज्ञानकरस्तथा ४७

४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ अत्रैवकेषिद्वयार्थसमापयेति ६२ प्रासंगिकोपसंहारपूर्वकंप्रश्नस्योत्तरं वक्तुं प्रतिजानीते एषतइति ६३ नाना
मत्तानिभिन्नप्रस्थानानि ६४ सर्वेषांप्रामाण्यसिद्धयेविशिष्टकर्तृत्वेनसर्वाणिस्तौति सारंख्यस्येत्यादिना ६५ । ६६ । ६७ । ६८ आगमवेदज्ञानमनुभवंचानतिक्रम्यएतेषांसर्वेषांनिष्ठापरमतात्पर्यविषयी

भविष्यसितपोयुक्तो न चरागाद्विमोक्ष्यसे ॥ वीतरागश्च पुत्रस्ते परमात्मा भविष्यति ॥ महेश्वरप्रसादेन नैतद्वचनमन्यथा ४८ यमानसं वै प्रवदंति विप्राः पितामहस्यो
त्तमबुद्धियुक्तम् ॥ वसिष्ठमग्र्यंच तपोनिधानं यस्याति सूर्यव्यतिरिच्यते भाः ४९ तस्यान्वये चापिततो महर्षिः पराशरो नाम महाप्रभावः ॥ पितासते वेदनिधिर्वरिष्ठो
महातपो वै तपसो निवासः ५० कानीनगर्भः पितृकन्यकायां तस्माद्वेषेस्त्वं भविता च पुत्रः ५१ भूतभव्यभविष्याणां छिन्नसर्वार्थसंशयः ॥ ये ह्याति क्रांतकाः पूर्वसहस्रयुग
पर्ययाः ५२ तांश्च सर्वान्मयोद्दिष्टान्द्रक्ष्यसे तपसाऽन्वितः ॥ पुनर्द्रक्ष्यसि चानेकसहस्रयुगपर्ययात् ५३ अनादिनिधनं लोके च क्रहस्तंच मां मुने ॥ अनुध्यानान्मम
मुने नैतद्वचनमन्यथा ५४ भविष्यति महासत्त्वख्यातिश्चाप्यतुला तव ॥ शनैश्चरः सूर्यपुत्रो भविष्यति मनुर्महान् ५५ तस्मिन्मन्वंतरे चैव मन्वादिगणपूर्वकः ॥ त्वमे
व भविता वत्समत्प्रसादान्न संशयः ५६ यत्किंचिद्विद्यते लोके सर्वतन्मद्विचेष्टितम् ॥ अन्यो ह्यन्यंचितयति स्वच्छंदं विदधाम्यहम् ५७ एवं सारस्वतमृषि मपांतरतमं
तथा ॥ उक्त्वा वचनमीशानः साधयस्वेत्यथा ब्रवीत् ॥ सोऽर्हतस्य प्रसादेन देवस्य हरिमेधसः ५८ अपांतरतमानामततो जातोऽऽज्ञया हरेः ॥ पुनश्च जातो विख्यातो वै
सिष्ठकुलनंदनः ५९ तदेतत्कथितं जन्ममया पूर्वकमात्मनः ॥ नारायणप्रसादेन तथा नारायणांशजम् ६० मया हि सुमहत्ततं तपः परमदारुणम् ॥ पुरामतिमतां श्रे
ष्ठाः परमेण समाधिना ६१ एतद्वः कथितं सर्वयन्मां पृच्छथ पुत्रकाः ॥ पूर्वजन्मभविष्यंच भक्तानां स्नेहतो मया ६२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एष ते कथितः पूर्वसं
भवोऽस्मद्गुरोर्नृप ॥ व्यासस्यास्त्रिष्ठमनसो यथा पृष्ठः पुनः शृणु ६३ सारख्ययोगः पांचरात्रवेदाः पाशुपतं तथा ॥ ज्ञानान्येतानि राजर्षे विद्विनानामतानि वै ६४ सां
ख्यस्य वक्ता कपिलः परमर्षिः स उच्यते ॥ हिरण्यगर्भो योगस्य वेत्तानान्यः पुरातनः ६५ अपांतरतमाश्चैव वेदाचार्यः स उच्यते ॥ प्राचीनगर्भतमृषिं प्रवदंतीह के
चन ६६ उमापतिर्भूतपतिः श्रीकण्ठो ब्रह्मणः सुतः ॥ उक्तवानिदमव्यग्रो ज्ञानं पाशुपतं शिवः ६७ पांचरात्रस्य कृत्स्नस्य वेत्ता तु भगवान्स्वयम् ॥ सर्वेषु च नृप श्रेष्ठज्ञाने
ष्वेतेषु दृश्यते ६८ यथागमं यथाज्ञानं निष्ठानारायणः प्रभुः ॥ न चैनमेव जानंति तमोभूता विशापते ६९ तमेव शास्त्रकर्तारः प्रवदंति मनीषिणः ॥ निष्ठानारायणमृ
षिं नान्योऽस्तीति वचोमम ७० निःसंशयेषु सर्वेषु नित्यं वसति वै हरिः ॥ स संशयान्हेतुबलाद्वाध्यावसतिमाधवः ७१ पांचरात्रविदो ये तु यथाक्रमपरानृप ॥ एकां
तभावोपगतास्ते हरिं प्रविशंति वै ७२

भूतोऽर्थस्तु न सखयणः परमात्मैवेति दृश्यत इत्यर्थः अत्र भिन्नप्रस्थानत्वाभिमानो मूढानामेवेत्याह न चेति ६९ स्वमतमाह तमेवेति ७० निःसंशयेषु श्रुत्यनुभवबलादिति शेषः हेतुबलात्कृतकबलात्
संशयान् ७१ ईदृशा एव पांश्वराणां अपि मुख्यत इत्याह पांश्वरात्रेति ७२

सनातने श्रुतिप्रतिपादितत्वादाय तन्मन्ये उभे अपि तेन पांचरात्रस्य पुं प्रणीतत्वे देविहृतत्वं सूर्यचित्तं तथापि अवांतरतात्पर्यमेवेऽपि परमतात्पर्यत्वे कमेवेत्याह सर्वैरिति 'इदं विश्वं नारायण इति इदं सर्वं यदयमात्मा ब्रह्मैवेदं सर्वं' इत्यादि श्रुतेरर्थो ब्रह्माद्वैतरूपो दर्शितः ७३ शुभाशुभमिति सर्वप्रनारायण एव प्रवर्तकं तर्पामीत्यर्थः । समीरितं वेदे विहितं तस्माद्वर्णनारायणात् ७४ ॥ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे जनपंचाशदधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३४९ ॥ ॥ ७ ॥ पुरुषभेदमंतरेण बंधमोक्षव्यवस्थानुपपत्तेः श्रूयमाणस्यात्मैक्यस्य चानति लघनीयत्वात्संदिहानः पृच्छति बहव इति । नन्वेकस्मिन्नाकाशे कर्णशङ्कुलीरूपोपाधिभेदात् श्रोत्रभेदः कल्पितो बाधिर्यमुश्रवस्त्वादिव्यवहारहेतुः शब्दग्रहासंकरहेतुश्च एवमेकस्मिन्नात्मनि अंतःकरणभेदाज्जीवभेदः कल्पितो बद्धमुक्तव्यवहारहेतुर्भोगासंकरहेतुश्च भविष्यतीति व्यवहारपरमार्थदृष्ट्या पुरुषबहुत्वे कत्वे संभवत इति न तत्र पृष्टव्यमस्तीत्याशंक्याह कोऽयत्रेति योषावायौ तमाग्निरिति वदात्मैवेदं सर्वमित्यात्मभेदश्रुतेरुपासमार्थमौणाभेदपरत्वेनाप्युपपत्तेरात्मैक्यासिद्धौ शङ्कुलीदृष्टांतेनापि उक्तव्यवस्थाकरूपनस्य निर्मूलत्वात्मानांतरेण पाद्वैतासिद्धेः कः श्रेष्ठः पुरुषोऽस्ति को बायो निरस्ति न कोपीत्यर्थः १ लोके व्यवहारे एतदेतस्मिन् व्यवहारे बहव एव पुरुषान्त्वे क इत्यर्थः परमार्थतस्तत्वे क एव न बहव इति भावः २ स्वप्नतमाह बहूनामिति । पूर्णोपाधिषु वसतां पुरुषाणां घटमठाकाशदर्पणमणि कृपाणप्रतिबिंबाद्यात्मनां यथैकायो निर्महाकाशबिंबपुरुषादिरूपा तथैव तमस्मदादीनां योनिं एकं पुरुषं व्याख्यास्यामीत्यर्थः । अयं भावः ऐकात्म्यं श्रुतेस्तात्पर्याभावाद्दामानांतरविरोधाद्वात्यज्येत नांत्यः एकस्मादपि प्राणिकर्मवासना

सांख्यचयोगचसनातनेद्वेवेदाश्चसर्वेनिखिलेनराजन् ॥ सर्वैःसमस्तैर्ऋषिभिर्निरुक्तोनारायणोविश्वमिदंपुराणम् ७३ शुभाशुभकर्मसमीरितंयत्प्रवर्ततेसर्वलोकेषुकिं
चित् ॥ तस्माद्वेषेस्तद्भवतीतिविद्यादिव्यंतरिक्षेभ्युविचाप्सुचेति ७४ ॥ इति श्रीमहाभारते शांति० मोक्ष० प० द्वैपायनोत्पत्तौ ऊनपंचाशदधिकत्रिशतत
मोऽध्यायः ॥ ३४९ ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ बहवःपुरुषाब्रह्मभुताहोएकएवतु ॥ कोह्यत्रपुरुषःश्रेष्ठःकोवायोनिरिहोच्यते १ वैशंपायनउवाच ॥ बहवः
पुरुषालोकेसांख्ययोगविचारणे ॥ नैतदिच्छंतिपुरुषमेकंकुरुकुलोद्वह २ बहूनांपुरुषाणांचयथैकायोनिरुच्यते ॥ तथातंपुरुषंविश्वंव्याख्यास्यामिगुणाधि
कम् ३ नमस्कृत्वाचगुरवेव्यासायविदितात्मने ॥ तपोयुक्तायदांतायवंद्यायपरमर्षये ४

गर्भिताज्ञानसहायात्स्वप्नवद्विषदाद्युत्पत्तेरविरोधात् शङ्कुलीन्यायेनैकस्मिन्नाप्यौपाधिकभेदकल्पनयावंधर्मोक्षादिव्यवस्थोपपत्तेश्च नाद्यः 'उपक्रमोपसंहारावभ्यासोपूर्वताफलं ॥ अर्थवादोपपत्ती चलिर्गतात्पर्यनिर्णये' इत्ये तैल्लिङ्गेऽश्रुतेरैकात्म्ये एव तात्पर्यदर्शनात् तथाहि । सदेवसोम्येदमग्रआसीदेकमेवाद्वितीयमित्युपक्रम्य ऐतदात्म्यमिदं सर्वं तत्सत्यं स आत्मा तत्त्वमसि श्वेतकेतो इति चोपक्रमोपसंहारयोरेकं रूपं ऐतदात्म्यमित्यादेरसकृत् श्रवणमभ्यासः प्रानांतरानवगतत्वादात्मैकतत्त्वस्य अपूर्वता उत तमादेशमप्राक्षीर्येनाश्रुतं श्रुतं भवत्यमतं मतमविज्ञातं विज्ञातमित्येकविज्ञानात्सर्वविज्ञानं फलं यथासौम्यैकेन मृत्पिण्डेन सर्वं मृन्मयं विज्ञातं स्यादिति दृष्टान्ता उपपत्तयः लवणमेतदुदकेऽवधाप्य गन्धफलमत आहरेतीत्यादिरर्थवादः लवणेऽदकन्यायेन ब्रह्मणि जगदयं गन्धकणिकान्यायेन ततो जगदुदयं च प्रतिपादयंस्तस्यैका द्वितीयत्वमवगमयति एवमैकात्म्यं प्रतिपाद्य 'घटसंवृतमाकाशं नीयमाने यथा घटे । घटे नीयेत नाकाशं तद्ब्रह्म जीवो न भोषमः । एक एव तु भूतात्मा भूते भूते प्रकाशते । एक आबहुधा चैव दृश्यते जलचंद्रवत् ॥ अहरहर्गच्छंत्य एतं ब्रह्म लोकं न विंदं त्य तूने हि प्रत्युच्छा' इत्यादि श्रुतिभिर्घटाकाशजलचंद्रादिदृष्टान्तपूर्वकं बंधस्याज्ञानकार्यत्वं प्रतिपाद्यतेऽतो न श्रुतेरुपासनायां तात्पर्यमस्ति प्रत्युत ऐकात्म्ये एवेति व्यक्तमाकरे ३ इदमेव गुरुनमस्कारपूर्वकमाख्यायिका मुखेनोपपादयति नमस्कृत्वेत्यादिना आख्यायिकास्पष्टार्थाः ४

५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ बहवःपुरुषाब्रह्ममिति पुरुषाणांस्तथाऽपिपुरुषांतरं प्रणमतीत्याश्रयं
संघातादन्यःपुरुषोनास्तीतिभावः २३ । २४ बहवःपुरुषाःपुत्रेतिपुत्रसंघातात्मानस्त्वयाउदाहृताः एतदतिक्रान्तं प्रत्यक्षेणैवापहतविषयंवेदाप्रतिपाद्यंनैतद्द्रष्टव्यमित्यर्थः । अनधिगतार्थ

इदंपुरुषसूक्तं हि सर्ववेदेषु पार्थिव ॥ ऋतंसत्यंच विख्यातमृषिसिंहेन चिंतितम् ५ उत्सर्गेणापवादेन ऋषिभिः कपिलादिभिः ॥ अध्यात्मचिंतामाश्रित्य शास्त्राण्यु
क्तानि भारत ६ समासतस्तु यद्व्यासः पुरुषैकत्वमुक्तवान् ॥ ततो हंसं प्रवक्ष्यामि प्रसादादमि तौजसः ७ अत्राप्युदाहरंतीममिति हासं पुरातनम् ॥ ब्रह्मणा सह संवादं व्यं
बकस्य विशांपते ८ क्षीरोदस्य समुद्रस्य मध्ये हाटकसप्रभः ॥ वैजयंत इति ख्यातः पर्वतप्रवरो नृप ९ तत्राध्यात्मगतिदेव एकाकी प्रविचिंतयन् ॥ वैराजसदनात्रि
त्यं वैजयंतं निषेवते १० अथ तत्रासतस्तस्य चतुर्वक्त्रस्य धीमतः ॥ ललाटप्रभवः पुत्रः शिव आगाद्य दृच्छया ११ आकाशेन महायोगी पुरात्रिनयनः प्रभुः ॥ ततः स्वा
त्रिपपाताशुधरणीधरमूर्धनि १२ अग्रतश्चाभवत्प्रीतोषवंदेचापि पादयोः ॥ तं पादयोर्निपतितं दृष्ट्वा सव्येन पाणिना १३ उत्थापयामास तदा प्रभुरेकः प्रजापतिः ॥
उवाच चैनं मगवांश्चिरस्यागतमात्मजम् १४ ॥ पितामह उवाच ॥ स्वागतं ते महाबाहो दिष्ट्या प्राप्तोऽसि मेतिकम् ॥ कच्चिते कुशलं पुत्रस्वाध्यायतपसोः सदा १५ नि
त्यमुग्रतपास्त्वं हिततः पृच्छामि ते पुनः १६ ॥ रुद्र उवाच ॥ त्वत्प्रसादेन भगवन् स्वाध्यायतपसोर्मम ॥ कुशलं चाव्ययं चैव सर्वस्य जगत्स्त्वथ १७ चिरदृष्टो हि भव
वान्वैराजसदने मया ॥ ततोऽहं पर्वतं प्राप्सस्त्वमं त्वत्पादसेवितम् १८ कौतूहलं चापि हि मे एकांतगमनेन ते ॥ नैतत्कारणमल्पं हि भविष्यति पितामह १९ किं नु त
त्सदनं श्रेष्ठं क्षुत्पिपासाविवर्जितम् ॥ सुरासुरैरभ्युषितं ऋषिभिश्चामितप्रभैः २० गंधर्वैरप्सरोगेभ्यश्च ततः संनिषेवितम् ॥ उत्सृज्ये मंगिरिव रमेकाकी प्राप्तवानसि २१
॥ ब्रह्मोवाच ॥ वैजयंतो गिरिवरः सततं सेव्यते मया ॥ अत्रैकाग्रेण मनसा पुरुषं धित्यते विराट् २२ ॥ रुद्र उवाच ॥ बहवः पुरुषा ब्रह्मं स्त्वया सृष्टाः स्वयं भुवा ॥
सृज्यंते चापरे ब्रह्मन्सचैकः पुरुषो विराट् २३ को ह्यसौ चित्यते ब्रह्मं स्त्वयैकः पुरुषोत्तमः ॥ एतन्मे संशयं ब्रह्मिह कौतूहलं हि मे २४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ बहवः पुरुषाः पुत्र
त्वया ये समुदाहृताः ॥ एवमेतदतिक्रान्तं द्रष्टव्यं नैव मित्यपि २५ आधारं तु प्रवक्ष्यामि एकस्य पुरुषस्य ते ॥ बहूनां पुरुषाणां स यथैका यो निरुच्यते २६ त
थातं पुरुषं विश्वं परमं सुमहत्तमम् ॥ निर्गुणं निर्गुणं भूत्वा प्रविशंति सनातनम् २७ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभाव
दीपेनारायणीये ब्रह्मरुद्रसंवादे पंचाशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३५० ॥

ज्ञापकं हि प्रमाणं आत्मभेदश्चाधिगत एवेति न शास्त्रस्य विषयस्तत्परत्वेऽपि हि हिंस्यभेषजमिति वत्तु शास्त्रस्यानुवादकत्वापत्तेः अतस्तत्त्वमस्यादिवाक्यं न गोणाभेदपरमित्यर्थः २५ आधारोऽधिष्ठानं ए
कस्य विराजः सोपाधिकत्वेऽपि पुरुषस्यैकत्वमस्ति किमुत निरुपाधिकत्वे इति भावः २६ विश्वं विराजं परमं सूत्रात्मानं सुमहत्तमं कारणं निर्गुणं शुद्धं अनेनानिरुद्धं प्रद्युम्नं संकर्षणवासुदेवाः क्रमेणोक्ताः ।
तत्र निर्गुणस्यैव निर्गुणेषु वासुदेवे प्रवेश इत्यर्थः २७ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे पंचाशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३५० ॥

इदमेव पुरुषैकत्वं दृष्टान्तेरुपपादयन् कृत्स्नस्य मोक्षशास्त्रस्यार्थमुपसंहरति शृणु पुत्रेत्यादिना । पुरुषः पूर्णत्वात् । शाश्वतः आर्च्यत शून्यत्वात् । अण्वयः अपरिणामित्वात् । अतएव अस्यः अपचयहीनः । अप
मेयः वाङ्मनसातीतत्वात् । सर्वगः सर्वोपादानत्वात् १ सगुणैः बुद्धीं प्रियादि सिद्धैः निर्गुणैः शमादिहीनैर्भूतैः विश्वो विश्वात्मा ज्ञानेन चिन्मात्रेणैव दृश्यः स्वयं प्रकाश इत्यर्थः २ अशरीरः स्थूलसूक्ष्मकार
णशरीरैर्विरहितः न लिप्यति न लिप्यते आकाश इव घटासंगतैर्देवैर्वृक्षत्वादिविभिर्गत्वादिभिर्वा ३ अस्य तत्त्वत्वात् तत्त्वात् तत्त्वात् ममेति अंतरात्माऽपि न प्राप्यः उपाध्यभिनिवेशात् ४ अयमेव विश्वरूप इत्याह विश्वे
ति सर्वेषां शरीरैर्यत्रैव शरीरीत्यर्थः ५ अस्यैव क्षेत्रज्ञत्वं सन्निरुक्तमाह क्षेत्राणीति ६ नान्यमेव क्षेत्रज्ञं क्षेत्रदुक्तांति गत्यामत्यादिकमस्यैव प्रसक्तमित्याशंक्याह नागतिरिति घटाकाशस्यैवाप्रतीतितोऽ
गत्यादिमत्त्वेऽपि वस्तुतो नैवास्ति अतो नैव साज्ञेया अस्मिन्निगतिस्तीति न ज्ञातव्यमित्यर्थः ७ कातर्हि गतिप्रतीतिर्गतिरित्याशंक्यानिर्वचनीयास्मिन् गतिप्रतीतिरित्याह चित्तयामीति गतेर्निर्वचनं
सत्त्वेनासत्त्वेन वा तु निरूप्य पुरुषं यथा ज्ञानं श्रुतिमुक्तं यन् भूतीरनतिक्रम्य वक्ष्यामि यतः सनातनं नित्यैकरूपं यद्विनानारूपं तदिदमित्यमेवेति दुर्निरूपमित्यर्थः ८ अस्य महापुरुषत्वं निर्वक्ति तस्येति

॥ ब्रह्मोवाच ॥ शृणु पुत्र यथा ह्येष पुरुषः शाश्वतोऽव्ययः ॥ अक्षयश्चाप्रमेयश्च सर्वमश्च निरुच्यते १ न स शक्यस्त्वया द्रष्टुं मयाऽन्यैर्वाऽपि सत्तम ॥ सगुणैर्निर्गुणैर्वि
श्वो ज्ञानदृश्यो ह्यसौ स्मृतः २ अशरीरः शरीरेषु सर्वेषु निवसत्यसौ ॥ वसन्नपि शरीरेषु न स लिप्यति कर्मभिः ३ मर्मांतरात्मा तव च ये चान्ये देहसंज्ञिताः ॥ सर्वेषां साक्षि
भूतोऽसौ न ग्राह्यः केनचित्कचित् ४ विश्वमूर्धा विश्वभुजो विश्वपादाक्षि नासिकः ॥ एकश्चरति क्षेत्रेषु स्वैरचारी यथा सुखम् ५ क्षेत्राणि हि शरीराणि बीजं चापि शुभा
शुभम् ॥ तानि वेतिसयोगात्मा सतः क्षेत्रज्ञ उच्यते ६ नागतिर्न गतिस्तस्य ज्ञेया भूतेषु केनचित् ॥ सांख्येन विधिना चैव योगेन च यथाक्रमम् ७ चिंतयामि गतिं चा
स्य न गतिं वेद्विचोत्तराम् ॥ यथा ज्ञानं तु वक्ष्यामि पुरुषं तु सनातनम् ८ तस्यैकत्वं महत्त्वं च सचैकः पुरुषः स्मृतः ॥ महापुरुषशब्दं सविभर्त्यैकः सनातनः ९ एको हु
ताशो बहुधा समिध्यते एकः सूर्यस्तपसो यो निरेका ॥ एको वायुर्बहुधा वातिलो केमहोदधिश्चांभसां यो निरेकः ॥ पुरुषश्चैको निर्गुणो विश्वरूपस्तं निर्गुणं पुरुषं चावि
शंति १० हित्वा गुणमयं सर्वकर्म हित्वा शुभाशुभम् ॥ उभे सत्यानृत्ये तत्त्वा एव भवति निर्गुणः ११

पुरुषांतरसत्त्वे एकस्य महत्त्वं न स्यात् समत्वात् पुरुषाणां ९ ननु क्षेत्रादिभिरपरानृत्यैश्चरति योगावर्तितस्य महांति त्याशंक्यैकस्यैवोपाध्यावे सात्संसारस्तदस्थैश्चरस्य पूर्वमेव निरस्तत्वादित्याशये
नाह एक इति । आद्यो दृष्टान्तोपाधितादात्म्ये ज्ञेयः । द्वितीयस्तोपाधिकर्माणां प्रवृत्तिप्रतिबिंबे जलचांचल्यवत्प्रतीतावसंगित्वेऽप्युपाधिप्रकाशकत्वे च । तपसः प्रकाशस्य श्रुतौ तु 'एक एवाग्निर्बहु
धा समिद्धः एकः सूर्यो विश्वमनुप्रभूतः एकैवोषाः सर्वमिदं विभात्येकं वा इदं विभूय सर्वं' इति दृष्टान्तप्रत्ययं पृथगुक्तं । सर्वेऽप्येकस्यानेकत्वे दृष्टान्ता एते वायुदृष्टान्तोऽप्यसंगत्व एव । समुद्रदृष्टान्तस्तत्पत्तिलयस्था
नत्वे इति विवेकः दृष्टान्तानुक्तादार्ष्टिकमाहार्थेन पुरुषश्चेति । निर्गुणोऽपि मायया विश्वरूपो भवति । विश्वानि चरुपाणि तमेवाविशंति समुद्रादुद्धृता आपः समुद्रमिवेत्यर्थः १० कदा निर्गुणं पुरुषं वि
शंतीत्यत आह हित्वेति । गुणमयं देहं द्रियाद्यहंकारांतं हित्वा तद्वानाशुभाशुभकर्मत्वत्वात्ततः सत्यानृत्ये सत्यमक्षरं जीवाख्यमनृतं प्रधानं भोक्तारं भोग्यं चत्यक्त्वेत्यर्थः । क्षरं प्रधानममृताक्षरं हरः क्षरात्म
नावीशते देव एक इति । अमृतोऽक्षर इति वक्तव्ये अमृताक्षरमिति च्छांदस उवाच भाषः ११

तन्निर्गुणमचित्यमनोऽतीतज्ञात्वासाक्षात्कृत्यचतुष्टयं भावसूक्ष्मं विचरेत् । भावस्य सत्तामात्रस्य सूक्ष्मं सूक्ष्मरूपभूतं चतुष्टयमनिरुद्धप्रद्युम्नसंकरणवासुदेवापरपर्यायमधिदैवं विराट् सूत्रांतर्यामिशुद्धब्रह्मरूपमध्यात्मं । विश्वतैजसप्राज्ञतुरीयसंज्ञमवस्थाचतुष्टयं संचरेत् । स्थूलसूक्ष्मप्रविलापनक्रमेण यो नित्यं समाधिमनुसिद्धेदित्यर्थः । तस्य लक्षणमसमुद्भूतः अत्यंतं शांतः स एव परमं पुरुषं गच्छेन्नान्यदित्यर्थः १२ एवं योगमार्गेण केचिद्योगाः अपरे सांख्या आत्मानं प्रत्यक्षमेकात्मनं ब्रह्माभिन्नमिच्छन्ति १३ पक्षद्वयेऽपि परमात्मशब्दार्थमाह सार्धेन तत्रेति १४ आत्मशब्दार्थमाह कर्मेति १५ सप्तदशकेन राशिना लिंगशरीरेण सः सोपाधिरात्मा जीवः स च कर्मभेदादेव तिर्यगादिभावमापन्नो बहुविध इत्याह एवमिति । एवमौपाधिके पुरुषबहुत्वे सति ये स्वतएव पुं बहुत्वं प्राहुर्निरीश्वरसांख्यादयस्ते भ्रांता इत्यर्थः १६ एवं बहुः पुरुषा राजसुताहो एक एव चेत्यस्य प्रश्रयोत्तरं सिद्धांते पुरुषैक्यमुक्तं । संप्रति ब्रह्मविद्यासमाप्तौ मंगलार्थं तदेवानुसंधानो 'भोक्ता भोग्यं प्रेरितारं च मत्वा सर्वं प्रोक्तं त्रिविधं ब्रह्म मेतत्' इति श्रुतेरर्थभोक्तृभोग्ययोर्ब्रह्माभेदं दर्शयति यत्तदित्यादिना धामप्रकाशकं विज्ज्योतिः तदेव परं वेद्यं तदेव च बोद्धा बोद्धा योऽयं जीवः स एव बोधनीय ईश्वर इत्यर्थः यथोक्तं वृद्धैः । 'अन्वेष्टव्यात्म

अचित्यं चापि तं ज्ञात्वा भावसूक्ष्मं चतुष्टयम् ॥ विचरेद्योऽसमुद्भूतः स गच्छेत्पुरुषं शुभम् १२ एवं हि परमात्मानं केचिदिच्छन्ति पंडिताः ॥ एकात्मानं तथात्मानमपरे ज्ञानचितकाः १३ तत्र यः परमात्मा हि स नित्यं निर्गुणः स्मृतः ॥ सहिनारायणो ज्ञेयः सर्वात्मा पुरुषो हि सः १४ न लिप्यते फलैश्चापि पद्मपत्रमिवांभसा ॥ कर्मात्मा त्व परो योऽसौ मोक्षबंधैः स युज्यते १५ सप्तदशकेन राशिना युज्यते च सः ॥ एवं बहुविधः प्रोक्तः पुरुषस्ते यथाक्रमम् १६ यत्तत्कृत्स्नं लोकतंत्रस्य धाम वेद्यं परं बोधनीयः सर्वोद्धा ॥ मंता मंतव्यं प्राशिता प्राशनीयं घ्राता घ्रेयं स्पर्शिता स्पर्शनीयम् १७ द्रष्टा द्रष्टव्यं श्राविता श्रावणीयं ज्ञाता ज्ञेयं सगुणं निर्गुणं च ॥ यद्वै प्रोक्तं तात सम्यक् प्रधानं नित्यं चैतच्छाश्वतं चाव्ययं च १८ यद्वै सूते धातुराद्यं विधानं तद्वै विप्राः प्रवदन्तेऽनिरुद्धम् ॥ यद्वै लोके वैदिकं कर्म साधु आशीर्युक्तं तद्वै तस्यैव भाव्यम् १९ देवाः सर्वे मुनयः साधुशांतास्तं प्राग्वंशेयज्ञभागं भजन्ते ॥ अहं ब्रह्मा आद्य ईशः प्रजानां तस्माज्जातस्त्वं च मत्तः प्रसूतः २० मतो जगज्जंगमं स्थावरं च सर्वं वेदाः सरहस्या हि पुत्र २१ चतुर्विभक्तः पुरुषः स क्रीडति यथेच्छति ॥ एवं स भगवान्स्वेन ज्ञानेन प्रतिबोधितः २२

विज्ञानात्प्राक्प्रमादत्वमात्मनः ॥ अन्विष्टः स्यात्प्रमातैव पाप्मदोषादिवर्जित इति । न केवलमात्मन एव मेतुं मेतव्यत्वादिकमपि तु घ्रेयत्वादिकमपि तस्यैवेत्याह घ्रातेत्यादिना १७ किं बहुना यत्प्रधानमनात्मात्वेन प्रसिद्धं घ्रेयादीनामुपादानं तदप्यात्मैवेत्याह यद्वै प्रोक्तमिति यत्प्रधानमिति प्रोक्तं पदविधातुः आद्यं विधानं महत्त्वं सूतेतदपि एतदेवेत्यन्वयः । एतदेव विशिनष्टि नित्यं च्छंसीनं अतएव शाश्वतमनादि अव्ययमपरिणामि परिणामिनो हि विकारवत्त्वादाद्यं तत्त्वप्रधानस्य युज्यते न त्वतादृशस्य पुरुषस्य १८ तदेव परं सांख्यमहत्त्वेनाभिमतं विप्राः पूर्णज्ञाना ब्राह्मणा अनिरुद्धमईकाराख्यमाहुः । अयमेव वैदिककर्मणामधिष्ठात्री देवतेत्याह यद्वै लोके इति आशीर्युक्तं कर्मस्यैव तादर्थ्येनैव भाष्यं धितनीयं अनेनाग्निहोत्रेणानिरुद्धात्मा वासुदेवः प्रीयतामिति कर्मावसरेऽनुसंधानं कर्तव्यमित्यर्थः १९ इदमेव सदाचारप्रदर्शनेन द्रष्टव्यं देवा इत्यादिना २० मत्त इति ब्रह्मभारण्यादेवतामजैरविस्थावरं जगत्प्रात्मैक्यं विराजमानं येत्यर्थः २१ पांचरात्रमार्गमुपसंहरति चतुर्विभक्त इति चतुर्विभक्तः चतुर्धा वासुदेवादिरूपेण विभक्तः क्रीडति शास्यशासितृभावेन भोग्यभोक्तृभावेन चेत्यर्थः । एवं स भगवान् वासुदेव उपाध्यायैश्चादबुद्ध इत्यनस्त्वेन स्वरूपमभिभेदज्ञानेन प्रतिबोधितः स न जीवत्वं परित्यज्य-

वासुदेव एव भवतीत्यर्थः । ननु चतुर्विभक्त इत्युपसंहारो न युज्यते पांचरात्रमतस्या वैदिकस्य श्रौते सांख्ययोगमतेऽनुपसंहार्यत्वादिति चेत्कृत्स्नभावादिति ब्रूमः तथा हि । भगवदाराधनं विना संन्यासपूर्वकं सांख्यमनुतिष्ठतश्चित्काग्रस्याभावाद्बुद्धिर्भ्रंश्यति ततश्चारूढपतिततास्ति उभयं ब्रह्ममिति यथोक्तं श्रीभागवते । श्रेयः कृतिभक्तिमुदस्यते विभो ह्यिच्छति ये केवलबोधलब्धये ॥ तेषामसौ क्लेश स पूर्वकं सांख्यमनुतिष्ठतश्चित्काग्रस्याभावाद्बुद्धिर्भ्रंश्यति ततश्चारूढपतिततास्ति उभयं ब्रह्ममिति यथोक्तं श्रीभागवते । श्रेयः कृतिभक्तिमुदस्यते विभो ह्यिच्छति ये केवलबोधलब्धये ॥ तेषामसौ क्लेश ल एवाशिष्यते नाग्ययथास्थूलतुषावयातिनां ॥ येऽप्येवं विदास विमुक्तमानिनस्त्वेव्यस्तभावादविशुद्धबुद्धयः । आरुह्य कृच्छ्रेण परंपदंततः पतत्यधो नादृत्युष्मदंश्रयः इति । यथा योगिनामपि प्रत्यक्षत्वाधिगमोऽंतरायाभावश्च न भगवदाराधनं विना भवतीति स्मर्यते । ततः प्रत्यक्षे तनाधिगमोऽंतरायाभावश्च अंतरायास्तु योगिरेवोक्ताः व्याधिस्त्यानसंशयप्रमादालस्याविरतिभ्रांतिदर्शनालब्धभूमि कात्त्वानवस्थितत्वानि चित्तविक्षेपास्तं इतरायाः । दुःखदोर्मनस्यांगमेजयत्वश्वासप्रश्वासाविशेषसहभुव इति । तथानते माधवतावकाः कश्चिद्भ्रंश्यति मार्गात्स्वयिबद्धसौहृदाः ॥ त्वयाऽभिगुप्तवि चरंति निर्भया विनायकानीकपमूर्धसुप्रभो इति । तस्माद्भक्तौ कृत्स्नस्य शास्त्रफलस्यांतर्भावोऽस्ति अतस्तयैवोपसंहारो युक्तः २२ परमप्रकृतौ सांख्ययोगावुपसंहरति एतत्त इति तथा च ज्ञानस्यैव प्राकर णिकत्वात्तत्प्रकरणे पठिता भक्तिस्तदंगभावं भजत इति भावः तथा चोक्तं भगवता । भक्त्या मामभिजानातीति । श्रुतिरपि 'यस्य देवपराभक्तिर्यथा देवतथा गुरो ॥ तस्यैते कथिता त्वर्थाः प्रकाशं ते महात्मनः'

एतत्ते कथितं पुत्रयथावदनुपृच्छतः ॥ सांख्यज्ञाने तथा योगे यथावदनुवर्णितम् २३ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नारायणीयसमाप्तौ एकपंचाशदधि कत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३५१ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ धर्मापितामहे नोक्तमोक्षधर्माश्रिताः शुभाः ॥ धर्ममाश्रमिणां श्रेष्ठं वक्तुमर्हति मे भवान् १ भीष्म उवाच ॥ सर्वत्र विहितो धर्मः स्वर्गः सत्यफलमहत् ॥ बहुद्वारस्य धर्मस्य नेहास्ति विफला क्रिया २ यस्मिन् यस्मिन् श्रवणविषये यो यो याति विनिश्चयम् ॥ स तमेवाभिजानाति नान्यं भरतसत्तम ३ इमां च त्वं न रव्याघ्रश्रोतुमर्हसि मे कथाम् ॥ पुराशक्रस्य कथितानां रदेन महर्षिणा ४ महर्षिर्नारदो राजन्सिद्धस्त्रैलोक्यसंमतः ॥ पर्येतिक्रमशो लोकान् वायुरव्याहतो यथा ५ सकदा चिन्महेष्वासदेव राजालयंगतः ॥ स कृतश्च महेंद्रेण प्रत्यासन्नगतोऽभवत् ६ तं कृतक्षणमासीनं पर्यपृच्छच्छचीपतिः ॥ महर्षे किंचि दाश्चर्यमस्ति दृष्टं त्वयाऽनघ ७ यदा त्वमपि विप्रपेक्षैर्लोक्यं संचराचरम् ॥ जातकौतूहलोनित्यं सिद्धश्चरसि साक्षिवत् ८

इति भक्तेर्ज्ञातृत्वं दर्शयति तदर्थं संग्रहः कर्मभिर्भगवद्भक्तिर्भक्त्येश्वरकृपातया ॥ ज्ञानं तेन विमुक्तिश्च मोक्षधर्मार्थसंग्रहः २३ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठे भारतभावदीपे एकपंचाशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३५१ ॥ ॥ यद्यपि सुलभाजनकसंवादे संन्यासस्यैव श्रेष्ठ्यं स्थितं तथाऽपि सर्वैः प्रकारैः सुखहेतुत्वेन श्रेष्ठतरः को वा आश्रम इति जिज्ञासया पृच्छति धर्मो इति आश्रमिणां आश्रम वसांमध्ये श्रेष्ठं प्रशस्यतमं धर्ममाश्रमधर्मं वक्तुमर्हति भवान् अयं भावः । संन्यासः श्रेष्ठोऽपि तद्वर्माणामत्यंतं दुरनुष्ठेयत्वात् यथोक्तं तत्रैव सुलभाजनकसंवादे । 'आधिपत्ये तथा तुल्ये निग्रहानुग्रहात्मके ॥ राजभिर्भिक्षुकास्तुल्या मुच्यंते केन हेतुना' इति । तत्रारूढपातित्यं कलौ संभावितमतोन शयानः पतत्यध इति न्यायेन यत्र पातित्यं नास्त्यूर्ध्वगतिश्च सर्वैः प्रकारैः संभाव्यते तादृश आश्रमः प्रशस्ततरः कः इति प्रष्टुमभिप्राय इति १ सर्वत्राश्रमे पुर्विहितो धर्मः स्वर्गः स्वर्गसाधनं सत्यफलमबाधितमोक्षारूपफलसाधनं च भवति साधने साध्योपचारः बहूनि यज्ञदानादीनि द्वाराण्यस्य २ यस्मिन्निति सर्वेष्वश्रमेषु स्वर्गो मोक्षश्चास्ति ते पुत्रयस्य रुचिस्तेन सकृत्कृत्योनाग्यं धर्मं बहुमन्यते इति श्लोकद्वयार्थः ३ एवं सत्यपि न्यायागतधनस्य गृहस्थस्य श्रेष्ठतमत्वं प्रतिपादयितुं च्छूट्युपाख्यानमारभते इमां च त्वं न रव्याघ्रेत्यादिना ४ । ५ । ६ । ७ । ८

॥ अतिथिरुवाच ॥ अहमप्यत्रमुह्यामिममाप्येषमनोरथः ॥ सचसंनिश्चयंयामिबहुद्वारेत्रिविष्टे ९ केचिन्मोक्षं प्रशंसंतिकेचिदज्ञफलं द्विजाः ॥ वानप्रस्थाश्रयाः
केचिद्गार्हस्थ्यं केचिदास्थिताः १० राजधर्माश्रयं केचिद्वैदिकं केचिदात्मफलाश्रयम् ॥ गुरुधर्माश्रयं केचिद्वैदिकं केचिद्वैदिकं संप्रयमाश्रयम् ११ मातरं पितरं केचिच्छुश्रूषंतो दिवंगताः ॥
अहिंसयाऽपरेस्वर्गं सत्येन च तथाऽपरे १२ आहवेऽभिमुखाः केचिन्निहतास्त्रिदिवंगताः ॥ केचिदुच्छ्रवतैः सिद्धाः स्वर्गमार्गं समाश्रिताः १३ केचिदध्ययने युक्ता वेदव्रत
पराः शुभाः ॥ बुद्धिमंतो गताः स्वर्गं तुष्टात्मानो जितेंद्रियाः १४ आर्जवेनापरे युक्तानिहताना जैर्वैजैः ॥ ऋजवो नाकपृष्ठे वै शुद्धात्मानः प्रतिष्ठिताः १५ एवं बहुवि
धैर्लोकैर्धर्मद्वारैरनावृत्तैः ॥ ममापि मतिराविग्रामे च लेखे वा युना १६ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि उच्छ्रवच्युपाख्याने चतुःपञ्चाशदधिक
त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३५४ ॥ ॥ अतिथिरुवाच ॥ उपदेशं तु ते विप्रैः करिष्ये हं यथाक्रमम् ॥ गुरुणामेयथाऽऽख्यातमर्थं तत्त्वं तु मे शृणु १ यत्र पूर्वाभिसर्गे वै धर्म
चक्रं प्रवर्तितम् ॥ नैमिषे गोमतीतीरे तत्र नागाह्वयं पुरम् २ समग्रैस्त्रिदशैस्तत्र दृष्टमासीद्विजर्षभ ॥ यत्रेन्द्रातिक्रमं च क्रमाधाताराजसत्तमः ३ कृताधिवासो धर्मात्मा
तत्र चक्षुःश्रवामहान् ॥ पद्मनाभो महानागः पद्मइत्येव विश्रुतः ४ सवाचा कर्मणा चैव मनसा च द्विजर्षभ ॥ प्रसादयति भूतानि त्रिविधे वर्त्मनि स्थितः ५ साम्राभेदेन दा
नेन दंडेनेति चतुर्विधम् ॥ विषमस्थं समस्थं च चक्षुर्ध्यानेन रक्षति ६ तमतिक्रम्य विधिना प्रभुमर्हसि काक्षितम् ॥ सते परमकंधर्मन मिथ्यादर्शयिष्यति ७ सहिसर्वा
तिथिर्नागो बुद्धिशास्त्रविशारदः ॥ गुणैरनुपमैर्युक्तः समस्तैराभिकामिकैः ८ प्रकृत्या नित्यसलिलो नित्यमध्ययने रतः ॥ तपो दमाभ्यां संयुक्तो वृत्तेनानवरेण च ९
यज्वादानपतिः क्षांतो वृत्ते च परमे स्थितः ॥ सत्यवागनम्रयुश्च शीलवान्नियतेंद्रियः १० शेषान्नभोक्ता वचनानुकूलो हिताजो वृत्तकृता कृतज्ञः ॥ अवैरकूटतहितेनि
युक्तो गंगाहृदांभोऽभिजनोपपन्नः ११ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि उच्छ्रवच्युपाख्याने चतुःपञ्चाशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३५५ ॥ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥
अतिभारोऽद्य तस्यैव भारावतरणं महत् ॥ पराश्रमकरं वाक्यमिदं मे भवतः श्रुतम् १ अध्वक्तांतस्य शयनं स्थानं क्वांतस्य चासनम् ॥ तृषितस्य च पानीयं क्षुधार्तस्य च
भोजनम् २ ईप्सितस्यैव संप्राप्तिरन्नस्य समयेऽतिथेः ॥ एषितस्यात्मनः काले वृद्धस्यैव सुतो यथा ३ मनसा चिंतितस्यैव प्रीतिस्त्रिगुणस्य दर्शनम् ॥ प्रह्लादयति मां
वाक्यं भवता यदुदीरितम् ४ दत्तचक्षुरिवाकाशे पश्यामि विमृशामि च ॥ प्रज्ञानवचनाद्योऽयमुपदेशो हि मे कृतः ५

२। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठेये भारतभावदीपे पञ्चाशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३५४ ॥ ॥ उपदेशं त्विति १। २। ३

॥ अतिथिरुवाच ॥ अहमप्यत्रमुह्यामिममाप्येषमनोरथः ॥ सचसंनिश्चयंयामिबहुद्वारेत्रिविष्टे ९ केचिन्मोक्षं प्रशंसंतिकेचिदज्ञफलं द्विजाः ॥ वानप्रस्थाश्रयाः
केचिद्गार्हस्थ्यं केचिदास्थिताः १० राजधर्माश्रयं केचिद्वैदिकं केचिदात्मफलाश्रयम् ॥ गुरुधर्माश्रयं केचिद्वैदिकं केचिद्वैदिकं संप्रयमाश्रयम् ११ मातरं पितरं केचिच्छुश्रूषंतो दिवंगताः ॥
अहिंसयाऽपरेस्वर्गं सत्येन च तथाऽपरे १२ आहवेऽभिमुखाः केचिन्निहतास्त्रिदिवंगताः ॥ केचिदुच्छ्रवतैः सिद्धाः स्वर्गमार्गं समाश्रिताः १३ केचिदध्ययने युक्ता वेदव्रत
पराः शुभाः ॥ बुद्धिमंतो गताः स्वर्गं तुष्टात्मानो जितेंद्रियाः १४ आर्जवेनापरे युक्तानिहताना जैर्वैजैः ॥ ऋजवो नाकपृष्ठे वै शुद्धात्मानः प्रतिष्ठिताः १५ एवं बहुवि
धैर्लोकैर्धर्मद्वारैरनावृत्तैः ॥ ममापि मतिराविग्रामे च लेखे वा युना १६ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि उच्छ्रवच्युपाख्याने चतुःपञ्चाशदधिक
त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३५४ ॥ ॥ अतिथिरुवाच ॥ उपदेशं तु ते विप्रैः करिष्ये हं यथाक्रमम् ॥ गुरुणामेयथाऽऽख्यातमर्थं तत्त्वं तु मे शृणु १ यत्र पूर्वाभिसर्गे वै धर्म
चक्रं प्रवर्तितम् ॥ नैमिषे गोमतीतीरे तत्र नागाह्वयं पुरम् २ समग्रैस्त्रिदशैस्तत्र दृष्टमासीद्विजर्षभ ॥ यत्रेन्द्रातिक्रमं च क्रमाधाताराजसत्तमः ३ कृताधिवासो धर्मात्मा
तत्र चक्षुःश्रवामहान् ॥ पद्मनाभो महानागः पद्मइत्येव विश्रुतः ४ सवाचा कर्मणा चैव मनसा च द्विजर्षभ ॥ प्रसादयति भूतानि त्रिविधे वर्त्मनि स्थितः ५ साम्राभेदेन दा
नेन दंडेनेति चतुर्विधम् ॥ विषमस्थं समस्थं च चक्षुर्ध्यानेन रक्षति ६ तमतिक्रम्य विधिना प्रभुमर्हसि काक्षितम् ॥ सते परमकंधर्मन मिथ्यादर्शयिष्यति ७ सहिसर्वा
तिथिर्नागो बुद्धिशास्त्रविशारदः ॥ गुणैरनुपमैर्युक्तः समस्तैराभिकामिकैः ८ प्रकृत्या नित्यसलिलो नित्यमध्ययने रतः ॥ तपो दमाभ्यां संयुक्तो वृत्तेनानवरेण च ९
यज्वादानपतिः क्षांतो वृत्ते च परमे स्थितः ॥ सत्यवागनम्रयुश्च शीलवान्नियतेंद्रियः १० शेषान्नभोक्ता वचनानुकूलो हिताजो वृत्तकृता कृतज्ञः ॥ अवैरकूटतहितेनि
युक्तो गंगाहृदांभोऽभिजनोपपन्नः ११ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि उच्छ्रवच्युपाख्याने चतुःपञ्चाशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३५५ ॥ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥
अतिभारोऽद्य तस्यैव भारावतरणं महत् ॥ पराश्रमकरं वाक्यमिदं मे भवतः श्रुतम् १ अध्वक्तांतस्य शयनं स्थानं क्वांतस्य चासनम् ॥ तृषितस्य च पानीयं क्षुधार्तस्य च
भोजनम् २ ईप्सितस्यैव संप्राप्तिरन्नस्य समयेऽतिथेः ॥ एषितस्यात्मनः काले वृद्धस्यैव सुतो यथा ३ मनसा चिंतितस्यैव प्रीतिस्त्रिगुणस्य दर्शनम् ॥ प्रह्लादयति मां
वाक्यं भवता यदुदीरितम् ४ दत्तचक्षुरिवाकाशे पश्यामि विमृशामि च ॥ प्रज्ञानवचनाद्योऽयमुपदेशो हि मे कृतः ५

चक्षुःश्रवाः सर्पः ४ त्रिविधे कर्मज्ञानोपास्त्यात्मके ५ चक्षुःचक्षुरादि ध्यानेन वस्तुतत्त्वानुसंधानेन ६ अतिक्रम्यापगम्य ७ आभिकाभिकैरमीप्सितैः ८ नित्यं सलिलवर्निर्मलो नित्यसलिलः ९। १०
११ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठेये भारतभावदीपे पञ्चाशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३५५ ॥ ॥ अतिभारेति १। २। ३। ४। ५

६ । ७ । ८ चतुर्थधर्मो मोक्षधर्मस्तेन संयुक्तं ९ । १० । ११ ॥ इति शान्तिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नी० भा० षट्षं चाशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३५६ ॥ सवनानीति १ । २ । ३ । ४
 बाढमेवंकरिष्यामि यथा मेभाषते भवान् ॥ इमां हि रजनीं साधो निवसस्व मया सह ६ प्रभाते यास्यति भवान् पर्याश्वस्तः सुखोषितः ॥ असौ हि भगवान् सूर्यो मंदरशि-
 रवाङ्मुखः ७ ॥ भीष्म उवाच ॥ ततस्तेन कृतातिथ्यः सोऽतिथिः शत्रुसूदन ॥ उवास किल तारात्रिंशत्तेन द्विजेन वै ८ चतुर्थधर्मसंयुक्तं तयोः कथयतोस्तदा ॥
 व्यतीतासानि शाकृत्स्ना सुखेन दिवसोपमा ९ ततः प्रभातसमये सोऽतिथिस्तेन पूजितः ॥ ब्राह्मणेन यथाशक्त्या स्वकार्यमभिकांक्षता १० ततः सविप्रः कृतकर्म
 निश्चयः कृताभ्यनुज्ञः स्वजनेन धर्मकृत् ॥ यथोपदिष्टं भुजगेंद्रसंश्रयं जगाम काले सुकृतैकानिश्चयः ११ ॥ इति श्रीमहाभारतेशान्तिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि उच्छ्रुत्यु-
 पाख्याने षट्षं चाशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३५६ ॥ भीष्म उवाच ॥ सवनानि विचित्राणि तीर्थानि च सरांसि च ॥ अभिगच्छन् क्रमेण स्मकंचिन्मुनिमुप-
 स्थितः १ तंस तेन यथोदिष्टं नागं विप्रेण ब्राह्मणः ॥ पर्यपृच्छद्यथान्यायं श्रुत्वैव च जगाम सः २ सोऽभिगम्य यथान्यायं नागायतनमर्थवित् ॥ प्रोक्तवानहमस्मीति
 भोः शब्दालंकृतं वचः ३ ततस्तस्य वचनं श्रुत्वा रूपिणी धर्मवत्सला ॥ दर्शयामास तं विप्रं नागपत्नीपतिव्रता ४ सा तस्मै विधिवत् पूजां च क्रेधर्मपरायणा ॥ स्वागते नाग-
 तं कृत्वा किंकरोमीति चाब्रवीत् ५ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ विश्रांतोऽभ्यर्चितश्चास्मि भवत्याशुक्षणया गिरा ॥ द्रष्टुमिच्छामि भवति देवं नागमनुत्तमम् ६ एतद्विपरमं
 कार्यमेतन्मे परमेष्ठितम् ॥ अनेन चार्थेनास्म्यद्य संप्राप्तः पन्नगाश्रमम् ७ ॥ नागभार्यो वाच ॥ आर्यः सूर्यरथं वोढुं गतोऽसौ मासचारिकः ॥ सप्ताष्टभिर्दिनैर्विप्र-
 दर्शयिष्यत्यसंशयम् ८ एतद्विदित्वा आर्यः सविप्रः ९ ॥ भर्तुर्भवतु किंचान्यत्क्रियतां तद्वदस्व मे ९ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ अनेन निश्चयेनाहं साध्वि संप्राप्त-
 वानिह ॥ प्रतीक्षन्नागमंदेवित्स्याम्यस्मिन्महावने १० संप्राप्तस्यैव चाव्यग्रमावेद्योऽहमिहागतः ॥ ममाभिगमनं प्राप्तो वाच्यश्च वचनं त्वया ११ अहमप्यत्र
 वत्स्यामि गोमत्याः पुलिने शुभे ॥ कालं परिमिताहारो यथोक्तं परिपालयन् १२ ततः सविप्रस्तानां गीं समाधाय पुनः पुनः ॥ तदेव पुलिनं नद्याः प्रययौ ब्राह्मणं
 भः १३ ॥ इति श्रीमहाभारतेशान्तिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि उच्छ्रुत्युपाख्याने षट्षं चाशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३५७ ॥ भीष्म उवाच ॥ अथ तेन नर-
 श्रेष्ठ ब्राह्मणेन तपस्विना ॥ निराहारेण वसता दुःखितास्ते भुजंगमाः १ सर्वे संभूय सहिता ह्यस्य नागस्य बांधवाः ॥ भ्रातरस्तनयाभार्या ययुस्तं ब्राह्मणं प्रति २
 तेऽपश्यन् पुलिने तं वै विविक्तेनियतव्रतम् ॥ समासीनं निराहारं द्विजं जप्यपरायणम् ३ ते सर्वे समतिक्रम्य विप्रमभ्यर्च्य चासकृत् ॥ ऊर्चुर्वाक्यमसंदिग्धमातिथेयस्य
 बांधवाः ४ षष्ठो हि दिवसस्तेऽद्य प्राप्तस्येहतपोधन ॥ न चाभिभाषसे किंचिदाहारं धर्मवत्सल ५

५ । ६ । ७ । ८ विवासकरणं प्रवासकारणं ९ । १० । ११ । १२ । १३ ॥ इति शान्तिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे सप्तर्षं चाशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३५७ ॥
 अथेति १ । २ । ३ समतिक्रम्योत्पत्त्य ४ । ५

६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ ॥ इति शान्तिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे अष्टर्षं चाशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३५८ ॥ ॥ ७ ॥ अथेति

अस्मानभिगतश्चासिवयंचत्वा मुपस्थिताः ॥ कार्यं चातिथ्यमस्माभिर्वयंसर्वे कुटुंबिनः ६ मूलं फलं वापणं वापयो वा द्विजसत्तम ॥ आहारहेतोरन्नं वाभोक्तुमर्हसि ब्रा-
 ह्मण ७ त्यक्ताहारेण भवतावने निवसता त्वया ॥ बालवृद्धमिदं सर्वं पीडयते धर्मसंकरात् ८ न हि नो भूणहाकश्चिज्जाता पद्यन्ततोऽपि वा ॥ पूर्वाशीवाकुले ह्यस्मिन् देवता-
 तिथिबंधेषु ९ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ उपदेशेन युष्माकमाहारोऽयं कृतो मया ॥ द्विरूनं दशरात्रं वै नागस्यागमनं प्रति १० यद्यष्टरात्रेऽतिक्रान्तिनागमिष्यति पन्नगः ॥
 तदाऽऽहारं करिष्यामि तन्निमित्तमिदं व्रतम् ११ कर्तव्यो न च संतापो गम्यतां च यथागतम् ॥ तन्निमित्तमिदं सर्वं नैतद्भेतुमिहार्हं १२ ते तेन समनुज्ञाता ब्राह्मणेन भु-
 जंगमाः ॥ स्वमेव भवनं जगमुरकृतार्थानरर्षभ १३ ॥ इति श्रीमहाभारतेशान्तिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि उच्छ्रुत्युपाख्याने अष्टर्षं चाशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३५८ ॥
 ॥ भीष्म उवाच ॥ अथ काले बहुतिथे पूर्णप्राप्तो भुजंगमः ॥ दत्ताभ्यनुज्ञः स्वधर्मकृतकर्माविवस्वता १ तं भार्याऽप्युपचक्राम पादशौचादिभिर्गुणैः ॥ उपपन्नां च तां सार्धं
 पन्नगः पर्यपृच्छत् २ अथ त्वमसि कल्याणि देवतातिथिपूजने ॥ पूर्वमुक्तेन विधिना युक्तियुक्तेन तत्समम् ३ न खल्वस्य कृतार्थेन स्त्रीषु द्यामादवीकृता ॥ माद्विद्योनेन सुश्रो-
 णिविमुक्ता धर्मसेतुना ४ ॥ नागभार्यो वाच ॥ शिष्याणां गुरुशुश्रूषा विप्राणां वेदधारणम् ॥ भृत्यानां स्वामिव च न राज्ञो लोकानुपालनम् ५ सर्वभूतपरित्राणं क्षत्रध-
 र्म इहोच्यते ॥ वैश्यानां यज्ञसंवृत्तिरातिथेयसमन्विता ६ विप्रक्षत्रियवैश्यानां शुश्रूषाश्च द्रव्यकर्मतत् ॥ गृहस्थधर्मो नागेंद्रसर्वभूतहितौषिता ७ नियताहारतानित्यं व्र-
 तचर्या यथाक्रमम् ॥ धर्मो हि धर्मसंबन्धादिन्द्रियाणां विशेषतः ८ अहं कस्य कुतो वाऽपि कः को मेहमवेदिति ॥ प्रयोजनमतिर्नित्यमेवं मोक्षाश्रमेव सेतु ९ पतिव्रतात्वं भा-
 र्यायाः परमो धर्म उच्यते ॥ तवोपदेशान्नागेंद्रतच्च तत्त्वेन वेदिवै १० साऽहं धर्मविजानंती धर्मनित्ये त्वयि स्थिते ॥ सत्पथं कथमुत्सृज्य यास्यामि विपथं पथः ११ देवता-
 नां महाभाग धर्मचर्या न हीयते ॥ अतिथीनां च सत्कारेनित्ययुक्ताऽस्म्यतं द्रिता १२ सप्ताष्टदिवसास्त्वद्यविप्रस्येहागतस्य वै ॥ तच्च कार्यं न मे ख्यातिदर्शनं तव कांक्ष-
 ति १३ गोमत्यास्त्वेषु पुलिने त्वदर्शनं समुत्सुकः ॥ आसीनो वर्तयन् ब्रह्म ब्राह्मणः संशितव्रतः १४ अहं त्वनेन नागेंद्रसत्यपूर्वं समाहिता ॥ प्रस्थाप्यो मत्सकाशं संप्रा-
 प्तो भुजगोत्तमः १५ एतच्छ्रुत्वा महाप्राज्ञ तत्र गंतुं त्वमर्हसि ॥ दातुमर्हसि वा तस्य दर्शनं दर्शनश्रवः १६ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारतेशान्तिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि उच्छ्रु-
 त्युपाख्याने एकोनषष्ट्यधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३५९ ॥ ॥ ७ ॥

१ । २ । ३ अकृतार्थेन धर्मसेतुना ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ मेमां प्रतिख्यातिकथयति १३ वर्तयन् आवर्तयन् ब्रह्मवेदं १४ । १५ दर्शनश्रवः
 हेतुर्ष १६ ॥ ॥ इति शान्तिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे एकोनषष्ट्यधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३५९ ॥ ७ ॥

अथेति १ । २ सौरभेयादिव्यगंधवहाः ३ । ४ । ५ स्तोककश्चातकः ६ हित्वाविना प्रतिपालयेत्प्रामुखात् त्वदर्शनं विनाऽस्यकोऽपि विप्रो मा भूदित्यर्थः अभिजने सदर्शनात्स्तुल्योऽप्यन्यो नागोऽपि कश्चिन्नपर्युपासते परित्यज्य न आस्ते अतिथित्यक्तान कश्चित्स्वकुले आस्ते इत्यर्थः ७ सहजं संपत्त्वजातिजं ८ भूगहृत्यैव भूगहृत्यैव ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७

॥ नाग उवाच ॥ अथ ब्राह्मण रूपेण कंतं समनुपश्यसि ॥ मानुषं केवलं विप्रं देवं वाऽथ शुचिस्मिते १ कोहि मां मानुषः शक्तो द्रष्टुं कामो यशस्विनि ॥ संदर्शनं रुचिर्वाक्यमाज्ञापूर्ववदिष्यति २ सुरासुरगणानां च देवर्षीणां च भाविनि ॥ ननु नागामहावीर्याः सौरभेयास्तरस्विनः ३ वंदनीयाश्च वरदा वयमप्यनुयायिनः ॥ मनुष्याणां विशेषेण नावेक्ष्या इति मे मतिः ४ ॥ नागभार्योवाच ॥ आर्जवेन विजानामि नासौ देवोऽनिलाशन ॥ एकं तस्मिन् विजानामि भक्तिमानतिरोषण ५ सहकार्यांतराकां क्षीजलेप्सुः स्तोकको यथा ॥ वर्षवर्षप्रियः पक्षी दर्शनं तव कांक्षति ६ हित्वा त्वदर्शनं किंचिद्विघ्नं प्रतिपालयेत् ॥ तुल्योऽप्यभिजने जातो न कश्चित्पर्युपासते ७ तद्रोषं सहजं त्यक्त्वा त्वमेनं द्रष्टुमर्हसि ॥ आशाच्छेदेन तस्याद्यनात्मानं दग्धुमर्हसि ८ आशया ह्यभिपन्नानामकृत्वाऽश्रुप्रमार्जनम् ॥ राजा वाराजपुत्रो वा भूगहृत्यैव युज्यते ९ मौने ज्ञानफलावाप्तिर्दानेन च यशो महत् ॥ वाग्मि त्वंसत्यवाक्येन परत्र च महीयते १० भूपदानेन च गतिं लभत्याश्रमसंभिताम् ॥ न्याय्यस्यार्थस्य संप्राप्तिं कृत्वा फलमुपाश्रुते ११ अभिप्रेतामसंश्लिष्टां कृत्वा चात्महितां क्रियाम् ॥ नयाति निरयं कश्चिदिति धर्मविदो विदुः १२ ॥ नाग उवाच ॥ अभिमानैर्न मानो मे जातिदोषेण वै महान् ॥ रोषः संकल्पजः साध्वि दग्धो वा गग्निना त्वया १३ न च रोषादहं साध्वि पश्येयमधिकं तमः ॥ तस्य वक्तव्यतां याति विशेषेण भुजंगमाः १४ रोषस्य हि वशं गत्वा दशग्रीवः प्रतापवान् ॥ तथा शक्रप्रतिस्पर्धी ह तोरामेण संयुगे १५ अंतःपुरगतं त्वं संश्रुत्वारामेणानिर्हृतम् ॥ धर्षणारोषसंविघ्नाः कार्तवीर्यसुता हताः १६ जामदग्न्ये नरामेण सहस्रनयनोपमः ॥ संयुगे निहतो रोषात् कार्तवीर्यो महाबलः १७ तदेष तपसा शत्रुः श्रेयसां विनिपातकः ॥ निगृहीतो मयारोषः श्रुत्वेवं वचनं तव १८ आत्मानं च विशेषेण प्रशंसाम्यनपायिनि ॥ यस्य मे त्वं विशालाक्षि भार्या गुणसमन्विता १९ एष तत्रैव गच्छामि यत्र तिष्ठत्यसौ द्विजः ॥ सर्वथा चोक्तवान्वाक्यं संकृतार्थः प्रयास्यति २० ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि उच्छ्वस्युपाख्याने षष्ठ्यधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३६० ॥ भीष्म उवाच ॥ सपन्नगपतिस्तत्र प्रययौ ब्राह्मणं प्रति ॥ तमेव मनसा ध्यायन् कार्यवतां विचारयन् १ तमतिक्रम्य नागेंद्रो मतिमानस नरेश्वर ॥ प्रोवाच मधुरं वाक्यं प्रकृत्या धर्मवत्सलः २ भो भो क्षाम्याभिभाषेत्वां नरोपकर्तुमर्हसि ॥ इह त्वमभिसंप्राप्तः कस्यार्थे किं प्रयोजनम् ३ आभिमुख्यादभिक्रम्य स्नेहात्पृच्छामि ते द्विज ॥ विविक्ते गोमतीतीरे कंवा त्वं पर्युपाससे ४ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ धर्मारण्यं हि मां विद्धि नागं द्रष्टुमिहागतम् ॥ पद्मनाभं द्विजश्रेष्ठ तत्र मे कार्यमाहितम् ५

१८ । १९ । २० ॥ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावंदीये षष्ठ्यधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३६० ॥ ॥ ५ ॥ सपन्नगपतिरिति १ । २ साम्यसमापनं कृत्वा ३ । ४ धर्मारण्यं मुनिर्मां विद्धि पद्मनाभं नाम द्रष्टुमागतं ५

स्यैवाहमसां प्रियं द्रष्टुं त्वान् स्मितगतम् ॥

निरामयः ७ ॥ नाग उवाच ॥ अहो कल्याणवृत्तस्त्वसाधुः सज्जनवत्सलः ॥

आज्ञापय यथास्वैरं किं करोमि प्रियंतव ९ भा.

स्यति ॥ विस्त्रब्धो मां द्विजश्रेष्ठ विषये यो कुमर्हसि ११ कथं हि म.

आगतोऽहं महाभामतव दर्शनलालसः ॥ केचिदर्थमन.

स्मिह १४ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि उच्छ्वस्युपाख्याने षष्ठ्यधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३६१ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥

मिश्रोतुमर्हति तद्भवान् १६ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि उच्छ्वस्युपाख्याने षष्ठ्यधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३६१ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥

विवस्वतोगच्छति पर्ययेण वोढुं भवांस्तं रथमेकचक्रम् ॥ आश्चर्यं तं यादित्वा किंचिदुच्छ्वस्य शांसितुमर्हसि त्वम् १ ॥ नाग उवाच ॥ आश्चर्याणां पनेकानां प्रतिष्ठासगवा

व्रविः ॥ यतोऽमृताः प्रवर्तन्ते सर्वत्रैलोक्यसंभवाः २ यस्य रश्मिः सहस्रैः शास्त्रास्त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३६१ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥

इमं श्रितो महान् ॥ विजृम्भत्यंबरे तत्र किमाश्चर्यमतः परम् ४ विमज्ज्यते तु विप्रं प्रजानां हितकाम्यया ॥ ततोऽहं तं विदित्वा श्रुत्वा च तत्परम् ५ यस्य महत्तमं

स्थोमहात्मा परमत्विषा ॥ दीप्तः समीक्षते लोकाश्च किमाश्चर्यमतः परम् ६ शुक्रो नामा जसितः पादो यश्च वारिधरो वरे ॥ तोर्यं तु जतिवपी तु किमाश्चर्यमतः परम् ७

योऽष्टमासांस्तु शुचिना किरणेनोक्षितं पयः ॥ प्रत्यादत्ते पुनः काले किमाश्चर्यमतः परम् ८ यस्य तेजो विशेषेण स्वयमात्मा प्रतिष्ठितः ॥ यतो जीर्णमही वैयं धार्यते सगर

चरा ९ यत्र देवो महाबाहुः शाश्वतः पुरुषोत्तमः ॥ अन्यत्र हि त्रिजगतां किमाश्चर्यमतः परम् १० आश्चर्याणां मिवाश्चर्यमिदमेकं तु मे शृणु ॥ विमले यन्महादृष्टमहो

यैतं श्रयात् ११ पुरा मध्यान्हसमये लोकास्तपति भास्वरे ॥ प्रत्यादित्यप्रतीकाशः सर्वतः समदृश्यत १२ स लोकांस्तेजसा सर्वांस्त्वमासानि विभासयन् ॥ जाति

भिमुखोऽभ्योति गगनं पाटयन्निव १३

१४ । १५ । १६ । १७ । १८ ॥ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे द्विषष्ट्यधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३६२ ॥ ॥ अ ॥ ॥ नैष इति अनिलसखोवाहिः १
२ । ३ । ४ । ५ । ६ ॥ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे त्रिषष्ट्यधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३६३ ॥ ॥ अ ॥ ॥ आश्चर्यमिति १ । २ । ३ उक्ता
नुक्तेष्वप्युक्तेष्वपि मयेवात्सल्यात्कृते सति ४ । ५ अहंत्वयिभक्तिमानिति शेषः मयि मित्रं सति कश्चित्तानकापीत्यर्थः ६ । ७ स एव त्वमिति 'यत्र देवो महाबाहुः शाश्वतः पुरुषोत्तमः ॥ अनादिमि

हुताहुतिरिवज्योतिर्व्याप्यतेजोमरीचिभिः ॥ अनिर्देश्येनरूपेणद्वितीयइवभास्करः १४ तस्याभिगमनप्राप्तौहस्तौदत्तौविवरवता ॥ तेनापिदक्षिणोहस्तोदत्तःप्र
त्यर्चिताऽर्थना १५ ततोभित्त्वैवगगनंप्रविष्टोरश्मिमंडलम् ॥ एकीभूतंचततेजःक्षणेनादित्यताम्रतम् १६ तन्नःसंशयोजातस्तयोस्तेजःसमागमे ॥ अनयोःको
भवेत्सूर्योरथस्थोयोयमागतः १७ तेवयंजातसंदेहाःपर्यष्टच्छामहेरविम् ॥ कएषदिवमाक्रम्यगतःसूर्यइवापरः १८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिमोक्षपर्वणि
उच्छृत्त्युपाख्यानेद्विषष्ट्यधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३६२ ॥ सूर्यउवाच ॥ नैषदेवोऽनिलसखोनासुरो नचपन्नगः ॥ उच्छृत्तिव्रतसिद्धोमुनिरेषदिवंगतः १
एषमूलफलाहारःशीर्णपर्णाशनस्तथा ॥ अब्मक्षोवायुभक्षश्चआसीद्विप्रःसमाहितः २ भवश्चानेनविप्रेणसंहिताभिरभिष्टुतः ॥ स्वर्गद्वारेकृतोद्योगोयेनासौत्रिदिवंग
तः ३ असंगतिरनाकांक्षीनित्यमुच्छशिलाशनः ॥ सर्वभूतहितेयुक्तएषविप्रोभुजंगमाः ४ नहिदेवानगंधर्वानासुरानचपन्नगाः ॥ प्रभवन्तीहभूतानांप्राप्तानामुत्तमां
गतिम् ५ एतदेवंविधंदृष्टमाश्चर्यतत्रमेद्विज ॥ संसिद्धोमानुषःकामंयोऽसौसिद्धगतिंगतः ॥ सूर्येणसहितोब्रह्मन्पृथिवीपरिवर्तते ६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्व
णिमोक्षधर्मपर्वणिउच्छृत्त्युपाख्यानेत्रिषष्ट्यधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३६३ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ आश्चर्यनात्रसंदेहःसुप्रीतोस्मिभुजंगम ॥ अन्वर्थोपगतैर्वा
क्यैःपंथानंचास्मिदर्शितः १ स्वस्तितेऽस्तुगमिष्यामिसाधोभुजगसत्तम ॥ स्मरणीयोऽस्मिमवतासंप्रेषणनियोजनैः २ ॥ नागउवाच ॥ अनुत्काहद्वतंकार्यं
क्वेदानींप्रस्थितोभवान् ॥ उच्यतांद्विजयत्कार्ययदर्थत्वमिहामतः ३ उक्तानुक्तेकृतेकार्यमामामंत्र्यद्विजर्षभ ॥ मयाप्रत्यभ्यनुज्ञातस्ततोयास्यसिसुवत ४ नहि
मांकेवलंदृष्ट्वात्यक्त्वाप्रणयवानिह ॥ गंतुमर्हसिविप्रर्षेष्टक्षमूलगतोयथा ५ त्वयिचाहंद्विजश्रेष्ठभवान्मयिनसंशयः ॥ लोकोऽयंभवतःसर्वःकार्चितामयितेऽनघ ६
॥ ब्राह्मणउवाच ॥ एवमेतन्महाप्राज्ञविदितात्मन्भुजंगम ॥ नातिरिक्तास्त्वयादेवाःसर्वथैवयथातथम् ७ सएवत्वंसएवाहंयोऽहंसंतुभवानपि ॥ अहंमवांश्च
भूतानिसर्वेयत्रगताःसदा ८

धनोविप्रकिमाश्चर्यमतःपरं'इतियःपूर्वमादित्यांतर्बर्तीपुरुषोत्तमउक्तःसएवत्वंसएवबाहं सयश्चायंपुरुषे यश्चासावादित्येसएकइतिहृदयादित्यपुरुषयोरभेदावजमात्कारणात्मनाऽभेदेपिकार्यात्मना
आवयोर्भेदोभविष्यतीत्याशंक्याह योऽहंसएवभवानपि तुज्ञब्रह्मोऽवधारणे एतेनभेदाभेदपक्षोनिरस्तः भूतानिवियदादीनि सर्वेयत्रगताःप्रलयकालेतदेवब्रह्मस्मइत्यर्थः एतच्चोछवृत्तेःसूर्येप्रवेशमात्र
श्रवणेनैवज्ञातंनिश्चितंचवेदवाक्यादितिभावः ८

भोगपतेभोगोऽहिकुलं सत्पते भोगिपते इति स्वच्छः पाठः ९ । १० ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे चतुःषष्ट्यधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३६४ ॥ सचेति दीक्षाक्षौरप्रायश्चित्तादिपूर्वमुंछप्रतस्वीकारस्तदर्थी १ तदनेन प्रबंधेन यद्यपि सर्वेष्वश्रमेषु मोक्षोऽस्ति तथाऽपि गार्हस्थ्यमेव स्वाध्यायव्रतयमनियमशमदमाद्युपेतमाश्रमांतरधर्माण्यामाश्रय इति तत्रैव कात्स्न्येन सर्वधर्माः संभवन्तीति तेनैवोपसंहारः कृतः यथा छांदोग्ये ब्रह्मसंस्थोऽमृतत्वमेतीति संन्यासोत्कर्षप्रतिपादके वाक्ये सत्यप्याचार्यकुलदेवमधीत्य यथाविधानं गुरोः कर्मातिशेवेणाभिसमावृत्य कुटुंबे शुचौ देशे स्वाध्यायमधीयानो धार्मिकान्विदद्यदात्मनिसर्वेन्द्रियाणि प्रतिष्ठाप्याहिंसन् सर्वाणि भूतान्यत्र तीर्थान्यसखत्वेन वर्तयन् यावदायुषं ब्रह्मलोकमभिसंपद्यते न च पुनरावर्तते न च पुनरावर्तत इति गृहिणोषोपसंहारः कृतस्तत्रैव कृत्स्ना

आसीत्तुमेभोगपतेसंशयःपुण्यसंचये ॥ सोऽहमुच्छ्रवतसाधोचरिष्याम्यर्थसाधनम् १ एषमेनिश्चयःसाधोऽकृतंकारणमुत्तमम् ॥ आमंत्रयामिभद्रंतेऽकृतार्थोऽ
स्मिभुजंगम् १० ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि उच्छ्रवत्युपाख्याने चतुःषष्ट्यधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३६४ ॥
॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ सचामंश्वोरमश्रेष्ठंब्राह्मणःकृतनिश्चयः ॥ दीक्षाकांक्षीतदाराजंश्च्यवनंभार्गवंश्रितः १ सतेनकृतसंस्कारोधर्ममेवाधितस्थिवान् ॥
तथैवचकथामेतांराजन्कथितवांस्तदा २ भार्गवेणापिराजेंद्रजनकस्यनिवेशने ॥ कथैषाकथितापुण्यानारदायमहात्मने ३ नारदेनापिराजेंद्रदेवेंद्रस्यनिवे
शने ॥ कथिताभरतश्रेष्ठपृष्ठेनाक्लिष्टकर्मणा ४ देवराजेनचपुराकथितैषाकथाशुभा ॥ समस्तेभ्यःप्रशस्तेभ्योविप्रेभ्योवसुधाधिप ५ यदाचममरामेणयु
द्धमासीत्सुदारुणम् ॥ वसुभिश्चतदाराजन्कथेयंकथितामम ६ पृच्छमानायतत्त्वेनमयाचैवोत्तमातव ॥ कथेयंकथितापुण्याधर्म्याधर्मभृतांवर ७ यदयं
परमोधर्मोयन्मां पृच्छसिभारत ॥ आसीद्दीरोह्यनाकांक्षीधर्मार्थकरणेनृप ८

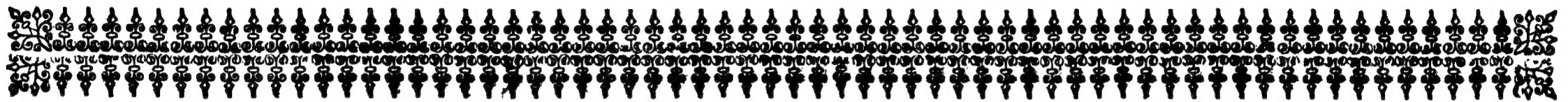
श्रमधर्मसमाप्तेः यथोक्तं भगवता बादरायणेन कृत्स्नभावात्तु गृहिणोपसंहार इति तथेहापि सुलभाजनकसंवादे संन्यासस्याधिक्ये सिद्धेऽप्युक्तं त्र्युपाख्यानानेन गृहिणैर्वापसंहारः प्रदर्शितः अतिशेषेण निःशेषेण कृत्स्नेत्यध्याहारः धार्मिकान् पुण्यावहान् धर्मान् सर्वे द्विषाणि प्रतिष्ठाप्येत्यनेन योग उक्तः तीर्थेभ्यो यज्ञेभ्य इति श्रुतिपदानामर्थः यत्र कुत्राप्याश्रमे जिते द्वियोऽभ्याननिष्ठो भुज्यत इत्युक्तं भवति तथैव च कथा मेतामित्यादिनार्यशुद्धः २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ परकृतिस्त्वकवेणार्थवादेन मित्रकामं स्वकर्मेव जिते द्विषेण कर्तव्यं तदेव गोपारमित्याशयेनार्थेनादासीदिति ८

उपसंहरति सचेति यमाजिहसादयः नियमाःशौचादयः वर्नांतरवममध्यमविष्टः उच्छःकण्ठादादानेकणिशाद्यर्जवर्णैः परिगणितपरिमितमुच्छशिलाजितमन्त्रमन्त्रफणिपत्युक्तामुच्छवृत्तेर्गतिप्रापे
तिशेषः ९ ॥ वेदांतेलक्ष्मणार्थकतुविधिविवृतोतीर्थनारायणार्थकैधीरेणमिश्राम्फणिपतिभणितोपोलमंताधरार्थ ॥ वेदेसांगेपितृव्यंशिवमथपितरंवसिणामूर्युपास्तोश्रोतेचिंतामणिःशरणमुपगतो

सचकिलकृतनिश्चयोद्विजोभुजगपतिप्रतिदेशितात्मकृत्यः ॥ यमनियमसहोवनांतरपरिगणितोच्छशिलाशनःप्रविष्टः ९ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारतेशतसाहस्र्यां
संहितायां वैयासक्यां शांतिपर्वणि उच्छवृत्त्युपाख्याने पंचषष्ठ्यधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३६५ ॥ ॥ ध ॥ ॥ अस्यानंतरमनुशा
सनपर्वमविष्यति तस्यायमाद्यःश्लोकः ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ शमोबहुविधाकारःसूक्ष्मउक्तःपितामह ॥ नचमेहदयेशांतिरस्तिश्रुत्वेदमीदृशम् ॥ १ ॥

भूमिगोपालदेवं ॥ १ ॥ व्याकरोन्मोक्षधर्मान्सनीलकंठःसमाप्ततः ॥ अनेनप्रीयतांदेवोमिरिजापतिरव्ययः ॥ २ ॥ ॥ इतिश्रीमत्पदवाक्यप्रमाणमर्यादाधुरंधरस्तुर्धरवंशावतंसश्रीमोर्विदसूरिसूनोः
श्रीनीलकंठस्यकृतौभारतभावदीपे मोक्षधर्मपर्वार्थप्रकाशे पंचषष्ठ्यधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३६५ ॥ ॥ समाप्तेयंटीका ॥ शुभमस्तु ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ ॥

॥ अस्मिन्पर्वणि व्यासोक्ताध्यायश्लोकसंख्यान्यूनाधिक्यं तल्लिपिकरादिप्रमाददिवेतिबोध्यं ॥

॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्व समाप्तम् ॥

LOGUED.

See 16 I

✓

"A book that is shut is but a block"

CENTRAL ARCHAEOLOGICAL LIBRARY
GOVT. OF INDIA
Department of Archaeology
NEW DELHI.

Please help us to keep the book
clean and moving.